GRÆCI CODICES

MANU SCRIPTI

APUD

NANIOS

PATRICIOS VENETOS

ASSERVATI.

BONONIÆ Anno MDCCLXXXIV.

Typis Lælii a Vulpe. *Superiorum Auctoritate.*

OPUSCULA, ET FRAGMENTA

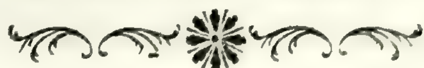
IN HOC VOLUMINE EDITA.

INDEX.

Canel-

Pro-

GRÆCI CODICES MSS. BIBLIOTHECÆ NANIANÆ.

SACRA BIBLIA.

I.

Codex vetustissimus, membraneus, in quarto, exaratus literis uncialibus seculo saltem nono, constans chartis 491.

EST liber quatuor Euangeliorum, purus nempe textus sine ulla ex iis notis, quæ in recentioribus Euangeliariis occurrunt. Primæ septem membranæ continent epistolam Eusebii ad Carpianum, et canones Concordantiarum: omnia literis aureis exarata. Octava, et nona habent tabulam capitulorum 68 Matthæi scriptam literis aureis. 10. et 11. eamdem tabulam literis rubris. Duodecima imaginem S. Matthæi non male depictam, et auro ornatam. Matthæus in parte præcipua picturæ sedet in cathedra: calamum dextra tenet, sinistra membranam cum his literis ΒΙΒΛΟ. In parte superiori depictus est infans Jesus in præsepio inter bovem et asinum. Pag. 13. incipit Euangelium secundum Matthæum. Pag. 119. S. Marcus pictus est sedens; dextra scribit, sinistram ad mentum applicat: in parte superiori S. Joannes Baptista baptizat Dominum, qui nudus stat in aquis: supra Dominum est Spiritus Sanctus: ad latus duo Angeli Dominum velaturi accedunt. Tum sequitur Euangelium secundum Marcum. Pag. 290. pictus est S. Lucas sedens, ac scribens: in parte superiori Mariæ sedenti Angelus annunciat. Tum sequitur Euangelium secundum Lucam. Demum pag. 407. pictus est S. Joannes stans; sinistra librum sub brachio tenet, dextram elatam habet: tum a latere ipsius quidam sedet, forsan scriba Joannis, ac scribit ✝ EN ἀρχῇ. In parte superiori Dominus resurgens extrahit dextera e sinu Abrahæ animas, sinistra crucem tenet. Pag. 408. incipit Euangelium secundum Joannem. Singulis Euangeliis præponitur tabula capitulorum literis rubris.

II.

Codex membraneus, elegans, in folio, scriptus seculo XI., constans foliis 268. Erat Monasterii S. Catharinæ Sinaitarum, quod est Zacynthi. Nam pagina 1. recenti manu scriptum fuit: Τῆς ἁγίας αἰκατερίνης τῶν σιναϊτῶν. *In fine desunt aliqua folia.*

Continet Euangelia. Singulis lineis interpositæ sunt notæ musicæ rubræ pro cantu Ecclesiastico, ut in aliis similibus codicibus. Fol. 1. Tit. ✠ Τῇ ἁγίᾳ κ̀ μεγάλῃ κυριακῇ τȣ̃ πάσχα: — ἐκ τȣ̃ κατὰ ἰωάννην. Initium: ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. Euangelia de tempore legenda a Paschate ad Pascha expliciunt folio 218; ubi occurrit recentior adnotatio, quæ nihil ad rem facit, scripta αφια ἀπριλλίω εἰκοςῇ.

Fol. 219. incipiunt Euangelia legenda singulis anni diebus in festis Sanctorum. Tit. ✠ μηνὶ σεπτεμβρίω ᾱ. ἀρχὴ τῆς ἰνδίκτȣ. κ̀ μνήμη τȣ̃ ὁσίȣ πρς ἡμῶν συμεῶν τȣ̃ στυλίτȣ: ✠ ἐκ τȣ̃ κατὰ λȣκᾶν etc.

Demum fol. 266. incipiunt εὐαγγέλια ἀναςάσιμα ἑωθινὰ ια. Decimi finis, et totum undecimum desideratur.

III.

Codex membraneus, in quarto, scriptus seculo XI., constans chartis numeratis 228 (sed re-vera sunt 223, quum quinque priora folia nihil ad codicem pertineant), mutilus in fine. Fol. 10. post indicem capitulorum, legitur: ✠ Τὸ παρὸν τετραυάγγελον *(sic)* ἀφιερώθη πρὸς τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῶν ἁγίων κ̀ θαυματȣργῶν ἀναργύρων κ̀ Ἐπικεκλημένης τȣ̃ κοσμιδίȣ· παρὰ τȣ̃ πανιερωτάτȣ μητροπολίτȣ θεȣ̃πόλεως πρȣ́σης. κ̀ ὑπερτιμίȣ κυρȣ̃ νικολάȣ· τȣ̃ κ̀ τὰς κάρας τῶν ἁγίων κ̀ θαυματȣργῶν ἀναργύρων κόσμα· κ̀ δαμιανȣ̃, προσενέγκαντος· ὑπερψυχικῆς ἕνεκα σωτηρίας αὐτȣ̃:

I. Fol. 6. (quod revera est primum) incipiunt decem Canones Eusebiani. Tum fol. 9. sequitur index capitulorum Matthæi hoc titulo: ✠ Τȣ̃ κατὰ ματθαῖον εὐαγγελίȣ τὰ κεφάλαια. Eusebii præfatio in Canones a bibliopego ex initio codicis translata est ad folium quod signatum est num. 19.

II. Deest initium Euangelii Matthæi, cujus prima folia occurrunt in fine codicis, et absolvitur folio 80. *a*. Tum sequuntur

tur alia Euangelia, Marci, cujus finis deest, Lucæ, cujus initium perperam a bibliopego positum est post Joannis Euangelium, et absolvitur fol. 139, et Joannis, quod absolvitur fol. 178.

I V.

Codex membraneus, in octavo, exaratus seculo XI., constans chartis 297. In fine desunt aliquæ chartæ.

I. Pag. 1. Tit. Τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον: Initium: Βίβλος γενέσεως. In marginibus paginarum tum hic, tum in sequentibus Euangeliis adnotantur argumenta capitulorum, et initia, ac fines Lectionum Euangelii. Dividitur hoc Euangelium in segmenta τνη, i. e. 358.

II. Pag. 82. Tabula capitulorum 48. Marci. Tum ejus Euangelium divisum in 235. segmenta.

III. Pag. 135. sequitur fragmentum commentarii in Lucam: tum tabula capitulorum 81. Lucæ, ac demum pag. 140. Euangelium Lucæ divisum in segmenta 342.

IV. Pag. 236. Euangelium Joannis sine tabula capitulorum. Desunt postrema, nempe a versu tertio capitis 20. usque ad finem: sic enim absolvitur ultima pagina: ἦραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου καὶ: ad quem locum usque numerantur in margine segmenta 206.

V.

Codex membraneus, in octavo, mutilus initio, et in fine, exaratus seculo XI. Desunt initio septemdecim quaterniones: incipit enim nunc codex a quaternione ΙΗ. Constat chartis 87.

I. Pag. 1. incipit ab his verbis: Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν. Quæ verba sunt cap. 5. Lucæ vers. 30. Pag. 62. absolvitur Lucæ Euangelium: tum librarius addit: τῶν λόγων λουκᾶ τέλος τοῦ θεηγόρου. τὸ κατὰ λουκᾶν εὐαγγέλιον ἐξεδόθη μετὰ χρόνους ιε τῆς χριστοῦ ἀναλήψεως. στίχοι ͵βω:

II. Pag. 64. incipit Euangelium Johannis post capitulorum indicem, et Johannis imaginem male pictam. Postrema quæ supersunt verba sunt: Τίς ἥμαρτεν; οὗτος· ἢ οἱ γονεῖς: quæ extant cap. IX. vers. 2. Joannis. Reliqua desunt.

VI.

Codex membraneus in folio minori, initio, et in fine mutilus, scriptus seculo XI., vel XII. circiter, constans foliis 346. Priora 39. folia, magna ex parte, imperfecta, ac mutila sunt. Incipit sic + ἔχει δὲ ἡ πρώτη τῶν παραλειπο...... *absolvitur his verbis:* καὶ ὁ πεποιθὼς κυρίῳ.

I. Fol. 1. incipit præfatio in 2. librum Paralipomenon sic: Ἐν τῇ δευτέρᾳ βίβλῳ τῶν παραλειπομένων: tum sequuntur præfationes in 1., et 2. Esdræ, Jobum, Proverbia, Ecclesiastem, Canticum Canticorum, Ecclesiasticum, Esther, Tobiam, et Judith. Sed præfatio in Judith mutila est, quia post 15. folium nonnulla desiderantur folia.

II. Omnia folia a primo ad 279. habent in imo margine additam a recentiori paraphrasim, seu Catenam in Psalmos, incipiendo a psalmo quinto (nam reliqua desunt) usque ad 39. Paraphrasis in psalmum sextum sic incipit: Ὑπόθεσις· ὀγδόην τὴν μέλλουσαν κατάστασιν ὁ προφητικὸς λόγος καλεῖ· ἐπειδὴ γὰρ ὁ παρὼν βίος διὰ τῶν ἑπτὰ τῆς ἑβδομάδος ἡμερῶν ἀνακαλεῖται, εἰκότως τὸν ἔξω τοῦ ἑβδομαντικοῦ ἀριθμοῦ αἰῶνα ὁ θεῖος ὄγδοον προηγόρευσε λόγος: — Ψαλμὸς ς̅. Κύριε μή: — Ἐπειδὴ μοιχεία καὶ φόνος με τῆς κληρονομίας ἐκβάλλουσι etc.

III. Fol. 16. incipit liber 1. Paralipomenon. Fol. 43. liber secundus Paralipomenon. Fol. 78. liber primus Esdræ, et fol. 94. secundus. Fol. 121. Esther. Fol. 132. Tobias. Fol. 142. Judith. Fol. 159. liber 1. Machabæorum, et fol. 197. secundus, et fol. 214. liber tertius Machabæorum. Fol. 226. incipit Ἰωσήππου περὶ σώφρονος λογισμοῦ: de quo lege tomum secundum operum Josephi in editione Havercampii. Fol. 269. liber Proverbiorum. Fol. 296. Ecclesiastes. Fol. 305. Canticum Canticorum, hoc titulo ᾄσματα ᾀσμάτων. Fol. 309. liber Sapientiæ hoc titulo: σοφία σολομῶντος. Demum fol. 324. Ecclesiasticus, hoc titulo: σοφία ἰησοῦ υἱοῦ σιράχ. Deest finis Ecclesiastici, quia codex est mutilus.

VII.

Codex membraneus, in quarto, emendate scriptus seculo XII., constans membranis 261. Fuit scriptus pro Monasterio S. Joannis Chrysostomi sito prope Jordanem, ut colligo ex duobus hisce iambis sena-

senariis, quos amanuensis ipse in fine codicis, et alibi exaravit:
+ ἡ βίβλος ἥδε τῆς μονῆς χρυσοστόμου· τῆς κειμένης ἔγγιστα τοῦ ἰορδάνου:

I. Prima viginti quatuor folia sunt bombycina, et codici recentius addita. Scripta sunt seculo XVI. Continent autem duplicem tabulam lectionum Euangelii totius anni decursu recitandarum. Prima tabula incipit a Dominica Paschatis. Altera tabula incipit a prima die Septembris usque ad ultimam Augusti, et in ea indicantur lectiones Euangelii legendæ singulis diebus pro singulis Sanctis.

II. Deinde incipit codex membraneus ab epistola Eusebii ad Carpianum, tum sequuntur canones Euangeliorum: ac demum pag. *6.* index κεφαλαίων, seu capitulorum *67.* Euangelii Matthæi.

III. Pag. 8. incipit Euangelium Matthæi, cujus prima pagina recentiore manu scripta est. In fine Euangelii hæc addidit amanuensis: Εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον· στίχων ͵βχ: + Τὸ κατὰ ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον· ἐξεδόθη ὑπ' αὐτοῦ ἐν ἱερουσαλήμ· μετὰ χρόνους ὀκτὼ· τῆς τοῦ χριστοῦ ἀναλήψεως.

IV. Pag. 78. index capitulorum 47. Marci. Tum hi versus: (Vide Bandinium Cod. 13. plut. *6.* tom. 1. pag. 122.)

ὅσσα περὶ χριστοῖο θεηγόρος ἔθνεα πέτρος
κηρύσσων ἐδίδασκεν ἀπὸ στομάτων ἐριτίμων·
ἐνθάδε μάρκος ἄγειρε· καὶ ἐν σελίδεσσιν ἔθηκεν·
τοὔνεκα μερώπεσσιν εὐάγγελος ἄλλος ἐδείχθη:

tum sequitur pag. 80. Euangelium Marci. In fine additur: + Τὸ κατὰ μάρκον ἅγιον εὐαγγέλιον ἐξεδόθη μετὰ χρόνους δέκα τῆς τοῦ χριστοῦ ἀναλήψεως: στίχων ͵αχ:

V. Pag. 128. Index capitulorum 8. Lucæ. Tum Euangelium Lucæ pag. 132. In fine: + Εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν· στίχων ͵βω: + Τὸ κατὰ λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον· ἐξεδόθη μετὰ χρόνους δεκαπέντε, τῆς χριστοῦ ἀναλήψεως:

VI. Pag. 207. Index capitulorum 18. Joannis. Tum ejus Euangelium. In fine: Εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην στίχων ͵βτ: + Τὸ κατὰ ἰωάννην ἅγιον εὐαγγέλιον· ἐξεδόθη μετὰ χρόνους τριακονταδύο, τῆς χριστοῦ ἀναλήψεως:

VIII

VIII.

Codex membraneus, in quarto, constans foliis 210., scriptus seculo XII.

I. Initio codicis statim occurrunt Eusebii Præfatio in tabulas Harmoniæ Euangeliorum, tum quoddam opusculum, quod inscribitur: Ἰωάννε ἀρχιεπισκόπε κωνσταντινεπόλεως λόγος εἰς τὸν ἀσπασμόν. τῇ ἁγίᾳ κ̀ μεγάλῃ κυριακῇ τε πάσχα. Incipit vero: εἴ τις εὐσεβὴς κ̀ φιλόθεος. Tum sequuntur Ammonii, seu Eusebii Canones concordantiæ Euangeliorum, atque index Capitum 68. Matthæi.

II. Continet quatuor Euangelia, quorum primum incipit pag. 13, absolvitur vero fol. 59, ubi hæc adduntur in fine: + Εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον στίχων ͵βχ: + Τὸ κατὰ ματθαῖον εὐαγγέλιον ἐξεδόθη ὑπ' αὐτε ἐν ἱερεσαλὴμ μετὰ χρόνες ῆ τῆς χριστε ἀναλήψεως. Pag. 12. est Matthæi effigies picta. In textu occurrunt ubique notæ ἀρχοτελειῶν.

III. Fol. 60. Index capitum 48. Euangelii Marci: tum Cosmæ Indicopleustæ in Matthæum præfatiuncula, recentiori manu addita, quæ incipit: Οὗτος ὁ πρῶτος τῶν εὐαγγελιστῶν. Deinde post pictam Marci effigiem, incipit ejus Euangelium pag. 63., quod absolvitur fol. 92. sic: + Εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον στίχων ͵αχ: — Τὸ κατὰ μάρκον εὐαγγέλιον ἐξεδόθη μετὰ χρόνες δέκα, τῆς χριστε ἀναλήψεως:

IV. Fol. 93. Incipit index capitum 84. Lucæ. Tum recentiori manu addita Cosmæ Indicopleustæ præfatiuncula in Marcum, quæ incipit: Οὗτος ὁ δεύτερος. Deinde post effigiem Lucæ depictam incipit ejus Euangelium fol. 96., et absolvitur fol. 145: tum adduntur hæc: + Εὐαγγέλιον κατὰ λεκᾶν στίχων ͵βω: Τὸ κατὰ λεκᾶν εὐαγγέλιον· ἐξεδόθη μετὰ χρόνες ιε, τῆς χριστε ἀναλήψεως.

V. Fol. 146. Incipit index capitum Joannis, quæ sunt 18. Tum Cosmæ Indicopleustæ præfatiuncula recentiore manu addita in Lucam, incipiens: Οὗτος ὁ λεκᾶς. Deinde post pictam Joannis effigiem, fol. 148. incipit Euangelium Joannis, quod absolvitur fol. 187.

VI. Fol. 188. Incipiunt quatuor Synaxaria quatuor Euangelistarum, nempe Index, et initium ac finis lectionum Euangeliorum, quæ legendæ sunt in Missa. Primum sic inscribitur:

Cυνα-

Συναξάριν τῶν σαββατοκυριάκων, τȣ̃ κατὰ ἰωάννην εὐαγγελίȣ. Alterum: Συναξάριν τῶν σαββατοκυριάκων τȣ̃ κατὰ ματθαῖον εὐαγγελίȣ. Tertium sic: Συναξάριν, τȣ̃ κατὰ μάρκον εὐαγγελίȣ. Quartum: Συναξάριον τȣ̃ κατὰ λȣκᾶν ἁγίȣ εὐαγγελίȣ τῇ δευτέρα τȣ̃ νέȣ ἔτȣς.

VII. Demum fol. 193. Incipit Menologium. Tit. Τὸ Μηνολόγιν. Incipit de more a mense Septembri. Die 30. Octobris notatur festum S. Cyriaci Patriarchæ sic: Μηνὶ τῷ αὐτῷ λ· τȣ̃ ἁγίȣ κυριακȣ̃ πατριάρχȣ. κατὰ ἰωάννην κεφ. πθ. εἶπεν ὁ κύριος. ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· τέλος εἰς ποίμνην. Die 26. Martii: μηνὶ τῷ αὐτῷ κς, τȣ̃ ἀρχαγγέλȣ γαβριὴλ· κατὰ λȣκᾶν κεφ. ρις. εἶπεν. ὁ ἀκȣ́ων ὑμῶν ἐμȣ̃: τέλος· ἔμπροσθέν σȣ. Die XI. Maii: Μηνὶ τῷ αὐτῷ ια τὸ γενέθλιον τῆς πόλεως· κ̀ τȣ̃ ἁγίȣ μωκίȣ. κατὰ ἰωάννην κεφ. ρλδ· εἶπεν· καθὼς ἠγάπησεν ὁ πατὴρ. τέλος· δώσει ὑμῖν. Die 21. Maii: Τῶν ἁγίων βασιλέων κωνσταντίνȣ κ̀ ἐλένης. Die 2. Julii: τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας θεοτόκȣ.

Demum sequuntur Euangelia legenda hebdomada majore, et aliud recentius Menologium pessime exaratum.

I X.

Codex membraneus, in quarto, seculi XIII., constans chartis 276., initio mutilus, quod ablatus fuerit integer quaternio, sive octo chartæ, in quibus scripti erant priores octo Psalmi, et nonnullæ orationes. Continet enim codex Psalmos, et preces ipsis intermixtas. Prima codicis verba nunc sunt: τῆς ἡμέρας ȣ̓κ ἐβάστασα· τοῖς περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν συναρίθμησόν με ὁ θεός. *Tum in eadem prima pagina sequitur altera oratio, quæ incipit:* Δέσποτα κύριε παντοκράτορ ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν. *Post hanc incipit pag. 2. b. nonus Psalmus:* Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε. *In fine adduntur de more Psalmus 151. apocryphus, et Cantica Mosis duo, Annæ, Abacuc, Isaiæ, Jonæ, Trium puerorum duo, Deiparæ, Zachariæ patris Joannis Baptistæ, et Ezechiæ: ac demum additur Oratio, quæ incipit:* Μνήσθητι κύριε τȣ̃ κόσμȣ σȣ.

X.

Codex bombycinus, seu gossypinus, in quarto, scriptus seculo XIII. a quodam Joasapho Monacho. Prima tamen sex folia membranea sunt, seculo XII. exarata, et ex alio codice huc translata.

Con-

Constat omnino foliis 212. Amanuensis fol. 103. hac adnotavit: ✝ δόξα τῶ θεῶ πάντων ἕνεκα· δόξα σοι ἁγία τριάς· μέμνησο κἀμοῦ τοῦ ταπεινοῦ γράψαντος ἰωάσαφ τάχα μοναχοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ:

I. Fol. 1. Incipit præfatio, seu epistola Eusebii ad Carpianum. Tum sequuntur Canones concordantiæ Euangeliorum, Index capitum Matthæi, duo epigrammata in Matthæum, argumentum Euangelii secundum Matthæum: demum Euangelium ipsum Matthæi.

II. Sequuntur Euangelia Marci, Lucæ, et Joannis, quibus similia præmittuntur. Euangelia vero ipsa in Lectiones, seu sectiones distincta sunt per ea verba ἀρχὴ et τέλος.

III. Post quatuor Euangelia sequitur elenchus Lectionum Euangelii. Tit. Ἐκλογάδιον τῶν δ̄ εὐαγγελίων· σημαῖνον διά τε τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους τὴν περικοπὴν ἑκάστου εὐαγγελίου· ἅμα καὶ τὴν τῶν κεφαλαίων παρασημείωσιν· ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς μεγάλης κυριακῆς τοῦ πάσχα· καὶ τελειοῦται ἐν τῷ μηνολογίῳ:

X I.

Codex membraneus, in octavo, elegantissime, et perquam emendate scriptus, constans foliis, seu chartis 375. Qui eum paucis ab hinc annis recensuit, initio adnotavit scriptum esse seculo X. Verum equidem nullum plane tantæ vetustatis in eo vestigium reperio: quin multis post seculis scriptum censeo, nimirum seculo XIV., aut fortasse XV.

Continet I. Eusebii præfationem in Canones Euangeliorum hoc titulo: Ὑπόθεσις κανόνων τῆς τῶν εὐαγγελιστῶν συμφωνίας.

II. Canones ipsos Eusebianos.

III. Quatuor Euangelia Matthæi, Marci, Lucæ, et Joannis, cum adnotatione ἀρχοτελειῶν in margine. Singulis vero Euangeliis præponitur proœmium, seu argumentum Cosmæ Indicopleustæ. Sic fol. 5. *a.* Tit. ✝ Κοσμᾶ ἰνδικοπλεύστου. Initium: Ἔλθωμεν λοιπὸν καὶ ἐπὶ τοὺς εὐαγγελιστὰς καὶ ἀποστόλους· καὶ δείξωμεν καὶ αὐτοὺς συμφώνως τοῖς παλαιοῖς λέγοντας ταύτας καὶ μόνας τὰς δύο καταστάσεις· πρώτην ἐν ᾗ διάγομεν νῦν· καὶ τὴν μέλλουσαν· εἰς ἣν πάντες οἱ χριστιανοὶ ἀφορῶμεν etc. Præterea singulis quatuor Euangeliis præmittitur epigramma, quorum primum ita se habet:

ἐπίγραμμα εἰς τὸν ἅγιον ματθαῖον:
ὁ πρὶν τελώνης καὶ σχολάζων τοῖς φόροις

Εὐαγ-

Εὐαγγελιστὴς νῦν δέδεικται προσφόρως:
Ματθαῖος ὁ κράτιστος ἐν θεηγόροις.
Τὴν τῦ λόγυ γὰρ σαρκικὴν ἐνδημίαν
Καθιστορεῖ τε ϰ̀ σαφῶς διαγράφει:

Tandem in fine codicis duplex est Synaxarion: Primum Lectionum Euangelii, quæ recitandæ sunt singulis hebdomadibus usque ad Pentecosten. Tit. + Συναξάριν τῦ κατὰ ἰωάννην εὐαγγελίυ μέχρι τῆς ν̄. Alterum Lectionum Euangelii, quæ recitandæ sunt singulis cujusque mensis diebus in festis Sanctorum a Septembri ad Augustum. Tit. + Συναξάριν σὺν θεῷ ἀρχόμενον ἀπὸ μηνὸς σεπτεμβρίυ μέχρι μηνὸς αὐγύστυ:

X I I.

Codex membraneus, in quarto, scriptus initio seculi XIV., nempe anno Domini 1301., *constans membranis* 327., *quarum in ultima amanuensis Theodorus Hagiopetrites hæc adnotavit:* + θεὸν ἱλεύμενος γνήσιε φίλε θεόδωρυ μέμνησο τῦ καλλιγράφυ· ἐπίκλην δ' ἔχοντα ἁγιοπετρίτης: — ἔτει ͵ςωθ.

I. Pag. 1. Index Lectionum Euangelii recitandarum singulis Dominicis diebus. Tit. loco hic iambus: Πίναξ ἄριστος τῦ τετραευαγγέλυ. Initium: Τῇ ἁγίᾳ ϰ̀ μεγάλῃ κυριακῇ τῦ πάσχα· ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος: τέλος· διὰ ἰησῦ ἐγένετο.

II. Pag. 9. Epistola Eusebii ad Carpianum, et Canones concordiæ Euangelistarum.

III. Pag. 12. Argumentum Euangelii secundum Matthæum. Incipit: Κατὰ ματθαῖον εὐαγγέλιον ἐπιγέγραπται ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ ματθαῖος. Tum index capitum, ac ipsum Euangelium.

IV. Pag. 109. Argumentum Euangelii secundum Marcum, index capitum, et ipsum Euangelium. Tum in hoc, tum in superiore, tum in duobus sequentibus interseruntur identidem voces ἀρχὴ, et τέλος indicantes initium, et finem cujusque *Lectionis* Euangelii. In fine additur: Τὸ κατὰ μάρκον εὐαγγέλιον ἐξεδόθη ὑπ' αὐτῦ, μετὰ χρόνυς δέκα τῆς τῦ χριστῦ ἀναλήψεως· στίχων ὄν, ͵αχ.

V. Pag. 166. Argumentum Euangelii secundum Lucam, index capitum, et ipsum Euangelium. In fine: Εὐαγγέλιον κατὰ λυκᾶν, στίχων, ͵βω ὂν ϰ̀ ἐξεδόθη ὑπ' αὐτῦ μετὰ χρόνυς ιε τῆς χριστῦ ἀναλήψεως.

VI. Pag. 259. Argumentum in Joannem, index capitum, et Euangelium. Absolvitur pag. 321, ubi additur: + Τὸ κατὰ ἰωάννην εὐαγγέλιον ἐξεδόθη ὑπ' αὐτȣ̃ μετὰ χρόνȣς λβ τῆς χριστȣ̃ ἀναλήψεως· στίχων ͵βτ.

VII. Pag. 322. Index Euangelicarum Lectionum recitandarum diebus festis Sanctorum. Tit. ἀρχὴ σὺν θεῷ. τὰ τȣ̃ μηνολογίȣ ἐν ἐκλογῇ θεῖα εὐαγγέλια.

XIII.

Codex membraneus, in quarto, eleganter exaratus anno mundi 6810, Christi 1302. a quodam Theodosio, constans quaternionibus 34, quorum singuli habent octo chartas. In prima pagina recentiore manu scriptum est in margine: Τῆς ἁγίας αικατερίνης τῶν σινϊϊτῶν. *Constat chartis 270.*

I. Pag. 1. Συναξάριον σὺν θεῷ τῶν εὐαγγελίων τȣ̃ ὅλȣ ἐνιαυτȣ̃· περιέχον τὴν ἀκολȣθίαν τῶν ἑβδομάδων πασῶν. Post hunc indicem Lectionum Euangelii sequitur epistola Eusebii ad Carpianum: tum canones, seu concordantiæ, Argumentum Euangelii secundum Matthæum, tum ejusdem capitulorum index. Demum Euangelium secundum Matthæum. In fine hujus Euangelii legitur: Τὸ κατὰ ματθαῖον εὐαγγέλιον ἐξεδόθη ὑπ' αὐτȣ̃ ἐν ἱεροσολύμοις, μετὰ χρόνȣς ὀκτὼ τῆς τȣ̃ χριστȣ̃ ἀναλήψεως· στίχοι ͵βχ.

II. Pag. 69. Argumentum, deinde capitula Euangelii secundum Marcum. Pag. 72. picta est S. Marci imago. Pag. 73. incipit Euangelium secundum Marcum. In ejus fine legitur: + Τὸ κατὰ μάρκον εὐαγγέλιον ἐξεδόθη μετὰ χρόνȣς ῑ τῆς τȣ̃ χριστȣ̃ ἀναλήψεως· στίχοι αχ.

III. Pag. 118. Argumentum Euangelii secundum Lucam: tum ejus capitula: et ejusdem Sancti Lucæ imago. Pag. 121. incipit ejus Euangelium. In fine illius: τὸ κατα λȣκᾶν εὐαγγέλιον ἐξεδόθη μετὰ χρόνȣς ιε τῆς χριστȣ̃ ἀναλήψεως· στίχοι ͵βω. ἐξεδόθη δὲ πρὸς θεόφιλον ἀρχιεπίσκοπον ἀντιοχείας· πρὸς ὃν καὶ αἱ πράξεις.

IV. Pag. 197. Argumentum Euangelii secundum Joannem, tum capitula, et S. Joannis imago. Pag. 202. incipit Euangelium. In fine addidit hæc calligraphus: + ἔτει ͵ςω ἰνδικτ. ιε. μηνὶ φευρȣαρίῳ ζ. — Tum: + ὁ γράψας θεοδόσιος ἁμαρτωλὸς· ταχύ-

ταχύγραφος ϰ̀ ῥακενδύτης. — Demum: τὸ κατὰ ἰωάννην εὐαγγέλιον ἐξεδόθη μετὰ χρόνȣς λβ̄ τῆς χριστȣ̃ ἀναλήψεως· ἐν πάτμῳ τῇ νήσῳ· στίχοι ͵βτ.

V. Pag. 260. Tit. Ἐκλογάδιον σὺν θεῷ τῶν τεσσάρων εὐαγγελιστῶν· διά τε τῆς ἀρχῆς ϰ̀ τȣ̃ τέλȣς τὴν περικοπὴν ἑκάστȣ εὐαγγελιστȣ̃· ἅμα δὲ ϰ̀ τὴν τῶν κεφαλαίων παρασημείωσιν ἀκριβῶς διαγορεῦον. περιέχει δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τȣ̃ ἁγίȣ πάσχα ϰ̀ τελειȣ̃ν ἐν τῷ μηνολογίῳ: — Incipit: Μηνὶ σεπτεμβρίῳ ᾱ: ἀρχὴ τῆς ἰνδίκτȣ: ϰ̀ μνήμη τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν συμεὼν τȣ̃ στυλίτȣ: τῆς ἰνδίκτȣ: λȣκᾶ κεφάλαιον ιη̄: etc.

X I V.

Codex membraneus, in quarto, exaratus a Philippo Monacho seculo XIV., constans chartis 224. Continet Euangelia.

I. Pag. 1. Tit. Ἀρχὴ σὺν θεῷ· τὸ κατὰ ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον: ✠: κυριακῇ τῶν ἁγίων πατέρων: — Initium: Βίβλος γενέσεως. In hoc, et sequentibus Euangeliis adnotantur in margine Lectiones Euangelii recitandæ in Ecclesia, appositis de more vocibus ἀρχὴ, et τέλος. Hoc Euangelium secatur heic in 355. segmenta.

II. Pag. 58. incipit Euangelium Marci divisum in segmenta 234. Et pag. 86. Euangelium Lucæ sectum in segmenta 342. Pag. 152. Euangelium Joannis, quod pag. 199. absolvitur, additis ab amanuensi his verbis: μέμνησθε κἀμȣ̃ τȣ̃ ταπεινȣ̃ γραφέως φιλίππȣ μοναχȣ̃ ταπεινȣ̃ ϰ̀ ἁμαρτωλȣ̃:

III. Pag. 200. incipit Tabula Lectionum Euangelii, quæ recitandæ sunt singulis anni diebus sive Dominicis, ac ferialibus, sive festis Sanctorum.

X V.

Codex membraneus, in octavo, constans chartis 227, scriptus anno Mundi 6854, Christi 1356, ut amanuensis notavit in fine Euangelii Joannis: Ἐτελειώθη ἐν μηνὶ ἰαννȣαρίῳ, λ̄· ἐν ἔτει ͵ςωνδ̄.

Continet Synaxarium, quatuor Euangelia, indices capitulorum, imagines Euangelistarum, et Lectionum Euangelii initia, atque clausulas, quæ consuetis vocabulis ἀρχὴ, et τέλος designantur in ipso textu.

X V I.

Codex membraneus, in octavo, scriptus seculo X IV., mutilus initio, et in fine. Constat chartis 45. *Continet Lectiones Sancti Euangelii, Dominicis potissimum, aliisque nonnullis festis diebus legendas. Prima pagina incipit ab his verbis:* Ἰωσὴφ ἀπὸ ἀριμαθείας· εὐσχήμων βουλευτής. *Postrema desinit in his:* ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.

X V I I.

Codex membraneus, in quarto, seculi X IV., mutilus initio, et in fine, constans nunc chartis, seu membranis 225. *Continebat quatuor Euangelia. Prima verba primæ paginæ sunt:* σατέ με· ξένος ἤμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με. *Postrema postremæ paginæ verba sunt:* οἱ δὲ εἶπον· ἰησοῦν τὸν ναζωραῖον. ὁ..... *Euangelium Lucæ incipit pag.* 113. *Et Euangelium Joannis pag.* 185. *Deest itaque totum Euangelium Matthæi, initium Marci, ac finis Joannis. Nihil in hoc codice observatione dignum animadverti.*

X V I I I.

Codex membraneus, in quarto, scriptus seculo X IV., mutilus initio, et in fine, constans modo membranis 113. *Continet tria Euangelia priora, sed primum, ac tertium mutila sunt. Nullum est in codice menologium: neque ullius Sancti festivitas commemoratur.*

X I X.

Codex membraneus, in quarto, constans foliis 43, *mutilus initio, et in fine, scriptus seculo X IV. Singulæ paginæ duas habent columnas, in quarum altera scripti sunt psalmi græce, in altera iidem psalmi latine. Continet autem psalmos a* 24. *ad* 43, *atque a* 70. *ad* 150. *Tum adduntur cantica Isaiæ, Ezechiæ, Annæ, Mosis, et Abacuc.*

X X.

Codex chartaceus, in octavo, exaratus seculo XVII., mutilus initio, et in fine, constans nunc chartis 57, *quarum prima signata est*

est numero 46, postrema numero 107. Continet Davidis Psalmos, quibus identidem inseruntur breves quædam preces.

XXI.

Codex chartaceus, in octavo, constans chartis 110, inemendate scriptus ab imperito amanuensi, ideoque parvi faciendus, aut potius nihili. Mutilus est in fine. Continet Euangelia Matthæi, et Marci.

SACRÆ SCRIPTURÆ INTERPRETES.

XXII.

Codex partim membraneus, partim chartaceus, in quarto. Continet plures codices, seu potius plurium codicum partes. Numerantur folia, seu chartæ 443, computatis scilicet etiam iis quæ scriptæ non sunt. Sed revera juxta aliam veriorem numerationem, quam sequar, constat chartis 390. Erat hic codex anno 1687. cujusdam qui in fine ejusdem se vocat ἱερομόναχον προσκυνητὴν τȣ̃ ἁγίȣ ϗ ζωοδόχȣ τάφȣ, ut patet ex pag. 418.

I. Initio occurrit quædam Canonum collectio, scripta parum emendate seculo X. in membranis. Deest cum initium, tum finis. Dividebatur hoc opus in quinquaginta Titulos, quorum index appositus fuerat initio operis: nunc hujus indicis maxima pars desideratur, nempe a primo titulo ad 39, cujus supersunt tres lineæ. Post hunc indicem incipit pag. 2. *b.* opus ipsum, et Tituli rursus exscribuntur. Sic autem incipit:

Τίτλος ᾱ:

περὶ τῆς ριθησεις (sic) τοῖς πατριάρχαις τιμῆς ἐκ τῶν κανόνων ϗ τȣ̃ μὴ ἐξεῖναι τινὶ αὐτῶν ὑφαρπάζειν ἐπαρχίαν ἑτέρῳ προσήκȣσαν. ἐπὶ χειροτονίᾳ ϗ διοικήσεσιν· ἀλλὰ ϗ τὰς ὑφαρπαγείσας ἤδη τοῖς ἀδικιθεῖσιν ἀνταποδίδοσθαι:

Τῆς ἐν νικαίᾳ συνόδȣ κανὼν Ζ̄:

Ἐπειδὴ συνήθεια κεκράτηκεν κ. τ. λ

Hæc Collectio confecta est ex Canonibus Apostolicis, et Conciliorum Nicæni (primi), Constantinopolitani (primi), Ephesini, Antiocheni, Chalcedonensis, Sardicensis, Ancyrani, et Lao-

Laodiceni. Nullius vero alterius Synodi Canon affertur. Supersunt nunc tantummodo primi quindecim Tituli, et initium decimisexti, quod exstat pag. *29. b.*

II. Fol. 30. incipit fragmentum Interpretationis commaticæ in Psalmos. Membranæ scriptæ sunt seculo X, sed a bibliopego ita confusæ, et perperam consutæ, ut omnes fere loco non suo positæ sint: imo quædam folia chartacea, seculo XVI. scripta, alicubi idem inseruit. Magna pars hujus interpretationis desideratur: nempe desunt primi quatuordecim psalmi, et post psalmum 85. desunt alii omnes usque ad finem. Inter decimum quintum vero, et octogesimum quintum haud pauci desiderantur. Textus cinnabari scriptus est, Commentarius atramento, tituli auro; in fine autem cujusque Psalmi adnotatur *Stichorum*, seu versuum numerus. Ita in fine psalmi 54. adnotatur: ϛίχοι ΝΑ, i. e. *versus* 51. In fine psalmi 55. incipientis ἐλέησόν με, adnotatur: ϛίχοι κη, i. e. *versiculi* 28. In fine psalmi 56. notatur: ϛίχοι Λ, i. e. *versus* 30. Et ita porro. Unicuique autem *sticho*, seu versiculo ejus interpretatio proxime subjicitur. Speciminis causa exscripsi ex pag. 86. initium expositionis psalmi 31.

+ Τῷ Δᾱδ συνέσεως +

Συνετίζει τουτέστιν διδάσκει τὸν προφήτην τὰ μέλλοντα. καὶ περὶ τοῦ βαπτίσματος· καὶ τοὺς δι' αὐτοῦ σωζομένους:

ΛΑ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι:

λέγει τοὺς σωζομένους διὰ τοῦ βαπτίσματος μακαρίζων αὐτούς:

Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσεται κύριος ἁμαρτίαν:

λέγει τὸν κυριακὸν ἄνθρωπον ὃν ἀνέλαβεν ὁ χριστός· αὐτῷ γὰρ καὶ μόνῳ ἁμαρτία οὐχ εὑρέθη:

Οὐδὲ ἔστι ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος:

τοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ· περὶ γὰρ αὐτοῦ γέγραπται· καὶ οὐχ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ:

Ο῞τι ἐσίγησα ἐπαλαιώθην (sic) τὰ ὀστᾶ μου:

τοῦ ἀδάμ· πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνεστάπησαν τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλ' ὁ χριστὸς ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπέθανεν καὶ ἀνέστησεν αὐτόν:

Α᾿πὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν:

Ο῞λην τὴν ἡμέραν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἐκτεταμένος ἦν ὁ κύριος διὰ τὸν ἀδάμ:

Ο῞τι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου:

Νυκτὸς γὰρ παρεδόθη ὁ κύριος· ἡμέρας δὲ ἐσταυρώθη· ἃ γὰρ ὤφειλεν ὁ ἀδάμ· ὁ χριστὸς ἀποδίδωσιν:

Ε᾿στρά-

Ἐςράφην εἰς ταλαιπωρίαν· εἰς τὸ ἐμπαγῆναι μοι ἄκανθα:
Ὅτ' ἂν ἤκουσεν ὁ ἀδὰμ παρὰ τοῦ θεοῦ· ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι ἡ γῆ. ταύτας δὲ ἐπυρπόλησεν ὁ χριςὸς φορεύσας τὸν ἀκάνθινον στέφανον:

+ Διάψαλμα +
ἐναλλαγὴ τοῦ λόγου:

Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα:
ὧδε ὁ προφήτης ἀποδύρεται· λέγει γὰρ ἀνομίαν τὸν φόνον· καὶ ἁμαρτίαν τὴν μοιχείαν. οὔτε οὖν ταύτην ἔκρυψεν ἐξομολογησάμενος, οὔτε ἐκείνην:

Jam vero ex codice, de quo dicam num. 31, Hesychianæ interpretationis specimen exscribam, ut appareat alterum scriptorem ex altero plura mutuatum esse.

συνέσεως τοῦ Δαυὶδ· τοῦτο οὖν σημαίνει ὅτι οἱ ἡμαρτηκότες εἰς σύνεσιν ἐρχόμενοι ἐπιςρέφουσιν. Δαυὶδ γὰρ ἑρμηνεύεται ἐξουθενημένος· ὅπερ εἰσὶν οἱ ἡμαρτηκότες: καὶ οὗτος μετὰ τὴν μοιχείαν καὶ τὸν φόνον:

ΛΑ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι· καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι: — διὰ τοὺς ἐν βαπτίσματι σωζομένους λέγει:

Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρτίαν: — μακάριος πᾶς ἄνθρωπος ὁ μὴ ἔχων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἁμαρτίαν: — ὁ χριςός· αὐτῷ γὰρ καὶ μόνῳ οὐχ εὑρέθη ἁμαρτία:

Οὐδὲ ἔςιν ἐν τῷ ςόματι αὐτοῦ δόλος: — ἐκεῖνος δὲ τῷ ὄντι μακάριος, ὁ μετὰ ταῦτα τὴν διὰ τοῦ βαπτίσματος ἄφεσιν μὴ ψευσάμενος τὰς εἰς θεὸν συνθήκας: — δόλον γὰρ τὸ ψεῦδος φησί:

Ὅτι ἐσίγησα καὶ ἐπαλαιώθη τὰ ὀςᾶ μου· ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν· ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου: — ὅτι ἐσίγησα ἀπὸ τοῦ εὔχεσθαί με ἀδιαλείπτως· ἠφάνισμαι γὰρ ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ διὰ τοῦτο ὀργίζει μοι ἡμέρας καὶ νυκτός: — τὸν ἀδὰμ λέγει· πολλοῖς χρόνοις συνηρπάγη ταῖς ἁμαρτίαις:

Ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν· ἐν τῷ ἐμπαγῆναι μοι ἄκανθαν: — ὅτι ἐστράφην εἰς τὴν ἀνομίαν ἐξ ἧς ἐρρύσω με: — καὶ ἐκολλήθησάν μοι αἱ ἁμαρτίαι:

Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα: — Ὁ προφήτης ἐποδύρετο· λέγει γὰρ ἀνομίαν τὸν φόνον· ἁμαρτίαν δὲ τὴν μοιχείαν. οὔτε οὖν ταύτην ἔκρυψεν ἐξομολογούμενος οὔτε ἐκείνην:

III. Inter paginam 64, et 83 insertæ sunt quædam paginæ chartaceæ seculo circiter XVI. scriptæ, in quibus breves quædam in nonnullos psalmos interpretationes leguntur.

IV. Quæ sequuntur post folium 164. non in membranis scri-

Scripta sunt, sed omnia in charta, eaque bombycina, seculo partim XV, partim XVI. Sequuntur autem primo nonnulli sermones S. Dorothei. Primi, qui erat 14, deest initium: postrema autem verba sunt pag. 157: ἵνα μὴ γίνωνται ἡμῖν εἰς κρίμα οἱ λόγοι ȣ̃τοι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τȣ̀ς αἰῶνας ἀμήν:

V. Fol. 157. *b*. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ περὶ τῶν ἁγίων νηστειῶν· λόγος ιε. Initium: Ἐν τῷ νόμῳ προσέταξεν ὁ θεὸς τοῖς ὑιοῖς ἰσραὴλ· ἵνα καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἀποδεκατῶσιν ὅσα κτήσωνται.

VI. Fol. 162. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ἐπιστολὴ πρὸς ἀδελφὸν ἐπερωτήσαντα αὐτὸν περὶ ἀναισθησίας ψυχῆς κ̀ περὶ ψύξεως ἀγάπης: — ιζ. Initium: Περὶ τῆς ἀναισθησίας τῆς ψυχῆς ἀδελφὲ συνεχὴς ἀνάγνωσις τῶν θείων γραφῶν.

Post hunc Sermonem pag. 163. hæc adnotatio legitur: Ἰστέον ὅτι δύο γεγόνασι δωρόθεοι κ̀ δύο βαρσανȣ́φιοι· οἱ μὲν τὰ σευήρȣ φρονήσαντες· οἱ δὲ ὀρθοδοξίαν κ̀ τελείαν ἄσκησιν ἀσπασάμενοι· κ̀ ȣ̃τοί εἰσιν οἱ ἐμφερόμενοι ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ· ὅθεν κ̀ ἀποδεκτέαν ταύτην ἔχομεν κ̀ ἐνάρετον κ̀ ψυχωφελῆ μάλιστα ὡς τȣ̃ μακαρίȣ δωροθέȣ τȣ̃ ὀρθοδόξȣ κ̀ ἐπισήμȣ φανέντος ἐν τοῖς πατράσι τῷ ὄντι ὑπάρχȣσιν πόνημα· κ̀ ȣ̓ τȣ̃ ἑτερόφρονος κ̀ σκαιȣ̃. καθὼς κ̀ ὁ πατὴρ ἡμῶν κ̀ τȣ̃ χριστȣ̃ ὁμολογητὴς θεόδωρος ὁ τῶν στȣδίȣ πεφηνὼς πάνσοφος ἡγȣ́μενος· ἐν τῇ διαθήκῃ τῇ πρὸς τȣ̀ς ἑαυτȣ̃ μαθητὰς, εὖ μάλα ἐδίδαξε μετὰ τὸ ὑποσημήνασθαι τῆς ἑαυτȣ̃ πίστεως τὸ φρόνημα· κ̀ ἀποκηρύξαι συλλήβδην τȣ̀ς ἀσθενεῖς αἱρετικȣ̀ς· φήσας ȣ̔́τως. προσέτι κ̀ πᾶσαν βίβλον θεόπνευστον παλαιᾶς κ̀ νέας διαθήκης ἀποδέχομαι· ἔτι μὴν κ̀ πάντων τῶν θεσπεσίων πατέρων διδασκάλων τε κ̀ ἀσκητῶν τȣ̀ς βίȣς τε κ̀ τὰ θεῖα συγγράμματα· τȣ̃το δὲ εἴρηκα διὰ τὸν φρενοβλαβῆ πάμφιλον τὸν ἀπὸ ἀνατολῆς φοιτήσαντα· κ̀ τȣ́σδε τȣ̀ς ὁσίȣς διαβάλλοντα. λέγω δὴ μάρκον· ἡσαΐαν· βαρσανȣ́φιον· δωρόθεόν τε καὶ ἡσύχιον. ȣ̓ μὴν βαρσανȣ́φιον καὶ ἡσαΐαν κ̀ δωρόθεον τȣ̀ς τῶν ἀκεφάλων συνακεφάλȣς κ̀ τȣ̀ς τȣ̃ λεγομένȣ δεκακεράτȣ συνομοκερώτȣς· κ̀ ὑπὸ τȣ̃ ἐν ἁγίοις σωφρονίȣ ἐν τῷ λιβέλλῳ αὐτȣ̃ ἀναθεματιζομένȣς· ἑτέρων δηλονότι παρὰ τȣ́σδε ὄντων τῶν προειρημένων· ȣ̔̀ς ἐγὼ πατροπαραδότως ἀποδέχομαι δι' ἐρωτήσεως τȣ̃ ἤδη ἀρχιερατεύσαντος ταρασίȣ τȣ̃ ἁγιωτάτȣ πατριάρχȣ· ἑτέρων δὲ ἀξιοπίστων προσώπων αὐτοχθόνων τε κ̀ ἀνατολικῶν κατὰ τὸ κ̀ τὴν εἰκόνα βαρσανȣφίȣ ἐν τῇ θείᾳ ἐνδυτῇ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας συνίςασθαι ἁγίοις πατράσιν· ἀντωνίῳ· ἐφραὶμ κ̀ ἑτέροις· κ̀ ὡς μέν τι ἐν ταῖς διδασκαλίαις, et cetera.

VII. Fol. 164. Tit. περὶ τȣ̃ ἀββᾶ δοσιθέȣ: — λόγος ιη. Initium: Ὁ μακάριος ȣ̃τος ἀββᾶς δωρόθεος τὸν μονήρη βίον σὺν θεῷ ἀσπασάμενος.

VIII.

VIII. Fol. 169. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ περὶ συνειδήσεως: — Initium: Ὅτε ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, ἐνέσπειρεν αὐτῷ τί ποτε θεῖον.

IX. Fol. 175. Deest titulus. Initium: Εἶπε τὶς τῶν γερόντων· πρὸ παντὸς χρήζομεν τῆς ταπεινοφροσύνης. Deest finis.

X. Fol. 176. Hæc, et plures quæ sequuntur paginæ alia manu scriptæ seculo XVI. Deest titulus. Initium: ἢ μνημόνευε τȣ̃ θεȣ̃· ἵνα σȣ̃ καὶ αὐτὸς μνημονεύσῃ.

XI. Fol. 185. Tit. Περὶ τȣ̃ μακρύνεσθαι τȣ̃ κόσμȣ καὶ πάντων τῶν θολȣ́ντων τὸν νȣ̃ν: — λόγος ε̄: — Initium: Πολλὴν ὁ θεὸς δέδωκε τοῖς ἀνθρώποις τὴν τιμὴν τῇ διπλῇ μαθήσει.

XII. Fol. 188. Tit. Ὑπόθεσις τῇ ψυχῇ τῇ ζητȣ́σῃ τὴν βαθεῖαν θεωρίαν..... Initium: Πᾶν πρᾶγμα ὑψηλότερον ἄλλȣ.

XIII. Fol. 189. *b*. Tit. Ἡμερήσιον ἀναγκαιότατον ὑπόμνημα καὶ πάνυ χρησιμώτατον τῷ τεθειμένῳ ἐν τῷ κελλίῳ αὐτȣ̃ καὶ ἑαυτῷ μόνῳ προσέχειν αἱρȣμένῳ: — λόγος κζ. Initium: Τὶς τῶν ἀδελφῶν ἔγραψε ταῦτα.

XIV. Fol. 192. *a*. Tit. Κατὰ πόσȣς τρόπȣς καὶ διαφορὰς δέχεται τὴν θέαν τῆς φύσεως τῶν ἀσωμάτων ἡ ἀνθρωπίνη φύσις: — λόγος κθ. Initium: Πάσης φύσεως ἀσυνθέτȣ καὶ λεπτῆς τῶν πνευματικῶν σωμάτων. Explicit fol. 195. *b*.

XV. Post folium 195. desunt plura. Quæ sequuntur, seculo XVI. scripta sunt. Sequitur autem historia Concilii Florentini; sed deest initium. Prima quæ supersunt verba hæc sunt: ἐναργῶς ἐστερέωσαν· καὶ γὰρ ἵνα μὴ κατ' ȣ̓δένα τρόπον σαλευθῇ τὸ τῆς πίστεως σύμβολον, τὴν ἀνάπτυξιν ταύτην ἐν τῷ ἱερῷ συμβόλῳ ἐποιήσαντο. Deest etiam finis.

XVI. A fol. 238. ad folium 249. legitur fragmentum Epistolæ Plutarchi Consolatoriæ ad Apollonium. Deest initium et finis. Scriptum est seculo XVI. Prima quæ supersunt verba folio 238, hæc sunt: τιας· ἅπαντες αἴδαν ἦλθον καὶ λήθης δόμȣς· τῶν χρημάτων ἅμα τοῖς σώμασιν· νὴ δί' ἀλλὰ τȣ̀ς πολλȣ̀ς κινεῖ πρὸς τὰ πένθη καὶ τȣ̀ς θρήνȣς ὁ ἄωρος θάνατος· ἀλλὰ καὶ ȣ̃τος ȣ̃τως ἐστὶν εὐπαραμύθητος, ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν τυχόντων ποιητῶν συνεωρᾶσθαι καὶ τετυχηκέναι τὴν παραμυθίαν· θέασαι γὰρ οἷα περὶ τȣ́τȣ φησὶ τῶν κωμικῶν τις πρὸς τὸν ἐπὶ τῷ ἀώρῳ λυπȣ́μενον θανάτῳ.

XVII. Fol. 250. Incipiunt fragmenta Sanctorum Patrum. 1. Νείλȣ μοναχȣ̃. 2. Τȣ̃ χρυσοστόμȣ ἐκ τῆς πρὸς κορινθίȣς. 3. τȣ̃ αὐτȣ̃ ἐκ τῶν κατὰ ἰωάννην. 4. τȣ̃ σολομῶντος. 5. τȣ̃ σιράχ. 6. τȣ̃ δαυίδ. 7. ἠσαΐȣ. 8. τȣ̃ ἁγίȣ βασιλείȣ ἐκ τȣ̃ περὶ πλȣτȣ́ντων. Et cetera.

XVIII. Fol. 254. *b*. Sequuntur Quæstiones, et Responsiones. Prima quæstio sic incipit: Ἐρώτησις — Τȣ̃ θεȣ̃ λέγοντος διὰ τȣ̃ προφήτȣ ἀγγαίȣ· ἐμόν ἐστι τὸ χρυσίον etc. Prima responsio incipit: Ἀπόκρισις — Τὸ μὲν· ἐμὸν τὸ ἀργύριον etc. Post quæstiones hasce, ac responsiones sequuntur alia Patrum fragmenta, tum rursus aliæ quæstiones, usque ad folium 332.

XIX. Folio 333. sequuntur sermones, quos puto esse Isaaci Syri. Deest initium. Prima verba sunt: Ὅταν ȣ̃ν δῶσ.... εὐφράνθητι καὶ εἰπὲ· δόξα σοι ὁ θεός ὅτι ἠξίωσάς με εὑρεῖν τινὰ ἀνάπαυσιν. Explicit folio 336. *a*.

XX. Fol. 336. *a*. In margine: Τȣ̃ αὐτȣ̃ λόγος... Tit. περὶ εὐχαριστίας Θεȣ̃... Initium: Ἡ εὐχαριστία τȣ̃ λαμβάνοντος ἐρεθίζει τὸν διδόντα διδόναι.

XXI. Fol. 342. *a*. Tit. Περὶ τῶν λόγων τῆς θείας γραφῆς... λόγος θ̄. Initium: τὴν ἀνδρείαν ἣν οἱ πατέρες ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν ἐπεδείξαντο.

XXII. Fol. 344. *b*. Tit. Ἐν τίνι διαφυλάττεται τὸ κάλλος τῆς μοναχικῆς πολιτείας· καὶ τίς ὁ τρόπος τῆς τȣ̃ Θεȣ̃ δοξολογίας. Initium: Δεῖ τὸν μοναχὸν εἶναι ἐν πᾶσι τοῖς ἑαυτȣ̃ σχήμασι καὶ πράγμασι.

XXIII. Fol. 346. *a*. — λόγος ιγ̄. Initium: Τρεῖς εἰσὶ τάξεις ἐν αἷς προκόπτει ὁ ἄνθρωπος· ἡ τάξις τῶν ἀρχαρίων. Est Isaaci Syri.

XXIV. Fol. 347. *b*. — λόγος ιδ̄. Initium: Γίνεται ἐλπὶς ἐπὶ τὸν Θεόν.

XXV. Fol. 350. — λόγος ιζ̄. Initium: Αὕτη ἐστὶν ἡ τάξις ἡ σώφρων.

Sequuntur alia fragmenta, ac demum sermo sive homilia, cujus deest initium, quæque concluditur his verbis, pag. 390: μισθὸς τῶν ἐνταῦθα πόνων ἀντιδιδȣ̃ς σοι, συμβασιλεύειν αὐτῷ· ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις· ἅμα τῷ ἀνάρχῳ αὐτȣ̃ πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτȣ̃ πνεύματι· νῦν καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

XXIII.

Codex membraneus, in quarto, constans foliis 86, scriptus seculo X, mutilus in fine. Quin etiam quum plurimis in paginis literarum vestigia omnino interierint, non magni usus esse potest.

Con-

Continet Collectanea, seu Catenam in Psalmos, nempe a psalmo primo usque ad centesimum quartum: reliqua enim perierunt. Quinam sit auctor, ignoro. In prima pagina vix aliud verbum superest, præter hunc titulum: Βίβλος Ψαλμῶν. In mediis paginis scripti sunt psalmi, in marginibus vero Catena, seu commentaria, vel scholia. Prima verba Catenæ quæ supersunt, incipiunt in secunda pagina folii primi sic: ε̄· (id est vers. 5.) Οὐχ ὅτως οἱ ἀσεβεῖς: — (i. e. *Non sic impii*). Τῷ διπλασιασμῷ τῆς ἀπαγορεύσεως σαφέστερον τὴν . . . ιόιη α δείκνυσιν· εἶτα φησίν· ἀλλ' ἢ ὁ χνῦς κ) τὰ ἑξῆς· ἐκεῖνοι γὰρ φησιν ὑπὸ τῶν θείων ἀρδόμενοι λόγων, ἀεὶ etc.

Patres, quorum verba passim afferuntur in hac Catena, sunt Chrysostomus, Basilius, Hesychius, Theodoretus, Origenes, Athanasius, Arethas Archiepiscopus, Eusebius, Didymus, Diodorus, Aquila, Maximus, Theologus (nempe Gregorius Nazianzenus), Isidorus, Theodotion, Gregorius Nyssenus, Theodotius (nam fol. 52. *b.* et *61. a.* et *62. b.* legitur Θεοδωτίυ), Cyrillus, et Symmachus. Nonnulla placet modo hujus Catenæ specimina exhibere. Ac primo quidem omnia, quæ ibi exstant Didymi Alexandrini, loca exscribam, hunc præ cæteris Auctorem eligens, quod ejus libros de Trinitate olim ediderim.

I. Fol. 14. *a.* ad versiculum 15. psalmi noni: σύντριψον τὸν βραχίονχ τῦ ἁμαρτωλῦ etc. hæc leguntur: Διδύμυ: — Μετὰ ἄρθρυ ῥηθεὶς ὁ ἁμαρτωλὸς, τὸν διάβολον δηλοῖ· οὗ ὁ βραχίων, ὑπὸ τῦ κυρίυ συντρίβεται, κ) ἡ ἁμαρτία αὐτῦ ζητυμένη ὐχ εὑρίσκεται· ἔχυσα ἐν τῷ ἐπιτελεῖσθαι τὸ εἶναι καὶ παυομένη· τὸ γὰρ κακὸν, ποιότης ἐστὶν· ὐκ ὐσία:

II. Fol. 27. *b.* Ad versiculum quartum psalmi 20. Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηςότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῦ στέφανον ἐκ λίθυ τιμίυ, hæc leguntur: Διδύμυ: — ἐξ ὧν ἐπιτηδεύει τις στεφανῦται· ὅ,τε γὰρ δίκαιος τὸ δίκαιον διώξας, ἀπολήψεται τὸν τῆς δικαιοσύνης στέφανον· ὅ,τε περὶ τριάδος δοξάζων ὀρθῶς· κομιεῖται τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον· κατατρυφήσας δέ τις τῦ κυρίυ, στεφάνῳ τρυφῆς ὑπερασπίζεται· κ) ὁ χάριτι σωθεὶς, στέφανον χαρίτων δέχεται:

III. Fol. 28. *a.* Ad versiculum nonum ejusdem psalmi: Εὑρεθείη ἡ χείρ συ πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς συ· ἡ δεξιά συ εὕροι πάντας τὺς μισῦντας σε, hæc habentur: Διδύμυ: — Ἤτοι τιμωρυμένη ἢ πολεμῦσα τὺς ἀντιτεταγμένυς τῷ θείωι νόμωι κατὰ τὸ· πολεμεῖ κύριος χειρὶ κρυφαίᾳ ἐπὶ ἀμαλήκ· λέγοι δ' ἂν ἐχθρὺς· κ) τὺς ἀθέυς· ὥστε δι' ὧν πάσχυσιν γνῶναι τὸν ἐπιστατῦντα τοῖς ὅλοις θεόν: —

 (quæ

(quæ sequuntur, nescio an sint Didymi). Ἄλλο: — Τὰς μετὰ τὸν σταυρὸν τιμωρίας αἰνίττεται τῶν ἰȣδαίων: — Οἱ μὲν ἐχθροὶ τȣ̃ Θεȣ̃ εὑρίσκȣσιν αὐτόν· οἱ δὲ μισȣ̃ντες αὐτόν· εὑρίσκονται ὑπ' αὐτȣ̃· ϰ̀ διὰ μὲν τȣ̃ νόμȣ εὑρίσκομεν θεόν· διὰ δὲ τῶν εὐαγγελίων, εὑρισκόμεθα ὑπ' αὐτȣ̃· ἢ διὰ πρακτικῆς μὲν εὑρίσκομεν αὐτόν· διὰ δὲ γνώσεως εὑρισκόμεθα ὑπ' αὐτȣ̃, ἐχθροὶ ὄντες τὸ πρότερον ϰ̀ ξένοι τῶν διαθηκῶν τȣ̃ Θεȣ̃· ἐλπίδα μὴ ἔχοντες ϰ̀ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ:

IV. Fol. 28. *b*. Ad versiculum 12. ejusdem psalmi: ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά· διελογίσαντο βȣλὰς (ita codex) ἃς ȣ̓ μὴ δύνωνται στῆσαι· hæc habentur: Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά: — ἐπειδὴ κατὰ σȣ̃ τὴν γλῶσσαν ἐκίνησαν ϰ̀ βλασφήμοις λόγοις ἐχρήσαντο: — In margine vero scriptum est Διδύμȣ; sed puto Didymi esse non hæc, sed quæ sequuntur, nempe: Ὅτι κατ' ἔκκλισιν ἐπιτελεῖται τὰ κακὰ ϰ̀ ȣ̓ κατ' εὐθήτητα ὥσπερ τὰ ἀγαθά. διὰ πάντων δὲ οἱ φαῦλοι διαςραφέντες· ϰ̀ ἀδυνάτοις ἐπιχειρȣ̃σιν· διαλογίζονται γὰρ ἐπιβȣλευτικῶς· κατὰ τȣ̃ βλάβην μὴ ὑπομένοντος:

V. Fol. 47. *b*. Ad versiculum 2. psalmi 56: Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σȣ ἐλπιῶ· ἕως ȣ̃ παρέλθηι ἡ ἀνομία, hæc habentur: Διδύμȣ: — Σκιὰν πτερύγων, τὴν θείαν κηδεμονίαν καλεῖ· εἰ δὲ προσδιαςέλλεται ἡ σκιὰ τῆι ἀληθείαι τȣ̃το φησίν· ὅτι ἐν τῶι βίωι τȣ́τωι τυγχάνων· ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων εἰμὶ ἐλπίζων ϰ̀ ἐπ' αὐτὰς τὰς πτέρυγας ἐλθεῖν ἐπτερωμένος τῇ ἀρετῇ· ϰ̀ νοήσει τῆι πνευματικῆι· πτέρυγες γὰρ Θεȣ̃· ωσ κ... ασι... ϰ̀ τȣ̃ Θεȣ̃ δυνάμεις· ϰ̀ αἱ ὑψιπετεῖς περὶ αὐτȣ̃ νοήσεις· ϰ̀ μετ' ὀλίγα· ἐπειδ' ἂν δὲ παρέλθῃ ἡ ἀνομία· ϰ̀ ἡ κατ' ἐμȣ̃ ἐπιβȣλή· ϰ̀ ὁ ὠνομασμένος ἐπηρεαςής· ȣ̓κέτι ἐν τῆι σκιᾶι· ἀλλ' ἐν αὐταῖς ταῖς σαῖς πτέρυξι· ὡς ἂν προκόψας· ϰ̀ ἠλευθερωμένος πάσης ἀνόμȣ πράξεως ἐλπιῶ:

VI. Fol. 49. *b*. Ad versiculum decimum psalmi 57, ad ea verba: ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτȣ́ς, hæc leguntur: Ὡσεὶ ζῶντας ὡσεί: — Διδύμȣ: — Οὐ γὰρ ζῶντες, ἀλλὰ ζῶσιν ὅμοιοι τυγχάνοντες ὑπὸ ὀργῆς συλληφθήσονται· τὸ γὰρ καταπιεῖν· τὸ κρατῆσαι σημαίνει· ὡς τȣ̃ καταποθέντας ἤδη κεκρατημένου· καὶ νενικημένου.

VII. Fol. 50. *b*. Ad versum nonum, et decimum psalmi 57. Καὶ σὺ κύριε ἐκγελάσεις αὐτȣ́ς· ἐξȣδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ κράτος μȣ πρὸς σὲ φυλάξω. ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μȣ εἶ, hæc leguntur: Καὶ σὺ κύριε ἐκγελάσεις αὐτȣ́ς: — Ἐκεῖνοι μὲν ȣ̃ν ἐκεῖνα τολμῶσιν· ϰ̀ σὺ δὲ ἀκȣ́εις ϰ̀ βλέπεις ϰ̀ γελᾷς αὐτῶν τὴν ἄνοιαν: — Τȣ̃ χρυσοςόμȣ: — ἔθνη ἐνταῦθα τὰς τῶν δαιμόνων λέγει φυλάς: — Τὸ κράτος μȣ πρὸς σὲ φυλάξω: — Ὁ υἱός φησι τῶι πατρί· πρὸς σέ· τȣτέστιν παρὰ σοί: — Διδύμȣ: — Οὐ σφετερίσασθαι τὴν βασιλείαν

προαι-

προαιρῦμαι· ἀλλ' ἐκδέχομαι παρὰ σῦ αὐτὴν λαβεῖν· θαῤῥῶ δὲ τῇ πείρᾳ γνὺς πολλάκις, ὅτι ϗ θεὸς ϗ ἀντιλήπτωρ μυ τυγχάνεις· κἂν γὰρ μὴ ἐξ ἐμῆς δυνάμεως ἄξιός εἰμι λαβεῖν τὸ βασιλεύειν, ἀλλά γε τὸ σὸν ἔλεος προφθάσαν, ἐπιδείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μυ· ὡς αὐτοὶ μὲν κολασθήσονται· ἐγὼ δὲ τὴν βασιλείαν λήψομαι παρὰ σοί:

VIII. Fol. 52. *a.* Ad versiculum tertium psalmi 59: Ὁ θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς ϗ καθεῖλες ἡμᾶς· ὠργίσθης ϗ ᾠκτείρησας ἡμᾶς, hæc leguntur: Ὁ θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς ϗ καθεῖλες: — Ἐνταῦθα τὴν αἰχμαλωσίαν προλέγει· εἶτα τῦ θεῦ τὸ δίκαιον ϗ φιλάνθρωπον: — Ὠργίσθης ϗ ᾠκτείρησας: — ά (nempe ἀθανασίυ, ut puto). Θυμωθεὶς μετέστρεψας ἡμᾶς· C'. ὠργίσθης ϗ περιήγαγες ἡμᾶς. Διὰ μὲν γὰρ τὰς παρανομίας, ὠργίσθης· μετὰ δὲ τὴν τιμωρίαν ἠλέησας: — Διδύμυ: — Ἐλεγκτέον τὺς ἀμυντικὸν φρονῦντας εἶναι τὸν δημιυργόν· ὀργίζεται γὰρ ὁ θεὸς· ὐχ ἵνα ἀπολέσῃ· ἀλλ' ἵνα οἰκτειρήσῃ· τύτῳ συνᾴδει τό· εὐλογήσω σὲ κύριε· ὅτι ὠργίσθης μοι εἰς σωτηρίαν· εἰ γὰρ εἰς σωτηρίαν ὀργίζεται, ὐ πάθος ἡ ὀργή· ἀλλὰ χρησίμως παραλαμβάνεται:

IX. Fol. 52. *b.* Ad versiculum decimum ejusdem psalmi, ad ea verba: Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μυ, hæc leguntur: Διδύμυ: — Μωὰβ λέβης τῆς: — Τὰ ἀποῤῥαγέντα μέρη συνάπτει δι' ὁμονοίας· μωὰβ γὰρ λέβης λυτρῦ· ἢ λέβης ἀμεριμνίας· ὁ γὰρ ἀπόβλητος μωὰβ διὰ τῦ λυτρῦ τῦ βαπτίσματος ὃ ἄφεσιν ἔχει ϗ ἀμεριμνίας πρόξενον γίνεται· ϗ οἱ ἀλλόφυλοι πάντες ὑπετάγησαν· τῶι ζυγῶι τῦ χριστῦ ὑποκύψαντες:

X. Fol. 53. *a.* Ad versiculum tertium Psalmi 60: Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα, hæc habentur: Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς: — Διδύμυ: — Γῆν τὸ σῶμα φησί· πέρατα γῆς τὰ αἰσθητήρια· ἀφ' ὧν καλὸν κράζειν πρὸς τὸν θεὸν ϗ προσεύχεσθαι· ἵνα μηδεμίαν αἴσθησιν ἀντιπράττυσαν ἔχωμεν: — Ὠριγένυς: — Γῆν τὴν κακίαν· ἧς ὁ ἐξελθὼν κράζει πρὸς τὸν θεόν:

XI. Fol. 59. *a.* Ad versiculum sextum psalmi 65: Ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῶι, hæc leguntur: Ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα: — Διδύμυ: — Ἐκεῖ ἀντὶ τῦ ἐν τοῖς τοιύτοις θαύμασιν εὐφράνθημεν ἐν τῶι θεῶι· ἐνήλλακται γὰρ ὁ χρόνος ὡς ϗ ἐν τῷ· ὁ μεταστρέφων· ἀντὶ γὰρ τῦ ὁ μεταστρέψας:

XII. Fol. 65. *a.* Ad versiculum quintum psalmi 68, ad ea verba: ἃ ὐχ ἥρπαζον τότε ἀπετίννυον, hæc habentur: Διδύμυ: — Εἰ ϗ ἀπέδωκεν ἃ μὴ ἥρπασεν· ἀλλ' ὖν ἡμᾶς ἐλυτρώσατο· ϗ τῦτ' ἐστὶν ἀποτιννῦναι, ἐξαλείφων τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον, ἃ ἠναγκάσμεθα ἀποτιννῦναι ἐπιφερόμενα καθ' ἡμῶν, ἐξήλειπται ταῦτα καὶ ἦρται ἐκ τῦ μέσυ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν δοθείσης:

XIII.

XIII. Fol. *66. a.* Ad versiculum 14. ejusdem psalmi: Ἐγὼ δὲ τῆι προσευχῆι μȣ πρὸς σὲ κύριε· καιρὸς εὐδοκίας ὁ θεὸς ἐν τῶι πλήθει τȣ̃ ἐλέȣς σȣ ἐπάκȣσόν μȣ (sic), etc., hæc habentur: Καιρὸς εὐδοκίας: — Ο᾿ σύμμαχος οὕτως· καιρος διαλλαγῆς ὁ θεὸς· ἱκανή φησι ἐπενεχθεῖσά μοι τιμωρία καιρ την λυθῆναι, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν τὴν σὴν ἀναφανῆναι· εὐδοκίαν γὰρ τὸ ἀγαθὸν καλεῖ θέλημα: — Διδύμȣ: — Ι῞ν᾿ ἐμȣ̃ ζωοποιȣμένȣ, σὺν ἐμοὶ ζωοποιηθῶσιν οἱ δι᾿ ἁμαρτίας νεκροί:

XIV. Ibidem, ad versiculum 15. ejusdem psalmi, ad ea verba: ῥυσθείην ἐκ τῶν μισȣ́ντων με, κ̀ ἐκ τȣ̃ βάθȣς τῶν ὑδάτων, hæc leguntur: Ρ῾υσθείην ἐκ τῶν: — Βαθος ὑδάτων ων ἐπαγομέν ἐκάλεσεν τιμωρία : —— Διδύμȣ: — Βάθος ὑδάτων ἐστὶ εἰς ὃ γίνονται γενναίω τ᾿ παρα α φέροντες· ἀφ᾿ ὃ μένȣ, ῥύεσθ μένȣς ει πεῖν ἐπ...... κραξάμενο βάθȣς δὲ τῶν ὑδάτων γράφει, ȣ̓χὶ δὲ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων:

XV. Fol. *67. a.* Ad versiculum 22, et 23. ejusdem psalmi: Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μȣ χολὴν· κ̀ εἰς τὴν δίψαν μȣ ἐπότισάν με ὄξος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα etc., hæc leguntur: κ̀ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μȣ χο: — Καὶ αὐτήν μοι φησὶ τὴν τροφὴν, πικρὰν κ̀ ἀνιαρὰν κατεσκεύασαν. ἀνήδονος γὰρ τοῖς μετ᾿ ὀδύνης ἐσθίȣσιν κ̀ ἡ ἡδίστη τροφή: — Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν: — Τȣ̃ χρυσοστόμȣ: — Τȣτέστιν ἡ τρυφή· τὰ ἀγαθα πάντα μεταβαλλέσθω κ̀ ἀπολλύσθω· κ̀ γενέσθωσαν πᾶσιν εὐεπιχείρητοι· κ̀ δηλῶν ὅτι ἁμαρτημάτων τίνȣσι (sic) δίκην ταῦτα πάσχοντες, ἐπήγαγεν· κ̀ εἰς ἀνταπόδοσιν· παγίδας δὲ, τὰς τιμωρίας καλεῖ· ἐσκοτίσθησαν δὲ, τὸν τῆς δικαιοσύνης ἥλιον μὴ δεξάμενοι: — Διδύμȣ: — Τράπεζα, ἡ θεόπνευστος γραφή· ἧς ἡ μὲν θεωρία καὶ ἡ νόησις, ψυχῶν λογικῶν τροφὴν περιεχει· ἡ δὲ λέξις, τραπέζης λόγον ἐπέχει:

XVI. Fol. *69. a.* Ad versiculum 14. psalmi 70: Ε᾿γὼ δὲ διὰ παντὸς ἐλπιῶ ἐπὶ σέ· κ̀ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σȣ, hæc leguntur: Ε᾿γὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ: — Ταῦτα γὰρ ὁρῶν γινόμενα τῇ εἰς σὲ ἐλπίδι βεβαιωθήσομαι· κ̀ πολλαπλασίαν προσοίσω τὴν ὑμνωιδίαν: — Διδυμȣ: — προσθήκην ἐποιήσατο τοῖς τȣ̃ πατρὸς ὕμνοις ὁ ὑὸς. τὴν καινὴν διαθήκην πρὸς τῆι παλαιᾶι παραδȣ̀ς· ȣ̓ γὰρ ἀνεῖλεν τὰ πρῶτα εἰσάγων τὰ δεύτερα· προσθήκην δὲ ἐποιήσατο:

XVII. Fol. 80. *b.* Ad versiculum 14. psalmi 79: Ε᾿λυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμȣ̃· κ̀ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν, hæc leguntur: Ε᾿λυμήνατο αὐτὴν ὗς: — Τὰς διαφόρȣς τῶν ἀσσυρίων ἐφόδȣς, διὰ τȣ́των ἐδήλωσεν· ἐπειδὴ δὲ ἄμπελον τὸν ἰσραὴλ προσηγόρευσεν,

ρευσεν, εἰκότως σῦν ἄγριον ὠνόμασεν τὸν τȣτῳ πολέμιον· διαφερόντως γὰρ τόδε τὸ θηρίον, αμπέλων πολέμιον· μονιὸν δὲ ἄγριον καλεῖ, τὸν καθ' ἑαυτὸν διάγοντα· ὅς τῶν ἄλλων ἐστὶ ἀγριώτερος· ἐπειδὴ τοίνυν ϗ ναβȣχοδονόσορ τῶν ἄλλων βασιλέων θηριωδέστερος ἦν, εἰκότως αὐτὸν ὠνόμασεν μονιὸν ἄγριον: — Διδύμȣ: — Τὰ λυμαινόμενα αὐτὴν ἄγριά εἰσι πάθη ϗ αἱ πονηρόταται δυνάμεις· ὓς γὰρ αἰσχραὶ ἐπιθυμίαι ϗ ἀκόλαστοι ἡδοναί· ἃς διὰ τὸ ἀκάθαρτον, ἐν δρυμῷ· τȣτέστιν ἐν ἀκάρποις φυτοῖς εἰκότως λοχᾶν· περὶ γὰρ τὰς ἀλόγȣς ὁρμὰς τὰ πάθη ταῦτα ἐγκρύπτεται· θυμȣ̀ς δὲ καὶ ὀργὰς ἀποσημαίνειν δύναται ἡ τȣ̃ μονιȣ̃ προσηγορία:

XVIII. Fol. 81. *a.* Ad versiculum 18. ejusdem psalmi: Γενηθήτω ἡ χείρ σȣ ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σȣ· ϗ ἐπὶ ὑὸν (ita codex) ἀνθρώπȣ ὃν ἐκραταίωσας ἑαυτῶι etc., hæc habentur: Διδύμȣ: — Ἐκραταίωσεν ἑαυτὸν, ȣ̓κ ἐάσας αὐτὸν ἐκ καταβολῆς σπέρματος ἀνδρός, τὴν σύστασιν ἔχειν τȣ̃ σώματος· πνεύματος γὰρ ἁγίȣ ἐπελθόντος τῆι παρθένωι, ὁ ἅγιος τόκος ὑπέστη· ὃς ϗ ἡτοιμάσατο τὴν ἄμπελον πρὸς καρπογονίαν:

Hactenus omnia Didymi loca, quæ supersunt, aut legi possunt in hacce Catena, exscripsi. Fol. quidem 42. *a.* legebatur alius Didymi locus, sed nunc literæ evanuerunt. Affero jam alia ejusdem Catenæ fragmenta.

XIX. Fol. 52. *b.* Ad versiculum 10. psalmi 59. post verba Didymi superius allata χριστȣ̃ ὑποκύψαντες, sequitur: Ἰȣ́δας βασιλεύς μȣ: — Ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἀδιαίρετοι μεμενήκασιν αἱ φυλαὶ· μόνον δὲ τὸν ἐξ ἰȣ́δα ζοροβάβελ εἶχον ἡγεμόνα ϗ βασιλέα· εἰκότως τȣ̃ μὲν ἐφραὶμ κραταίωσιν κεφαλῆς τὴν ἀρχὴν προσηγόρευσεν· τὸν δὲ ἰȣ́δαν βασιλέα· τὸ δὲ βασιλεύς μȣ ἀντὶ τȣ̃ ὑπ' ἐμȣ̃ χειροτονȣ́μενος βασιλεὺς· ϗ τȣ̃ ἐμȣ̃ βασιλεύων λαȣ̃: — Θεοδωτίȣ: — Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος: — Καὶ μανασῆς φησὶ τὴν οἰκείαν ἀπολήψεται γῆν. ϗ ἐφραὶμ τὴν προτέραν ἀνακτήσεται δύναμιν· ϗ ὁ ἰȣ́δας· πάντων ἀναγορευθήσεται βασιλεὺς· μω   δὲ αὐτοῖς ὑποταγήσονται· τὴν ἄμαχον αὐτῶν θεώμενοι ῥώμην· ȣ̓ μόνον δὲ   · ἀλλὰ ϗ ἰδȣμαῖοι ϗ ἀλλόφυλοι:

XX. Fol. 61. *a.* Ad versiculum 5. psalmi 67: Αἴσατε τῶι θεῶι ψάλατε τῶι ὀνόματι αὐτȣ̃ etc., hæc leguntur: Θεοδωτίȣ: — Παρεγγυᾷ ὁ λόγος ἐνταῦθα τοῖς ἀποστόλοις μετὰ χορείας ϗ ὑμνωδίας εἰς τὰ ἔθνη δραμεῖν ϗ τὴν ὁδὸν εὐτρεπίσαι τῷ τῶν ὅλων θεῶι· ἐπὶ δυσμῶν δὲ αὐτὸν ἐπιβεβηκέναι φησὶ· τὸ κατακεχυμένον τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν σκότος τηνικαῦτα παραδηλῶν· ταύτης ȣ̓ν τῆς ὅσον ἀπὸ   τȣ̃ περιέχοντος αὐτὴν σκότȣς δύσεως ὠνομασμένης ἐπειδὴ τῆς δικαιοσύνης ὁ ἥλιος τὸν ζόφον ἐξήλασεν:

XXI.

XXI. Fol. 62. *b.* Ad versiculum 16. ejusdem psalmi: Ὄρος τȣ̃ Θεȣ̃ ὄρος πῖον etc., hæc leguntur: Θεοδωτίȣ: — Ὄρος τȣ̀ς εὐαγγελιστὰς, οὓς ἐκάλεσεν ἀνωτέρωι καὶ ζῶια καὶ βασιλεῖς· πῖον δὲ καὶ τετυρωμένον, ὡς πολλὴν τρυφὴν τοῖς ἐν αὐτῶι νεμωμένοις παρέχοντας καὶ πιότητα· καθὸ ϗ αὐτὸ πολλὴν τὴν ἀπὸ τȣ̃ πνεύματος ἔχει πιότητα:

Tribus his in locis nomen Θεοδωτίȣ cum ω aperte legitur in codice: ideo ea exscripsi. Aliis in locis nomen Θεοδωρήτȣ clare scribitur. Sed in nonnullis aliis, ut folio 77. *b*, scribitur θεοδ‿ω, ut nesciam an legendum sit Θεοδωτίȣ, an Θεοδωρήτȣ.

Demum duo alia specimina placet exscribere, ac primo psalmum 15, ejusque interpretationem ex fol. 18. et seq.

XXII. Ὑπόθεσις: — Ἐκ προσώπȣ τȣ̃ σωτῆρος εἴρηται ὁ ψαλμός· εἴρηται δὲ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον· αἰτεῖ δὲ φυλαχθῆναι· ἀλλὰ ϗ ὑφ᾽ ἑαυτȣ̃ φυλάττεται· αἰτεῖ μὲν γὰρ ὡς ἄνθρωπος· δίδωσι δὲ ὡς Θεὸς, συνευδοκȣ̃ντος ϗ τȣ̃ πατρός:

* Στηλογραφία τῶι Δαυὶδ: *

ιε Φύλαξόν με κύριε ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· εἶπα τῶι κῶι κύριός μου εἶ σύ. ὅτι τῶν ἀγαθῶν μȣ ȣ̓ χρείαν ἔχεις:

* Φύλαξόν με κύριε ὅτι ἐπὶ: — Σύμμαχος· Φύλαξόν με ὁ Θεὸς ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σοί:

Εἶπα τῷ κυρίῳ· κύριός μȣ: — Τȣ̃το ἔοικε ἐν τῶι εὐαγγελίωι πορεύ τὸν πατέρα μȣ ϗ πατέρα ὑμῶν· ϗ Θεόν μȣ ϗ θεὸν ὑμῶν: — Ὅτι τῶν ἀγαθῶν μȣ: — Ἀγαθόν μοι ȣ̓κ ἔστιν ἄνευ σȣ: — Ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχων· ἀνθρωπίνης δικαιοσύνης ȣ̓ χρήιζεις· ἀλλ᾽ ὅτι ἄν τις ἀγαθὸν δράσοι· αὐτὸς ὠφελεῖται μᾶλλον: — Εἰ ἀγαθαὶ πᾶσαι αἱ ἀρεταὶ· τῶν δὲ ἀρετῶν χρήιζει ἡ γνῶσις· τῶν ἀγαθῶν ἄρα πάντων χρήιζει ἡ γνῶσις· ϗ μήποτε ἀγαθὰ εἴρηκεν τὰ μέσα· ὧν ἡ δικαία χρῆσις, ἡμᾶς ἀγαθȣ̀ς· καὶ ȣ̓ τὸν Θεὸν ἀπεργάζεται. εἰ γὰρ τὰ ἀγαθά φησιν ὁ ἰὼβ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς κυρίȣ τὰ κακὰ ȣ̓χ ὑποίσομεν; ἐνταῦθα γὰρ ἀγαθὰ τὰ ὑπάρχοντα ὠνόμασεν· ἅπερ παρὰ τὴν χρῆσιν τὴν καλὴν γίνεται ἀγαθά:

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῆι γῆι αὐτȣ̃ ἐθαυμάστωσεν ὁ κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτȣ̃ ἐν αὐτοῖς:

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῆι γῆι: — Τȣ̀ς ἀποστόλȣς ἐνταῦθα αἰνίττεται ϗ τȣ̀ς δι᾽ ἐκείνων πεπιστευκότας· οἷς λέγει· διαφανῆ γεγενῆσθαι τȣ̃ θεȣ̃ τὰ θαύματα ἐπειδὴ πάντα μȣ φησὶ πεπληρώκασι τὰ προστάγματα:

Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν· μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν. ȣ̓ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων:

Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι: — Πολλαί φησι πανταχόθεν ἐπανέστησαν προσβολαὶ δήμων ϗ δημαγωγῶν· πλὴν ἁπάντων περιγενόμενοι μετὰ τάχȣς ὅτι πλείστȣ τὸν δρόμον ἐτέλεσαν:

Οὐ

Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων: — Τούτους δέ φησι τοὺς ἐπανισταμένους αὐτοῖς· τιμωρίαις παραδώσω· καὶ τὴν μνήμην αὐτῶν ἀποκρύψω τῆι λήθηι· ὥστε καὶ τὰς προσηγορίας αὐτῶν παντάπασιν ἀγνοεῖσθαι:

Ἄλλως: — Συναγάγω φησι συναγωγὰς ἐκ τῶν ἐθνῶν· οὐ δι' αἱμάτων δὲ ταύτας συνάξω· τουτέστιν οὐ παρασκευάσω διὰ τῆς νομικῆς μοι προσέρχεσθαι λατρείας· δι' αἰνέσεως δὲ μᾶλλον καὶ τῆς ἀναιμάκτου λατρείας: — Ἀκύλας: — Οὐ σπείσω σπονδὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων:

Οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου:

Οὐδὲ μὴ μνησθῶ: — Πολλαὶ μέν φησι ἐπαξίως τῶν πράξεων αὐτῶν ἐπήγοντο προσηγορίαι· εἰδωλολάτραι· πολύθεοι· ἄθεοι ὀνομαζόμενοι· νῦν δὲ οὐκέτι μνησθήσομαι τῶν ὀνομάτων αὐτῶν:

Κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου·

Κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας: — Ἀνθρωπίνως ἐνταῦθα λέγει· κληρονομίαν μὲν καλῶν τὴν τῶν ἐθνῶν βασιλείαν· ποτήριον δὲ, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ὑπέμεινεν θάνατον: — Κληρονομία ἐστὶ φύσεως λογικῆς· ἡ θεωρία τῶν γεγονότων· καὶ γενησομένων αἰώνων· κληρονομία δὲ χριστοῦ ἐστίν, ἡ γνῶσις ἡ τοῦ θεοῦ:

Σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί:

Σὺ εἶ ἀποκαθιστῶν: — Οὐκ εἶπεν διδούς. ἀλλ' ἀποκαθιστῶν· ἐπειδὴ καὶ πρὸ τῆς παραβάσεως ὁ ἄνθρωπος καὶ ζωὴν εἶχεν ἀθάνατον καὶ ἐξουσίαν. μετὰ δὲ τὴν παράβασιν ἀμφοτέρων ἐξέπεσεν:

Σχοινία ἐπέπεσέν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις μου· καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί ἐστιν: — Σύμμαχος· σχοινίσματα ἐνέπεσόν μοι ἐν τοῖς καλλίστοις: — ἀκύλας· σχοινία ἐπέπεσόν μοι ἐν τοῖς εὐπρεπέσιν:

Σχοινία ἐπέπε: — Τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀγάπης φησίν, οὓς ἔσχεν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν· ἥτις κρατίστη ἐστὶν καὶ ἀρέσκουσα αὐτῷ: — Εἰ τὸ σχοινίον μέτρον ἐστίν· πῶς γέγραπται ἐν τῷ κατὰ ἰωάννην εὐαγγελίωι τό· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα· καὶ τό· ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου. ἢ τάχα τὸ μέτρον, οὐ πρὸς τὴν γνῶσιν αὐτὴν ὀνομάζεται, ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν ὑποδεχόμενον αὐτὴν τῶι μὴ εἶναι αὐτὸν μείζονος γνώσεως δεκτικόν· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ ὑετὸς ἀμέτρητος μέν ἐστι· μετρεῖται δὲ ἐν τοῖς ὑποδεχομένοις αὐτὸν ἀγγείοις:

Καὶ γὰρ ἡ κληρονομία: — Ταύτης φησὶν ἕνεκα τῆς καλλίστης κληρονομίας καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας χάριν· τὰς παρὰ σοῦ ἐπιβουλὰς ὑπομένω· σχοινία γὰρ τὰς ἐπιβουλάς φησι κατὰ θεοδώριτον· ὡς τό· σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι:

Εὐλογήσω τὸν κύριον τὸν συνετίσαντά με· ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου:

Εὐλογήσω τὸν κύριον: — Ἀλλ' ὅμως φησὶ καὶ τοῖς ἀρίστοις χρώμενος λογισμοῖς· καὶ ὑπὸ τοῦ κυρίου σοφιζόμενος, τῆς τοῦ πάθους νυκτὸς περιέσομαι: νύκτα γὰρ τὸ ζοφῶδες καλεῖ τῶν πειρασμῶν:

Προορώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μȣ διαπαντὸς· ὅτι ἐκ δεξιῶν μȣ ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ:

Ο'τι ἐκ δεξιῶν: — Ταῦτα περιττὸν ϗ ἡμᾶς ἑρμηνεύειν, τȣ̃ θεσπεσίȣ πέτρȣ πάλαι τὴν τȣ́των ἑρμηνείαν ποιησαμένȣ· ἐν οἷς λέγει· (Act. II. 29, et seqq.) ἄνδρες ἀδελφοί· ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παῤῥησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τȣ̃ πατριάρχȣ Δαυὶδ ὅτι ἐτελεύτησεν ϗ ἐτάφη· ϗ τὸ μνῆμα αὐτȣ̃ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς σήμερον· προφήτης ȣ̃ν ὑπάρχων ϗ προϊδὼν τὰ περὶ τῆς ἀναστάσεως τȣ̃ χριστȣ̃ ἐλάλησεν· ὅτι ȣ̓κ ἐγκατελείφθη εἰς ἅιδȣ ἡ ψυχὴ αὐτȣ̃· ȣ̓δὲ ἡ σὰρξ αὐτȣ̃ εἶδεν διαφθοράν. λέγει τοίνυν ὁ δεσπότης χριστὸς ἀνθρωπίνως ἐνταῦθα· ὅτι διηνεκῶς ὑπὸ τῆς θείας στηριζόμενος φύσεως· τῶι σωτηρίωι πρόσειμι πάθει ϗ τῆι ἐλπίδι τῆς ἀναστάσεως ἐπευφραίνομαι· ȣ̓́τε γὰρ ἡ ψυχή μȣ εἰς ἅιδȣ καταληφθήσεται, ȣ̓́τε ἡ σάρξ μȣ ὑπομενεῖ τὴν κατὰ φύσιν διαφθοράν· ταχείας γὰρ τῆς ἀναστάσεως τεύξομαι· ϗ εἰς τὴν ζωὴν ἐπανήξω:

Διὰ τȣ̃το εὐφράνθη ἡ καρδία μȣ· καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσα μȣ:

Διὰ τȣ̃το εὐφράνθη ἡ καρδία μȣ: — Α'ντὶ τȣ̃· ὁ νȣ̃ς μȣ· ἔθος γὰρ τῆι θείαι γραφῆι ἀντὶ νȣ̃ τὴν καρδίαν λαμβάνειν κατὰ τὸ ὑπὸ τȣ̃ ἀποστόλȣ· καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην· στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. νȣ̃ς δέ ἐστιν ὁ πιστεύων· ὅστις ϗ ῥήματα διακρίνει κατὰ τὸν ἰώβ:

Ε'̓τι δὲ καὶ ἡ σάρξ μȣ κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι:

Ε'̓τι δὲ καὶ ἡ σάρξ μȣ κατα: — Α'ντὶ τȣ̃ ἐμψύχωσίς μȣ· τȣ̃το γὰρ ϗ ὁ ἰὼβ φησί· σάρκα με ϗ κρέας ἐνέδυσας:

Ο'̓τι ȣ̓κ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μȣ εἰς ἅιδȣ· ȣ̓δὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σȣ ἰδεῖν διαφθοράν:

Οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σȣ: — Τȣ̃το πέτρος ἐν ταῖς πράξεσι τῶν ἀποςόλων· ἐπὶ τȣ̃ σωτῆρος ἡμῶν λαμβάνει. ζητήσαις δὲ εἰ ὅλον τὸν ψαλμὸν ἐφαρμόσαι δεῖ τῶ χριςῶι· διὰ τό· ἔτι δὲ ϗ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μȣ. ϗ διὰ τό· σχοινία ἐπέπεσόν μοι ϗ ἑξῆς:

Ε'γνώρισάς μοι ὁδȣ̀ς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τȣ̃ προσώπȣ σȣ· τερπνότητες ἐν τῆι δεξιᾷ σȣ εἰς τέλος:

Ε'γνώρισάς μοι ὁδȣ̀ς: — Ε'πειδὴ τῷ πάθει προσιὼν ἔλεγεν· περίλυπός ἐςιν ἡ ψυχή μȣ ἕως θανάτȣ, εἰκότως τȣ́τοις ἐχρήσατο τοῖς λόγοις, τῆς ἀναςάσεως μνημονεύσας· διδάσκων ὡς ἀπαθὴς ϗ ἄτρεπτος ὤν· ἀντὶ τῆς ἀθυμίας ἐκείνης· ἐν διηνεκεῖ θυμηδίᾳ γενήσεται:

XXIII. En alterum specimen ex fol. 80. *b*, ubi incipit explicatio psalmi 80.

π. Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ ἀσάφ:

Υ'πόθεσις εὐσεβίȣ: — Τρεῖς οἱ ἐπιγεγραμμένοι ὑπὲρ τῶν ληνῶν· τȣ̃ δαυὶδ, ὁ η̅· τῶν υἱῶν κορέ, ὁ π̅ε̅. τȣ̃ ἀσάφ, ὁ μετὰ χεῖρας· ὃς ἑτέρȣς μὲν ἀγαλλιᾶν ϗ ἀλαλάζειν ϗ ψάλλειν παρακελεύεται· τȣ̃ δὲ ἰȣδαίων ἔθνȣς τὴν ἀποβολὴν ϗ τὴν αἰτίαν τῆς ἀποπτώσεως αὐτῶν παρί-

παρίςησιν· σφόδρα ἀκολέθως λέγων τῆς διὰ τῶν ἔμπροσθεν προφητείας· ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ πρὸ τέτε ἠρώτα λέγων· ἵνα τί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς· ἐπιλύεται νῦν τὴν ἐπαπόρησιν λέγων· εἰ ὁ λαός με ἤκεσεν ϗ τὰ ἑξῆς. ϗ ἐπιλέγει· ἐκ ἤκεσεν ὁ λαός με τῆς φωνῆς με:

Α'γαλλιᾶσθε τῶι θεῶι ἰακώβ: — Ε'πινίκιος ὠιδὴ ὁ ἀλαλαγμός· παρακελεύονται τοίνυν ἀλλήλοις τῶι τὴν νίκην δωρησαμένωι θεῶι τὴν ὑμνωιδίαν ὑφῆναι:

Λάβετε ψαλμὸν ϗ δό: — Ω'ριγένες: — Προςάττει δέχεσθαι μὲν ἀκοαῖς τὴν θείων λόγων διδασκαλίαν· διδόναι δὲ, τὴν διὰ τε σώματος πρᾶξιν: — Α'́λλως: — Λάβετε διδασκαλίαν πνευματικὴν, ϗ δότε νέκρωσιν μελῶν τῶν ἐπὶ γῆς:

Λάβετε ψαλμόν: — Θεοδωτίε: — Διαφόροις ὀργάνοις κεχρημένοι, τὴν θείαν ἀνεκρέοντο μελωιδίαν· παρεγγυᾶι τοίνυν τοῖς χοροῖς ἐκείνοις ὁ λόγος, ἀλλήλοις ἀντιδε͂ναι τὴν παναρμόνιον τῶν ὀργάνων ἠχὴν· ϗ τέτες μὲν λύραις· ἐκείνες δὲ τυμπάνοις· ἄλλες δὲ κιθάραις τὸν θεὸν ἀνυμνῆσαι:

Σαλπίσατε ἐν νεομηνίαι σάλπ: — Ταῖς σάλπιγξιν ἐκέλευσεν ὁ θεὸς τὲς ἱερέας κεχρῆσθαι· ἀνεμίμνησκον δὲ αὗται τὸν λαὸν, τῶν ἐν τῶι ὄρει γενομένων σαλπίγγων· τε͂ θεε͂ γὰρ ἐν τῶι σινᾶι ὄρει διαλεγομένε, ἡ φωνή φησι τῆς σάλπιγγος ἤχει μέγα. ἐκείνης τοίνυν τῆς ἐπιφανείας ἀνεμίμνησκον τὸν λαὸν οἱ ἱερεῖς κεχρημένοι· ϗ ἔτοι τοίνυν τὲς τῆς ἐπανόδε τετυχηκότας· ϗ τῆς θείας ἐπικερίας ἀπολαύσαντας, εἰκότως μετὰ τῶν ἄλλων ὀργάνων ϗ ταῖς σάλπιγξι παρακελεύονται χρήσασθαι: — Εὐσεβίε: — Μαρτύριον ἐν τῶι ἰωσήφ: — Ι'ωσὴφ ἐνταῦθα, πάντα καλεῖ τὸν λαὸν· ἐπειδὴ γὰρ τῆς εἰς αἴγυπτον εἰσόδε ὁ ἰωσὴφ αὐτοῖς ἐγένετο πρόξενος· ἐξ αὐτε͂ τὸν λαὸν προσηγόρευσεν. λέγει δὲ· ὅτι ταύτην ἔδωκεν τῶι λαῶι τὴν νομοθεσίαν τῆς αἰγύπτε τε͂τον ἐλευθερώσας· εἶτα τὰς γεγενημένας ἐλευθερίας διέξεισι: — Α'θανασίε: — Γλῶσσαν ἣν ἐκ ἔγνω ἤκεσεν: — ποίαν γλῶσσαν· ἀλλ' ἢ τὴν διὰ τὸν λαὸν ἐν τῶι ὄρει τε͂ θεε͂ γενομένην φωνήν: — Θεοδωρήτε: — Φωνῆς γὰρ πώποτε θείας ἐκ ἀπολαύσας· ταύτης ἐπήκεσεν ἐν τῆι ἐρήμωι τὸν νόμον δεχόμενος: — etc.

X X I V.

Codex membraneus, in 12, *constans foliis, seu chartis* 215, *scriptus a Bartholomæo Monacho seculo X, vel XI, et magni faciendus, cum opus ineditum contineat, quamvis emendate exaratus non sit: nam ex. gr. pro* δώσει ἐν καιρῷ, *ibi scriptum est* δόσει ἐν κερῷ. *Singulæ cujusque vocis syllabæ abbreviatæ sunt, seu per nexus litterarum scriptæ. Quum vero prima codicis pagina jam evane-*

evanescere cœperit, ac vix litterarum vestigia jam supersint, idcirco eam hic exscribere non piguit, fideliter quidem, sed demptis mendis.

Continet Hesychii scholia in psalmos: de quo opere legenda sunt, quæ scribit Fabricius Bibliothecæ Græcæ volum. *6.* pag. 244. In duobus prioribus foliis nihil est scriptum. Fol. 3. *a.* Titulus: *ἡσυχίȣ πρεσβυτέρȣ ἱεροσολύμων εἰς τὴν ἑρμήνειαν τȣ̃ ψαλτηρίȣ*: — Initium: Μακάριος ἀνὴρ ὃς ȣ̓κ ἐπορεύθη, ἐν βȣλῇ ἀσεβῶν: — ἔστιν μὲν ȣ̓̃ν ὁ μακαρισμὸς, ὁ τȣ̃ θεȣ̃ θέλημα ἐν ἀληθείᾳ πράττων· ἀσεβεῖς δὲ εἰσὶ πάντες οἱ ἀγνοȣ̃ντες θεόν: — Καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν ȣ̓κ ἔστη: — Ἁμαρτωλȣ̀ς φησιν ἡ γραφὴ τȣ̀ς ὑποκληθέντας μὲν τῇ πίστει· παραβάντας δὲ τὰς τȣ̃ θεȣ̃ ἐντολάς: — ϗ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν ȣ̓κ ἐκάθησεν: — Ἡ μὲν προφητεία πληρȣ̃ται εἰς τὸν ἰωσὴφ, τὸν ἀπὸ ἀριμαθαίον (sic) ὃς συμπαρεγένετο τοῖς ἰȣδαίοις, ἡνίκα κατὰ τȣ̃ χριστȣ̃ ἐμελέτȣν κενά· ὁμȣ̃ (a) δὲ ἅπαντα ἄνθρωπον μακαρίζει τὸν μὴ συνεδριάζοντα μηδὲ συγκοινωνȣ̃ντα τοῖς κακῶς βȣλευομένοις ἔν τινι: — Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ κυρίȣ τὸ θέλημα αὐτȣ̃: — ἀλλ' ἅπας (b) τὶς ὁ δοκιμάζων τὸ εὐχρεστον τȣ̃ θεȣ̃ ϗ τȣ́τῳ προϊών (c): — Καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτȣ̃ μελετήσει ἡμέρας ϗ νυκτὸς· καὶ ἔσται ὡς ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδȣς τῶν ὑδάτων: — Ὁ ἡμέρας τὲ καὶ νυκτὸς ἐν τῷ νόμῳ τȣ̃ θεȣ̃ (d) μελετῶν τὰ θεῖα· ὡς δένδρον (e). ὁ τῶν καθ' ἑκάστην πιαινόμενος ὑπὸ τῆς πηγῆς τȣ̃ νοητȣ̃ παραδείσȣ. ὁ τοιȣ̃τος τοίνυν ἄνθρωπος δώσει τὸν καρπὸν τῷ κυρίῳ· ὡς γὰρ τὰ ξύλα τὰ ἑστῶτα παρὰ τοῖς ὕδασι ἀεὶ θάλλȣσιν· ȣ̓́τως ἀρδευόμενος τῇ τῆς θείας γραφῆς μελέτῃ ἀναθάλλει τὸν νȣ̃ν· ϗ ὑγιῆ τὴν διάνοιαν κέκτηται· ξύλον ȣ̓̃ν λέγει τὸν σταυρὸν, ὕδωρ τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾗ φωτίζεται πᾶς ὁ βαπτιζόμενος (f): — Ὃ τὸν καρπὸν αὐτȣ̃ δώσει ἐν καιρῷ αὐτȣ̃: — ἡνίκα παραγένηται ὁ κύριος ἐν τῇ δευτέρᾳ παρȣσίᾳ, δώσει ὥριμον τὸν καρπὸν· ἤγȣν τὴν πίστιν τὴν ὀρθήν: — Καὶ τὸ φύλλον αὐτȣ̃ ȣ̓κ ἀποῤῥυήσεται: — Καὶ ἡ εὐπρέπεια τῆς ψυχῆς αὐτȣ̃ ȣ̓κ ἐκπεσεῖται: — Καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιεῖ, κατευοδοθήσεται: — Τοῖς γὰρ τὰ τȣ̃ θεȣ̃ ποιȣ̃σι κατευοδȣ̃νται ὑπ' αὐτȣ̃: — ȣ̓χ ȣ̓́τως οἱ ἀσεβεῖς ȣ̓χ ȣ̓́τως: — Τιμηθήσονται: — Ἀλλ' ἢ ὡσεὶ ὁ χνȣ̃ς (in margine κονιορτὸς) ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπȣ τῆς γῆς: — ἐρεῖ γὰρ αὐτοῖς ὁ κύριος· πορεύεσθε ἀπ' ἐμȣ̃ οἱ κατηραμένοι (g): — Διὰ τȣ̃το ȣ̓κ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει: — ȣ̓ προσ-

---

Variæ lectiones ex codice XXXI. (a) Cod. ὅμως. (b) Cod. ἀλλ' ἢ πάς τις. (c) Cod. καὶ τȣ̃το ποιῶν. (d) Cod. addit ἀεὶ. (e) Cod. ὡς δένδρόν ἐστι τὸ καθ' ἑκάστην πιαινόμενον ὑπὸ. (f) Cod. addit: καὶ ἀναθάλλει (g) Cod. addit: εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτȣ̃.

ȣ προσέλθωσιν εἰς ἐπερώτησιν τȣ̃ κυρίȣ: — Οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βȣλῇ δικαίων: — ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν δικαίων λέγει· ἀφορίζει γὰρ (a) αὐτȣ̀ς, ὡς φησὶν, ἀπ' ἀλλήλων: — Ὅτι γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων: — Αἱ γὰρ πράξεις αὐτῶν ἐν αἷς περιεπάτȣν ὀρθαὶ εἰσιν εἰς Θεόν: — Καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται: — Τὰ γὰρ ἐπιτηδεύματα τȣ̃ διαβόλȣ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ȣ̓κ ἔτι ἔσονται: — Heic absolvitur interpretatio primi Psalmi: deinde statim pergit Hesychius ad interpretationem secundi, et ceterorum usque ad 150. eadem methodo. Concluditur hoc opus folio postremo, nempe 215, sic: πᾶσα ȣ̃ν πνοὴ ἡ δοθεῖσα ϗ γενομένη εἰς ψυχὴν ζῶσαν ἀνθρώποις· αἰνεσάτωσαν τὸν κύριον· τὸν ἐξ ȣ̓κ ὄντων εἰς τὸ εἶναι αὐτὴν παραγαγόντα: — Tum additur a librario: Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι καὶ συγκρατήσαντι ἡμῶν τὴν ἀσθένειαν· τῷ διδασκάλῳ· καθηγητῇ πατρὶ ϗ δεσπότῃ κυρίῳ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστῷ τὸν οἰκονομȣ̃ντα (sic) τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων: — Βαρθωλομαῖος μοναχὸς ϗ ξένος ὁ γράψας ταύτην εὔχεται τȣ́τοις, ὅσοι χριστȣ̃ τῷ νόμῳ πειθόμενοι: — idest: *Gloria ei qui vim dedit, et nostram infirmitatem tuitus est, magistro, præceptori, patri, et domino, Domino nostro Jesu Christo, a quo est salus generi humano. Bartholomæus monachus, et hospes, qui exscripsit, hanc (salutem) precatur his omnibus, qui Christi legi obediunt.*

X X V.

Codex magni faciendus, membraneus, in duodecimo, sed forma quadrata, constans foliis 214, quorum tamen priora quinque chartacea nudius tertius adjecta sunt, alia vero quatuor subsequentia membranea ad codicem quidem spectant, sed non sunt exarata. Scriptus est seculo XI, ut opinor, aut ad summum X, charactere valde minuto. Litteræ omnes initiales aureæ sunt, itemque omnes tituli aureis litteris in singulis foliis scripti. Mutilus est in fine, et initio, nempe post folium, quod nunc signatum est num. 11. et post folium 12. desunt aliquot folia.

I. Folium signatum nunc num. 10, signandum erat num. 1. Est enim revera primum. In eo incipiebant olim quidam circuli minio, et auro ornati et scripti, qui pergunt usque ad folium 12: sed nunc ex folio 10. erasæ sunt litteræ aureæ, quarum nonnulla duntaxat supersunt vestigia. Primus ex hisce circulis,

(a) Cod. ἀφορίζει γὰρ τȣ̀ς δικαίȣς ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν· ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφοριεῖ ἀπὸ τῶν ἐρίφων τὰ πρόβατα.

culis, cujus litteræ deletæ non sunt, fol. 11. *a.* hæc habet: ἔτος ͵ςφϟα ἰνδ. ϛ κύκλ. ☉. ια κύκλ. ☽. ιζ. ἡ ἀποκρ. φεβρουαρ. ιβ. νομικὸν πάσχα ἀπριλλίῳ ε. ἡμ. δ χρ. πάσχα ἀπριλλίῳ θ. idest: *Annus 6591, indictio 6, cyclus Solis XI, cyclus Lunæ 17, carnisprivium Februarii die 12, legale Pascha mense Aprilis die 5, feria quarta, Christianorum Pascha Aprili mense die 9.* Porro annus 6591. a creatione mundi respondet anno Christi 1084. Sequuntur undecim aliæ similes tabulæ circulis inclusæ, nim fol 11. pro anno mundi 6592, et ceteris usque ad annum 6598: tum fol. 12. pro anno 6615, et ceteris usque ad 6618: nam inter folium 11, et folium 12. desunt aliqua folia. Ex hisce tabellis apparet codicem scriptum esse ante annum Christi 1084: earum enim tabellarum usus erat non pro annis præteritis, sed pro futuris.

II. Fol. 13. *a.* Deest initium Homiliæ S. Joanni Chrysostomo tributæ in inscriptiones Psalmorum, quam inter spuria edidit Montfauconius. Prima quæ supersunt modo verba, sunt hæc: Ἀλλ' ἔστιν ἀνταπόδοσις· ὅτι σὺ ἀποδώσεις φησὶν ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Absolvitur hæc homilia fol. 21. *a* his verbis: καὶ τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν παρέξει ἡμῖν· ἧς καὶ γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν· χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ αὐτοῦ τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν:

III. Fol. 21. *b.* Tit. Ὑπόθεσις εὐσεβίου τοῦ παμφίλου εἰς τοὺς ψαλμούς: ✝ Idest: *Argumentum Eusebii Pamphili in Psalmos.* Incipit: Τῆς βίβλου τῶν ψαλμῶν. Absolvuntur fol. 28. *a.* hæc argumenta omnium 150. psalmorum, et quatuordecim canticorum, nempe 1, et 2. Mosis, 3. Annæ, 4. Abacuc, 5. Isaiæ, 6. Jonæ, 7. Trium puerorum *orationis*, et 8. *Laudis*, et 9. *hymni*, 10. B. Mariæ Virginis, 11. Zachariæ patris S. Joannis Baptistæ, 12. Ezechiæ, 13. orationis Manassis, et postremo Symeonis senis. Hæc argumenta edita sunt a Montfauconio.

IV. Fol. 28. *b.* Tit. ✝ Ὑπόθεσις εὐσεβίου εἰς τὸ διάψαλμα, i. e. *Argumentum Eusebii in Diapsalma.* Incipit: Πολλάκις ζητήσας. Absolvitur fol. 29. *a.*

V. Fol. 29. *b.* Sequuntur duo Epigrammata in Davidem versibus iambis senariis, litteris aureis uncialibus exarata, incerti auctoris: quorum primum incipit: ✝ Ἄκουε Δαυὶδ τοῦ παρ' ἡμῖν ὀρφέως: alterum vero incipit: ✝ Τοῦ πνεύματος τὰ θεῖα τόξα καὶ βέλη.

VI. Post fol. 30. deest folium, itaque deest Psalmus primus, et initium secundi. Prima verba folii 31. sunt: Ὁ κατοικῶν

κῶν ἐν ὀυρανοῖς: tum sequuntur omnes 150. psalmi cum argumentis Eusebii, quæ hic iterum scribuntur, et suum cuique psalmo præponitur. Sic ad psalmum 3. fol. 31. *b.* in margine apponitur hoc argumentum: γ: — Προφητεία γενησομένων ἀγαθῶν τῷ δαυὶδ: i e. *Prophetia bonorum quæ eventura erant Davidi*. Et ita de ceteris psalmis. Singuli porro isti in brevissimos versiculos divisi sunt. Affero exemplum ex psalmo ipso tertio. Ejus titulus est: ψαλμὸς τῷ δαυὶδ ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπȣ ἀβεσαλὼμ τȣ̃ ὑȣ̃ αὐτȣ̃. Psalmus vero ita scriptus est:

Vers. 1. Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με: ∽
Vers. 2. Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ: ∽
Vers. 3. Πολλοὶ λέγȣσι τῆι ψυχῆι μȣ: ∽
Vers. 4. Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῶι ἐν τῶι θεῶι αὐτȣ̃: ∽
Vers. 5. Σὺ δὲ κύριε ἀντιλήπτωρ μȣ εἶ: ∽
Vers. 6. Δόξα μȣ, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μȣ: ∽

etc. Hic tertius psalmus divisus est in sexdecim versiculos. Simili ratione alii omnes psalmi, et 14. cantica divisa sunt. Absolvuntur psalmi fol. 210. *a*, ac post psalmum 150. adduntur hæc verba: Δόξα ξ̄: — Κάθισμα κ̄: — στίχοι νζ̄, idest: *Gloria sexagesima, et Sessio vigesima. Versiculi quinquaginta septem*. Nimirum totum psalterium dividitur in sexaginta δόξας, seu *glorias*: et in viginti Καθίσματα. Singulæ vero δόξαι in στίχȣς, seu versiculos. Sic in fine psalmi tertii scribitur: Δόξα ᾱ· στίχοι νη̄, i. e. *Gloria prima: versiculi* 58. Et post psalmum sextum: δόξα β̄· στίχοι ξδ̄. Post psalmum octavum: δόξα γ̄· κάθισμα ᾱ· στίχοι νδ̄, i. e. *Gloria III, Sessio I, versiculi* 54. Post psalmum 10. scribitur: δόξα δ̄. Post psalmum 16. scribitur: δόξα ς̄· κάθισμα β̄· στίχοι ξη̄. Et ita deinceps.

VII. Fol. 210. *a.* Sequitur psalmus apocryphus 151, incipiens: μικρὸς ἤμην.

VIII. Fol. 211. *a.* Incipiunt cantica, quæ dixi Tit. + Ὠιδὴ μωυσέως ἐν τῆι ἐξόδωι +. Deest finis secundi cantici Mosis, ac cetera omnia cantica. Postrema codicis verba sunt: Νεανίσκος σὺν παρθένωι θηλάζων μετά.

XXVI.

Codex membraneus, in folio magno, scriptus seculo XI, constans modo membranis 345, sed mutilus initio, et in fine: initio quidem desunt quadraginta membranæ: nam prima quæ superest, signa-

signata olim fuit numero μα : *Postrema autem numero* νε. *Pagina* 215. (*olim* σπα) *in margine adjecta est recentiore manu hæc Nota :* μηνὶ σεπτεβρίῳ κδ τῆ τῆς ἁγίας ϗ ἰσαποστόλης θέκλας· ἔτȣς ͵ϛχπθ (idest Christi anno 1181.) ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς κυρὸς μανȣὴλ ὁ κομνηνὸς ὁ διὰ τȣ͂ θείȣ ϗ ἀγγελικȣ͂ σχήματος· ματθαίȣ μετονομασθέντος :

I. Initio occurrunt Quæstiones Theodoreti in Octateuchum. Paginæ μα, quæ nudius tertius signata fuit numero 3, prima verba sunt hæc: προσηγορίαν· τινὲς δὲ, τὸ ὁμωμοκότα ψεύσασθαι· ἐγὼ δὲ οἶμαι etc. Tum paulo post, linea nempe 8, incipit quæstio 42. in Exodum, et aliæ deinceps. Pag 9 (olim μζ) Tit. + Κεφάλαια τȣ͂ λευιτικȣ͂ λη : — Tum alter titulus: α. Τίνος ἕνεκεν τὰς θυσίας προσέταξε προσφέρεσθαι ὁ θεος : — Initium : Πολλαχȣ͂ μὲν εἴρηται. Absolvuntur pag. 21. (ol. νθ) sic : τέλος τῶν κεφαλαίων τῶν εἰς τὸ λευιτικὸν ἀπόρων. Tum sequitur Tit. Εἰς τȣ̀ς ἀριθμȣ̀ς κεφάλαια νβ : — Pag. 32. (ol. ο) : κεφάλαια εἰς τὸ δευτερονόμιον, μϛ. Pag. 43. (ol. πγ) : κεφάλαια εἰς τὸν ἰησȣ͂ν τȣ͂ ναυῆ, κα : — Pag. 49. (ol. πϛ) : Εἰς τȣ̀ς κριτὰς κεφάλαια, κη : — Pag. 57. (ol. ϙζ) : εἰς τὴν ῥȣ̀θ κεφάλαια β :

II. Pag. 59. (olim ϙθ) Tit. Τȣ͂ αὐτȣ͂ εἰς τὴν πρώτην τῶν βασιλειῶν. κεφάλαια ξϛ : + Initium : Ἐπειδὴ τῆς θείας χάριτος. Pag. 72. (ol. ριβ) : Τȣ͂ αὐτȣ͂ εἰς τὴν δευτέραν τῶν βασιλειῶν. Pag. 75. (ol. ριγ) : Τȣ͂ αὐτȣ͂ εἰς τὴν γ τῶν βασιλειῶν. Pag. 86. (ol. ρλδ) : Τȣ͂ αὐτȣ͂ εἰς τὴν δ τῶν βασιλειῶν.

III. Pag 92. (ol. ρμ) Tit. Τȣ͂ αὐτȣ͂ εἰς τὴν α τῶν παραλειπομένων. Initium : Τῆς βίβλȣ τῶν παραλειπομένων τὴν ὑπόθεσιν. Pag. 95. (ol. ρμγ) : τȣ͂ αὐτȣ͂ εἰς τὴν β βίβλον τῶν παραλειπομένων. In fine : + ἐπληρώθη σὺν θεῷ ἡ πᾶσα πραγματεία θεοδωρήτȣ ἐπισκόπȣ κύρȣ εἰς τὰ ἄπορα τῆς θείας γραφῆς, τῆς τε ὀκτατεύχȣ, ϗ τῶν τεσσάρων βασιλειῶν, ϗ τῶν παραλειπομένων :

IV. Pag. 101. (ol. ρνγ) Tit. θεοδωρήτȣ ἐπισκόπȣ κύρȣ· πρόλογος πρὸς ἰȣδαίȣς τολμῶντας λέγειν μὴ εἶναι προφήτην τὸν μακάριον δανιὴλ· ἔχει δὲ ϗ προθεωρίαν τῆς προφητείας. Initium : Εἰ πᾶσι ῥᾴδιον ἦν.

V. Pag. 176. (ol. σμα) Tit. + ὑπόθεσις τȣ͂ προφήτȣ Ἰωήλ. Post commentarium Theodoreti in Joelem sequuntur ejusdem commentarii in Abdiam, Michæam, Nahum, Sophoniam, et Aggæum.

VI.

VI. Pag. 215. (ol. σπα) Tit. + Τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείȣ ἀρχιεπισκόπȣ καισαρείας καππαδοκίας, ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην ἠσαΐαν. Initium: Εὔξασθε μὴ γενέσθαι τὴν φυγὴν ὑμῶν. Mutilum est hoc opus: nam post paginam ultimam desunt reliquæ membranæ. Vide Codicem XXXV.

XXVII.

Codex membraneus, in folio, constans foliis 303. Singulæ paginæ duas habent columnas. Est integer, sed mendose scriptus seculo XII. In ultima pagina hæc leguntur vetusta manu exarata + φύλλατε χριστὲ τῷ πόθωκτησμμένω. Δουλὶ μεγάλω· κωνσταντίνω τῶ ὤπω: +. *Fol. 6.* a. *in margine inferiori hæc leguntur*: 1700. Ἀπριλίȣ 20. μακάριος ἱερομόναχος ἡγȣ́μενος στροφάδων.

I. Tribus prioribus foliis continetur Index, hoc titulo: Τάδε ἔνεστι ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ τȣ̃ κατὰ ματθαῖον εὐαγγελίȣ ἑρμηνία (sic) τȣ̃ χρυσοστόμȣ:

II. Fol. 4. *a.* Titulus: Τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ τȣ̃ χρυσοστόμȣ ἑρμηνία εἰς τὸ κατὰ ματθαῖον εὐαγγέλον: + Incipit Εὐαγγέλιον ἡ παροῦσα βίβλος λέγεται· ὅτι κολάσεως ἀναίρεσιν etc. Absolvitur fol. 111. *b.* sic: Καθάπερ τοῖς καταδίκοις· διὰ τȣ̃το ȣ̃ν ἀγωνισώμεθα· τῶν αἰωνίων ἀπολαύσαι ἀγαθῶν χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία· τȣ̃ πατρὸς....... ᾧ ἡ δόξα.... τῶν αἰώνων ἀμήν: — Tum additur: + ἐπληρώθη τȣ̃ χρυσοστόμȣ· ἡ εἰς τὸ κατὰ ματθαῖον (sic) εὐαγγέλιον ἑρμηνία: — Vide Bandinium tom. 1. Catalogi Codicum græc. Biblioth. Laurentianæ pag 354, et 386.

III. Fol. 111. *b.* col. 1. Titulus: + Εὐσεβίȣ τȣ̃ παμφίλȣ. In margine: τῶ μεγάλω Σαββάτω. Incipit sic: Πῶς παρὰ μὲν τῶ ματθαίω· ὀψὲ σαββάτων· φαίνεται ἐγηγερμένος ὁ σωτήρ· παρὰ δε τῶ μάρκω etc. Absolvitur fol. 112. *b.* sic: διὸ καὶ παρὰ τοῖς πᾶσιν ἐμνημονεύθη:

IV. Fol. 112. *b.* col. 2. Titulus: + Τȣ̃ ἐν ἁγίοις ἰσιδώρȣ τȣ̃ πηλȣσιώτȣ περὶ τῆς τȣ̃ σωτηρίȣ (sic) ἡμῶν ἀναστάσεως· θεογνώστω πρεσβυτέρω: — Incipit: λίαν θαυμάζω καὶ ἐκπλήττομαι· τὴν ἄνοιαν τῶν ζητȣ́ντων etc. Absolvitur fol 113. *b.* sic: οἱ τὴν ἀλήθειαν μὴ ἡ λυθευκέναι (sic) διισχυριζόμενοι:

V. Fol. 113. *b.* col. 2. Titulus: + Τȣ̃ αὐτȣ̃ περὶ τῶν τριῶν ἡμερονυκτίων· τῆς ταφῆς τȣ̃ κυρίȣ, τιμοθέου (sic) ἀναγνώστη: —

Incipit: Τῶν τριῶν τῆς ταφῆς etc. Absolvitur fol. 114. *a*. col. 2. sic: *προσκυνηθήσεται*:

VI. Fol. 114. *a*. col. 2. Titulus: ✝ *Εὐσεβίȣ τȣ̃ παμφίλȣ*: — Incipit: *Πῶς παρὰ μὲν τῷ ματθαίῳ· ἡ μαγδαλινὴ* (sic) *μαρία* etc. Absolvitur fol. 115. *b*. col. 2. sic: *οἱ εἴσω τȣ̃ μνήματος*:

VII. Fol. 116. *a*. col. 1. Titulus: ✝ *Τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινȣπόλεως, τȣ̃ χρυσοστόμȣ· ἑρμινία* (sic) *εἰς τὸ κατὰ ἰωάννην εὐαγγέλιον*: — Incipit: *Τίνος ἕνεκεν* (sic) *τῶν ἄλλων εὐαγγελιστῶν* etc. Absolvitur folio 183. *b*. col. 1. sic: *ἵνα ...... καὶ διὰ τῆς τῶν ἀγαθῶν ἐργασίας· τελειωθέντες· ἐπὶ τύχωμεν* (sic) *τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν· χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τȣ̃ κυρίȣ .... τῶν αἰώνων ἀμήν*: — Vide Bandinium tom. 1. pag. 378.

VIII. Fol. 184. *a*. col. 1. Titulus: ✝ Τȣ̃ *ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ τȣ̃ χρυσοστόμȣ· ἑρμηνία· εἰς τὸ κατὰ λουκὰν ἅγιον εὐαγγέλιον*. Incipit: *Ἰστέον· ὅτι τȣ̀ς μὲν ἄλλȣς εὐαγγελιστὰς· ἐξ αὐτῶν ἀρχομένȣς ἔστιν ἰδεῖν τῶν πραγμάτων* etc. Absolvitur fol. 217. *b*. col. 2. sic: *ἐπὶ τὸ* (sic) *κρίναι ζῶντας καὶ νεκρȣ̀ς· καὶ ἀποδȣ̃ναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτȣ̃. δι' ȣ̃ καὶ μεθ' ȣ̃· τῷ θεῷ καὶ πατρὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, σὺν ἁγίῳ πνεύματι· εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν*: — Vide Bandinium tom. 1 pag. 378. In codice, quem describimus, subduntur statim hi versiculi hisce mendis inquinati:

Ἀθανατοίο, προαιώνων θεοῖο.
Μήτειρος κεδνῆς, υἷα γεγονότα·
Λουκᾶ αἰτῶσοι, μαθητῆς ὡς ὑπάρχων:
Βιότοιο πήματα, ἀλευόμενον·
Ὑπερτέγος, ἐκ τέλεων, ἐμὸν νόον: —
Θεοτερπία, ἀεὶ δρὰν, δὸς ἔργα:
Τῇ προσέκεῖνον, κρατεράτου δεήσει·
Φαέθων ὅτ' ἂν, ἀποβίλου ἐνδόξῃ·
Ἥξοντα κρίναι, γενεῖαν δρομέῃ:
Ἵλαον ποιοῦ, ἵν γέρα μοι· ὀπάζει:

In hocce commentario fol. 191. *a*. col. 1. leguntur hæc: *εἰ δὲ καὶ εἴπωμεν· ὅτι ὥσπερ τὸ ἄχραντον αὐτȣ̃ αἷμα μετὰ τȣ̃ ὕδατος ἐν τῷ καιρῷ τȣ̃ σταυρȣ̃ ἡγίασεν τὴν γῆν· στάξαν ἐν αὐτῇ· οὕτως καὶ ἡ περιτμηθεῖσα ἀκροβυστία· τῆς γῆς ψαύσασα, ταύτην ἡγίασεν· ȣ̓κ ἂν ἁμάρτοιμεν· πάντως δὲ καὶ οἷς οἶδεν λόγοις ὁ ἑκȣσίως περιτμηθεὶς ἐφύλαξεν τὸ περιτμηθὲν· ὅπως καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀναστάσεως αὐτȣ̃· καὶ κατὰ τȣ̃το ἀνελλειπῶς ἔχων αὐτὸ, ἀναστῇ πλήρης ὑπάρχων· καὶ ἄφθαρτος ὅλῳ τῷ σώματι*. Et fol. 196. *a*. col. 1.

col. 1. citatur S. Cyrillus Alexandrinus: ibi enim legitur: περὶ τῆς πενθερᾶς πέτρȣ· καὶ περὶ τῶν ἰχθέντων...... περί τε πέτρȣ καὶ ἰωάννȣ.... προεγράφη εἰς τὸ κατὰ ματθαῖον. περὶ δὲ τῆς ἄγρας τῶν ἰχθύων· λέγει ὁ ἅγιος κύριλλος ὁ ἀλεξανδρείας· ὅτι διὰ τῶν ἀλευτικῶν ἐπιτηδευμάτων, ἀλιεύει τȣ̀ς μαθητὰς etc. Ex quibus verbis patet, hoc opus non esse Chrysostomi, cui inscribitur ab amanuensi.

IX. Fol. 218. *a*. col. 1. Titulus: Ἑρμηνία εἰς τὸ κατὰ μάρκον ἅγιον εὐαγγέλιον: — Incipit: Πολλῶν εἰς τὸ κατὰ ματθαῖον καὶ ἰστὸ κατὰ ἰωάννην· τὸν ὑὸν τῆς βροντῆς συνταξάντων ὑπομνήματα· ὀλίγων δὲ εἰς τὸ κατὰ λȣκᾶν· ȣ̓δενὸς δὲ ὅλως ὡς οἶμαι (sic), εἰστὸ κατὰ μάρκον εὐαγγέλιον ἐξηγησαμένου etc. Absolvitur folio 303, idest ultimo, *b*. col. 2. Postremæ duntaxat codicis paginæ, seu folii 303, litteræ evanuerunt, ut difficile legi possit. In prima pagina ejusdem folii 303. col. 2. legitur: διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων ἀμήν (quæ sunt postrema verba Euangelii secundum Marcum). Εὐσέβιος φησὶν ὁ καισαρείας ὡς μαρία μὲν ἡ μαγδαληνὴ............ ταῦτα οὖν φησὶν περὶ ἑτέρων ὁ μάρκος ἱστορεῖ γυναικῶν ἀνονύμων· οὐδὲ γὰρ οἷόν τε ἦν τὴν μαγδαληνὴν μετὰ τόσαυτ....... ἄλλος δέ φησι..... παρεῖσαν τοῖς ἐν τῇ ἀναστάσει γενομένοις οἱ εὐαγγελισταὶ· δῆλον ἐντεῦθεν ὡς.... ἕκαστος ἐν τοσοῦτω........ πραγμάτων τῶν αὐτοῖς παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα σ..... άντων ἐπ....... έντων γεγονότων.......... αὐτῶν τȣ̃ τῆς ἀναστάσεως θαύματος (vox hæc ex vestigiis litterarum videtur elici).............. δὲ δογμάτων (nescio utrum scripta reipsa fuerit hæc vox, sed ex vestigiis litterarum videtur ita legendum)........ φ σ ὑπ μένων: — (syllabæ codicis postremæ sunt hæ, nim. μένων: — Videtur autem scriptum fuisse κηρυττομένων: qua voce absolvitur hic commentarius in Marcum).

In hoc commentario in Marcum citantur Clemens Alexandrinus, Papias Episcopus Hierosolymitanus, et S. Irenæus: nam fol. 218. *b* col. 1. hæc leguntur: γνῶντα δὲ (idest S. Marcum) τὸ πραχθὲν τὸν ἀπόστολον ἀποκαλύψαντος αὐτῷ τȣ̃ πνευματος· ἡσθῆναι μὲν· τῇ τῶν ἀνδρῶν προθυμίᾳ· κυρώσαιται (exscribo cum mendis quæ in codice sunt) τὴν γραφὴν εἰς ἔντευξιν ταῖς ἐκκλησίαις· κλήμης ἐν ἕκτῃ τῶν ὑποτυπώσεων παρατίθεται τὴν ἱστορίαν. σὺν ἐπὶ μαρτυρεῖται αὐτῷ καὶ ὁ ἱεραπολίτης ἐπίσκοπος· ὀνόματι παπίας..... Et paulo post: Καὶ εἰρηναῖος δὲ ὁ λουγδούνου ἐπίσκοπος μαθητῆς τῶν ἀποστόλων γενόμενος· ἐν τῷ τρίτῳ κατὰ αἱρέσεων λόγῳ φησὶν· ἑκάστȣ εὐαγγελίȣ· τὸν χαρακτῆρα ἐκτιθέμενος. Τοῖς ἀνθρώ-

ἀνθρώποις τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο· ἀρχὴ λέγων τȣ͂ εὐαγγελίȣ· καθὼς γέγραπται ἐν ἡσαΐα τῷ προφήτῃ· τὴν πτερωτικὴν εἰκόνα τȣ͂ εὐαγγελίου δεικνύων· διὰ τȣ͂το ϗ σύντομον ϗ παρατρέχȣσαν· τὴν καταγγελίαν πεποίηται· προφητικὸς γὰρ ὁ χαρακτὴρ οὗτος. Vide Notam 1. ad lib. 3. Irenæi contra hæreses cap. XI. pag. 191. col. 1. editionis Venetæ anni 1734. Vide etiam Bandinium tomo 1. superius memorato, pag. 134, et 355.

XXVIII.

Codex ingens, chartaceus, in folio, exaratus seculo XIII, aut XIV, constans chartis 483, quarum paucæ quædam hic, et illic suppletæ sunt seculo forsitan XVII.

I. Pag. 1. Tit. + ὑπόθεσις τῆς πρὸς κορινθίȣς δευτέρας ἐπιστολῆς. Initium: Ταύτην ἐπιστέλλει.

Pag. 2. Tit. Τȣ͂ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως τȣ͂ χρυσοστόμȣ, ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς κορινθίȣς δευτέραν ἐπιστολήν: — Tum post allatos plures versiculos e secunda Epistola ad Corinthios incipit Chrysostomi commentarius sic: Ἄξιον ζητῆσαι πρότερον τίνος ἕνεκεν δευτέραν προστίθησιν. Continetur hic commentarius triginta homiliis.

II. Pag. 362. Tit. Τȣ͂ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ ἀρχιεπ. κωνσταντ. τȣ͂ χρυσοστ. ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς γαλάτας ἐπιστολὴν· μὴ ἰδίᾳ ἔχȣσα τὸ ἠθικόν: — Initium: Παῦλος ἀπόστολος...... Tum commentarius incipit: Πολλȣ͂ τὸ προοίμιον γέμει θυμȣ͂. Postrema verba sunt: τῶν τοιȣ́των δογμάτων ἡ ἀπάτη: —

XXIX.

Codex bombycinus, in folio, constans chartis σμβ, *i. e.* 242, *exaratus satis eleganter et emendate seculo XIV, aut fortasse etiam XIII. Initio occurrunt quatuor chartæ bona ex parte laceræ, et ab recentiore amanuensi exaratæ seculo XV, in quibus sermo est de Psalmis generatim. Post illas incipit codex, sed deest prima pagina; quæ enim nunc est prima, signata olim fuit numero* β, *idest* 2. *In imo hujus margine leguntur hæc seculo XVII. scripta:* Ἐκ τῶν τȣ͂ ἰακώβȣ ἱερέως τȣ͂ χριστόφορι. *Tum additum fuit:* νῦν δὲ ἰωάννȣ ἱερέως τρȣλινȣ͂ τȣ͂ κρητός. — *Ad hunc scripta epistola sequentem habet inscriptionem:* Al Molto Reverendo Signor Mio Osservandis-

dissimo il Signor Papà Giovanni Trulinò. — A S. Maria Odigitria. — Candia.

Continet codex hicce expositionem omnium Psalmorum, et Canticorum, sive Odarum, quæ Davidis Psalterio addi consueverunt. Sed quisnam sit expositionis auctor, Hesychius ne, an alius, ignoro. Pagina prima (notata numero β) sic incipit: ἁμαρτωλὰς τό γε νῦν ἔχων, κοινῶς καλεῖ τὰς μὴ ἀσεβεῖς μὲν, ἄλλως δὲ διεφθαρμένας καὶ φαύλας etc. Post 17. lineas incipit expositio secundi psalmi sic: ὁ δεύτερος ψαλμὸς ἀνεπίγραφος καὶ οὗτος παρ' ἑβραίοις· προαγορεύει δὲ τὴν κατὰ τοῦ σωτῆρος τῶν ἀνελόντων ἐπιβουλήν· εἶτα καὶ κλῆσιν ἐθνῶν· καὶ ἰουδαίων ἀπώλειαν: — Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη etc. usque ad συνήχθησαν ἐπὶ τοαυτό: — Tum: Τοῖς προφητικοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρῶν αὐτῶν τὴν λύτταν ὁ δαυίδ· σχετλιαστικῶς καὶ θρηνητικῶς προάγει τὸν λόγον· ὅτι φεῦ, διὰ τί τοσοῦτον μανέντες ἐθορυβήθησαν καὶ πάντα ἐκήκυσαν· καὶ ἠλαζονεύσαντο· ταῦτα γὰρ σημαίνειν τὸ, ἐφρύαξαν οἱ τὸ ἑβραϊκὸν ἐξελληνίσαντες λέγουσιν· ἔθνη μὲν οὖν, οἱ ἀμφὶ τὸν πιλάτον ῥωμαῖοι στρατιῶται· λαοὶ δὲ οἱ ἀμφὶ τὸν ἄνναν καὶ καϊάφαν ἰουδαῖοι· βασιλεῖς δὲ ἡρώδης· ἄρχοντες δὲ πιλάτος· οὕτως γὰρ ἐν τῇ βίβλῳ τῶν πόλεων ἱστόρηται· βασιλεῖς δὲ καὶ ἄρχοντας πληθυντικῶς εἴρηκε, κατὰ τὴν τῆς ἑβραΐδος διαλέκτου συνήθειαν· πληθυντικοῖς ἀντὶ ἑνικῶν πολλάκις χρωμένης. Pag. 195. in expositione tituli psalmi 118. citat auctor proœmium sui operis his verbis: Πολλὰς πραγμάτων ἔσχε μεταβολὰς ὁ θεῖος δαυίδ· ὡς καὶ ἐν τῷ προοιμίῳ τῆς παρούσης βίβλου διηγησάμεθα. Absolvitur expositio psalmorum pag. σλ, i. e. 230. his verbis: Καὶ τὸν παρόντα βίον ἀπροσκόπως ἀνύσομεν, καὶ τῶν μελλόντων ἀπολαύσομεν ἀγαθῶν, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ, ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις· εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν: — Statim post expositionem psalmi 150. sequuntur expositiones canticorum Mosis duorum, Annæ, Abacuchi, Isaiæ, et Jonæ. Postrema hæc mutila est.

XXX.

Codex membraneus, in folio mediocris magnitudinis, initio, et in fine mutilus: scriptus parum emendate seculo XIV, constans chartis nunc 123. In secundi folii margine scriptum est: 1700. ἀπριλίου. 20. μακάριος ἱερομόναχος καὶ ἡγούμενος στροφάδων. *Ibidem manu*

manu aliquanto antiquiore: τὸ παρὸν ἐστὴ τῶν στροφάδων. *Folio 4. in margine*: 1744. ἰȣνίȣ. 20. Θεφηλάκτος ἡερομονάχος *(sic)* ... *Singulæ chartæ habent quatuor columnas, nempe singulæ paginæ binas. In ultimæ chartæ margine scriptum est*: Τῶν στροφαδων ἐστὴ + νεκτάριος. *(Vides, quam probe græci nunc calleant linguam græcam.)*

I. Initio codicis desiderantur plurima folia, in quibus scripta erat Interpretatio in Isaiam: nempe deest expositio priorum 27. capitum, quæ dividuntur hic in capitula. Prima codicis verba modo sunt: ος ιηλ ὅτι μετ' ὀλίγον ἡ ἐλπὶς ἡ προσδοκȣμένη (sic) ἥξει χριστός· κ) ἥκοντος μὴ ἀμφισβητήσεις. ὅτι ὁ σώζων ἥξει ταχὺ· τὴν ἀσύνετον συναγωγὴν ὀμματίζων φησὶ μιμνήσκει. Primum capitulum, quod occurrit in ipsa prima pagina col. 1, est versiculus 13. capitis 28. Isaiæ, nempe: Καὶ ἔσται αὐτοῖς τὸ λόγιον κυρίȣ τȣ̃ Θεȣ̃. Θλίψις ἐπὶ Θλίψιν etc. usque ad κ) ἁλώσονται: — Quorum verborum explicatio col. 2. sic incipit: E"σται τοῖς ἰȣδαίων δήμοις (sic), τὸ ῥῆμα τῆς προφητείας· θλίψις ἐπὶ Θλίψιν· ὅτι κ) μὴ ἀκȣ́σαντες ἀστοχήσȣσι τῆς ζωῆς· ὅτι κ) ἀστοχήσαντες, τιμωρίαν ὑφέξȣσιν· ἐλπὶς ἐπ' ἐλπίδι· ὅτι προσδοκῶντες χριςὸν, ἐλθόντος ȣ̓κ ἐπίστευσαν· κ) ὅτι τὸν ἀντικείμενον ἀντίχριστον ἀπεκδέχονται· διὰ τȣ̃το ἔλεγεν ὁ προφήτης αὐτοῖς· ἔτι μικρὸν κ) ὁ χριστὸς ἥκει ἵνα εἰς αὐτὸν πιστεύσαντες σωθῶσιν. In eadem pagina col. 2. post prædictum capitulum seu versiculum proxime sequitur capitulum 149, nempe versiculi 14, et 15. ejusdem capitis: Διὰ τȣ̃το ἀκȣ́σατε λόγον κυρίȣ ἄνδρες τεθλιμμένοι κ) ἄρχοντες etc. Et col. 1. paginæ secundæ in eadem charta sequitur capitulum 150, nempe versiculus 16: Διὰ τȣ̃το ȣ̔́τως λέγει κύριος· ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐμβαλῶ etc. usque ad ȣ̓ μὴ καταισχυνθῇ. Et ita deinceps. Numerantur autem capitula usque ad 199. capitulum, quod exstat fol. 11. pag. 1. col. 2, et est versiculus 16 capitis 45 Isaiæ: nempe ἐγκαινίζεσθαι (sic) πρός με νῆσοι. οἱ γὰρ αρχοντες ἀλλάξȣσιν ἰσχύν: — tum sequitur capitulum 200. Post hoc autem librarius pro σα, σβ etc. scribit α, β etc., idest 1, 2. etc. Absolvitur hoc opus fol. 31. pag. 1. col. 1, ubi explicatur ultimum capitulum signatum numero ρα, i. e. 101, nempe duo postremi versiculi Isaiæ: κ) ἔσται μῆνα (sic) ἐκ μηνὸς etc. usque ad εἰς ὅρασιν πᾶσιν ἀνθρώποις. Cujus capituli expositio, imo totius Isaiæ, absolvitur his verbis: οἱ δὲ ἀπειθήσαντες κ) ἔτι ἀπειθȣ̃ντες ἀπολȣ̃νται· τὸ γὰρ πῦρ αὐτῶν ȣ̓ σβεσθήσεταί φησι, κ) ὁ σκώληξ αὐτῶν ȣ̓ τελευτήσει: — Cujusnam Auctoris sit hæc Interpretatio,

tatio, ignoro. Multa folia, quæ pertinent ad hoc opus, quæque imperitus bibliopegus in fine codicis posuit, ponenda sunt initio ipsius.

II. Fol. 31. pag. 1. col. 2. Tit. ✠ Τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίȣ ἐπισκόπȣ νύσσης ἑρμηνεία εἰς τὸν ἐκκλησιαστήν. ὁμιλία πρώτη. ✠ Incipit: Ῥήματα ἐκκλησιαστȣ̃ ὑȣ̃ Δαυὶδ usque ad μετὰ τῶν γενησομένων εἰς τὴν ἐσχάτην. Post quæ Ecclesiastis verba Nyssenus sic incipit: Πρόκειται ἡμῖν ὁ ἐκκλησιαστὴς εἰς ἐξήγησιν. Fol. 38. pag. 1. col. 1. Tit. ✠ Τȣ̃ αὐτȣ̃ εἰς τὸν ἐκκλησιαστήν. ὁμιλία β: — Fol. 43. pag. 2. col. 1. incipit homilia tertia. Fol. 49. *b.* quarta. Fol. 56. *a.* quinta. Fol. 61. *a.* sexta. Fol. 67. *a.* septima: et, cum folia suo loco posita non sint, fol. 83. incipit homilia 8. sic: Καιρός φησι τȣ̃ φιλῆσαι.

III. Fol. 71. pag. 1. col. 1. Titulus: ✠ Θεοδωρήτȣ ἐπισκόπȣ κύρȣ εἰς τὸ .... Incipit: Καὶ ἄλλοι μὲν φιλομαθεῖς ἄνδρες ἐπηγγείλαντο διαλύσαι etc. Sunt autem Quæstiones in Genesim. Desunt multa.

XXXI.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus seculo circiter XV, mutilus in fine, constans 46. quaternionibus, quorum singuli octo habent chartas. Ex Cephallenia insula Venetias allatus est, ut patet ex his verbis nudius tertius initio appositis: Stati Loverdo da Lixuri in Cefalonia.

I. Quatuor primis paginis manu recentiore scripta fuit quædam interpretatio Sacræ Liturgiæ Græcorum: quæ interpretatio nunc initio mutila est, desunt enim aliquot folia. Prima, quæ supersunt verba, hæc sunt: καὶ νεκρȣ̀ς, ἀποδȣ̀ς ἑκάστῳ κατὰ τὸ ἔργον αὐτȣ̃. Hujus interpretationis continuatio legitur in imo cujusque folii margine, et absolvitur pagina 2. quaternionis 41. his verbis: καὶ τὴν ἀνάστασιν ὁμολογȣ̃ντες τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃· ᾧ ἡ δόξα εἰς τȣ̀ς αἰῶνας ἀμήν: — τέλος.

II. Fol. 5, quod est primum vetustioris codicis, incipit quidam veluti Index in psalmos, cujus auctor indicat, qua quisque psalmus occasione recitandus sit. Incipit: α. Ἐὰν θέλῃς μακαρίσαι τινὰ, λέγε τὸν α'. καὶ τὸν λα'. καὶ τὸν ριη. καὶ τὸν ριζ ψαλμόν.

III. Fol. 9. Tit. Ὑπόθεσις εὐσεβίȣ παμφίλȣ. — Incipit: Τῆς

βίβλȣ

βίβλȣ τῶν ψαλμῶν ἥδε ἂν εἴη διαίρεσις. Tum sequuntur pag. 2. ejusdem folii Eusebii Argumenta in singulos psalmos. Tit. Ὑπόθεσις τȣ͂ αὐτȣ͂ εὐσεβίȣ τȣ͂ παμφίλȣ, εἰς τȣ̀ς ψαλμȣ̀ς. Initium: α. Προτροπὴ θεοσεβείας κ) ἀποτροπὴ τȣ͂ ἐναντίȣ. β. προφητεία περὶ χριστȣ͂ κ) κλήσεως ἐθνῶν. Hæc omnia edita sunt a Montfauconio in Commentariis Eusebii in psalmos. Fol. 12. sequuntur argumenta Canticorum. Tit. Ὑπόθεσις τῶν ᾠδῶν. Initium: α. Μωυσέως ἐν τῇ ἐξόδῳ, βιβλίῳ δευτέρῳ τῆς ὀκτατεύχȣ. Duodecim heic recensentur Cantica, quorum undecimum est *Oratio Manassis*. Legi possunt quæ dixi in meo Didymo pag. 399. Not. 2.

IV. Fol. 13. sequuntur quædam prolegomena in Psalmos. Tit. βίβλος ψαλμῶν, ἤτοι ψαλτήριον. Initium: ψαλτήριον κυρίως, ἐργάνȣ εἶδος ἐστὶ μȣσικόν, ναῦλα παρ' ἑβραίοις ὀνομαζόμενον. Absolvuntur fol. 20. his verbis: ἀνέστη γὰρ κ) ζῇ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας ἀμήν: — Hesychii esse conjicio hoc procemium ex iis, quæ apud Fabricium scribit Sadoletus Bibl. gr. vol. 6. pag. 244. Nam hic quoque paulo post initium legimus: πάντες δὲ οἱ ψαλμοὶ, ποίημα τȣ͂ δαυίδ, etc.

V. Fol. 21. incipit expositio Psalmorum, auctore Hesychio Jerosolymitano. Tit. Ἡσυχίȣ κ) (sic) πρεσβυτέρȣ ἱεροσολύμων εἰς τὴν ἑρμηνείαν τȣ͂ ψαλτηρίȣ: — Initium: Μακάριος ὁ ἀνὴρ etc. usque ad ἀσεβῶν. Tum: Ἔστιν μὲν ȣ̓͂ν ὁ μακάριστος. (Vide superius codicem XXIV. pag. 28. hujus Indicis, ubi pro μακαρισμὸς lege μακαριστὸς oxytone, non vero, ut heic, proparoxytone: quod vocabulum invenies, ut alios omittam Scriptores, et Lexicographos, in Apollonio Sophista a Viro eximio Villoisonio nuper evulgato, et summa diligentia, atque eruditione illustrato, pag 596. ad vocem ὄλβιος). Sed in hoc 31. codice post verba παραβάντας δὲ τὰς τȣ͂ θεȣ͂ ἐντολὰς, additur: ὡς ὁ ἐκεῖνος ἐποίει ἐν μέσῳ τῶν σοδομιτῶν τυγχάνων. Et pro ὃς συμπαρεγένετο legitur heic, ὅτι ȣ̓ συμπαρεγένετο. Absolvitur hæc psalmorum interpretatio, ut in codice XXIV. Tum sequitur apocryphus psalmus 151, Μικρὸς ἤμην, sine ulla interpretatione. Adduntur demum Cantica brevibus itidem interpretationibus illustrata; at cum codex sit in fine mutilus, nunc supersunt duntaxat septem, h. e. duo Mosis, tertium Annæ, quartum Abbacuchi, quintum Isaiæ, sextum Jonæ, septimum Trium puerorum, cujus deest finis.

Ex codice XXIV. speciminis loco exscripsi superius pag. 28. primi psalmi interpretationem. Nunc secundi explanationem ex præsenti codice affero; quæ sic se habet:

Προκει-

Προκειμένη ἐπιγραφὴ περιέχει· ἀνεπίγραφος παρ᾽ ἑβραίοις· ὅπερ δηλοῖ ἀγνωσίαν ἐθνῶν τε κ̀ ἰȣδαίων. τὸ γὰρ ἀνεπίγραφον ἄδηλον ὑπάρχει τοῖς πολλοῖς. ἀγνωσίαν ȣ̓ν ἐθνῶν τε κ̀ ἰȣδαίων κατηγορεῖ ὁ ὑποτεταγμένος ψαλμός. ἀγνωσίαν δὲ λέγειν (sic) ἣν ἔσχον τὴν περὶ τὸν δεσπότην χριστόν· καθὼς φησὶν ὁ ἀπόστολος· ἐν τῷ κόσμῳ ἦν· κ̀ ὁ κόσμος δι᾽ αὐτȣ̃ ἐγένετο· κ̀ ὁ κόσμος αὐτὸν ȣ̓κ ἔγνω· εἰ γὰρ ἔγνωσαν· ȣ̓κ ἂν αὐτὸν ἐσταύρωσαν. ταύτην ȣ̓ν τὴν ἄγνοιαν δημηγορῶν ὁ ψαλμὸς, ἤρξατο λέγων ȣ̔́τως:

Ι῾να τί ἐφρύαξαν ἔθνη· κ̀ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά: — ἵνα τί κατεπήρθησαν τȣ̃ θεȣ̃ κ̀ ἐβȣλεύσαντο ἅπερ ȣ̓κ ἠδυνήθησαν ἐκτελέσαι κατ᾽ αὐτȣ̃· ἐπειδήπερ τὸ ἔθνος τῶν ἰȣδαίων ἐθυμομάχȣν κατὰ τȣ̃ ἰησȣ̃:

Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς: — ἡρώδης ὁ βασιλεύς:

Καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό: — τὸν πιλάτον λέγει κ̀ ἄνναν κ̀ καϊάφαν:

Κατὰ τȣ̃ κυρίȣ κ̀ κατὰ τȣ̃ χριστȣ̃ αὐτȣ̃: — κατὰ τȣ̃ σωτῆρος ἰησȣ̃ χριστȣ̃:

Διαῤῥήξωμεν τȣ̀ς δεσμȣ̀ς αὐτῶν: — τὸν σύνδεσμον λέγει τῆς ἀγάπης· ἧς εἶχον οἱ ἄγγελοι πρὸς αὐτȣ́ς:

Καὶ ἀποῤῥίψωμεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν: — λαβόντες γὰρ τὸν νόμον ἰȣδαῖοι ȣ̓κ ἐφύλαξαν· ἀλλ᾽ ἐδȣλώθησαν τῇ ἁμαρτίᾳ:

Ο῾ κατοικῶν ἐν ȣ̓ρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτȣ̀ς κ̀ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτȣ́ς: — ἐξȣδενώσει γὰρ αὐτȣ̀ς κύριος ὁ θεὸς ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· ȣ̓ μὴν δὲ, ἀλλὰ κ̀ ὅσοι ȣ̓ρανίȣ φρόνησιν ἔχωσιν, τȣ́τοις γελῶσιν:

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτȣ̀ς ἐν ὀργῇ αὐτȣ̃· κ̀ ἐν τῷ θυμῷ αὐτȣ̃ ταράξει αὐτȣ́ς: — Τότε· πότε; ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ κ̀ κρίσει τῇ δικαίᾳ· λαλήσει πρὸς αὐτȣ̀ς ἐν ὀργῇ αὐτȣ̃ κ̀ ἀποῤῥίψει αὐτȣ̀ς ἀπὸ τȣ̃ προσώπȣ αὐτȣ̃. ὀργὴν δὲ κ̀ θυμὸν νόει κ̀ τὴν ῥωμαϊκὴν στρατίαν:

Ε᾽γὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ᾽ αὐτȣ̃: — ἐγὼ δὲ ἀνεδείχθην βασιλεὺς ὑπὸ τȣ̃ πατρὸς· καθὼς φησὶ· σὺ εἶ ὁ ὑός μȣ ὁ ἀγαπητός. λέγει δὲ κ̀ ὁ σωτὴρ ὅτι κ̀ πᾶσαν τὴν ἐξȣσίαν δέδωκα τῷ ὑῷ: — (in margine, ἄλλως). ὡς ἀποβληθέντος τȣ̃ ἐξ ἰσραὴλ λαȣ̃ τὴν εἰς τὰ ἔθνη γενομένην αὐτȣ̃ πίστιν διηγεῖται· ἐγώ φησιν ὁ χριστὸς ὁ τὸν νόμον δȣ̀ς τῷ μωυσῇ· κ̀ μετὰ σαρκὸς ἀπὸ τȣ̃ ἐμȣ̃ κ̀ ἐμφύτȣ πατρὸς κατεστάθην ἐπὶ πᾶσαν τὴν ὑφήλιον γῆν βασιλεύς:

Ε᾽πὶ σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτȣ̃: — Τὸ σιὼν τόπος ἑρμηνεύεται ὅπȣ ἡ σκηνή· βασιλεὺς ȣ̓ν ἀνεδείχθη ὑπὸ τȣ̃ πατρὸς ἐπὶ σιὼν τȣτέστιν ἐν ȣ̓ρανοῖς· ἔνθα ἔστιν ἡ ἀληθινὴ σκηνή· ἣν ἔπηξεν ὁ κύριος κ̀ ȣ̓κ ἄνθρωπος. ἤγȣν τὴν ἐκκλησίαν.

Διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα κυρίȣ: — Ε᾽κ τῶν ȣ̓ρανῶν ἀκȣστὴν ἐποίησε τὴν φωνὴν αὐτȣ̃ βοῶν κ̀ λέγων· σὺ εἶ ὁ ὑός μȣ ὁ ἀγαπητος·

τός· αὐτὸς γὰρ τὴν βȣλὴν τȣ̃ πατρὸς ἐκήρυξε πανταχȣ̃ ϗ τὴν αἰώνιον ζωήν:

Κύριος εἶπε πρός με· ὑός μȣ εἶ σύ: — Ἐν τῷ εἰπεῖν τὸν πατέρα ἄνωθε· ὅτι ȣ̃τός ἐστιν ὁ ὑός μȣ ὁ ἀγαπητός:

Ἐγὼ σήμερον ἐγέννησά σε: — Νῦν ἐφανέρωσά σε· πρὸ γὰρ τῶν αἰώνων, ἀποκεκρυμμένος ἦς ἐν ἐμοὶ τῷ πατρί σȣ. καθὼς καὶ ὁ ἀπόστολος ἰωάννης φησίν· ὁ ὢν τοῖς κόλποις τȣ̃ πατρός:

Αἴτησαι παρ᾽ ἐμȣ̃ ϗ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σȣ ϗ τὴν κατάσχεσίν σȣ τὰ πέρατα τῆς γῆς: — Διὰ τὸ εἰπεῖν τὸν χριστόν· πάτερ ȣ̔̃ς δέδωκάς μοι θέλω ἵνα ὅπȣ εἰμὶ ἐγώ, κἀκεῖνοι ὦσιν. τὸν ἐξ ἐθνῶν λέγει λαὸν ὃς διὰ τῆς παρȣσίας τȣ̃ κυρίȣ ἐσώθη:

Ποιμανεῖς αὐτȣ̀ς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτȣ́ς: — Ἐν ἐξȣσίᾳ ἰσχυρᾷ ϗ δυνάμει πάντας λεπτυνεῖς ϗ δαμάσεις τοῖς μὴ πειθομένοις τοῖς τȣ̃ νόμȣ προστάγμασίν σȣ· πάντα γὰρ ὅσα προστάσσει ὁ θεός, ἰσχυρὰ ὡς σίδηρον εἰσί· μὴ φυλάξαντες δὲ αὐτὰ οἱ ἰȣδαῖοι, συνετρίβησαν ὥσπερ ὄστρακα ἄχρηστα· νόει μοι δὲ ῥάβδον σιδηρᾶν, τὸν σταυρὸν ὡς ἰσχυρόν:

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε: — Ἐπίγνωτε ὅτι ȣ̃τός ἐστιν ὁ θεός:

Παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν: — Ἐὰν μὴ δύνασθε τȣ̃ ἐπιγνῶναι· κἂν ἐκ τῶν θείων γραφῶν παιδεύθητε ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν:

Δȣλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ, ϗ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ: — Ἐὰν δȣλεύσητε καλῶς τῷ κυρίῳ, ἀγαλλιᾶσθε ϗ εὐφρανθήσεσθε ἐν τῇ τῶν ȣ̓ρανῶν βασιλείαι:

Δράξασθε παιδείαν μήποτε ὀργισθῇ κύριος ϗ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδȣ̃ δικαίας: — Ὁδὸν δικαίαν νῦν· τὸ τάγμα τῶν δικαίων φησίν· ἤγȣν ἐπιλαβέσθε ῥιζώσατε ἐν τῇ τȣ̃ κυρίȣ διδασκαλίᾳ· μήποτε ὡς ἀμελȣ́ντων ἡμῶν ϗ καταφρονȣ́ντων ὀργισθείη· ϗ ἀναξίȣς ἡμᾶς ἡγήσηται τῆς δεξιᾶς στάσεως τῶν ἁγίων:

Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτȣ̃: — Ὅταν τὸ πῦρ τῆς ἐκδικήσεως προπορεύσηται ἔμπροσθεν τȣ̃ βήματος αὐτȣ̃· σφοδρῶς ἐν τῇ μελλȣ́σῃ κρίσει:

Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτόν: — Πάντες γὰρ οἱ τὴν ἐλπίδα ἐπὶ τὸν θεὸν ὀρθῶς κεκτημένοι· μακάριοί εἰσὶ ϗ τρισμακάριοι· φησὶ γὰρ ὁ χριςός· ὅτι μακάριοι εἰσὶ οἱ μὴ ἰδόντες ϗ πιστεύσαντες:

In codice XXII. aliam interpretationem Psalmorum vidimus pag. 141, sed mancam: quæ etsi huic Hesychii similis sit, diversa tamen est. Alteram nihilominus cum altera conferens in psalmo 56, inveni nonnulla alterum ab altero auctorem exscripsisse. Hesychius sic incipit, post explicationem tituli, qui præponitur psalmo 56. Ἐλέ-

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με· ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μȣ: — Ὁ προφήτης βοᾷ ὡς ἐκ προσώπȣ τȣ̃ χριστȣ̃· ὁ δὲ χριςὸς ὡς ἐκ προσώπȣ τȣ̃ ἀδάμ:

Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σȣ ἐλπιῶ: — Καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει τῶν δύο σȣ διαθηκῶν ἐλπιῶ: — Ἐξεδέχετο γὰρ τὴν παρȣσίαν τȣ̃ χριστȣ̃ ὁ ἄνθρωπος ἵνα ἐπισκιάσῃ αὐτὸν ταῖς πτέρυξιν, ὅ ἐστι σῶμα δεσποτικόν:

Alter vero, post tituli explicationem quæ diversa est, sic incipit:

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μȣ: — Ὁ λόγος περὶ τȣ̃ ἀδάμ· ὁ προφήτης βοᾷ ἐκ προσώπȣ τȣ̃ χριστȣ̃· ὁ χριστὸς πάλιν ἐκ προσώπȣ τȣ̃ ἀδάμ· διπλȣ̃ν ἐπιζητεῖ τὸ ἔλεος ὁ ἄνθρωπος ὡς τῆς ἁμαρτίας ἐξο.. ομένης:

Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σȣ ἐλπιῶ: — Ἐξεδέχετο γὰρ τὴν παρȣσίαν τȣ̃ χριστȣ̃ ὁ ἄνθρωπος· ἵνα ἐπισκιάσῃ αὐτῷ ταῖς πτέρυξιν· ὅ ἐστιν τὸ σῶμα τὸ δεσποτικόν:

XXXII.

Codex chartaceus, in folio, constans chartis 101, *exaratus seculo XVI. Erat Monasterii S. Georgii* τῶν κρημνῶν βȣνῶν ζακύνθȣ.

I. Pag. 1. Tit. Τȣ̃ μακαριωτάτȣ κ̀ ἁγιωτάτȣ θεοφυλάκτȣ ἀρχιεπισκόπȣ βȣλγαρίας ἐξήγησις εἰς τὸ κατὰ ματθαῖον εὐαγγέλιον: — Initium: Οἱ μὲν πρὸ τȣ̃ νόμȣ. Progreditur hic commentarius usque ad pag. 47, nempe ad ea verba Matthæi: Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς φαρισαῖοι ὑποκριταὶ ὅτι ἀποδεκατȣ̃τε etc. Reliqua vero desiderantur. Multæ enim hic paginæ desunt, ac eæ etiam, in quibus erat initium sequentis opusculi.

II. Pag. 48. Homiliæ decem in Genesim. Primæ deest initium. Secunda incipit pag. 50. Tit. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ȣ̓ρανὸν κ̀ τὴν γῆν: — Κύριε εὐλόγησον: — Initium: Πολλῆς σήμερον πληρȣ̃μαι τῆς ἡδονῆς, ὁρῶν ὑμῶν τὰ ποθεινὰ πρόσωπα.

XXXIII.

Codex chartaceus, in quarto, seculi XVI, constans chartis 155. *Continet duntaxat Interpretationem Andreæ Archiepiscopi Cæsareensis in Apocalypsim. Tit. est:* Τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέȣ ἀρχιεπισκόπȣ καισαρείας καππαδοκίας ἐπιστολὴ κυρίῳ μου ἀδελφῷ κ̀ συλ-

συλλειτυργῷ ἤ τις εἰς τὸ ἀργίον: — Incipit: Πολλάκις αἰτηθεὶς παρὰ πολλῶν ἐξ ἀγάπης μείζονα τῆς ἐμῆς δυνάμεως. Post epistolam hanc prolusoriam incipit pag. 3. ipsa interpretatio. Tit. ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ· κείμενον: (i. e. Textus) — Α᾿ποκάλυψις ἰησῦ χριστῦ, et cetera usque ad ἐν τάχει. Tum: Ε῾ρμηνεία: (i. e. expositio) — Α᾿ποκάλυψις μέν ἐστιν, ἡ τῶν κρυπτῶν μυστηρίων δήλωσις. Vide Bandinium tom. 1. pag. 138. Cod. græc. 19. Plutei 6.

XXXIV.

Codex chartaceus, in folio, constans chartis 352, exaratus seculo XVI.

Continet Catenam in Psalmos: manu autem recentiore in paginarum marginibus a pagina 1. usque ad ultimam scriptum fuit aliud opus.

I. Pag. 2. incipit Catena. Tit. ✝ Ψαλτήριον σὺν Θεῷ, περιέχον τὴν ἑρμηνείαν τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ψαλμῶν· ἅμα τῶν ᾠδῶν κ̀ εὐχῶν· σὺν ἀκριβείᾳ πολλῇ κατὰ στίχον, τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείυ τῦ μεγάλυ: κ̀ ἑτέρων ἁγίων ἐξηγητῶν: — Tum sequuntur duodecim Ι῎αμβοι εἰς τὸ ψαλτήριον, sic incipientes: Α῎κυε δαυὶδ τῦ παρ᾿ ἡμῖν ὀρφέως. Deinde ἕτεροι στίχοι, sic incipientes: Τῦ πνεύματος τὰ θεῖα τόξα κ̀ βέλη. Ac tum demum incipit ipsius Catenæ Prologus sic. Tit. Τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείυ τῦ μεγάλυ: — Πᾶσα μὲν παλαιᾶς κ̀ νέας διαθήκης θεόπνευστος γραφή. Et pag. 4. Υ῾πόθεσις εὐσεβίυ τῦ παμφίλυ εἰς τὺς ρν ψαλμύς. Pag. 7. expliciunt prolegomena, et incipit expositio primi psalmi sic: Μακάριος ἀνὴρ etc. Τὸ μακάριος ὄνομα, τῆς κατ᾿ ἀρετὴν πολιτείας ὑπάρχει καρπός. Auctores, ex quibus contexta est Catena, præter Basilium, et Eusebium, sunt Diodorus, Chrysostomus, Hesychius, Theodoretus, Cyrillus, Arethas Archiepiscopus, Athanasius, Didymus ad initium psalmi 31. pag. 68, Eulogius Papa (Alexandriæ), Origenes, rursus Didymus pag. 125. ad psalmum 54, tertiùm Didymus pag. 132. ad ps. 58, quartùm Didymus pag. 135, quintùm Didymus pag 136, sextùm Didymus pag. 144, tum bis pag. 147, Severus pag. 176, Didymus pag. 190, et 204. bis, pag. 206, 208, Apollinarius, Anastasius Nicænus pag. 241. Absolvitur hæc Catena pag. 350. his verbis: ἅπαντας τὺς τὴν οἰκυμένην οἰκῦντας: — Cantica Mosis, ac reliqua desunt.

II. Pag.

II. Pag. 1. Tit. Τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γερμανȣ̃ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως ἱστορία ἐκκλησιαστικὴ κ̀ μυστικὴ θεωρία. Initium: Ἐκκλησία ἐστὶ ναὸς Θεȣ̃. Progreditur opus usque ad postremam codicis paginam, ut dixi. Vide Fabricium vol. 10. Bibl. Gr. pag. 210.

XXXV.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus seculo XVI, constans 33. quaternionibus. Fuit olim Anastasii Burderii, qui pag. 1. scripsit in margine hæc verba: ἐκ τῶν Ἀναστασίȣ ἱερέως τȣ̃ βȣρδερίȣ:

Continet duntaxat Commentarium, D. Basilio tributum, in Isaiam. Tit. Τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείȣ ἀρχιεπισκόπȣ καισαρείας τῆς καππαδοκίας ȣ̓ρανοφάντορος τȣ̃ μεγάλȣ, ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην ἠσαΐαν: — Initium: Εὔξασθαι δεῖ μὴ γενέσθαι τὴν φυγὴν ὑμῶν χειμῶνος ἢ σαββάτῳ. Σημειωτέον, ὅτι χειμῶνα ὁ Θεὸς ȣ̓κ ἐποίησε. Divisum est hoc opus in sexdecim capita. Absolvitur his verbis: Ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἐπικεκροτημένων: — Vide apud Bandinium cod. 2. græc. plut. 4, tomi 1. pag. 518.

XXXVI.

Codex chartaceus, in folio, scriptus initio seculi XVII, constans paginis 188. In margine primæ paginæ quidam scripsit: Ἐκ τῶν τȣ μιχαὴλ ἐψ..... τȣ̃ ἀγαπητȣ. *In postrema pagina amanuensis ipse, qui totum codicem scripsit, hæc addidit:* + Θεȣ̃ τὸ δῶρον κ̀ πόνος μανȣὴλȣ, λιμνῶν ἐκ κώμης, τὸ γένος γρηγορίȣ· ἐν ἔτει ͵αχθ, μηνὸς ὀκτωβρίȣ ιδ: — *Tum alia manu:* ἐκ καρῶν κρήτης λιμνῶν ἐστὶν ἡ κόμη.

Nihil aliud continet hicce Codex, quam Nicetæ Heracleensis Catenam in Job. Titulus est: Ἐξήγησις εἰς τὸν μακάριον ἰὼβ................ τὸν ἡρακλείας. Initium: Ὑπόθεσις μὲν ἡμῖν κ̀ σκοπὸς τȣ̃ λόγȣ. Ultima verba sunt: Ἕκαστος δὲ τῶν ἀναγινωσκόντων ὥσπερ εἰς ἀρχέτυπον τινὰ εἰκόνα ὁρῶντα τὸν ἀθλητὴν τȣ̃τον τὸν γενναῖον μιμείσθω τὴν ἀνδρείαν· ζηλȣ́τω τὴν ὑπομονὴν, ἵνα τὴν αὐτὴν βαδίσας ὁδὸν κ̀ πρὸς ἁπάσας τὰς τȣ̃ διαβόλȣ μηχανὰς γενναίως παραταξάμενος τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν ἐπιτυχεῖν δυνηθῇ, χάριτι χριστȣ̃ τȣ̃ ἀληθινȣ̃

Θεȣ̃

Θεȣ̃ ἡμῶν μεθ' ȣ̃ τῷ πατρὶ ἡ δόξα ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι εἰς τȣ̀ς αἰῶνας ἀμήν :

XXXVII.

Codex chartaceus, in folio, eleganter et accurate scriptus seculo XVII, constans chartis 339. In postrema pagina manu recentiore exaratum legitur hoc monitum : + Τὸ παρὸν ψαλτήριον ἤναι τῆς εὐασμίας (*pro* ἐστὶ τῆς σεβασμίας) μονῆς τȣ̃ μεγαλομάρτυρος γεωργίȣ τὸν κρημνῶν βȣνῶν ζακύνθȣ κόπος κ̀ ἐπιμέλεια τȣ̃ λαχίστȣ *(sic)* ἱεροθέȣ ἱερομονάχȣ τω ἐπίκλη μȣ́σȣρας :

I. Continet hic codex Prolegomena in Psalmorum interpretationem, quæ sunt instar Catenæ contextæ ex plurium Patrum præfationibus in Psalmos. Sed quisnam fuerit Catenæ auctor, ignoro: nam librarius initio quasdam chartas reliquit non scriptas, itaque deest initium: quia scilicet, ut opinor, mutilus erat codex quem exscribebat. Prima pagina scripta sic incipit: Τȣ̃το γὰρ πάλιν ὅμοιόν ἐστι τȣ̃ λεγομένȣ etc.

II. Pag. 14. post Catenam sequitur Theodoreti Interpretatio in Psalmos. Tit. Τȣ̃ μακαρίȣ Θεοδωρήτȣ ἐπισκόπȣ κύρȣ, ὑπόθεσις εἰς τȣ̀ς ψαλμȣ̀ς, κ̀ ἑρμηνεία : — Initium : Ἐμοὶ μὲν πρὸ τῶν ἄλλων θείων λογίων. Absolvitur pag. 264, ubi hæc addit Catenæ auctor : Πεπλήρωται τȣ̃ μακαρίȣ Θεοδωρήτȣ ἐπισκόπȣ κύρȣ ἡ εἰς τὸ ψαλτήριον ἑρμηνεία πᾶσα· τελείως : — Tum statim hæc subjungit : Ἰστέον, ὡς πᾶσαν τȣ̃ ψαλτηρίȣ τὴν ἑρμηνείαν προγράψαντες, ἐνταῦθα τῶν δοκȣ́ντων ἀπόρων τὴν μετάφρασιν ἐξεθέμεθα : — Tum sequuntur interpretationes in varios Psalmos, aut Psalterii loca desumptæ, primæ quidem ex S. Athanasio, secundæ ex S. Basilio (pag. 270. codicis), tertiæ (pag. 282.) e Gregorio Nysseno, quartæ (pag. 284.) e Chrysostomo, quintæ (pag. 293.) ex Cyrillo Alexandrino, sextæ (pag. 305.) ex epistolis S. Isidori Pelusiotæ.

III. Pag. 312. sequitur Interpretatio Odarum, seu Canticorum; quæ cujus sit auctoris, magna ex parte se fatetur Collector nescire. Tit. Ἑρμηνεία πασῶν τῶν ᾠδῶν : — Ὑπόθεσις ᾠδῆς πρώτης τȣ̃ ἁγίȣ Μωυσέως, ἀνώνυμος : — Initium : Θείᾳ χάριτι σοφισθεὶς ὁ μακάριος Μωσῆς. Nonnullorum ex hisce Canticis interpretationes contextæ sunt ex Cyrilli, ac Theodoreti fragmentis.

SAN-

SANCTI PATRES.

XXXVIII.

Veterum membranarum simul colligatarum fasciculus, quæ e variis codicibus excerptæ, et diversis seculis scriptæ sunt.

I. Priores duæ membranæ ad codicem pertinebant, quo homiliæ continebantur. Scriptæ sunt literis majoribus, ut videantur exaratæ seculo VIII, aut saltem IX: illis nempe literarum formis exaratæ sunt, sive illo charactere, cujus specimen exhibet Montfauconius in Palæogr. græca lib. 3. pag. 232. secundo loco: simili charactere scripta sunt etiam græca loca in vetustissimo ac celeberrimo nostræ Bibliothecæ S. Salvatoris Bononiæ codice, Lactantii Institutiones, earumque Epitomen continente: e Passioneianis vero codicibus ille qui Antiochi Monachi Pandecten continet, non absimili charactere exaratus est. Attamen in Nanianis hisce membranis exstat initium sermonis Pantaleonis in Exaltationem S. Crucis: hunc vero auctorem vixisse seculo XIII, et anno 1252. Fratrum Prædicatorum Ordini adscriptum fuisse contendit Fabricius Bibl. græc. vol. 10. pag. 422; cui assentitur Auctor Indicis Generalis in Bandinii Recensionem pag. 556. tom. 3. Sed equidem nullo modo adduci possum, ut credam duas hasce membranas tam recentes esse: neque quemquam futurum esse existimo, qui eas inspiciens, et diligenter perpendens non dicat exaratas seculo saltem nono: hujusmodi enim vetustatem produnt et literarum formæ, et alia omnia indicia, quæ hisce in rebus attendi possunt. Prima ex duabus incipit ab his verbis: ...... ησεν οὐρανόθεν φωνὴ· κραταιοτέρα βροντῆς καὶ σάλπιγγος λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· ὁ ὑφ' ὑμῶν οὕτω καταφρονούμενος· καὶ δι' ὑμᾶς τοσαύτην ἐνδὺς βραχύτητα· καὶ τῷ κόσμῳ χάριτι ὡς ἄνθρωπος φαινόμενος· ταύτης ἀκούσαντες τῆς μαρτυρίας οἱ περὶ τὸν πέτρον· ἔπεσον χαμαὶ πρηνεῖς εἰς τοὔδαφος etc. Absoluta hac homilia incipit alia, quæ ab amanuensi in margine signatur numero KS, i. e. 26. Titulus est hic: + Παντολέοντος πρεσβυτέρου μονῆς τῶν βυζαντίων· λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ: + Initium: Πάλιν ὑψοῦται σταυρός· πάλιν ἡ κτίσις ἀγάλλεται. Bandinius ipse pag. 503. tomi 1. ad cod. 9. plut. 11. ab eo dissentit, qui Indicem generalem in tres illius tomos digessit.

II. Quæ

II. Quæ sequuntur duæ membranæ, pars sunt codicis *in folio* scripti seculo XI, qui continebat commentarium in Genesim. Harum prima incipit ab his verbis: φρέαρ· ἐν ἀδείᾳ λοιπὸν ὁ δίκαιος γίνεται· ὁ γὰρ εἰπὼν· μετὰ σοῦ εἰμὶ καὶ εὐλογήσω σε· καὶ πληθυνῶ σε· οὗτος αὐτῷ ἀθρόον καὶ τὴν περιφάνειαν ἐχαρίσατο· καὶ πᾶσιν αὐτὸν περίβλεπτον γενέσθαι πεποίηκεν. Ὅρα οὖν τὸν ἀβιμέλεχ etc.

III. Sequuntur novem membranæ seculo XI scriptæ, quæ erant pars codicis Euangelia, seu Lectiones Euangelii continentis, et exarati *in quarto*. Singulis autem vocibus adjiciuntur superne signa, seu notæ musicæ rubri coloris. Prima membrana sic incipit: Κυριακῇ ιε: — Ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον: — Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ (hæc verba non habent appositas notas, sed eas habent omnia, quæ sequuntur) νομικός τις προσῆλθεν τῷ ἰησοῦ.

IV. Sequuntur binæ membranæ seculo XIV. exaratæ. Codex, ad quem spectabant, continebat Menæum aliquod, aut Octoëchum.

V. Sequitur membrana seculo XIV. scripta. Est fragmentum commentarii latini in opus quoddam Medicum.

VI. Demum postremæ quatuor membranæ exaratæ seculo XIV. continent fragmentum fabulosæ narrationis sermone Venetorum vernaculo scriptæ.

XXXIX.

Codex membraneus, in folio, scriptus seculo X, mutilus initio, et in fine, constans nunc foliis 122. Desunt initio decem quaterniones: nam primus, qui superest, quaternio signatus est numero ΙΑ. *Hic codex nisi mutilus foret, magni æstimandus esset. Quaterniones quoque* ΙΒ, ΙΓ, *et* ΙΔ *fere toti desunt. A quaternione vero* ιε *usque ad postremum quaternionem* ΚΖ *nullus deest quaternio.*

Continet Gregorii Nazianzeni orationes. Prima codicis verba nunc sunt: σάντας· οὐ γὰρ ὅστις κολάσεως ἄξιος, ἤδη καὶ τιμῆς. Prima oratio, cujus hic initium habeatur, est quinta. Incipit fol. 16. sic. In margine ✠ λόγος ε. Tit. ✠ Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν ἅγιον γρηγόριον ἀδελφὸν τοῦ μεγάλου βασιλείου. Initium: Φίλου πιστοῦ. Tum sequuntur aliæ orationes Nazianzeni, nempe 6, quæ incipit: Ἀθανάσιον ἐπαινῶν. Septima: Πῶς ὑμῖν τὰ ἡμέτερα ὦ φίλοι ποιμένες καὶ συμποίμενες. Octava: Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ συμπένη-

πένητες· πτωχοὶ γάρ ἅπαντες. Nona: Τί λύετε τάξιν. Decima: Ἀναστάσεως ἡμέρα. Undecima: Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι. Duodecima: Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι παλαιὸς νόμος. Decimatertia, cujus initium tantum hic superest: Περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα φιλοσοφήσωμεν.

X L.

Codex membraneus, in folio magno, scriptus seculo X. circiter, litteris non uncialibus quidem, sed majoris usitata magnitudinis, constans foliis nunc 231, mutilus initio (nam deest quaternio, seu octo folia), mutilus item in fine. Prima codicis verba sunt: τούτου τυγχάνει; οὐ γάρ σβέννυται.

Continet homilias Chrysostomi in Epistolam Pauli ad Hebræos, a prima (cujus deest initium) ad trigesimam tertiam, cujus pars duntaxat superest. Postrema codicis verba sunt: μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν· διδαχαῖς. Homiliæ sunt dispositæ eodem ordine, quo in editis: nisi quod quæ in editis est decimaoctava, hic est nona. Homilia secunda incipit fol. 2. *a.* col. 2. sic: In margine + λόγος β̄. Textus: + ὅς ὢν ἀπαύγασμα etc. Initium: Πανταχοῦ μὲν εὐλαβοῦς.

X L I.

Codex membraneus, in folio, constans foliis 234, scriptus seculo X. circiter, ut putavit quidam: sed recentior eo seculo, ut equidem puto; initio, et in fine mutilus.

Continet S. Joannis Chrysostomi Homilias jam editas in Genesim a prima ad 31, sed non eodem plane ordine, quo in editis exemplaribus.

I. Fol. 1. *a.* deest initium primæ Homiliæ. Prima, quæ supersunt verba, sunt: ταύτην ἀκρασίαν καὶ τὴν ἀμετρίαν τὴν ἄκερον (sic) καὶ ἀνόνητον etc.

II. Fol. 4. *a.* col. 2. Tit. λόγος β̄: — Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως· ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Initium: Πολλῆς σήμερον πληροῦμαι τῆς ἡδονῆς.

III. Fol. 10. *a.* col. 2. Tit. + Εἰς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ· ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἕως τοῦ· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα

πέρα κ̀ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα μία : — λόγος γ̄. Initium : Θησαυρῷ τινὶ προσέοικεν.

IV. Fol. 17. *b.* col. 2. Tit. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω στερέωμα .... (omitto reliqua) λόγος δ̄. Initium : Ὁρῶν ὑμῶν ἀγαπητοὶ τὴν μετὰ προθυμιας etc.

V. Fol. 26. *a.* col. 2. Tit. + Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς συναχθήτω τὸ ὕδωρ .... λόγος ε̄. Initium : Φέρε κ̀ σήμερον ἐκ τῶν τȣ̃ μακαρίȣ μωϋσέως ῥημάτων τὴν ἑστίασιν.

VI. Fol. 33. *a.* col. 1. Tit. + Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτωσαν φωστῆρες .... λόγος ς̄. Initium : Βȣ́λομαι τῆς συνήθȣς ἅψασθαι διδασκαλίας.

VII. Fol. 41. *a.* col. 1. Tit. + Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα .... λόγος ζ̄. Initium : Ἱκανῶς χθὲς καθηψάμεθα.

VIII. Fol. 49. *a.* col. 2. Tit. + Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ποιήσωμεν ἄνθρωπον .... λόγος Η̄. Initium : Φέρε κ̀ δὴ σήμερον· ἐπειδὴ μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας. Inter folium 49, et 70. inserta sunt quædam folia alio transferenda post folium 76.

IX. Fol. 70. *a.* col. 1. Tit. + Εἰς τὰ ἀκόλȣθα τȣ̃· Ποιήσωμεν ἄνθρωπον .... λόγος θ̄. Initium : Οἱ φιλόπονοι τῶν γηπόνων.

X. Fol. 76. *a.* col. 1. Tit. + Προτροπὴ πρὸς τȣ̀ς ἐρυθριῶντας μετὰ τὴν ἑστίασιν παραβαλεῖν τῇ συνάξει κατὰ τὴν ἑσπέραν· καὶ εἰς τὰ ἑξῆς τȣ̃· ποιήσωμεν ἄνθρωπον .... λόγος ῑ. Initium : Ἐλάττων ἡμῖν ὁ σύλλογος.

XI. et XII. In foliis, de quibus dixi paulo ante num. VIII, et iis, quæ sequuntur post folium 76, scriptæ sunt homiliæ XI, et XII. Utriusque tamen deest initium.

XIII. Fol. 83. *a.* col. 2. Tit. Καὶ ἐφύτευσεν κύριος ὁ Θεὸς παράδησον (sic) .... λόγος ΙΓ̄. Initium : Ὁρῶν ὑμῶν τὸν πόθον.

XIV. Fol. 89. *a.* col. 1. Tit. + Καὶ ἔλαβεν κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον .... λόγος ΙΔ̄. Initium : Πάλιν εἰ βȣ́λεσθε κ̀ σήμερον τῆς ἀκολȣθίας.

XV. Fol. 96. *a.* col. 2. Tit. + Τῷ δὲ ἀδὰμ ȣ̓χ ηὑρέθη βοηθὸς .... λόγος ιε̄. Initium : Πολλὰς ὑμῖν ἔχω χάριτας.

XVI. Fol. 102. *b.* col. 1. Tit. + Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων .... λόγος ΙS̄. Initium : Πολὺς κ̀ ἄφατος ὁ θησαυρός.

XVII. Fol. 113. *b.* col. 1. Tit. + Τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ ἀρχ. κωνστ. τȣ̃ χρυσοστ. ἑρμηνεία ἐκ τῆς παλαιᾶς· καὶ ἦσαν ἄνθρωποι δύο γυμνοὶ· ὅ, τε ἀδὰμ κ̀ ἡ γυνὴ αὐτȣ̃ κ̀ ȣ̓κ ᾐσχύνον-

νοντο: — Κύριε εὐλόγησον: — ΙΖ. Initium: Βϰλομαι σήμερον ἀγαπητοὶ θησαυρὸν ὑμῖν πνευματικόν.

XVIII. Fol. 121. *b.* col. 2. Tit. + Καὶ ἤκϰσαν τῆς φωνῆς.... ΙΗ. Initium: Ἱκανῶς οἶμαι κατὰ δύναμιν τὴν ἡμετέραν.

XIX. Homiliæ 19. deest initium, quia folium desideratur.

XX. Fol. 142. *a.* col. 2. Tit. + Εἶπεν κάϊν πρὸς ἄβελ.... Κ. Initium: Καθάπερ τὰ ἀνίατα τῶν τραυμάτων.

XXI. Fol. 149. *b.* col. 2. Tit. + Καὶ ἦν νώε ἐτῶν πεντακοσίων.... ΚΑ. Initium: Τὰ λείψανα τῆς χθεσινῆς τραπέζης.

XXII. Fol. 160. *a.* col. 1. Tit. + Νώε δὲ εὗρεν χάριν.... λόγος κβ. Initium: Ἴδετε ἐν τοῖς ἤδη ῥηθεῖσιν.

XXIII. Fol. 169. *a.* col. 2. Tit. + Ἐγέννησεν δὲ νώε τρεῖς ὑϰς.... λόγος κγ. Initium: Οὐ τὰ τυχόντα ἡμᾶς ὠφέλησεν.

XXIV. Fol. 172. *b.* col. 1. Tit. + Νώε δὲ ἦν ἐτῶν πεντακοσίων ϗ ὁ κατακλυσμός.... ΚΔ. Initium: Τῆς ὑποθέσεως βϰλομαι πάλιν ἅψασθαι.

XXV. Desideratur initium homiliæ 25, quia deest folium.

XXVI. Fol. 185. *a.* col. 2. Tit. + Καὶ ᾠκοδόμησεν νώε.... λόγος ΚS. Initium: Ἴδετε χθὲς τϰ φιλανθρώπϰ θεϰ τὴν ἀγαθότητα.

XXVII. Desideratur initium homiliæ 27, quia deest folium.

XXVIII. Fol. 197. *a.* col. 1. Tit. + Καὶ ἤρξατο νώε..... λόγος ΚΗ. Initium: Πρὸς τὸ τέλος λοιπὸν ἐφθάσαμεν.

XXIX. Fol. 209. *b.* col. 2. Tit. + Καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἓν ϗ φωνὴ μία πᾶσιν: — λόγος κθ. Initium: Ἰδϰ πρὸς τὸ τέλος ἐφθάσαμεν.

XXX. Fol. 218. *b.* col. 2. Tit. + Καὶ ἔλαβεν θάρα τὸν ἀβραάμ.... λόγος λ. Initium: Πολλὰς ὑμῖν ἔχω χάριτας ὅτι μεθ' ἡδονῆς.

XXXI. Fol. 226. *b.* col. 2. Tit. + Καὶ ὤφθη κύριος τῷ ἀβραάμ.... λόγος λα. Initium: Πολὺς ὁ θησαυρὸς ϗ ἄφατος ἀγαπητοὶ ἐν τοῖς πρόσφατον ἀναγνωσθεῖσιν. Deest finis hujus 31. homiliæ, quod codex in fine sit mutilus. Postrema quæ supersunt verba fol. 234. *b.* sunt: Καὶ ἤτασέν φησιν ὁ θεὸς τὸν φαραῶ ἐτασμοῖς μεγάλοις ϗ πο....

XLII.

Codex membraneus, in folio, constans nunc foliis 327, initio mutilus, scriptus seculo X, ut quidam opinatur qui eum ante me inspexit, sed, ut equidem puto, multo recentior. Singulæ paginæ duas habent columnas.

I. Folio 1. prima verba sunt: ἀλλ' ὅμως οἱ μὲν τούτων ἐρῶντες, τούτοις: οἱ δὲ ἐκείνων ἐκείνους. Et fol. 4. *a*. Titulus: + Περὶ ἰακώβου μοναχοῦ. Incipit: Μωυσῆς ὁ θεῖος νομοθέτης. Et fol. 9. *b*: Περὶ ἰουλιανοῦ μοναχοῦ. Incipit capitulum: Ἰουλιανὸς, ὃν σαβασὰν ἐπίκλην οἱ ἐπιχώριοι τιμῶντες ὠνόμαζον. Absolvitur hoc opus fol. 91. *b*. sic: εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν: — Est autem Theodoreti *Philotheus*.

II. Fol. 91. *b*. Tit. + Τοῦ αὐτοῦ θεοδωρίτου λόγος περὶ ἀγάπης. Incipit: ἥλικοι μὲν οἱ τῆς ἀρετῆς ἀθληταί. Absolvitur fol. 101. sic: εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Tum additur: + Τέλος σὺν θεῷ τῆς φιλοθέου ἱστορίας.

III. Fol. 102. *a*. Incipit Palladii Historia Lausiaca. Tit. + Προοίμιον τοῦ βίου τῶν ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ ἀναγεγραμμένων ὁσίων πατέρων. Incipit: Ἐν ταύτῃ τῇ βίβλῳ. Et fol. 103. *b*. post procemium, Titulus: + Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς γραφείσης λαύσῳ πρεποσίτῳ. Incipit: Μακαρίζω. Tum fol. 104. *a*. Tit. + Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς γραφείσης λαύσῳ πρεποσίτῳ παρὰ παλλαδίου ἐπισκόπου καππαδοκίας. Incipit: Πολλῶν πολλά. Et fol. 107. *b*. absolvitur hæc epistola, tum in margine scribitur Ᾱ, idest caput primum: quod incipit: Πρῶτος (ita, non πρῶτον) τοίνυν πατήσας. Absolvitur fol. 191. *b*. sic: ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ πεποιήμεθα· χάριτι αὐτοῦ etc. ut in editione. Tum additur hæc clausula: + Αὕτη ἡ βίβλος λέγεται παράδεισος· φιλεῖ δὲ τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἔστιν τοῖς συνέσει πνευματικῇ ἐντυγχάνουσιν αὐτῇ.

IV. Fol. 192. *a*. Titulus: + Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν τῆς ἰνδίας ἐθνῶν καὶ τῶν βραγμάνων: — Incipit: Ἡ πολλὴ φιλοπονία σου. Et fol. 195. *a*. Tit. + Δανδάμιος ὁ τῶν βραγμάνων διδάσκαλος καλῶς διηγούμενος τὸ κατὰ τοὺς μακεδόνας ἔφη. Absolvitur fol. 207. *b*. sic: φύσιν τῶν θνητῶν: — Tum additur: Τέλος σὺν θεῷ τοῦ πρὸς λαῦσον βιβλίου ἤτοι τοῦ νέου παραδείσου.

V. Fol. 208. *a*. Incipit Joannis Moschi Limonarium, seu Viridarium. Tit. + Πρόλογος τῆς βίβλου τῶν πατέρων τοῦ ἐπονομαζομένου λειμωναρίου. Incipit: Συνεγγράφη ἡ βίβλος αὕτη τοῦ λειμῶνος. Post hoc procemium, fol. 209. *b*. incipit opus. Titulus:

Ἀρχὴ

Α'ρχὴ τῶν διηγήσεων. Initium: Τῶν ἐαρινῶν λειμώνων. Et fol. 210. *a.* in margine: Α̅, idest capitulum 1, quod incipit: Ἦν τις γέρων. Constat capitibus 165. Absolvitur folio 327. *b.* sic: Καὶ πάντες ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τὸν ποιῦντα μεγάλα θαύματα πρὸς σωτηρίαν τῦ γένυς τῶν ἀνθρώπων. ᾧ ἡ δόξα κ̀ τὸ κράτος νῦν κ̀ ἀεὶ κ̀ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Tum additur: ✠ Τέλος σὺν Θεῷ τῦ λειμωναρίυ. Multo plura capitula exstant in editione tom. 13. Bibl. Patrum ed. Paris., quam in hoc codice.

X L I I I.

Codex in folio, membraneus, mutilus initio, et in fine, scriptus seculo XI, constans foliis 209. Prima codicis verba nunc sunt: εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα. *Postrema vero:* τὸ γῆρας· ὔτε τὰ ἄλλα ἅπερ.

Continet Chrysostomi homilias in Genesim a prima, cujus deest initium, usque ad trigesimam primam: quarum decimanona in editis est pars decimæoctavæ. Illius vero homiliæ, quæ hic dicitur decimaoctava, epilogus, seu peroratio, seu ἠθικὸν in editis non exstat: itaque placet ipsum hoc loco exscribere. Nimirum post verba: Καὶ διηνεκῆ τὸν φόβον αὐτῷ κ̀ τὴν ὑπόμνησιν παρέχειν δυναμένης (vide pag. 155. tomi 4. Operum S. Joan. Chrysost. edit. Paris. anni 1721.) adduntur hæc: Πειθώμεθα δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ κ̀ τοῖς ὑπ' αὐτῆς εἰρημένοις κατακολυθῦντες, τὰ ὑγιῆ δόγματα σπυδάζωμεν ἐναποτίθεσθαι ταῖς ἑαυτῶν ψυχαῖς· κ̀ μετὰ τῦτον (sic) κ̀ βίυ ἀκρίβειαν ἐπιδείκνυσθαι· ἵνα κ̀ ὁ βίος μαρτυρῇ τοῖς δόγμασι· κ̀ τὰ δόγματα τὸν βίον ἀξιοπιστότερον ἐπιφαίνῃ· ὔτε γὰρ ἐὰν ἔχωμεν δόγματα μὲν ὀρθὰ· βίυ δὲ ἀμελῶμεν· ὤφελος (sic) ἡμῖν ἔσται τι· ὔτε ἐὰν βίον ἔχοντες· τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἀμελῶμεν· κερδᾶναι τι χρήσιμον κ̀ πρὸς σωτηρίαν ἡμετέραν δυνησόμεθα· προσήκει γὰρ εἰ βυλοίμεθα κ̀ γεέννης ἐλευθερωθῆναι· καὶ βασιλείας ἐπιτυχεῖν· ἀμφοτέρωθεν κοσμεῖσθαι κ̀ δογμάτων ὀρθότητι· κ̀ βίυ ἐπιμελείᾳ. τί γὰρ ὄφελος εἰπέ μοι δένδρυ εἰς ὕψος πολὺ ἐκτεινομένυ· κ̀ τοῖς φύλλοις κομῶντος· ὅταν καρπῦ ἔρημον ᾖ· ὔτω κ̀ τὸν χριστιανὸν ὐδὲν ὀνίησι τὰ ὀρθὰ δόγματα· ἐάν τις κατὰ τὸν βίον ἀμελῇ. διὰ τῦτο κ̀ ὁ χριςὸς τὺς τοιύτυς ἐμακάριζε λέγων· μακάριος ὁ ποιήσας κ̀ διδάξας. τῆς γὰρ διὰ τῶν λόγων διδασκαλίας ἡ διὰ τῶν ἔργων ἀκριβεστέρα κ̀ ἀξιοπιστοτέρα πολλῷ· ὁ γὰρ τοιῦτος κ̀ σιγῶν κ̀ ὁρώμενος (sic) παιδεύειν δύναται τὺς μὲν διὰ τῆς θέας, τὺς δὲ κ̀ διὰ τῆς ἀκοῆς· κ̀ πολλῆς ἀπολαύσεται τῆς παρὰ τῦ θεῦ

εὐνοί-

εὐνοίας· ȣ̓ μόνον δὲ δι᾽ ἑαυτȣ̃· ἀλλὰ κ) διὰ τῶν εἰς αὐτὸν ὁρώντων· παρασκευάζων δοξάζεσθαι τὸν αὐτȣ̃ δεσπότην· ὁ τοιȣ̃τος διὰ μυρίων γλωσσῶν κ) διὰ πολλῶν πλειόνων τὰς εὐχαριστείας κ) τȣ̀ς ὕμνȣς ἀνοίσει τῷ τῶν ὅλων θεῷ· ȣ̓δὲ γὰρ οἱ γνώριμοι μόνον κ) μάρτυρες ὄντες τȣ̃ βίȣ κ) αὐτὸν θαυμάσονται κ) τὸν αὐτȣ̃ δεσπότην· ἀλλὰ κ) οἱ ἀγνοȣ̃ντες· παρ᾽ ἑτέρων ταῦτα μανθάνοντες· κ) οἱ πόῤῥωθεν οἰκȣ̃ντες κ) οἱ μακρὰν ἀπῳκισμένοι· κ) ȣ̓ φίλοι μόνον· ἀλλὰ κ) ἐχθροὶ αἰδεσθήσονται τῆς ἀρετῆς τὴν ὑπερβολήν. τοσαύτη γὰρ ταύτης ἰσχύς· ὡς κ) τῶν πολεμȣ́ντων αὐτὴν ἀποφράττειν τὰ στόματα κ) τὴν γλῶτταν ἐπιστομίζειν· κ) ὥσπερ πρὸς τὰς ἀκτῖνας τὰς ἡλιακὰς οἱ ἀσθενεῖς τὰς ὄψεις ἀντιβλέψαι ȣ̓ τολμῶσιν, ȣ̃τως ȣ̓δὲ πρὸς τὴν ἀρετὴν ἡ κακία ἀντιβλέψαι δυνήσεταί ποτε· ἀλλὰ παραχωρήσει κ) τὰ νῶτα δώσει κ) τὴν ἧτταν ὁμολογήσει. ὃ δὴ κ) πεπεισμένοι, ἀντεχώμεθα τῆς ἀρετῆς· κ) μετὰ ἀσφαλείας τὸν ἑαυτῶν βίον οἰκονομῶμεν· κ) τῶν μικρῶν κ) εὐτελῶν εἶναι δοκȣ́ντων ἁμαρτημάτων εἴτε ἐν λόγοις εἴτε ἐν πράγμασιν ἀπέχεσθαι σπȣδάζωμεν. ȣ̃τω γὰρ ȣ̓δέποτε τοῖς μείζοσι περιπεσȣ́μεθα τῶν ἁμαρτημάτων· ἐὰν τῶν μικρῶν ἀπεχώμεθα· κ) τȣ̃ χρόνȣ προϊόντος δυνησόμεθα· κ) τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς ἀπολαύοντες· τὰς ἄκρας ἀρετῆς ἐπιλαβέσθαι· κ) τὴν κόλασιν διαφυγεῖν τὴν ἀποκειμένην· κ) τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν· χάριτι κ) φιλανθρωπίᾳ τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃· μεθ᾽ ȣ̃ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι· δόξα κράτος τιμή· νῦν κ) ἀεὶ κ) εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Homilia vero sequens, seu 19. sic incipit: Σκόπει πότε τȣ̃το ἐγένετο μετὰ τὴν παρακοήν.

XLIV.

Codex membraneus, in folio, scriptus seculo XI, constans foliis 247, mutilus initio, et in fine. Erat Monasterii τῶν στροφάδων. *In prima pagina legitur:* 1700. ἀπριλίȣ. 20. μακάριος ἱερομόναχος ἡγȣ́μενος στροφάδων.

Continet homilias Joannis Chrysostomi in Genesim, a tertia, cujus deest initium, usque ad trigesimam tertiam, cujus deest finis. Prima codicis verba sunt: ρος δαίμων ἐκεῖνος τῆς τῶν ὅπλων δυνάμεως. Cum vero omnes hæ homiliæ editæ sint, nihil addere necesse est.

XLV.

XLV.

Codex membraneus, in folio magno, scriptus seculo XI, initio mutilus, constans foliis 322. Initio desunt tria folia.

Continet homilias Chrysostomi in Matthæum, a prima, cujus deest initium, usque ad quadragesimamquartam. Omnes editæ sunt. Prima codicis verba nunc sunt: Καὶ λαμπρῶς ὑπὲρ τȣ̃ τρόπȣ τῶν γραψάντων. Deest etiam initium secundæ homiliæ. Tertia incipit fol. 12. *a.* col. 1. In margine: + Ὁμιλία γ̄. Tituli loco: βίβλος γενέσεως ἰησȣ̃ χριστȣ̃ ὑȣ̃ δαυὶδ ὑȣ̃ ἀβραάμ: — Initium: Ἰδȣ̀ τρίτη διάλεξις. Postrema vero, seu quadragesima quarta incipit fol. 313. (quod recentius suppletum fuit) sic: Ὅπερ πρώην ἔλεγον. Hic codex est veluti tomus Primus homiliarum Chrysostomi in Matthæum. Secundus autem est qui sequitur.

XLVI.

Codex membraneus, in folio magno, similis præcedenti, scriptus seculo XI, constans foliis 231, mutilus in fine.

Est veluti tomus Secundus homiliarum Chrysostomi in Matthæum. Incipit ab homilia quadragesima sexta, cujus initium fol. 1. Τί τὸ μέσον ταύτης καὶ τῆς πρὸ ταύτης παραβολῆς. Tum sequuntur aliæ homiliæ usque ad octogesimam octavam, quæ incipit fol. 230. *b.* col. 2. sic: Τȣ̃τό ἐστι τὸ σημεῖον. Postrema codicis verba sunt: Καὶ ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυ.... Omnes sunt editæ.

XLVII.

Codex membraneus, in folio, seculi XI, constans foliis 266, integer.

Continet septem et viginti homilias Joannis Chrysostomi, quæ omnes editæ sunt. Earum initia hæc sunt. 1. Ἡδὺ μὲν γηπόνῳ. 2. ἆρα οἴδατε πόθεν ἡμῖν ὁ λόγος. 3. ὥσπερ ἐκ μακρᾶς ἐπανελθών. 4. εἴδετε τῇ προτέρᾳ κυριακῇ πόλεμον. 5. ἆρα ἐμέμνησθε ἡμῶν. 6. Πρὸς τὸ τέλος ἡμῖν τῆς νηστείας. 7. ἐθαύμασα μεθ' ὑμῶν ὦ φιλόχριστοι. 8. Πολλȣ̀ς οἶμαι τῶν πρώην καταλιπόντων ἡμᾶς.

9. ἧκεν

9. ἥκεν ἡμῖν ἐνιαύσιος ἡμέρα. 10. Τȣτό ἐστιν ἀδελφοὶ τὸ σημεῖον. 11. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ χαρισάμενος τοῖς ἀγωνισταῖς. 12. Τῇ προτέρᾳ κυριακῇ τὴν ὀρθόδοξον ταύτην. 13. ἥκεν ἡμῖν ἐνιαύσιος σήμερον ὁ τῆς οἰκȣμένης ἀθλητής. 14. Τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων· μεγάλων δεῖται διηγημάτων. 15. Φέρε κ̀ ἡμεῖς ἀψώμεθα τῆς ὑποσχέσεως. 16. Πανταχȣ̃ μὲν κ̀ ἐπὶ πάντων ὡς εἰπεῖν. 17. Προφητικὴν ὑμῖν σήμερον παραθῆναι. 18. χαίρει μὲν βȣκόλος. 19. Μακαρίζω τῆς σπȣδῆς ὑμᾶς ἀγαπητοί. 20. Πρεσβείαν τινὰ δικαίαν. 21. Τί τȣ̃το· ὅσον προΐασιν ἡμῖν. 22. Διὰ χρόνȣ πρὸς τὴν μητέρα ἡμῶν. 23. Ο῞τ᾽ ἂν μὲν εἰς τὴν πτωχείαν. 24. Τὸ μὲν πλέον τȣ̃ χρέȣς. 25. Εἰ μὲν ἦν δυνατὸν ὑμῖν εἰδέναι. 26. Ε᾽νεκάλεσαν ἡμῖν τινὲς τῶν ἀγαπητῶν. 27. Ο῞τ᾽ ἂν εἰς τὴν ὀλιγότητα ἀπίδω.

XLVIII.

Codex membraneus, in folio, scriptus seculo XI, nulla ex parte mutilus, constans foliis 309, satis emendatus, et elegans: erat Monasterii τῶν στροφάδων. *In prima pagina margine manu recentiore, antiqua tamen, appositus est hic titulus:* + βιβλίον τὸ λεγόμενον παραμυθία.

Continet Chrysostomi Sermones, seu potius Epistolas trigintatres, quæ editæ sunt omnes. Prima sic incipit. In margine: + λόγος πρῶτος. Tit. + Τȣ̃ ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν ἰωάννȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνςαντινȣπόλεως τȣ̃ χρυσοςόμȣ λόγος παραινετικὸς ἐν εἴδει ἐπιστολῆς· εἰς Θεόδωρον ἀσκητὴν ἐκπεσόντα· λόγος α:— Initium: Τίς δώσει τῇ κεφαλῇ μȣ. Postrema Epistola incipit fol. 307. *b.* col. 2. sic. In margine: + λόγος ΛΓ. Tit. + Τȣ̃ αὐτȣ̃ ἰννοκεντίῳ ἐπισκόπῳ ῥώμης. Initium: Τὸ μὲν σῶμα.

Notandum est, Sermonem, seu Epistolam nonam, quæ incipit fol. 132, quæque in editis exemplaribus scripta dicitur Olympiadi, in hoc codice sic inscribi. In margine: + λόγος θ. Tit. + Τȣ̃ αὐτȣ̃ ἐπιστολὴ πεμφθεῖσα ἀπὸ τῆς ἐξορίας· πρὸς κυριακὸν ἐπίσκοπον. Initium: Καὶ τὰ σώματα σφοδροῖς παλαίσαντα πυρετοῖς. Itaque ubi in editis verba sunt feminini generis, hic sunt masculini. Exempli gratia fol. 133. legitur: Ταῦτ᾽ ȣ̃ν εἰδὼς δέσποτά μȣ θεοφιλέστατε, ubi edita exemplaria habent: ταῦτ᾽ ȣ̃ν εἰδυῖα δέσποινά μȣ θεοφιλεστάτη.

Folio 187. *b.* col. 2. picta est S. Joannis Chrysostomi imago satis eleganter, et auro minioque ornata. Exhibetur stans, habitu

habitu pontificio indutus, librum manu sinistra gestans, brevibus capillis, et tonsura in occipite præditus, qualem nunc Sacerdotes et Episcopi Latini habent.

XLIX.

Codex membraneus, in folio, constans foliis 221, scriptus seculo XI, mutilus alicubi; nam post folium 48. desunt plures membranæ. In fine folii 221. amanuensis hæc addidit: ἐτελειώθη σὺν θεῷ μηνὶ ἰȣλίῳ εἰς τὰς ε· ἡμέρα δ· ἔτȣς ͵ςφν: *idest*: Absolutus fuit, Deo opem ferente, mense Julio, die quinta mensis, et quarta hebdomadis, anno 6550: *nempe Christi anno* 1042.

Continet triginta homilias Chrysostomi in Genesim eo ipso ordine dispositas, quo eas edidit Montfauconius.

I. Fol. 1. *a.* col. 1. In margine: Ὁμιλία Ā. Tit. rubris litteris scriptus: + Τȣ ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν ἰωάννȣ ἀρχ. κωνστ. τȣ χρυσ. ὁμιλία παραινετικὴ ῥηθεῖσα εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς. Initium: Χαίρω κ̀ εὐφραίνομαι· ὁρῶν σήμερον.

II. Secunda homilia incipit fol. 5. *b.* col. 1. Πολλῆς σήμερον. Inutile est ceteras singillatim recensere: recensitæ enim sunt in codice XLI, quem vide. Sed in hoc, de quo nunc agimus, deest finis homiliæ septimæ, tum octava, nona, et initium decimæ desiderantur, eo quod ex codice ablati sint quaterniones ζ̄, et η̄. Undecimæ homiliæ, quæ deest in codice XLI, titulus in hoc est: Ὁμιλία ια: — Ὅτι δεῖ πολὺν τῆς ἀρετῆς ποιεῖσθαι λόγον· κ̀ μιμεῖσθαι τȣς ἁγίȣς, οἱ τῆς αὐτῆς ἡμῶν φύσεως ὄντες· ταύτην μετὰ ἀκριβείας κατώρθωσαν· κ̀ ὅτι ῥαθυμȣσιν ἡμῖν· ȣδεμία ἔσται ἀπολογία. Incipit: Οἶδα ὅτι κατέτεινα. Duodecima vero incipit: Φέρε δὴ σήμερον πληρώσωμεν. Decimasexta in hoc codice eadem est, ac decimaseptima in codice XLI, et incipit: Βȣλομαι κ̀ σήμερον. Et ita deinceps. Homilia 20. ita hic incipit: Φέρε πάλιν τῆς ἀκολȣθίας σήμερον. 21. Πολὺς κ̀ ἄφατος. 22. Τὰ λείψανα τῆς χθεσινῆς. 23. Εἴδετε ἐν τοῖς ἤδη ῥηθεῖσιν. Trigesima et postrema fol. 214. *a.* habet hunc titulum ac textum: Ὁμιλία λ̄: — κ̀ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν· κ̀ φωνὴ μία πᾶσιν: — Incipit: Ἰδȣ πρὸς τὸ τέλος ἔφθασα.

L.

Codex membraneus, in folio, scriptus seculo XI, constans nunc foliis 210, sed mutilus initio, et in fine.

Continet unam et triginta homilias Chrysostomi in Genesim, nempe ab homilia 36. ad sexagesimam septimam, eodem ordine, quo in editionibus. Prima codicis verba sunt: κȣσον τῶν λεγομένων· ἀλλ᾽ ἵνα σαφέστερος. Postrema sunt: ἀλλ᾽ ὁ ἀδελφὸς αὐτȣ̃ εἰς πλῆθος ἐθνῶν ἔσται.

L I.

Codex membraneus, in folio, scriptus seculo XI, constans foliis 233: initio deest unum folium. Quatuor postrema folia quum ablata forent, restituta sunt manu seculi XV. In imo primæ chartæ margine legitur: 1700. ἀπριλίȣ 20. μακάριος ἱερομόναχος ἡγȣ́μενος στροφάδων.

Continet XLV. priores Chrysostomi homilias in Joannem, quarum prima initio mutila est. Prima pagina incipit ab his verbis: τῇ κεφαλῇ, γυμνὴν ἀπαγγέλλει τὴν ἀλήθειαν. Reliquarum autem ordo, et initia hæc sunt: 2. Εἰ μὲν ἰωάννης. 3. Προσοχῆς μὲν ἕνεκεν. 4. Τοῖς ἄρτι τῶν παίδων. 5. Μωυσῆς μὲν. 6. Διαλεχθεὶς τὰ περὶ τȣ̃ Θεȣ̃ λόγȣ. 7. Διὰ τȣ̃το ὦ πολυπόθητα τέκνα. 8. Οὐδὲν κωλύει. 9. Ἄν τῶν προτέρων. 10. Φιλάνθρωπος ὢν ὁ θεὸς. 11. Μίαν ὑμᾶς. 12. Τάχα πέρα τȣ̃ δέοντος. 13. Ἆρα μὴ εἰς κενὸν. 14. Πρώην ἐλέγομεν. 15. Τῶν ὀνομάτων. 16. Δεινὸν ἡ βασκανία. 17. Μέγα ἀγαθὸν παῤῥησία. 18. Ῥᾴθυμόν πως. 19. Ὁ θεὸς παρὰ τὴν ἀρχὴν. 20. Παντὶ τῷ μεριμνῶντι. 21. Πολλῆς ἡμῖν. 22. Ἔχει μέν τινα. 23. Πολὺς ὁ διάβολος. 24. Τῶν ἀνθρώπων τῶν τότε. 25. Τὰ παιδία τὰ μικρὰ. 26. Μεγάλων ἡμᾶς. 27. Οἱ πολλάκις εἶπον. 28. Πολλοὶ τῶν ῥαθυμοτέρων. 29. Οὐδὲν τῆς ἀληθείας. 30. Δεινὸν ὁ τῆς δόξης ἔρως. 31. Πολὺ τῆς συγκαταβάσεως. Ad hanc homiliam pag. 156. codicis recentior quidam, seculo XV. circiter, addidit in margine Notam satis longam post ea verba: Καὶ ἀπὸ τȣ̃ ὄρȣς, σαμαρείτας αὐτȣ̀ς ἐκάλȣν: quæ Nota sic incipit: τȣ̃το δὲ αὐτȣ̀ς ἐκάλȣν, ȣ̓ μόνον ἀπὸ τȣ̃ ὄρȣς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ φύλακας γεγονότας τȣ̃ τε τόπȣ καὶ τȣ̃ νόμȣ· σαμαρεῖται γὰρ φύλακες λέγονται· (nimirum hebraice שמר valet *custodivit, servavit*) φύλακες δὲ ἦσαν ȣ̓ μόνον τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ τȣ̃ νόμȣ· ἐφύλατ-

λαττον γὰρ τὴν πεντάτευχον μόνην, ἣν ἔλαβον διὰ ἔσδρα τȣ̃ ἱερέως κ. τ. λ. 32. Τȣ̃ πνεύματος τὴν χάριν. 33. Πανταχȣ̃ πίστεως. 34. Πολλῆς ἡμῖν θερμότητος. 35. Οὐδὲν φθόνȣ. 36. Καθάπερ ἐν τοῖς μετάλλοις. 37. Μέγα ἀγαθόν. 38. Δεινὸν ἡ ἁμαρτία. 39. Πολλῆς ἡμῖν δεῖ τῆς σπȣδῆς. 40. Εἴ τις χώραν. 41. Πολὺν ποιώμεθα. 42. Τοῖς δεινοῖς ἀνδράσι. 43. Οὐχὶ παρών. 44. Τὸ προσηνές. 45. quæ manu recentiore scripta est, ut monui: Οὐδὲν γαστριμαργίας χεῖρον.

L I I.

Codex membraneus, in quarto, scriptus seculo XI, constans trigintatribus quaternionibus, idest membranis 259: nam postremo quaternioni deest postrema pagina. Thessalonica Venetias delatus fuit. Singulæ paginæ duas habent columnas, singulæ chartæ habent quatuor.

Continet Joannis Chrysostomi Homilias XX. in Statuas, tum Catechesim secundam ejusdem, et homiliam vigesimam ad Populum Antiochenum.

I. Pag. 1. pars adversa vix legi potest. Tit. ✝ Τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως etc. Est Homilia prima in Statuas. Incipit: Ἠκȣ́σατε τῆς ἀποστολικῆς φωνῆς.

II. Pag. 23. Homilia II. Tit. ✝ Ἐν τῇ παλαιᾷ ἐπιλεγομένῃ ἐκκλησίᾳ· ἐλέχθη περὶ τῆς συμβάσης συμφορᾶς ἐν τῇ πόλει· ἐπὶ τῇ καταστροφῇ τῶν ἀνδριάντων κ̀ εἰς τὸ ῥητὸν etc, ut in editione Montfauconii tom. 2. pag. 20. Initium: Τί εἴπω· κ̀ τί λαλήσω· δακρύων ὁ παρὼν καιρός.

III. Pag. 40. Homilia III. Tit. ✝ Εἰς τὴν ἀποδημίαν ἣν ἐποιήσατο ὁ ἐπίσκοπος ἀντιοχείας φλαβιανὸς ὑπὲρ τῆς πόλεως πρεσβευόμενος πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον, διὰ τὴν εἰς τȣ̀ς ἀνδριάντας ὕβριν. κ̀ ὅτι μεῖζον παρὰ θεῷ βασιλείας ἱερωσύνη· κ̀ χρὴ διὰ τȣ̃το θαῤῥεῖν· κ̀ τίς ἐστιν ἡ ἀληθὴς νηστεία· κ̀ τίνος ἕνεκεν οἱ νινευῖται τὰ ἄλογα νηστεῦσαι παρεσκεύασαν· κ̀ ὅτι τȣ̃ σῶμα ἀνθρώπινον φαγεῖν, τὸ κατηγορῆσαι χεῖρον· κ̀ πρὸς τὸ τέλος περὶ τῶν σφαγέντων διὰ τὴν στάσιν· κ̀ ὅτι πολλοὶ τῶν ἀναιτίων ἑάλωσαν: — Κύριε εὐλόγησον: — Initium: Ὅτ' ἂν εἰς τὸν θρόνον ἴδω τȣτονί.

IV. Homiliæ quarta, 5, 6, 7, et 8. incipiunt paginis 56, 69, 85, 99, et 106. codicis, ut in edit. Montfauconii.

V. Pag. 113. Homilia 9. Titulus ut in edit. Initium: Καὶ πρώην πρὸς ὑμᾶς ἐγὼ· κ̀ νῦν πρὸς ὑμᾶς ἐγώ.

VI. Homiliæ 10, 11, 12, 13, 14, et 15. incipiunt paginis 123, 132, 141, 152, 161, et 173, ut in ed.

VII. Pag. 183. Hom. 16. Tit. + Φημισθείσης εἰς τὸν ἄρχοντα πρέδας (sic) κ̀ πάντων βȣλευομένων περὶ φυγῆς· τȣ͂ κόμητος εἰσελθόντος εἰς τὴν ἐκκλησίαν κ̀ παρακαλέσαντος ταῦτα ἐλέχθη: — Κύριε εὐλόγησον. Initium ut in editione.

VIII. Pag. 194. Hom. XVII. Tit. heic multo brevior quam in editione: nempe hujusmodi: Εἰς τὴν τῶν πεπλημμεληκότων ἐξέτασιν διὰ τὴν τῶν ἀνδριάντων καταστροφήν: — Κύριε εὐλόγησον.

IX. Pag. 204. Homilia XVIII. ut in editione. Tit. tantum hic est aliquanto brevior quam in illa.

X. Pag. 213. Homilia XIX. ut in editione. Hic tamen codex habet: τῇ κυριακῇ τῆς σωζομένης etc.

XI. Pag. 224. Homilia XX, quæ in editione est XXI. Tit. Εἰς τὴν ἐπάνοδον etc. ut in editione.

XII. Pag. 234. Catechesis secunda Joannis Chrysostomi, quæ exstat in editione Montfauconii tomo 2. pag. 234. Tit., et initium ut in ipsa editione. Heic tamen in margine librarius scripsit: ὁμιλία κα.

XIII. Pag. 245. In margine: ὁμιλία κβ. Est autem in editione Homilia vigesima. Tit. + ὅτι ȣ̓κ ἀρκεῖ etc. ut in editione. Desunt aliqua in fine.

XIV. In fine codicis exstat pagina seculo VIII, aut nono scripta, in qua fragmentum Homiliæ continetur: sed pauca jam verba legi queunt: in iis autem quæ legi, sermo est de parabola decem Virginum.

LIII.

Codex membraneus, in folio, scriptus seculo XI, magni faciendus, constans chartis, seu membranis 224. circiter. Desunt tamen duo quaterniones, sive sexdecim membranæ; nam primus quaternio signatus est litera γ, secundus δ, et ita deinceps. Ultimus quaternio signatus est numero λ, idest XXX.

Continet Joannis Climaci Scalam, et Sermonem ad Pastorem.

I. Pag.

I. Pag. 1. scripta quidem est a vetustissimo amanuensi, sed recentioribus seculis literæ, quæ evanuerant, iterum hic, et illic exaratæ sunt. Recenti manu scriptum est initio: + ἡ βίβλος αὕτη κλίμαξ ὀνομάζεται. Incipit Codex, seu procemium sic: Τῆς ἐν τῇ βίβλῳ τῶν ζώντων ἐν ȣ̓ρανοῖς. Pag. 2. Tit. Δανιὴλ μοναχȣ̃ ταπεινȣ̃ ῥαϊθινȣ̃, εἰς τὸν βίον τȣ̃ ἀββᾶ ἰωάννȣ τȣ̃ ἡγȣμένȣ τȣ̃ ἁγίȣ ὄρȣς τȣ̃ σινᾶ· τὸ ἐπίκλην σχολαστικȣ̃· τȣ̃ ἐν ἁγίοις ἀληθῶς: — Initium: Τὸ μὲν τίς ἡ ἐνεγκαμένη. Post hanc vitam sequitur: Ἐπιστολὴ τȣ̃ ἀββᾶ ἰωάννȣ ἡγȣμένȣ τῆς ῥαϊθȣ̃ πρὸς ἰωάννην ἀξιάγαστον τȣ̃ σιναίȣ ὄρȣς ἡγȣ́μενον. Incipit: Τῷ ὑπερφυεστάτῳ. Tum sequitur: Τȣ̃ μακαριωτάτȣ ἀββᾶ ἰωάννȣ ἡγȣμένȣ ὄρȣς σινᾶ· ἀντίγραφα πρὸς ἰωάννην πανaοίδιμον τῆς ῥαϊθȣ̃ ἡγȣ́μενον: — Ἰωάννης ἰωάννῃ χαίρειν: — Incipit: Ἀπεδεξάμην. Sequitur deinde: Πρόλογος τȣ̃ λόγȣ· οὗ ἡ ἐπωνυμία πλάκες πνευματικαί. Titulus: + λόγος ἀσκητικὸς τȣ̃ ἀββᾶ ἰωάννȣ τȣ̃ ἡγȣμένȣ τῶν ἐν τῷ σινᾶ ὄρει μοναχῶν· ὃν κ̀ ἀπέστειλεν τῷ ἀββᾶ ἰωάννῃ τῷ ἡγȣμένῳ τῆς ῥαϊθȣ̃· προτραπεὶς παρ' αὐτȣ̃ συντάξαι. Incipit: Τȣ̃ ἀγαθȣ̃.

Post Scalam S. Joannis insertæ sunt seculo XIV, aut XV. plures picturæ in charta depictæ.

II. Post picturas sequitur *Sermo ad Pastorem* scriptus ab eodem vetustissimo amanuensi, qui scripsit Scalam. Titulus recentiore manu exaratus: + Τȣ̃ αὐτȣ̃ ἁγίȣ ἰωάννȣ τȣ̃ τῆς κλίμακος λόγος ἰδιαίτατος πρὸς τὸν ποιμένα· διαλαμβάνων, ὁποῖον δεῖ εἶναι τὸν προεστῶτα λογικῶν προβάτων. Titulus vetustus: + Πρὸς τὸν ποιμένα: + Initium: Ἐν τῇ μὲν κάτω βίβλῳ. Absolvitur pag. ultima sic: ἡ δὲ ἀγάπη ἐστὶν ὁ Θεός: — Tum addit Librarius: Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις.

L I V.

Codex membraneus, in folio, initio mutilus, scriptus seculo XI, Thessalonica Venetias deportatus, constans nunc foliis 286. Desunt initio quinque quaterniones. Prima codicis verba sunt: πάσῃ οὖν τῇ γῇ· φόβον παραγγέλλει ὁ λόγος.

Continet homilias S. Basilii, a septima, cujus deest initium, usque ad quadragesimam secundam. Omnes editæ sunt. Earumque initia duntaxat hic recensebo: inutile enim esset omnes titulos exscribere. Octava incipit: Ἐπὶ δύο ὑποθέσεις. 9. Οἱ τῆς θεοπνεύστȣ γραφῆς λόγοι. 10. Φαίνεται μὲν κ̀ ἔτος ὁ λιμός. 11. Προφητείαν μοι δοκεῖ. 12. Ἐφαντάσθησαν μέν τινες. 13. Πρὸς

τὸ

τὸ πρόθυμον. 14. Δύο ψαλμοὺς. 15. Πάλαι καταλαβόντες. 16. Ἐπίστευσα. 17. Non numeratur. 18. Πολλοὶ τῆς διδασκαλίας. 19. Τοῦ λόγου τὴν χρῆσιν. 20. Διπλοῦν τὸ εἶδος. 21. Εἴρηται ἡμῖν καὶ πρώην. 22. Ἀγαθὸς ὁ τῆς εὐπειθείας μισθός. 23. Ἀνταγωνίζεται ὁ ἐχθρός. 24. Ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν. 25. Ἀγαθὸς ὁ θεὸς· καὶ ἀγαθῶν. 26. Λέων ἐρεύξεται. 27. χριστοῦ γέννησις· ἡ μὲν οἰκεία. 28. Μαρτύρων δὲ μνήμης. 29. Νόμος ἐστὶ φύσεως. 30. Πρότερον μὲν τῶν ἁγίων. 31. σαλπίσατε φησίν. 32. Παρακαλεῖτε φησίν. 33. Ὁ μὲν σοφὸς σολομῶν. 34. Θεοῦ μεμνῆσθαι μέν. 35. Πᾶσα μὲν ἡ τῶν εὐαγγελίων. 36. Ὁ βαπτιζόμενος εἰς τριάδα. 37. Ὤφειλεν ἄνθρωπος. 38. Ἐγὼ μὲν ᾤμην. 39. Κινεῖ μέν με. 40. Πολλά με τὰ παρακαλοῦντά ἐστι. 41. Ἀκούσατε τῶν ῥημάτων. 42. Ἡ μὲν ὑπόθεσις τῆς ἐκκλησίας. 43. Ἔξω τῆς ἁγίας αὐλῆς.

L V.

Codex membraneus, in folio, constans chartis, seu membranis 129, exaratus seculo XI, mutilus in fine.

Continet sexdecim Orationes S. Gregorii Nazianzeni, hoc ordine: I. In Pascha. Incipit: Ἀναστάσεως. II. In Pascha. Ἐπὶ τῆς. III. In novam Dominicam. Ἐγκαίνια. IV. In Pentecosten. Περὶ τῆς. V. In Machabæos. Τί δαὶ. VI. In patrem etc. Τί λύετε. VII. In S. Cyprianum. Μικροῦ. VIII. In ἐξισωτήν. Incipit: Τίς ἡ τυραννὶς. IX. In Theophania. Χριστὸς. X. In S. Basilium. Ἔμελλεν. XI. In Lumina. Πάλιν. XII. In baptismum. χθὲς. XIII. In Gregorium fratrem Basilii. φίλου. XIV. In Athanasium. Ἀθανάσιον. XV. In CL. Episcoporum adventum. Πῶς ὑμῖν. XVI. De Pauperibus alendis. Ἄνδρες.

L V I.

Codex membraneus, in quarto, constans foliis 189: quorum tamen tria priora, et duo postrema chartacea sunt, paucis ab hinc annis scripta et addita. Itaque codex incipit folio 4, ideoque habendus est tamquam mutilus initio; desinit autem folio 187, ideoque habendus est tamquam mutilus etiam in fine. Singulæ paginæ duabus constant columnis. Videtur scriptus seculo XI. circiter. Prima codicis verba, nimirum folii 4, sunt: τοὺς πόδας τοὺς τολμηρῶς εἰσβαλόντας: *quæ verba sunt in Procatechesi, sive in Prologo S. Cyrilli in Catecheses pag. 4. editionis Parisiensis. Postrema codicis verba*

ba (nimirum folii 187.) sunt ἐχ ὡς τὸ ἰωάννε βάπτισμα .... νεα μόνης ἀφέσεως ἀ ...... Quæ exstant in epistola Cyrilli ad Constantium.

Continet ergo iste codex I. Procatechesim, seu prologum in Catecheses S. Cyrilli Jerosolymitani: sed deest ejus initium. II. Duodeviginti Catecheses Illuminatorum, quarum prima incipit folio 10. Decimaoctava desinit folio 175. III. Post 18. catechesim incipit folio 175. catechesis mystagogica tertia: tum sequitur fol. 176. pag. 2. catechesis mystagogica quarta, quæ desinit fol. 181. pag. 2. Demum folio 182. incipit Epistola ejusdem S. Cyrilli ad Constantium, cujus deest finis. Hujus epistolæ titulo præponuntur hæc verba: Μηνὶ μαΐῳ· Ζ̄: idest, *mense Maio, die septima*. Nimirum Ecclesia Græca die 7. Maii memoriam recolit ejus miraculi, de quo Cyrillus in ea epistola.

In Procatechesi editio Parisiensis pag. 4. lin. 4. habet εἰσβάλλοντας. Hic codex: εἰσβαλόντας: quæ lectio mihi melior videtur. — Et pag. 5. lin. 12. ea editio habet τὸ τραῦμα. Rectius hic codex habet: τι τραῦμα. — Et pag. eadem lin. 16. editio habet: ἐγχωρεῖ κ̀ ἄνδρα. Codex: ἐγχωρεῖ γὰρ κ̀ ἄνδρα. — Et lin. 26. editio: δεῖ σε γάρ. Codex: δεῖ γάρ σε. — Et lin. ult. editio habet: κ̀ μὴ εἰδὼς τὸ βάθος. Codex: κ̀ τὸ βάθος μὴ εἰδώς. Et pag. 6. lin. penult. editio habet: ἐδὲν γὰρ ἄλλο παρ' ἡμῶν ζητεῖ. Codex: ἐδὲν παρ' ἡμῶν ἄλλο ζητεῖ. — Et pag. 7. lin. 16. editio: ἄνευ ἐπορκισμῶν ἐ δύναται καθαρθῆναι ψυχή. Codex: ἄνευ ἐπιορκισμῶν ἐ δύναται ψυχὴ εἰσελθεῖν· εἰσὶν δέ. — Et pag. 8. lin. 26. editio: Εἶναι ὁμιλίας. Codex εἶναι προσομιλίας.

Post Procatechesim legitur hæc adnotatio: Τὰς τῶν φωτιζομένων etc., ut pag. 14. editionis Venetæ anni 1763.

Tum sequitur hæc alia Nota: Κυρίλλε ἀρχιεπισκόπε ἱεροσολύμων κατηχήσεις ιη φωτιζομένων ἐν ἱεροσολύμοις ἐν τεσσαρακοστῇ μιᾷ τοῖς σύροις δι' ἑρμηνευτῦ ῥηθεῖσαι· σχεδιασθεῖσαι κ̀ μη ἐπιξεσθεῖσαι. — Demum additur index harum XVIII. Catechesium.

L V I I.

Codex membraneus, in octavo, emendate scriptus seculo XII, mutilus initio, et in fine, constans chartis nunc 140, *nempe septemdecim quaternionibus, quorum primus signatur numero* δ̄, *et insuper*

super quatuor chartis decimioctavi quaternionis. Desunt itaque initio tres omnino quaterniones, seu chartæ 24. Paucis in locis nonnulla occurrunt folia, quæ recentior quidam supplevit, ac scripsit in charta vulgari, seu cannabina.

Continet S. Joannis Climaci Scalam. Prima nunc verba pag. 1. sunt: + ἰατρὸς· δύο τούτων χάριν φησί· πρῶτον μὲν ἵνα τὸν ἐξομολογησάμενον διὰ τῆς παρούσης αἰσχύνης, τῆς μελλούσης ἀπαλλάξω. Desunt tres primi Gradus, et initium quarti. Quintus incipit pag. 23. *b.* hoc modo. Titulus: Περὶ μετανοίας μεμεριμνημένης καὶ ἀληθῶς ἐναργοῦς: — λόγος ε. Initium: Μετάνοιά ἐστιν ἀνάκλησις βαπτίσματος. Pag. 128. *b.* absolvitur Gradus 26: tum additur: Τέλος τοῦ περὶ διακρίσεως λόγου: — Deinde sequitur Gradus 27. In margine scriptum est: Βαθμὸς ΚΖ. Titulus: Περὶ τῆς ἱερᾶς σώματος καὶ ψυχῆς ἡσυχίας: — Initium: ρϛ. Ἡμεῖς μὲν ὥσπερ ὠνήσιμοί τινες. Numerus autem ille ρϛ, i. e. 106, ideo apponitur, quia totum opus dividitur a librario in paragraphos, sive capitula. Demum pag. 131. *b.* occurrit hic titulus: Περὶ διαφορᾶς καὶ διακρίσεως τῶν ἡσυχιῶν: — Initium: Εἰσὶν ἐν πάσαις ταῖς τῶν ἐπιστημῶν καταστάσεσιν. Postrema nunc codicis verba sunt: τὰ μὲν γὰρ ἐκεῖ πληθυντικά, ἐν τούτῳ εἰσὶν ἑνικά.

LVIII.

Codex membraneus, in folio parvo, scriptus seculo XII, constans chartis 366, seu quaternionibus 46, quorum plerique constant octo chartis. Desunt aliqua folia in fine.

Continet sexdecim Orationes S. Gregorii Nazianzeni commentario perpetuo illustratas, nondum græce edito. Expositionis hujus Auctor est Nicetas Heracleensis. Vide Lamium in *Deliciis Eruditorum* pag. 137. tomi editi anno 1743, et Bandinium tom. 1. pag. 249. Cod. græc. 13. plutei 7.

Pag. 1. initio exstabat imago S. Gregorii Nazianzeni auro, ac minio ornata: sed nunc fere tota evanuit. Supersunt tantum pars capitis, laureolæ, ac vestis Archiepiscopalis circa collum. Primæ orationis titulus est: Τοῦ ἁγίου γρηγορίου θεολόγου λόγος εἰς τὸ πάσχα καὶ εἰς βραδύτητα. Post titulum sequitur statim argumentum orationis, sive procemium explanatoris, quod incipit sic:

sic: Ἄκων χειροτονηθεὶς ὁ θεῖος γρηγόριος ἱερεύς. Post procemium hocce sequitur primum orationis segmentum incipiens: Ἀναστάσεως ἡμέρα. Tum ejusdem segmenti expositio. Deinde secundum orationis segmentum incipiens: εἴπωμεν ἀδελφοί: tum ejus expositio. Et ita deinceps usque ad finem codicis. Nihil aliud itaque superest nisi ut singulas orationes recenseam. Secunda igitur incipit: Ἐπὶ τῆς φυλακῆς. Ejus expositio: Ἀμβακοὺμ ὁ προφήτης. Tertiæ procemium seu argumentum pag. 65. incipit: Τῆς πανηγυρικῆς ἰδέας. Oratio: Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι. Expositio: Ἐγκαίνια ἐπὶ ναοῦ μὲν, ἡ πρώτη καθιέρωσις. Quartæ argumentum pag. 80: Πανηγυρικὴν ἰδέαν. Oratio: Περὶ τῆς ἑορτῆς. Expositio: Μετριοφρονῶν ὁ θεολόγος. Quinta in Machabæos incipit pag. 103. Argumentum: Ἐν ταῖς μακκαβαϊκαῖς βίβλοις ἀναγέγραπται. Oratio: Τί δὲ οἱ μακκαβαῖοι; Expositio: Ἐζητεῖτο παρὰ πολλῶν εἰ ἐν μάρτυσι τακτέον τοὺς μακκαβαίους. Sexta in S. Cyprianum pag. 115. Argumentum: Ἀνωτέρω ναζιανζοῦ, ὄρος ἐστὶ βαθύκρημνον. Oratio: Μικροῦ κυπριανὸς διέφυγεν ἡμᾶς. Expositio: Παρ' ὀλίγον φησὶ παρῆλθεν ἂν ἡμᾶς ὁ μέγας κυπριανὸς ἀνεγκωμίαστος. Septima in Julianum tributorum exæquatorem. Argumentum incipit pag. 124: Τισὶ μὲν δοκεῖ δικανικὸς εἶναι ὁ λόγος. Oratio: Τίς ἡ τυραννίς. Expositio: Τίς ἡ τοσαύτη φησὶ τυραννὶς καὶ βία. Octava in Theophania pag. 138. Argumentum: Τὸν παρόντα πανηγυρικὸν λόγον. Oratio: χριστὸς γεννᾶται. Expositio: Τὸ χριστὸς ὄνομα· κυρίως μέν. Nona in S. Basilium pag. 157. Argumentum: Ὁ προκείμενος. Oratio: Ἔμελλεν ἄρα. Expositio: Παθαινομένης καὶ ἀπολοφυρομένης διαθέσεως. Decima in Sancta Lumina pag. 212. Argumentum: Πανηγυρικὸς καὶ οὗτος. Oratio: Πάλιν ἰησοῦς. Expositio: Διὰ τοῦ, πάλιν, συνάπτει ὁ θεολόγος τὸν παρόντα λόγον τῷ προλαβόντι λόγῳ τῶν γενεθλίων τοῦ χριστοῦ. Undecima in Sanctum Baptisma pag. 229. Argumentum: Ὁ παρὼν λόγος. Oratio: χθὲς τῇ λαμπρᾷ. Expositio: χθὲς φησὶ τὰ φῶτα ἑορτάσαμεν. Duodecima in S. Gregorium Nyssenum pag. 268. Deest argumentum. Oratio incipit: Φίλου πιστοῦ. Expositio: Ἀπὸ γνώμης τὸ προοίμιον. Tertiadecima in Magnum Athanasium pag. 274. Argumentum: Ὁ παρὼν λόγος. Oratio: Ἀθανάσιον ἐπαινῶν. Expositio: Ἀπὸ συλλογισμοῦ τὸ προοίμιον. Quartadecima in adventum CL. Episcoporum pag. 300. Argumentum: Οἱ ἑκατὸν πεντήκοντα ἐπίσκοποι. Oratio: Πῶς ὑμῖν. Expositio: Πῶς φησὶν ὦ ἐπίσκοποι δοκεῖ ὑμῖν. Quintadecima de amore paupertatis pag. 324. Argumentum: Συμβουλευτικὸς μέν. Oratio: Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ συμπένητες. Expositio: Οἰκείως τοὺς ἀκροατάς. Postrema in pa-

patrem tacentem, et in plagam grandinis pag. 350. Argumentum: Οὗτος ὁ λόγος εἴρηται. Oratio: Τί λύετε. Expositio: Διὰ τί, φησὶ, καταλύετε.

L I X.

Codex membraneus, in octavo, scriptus seculo XII, constans chartis 169.

I. Pag. 1. S. Ephraimi, seu Ephræm Syri Sermones aliqui. Tit. ✝ λόγοι παραινετικοὶ· τȣ̃ ἁγίȣ ἐφραὶμ πρὸς ...... Initium primæ paræneseos: Δόξα σοι ὁ Θεὸς δόξα σοι· ϗ πάλιν ἐρῶ δόξα σοι ὁ Θεὸς ὑπερύμνητος. Postrema, idest quadragesima nona parænesis absolvitur pag. 80. Ejus titulus: ✝ Περὶ διαφορᾶς τȣ̃ μοναχικȣ̃ βίȣ ὑπὲρ τῶν κοσμικῶν: — μθ. Initium: Ἀγαπητὲ ἀδελφέ. Finis: Εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν: — Τέλος εἴληφεν τῶν παραινέσεων.

II. Pag. 80. Tit. ✝ Τȣ̃ αὐτȣ̃ κεφάλαια ρ. Initium: Πῶς κτᾶταί τις ταπεινοφροσύνην. Quia post paginam 114. desunt octo paginæ, ideo desiderantur capitula omnia post 94, cujus initium tantum superest, quod sic se habet: Ἐὰν ἡσυχάσει μοναχὸς ἐν τῷ κελλίῳ ἑαυτȣ̃. Hujus capituli finis, ac reliqua sex scripta erant in quaternione, qui signatus fuerat litera ρ.

III. Pag. 114. sequitur quaternio σ, post quem desideratur quaternio τ. Nempe sequitur opusculum asceticum, initio, ac in fine mutilum. Prima, quæ supersunt verba paginæ 114, sunt: εἰς ἔνδυμα ϗ τροφήν· εὐθέως ἀγόρασον. Postrema vero paginæ 121: οἱ τέλειοι ἀσκηταὶ ȣ̓ τάχυ ἐκδέχονται πρᾶγμα.....

IV. Pag. 122. Tit. ✝ Διήγησις εὐσεβȣ̃ς μοναχȣ̃ εἰς τὸν βίον ϗ εἰς τὰ θαύματα τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν φιλίππȣ τȣ̃ ἀποστολικȣ̃ ἱερέως ϗ πνευματοδιώκτȣ τȣ̃ ἐν τῷ ἀργυρίῳ: — Initium: Κατὰ τȣ̀ς καιρȣ̀ς ἀρκαδίȣ τȣ̃ βασιλέως· ἐγένετο τις ἀνὴρ ὀνόματι Θεοδόσιος. Absolvitur pag. 132. sic: ἔζησεν δὲ τὸν ἅπαντα χρόνον τῆς ζωῆς ἔτη ξγ. τελεῖται δὲ ἡ ἡμέρα τῆς κοιμήσεως αὐτȣ̃ μηνὶ μαΐῳ δωδεκάτη· εἰς δόξαν τȣ̃ πατρὸς ϗ τȣ̃ υἱȣ̃ ϗ τȣ̃ ἁγίȣ πνεύματος· νῦν ϗ ἀεὶ ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Vide Fabric. Bibl. græc. tom. 9. pag. 136.

V. Pag. 132. Tit. ✝ Βίος μαρίας τῆς αἰγυπτίας τῆς ὁσίως βιωσάσης κατὰ τὴν ἔρημον τȣ̃ ἰορδάνȣ. Initium: Μυστήριον βασιλέως

σιλέως κρύπτειν καλόν. Tribuitur Sophronio Patriarchæ Jerosolymitano. Vide Cod. græc. 23. plutei 7. apud Bandinium tom. 1. pag. 294.

VI. Pag. 148. Tit. ✠ Βίος τȣ̃ ἁγίȣ ἰωάννȣ τȣ̃ καλυβίτȣ. Initium: Βιον καλὸν κ̀ ἐνάρετον κ̀ ἀμόλυντον ἀνδρὸς δικαίȣ καὶ τελείȣ βȣ́λομαι διηγήσασθαι τῇ ὑμῶν ὁμονοίᾳ. Vide Fabric. Bibl. græc. tom. 9. pag. 101.

VII. Pag. 158. Tit. ✠ Βίος κ̀ ἀνάπαυσις τȣ̃ μακαρίȣ συμεὼν τȣ̃ στυλίτȣ. Tit. ✠ ξένον κ̀ παράδοξον μυστήριον ὃ γέγονεν ἐν τοῖς ἔτεσιν ἡμῶν ἔδοξεν ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ κ̀ ἐλαχίστῳ ἀντωνίῳ συγγράψασθαι. Fabricius hanc vitam ab Antonio Monacho scriptam memorat tom. 9. Bibl. græc. pag. 142.

L X.

Codex membraneus, in octavo, scriptus seculo XII, constans chartis 187.

Continet duntaxat Euthymii Panopliam.

Pag. 1. primus titulus manu recentiore exaratus: Εὐθυμίȣ Μοναχȣ̃ τȣ̃ ζυγαβηνȣ̃ (sic) ὁπλοθήκη δογμάτων· πρὸς ἀλέξιον βασιλέα τὸν κομνηνόν. Tum alter titulus vetustus: .... μα τῆς δογματικῆς πανοπλ... τῆς ὀρθοδόξȣ πίστεως· ἤτοι ὁπλοθήκης δογμάτων: — Post quem titulum statim sequitur hic alius: ✠ Συλλογιστικὴ ἀπόδειξις, ὅτι εἷς ἐστὶ Θεός· κ̀ ὅτι λόγον ἔχει ὁμοȣ́σιον ἑαυτῷ, κ̀ πνεῦμα ὁμοίως.... — Τȣ̃ νύσσης. Ἐκ τȣ̃ κατηχητικȣ̃ λόγȣ: — Initium: Ὅταν.... τινα τῶν ἑλληνιζόντων ἡ διάλεξις ᾖ, καλῶς ἂν ἔχοι ταύτην τὴν ἀρχὴν ποιεῖσθαι τȣ̃ λόγȣ. Absolvitur folio 187. his verbis: ἀποφῆναι τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον.

L X I.

Codex membraneus, in folio, constans foliis 349, scriptus seculo XII circiter usque ad folium 38. Cetera seculo sequenti, ut videtur. In lignea tabula, qua codex operitur, hæc leguntur recenti manu exarata: Ἐγὼ κοσμᾶς μόναχος τȣ̃πηκλην (*sic*) σήνολος γράφω. Ἔ τȣ̃το τὸ βυβλίον (*sic*) ἔστιν· τῆς ἁγίας μονῆς τȣ̃ μεγάλȣ ἀντωνίȣ τῶν σαβατιανῶν. — Ποίημα κυρίȣ Θεοδώρȣ (*sic*) τȣ̃ στȣδίτȣ: — τέλος· ἀμήν: *idest:* Ego Cosmas Monachus cognomento Senolus scribo. Hic liber est Sancti Monasterii Magni Antonii Sabatianorum. Opus Domini Theodori Studitæ. Finis.

Finis. Amen. *Folia 1, et 2, ac postremum, seu 349. non pertinent ad Codicem, qui incipit folio, quod signatum est numero 7, etsi revera sit primum. Nec enim hic codex est initio mutilus; eleganter vero scriptus est, et accurate. Post folium 170. desunt quinque folia; post folium 309. desunt octo; post folium 327. desunt quatuor. Hicce Codex illo, qui proxime sequetur, recentior est: mihi tamen commodius fuit recentiori vetustiorem heic postponere.*

Continet primo vigintiduas Catecheses Sancti Theodori Studitæ; tum alias ducentas triginta duas ejusdem Sancti Abbatis continebat, quarum aliquæ nunc desunt.

I. Fol. 7. (quod, ut dixi, revera est primum). Titulus: Τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν κ὎ ὁμολογητȣ̃ θεοδώρȣ τῶν στȣδίȣ, κατηχήσεις πρὸς τȣ̀ς ἑαυτȣ̃ μαθητάς: τῇ κυριακῇ τῆς ἀποκρέω περὶ τῆς μεγάλης κ὎ ἐπιφανȣ̃ς ἡμέρας τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃: — Voces tamen τȣ̃ θεοδώρȣ, et ἀποκρέω, quum essent obliteratæ, a recentiore quodam restitutæ sunt. Sic autem verto: *Sancti Patris nostri et Confessoris Theodori Studitæ Catecheses ad suos Discipulos. Dominicâ Carnisprivii. De magno et illustri die Domini nostri Jesu Christi.* Nimirum Dominica, quæ a nobis dicitur *Sexagesimæ*, qua Dominica Græci festum celebrant secundi Adventus Domini. Incipit: Α᾿δελφοὶ κ὎ πατέρες· νόμος καθολικός ἐστι, κατὰ τὴν παρȣ̃σαν ἡμέραν ἀποσιτίζεσθαι.

II. Fol. 8. In margine: τῇ δ̄ τῆς τυροφάγου: idest, *feria quarta Tyrophagiæ*, nimirum feria quarta ante Dominicam Quinquagesimæ. Tit. Περὶ τȣ̃ εὐθάρσȣς κ὎ ἀνδρείȣς εἶναι ἐν τῷ παρόντι διωγμῷ· κ὎ περὶ ἐγκρατείας κ὎ προσευχῆς. — Incipit: Α᾿δελφοὶ κ὎ πατέρες· πρόκειται ἡμῖν σήμερον, περὶ ἐγκρατείας διαλεχθῆναι.

III. Fol. 10. in margine: Τῇ παρασκευῇ τῆς τυροφάγȣ. Nempe, feria sexta ante Dominicam Quinquagesimæ. Tit. Περὶ ἐγκρατείας κ὎ προσευχῆς. — Incipit: Α᾿δελφοὶ κ὎ πατέρες· πολλάκις μακαρίζων ὑμῶν τὸν βίον.

IV. Fol. 12. in marg. Τῇ κυριακῇ τῆς τυροφάγȣ. Nempe Dominica Quinquagesimæ. Tit. Περὶ νηστείας· κ὎ ὅτι τȣ̃ ἀληθινȣ̃ ὑπηκόȣ κ὎ ὑποτακτικȣ̃ ἀληθὴς νηστεία ἐστὶν, ἡ ἐκκοπὴ τȣ̃ οἰκείȣ θελήματος. — Incipit: Α᾿δελφοὶ κ὎ πατέρες· ὁ ἀγαθὸς ἡμῶν θεός.

V. Fol. 13. *b.* in margine: Τῇ δ̄ τῆς ᾱ ἑβδομάδος. Nempe, *feria quarta primæ hebdomadis*: sive, ut nos eam vocamus, feria quarta Cinerum. Tit. Περὶ νηστείας κ὎ ἀπαθείας· ῥηθεῖσα ἐν ἀρχῇ

τῶν

τῶν νηστειῶν. Incipit: Ἀδελφοὶ κ̀ πατέρες· ὁ τῆς τεσσαρακοστῆς καιρός.

VI. Fol. 15. *b*. In marg. Τῇ παρασκευῇ τῆς πρώτης ἑβδομάδος. Tit. Περὶ τȢ κατακοσμεῖν τὴν ἄφθαρτον ἡμῶν οἰκίαν· διὰ τῆς τῶν ἀρετῶν ἀναλήψεως. — Εὐλόγησον πάτερ. — Incipit: Ἀδ. κ̀ πατέρες· βιωτικοὶ μὲν ἄνδρες.

VII. Fol. 17. a tergo. In marg. Τῇ κυριακῇ τῆς α̅ ἑβδομάδος, i. e. *Dominica prima hebdomadis* jejunii, seu Quadragesimæ. Tit. Περὶ τȢ μὴ ὑπὲρ δύναμιν ἐκτείνεσθαι ἡμᾶς ἐν τοῖς κατὰ θεὸν σπȣδάσμασι· κ̀ τȢ διατρέφειν τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς πνευματικοῖς θεωρήμασι. — Incipit: Ἀδ. κ̀ πατ. ἐπειδὴ πᾶσα ἀρχὴ δύσκολος.

VIII. Fol. 19. In marg. Τῇ δ̅ τῆς β̅ ἑβδομάδος. Tit. Περὶ τȢ φυλάττειν τὴν ψυχὴν, ἀπὸ τῶν φθοροποιῶν παθῶν. — Incipit: Ἀδ. κ̀ πατ. ἐπειδὴ ἐνηστεύσαμεν τὴν πρώτην ἑβδομάδα.

IX. Fol. 20. a terg. In marg. Τῇ παρασκευῇ τῆς β̅ ἑβδομάδος. — Tit. Περὶ ὁμονοίας κ̀ ἀγάπης· κ̀ τȢ ὑποῖσαι γενναίως τὰ ἐπίπονα τῆς ἀρετῆς ὑπὲρ τȢ τυχεῖν βασιλείας ȣ̓ρανῶν. — Incipit: Ἀδ. κ̀ πατ. χαίρω ἐφ' ὑμῖν ὁ ταπεινός.

X. Fol. 21. a terg. In marg. Τῇ κυριακῇ τῆς β̅ ἑβδομάδος, nempe Dominica, quam nos dicimus secundam Quadragesimæ. Tit. Περὶ τȢ ἠπίως κ̀ εὐμαρῶς διανύειν ἡμᾶς τὰς ἡμέρας τῶν νηστειῶν· ἐπ' ἐλπίδι τῆς ἀτελευτήτȣ ζωῆς. — Incip. Ἀδ. κ̀ πατ. καλὴ ἡ νηστεία, ἐὰν ἔχῃ τὰ ἰδιώματα αὐτῆς.

XI. Fol. 23. In marg. Τῇ δ̅ τῆς γ̅ ἑβδ. Tit. Περὶ τῆς ἐνθένδε ἀθρόας μεταχωρήσεως· κ̀ διδασκαλία περὶ τȢ κ. τ. λ. Incipit: Ἀδ. κ̀ πατ. ἁγίȣ πατρὸς παρόντος.

XII. Fol. 24. a terg. In marg. Τῇ παρασκευῇ τῆς γ̅ ἑβδ. Tit. ὅτι ȣ̓ δεῖ ὑποβάλλειν ἑαυτȣ̀ς ἐν τοῖς πειρασμοῖς· κ̀ περὶ νηστείας. — Incip. Ἀδ. κ̀ πατ. χθὲς ταραχὴ κ̀ σήμερον γαλήνη.

XIII. Fol. 25. a terg. In marg. Κυριακῇ δ̅ καὶ εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς μ̅ μάρτυρας: (idest, εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς τεσσαράκοντα μάρτυρας). Tit. Περὶ τȢ μιμεῖσθαι ἡμᾶς τὰ τȢ κυρίȣ παθήματα. Incip. Ἀδ. κ̀ πατ. ὡς καλὸν ἡμῖν ἐγένετο ἡ ἀπὸ τȢ τῆδε τȢ μοναστηρίȣ διάστασις.

XIV. Fol. 27. In marg. Τῇ δ̅ τῆς μεγάλης ἑβδομάδος. Tit. ὅτι τὸ πάσχα τȢτο, τύπος ἐστὶ πρὸς τὸ μέλλον κ̀ αἰώνιον πάσχα· κ̀ περὶ ὑπομονῆς κ̀ ἀνδρείας. Incip. Ἀδ. κ̀ πατ. ἡ τεσσαρακοστὴ ἤδη παριππεύει.

XV. Fol. 28. a terg. In marg. Τῇ παρασκευῇ τῆς μεγάλης ἑβδομάδος. Tit. ὅτι ἐν τῇ νεκρώσει τῶν παθῶν· κ̀ τῇ ἀναστάσει τῶν ἀρε-

ἀρετῶν, τῦτό ἐστι τὸ ἑορτάζειν καθ' ἑκάστην ϗ πασχάζειν ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν. — Incip. Α'δ. ϗ πατ. ἐγγίζει ἡ ἡμέρα τῦ πάσχα.

XVI. Fol. 30. In marg. Κυριακῆ ε̄ τῶν νηστειῶν· εἰς τὸ ἔαρ. — Tit. ὅτι δεῖ ἡμᾶς ἀνακαινίζεσθαι ἐπὶ τὰ πρόσω δι' ὑπομονῆς τῶν προσπιπτόντων ἡμῖν ὁρωμένων ϗ ἀοράτων πειρασμῶν. Incip. Α'δ. ϗ πατ. ὁ χειμὼν παρῆλθε· ϗ τὸ ἔαρ εἰσῆλθεν· ὁρῶμεν τὴν κτίσιν ἀναθάλλυσαν.

XVII. Fol. 31. a terg. In margine supremo: Εἰς τὴν μ̄· (idest εἰς τὴν τεσσαρακοστὴν)· ϗ εἰς τὴν μνήμην τῦ ἁγίυ πλάτωνος. In margine laterali: Τῇ δ̄ τῆς ε̄ ἑβδομάδος. Tit. ὅτι οἱ ἐν θλίψεσι ϗ στενοχωρίαις τὸν βίον διαμείψαντες· ἀλύπυ τινὸς ϗ ἀῤῥήτυ ἡδονῆς ἀπολαύσυσιν. — Incip. Α'δ. ϗ πατ. παντὶ ἀνθρώπῳ ἀρχομένῳ λόγυ.

XVIII. Fol. 33. In marg. Τῇ παρασκευῇ τῆς ε̄ ἑβδομάδος. Tit. Περὶ τῦ ὑποῖσαι ἡμᾶς πᾶσαν βάσανον· κατὰ μίμησιν τῦ τε χριστοῦ ϗ τῶν ἁγίων. — Incip. Α'δ. ϗ πατ. ἴσως ἐλύπησεν ὑμᾶς ἡ προλαβῦσα κατήχησις.

XIX. Fol. 35. In marg. Τῇ δ̄ τῦ λαζάρυ (idest, *feria quarta Lazari*). Tit. Περὶ τῆς καταστάσεως τῶν νηστειῶν· καὶ διδασκαλία πρὸ τῆς ἀνοίξεως τῦ μοναστηρίυ. — Inc. Α'δ. ϗ πατ. ἤδη πρὸς αὐτὴν ἐσμὲν τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν νηστειῶν.

XX. Fol. 37. In marg. Τῇ παρασκευῇ τῦ λαζάρυ. Tit. ὅτι δεῖ φυλάττειν ἑαυτὺς, ἀπὸ τῆς τῦ διαβόλυ πανυργίας· ϗ περὶ τῦ μὴ ἀφιδιάζειν. — Incip. Α'δ. ϗ πατ. εἴρηκεν ὁ κύριος ἐν τοῖς εὐαγγελίοις.

XXI. Fol. 38. a terg In marg. Τῇ ἁγίᾳ ϗ μεγάλῃ δ̄ (nempe feria quarta majoris hebdomadis). Tit. Περὶ τῦ σωτηρίυ πάθυς· ϗ περὶ ταπεινοφροσύνης ϗ ὑπομονῆς. Inc. Α'δ. ϗ πατ. ἡ παρῦσα ἡμέρα ἁγία ϗ προσκυνητή.

XXII. Fol. 40. a terg. In marg. Τῇ ἁγίᾳ ϗ μεγάλῃ παρασκευῇ. Deest titulus. Incipit: Α'δ. ϗ πατ. πάντοτε μὲν τὰ τῦ κυρίυ ἡμῶν ἰησῦ χριστῦ παθήματα.

XXIII. Fol. 42. a terg. Tit. Τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννυ ἀρχιεπισκόπυ κωνσταντινυπόλεως τῦ χρυσοστόμυ λόγος εἰς τὴν λαμπρὰν κυριακὴν τῆς ἁγίας ϗ ἐνδόξυ χριστῦ τῦ θεῦ ἡμῶν ἀναστάσεως. Inc. εἴ τις εὐσεβὴς ϗ φιλόθεος, ἀπολαυέτω.

XXIV. Fol. 44. In margine: Ā, idest *prima* catechesis. Tit. Κατήχησις ῥηθεῖσα τῇ ἁγίᾳ νέᾳ κυριακῇ τῦ ἀντίπασχα: — idest, *Catechesis, quæ recitata est in sancta nova Dominica antipaschatis:*

chatis: nempe ea, quæ a nobis dicitur *in Albis*. Inc. Ἀ'δ. καὶ πατ. ἡ σήμερον ἁγία κυριακὴ νέα λέγεται, διὰ τὸ ἀρχὴν ὥσπερ τȣ̃ χρόνȣ ἐν ταύτῃ γνωρίζεσθαι. Folium 44. videtur olim fuisse primum codicis.

XXV. Fol. 45. In margine: Τῇ β̄ τȣ̃ ἀντίπασχα. — β̄: — idest, *Feria secunda antipaschatis*, sive hebdomadis in Albis. Catechesis II. Tit. deest. Incipit: Ἀ'δ. κ̀ πατ. ὁ πάντοτε ἐννοῶν· πῶς Θεὸς ὢν ἄϋλος.

XXVI. Fol. 46. a terg. In marg. Τῇ γ̄ τȣ̃ ἀντίπασχα· Γ̄, idest, *feria 3. antipaschatis. Catechesis III.* Tit. deest. Incipit: Ἀ'δελφοί μȣ κ̀ τέκνα μȣ κ̀ πατέρες· ὁ χειμὼν ἤδη παρῆλθε κ̀ τὸ ἔαρ ἐπέστη· ἐπέστη δὲ ȣ̓χ ἁπλῶς· ἀλλά.

XXVII. Fol. 47. a terg. In marg. Τῇ δ̄ τȣ̃ ἀντίπασχα. — δ̄: — idest, *Feria 4. antipaschatis. Catechesis IV.* Tituli desunt hic, et in sequentibus. Inc. Ἀ'δ. κ̀ τέκνα κ̀ πατ. ἐπειδὴ παρὰ τῆς τȣ̃ θεȣ̃ ἀγαθότητος.

XXVIII. Fol. 49. In marg. Τῇ ε̄ τȣ̃ ἀντίπασχα. — ε̄: — i. *Feria 5. antipaschatis. Catechesis V.* Incip. Πατέρες μȣ κ̀ ἀδελφοί μȣ· εἰ κ̀ τὸ θεῖον πάσχα παρῆλθεν.

XXIX. Fol.50. In marg. Τῇ παρασκευῇ τȣ̃ ἀντίπασχα. — ς̄: — i. *Feria sexta antipaschatis. Catechesis VI.* Inc. Ἀ'δελφοί μȣ καὶ τέκνα μȣ· χαρᾷ χαίρω ὁ ταπεινὸς ἐγώ.

XXX. Fol. 51. In marg. Τῷ σαββάτῳ τȣ̃ ἀντίπασχα. — Z̄: — idest, *Sabbato antipaschatis. Catechesis VII.* Incip. Πατέρες μȣ καὶ τέκνα· σπεύδετε ὅσῃ δύναμις ὑμῖν.

XXXI. Fol. 52. a terg. In marg. Τῇ κυριακῇ τῶν μυροφόρων. — H̄: — i. *Dominica sanctarum mulierum, quæ tulerunt unguentum*, nempe secunda post Pascha. *Catechesis VIII.* Inc. Ἀ'δ. κ̀ πατ. ἐν τῇ παρȣ́σῃ ἁγίᾳ ἡμέρᾳ μνήμην ἐπιτελȣ̃μεν τῶν ἁγίων ἰωσὴφ τε τȣ̃ ἀριμαθαίȣ· κ̀ νικοδήμȣ· κ̀ τῶν μυροφόρων γυναικῶν.

XXXII. Fol. 54. a terg. In marg. Τῇ β̄ τῶν μυροφόρων. — Θ̄: — i. *Feria secunda ejusdem hebdomadis. Catechesis IX.* Incip. Πατέρες μȣ κ̀ τέκνα μȣ κ̀ ἀδελφοί μȣ· χθὲς περὶ τȣ̃ ἁγίȣ ἰωσήφ.

XXXIII. Fol. 56. In marg. Τῇ γ̄ τῶν μυροφόρων. — Ī: — i. *feria tertia* etc. *Catech. X.* Inc. Ἀ'δελφοί μȣ κ̀ πατ. κ̀ τέκνα μȣ· ὥσπερ οἱ ἐν θαλάσσῃ πλέοντες.

XXXIV. Fol. 57. a terg. In marg. Τῇ δ̄ τῶν μυροφόρων. —

ΙΑ : — i. *Feria* 4. etc. *Catech. XI.* Incip. Α'δελφοί μȣ κ̀ πατέρες μȣ· ἂν ἀμελῶς διάγοντες.

XXXV. Fol. 59. In marg. Τῇ ε̄ τῶν μυροφόρων. — ΙΒ : — i. *Feria quinta* etc. *Catech. XII.* Incip. Α'δ. κ̀ πατ. ἡ παρȣ̃σα ἡμῶν ζωὴ σταδίῳ ἔοικεν.

XXXVI. Fol. 61. Τῇ παρασκευῇ τῶν μυροφόρων. — ιγ̄ : — i. *Feria sexta* etc. *Catech. XIII.* Incip. Πατέρες μȣ κ̀ τέκνα μȣ ἠγαπημένα· τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν τȣ̃ κυρίȣ.

XXXVII. Fol. 62. a terg. In marg. Τῷ σαββάτῳ τῶν μυροφόρων. — ΙΔ : — i. *Sabbato* dictæ hebdomadis. *Catech. XIV.* Inc. Α'δ. κ̀ πατ. παρατρέχων παρατρέχει ὁ χρόνος ἡμῶν.

XXXVIII. Fol. 64. In marg. Τῇ κυριακῇ τȣ̃ παραλύτȣ. — ιε̄ : — i. *Dominica Paralytici*, nempe tertia post Pascha. *Catech. XV.* Incip. Α'δ. κ̀ πατ. εἰρήνης ἡ κυριακή· ἐν αὐτῇ γάρ.

XXXIX. Fol. 66. a terg. In marg. Τῇ β̄ τȣ̃ παραλύτȣ. — Ις : — i. *Feria* 2. *paralytici*, nempe dictæ hebdomadis. *Catech. XVI.* Incip. Α'δελφοί μȣ κ̀ τέκνα μȣ· ὁ γεωργὸς ὅταν ἴδῃ.

XL. Fol. 68. *b.* In marg. Τῇ γ̄ τȣ̃ παραλύτȣ. — ΙΖ : — i. *Feria tertia* etc. *Catech. XVII.* Incip. Πατέρες μȣ κ̀ ἀδελφοί μȣ κ̀ τέκνα μȣ· πανηγύρεις ἐπιτελȣ̃νται.

XLI. Fol. 70. In marg. Τῇ δ̄ τȣ̃ παραλύτȣ. — ΙΗ : — i. *Feria quarta* etc. *Catech. XVIII.* Incip. Α'δελφοί μȣ κ̀ πατ. γῆ μὲν ἅπαξ τȣ̃ ἐνιαυτȣ̃ σπειρομένη.

XLII. Fol. 71. Τῇ ε̄ τȣ̃ παραλύτȣ. — ΙΘ : — i. *Feria quinta* etc. *Cat. XIX.* Incip. Τέκνα μȣ κ̀ ἀδελφοί μȣ· βλέπωμεν μὴ εἰκῇ κ̀ μάτην.

XLIII. Fol. 72. In marg. Τῇ παρασκευῇ τȣ̃ παραλύτȣ. — Κ̄ : — i. *Feria sexta* etc. *Cat. XX.* Incip. Α'δ. κ̀ πατ. κ̀ τέκνα μȣ· πολλȣ̀ς ἡμῖν τρόπȣς δέδωκεν ὁ Θεός.

XLIV. Fol. 74. In marg. Τῷ σαββάτῳ τȣ̃ παραλύτȣ. — ΚΑ : — i. *Sabbato* ejusdem hebdomadis. *Cat. XXI.* Inc. Α'δ. κ̀ πατ. αἱ ἡμέραι ἡμῶν παριππεύȣσι.

XLV. Fol. 75. In marg. Τῇ κυριακῇ τῆς σαμαρείτιδος. — ΚΒ : — i. *Dominica Samaritanæ*, nempe quarta post Pascha. *Cat. XXII.* Inc. Α'δ. κ̀ πατ. πόθεν ὑμῖν σήμερον διαλεξόμεθα.

XLVI. Fol. 77. In marg. Τῇ β̄ τῆς σαμαρείτιδος. — ΚΓ : — i. *Feria secunda* dictæ hebdomadis. *Catech. XXIII.* Incip. Πατ. κ̀ ἀδ. κ̀ τέκνα μȣ· εἴπωμέν τι κ̀ σήμερον.

XLVII.

XLVII. Fol. 78. *b.* In marg. Τῇ γ̄ τῆς σαμαρείτιδος. — ΚΔ : — i. *Feria tertia* etc. *Cat. XXIV.* Incip. Ἀδελφοί μου καὶ τέκνα μου· πάσῃ δυνάμει δυναμένοι.

XLVIII. Fol. 80. In marg. Τῇ δ̄ τῆς σαμαρείτιδος. — ΚΕ : — i. *Feria quarta* etc. *Cat. XXV.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. λέγει ὁ θεῖος ἀπόστολος.

XLIX. Fol. 81. *b.* In marg. Τῇ ε̄ τῆς σαμαρείτιδος. — Κϛ : — i. *Feria quinta* etc. *Cat. XXVI.* Incip. Πατέρες μου καὶ τέκνα μου· οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες.

L. Fol. 82. *b.* In marg. Τῇ παρασκευῇ τῆς σαμαρείτιδος. — ΚΖ : — i. *Feria sexta* etc. *Cat. XXVII.* Incip. Τέκνα μου καὶ ἀδελφοί μου· γέγραπται ἐν τῷ ἀποστόλῳ.

LI. Fol. 84. *b.* In marg. Τῷ σαββάτῳ τῆς σαμαρείτιδος. — ΚΗ : — i. *Sabbato* etc. *Cat. XXVIII.* Incip. Πατέρες καὶ ἀδελφοί μου· τὸ χθὲς ἡμῖν εἰρημένον.

LII. Fol. 86. In marg. Τῇ κυριακῇ τοῦ τυφλοῦ. — ΚΘ : — i. *Dominica Cæci*, nempe quinta post Pascha. *Cat. XXIX.* Inc. Ἀδελφοί μου καὶ τέκνα μου· καὶ σήμερον κυριακὴ· καὶ σήμερον ἑορτή.

LIII. Fol. 88. *b.* In marg. Τῇ β̄ τοῦ τυφλοῦ. — Λ : — i. *Feria secunda* etc. *Cat. XXX.* Incip. Πατέρες καὶ ἀδελφοί· ἥκομεν σήμερον τὰ χθές.

LIV. Fol. 91. In marg. Τῇ γ̄ τοῦ τυφλοῦ. — ΛΑ : — i. *Feria tertia* etc. *Cat. XXXI.* Incip. Ἀδελφοί μου καὶ τέκνα μου· ἀεὶ τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ ἀπολαύοντες.

LV. Fol. 93. In marg. Τῇ δ̄ τοῦ τυφλοῦ. — ΛΒ : — i. *Feria quarta* etc. *Cat. XXXII.* Incip. Τέκνα μου καὶ ἀδελφοί μου· ἡ κατὰ Θεὸν λύπη.

LVI. Fol. 94. In marg. Τῇ ἁγίᾳ ε̄ τῆς ἀναλήψιμου. — ΛΓ : — i. *In Sancta Feria quinta Ascensionis Domini. Cat. XXXIII.* Inc. Τέκνα μου καὶ πατέρες μου· ἡ ἀνάληψις πάρεστι τοῦ κυρίου.

LVII. Fol. 96. In marg. Τῇ παρασκευῇ τοῦ τυφλοῦ. — ΛΔ : — i. *Feria sexta* etc. *Cat. XXXIV.* Incip. Πατέρες καὶ ἀδελφοί μου· τὸ κοινόβιον, σώματι ἔοικεν.

LVIII. Fol. 98. *b.* In marg. Τῷ σαββάτῳ τοῦ τυφλοῦ. — ΛΕ : — i. *Sabbato* dictæ hebdomadis. *Cat. XXXV.* Incip. Πατέρες μου καὶ ἀδελφοί μου καὶ τέκνα μου· οὔτε ἐγὼ ὀφείλω.

LIX. Fol. 100. In marg. Κυριακῇ τῶν ἁγίων πατέρων. — Λϛ : — i. *Dominica Sanctorum Patrum*, nempe sexta post Pascha,

cha, qua CCCXVIII Patrum Nicænorum memoriam recolunt Græci. *Cat. XXXVI.* Incip. Ἀδελφοί μου καὶ τέκνα μου καὶ πατέρες· καὶ πάλιν ὑμῖν ἀπὸ τῆς ἡμέρας διαλεξόμεθα.

LX. Fol. 102. In marg. Τῇ β̄ τῶν ἁγίων πατέρων. — ΛΖ̄: — i. *Feria secunda* dictæ hebdomadis sextæ post Pascha. *Catech. XXXVII.* Incip. Τέκνα μου καὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί μου· πταίομεν ἅπαντες καθ' ἑκάστην.

LXI. Fol. 103. *b.* In marg. Τῇ γ̄ τῶν ἁγίων πατέρων. — ΛΗ̄: — i. *Feria tertia* etc. *Cat. XXXVIII.* Incip. Πατέρες καὶ ἀδελφοί μου καὶ τέκνα μου· πάλιν ἐπὶ τῶν αὐτῶν εἰμὶ λόγων.

LXII. Fol. 105. *b.* In marg. Τῇ δ̄ τῶν ἁγίων πατέρων. — ΛΘ̄: — i. *Feria quarta* etc. *Cat. XXXIX.* Incip. Πατέρες μου καὶ ἀδελφοί μου· τὸ ῥάθυμον ὑμῶν διεγείρων ὁ θεῖος ἀπόστολος.

LXIII. Fol. 107. In marg. Τῇ ε̄ τῶν ἁγίων πατέρων. — Μ̄: — i. *Feria quinta* etc. *Cat. XL.* Incip. Ἀδελφοί μου καὶ τέκνα μου· τὸ ὀφειλόμενον ἡμῖν σιτηρέσιον.

LXIV. Fol. 109. In marg. Τῇ παρασκευῇ τῶν ἁγίων πατέρων. — ΜᾹ: — i. *Feria sexta* etc. *Cat. XLI.* Incip. Τέκνα μου καὶ πατέρες μου· εἰ καὶ ἀνάγκην ἔχω καθ' ἡμέραν λαλεῖν ὑμῖν τὸ λόγιον τοῦ Θεοῦ.

LXV. Fol. 110. *b.* In marg. Τῷ σαββάτῳ τῶν ἁγίων πατέρων. — ΜΒ̄: — i. *Sabbato* dictæ hebdomadis. *Cat. XLII.* Incip. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ὥσπερ ὅταν τις ἀῤῥωστίᾳ.

LXVI. Fol. 112. *b.* In marg. Τῇ κυριακῇ τῆς πεντηκοστῆς. — ΜΓ̄: — i. *Dominica Pentecostes.* *Cat. XLIII.* Incip. Πατέρες καὶ ἀδελφοί· ἡ μεγάλη ἡμέρα ἐφέστηκε τῆς πεντηκοστῆς.

LXVII. Fol. 114. Τῇ β̄ τῆς πεντηκοστῆς. — ΜΔ̄: — i. *Feria secunda Pentecostes.* *Cat. XLIV.* Incip. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· πάντων μὲν τῶν λοιπῶν πραγμάτων.

LXVIII. Fol. 115. *b.* In marg. Τῇ γ̄ τῆς πεντηκοστῆς. — ΜΕ̄: — i. *Feria tertia Pentecostes.* *Cat. XLV.* Incip. Ἀδελφοί μου καὶ τέκνα μου· οὐκ ἀλόπως ὑμῖν διαλέγομαι.

LXIX. Fol. 117. In marg. Τῇ δ̄ τῆς πεντηκοστῆς. — Μς̄: — i. *Feria quarta Pentecostes.* *Cat. XLVI.* Incip. Πατέρες μου καὶ ἀδελφοί· πάντοτε μὲν ἀδολεσχεῖν.

LXX. Fol. 119. In marg. Τῇ ε̄ τῆς πεντηκοστῆς. — ΜΖ̄: — i. *Feria quinta Pentecostes.* *Cat. XLVII.* Incip. Τέκνα μου καὶ ἀδελφοί μου· ἀφέντες τὸ ἀδολεσχεῖν.

LXXI.

LXXI. Fol. 121. In marg. Τῇ παρασκευῇ τῆς Ν. — ΜΗ: — i. *Feria sexta Pentecostes. Cat. XLVIII.* Incip. Πατέρες καὶ τέκνα μου· φησὶν ὁ θεῖος ἀπόστολος.

LXXII. Fol. 123. Τῷ σαββάτῳ τῆς Ν. — ΜΘ: — i. *Sabbato Pentecostes*, nempe post Pentecosten. *Cat. XLIX.* Incip. Τέκνα μου καὶ πατέρες μου· ὅταν ἡμῖν ἐπέλθοι τις πειρασμός.

LXXIII. Fol. 124. *b.* Τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων πάντων. Ν: — i. *Dominica omnium Sanctorum*, quæ a nobis dicitur Dominica SS. Trinitatis. *Cat. L.* Incip. Τέκνα μου καὶ ἀδελφοί μου· μεγίστη ἡμῖν σήμερον ἡ πανήγυρις.

LXXIV. Fol. 126. *b.* Tit. Μηνὶ ἰουνίῳ κθ. Τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων τοῦ χριστοῦ μαθητῶν· πέτρου καὶ παύλου. — ΝΑ: — i. *Mense Junio die 29. Sanctorum, et principum, Christi Discipulorum, Petri et Pauli. Cat. LI.* Incip. Α'δελφοὶ καὶ πατέρες· καιρὸς νῦν ἑορτῆς.

LXXV. Fol. 128. *b.* In marg. Τῇ β τῆς δευτέρας ἑβδομάδος. — ΝΒ: — i. *Feria secunda secundæ hebdomadis. Cat. LII.* Incip. Τέκνα μου καὶ πατέρες μου· οὐδὲν ἐμπόδιον τῷ θέλοντι.

LXXVI. Fol. 129. *b.* In marg. Τῇ γ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος. — ΝΓ: — i. *Feria tertia secundæ hebdomadis. Cat. LIII.* Incip. Α'δελφοί μου καὶ πατέρες· ὅτι μὲν οὖν ὁ μοναχικὸς βίος.

LXXVII. Fol. 131. *b.* Τῇ δ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος. — ΝΔ: — i. *Feria quarta secundæ hebdomadis. Cat. LIV.* Incip. Α'δελφοὶ καὶ πατέρες· πᾶς ὁ ὁδεύων ὁδόν.

LXXVIII. Fol. 133. *b.* Τῇ ε τῆς β ἑβδομάδος. — ΝΕ: — i. *Feria quinta secundæ hebdomadis. Cat. LV.* Incip. Α'δελφοὶ καὶ πατέρες· ἐπειδὴ ζήλῳ ἐναγόμεθα.

LXXIX. Fol. 135. In marg. Τῇ παρασκευῇ τῆς β ἑβδομάδος. — ΝS: — i. *Feria sexta secundæ hebdomadis. Cat. LVI.* Incip. Α'δελφοὶ καὶ πατέρες καὶ τέκνα· ὁ θεὸς κατὰ τὴν τοῦ προπάτορος ἀβουλίαν.

LXXX. Fol. 136. *b.* In marg. Σαββάτῳ β ἑβδομ. — ΝΖ: — i. *Sabbato secundæ hebdomadis. Cat. LVII.* Incip Α'δελφοὶ καὶ πατ. οἱ ἅγιοι μάρτυρες.

LXXXI. Fol. 138. In marg. Κυριακῇ δευτέρα. — ΝΗ: — i. *Dominica secunda. Cat. LVIII.* Incip. Α'δελφοί μου καὶ πατέρες· ἐπιδίδωμι καὶ νῦν.

LXXXII. Fol. 139. *b.* In marg. Τῇ β τῆς γ ἑβδομάδος. —

 ΝΘ: —

ΝΘ : — i. *Feria secunda tertiæ hebdomadis*. *Cat. LIX.* Incip. Ἀδελφοί μου καὶ πατ. βλέπετε πῶς περιπατεῖτε.

LXXXIII. Fol. 140. *b.* In marg Τῇ γ τῆς γ ἑβδομάδος. — Ξ : — i. *Feria tertia tertiæ hebdomadis*. *Cat. LX.* Incip. Ἀδελφοί μου καὶ πατέρες· τὰ χθὲς ὑμῖν εἰρημένα.

LXXXIV. Fol. 141. *b.* In marg. Τῇ δ τῆς γ ἑβδομάδος. — ΞΑ : — i. *Feria quarta tertiæ hebdomadis*. *Cat. LXI.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. πρέπον ἡμῖν ἐστι.

LXXXV. Fol. 142. *b.* In marg. Τῇ ε τῆς γ ἑβδομάδος. — ΞΒ : — i. *Feria quinta tertiæ hebdomadis*. *Cat. LXII.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. διὰ τοῦτο εἰσήγαγεν.

LXXXVI. Fol. 144. In marg. Τῇ παρασκευῇ τῆς γ ἑβδομάδος. — ΞΓ : — i. *Feria sexta tertiæ hebdomadis*. *Cat. LXIII.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. φέρετε γενναίως τὰ μοχθηρά.

LXXXVII. Fol. 145. *b.* In marg. Σαββάτῳ γ. — ΞΔ : — i. *Sabbato tertiæ hebdomadis*. *Cat. LXIV.* Incip. Τέκνα μου καὶ ἀδελφοί· καὶ πάλιν ὑμῖν ἥκω διὰ τοῦ λόγου.

LXXXVIII. Fol. 146. *b.* In marg. Κυριακῇ γ. — ΞΕ : — i. *Dominica tertia*. *Cat. LXV.* Inc. Ἀδ. καὶ πατ. ὅσον καθαιρόμεθα.

LXXXIX. Fol. 147. *b.* In marg. Τῇ β τῆς δ ἑβδομάδος. — ξς : — i. *Feria secunda quartæ hebdomadis*. *Cat. LXVI.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. τὸ τέλος τῆς χθεσινῆς κατηχήσεως.

XC. Fol. 148. *b.* In marg. Τῇ γ τῆς δ ἑβδομάδος. — ξζ : — i. *Feria tertia quartæ hebdomadis*. *Cat. LXVII.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. μετὰ τὸ ἀποπληρωθῆναι.

XCI. Fol. 149. *b.* In marg. Τῇ δ τῆς δ ἑβδομάδος. — ΞΗ : — i. *Feria quarta quartæ hebdomadis*. *Cat. LXVIII.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. πάντες οἴδαμεν.

XCII. Fol. 151. *b.* In marg Τῇ ε τῆς δ ἑβδομάδος. — ΞΘ : — i. *Feria quinta quartæ hebdomadis*. *Cat. LXIX.* Incip. Τέκνα μου πολυπόθητα καὶ ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι· ἰδοὺ τὰ χείλη μου.

XCIII. Fol. 152. In marg. Τῇ παρασκευῇ τῆς δ ἑβδομάδος. — Ο : — i. *Feria sexta quartæ hebdomadis*. *Cat. LXX.* Incip. Τέκνα μου ἠγαπημένα καὶ περιπόθητα· ἀκούων τῆς μεγάλης.

XCIV. Fol. 153. In marg. Σαββάτῳ δ. — ΟΑ : — i. *Sabbato quarto, seu quartæ hebdomadis*. *Cat. LXXI.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. καὶ τέκνα· χρέος ὑμῖν χρεωστῶν.

XCV.

XCV. Fol. 154. *b.* In marg. Κυριακῇ δ̄. — ΟΒ : — i. *Dominica quarta. Cat. LXXII.* Incip. Πατέρες μου καὶ ἀδελφοί μου καὶ τέκνα μου· σκοπῶμεν ἀεὶ.

XCVI. Fol. 156. *b.* In marg. Τῇ β̄ τῆς ε̄ ἑβδομάδος. — ΟΓ : — i. *Feria secunda quintæ hebdomadis. Cat. LXXIII.* Incip. Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα μου καὶ πατέρες· σπουδάσωμεν ὅσῃ δύναμις.

XCVII. Fol. 158. In marg. Τῇ γ̄ τῆς ε̄ ἑβδομάδος. — ΟΔ : — i. *Feria tertia quintæ hebdomadis. Cat. LXXIV.* Incip. Τέκνα μου καὶ ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· οἱ μισήσαντες σοφίαν.

XCVIII. Fol. 160. In marg. Τῇ δ̄ τῆς ε̄ ἑβδομάδος. — ΟΕ : — i. *Feria quarta quintæ hebdomadis. Cat. LXXV.* Incip. Πατέρες μου καὶ τέκνα μου καὶ ἀδελφοί μου· καλὸν καὶ σήμερον.

XCIX. Fol. 162. In marg. Τῇ ε̄ τῆς ε̄ ἑβδομάδος. — ΟS : — i. *Feria quinta quintæ hebdomadis. Cat. LXXVI.* Incip. Τέκνα μου καὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί μου· καὶ σήμερον ἀπὸ τῶν θρήνων ἐκείνων.

C. Fol. 163. *b.* In marg. Τῇ παρασκευῇ τῆς ε̄ ἑβδομάδος. — ΟΖ : — i. *Feria sexta quintæ hebdomadis. Cat. LXXVII.* Incip. Ἀδελφοί μου καὶ τέκνα μου καὶ πατέρες· γινώσκετε ὅτι ἕκαστος.

CI. Fol. 165. In marg. Σαββάτῳ ε̄. ΟΗ : — i. *Sabbato quinto. Cat. LXXVIII.* Incip. Τέκνα μου περιπόθητα γρηγορεῖτε· ἵνα μὴ δυσθυμήσητε.

CII. Fol. 166. In marg. Κυριακῇ ε̄. ΟΘ : — i. *Dominica quinta. Cat. LXXIX.* Incip. Τέκνα μου ἐπιπόθητα καὶ ἀδελφοί μου· μὴ ζητεῖτε.

CIII. Fol. 167. In marg. Τῇ β̄ τῆς ς̄ ἑβδομάδος. — Π : — i. *Feria secunda sextæ hebdomadis. Cat. LXXX.* Incip. Τέκνα καὶ ἀδελφοὶ· χάριτι καὶ εὐδοκίᾳ.

CIV. Fol. 168. In marg. Τῇ γ̄ τῆς ς̄ ἑβδομάδος. — ΠΑ : — i. *Feria tertia sextæ hebdomadis. Cat. LXXXI.* Incip. Ἀδελφοί μου καὶ τέκνα ἠγαπημένα· εὔζωνοι γίνεσθε.

CV. Fol. 169. *b.* In marg. Τῇ δ̄ τῆς ς̄ ἑβδομάδος. — ΠΒ : — i. *Feria quarta sextæ hebdomadis. Cat. LXXXII.* Incip. Ἀδ. καὶ πατέρες μου· μὴ ζητήσωμεν.

CVI. Fol. 170. *b.* In marg. Τῇ ε̄ τῆς ς̄ ἑβδομάδος. — ΠΓ : — i. *Feria quinta sextæ hebdomadis. Cat. LXXXIII.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. ἐπισκοπῇ ἐπισκέπτομαι ὑμᾶς. Hujus Catechesis deest finis: nam post folium 170. desunt folia quinque.

CVII. Fol. 171. *a.* Deest initium catechesis LXXXVIII., cujus

cujus prima, quæ supersunt, verba sunt hæc: σει λαίλαψ δαιμονικὸς καθ' ἡμῶν.

CVIII. Fol. 171. *b.* In marg. Τῇ δ̄ τῆς ζ̄ ἑβδομάδος. — ΠΘ: — i. *Feria quarta septimæ hebdomadis. Cat. LXXXIX.* Incip. Ἀδελφοί μου καὶ πατέρες· χθὲς βουλόμενος.

CIX. Fol. 172. *b.* In marg. Τῇ ε̄ τῆς ζ̄ ἑβδομάδος. — Ϙ: — i. *Feria quinta septimæ hebdomadis. Cat. XC.* Incip. Ἀδελφοί μου καὶ πατέρες· πάντες οἱ ἅγιοι.

CX. Fol. 173. *b.* In marg. Τῇ παρασκευῇ τῆς ζ̄ ἑβδομάδος. — ϘΑ: — i. *Feria sexta septimæ hebdomadis. Cat. XCI.* Incip. Πατ. καὶ ἀδ. ἤθελον μετὰ τοῦ λόγου.

CXI. Fol. 174. *b.* In marg. Σαββάτῳ ζ̄. Ϙβ: — i. *Sabbato septimo. Cat. XCII.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. ἕκαστος ὑμῶν.

CXII. Fol. 175. *b.* In marg. Κυριακῇ ζ̄. ϘΓ: — i. *Dominica septima. Cat. XCIII.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. θαυμάζομεν ἀκούοντες.

CXIII. Fol. 176. *b.* In marg. Τῇ β̄ τῆς η̄ ἑβδομάδος. — ϘΔ: — i. *Feria secunda octavæ hebdomadis. Cat. XCIV.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. οὕτως ὁ Θεὸς ἀποδέχεται.

CXIV. Fol. 177. *b.* In marg. Τῇ γ̄ τῆς η̄ ἑβδομάδος. — Ϙε: — i. *Feria tertia octavæ hebdomadis. Cat. XCV.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. θέρους ὥρα καθὼς ὁρᾶτε.

CXV. Fol. 178. *b.* In marg. Τῇ δ̄ τῆς η̄ ἑβδομάδος. — Ϙς: — i. *Feria quarta octavæ hebdomadis. Cat. XCVI.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. καὶ τέκνα· ὁ θεῖος ἀπόστολος διδάσκει· τῶν μὲν ὄπισθεν.

CXVI. Fol. 179. *b.* In marg. Τῇ ε̄ τῆς η̄ ἑβδομάδος. — Ϙζ: — i. *Feria quinta octavæ hebdomadis. Cat. XCVII.* Incip. Ἀδελφοί μου καὶ πατέρες καὶ τέκνα· ἀναλογίσασθε πῶς ἐστὲ.

CXVII. Fol. 180. *b.* In marg. Τῇ παρασκευῇ τῆς η̄ ἑβδομ. — ϘΗ: — i. *Feria sexta octavæ hebdomadis. Cat. XCVIII.* Incip. Ἀδελφοί μου καὶ πατέρες καὶ τέκνα· ὅτι μὲν οὖν ἐγὼ.

CXVIII. Fol. 181. *b.* In marg. Σαββάτῳ η̄. Ϙθ: — i. *Sabbato octavo. Cat. XCIX.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. ἀπεταξάμεθα τῷ κόσμῳ.

CXIX. Fol. 182. *b.* In marg. Κυριακῇ Η̄. Ρ̄: — i. *Dominica octava. Cat. C.* Incip. Ἀδελ. καὶ πατ. ἀνοίγω μου καὶ νῦν τὸ στόμα.

CXX. Fol. 184. *a.* Τῇ β̄ τῆς θ̄ ἑβδομ. — ΡΑ: — i. *Feria secunda nonæ hebdomadis. Cat. CI.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. οἱ κεφαλῆς τόπον.

CXXI.

CXXI. Fol. 185. *a.* Τῇ γ̄ τῆς θ̄ ἑβδομ. — ΡΒ : — i. *Feria tertia nonæ hebdom. Cat. CII.* Inc. Α'δ. κ̀ πατ. γέγραπται· δίκαιος.

CXXII. Fol. 186. *a.* Τῇ δ̄ τῆς θ̄ ἑβδομ. — ΡΓ : — i. *Feria quarta nonæ hebdomadis. Cat. CIII.* Incip. Α'δελφοί μου ὀψοποιοί· σήμερον γάρ.

CXXIII. Fol. 186. *b.* In marg. Τῇ ε̄ τῆς θ̄ ἑβδομ. — ΡΔ : — i. *Feria quinta nonæ hebdomadis. Cat. CIV.* Incip. Α'δελφοί μου κ̀ τέκνα πνευματικά· ἄρχομαι πάλιν.

CXXIV. Fol. 187. *b.* In marg. Τῇ παρασκευῇ τῆς θ̄ ἑβδ. — ΡΕ : — i. *Feria sexta nonæ hebdomadis. Cat. CV.* Incip. Α'δ. καὶ πατ. τοῖς κατὰ θάλατταν πλέουσι.

CXXV. Fol. 188. *b.* In marg. Σαββάτῳ θ̄. ΡS : — i. *Sabbato nono. Cat. CVI.* Incip. Α'δ. κ̀ πατ. μὴ ζηλῶμεν τοὺς κακούς.

CXXVI. Fol. 190. *a.* Κυριακῇ θ̄. ΡΖ : — i. *Dominica nona. Cat. CVII.* Incip. Α'δ. κ̀ πατ. ἀπαρχὴ ἡμῶν.

CXXVII. Fol. 191. *a.* Τῇ β̄ τῆς ῑ ἑβδ. — ΡΗ : — i. *Feria secunda decimæ hebdomadis. Cat. CVIII.* Incip. Πατ. κ̀ ἀδ. κ̀ τέκνα· παρακαλῶ ὑμᾶς· στήκετε.

CXXVIII. Fol. 192. *a.* In marg. Τῇ γ̄ τῆς δεκάτης ἑβδ. — ΡΘ : — i. *Feria tertia decimæ hebdomadis. Cat. CIX.* Incip. Α'δελφοί μου κ̀ τέκνα· ἰδοὺ δίδωσιν ἡμῖν.

CXXIX. Fol. 193. *a.* In marg. Τῇ δ̄ τῆς ῑ ἑβδ. — ΡΙ : — i. *Feria quarta decimæ hebdomadis. Cat. CX.* Incip. Τέκνα μου κ̀ ἀδελφοί μου τιμιώτατοι· ἀνοίγω μου τὸ στόμα πάλιν.

CXXX. Fol. 194. *a.* In marg. Τῇ ε̄ τῆς ῑ ἑβδ. — ΡΙΑ : — i. *Feria quinta hebdomadis* 10. *Cat. CXI.* Incip. Α'δ. κ̀ πατ. χθὲς εἴπομεν ὅτι ἐν χαρᾷ.

CXXXI Fol. 195. *b.* Τῇ παρασκευῇ τῆς ῑ ἑβδ. — ΡΙΒ : — i. *Feria sexta hebdomadis* 10. *Cat. CXII.* Incip. Α'δ. κ̀ πατ. σπουδάζετε διηνεκῶς.

CXXXII. Fol. 196. *b.* In marg. Σαββάτῳ ῑ. — ΡΙΓ : — i. *Sabbato decimo. Cat. CXIII.* Incip. Α'δ. κ̀ πατ. κ̀ τέκνα· τὸ ὄφλημα ὃ χρεωστῶ ὑμῖν.

CXXXIII. Fol. 197. *a.* In marg. Κυριακῇ ῑ. — ΡΙΔ : — i. *Dominica* 10. *Cat CXIV.* Incip. Α'δ. κ̀ πατ. χαρὰ μοι πολλή.

CXXXIV. Fol. 198. *a.* In marg. Τῇ β̄ τῆς ῑᾱ ἑβδ. — ΡΙΕ : — i. *Feria secunda hebdomadis* 11. *Cat. CXV.* Incip. Πατέρες μου κ̀ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα· ἡ μὲν εὔσταχυς χώρα.

CXXXV.

CXXXV. Fol. 199. *a*. In marg. Τῇ γ̄ τῆς ια̅ ἑβδ. — ΡΙΣ̅ : — Incip. Α᾽δ. καὶ πατ. μὴ ἐν τῇ δολέσῃ ταύτῃ.

CXXXVI. Fol. 200. *a*. In marg. Τῇ δ̄ τῆς ια̅ ἑβδ. — ΡΙΖ̅ : — i. *Feria quarta* etc. *Cat. CXVII.* Incip. Α᾽δελφοί μου καὶ πατέρες καὶ τέκνα· μὴ καταβαρησάτω ὑμᾶς.

CXXXVII. Fol. 200. *b*. In marg. Τῇ ε̄ τῆς ια̅ ἑβδ. — ΡΙΗ̅ : — Incip. Πατέρες μου καὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα· διπλοι ἐσμὲν οἱ ἄνθρωποι.

CXXXVIII. Fol. 202. *a*. Τῇ παρασκευῇ τῆς ια̅ ἑβδ. — ΡΙΘ̅ : — i. *Feria sexta hebdomadis* 11. *Cat. CXIX.* Incip. Πατέρες μου κ̀ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα· ῥήξατε παρακαλῶ.

CXXXIX. Fol. 202. *b*. Σαββάτῳ ια̅. ΡΚ̅ : — i. *Sabbato undecimo*. *Cat. CXX.* Incip. Αδελφοί μου καὶ πατέρες καὶ τέκνα· ἄλλός τις πόλεμος.

CXL. Fol. 203. *b*. In marg. Κυριακῇ ια̅. ΡΚΑ̅ : — i. *Dominica* 11. *Cat. CXXI* Incip. Α᾽δ. καὶ πατ. καίομαι καὶ περιέλκομαι.

CXLI. Fol. 204. *b*. In marg. Τῇ β̄ τῆς ιβ̅ ἑβδ. — ΡΚΒ̅ : — i. *Feria secunda hebdomadis* 12. *Cat. CXXII.* Incip. Πατέρες μου καὶ τέκνα καὶ ἀδελφοί μου· λέγει ὁ θεῖος ἀπόστολος.

CXLII. Fol. 206. *a*. In marg. Τῇ γ̄ τῆς ιβ̅ ἑβδ. — ΡΚΓ̅ : — Incip. Α᾽δελφοὶ καὶ τέκνα μου καὶ πατέρες· τὴν ἡμετέραν ταύτην ἀκαταστασίαν.

CXLIII. Fol. 207. *b*. In marg. Τῇ δ̄ τῆς ιβ̅ ἑβδ. — ΡΚΔ̅ : — Incip. Τέκνα μου· πατέρες καὶ ἀδελφοί μου· χθὲς εἴπομεν ὑμῖν ὅσα διὰ τῶν συνδέλων.

CXLIV. Fol. 209. *a*. Τῇ ε̄ τῆς ιβ̅ ἑβδ. — ΡΚΕ̅ : — i. *Feria quinta hebdomadis duodecimæ*. *Cat. CXXV.* Incip. Πατέρες· τέκνα μου καὶ ἀδελφοί μου· δεῦτε προσκυνήσωμεν.

CXLV. Fol. 210. *a*. In marg. Τῇ παρασκευῇ τῆς ιβ̅ ἑβδ. — ΡΚΣ̅ : — i. *Feria sexta hebdomadis* 12. *Cat. CXXVI.* Incip. Α᾽δελφοί· πατέρες καὶ τέκνα μου· προσευχώμεθα τῷ Θεῷ.

CXLVI. Fol. 211. *b*. In marg. Σαββάτῳ ιβ̅. ΡΚΖ̅ : — i. *Sabbato duodecimo*. *Cat. CXXVII.* Incip. Α᾽δελφοί μου τέκνα μου καὶ πατέρες· μετανοῶμεν καθ᾽ ἑκάστην.

CXLVII. Fol. 213. In marg. Κυριακῇ ιβ̅· ἦχος γ̄. ΡΚΗ̅ : — i. *Dominica* 12. *tonus* 3. *Cat. CXXVIII.* Incip. Πατέρες τέκνα μου καὶ ἀδελφοί μου· μὴ φθονῶμεν ἀλλήλοις.

CXLVIII. Fol. 214. In marg. Τῇ β̄ τῆς ιγ̅ ἑβδομάδος. — ΡΚΘ̅ :

ΡΚΘ : — i. *Feria secunda hebdomadis* 13. *Cat. CXXIX.* Incip. Α'δελφοὶ καὶ τέκνα καὶ πατέρες μϰ· γέγραπται· ἔλπισον ἐπὶ κύριον.

CXLIX. Fol. 216. *a*. Τῇ γ τῆς ιγ ἑβδ. — ΡΛ : — Incip. Α'δελφοὶ πατέρες μϰ καὶ τέκνα· ὥσπερ ὁ κάναβις· εἰ μὴ κατὰ λεπτὸν συντριβῇ. Post folium 215. error est in numeris.

CL. Fol. 218. In marg. Τῇ δ τῆς ιγ ἑβδ. — ΡΛΑ : — i. *Feria quarta hebdomadis* 13. *Cat. CXXXI.* Incip. Α'δελφοὶ καὶ τέκνα καὶ πατέρες· ἐάν περ βϰλώμεθα θλίψιν ἅπασαν.

CLI. Fol. 220. *a*. In marg. Τῇ ε τῆς ιγ ἑβδ. — ΡΛΒ : — i. *Feria quinta hebdomadis* 13. *Cat. CXXXII.* Incip. Α'δ. ϗ πατ. ἀναμνημονεύσατε ἕκαστος.

CLII. Fol. 221. *a*. In marg. Τῇ παρασκευῇ τῆς ιγ ἑβδομ. — ΡΛΓ : — i. *Feria sexta hebdomadis* 13. *Cat. CXXXIII.* Incip. Α'δελφοὶ ϗ πατέρες μϰ ϗ τέκνα· τὸ μὲν πνεῦμα μϰ πρόθυμον.

CLIII. Fol. 222. In marg. Σαββάτῳ ιγ. ΡΛ : — i. *Sabbato decimotertio. Cat. CXXX.* Incip. Πατέρες μϰ καὶ τέκνα περιπόθητα. συνέλθετε πρὸς ἑαυτϰς. Puto hanc esse Catechesim 134.

CLIV. Fol. 223. *a*. In marg. Κυριακῇ ιγ. ἦχος δ. — ΡΛΕ : — i. *Dominica* 13. *echus, seu tonus* 4. *Cat. CXXXV.* Incip. Πατέρες μϰ ϗ ἀδελφοὶ μϰ ϗ τέκνα. καλὸν ὑμῖν ϗ χρεωστικόν.

CLV. Fol. 224. *b*. In marg. Τῇ β τῆς ιδ ἑβδ. — ΡΛϚ : — i. *Feria secunda hebdomadis* 14. *Cat. CXXXVI.* Incip. Πατέρες μϰ ϗ ἀδελφοὶ ϗ τέκνα· ἀγαθὸν ϗ πολυέλεον Θεόν.

CLVI. Fol. 225. *b*. Τῇ γ τῆς ιδ ἑβδ. — ΡΛΗ : — Incip. Πατέρες μϰ ϗ ἀδελφοὶ ϗ τέκνα· τίς ϰκ αθλήσας στεφανϰται; Error est in numeris Catechesium.

CLVII. Fol. 226. *a*. In marg. Τῇ δ τῆς ιδ ἑβδ. — ΡΛΘ : — Incip. Πατέρες μϰ ϗ ἀδελφοὶ ϗ τέκνα· ἐξ ἀποστολικῆς προσφωνήσεως.

CLVIII. Fol. 227. *b*. In marg. Τῇ ε τῆς ιδ ἑβδ. — ΡΜ : — i. *Feria quinta hebdomadis* 14. *Cat. CXL.* Incip. Πατέρες μϰ καὶ ἀδελφοὶ ϗ τέκνα· ἀναβαίνϰσιν ἕως τῶν ϰρανῶν.

CLIX. Folio, quod nullo signatum est numero ex errore. In marg. Τῇ παρασκευῇ τῆς ιδ ἑβδ. — ΡΜΑ : — i. *Feria sexta hebdomadis* 14. *Cat. CXLI.* Incip. Πατέρες μϰ ϗ ἀδελφοὶ ϗ τέκνα· τὴν τῶν τιμίων ὑμῶν ψυχῶν φροντίδα.

CLX. Fol. 228. *b*. (quod esse deberet 229) In marg.

Σαββάτῳ ιδ. ΡΜΒ: — i. *Sabbato* 14. *Cat. CXLII.* Incip. Ἀδελ. καὶ πατ. γνῶτε καὶ ἴδετε πῶ ἐσμέν.

CLXI. Fol. 229. *b.* In marg. Κυριακῇ ιδ. ΡΜΓ: — i. *Dominica* 14. *Cat. CXLIII.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. ἴστε πάντες.

CLXII. Fol. 230. *a.* In marg. Τῇ β τῆς ιε ἑβδ. — ΡΜΓ: — i. *Feria secunda hebdomadis* 15. *Cat. CXLIII.* (error est in hoc numero.) Incip. Ἀδ. καὶ πατ. καὶ τέκνα· αἰτεῖτε καὶ δέεσθε.

CLXIII. Fol. 231. *b.* Τῇ γ τῆς ιε ἑβδ. — ΡΜΔ: — i. *Feria tertia hebdomadis* 15. *Cat. CXLIV.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. καὶ τέκνα· ἀνδρίζεσθε καὶ κραταιοῦσθε.

CLXIV. Fol. 232. *b.* In marg. Τῇ δ τῆς ιε ἑβδ. — ΡΜΕ: — Incip. Πατέρες καὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα· ὡς γῆ πίων καὶ ἀγαθή.

CLXV. Fol. 233. *b.* In marg. Τῇ ε τῆς ιε ἑβδ. — ΡΜS: — Incip. Ἀδ. καὶ πατ. γινώσκοντες ὁποῖα ἡμῖν.

CLXVI. Fol. 234. *b.* In marg. Τῇ παρασκευῇ τῆς ιε ἑβδ. — ΡΜΖ: — i. *Feria sexta hebdomadis* 15. *Cat. CXLVII.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. ὅτε ἐγὼ ὡς νομίζω.

CLXVII. Fol. 236. Σαββάτῳ ιε. ΡΜΗ: — i. *Sabbato* 15. *Cat. CXLVIII.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. χαίρειν καὶ εὐφραίνεσθαι.

CLXVIII. Fol. 237. Κυριακῇ ιε· ἦχος πλάγ. β. — ΡΜΘ: — i. *Dominica* 15. *tonus obliquus secund. Cat. CXLIX.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. τηρήσατε ἑαυτοὺς ἀβλαβεῖς.

CLXIX. Fol. 238. Τῇ β τῆς ις ἑβδ. — ΡΝ: — i. *Feria secunda hebdomadis* 16. *Cat. CL.* Incip. Πατέρες μου καὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα· τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν.

CLXX. Fol. 239. *b.* Τῇ γ τῆς ις ἑβδ. — ΡΝΑ: — Incip. Ἀδ. καὶ πατ. παρακαλῶ ὑμᾶς ἀνολιγώρως στήκετε.

CLXXI. Fol. 240. *b.* Τῇ δ τῆς ις ἑβδ. — ΡΝΒ: — Incip. Ἀδ. καὶ πατ. καὶ τέκνα· ἐν τῷ προσακροᾶσθαι.

CLXXII. Fol. 241. *b.* Τῇ ε τῆς ις ἑβδ. — ΡΝΓ: — Incip. Ἀδ. καὶ πατ. παρακαλῶ ὑμᾶς· ἐπιβλέψατε τὰς διακονίας ὑμῶν.

CLXXIII. Fol. 242. *b.* Τῇ παρασκευῇ τῆς ις ἑβδ. — ΡΝΔ: — i. *Feria sexta hebdomadis* 16. *Cat. CLIV.* Incip. Ἀδ. καὶ τέκνα μου καὶ πατ. εἰ θέλομεν ἐν ἀληθείᾳ.

CLXXIV Fol. 244. *b.* Σαββάτῳ ις. ΡΝΕ: — i. *Sabbato decimosexto. Cat. CLV.* Incip. Πατέρες μου καὶ ἀδελφοί μου καὶ τέκνα μου. ἐὰν τὰ χθὲς ἡμῖν εἰρημένα κατέχωμεν ἀεί.

CLXXV. Fol. 246. *b.* Κυριακῇ ις. ἦχος β. ΡΝς: — i. *Domini-*

minica 16. *tonus* 2. *Cat. CLVI.* Incip. Πατέρες μȣ ϗ τέκνα ϗ ἀδελφοί μȣ. ὁ κτησάμενος τὴν ἀγάπην.

CLXXVI. Fol. 248. Τῇ β̄ τῆς ιζ̄ ἑβδ. — ΡΝΖ: — i. *Feria secunda hebdomadis* 17. *Cat. CLVII.* Incip. Τέκνα μȣ πατέρες ϗ ἀδελφοί· ἡ ἐγκράτεια μαραίνει τὴν ἐπιθυμίαν.

CLXXVII. Fol. 251. Τῇ γ̄ τῆς ιζ̄ ἑβδ. — ΡΝΗ: — Incip. Α'δ. ϗ πατ. ϗ τέκνα μȣ. καλὴ ἡ κατάνυξις.

CLXXVIII. Fol. 253. *b.* Τῇ δ̄ τῆς ιζ̄ ἑβδ. — ΡΝΘ: — Incip. Α'δ. ϗ πατ. ϗ τέκνα μȣ. προσέχωμεν τῇ τῶν θείων γραφῶν ἀναγνώσει διηνεκῶς.

CLXXIX. Fol. 255. *b.* Τῇ ε̄ τῆς ιζ̄ ἑβδ. — ΡΞ: — Incip. Πατέρες μȣ ϗ τέκνα ϗ ἀδελφοί μȣ. ποίαν ἀπολογίαν.

CLXXX. Fol. 257. *b.* Τῇ παρασκευῇ τῆς ιζ̄ ἑβδ. — ΡΞΑ: — i. *Feria sexta hebdomadis* 17. *Cat. CLXI.* Incip. Πατ. ϗ ἀδ. ϗ τέκνα· ἐν εὐθυμίᾳ ἠρξάμην γίνεσθαι.

CLXXXI. Fol. 259. Σαββάτῳ ιζ̄. ΡΞΒ: — i. *Sabbato decimo septimo. Cat. CLXII.* Incip. Α'δελφοί μȣ ϗ πατέρες ϗ τέκνα. τὰ ῥήματα τῆς ταπεινώσεώς μȣ.

CLXXXII. Fol. 260. Τῇ κυριακῇ ιζ̄. ἦχος πλάγ. δ̄. — ΡΞΓ: — i. *Dominica* 17. *tonus obliquus quart. Cat. CLXIII.* Incip. Α'δ. ϗ πατ. μάθετε εἶπεν ὁ κύριος ἀπ' ἐμȣ.

CLXXXIII. Fol. 261. *b.* Τῇ β̄ τῆς ιη̄ ἑβδ. — ΡΞΔ: — i. *Feria secunda hebdomadis* 18. *Cat. CLXIV.* Incip. Πατέρες μȣ ϗ ἀδελφοί ϗ τέκνα· ἀεὶ μὲν μαίνεται ϗ ὁρμᾷ ὁ ἐχθρός.

CLXXXIV. Fol. 263. Τῇ γ̄ τῆς ιη̄ ἑβδ. — ΡΞΕ: — Incip. Α'δελφοί μȣ ϗ πατέρες ϗ τέκνα· βλέπω ὅτι καθ' ἑκάστην αὔξεται ὁ χορὸς τῆς ἀδελφότητος ἡμῶν.

CLXXXV. Fol. 264. Τῇ δ̄ τῆς ιη̄ ἑβδ. — ΡΞϛ: — Incip. Πατέρες μȣ ϗ ἀδελφοὶ ϗ τέκνα· ἐν τῇ ποντοπόρῳ νηὶ πάρεστι μὲν ϗ κυβερνήτης.

CLXXXVI. Fol. 265. *b.* Τῇ ε̄ τῆς ιη̄ ἑβδ. — ΡΞΖ: — Incip. Πατέρες μȣ ϗ ἀδελφοὶ ϗ τέκνα· ἐν τῷ ἀσθενεῖν με.

CLXXXVII. Fol. 267. Τῇ παρασκευῇ τῆς ιη̄ ἑβδ. — ΡΞΗ: — Incip. Πατέρες μȣ ϗ ἀδελφοὶ ϗ τέκνα· εὔχομαι ὡς ἀνάξιος· παρακαλῶ ὡς ταπεινός.

CLXXXVIII. Fol. 268. *b.* Σαββάτῳ ιη̄. ΡΞΘ: — i. *Sabbato* 18. *Cat. CLXIX.* Incip. Πατέρες μȣ ϗ ἀδελφοὶ ϗ τέκνα· δέομαι ὑμῶν ὡς πατὴρ· ὡς ἀδελφός· ὡς τέκνον· ὡς δȣλος ὑμῶν.

CLXXXIX. Fol. 269. *b.* Κυριακῆ ιη· ἦχος πρῶτος — ΡΟ: — i. *Dominica* 18. *tonus* 1. *Cat. CLXX.* Incip. Πατ. κ̀ ἀδελφοί μϐ κ̀ τέκνα· ἐμάθετε ἀπὸ τῶν χθὲς εἰρημένων.

CXC. Fol. 271. Τῆ β τῆς ιθ ἑβδ. — ΡΟΑ: — i. *Feria secunda hebdomadis* 19. *Cat. CLXXI.* Incip. Πατέρες μϐ κ̀ ἀδελφοὶ κ̀ τέκνα· εἰ κ̀ ὑπὸ τϐ γήρως ἠσθένησα· ἀλλὰ μικρὸν δύναμαι λέγειν.

CXCI. Fol. 272. Τῆ γ τῆς ιθ ἑβδ. — ΡΟΒ: — Incip. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τέκνα μϐ περιπόθητα.

CXCII. Fol. 273. Τῆ δ τῆς ιθ ἑβδ. — ΡΟΓ: — Incip. Τέκνα μϐ θεοσύλλεκτα· παρακαλῶ ὑμᾶς ὁ ἀνάξιος ὑμῶν πατήρ.

CXCIII. Fol. 274. *b.* Τῆ ε τῆς ιθ ἑβδ. — ΡΟΔ: — Incip. Τέκνα μϐ ποθεινὰ τέκνα μϐ ἠγαπημένα προσέχετε παρακαλῶ τῆ ἀναγνώσει τῶν θείων γραφῶν.

CXCIV. Fol. 275. Τῆ παρασκευῆ τῆς ιθ ἑβδ. — ΡΟΕ: — Incip. Τέκνα μϐ πνευματικὰ κ̀ ἀδελφοὶ τιμιώτατοι· ϐκ ὀκνηρόν μοι ἐστὶ.

CXCV. Fol. 276. *b.* Σαββάτῳ ιθ. ΡΟΣ: — i. *Sabbato* 19. *Cat. CLXXVI.* Incip. Τέκνα μϐ πνευματικὰ κ̀ ἀδελφοί μϐ τιμιώτατοι· ἆρα ἴστε οἷον πικρὸν.

CXCVI. Fol. 277. *b.* Κυριακῆ ιθ. ἦχος β. ΡΟΖ: — i. *Dominica* 19. *tonus* 2. *Cat. CLXXVII.* Incip. Τέκνα μϐ ποθεινὰ κ̀ ἀδελφοί μϐ ἠγαπημένοι· μὴ δὴ παῤῥησιαζώμεθα.

CXCVII. Fol. 278. *b.* Τῆ β τῆς κ ἑβδ. — ΡΟΗ: — i. *Feria secunda hebdomadis* 20. *Cat. CLXXVIII.* Incip. Πατέρες μϐ κ̀ ἀδελφοὶ κ̀ τέκνα· ὁ μὲν νόμος τῆς προστασίας.

CXCVIII. Fol. 279. *b.* Τῆ γ τῆς κ ἑβδομ. — ΡΟΘ: — Incip. Πατέρες κ̀ ἀδελφοί μϐ· δεῦτε προσκυνήσωμεν κ̀ προσπέσωμεν τῷ κυρίῳ.

CXCIX. Fol. 280. *b.* Τῆ δ τῆς κ ἑβδ. — ΡΠ: — Incip. Πατέρες μϐ κ̀ ἀδελφοὶ· μικροῖς μὲν κ̀ ἀναξίοις λόγοις.

CC. Fol. 282. Τῆ ε τῆς κ ἑβδ. — ΡΠΑ: — Incip. Τέκνα μϐ κ̀ πατέρες κ̀ ἀδελφοὶ· ὁ εἰς εὐχὴν μόνην.

CCI. Fol. 284. Τῆ παρασκευῆ τῆς κ ἑβδ. — ΡΠΒ: — i. *Feria sexta hebdomadis* 20. *Cat. CLXXXII.* Incip. Πατέρες μϐ καὶ τέκνα μϐ κ̀ ἀδελφοί μϐ· οἱ ἐν ἀληθείᾳ τὸν Θεόν.

CCII. Fol. 286. *b.* Σαββάτῳ κ. ΡΠΓ: — i. *Sabbato* 20. *Cat. CLXXXIII.* Incip. Ἀδ. καὶ πατ. καὶ τέκνα μϐ· ὥσπερ ἐκ διαφόρων ἀφορμῶν.

CCIII.

CCIII. Fol. 288. *b.* Κυριακῇ κ̄. ἦχος γ̄. ΡΠΔ: — i. *Domin. 20. tonus 3. Cat. CLXXXIV.* Incip. Πατέρες μου καὶ τέκνα καὶ ἀδελφοί μου· ἕως ἂν τοῖς πράγμασι.

CCIV. Fol. 291. Τῇ β̄ τῆς κα ἑβδ. — ΡΠΕ: — i. *Feria secunda hebdomadis 21. Cat. CLXXXV.* Incip. Τέκνα μου καὶ ἀδελφοί μου καὶ πατέρες· γνόντες τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ.

CCV. Fol. 293. Τῇ γ̄ τῆς κα ἑβδ. — ΡΠS: — Incip. Ἀδελφοί μου κ̓ τέκνα μου· οὐκ ἀπὸ τῶν φανερῶν.

CCVI. Fol. 295. Τῇ δ̄ τῆς κα ἑβδ. — ΡΠΖ: — Incip. Πατέρες μου κ̓ τέκνα μου κ̓ ἀδελφοί μου· ὁ μέγας τῆς οἰκουμένης διδάσκαλος.

CCVII. Fol. 297. Τῇ ε̄ τῆς κα ἑβδ. — ΡΠΗ: — Inc. Τέκνα μου ἐν κυρίῳ περιπόθητα· λέγει τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον.

CCVIII. Fol. 298. *b.* Τῇ παρασκευῇ τῆς κα ἑβδ. — ΡΠΘ: — Incip. Πατέρες μου κ̓ ἀδελφοί μου· τὴν σήμερον περὶ ἐμαυτοῦ καὶ τῶν μετ᾽ ἐμὲ προεστώτων τὸν λόγον ποιησώμεθα.

CCIX. Fol. 300. Σαββάτῳ κα. ΡϘ: — i. *Sabbato 21. Cat. CXC.* Incip. Τέκνα μου κ̓ ἀδελφοί μου· ἐπιμελώμεθα τῆς εὐχῆς.

CCX. Fol. 302. Κυριακῇ κα. ἦχος δ̄. ΡϘΑ: — i. *Dominica 21. tonus 4. Cat. CXCI.* Incip. Ἀδελφοὶ κ̓ πατέρες· προσδράμωμεν τῷ καλοῦντι χριστῷ.

CCXI. Fol. 304. Τῇ β̄ τῆς κβ ἑβδ. — ΡϘΒ: — i. *Feria secunda hebdomadis 22. Cat. CXCII.* Incip. Πατέρες κ̓ ἀδελφοί· ὥσπερ ἐν τοῖς φαινομένοις.

CCXII. Fol. 305. *b.* Τῇ γ̄ τῆς κβ ἑβδ. — ΡϘΓ: — Incip. Πατέρες μου κ̓ τέκνα κ̓ ἀδελφοί μου· τὸν θησαυρὸν ὃν ὁ ἀπόστολος.

CCXIII. Fol. 307. Τῇ δ̄ τῆς κβ ἑβδ. — ΡϘΔ: — Incip. Ἀδελφοί μου· κ̓ τέκνα μου κ̓ πατέρες μου. τὸ τοῦ γάμου ἔνδυμα.

CCXIV. Fol. 308. *b.* Τῇ ε̄ τῆς κβ ἑβδ. — ΡϘΕ: — Incip. Τέκνα μου πατέρες μου ἀδελφοί μου· εἰ φιλαλήθως θέλομεν. Post folium 309. desunt octo folia, ut puto, idest finis catechesis 195, et cæteræ catecheses usque ad 203.

CCXV. Fol. 310. (quod esse deberet 319.) deest initium catechesis 203. Prima verba quæ supersunt, sunt hæc: οὖν καὶ ἡμεῖς φλεβότομα κ̓ σιδήρια.

CCXVI. Fol 310. *b.* Σαββάτῳ κγ. ΣΔ: — i. *Sabbato 23. Cat. CCIV.* Incip. Πατέρες μου κ̓ ἀδελφοί μου κ̓ τέκνα μου· ἐὰν ἐπιδειξώμεθα μέν.

CCXVII.

CCXVII. Fol. 312. Κυριακῇ κγ. ἦχος πλάγ. β. — CE: — i. *Dominica* 23. *tonus obliquus secund. Cat. CCV.* Incip. Ἀδελφοί μου. τέκνα μου καὶ πατέρες· ἐκ τῶν φαινομένων τούτων.

CCXVIII. Fol. 314. Τῇ β τῆς κδ ἑβδ. — Cς: — i. *Feria secunda hebdomadis* 24. *Cat. CCVI.* Incip. Τέκνα μου ποθεινότατα· ἀναλογίσασθέ μοι τον βασιλικὸν οἶκον.

CCXIX. Fol. 315. *b.* Τῇ γ τῆς κδ ἑβδ. — CZ: — Incip. Ἀδελφοί μου περιπόθητοι· ὅταν ἀκούσητε.

CCXX. Fol. 317. Τῇ δ τῆς κδ ἑβδ. — CH: — Incip. Πατέρες μου τιμιώτατοι· ὥσπερ ἡ ἐναντία δύναμις.

CCXXI. Fol. 319. Τῇ ε τῆς κδ ἑβδ. — CΘ: — Incip. Πατέρες μου καὶ ἀδελφοί μου καὶ τέκνα μου· ὅτ' ἄν τινα ἐξ ὑμῶν λογισμὸς εἰσέλθῃ.

CCXXII. Fol. 320. *b.* Τῇ παρασκευῇ τῆς κδ ἑβδ. — CI: — Incip. Ἀδελφοί μου καὶ τέκνα μου καὶ πατέρες· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε.

CCXXIII. Fol. 322. Σαββάτῳ κδ. CIA: — i. *Sabbato* 24. *Cat. CCXI.* Incip. Τέκνα μου πατέρες τε καὶ ἀδελφοί μου· ἐπισπασώμεθα τὴν τῶν δοκούντων.

CCXXIV. Fol. 324. Κυριακῇ κδ. ἦχος βαρὺς — CIB: — i. *Dominica* 24. *tonus gravis. Cat. CCXII.* Incip. Πατέρες καὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα μου· βλέπετε μὴ τοῖς λογισμοῖς.

CCXXV. Fol. 326. Τῇ β τῆς κε ἑβδ. — CIΓ: — i. *Feria secunda hebdomadis* 25. *Cat. CCXIII.* Incip. Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα μου καὶ πατέρες· σπουδάζωμεν τηρεῖν ἑαυτούς. Post folium 327. desunt quatuor folia, nempe catechesis 214, 215, et initium 216æ.

CCXXVI. Deest, ut dixi, initium catecheseos 216. Prima verba, quæ nunc supersunt hujus catecheseos, sunt hæc: ἐλπιζόμενον ἢ, εἰ μὴ παρὰ Θεοῦ μόνου.

CCXXVII. Fol. 328. (quod alio numero signari debuisset), a tergo. Τῇ παρασκευῇ τῆς κε ἑβδ. — CIZ: — i. *Feria sexta hebdomadis* 25. *Cat. CCXVII.* Incip. Πατέρες ἀδελφοί μου καὶ τέκνα μου· μὴ πειθώμεθα τοῖς λογισμοῖς ἁπλῶς.

CCXXVIII. Fol. 330. Σαββάτῳ κε. CIH: — i. *Sabbato* 25. *Cat. CCXVIII.* Incip. Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα μου καὶ πατέρες μου· ἐν τῷ βίῳ τούτῳ, τοῦ Θεοῦ ἡμᾶς συγκαλέσαντος.

CCXXIX. Fol. 332. Κυριακῇ κε. ἦχος πλάγιος δ. — CIΘ: — i. *Dominica* 25. *tonus obliquus quarti. Cat. CCXIX.* Incip. Τέκνα μου καὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί μου· πάσῃ φυλακῇ.

CCXXX.

CCXXX. Fol. 333. *b.* Τῇ β̄ τῆς κ̄ς̄ ἑβδ. — C̄K̄ : — i. *Feria secunda hebdomadis 26. Cat. CCXX.* Incip. Πατέρες μȣ κ) ἀδελφοὶ μȣ κ) τέκνα μȣ· ἀπεχώμεθα παντελῶς.

CCXXXI. Fol. 335. *b.* Τῇ γ̄ τῆς κ̄ς̄ ἑβδ. — C̄K̄Ā : — Incip. Τιμιώτατοί μȣ πατέρες· ἐὰν ὁ πόλεμος τῆς σαρκός.

CCXXXII. Fol. 337. Τῇ δ̄ τῆς κ̄ς̄ ἑβδ — C̄K̄B̄ : — Incip. Πατέρες μȣ κ) ἀδελφοί· ὀφειλέτης ὑμῶν εἰμί.

CCXXXIII. Fol. 338. Τῇ ε̄ τῆς κ̄ς̄ ἑβδ. — C̄K̄Γ̄ : — Incip. Πατέρες μȣ κ) ἀδελφοί· ἡ καρδία μȣ καιομένη ἐστιν.

CCXXXIV. Fol. 339. Τῇ παρασκευῇ τῆς κ̄ς̄ ἑβδ. — C̄K̄Δ̄ : — Incip. Α'δελφοὶ κ) πατέρες· γινώσκετε ὅτι προσέρχονται.

CCXXXV. Fol. 340. Caββάτῳ κ̄ς̄. C̄K̄Ē : — i. *Sabbato 26. Cat. CCXXV.* Incip. Α'δελφοὶ κ) πατέρες· διὰ σιῶν, ȣ σιωπήσω.

CCXXXVI. Fol. 341. *b.* Κυριακῇ κ̄ς̄. ἦχος ᾱ. C̄K̄ς̄ : — i. *Dominica 26. tonus* 1. *Cat. CCXXVI.* Incip. Πατέρες καὶ ἀδελφοί· τὴν κοιλίαν μȣ ἀλγῶ.

CCXXXVII. Fol. 342. *b.* Τῇ β̄ τῆς κ̄ζ̄ ἑβδ. — C̄K̄Z̄ : — i. *Feria secunda hebdomadis 27. Cat. CCXXVII.* Incip. Α'δελφοί μȣ κ) πατέρες· ȣ παύσομαι καθ' ἡμέραν.

CCXXXVIII. Fol. 343. *b.* Τῇ γ̄ τῆς κ̄ζ̄ ἑβδ. — C̄K̄H̄ : — Incip. Α'δελφοί μȣ κ) πατέρες· ἔχετε τὰς τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν.

CCXXXIX. Fol. 345. Τῇ δ̄ τῆς κ̄ζ̄ ἑβδ. — C̄K̄Θ̄ : — Incip. Α'δελφοὶ κ) πατέρες· ὅτε προσκαλεῖσθε.

CCXL. Fol. 345. *b.* Τῇ ε̄ τῆς κ̄ζ̄ ἑβδ. — C̄Λ̄ : — Incip. Τέκνα μȣ κ) ἀδελφοί· μὴ γίνεσθε νωθροὶ τοῖς ἀκοαῖς.

CCXLI. Fol. 346. *b.* Τῇ παρασκευῇ τῆς κ̄ζ̄ ἑβδ. — C̄Λ̄Ā : — Incip. Τέκνα μȣ κ) ἀδελφοί μȣ· ἐργώδης ἐστὶν ὁ βίος.

CCXLII. Fol. 347. *b.* Caββάτῳ κ̄ζ̄. C̄Λ̄B̄ : — i. *Sabbato 27. Cat. CCXXXII.* Incip. Α'δελφοὶ κ) πατέρες· τί εἴπω ἢ τί λαλήσω καινότερον. Absolvitur hæc Catechesis folio 348. *b.*, quod nunc est postremum, his verbis: καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ ὑμῶν· ἐν χριστῷ ἰησȣ̃.

LXII.

Codex membraneus, in quarto, constans foliis 252, scriptus seculo XII, mutilus in fine.

Continet centumtrigintaquinque Catecheses S. Theodori Studitæ, ejusdem Testamentum, et Naucratii Epistolam encyclicam. Vide Fabricium Bibl. græc. vol. 9. pag. 244, et vol. 12. pag. 275, et seqq.

I. Fol. 1. Tit. Εἰς τὸ ἅγιον πάσχα. Τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ϗ ὁμολογητȣ̃ Θεοδώρȣ ἡγȣμένȣ τῶν στȣδίȣ Κατηχήσεις πρὸς τȣ̀ς ἑαυτȣ̃ μαθητάς: idest: *In Sancto Paschate. Sancti Patris nostri et Confessoris Theodori Abbatis Monachorum Studii, Catecheses ad suos Discipulos.* Initium primæ Catechesis: Ἀδελφοὶ ϗ πατέρες· ἐπειδὴ ἠξιώθημεν χάριτι χριστȣ̃ τὸ ἅγιον πάσχα ἀποπληρῶσαι.

II. Fol. 2. *a.* In marg. Μετὰ τὸ πάσχα· ϗ εἰς τὴν μνήμην τȣ̃ μακαρίȣ δομιτίȣ. Titulus secundæ Catechesis: Ὅτι χρὴ ἀποθνήσκειν ἡμᾶς ἀεὶ τὸν προαιρετικὸν θάνατον· ϗ περὶ εὐταξίας: — εὐλόγησον πάτερ: — Β̄. Inc. Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· τὸ πάσχα παρῆλθε.

III. Fol. 4. *a.* Catechesis 3. Tit. Ὅτι δεῖ περιπατεῖν ἡμᾶς ἀξίως τȣ̃ μοναστικȣ̃ ἐπαγγέλματος· ϗ τȣ̃ διωγμȣ̃ ȣ̃ δεδιώγμεθα διὰ κύριον: — εὐλ. πάτ. — Γ̄. Incip. Ἀδ. καὶ πατ. χαρᾷ χαίρομεν οἱ ταπεινοί.

IV. Fol. 5. *b.* Catech. 4. Tit. Περὶ τȣ̃ προσέχειν αὐτοῖς καὶ φεύγειν τȣ̀ς ὀλεθρίȣς τόπȣς καὶ τρόπȣς τῆς ἁμαρτίας: — Πάτ. εὐλόγησον: — Δ̄. Incip. Ἀδ. καὶ πατ. καιρὸς ἡμᾶς καλεῖ μετὰ τὴν ἑορτὴν πάλιν πρὸς διάλεξιν ἐλθεῖν.

V. Fol. 7. *a.* Catech. 5. Tit. Περὶ τȣ̃ φοβερȣ̃ κριτηρίȣ· καὶ περὶ τȣ̃ ἀσφαλῶς διαμείβειν τὰς ἡμέρας τῆς παρȣ́σης ἡμῶν ζωῆς: — Ε̄. Incip. Ἀδ. καὶ πατ. ἡ ἐπιμονὴ τῆς παρȣ́σης ζωῆς.

VI. Fol. 9. *a.* Catech. 6. In marg. Πρὸ τῆς μεσοπεντικοστῆς (sic): tum alia manu: + εἰς τὸ ἔαρ, καὶ εἰς τὴν μεσοΝ (i. μεσοπεντηκοστήν). Tit. Ὅτι δεῖ εὐωδιάζειν ἑαυτȣ̀ς διὰ τῆς τῶν ἀρετῶν ἀναλήψεως: — εὐλόγησον πάτ. — Incip. Ἀδ. καὶ πατ. Τῇ χριστȣ̃ ἀναστάσει καὶ ἡ κτίσις.

VII. Fol. 10. *b.* Catech. 7. Tit. Περὶ τῆς ἀναλήψεως τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃· καὶ τȣ̃ θεαρέστως ἀναστρέφεσθαι ἐν ἑαυτοῖς. Incip. Ἀδ. καὶ πατ. ἑορτῶν ἑορτὴ ἡμῖν.

VIII. Fol. 12. *a.* Catech. 8. Tit. Ὅτι δεῖ μετὰ καθαρȣ̃ συνειδότος μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων· ῥηθεῖσα ἐν τῇ ἀναλήψίμῳ. Incip.

Incip. Ἀδ. καὶ πατ. ἡ ἀναλήψιμος πάρεστι, καὶ ἡ ἑορτή. In marg. μετὰ τὴν ἀνάληψιν.

IX. Fol. 13. *b.* Catech. 9. Tit. Περὶ τῆς καθόδȣ τȣ̃ ἁγίȣ πνεύματος· καὶ τȣ̃ θανάτȣ τȣ̃ ταπεινȣ̃ εὐτρεπιανȣ̃: — In marg. θ̄· εἰς τὴν ν̄. Incip. Ἀδ. καὶ πατ. ἐπὶ τῇ πεντηκοστῇ πάρεσμεν. Qui in titulo vocatur Eutrepianus, in Catechesi dicitur Euprepianus.

X. Fol. 17. *a.* Catechesis 10. habita in Dominica omnium Sanctorum, quæ apud nos est Dominica SS. Trinitatis. In marg. Εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς πάντας: — Ī. — Tit. Ὅτι ȣ̉χ οἱ δι᾽ αἵματος μόνοι μάρτυρες· ἀλλὰ καὶ οἱ διὰ βίȣ ἐνθέȣ πολιτευόμενοι: — Incip. Ἀδ. καὶ πατ. ἑορτὴ μέν ἐστιν ἑορτῶν ἡ ἁγία πεντηκοστή· ἥνπερ ἑορτᾶσαι ἠξιώθημεν· ἑορτὴ δὲ καὶ ἡ τῶν ἁγίων πάντων.

XI. Fol. 19. *a.* Catech. 11. In marg. λόγος ΙΑ. Tit. Διδασκαλία περὶ εἰρήνης: — Κυριακῇ ᾱ. Incip. Ἀδ. καὶ πατ. εἰρήνης ἡμέρα ἡ κυριακή· ἐν αὐτῇ γὰρ ὁ κύριος.

XII. Fol. 20. *b.* Cat. 12. habita in Dominica secunda. In marg. Κυριακῇ β̄. — λόγος ιβ̄. Tit. Ὅτι χρὴ μετ᾽ αἰδȣ̃ς καὶ ἀγάπης Θεȣ̃ διαμείβειν τὸν βίον ἡμῶν· καὶ περὶ τῆς κοιμήσεως τȣ̃ ἀδελφȣ̃ εὐδοκίμȣ: — Incip. Ἀδελ. καὶ πατ. αὕτη ἡ ἡμέρα τῆς κυριακῆς.

XIII. Fol. 22. *a.* Cat. 13. habita in Dominica tertia. In marg. Κυριακῇ γ̄: — ΙΓ. Tit. Περὶ μνήμης θανάτȣ καὶ ἀπολογίας τῶν βεβιωμένων ἡμῖν ἐπὶ τȣ̃ φοβερȣ̃ κριτηρίȣ: — Incip. Ἀδελ. καὶ πατ. ἡ μὲν ἡμέρα ἀναστάσιμος· ἐμοὶ δὲ, περὶ θανάτȣ διαλεκτέον.

XIV. Fol. 24. *a.* Cat. 14. Tit. Περὶ τῆς ἐνθέȣ ἡμῶν πολιτείας· καὶ τȣ̃ μὴ ὑποπτήσσειν ἐν τοῖς πειρασμοῖς: — εὐλ. πάτ. — ΙΔ. Incip. Ἀδ. καὶ πατ. λαλεῖν ἡμᾶς δεῖ.

XV. Fol. 26. *a.* Cat. 15. In marg. Μετὰ τὴν μνήμην τȣ̃ προδρόμȣ: — ΙΕ. Tit. Δογματικὴ περὶ τιμῆς καὶ προσκυνήσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων: — Πάτ. εὐλ. — Incip. Ἀδ. καὶ πατ. χθὲς ἐπειδὴ ἑορτάσαμεν τὴν μνήμην τȣ̃ προδρόμȣ. Edita est. Vide Fabricium Bibl. græc. vol. 9. pag. 243.

XVI. Fol. 28. *a.* Cat. 16. In marg. Εἰς τὸ θέρος: — ις̄. Tit. Περὶ νεκρώσεως τῶν παθῶν καὶ τȣ̃ πνευματικȣ̃ θερισμȣ̃: — λόγος ις̄: — εἰς τὴν ἀρχὴν τȣ̃ θέρȣς. Incip. Ἀδ. καὶ πατ. καιρὸς ὁ παρὼν τȣ̃ θέρȣς· καὶ καιρὸς κόπων.

XVII. Fol. 29. *b.* Cat. 17. In marg. Εἰς τὸ θέρος: — ΙΖ.

 Tit.

Tit. Περὶ πνευματικȣ͂ θερισμȣ͂ καὶ τῶν (l. τῆς) ἐπιτεταμένης ἀσκήσεως τῶν τȣ͂ χριστȣ͂ θεραπόντων: — ΙΖ. Incip. Ἀ'δ. καὶ πατ. θέρȣς ὥρα καθὼς ὁρᾶτε.

XVIII. Fol. 31. *a*. Cat. 18. In marg. Εἰς τὸ θέρος: — ΙΗ. Tit. Περὶ ἀπροσπαθείας τῶν τῆδε ἡδέων· καὶ ἐφέσεως τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν: — λόγος ιη. Incip. Ἀ'δ. καὶ πατ. ἔκλυσιν ποιεῖτε τȣ͂ σώματος, ἡ ὥρα τȣ͂ θέρȣς.

XIX. Fol. 32. *b*. Cat. 19. Tit. Περὶ ὑπομονῆς καὶ τȣ͂ προσίεσθαι τȣ̀ς ἐρχομένȣς πρὸς ὑποταγήν: — λόγος ιθ. Incip. Ἀ'δ. καὶ πατ. παρατρέχων παρατρέχει ὁ χρόνος· καί γε παρελήλυθεν τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡ τεσσαρακοστή.

XX. Fol. 34. *a*. Cat. 20. Tit. Ο῞τι δεῖ φυλάττειν ἡμᾶς τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ὡραιότητα ἀκηλίδωτον· καὶ περὶ μετανοίας: — Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν: — λόγος κ. Incip. Ἀ'δ. καὶ πατ. τὰ προεόρτια τῆς θείας μεταμορφώσεως.

XXI. Fol. 36. *b*. Cat. 21. Tit. Περὶ μνήμης θανάτȣ· ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς κοιμήσεως μιχαὴλ τȣ͂ ἁγιωτάτȣ μητροπολίτȣ συνάδων: — λόγος κα. Incip. Ἀ'δ. καὶ πατ. πολλαὶ πανηγύρεις ἐν τῷ αἰῶνι τȣ́τῳ.

XXII. Fol. 38. *a*. Cat. 22. Tit. Περὶ τῆς κοιμήσεως ἰωάννȣ τȣ͂ ἁγιωτάτȣ μητροπολίτȣ χαλκηδόνος· καὶ ὅτι γνωριȣ͂μεν ἀλλήλȣς ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ: — λόγος κβ. Incip. Ἀ'δ. καὶ πατ. μικρὸν ἀποδημήσαντες. Laudat Johannem hunc Metropolitam Chalcedonis nuper defunctum ut maxime Orthodoxum.

XXIII. Fol. 40. *a*. Cat. 23. In marg. superiori: Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκȣ. Et in margine imo: Εἰς τὴν παραμονὴν τῆς κοιμήσεως τῆς θεοτόκȣ: — λόγος κγ. Tit. Περὶ τῆς ἐνταῦθα πνευματικῆς πανηγύρεως· καὶ ἐντεύξεως τῆς βασιλείας τῶν ȣ̓ρανῶν: — Incip. Ἀ'δ. καὶ πατ. πανηγύρεις ἐπιτελȣ͂νται κατὰ καιρὸν ὧδε καὶ ὧδε· ὥσπερ καὶ μίαν ἐν τῇ νικομηδίᾳ· ἐφ' ἃς συντρέχȣσιν οἱ ἄνθρωποι.

XXIV. Fol. 41. *b*. Cat. 24. In marg. Εἰς τὴν α τȣ͂ σεπτεβρίȣ: — ΚΔ. Tit. Περὶ τῆς ἀνυπερβλήτȣ δωρεᾶς τȣ͂ θεȣ͂ καὶ τῆς εἰς αὐτὸν ἀγάπης καὶ μίσȣς τȣ͂ διαβόλȣ· καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης: — Εἰς τὴν ἀρχὴν τȣ͂ ἐνιαυτȣ͂: — Incip. Ἀ'δ. καὶ πατ. ἀρχὴ τȣ͂ ἐνιαυτȣ͂ εἰσελήλυθεν ἤδη.

XXV. Fol. 43. *b*. Cat. 25. in Vindemiam. In marg. Εἰς τὸ τρύγος: — ΚΕ. Tit. Περὶ τȣ͂ μὴ ἐκφέρειν ἀκάνθας καὶ τριβόλȣς παθῶν· ἀλλὰ καρποφορεῖν τȣ̀ς τῆς ἀρετῆς βότρυας: — Incip. Ἀ'δ. καὶ

καὶ πατ. τί εἴπω ἢ τί λαλήσω καινότερον τῶν παρὰ τῶν ἁγίων εἰρημένων ἑκάστοτε, ὐκ ἔχω.

XXVI. Fol. 45. *a.* Cat. 26. in Exaltatione. In marg. Τῇ ὑψώσει: — κς. Tit. Περὶ τῦ μὴ κατάγειν ἑαυτὺς εἰς πάθη ἀτιμίας. μὴ δὲ ἡγεῖσθαι ἡδεῖαν εἶναι τὴν ἡδονήν: — λόγος κς: — Incip. Ἀδ. κ) πατ. χαρᾷ χαίρωμεν ὁπηνίκα ἐπισταίη ἑορτὴ δεσποτική.

XXVII. Fol. 47. *a.* Cat. 27. Tit. Περὶ τῦ πνευματικῦ σπόρυ· κ) τῦ ἀγρυπνεῖν ἐν ταῖς θείαις μελέταις: — Εἰς τὸν σπόρον λόγος κζ. Incip. Ἀδ. κ) πατ. ὁ παρὼν καιρὸς, σπόρυ ἐστίν.

XXVIII. Fol. 48. *b.* Cat. 28. In marg. Εἰς τὸν σπόρον: — Tit. Περὶ πίστεως κ) τῦ μὴ εἰκῇ κ) μάτην δαπανᾶν τὴν ζωὴν ἡμῶν· κ) ὅτι ὄναρ κ) σκιά εἰσι τὰ παρόντα πρὸς τὰ μέλλοντα: — εὐλ. πάτ. Incip. Ἀδ. κ) πατ. γῆ μὲν ἅπαξ τῦ ἐνιαυτῦ σπειρομένη.

XXIX. Fol. 50. *b.* Cat. 29. Tit. Περὶ εὐχαριστείας· κ) διδασκαλία περὶ προσκυνήσεως τῶν χριστῦ εἰκόνων· κ) ὁμολογίας τῦ ἀδελφῦ ἡμῶν θαδδαίυ: — εὐλ. πάτ. — Εἰς τὴν μνήμην τῦ ἁγίυ μεγαλομάρτυρος θαδδαίυ: — Inc. Ἀδ. κ) πατ. πολλὺς ἡμῖν τρόπυς ἔδωκεν ὁ θεός. De Thaddæo Martyre sic loquitur: ὐχ ὁρᾶτε ἐν ὑμῖν αὐτοῖς τὸ λεγόμενον; ὐκ ἀναμιμνήσκεσθε τὸν μακάριον ἀδελφὸν ἡμῶν θαδδαῖον· ἵνα τὺς ἄλλυς παραδράμω; ὐ σκύθης ἦν; ὐ δῦλος ἐχρημάτισεν ἀνθρώπων; ὐκ ἐλευθερωθεὶς ἐμόνασεν; ὐκ ἔφθασε κ) ἐν τῇ προλαβύσῃ κ) ἐν τῇ παρύσῃ ὁμολογίᾳ; κ) ἐπειδὴ κατενόησεν τὴν πίστιν αὐτῦ· κ) ἐμεγαλύνθη κατ' αὐτὴν, χωρήσας δεόντως· ἠξιώθη κ) μαρτυρίυ στέφανον ἀναδύσασθαι· τῶν ἐνθένδε μετελθὼν μετὰ τὴν τρίτην ἡμέραν τῆς ἐναθλήσεως αὐτῦ· ὕτως ὖν κ) ἡμεῖς etc. Hanc Fabricius non memorat in Indice harum Catechesium vol. 12. Bibl. græc. pag. 275. et seqq.

XXX. Fol. 52. *b.* Cat. 30. In marg. Εἰς τὸν ἅγιον παῦλον τὸν ὁμολογητήν: — Tit. Περὶ τῆς ἀφράτυ κηδεμονίας τῦ δεσπότυ χριστῦ κ) ἀσφαλείας τῦ κατὰ θεὸν κ) ἀνεπιλήπτυ ἡμῶν βίυ: — Λ: — Incip. Ἀδ. κ) κατ. πολλὴ κ) ἄφατος.

XXXI. Fol. 54. *a.* Cat. 31. In marg. Πρὸ τῆς κοιμήσεως τῦ ὁσίυ πατρὸς ἡμῶν θεοδώρυ: — ΛΑ. Tit. Περὶ τῆς μελλύσης κρίσεως· κ) ὅτι ὁ παρὼν διωγμὸς, οἷς μὲν ὕλη ἀρετῆς καθέστηκεν· οἷς δὲ κακίας: — εὐλ. πάτ. — Incip. Ἀδ. κ) πατ. ἠσθένησα· καὶ πάλιν εὐχαὶ ὑμῶν· ἀνακέκλημαι· ἀλλ' ἕως πότε μέλλομεν ἔρχεσθαι ἐπὶ τὸ, πάλιν; ἐλεύσεται δὴ πάντως ἡ ἐπιθανάτιος ἡμέρα ὅτε ὐχ ἕξει χῶραν τὸ, πάλιν, χωρίζυσά με ἀφ' ὑμῶν.

XXXII. Fol. 56. *b.* Cat. 32. In marg. Πρὸ τῆς χριστῦ γεννήσεως: — ΛΒ: — Tit. Περὶ τῶν γενεθλίων τῦ σωτῆρος· καὶ εὐτόνως ἐχε-

ἔχεσθαι τῆς ἀσκητικῆς ἡμῶν ζωῆς: — εὐλ. πάτ. — ΛΒ. Incip. Α᾽δ. κ) πατ. ἤδη τὰ θεοφάνια ἐγγίζȣσιν.

XXXIII. Fol. 58. *a.* Catech. 33. Tit. Περὶ μνήμης θανάτȣ κ) κατανύξεως· ῥηθεῖσα μετὰ μίαν ἡμέραν τῆς μνήμης τȣ̃ μακαρίȣ πατρὸς ἡμῶν πλάτωνος: — ΛΓ. Incip. Α᾽δ. κ) πατ. χθὲς τὴν μνήμην τȣ̃ μακαρίȣ πατρὸς ἡμῶν ἐπετελέσαμεν. Non memoratur a Fabricio in Indice quem dixi.

XXXIV. Fol. 59. *b.* Cat. 34. In marg. Α᾽ναμέσων τῶν ἑορτῶν: — Tit. Περὶ τῆς ἐνταῦθα ἀποβιώσεως· κ) τῆς ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ȣ̓ρανῶν καταπαύσεως: — Incip. Α᾽δ. κ) πατ. ἰδȣ̀ μεταβαίνομεν, ἀπὸ ἐνιαυτȣ̃ εἰς ἐνιαυτόν.

XXXV. Fol. 61. *a.* Catech. 35. In marg. Εἰς τὴν μνήμην τȣ̃ ἁγίȣ βασιλείȣ: — ΛΕ: — Tit. Περὶ παρθενίας κ) τῆς ἀνακλήσεως τȣ̃ ἀδελφȣ̃ μέμνωνος: — εὐλ. πάτ. — Incip. Α᾽δ. κ) πατ. οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, ἅπαξ τȣ̃ ἐνιαυτȣ̃ τρέχȣσι· κ) τȣ̃το, ἐν μιᾷ καιρȣ̃ ῥοπῇ· εἶθ᾽ ȣ̓́τως ἀπολύονται τῆς ἀγωνίας.

XXXVI. Fol. 62. *b.* Catech. 36. Tit. Περὶ τȣ̃ ἐρηρεισμένȣς εἶναι ἐν τῇ ὁμολογίᾳ ἡμῶν· κ) περὶ τῆς κοιμήσεως τȣ̃ ἀδελφȣ̃ θεοδȣ́λȣ· ῥηθεῖσα ἀνὰ μεταξὺ τῶν ἑορτῶν: — εὐλ. πάτ. — λϛ. Incip. Α᾽δ. κ) πατ. ἐν τοῖς προλαβȣ̃σιν ἔτεσιν ἑορτάσαντες.

XXXVII. Fol. 65. *a.* Cat. 37. Tit. Ο῞τι ȣ̓ δεῖ ἑορτάζειν ἐν κρεπάλαις τὲ κ) μέθαις· κ) περὶ μνήμης θανάτȣ: — εὐλ. πάτ. — Incip. Α᾽δ. κ) πατ. αἱ ἑορταὶ ἤδη παρῆλθον· τά τε θεοφάνεια κ) ἐπιφάνεια.

XXXVIII. Fol. 67. *a.* Cat. 38. Tit. Περὶ τȣ̃ μιμεῖσθαι τȣ̀ς βίȣς τῶν πατέρων κ) ἐμμένειν ἡμᾶς ἐν ᾧ ἐκλήθημεν παρὰ τῷ θεῷ: — ΛΗ. Incip. Α᾽δ. κ) πατ. διὰ τῆς ἀναγνώσεως ἀναθεωρȣ̃ντες.

XXXIX. Fol. 69. *a.* Catech. 39. In marg. Εἰς τȣ̀ς βίȣς τῶν πατέρων: — λθ. Tit. Ο῞τι δεῖ ζηλȣ̃ν τȣ̀ς βίȣς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν: — Incip. Α᾽δ. κ) πατ. ȣ̓δ᾽ ἓν μακαριώτερον τȣ̃ βίȣ ἡμῶν.

XL. Fol. 70. *b.* Cat. 40. Tit. Περὶ τȣ̃ πολιτεύεσθαι ἡμᾶς ἐν καινότητι ζωῆς· καθὼς διὰ τȣ̃ ἁγίȣ σχήματος ἐπηγγέλμεθα· καὶ εἰς τȣ̀ς βίȣς τῶν πατέρων· καὶ εἰς τὴν μνήμην τῶν ἁγίων ἀββάδων: — Μ. Incip. Α᾽δ. καὶ πατ. ὃν τρόπον πεινῶντες.

XLI. Fol. 72. *b.* Cat. 41. In marg. Εἰς τȣ̀ς βίȣς τῶν πατέρων: — Tit. Περὶ τȣ̃ ἀναθεωρεῖν ἡμᾶς τȣ̀ς βίȣς τῶν πατέρων· πρὸς τὸ ζηλȣ̃ν τὰ τȣ́των κατορθώματα: — λόγος μα. Incip. Α᾽δ. καὶ πατ. ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις ἐπειδὴ ἀναγινώσκομεν τȣ̀ς βίȣς τῶν πατέρων ἡμῶν.

XLII. Fol. 74. *a*. Cat. 42. Tit. Ο῞τι ὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις μακάριον πλὴν τῆς ἀρετῆς· αὕτη γὰρ μόνη ἀξία μακαρισμῦ: — ΜΒ. Incip. Α᾿δ. κ̓ πατ. τῶν ἀνθρώπων, οἱ μὲν πλῦτον.

XLIII. Fol. 75. *b*. Cat. 43. Tit. Περὶ εὐλογίας Θεῦ κ̓ ἐναγωγῆς τῦ θεολήπτυ κ̓ ὡραίυ ἡμῶν βίυ: — ΜΓ. Incip. Α᾿δ. καὶ πατ. ἀεὶ τῶν εὐεργεσιῶν τῦ Θεῦ.

XLIV. Fol. 77. *b*. Cat. 44. Tit. Περὶ τῦ μὴ κατὰ πρόσκλησιν ποιεῖν τὶ πρὸς τὴν ἀδελφότητα· τόν τε οἰκονόμον κ̓ εἴ τινα ἄλλον ἐν τῇ ἐμπιστευθείσῃ αὐτῷ διακονίᾳ· ἀλλὰ συμπαθῶς κ̓ φιλαδέλφως ὡς ἂν δοξάζηται Θεός: — λόγος μδ. Incip. Α᾿δ. κ̓ πατ. ἴσω (lego ἴσως) ἐλύπησεν ὑμᾶς ἡ προλαβῦσα κατήχησις.

XLV. Fol. 79. *a*. Cat. 45. Tit. Περὶ ἀτακτησάντων ἀδελφῶν ἐπιτίμησις κ̓ διδασκαλία παραινετικὴ περὶ εὐταξίας: — με. Incip. Α᾿δ. κ̓ πατ. μικρὸν ἀπεδημήσαμεν ἀφ᾿ ὑμῶν.

XLVI. Fol. 81. *a* Cat. 46. Tit. Περὶ εἰρήνης κ̓ πραότητος· ἐπὶ οἰκείας τὲ (leg. ἐπιεικείας τε) κ̓ παρθενίας: — λόγος μς. Incip. Α᾿δ. κ̓ πατ. ὗτε ἐγὼ ὀφείλω.

XLVII. Fol. 83. *a*. Cat. 47. Tit. Ο῞τι ὐ δεῖ ἐᾶν τὺς πονηρὺς λογισμὺς ἐγχρονίζειν ἐν ἡμῖν· κ̓ περὶ τῦ μὴ τύπτειν: — μζ. Incip. Α᾿δ. κ̓ πατ. ὐ μέγα τι ποιῦμεν.

XLVIII. Fol. 85. *b*. Cat. 48. In marg. Περὶ τῶν διακόνων. Tit. Περὶ ὑπακοῆς ὁμονοίας τε κ̓ εἰρήνης: — Incip. Α᾿δ. κ̓ πατ. πάλιν ἐπὶ τῶν αὐτῶν εἰμὶ λόγων.

XLIX. Fol. 87 *b*. Cat. 49. In marg. Τῇ παρασκευῇ τῆς ἀποκρέυ. Tit. Περὶ ἐγκρατείας κ̓ τῆς προκειμένης ἡμῖν ὁμολογίας: — εὐλ. πάτ. — μθ. Incip. Α᾿δ. κ̓ πατ. τὰς παρύσας ἡμέρας οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἑορτὰς ὀνομάζυσι.

L. Fol. 89. *a*. Cat. 50. In marg. Τῇ κυριακῇ τῆς ἀποκρέυ: — ν. Tit. Περὶ τῆς μεγάλης κ̓ ἐπιφανῦς ἡμέρας τῦ κυρίυ ἡμῶν ἰησῦ χριστῦ· ῥηθεῖσα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀποκρέυ: — Incip. Α᾿δ. κ̓ πατ. νόμος καθόλικός ἐστι. Hæc eadem est atque prima codicis LXI.

LI. Catechesis 51, et ceteræ hujus codicis usque ad 60. eædem sunt, ac secunda, et ceteræ usque ad undecimam codicis LXI, iidemque utrobique tituli.

LII. Fol. 105. *b*. Cat 61. In marg. Τῇ παρασκευῇ τῆς γ ἑβδομάδος. Tit. Ο῞τι ὐ δεῖ ὑποβάλλειν etc. ut in Catechesi 12. codicis LXI. Titulus enim utrobique idem est: sed diversa est Catechesis. In hoc enim 62. codice incipit sic: Α᾿δ. κ̓ πατ. ἤδη ἡ νηστεία προέκοψε.

LIII.

LIII. Fol. 106. *a.* Cat. 62. Tit. Περὶ τῦ μιμεῖσθαι ἡμᾶς τὰ τῦ κυρίυ παθήματα: — ξβ. Incip. Α'δ. καὶ πατ. τὸ ῥάθυμον ἡμῶν διεγείρων.

LIV. Fol. 107. *b.* Cat. 63. Tit. Ἱστορικὴ περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ἐν βυλγαρίᾳ χριστιανῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ τεσσαρακοστῇ· ἕνεκα τῆς κρεωφαγίας: — ΞΓ. Incip. Α'δ. καὶ πατ. ἐν τῇ παρύσῃ κατηχήσει· βύλομαι.

LV. Fol. 110. *a.* Cat. 64. In marg. Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν: — Tit. Περὶ παρθενίας· εἰς τὸν εὐαγγελισμόν: — ΞΕ. Error est in hoc numero, et sequentibus: scribere enim debuisset librarius ΞΔ, ΞΕ, etc. Incip. Α'δ. καὶ πατ. ἐπειδὴ ὁ εὐαγγελισμὸς πάρεστιν. Ex codice 67. apparet hanc esse 65, et hic desiderari 64.

LVI. Fol. 111. *a.* Cat. 65. (seu 66.) Tit. Ὅτι τὸ πάσχα τῦτο τύπός ἐστι πρὸς τὸ μέλλον· καὶ αἰώνιον πάσχα· καὶ περὶ ὑπομονῆς καὶ ἀνδρείας: — ξς. Incip. Α'δ. καὶ πατ. ἡ τεσσαρακοστὴ ἤδη παριππεύει. Hæc Catechesis eadem est atque 14ta codicis 61.

LVII. Fol. 113. *a.* Catechesis 66. eadem est atque 15ta codicis 61.

LVIII. Fol. 114. *a.* Cat. 67. Tit. Περὶ τῦ μεσάσματος τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς· καὶ προθυμοποίησις πρὸς τὸ ἑξῆς τῆς ἀσκήσεως: — εὐλ. πάτ. — In marg. ΞΗ: — Τῇ κυριακῇ τῆς μεγάλης ἑβδομ. — Incip. Α'δ. καὶ πατ. ἡ χάρις τῦ ἁγίυ πνεύματος προσεπήγαγεν ἡμᾶς μέχρις ἡμίσεως. Vide Fabricium vol. 12. pag. 280.

LIX. Fol. 116. *a.* Catechesis 68. (seu 69.) eadem est atque 17ma codicis 61.

LX. Fol. 117. *b.* Cat. 69. In marg. Τῇ παρασκευῇ τῆς ε ἑβδ. — Ο. — Tit. Περὶ τῦ ὑποῖσαι ἡμᾶς πᾶσαν βάσανον κατὰ μίμησιν τῦ τε χριστῦ καὶ τῶν ἁγίων. — Incip. Α'δ. καὶ πατ. ἤδη ἡ τεσσαρακοστὴ ἐπὶ τέλει· καὶ καλὴν ἐπήγαγεν ὁ καιρὸς τὴν κωρονίδα. Vide Fabricium vol. 12. pag. 281.

LXI. Fol. 119. *a.* Cat. 70. In marg. ΟΑ. Tit. Ὅτι δεῖ ἡμᾶς ἀνακαινίζεσθαι ἐπὶ τὰ πρόσωπα (sic) δι' ὑπομονῆς etc. ut in Catechesi 16. codicis 61; eadem est enim ac illa.

LXII. Fol. 120. *b.* Cat. 71. eadem est ac 19na codicis 61, idemque utriusque titulus.

LXIII. Fol. 123. *a.* Cat. 72, et 73. eædem sunt atque 20, et 21. codicis quem dixi.

LXIV. Fol. 126. *b.* Catech. 74. In marg. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ. Tit. Περὶ τῦ πάθυς τῦ κυρίυ ἡμῶν καὶ δεσπότυ

ἰησῦ

ἰησȣ̃ χριστȣ̃. — Eadem est atque 22. dicti codicis 61, in quo desunt tituli.

LXV. Fol. 128. *b.* Cat. 75. In marg. Οϛ. Tit. Κατὰ μιχαὴλ τȣ̃ ἀσεβῶς βεβασιλευκότος· κατά τε τὴν ἐνδιάστροφον πίστιν· καὶ περὶ τȣ̃ μὴ ξενοπαθεῖν ἡμᾶς ἐν τοῖς πειρασμοῖς. Incip. Α'δ. καὶ πατ. ἐμοὶ μὲν τὸ λέγειν ȣ̓κ ὀκνηρὸν· ὑμῖν δὲ τὸ ἀσφαλές.

LXVI. Fol. 130. *b.* Cat. 76. In marg. ΟΖ. Tit. Ὅτι χρὴ ἀπαῤῥησίαστον εἶναι τὸν κατὰ Θεὸν ζῆν ἑλόμενον· καὶ περὶ τȣ̃ εὐχαρίστως φέρειν τὰ ἐπώδυνα· ἀποσκοπȣ̃ντας πρὸς τὴν μέλλȣσαν μισθαποδοσίαν: — Incip. Α'δ. καὶ πατ. ἐβȣλόμην ἕνα ἕκαστον ὑμῶν.

LXVII. Fol. 132. *a.* Cat. 77. In marg. ΟΗ. Tit. Περὶ μνήμης θανάτȣ· καὶ τȣ̃ μισεῖν κόσμον καὶ τὰ τȣ̃ κόσμȣ. Incip. Α'δ. καὶ πατ. ὡς καλὴ ἡ κατήχησις.

LXVIII. Fol. 133. *a.* Cat. 78. Tit. Περὶ τῆς ἀληθινῆς καὶ ἀνοθεύτȣ ὑποταγῆς καὶ ὁμολογίας ἡμῶν· καὶ τȣ̃ φυλάττειν τὰς θείας ἐντολάς: — λόγος οθ. Incip. Α'δ. καὶ πατ. ἄλλό ἐστι τὸ κατὰ σάρκα σιτηρέσιον.

LXIX. Fol. 134. *a.* Cat. 79. Tit. Περὶ τȣ̃ νȣνεχῶς ἀκȣ́ειν τῶν ἁγίων γραφῶν: — Π. Incip. Α'δ. καὶ πατ. πάντες μὲν ἄνθρωποι ἔχομεν καὶ ὀφθαλμȣ̀ς καὶ ὦτα.

LXX. Fol. 136. *a.* Cat. 80. Tit. Ὅτι ȣ̓ χρὴ ῥαθυμεῖν· ἀλλὰ ἀνδρίζεσθαι εἰς τὸ ἔργον ὃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ Θεός: — εὐλ. πάτ. — λόγος ΠΑ. Incip. Α'δ. καὶ πατ. τὸ ῥάθυμον ἡμῶν διεγείρων. Eadem est hæc Catechesis atque 62da hujus ipsius codicis.

LXXI. Fol. 137. *b.* Cat. 81. In marg. ΠΒ. Tit. Διδασκαλία περὶ πίστεως. Incip. Α'δ. καὶ πατ. τὸ ὀφειλόμενον ὑμῖν σιτηρέσιον τȣ̃ λόγȣ.

LXXII. Fol. 139. *a.* Cat. 82. In marg. ΠΓ. Tit. Περὶ ἀγάπης τȣ̃ καθηγȣμένȣ καὶ τȣ̃ μὴ ἀσχολεῖσθαι ἐν τοῖς ματαίοις τȣ̃ βίȣ· ἀλλ' ἐπεκτείνεσθαι πρὸς τὰ κρέιττονα. Incip. Α'δ. καὶ πατ. ἐπιθυμίᾳ ὑμῖν διαλέγομαι ȣ̓κ ἐξ ἀνάγκης.

LXXIII. Fol. 140. *b.* Cat. 83. In marg. ΠΔ. Tit. Περὶ τȣ̃ καθαίρειν αὐτȣ̀ς ἀπὸ παντὸς μολυσμȣ̃· διὰ τῆς θεοδωρήτȣ μετανοίας. Incip. Α'δ. καὶ πατ. ἐλύπησεν ὑμᾶς ἡ πληγὴ τȣ̃ ποδός μȣ· καὶ ȣ̓κ ἀπεικότως.

LXXIV. Fol. 142. *b.* Cat. 84. In marg. ΠΕ. Tit. Εὐχαριστήριος ἐπὶ τὸ ἱκανῶς ξενίζειν ἡμᾶς τȣ̀ς παραβάλλοντας ἀδελφȣ̀ς ἡμῶν: — Incip. Α'δ. καὶ πατ. εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ κυρίῳ ἐφ' οἷς ποιεῖ.

LXXV.

LXXV. Fol. 144. *a*. Cat. 85. In marg. ΠϚ. Tit. Ὅτι ȣ̓ χρὴ διδόναι ἀφορμὴν τῆς ζητȣ̃σιν ἀφορμήν· καὶ περὶ τȣ̃ ἀγωνίζεσθαι κατὰ παθῶν: — Incip. Α'δ. ϗ πατ. πρὸς τὰ φθάσαντα λυπηρά.

LXXVI. Fol. 145. *b*. Cat. 86. In marg. ΠΖ. Tit. Διδασκαλία περὶ τȣ̃ φυγεῖν τὴν ὀλεθρίαν ἡδονήν: — Incip. Α'δ. ϗ πατ. ἡλίκον ἀγῶνα ἔχει ὁ διδάσκαλος.

LXXVII. Fol. 147. *a*. Cat. 87. In marg. ΠΗ. Tit. Περὶ εὐχαριστείας· ϗ τȣ̃ μὴ ὀκλάζειν ἐν τοῖς πειρασμοῖς. Incip. Α'δ. ϗ πατ. ἐν τοῖς τρισὶν ἔτεσι τȣ́τοις.

LXXVIII. Fol. 148. *b*. Cat. 88. In marg. ΠΘ. Tit. Περὶ ἀκτημοσύνης ϗ τȣ̃ μὴ μεμονομένως ζῆν. Incip. Α'δ. ϗ πατ. μεγίστην δωρεὰν ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός.

LXXIX. Fol. 150. *b*. Cat. 89. In marg. Ϙ. Tit. Περὶ μνήμης θανάτȣ. Incip. Α'δ. ϗ πατ. τί ȣ̓́τω καλὸν ϗ ὠφέλιμον.

LXXX. Fol. 152. *a*. Cat. 90. In marg. ϘΑ. Tit. Ὅτι δεῖ μετὰ πάσης προθυμίας ϗ προαιρέσεως κατεργάζεσθαι τὴν σωτηρίαν ἡμῶν. Incip. Α'δ. ϗ πατ. καιρὸς μὲν τῷ παντὶ πράγματι.

LXXXI. Fol. 154. *a*. Cat. 91. In marg. ϘΒ. Tit. Ὅτι ȣ̓ δεῖ ἀνοίγειν θύραν τῷ διαβόλῳ διὰ τῆς παραδοχῆς τῶν πονηρῶν ἐνθυμήσεων. Incip. Α'δ. ϗ πατ. ȣ̓κ ἀκόπως ὑμῖν διαλέγομαι.

LXXXII. Fol. 155. *b*. Cat. 92. In marg. ϘΓ. Tit. Περὶ τȣ̃ προθύμως ἀντιπαράττεσθαι (lege ἀντιπαρατάττεσθαι) ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἀλητηρίων δαιμόνων. Incip. Α'δ. ϗ πατ. ἀδολεσχȣ̃μεν ἔτι.

LXXXIII. Fol. 157. *a*. Cat. 93. In marg ϘΔ. Tit. Ὅτι ȣ̓ δεῖ διαλογίζεσθαι ἡμᾶς ἐν τῇ παρατάσει τȣ̃ διωγμȣ̃, ἀλλ' ἐπὶ Θεὸν ἀναφέρειν τὸν λόγον. Incip. Α'δ. ϗ πατ. ἡ μὲν ἐπιθυμία ἡμῶν ϗ ἡ δέησις.

LXXXIV. Fol. 159. *a*. Cat. 94. In marg. ϘΕ. Tit. Περὶ τῶν ἐν ταῖς ἡδοναῖς τῆς σαρκὸς δελεασθέντων· ϗ πάλιν διὰ μετανοίας ἀνακληθέντων. Incip. Α'δ. ϗ πατ. ȣ̓δὲν ἐμπόδιον τῷ σωθῆναι προαιρȣμένῳ.

LXXXV. Fol. 160. *b*. Cat. 95. In marg. ϘϚ. Tit. Περὶ τῶν νομιζομένων δυσχερῶν ἐν τῷ κοινοβιακῷ βίῳ· περιχαρῶν δὲ ὄντων διὰ τὴν ἀποκειμένην ἡμῖν ἐλπίδα ἐν τοῖς ȣ̓ρανοῖς. Incip. Α'δ. καὶ πατ. ὅτι μὲν ȣ̓̃ν ὁ μοναχικὸς βίος.

LXXXVI. Fol. 162. *a*. Cat. 96. In marg. ϘΖ. Tit. Περὶ τῆς στενῆς ϗ τεθλιμμένης ὁδȣ̃ ϗ τȣ̃ χρηστȣ̃ καταλύματος τῆς αἰωνίȣ ζωῆς. Incip. Α'δ. ϗ πατ. πᾶς ὁ ὁδεύων ὁδὸν μακρὰν τε. Diversa est a 76. codicis 61. etsi idem sit utriusque initium.

LXXXVII.

LXXXVII. Fol. 165. *a*. Cat. 97. Tit. Περὶ τῆς διαζεύξεως τȣ ἀδελφȣ καρτερίȣ· κ̀ διδασκαλίᾳ περὶ ὁμονοίας κ̀ εἰρήνης. Incip. Α'δ. κ̀ πατ. πολλάκις διαλεγόμενος ὑμῖν, ἐδόκȣν.

LXXXVIII. Fol. 166. *b*. Cat. 98. Tit. Περὶ τȣ ὑποστέλλεσθαι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ὑποπεσόντων ἐν ἐπιτιμίοις· κ̀ αὖθις προσχωρησάντων τοῖς ἑτεροδόξοις: — λόγος ϟθ. Incip. Α'δ. κ̀ πατ. Πάλιν πόλεμος γέγονεν ὡς φασί.

LXXXIX. Fol. 168. *b*. Cat. 99. In marg. Ρ. Tit. Περὶ τȣ ὑπείκειν τῷ καθηγȣμένῳ· κ̀ τȣ μετ' εὐχαριστίας ὑποφέρειν τὰ ἆθλα τῆς ὑποταγῆς: — Incip. Α'δ. κ̀ πατ. χαίρω ἐφ' ὑμῖν ὁ ταπεινός.

XC. Fol. 170. *b*. Cat. 100. In marg. ρα. Tit. Περὶ τȣ καθηλῶσθαι ἡμᾶς τῷ φόβῳ τȣ Θεȣ, πρὸς τὸ διαφυγεῖν τὰς ψυχολέθρȣς ἐφόδȣς τῶν δαιμόνων. Incip. Α'δ. κ̀ πατ. ὅτι ὁ (sic) ἔξοδος τῶν ἀγαρηνῶν γέγονεν· εὐθὺς ἐθροήθημεν.

XCI. Fol. 172. *a*. Cat. 101. In marg. ρβ. Tit. Περὶ τȣ δεξιῶς ἀπευθύνειν τὸν νȣν πρὸς τὰ ἄρρητα τῆς δημιȣργίας τȣ Θεȣ κάλλη: — Incip. Α'δ. κ̀ πατ. ὧδε ὁ νȣς ἀεὶ· ὧδε ἡ καρδία.

XCII. Fol. 173. *b*. Cat. 102. In marg. ργ. Tit. Περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τȣ δεσπότȣ χριστȣ· ἀποκλαύσεώς τε τῶν ἀποστησάντων ἀδελφῶν ἡμῶν· κ̀ διδασκαλία περὶ τῆς ἑαυτῶν ἀσφαλείας. Incip. Α'δ. κ̀ πατ. ὀλίγον τὸ ἀκροατήριον.

XCIII. Fol. 175. *a*. Cat. 103. Tit. Περὶ τῆς πανȣργίας τȣ δολερȣ ὄφεως· κ̀ ὅτι τῇ ἀληθινῇ ταπεινώσει κ̀ βασιλικῇ ὁδῷ πορευόμενοι, διαφύγοιμεν αὐτȣ τὰς πολυμόρφȣς μηχανάς: — λόγος ρδ. Incip. Α'δ. κ̀ πατ. πᾶσι μὲν ἀπαιτεῖ με.

XCIV. Fol. 176. *b*. Cat. 104. In marg. ρε. Tit. Περὶ τȣ φυλάττειν τὰς θείας ἐντολάς· κ̀ τῆς δικαίας ἀπειλῆς τῶν ἀμελῶς διακειμένων. Inc. Α'δ. κ̀ πατ. ὁ πλάσας ἡμᾶς Θεός· κ̀ ἐκ τȣ μὴ ὄντος.

XCV. Fol. 178. *b*. Cat. 105. Tit. Περὶ τῆς εἰλικρινȣς ἀγάπης κ̀ ὑποταγῆς πρὸς τὸν καθηγȣμενον· κ̀ τῆς φοβερᾶς στάσεως τȣ δικαίȣ κριτȣ: — λόγος ρϛ. Incip. Α'δ. κ̀ πατ. ἃ μὲν ἐν διελέχθην ἐν τῇ προτέρᾳ κατηχήσει.

XCVI. Fol. 180. *b*. Cat. 106. In marg. ρζ. Tit. Περὶ τȣ καθαίρειν ἑαυτȣς ἀπὸ τῶν παθῶν· κ̀ ἀναλαμβάνειν τȣς τῆς ἀρετῆς πόνȣς. Incip. Α'δ. κ̀ πατ. τάχα δόξειε τὶς λέγειν, ὅθεν ἀπείργεσθαι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κατηχήσεων τȣτων.

XCVII. Fol. 182. *a*. Cat. 107. Tit. Περὶ τȣ νηφαλίως κ̀ ἐγρηγορότως διακυβερνᾶν τὸν πλȣν τῆς ζωῆς ἡμῶν: — λογος ΡΗ. Incip. Α'δ. κ̀ πατ. ἄλλη τίς ἐστι θάλασσα ὁ βίος.

XCVIII. Fol. 183. *b.* Cat. 108. In marg. ρθ. Tit. Περὶ μνήμης θανάτȣ· κ̀ τȣ̃ μὴ ἀμελῶς διακεῖσθαι ἐν τῇ μεταλήψει τῶν ἁγιασμάτων. Incip. Α'δ. κ̀ πατ. χθὲς ἐπειδὴ ἐλήλυθεν βασιλικὸς· εὐθέως ἐταράχθημεν.

XCIX. Fol. 186. *a.* Cat. 109. In marg. ΡΙ. Tit. Περὶ τȣ̃ εὐκινήτȣς εἶναι πρὸς τὰ τῆς ἀρετῆς σκάμματα. Incip. Α'δ. κ̀ πατ. ἡ ἀρετὴ, ἀεικίνητόν τι πρᾶγμα πέφυκεν εἶναι· ȣ̓δέ ποτε τῆς ἐπὶ τὰ πρόσω φορᾶς ἱσταμένη· ἀλλ' ἀεὶ πρὸς τὰ κρείττονα.

C. Fol. 188. *a.* Cat. 110. In marg. ρια. Tit. Περὶ τῆς κοιμήσεως τȣ̃ ἀδελφȣ̃ θεοσώστȣ· κ̀ τȣ̃ εὐσεβῶς κ̀ ὁσίως διαβιῶναι: — Incip. Α'δ. κ̀ πατ. ἄρτι ἐντελῶς μεμαθήκαμεν περὶ τȣ̃ ἀδελφȣ̃ ἡμῶν θεοσώστȣ ὅτι κεκοίμηται.

CI. Fol. 189. *b.* Cat. 111. In marg. ριβ. Tit. Περὶ τῆς χαροποιȣ̃ ἡμῶν βιοτῆς· κ̀ τȣ̃ μὴ ἀκηδιᾶν ἐν τῇ τȣ̃ ἐχθρȣ̃ πάλῃ: — Incip. Α'δ. κ̀ πατ. χαίρειν μὲν ἐν κυρίῳ πᾶσιν κ̀ πάντοτε.

CII. Fol. 191. *b.* Cat. 112. In marg. ριγ. Tit. Περὶ ὑπομονῆς κ̀ κατανύξεως: — Incip. Α'δ. κ̀ πατ. λαλῶν ἔτι λαλήσω· κ̀ παρακαλῶν παρακαλέσω.

CIII. Fol. 193. *a.* Cat. 113. In marg. ριδ. Tit. Περὶ τῆς τελευταίας ἡμέρας κ̀ ἐπιφανείας τȣ̃ μεγάλȣ θεȣ̃ κ̀ σωτῆρος ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃: — Incip. Α'δ. κ̀ πατ. στενή μȣ ἐστὶν ἡ διάνοια.

CIV. Fol. 195. *a.* Cat. 114. In marg. ριε. Tit. Περὶ πίστεως κ̀ ἀγάπης κ̀ παρθενίας: — Incip. Α'δ. κ̀ πατ. δύο εἰσὶ τὰ σώζοντα τὸν ἄνθρωπον.

CV. Fol. 197. *a.* Cat. 115. In marg. ρις. Tit. Περὶ τῆς μοναδικῆς πολιτείας· κ̀ ἀντιπαρατάξεως ἐπὶ τῆς ἤδη ἐνισταμένης αἱρέσεως: — Incip. Α'δ. κ̀ πατ. ȣ̓ παύσομαι τȣ́τῳ τῷ καλῷ ὀνόματι τῆς τε ἀδελφότητος, κ̀ πατρότητος προσαγορεύειν ὑμᾶς.

CVI. Fol. 199. *a.* Cat. 116. In marg. ριζ. Tit. Περὶ μνήμης θανάτȣ· κ̀ τῆς κοιμήσεως τȣ̃ ἀδελφȣ̃ ἰακώβȣ· κ̀ περὶ μετανοίας: — Incip. Α'δ. κ̀ πατ. ἕως πότε ἐγὼ μὲν ὁ ταπεινός.

CVII. Fol. 200. *b.* Cat. 117. Tit. Περὶ τῶν ἀνὰ χεῖρα ὁρατῶν κ̀ ἀοράτων πειρασμῶν τε κ̀ θλίψεων κ̀ ἐπιτεύξεως τῆς μακαρίας ζωῆς: — λόγος ριη. Incip. Α'δ. κ̀ πατ. ὅτι ἐλήλυθεν πρὸ βραχέος ὁ πνευματικὸς ἡμῶν ἀδελφὸς κύρης εὐστράτιος ἐνταῦθα.

CVIII. Fol. 202. *b.* Cat. 118. Tit. Περὶ τῆς καταπτώσεως τȣ̃ ἀδελφȣ̃ μέμνονος κ̀ παραγγελία τȣ̃ μὴ μόνȣς εἶναι· ὡς ἂν φύγοιμεν τὰ διὰ τῶν αἰσθήσεων ἐγγινόμενα ἡμῖν φθοροποιὰ πάθη: — λόγος ριθ. Incip. Α'δ. κ̀ πατ. πάντοθεν ἐπιθυμῶ περιποιεῖσθαι ὑμῖν λόγον παρακλήσεως.

CIX.

CIX. Fol. 204. Cat. 119. In marg. ΡΚ. Tit. Περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς ἀκλινȣ̃ς ὁμολογίας κ̀ ὑποταγῆς ἡμῶν· κ̀ εὐτόνȣ προσοχῆς κ̀ διεγέρσεως τῶν διακονιῶν : — Incip. Α'δ. κ̀ πατ. ἄλλοι μὲν ἄλλοις χαίρȣσι.

CX. Fol. 206. *b*. Cat. 120. Tit. Ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεὸν διὰ τῆς φυλακῆς τῶν θείων ἐντολῶν· ἀπτόητός ἐστιν ἐν καιρῷ ἐξόδȣ ἀπὸ τῆς τῶν δαιμόνων ἐπιστασίας· κ̀ περὶ μνήμης θανάτȣ καὶ ἀγάπης : — Incip. Α'δ. κ̀ πατ. θανάτȣ προκειμένȣ τȣ̃ κοινȣ̃ πᾶσιν ἐπιτιμίȣ.

CXI. Fol. 209. *a*. Cat. 121. Tit. Ὅτι ȣ̓ χρὴ τοῖς ἐσταυρωμένοις τῷ κόσμῳ κεχηνέναι ἐν τοῖς ματαίοις τȣ̃ βίȣ· ἀλλὰ βελτιȣ̃σθαι πρὸς τὰ κρείττονα : — λόγος ρκβ. Incip. Α'δ. κ̀ πατ. ἐοίκασιν αἱ ἡμέραι ἡμῶν ὡσεὶ ὧραι.

CXII. Fol. 211. *a*. Cat. 122. Tit. Περὶ μνήμης θανάτȣ· κ̀ περὶ γέροντος τινὸς τιμίȣ τελευτήσαντος : — λόγος ρκγ. Incip. Α'δ. κ̀ πατ. πολλῶν ὄντων ἐπωφελῶν διηγήσεων.

CXIII. Fol. 213. Cat. 123. Tit. Περὶ τȣ̃ ἐπιμόνως κ̀ εὐψύχως δȣλεύειν τῷ κυρίῳ· κ̀ τȣ̃ εὐτόνως διανύειν τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως ἡμῶν : — εὐλ. πάτ. — λόγος ρκδ. Incip. Α'δ. κ̀ πατ. καλὸν τὸ ἐπιτήδευμα· ὅτι ἀπὸ τῆς ἀγρυπνίας.

CXIV. Fol. 214. *b*. Cat. 124. In marg. ρκε. Tit. Περὶ τȣ̃ ἀόκνως βαίνειν εἰς τὴν πνευματικὴν πορείαν ἡμῶν· μισεῖν τε τὰ ἡδέα τȣ̃ τῆδε βίȣ· κ̀ περὶ τῆς μακαρίας μονῆς ἡμῶν. Incip. Α'δ. κ̀ πατ. σύνηθες τοῖς ὁδοιπορȣ̃σιν ἀλλήλȣς διεγείρειν.

CXV. Fol. 216. *b*. Cat. 125. In marg. ρκς. Tit. Περὶ τȣ̃ μὴ ἀνοίγειν ἡμᾶς θύραν τοῖς πάθεσιν· ἀλλ᾽ ἔξω τῶν ἀτόπων ἐπιθυμιῶν ὑπάρχειν. Incip. Α'δ. κ̀ πατ. ἱκανὸς χρόνος παρελήλυθεν· ἀφ᾽ ȣ̓ περ διεκόπημεν τῆς συνήθȣς κατηχήσεως. In codice Laurentiano, qui 124. catecheses tantum habet, hæc est postrema. Vide Bandinium tom. 2. pag. 239.

CXVI. Fol. 218. *b*. Cat. 126. In marg. ρκζ. Tit. Περὶ ὑπακοῆς κ̀ τȣ̃ μετὰ πίστεως κ̀ ἐν καρδίᾳ καθαρᾷ ἐπὶ πάσῃ διακονίᾳ προθυμεῖσθαι. Incip. Α'δ. κ̀ πατ. δεδοικὼς τȣ̃, τὸ τάλαντον ἐν τῇ γῇ κρύψαντος.

CXVII. Fol. 220. *b*. Cat. 127. In marg. ΡΚΗ. Tit. Ὅτι δεῖ τȣ̀ς ἐσταυρωμένȣς τῷ κόσμῳ διὰ τῆς ἀληθινῆς ἀποταγῆς τὲ καὶ ὑποταγῆς περιχαρῶς ἔχειν τὴν διάζευξιν τȣ̃ σώματος. Incip. Α'δ. κ̀ πατ. βραχὺ μὲν ἠσθένησα ἐπὶ τȣ̃ παρόντος· ὅμως ὅτι ἐσαλεύθη μȣ ἡ καρδία.

CXVIII. Fol. 222. *a.* Cat. 128. Tit. Περὶ τȢ̃ θαρσαλέως ϗ̀ ἀνδρείως ἐνίστασθαι πρὸς τȢ̀ς ἀναπτομένȢς ἀνθρωπίνȢς πειρασμȢ̀ς : — λόγος ρκθ. Incip. Α'δ. ϗ̀ πατ. Ȣ̓κ ἄκαιρον τὸ λαλεῖν ϗ̀ ἀκȢ́ειν κοινωφελῶς.

CXIX. Fol. 224. *a.* Cat. 129. In marg. ρλ. Tit. Περὶ ὑποταγῆς ϗ̀ ἐκκοπῆς θελημάτων : — Incip. Α'δ. ϗ̀ πατ. πλήττειν μὲν οἶδεν ὁ χατηχητικὸς λόγος.

CXX. Fol. 226. *a.* Cat. 130. In marg. ρλα. Tit. Ο''τι χρὴ δι' ἐπιμόνȢ προσοχῆς ἀνταγωνίζεσθαι πρὸς τȢ̀ς ἀοράτȢς ἐχθρȢ̀ς· καὶ περὶ τȢ̃ ἐκπεφευγέναι τὰς τῶν αἱρετικῶν κοινωνίας. Incip. Α'δ. καὶ πατ. βραχὺς ἡμῖν ὁ λόγος τῆς παρακλήσεως, πενομένοις ἔργῳ τε ϗ̀ λόγῳ.

CXXI. Fol. 227. Cat. 131. In marg. ρλβ. Tit. Περὶ μνήμης θανάτȢ ϗ̀ περὶ παρθενίας. Incip. Α'δ. ϗ̀ πατ. ἄλλων μὲν ἄλλοι καιροὶ διορίζονται.

CXXII. Fol. 229. *b.* Cat. 132. Tit. Περὶ τῆς ἐνθέȢ πολιτείας, ϗ̀ μακαρίας διαγωγῆς : — εὐλ. πάτ. — λόγος ρλγ. Incip. Α'δ. ϗ̀ πατ. ἐν μὲν τοῖς προλαβȢ̃σιν ἄλλως προήχθην ὑμῖν διαλεχθῆναι· νῦν δὲ κατ' ἐρώτησιν προάγω τὸν λόγον.

CXXIII. Fol. 231. *b.* Cat. 133. In marg. ρλδ. Tit. Περὶ τῆς κοιμήσεως τȢ̃ ἀδελφȢ̃ γρηγορίȢ ϗ̀ τȢ̃ παρεσκευάσθαι ἡμᾶς ἀεὶ πρὸς τὴν ἔξοδον. Incip. Α'δ. ϗ̀ πατ. πυκνάζȢσιν αἱ ἀγγελίαι τȢ̃ θανάτȢ.

CXXIV. Fol. 233. *b.* Cat. 134. Tit. Περὶ τῆς σωτηριώδȢς ἐξαγορεύσεως· ϗ̀ ὅτι χρὴ καθ' ὃ ἕκαστος ἔλαβε χάρισμα, μεταδιδόναι ἑτέροις : — λόγος ρλε. Incip. Α'δ. ϗ̀ πατ. ϗ̀ σιωπᾷν βȢ́λομαι· ϗ̀ λαλεῖν ἀναγκάζομαι.

CXXV. Fol. 235. *b.* Cat. 135. In marg. ρλς. Tit. Περὶ τȢ̃ μὴ ξενοπαθεῖν ἐν ταῖς παρὰ τȢ̃ ἡγȢμένȢ ἐπιπλήξεσι· ϗ̀ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν Ȣ̓ρανῶν : — Incip. Α'δ. ϗ̀ πατ. τῆς θεοπνεύστȢ γραφῆς λόγος ἐστὶν Ȣ̃τος. Absolvitur hæc postrema Catechesis fol. 237. *a.*

CXXVI. Fol. 237. *b.* Testamentum S. Theodori Studitæ. Tit. ΤȢ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητȢ̃ θεοδώρȢ ἡ πρὸς τȢ̀ς μαθητὰς αὐτȢ̃ διαθήκη. Incip. Α'κȢ́ων τȢ̃ θείȢ δαυὶδ. Absolvitur fol. 244. *a.*

CXXVII. Fol. 244. *b.* Naucratii Monachi Epistola encyclica. Tit. Τοῖς διὰ κύριον δεδιωγμένοις ϗ̀ πανταχȢ̃ διεσπαρμένοις πνευματικοῖς ἀδελφοῖς ϗ̀ πατράσιν· ναυκράτιος ἁμαρτωλὸς μοναχός :

χός: — Incip. Ε῎ως μὲν τȣ̃ παρόντος ἀδελφοί μȣ τιμιώτατοι καὶ πατέρες. Deest finis hujus Epistolæ, quod codex sit mutilus. Postrema quæ supersunt verba hæc sunt: ϗ οἱονεὶ ἐξεστηκὼς τῇ καρδίᾳ· καί μοι δότε μικρὸν ἐνδια.....

LXIII.

Codex membraneus, in quarto, constans chartis 292, scriptus seculo XII, aut XIII. Scriptus est a librario, qui non intelligebat quod exarabat: itaque mendosissimus est.

I. Fol. 1. *a.* Tit. in marg. λόγος Ā. Tit. alter: Τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίȣ ἐπισκόπȣ ναζιανζȣ̃ τȣ̃ θεολόγȣ λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τȣ̃ κυρίȣ ϗ σωτῆρος ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃: — εὐλ. δέσποτα. Incip. χριστὸς γεννᾶται.

II. Fol. 10. *b.* In marg. β̄. Tit. Τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως τȣ̃ χρυσοστόμȣ λόγος εἰς τὴν ἁγίαν τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃ γέννησιν: — εὐλ. δέσποτα: — λόγος β̄. Incip. Ο῾ τῆς δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος σήμερον. Edita est inter spurias Chrysostomi homilias.

III. Fol. 13. *b.* In marg. λόγος Γ̄. Tit. Διήγησις τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἀμφιλοχίȣ ἐπισκόπȣ τȣ̃ ἰκονίȣ· περὶ τȣ̃ βίȣ τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείȣ ἀρχιεπισκόπȣ γενομένȣ τῆς καισαρέων μεγαλοπόλεως· τῆς πρώτης τῶν καππαδόκων ἐπαρχίας: — Δέσποτα εὐλ. — Incip. Α᾿γαπητοὶ· ȣ̓κ ἦν ἀπεικὸς εὐγνώμονας ὑμᾶς. Absolvitur fol. 23. *b.* sic: Αὐτόπτης ἐγένετο τȣ̃ ἀοιδίμȣ πατρὸς ἡμῶν βασιλείȣ· ᾧ ἡ δόξα ϗ τὸ κράτος εἰς τȣ̀ς αἰῶνας ἀμήν: — Edita est.

IV. Fol. 23. *b.* In marg. λόγος Δ̄: — Tit. Τὰ θαύματα τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείȣ τȣ̃ μεγάλȣ: — Alter tit. θαῦμα περὶ τȣ̃ ἑβραίȣ τȣ̃ θεωρήσαντος τὸ μυστήριον τῆς ἁγίας δωρεᾶς: — Δέσποτα εὐλ. — Ā: — Incip. Τῆς μὲν τῆς (sic) θείας λειτȣργίας ἐπιτελȣμένης. Sequitur deinde 2. miraculum, tum quintum, quod inscribitur: περὶ ἀναστασίȣ τȣ̃ πρεσβυτέρȣ ϗ τῆς γυναικὸς αὐτȣ̃ θεογνείας: et incipit: Διηγήσατο ἡμῖν ϗ τȣ̃το ὁ προλεχθεὶς (prius tamen non est nominatus) ἑλλάδιος. Tum sextum miraculum hoc titulo: θαῦμα ς̄: — Περὶ ἐφραὶμ τȣ̃ σύρȣ. Incip. Δύο ἵππων ὀξυδρόμων. Denique septimum miraculum

V. Fol. 31. *a.* In marg. λόγος Ē: — Tit. Τȣ̃ ἐν ἁγίοις.... χρυσο-

χρυσοστόμȣ λόγος εἰς τὰ ἅγια θεοφάνια : — Δέσποτα εὐλ. — λόγος Ε̅. Incip. Ἡ πηγὴ τῶν εὐαγγελικῶν διδαγμάτων. Edita.

VI. Fol. 34. *b*. Tit. Τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρίλλȣ ἀρχιεπισκόπȣ ἀλεξανδρείας λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντην τȣ̃ κυρίȣ ϗ θεȣ̃ ϗ σωτῆρος ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃ : — Δέσποτα εὐλ. — λόγος ς̅. Incip. Χαῖρε σφόδρα θύγατερ σιών. Edita.

VII. Fol. 38. *b*. Tit. Τȣ̃ ἐν ἁγ. πατρὸς ἡμ. ἰωάν. ἀρχ. κωνς. τȣ̃ χρυσ. λόγος εἰς τον μάταιον βίον ϗ εἰς κοιμηθέντας : — εὐλ. δέσπ. — λόγος ζ̅. Incip. Ὅσοι τὰ τȣ̃ βίȣ μάταια. Vide Fabric. tom. 7. p. 599.

VIII. Fol. 43. *a*. Tit. Τȣ̃ μακαριωτάτȣ ϗ ἁγιωτάτȣ πατρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ· λόγος εἰς τὴν δευτέραν παρȣσίαν τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃ : — δέσποτα εὐλ. — λόγος Η̅. Incip. Ἀγαπητοὶ· μηδὲν προτιμησώμεθα πλεῖον. Edita.

IX. Fol. 49. *a*. In marg. λόγος θ̅ : — Tit. Διήγησις ϗ πολιτεία ἀδὰμ ϗ εὔας τῶν πρωτοπλάστων· ἀποκαλυφθὲν (sic) παρὰ θεȣ̃ μωυσῇ τῷ θεράποντι αὐτȣ̃· ὅτε τὰς πλάκας τȣ̃ νόμȣ τῆς διαθήκης· ἐκ χειρὸς κυρίȣ ἐδέξατο· διδαχθεὶς ὑπὸ τȣ̃ ἀρχαγγέλȣ μιχαὴλ : — Incip. Αὕτη ἡ διήγησις ἀδὰμ ϗ εὔας μετὰ τὸ ἐξελθεῖν αὐτȣ̀ς ἐκ τȣ̃ παραδείσȣ. Ineptiis refertum opusculum. Memorat illud Fabr. Bibl. gr. vol. 9. pag. 50. Explicit: Ἐνώπιον τȣ̃ φωτὸς τῶν ὅλων· τȣ̃ πατρὸς ϗ τȣ̃ ὑȣ̃ ϗ τȣ̃ ἁγίȣ πνεύματος· νῦν ϗ ἀεὶ ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

X. Fol. 57. *b*. Tit. Τȣ̃ ἐν ἁγ. πατρὸς ἡμ. ἀθανασίȣ ἐπισκόπȣ ἀλεξανδρείας λόγος· περὶ τȣ̃ γενομένȣ θαύματος εἰς τὴν εἰκόνα τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃· ἀναγινώσκεται δὲ τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας : — Δέσπ. εὐλ. — λόγος Ι̅. Incip. Ἄρατε τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς. Edita.

XI. Fol. 61. *a*. Tit. Τȣ̃ ἐν ἁγ. πατρὸς ἡμ. ἰωάν. ἀρχ. κωνς. τȣ̃ χρυσ. λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ἁγίας ϗ ἐνδόξȣ δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκȣ ϗ ἀειπαρθένȣ μαρίας : — εὐλ. δέσπ. — λόγος Ι̅Α̅. Incip. Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια. Exstat hæc homilia inter opera S. Gregorii Thaumaturgi a Vossio edita, et est ibi tertia. In hoc codice a pag. 51. ad paginam 64. inclusive scripta est prima librarii manu: sequentes paginæ partim membraneæ, partim bombycinæ, usque ad paginam 100. inclusive, scriptæ sunt vetusta, sed diversa manu, atque recentius additæ. Contuli hanc homiliam cum editione quam dixi: in codice alicubi nonnulla desunt, quæ leguntur in editione, ac vicissim in codice nonnulla leguntur quæ desunt in editione. Additamentum illud de S. Jo-

S. Josepho, quod in notis memorat Vossius, legitur in codice.

XII. Fol. 65. *b.* In marg. λόγος ιβ. Tit. Τȣ̃ ἐν ἁγ. πατρὸς ἡμ. ἰωάν. ἀρχ. κωνστ. τȣ̃ χρυσ. λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκȣ κ̀ ἀειπαρθένȣ μαρίας: — δέσπ. εὐλ. Incip. Τῆς παρȣ́σης τιμίας. Memoratur a Fabricio Bibl. gr. vol. *9.* pag. 115. et vol. 7. pag. *620.*

XIII. Fol. *67. a.* Tit. Διάλεξις τȣ̃ ἀρχαγγέλȣ κ̀ τῆς θεοτόκȣ κατὰ ἀλφαβητον· ὅτε αὐτὴν εὐαγγελίσατο ἐν τῷ φρέατι: — ὁ ἄγγελος: — Incipit sic loqui Angelus: Α'κȣε δεδοξασμένη. Explicit ineptus iste dialogus fol. 77. *a.*

XIV. Fol. 78. *a.* In marg. λόγος ΙΓ. Tit. Τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέȣ ἐπισκόπȣ κρήτης τȣ̃ ἱεροσολυμίτȣ· λόγος εἰς τὴν τȣ̃ τιμίȣ κ̀ ζωοποιȣ̃ σταυρȣ̃ ὕψωσιν: — δέσπ. εὐλ. — Incip. Σταυρȣ̃ πανήγυριν ἄγομεν.

XV. Fol. *86. a.* In marg. λόγος ιε. Deest scilicet 14. Tit. Τȣ̃ ἐν ἁγ. πατρὸς ἡμ. ἰωάν. ἀρχ. κωνστ. τȣ̃ χρυσ. λογος εἰς τὸν τετραήμερον λάζαρον: — δέσπ. εὐλ. Incip. Σήμερον ἐκ νεκρῶν. Edita.

XVI. Fol. *91. b.* Tit. λόγος ις. Τȣ̃ ἐν ἁγ. πατρὸς ἡμ. ἰωάν. τȣ̃ χρυσοστόμȣ λόγος εἰς τὰ βαΐα: — δέσποτα εὐλ. Incip. Ε'κ θαυμάτων ἐπὶ θαύματος. Edita.

XVII. Fol. 100. *a.* Tit. Τȣ̃ ἐν ἁγ. πατρὸς ἡμ. ἰωάν. ἀρχ. κωνστ. τȣ̃ χρυσοστόμȣ· εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν· τῇ ἁγίᾳ β: — εὐλ. δέσποτα: — λόγος ιζ. Incip. Ο'φθαλμὸς μὲν ὁρῶν. Ed.

XVIII. Fol. 105. *a.* Tit. Τῇ ἁγίᾳ κ̀ μεγάλῃ Γ: — Τȣ̃ ἐν ἁγ. πατρὸς ἡμ. ἰωάν. ἀρχ. κωνστ. τȣ̃ χρυσ. λόγος εἰς τὰς Ι· παρθένȣς: — εὐλ. δέσπ. — λόγος ιη. Incip. Ο"τ' ἂν τὸ εὐδαπάνητον. Edita.

XIX. Fol. 110. *a.* Tit. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τετράδι: — λόγος ιθ: — Τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ λόγος εἰς τὴν πόρνην τὴν ἀλείψασαν τὸν κύριον μύρον ἐπὶ κεφαλῆς: — Δέσποτα εὐλόγησον. Incip. Πολλῶν ὄντων ὁσίων.

XX. Fol. 118. *b.* Tit. Τῇ ἁγίᾳ κ̀ μεγάλῃ ε: — Τȣ̃ ἐν ἁγ. πατρὸς ἡμ. ἰωάν. ἀρχ. κωνστ. τȣ̃ χρυσ. λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τȣ̃ ἰȣ́δα κ̀ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μυστηρίων κ̀ περὶ τȣ̃ μὴ μνησικακεῖν: — εὐλόγησον πάτερ: — λόγος κ: — Incip. Ο'λίγα ἀνάγκη εἰπεῖν σήμερον. Edita.

XXI. Fol. 130. *b.* Tit. Α'ναφορὰ πιλάτȣ πεμφθεῖσα ἐν ῥώμῃ πρὸς

πρὸς τιβέριον καίσαρα· περὶ τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃ πραχθέντα (sic): — εὐλ. δέσποτα: — λόγος κα: — Incip. Κρατίστῳ σεβαστῷ θειοτάτῳ φοβερῷ τιβερίῳ αὐγȣ́στῳ· πιλάτος πόντιος. Explicit quidem hæc epistola pag. 132. sed statim uno tenore ac sine novo titulo sequuntur alia quæ sic incipiunt: Φθασάντων δὲ τῶν γραμμάτων ἐν τῇ ῥώμῃ.

XXII. Fol. 134. *a.* Tit. Τῇ ἁγίᾳ ϗ μεγάλῃ παρασκευῇ: — Εὐσεβίȣ τινὸς ἐπισκόπȣ λόγος εἰς τὴν τȣ̃ διαβόλȣ ϗ τȣ̃ ᾅδȣ συμβȣλὴν πρὸς τȣ̀ς ἰȣδαίȣς κατὰ συλλογισμόν: — εὐλ. λόγος κβ: — Incip. Δίκαιον ἡμῖν σήμερον ἀγαπητοὶ τȣ̃ χθὲς εἰρημένȣ λόγȣ ἐπισκέψαι.

XXIII. Fol. 139. *a.* Tit. Τȣ̃ ἐν ἁγ. πατρὸς ἡμ. ἰωάν. ἀρχ. κωνστ. τȣ̃ χρυσ. λόγος εἰς τὸ πάθος τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃· ὅτι ὁπόταν ἐξεβλήθη ὁ ἀδὰμ τȣ̃ παραδείσȣ· ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰσῆλθεν ϗ ὁ λῃστὴς εἰς τὸν παράδεισον: — εὐλ. πάτερ: — λόγος ΚΓ: — Incip. Τῆς χθὲς ὑποσχέσεως. Edita. A pagina 141. ad paginam 157. codex vetusta, sed recentiore manu suppletus est, et partim membraneus, partim bombycinus.

XXIV. Fol. 143. Tit. Τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἐπιφανίȣ ἀρχιεπ. κύπρȣ λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τȣ̃ κυρίȣ ϗ θεȣ̃ ϗ σωτῆρος ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃· ϗ εἰς τὸν ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ ἀριμαθίας· ϗ εἰς τὴν ἐν τῷ ᾅδῃ τȣ̃ κυρίȣ κατάβασιν μετὰ τὸ σωτηρίον πάθος παραδόξως γεγενημένην: — Δέσποτα εὐλ. — κδ. Incip. Τί τȣ̃το; σήμερον σιγὴ πολλὴ ἐν τῇ γῇ. Edita est.

XXV. Fol. 157. *a.* Tit. Τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίȣ ἐπισκόπȣ ἀντιοχείας λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃· ϗ εἰς τὸν ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ ἀριμαθίας, ϗ εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν: — Δέσποτα εὐλ. — λόγος κε: — Ἐπαινετὸς ϗ ȣ̃τος. Edita. Vide Fabric. Bibl. gr. vol. 9. pag. 94.

XXVI. Fol. 165. *b.* Tit. Τȣ̃ μακαριωτάτȣ ϗ ἁγιωτάτȣ πατρὸς ἡμῶν γρηγορίȣ ἀρχιεπ. ναζιανζȣ̃ τȣ̃ θεολόγȣ· λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα· ϗ εἰς τὴν βραδύτητα: — εὐλόγησον δέσποτα: — λόγος κς: — Incip. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

XXVII. Fol. 167. *b.* Tit. Τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάν. τȣ̃ χρυσοστόμȣ· κατήχησις εἰς τὴν ἡμέραν τȣ̃ πάσχα: — εὐλ. πάτερ: — ἱσταμένȣ τȣ̃ ἱερέως ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν μετὰ τὸ πληρωθῆναι ὁ ἀσπασμός· λέγει τὴν κατήχησιν ταύτην μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων: — λόγος κζ: — Incip. Εἴ τις εὐσεβὴς ϗ φιλόθεος· ἀπολαβέτω τῆς καλῆς ταύτης πανηγύρεως. Edita.

XXVIII.

XXVIII. Fol. 168. b. Tit. Βίος κ̀ πολιτεία τῦ ὁσίυ πατρὸς ἡμῶν κ̀ θαυματυργῦ νικολάυ : — εὐλ. δέσποτα : — λόγος κη : — Incip. Σοφόν τι χρῆμα ζωγράφων χείρ. Memoratur a Fabricio.

XXIX. Fol. 183. b. Tit. Θαῦμα ἐξαίσιον κ̀ παράδοξον τὸ γενόμενον παρὰ τῦ ἁγίυ κ̀ ἐνδόξυ μεγαλομάρτυρος κ̀ τροπαιοφόρυ γεωργίυ ἐν τῇ πόλει λασίᾳ περὶ τῦ δράκοντος : — εὐλ. πάτερ : — λόγος κθ. — Incip. Α'κύσατε ἀδελφοὶ θαῦμα μέγα. Non memoratur a Fabricio Bibl. gr. vol. 9. pag. 79, et 80.

XXX. Fol. 186. a. Tit. Παντολέοντος διακόνυ κ̀ χαρτοφύλακος· ἐγκώμιον εἰς τὸν παμμέγιστον μιχαὴλ τὸν ἀρχιστράτηγον : — εὐλ. δέσποτα : — λόγος λ : — Incip. Ο' τῶν ἀΰλων πνευμάτων κύριος. Memoratur a Fabricio vol. 9. Bibl. gr. pag. 57, ut edenda, non edita. Pag. 190. hæc inseruit librarius : Ο'ρθοὶ πάντες, velut intra parenthesim : quæ sic accipio, ut significent, ibi omnes surgere ac stare debere dum legitur hæc homilia. In homilia quoque 37. (pag. 219. b.) inseruntur verba : Ο'ρθοὶ πάντες. Vide Bandinium pag. 425. tom. 1.

XXXI. Fol. 191. a. Tit. scriptus manu multo recentiore: Υ'πόθεσις σύντομος τῆς εὑρήσεως τῦ ἁγίυ σταυρῦ· ἀναγινώσκεται τῇ ιδ τῦ σεπτεμβρίυ μηνός. Incip. Τῦ κυρίυ κ̀ θεῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησῦ χριστῦ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν. Non memoratur a Fabricio vol. 9. Bibl. gr. pag. 92.

XXXII Fol. 194. b. Tit. Διήγησις διαλαμβάνυσα περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων· καὶ πῶς καὶ δι' ἣν αἰτίαν παρέλαβον τὴν ὀρθοδοξίαν ἐτησίως τελεῖν τῇ πρώτῃ κυριακῇ τῶν νηστειῶν· ἡ ἁγία τῦ θεῦ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία : — δέσποτα εὐλ. — λόγος λγ : — Incip. Τῦ βασιλέως θεοφίλυ. Scripta est ab auctore qui vixerat tempore Joannis Patriarchæ Constantinopolitani Iconomachi. Non memoratur a Fabricio vol. 9. pag. 97. Edita est a Combefisio.

XXXIII. Fol. 204. a. Tit. Μαρτύριον τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων ἐν σεβαστείᾳ : — δέσποτα εὐλ. — λόγος λδ. — Incip. Κατὰ τὺς καιρὺς λικινίυ τῦ βασιλέως. Memoratur a Fabricio vol. 9 pag. 121.

XXXIV. Fol. 210. b. Tit. Τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίυ τῦ θαυματυργῦ λόγος εἰς τὺς ἁγίυς πάντας : — εὐλ. δέσποτα : — λόγος λε : — Incip. ἠρεμεῖν ἐβυλόμην. Edidi ego Bononiæ anno Domini 1770. ex hoc codice.

XXXV. Fol. 212. a. Tit. Α'αιτίυ (sic) πρεσβυτέρυ κωνσταντινυπόλεως· ὁμιλία λεχθεῖσα εἰς τὸ γενέσιον τῦ ἁγίυ ἰωάννυ τῦ προ-

δρόμυ καὶ βαπτιστῦ : — εὐλ. δέσποτα : — λόγος λς. — Incip. Πολλοὶ μὲν ἤδη πολλάκις ἀγαπηταὶ.

XXXVI. Fol. 215. *b*. Tit. Τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάν. ἀρχ. κωνστ. τῦ χρυσοστ. λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὺς ἁγίυς καὶ πανευφήμυς ἀποστόλυς πέτρον καὶ παῦλον : — εὐλ. δέσποτα : — λόγος λζ. — Incip. Οὐρανῦ καὶ γῆς ἅμιλλαν ὁρῶ. Edita.

XXXVII. Fol. 219. *b*. Tit. Μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων θαυματυργῶν ἀναργύρων· κοσμᾶ καὶ δαμιανῦ τῶν ἐν ῥώμης (sic) λίθοις φονευθέντων. Ἀναγινώσκεται δὲ νοεμβρίῳ εἰς τὴν πρώτην· καὶ ἰυλίῳ εἰς τὴν πρώτην : — εὐλ. δέσπ. — λόγος λη. — Incip. Μετὰ τὴν κατὰ σαρκα. Edita. Memoratur a Fabricio vol. 9. pag. 68.

XXXVIII. Fol. 216. *a*. Tit. Τῦ ἐν ἁγ. πατρος ἡμ. ἰωάν. ἀρχ. κωνστ. τῦ χρυσοστ. λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τῦ κυρίυ ἡμῶν ἰησῦ χριστῦ : — εὐλ. δέσποτα : — λόγος λθ. — Incip. Δεῦτε ἀδελφοὶ φιλόχριστοι καὶ σήμερον τῶν εὐαγγελικῶν ἀόκνως ἐφαψώμεθα θησαυρῶν. Vide Fabric. pag. 89. vol. 9. et pag. 567. vol. 7.

XXXIX. Fol. 229. *b*. Tit. Τῦ ἁγίυ ἰωάννυ τῦ θεολόγυ λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς παναγίας θεοτόκυ : — εὐλ. δέσποτα : — λόγος μ. Incip. Τῆς παναγίας ἐνδόξυ θεοτόκυ καὶ ἀειπαρθένυ μαρίας. Memoratur a Fabricio ib. pag. 117.

XL. Fol. 237. *a*. Tit. Ἐπιφανίυ μοναχῦ καὶ πρεσβυτέρυ λόγος περὶ τῦ βίυ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκυ· καὶ τὸν (sic) τῆς ζωῆς αὐτῆς χρόνον : — εὐλ. δέσποτα : — λόγος μα. — Incip. Περὶ τῆς κυρίως καὶ ἀληθῶς θεοτόκυ. Præsens opusculum edidi ipse ex hoc codice in *Anecdotis litterariis* Romæ impressis.

XLI. Fol. 250. *a*. Tit. Τῦ ἐν ἁγ. πατρὸς ἡμῶν γερμανῦ ἀρχιεπισκόπυ κωνσταν. λόγος εἰς τὴν παναγίαν θεοτόκον· ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζυσαν (sic) ὑπὸ τῶν αὐτῆς γονέων : — δέσπ. εὐλ. — λόγος μβ : — Incip. Ἰδὺ καὶ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις καὶ φαιδρὰ ἑορτὴ τῆς μητρὸς τῦ κυρίυ. Edita. Memoratur a Fabricio ib. pag. 113.

XLII. Fol. 255. *a*. Tit. Λόγος τῦ κυρίυ ἡμῶν ἰησῦ χριστῦ περὶ τῆς ἀντιλογίας τῦ διαβόλυ : — δέσποτα εὐλ. — λόγος μγ : — Incip. Ἀνελθὼν ὁ κύριος ἡμῶν ἰησῦς χριστὸς μετὰ πέτρυ εἰς τὸ ὄρος καὶ παύλυ καὶ τῦ ἀνδρέυ.

XLIII. Fol. 257. *b* In marg. μδ : — Tit. Τῦ ἐν ἁγ. πατρὸς ἡμ. ἰωάν. ἀρχ. κωνστ. τῦ χρυσ. λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν τῦ κυρίυ καὶ θεῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησῦ χριστῦ : — εὐλ. δέσπ. — Incip. Φαιδρὰ μὲν πᾶσα ἑορτὴ τῆς τῦ χριστῦ οἰκονομίας. Edita.

XLIV. Fol. 261. *b.* In marg. μδ. — Tit. Τȣ̃ ἐν ἁγ. πατρὸς ἡμ. ἰωάν. ἀρχ. κωνστ. τȣ̃ χρυσ. λόγος περὶ εὐχῆς ϰ̀ νηστείας· καὶ κατὰ τῶν ὀμνυȣ́ντων (sic)· ϰ̀ περὶ ἐλεημοσύνης ϰ̀ ἐπιστροφῆς: — εὐλ. δέσποτα: — Incip. Δεῦτε πάντες ἀδελφοὶ· γνωρήσωμεν τὸν ποιήσαντα ἡμᾶς. Edita.

XLV. Fol. 270. *b.* In marg. με. Tit. Πίστις τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα ϰ̀ ὀκτὼ ἁγίων θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν νικαίᾳ· ϰ̀ διδασκαλία πάνυ θαυμαστὴ ϰ̀ σωτήριος· περὶ τῆς ἁγίας τριάδος: — εὐλ. δέσπ. — Incip. Πιστεύομεν εἰς ἕναν θεόν.

XLVI. Fol. 277. *a.* Tit. Βίος ϰ̀ πολιτεία τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ζωσίμȣ· περὶ τῶν μακάρων: — Δέσπ. εὐλ. — λόγος μς. Incip. Κατ' ἐκείνων τῶν καιρῶν (sic) ἐκ τῆς ἐρήμȣ· ὑπῆρχεν ἀνήρ τις ὀνόματι ζώσιμος· ὃς ȣ̉κ ἔφαγεν ἄρτον ἔτη τεσσαράκοντα ϰ̀ πρόσωπον ἀνθρώπȣ ȣ̉χ ἑώρακεν. Non memoratur a Fabricio ib. pag. 152.

XLVII. Fol. 285. *a.* Tit. Ἀποκάλυψις τȣ̃ ἁγίȣ ἰωάννȣ τȣ̃ θεολόγȣ: — Δεσποτα εὐλόγησον μετὰ φόβȣ: — λόγος μζ: — Incip. Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃ παραγενόμενος ἐγὼ ἰωάννης μόνος ἐν τῷ ὄρει θαβώρ. Absolvitur hoc opusculum, et codex pag. 291. *a.* Tum alia manu multo recentiore additum est + α φ οθ° μὴν αὐγȣ́στο εἰς τὰς ιε ἀφηνο (lectio dubia) τὸ βηβλήω̄ τούτο· εἰς τὸ μοναστήρηō τȣ̃ ἁγίȣ ἰωάννȣ τȣ̃ θεολόγȣ· εἰς τὸ μεσαμπελήτη· ἐγὼ πέτρος πολήτ. ϰ̀ υ της το υ θελε κλέψη· να ἔχη το ἀνάθιμα: —

Antequam ad alium codicem transeamus, opusculum exscribere ex hoc placet, quod num. XLV. indicatum fuit. Constat id binis partibus, prima de fide, altera de moribus. Illa nunc primum exit in lucem: hæc sub Athanasii nomine anno 1685. edita fuit a quodam Arnoldo, et exstat tomo 2. Operum Athanasii ipsius pag. 304. editionis Patavinæ anni 1777. ubi inscribitur *Syntagma doctrinæ*. Tam magna tamen est inter eam editionem, et codicem hunc diversitas, ut secundam quoque opusculi partem rursus edendam arbitrer. Sed meminerit lector Nanianum codicem adeo mendosum esse, ut alicubi emendari non potuerit.

Πίστις τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα ϰ̀ ὀκτὼ ἁγίων θεοφόρων πατέρων
με τῶν ἐν νικαίᾳ· ϰ̀ διδασκαλία πάνυ θαυμαςη ϰ̀ σωτήριος·
περὶ τῆς ἁγίας τριάδος: — εὐλόγησον.

Πιςεύομεν εἰς ἕνα (a) θεὸν· πατέρα παντοκράτορα· πάντων ὁρα-

(a) Cod. ἕναν heic, et paulo post.

τῶν ϗ ἀοράτων ποιητήν· ϗ εἰς ἕνα κύριον ἰησοῦν χριστόν· τὸν ὑιὸν τοῦ θεοῦ· τὸν γεννηθέντα ἐκ τοῦ πατρὸς μονογενῆ· τοῦτ' ἔστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρός· θεὸν ἐκ θεοῦ· φῶς ἐκ φωτός· θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ· γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα· ὁμοούσιον τῷ πατρί· δι' οὗ τὰ πάντα ἐγίνετο ἐν τῷ οὐρανῷ ϗ ἐν τῇ γῇ· τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους· ϗ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν· κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν· ϗ σαρκωθέντα· παθόντα ϗ ταφέντα· ϗ ἀναςάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ· ϗ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς· ϗ πάλιν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. ϗ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ κύριον τὸ ζωοποιόν. τοὺς δὲ λέγοντας· ἦν ποτὲ ὅτε οὐκ ἦν· ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἢ ἐξ ἑτέρας οὐσίας· ἢ ὑποςάσεως φάσκοντας εἶναι τὸν ἄτρεπτον ϗ ἀναλλοίωτον ὑιὸν τοῦ θεοῦ· τούτους ἀναθεματίζει ἡ ἁγία ϗ καθολικὴ ἐκκλησία. Α'πὸ τῆς ἁγίας ταύτης πίστεως τῆς ἐν νικαίᾳ· τῆς ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων ἐκτεθείσης πρὸς φωτισμὸν τῶν ψυχῶν· ϗ εἰς τὸ γνῶναι τίς ἡ αἰτία ἑκάστης ῥήσεως τῶν ἐν αὐτῇ ὁμολογησάντων ἐπισκόπων· τὸν ἀριθμὸν τριακοσίων ὀκτὼ ϗ δέκα· μᾶλλον δὲ οἰκουμενικῆς οὔσης συνόδου. Ε῎τι δὲ ἀκολούθως τῇ προγεγραμμένῃ πίστει· ἀναθεματίζομεν τὴν σαβελλίου πιστιν τὴν λέγουσαν τὸν αὐτὸν εἶναι πατέρα ϗ ὑιὸν ϗ ἅγιον πνεῦμα· σφάλλονται γάρ· ἀτελεῖς εἶναι τὸν ὑιὸν ϗ τὸ πνεῦμα· ὡς ὅτι ὁ πατὴρ αὐτός ἐστιν ὁ ὑιός· ὁμοίως ϗ τὸ ἅγιον πνεῦμα· ὡς εἶναι φησὶν ἓν (a) πρόσωπον· τρία δὲ ὀνόματα. ταῦτα γὰρ ἀλλότρια τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τυγχάνει· πατέρα γὰρ οἴδαμεν τέλειον θεόν· ὁμοίως ϗ ὑιὸν τέλειον· ὡσαύτως ϗ πνεῦμα ἅγιον· μίαν βασιλείαν· μίαν οὐσίαν· ϗ μίαν θεότητα (b). Ε῎τι δὲ ἀναθεματίζομεν τὴν φωτεινοῦ πίστιν· τὴν λέγουσαν· ἀπὸ μαρίας ϗ ὧδε εἶναι τὸν ὑιόν· ϗ μὴ εἶναι αὐτὸν πρὸ τούτου· ἀλλὰ προωρηκῶς λέγεσθαι ἐν ταῖς γραφαῖς· ἀπὸ δὲ μαρίας εἶναι αὐτὸν κατὰ τὴν θεότητα (b)· ταῦτα δὲ ἀλλότρια καθολικῆς πίστεως οἴδαμεν· ὁ γὰρ ὑιὸς ἀεὶ γεννηθεὶς ὑπῆρχεν ϗ ἐν πατρὶ ἦν καθως γέγραπται· οὐκ ἦν γὰρ ποτὲ ὅτε οὐκ ἦν ὁ ὑιὸς σὺν πατρί· ἀλλ' ἦν ὁ πατηρ· πάντοτε τὸν ὑιὸν ἔχων· ἀδύνατον γὰρ τὸν πατέρα καλεῖσθαι κατὰ προκοπην· ἀλλὰ ἀεὶ ὑιὸς σὺν πατρί· ὡς προείπαμεν· ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· ϗ θεὸς ἦν ὁ λόγος· γεννηθεὶς σὺν πατρί· ὡς προγέγραπται. ϗ ταῦτα μὲν περὶ πατρὸς ϗ ὑιοῦ. Περὶ δὲ τοῦ ἁγίου πνεύματος· οὕτω πιστεύομεν· πνεῦμα θεῖον· πνεῦμα ἅγιον· πνεῦμα τέλειον· παράκλητον· λαλῆσαν ἐν νόμῳ ϗ προφήταις· ϗ ἀποστόλοις· καταβὰν ἐπὶ τὸν ἰορδάνην. Περὶ δὲ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ ὑιοῦ, οὕτω πιστεύομεν· ὅτι ἀνέλαβεν ἄνθρωπον τέλειον ἐκ τῆς ἁγίας θεοτόκου μαρίας· διὰ πνεύματος ἁγίου· οὐκ ἀπὸ σπέρματος ἀνδρός· σῶμα δὲ ϗ ψυχὴν ἐν ἀληθείᾳ ϗ εὐδοκήσει· οὕτως γὰρ ἦλθεν τέλειος· σῶσαι τὸν ἄνθρωπον· ϗ ὅτι ἔπαθεν· ϗ ὅτι ἐτάφη· ϗ τῇ

τρίτῃ

(a) Cod. ἕνα.

(b) Cod. θεότηταν.

τρίτη ἡμέρᾳ ἀνέστη· καὶ ὅτι εἰς ὐρανὺς ἀνελήφθη· καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῦ πατρὸς· ἀποθεώσας τὸν ἄνθρωπον· ὃν ἔλαβεν· καὶ ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρὺς· εἰ δέ πως προωρικῶς αἱ θεῖαι γραφαὶ λέγυσιν· αὐτῷ (a) ὥσπερ κτίσματος τὸ κατὰ σάρκα καὶ πληρῦσθαι καταλαμβάνομεν. Ἔτι ἀναθεματίζομεν τὺς μὴ ὁμολογῦντας εἶναι ἀνάστασιν νεκρῶν· καὶ πάσας τὰς αἱρέσεις· ἀνεθεματίσθη δὲ καὶ ἐν τοῖς προγεγραμμένοις· ἡ ἄθεος πίστις τῶν ἀρειανῶν· ἐν τῷ πιστεύειν καὶ λέγειν· γεννηθέντα καὶ ὐ ποιηθέντα· αὐτοὶ γὰρ λέγυσιν κτίσμα τὸν ὑιὸν εἶναι· πρὸς δὲ τὸ ἀναπληρῶσαι πάντα τὰ τῆς πίστεως μέρη· ἔτι ὁμολογῦντες ταῦτα λέγομεν· ὅτι πιστεύομεν εἰς ἓν (b) βάπτισμα· εἰς μίαν ἐκκλησίαν· εἰς ἀνάστασιν νεκρῶν· εἰς βασιλείαν ὐρανῶν· εἰς κρίσιν αἰώνιον· τὸν Θεὸν ὁμολογῦμεν πατέρα κ̀ τὸν ὑιὸν κ̀ τὸ ἅγιον πνεῦμα· πατέρα ἀκατάληπτον· ἀπερινόητον· ἀόριστον· κ̀ ἀνόητον· πνεῦμα γὰρ ὁ Θεὸς· Θελήματι δὲ αὐτῦ κ̀ ἀληθείᾳ κ̀ εὐδοκήσει ὀφθὲν κ̀ λαλήσαν προφήταις· κ̀ δικαίοις· τῷ ἀδὰμ· τῷ νῶε· τῷ ἀβραὰμ· τῷ ἰσαὰκ· τῷ ἰακὼβ· σαμυὴλ τε κ̀ δαυὶδ· ἠλιὺ κ̀ ἐλισσαίῳ· κ̀ τοῖς λοιποῖς ἅπαξ προφήταις· Θεὸν αὐτὸν ὄντα τῆς καινῆς κ̀ παλαιᾶς διαθήκης. ὅσα δὲ ἡ γραφὴ λέγει· ὀφθαλμὸς κυρίυ· ὦτα κυρίυ· κ̀ ὅσα τοιαῦτα περὶ Θεῦ λέγει ἡ γραφὴ· ἀληθῆ εἰσὶν· κ̀ ὕτως πιστεύομεν· ἀκαταλήπτως δὲ κ̀ ἀπερινοήτως· κ̀ πάντα ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα εἶναι Θεῦ· ἔστιν (c) δὲ ὁ βίος τῶν ὑιῶν τῆς αὐτῆς καθολικῆς ἐκκλησίας· κ̀ μάλιστα ἐπισκόπων κ̀ κληρικῶν κ̀ μοναζόντων κ̀ τῶν λοιπῶν χριστιανῶν κ̀ ὡς τοῖς ὑιοῖς αὐτῶν ἐντέλλονται· πρῶτον αὐτοὶ ὕτως διάγοντες κ̀ διδάσκοντες· ὕτως χάριτι ἐστὲ σεσωσμένοι· ἀλλ' ἡ χάρις· βύλεται αὐθαιρέτυς εἶναι κ̀ παντὸς καλῦ κ̀ ἀγαθῦ· κ̀ ζηλωτὰς τῆς ὀρθοδόξυ πίστεως ἄξιον· κ̀ αὐτὸν εὐτρεπίζειν· πρόδηλον κ̀ ταῦτα φυλάττειν· κ̀ τὸν κύριον ἡμῶν ἰησῦν χριστὸν ἀγαπήσεις αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας συ· κ̀ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς συ· κ̀ τὸν πλησίον συ ὡς σεαυτὸν· ὐ φονεύσωμεν· ὐ μοιχεύσωμεν· ὐ παιδοφθορήσωμεν· ὐ φαρμακεύσωμεν· ὐ κλέψωμεν· ὐ ψευδομαρτυρήσωμεν· ὐ διχοστατήσωμεν· ἀπεχώμεθα πνικτῦ κ̀ αἵματος· κ̀ πλεονεξίας. ὅρα ἄνθρωπε· μήτις σε ἀπατήσει τῆς πίστεως ταύτης· ἐπεὶ παρεκτός σε Θεῦ διδάσκει· ταῦτα εἰσὶν τὰ προφανῆ ἁμαρτήματα· αἱ δὲ ὡς ἐλάχιστοι φαινόμεναι ἐντολαὶ· ὧν κ̀ αὐτῶν λόγον ἀπολύσωμεν· τὺς μονάζοντας γυναικῶν ὑπὲρ πάντα κεχωρισμένυς εἶναι· μήτε εἰς ὁμιλίαν αὐτῶν ἔρχεσθαι· μήτε ὁρᾷν αὐτας· μήτε φιλοτιμεῖσθαι· ἵνα μὴ ἄδη αὐτῶν· ψυχῆς ζημία γένηται· ἐὰν μοιχεύῃ ἡ καρδία συ· ἁμαρτάνεις μεγάλως· φυλάττεσθαι δὲ πάλιν· μὴ εἶναι δίγλωσσον ἢ δίγνωμον· μὴ ψεύστην· μὴ κατάλαλον· μὴ ἀκαίρως περι-

(a) Aliqua heic desunt. (b) Cod. ἕνα.
(c) Heic incipit secunda pars opusculi ab Arnoldo edita.

περιπατῦντα· μήτε ῥεμβόμενον· μὴ ἀναίσχυντον· μήτε ὀργίλον· μήτε πάροινον· ἢ φιλάργυρον· μὴ ὑπερήφανον· μὴ αὐθάδην· μὴ σαπρὸν λόγον φέροντα· μήτε ὅρκον ὅλως τὸ παραπάντα· ἀλλὰ τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ ὂ ὂ· κ̀ ἐάν πȣ ἀνάγκη τινὰ λέγειν ἐν ὁμιλίᾳ· γίνωσκε· ἀλήθειαν λέγω· ȣ̓ ψεύδομαι· τὸ δὲ σεβάσμιον ὄνομα τȣ̃ Θεȣ̃· ἐπ᾽ ὅρκῳ μὴ λάβε· μήτε τινὰ ὅρκῳ καθὼς εἶπεν τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον· ταῦτα γὰρ πάντα τὰ σφάλματα ȣ̓ προσήκει· ȣ̓́τε ἁρμόζει τοῖς μοναχοῖς· ἀλλὰ κ̀ ἀπὸ ἐκκλησίας ἐκβάλλειν τὸν μὴ παραφυλαττόμενον ἐν τȣ́τοις· ἔτι δὲ αὐτὸν μὴ γυμνȣ̃ν ἐνώπιον τινὸς τὸ σύνολον· εἰ μὴ δι᾽ ἀνάγκην ἀσθενείας· ἐν λȣτρῷ· ἢ διὰ πάθος· ἢ ἐν βάθει ὑδάτων. μὴ δὲ ὑβρίσης ἀδελφὸν ῥακά· ἢ μωρόν· ἑορταῖς δὲ ἐθνικαῖς μὴ συγκοινωνεῖν· τὰ σαββατα μὴ φυλάττειν· καθάπερ οἱ ἰȣδαῖοι· μὴ μαγεύειν· μὴ φαρμακεύειν· μὴ δὲ συμπράττειν ταῦτα ἐπὶ νόσῳ ἢ πάθει ἢ ἐν δείγματι· μὴ ἀπέρχεσθαι πρὸς ἐπαοιδόν· μήτε φυλακτήρια ἑαυτῷ περιτιθέναι· μήτε περικαθαίρειν· μήτε ἀφ᾽ ἑαυτȣ̃· μήτε ἀπὸ ἄλλȣ τινός· ἀλλὰ πάντοτε τὸ σῶμα φύλαττε ἀπὸ πάσης αἰσχρότητος κ̀ ἀσελγείας· μήτε ἔχειν γυναῖκας συνάκτȣς (f. συνεισάκτȣς) καθάπερ τινὲς ἀγαπητὰς ὑπέθεντο· τάχα ἐπ᾽ ἐσχάτων μισηταὶ ἐν αὐτῷ εὑρεθήσονται· κ̀ πικρότεραι χολῆς· μὴ ἔχε κατὰ ψυχὴν ἔχθραν κατά τινος· κ̀ γένηται ἡ προσευχή σȣ ἀπρόσδεκτος· μὴ συνεύχȣ μετὰ αἱρετικῶν ἢ μετὰ ἐθνικῶν· κ̀ γένηται ἡ προσευχή σȣ ἀπρόσδεκτος· μὴ παράβαινε νηστείαν κυρίȣ· τȣ̃τ᾽ ἔστιν τετράδα κ̀ παρασκευήν· εἰ μὴ ἔτι ἐπὶ νόσῳ βεβάρησαι· χωρὶς τῆς ἑβδομάδος τȣ̃ ἁγίȣ πάσχα· κ̀ τῆς πεντηκοστῆς· κ̀ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν· τῶν δώδεκα· τὰς δὲ λοιπὰς ἡμέρας ἀκριβῶς φύλαττε· μὴ λύειν τὴν νηστείαν χωρὶς ἀνάγκης· εἴτε κ̀ ἀδελφὸς πρός σε ἐνδημήσει· μετάδος ἀγάπην· διὰ τὸν κόπον τῆς ὁδȣ̃· σὺ δὲ μὴ γεύσῃ ἕως ὥρας ἐννάτης· νηστείαν δὲ λέγω τὴν τεταγμένην· τȣ̃τ᾽ ἔστιν πρὸ πάντων· τὴν ἁγίαν κ̀ ἔνδοξον τεσσαρακοστήν· κ̀ τȣ̃ λοιπȣ̃ χρόνȣ τετράδα κ̀ παρασκευήν· τὰς δὲ λοιπὰς ἡμέρας· ἤγȣν δευτέραν· τρίτην· κ̀ πέμπτην· ἐὰν δύνασαι ἀπὸ ἰδίας προαιρέσεως νηστεύειν· ἔσται ὁ μισθός σȣ πολύς· ἐν ταύταις γὰρ ταῖς ἡμέραις· κ̀ παρὰ τὴν ὥραν διάκρισις γίνεται· εἰς φίλον ἐπίσημον· κ̀ ȣ̓κ ἔστιν κρίμα διὰ τὴν ἀγάπην· ἡ δὲ τεταγμένη νηστεία ὑπὸ τῶν ἁγίων ἀποστόλων διάκρισις γίνεται· ὁ δὲ παρακȣ́ων αὐτήν· ἀπόλλεται μετὰ τῶν γαστριμάργων· ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία κ̀ ἡ δόξα τȣ̃ κόσμȣ· κ̀ ἡ ἀνθρωπαρεσκεία· τὸ σάββατον μὴ νήστευε ὅλην τὴν ἡμέραν· ἀπρεπὲς γάρ ἐστὶν ὅλην τὴν ἡμέραν τȣ̃ σαββάτȣ μέχρι δυσμῶν ἡλίȣ νηστεύειν· ἔξεστιν δὲ ἕως ὥρας ἕκτης ἢ ἑβδόμης· τὸ δὲ περισσὸν ἰȣδαϊκὴ αἵρεσις ἐστίν· ἅπαξ δέ· μὴ ἐπιδυέτω ὁ ἥλιος ἐν σαββάτῳ· εἰ μὴ μόνον τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ ἐν τῇ νυκτὶ τȣ̃ πάσ-

πάσχα· ἡ δὲ τῆς τετράδος κ) τῆς παρασκευῆς κ) τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς νηστεία τεταγμένη ἐστὶν ἕως ὥρας ἐννάτης· κ) εἴ τι περισσὸν ποιήσεις παρὰ τὴν σεαυτȣ͂ προαίρεσιν· ἕξεις τὸν μιϑὸν· νηστεύων δὲ κ) κοιταζόμενος βλέπε μὴ φυσιωθῇς ἐν τύφῳ κ) ὑπερηφανίᾳ· ἡ γὰρ φυσίωσις παγίς ἐστὶν τȣ͂ διαβόλȣ· δι' ἧς ἀπὸ τȣ͂ ȣ̓ρανȣ͂ πέπτωκεν· ὁμοίως δὲ δι' αὐτῆς τȣ̀ς ἀνϑρώπȣς καταβάλλει παγιδεύων· μηδείς σε πλανήσῃ ἐν κυριακῇ νηστεύειν· ἢ ἐν ἑορτῇ δεσποτικῇ τὸ παράπαν· μηδὲ γονυπετεῖν· ȣ̓ γάρ ἐστιν ἐν ϑεσμῷ ἐκκλησίας καϑὼς προείπαμεν· κ) βλέπε μὴ σὲ πλανήσωσιν τινὲς μαρκιανισταὶ· ἢ ἑτέρα αἵρεσις· νηστεύειν ἐν σαββάτῳ ἢ κυριακῇ· μόνον δὲ τῶν συνάξεων· τῆς ψαλμῳδίας· κ) τῆς ἀναγνώσεως· κ) τῶν ἀχράντων μυστηρίων μὴ ἀμέλει· τοιαύταις γὰρ ϑυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ ϑεός· ἄξιον σεαυτὸν εὐτρεπίζȣ τῆς ἀχράντȣ κοινωνίας τȣ͂ τιμίȣ σώματος κ) αἵματος τȣ͂ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ͂ χριστȣ͂· ἵνα μὴ εἰς κρίμα ἐσϑίῃς κ) πίνῃς· μὴ ἀμέλει πλύνειν πόδας μοναχῶν ἐρχομένων πρὸς σὲ· ζητηθήσεται αὕτη ἡ ἐντολὴ παρὰ τῶν ὑπερηφανευσάντων αὐτὴν· εἰ κ) ἐπίσκοποι ὦσιν· ὁ γὰρ τȣ́των κύριος· πρῶτος ἔνιψεν τȣ̀ς πόδας τῶν μαθητῶν· παραγγείλας αὐτȣ̀ς ȣ̔́τως ποιεῖν· μὴ γίνȣ φιλάργυρος· ἢ αἰσχροκέρδης· μὴ πολὺ χρῆμα μὴ ϑέλε κτᾶσϑαι ἀργύριον ἢ χρυσίον πολὺ· ἢ μόνον ἐφόδιον χάριν κ) τροφῶν κ) ἀμφίων· τὸ δὲ περίσσευμα δὸς τοῖς πένησιν· κρεῖττον γὰρ ἐν πτωχείᾳ κ) ἐν ταπεινώσει δȣλεύειν ϑεῷ· ἢ ἐν πλȣ́τῳ· κ) ἀπάτῃ· οἱ γὰρ τȣ͂ μαμωνᾶ φίλοι κ) δȣ͂λοι· ϑεῷ ἀρέσαι ȣ̓ δύνανται· τὸ σύνολον ȣ̓͂ν μὴ πραγματεύȣ· πολλαὶ δὲ χωρίαι εἰσὶν μὴ σπείρȣσιν· κ) οἰκȣ͂νται ἐν τέχνῃ μὴ ἔχοντες· ἀναγκάζοντες πραγματεύεσϑαι· κ) μένȣσιν μονάζοντες κοπιȣ͂σιν· πλὴν κἂν τόκȣς μὴ λάμβανε· ἀγάπα δὲ πάντα ἄνθρωπον· κ) εἰρήνευε μετὰ πάντων· χωρὶς αἱρετικῶν· ὁ γὰρ αἱρετικὸς· λύκος ἐςὶν τῆς τȣ͂ χριςȣ͂ ποίμνης· κ) τȣ͂ ἀντιχρίστȣ πρόδρομος· ἐὰν δὲ ἔχῃς χρήματα ἢ βρώματα· μετάδος τῷ μὴ ἔχοντι· μὴ ἔχων δὲ ȣ̓κ ἐγκληθήσῃ· ἐὰν ἔλθῃ τις δανείσασϑαι ἀπὸ σȣ͂ τὶ· κ) ἔχεις· δὸς αὐτῷ· κ) μετὰ μακροθυμίας λάβε παρ' αὐτȣ͂ τὸ κεφάλαιον κ) μόνον· κ) δίκαιος ἔσῃ· κ) μὴ δολιεύȣ ἐνώπιον κυρίȣ· ἐὰν γὰρ ἔχῃς γεννήματα· ἢ ἄλλό τι· κ) ζητεῖ λυπόμενος δανείσασϑαι παρὰ σȣ͂ ἐξ ἀνάγκης· κ) διὰ τὸ μὴ λαβεῖν σε τόκον· πωλεῖς τιμιωτέρως ἵνα κερδήσῃ διάφορα· τȣ͂τ' ἔστιν διπλασιάζων· καταμέμφεταί σε ἡ γραφὴ λέγȣσα· δράσσεται ὁ ϑεὸς τȣ̀ς σοφȣ̀ς ἐν τῇ πανȣργίᾳ αὐτῶν· σκέψαι γὰρ κ) ὅρα· ὅτι δανείζων ἐν ἀνάγκῃ τὸν πλησίον κ) μὴ λαμβάνων· ἀνθ' ἑνὸς τόκȣ τρεῖς κ) τέσσαρας ἀρχὰς· ἀλλὰ δέκα λαμβάνει παρὰ τῷ ϑεῷ· γίνȣ ταπεινὸς κ) ἡσύχιος· τρέμων διὰ παντὸς τὰ λόγια τȣ͂ ϑεȣ͂· μὴ γίνȣ μάχιμος· μὴ δὲ τύπτε ἄνθρωπον πολλὰ· εἰ μὴ μόνον παιδίον ἐν γράμμασιν· πρὸς παιδείαν· κ) νȣϑεσίαν κυρίȣ· καὶ αὐτὸ παρατετη-

ρημέ-

ρημένως· μόνον διὰ φόβον μετρίως ὀλίγα καὶ ἐλαφρά· σκόπει μή πως διὰ σῦ φόνος γίνηται· καὶ ἀπολέσῃς τὴν ψυχήν σε ἐν μιᾷ ὥρᾳ· καὶ ἃ δοκεῖς ἔχειν ἀγαθὰ ἐκ νεότητος· ἀπρόσδεκτα γένωνται παρὰ τῷ Θεῷ· ὡς τῦ κάϊν τὰ δῶρα· πολλαὶ γάρ εἰσὶν ἀφορμαὶ τῦ θανάτε. μὴ μυκτήριζε ἄνθρωπον· μὴ δὲ βδελύσσε τινὰ πτωχὸν· διὰ σχήματι πενιχρῷ παρατηρέμενος τὴν ἐσθῆτα· μὴ μαλακοῖς χρώμενος ἱματίοις· μὴ ἐσθῆτι τα φαινομένε δικαίε· μὴ ἐν ῥυπαροῖς ἱματίοις προσερχόμενος· ϗ σακκοφορῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ϗ φανεὶς ἀνθρωπάρεσκος· σάκκον δὲ ἂν ἔχῃς ἵνα πενθῇς τὰς ἁμαρτίας σε· σκόπει μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις· ἀλλ᾽ ἔσωθεν τῦ ἱματίε σε ἐν τῇ σαρκί σε ἔστω πρὸς δαμασμὸν τῶν ἀτάκτων παθῶν· μὴ θέλε δόξαν ϗ ἔπαινον παρὰ ἀνθρώποις ἔχειν. ὅλως τρίχας μὴ τρέφε· ἔκοψεν γὰρ τὸ τοιῦτον σχῆμα ὁ ἀπόστολος· μὴ ξηρῦ τὸ γένειον· μη δὲ π ρικερέσις χρῶ κειρόμενος. εἰ δύνασαι ϗ ἑβδομάδος νηστεύειν· μηδενὶ δείκνυε· ϗ ἔσται ὁ μισθός σε πολύς· κρεῶν δὲ ἀπέχε· ἐχ ὡς βδελυσσόμενος τὰ κτίσματα τῦ Θεῦ· ἀλλὰ ἀποκόπτων τὸ σῶμα τῆς πολλῆς τροφῆς· ϗ ἀνάξιον τὸ αὐτὸ ποιῶν τῶν καλῶν βρωμάτων· ἀντὶ δὲ τῶν ἐπιγείων τῶν ἐρανίων ἀγαθῶν ὀρεγόμενος· πᾶς γὰρ μετριάζων δαψιλεία τροφῶν, βοηθεῖ τῷ σώματι· καλὸν δέ ἐστὶν πάντα ἐγκρατεύεσθαι· διὰ τὴν πολλησαρκίαν· οἶνε μὴ λάμβανε ὅλως· ἢ μόνον τῦ γεύσασθαι ἐν εὐχαριστίᾳ· ϗ εὐλόγει τὸν Θεὸν τὸν κτίσαντα· ἐὰν γὰρ ϗ σὺ· ὥσπερ ὁ τίμιος τιμόθεος· διὰ πολλὴν ἐγκράτειαν εἰς νόσον περιπεσεῖν ἔχῃς· ὀλίγῳ οἴνῳ χρῶ· τὸ γὰρ ὀλίγον φάρμακον ἐστὶν ἰάσεως· πολὺ δὲ αὐτῷ χρώμενος ἀμφοτέραις ἀσθενείαις σεαυτὸν περιβαλεῖς· εἰ δ᾽ ἕως ποτηρίων δύο ἢ τριῶν· περισσὸν δὲ μή· εἰ δύνασαι ἀνυπόδητος ὁδεύειν· γενναίως ποιήσεις· εἰ δὲ ἀνάγκη ἐστὶν ὑποδήσεως· ψιλὰ ἔσονται τὰ ὑποδήματά σε· καὶ μὴ θέλε κατακεκοσμημένοις ὑποδήμασιν· κοσμικῷ σχήματι μὴ περιδέεσθαι· τοῖς παρῦσιν ἀρκῦ μετρίως· εἰ δὲ περισσὸν κρέα ϗ οἶνον· δίδε αὐτὰ πτωχοῖς· ὀρφανοῖς· χήραις· ἀδυνάτοις· ξένοις· ἀσθενῦσιν· ϗ τοῖς ἐν φυλακῇ· ϗ ἔσται ὁ μισθός σε πολύς. ἐὰν ἐπὶ ξένης· μὴ θέλῃς ἑαυτὸν κομπάζειν· ἀλλ᾽ ἴσος γίνε τοῖς ἀδελφοῖς σε· ἐν λαχάνοις χρώμενος· ϗ ἑτέροις βρώμασιν. ἐὰν δὲ χρεία ἐστὶν· χρὴ ϗ ἰχθύος μεταλαμβάνειν· πάλιν δὲ λεγω· ἐὰν ἀῤῥωστήσῃς ϗ λάβῃς ἐκ ἔςιν ἁμαρτία· εἰ δὲ ἡττηθῇς ἐν τῇ νόσῳ βαρέως· ϗ φάγῃς ἐπιθυμῇ τὸν ὀλίγον· διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκός σε· ἐκ ἔςιν κρίμα· ἥττημα μὲν σοί ἐςίν· μὴ λόγισαι δὲ αὐτὸ ἁμαρτίαν· λυπήθητι δὲ ὅτι ἀνεκόπης τῆς πολιτείας σε· ϗ ὑπεχαλάσθης τῦ ςερεῦ λογισμῦ. εἰ δὲ ϗ λετρῷ χρήσασθαι ἀναγκασθῇς διὰ τὴν νόσον· ϗ ἅπαξ ϗ δίς· ἐκ ἔςιν ἔγκλημα· ὑγιαίνων δὲ ἐ χρείαν ἔχεις λέσασθαι· κἂν ἱερεὺς εἶ·

ἀλλὰ

ἀλλὰ μᾶλλον ὑγιαίνοντος τῦ σώματος χαμεύνην θέλε ἢ βιάζεσθαι εἰς πάντα· πρὸ πάντων δὲ τέχνην γίνωσκε· ἢ ἐν ἀγρῷ ἐργάζυ· ἵνα μὴ ἀργὸς ἐσθίης τὸν ἄρτον· μᾶλλον δὲ ἐργάζυ ἐν τοῖς ἐργοχείροις συ· ἵνα ἔχης δῦναι πτωχοῖς ἢ ξένοις ὀρφανοῖς τε ἢ χήραις· ἢ ἢν μεταξὺ ἀδελφῶν οἰκῆς· ἢ ἔχεις γονικὸν χωρίον· δικαίως συνάγων καρπὺς ἢ μὴ ἐξ ἀδικίας· ἢ πλεονεξίας· πρῶτον τὰς ἀπαρχάς συ τοῖς ἱερεῦσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρόσφερε· ἔπειτα χήρας καὶ ὀρφανὺς ἀνάπαυε· ἢ τὺς λοιπὺς ἀδυνάτυς· ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων· μὴ ἀπὸ τόκων ἢ πλεονεξίας. εἰ δὲ ἢ μόνος καθέζῃ· μὴ ὑβρίζῃς τὴν ἄσκησιν τῆς ἡσυχίας· εἰ ἐν μοναςηρίῳ ἡσυχάζεις· ἢ κτήσῃ χωρίον ἢ πραγματεύῃ ἢ ἡσυχάζῃς· ἀλλ' ἐμπαίζεις ἢ ἐμπέζεσαι. καθήμενος ἐν μοναστηρίῳ· μὴ θέλε ἀργὸς εἶναι· ἢ ὑπὸ ἄλλων τρέφεσθαι· ἵνα τὴν ἐφήμερον ἔχῃς τροφήν. ἢ εἰ ἑτέρυς νέυς ἔχεις περὶ σεαυτὸν· πρῶτον μὲν ταπεινοφροσύνην δίδασκε· καὶ μὴ θέλε αὐτὺς εἶναι διδασκάλυς· ἐὰν ἴδῃς ψυχὰς σωζομένας διὰ σῦ· σπύδασον τελειῶσαι τῶν πέντε ταλάντων· ὧν εἴληφας ἀπολαβεῖν τὰ διπλάσια· μερίμνα ἐπιμελῶς τὰς περὶ σεαυτὸν ψυχάς· ἢ ἐπίςυφε πάντοτε τὺς νεωτέρυς ἰδιάζειν ἕκαςον τύτων· ἐν τῇ ὁμιλίᾳ ἢ τῇ συναναςροφῇ τῆς τραπέζης· ἢ συνάξεως τῆς ψαλμῳδίας· ἐν δὲ τῷ ὑπνεῖν αὐτὺς· ἔχειν ἕκαςον σάκκον κεκρυμμένον ἵνα ἐν τῇ εὐχῇ τῆς νυκτὸς ἕτοιμος εὑρεθῇ· σπύδαζε ἀγρυπνεῖν ἐν ψαλμοῖς ἢ ὕμνοις· ἢ εὐχαῖς ἐν μέτρῳ· ἢ ἐν ἡμέρᾳ μὲν εὔχεσθαι συμμέτρως· ἢ ἐν νυκτὶ ὡσαύτως· μὴ χρονίζειν δὲ ἐν τῇ προσευχῇ ἢ βαττολογεῖν· σὺν μέτρῳ δὲ ψάλλειν· ἵνα μὴ περικακῶσιν αἱ ψυχαί· θέλε δὲ τὺς παῖδας σιωπητικῶς προβιβάζειν. εἰς καπηλεῖον ὅλως μὴ εἰσέλθῃς· ἀλλ' ἐὰν ἀνάγκη γένηταί σοι· ἐπὶ ξένης γενομένῳ· ἢ χρείαν ἔχῃς ἐδέσματος· ἀποςείλας ἀγόρασον· ἢ ἐν ἐκκλησίᾳ φάγε ἢ πίνε· ἐν τόπῳ ἀνακεχωρισμένῳ· ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ἐκκλησία ἐν τῷ τόπῳ· ἢ ἐκκλησία ὀρθοδόξων· ἢ ἀνάγκη σοι γένηται εἰσελθεῖν ἐν πανδοχείῳ· μὴ θέλε μεῖναι ὅπυ εἰσὶν γυναῖκες· μήτε εἰς καπηλεῖον· μήτε μετὰ τῶν εἰσιόντων εἰς θέατρον· ἢ εἰς κυνήγιον εὑρισκομένων· εἴπερ ἔςιν σοι δύναμις· μηδὲ εὔξῃ μετ' αὐτῶν· εἰ δὲ ἀνάγκη γένηται ἢ συγχωρηθῇς αὐτοῖς· ὑπὸ τῶν μειζόνων οἱ συγχωρήσαντες ὄψονται· σὺ δὲ τύτων παραφυλάσσων· γυμνάζων σεαυτόν. αὗται μὲν ἐντολαὶ ἁρμόζυσιν μοναχοῖς ἢ ἱερεῦσιν· ἢ πᾶσιν τοῖς ἐγκρατευομένοις· χήραις τε ἢ χριστιανοῖς ἀληθινοῖς τοῖς ἐν γάμῳ σεμνῶ πολιτευομένοις· εἰ δέ τις ἱερεὺς τυγχάνει· ὀφείλει τὴν ἱερωσύνην φυλάξαι σὺν τοῖς λοιποῖς κληρικοῖς· μετὰ τῶν ἐντολῶν τύτων· τοιῦτος γὰρ θέλει εἶναι νηφάλιος· σπυδαῖος ἐν ταῖς προσευχαῖς· ἀνεξίκακος· χρηστὸς· φιλόρφανος· φιλόπτωχος· φιλόξενος· φιλάγαθος· ἤρεμος· στερεὸς τῇ πίστει· ἢ λόγῳ ἢ γνώμῃ· ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πο-

νηρȣ̃ πράγματος· ἀπεχόμενος γυναικῶν· πρωτοτύπος σπȣδάζειν τῇ ἐκκλησίᾳ· τῇ συνάξει τῆς ψαλμῳδίας· μὴ ἀμελεῖν τȣ̃ ποιμνίȣ· μὴ βδελύττεσθαι τινά· μὴ πλήκτην· μὴ εἶναι πάροινον· μὴ φιλάργυρον· κατὰ τὸν ἀπόστολον λέγω· μὴ προσωπολήπτην· τȣ̃ ἐλέγξαι ἐν παραπτώμασιν· μικρȣ̀ς τε καὶ μεγάλȣς· ἰδίȣς ϗ ἀλλοτρίȣς· μὴ ἐᾷν ψωριᾷν τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης· ἀλλὰ μᾶλλον καθαρίζειν αὐτά· πρῶτον διὰ τῆς μετανοίας· εἶτα πάλιν συναγελάζειν αὐτὰ ἐν τῇ μάνδρᾳ· τȣτέστιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· ταῖς χήραις· ϗ πᾶσι τοῖς λαϊκοῖς τοῖς κατηχȣμένοις· τοῖς λαϊκοῖς ϗ μονάζȣσιν· ϗ τοῖς ἐν σεμνῷ γάμῳ πολιτευομένοις παραγγέλλειν μετανοεῖν· ϗ τȣ̃το ȣ̓χ ὡς διαφόρȣ νόμȣ· ϗ ἑκάστȣ λόγȣ διαστελλομένȣ· ἀλλ' εἷς ἐστὶν· διαστελλόμενος δὲ ἐν πᾶσιν χριστιανοῖς· ταῖς γυναιξὶ δὲ παραγγέλλειν ὅλως μὴ λαλεῖν· μηδὲ κἂν ἕνα λόγον ἐν ψιθυρισμῷ· μήτε συμψάλλειν μοναχοῖς· μήτε συνυπακȣ́ειν· εἰ μὴ μόνον σιγᾷν ϗ εὔχεσθαι τῷ θεῷ· δι' ἐντεύξεως ϗ σεμνῆς πολιτείας· μὴ ἔχειν αὐτὰς λαμπρὰν ἐσθῆτα· μηδὲ χρυσόπαστα ἐνδύματα· ἢ κόσμια διὰ μαργαριτῶν· μὴ δὲ τὰ πρόσωπα αὐτῶν τελείως φαίνεσθαι μήτε ἐν ἀγορᾷ μήτε ἐν ἐκκλησίᾳ. αὗται εἰσὶν αἱ σωτήριαι διδασκαλίαι τῶν ἁγίων τριακοσίων ὀκτὼ ϗ δέκα θεοφόρων πατέρων· αἱ ὁδηγȣ̃σαι εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν τȣ̀ς πιστεύοντας εἰς τὴν ἁγίαν ϗ ὁμοȣ́σιον τριάδα· ᾗ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ ϗ προσκύνησις· εἰς τȣ̀ς αἰῶνας· ἀμήν.

L X I V.

Codex in folio, membraneus, scriptus seculo XIII, constans foliis 238.

Continet sexdecim omnino Gregorii Nazianzeni orationes, et perpetua scholia in ipsas, in catenæ modum contexta: scholiorum auctores sunt tres, nempe S. Maximus Confessor, Basilius Minimus Cæsareæ Episcopus, et Georgius Acropolita: quorum nomina apponuntur in margine, ut in catenis. Vide cod. XIII. plutei IV. apud Bandinium tom. 1. pag. 536, et seq.

Fol. 1. In margine: Σχόλια τȣ̃ θεολόγȣ· ἀρχόμενα ἀπὸ τὸ ἅγιον πάσχα· οὗ ἡ ἀρχή· ἀναστάσεως ἡμέρα· λόγος α̅. Incipiunt hæc scholia in Nazianzenum sic: Φαίνεται ȣ̃τος ὁ λόγος προ τȣ̃ μεγάλȣ ἀπολογητικȣ̃. Homilia vero Nazianzeni scholiis hisce illustrata incipit: Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Secunda homilia incipit fol. 5. sic: Ἐπὶ τῆς φυλακῆς. Scholia vero in ipsam incipiunt: Τὸ τȣ̃ λόγȣ προοίμιον, εἴληπται ἀπὸ τῆς προφητείας ἀββακȣ́μ.

Tertia

Tertia incipit fol. 30: Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι. Scholia: ὁ παρὼν λόγος τȣ̃ πανηγυρικȣ̃ εἴδȣς ἐστί.

Quarta incipit fol. 50. *b.* Περὶ τῆς ἑορτῆς. Scholia: ὁ λόγος πανηγυρικὴν ὑπισχνεῖται τὴν ἰδέαν.

Quinta incipit fol. 74: Τί δαὶ· οἱ μακκαβαῖοι. Scholia: ἠπόρηταί τισιν τῶν καθ' ἡμᾶς.

Sexta incipit fol. 80: Μικρȣ̃ κυπριανός. Scholia: ὁ παρὼν λόγος τȣ̃ πανηγυρικȣ̃ εἴτ' ȣ̃ν τȣ̃ ἐπιδεικτικȣ̃ ὢν εἴδȣς.

Septima incipit fol. 85: Τίς ἡ τυραννίς. Scholia: ὁ μετὰ χεῖρας λόγος· τȣ̃ συμβȣλευτικȣ̃ εἴδȣς ἐστίν.

Octava incipit fol. 97. Χριστὸς γεννᾶται. Præmittitur sequens Epistola Basilii Minimi ad Imperatorem Constantinum Porphyrogenitum. ✝ Ἀρχὴ τῶν σχολίων τῶν ἁγίων θεοφανίων, ἤτοι τῶν γενεθλίων: βασιλείȣ ἐπισκόπȣ καισαρείας καππαδοκίας· τῷ φιλοχρίστῳ δεσπότῃ κωνσταντίνῳ αὐγȣ́στῳ αὐτοκράτορι ἐπιστολή· ȣ̃ ἡ ἀρχὴ περιέχȣσα ȣ̃τως. ✝

Ἐν ταῖς μεγίσταις κ̀ δημοτελέσι τῶν πανηγύρεων, μέγιστε αὐτοκράτορ, ȣ̓ μόνον οἱ ἐν τέλει κ̀ βαρεῖ πλȣ́τῳ, κ̀ δόξῃ ἐξωγκȣμένοι ὑπερφέροντες· ἀλλ' ἤδη κ̀ οἱ ἐν αὐταρκείᾳ ζῆν ᾑρημένοι· κ̀ μετρίαν εἰληχότες ὕπαρξιν· κατὰ δύναμιν ὑμᾶς καταγεραίρειν ἐπείγονται· ἀλλ' οἱ μὲν· χρυσῷ τε κ̀ ἀργύρῳ κ̀ μαργάροις ἢ λίθοις διαυγέσιν ἢ τισι σκεύεσι πολυτελέσιν· ἢ κ̀ πέπλοις πολυανθέσιν ἀφοσιȣ̃νται· τὸ φιλότιμον ἐπιδεικνύμενοι· οἱ δέ τινες, ἄλλοις κ̀ ἄλλοις ὡς ἂν ἔχωσι προθυμίας ἢ εὐπορίας· γνώμης ὅτι κάλλιστα κατευστοχεῖν οἰόμενοι ξύμπαντες τȣ̃ δεξαμένȣ· κ̀ τὸ φίλτερον οἷον κ̀ ᾧ μάλιστα ἥσθείη προφερομένῳ πραγματευσάμενοι. πολλῶν ȣ̃ν ὡς εἰκὸς συντελȣ́ντων· κ̀ ποικίλην ὑμῖν κ̀ πολυτελῆ τὴν εἰσφορὰν ἐμποιȣ́ντων, κ̀ μάλιστα κατὰ τήνδε τὴν τȣ̃ χριστȣ̃ πανήγυριν γενέθλιον· κ̀ τὴν κατ' ἐχθρῶν νικητήριον εὐχαριστείαν, ἐδόκει μὴ μόνȣς ἡμᾶς ἀσυντελεῖς ȣ̃τω καθῆσθαι· ἢ καινὴν· ἀλλ' ὡς ἀνύειν κ̀ μοχθοανήνυτον· τῆδε κ̀ τῆδε κατὰ τὴν τȣ̃ κοινῶς ἐκείνȣ παραπλήξιαν ἐπιμοχθȣ̃ντος καταμωκωμένȣ δῆθεν τȣ̃ δήμȣ τῶν ἀθηναίων. Ἀλλ' ἢ καὶ χερσὶν αὐταῖς, ὕδωρ εὐγνωμόνως ἀνορύττειν· κ̀ πᾶν ὅτι γε τῶν δυνατῶν ἡμῖν κ̀ τιμίων· ἀγαθῷ σοι βασιλεῖ κ̀ φιλανθρώπῳ, προσκομίζειν. τούτων δὲ ȣ̓κ ἄλλό τι τῷ φιλολόγῳ· ἀλλ' ἢ λόγος ἐδόκει· ἐδόκει δὲ ȣ̓ καθ' αὐτὸν πῶς εἶναι τοιȣ̃τος· οἷος βασιλικὴν εὖ διαθῆναι καὶ σοφὴν εὐφράναι διάνοιαν· ὁρᾷς γὰρ ὡς ἀγλευκής τις κ̀ ἀκαλλής ἐστιν· κ̀ ὡς εἰπεῖν λόγῳ, ἀνεπαφρόδιτος. πλὴν ἀλλ' ἡμῖν τῶν πάνυ κ̀ ȣ̃τός ἐστι τιμίων· ὅτι δὴ κ̀ πίθηκος κ̀ αἰθίοψ, μέγιστον τίθεται ἑκάτερος· καὶ οἴεται κάλλιστον τῶν οἰκείων ὠδινῶν τὴν ἀμορφίαν· εἰ δὲ κ̀ σοὶ τῷ παντίμῳ κριθείη τοιȣ̃τος, ȣ̓ κατ' ἄλλό τι·

 ἀλλ'

ἀλλ' ἢ κατ' αὐτὸ δηλονότι τὸ τῆς ὑποθέσεως· ἡδίων ὀφθήσεται ϗ χαρίεις· τί γάρ σοι τῶν ἁπάντων ἐρασμιώτερον, ἢ τί γε τιμαλφέστερον ἄλλο· ἢ γρηγόριον, κατὰ γρηγορίȣ, ἐνοπτρίζεσθαί τε ϗ ἀκȣτίζεσθαι; τίνος ἥδιον λόγους· ἢ νȣ̃ν ἀνιχνεύειν· ἢ τȣ̃ ἐγρηγόρȣ νȣ̃ τȣ́τȣ; ȣ̃τω γὰρ καλεῖν αὐτὸν ἐστὶν οἰκειότερον. τίνος ἄβυσσον σοφίας· τίνος ὕψος θεολογίας· ἢ φράσεως ἅμα κάλλος ϗ μέγεθος· ἢ ὅσα παντοίας ἐστὶν τέχνης ϗ θεωρίας ϗ χάριτος; τῶν ȣ̃ν πανσόφων τȣ́των λόγων· εἰ ϗ τολμηρὸν· ὅμως ἔδοξεν ϗ τὰ πατράσιν εἰς ἐξήγησιν ϗ διασάφησιν ῥητῶν τινῶν ἐσπȣδασμένα· ἐπιτιμώτερόν πως ϗ σαφέστερον· κατὰ τὸ ἓν διαθέσθαι· πρὸς δέ τινα ϗ ἡμῖν προστεθεῖσθαι εἰς ἐξάπλωσιν νοημάτων, ϗ τῆς διανοίας ἐνεργείας· ἔτι δὲ ϗ πολλοῖς ὅσοις χωρίοις ὑπερορασθεῖσι μέν· ὡς ἐπιδήλως ἴσως ἐκείνοις· δεομένοις δέ τινος ἢ κατ' ἔννοιαν ἑρμηνείας, ἢ κατὰ σύμφρασιν· ἢ σύνταξιν ἀκολȣθίας· ἢ κατὰ θεωρίαν ἐπιστασίας· ἢ κατά τινας τεχνικὰς ἐφόδȣς, περιόδων τὲ ϗ σχημάτων· ϗ ἰδεῶν ποικίλων ἐπισημασίας. τȣ́τȣς ȣ̃ν ὁ πόνος ἡμῶν ȣ̃τως ἐσπȣδάσθη· πρὸς δέ τι καὶ στιγμῶν τινῶν ἁρμοττȣ́σας ἐπιδείκνυσι θέσεις· καὶ τόπȣς προσήκοντας τȣ́τȣς ἑκάστȣ· ȣ̓κ ἀπό τινος ȣ̓ μὲν ȣ̃ν ἀλογίστȣ ἐπηρείας· ὁποῖα τῶν μικρῶν ἃ βλεπόντων θέλξαι μόνον ὑπάρξει τὴν αἴσθησιν ἐν οἷς περ ὁρᾷν ἐστιν ἀλωμένȣς τὰς αὐτὰς πȣ περιόδȣς· τὰ αὐτὰ συνδετικὰ τῶν μερῶν τȣ̃ λόγȣ μόρια· ἄλλοτε ἄλλως ἐξαγγελλόντων· ϗ τὴν ὑπόκρισιν διαφθειρόντων, ϗ τὸ ἦθος ἅπαν λυμαινομένων· ϗ οἷα ψυχρά τινα μέλη περιᾳδόντων τὰ ἀνειμένα ἐστὶν ὅτε ἐντεινόντων· ϗ διαλυόντων ἔμπαλιν τὰ τεταγμένα· ἀλλὰ τέχνης θεσμοῖς ἐπιβεβλημένας· ϗ περιόδων εἱρμῷ, ϗ τάξει τῶν συνδεόντων μορίων περιεστιγμένας. τοιȣ̃τό τοι τὸ ἡμέτερον γαληνότατον δῶρον· τοιȣ̃τό σοι τῷ φιλολόγῳ τὸ προσφερόμενον· τȣ́τοις σε δεξιȣ́μεθα παντὸς ἐπαίνȣ· ϗ παιόνων κρείττοσι ἐπινικίων· τοῖς ἡμῖν μὲν προσεπορευθεῖσιν· κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἄνωθεν χάριτος χορηγηθείσης· ὑμῖν δὲ προσενεχθεῖσιν· ȣ̓κ ἀηδῶς οἶμαι· ὁπόσον ἐστὶν εἰκάσαι τὸ εὐγενὲς ϗ φιλεπίστημον τῆς ὑμετέρας διανοίας· ἔχει δὲ ὧδέ μοι τῆς ὑποθέσεως. Vide Bandinium tom. 1. pag. 536, et Mucciolum tom. 1. Catalogi Bibliothecæ Malatestianæ pag. 107. Ex codicibus enim quos hi memorant, corrigenda sunt quæ emendare non potui.

Nona incipit fol. 123. Ἔμελλεν ἄρα. Scholia: Ζητεῖται ἐν πρώτοις διὰ τί ȣ̓χὶ ἐγκώμιον· ἀλλ' ἐπιτάφιος.

Decima incipit fol. 159. *b.* Πάλιν ἰησȣ̃ς ὁ ἐμός. Scholia: Τὸ, πάλιν, πρὸς τὸ, χριστὸς γεννᾶται, τὴν ἀναφορὰν ἔχει.

Undecima incipit fol. 169: χθὲς τῇ λαμπρᾷ. Scholia: Τῆς πανηγυρικῆς εἰδέας.

Duodecima incipit fol. 184: φίλȣ πιστȣ̃. Scholia: Πρὸς τὰ κάτω ϗ αἰσθητά.

Tertia-

Tertiadecima incipit fol. 185. *b*: Ἀθανάσιον ἐπαινῶν. Scholia: ὁ εἰς τὸν μέγαν ἔτος ἀθανάσιον λόγος.

Decimaquarta incipit fol. 202: Πῶς ὑμῖν τὰ ἡμέτερα. Scholia: Πῶς φησὶ τὰ καθ' ἡμᾶς παρ' ὑμῖν ἔχει.

Decimaquinta incipit fol. 222: Ἄνδρες ἀδελφοί. Scholia: τὸν προκείμενον τοῦτον περὶ φιλοπτωχίας λόγον.

Decimasexta incipit fol. 230: Τί λύετε τάξιν. Scholia: ὡς ἠναγκασμένως.

Fol. 233. *b*. Tit. Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἐν ἁγίοις γρηγόριος ὁ θεολόγος ἐν τῷ εἰς βασίλειον τὸν μέγαν ἐπιταφίῳ λόγῳ. ἡ περὶ τῶν πελοπίδων, καὶ τῶν σὺν αὐτῶν ὀνομάτων, ἡ ἱστορία ἔστιν αὕτη. Explicit hoc opusculum fol. 238, seu postremo, sic: περὶ τῶν παρ' αἰγυπτίοις θεῶν: — Ὅτι κνώδαλα καὶ ἑρπετὰ ἐσέβοντο αἰγύπτιοι· τὰς ἴβεις· τοὺς κροκοδείλους· τοὺς ὄφεις· καὶ τὰς αἰλούρους καὶ τινα τῶν ἰχθύων γένη ἐξ ἀλογίστου τιμῆς, ἀτιμίαν ἑαυτοῖς πορίζόμενοι. +

L X V.

Codex chartaceus, in quarto, constans chartis 197, scriptus seculo XIII.

Continet Joannis Climaci Scalam, et Sermonem ad Pastorem. Passim codicis hujus lectiones ab editione Raderi, et a codice 20. plutei septimi Bibliothecæ Laurentianæ differunt. Vide Bandinium tom. 1. pag. 266. et seqq.

I. Pag. 1. Epistola Joannis Abbatis Rhaituensis ad Joannem Scholasticum, quem Climacum nunc vocamus. Inscriptio: Τῷ ὑπερφυεστάτῳ καὶ ἰσαγγέλῳ πατρὶ πατέρων καὶ διδασκάλῳ τῷ ὑπερλίαν, ὁ ἁμαρτωλὸς ἰωάννης τῆς ῥαϊθοῦ ἡγούμενος, ἐν κυρίῳ χαίρειν. Inc. ὑμεῖς (leg. ἡμεῖς) οἱ εὐτελεῖς οἴδαμεν ἀκριβῶς τὴν θεάρεστόν σου ὑπακοήν. Tum sequitur Joannis Climaci responsio.

II. Pag. 2. Danielis Monachi Rhaituensis sermo de vita Climaci. Tit. Δανιὴλ μοναχοῦ ῥαϊθοῦ, εἰς τὸν βίον τοῦ ἀββᾶ ἰωάννου τοῦ κατ' ἐπωνυμίαν σχολαστικοῦ. Inc. Ἐσκέψατο πάνυ καλῶς ὁ κατασκευάσας τὴν ἰσάριθμον ἀνάβασιν τῆς τοῦ χριστοῦ κατὰ σάρκα ἡλικίας. Tum vita Joannis Climaci. Tit. ut apud Bandinium. Initium: Τὸ μὲν τίς ἡ ἐξάκουστος πόλις ἡ γεννήσασα καὶ ἐκθρέψασα τὸν ἀνδρεῖον τοῦτον πρὸ τῆς ἀθλητικῆς αὐτοῦ διαμονῆς παντελῶς καὶ διηκριβωμένως οὐ δύναμαι λέγειν.

III. Pag. 4. Prologus operis incipit: Ὅσοι θέλουσιν ἀπογραφῆναι

φῆναι τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς ἐν ἐρανοῖς· ἡ βίβλος αὕτη δεικνύει αὐτοῖς καλὴν ὁδόν. Absolvitur his verbis: πρῶτον σκαλίον περὶ ἀποταγῆς κόσμȣ. Tum sequitur tabula Capitulorum triginta.

IV. Pag. 5. Tit. capitis primi: Περὶ τῆς τȣ̃ ματαίȣ βίȣ ἀποταγῆς ϗ ἀναχωρήσεως. Κεφ. ά. Initium: Καλόν ἐστιν ποιῆσαι τὴν ἀρχὴν τȣ̃ λόγȣ ἡμῶν ἀπὸ τȣ̃ Θεȣ̃. Pag. 9. Tit. cap. 2: Περὶ ἀπροσπαθείας ἤγȣν ἀλυπίας. Κεφ. δεύτερον. Initium: Ὁ ἐν ἀληθείᾳ τῆς μελλȣ́σης βασιλείας ἐπιτυχεῖν ἐπιζητήσας. Pag. 11. Περὶ ξενιτείας. Κεφ. τρίτον. Initium: Ξενιτεία ἐστὶν ἄφεσις ἀνεπίστροφος πάντων τῶν ἐμποδιζόντων. Pag. 34. Περὶ μετανοίας. Κεφ. έ. Initium: Προέδραμέ ποτε πέτρȣ ἰωάννης· προτέτακται δὲ νῦν ὑπακοὴ μετανοίας. Tandem, ut cætera prætercam, pag. 162. ultimum caput incipit: Νυνὶ δὲ λοιπὸν μετὰ τὰ πάντα τὰ προειρημένα. Titulus vero hujus ibi omittitur: sed in tabula, quam dixi, est hujusmodi: Κεφ. λ̄. Περὶ ἀγάπης· ἐν ᾗ ϗ περὶ ἐλπίδος ϗ πίστεως ϗ λαμπρότητος ϗ θεολογίας.

V. Pag. 165. Sermo ad Pastorem. Tit. Ὁμιλία ἰδικὴ τȣ̃ ἁγίȣ Ἰωάννȣ τȣ̃ κατὰ τὴν κλίμακα, πρὸς ποιμένα τινὰ ϗ καθηγȣ́μενον ἐκπεφωνημένη, οἷον εἶναι δεῖ διεξιȣ̃σα τὸν καθ' ἕκαστον προεστῶτα, διδάσκȣσά τε ϗ ὑποτιθεῖσα. Initium: Ἐν τῇ μὲν κάτω βίβλῳ, ὦ θεῖε ἄνθρωπε, πάντων τῶν λόγων ὧν ἔγραψα. Finis pag. 179: ἡ δὲ ἀγάπη ἐστὶν ὁ Θεός.

LXVI.

Codex membraneus, in quarto, scriptus seculo XIII, mutilus initio, et, ut puto, etiam in fine. Constat chartis 162. Desunt initio novem membranæ. Singulæ paginæ anno 1739. a quodam Panage Frangato homine græco, et codicis possessore numeris qui vulgo arabici dicuntur, signatæ sunt, et addita est homiliarum tabula ab eodem initio codicis. Auctorem homiliarum ex Fabricio deprehendi esse Theophanem Cerameum.

I. Initio ante primam codicis paginam occurrit mutila membrana, paulo vetustiore manu, quam ipse codex, exarata, et ex alio codice ablata, qui in folio scriptus erat. Modo supersunt tantummodo hæc verba in prima facie: ... τα ζῶντας ϗ νεκρȣ́ς· ȣ̓κέτι μὲν σάρκα· ȣ̓κ ἀσώματον δέ· οἷς αὐτὸς οἶδε λόγοις θεοειδεστέρȣ σώματος· ἵνα ϗ ὀφθῇ ὑπὸ τῶν ἐκκεντησάντων· ϗ μένῃ Θεὸς ἔξω παχύτητος· δέχȣ πρὸς τȣ́τοις, ἀνάστασιν· κρίσιν· ἀνταπόδοσιν·

τοῖς

τοῖς δικαίοις τȣ͂ Θεȣ͂ σταθμοῖς· ταύτην δὲ εἶναι φῶς τοῖς κεκαθαρμένοις τὴν διάνοιαν· τȣτέστι Θεὸν ὁρώμενόν τε ϗ γινωσκόμενον κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς καθαρότητος. In altera vero facie: μονικον· τȣτέστιν ἀλλοτρίωσιν Θεȣ͂· κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς ἐντεῦθεν ἀμβλυωπίας· δέκατον ἐργάζȣ τὸ ἀγαθὸν ἐπὶ τȣ́τῳ τῷ θεμελίῳ τῶν δογμάτων· ἐπειδὴ πίστις χωρὶς ἔργων νεκρὰ· ὡς ἔργα δίχα πίστεως. Ε῎χεις τȣ͂ μυστηρίȣ τὰ ἔκφορα· ϗ ταῖς τῶν πολλῶν ἀκοαῖς οὐκ ἀπόῤῥητα· τ᾽ ἄλλα δὲ εἴσω μαθήσῃ τῆς τριάδος χαριζομένης· ἃ ϗ κρύψεις παρὰ σεαυτῷ σφραγῖδι κρατȣ́μενα· πλὴν ἐκεῖνο εὐαγγελίζομαί σε.

II. Desunt initio duæ homiliæ, et initium tertiæ. Priora primæ paginæ num. 5. signatæ verba sunt: [ἀ]μαρτητικὴν ἡμῶν φύσιν ἔλαβε. Explicit autem tertia homilia pag. 7. (seu secunda) his verbis: Ε῎παθλον κομιζώμεθα τὴν βασιλείαν τῶν ȣ̓ρανῶν· ἧς γένοιτο πάντας ἐπιτυχεῖν χάριτι τῆς ὑπερθέȣ τριάδος· ᾗ πρέπει πᾶσα δόξα εἰς τȣ̀ς αἰῶνας ἀμήν. Vide pag. 18. edit. Parisinæ Theophanis.

III. Pag. 7. *b.* Tit. In margine: λόγος δ̄. Tum inscriptio: Τȣ͂ αὐτȣ͂ ὁμιλία εἰς τὴν ὕψωσιν τȣ͂ τιμίȣ ϗ ζωοποιȣ͂ σταυρȣ͂. ἐῤῥέθη ἐν τῷ ἄμβωνι. Incip. Ο῾ρῶ σήμερον τȣ͂ μεγάλȣ τȣ͂δε ναȣ͂ τὸν σεβάσμιον ὄροφον. Est Theophanis Ceramei. Vide Fabricium Bibl. gr. vol. 9. pag. 92, et vol. 10. pag. 232.

IV. Pag. 12. *a.* In marg. λόγος ε̄. Tit. Τȣ͂ αὐτȣ͂ ὁμιλία εἰς τὸ· ἠθέλησεν ὁ ἰησȣ͂ς ἐξελθεῖν εἰς τὴν γαλιλαίαν ϗ εὑρίσκει φίλιππον. ἐλέχθη ἐν τῇ πανηγύρει τȣ͂ ἀποστόλȣ φιλίππȣ. κατὰ ἰωάννην. Incipit: Οὐ μόνον περιπολȣ͂ντες. Edit. pag. 336. Memoratur a Fabr. vol. 10. pag. 236. num. 49.

V. Pag. 16. *a.* In marg. λόγος ϛ̄. Tit. Τȣ͂ αὐτȣ͂ ὁμιλία περὶ τȣ͂ σεληνιαζομένȣ. Incipit: Ο᾽τρύνει μὲν εἰς δρόμον ἵππον ἀγέρωχον. Vid. Fabric. ib. num. 23. In Edit. deest, εἰς δρόμον.

VI. Pag. 19. *b.* In marg. λόγος ζ̄. Tit. Τȣ͂ αὐτȣ͂ ὁμιλία περὶ τȣ͂ ἔχοντος τὸν λεγεῶνα. ἐλέχθη ἐν τῷ ἄμβωνι. Incip. Ε᾽πέχει μȣ τὴν γλῶτταν ἡ νόσος τȣ͂ σώματος. Fabric. ib. num. 9.

VII. Pag. 23. In marg. λόγος η̄. Tit. Τȣ͂ αὐτȣ͂ εἰς τὸ κατὰ ἰωάννην εὐαγγέλιον· εἱστήκει ὁ ἰωάννης ϗ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτȣ͂ δύο. Incipit: Ε᾽μοὶ τῆς παρȣ́σης ἑορτῆς ἡ διάλεξις· παλαιȣ͂ χρέȣς. Fabric. num. 50.

VIII. Pag. 26. *b.* In marg. λόγος θ̄. Tit. Τȣ͂ αὐτȣ͂ ὁμιλία περὶ τῆς αἱμοῤῥοȣ́σης ϗ θυγατρὸς τȣ͂ ἀρχισυναγώγȣ. Initium: Διπλῆν ἡμῖν σήμερον ἀφηγήσατο. Apud Fabric. num. 10.

IX. Pag. 30. *b.* In marg. λόγος ῑ. Tit. Τȣ͂ αὐτȣ͂ ὁμιλία εἰς

τὸν πλέσιον κ̀ εἰς τὸν λάζαρον. Initium: Πάλιν ἡ τȣ̃ Θεȣ̃ ἐνυπόστατος σοφία κ̀ δύναμις. Fabric. n. 8.

X. Pag. 35. *a.* In marg. λόγος ια. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ περὶ τȣ̃ ἀρχιτελώνȣ ζακχαίȣ. Incipit: τῆς μυστικῆς ἐκείνης κ̀ θείας κλίμακος ἣν ὁ Θεὸς ὑπέδειξε. Apud Fabric. num. 15.

XI. Pag. 38. *b.* In marg. λόγος ιβ. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία περὶ τȣ̃ τελώνȣ κ̀ τȣ̃ φαρισαίȣ: — κατὰ λȣκᾶν. — Incipit: Πάλιν ἡ εὐαγγελικὴ φωνὴ πρὸς τὴν πνευματικήν. Apud Fabr. num. 16.

XII. Pag. 44. λόγος ιγ. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία περὶ τȣ̃ ἀσώτȣ. λεχθεὶς (sic) ἐν τῇ ἀρχῇ ἐπισκοπῆς. Incipit: ἔφθασεν ἡ εὐαγγελικὴ φιλοσοφία. Apud Fabric. num. 17.

XIII. Pag. 51. λόγος ιδ. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία εἰς τὸ· ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τȣ̃ ἀνθρώπȣ ἐν τῇ δόξῃ αὐτȣ̃: — κατὰ ματθαῖον. Initium: Οἷόν τι πάσχȣσιν οἱ ἀπό τινος. Apud Fabric. num. 18.

XIV. Pag. 56. λόγος ιε. Tit. Ὁμιλία εἰς τὸ· ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν· ἀφήσει κ̀ ἡμῖν ὁ πατήρ: — κατὰ ματθαῖον. Initium: Οἱ ἐν τοῖς ἱππικοῖς ἄθλοις ἀγωνιζόμενοι. Apud Fabric. num. 19.

XV. Pag. 60. *b.* λόγος ις. Tit. ἐλέχθη ἐν τῷ ἄμβωνι τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας. Initium: λαμπρὰ ἑορτὴ κ̀ πανήγυρις ἐπέστη σήμερον. Apud Fabric. num. 20.

XVI. Pag. 64. λόγος ιζ. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία περὶ τȣ̃ παραλυτικȣ̃ τȣ̃ ἐν καπερναȣ̀μ. ἐλέχθη τῇ β κυριακῇ τῶν νηστειῶν: — Initium: Ἐπειγόμενος τῆς συνήθȣς διδασκαλίας ἐφάψασθαι. Apud Fabric. num. 21.

XVII. Pag. 68. λόγος ιη. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία εἰς τὸ· εἴ τις θέλει ὀπίσω μȣ ἀκολȣθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν: — κυριακῇ γ τῶν νηστειῶν: — Νῦν ἡμῖν ὁ τῆς ἐγκρατείας καιρός. Apud Fabricium num. 22.

XVIII. Pag. 73. λόγος ιθ. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃· ὁμιλία εἰς τὸ· ἰδȣ̀ ἀναβαίνομεν εἰς ἱεροσόλυμα κ̀ παραδοθήσεται ὁ υἱὸς τȣ̃ ἀνθρώπȣ: — κυριακῇ ε τῶν νηστειῶν: — Initium: Ὁ μὲν τῆς ἐγκρατείας καιρὸς ἤδη προέκοψε. Apud Fabric. n. 24.

XIX. Pag. 79. λόγος κ. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία εἰς τὸν τετραήμερον λάζαρον: — κατὰ ἰωάννην: — Initium: Πολυτελῆ (Ed. Scorsi, πολλήν) πανδαισίαν ἡμῖν ὁ ἐπιστήθιος εὐαγγελιστής. Ap. Fabr. n. 25.

XX. Pag. 88. λόγος κα. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκȣ. ἐλέχθη ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς ἀρχιεπισκο-

πισκοπῆς. Initium: Σήμερον ἡ ἐκκλησία δαδȣχεῖται μυστικῶς. Apud Fabricium num. 53.

XXI. Pag. 92. b. λόγος κβ. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία εἰς τὰ εὐαγγέλια τȣ̃ σωτηρίȣ πάθȣς. Ἐλέχθη τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ μετὰ τὸν ὄρθρον. Initium: Ἴσως μὲν ἐπαχθὴς δόξω. Apud Fabricium num. 27.

XXII. Pag. 110. b. λόγος κγ. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία εἰς τὸ πρῶτον ἑωθινόν. Initium: Πάλαι μὲν ὁ θεόπτης μωσῆς. Apud Fabric. num. 28.

XXIII. Pag. 115. λόγος κδ. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία· εἰς τὸ δεύτερον ἑωθινόν. Initium: Τέρπει μὲν τὰς ὄψεις. Apud Fabric. num. 29.

XXIV. Pag. 119. λόγος κε. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία εἰς τὸ τρίτον ἑωθινόν. Initium: Οἱ ἀεννάως ῥέοντες ποταμοὶ. Fabric. n. 30.

XXV. Pag. 123. λόγος κς. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία εἰς τὸ τέταρτον ἑωθινόν. Initium: Ἐπειδὴ περὶ τῆς ἱερᾶς. Fabric. n. 31, et Scorsi editio: ζωοπαρόχȣ pro ἱερᾶς.

XXVI. Pag. 125. b. λόγος κς. (sic) Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία εἰς τὸ ε ἑωθινόν. Initium: Ἡ ζωηφόρος τȣ̃ χριστȣ̃ ἀνάστασις. Apud Fabric. num. 32.

XXVII. Pag. 128. b. λόγος κζ. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία εἰς τὴν σωτήριον ἀνάληψιν. λέγεται καὶ ἑωθινῷ ς. Initium: Λαμπρὰ τῷ ὄντι καὶ παμφαὴς ἡ παρȣ̃σα πανήγυρις. Apud Fabric. num. 32, et 39.

XXVIII. Pag. 133. b. λόγος κη. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία εἰς τὸ ἕβδομον ἑωθινόν. ἐλέχθη ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς ἀρχιεπισκοπῆς. Initium: Ὅτε τὴν κατὰ τῆς ἡμετέρας φύσεως. Fabric. n. 33.

XXIX. Pag. 137. b. λόγος κθ. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία εἰς τὸ η ἑωθινόν. Initium: Ἄρτι τȣ̃ κορυφαίȣ τῶν φοιτητῶν. Fabric. n. 34.

XXX. Pag. 140. a. λόγος λ. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία εἰς τὸ θ ἑωθινόν. Incip. Ζητητέον τοῖς τῶν ἱερῶν λογίων ἐξετασταῖς. Fabric. n. 35.

XXXI. Pag. 143. λόγος λα. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία εἰς τὸ δέκατον ἑωθινόν· περὶ τῆς ἄγρας τῶν ρνγ ἰχθύων. Initium: Ἐπὶ τὴν τιβεριάδος λίμνην. Fabric. n. 36.

XXXII. Pag. 147. a. λόγος λβ. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία εἰς τὸ ἑνδέκατον ἑωθινόν. Incipit: Τοῖς μαθηταῖς ὀφθεὶς ὁ κύριος. Apud Fabric. n. 37.

XXXIII. Pag. 151. *b.* λόγος λγ. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία εἰς τὴν σαμαρείτιδα. Initium: Ἀπροοιμιάστως τῷ σωτῆρι σήμερον νοητῶς ἐφεψώμεθα. Apud Fabric. n. 38.

XXXIV. Pag. 159. λόγος λδ. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν δώδεκα μαθητῶν. Initium: Συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς ὦ φιλέορτοι. Apud Fabric. et Scorsum n. 47. ubi mendose εὐκαλεῖ pro Συγκαλεῖ.

XXXV. Pag. 162. λόγος λε. Tit. Τȣ̃ αὐτȣ̃ ὁμιλία εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν ἑβδομήκοντα μαθητῶν. Initium: Οἱ μὲν αἰσθητοὶ λειμῶνες. Deest finis. Apud Fabric. n. 48.

L X V I I.

Codex membraneus, in folio, constans membranis 284, præter primas quatuor nullo signatas numero, integer, satis emendate scriptus seculo XIII. Initio hæc leguntur pag. 4: Βαρθολομαίȣ ἱερέως συροπȣ́λȣ τȣ̃ κρητός. *Et pag. sequ.* Ἐκ τῶν τȣ̃ ἰωάννȣ ἱερέως τροχινȣ̃ τȣ̃ κρητὸς, ὅπερ χάριν φιλίας ἐδωρήσατό μοι ὁ λογιώτατος κύριος βαρθολομαῖος ἱερεὺς ὁ συρόπȣλος.

I. Primis quatuor paginis continetur index homiliarum 67. Chrysostomi, quæ in codice leguntur. Tit. Πίναξ σὺν θεῷ τῆς παρȣ́σης πυξίδος. In posterum titulos integros non exscribam, quod longiores plerumque sint.

II. Pag. 1. in marg Τῇ κυριακῇ τῆς χαναναίας. Tit. Τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν· ἰωάννȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως τȣ̃ χρυσοστόμȣ· εἰς τὴν χαναναίαν· κ̀ εἰς τὸν φαραώ· κ̀ ὅτι ȣ̓ τȣ̃ θέλοντος· ȣ̓δὲ τȣ̃ τρέχοντος, ἀλλὰ τȣ̃ ἐλεȣ̃ντος θεȣ̃: — Δέσποτα εὐλόγησον. Initium: Εἰ κ̀ ἐθόλωσεν ἡμᾶς. Edita inter spurias.

III. Pag. 11. Tit. Τȣ̃ ..... χρυσοστόμȣ· ὁμιλία περὶ προσευχῆς· κ̀ ὅτι etc. Initium: Μηδέ ποτε διαλιμπάνομεν ἀγαπητοὶ τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας πρόνοιαν τιθέμενοι. Non memorata a Montfauconio.

IV. Pag. 14. Tit. Τȣ̃ .... χρυσοστόμȣ λόγος περὶ μετανοίας κ̀ εἰς τὸν δαυίδ. Initium: Εἴδετε τῇ προτέρᾳ κυριακῇ πόλεμον κ̀ νίκην. Edita.

V. Pag. 19. Tit. Τȣ̃ .... χρυσοστ. ὁμιλ. εἰς τὸν ἄσωτον ὑὸν etc. Initium: Πρώην ἡμῖν ἡ μεγάλη κ̀ θεοπρεπὴς τȣ̃ σωτῆρος ἐπιφάνεια πλȣσίαν τράπεζαν παραθεῖσα. Spuria, ut puto. Non memoratur a Montfauconio.

VI.

VI. Pag. 26. Tit. Τȣ̃ .... χρυσοστόμȣ etc. Initium: Φέρε δὴ ϗ σήμερον τȣ̃ περὶ κατανύξεως ἁψώμεθα λόγȣ. Spuria et omissa a Montfauconio.

VII. Pag. 39. Tit. Τȣ̃ .... χρυσοστόμȣ λόγος εἰς τὸ, διὰ τί τὸ ξύλον etc. Initium: Πολλὰ παρεκάλεσα χθὲς. Edita.

VIII. Pag. 45. Tit. Τȣ̃ .... χρυσοστόμȣ ὁμιλία εἰς τὸ κατὰ λȣκᾶν εὐαγγέλιον· περὶ τῆς δραχμῆς etc. Initium: Πάλιν οἱ κόλποι τȣ̃ χριστȣ̃ ἀπαύστως τὰ νάματα. Inter spurias edita.

IX. Pag. 47. Tit. Τȣ̃ .... χρυσοστ. λόγος περὶ τῆς συντελείας τȣ̃ αἰῶνος. Initium: Ο῞τ' ἂν ἄρξωμαι. Spuria, et omissa a Montfauconio.

X. Pag. 52. Tit. Τȣ̃ .... χρυσοστ. λόγος εἰς τὴν β̄ παρȣσίαν τȣ̃ κυρίȣ etc. Initium: Ε᾿νόμιζον μεγάλα. Inter spurias edita.

XI. Pag. 58. Tit. Τȣ̃ ..... χρυσοστ. ὁμιλία περὶ ὑπομονῆς etc. Initium: Παρακαλῶ ὑμᾶς ἀδελφοί. Edita.

XII. Pag. 64. Tit. Τȣ̃ ..... χρυσοστ. λόγος εἰς τὴν β̄ παρȣσίαν. Initium: Τῆς περικοπῆς ταύτης τῆς ἡδίστης ϗ ἣν συνεχῶς. Edita.

XIII. Pag. 66. Tit. Τȣ̃ .... χρυσοστ. ὁμιλία εἰς τὸν προφήτην ἰωνᾶν etc. Initium: Φαιδρὰ σήμερον ἡμῖν. Edita.

XIV. Pag. 71. Tit. Τȣ̃ ..... χρυσοστ. ὁμιλία etc. Initium: Πάσης μὲν θεοπνεύστȣ γραφῆς.

XV. Pag. 76. Tit. Τȣ̃ ..... χρυσοστ. ..... περὶ προσευχῆς. Initium: Α᾿μφοτέρων ἕνεκα προσήκει τȣ̀ς τȣ̃ Θεȣ̃ θεράποντας. Edita.

XVI. Pag. 80. Tit. Τȣ̃ ..... χρυσοστ. λόγος εἰς τὴν εἴσοδον etc. Initium: Πρόκειται ὑμῖν ἀγαπητοὶ πνευματικὴ τράπεζα. Spuria et omissa a Montfauconio.

XVII. Pag. 91. Tit. Τȣ̃ ..... χρυσοστ. λόγος εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν νηστειῶν. Initium: Τὸ πνευματικὸν ἡμῖν σήμερον ἀγαπητοὶ τῆς νηστείας. Inter spurias edita.

XVIII. Pag. 94. Tit. Τȣ̃ .... χρυσ. etc. Init. Η῾δὺ μὲν ναύταις τὸ ἔαρ. Edita.

XIX. Pag. 98. Tit. Τȣ̃ .... χρυσ. τί δήποτε etc. Init. Α῎ρα μέμνησθε τῶν ζητημάτων. Edita.

XX. Pag. 100. Tit. Τȣ̃ .... χρυσ. .... περὶ μετανοίας etc. In. Α῎ρα μέμνησθε ἡμῶν ἡνίκα τὸν μεταξὺ τȣ̃τον. Edita.

XXI. Pag. 106. Tit. Τȣ̃ .... χρυσ. λόγος εἰς τὸν τίμιον σταυρὸν etc. Init. χθὲς ἡμῖν ὁ λόγος πρός τε τὴν αἱρετικὴν πάλην. Edita.

XXII. Pag. 117. Tit. Τȣ̃ .... χρυσοστ. etc. Init. Καλῶς ἡ-

 μῖν

μῖν κ̀ σοφῶς ἡ προηγησαμένη γλῶσσα. Edita a Savilio, omissa a Montfauconio utpote Severiani fœtus.

XXIII. Pag. 125. Tit. Τȣ̃.... χρυσοστ. λόγος περὶ μετανοίας etc. Init. Πάντοτε μὲν ὁ θεῖος ἀπόστολος. Edita.

XXIV. Pag. 133. Tit. Τȣ̃.... χρυσ. etc. Init. Ὡς τερπνὰ τῆς πνευματικῆς ἡμῖν θαλάττης τὰ κύματα. Edita.

XXV. Pag. 140. Tit. Τȣ̃.... χρυσοστ. etc. Init. Σήμερον ἐκ νεκρῶν ἐγειρόμενος. Edita.

XXVI. Pag. 142. Tit. Τȣ̃.... χρυσοστ. λόγος εἰς τὸν τετραήμερον λάζαρον. Init. Ὥσπερ μήτηρ φιλότεκνος ἐπιδȣ̃σα. Edita inter spurias.

XXVII. Pag. 144. Tit. Τȣ̃.... χρυσ. λόγος etc. Init. Πρώην ὑμῖν ἀγαπητοὶ τὸν πολυανθῆ. Edita.

XXVIII. Pag. 146. Tit. Τȣ̃.... χρυσος. etc. Init. Δεῖπνον ἡμῖν πολυτελὲς λάζαρος σήμερον παρατίθησι. Non memoratur a Montfauconio.

XXIX. Pag. 148. Tit. Τȣ̃.... χρυσος. λόγος εἰς τὰ βαΐα. Initium: Ἐκ θαυμάτων ἐπὶ τὰ θαύματα. Inter spurias edita.

XXX. Pag. 151. Tit., ut superior. Initium: Ἤδη τῆς πνευματικῆς πανηγύρεως. Inter spurias edita.

XXXI. Pag. 154. Tit. Τȣ̃.... χρυσος. etc. Initium: Βασιλικὴν οἱ πιστοὶ σήμερον ἐπιδημίαν. Spuria, et omissa a Montf.

XXXII. Pag. 159. Tit. Τȣ̃.... χρυσ. etc. Init. Ὅσοι τȣ̃ ἡλία μαθηταὶ. Inter spurias.

XXXIII. Pag. 162. Tit. Τȣ̃.... χρυσ. λόγος εἰς τὴν συκῆν etc. Init. Ὀφθαλμὸς μὲν ὁρῶν ἢ δένδρον ἀνθοφόρον. Inter spurias edita.

XXXIV. Pag. 165. Tit. Τȣ̃.... χρυσ. etc. Init. Ὅταν τὸ εὐδαπάνητον τῆς ζωῆς. In spuriis edita.

XXXV. Pag. 167. Tit. Τȣ̃.... χρυσος. λόγος εἰς τὴν πόρνην etc. Init. Πάντοτε μὲν ὁ θεὸς ὡς φιλάνθρωπος. Edita inter spurias.

XXXVI. Pag. 170. Tit. Τȣ̃.... χρυσος. λόγος εἰς τὸν φαρισαῖον etc. Init. Ὅταν πρὸς ἰȣδαίȣς τὸν λόγον ἀποτείνομεν. Spuria et omissa a Montf.

XXXVII. Pag. 173. Tit. Τȣ̃.... χρυσος. etc. Initium: Ἅπας μὲν καιρὸς παντὶ βȣλομένῳ. Inter spurias edita.

XXXVIII. Pag. 179. Tit. Τȣ̃.... χρυσος. etc. Initium: Ἱκανῶς ἡμᾶς πρώην ἐψυχαγώγησεν ὁ χριςός. Spuria. Est Amphilochii, inquit Montf.

XXXIX. Pag. 185. Tit. Τȣ̃.... χρυσος. λόγος εἰς τὴν πόρνην etc. Initium: Ἐν παντὶ καιρῷ καλὴ κ̀ σωτήριος. In spuriis edita a Savilio.

XL.

XL. Pag. 187. Tit. Τȣ̃.... χρυσος. ὅτε ὁ σωτὴρ ἔνιψε etc. Initium: Ἔλεον θεȣ̃ ϰ̀ φιλανθρωπίαν. Spuria, & omissa a Montf.

XLI. Pag. 189. Tit. Τȣ̃.... χρυρος. λόγος τῇ ἁγίᾳ ϰ̀ μεγάλῃ πέμπτῃ. Initium: Ἐπέστη τῶν ἱερῶν μυςηρίων ἡ πανήγυρις. Spuria. Proclo tribuitur a quibusdam.

XLII. Pag. 190. Tit. Τȣ̃.... χρυσος. etc. Initium: Οὐδὲν ἀπεοίκασιν οἱ τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλοι. In spuriis edita.

XLIII. Pag. 193. Tit. Τȣ̃.... χρυσος. λόγος εἰς τὴν προδοσίαν etc. Initium: Ἐβȣλόμην ἀγαπητοὶ τῆς κατὰ τὸν πατριάρχην πάλιν ὑποθέσεως.

XLIV. Pag. 203. Tit. Τȣ̃.... χρυσος. etc. Initium: Ὀλίγα ἀνάγκη σήμερον. Edita.

XLV. Pag. 208. Tit. Τȣ̃.... χρυσος. etc. Initium: Πάλιν χρεία τις ἀναγκαῖα. Edita.

XLVI. Pag. 214. In S. Crucem. Tit. Τȣ̃.... χρυσος. etc. Initium: Εἴ τις τῶν εὖ φρονȣ́ντων. Spuria et omissa a Montf.

XLVII. Pag. 217. In Resurrectionem Domini. Spuria. Tit. Τȣ̃.... χρυσος. etc. Initium: Σφόδρα μοι ϰ̀ νῦν ὡς ἀεὶ.

XLVIII. Pag. 219. In Resurrectionem. Spuria. Tit. Τȣ̃.... χρυσος. etc. Initium: χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε ἀδελφοί.

XLIX. Pag. 221. In Pascha. Edita in spuriis. Tit. Τȣ̃.... χρυσ. etc. Initium: Εἴ τις εὐσεβὴς ϰ̀ φιλόθεος.

L. Pag. 222. In mulieres myrophoras. Edita in spuriis. Tit. Τȣ̃.... χρυσ. etc. Initium: Φέρε δὴ ϰ̀ περὶ τῆς τῶν εὐαγγελιστῶν ἱστορίας.

LI. Pag. 228. In incredulitatem Thomæ. Spuria. Tit. Τȣ̃... χρυσος. etc. Initium: Ἥκω τὸ χρέος ἀποδώσων.

LII. Pag. 231. In Paralyticum. Spuria. Tit. Τȣ̃.... χρυσ. λόγος εἰς τὸν παράλυτον etc. Initium: Ὥσπερ ἡ φαεσφόρος σελήνη.

LIII. Pag. 234. Spuria. Tit. Τȣ̃.... χρυσοστ. λόγος εἰς τὴν μεσοπεντηκοστήν. Initium: Ὑπερμεγέθης ἡ τȣ̃ δεσπότȣ χριστȣ̃.

LIV. Pag. 237. Spuria, et omissa a Montf. Tit. Τȣ̃.... χρυσος. etc. Initium: Ἐγὼ φιλόχριστοι τὴν ἐνεστῶσαν πανήγυριν.

LV. Pag. 238. Spuria. Tit. Τȣ̃.... χρυσος. etc. Initium: Ὅπȣ δ' ἂν ὁ δεσπότης χριςὸς.

LVI. Pag. 240. Spuria. Tit. Τȣ̃.... χρυσοστ. etc. Initium: Πᾶσα μὲν γλῶσσα ἀνθρωπίνη ȣ̓χ ἱκανή ἐστι.

LVII. Pag. 242. Spuria, et omissa a Montf. Tit. Τȣ̃.... χρυσ. λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν etc. Initium: Θεία τις ὡς ἔοικεν ἡ παρȣ̃σα πανήγυρις.

LVIII.

LVIII. Pag. 243. Tit. Τȣ̃.... χρυσ. etc. Initium: Ἐπειδὴ χάριτι Θεȣ̃ τὸν λόγον. Edita inter genuinas.

LIX. Pag. 246. Tit. Τȣ̃.... χρυσος. λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν τȣ̃ χριστȣ̃. ἐλέχθη δὲ ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ῥωμανησίας· κ̀ εἰς μαρτύρων σώματα ὑπὸ ἔδαφος κείμενα ἐγγὺς λειψάνων αἱρετικῶν· ἅπερ ἀνηνέχθη κ̀ κατ' ἰδίαν ἐτάφη· κ̀ τί νοητέον etc. Initium: Καὶ ὅτε σταυρȣ̃ μνείαν. Edita.

LX. Pag. 252. Tit. Τȣ̃.... χρυσοστ. λόγος εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν. Initium: Εὔκαιρον σήμερον, ἅπαν ἡμᾶς ἀναβοῆσαι τὸ προφητικὸν ἐκεῖνο λόγιον. Edita.

LXI. Pag. 254. Tit. Τȣ̃.... χρυσοστ. etc. De eodem argumento. Initium: Φαιδρόν μοι τῆς ἐκκλησίας τὸ θέατρον. Spuria.

LXII. Pag. 256. Tit. Τȣ̃.... χρυσ. etc. De eodem argumento. Initium: Ἔτι μοι κατὰ ψυχὴν ἀριθμȣ̃ντι. Spuria.

LXIII. Pag. 258. In Pentecosten. Edita. Tit. Τȣ̃.... χρυσ. etc. Initium: Πάλιν ἑορτὴ, κ̀ πάλιν πανήγυρις.

LXIV. Pag. 265. In Pentecosten. Edita. Tit. Τȣ̃.... χρυσ. etc. Initium: Μεγάλα ἀγαπητοὶ κ̀ πάντα λογισμὸν ὑπερβαίνοντα.

LXV. Pag. 268. De Spiritu Sancto. Spuria. Tit. Τȣ̃.... χρυσ. etc. Initium: χθὲς ἡμῖν ὦ φιλόχριστοι, ἡ τȣ̃ ἁγίȣ.

LXVI. Pag. 278. In omnes Sanctos. Edita. Tit. Τȣ̃.... χρυσοστ. ἐγκώμιον εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς πάντας. δέσποτα εὐλόγησον. Initium: Ἐξ ȣ̃ τὴν ἱερὰν πανήγυριν.

LXVII. Pag. 281. In omnes Sanctos. Spuria, et omissa a Montf. Tit. Τȣ̃.... χρυσ. etc. Initium: Φρικτὸς ὁ τῶν μαρτύρων ἀγών.

LXVIII. Pag. 282. In Pentecosten. Spuria. Tit. Τȣ̃.... χρυσ. etc. Initium: Οὐρανὸς ἡμῖν γέγονεν σήμερον ἡ γῆ. Absolvitur pag. 284, h. e. ultima.

LXVIII.

Codex membraneus, in folio, scriptus seculo XIV., constans nunc foliis 248., mutilus initio, in ceteris integer: desunt autem initio octo folia, nempe integer quaternio. Est multo emendatior, quam codex LXII.

I. Continet Catecheses S. Theodori Studitæ: sed desunt priores quatuor, et initium quintæ: prima autem quæ supersunt quintæ Catecheseos verba fol. 1. sunt: ἑαυτῷ μυρȣργεῖ τῇ συνθέ-

συνθέσει τῶν ἀρετῶν. Cuique Catechesi initio suus in margine præponitur numerus. Sunt autem CXXXIV.

II. Fol. 2. *a*. Catechesis sexta juxta numerationem hujus codicis. In marg. μετὰ τὴν μεσοπεντηκοστήν: — ϛ. Tit. περὶ τȣ̃ φοβερȣ̃ κριτηρίȣ etc. Eadem est ac quinta codicis 62.

III. Fol. 4. *a*. Cat. 7. In marg. μηνὶ μαΐῳ εἰς τὰς κγ: — Tit. περὶ μνήμης θανάτȣ, ἐν ᾧ et cetera ut in vigesimaprima cod. 62.

IV. Fol. 5. *b*. Cat. 8. Tit. περὶ τῆς κοιμήσεως et cetera ut in xxIIda codicis 62.

V. Fol. 8. *b*. Cat. 9. In marg. πρὸ τῆς ἀναληψίμȣ. Tit. περὶ τῆς ἀναλήψεως et cetera ut in septima codicis 62.

VI. Fol. 10. *b*. Cat. 10. In marg. Τῇ ἀναληψίμῳ. Tit. Ὅτι δεῖ μετὰ καθαρȣ̃ et cetera ut in octava codicis 62.

VII. Fol. 12. *a*. Cat. 11. In marg. εἰς τὴν ἀρχὴν τȣ̃ θέρȣς. Tit. περὶ νεκρώσεως etc. ut in xvIta codicis 62.

VIII. Fol. 13. *b*. Cat. 12. Tit. περὶ τῆς καθόδȣ τȣ̃ ἁγίȣ πνεύματος· καὶ τȣ̃ θανάτȣ τȣ̃ ταπεινȣ̃ εὐπρεπιανȣ̃. Est eadem cum nona codicis 62.

IX. Fol. 17. *b*. Cat. 13. In marg. μετὰ τὴν μνήμην τȣ̃ ἁγίȣ θεοδώρȣ· μηνὶ ἰȣνίῳ εἰς τὰς η̅. Tit. περὶ τῆς ἐνθέȣ etc. ut in xIvta codicis 62.

X. Fol. 19. *b*. Cat. 14. In marg. εἰς τὸ θέρος. Titulus: περὶ τȣ̃ πνευματικȣ̃ θερισμȣ̃· καὶ τῆς ἐπιτεταμένης etc. ut in xvIIma codicis 62.

XI. Fol. 21. *b*. Cat. 15. In marg. εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς πάντας. Est eadem cum decima codicis 62.

XII. Fol. 24. *a*. Cat. 16. Ante hanc Catechesim hæc leguntur: ἐντεῦθεν λέγονται αἱ τȣ̃ χύματος κατηχήσεις. In marg. κυριακῇ πρώτῃ. Tit. διδασκαλία περὶ εἰρήνης. Est xIma codicis 62.

XIII. Fol. 25. *b*. Cat. 17. In marg. μετὰ τὴν μνήμην τȣ̃ προδρόμȣ. Tit δογματικὴ περὶ τιμῆς καὶ προσκυνήσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων. Incip. Αʹ. καὶ πατ. χθὲς ἐπειδὴ ἑορτάσαμεν τὸ γενέσιον τȣ̃ προδρόμȣ.

XIV. Fol. 27. *b*. Cat. 18. In marg. κυριακῇ δευτέρᾳ. Tit. ὅτι χρὴ etc. ut in Catechesi 12ma codicis 62.

XV. Fol. 29. *b*. Cat. 19. In marg. εἰς τὸ θέρος. Tit. περὶ ἀπροσπαθείας etc. ut in xvIIIva codicis 62. Sed heic rectius scribitur, ποιεῖται .... ἡ ἀρχ.

XVI. Fol. 31. *b*. Cat. 20. In marg. κυριακῇ γ̅. Tit. περὶ μνήμης etc. ut in Catechesi 13ma codicis 62.

XVII.

XVII. Fol. 34. *a.* Cat. 21. In marg. μετὰ τὴν μνήμην τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Tit. περὶ ὑπομονῆς κ͵ τȣ̃ προσίεσθαι τὺς ἐρχομένυς πρὸς ἀποταγήν. Est xixna codicis 62.

XVIII. Fol. 36. *b.* Cat. 22. In marg. εἰς τὴν παραμονὴν τῆς μεταμορφώσεως. Tit. ὅτι δεῖ φυλάττειν etc. ut in Catechesi 20ma codicis 62.

XIX. Fol. 38. Cat. 23. In marg. εἰς τὴν παραμονὴν τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας θεοτόκυ. Tit. περὶ τῆς ἐνταῦθα etc. ut in Catechesi 23. codicis 62. Ubi tamen ille codex habet ὥσπερ κ͵ μίαν ἐν τῇ νικομηδίᾳ, emendatius habet hic codex ὥσπερ κ͵ νῦν ἐν τῇ νικομηδείᾳ.

XX. Fol. 39. Cat. 24. In marg. εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰνδικτιῶνος. Titulus: περὶ τῆς ἀνυπερβλήτυ etc. ut in Catechesi 24ta codicis 62.

XXI. Fol. 41. *b.* Cat. 25. In margine: μετὰ τὴν μνήμην τȣ̃ ὁσίυ πατρὸς ἡμῶν. Tit. περὶ μνήμης θανάτυ etc. ut in Catechesi 33. codicis 62.

XXII. Fol. 43. *a.* Cat. 26. εἰς τὰς τρύγας: — ζήτει ἔμπροσθεν τὴν κατήχησιν τῆς ὑψώσεως. Tit. περὶ τȣ̃ μὴ ἐκφέρειν etc. ut in Catechesi 25. codicis 62.

XXIII. Fol. 45. *a.* Catech. 27. In marg. τῇ ὑψώσει. Tit. περὶ τȣ̃ μὴ κατάγειν etc. ut in Catechesi 26. prædicti codicis. Sed ubi ille habet ἑορτὴ δεσποτικὴ, hic habet ἑορτὴ πνευματική.

XXIV. Fol. 47. *b.* Cat. 28. In marg. εἰς τὸν σπόρον. Tit. περὶ τȣ̃ πνευματικȣ̃ etc. ut in Catechesi 27. prædicti codicis.

XXV. Fol. 49. *a.* Catechesis 29., quæ eadem est ac 28. prædicti codicis.

XXVI. Fol. 51. *b.* Cat. 30. In marg. εἰς τὸν ἅγιον παῦλον τὸν ὁμολογητήν. Tit. περὶ τῆς ἀφάτυ etc. ut in Catechesi 30. prædicti codicis.

XXVII. Fol. 53. *b.* Cat. 31. quæ eadem est ac 31. prædicti codicis. Ibi legitur: οἷς δὲ κακίας: hic vero οἷς δὲ ὕλη κακίας. Ibi: εὐχαὶ ὑμῶν· ἀνακέκλημαι. Hic vero: εὐχαῖς ὑμῶν ἀνακέκλημαι.

XXVIII. Fol. 56. *a.* Cat. 32. In marg. εἰς τὴν μνήμην τȣ̃ ὁσίυ θαδδαίυ. Tit. περὶ τῆς εὐχαριστίας etc. ut in Catechesi 29. prædicti codicis. Ubi ille habet τῶν χριστȣ̃ εἰκόνων, hic habet τῆς χριστȣ̃ εἰκόνος.

XXIX. Fol. 58. *a.* Cat. 33. Eadem est ac 32. prædicti codicis.

XXX.

XXX. Fol. 60. *a*. Cat. 34. In marg. *ἀνὰ μέσον τῶν ἑορτῶν*. Tit. *περὶ τῆς ἐνταῦθα* etc. ut in Catechesi 34. prædicti codicis.

XXXI. Fol. 61. *b*. Cat. 35. In marg. *εἰς τὴν μνήμην τȣ̃ ἁγίȣ βασιλείȣ*. Tit. *περὶ παρθενίας* etc. ut in Catechesi 35. prædicti codicis. Ille habet, *μέμνωνος*: hic vero, *μέμνονος*.

XXXII. Fol. 63. *b*. Cat. 36. In marg. *μετὰ τὰ φῶτα*. Tit. *περὶ τȣ̃ ἐρηρισμένȣς εἶναι* etc. ut in Catechesi 36. prædicti codicis.

XXXIII. Fol. 66. *a*. Cat. 37. Eadem est ac 37. prædicti codicis. Ille habet, *ἐν κρεπάλαις τὲ ϗ μέθαις*. Hic vero, *ἐν κραιπάλαις ϗ μέθαις*.

XXXIV. Fol. 68. *a*. Cat. 38. In marg. *εἰς τὴν μνήμην τῶν ἁγίων ἀββάδων*. Tit. *περὶ τȣ̃ πολιτεύεσθαι* etc. ut in Catechesi 40ma prædicti codicis. Sed in hoc codice titulus absolvitur verbo *ἐπηγγέλμεθα*. Cetera quæ in illo habentur, hic omittuntur.

XXXV. Fol. 69. *b*. Cat. 39. In marg. *εἰς τȣ̀ς βίȣς τῶν πατέρων*. Tit. *περὶ τȣ̃ μιμεῖσθαι* etc. ut in Catechesi 38. prædicti codicis.

XXXVI. Fol. 71. *b*. Cat. 40. Eadem est atque 39. prædicti codicis.

XXXVII. Fol. 73. *a*. Cat. 41. Est eadem ac 41. prædicti codicis. Ubi ille habet, *τȣ̀ς βίȣς τῶν πατέρων ἡμῶν*, hic habet, *τȣ̀ς βίȣς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν*.

XXXVIII. Fol. 74. *b*. Cat. 42. In marg. *εἰς τὴν μνήμην τȣ̃ χρυσοστόμȣ, ϗ τȣ̃ ἁγίȣ ἐφραίμ*. Tit. *ὅτι ȣ̓δὲν* etc. ut in Catechesi 42. prædicti codicis.

XXXIX. Fol. 76. *a*. Cat. 43. In marg. *εἰς τὸν μάρτυρα θαδδαῖον ϗ ἀντώνιον τὸν ὅσιον. μγ*. Tit. *περὶ τῶν εὐεργεσιῶν τȣ̃ θεȣ̃ ϗ ἀναγωγῆς τȣ̃ θεολήπτȣ ϗ ὡραίȣ ἡμῶν βίȣ*. Eadem est atque Catechesis 43. prædicti codicis.

XL. Fol. 77. *b*. Cat. 44. In marg. *εἰς τȣ̀ς τὰς διακονίας κατέχοντας*. Tit. *περὶ τȣ̃ μὴ κατὰ πρόσκλησιν* etc. ut in Catechesi 44. prædicti codicis. Ubi ille habet, *δοξάζηται θεός*, hic habet, *δοξάζοιτο ὁ θεός*. Ubi ille *ἴσω*, hic *ἴσως*.

XLI. Fol. 79. *b*. Cat. 45. In marg. *εἰς ἀτακτήσαντας ἀδελφȣ̀ς*. Tit. *περὶ ἀτακτησάντων* etc. ut in Catechesi 45. prædicti codicis.

XLII. Fol. 81. *a*. Cat. 46. In marg. *περὶ μαχεσαμένων ἀδελφῶν*. Tit. *περὶ εἰρήνης ϗ πρᾳότητος· ἐπιεικείας τὲ* etc. ut in Cat. 46. prædicti codicis.

XLIII. Fol. 83. *a*. Cat. 47. In marg. *περὶ τȣ̃ μὴ τύπτειν*. Tit. *ὅτι ȣ̓ δεῖ ἐᾶν* etc. ut in Cat. 47. prædicti codicis.

XLIV. Fol. 85. *a*. Cat. 48. In marg. περὶ τῶν διακονιῶν. Tit. περὶ ὑπακοῆς etc. ut in Cat. 48. dicti codicis.

XLV. Fol. 87. *a*. Cat. 49. In marg. τῇ παρασκευῇ τῆς ἀπόκρεω. Eadem est ac 49. dicti codicis.

XLVI. Fol. 89. *a*. Cat. 50. Eadem ac 50. dicti codicis.

XLVII. Fol. 90. *a*. Cat. 51. In marg. τῇ τετράδι τῆς τυροφάγυ. Tit. ut in 2. Catechesi codicis 61. qui tamen hic desinit in verbis, ἐν τῷ παρόντι διωγμῷ. Catechesis hæc eadem ac illa.

XLVIII. Catechesis 52. Eadem ac 3. codicis 61.

XLIX. Catechesis 53. Eadem ac 4. dicti codicis. Sed ubi ille habet, ἀληθινȣ̃ ὑπηκόȣ καὶ ὑποτακτικȣ̃, hic habet, ἀληθινȣ̃ ϗ ὑπηκόȣ ὑποτακτικȣ̃.

Catechesis 54. et ceteræ usque ad 59. eædem sunt atque 5. et ceteræ usque ad 10. Catechesim codicis 61.

LVI. Fol. 104. *a*. Catechesis 60. In marg. τῇ δ̅ τῆς τρίτης ἑβδομάδος. Tit. περὶ τῆς ἐνθένδε ἀθρόας μεταχωρήσεως· ϗ διδασκαλία περὶ τȣ̃ ἀσφαλῶς τηρεῖν τὰς ἑαυτῶν αἰσθήσεις ϗ τὸν νȣ̃ν, ἀπὸ τῶν ἐκτόπων ἐπιθυμιῶν. Eadem est atque 11. codicis 61.

LVII. Catechesis 61. Eadem est atque 12. codicis prædicti 61.

LVIII. Fol. 106. *b*. Catechesis 62. In marg. εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς τεσσαράκοντα μάρτυρας. Eadem est ac 13. codicis 61. Ubi is habet, τῆδε τȣ̃ μοναστηρίȣ, hic habet, τῆδε μοναστηρίȣ.

LIX. Fol. 107. *b*. Catechesis 63. In marg. κυριακῇ γ̅: εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς μάρτυρας τȣ̀ς ἐν βȣλγαρίᾳ: ξ̅γ̅. Tit. ἱστορικὴ περὶ τῶν etc. ut in 63. Catech. cod. 62, quæ ibi recensetur sub num. LIV.

LX. Fol. 109. *b*. Cat. 64. In marg. εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν πρώτη. Tit. περὶ τῆς ἐνσάρκȣ οἰκονομίας τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριςȣ̃· ϗ ὅτι δεῖ πνευματικῶς ἑορτάζειν. ῥηθεῖσα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ εὐαγγελισμȣ̃. Incipit: ἀδελφοὶ ϗ πατέρες· ὁ εὐαγγελισμὸς πάρεςι· ϗ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν ἐστὶν ἡ πρώτη. ὀφείλομεν ἑορτάζειν ȣ̓χ ἁπλῶς.

LXI. Fol. 111. *a*. Cat. 65. In marg. εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν δευτέρα. Tit. περὶ παρθενίας. Incipit: ἀδελφοὶ ϗ πατέρες· ἐπειδὴ ὁ εὐαγγελισμὸς πάρεστιν, ἐκ τȣ̃ εὐαγγελισμȣ̃ ὑμῖν βραχέα τινα. Eadem est ac 65ta codicis 62, quæ recensetur ibi sub numero 55.

LXII. Fol. 112. *b*. Cat. 66. In marg. τῇ δ̅ τῆς μεγάλης ἑβδομάδος. Tit. ὅτι τὸ πάσχα τȣ̃το etc. ut in codice 62. num. 56.

LXIII. Fol. 114. *a*. Cat. 67. In marg. τῇ παρασκευῇ τῆς μεγάλης ἑβδομάδος. Tit. ὅτι ἐν τῇ νεκρώσει etc. ut in Catechesi 15. codicis 61.

LXIV.

LXIV. Fol. 115. *a*. Cat. 68. In marg. εἰς τὸ ἔαρ. Tit. ὅτι δεῖ ἡμᾶς ἀνακαινίζεσθαι ἐπὶ τὰ πρόσω, δι' ὑπομονῆς etc. ut in Catechesi 16. codicis 61. Ibi incipit: ὁ χειμὼν παρῆλθε: sed hic additur, ὅτι, sic: ὅτι ὁ χειμὼν παρῆλθε.

LXV. Fol. 116. *b*. Cat. 69. In marg. εἰς τὴν τεσσαρακοστὴν, καὶ εἰς τὴν μνήμην τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν πλάτωνος. Eadem est atque 17. codicis 61.

LXVI. Fol. 118. *b*. Cat. 70. In marg. ο̄: τῇ ε̄ κυριακῇ τῶν νηστειῶν. Tit. περὶ τῶν ἐν ταῖς ἡδοναῖς τῆς σαρκὸς δελεασθέντων καὶ πάλιν διὰ μετανοίας ἀνακληθέντων. Incipit: ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· οὐδὲν ἐμπόδιον τῷ σωθῆναι προαιρουμένῳ.

LXVII. Fol. 120. *a*. Cat. 71. In marg. εἰς τὸ τέλος τῆς τεσσαρακοστῆς. Tit. περὶ τοῦ ὑποῖσαι etc. ut in Catechesi 18. codicis 61.

LXVIII. Fol. 121. *b*. Cat. 72. In marg. τῇ παρασκευῇ τοῦ λαζάρου. Tit. ὅτι δεῖ φυλάττειν etc. ut in Cat. 20. codicis 61.

LXIX. Fol. 123. *a*. Cat. 73. In marg. τῇ δ̄ τῆς μεγάλης ἑβδομάδος. Tit. περὶ τοῦ σωτηρίου etc. ut in Catechesi 21. codicis 61.

LXX. Fol. 125. *a*. Cat. 74. In marg. τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ. Tit. περὶ τοῦ πάθους τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ δεσπότου ἰησοῦ χριστοῦ. Eadem est atque 22. codicis 61.

LXXI. Fol. 127. *a*. Cat. 75. In marg. ἀρχὴ τῶν κατηχήσεων τοῦ χύματος. Tit. κατὰ μιχαὴλ etc. Eadem ac 75. codicis 62.

LXXII. Fol. 129. *a*. Cat. 76. Tit. ὅτι χρὴ ἀπαρρησίαστον εἶναι etc. ut in Catechesi 76. codicis 62.

LXXIII. Fol. 130. *a*. Cat. 77. Eadem atque 77. codicis 62.

Sequentes Catecheses, nempe 78. usque ad 85. inclusive eædem sunt atque illæ, quas in codice 62. recensui sub numero 78, et sequentibus usque ad 85. inclusive.

LXXXII. Fol. 143. *a*. Catech. 86. In marg. πϛ̄. Tit. ut in 86ta codicis 62., cum qua eadem est: sed heic incipit sic: ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· ἡλίκον ἀγῶνα ἔχειν χρὴ τὸν διδάσκαλον.

Sequentes Catecheses, nempe 87. et ceteræ usque ad 93. inclusive, eædem sunt atque 87. et ceteræ usque ad 93. inclusive codicis 62.

XC. Fol. 155. *a*. Cat. 94. In marg. ϛδ̄. Tit. περὶ τῶν νομιζομένων etc. ut in Catechesi, quæ recensetur in codice 62. sub num. 95.

XCI. Fol. 156. *b*. Cat. 95. In marg. ϙϛ. Tit. περὶ τῆς στενῆς etc. ut in Catechesi quæ recensetur in codice 62. sub num. 96.

XCII. Catecheses 96, 97, et 98. eædem sunt ac illæ, quas in codice 62. recensui sub numeris 97, 98, et 99.

XCV. Fol. 164. *b*. Cat. 99. Eadem est ac illa, quam in codice 62. recensui num. 100. Sed in hoc codice incipit emendatius sic: ἀδ. κ̀ πατ. ὅτι μὲν ἔξοδος τῶν ἀγαρηνῶν.

XCVI. Catechesis 100., et sequentes eædem sunt ac illæ quæ sequuntur in codice 62. post superiorem Catechesim. Fol. 172. *b*. in titulo Catechesis 104. hic codex habet: περὶ τῆς εἰλικρινȣ̃ς κ̀ ἀληθινῆς ἀγάπης........ κ̀ τῆς φοβερᾶς ἐτάσεως etc.: et incipit: ἀδ. κ̀ πατ. ἃ μὲν διελέχθην, omisso ȣ̃ν, quod legitur in codice 62. Et fol. 184. *a*. in Catechesi 111. (quam in codice 62. recensui sub numero 112) hic codex habet, κ̀ παρακαλῶν ἔτι παρακαλέσω: illud autem, ἔτι, omittitur in codice 62.

CXII. Fol. 193. *a*. Catechesis 116. Eadem ac illa quam in codice 62. recensui sub numero 117. Sed ubi ille codex habet, κύρης εὐστράτιος, hic habet, κύριος εὐστράτιος.

CXIII. Fol. 194. *b*. Catechesis 117. Eadem ac 118. codicis 62. Sed in hoc legitur, κ̀ παραγγελία περὶ τȣ̃ μὴ μεμονωμένȣς εἶναι· ὡς ἂν φύγοιμεν.

CXIV. Fol. 197. *a*. Catechesis 118. eadem ac 119. codicis 62. Sed titulus hic emendatior, nempe: περὶ ἀσφαλείας τῆς ἀκλινȣ̃ς ἡμῶν ὁμολογίας κ̀ ὑποταγῆς κ̀ εὐτόνȣ προσοχῆς· κ̀ διεγέρσεως τῶν διακονιῶν.

CXV. Catechesis 119, et 120, et 121. eædem sunt ac 120, 121, et 122. codicis 62. Sed initio Catechesis 121. hic codex habet, πολλῶν ȣ̓σῶν, ubi codex 62. mendose habet, πολλῶν ὄντων.

CXXI. Fol. 210. *b*. Catechesis 125. eadem est cum 126. codicis 62. Sed heic legitur emendatius, δεδοικὼς τὸ κρῖμα τȣ̃, τὸ τάλαντον ἐν τῇ γῇ κρύψαντος.

CXXVII. Fol. 221. *a*. Catechesis 131. Eadem est ac 132. codicis 62. Sed heic in titulo post διαγωγῆς additur ἡμῶν.

CXXX. Fol. 226. *a*. Catechesis 134. Eadem est ac 135. codicis 62. Sed hic in titulo emendatius legitur, περὶ τȣ̃ μὴ ξενοπαθεῖν ἐν ταῖς τȣ̃ καθηγȣμένȣ ἐπιπλήξεσι etc.

CXXXI. Fol. 227. *b*. Testamentum S. Theodori, ut in codice 62. num. 136.

CXXXII.

CXXXII. Fol. 234. *a.* Epistola Encyclica Naucratii Monachi, qui S. Theodoro Studitæ successit, ut in codice 62. num. 137. Sed in eo hæc epistola mutila est, in hoc integra. Absolvitur fol. 246. *a.* his verbis: οἱ σὺν ἡμῖν πλεῖστα προσαγορεύουσι τὴν ἁγιωσύνην ὑμῶν.

CXXXIII. Fol. 246. *a.* στιχελεγεῖα, nempe hi sex versus:

Ναυκρατίου μεγάλοιο γλυκερὸς πόνος· ὃν ποτ' ἐκεῖνος
γέγραφε δακρυχέων· στεῖλε δ' ἀδελφεοῖσιν·
ἀγγελίην πολύστονον· αἲ αἲ κλαύσατε παῖδες·
ὀρφανίην πατέρος· κλαύσατ' ἐπὶ ξενίῃ·
ἔπτη γὰρ θεόδωρος ἐς οὐρανίους βασιλείας·
οὐκ ἔτ' ἐνὶ στοδίου δ' εὐαγῆ ἐκτελεῖται.

CXXXIV. Fol. 246. *a.* Brevis vita S. Theodori Studitæ. Tit. ἐπίγραμμα εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν καὶ ὁμολογητὴν θεόδωρον. Incipit: ἐτελειώθη ἐν κυρίῳ ὁ ὅσιος καὶ μέγας πατὴρ ἡμῶν. Absolvitur fol. 247. *a.* sic: τύχοιμεν οἱ ταπεινοὶ βασιλείας οὐρανῶν, ἀμήν. Edita est tomo 5. Operum Sirmondi.

CXXXV. Fol. 247. *b.* In marg. τῇ ἁγίᾳ· καὶ μεγάλῃ κυριακῇ: — Μετὰ τὸν ἀσπασμόν. Tit. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπ. κωνστ. τοῦ χρυσοστόμου· λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα. Incipit: εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος. Absolvitur folio 248, quod est postremum.

L X I X.

Codex bombycinus, in quarto, scriptus seculo XIV, mutilus in fine, et initio, constans modo chartis 247.

I. Initio occurrunt quatuor membranæ, in quibus exarati fuerunt olim priores quatuor psalmi Davidis.

II. Index eorum quæ in codice continentur. Nihil autem codex continet quod non sit ex Joannis Chrysostomi operibus desumtum. Nimirum Collector omnia Chrysostomi loca, quæ ad certum argumentum pertinent, simul conjunxit: ac totam collectionem in tredecim λόγους, ut ipse loquitur, divisit; singulos autem λόγους in plura κεφάλαια, seu capita, quæ sunt totidem Chrysostomi loca, seu fragmenta: singula vero inscriptionem habent denotantem ex quo unumquodque opere desumptum sit.

III. Pag. 11. Primus λόγος sic inscribitur: τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου· ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ χρυσοστόμου

λόγος

λόγος περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας. Constat autem capitibus, seu Chrysostomi fragmentis triginta et uno, quibus in omnibus sermo est *de Patientia*. Pagina vero 32. incipit secundus λόγος *de Eleemosyna*, sic: τȣ͂ αὐτȣ͂ λόγος περὶ ἐλεημοσύνης: — κεφάλαιον ᾶ: — ἐκ τῆς ἑρμηνείας τῆς πρὸς ἑβραίȣς ἐπιστολῆς. Initium: ὁ τῆς ἐλεημοσύνης λόγος ἀγαπητοὶ ȣ͗ πρὸς τȣ̀ς πλȣσίȣς ἁρμόζει μόνον. Alterum capitulum desumptum est ἐκ τȣ͂ λόγȣ τȣ͂ εἰς τό· χήρα καταλεγέσθω. Et ita deinceps. Pag. 56. incipit sermo 3. περὶ ἀγάπης. Pag. 75. quartus περὶ διδαχῆς καὶ νȣθεσίας. Pag. 90. quintus περὶ ἁμαρτίας καὶ ἐξαγορεύσεως. Pag. 106. sextus περὶ ἀρχῆς καὶ ἐξȣσίας καὶ δόξης. Pag. 116. septimus περὶ μελλȣ́σης κρίσεως. Pag. 132. octavus περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας. Pag. 148. nonus περὶ ἰσχύος καὶ ἀνδρείας. Pag. 161. undecimus (nam decimi deest initium) περὶ θανάτȣ. Pag. 170. duodecimus περὶ παίδων ἀνατροφῆς. Pag. 177. postremus περὶ ἀκακίας καὶ μνησικακίας.

IV. Pag. 187. Sequuntur Chrysostomi Epistolæ ad Olympiadem.

L X X.

Codex charteus, in folio, constans nunc plagulis 260, mutilus initio, et in fine, scriptus seculo XV. ut videtur. Desunt initio 21. folia. In fine etiam desunt plus quam octo folia.

Continet hic codex opus ineditum S. Niconis, de quo loquitur Montfauconus in Bibliotheca Coisliniana pag. 111. et Fabricius Bibl. græc. Vol. X. pag. 283, et sequentibus. Hos lege. Extat etiam in codice IV. Plutei sexti Biblioth. Laurentianæ apud Bandinium tom. 1. pag. 92, et seqq. usque ad pag. 100. Vide etiam pag. 435. ejusdem tomi, et pag. 603. tomi secundi. Nihil est autem aliud hoc opus, nisi quædam *Silva*, seu Pandectes, aut Florilegium, vel collectio locorum Sacræ Scripturæ, Sanctorum Patrum etc. Ut Joannis Stobensis, ita Niconis Sylloge dividitur in λόγȣς, seu sermones; sed rectius, ni fallor, secaretur in libros: nec enim video cur λόγοι appellentur. In editione Parisiensi operum S. Cyrilli Jerosolymitani, inter *Veterum testimonia de Cyrillo* ipso, pag. CCLXI. affertur locus ex hoc Niconis opere desumptus, quod opus exstare dicitur ineditum in Bibliothecæ Regiæ cod. 1994. et citatur folium 328. ejus codicis.

Tria

Tria folia priora continent finem tertii λόγυ, aut libri. Prima verba codicis sunt hæc: ἔχει πνεῦμα ἀκάθαρτον· ἢ τίς ἔχει πνεῦμα ἅγιον· εἰ μὲν γὰρ ὄφις ἦν, ὐχ ὑπέκλεπτεν.

Folio 3. *b.* incipit quartus λόγος. In margine legitur: λόγος δ̅. Titulus est valde longus: itaque exscribam tantum hæc: περὶ ἀποταγῆς κ̀ ὅτι κακὸν ἡ ἐπιβλαβὴς ὁμόνοια· κ̀ κρεῖσσον ἐστὶ διαχωρίζεσθαι τῆς τοιαύτης· κ̀ ὅτι ἐπικίνδυνον ἐστὶ τὸ ἀκρίτως ἀποκυρεύειν τὺς γυναῖκα κ̀ τέκνα ἔχοντας· ἢ ἄλλως πῶς ἀδιαφόρως ἀποκυρεύειν τινάς· κ̀ πῶς χρὴ πάντας τὺς τοιύτυς δέχεσθαι ἐν μοναστηρίοις· κ̀ ὅτι κ. τ. λ. Post titulum in margine legitur: ἐκ τῦ κατὰ ματθαῖον: quæ verba indicant desumptum esse ex Matthæo locum, qui statim affertur. Tum incipit quartus λόγος sic: Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· ὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. (In margine hic legitur: τῦ χρυσοστόμυ: ut noverit lector, quæ sequuntur esse desumpta ex S. Joanne Chrysostomo). Πῶς ἐν αὐτοῖς ἐπέταξεν εἰς ἑκάστην οἰκίαν εἰσιῦσιν. Quintus λόγος incipit fol. 20. Sextus fol. 22. Septimus fol. 29. a tergo. Et, ut de ceteris sileam, trigesimus quintus fol. 249. Hujus autem trigesimi quinti finis deest, quod post fol. 260. reliqua folia evulsa sint. Postrema codicis verba nunc sunt: ἐγὼ τὸ ἔργον τῆς ἐπισκοπῆς, ὑπερφυῶς ἐπαινῶ· θεῖον γάρ· τὸν δὲ ἀγαπῶντα ὐκ ἐπαινῶ· σφαλερὸν γάρ· ὐ γὰρ λέγω καλῶς...

Auctores, seu Patres, ex quibus texit suum Florilegium Nico, eo ordine et iisdem verbis exscripti, quibus mihi codicem evolventi primum occurrerunt, sunt hi (omissis Scripturæ libris). 1. Ἰωάννυ τῦ θεολόγυ. 2. τῦ χρυσοστόμυ ἐκ τῦ εἰς τὸν σαὺλ, et ex aliis operibus alibi passim. 3. τῦ ἁγίυ βασιλείυ. 4. ἰσιδώρυ, nempe Pelusiotæ. 5. τῦ ἁγίυ ἐφραὶμ. 6. νείλυ. 7. τῆς κλίμακος. 8. τῆς συνόδυ ζ̅. 9. τῆς ἐν κωνσταντινυπόλει συνόδυ ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων. 10. ἀμμωνίυ πρεσβυτέρυ ἐκ τῆς ἑρμηνείας τῶν πράξεων. 11. ἐκ τῦ γεροντικῦ. 12. ἐκ τῆς ϛ̅ συνόδυ. 13. ἐκ τῦ βίυ τῦ ἁγίυ σάβα. 14. τῆς ἐν γάγγρῃ συνόδυ. 15. ἐκ τῦ πολιτικῦ νόμυ. 16. τῶν ἁγίων ἀποστόλων κανόνες. 17. τῦ ἁγίυ γρηγορίυ τῦ θεολόγυ. 18. ἐκ τῶν ἀσκητικῶν (Basilii magni). 19 της ἐν νικαίᾳ τὸ δεύτερον. 20. τῦ ἁγίυ δωροθέυ. 21. τῦ ἁγίυ ἀθανασίυ ἀλεξανδρείας. 22. τῦ ἁγίυ ἀναςασίυ τῦ σιναΐτυ. 23 τῦ ἁγίυ μαξίμυ. 24 τῦ ἁγίυ βαρσανυφίυ. 25. τῦ ὁσίυ μάρκυ. 26. ἐκ τῦ βίυ τῦ ἁγίυ παχωμίυ. 27. τῦ διαλόγυ (nempe S. Gregorii). 28. τῦ χρυσοστόμυ ἐκ τῶν μαργαριτῶν. 29. τῦ ἁγίυ ὀρσισίυ (pag. 40). 30. τῦ αὐτῦ (βαρσανυφίυ) πρὸς τὺς ἡσυχάζοντας. 31. τῦ ὁσίυ ποιμένος. 32. τῦ μακαρίυ διαδόχυ. 33.

τῦ ἁγίυ κασιανῦ. 34. τῦ ἁγίυ παχωμίυ. 35. ἐκ τῶν ἀνδριάντων (pag. 63.) 36. τῆς ἐν νεοκαισαρείᾳ (συνόδυ). 37. τῦ ἁγίυ μαρκιανῦ (pag. 70. *b.*) 38. συνόδυ λαοδικείας. 39. συνόδυ καρχηδόνος. 40. τῦ ἁγίυ γρηγορίυ τῦ θαυματυργῦ κανὼν η̅. 41. τῦ νηστευτῦ (fol. 82. *b.*) 42. συνόδυ νικαίας τὸ α̅. 43. σχόλιον ἐκ τῦ παλαιῦ. 44. τῆς ἐν χαλκηδόνι συνόδυ. 45. ἐκ τῦ βίυ τῆς ἁγίας συγκλητικῆς. 46. θεοδωρίτυ (sic). 47. ἐκ τῦ φίλωνος. 48. τῦ ἁγίυ ἰσαάκ. 49. γρηγορίυ νύσσης. 50. τῦ ὁσίυ ἡσαΐυ. 51. ἐκ τῦ μαρτυρίυ τῆς ἁγίας ἀναστασίας. 52. ἐκ τῦ βίυ τῦ ἁγίυ ἰωάννυ τῦ ἐλεήμονος. 53. τῦ ἁγίυ ἰσαὰκ τῦ σύρυ ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἀββᾶν συμεὼν ἐπιστολῆς. 54. ἐκ τῦ λαυσαϊκῦ. 55. ἀπὸ ἑτέρας βίβλυ. 56. ἐκ τῦ διαλόγυ γρηγορίυ κ̀ πέτρυ. 57. ἐκ τῦ μαρτυρίυ τῦ ἁγίυ διονυσίυ τῦ ἀρεοπαγίτυ. 58. ἐκ τῦ βίυ τῦ ἁγίυ φιλήμονος. 59. ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τῦ ἁγίυ νείλυ. 60. ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἁγίων ἀποστόλων. 61. τῆς ἕκτης συνόδυ. 62. ἐκ τῆς αἱρέσεως τῶν εὐχιτῶν (fol. 206. *b.*) 63. τῦ ἁγίυ πέτρυ ἀλεξανδρείας κανὼν θ̅, et alii. 64. ἐκ τῦ βίυ τῦ ἁγίυ δανιὴλ τῦ στυλίτυ. 65. ἐκ τῦ βίυ τῦ ἁγίυ ἰωάννυ τῦ ἡσυχαστῦ. 66. ἐκ τῶν ἐρωτήσεων τῦ μακαρίυ ἀλεξάνδρυ πρὸς τὸν μέγαν εὐσέβιον. 67. τῦ ἁγίυ διονυσίυ τῦ ἀρεοπαγίτυ. 68. ἐκ τῦ χρονικῦ. 69. τῦ ἁγίυ ἐπιφανίυ ἐκ τῶν παναρίων. 70. τῦ ἁγίυ μακαρίυ. 71. ἐκ τῆς διδασκαλίας τῦ ὁσίυ συμεὼν τῦ θαυματυργῦ. 72. ἐκ τῦ βίυ τῦ ἁγίυ πανσίυ. 73. ἐκ τῦ βίυ τῦ ἁγίυ θεοδώρυ τῦ ἐδεσηνῦ. 74. ἐκ τῦ μαρτυρίυ τῆς ὁσίας εὐγενίας. 75. ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῦ ἁγίυ ταρασίυ τῆς πρὸς ἀδριανὸν πάπαν ῥώμης. 76. γενναδίυ κωνσταντινοπολίτυ κ̀ τῆς συνόδυ τῆς σὺν αὐτῷ. 77. ἐκ τῦ βίυ τῦ χρυσοςόμυ. 78. ἐκ τῆς εὐθυμιακῆς ἱστορίας. Hi sunt, quorum opera citat Nico in hoc codice.

LXXI.

Codex charteus, in quarto, scriptus partim seculo XVI, partim XV, constans chartis 255, mutilus initio, et in fine.

I. Pag. 1. Homilia incerti auctoris græco, sed vulgari sermone scripta. Deest initium. Post exordium hæc leguntur pag. 3. Ἄρχομαι δὲ ἀπέδω τὺς λόγυς τῦ εὐαγγελίυ· κ̀ ὁ μ̀ν ματθαῖος, κ̀ μάρκος.... λέγυσιν ἔτζη. Absolvitur pag. 21. Exarata est seculo XVI. Quæ sequuntur, seculo XV.

II. Pag. 25. Tit. τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννυ ἀρχιεπισκόπυ

σκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως τȣ̃ χρυσοστόμȣ· ἐγκώμιον εἰς τὸν τίμιον κ̉ ζωοποιὸν σταυρὸν· τῇ ἁγίᾳ κ̉ μεγάλῃ παρασκευῇ: — εὐλ. πάτερ. Initium: Δεῦρο σήμερον ὦ μακάριε παῦλε τῶν στωϊκῶν καταλιπὼν τὰς περιέργȣς λόγȣς τῇ σοφίᾳ τȣ̃ πνεύματος. Deest finis: nam post pag. 29. sequitur dialogus inter Archangelum Gabrielem, et Deiparam.

II. Pag. 39. Ejusdem Chrysostomi Homilia in Pharisæum et Publicanum incipiens: οἱ πόῤῥωθεν τȣ̀ς λειμῶνας θεασάμενοι.

III. Pag. 44. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίȣ τȣ̃ θεολόγȣ ἐπισκόπȣ ναζιανζȣ̃ λόγος εἰς τὰ γενέθλια τȣ̃ κυρίȣ κ̉ θεȣ̃ κ̉ σωτῆρος ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃: — εὐλ. πάτερ. Initium: χριστὸς γεννᾶται. In margine leguntur scholia incerti auctoris, quibus illustratur oratio ipsa. Post hanc sequuntur aliæ tredecim orationes ejusdem S. Gregorii cum Scholiis; nempe oratio in Sancta Lumina, in orationem dominicam, in Pascha, in Exactorem Julianum, de paupertate et eleemosyna, in plagam grandinis, in Sanctum Athanasium, in CL. Episcopos, in novam Dominicam, in S. Pentecosten, in SS. Machabæos, in S. Cyprianum, in Resurrectionem.

IV. Pag. 223. Joannis Chrysostomi Homilia in Adventum Domini. Incipit: Α'γαπητοὶ, ἤδη τῆς δεσποτικῆς πανηγύρεως παρακύπτει τὰ χαρίσματα.

V. Pag. 229. Martyrium S. Georgii Adrianopolitani sub Joanne Palæologo. Tit. Διήγησις μάρτυρος· ἐν τοῖς ἡμετέροις μαρτυρήσαντος χρόνοις. δέσποτα εὐλόγησον. Initium: ἐγένετο κατὰ μὲν τὸ ἀνθρώπινον δέȣς πλῆρες τεράστιον ἤδη.

VI. Pag. 236. Tit. + Μνήμη κ̉ μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων δάδα γυοδελαᾶ κ̉ κασδόας· ὧν ὁ μὲν συγγενής· οἱ δὲ γνήσια τέκνα σαβωρίȣ τȣ̃ βασιλέως περσῶν. Incipit: ἐν ταῖς ἡμέραις σαβωρίȣ βασιλέως περσῶν.

VII. Pag. 242. Tit. Τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν θεοδώρȣ τȣ̃ στȣδίτȣ, λόγος εἰς τὸν τίμιον κ̉ ζωοποιὸν σταυρόν. εὐλ. πάτερ. Initium: Α'γαλλιάσεως κ̉ εὐφροσύνης ἡμέρα.

VIII. Pag. 245. Tit. Α'κολȣθία· εἰς τὴν ὁσίαν μητέρα ἡμῶν θεοδώραν την θαυματȣργὸν· βασίλισσαν τῇ ἐν τῇ ἀρτ. πονηθεῖσα παρ' ἐμȣ̃ ἰώβ μοναχȣ̃. Deinde sequitur officium S. Theodoræ Reginæ. Quoniam vero ignota plerisque est Sancta hæc mulier, nonnulla exscribam ex pagina 253, ubi post Odas, canones etc. hæc leguntur: Η' ἀοίδιμος αὕτη κ̉ μακαρία βασιλὶς θεοδώρα, τὸ μὲν γένος εἷλκεν ἐξ ἡλίȣ ἀνατολῶν· γεννήτορες δὲ αὐτῆς, ἰωάννης κ̉ ἑλένη· τὰ δὲ κατ' αὐτὴν ἔσχεν ȣ̃τως· ἀλεξίȣ τȣ̃ ἐκ φυλῆς

τῶν κομνηνῶν κατηγμένου ῥωμαίων βασιλεύοντος· μιχαὴλ μὲν ὁ κομνηνὸς ὁ καὶ πρὸς γένους αὐτῷ τε τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἀγγελωνύμοις βασιλεῦσι διαφέρων, τὴν ἀρχὴν τῆς πελοποννήσου πιστεύεται· σεναχηρεὶμ δὲ, πρὸς αἰτωλίαν καὶ νικόπολιν ἀποστέλλεται· δυσὶ πρότερον οὗτοι πρωτεξαδέλφαις συζευχθέντες, ταῖς καθ' αἷμα γνησίαις τῷ βασιλεῖ· ἰωάννης δὲ ὁ τῆς μακαρίας θεοδώρας πατὴρ, ᾧ πετραλίφης τὸ ἐπώνυμον, γένους ὢν περιφανοῦς καὶ λαμπροῦ, γυναικὶ μὲν καὶ αὐτὸς παρὰ βασιλέως συζεύγνυται, τῶν ἐν κωνσταντινουπόλει τὰ πρῶτα φερόντων ἐκ γένους οὔση· σεβαστοκράτωρ δὲ ῥωμαίων τιμηθεὶς, τῆς μακεδονίας καὶ θεσσαλίας κατάρχην (sic) ἀποκαθίσταται· ἀλλὰ τῇ τοῦ θεοῦ παραχωρήσει λατίνων φεῦ τῆς κωνσταντίνου κρατησάντων, ἠχμαλώτευται μὲν παρ' ἐκείνων σὺν ἄλλοις πολλοῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ἀλέξιος· ἐκτυφλοῦται δὲ λάσκαρις ὁ παῖς ἐν τῇ ἀνατολῇ, παρὰ μιχαὴλ τοῦ παλαιολόγου, τοῦ τὴν βασιλείαν τότε δραξαμένου· καὶ λοιπὸν ἐπλήσθη τὰ πάντα ταραχῆς καὶ συγχύσεως. σεναχηρεὶμ οὖν καὶ αὐτὸς ἐπιβουλευθεὶς παρὰ τῶν νικοπολιτῶν, τὸν κομνηνὸν μιχαὴλ εἰς βοήθειαν προσεκαλέσατο· μήπω δ' ἐκείνου φθάσαντος, δολοφονεῖται σεναχηρείμ. μιχαὴλ μέντοι παραγενόμενος, τοὺς φονεῖς κτείνει πάντας· λαμβάνει δὲ τὴν ἐκείνου γυναῖκα μελισσηνήν· ἔφθασε καὶ γὰρ τὴν ἰδίαν γυναῖκα, νόμῳ θανάτου ἀποβαλέσθαι· καὶ λοιπὸν πᾶσαν τὴν περιουσίαν σεναχηρεὶμ σὺν τῇ ἀρχῇ, ἑαυτῷ περιποιεῖται· ὃς δὴ κομνηνὸς ἐκ τῆς κωνσταντινουπόλεως τοῦ στόλου τῶν λατίνων κατερχομένου, καὶ τῷ τῆς σαλαγορᾶς λιμένι οὑτωσὶ ἐπικληθέντι προσορμίσαντος, τὸν βασιλέα ἀλέξιον μὴ γνωριζόμενον ὡς ἀνδράποδον παρ' ἐκείνων εἰς χάριν ἔλαβε καὶ ἀπέλυσε, πολλαῖς πρότερον αὐτοὺς δεξιωσαμέναις δωρεαῖς· ἐξ οὗ βασιλέως εἰς κλῆρον ἐδόθη αὐτῷ τε τῷ μιχαὴλ καὶ τοῖς ἐξ αὐτοῦ, ἡ λαχοῦσα τότε τῆς ἡγεμονίας ἀρχή. γεννῶνται τοίνυν αὐτῷ ἐκ τῆς μελισσηνῆς, υἱοὶ τέσσαρες· μιχαὴλ ὁ δούκας· θεόδωρος· μανουήλ· καὶ κωνσταντῖνος· μιχαὴλ δὲ ὁ τῶν υἱῶν πρῶτος μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν, πᾶσαν τὴν ἐκείνου ἀρχὴν διεζώσατο· ἀνὴρ δραστήριος, καὶ ὀξὺς νοῆσαι, καὶ πραγμάτων ἐμπειρότατος οἰκονόμος· ὃς δὴ βελλάγραδά τε καὶ ἰωάννινα καὶ τὴν βόνδιτζαν ἔκτησε· τὴν νῆσον τε κορυφὼ καὶ δυῤῥάχιον καὶ ἀχρίδα, καὶ πᾶσαν τὴν βλαχίαν καὶ τὴν ἑλλάδα περιεποιήσατο καὶ εἰς πολὺ πλάτος ἐπέτεινε τὴν ἀρχήν· ἀλλὰ ταχέως καὶ οὗτος ἔργον ῥομφαίας γενόμενος, ἐξ ἀνθρώπων ἐγένετο· τὸν ἴδιον αὐτάδελφον θεόδωρον τὸν δούκαν, διάδοχον ἑαυτοῦ καταλιπών· ὃς δὴ θεόδωρος βρεφύλλιον τὸ ἐκ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ μιχαὴλ τὸν δούκαν εὑρηκὼς παρεῖδε μὲν τοῦτον ὡς ἀτελῆ· τὴν ἀρχὴν δὲ πᾶσαν δραξάμενος, καὶ ἐπὶ εὐτυχίᾳ πραγμάτων ἀρθεὶς, δόλον κατὰ τοῦ παιδὸς ἐμελέτησεν· ὅνπερ ἡ μήτηρ αἰσθομένη, προέλαβε διαπεράσασα μετὰ τοῦ νηπίου, ἐν τῇ νήσῳ τοῦ πέλοπος·

θεόδω-

θεόδωρος δὲ δοκιμώτατος ἐν μάχαις φανεὶς, κ τὴν θεσσαλονίκην ἐλευθερώσας τῆς λατινικῆς τυραννίδος, βασιλεὺς ἀνηγόρευται· κ πάντων τῶν δυτικῶν, ἕως αὐτῆς ἐκράτησε χριστȣπόλεως. ὁ μέν τοι σεβαστοκράτωρ πετραλίφης, ὑιὸς γεννήσας ἐν θετταλίᾳ, κ τὴν ἀείμνηστον ἀπέτεκε θεοδώραν· κ τὸν βίον ἐν χριστῷ καταλύσας, τὴν ἰδίαν ἀρχὴν τοῖς ὑιέσι κατέλιπεν· οἳ κ τῷ βασιλεῖ θεοδώρῳ δεξιῶς τελȣ̃ντες, τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν νηπιάζȣσαν, ὡς κόρην ἐφύλαττον ὀφθαλμȣ̃· τί τὸ μετὰ ταῦτα; τῇ ζαγορᾷ θεόδωρος ἐπιστρατεύσας ὁ βασιλεὺς, πόλεμον ἐποίει μετὰ ἀσὰν, τȣ̃ βασιλέως βȣλγάρων, κ νικηθεὶς, παρ᾽ ἐκείνȣ χηρȣ̃ται, κ τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς στερεῖται· μιχαὴλ δὲ εἰς νεανίας ἤδη τελῶν, τῆς ἐξορίας ἀνακαλεῖται, κ τὴν πατρικὴν πᾶσαν παραλαβὼν ἀρχὴν, τῇ βλαχίᾳ ἐπιδημεῖ· κ περὶ τὸ κάστρον σερβίον γενόμενος, τὴν καλὴν βλέπει νεάνιδα θεοδώραν, ἧς ἄκρως ἁλȣ̀ς, τοῖς ἀδελφοῖς συμφωνεῖ πετραλίφαις, κ ταύτην νομίμῳ γάμῳ λαβὼν, εἰς ἀχαρνανίαν ἀτείχιστον τότε ȣ̃σαν, σὺν αὐτῇ λαμπρῶς ἐπανέζευξεν. ἀλλ᾽ ὁ μὲν, τῆς ἰδίας ἦν φροντίζων ἀρχῆς, θεοδώρα δὲ, ȣ̓ παρεσύρη τῇ δόξῃ, ȣ̓χ ἑάλω τῇ νεότητι, ȣ̓́τε μὴν πρὸς τρυφὰς οἶδε κατασπαταλᾷν. ἀλλ᾽ ȣ̓δὲ τῷ τῆς ἀρχῆς ὄγκῳ ἐπήρθη· τῷ θεῷ δὲ μᾶλλον ἔγνω προκεῖσθαι, κ ἀρετῆς ἐπιμελεῖσθαι· σωφρόνως ζῶσαι· ταπεινοφροσύνην ἀσπαζομένη· ἀοργησίαν· ἀγάπην· πραότητα· συμπάθειάν τε κ ἐλεημοσύνην, ὡς ἄλλος ȣ̓δεὶς κατορθȣ̃σα, κ τὸν θεὸν ὁλοψύχως διαπαντὸς θεραπεύȣσα. οὐκ ἔφερε δὲ πάντως ὁρᾷν ταῦτα, ὁ τῶν δικαίων ἐχθρός· ȣ̓δὲ τὴν καλὴν ταύτην τῆς νεάνιδος ὁδὸν βλέπειν ἠνέσχετο· ἀλλ᾽ ὅλος ὁπλίζεται κατ᾽ αὐτῆς· κ θηλυμανίαις τὸν ἄνδρα καταμαλάξας, πειρασμὸν τῇ μακαρίᾳ ἐγείρει, τῶν πώποτε μνημονευσομένων δεινότατον· γυναικὶ γάρ τινι ἐξ εὐγενῶν γαγγρηνῇ τὸ ἐπώνυμον, πορνικῶς ὁ μιχαὴλ ἐπιμανεὶς, κ τὸ τῆς αἰσθήσεως ὑγιὲς μαγίαις ὑπ᾽ ἐκείνης ὑποκλαπεὶς, μῖσος ἄσπονδον κατὰ τῆς ἰδίας ἐκτήσατο γυναικός· κ ταύτην ἀπωσάμενος, τὴν μαινάδα φρενοβλαβῶς συνηγάγετο· τοῖς ὑπηκόοις ὅρον θέμενος μὴ προσκεῖσθαι τῇ θεοδώρᾳ· μὴ θεραπείας ἀξιȣ̃ν ταύτην τινός· μήτε μὴν ἐπὶ γλώσσης αὐτῆς φέρειν τὸ ὄνομα. τȣ́τοις γενναία τοῖς δεινοῖς ἐμπεσȣ̃σα, ȣ̓κ ἐσαλεύθη ὅλως τὸν λογισμόν· ȣ̓δὲ παρετράπη τῆς ἀγαθῆς πολιτείας· ἀλλ᾽ ὅλη ὡς ἀδάμας ἦν καρτερȣ̃σα, κ τὸν θεὸν ὁμοίως θεραπεύȣσα· ξενιτευομένη δακρύει κ καύσωνι, αἴθριος ταλαιπωρȣ̃σα· λιμῷ τε κ δίψῃ καὶ τῇ λοιπῇ κακȣχίᾳ πιεζομένη, κ ὑπὸ στέγην εἰσελθεῖν ἐπιθυμȣ̃σα. ἐπὶ πέντε ȣ̃ν ἔτεσι τοῖς ἀπείροις δεινοῖς προσπαλαίσασα, ȣ̓δὲν ἐφθέγξατο ἀγεννές· ȣ̓́τε μὴν κατωλιγώρησε· ῥῆμά τι πρὸς κύριον εἰπεῖν· ἀλλ᾽ ἔτι μᾶλλον πρὸς ἀρετὴν ἐπετείνετο, κ πρὸς αὐτὸν ὑψȣ̃το καθ᾽ ἑκάστην ἑαυτὴν, δι᾽ ὑπομονῆς ἀνάγȣσα· φέρȣσα κ βρέφος ἐν ταῖς χερσὶν ὅπερ ἐκβληθεῖσα

εἶχεν ἐγγάστριον. ἱερεὺς δέ τις ἐκ χωρίου πρενίστης, λαχανευομένην ἐν ἀγρῷ ταύτην εὑρὼν, καὶ τὸ βρέφος βαστάζουσαν, ὅρκοις ἐπύθετο τὸ ἑαυτῆς εἰπεῖν ὄνομα· καὶ γνοὺς ἥτις ἦν, ταύτην οἴκαδε φέρων κατέκρυψε, πάσης ἐπιμελείας ἀξιώσας. τῶν οὖν μεγιστάνων καὶ τὰ πρῶτα παρὰ μιχαὴλ τῷ δουκὶ φερόντων, αἴφνης ἁρπασάντων τὴν κακόσχολον ἐκείνην γυναῖκα, καὶ ἀπαιωρισάντων, ἡ πονηρὰ πᾶσα εἰς φῶς ἤχθη πρᾶξις· καὶ ἐν νῷ γενόμενος ἐνσεῖσθεν (sic) ὁ μιχαὴλ, τὴν μακαρίαν αὖθις ἠγάγετο· καὶ λοιπὸν ἐπλήσθη χαρᾶς τὰ πάντα, καὶ ἀγαλλιάσεως. διῆγον οὖν ἄμφω τὸν βίον, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀγάπῃ τῇ κατὰ θεὸν, τῆς ἑαυτῶν ἐπιμελούμενοι σωτηρίας· ἀξιώματι δεσποτῶν τιμηθέντες, καὶ παῖδας τεκόντες, καὶ πρὸς ὕψος μεγίστης εὐκλείας ὑπεραρθέντες καὶ τὴν πρὸς ἀρετὴν ἁμιλλώμενοι καλὴν ἀμφότεροι ἅμιλλαν. τὸν μέντοι δεσπότην καὶ σύνευνον ἡ ἀοίδιμος θεοδώρα τὰς περικαλλεῖς καὶ εὐαγεῖς ἰδοῦσα συστησάμενον δύο μονὰς, τὴν τῆς παντανάσσης φημὶ καὶ τῆς παναγίας ἐπικεκλημένας, τῷ μεγαλομάρτυρι καὶ αὐτὴ γεωργίῳ θεῖον ἀνήγειρε σεμνεῖον, καὶ εἰς γυναικεῖον τοῦτο συνεστήσατο. τοῦ συνεύνου δὲ καὶ δεσπότου μιχαὴλ καλῶς καὶ θεοφιλῶς βιώσαντος, καὶ πρὸς μονὰς μεταστάντος τὰς οὐρανίους, τὸ τῶν μοναχῶν καὶ αὐτὴ εὐθὺς περιβάλλεται σχῆμα· καὶ χρόνοις ἐπιβιοῦσα, τὸν ναὸν μὲν παντοίως κατεκόσμει καὶ ἀναθήμασι καὶ σκεύεσι καὶ πέπλοις κατεκάλλυνε· προσετίθει δὲ καὶ τῷ βίῳ, τοῖς πόνοις ἑαυτὴν ἐγγυμνάζουσα, καὶ τὸν τῶν ἀρετῶν καρπὸν ἐπαύξουσα· ἀγρυπνίαις καὶ στάσεσι παννύχοις σχολάζουσα, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις προσομιλοῦσα· τὸ σῶμα νηστείαις κατατήκουσα· καὶ πάσαις ταῖς ἀδελφαῖς ἀῤῥαθύμως δουλεύουσα, ἀδικουμένων προϊσταμένη· ὀρφανῶν καὶ χηρῶν ἀντιλαμβανομένη· πτωχοῖς ἐπικουροῦσα· θλιβομένοις παραμυθουμένη· καὶ πᾶσι γενομένη τὰ πάντα· ἐν ταπεινώσει καρδίας. ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν αὐτῆς προέγνω τελευτὴν, δάκρυσιν ᾐτήσατο τῇ πανάγνῳ θεομήτορι, καὶ τῷ πανενδόξῳ μάρτυρι γεωργίῳ, ἑξαμηναῖον αὐτῇ πρὸς θεὸν διαπρεσβεύσασθαι χρόνον πρὸς τὴν τοῦ ναοῦ τελείαν ἀπάρτησιν· ὃ καὶ γέγονε· καὶ τοῦ καιροῦ φθάσαντος, τὰς ἀδελφὰς προσεκαλέσατο· καὶ περὶ ὧν ἔδει καλῶς ἐντειλαμένη, καὶ ταύταις ἐπευξαμένη σωτηρίαν, χαίρουσα τὸ πνεῦμα εἰς χεῖρας θεοῦ παρέθετο· καὶ κατετέθη ἐν αὐτῇ τῇ παρ᾽ αὐτῆς ἀνεγερθείσῃ μονῇ. τοῦ θεοῦ δὲ ταύτην δοξάσαντος ὕστερον, πολλῶν καὶ μεγίστων θαυμάτων ὤφθη αὐτουργὸς, ἀσθενείας καὶ νόσους τῶν προσερχομένων αὐτῇ ἰατρεύουσα, καὶ δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἐλαύνουσα· καὶ ποικίλα πάθη ἀνίατα καθεκάστην θεραπεύουσα· ἐθεράπευσε δὲ καὶ καρκίνου πάθος· καὶ ἕτερα τεράστια φρικτὰ πεποίηκε, καὶ εἰς ἔτι φαίνεται ποιοῦσα, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμος· οὐ μόνον γὰρ τοῖς ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῆς τάφῳ προσπίπτουσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακρὰν καὶ ἐν θαλάσσῃ· καὶ ἐν νήσοις, φθάνει ἐπικληθεῖσα, καὶ τοῖς πέρασι θερμῶς βοηθοῦσα. ἧς ταῖς πρὸς

τὸν

τὸν θεὸν ἁγίαις εὐχαῖς, ἀξιωθείημεν κ) ἡμεῖς σωτηρίας τυχεῖν· καὶ τῆς... Reliqua desunt in codice, pauca tamen, ut perspicuum est.

LXXII.

Codex chartaceus, in folio, scriptus seculo XVI, constans chartis 304, exaratus a quodam Joanne Doryano anno 1558. Fuit olim Gregorii Melisseni Cretensis, qui in margine primæ chartæ scripsit: ἐκ τῶν γρηγορίε (*sic*) μελισσηνε τε κρητός. *Librarius vero suum apposuit nomen tum in prima, tum in ultima pagina. In prima nonnullos iambos scripsit, qui sic incipiunt:*

Ὁ τὲς λόγες καλύνας μαργάρων πλέον,
Ἰωάννῃ στόματι κεχρυσωμένῳ,
Δίδε ταπεινῷ δορυανῷ σὴν χάριν
Ὁμονύμῳ σῷ, πρὸς διόρθωσιν βίε.

In ultima vero pagina post alios iambos satis inelegantes a se compositos hæc addidit: ✝ ἐτελειώθη ἡ παρεσα δέλτος, δῶρον τιμίε θεε, διὰ χειρὸς κάμε, ἰωάννε δορυανε εὐτελες κ) ἀμαθες· κ) οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθέ μοι etc.... ͵αφνη, ἰενίῳ κβ. τέλος.

I. Pag. 1. Librarius scripsit quatuor poematia versibus iambicis, quibus commendat quæ in codice continentur. Tum addidit indicem accuratissimum omnium homiliarum in codice exaratarum. Indicem hunc alius postea recensuit, ac singulæ homiliæ, quo tomo, qua pagina editi tunc exemplaris exstarent, monuit: iis vero quæ nondum impressæ fuerant, crucem apposuit, istud initio præmittens monitum: οἱ ἔχοντες σταυρὸν ✠ λόγοι εκ εἰσὶ τετυπωμένοι.

II. Pag. 4. Incipiunt homiliæ Chrysostomi. Tit. Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν μαργαριτῶν τε ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννε ἀρχιεπισκόπε κωνσταντινεπόλεως τε χρυσοστόμε. Πρὸς τὸν ἐγκαλεντα ἐπὶ τὸ φυγεῖν τὴν ἱερωσύνην, ἀπολογητικός. Initium: ἐμοὶ μὲν πολλοὶ ἐγένοντο φίλοι. Est liber 1. de Sacerdotio. Tum secundus: tum quintus. Omitto titulos utpote nimis longos.

III. Pag. 18. ὁμιλία δ'. Nempe homilia in Jobum spuria, quæ incipit: Ἧκεν ἡμῖν ἐνιαύσιος, σήμερον, quæ exstat apud Montfauconium tom. 6. pag. 579.

IV. Hom. genuina in Jobum, quæ incipit: τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων, et exstat pag. 583. ejusdem tomi.

V. Pag. 24. ὁμιλία ς'. Incipit: βέλομαι τῆς συνήθες ἅψασθαι διδασκαλίας. Edita tom. 4. pag. 39.

VI.

VI. Pag. 31. ὁμιλία ζ'. Incipit: τὴν χθὲς ἡμέραν ἑορτὴν ȣ̃σαν διαβολικήν. Edita tom. 1. pag. 787.

VII. Pag. 42. ὁμιλία η'. Incipit: ἐθαύμασα τὴν ἀγάπην ὑμῶν. Edita tom. 1. pag. 726.

VIII. Pag. 48. ὁμιλία θ'. Incipit: οὐ τὰ τυχόντα ἡμᾶς ὤνησεν. Edita tom. 1. pag. 736.

IX. Pag. 57. ὁμιλία ι'. Incipit: τῆς τȣ̃ λαζάρȣ παραβολῆς. Edita tom. 1. pag. 731.

X. Pag. 63. ὁμιλία ια'. Incipit: Ἡμέρας τεσσάρας. Edita tom. 1. pag. 762.

XI. Pag. 68. ὁμιλία ιβ'. Incipit: πολλὴν ὁρῶ τὴν σπȣδήν. Edita tom. VI. pag. 95.

XII. Pag. 72. ὁμιλία ιγ'. Incipit: χαίρω συντρέχοντας ὑμᾶς ὁρῶν. Edita tom. VI. pag. 106.

XIII. Pag. 75. ὁμιλία ιδ'. Incipit: εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὅτι ϗ ἐπὶ τῆς γενεᾶς τῆς ἡμετέρας ἐβλάστησαν μάρτυρες. Edita tom. VI. pag. 111.

XIV. Pag. 80. ὁμιλία ιε'. Incipit: φέρε σήμερον τοῖς κατὰ τὸν ὀζίαν διηγήμασι. Edita tom. VI. pag. 131.

XV. Pag. 83. ὁμιλία ις'. τȣ̃ αὐτȣ̃ εἰς τὰ σεραφὶμ· λέγεται δὲ εἰς τὰς η̄ τȣ̃ νοεμβρίȣ μηνός. Incipit: Μόλις ποτέ. Edita tom. VI. pag. 137.

XVI. Pag. 87. ὁμιλία ιζ'. Incipit: ἐγὼ μὲν ϗ σήμερον. Edita tom. 1. pag. 492.

XVII. Pag. 92. ὁμιλία ιη'. Incipit: τί τȣ̃το; ὁ ποιμὴν ȣ̉ πάρεστι. Edita tom. 1. pag. 444. Est autem homilia prima contra Anomœos. Sequitur 2. pag. 97. Tum tertia pag. 103. Quarta pag. 109. Quinta pag. 115. Sexta pag. 122, et incipit: μίαν ὑμῖν διελέχθην ἡμέραν. Edita tom. 1. pag. 541.

XVIII. Pag. 127. ὁμιλία κδ'. Incipit: πάλιν ἱπποδρομίαι. Edita tom. 1. pag. 501.

XIX. Pag. 135. ὁμιλία κε'. Incipit: ἐκ πολέμȣ χθές. Edita tom. 1. pag. 513.

XX. Pag. 141. ὁμιλία κς'. Incipit: ἰατρῶν παῖδες, ὅταν μὲν πυρέττοντάς τινας. Edita tom. 3. pag. 465. Dividitur hæc homilia ab amanuensi in vigintiquatuor capita.

XXI. Pag. 166. ὁμιλια κζ'. Incipit: οἱ ζωγράφοι μιμȣ̃νται. Edita tom. V. pag. 572.

XXII. Pag. 173. ὁμιλία κη'. Incipit: τὰ λείψανα τῆς χθὲς τραπέζης, βȣ́λομαι ὑμῖν ἀποδȣ̃ναι σήμερον. Edita tom. V. p. 583.

XXIII. Pag. 179. ὁμιλία κθ'. τȣ̃ αὐτȣ̃ περὶ μετανοίας· ϗ εἰς τὸν Δαυίδ

Δαυὶδ τὸν βασιλέα περὶ τῆς τȣ ὑρίȣ. Incipit: ἰδȣ σήμερον ἀδελφοὶ ἐπέθη ἡμῖν ὁ μακάριος δαυίδ. Omissa fuit a Montfauconio ut spuria, & indigna quæ rursus ederetur.

XXIV. Pag. 182. ὁμιλία λ'. Incipit: ὄντως ἐπεφάνη ἡμῖν. Edita inter spuria tom. 8. pag. 213.

XXV. Pag. 192. ὁμιλία λα'. Incipit: πάλιν ἡμῖν τȣ μακαρίȣ δαυὶδ ἡ πνευματικὴ κιθάρα. Edita tom. V. pag. 610.

XXVI. Pag. 200. ὁμιλία λβ'. Incipit: φαιδρὰ σήμερον ἡμῖν ἡ πανήγυρις. Edita tom. 2. pag. 309.

XXVII. Pag. 204. ὁμιλία λγ'. Incipit: πάντοτε μὲν ὁ θεῖος ἀπόστολος. Edita tom. 2. pag. 326.

XXVIII. Pag. 212. ὁμιλία λδ'. Incipit: εἴδετε τῇ προτέρᾳ κυριακῇ. Edita tom. 2. pag. 287.

XXIX. Pag. 216. ὁμιλία λε'. Incipit: εἰ κ᾽ ἐθόλωσεν ἡμᾶς. Edita tom. 8. inter spuria, pag. 177.

XXX. Pag. 224. ὁμιλία λς'. Incipit: πολὺς ὁ χειμών. Edita tom. 3. pag. 432.

XXXI. Pag. 230. ὁμιλία λζ'. Incipit: λαμπρὸς ὁ βίος τῶν δικαίων. Edita tom. 12. inter spuria, pag. 817.

XXXII. Pag. 236. ὁμιλία λη'. Incipit: ἀεὶ μὲν μνημονεύειν. Edita tom. IX. inter spuria, pag. 761.

XXXIII. Pag. 248. ὁμιλία λθ'. Incipit: τῆς ὁδȣ ταύτης. Edita tom. 6. pag. 157.

XXXIV. Pag. 253. ὁμιλία μ'. Incipit: λαμπρὸν ἡμῖν τήμερον. Edita tom. 6. pag. 120.

XXXV. Pag. 257. ὁμιλία μα'. Incipit: καλὸν ἡμῖν ὡς ἀληθῶς. Edita tom. V. pag. 628.

XXXVI. Pag. 264. ὁμιλία μβ'. Incipit: βραχὺς ὁ καρπός. Edita tom. V. pag. 518.

XXXVII. Pag. 268. ὁμιλία μγ'. Incipit: φέρε κ᾽ τήμερον τȣ περὶ κατανύξεως ἀψώμεθα λόγȣ. Omissa a Montfauconio ut spuria.

XXXVIII. Pag. 276. ὁμιλία μδ'. Incipit: νομίζω μεγάλα τινά. Edita tom. 8. inter spuria, pag. 142.

XXXIX. Pag. 280. ὁμιλία με'. Incipit: ἰδίαν αὐτȣ πόλιν ἐνταῦθα. Est homilia 30. in Matthæum edita pag. 342. tom. VII.

XL. Pag. 282. ὁμιλία μς'. Incipit: εἶδες πῶς ἀνεπαχθὲς. Omissa a Montfauconio utpote ex fragmentis consarcinata.

XLI. Pag. 284. ὁμιλία μζ'. Incipit: ἀγαπητοὶ ȣ̓κ ἀρκεῖ τὸ ἁπλῶς κ᾽ ὡς ἔτυχεν ἀκȣ́ειν ἡμᾶς χριστιανȣ̀ς. Videtur potius esse fragmentum homiliæ, & quidem, ut opinor, spuriæ. Est sane brevis-

brevissima. Totus titulus est iste: τȣ͂ αὐτȣ͂ εἰς τὸ ἀνεμποδίστως σχολάζειν ἡμᾶς ταῖς ἁγίαις συνάξεσι. καὶ περὶ μετανοίας. Utrum edita sit, ignoro.

XLII. Pag. 285. Homiliis non præponitur amplius numerus. Tit. τȣ͂ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω. ἀρχιεπισκόπȣ κωνςαντινȣπόλεως τȣ͂ χρυσοστόμȣ· ἐγκώμιον εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς πάντας. Initium: ἐξ ȣ͂ τὴν ἱερὰν πανήγυριν. Edita tom. 2. pag. 711.

XLIII. Pag. 289. Homilia, quæ tituli loco hunc duntaxat habet textum: Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τȣ͂ πατρός μȣ· κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμȣ. Incipit: κτῆμα τίμιον ἐστὶν ἡ θεία γραφὴ ἀδελφοὶ καὶ ἡ τήρησις αὐτῆς θεῷ συνάπτȣσα. Cujus auctoris sit, ignoro.

XLIV. Pag. 297. Alia homilia hunc duntaxat habens titulum: τῷ σαββάτῳ τȣ͂ ἁγίȣ καὶ δικαίȣ λαζάρȣ. Sequitur textus: τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν τις ἀσθενῶν λάζαρος etc. Incipit sic: δεῖπνον ἡμῖν πολυτελὲς λάζαρος σήμερον παρατίθησι. Cujus auctoris sit, nescio.

XLV. Pag. 302. Theognosti Monachi Oratio in omnes Sanctos, quam heic integram exscribo:

Ἕτερον ἐγκώμιον εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς ἅπαντας, θεογνώστȣ μοναχȣ͂.

Λαμπρὸν τὸ τῆς ἑορτῆς ὄμμα, καὶ φαιδρὸν τὸ τῆς ἐκλογῆς ᾆσμα, πρέπει γὰρ ἡμῖν ᾀσμάτων ἐκλογὴν, τοῖς τῶν ᾀσμάτων κυρίοις ἐκφωνεῖν καὶ σεβάσματα· ἀλλ᾽ οἶμαι ἀρξάμενον, ναρκῶσαι πρὸς τὴν ἀξίαν τȣ͂ λόγȣ προφοράν· ὑπερβαίνει γὰρ ἡμᾶς τὴν εὐφραδίαν, ἡ τῶν πεπραγμένων ἄθλων πολυτέλεια· τὸ δὲ ὑπερβαῖνον εἰς ἐγχείρησιν, δυσχερεστέραν ἔχει, τὴν τȣ͂ σκοπȣμένȣ κατόρθωσιν· πῶς γὰρ ἂν ἐξερεύσωμαι τοῖς χείλεσιν ὕμνον, ἀδίστακτος ὢν δικαιωμάτων θεȣ͂, ἀμύητος βεβαιωμάτων χριστȣ͂. γέγραπται γὰρ, ἐξερεύσονται τὰ χείλη μȣ ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σȣ· ἀλλ᾽ ἔστι καὶ λόγος πανεύπορος, ὑπὲρ λόγον ἔχων τὸν λόγον, θησαυρὸν ἔχων χορηγὸν, ἐννοίας εὐσεβεῖς, καὶ ῥημάτων ἀξίαν εὐφραδίαν, πρὸς ὃν ἐπερειδόμενος, ἄρξομαι λέγειν λόγια ἀληθῆ. ὀρθρίȣς ȣ͂ν τὰς ἀκοὰς στήσαντες ἀγαπητοὶ, τὴν τȣ͂ παρόντος συγγράμματος ἐπιμελῶς δέξασθε διήγησιν· ἐπίσταται γὰρ ἡ τῶν κρειττόνων ἀκρόασις, πρὸς τὴν τῶν μειζόνων οἰκοδομὴν ἄγειν τȣ̀ς ἐπιμελῶς ἐνωτίζεσθαι θέλοντας· πολύανδρος ἡ τῶν ἀγώνων ἀνδραγαθία, καὶ πολύτροπος ἡ τῶν ἄθλων προθυμία· ȣ̓ γὰρ πρὸς ἕνα καὶ δύο ἢ δέκα τὸν ἀριθμὸν, ὁ τȣ͂ ἐγκωμίȣ κηρύττεται, ἀλλὰ πρὸς ἄπειρον πλῆθος ἁγίων, μαρτύρων καὶ ὁσίων· ὧν γὰρ δῆμος ἀνδρῶν ἀριθμῆσαι ȣ̓κ ἐξίσχυσε, τȣ́τȣς εἷς καὶ μόνος εὐαρίθμητον ἔχει τὴν ποσότητα, καθὼς αὐτὸς ὁ εἷς ἐθριάμβευσε

βευσε

βευσε λέγων· ὑμῶν δὲ ϰ̀ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠρίθμηνται· ὁ τοίνυν ἀριθμεῖν τρίχας δυνάμενος παντὸς ἀνθρώπȣ, ȣ̓ μᾶλλον ἀριθμήσει, τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτύρων ϰ̀ ὁσίων τὰ σώματα; ȣ̓ γὰρ πρὸς ἕνα τόπον τὸ πλῆθος, ἀλλὰ ϰ̀ καθ' ἕκαστον τόπον τὰ πλήθη· ὥσπερ γὰρ θεȣ̃ τὸ ὑπέρογκον μέγεθος ϰ̀ ἐν τοῖς ἀοράτοις ἐξήπλωται, ȣ̔́τω ϰ̀ ὁ τῆς πίστεως αὐτȣ̃ ψυχοδέσμιος ζῆλος ϰ̀ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκȣμένης ἐκκέχυται· διὸ εἰ ϰ̀ κατὰ τόπον τὸ πλῆθος, ἀλλ' εἰς ἕνα τόπον ὁ πόθος· ȣ̔̀ς γὰρ ἡ γῆ διὰ τὰς κατοικίας ἐχώριζε, τȣ́τȣς ȣ̓ρανὸς διὰ τῆς ὁμονοίας συνήθροιζε· ϰ̀ γίνεται ὁ σωματικὸς χωρισμὸς, πνευματικὸς ἀθροισμός· ϰ̀ οἱ τὸ βραχύτατον ζῆν ἐπὶ γῆς ἄπωθεν κεχωρισμένον ἔχοντες, τὸ ἀεὶ ζῆν ἐν ȣ̓ρανοῖς συνηθροισμένον ἐκτήσαντο, ἑαυτȣ̀ς ὁρῶντες ϰ̀ ἀγαλλόμενοι· ȣ̓ γὰρ ἦν αὐτοῖς ἐπιθυμητὸν, τὸ πρὸς βραχὺ μεμερισμένως ζῆν, ἀλλὰ ποθητὸν τὸ ἀεὶ συνηγμένως ζῆν, ϰ̀ τὸν ζωοδότην αἰνεῖν· ὅθεν ϰ̀ τὸ παθεῖν ὁριζόμενοι, τὸ μὴ παθεῖν κινδυνεύειν ἐλογίζοντο· ἀλλὰ ϰ̀ τὸ πρᾳοτέρως ἀθλεῖν ὀδυνώμενοι, τὸ σφοδροτέρως πάσχειν ἀνεπαύοντο· ἐν οἷς εἰ καὶ πολλάκις τῶν πολυθέων ἀθέων κριτῶν ἔλεον ἐπικαμπτομένων, διὰ τὴν δελεαστικὴν τῶν ἁγίων κατάθεσιν, ὕβρεσιν ἀθέσμοις οἱ γενναιόβȣλοι τȣ́τȣς ἐξέπλυνον, πρὸς θυμικωτέραν ὀργὴν τῶν κολάσεων διεγείροντες· ἵνα διὰ τῆς πικροτέρας τιμωρίας, μεγαλιωτέραν τὴν θεωρίαν κομίσωνται, ὡς οἷόν ἐστι λέγειν τὸ ὑπόδειγμα· καθάπερ ἐν σταδίῳ ἱππικῷ ἡνίοχος, τῇ βραχυδρομίᾳ τῶν ὑποδιφρίων ἵππων, ποικιλότεχνόν τε ϰ̀ πολύμοχθον τὴν τȣ̃ ἀγῶνος ἐνδεικνύμενος ἔνστασιν, τὸ τῆς νίκης βραβεῖον ἑλεῖται· ȣ̔́τω ϰ̀ ὁ καθόλȣ κοσμικὸς τῶν ἁγίων χορὸς πολυάθλȣς τȣ̀ς ἀγῶνας τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων προσφέρειν κατέσπευσε· λαμπροτέραν ἐκεῖθεν ἐκδεχόμενος τὴν τῶν ἐπάθλων ἀντίδοσιν· ϰ̀ φαιδροτέραν ἔνθεν ἀφιέμενος τῆς εὐφημίας τὴν ἀείμνησιν· ἐνούμενος (sic) τὸ ἀποστολικὸν λόγιον τὸ φάσκον· ἕκαστος τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον· εἷλκε γὰρ αὐτȣ̀ς ὁ τȣ̃ προπαθόντος ὑπὲρ αὐτῶν πόθος, ϰ̀ ὑποδείξαντος αὐτῶν τὰ τῶν παθῶν καρτερήματα· καθάπερ ἄγκιστρον ῥιφὲν ἐν θαλαττίῳ βυθῷ, ἰχθὺν νηχόμενον χερσὶν ἁλιέως ἐφέλκεται· ἔνθεν ϰ̀ τῇ ἀκολȣθίᾳ τȣ̃ μείζονος τῶν ἡττόνων καταφρονήσαντες, ἀντὶ φθαρτῶν ἀφθαρσίαν κατημβήτευσαν· ȣ̓κέτι γὰρ πατρὶς, ἡ συγγένεια, ἢ πλȣ̃τȣ δαψιλεία, ἢ στρατευμάτων ὑπεροχὴ, ἢ ἀρχικῆς δυναστείας προκοπὴ, εἰς μνήμην τῶν ἁγίων ἐφέρετο· ἀπέβλεπον γὰρ πατρίδα, ȣ̓ρανόν· συγγενεῖς ἀγγέλȣς· ἔνθα μέγεθος χαρᾶς ἀνεκλαλήτȣ· ϰ̀ ἦχος ἑορταζόντων ἐν πνεύματι· ϰ̀ φωνὴ ἀγαλλιάσεως ᾄδȣσα· ϰ̀ λαμπηδόνες θεότητος· ϰ̀ ἦν ὁρᾷν μέσον κριτῶν ϰ̀ κρινομένων, μᾶλλον δὲ κολαζόντων ϰ̀ κολαζομένων, θαῦμα ἐξαίσιον ϰ̀ θάμβος ὑπέρτερον· τῶν μὲν θυμȣμένων ϰ̀ ὡς παιζομένων, πικρῶς

τιμωρούντων, τῶν δὲ προθυμουμένων καὶ ταῖς ποικίλαις τιμωρίαις ἐπεντρυφᾷν εὐρηνομένων· μερὶς γὰρ ἄθλων ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἀμφοτέροις ἐδίδοτο· κατὰ τὸ μέτρον τοῦ ἀγωνοθετοῦντος ἑνὶ ἑκάστῳ τοὺς ἄθλους πρὸς δοκιμασίαν χριστοῦ· οἷς μὲν ὑπομονῆς στερέωμα, πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ἐπιφερομένων κολάσεων· οἷς δὲ καὶ ἀντιπομπὴ τῶν ὀδυνηρῶν βασάνων ἐπὶ τοὺς ἀφειδῶς βασανίζοντας, δίκην ἄκμωνος τυπτομένου, καὶ παιδεύοντος τοὺς αὐτὸν κατατύπτοντας· πῶς γὰρ ἄκμων τυπτόμενος, μήτε σπῖλον μήτε ῥυτίδα ὑπομένων, τὰς τῶν ἀλγηδόνων ὀδύνας ἀντιπέμπει τοῖς τύπτουσι διὰ τῆς τῶν μελῶν κλάσεως· ὅπερ καὶ σχηματολογεῖν πρὸς ἀντιπαράθεσιν ἄξιον· τινὲς γὰρ τῶν μεγαλοφώνων μαρτύρων, τὸν διὰ πυρὸς δρόμον ἀγωνιστικὸν τελοῦντες, εἰς κάμινον λαυρῶς ἐκκαυθεῖσαν βληθέντες, χορείας μετ' ἀγγέλων κροτήσαντες ᾄσμασι πνευματικοῖς τὸν ἀγωνοθέτην ἐδόξαζον· καὶ τῇ αἰθάλῃ τῆς ὑπερορίου φλογὸς δροσιζόμενοι, τὰς καυστικὰς ἐνεργείας τοῖς ἐξυπηρετοῦσιν ἀντέπεμπον· καθώς ἐστι λέγειν· ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός· ἄλλοι δὲ ἐν σταδίῳ κυνηγεσίου πρὸς βορρᾶν θηρίων σπαραχθέντες, τὸν φόβον τῆς προσδοκωμένης θηριοβρωσίας ἀντ' οὐδενὸς ἡγησάμενοι, ἀτάραχον τὸν λογισμὸν ἑαυτοῖς κατήρτιζον· ἕτοιμον τὸ παθεῖν διὰ τὸ ζῆν μετ' εὐχαριστείας προβαλλόμενοι· οἱ δὲ βλοσυροὶ καὶ ἀτίθασσοι λυθέντες θῆρες, τοὺς κρινομένους πολλάκις ἐάσαντες, καὶ πρὸς τοὺς κριτὰς δρομαίως χωρήσαντες, τοῖς ὀδοῦσι σπαράγματα τοῖς θεωμένοις ἐδείκνυον· ὡς ἐντεῦθεν καθολικῇ συμφωνίᾳ μεγαλύνεσθαι τὸν θεόν. ἑώρων γὰρ τοὺς θῆρας ἐξουθενοῦντας θεούς· καὶ ἦν ἰδέσθαι ἀντιπεριπλοκὴν τῶν πραττομένων παράδοξον, κριτὰς κρίνοντας καὶ κολαζομένους, τῶν κολάσεων ἀνακτωμένους· ὅπερ καὶ πρὸς ὕμνον μεγαλαυχεῖν ἄξιον· ὢ δυνάμεως ὑπὲρ δύναμιν ἐχούσης τὰ τῆς δυναστείας θαύματα· ὢ προνοίας ὑπὲρ ἔννοιαν προνοουμένης τὰ τῆς μεγαλονοίας πρὸς τὸ συμφέρον δωρήματα. καὶ οὗτοι μὲν οὕτως προαιρετικῶς κολασθέντες, ἐνεργητικῶς δὲ ἀθωωθέντες, αὐτόματον τῆς κοιμήσεως ἐδέξαντο τὴν τελείωσιν· ἕτεροι δὲ οὐχ οὕτως· προειρήκαμεν γὰρ ἀγαπητοὶ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ ἀγωνοθετοῦντος τοὺς ἄθλους πρὸς τὸ συμφέρον χριστοῦ. ἀλλὰ πῶς; ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων καὶ φυλακῆς πεῖραν ἔλαβον· ἄλλοι δὲ λιθασθέντες· πρισθέντες· σφαγέντες, τὴν ἐντεῦθεν κατέλιπον πρόσκαιρον φθοράν· καὶ οὐ πῦρ· οὐ ξίφος· οὐ λίθων βολαί· οὐ λέβητες· οὐ ξυστῆρες· οὐ στραγγαλιστῆρες· οὐκ ἄλλη τις ὀδυνηρὰ τῶν κολάσεων τιμωρία, τοὺς καρτερικοὺς ἀγῶνας τῶν γενναίων ἁγίων διέστρεψεν· ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικήσαντες, καὶ τὸν ἀγαπήσαντα σφοδρῶς ἀγαπήσαντες, κατέλειπον ἡμῖν τὰ θεοσύλλεκτα λείψανα· καὶ πῶς θεοσύλλεκτα; μάθωμεν ἀγαπητοί· τινῶν γὰρ ἁγίων ξίφει ἀποτμηθέντων, τὰ σώματα ὡς βδελύγματα τοῖς ἀθέοις κριταῖς εἰς θηριοή-

θεις

θεις τόπȣς, ἐπ' ἐδάφȣς ῥιφέντα, σῶα διεφυλάχθησαν· ϗ ȣ̓ θῆρες, ȣ̓κ ἄλλό τι τῶν σαρκοβρωτεῖν εἰωθότων ζώων, τȣ́των ἐφάψασθαι ἴσχυσεν· ἀλλ' ὅπερ ἐξ ἔθȣς τὸ τρώγειν εἶχον περισπȣ́δαστον, τȣ̃το παρὰ φύσιν ἐάσαντες, τὸ ἀσύνηθες ἔθος τῆς παραφυλακῆς τῶν σωμάτων ἐδείκνυντο· ϗ γίνονται οἱ πρώην βροτοφθόροι, ἔπειτα σωματοφύλακες· ȣ̓ γὰρ ἦσαν κοινὰ τὰ σώματα πρὸς θηριοβρωσίαν ἄξια, ἀλλ' ἐκλεκπὰ εἰς εὐεργεσίαν ἐξαίσια· ὅπερ πολὺ τὸ διάφορον τοῖς ἀσφαλῶς ἀκροωμένοις συνέστηκεν· ἔσθ' ὅτε γὰρ τινα σώματα μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν ἅμα ῥιφέντα, τὰ μὲν ἀσινῆ διετηρήθησαν, τὰ δὲ κατεμειώθησαν· ἄλλων δὲ ἁγίων μαρτυρικῶς πυρὶ καυθέντων, ὁ χȣ̃ς ὥσπερ φῶς τοῖς πιστῶς ἀρυομένοις ἐξέλαμπεν· ἑτέρων δὲ πάλιν καταμελιδὸν διατμηθέντων, ϗ τὰ ὀστᾶ τȣ́των ὡς μισητὰ τοῖς κολάζȣσιν ἐν ποταμοῖς ῥιφέντα, ȣ̓ τῷ φυσικῷ βαρήματι πρὸς τὸ κατωφερὲς τȣ̃ βάθȣς συνήρχοντο βόλισμα, ἀλλὰ τῇ ἀνωτέρᾳ ὄψει τῶν ὑδάτων δίκην φελλῶν πλευστικῶς ἐπιπολάζοντα, ὥσπερ ἀστέρες ἀκτινοβολȣ̃ντα, τοῖς θεοσεβῶς τὸ συλλέγειν ἐνδεικνυμένοις κατεφαίνοντο· ὡσαύτως δὲ ϗ τὰ ἐν θαλάσσῃ ἀκοντισθέντα τῇ ἀλλεπαλλήλῳ φορᾷ τῶν κυμάτων, πρὸς τὴν ψαμμόστρωτον γῆν ἐκπεμφέντα, ϗ θείοις δεικτικοῖς σημείοις διὰ χρηστῶν ἀνδρῶν εὑρεθέντα, πρὸς τὴν κοινὴν εὐεργεσίαν, τὴν δημοσίαν ἔλαβον ἐμφάνειαν· πολλοὶ ϗ πρὸς τὰ βαθύτερα μέρη, ὁλόσωμον τὴν ταφὴν εἰληφότες, τὸ ὑπὸ γῆν καλύπτεσθαι διηνεκῶς ȣ̓κ ἠνέσχοντο, ἀλλὰ τῇ ἀποκαλυπτικῇ τῶν ὁράσεων θεωρίᾳ ἑαυτȣ̀ς φανερώσαντες, εἰς καθολικὴν προῆλθον προσκύνησιν, θαυματȣργικὰς δυνάμεις τοῖς ἐκζητȣ̃σιν ἀπονέμοντες· ϗ ταῦτα τῶν πολυτρόπως εὑρεθέντων ἁγίων λειψάνων τὰ σχήματα· ἐν οἷς προστρέχοντες, ψυχῶν ϗ σωμάτων ἰατρείαν εὑρίσκομεν· ϗ γὰρ ἀσθενȣ̃ντας θεραπεύȣσι· νοσȣ̃ντας ῥωννύȣσι· δαιμονιῶντας ἐλευθερȣ̃σι· λεπρȣ̀ς καθαίρȣσι, πίστει ἰησȣ̃ χριστȣ̃, τȣ̃ ἀληθινȣ̃ θεȣ̃ ἡμῶν, ἅμα τῷ συναννάρχῳ αὐτȣ̃ πατρὶ, ϗ τῷ ζωοποιῷ πνεύματι· ᾧ ἡ δόξα ϗ τὸ κράτος εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

L X X I I I.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus seculo XVI, constans chartis 323. In postrema pagina recentiore manu ab imperito quodam scripta fuerunt hæc: τω παρὸν βηβληο υπάρχει της ευασμιας μονὴς τȣ̃ μεγαλομάρτυρος γεωργίȣ τον κρημνων βȣνων ζακύνθȣ προσύλωσης· καὶ ἀφιζοσης τουλαχίστȣ ἐν ἱερομονάχοις ιεροθεȣ τȣ μȣσȣρα.

I. Pag. 1. Tit. Τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἐφρὲμ (sic) λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τȣ̃ κυρίȣ ϗ θεȣ̃ ϗ σωτῆρος ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃: εὐλό-

εὐλόγησον πάτερ. Initium: ἐκ τῆς χώρας θέρος κ̀ χαρμοναί. Desunt duæ paginæ, in quibus erat finis hujus homiliæ, & initium sequentis. Memoratur a Fabricio Bibl. gr. Vol. 9. pagina 89.

II. Pag. 12. sequitur homilia 2. quæ est εἰς τὴν κοίμησιν τῆς θεοτόκȣ. Deest, ut dixi, initium: prima quæ supersunt verba, sic se habent: οικῶ τȣ̀ς ἐν τῷ κόσμῳ· ȣ̃τως κ̀ ἡ σὴ προστασία ȣ̓κ ἀφαιρεθήσεται.

III. Pag. 23. Tit. βίος κ̀ πολιτεία τῆς ὁσίας μαρίας τῆς αἰγυπτίας· συγγραφεὶς παρὰ τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν σωφρονίȣ ἀρχιεπισκόπȣ ἱεροσολύμων: εὐλόγησον πάτερ. Initium: Μυστήριον βασιλέως, κρύπτειν καλὸν· τὰ δὲ ἔργα τȣ̃ θεȣ̃ ἀνακηρύττειν ἔνδοξον. Vide Fabricium ibidem pag. 119.

IV. Pag. 55. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις ... τȣ̃ χρυσοστόμȣ λόγος εἰς τὰ βαΐα. Initium: ἤδη τῆς δεσποτικῆς πανηγύρεως προλάμπει τὰ χαρίσματα. Edita inter spurias tom. 10. pag. 767.

V. Pag. 64. Tit. τȣ̃ ... χρυσοστόμȣ λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τȣ̃ ἰȣ́δα· κ̀ εἰς τὸν λῃστήν. τῇ ἁγίᾳ κ̀ μεγάλῃ πέμπτῃ. Initium: ὢ πόση δύναμις τῆς ἡμετέρας πίστεως. Edita inter spurias tom. 8. pag. 247.

VI. Pag. 71. Tit. τȣ̃ μακαρίȣ ἐπιφανίȣ ἀρχιεπισκόπȣ κύπρȣ· λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃· κ̀ εἰς τὸν ἰωσὴφ ... etc. Initium: τί τȣ̃το σήμερον; σιγὴ πολλὴ ἐν τῇ γῇ· σιγὴ πολλὴ ἐν τῇ γῇ (sic iteratur) κ̀ ἠρεμία πολλή. Memoratur a Fabricio ibidem pag. 94.

VII. Pag. 94. Tit. τȣ̃ ... χρυσοστόμȣ ὁμιλία εἰς τὸν πάγκαλον ἰωσὴφ κ̀ περὶ σωφροσύνης. Initium: οἱ ἐκ πελάγȣς μεγάλȣ πλέοντες κυβερνῆται. Edita inter spurias tom. 6. pag. 604.

VIII. Pag. 104. Leguntur prius hæc verba: ἐνταῦθα ἄρχονται αἱ ἀναγνώσεις ὅλȣ τȣ̃ ἐνιαυτȣ̃· λόγοι πανηγυρικοὶ· πάνυ ὠφέλιμοι. Tum sequitur hic titulus: τȣ̃ χρυσοστόμȣ ὁμιλία πάνυ ὠφέλιμος· ὅτι δεῖ ἡμᾶς προαιρεῖσθαι τὸ ἀγαθὸν· τὸ γὰρ ὅλον ὁ θεὸς κατορθοῖ· κ̀ περὶ τȣ̃ διηνεκῶς κ̀ εὐτόνως αἰτεῖν τὸν θεὸν τὰ πνευματικὰ κ̀ μὴ τὰ πρόσκαιρα. Initium: ὅταν δὲ ὁ νομοθέτης παῦτα λέγῃ κ̀ ὁ μέλλων ἡμῖν δικάζειν, ἐννόησον πῶς ἡμῖν χρηστὰς ὑποτείνει τὰς ἐλπίδας. Mihi videtur digna Chrysostomo: sed est fortasse fragmentum alicujus ex homiliis ipsius jam editis.

IX. Pag. 110. Tit. τȣ̃ ... χρυσοστόμȣ λόγος· ὅτι ȣ̓ δεῖ θρηνεῖν τȣ̀ς τελευτῶντας. Initium: Μηδεὶς τοίνυν κοπτέσθω λοιπὸν μηδὲ θρηνείτω. Idem de hac homilia fero judicium ac de superiore.

X. Pag.

X. Pag. 118. Tit. τῦ αὐτῦ ὁμιλία εἰς τὴν σωσάννα. Initium: Ἤκομεν ὑμῖν εὐγνώμονες ὀφειλέται τῦ λόγῳ. Edita inter spurias tom. 6. pag. 607.

XI. Pag. 127. Tit. τῦ αὐτῦ + ὁμιλία εἰς τὸν Ζακχαῖον, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης: εὐλόγησον. Initium: Διαμέμνημαι πῦ ἐν τῇ προτέρᾳ διδασκαλίᾳ, κατέλοιπα (sic) τὸν λόγον· κἀκεῖθεν ἀκολέθως βέλομαι ἄρξασθαι. Hæc non exstat inter Chrysostomi homilias editas. Spuria, et omissa dicitur a Montfauconio.

XII. Pag. 133. in marg. ἰωάννε τῦ χρυσοστόμε. Tit. τῦ αὐτῦ λόγος εἰς τὴν εὕρεσιν τῦ τιμίε καὶ ζωοποιῦ σταυρῦ· ὑπὸ τῆς θεοφιλεστάτης καὶ φιλοχρίστε ἑλένης: εὐλόγησον πάτερ. In marg. σεπτεβρίῳ ιδ'. Initium: ἐγένετο κατὰ τὲς καιρὲς ἐκείνες· βασιλεύοντος κωνσταντίνε τῦ μεγάλε καὶ θεοσεβεστάτε ἀνδρός. Vel ex paucis hisce verbis judicare poterit Lector, utrum hoc opusculum sit Chrysostomi.

XIII. Pag. 144. Tit. παντολέοντος πρεσβυτέρε μονῆς τῶν βυζαντίων· ἐγκώμιον εἰς τὴν ὕψωσιν τῦ τιμίε καὶ ζωοποιῦ σταυρῦ. Initium: πάλιν ὑψῦται σταυρὸς καὶ πάλιν ἡ κτίσις ἀγάλλεται. Memoratur a Fabricio pag. 92. Vol. 9.

XIV. Pag. 149. Tit. τῦ ... χρυσοστόμε λόγος εἰς τὰς δέκα παρθένες. Initium: ὅταν τὸ εὐδαπάνητον τῆς ζωῆς ἐννοήσω.

XV. Pag. 158. Tit. τῦ ... χρυσοστόμε· λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τῦ ἰέδα· καὶ εἰς τὸ πάσχα etc. Initium: ὀλίγα ἀνάγκη σήμερον πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀγάπην εἰπεῖν.

XVI. Pag. 174. Tit. τῦ ... χρυσοστόμε λόγος εἰς τὲς ε' ἄρτες καὶ τὲς β' ἰχθύας etc. Initium: ἐκ τῶν ἀρτίως ἡμῖν παραναγνωσθέντων ἐκ τῦ κατὰ ματθαῖον εὐαγγελίε.

XVII. Pag. 184. Tit. τῦ ... χρυσοστόμε· λόγος εἰς τὸ ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα etc. Initium: μίαν ἔχεσα ἡ πηγὴ τῦ ὕδατος τὴν φύσιν.

XVIII. Pag. 196. Tit. ἰωάννε πρεσβυτέρε τῦ δαμασκηνῦ ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέθλιον τῆς ... θεοτόκε etc. Initium: Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη· πᾶν γένος ἀνθρώπων καὶ γλῶσσα καὶ ἡλικία. Memoratur a Fabricio ibidem pag. 112.

XIX. Pag. 213. Tit. νοεμβρίῳ κα'. τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γερμανῦ ἀρχιεπισκόπε κωνσταντινεπόλεως λόγος εἰς τὴν ὑπερευλογημένην δέσποιναν θεοτόκον· ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ: εὐλόγησον πάτερ. Initium: ἰδὲ καὶ πάλιν ἑτέρα πανηγυρις καὶ φαιδρὰ ἑορτὴ τῆς μητρὸς τῦ κυρίε. Vide Fabric. Bibl. gr. vol. 9. pag. 113.

XX. Pag. 222. Tit. τῦ ... χρυσοστόμε λόγος εἰς τὴν ἁγίαν τῦ χριστῦ γέννησιν. Initium: πολλαὶ μὲν καὶ ἀναρίθμητοι τῶν χριστιανῶν αἱ θεοφιλεῖς πανηγύρεις.

XXI.

XXI. Pag. 228. Tit. τȣ... χρυσοστόμȣ λόγος εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν τῶν χριστȣ̃ γέννων. Initium: ὁπόταν ἐκ χειμῶνος κρυερȣ̃ θερμὸν ἔαρ ἐπιλάμψη.

XXII. Pag. 236. Tit. τȣ̃... χρυσοστόμȣ· λόγος εἰς τὸν ἅγιον ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· κ̀ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα. Initium: ἰωάννȣ τȣ̃ βαπτιστȣ̃ πανήγυριν ἄγωμεν· πόθῳ στεφανώσωμεν τȣ̃τον.

XXIII. Pag. 248. Tit. τȣ̃... χρυσοστόμȣ· λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃. Initium: οὐ μόνον φορεῖ σάρκα ὁ κύριος ἡμῶν ἰησȣ̃ς χριστὸς· ἀλλὰ κ̀ κατὰ νόμον περιτέμνεται.

XXIV. Pag. 257. Tit. τȣ̃... χρυσοστόμȣ· λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκȣ κ̀ ἀειπαρθένȣ μαρίας. Initium: πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια· πάλιν ἐλευθερίας μηνύματα. Vide Fabricium Bibl. gr. vol. 9. pag. 115.

XXV. Pag. 265. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίȣ ἐπισκόπȣ νεοκαισαρείας· λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκȣ κ̀ ἀειπαρθένȣ μαρίας: εὐλ. Initium: Σήμερον εὐαγγελικῇ παρατάξει, ὑμνῳδίαι φαιδρύνονται. Est prima ex editis a Gerardo Vossio inter opera Thaumaturgi: sed in hoc codice clausula est brevior, nempe hujusmodi: ᾧ ἡ δόξα κ̀ τὸ κράτος εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

XXVI. Pag. 272. Tit. Διήγησις ὠφέλιμος· ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας συλλεγηθεῖσα (sic) κ̀ ἀνάμνησιν δηλȣ̃σα τȣ̃ παραδόξȣ γενομένȣ θαύματος ἡνίκα πέρσαι κ̀ βάρβαροι τὴν βασιλίδα περιεκύκλωσαν· οἳ κ̀ ἀπώλλοντο θείας δίκης πειραθέντες. ἀκάθιστον ἔκτοτε τὴν ἡμέραν λέγομεν: εὐλόγησον πάτερ. Initium: ἐν τοῖς χρόνοις ἡρακλείȣ τȣ̃ τῶν ῥωμαίων βασιλέως· χοσρόης ὁ τῶν περσῶν τὴν ἀρχὴν ἔχων, ἀπέστειλε σάρβαρον τὸν αὐτȣ̃ στρατηγόν.

XXVII. Pag. 300. Tit. τȣ̃... χρυσοστόμȣ λόγος εἰς τὰ ἅγια φῶτα. Initium: ἐπειδὴ ὁ δῆμος ἐξεχεῖτο περὶ τὰ ἰορδάνεια ῥεῖθρα κ̀ ἐν τῷ ποταμῷ τὴν ἁγίαν ἐκείνην μυσταγωγίαν ἰωάννης ἐπετέλει. Post paginam 315. desunt modo quatuor chartæ, in quibus erat finis hujus homiliæ: quæ sine dubio est perperam Chrysostomo tributa.

XXVIII. Pag. 316. Homilia εἰς τὴν σταύρωσιν. Deest initium, ut dixi: absolvitur autem in ultima codicis pagina.

LXXIV.

Codex chartaceus in quarto, constans chartis 284; scriptus seculo XVI, in fine mutilus. Initio scriptum fuit in margine: τῆς ἁγίας αἰκατερίνης τῶν σιναϊτῶν. *In prima charta exstat* πίναξ τȣ̃ παρόντος βιβλίȣ.

I. Octo

I. Octo Nysseni Orationes in octo Beatitudines. Fol. 1. *a.* Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, γρηγορίȣ ἐπισκόπȣ νύσσης, ἑρμηνεία εἰς τὸ· μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι: εὐλόγησον: λόγος ά. Initium: τίς ἄρα τοιȣ̃τος ἐν τοῖς συνηλεγμένοις ἐστίν. Folio 13. *a.* incipit secunda oratio sic: οἱ διὰ κλίμακος. Tum sequuntur aliæ sex, quarum ultima absolvitur fol. 65. *a.*

II. Ejusdem Nysseni aliæ Orationes. Fol. 65. *b.* Tit. + τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίȣ ἐπισκόπȣ νύσσης, εἰς τὸ πάτερ ἡμῶν, ϗ περὶ προσευχῆς: λόγος ά. Initium: προσευχῆς ἡμῖν διδασκαλείαν (sic) ὁ θεῖος ὑφηγεῖται λόγος. Tum sequuntur aliæ quatuor ejusdem orationes in orationem dominicam, quarum ultima absolvitur fol. 107. *a.*

III. Fol. 107. *b.* Titulus: τȣ̃ αὐτȣ̃ θεωρία τις ἰατρικωτέρα, περὶ τῆς τȣ̃ σώματος ἡμῶν κατασκευῆς δι' ὀλίγων: λόγος ϛ'. Incipit: ἀλλὰ τὴν τȣ̃ σώματος ἡμῶν διασκευὴν, διδάσκει μὲν ἕκαστος ἑαυτόν. Absolvitur fol. 117. *b.* sic: ϗ καθ' ὁμοίωσιν· ᾧ ἡ δόξα ϗ τὸ κράτος εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

IV. Fol. 117. *b.* Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίȣ νύσσης· λόγος περὶ κατηχήσεως. Incipit: ὁ τῆς κατηχήσεως λόγος. Absolvitur fol. 181. *a.* sic: κατὰ τὴν αἰωνίαν ἀντίδοσιν ἀμήν.

V. Fol. 181. *a.* Fragmentum e S. Basilio. Tit. ἐκ τȣ̃ ἑβδόμȣ λόγȣ τȣ̃ εἰς τὸν προφήτην ἠσαΐαν ἐξηγητικȣ̃ τȣ̃ μεγάλȣ βασιλείȣ. In marg. λόγος ή. Incipit: ὅτι ἐκπλυνεῖ κύριος τὸν ῥύπον τῶν υἱῶν ϗ τῶν θυγατέρων σιών.

VI. Fol. 182. *b.* Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ πρὸς ἀμμώνιον, περὶ τȣ̃ τί τὸ τῶν χριστιανῶν ὄνομα: λόγος θ'. Initium: ὅπερ ποιȣ̃σι πρὸς τȣ̀ς κρατȣ̃ντας οἱ τοῖς ἡμερινοῖς ὑποκείμενοι φόροις. Absolvitur fol. 190. *b.* sic: ϗ ἡμῖν καταθύμιον. Est S. Gregorii Nysseni, edita tom. 2. operum ejus pag. 216. ed. anni 1615.

VII. Fol. 190. *b.* Simeonis Thessalonicensis oratio. Tit. τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν συμεὼν τȣ̃ νέȣ θεολόγȣ, περὶ ἀλλοιώσεως ψυχῆς ϗ σώματος, τῶν ἐξ ἀέρων· τῶν ἐκ στοιχείων· τῶν ἐκ βρωμάτων ϗ τῶν ἐκ δαιμόνων ἐπιγενομένων ἡμῖν: λόγος ί. Incipit: ἀδελφοὶ ϗ πατέρες, ὀφείλει ὁ μοναχὸς μὴ μόνον τὰς ἐν τῇ ψυχῇ γινομένας ἀλλοιώσεις ϗ μεταβολὰς ἐπίστασθαι ϗ νοεῖν. Absolvitur fol. 195. *b.* sic: τὰ βάθη μαθεῖν τὰ τȣ̃ πνεύματος ἐν χριστῷ ἰησȣ̃ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα etc. Edita est. Vide Fabricium Bibl. gr. vol. 10. pag. 304.

VIII. Fol. 196. *a.* Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ πατρὸς ἡμῶν γρηγορίȣ ἐπισκόπȣ νύσσης, λόγος περὶ τῆς τριημέρȣ προθεσμίας τῆς τȣ̃ κυρίȣ ἀναστάσεως: εὐλ. πάτ. λόγος ιά. Initium: εἴ τις πατριαρχῶν εὐλογία. Edita.

IX.

IX. Fol. 217. *a.* Simeonis Thessalonicensis opus mutilum. Tit. ἐκ τῆς συγγραφῆς τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν συμεὼν τȣ̃ νέȣ ϗ θεολόγȣ πρεσβυτέρȣ ϗ ἡγȣμένȣ μονῆς τȣ̃ ἁγίȣ μάμαντος τῆς ξηροκέρκȣ· πίναξ κεφαλαίοις κδ'. Incipit hæc tabula sic: τίς ἡ τȣ̃ ἀδὰμ παράβασις etc. Tum subjungitur opus, quod in margine inscribitur κεφάλαιον πρῶτον. ἑρμηνεία, et incipit: ἄνθρωπος ὁ πρῶτος ἔτι ὢν ἔσω τȣ̃ παραδείσȣ. Desiderantur hujus operis postrema decem capitula: nam post 14. capitulum codex mutilus est. Postrema codicis verba nunc sunt: τὰ παρ' ἡμῶν ἄνωθεν ῥηθέντα ἀκριβῶς.

L X X V.

Codex bombycinus, in folio maximo, scriptus seculo XVI. a Clemente Monacho, anno 1532, ut patet ex verbis, quæ in fine codicis leguntur. Constat foliis 237.

I. Initio codicis occurrit index capitum primi operis, nempe commentarii Andreæ in Apocalypsim. Titulus indicis est: ✝ πίναξ τῶν κεφαλαίων τῆς ἑρμηνείας τῆς ἀποκαλύψεως τȣ̃ ἁγίȣ ἀποστόλȣ ϗ εὐαγγελιστȣ̃ ἰωάννȣ τȣ̃ θεολόγȣ· περιέχει δὲ λόγȣς κδ'. ἡ δὲ παρȣ̃σα πραγματεία κεφάλαια οβ'. Incipit: κεφάλαιον α'. ἀποκάλυψις κυρίȣ χριστȣ̃. κεφ. δ'. ὀπτασία ἐν ᾗ τὸν κύριον ἐθεάσατο. Post indicem sequitur epiſtola Auctoris hoc titulo: ✝ ἀνδρέȣ ἀρχιεπισκόπȣ καισαρείας καππαδοκίας· τῆς προς τὸ ἀργέον ἐπιστολῆς· κυρίῳ μȣ ἀδελφῷ ϗ συλλειτȣργῷ. Incipit: πολλάκις αἰτηθείς. Tum fol. 2. incipit ipse Commentarius. In margine: ἀρχή. κεφάλαιον α'. λόγος α'. Incipit commentarius sic: ἀποκάλυψις ἰηστȣ̃ χριστȣ̃ etc. usque ad ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει. Tum pergit, sive incipit Andreas sic: ἀποκάλυψις μέν ἐστιν, ἡ τῶν κρυπτῶν μυστηρίων δήλωσις. Vide Fabricium tom. 7. pag. 791.

II. Fol. 31. index eorum quæ sequuntur in codice. Tum fol. 33. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ ἀρχ. κωνστ. τȣ̃ χρυσοστομȣ· εἰς τὴν χαναναῖαν ϗ εἰς τὸν φαραώ· ϗ ὅτι ȣ̓ τȣ̃ θέλοντος· ȣ̓δὲ τȣ̃ τρέχοντος· ἀλλα τȣ̃ ἐλεȣ̃ντος θεȣ̃. Δέσποτα εὐλόγησον. In marg. κυριακῇ τῆς χαναναίας. Initium: εἰ ϗ ἐθόλωσεν ἡμᾶς. Deinceps titulos omittam.

III. Fol. 38. *a.* In marg. κυριακῇ τȣ̃ τελώνȣ ϗ τȣ̃ φαρισαίȣ. Homilia ejusdem Chrysostomi incipiens: μηδέποτε διαλιμπάνομεν ἀγαπητοὶ τῆς σωτηρίας.

IV. Fol. 39. *b.* ejusdem homilia incipiens: εἴδετε τῇ προτέρᾳ κυριακῇ πολεμον.

V. Fol.

V. Fol. 42. *a.* ejusdem hom. incip. πρώην ἡμῖν ἡ μεγάλη.

VI. Fol. 45. *b.* ejusdem hom. incip. φέρε δὴ ϰ̀ σήμερον τȣ̃ περὶ κατανύξεως.

VII. Fol. 52. *a.* ejusdem hom. incip. πολλὰ παρεκάλεσα χθὲς.

VIII. Fol. 55. *a.* ejusdem hom. incip. πάλιν οἱ κόλποι τȣ̃ χριστȣ̃.

IX. Fol. 56. *a.* ejusdem hom. incip. ὅταν ἄρχομαι περὶ τῆς συντελείας.

X. Fol. 58. *b.* ejusdem hom. ἐνομίζομεν μεγάλα τινὰ.

XI. Fol. 61. *b.* ejusdem hom. παρακαλῶ ὑμᾶς ἀδελφοὶ μὴ μόνον ἀπὸ τῶν παρόντων.

XII. Fol. 65. *a.* ejusdem hom. τῆς περικοπῆς ταύτης τῆς ἡδίστης.

XIII. Fol. 66. *a.* ejusdem hom. φαιδρὰ σήμερον ἡμῖν ἡ πανήγυρις.

XIV. Fol. 68. *b.* ejusdem hom. πάσης μὲν θεοπνεύστȣ γραφῆς.

XV. Fol. 71. *a.* ejusdem hom. ἀμφοτέρων ἕνεκα προσήκει.

XVI. Fol. 73. *a.* ejusdem hom. πρόκειται ὑμῖν ἀγαπητοὶ πνευματικὴ τράπεζα.

XVII. Fol. 79. *a.* ejusdem hom. τὸ πνευματικὸν ἡμῖν σήμερον.

XVIII. Fol. 80. *a.* ejusdem hom. ἡδὺ μὲν ναύταις τὸ ἔαρ.

XIX. Fol. 82. *a.* ejusdem hom. ἄρα μέμνησθε τῶν ζητημάτων.

XX. Fol. 83. *b.* ejusdem hom. ἄρα μέμνησθε ἡμῶν ἡνίκα τὸν μεταξὺ.

XXI. Fol. 86. *a.* ejusdem hom. χθὲς ἡμῖν ὁ λόγος πρός τε τὴν αἱρετικὴν πάλην.

XXII. Fol. 92. *a.* ejusdem hom. καλῶς ἡμῖν ϰ̀ σοφῶς ἡ προηγησαμένη γλῶσσα.

XXIII. Fol. 95. *b.* ejusdem hom. πάντοτε μὲν ὁ θεῖος ἀπόστολος.

XXIV. Fol. 100. *b.* ejusdem hom. ὥσπερ πνεῦμα τῆς πνευματικῆς ταύτης.

XXV. Fol. 103. *b.* ejusdem hom. σήμερον ἐκ νεκρῶν ἐγειρόμενος ὁ λάζαρος.

XXVI. Fol. 105. *a.* ejusdem hom. ὥσπερ μήτηρ φιλότεκνος ἐπιδȣ̃σα.

XXVII. Fol. 106. *a.* ejusdem hom. πρώην ὑμῖν ἀγαπητοὶ τὸν πολυανθῆ τȣ̃ ἔαρος.

XXVIII. Fol. 107. *a.* ejusdem hom. δεῖπνον ἡμῖν πολυτελές.

XXIX. Fol. 108. *b.* ejusdem hom. ἐκ θαυμάτων ἐπὶ τὰ θαύματα.

XXX. Fol. 110. *a.* ejusdem hom. ἤδη τῆς πνευματικῆς πανηγύρεως προλάμπει.

XXXI. Fol. 111. *b.* ejusdem hom. βασιλικὴν οἱ πιστοὶ σήμερον ἐπιδημίαν.

XXXII. Fol. 114. *b.* ejusdem hom. ὅσοι τοῦ ἡλία μαθηταὶ τυγχάνετε.

XXXIII. Fol. 116. *a.* ejusdem hom. ὀφθαλμὸς μὲν ὁρῶν ἢ δένδρον.

XXXIV. Fol. 117. *b.* ejusdem hom. ὅταν τὸ εὐδαπάνητον τῆς ζωῆς.

XXXV. Fol. 118. *b.* ejusdem hom. πάντοτε μὲν ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος.

XXXVI. Fol. 120. *a.* ejusdem hom. ὅταν πρὸς ἰουδαίους τὸν λόγον ἀποτείνομεν.

XXXVII. Fol. 122. *a.* ejusdem hom. ἅπας μὲν καιρὸς παντὶ βουλομένῳ.

XXXVIII. Fol. 125. *a.* ejusdem hom. ἱκανῶς ἡμᾶς πρώην ἐψυχαγώγησεν ὁ χριστός.

XXXIX. Fol. 128. *a.* ejusdem hom. ἐν παντὶ καιρῷ καλὴ καὶ σωτήριος.

XL. Fol. 129. *a* ejusdem hom. ἔλεον θεοῦ καὶ φιλανθρωπίαν.

XLI. Fol. 130. *a.* ejusdem hom. ἐπέστη τῶν ἱερῶν μυστηρίων.

XLII. Fol. 131. *a.* ejusdem hom. οὐδὲν ἀπεοίκασιν οἱ τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλοι.

XLIII. Fol. 132. *b.* ejusdem hom. ἐβουλόμην ἀγαπητοὶ τῆς κατὰ τὸν πατριάρχην.

XLIV. Fol 137. *a.* ejusdem hom. ὀλίγα ἀνάγκη σήμερον πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀγάπην.

XLV. Fol. 140. *a.* ejusdem. hom. πάλιν χρεία τις ἀναγκαία.

XLVI. Fol. 143. *b.* ejusdem hom. εἴ τις τῶν εὖ φρονούντων πνευματικὸν παράδεισον προείποι.

XLVII. Fol. 144. *b.* ejusdem hom. σφόδρα μοι καὶ νῦν ὡς ἀεὶ κρατεῖ.

XLVIII. Fol. 145. *a.* ejusdem hom. χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.

XLIX. Fol. 146. *b.* ejusdem hom. brevifs. εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολαβέτω.

L. Fol. 147. *a.* ejusdem hom. φέρε δὴ καὶ περὶ τῆς τῶν εὐαγγελιστῶν ἱστορίας.

LI. Fol. 150. *a.* ejusdem hom. ἥκω τὸ χρέος ἀποδώσων ὑμῖν.

LII. 151. *b.* ejusdem hom. ὥσπερ ἡ φαεσφόρος σελήνη τὰ τῆς νυκτός.

LIII. Fol. 153. *a.* ejusdem hom. ὑπερμεγέθης ἡ τȣ͂ δεσπότȣ χριστȣ͂.

LIV. Fol. 153. *b.* ejusdem hom. ἐγὼ φιλόχριστοι τὴν ἐνεστῶσαν πανήγυριν.

LV. Fol. 154. *a.* ejusdem hom. ὅπȣ δ' ἂν ὁ δεσπότης χριστός, ὡς πηγὴ ζωῆς.

LVI. Fol. 154. *b.* ejusdem hom. πᾶσα μὲν γλῶσσα ἀνθρωπίνη.

LVII. Fol. 155. *b.* ejusdem hom. θεία τις ἔοικεν ἡ παρȣ͂σα πανήγυρις.

LVIII. Fol. 156. *b.* ejusdem hom. ἐπειδὴ χάριτι θεȣ͂ τὸν λόγον.

LIX. Fol. 157. *b.* ejusdem hom. καὶ ὅτε σταυρȣ͂ μνείαν ἐπιτελȣ͂μεν.

LX. Fol. 160. *a.* ejusdem hom. εὔκαιρον σήμερον ἅπαντας ἡμᾶς ἀναβοῆσαι.

LXI. Fol. 161. *a.* ejusdem hom. φαιδρόν μοι τῆς ἐκκλησίας τὸ θέατρον· ȣ͂ γέλωτα.

LXII. Fol. 162. *a.* ejusdem hom. ἔτι μοι κατὰ ψυχὴν ἀριθμȣ͂ντι.

LXIII. Fol. 163. *a.* ejusdem hom. πάλιν ἑορτὴ καὶ πάλιν πανήγυρις· πάλιν ἡ ἐκκλησία.

LXIV. Fol. 166. *a.* ejusdem hom. μεγάλα ἀγαπητοὶ καὶ πάντα λογισμὸν ἀνθρώπινον ὑπερβαίνοντα.

LXV. Fol. 168. *a.* ejusdem hom. οὐρανὸς ἡμῖν σήμερον γέγονεν ἡ γῆ.

LXVI. Fol. 169. *b.* ejusdem hom. χθὲς ἡμῖν ὦ φιλόχριστοι ἡ τȣ͂ ἁγίȣ καὶ προσκυνητȣ͂ πνεύματος.

LXVII. Fol. 174. *a.* ejusdem hom. ἐξ ȣ͂ τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς πεντηκοστῆς.

LXVIII. Fol. 176. *a.* ejusdem hom. brevifs. φρικτὸς ὁ τῶν μαρτύρων ἀγών· ἀλλ' ἀθάνατος ἡ μνήμη τῶν εὐσεβῶν. Post hanc homiliam, scriba addidit: τέλος δ' εἴληφεν (sic), ἐπῶν χρυσέων.

LXIX. Fol. 176. *b.* In marg. τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ. λόγος ξή. Tit. + Γεωργίȣ μητροπολίτȣ νικομηδείας· λόγος εἰς τό· εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ ἰησȣ͂ ἡ μήτηρ αὐτȣ͂ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτȣ͂· καὶ εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τȣ͂ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ͂ χριστȣ͂; εὐλόγησον πάτερ. Initium: πρὸς ὑψηλοτάτην ἡμῖν ἀναδραμὼν ὁ λόγος περιωπὴν γεγονωτέρα σάλπιγγος ἠχῇ. Edita a Combefisio. Vide Fabric. Bibl. gr. vol. 10. pag. 611.

LXX. Fol. 181. *a*. In margine: λόγος ξϑ'. Titulus: ✠ Μαρτύριον τȢ ἁγίȢ μεγαλομάρτυρος ἀρτεμίȢ. Initium: μετὰ τὴν τȢ κυρίȢ ϗ σωτῆρος ἡμῶν εἰς Ȣρανὸς ἀνάληψιν. Edit. est latine, non græce. Vide Fabric. vol. 9. pag. 58.

LXXI. Fol. 191. *a*. In margine: λόγος ο. Tit. τȢ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȢ ἀρχιεπ. κωνς. τȢ χρυσοστόμȢ· περὶ τȢ μὴ πενθεῖν πικρῶς τȢς τελευτῶντας· ἀλλὰ μνήμας ϗ εὐχὰς ϗ ἐλεημοσύνας ὑπὲρ αὐτῶν ποιεῖσθαι. etc. Incipit: μὴ πενθῶμεν πικρῶς ἀγαπητοὶ τȢς τελευτῶντας.

LXXII. Fol. 192. *b*. In marg. λόγος οα. Tit. ἀναστασίȢ μοναχȢ τȢ σινᾶ ὄρȢς· ὁμιλία ῥηθεῖσα εἰς τὸν ἕκτον ψαλμὸν· ϗ περὶ μετανοίας. Initium: πρέπȢσα διδασκαλία μετανοίας εἰλικρινȢς.

LXXIII. Fol. 197. *a*. In marg. λόγος οβ'. Tit. τȢ μακαρίȢ ἰωάννȢ τȢ πρεσβυτέρȢ δαμασκηνȢ· περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων· ὅπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι λειτȢργίαι ϗ εὐποιΐαι τȢτοις ὀνήνησιν. πάτερ εὐλόγησον Initium: τὰ τῶν βρωμάτων ἡδέα ϗ τίμια προτιθέμενα.

LXXIV. Fol. 201. *a*. In marg. λόγος ογ'. Tit. ✠ μαρτύριον τῆς ἁγίας ϗ ἐνδόξȢ μεγαλομάρτυρος τȢ χριστȢ αἰκατερίνης. Initium: βασιλεύοντος τȢ ἀσεβεστάτȢ μαξεντίȢ.

LXXV. Fol. 206. *a*. Tit. τȢ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίȢ ἀρχιεπισκόπȢ ἀλεξανδρείας· κεφάλαια ἀναγκαῖα πρὸς ἀντίοχον ἄρχοντα· περὶ πλείστων ϗ ἀναγκαίων ζητημάτων τῶν ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἀπορȢμένων· ϗ παρὰ πᾶσι χριστιανοῖς γινωσκομένων: Ἐρώτησις: Πιστεύσαντες ϗ βαπτισθέντες εἰς τριάδα ὁμοȢσιον. Continet quæstiones 136. Vide Fabric. vol. 5. pag. 308.

LXXVI. Fol. 217, et seqq. leguntur plura fragmenta. 1. Dialogorum S. Gregorii. 2. S. Isaaci. 3. Athanasii. 4. Constitutionum Apostolicarum. 5. Incerti Auctoris. 6. Hippolyti. 7 Incerti auctoris. 8. Libri tertii Regum. 9. Hippolyti in Canticum Canticorum. 10. Eusebii Pamphili.

LXXVII. Fol. 220. *b*. Tit. τȢ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίȢ νύσσης· ἐκ τῶν ἀπόρων· περὶ τȢ τί ἐστι τὸ κατ' εἰκόνα θεȢ ϗ καθ' ὁμοίωσιν. Initium: οἱ τὴν ἑαυτῶν ἀπλανῶς τȢ προσώπȢ θεόκτιστον ὡραιότητα.

LXXVIII. Fol. 223. *a*. Chrysostomi homilia περὶ ψευδοπροφητῶν ϗ ψευδοδιδασκάλων etc. incipiens: ὀδυνηρὸς ὁ λόγος καθότι ϗ ἔσχατος ὥς μοι δεδήλωται.

LXXIX. Fol. 225. *a*. Ejusdem Chrysostomi hom. incipiens: φέρε σήμερον μάλιστα τῶν προτέρων ἡμερῶν σπȢδαιότερον ἐπὶ τὸν λόγον.

LXXX.

LXXX. Fol. 228. *a*. Tit. ✠ τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίȣ ἀρχιεπισκόπȣ θεσσαλονίκης, λόγος ἀποδεικτικὸς πρῶτος, ὅτι ȣ̓χὶ κ̀ ἐκ τȣ̃ ὑȣ̃, ἀλλ' ἐκ μόνȣ τȣ̃ πατρὸς ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Initium: πάλιν ὁ δεινος κ̀ ἀρχέκακος ὄφις τὴν ἑαυτȣ̃ κεφαλὴν καθ' ἡμῶν διαίρων. Auctor est Gregorius Palamas, Palamitarum sectæ auctor. Vide Fabricium vol. X. pag. 790. Porro in fine hujus opusculi librarius hæc apposuit:

✠ ͵αφλβ' νοεμβρίȣ ιή.

✠ αὕτη ἡ βίβλος ἀφιερώθη εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον τὴν ἐπονομαζομένην ἀγκάραθο· ἐξ ἐμȣ̃ κλήμεντος μοναχȣ̃ κ̀ ἀμετανοήτȣ· κ̀ ὁ βȣληθεὶς ἐξῶσαι κ̀ ἀποξενῶσαι τῆς τοιαύτης ἁγίας μονῆς ἐχέτω τὰς ἀρὰς τῶν ἱεροσύλων· ὁμοίως τῶν ἁγίων πατέρων.

Omnes Orationes Chrysostomo hic tributæ, editæ sunt, quatuor exceptis. Una exstat pag. 111. *b*. et tribuitur S. Cyrillo Alexandrino a Combefisio latine tantum edita in Bibliotheca Concionatoria. Secunda est pag. 12. et est Severiani Gabalitani. Tertia quæ extat pag. 107, et ultima quæ occurrit pag. 162, videntur spuriæ.

LXXVI.

Codicis chartacei fragmentum, in octavo, constans octo chartis, scriptum seculo XVI.

Continet nonnullos Gregorii Naz. versus, qui omnes editi sunt. Tit. Γρηγορίȣ τȣ̃ θεολόγȣ· ὅροι παχυμερεῖς. Initium: θεὸς μὲν ἐστὶν ȣ̓σία πρῶτον καλὸν. Tum sequuntur tres hymni ejusdem Gregorii. Primus incipit: Σὲ κ̀ νῦν εὐλογȣ̃μεν. Alter: Σὲ τὸν ἄφθιτον μονάρχην. Tertius: ὦ πάντων ἐπέκεινα, τί γὰρ θέμις ἄλλο σὲ μέλπειν.

LXXVII.

Codex chartaceus, in octavo, exaratus seculo XVI, constans chartis 221, *in fine mutilus.*

Continet sermones, ac paræneses breves S. Ephraimi Syri.

I. Sermo habet hunc titulum: λόγος παραινετικὸς τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ τȣ̃ σύρȣ: ά. Incipit: εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν ἀγαπητοὶ τῷ θεῷ διὰ παντός. Editus, sed in editione romana incipit: δόξα σοι.

II. Tit.

II. Tit. ἀσκητῶν προτροπὴ πρὸς θεοσέβειαν. Inc. ἀγαπητὲ χριστιανὸς εἰ διὰ τῆς etc.

III. Pag. 5. τȣ̃ αὐτȣ̃... παραίνεσις ά πρὸς ἀρχαρίȣς μοναχȣ́ς. Incip. ἀγαπητὲ, ἐὰν ἀποταξάμενος τῷ βίῳ.

IV. Pag. 7. τȣ̃ αὐτȣ̃ ἁγίȣ ἐφραὶμ παραίνεσις δευτέρα πρὸς ἀρχαρίȣς: δ'. Inc. ἀγαπητὲ, ἰδȣ̀ παρατίθημί σοι.

V. Pag. 9. έ. τȣ̃ αὐτȣ̃... παραίνεσις πρὸς ἀρχαρίȣς μοναχȣ́ς. Inc. ἐάν τις ὑπὸ μεγάλης ὑπολήψεως.

VI. Pag. 10. ς'. Tit. idem. Initium: ἀγαπητὲ ἐὰν βάλης ἀρχὰς ὡς δεῖ.

VII. Pag. 11. ζ'. Tit. idem. Initium: ὑπόθες ȣ̓̃ν ἀγαπητὲ τὸν αὐχένα. Edita, sed in editione Romana aliter incipit. Ibi quoque est paraenesis septima.

VIII. Pag. 13. ή. Tit. idem. Initium: καὶ περὶ τȣ̃ χρόνȣ.

IX. Pag. 15. θ'. Tit. idem fere. Init. ἀδελφὲ μὴ ἐκλύȣ ἐκ προσώπȣ.

X. Pag. 18. ί. Tit. ut superius. Init. ἀδελφὲ ἀγωνίζȣ ὡς καλὸς στρατιώτης χριστȣ̃.

XI. Pag. 19. ιά. Tit. idem fere. Initium: ἀδελφὲ ἐὰν ἀποταξάμενος τῷ βίῳ. Diversa a tertia, etsi initium sit simile utriusque.

XII. Pag. 21. ιβ'. τȣ̃ αὐτȣ̃ ἁγίȣ πατρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ· παραίνεσις περὶ ταπεινοφροσύνης. Inc. Δεῖ κ̀ τȣ̀ς ἐξ οἰκτρȣ̃ βίȣ.

XIII. Pag. eadem. Tit. ut pag. 5. Initium: ἀδελφὲ ἐπιστεύθης ψυχήν.

XIV. Pag. 25. ιδ'. τȣ̃ αὐτȣ̃... παραίνεσις πρὸς μειζοτέρȣς ἀρχαρίȣς μοναχȣ́ς. Inc. κατὰ μέρος οἰκοδομεῖται πόλις.

XV. Pag. 27. ιέ. τȣ̃ αὐτȣ̃... πρὸς νεοφύτȣς μοναχȣ́ς. Initium: ἀδελφὲ ἠξιώθης τȣ̃ ἁγίȣ σχήματος.

XVI. Pag. 31. ις'. τȣ̃ αὐτȣ̃ ἁγίȣ πατρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ παραίνεσις περὶ ἐργοχείρȣ. Inc. τοῖς ἐν κοινοβίοις νεωτέροις μοναχοῖς.

XVII. Pag. 34. ιζ'. τȣ̃ ἁγίȣ πατρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ παραίνεσις εἰς ἀδελφὸν ἐξελθόντα ἀπὸ τȣ̃ μοναστηρίȣ κ̀ πάλιν ὑποστρέψαντα. Incipit: Διαφόρως πολεμȣ̃νται.

XVIII. Pag. 43. ιή. τȣ̃ αὐτȣ̃... Inc. ἡ πίστις μήτηρ ἐστὶ παντὸς ἀγαθȣ̃ ἔργȣ.

XIX. Pag. 47. ιθ'. τȣ̃ αὐτȣ̃... Incip. τοσαῦτα ἔτη ἔχεις ἐν τῷ ἁγίῳ τόπῳ.

XX. Pag. 49. κ'. τȣ̃ αὐτȣ̃ etc. Inc. ἐὰν συμβῇ ἀδελφόν.

XXI. Pag. 53. κά. τȣ̃ αὐτȣ̃ etc. Incipit: ἀδελφός τις διηγήσατό μοι.

XXII.

XXII. Pag. 55. κβ'. τȣ̃ αὐτȣ̃ etc. Inc. κατανύγηθι ψυχή μȣ κατανύγηθι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς.

XXIII. Pag. 59. κγ'. τȣ̃ αὐτȣ̃ etc. Inc. μακάριοι οἱ τὸν θεὸν ἀγαπήσαντες.

XXIV. Pag. 61. κδ'. τȣ̃ αὐτȣ̃ etc. Inc. ὁ πόνος ἀναγκάζει με εἰπεῖν.

XXV. Pag. 99. κέ. τȣ̃ αὐτȣ̃ etc. Inc. ἀγωνιῶ ἀδελφοί μȣ ϗ τρέμω.

XXVI. Pag. 111. κϛ'. τȣ̃ αὐτȣ̃ etc. Inc. μακάριος ἀδελφοὶ εἴ τις ὑπομονὴν ἐκτήσατο.

XXVII. Pag. 112. κζ'. τȣ̃ αὐτȣ̃ etc. Inc. ἀγαπητὲ ἐὰν ἀποταξάμενος τῷ βίῳ ϗ γένῃ μοναχὸς, νῆφε ὅτι πολλαὶ αἱ μεθοδίαι τȣ̃ ἐχθρȣ̃. Diversus a tertio, et XI. Sermone.

XXVIII. Pag. 114. κή. τȣ̃ αὐτȣ̃ etc. Inc. ὁ δὲ ὑπὸ τῆς ὀξυχολίας πάντοτε κρατȣ́μενος.

XXIX. Pag. 116. κθ'. τȣ̃ αὐτȣ̃ ἁγίȣ etc. Inc. ὅτι ȣ̓ δεῖ παίζειν χριστιανοῖς.

XXX. Pag. 124. λ'. τȣ̃ αὐτȣ̃ etc. ὁ κατελθὼν κύριος ἐκ τῶν κόλπων τȣ̃ πατρὸς.

XXXI. Pag. 134. λά. τȣ̃ αὐτȣ̃ etc. Inc. πῶς ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος μεςὸς πλημμελημάτων.

XXXII. Pag. 147. λβ'. τȣ̃ αὐτȣ̃ etc. Inc. δεῦτε πάντες ἀδελφοὶ ἀκȣ́σατε συμβȣλῆς.

XXXIII. Pag. 163. λγ'. τȣ̃ αὐτȣ̃ etc. Inc. δεῦτε λοιπὸν ἀδελφοὶ περιφρονήσωμεν.

XXXIV. Pag. 169. λδ'. τȣ̃ αὐτȣ̃ etc. Inc. πᾶσα ἑορτὴ ϗ πᾶσα πράξις τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν.

XXXV. Pag. 179. Incipiunt Interrogationes, et Responsiones sic: Ἐρώτησις: ποία ἁμαρτία ἐστὶν ἀσυγχώρητος: Ἀπόκρισις: ἡ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα.

XXXVI. Pag. 182. λϛ'. περὶ ἀγάπης. Initium: καλῶς εἶπεν ὁ κύριος ὅτι τὸ φορτίον μȣ.

XXXVII. Pag. 187. Aliæ quæstiones. λζ'. Ἐρώτησις. Initium: οἱ φιλόχριστοι εἶπον. ἐρωτῶμεν. Desunt aliquot chartæ ante pag. 204.

XXXVIII. Pag. 204. μ'. Tit. παραίνεσις περὶ παθῶν ψυχικῶν. Initium: ἀνὴρ ἐν ἀμελείᾳ διάγων τὰς ἡμέρας αὐτȣ̃.

LXXVIII.

L X X V I I I.

Codex chartaceus, in folio, scriptus seculo XVI, constans chartis 469, in fine mutilus.

Continet sequentia Nysseni opera, quæ exstant omnia in editis exemplaribus.

I. Pag. 1. Tit. + τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίȣ ἐπισκόπȣ νύσσης· πρὸς πέτρον τὸν ἀδελφὸν αὐτȣ̃· περὶ τῆς ἑξαημέρȣ κτίσεως προοίμιον· λόγος α΄. Initium: τί ταῦτα ποιεῖς ὦ ἄνθρωπε τȣ̃ θεȣ̃.

II. Pag. 53. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ λόγος κατηχητικός: λόγος β΄. Initium: ὁ τῆς κατηχήσεως λόγος.

III. Pag. 70. Tit. περὶ τῶν ἀγανακτȣ́ντων διὰ τί ἀποθνήσκει ὁ ἄνθρωπος, τȣ́τȣ μᾶλλον ἐπ᾽ εὐεργεσίᾳ τȣ̃ ἀνθρώπȣ τυγχάνοντος· ϗ διατί ὁ θάνατος: λόγος γ΄. Initium: ἀλλ᾽ ἀγανακτεῖ πάντως.

IV. Pag. 226. Tit. Γρηγορίȣ νύσσης· περὶ τȣ̃ βίȣ μωσέως τȣ̃ νομοθέτȣ· ϗ περὶ τῆς κατ᾽ ἀρετὴν τελειότητος· προοίμιον: λόγος δ΄. Initium: οἷόν τι πάσχȣσιν.

V. Pag. 250. Tit. θεωρία εἰς τὸν τȣ̃ μωυσέως βίον: λόγος ε΄. Initium: ὅτε καταφθείρεσθαι.

VI. Pag. 328. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ περὶ τελειότητος, ϗ ὁποῖον χρὴ εἶναι τὸν χριστιανόν: λόγος ς΄. Initium: πρέπȣσα τῇ προαιρέσει σȣ ἡ σπȣδή.

VII. Pag. 353. Tit. πρὸς ἁρμόνιον, περὶ τȣ̃ τί τὸ τȣ̃ χριστιανȣ̃ ἐπάγγελμα· προοίμιον: λόγος ζ΄. Initium: ὅπερ ποιȣ̃σι.

VIII. Pag. 358. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίȣ νύσσης· ἑρμηνεία ἐπίτομος εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ψαλμῶν: λόγος η΄. Initium: ἐδεξάμην σȣ τὸ ἐπίταγμα.

IX. Pag. 427. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ λόγος κατηχητικός. Initium: ὁ τῆς κατηχήσεως λόγος, ἀναγκαῖος μέν ἐστι etc. ut supra pag. 53: bis enim scriptus est hic liber catecheticus in hoc codice.

L X X I X.

Codex chartaceus, in quarto, satis accurate scriptus seculo XVI. constans chartis 252.

Continet duntaxat Cyrilli Alexandrini Glaphyra, idest homilias in quinque libros Mosis. Post indicem omnium Homiliarum incipit pag. 3. primus liber. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς

ἡμῶν

ἡμῶν κυρίλλȣ ἀρχιεπισκόπȣ ἀλεξανδρείας εἰς τὴν γένεσιν βιβλίον τὸ λεγόμενον γλαφυρά: Προοίμιον. Initium: Διὰ πάσης τῆς μωσέως συγγραφῆς. Postrema totius operis homilia incipit pag. 248. Tit. Περὶ τῆς χειροτονείας ἰησȣ̃. Initium: Ὀρθῶς δὲ σφόδρα συνεὶς ὁ σοφὸς ἰωάννης.

LXXX.

Codex e charta linea, in folio, recentior, nempe scriptus anno 1579, constans foliis 259. In fine calligraphus addidit + χριστὲ δίδȣ πονέοντι, τεὴν πολύολβον ἀρωγήν: + ἐγράφη ἡ παρȣ̃σα βίβλος διὰ χειρὸς ἰωάσαφ ἱερομονάχȣ τȣ̃ δορυανȣ̃, ἔτει ἀπὸ θεογονίας ͵αφοθʹ ὀκτωβρίω αʹ. *Fuit Maximi Margunii Cytherorum Episcopi, qui pag. 1. in margine scripsit*: ἐκ τῶν μαξίμȣ ἐπισκόπȣ κυθήρων, *et in codicis margine multa supplevit. Emptus fuit codex a Cyriaco Benere, qui pag. 1. in margine hac adnotavit*: ὠνησάμην τὴν παρȣ̃σαν βίβλον παρά τισιν ἐπιδαύροις ἑνὸς ἀργυρίȣ κατὰ τῷ ͵αϕλζʹ. Μαρτίȣ ιβʹ. κυθήρων = κυριακὸς βενέρης.

Continet trigintatres homilias selectas, quæ editæ sunt fere omnes, partim inter genuina, partim inter spuria Chrysostomi opera. Vocantur vero hæ homiliæ Salpingia, in prima pagina, ubi legitur: πίναξ τȣ̃ παρόντος βιβλίȣ ὀνομαζομένȣ, τὰ σαλπίγγια τȣ̃ χρυσοστόμȣ.

Septem priores homiliæ in Sanctum Pascha sunt spuriæ.

Octava inscribitur: Τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἰωάννȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως τȣ̃ χρυσοστόμȣ κατὰ μεθυόντων· λόγος ὄγδοος. Incipit: Ἀπεθέμεθα. Multa in ea desunt, quæ in editis reperiuntur.

Homilia, quæ occurrit pag. 221. *b*, non extat in editis, quamvis ejus initium idem sit atque homiliæ in Herodem et infantes, editæ tom. X. pag. 750. Titulus in hoc codice est: τȣ̃ αὐτȣ̃ εἰς τὸ, ἀνέβη ὁ ἰησȣ̃ς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκε· καὶ εἰς τὸ, ȣ̓κ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον· καὶ περὶ τῆς τῶν ἰȣδαίων ἀγνωμοσύνης· καὶ ἱστορία περὶ τȣ̃ γεδεών: Inc. Ἤθελον μὲν ἀεὶ καὶ πάντοτε τῶν πνευματικῶν ἀφηγεῖσθαι λόγων. Absolvitur folio 228. *a*. sic: γένοιτο τοίνυν μετὰ πάσης τῆς οἰκȣμένης ἀρδευομένȣς ἡμᾶς, καρπȣ̀ς ἀναφέρειν εὐκλεεῖς, εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντȣ δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκȣ, καὶ πάντων τῶν ἁγίων καὶ τȣ̃ κοινȣ̃ πατρὸς καὶ διδασκάλȣ, ὃς δύναται καὶ τὸν ἡμέτερον ἐπισφραγίσαι λόγον, καὶ τὸν ὑμέτερον πόθον, ἐν χριστῷ ἰησȣ̃

τῷ κυ-

τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' ὃ τῷ πατρὶ ἡ δόξα σὺν τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν κ̀ ἀεὶ κ̀ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

LXXXI.

Codex chartaceus, in 4., scriptus seculo XVI, nempe anno 1586, constans chartis 240.

In extrema codicis pagina hæc addidit amanuensis: ἐτελειώθη ἡ παροῦσα θεία καὶ ψυχωφελὴς βίβλος ἐν ἔτει ‚αφπς΄, μηνὶ ἀπριλλίῳ κθ΄. ἐν τῇ νήσῳ ζακύνθῳ· ἐν τῷ αἰγιαλῷ· ἐν τῷ ναῷ τοῦ κυρίου κ̀ θεοῦ κ̀ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· τοῦ ἐπονομαζομένου παντοκράτορος· ἐπὶ τῆς ἱεραρχίας· τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου αἰγίνης· κ̀ προέδρου ζακύνθου κυρίου διονυσίου σεγέρου.

Continet breves Catecheses centum triginta S. Theodori Studitæ. Prima incipit: ἀδελφοὶ κ̀ πατέρες· χαρᾷ χαίρομεν οἱ ταπεινοὶ· ὁρῶντες ὑμᾶς. Tum pag. 220. sequitur Testamentum ejusdem S. Patris incipiens: ἀκούων τοῦ θείου δαυὶδ λέγοντος· ἡτοιμάσθην. Demum pag. 226. subjungitur epistola Naucratii incipiens: ἕως μὲν τοῦ παρόντος ἀδελφοὶ τιμιώτατοι κ̀ πατέρες.

Catecheses hasce alio ordine dispositas, & latine conversas edidit Levineius, & extant tomo 2. Bibl. Patrum Parisinæ editionis: sed græcum is textum omisit; interpretatio autem ita alicubi obscura est, ut vix intelligatur. Cunctas exscripsi olim ex hoc codice quum & otio abundarem, & viribus, laborisque capax, & patiens multo plus quam in præsenti forem: apographum vero apud me servo. Singularum initia subjungo, omissis tamen titulis, ac præterea verbis illis, ἀδελφοὶ κ̀ πατέρες, a quibus omnes incipiunt. 1. χαρᾷ χαίρομεν (Levineio est tertia).

2. levin. 5. ἡ ἐπιμονὴ τῆς παρούσης ζωῆς. 3. lev. 21. πολλαὶ πανηγύρεις. 4. lev. 22. μικρὸν ἀποδημήσαντες. 5. lev. 7. ἑορτῶν ἑορτὴ ἡμῖν. 6. l. 8. ἡ ἀναλήψιμος πάρεστι. 7. l. 16. καιρὸς ὁ παρών. 8. l. 9. ἐπὶ τῇ πεντηκοστῇ. 9. l. 14. λαλεῖν ἡμᾶς δεῖ. 10. l. 17. θέρους ὥρα. 11. l. 10. ἑορτὴ μέν ἐστιν. 12. l. 11. εἰρήνης ἡμέρα. 13. l. 15. χθὲς ἐπειδὴ ἑορτάσαμεν. 14. l. 12. αὕτη ἡ ἡμέρα. 15. l. 18. ἔκλυσιν ποιεῖται. 16. l. 13. ἡ μὲν ἡμέρα ἀναστάσιμος. 17. l. 19. παρατρέχων παρατρέχει. 18. l. 20. τὰ προεόρτια. 19. l. 23. πανηγύρεις ἐπιτελοῦνται. 20. l. 24. ἀρχὴ τοῦ ἐνιαυτοῦ. 21. l. 33. χθὲς τὴν μνήμην. 22. l. 26. χαρᾷ χαίρομεν ὁπηνίκα. 23. l. 25. τί εἴπω. 24. l. 27. ὁ παρὼν καιρός. 25. l. 28. γῆ μὲν ἅπαξ. 26. l. 30. πολλὴ κ̀ ἄφατος. 27. l. 31.

ἡσθέ-

ἠσθένησα. 28. l. 29. πολλὰς ἡμῖν. 29. l. 32. ἤδη τὰ θεοφάνια. 30. l. 34. ἰδὲ μεταβαίνομεν. 31. l. 35. οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες. 32. l. 36. ἐν τοῖς προλαβᾶσιν ἔτεσιν. 33. l. 37. αἱ ἑορταὶ ἤδη. 34. l. 40. ὃν τρόπον πεινῶντες. 35. l. 38. διὰ τῆς ἀναγνώσεως. 36. l. 39. ἐδὲν μακαριώτερον. 37. l. 41. ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. 38. l. 42. τῶν ἀνθρώπων. 39. l. 43. ἀεὶ τῶν εὐεργεσιῶν. 40. l. 44. ἴσως ἐλύπησεν ὑμᾶς. 41. l. 45. μικρὸν ἀπεδημήσαμεν. 42. l. 46. ἔτε ἐγὼ. 43. l. 47. ἐ μέγα τι. 44. l. 48. πάλιν ἐπὶ τῶν αὐτῶν. 45. l. 49. τὰς παρέσας ἡμέρας. 46. l. 50. νόμος καθολικός ἐστι. 47. l. 51. πρόκειται ἡμῖν. 48. l. 52. πολλάκις μακαρίζω. 49. l. 53. ὁ ἀγαθὸς. 50. l. 54. ὁ τῆς τεσσαρακοστῆς. 51. l. 55. βιωτικοὶ μὲν. 52. l. 56. ἐπειδὴ πᾶσα ἀρχή. 53. l. 57. ἐπειδὴ ἐνηστεύσαμεν. 54. l. 58. χαίρω ἐφ' ὑμῖν. 55. l. 59. καλὴ ἡ νηστεία. 56. l. 60. ἁγίε πατρὸς. 57. l. 61. χθὲς ταραχή. 58. l. 62. ὡς καλὸν ἡμῖν. 59. l. 63. ἐν τῇ παρέσῃ κατηχήσει. 60. l. 64. ὁ εὐαγγελισμός. 61. l. 65. ἐπειδὴ ὁ εὐαγγελισμὸς. 62. l. 66. ἡ τεσσαρακοστὴ ἤδη. 63. l. 67. ἐγγίζει ἡ ἡμέρα τε πάσχα. 64. l. 68. ὅτι ὁ χειμὼν. 65. l. 69. παντὶ ἀνθρώπῳ. 66. l. 93. ἐδὲν ἐμπόδιον. 67. lev. 70. ἴσως ἐλύπησεν ὑμᾶς ἡ προλαβᾶσα κατήχησις· ὑποφήνασα. 68. l. 71. εἴρηκεν ὁ κύριος. 69. l. 72. ἡ παρᾶσα ἡμέρα ἁγία. 70. l. 73. πάντοτε μὲν. 71. l. 74. ἐμοὶ μὲν τὸ λέγειν. 72. l. 75. ἐβουλόμην ἕνα ἕκαστον. 73. l. 76. ὡς καλὴ ἡ κατήχησις. 74. l. 77. ἄλλό ἐστι. 75. l. 78. πάντες μὲν ἄνθρωποι. 76. l. 79. τὸ ῥάθυμον διεγείρων. 77. l. 80. τὸ ὀφειλόμενον ὑμῖν. 78. l. 81. ἐπιθυμία ὑμῖν. 79. l. 82. ἐλύπησεν ὑμᾶς. 80. l. 83. εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν. 81. l. 84. πρὸς τὰ φθάσαντα. 82. l. 85. ἡλίκον ἀγῶνα. 83. l. 86. ἐν τοῖς τρισὶν ἔτεσι τέτοις. 84. l. 87. μεγίστην δωρεάν. 85. l. 88. τί ἔτω καλὸν. 86. l. 89. καιρὸς μὲν τῷ παντί. 87. l. 90. ἐκ ἀκόπως ὑμῖν. 88. l. 91. ἀδολεσχᾶμεν ἔτι. 89. l. 92. ἡ μὲν ἐπιθυμία ἡμῶν. 90. l. 94. ὅτι μὲν ἐν ὁ μοναχικὸς βίος. 91. l. 95. πᾶς ὁ ὁδεύων. 92. l. 96. πολλάκις διαλεγόμενος. 93. l. 97. πάλιν πόλεμος. 94. l. 98. χαίρω ἐφ' ὑμῖν. 95. l. 99. ὅτι μὲν ἔξοδος τῶν ἀγαρηνῶν. 96. l. 100. ὧδε ὁ νᾶς ἀεὶ. 97. l. 101. ὀλίγον τὸ ἀκροατήριον. 98. l. 102. πᾶσι μὲν ἀπαιτεῖ με. 99. l. 103. ὁ πλάσας ἡμᾶς θεός. 100. l. 104. ἃ μὲν διελέχθην. 101. l. 105. τάχα δόξειέ τις. 102. l. 106. ἄλλη τίς ἐστι. 103. l. 107. χθὲς ἐπειδὴ ἐλήλυθε βασιλικός. 104. l. 108. ἡ ἀρετή. 105. l. 109. ἄρτι ἐντελῶς. 106. l. 110. χαίρειν μὲν. 107. l. 111. λαλῶν ἔτι λαλήσω. 108. l. 112. στενή με. 109. l. 113. δύο εἰσὶ τὰ σώζοντα. 110. l. 114. ὁ παύσομαι. 111. l. 115. ἕως πότε. 112. l. 116. ὅτι ἐλήλυθεν.

113. l. 117. πάντοθεν ἐπιθυμῶ. 114. l. 118. ἄλλοι μὲν. 115. l. 119. θανάτου προκειμένου. 116. l. 120. ἐοίκασιν αἱ ἡμέραι. 117. l. 121. πολλῶν οὐσῶν. 118. l. 122. καλὸν τὸ ἐπιτήδευμα. 119. l. 123. σύνηθες. 120. l. 124. ἱκανὸς χρόνος. 121. l. 125. δεδοικὼς τὸ κρῖμα. 122. l. 126. βραχὺ μὲν ἠσθένησα. 123. l. 127. οὐκ ἄκαιρον. 124. l. 128. πλήττειν μὲν οἶδεν. 125. l. 129. βραχὺς ἡμῖν. 126. l. 130. ἄλλων μὲν. 127. l. 131. ἐν μὲν τοῖς προλαβοῦσιν. 128. l. 132. πυκνάζουσιν. 129. l. 133. ϗ σιωπᾷν βούλομαι. 130. l. 134. τῆς θεοπνεύστου γραφῆς.

Jam vero quoniam græcus harum textus in lucem necdum prodiit, si decimamtertiam excipias, visum est tress altem, cum omnes non possim, nunc edere.

Catechesis XXXVII. quæ apud Levineium est XLI. Tit. primus: εἰς τοὺς βίους τῶν πατέρων. Tit. alter: περὶ τοῦ ἀναθεωρεῖν ἡμᾶς τοὺς βίους τῶν πατέρων· πρὸς τὸ ζηλοῦν τὰ τούτων κατορθώματα.

Ἀδελφοὶ ϗ πατέρες· ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις ἐπειδὴ ἀναγινώσκομεν τοὺς βίους τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, ὅσης ὠφελείας ἀπολαύομεν· ϗ ὁπόσης εὐφροσύνης μεταλαμβάνομεν, οὐδέ ἐστιν εἰπεῖν· τί γὰρ γλυκύτερον εἰπέ μοι τοῦ ἀναθεωρεῖν τὰς τούτων ἀθανάτους πράξεις· τά τε θαύματα· ϗ τὰ κατὰ τῶν δαιμόνων νικητήρια· ἐμοὶ δοκεῖ λίθους ἐπαισθάνεσθαι τῆς ὠφελείας, μὴ ὅτι γε λογικὸν ἄνθρωπον. ἐντεῦθεν οὖν φωτίζεται νοῦς ἀνθρώπου· ἀποτιθέμενος τὸ τῆς σαρκὸς ζοφῶδες φρόνημα· ἐντεῦθεν κατανύσσεται ψυχή, ἀναπτερουμένη πρὸς θεῖον ἔρωτα· ϗ εἰ δεῖ τἀληθέστερον εἰπεῖν· οὗτοί εἰσιν ὁ ἐν ἐδὲμ παράδεισος τοῦ θεοῦ· οὐκ ἐνύλοις φυτοῖς, ἀλλὰ τοῖς καρποῖς τοῦ πνεύματος ποικιλόμενός τε ϗ ὡραϊζόμενος· ἔνθα πνοὴ ζωῆς εὐωδιάζουσα· ϗ ὁ ὄφις οὐκ ἔτρωσεν, ἀλλ' ἐτρώθη· οὐδὲ ἔξωσεν, ἀλλ' ἐξωστρακίσθη ὥσπερ ἦν ἄξιον· ϗ εἰ κατὰ τὸν λόγον κυρίου ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν, οὐκ ἄν τις ἁμάρτοι ϗ βασιλείαν οὐρανῶν αὐτοὺς ἀποκαλέσας· ἐν οἷς ὁ ἀγαθὸς θεὸς ἡμῶν ἀναπαυσάμενος, οἷά τις βασιλεὺς φιλόδωρος, τοῖς ἑαυτοῦ θεράπουσι διανέμει τὰ χαρίσματα. τί μοι λοιπὸν πρὸς ταῦτα τὰ κάτω βασίλεια· ϗ τὸ κενὸν δοξάριον· ϗ ἡ καταργουμένη κοιλία· τί δὲ ὁ χρυσὸς ϗ ὁ ἄργυρος· ϗ τὰ διαφανῆ περιβλήματα· ϗ ὅσα ἄλλα σητός ἐστι δαπανήματα· τί δὲ ὁ κρότος ϗ ὁ θόρυβος· ϗ τῆς ἄνω ϗ κάτω περιφορᾶς ἡ ματαιοπονία; ἆρα οὐδὲ παραβολῆς εἰσὶν ἄξια· ἢ ὅσον φῶς πρὸς σκότος· ϗ ζωὴ πρὸς θάνατον· ϗ ἀλήθεια πρὸς ὀνείρατα. οὐκοῦν ἐπεὶ ταῦτα οὕτως ἔχει, χαίρωμεν ἀδελφοὶ χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ. ϗ δεδοξασμένῃ· ὅτι τῆς κρείττονος μοίρας ἐτύχομεν· ϗ ὅτι τοιούτου γένους σπέρμα χρηματίζομεν· γένους τοῦ ἐκλεκτοῦ ϗ τῇ θείᾳ εὐγενείᾳ ὑπεραστράπτοντος· οὐ μὴν ἀλλὰ ϗ ζηλοτυποῦμεν καθ' ὅσον οἷόν τε τὰ ἐκείνων κατορθώματα· ὡς ἂν μὴ

κενὸν

κενὸν ὄνομα φέρωμεν· μόρφωσιν μὲν εὐσεβείας ἔχοντες· τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι. τοιγαρῦν ὥσπερ ἐν ἰατρείῳ ὅτι ἕκαστος πρὸς τὴν οἰκείαν ἀσθένειαν τὸ φάρμακον ἐκλέγεται, τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον ϗ ἡμεῖς, πρὸς τὸς ὁμοταγεῖς ἀποβλέποντες, ἐντεῦθεν ποριζώμεθα ἕκαστος τὸ ὠφέλιμον. τοίνυν ἐγὼ ὁ ἀνάξιος, πρὸς τὸς ἀξιοθέως ποιμάναντας· ὁ οἰκονόμος πρὸς τὸς πιστῶς ϗ φρονίμως οἰκονομήσαντας· ὁ κελλαρίτης, πρὸς τὸς εὐδιακρίτως ϗ εὐσυνειδότως κελλαρεύσαντας· ὅτως ὁ κανονάρχος ϗ ὁ ξενοδόκος· ὅτως ὁ ὀψοποιὸς ϗ ὁ ἀριστητάριος· ὅτως ἕκαστος ἐν τῇ ἑκάστῃ διακονίᾳ ταττόμενος· ἔχομεν γὰρ εἰ βυλοίμεθα τὰ παραδείγματα. μήτις ὖν ἐπὶ πάσῃ παρακοῇ ἀλλ' ἐκ πρώτης κλήσεως ἡ ἀπάντησις· τὸ γὰρ λέγειν· μικρὸν ϗ πάρειμι· ϗ τῦτο ἐπὶ τῦ οἰκονόμυ, τῶν ὑπευθύνων τέ ἐστι ϗ κατακρίτων· μήτις παραίτησις διακονίας· ἀλλὰ μέχρι θανάτυ ἡ εὐπείθεια· τῦτο γὰρ ἡ μοναχικὴ τελειότης· μήτις μεμψίμοιρος· τὸν τῆδε τόπον καταιτιώμενος· ὡς ὐκ ἔχοντα τῦτο κἀκεῖνο· ὁ γὰρ τοιῦτος, ὑπόδικός ἐστι τῷ κρίματι τῶν γογγυσάντων ἐν τῇ ἐρήμῳ· ὧν ἐξαίσιος ὁ ὄλεθρος· ἀλλὰ τινὲς ταῦτα, οἱ ἀπαίδευτοι· οἱ ἀλαρτέρητοι· ϗ ταῖς φρεσὶ νηπιάζοντες· οἷς τὸ ἀναπνεῖν τὸν ἀέρα ὐκ ἄξιον, μὴ ὅτι γε τοσύτων ἀπολαύειν ἀναπαύσεων. πλὴν ὁ ἀγαθὸς θεὸς ἡμῶν ϗ τὸς ἄφρονας σωφρονήσειε· ϗ τὸς πεπαιδευμένυς ἔτι συνετίσειε· ϗ πάντας σώσειε εἰς τὴν βασιλείαν αὐτῦ τὴν ἐπυράνιον· ἐν χριστῷ ἰησῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ πατρὶ ϗ τῷ ἁγίῳ πνεύματι· νῦν ϗ ἀεὶ καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Catechesis CX. quæ Levineio est CXIV. Tit. Περὶ τῆς μοναδικῆς πολιτείας ϗ ἀντιπαρατάξεως ἐπὶ τῆς ἤδη ἐνισταμένης αἱρέσεως.

Ἀδελφοὶ ϗ πατέρες· ὐ παύσομαι τύτῳ τῷ καλῷ ὀνόματι τῆς ἀδελφότητος ϗ πατρότητος, προσαγορεύειν ὑμᾶς· εἰδὼς ὅτι ἀληθὴς ἡμῖν ἡ κλῆσις, ϗ ἀψευδὴς ἡ προσηγορία· ὄντως γὰρ ἀδελφοὶ ἀληθινοὶ ϗ πατέρες ὗτοι εἰσίν, οἵτινες ὑπὲρ γονεῖς· ὑπὲρ ἀδελφὸς· ὑπὲρ γένος· ὑπὲρ πατρίδα· ὑπὲρ πάντα τὰ ὁρώμενα, ἠγάπησαν θεόν· τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ζωὴν καταδεξάμενοι· ὧν καρδία ϗ ψυχὴ μία· ϗ ὧν πατὴρ ὁ θεός· ϗ πατρὶς ἡ ἄνω ἱερυσαλήμ. τοιῦτοι ὖν ϗ ὑμεῖς ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ κυρίυ· ϗ ἵνα ἀπὸ τῆς γραφῆς ὑμᾶς καλέσω· γένος ἐκλεκτόν· βασίλειον ἱεράτευμα· λαὸς εἰς περιποίησιν· ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τῦ ἐκ σκότυς ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτῦ φῶς· θαυμαστὸν γὰρ ὅτι φῶς, ἡ μοναδικὴ πολιτεία, εἰς ἣν ἐκλήθημεν· ϗ ἐν ᾗ ἐξαγγέλλομεν τὰς αἰνέσεις τῦ καλύψαντος ἀρετῇ τὸς ὐρανὸς. ἐνταῦθα ὖν ἐστὶ φρόνησις· σωφροσύνη· ἀνδρεία· ϗ δικαιοσύνη· ἐνταῦθα τὰ κατὰ τῦ πονηρῦ τρόπαια· ϗ ἡ ἐν χριστῷ νίκη· εἴγε τὰ ὅπλα ἡμῶν ὐ σαρκικὰ· ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ πρὸς καθαίρεσιν

σιν ὀχυρωμάτων· λογισμȣ̀ς καθαιρȣ̃ντες, ϗ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τȣ̃ θεȣ̃· ϗ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τȣ̃ χριςȣ̃· εἰ δὲ ϗ πρὸς τȣ̀ς ὁρωμένȣς ἐχθρȣ̀ς ἐστὶν ἀπιδεῖν, ἐννοήσωμεν τȣ̀ς ἀπ' αἰῶνος διωγμȣ̀ς, ὅσοι ϗ ἡλίκοι κατέλαβον τὴν ἐκκλησίαν τȣ̃ θεȣ̃· ϗ τίνων τὸ διώκεσθαι· τίνων τὸ τύπτεσθαι ϗ ἀποκτείνεσθαι· ἀλλ' ȣ̓ τῶν ἐσταυρωμένων τῷ κόσμῳ; ϗ ἵνα τὰ πάλαι παρήσω, ἐπὶ τῆς παρȣ́σης γενεᾶς ϗ ἐπὶ τῆς ἤδη ἐνισταμένης αἱρέσεως ὁ λόγος· τίνες μέχρις αἵματος ἀντεκατέστησαν πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι· ȣ̓χὶ οἱ μακάριοι πατέρες ϗ ἀδελφοὶ ἡμῶν, οἵτε τῆς καθ' ἡμᾶς μονῆς, ϗ οἱ τῶν ἄλλων; μοναχῶν ȣ̓̃ν ἀληθῶς τὰ τοιαῦτα κατορθώματα ϗ ἀθλήματα· ϗ μοναχοὶ τὰ νεῦρα ϗ ἑδραιώματα τῆς ἐκκλησίας· ϗ τοιȣ̃τον ϗ τηλικȣ̃τον τὸ ἀξίωμα, ὅπερ κεχάρισται ἡμῖν ὑπὸ τῆς ἀγαθότητος τȣ̃ θεȣ̃· ἀλλ' ἐπειδὴ ὅπȣ οἱ θησαυροὶ, ἐκεῖ ϗ οἱ κλέπται παρεδρεύȣσιν· θησαυροὶ δὲ ψυχῆς αἱ ἀρεταί· παρακαλῶ ϗ ὑπομιμνήσκω, γρηγορῶμεν· νήφωμεν, ἀσυλαγώγητοι διαμένειν· μήτε ὑπὸ ἡδονῆς κατασυρόμενοι, μήτε ὑπὸ θυμȣ̃ ἐξαγριαινόμενοι· μήτε ὑπὸ ἀπιςίας σκοτιζόμενοι· μήτε ὑπὸ ἀνεξαγορευσίας περιστατȣ́μενοι· μήτε ὑπὸ τινὸς ἄλλȣ πάθȣς κατακυριευόμενοι· ἀλλὰ ἀνώτεροι τῶν ὀλεθρίων παθῶν ὄντες, ἴωμεν προθυμίᾳ πρὸς τὸ ἑξῆς· μέχρις ἂν καταντήσωμεν εἰς τὸ πέρας τȣ̃ βίȣ. τάχα λυπεῖ ὑμᾶς ἡ ἀκοὴ τȣ̃ τὰ μοναστήρια ἡμῶν ὑπὸ τῶν τȣ̃ κυρίȣ ἐχθρῶν διαφθείρεσθαι· ἀλλ' ȣ̓δεμία λύπη τȣ̃το· μοναστήριον γὰρ ϗ ναὸς θεȣ̃ ἡμεῖς ἐσμὲν, πρὸς ȣ̃ς ϗ λέλεκται· εἴτις τὸν ναὸν τȣ̃ θεȣ̃ φθείρει· φθερεῖ τȣ̃τον ὁ θεός· ϗ ἄλλως· ὅτι πολλάκις ἔφθασαν διαφθαρῆναι ὑπὸ τῶν διωξάντων ἡμᾶς· ϗ πάλιν τῇ τȣ̃ θεȣ̃ προμηθείᾳ, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐπανέδραμον. τάχα ϗ τȣ̃το σαλεύει ὑμᾶς, ὅτι μὴ κατὰ πολλȣ̀ς τῶν δεδιωγμένων κατέχομεν τὰ μοναστήρια, ἀνοικοδομȣ̃ντες ϗ φυτεύοντες· ϗ ὅσα ἄλλα καλλιεργȣ̃ντες· ἐγὼ δὲ τοσȣ̃τον αἰσχύνομαι· εἰ γὰρ ὑπὲρ τῆς καταστροφῆς τῆς πίςεως ὁ διωγμὸς ϗ ὁ σύμπας ἀγὼν, ταύτης μὴ ἐπανορθωθείσης, ἀλλ' ἔτι βλασφημȣμένȣ τȣ̃ ὀνόματος τȣ̃ θεȣ̃· τῶν τε ἁγίων πατέρων ἡμῶν ἀναθεματιζομένων, ἔστιν ἄρα τις ὠφέλεια τῆς ἐπικρατήσεως, ϗ ȣ̓χὶ μᾶλλον βλάβη ὁμολογȣμένη, ϗ προδοσία τῆς ἀληθείας; τίς ἐξ ἡμισείας δραμὼν, ἦρεν ἔπαθλον· ὁπότε ȣ̓ τελείως δραμεῖν μόνον, ἀλλὰ ϗ νομίμως διηγόρευται· φησὶ γάρ· ϗ ȣ̓δεὶς στεφανȣ̃ται, εἰ μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. ȣ̓κȣ̃ν ἀφέμενοι τȣ̀ς τοιȣ́τȣς διαλογισμȣ̀ς εἴπερ ϗ πάρεισι, ϗ πόρρω τὰ λοξὰ παραδείγματα ἀποπεμπόμενοι, ἑνὸς ἐχώμεθα μόνον· τῆς διπλῆς ἡμῶν ὁμολογίας τῆς τε κατὰ πίστιν ϗ κατὰ λόγον· πεποιθότες τῇ ὑποσχέσει τȣ̃ ἀψευδȣ̃ς λέγοντος· ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τȣ̃ θεȣ̃ ϗ τὴν δικαιοσύνην αὐτȣ̃, ϗ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν· ἧς γένοιτο ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν· χάριτι ϗ φιλανθρωπίᾳ τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃

χριστȣ̃

χριστοῦ. ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Monasticam vitam magnis, ut vides, heic laudibus extollit Sanctus Abbas. Conqueruntur vero nostra ætate multi, quod regularia instituta, ipsique regulares despiciantur. Sed, pace illorum dixerim, nemo unquam erit tam insigniter potens, nemo captiosis eloquentiæ illecebris adeo pollens, ut quatuor hæc præstare possit. I. Ut regularia, sanctæque Sedis judicio probata instituta a sapientibus viris non commendentur, ab evangelii derisoribus non contemnantur. II. Ut Regulares qui ab instituto desciscunt, quum a sapientibus, tum ab insipientibus non vituperentur. III. Ut in Regularium cœtibus nullus sit non probus, nullus non propositi tenax ac disciplinæ. IV Ut qui sui ordinis regulas observant, eos maxima Christianorum pars benevolentia non prosequatur, minima vero, eaque abjectissima et execrabilis hominum pars, nempe Increduli, atque athei, ill s odio, aut saltem contemptui non habeant.

Catechesis CXXI. Levineio CXXV. Tit. Περὶ ὑπακοῆς καὶ τοῦ μετὰ πίστεως καὶ ἐν καρδίᾳ καθαρᾷ, ἐπὶ πάσῃ διακονίᾳ προθυμεῖσθαι.

Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· δεδοικὼς τὸ κρῖμα τοῦ τὸ τάλαντον ἐν τῇ γῇ κρύψαντος· πρὸς ὃν φησὶν ὁ κύριος· δοῦλε πονηρὲ καὶ ὀκνηρὲ· ἔδει σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ, ἀναγκαίως φθέγγομαι ταῦτα τὰ βραχέα ῥήματα· ὑμῶν δέ ἐστι λοιπὸν τῶν καλῶν τῶν τραπεζιτῶν, εἰς ἔργον προαγαγεῖν τὰ λεγόμενα· ἅπερ χάριτι θεοῦ καὶ προάγετε, διὰ τῆς ἀγαθῆς ὑμῶν ὑποταγῆς· ὅμως ὅτι εἰσί τινες ἐν ὑμῖν· οἵ τινες οὐ μόνον τὸ δοθὲν προσεξεργάζονται, ἀλλὰ καὶ ὅπερ ἔχουσι μικροῦ δεῖν ἀπολύουσι· τίνες δ᾽ ἂν εἶεν οὗτοι; οἱ τὰς διακονίας παραιτούμενοι· καὶ τὸ συγχώρητον ἀντὶ τινὸς δικαιώματος προβαλλόμενοι. τί λέγεις ἀδελφέ; μέχρι θανάτου τὴν ὑπακοὴν ἐπηγγείλω· καὶ νῦν παραιτῇ τὴν διακονίαν περὶ ἣν εὐφυῶς ἔχεις ἐκ χάριτος θεοῦ; ἀλλ᾽ ὅτι φησὶ δέδοικα διαπλεῖν τὴν θάλασσαν· ἐξ ἀπιστίας, ἐκεῖ φοβούμενος φόβον, οὗ οὐκ ἔστι φόβος· εἰ γὰρ πεποιθὼς ἦς τῇ ὑπακοῇ, οὐ μόνον διαπλεῖν τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ καὶ γυμνὸς τῷ σώματι χωρεῖν κατὰ τοῦ ὕδατος· μιμούμενος τὸν ἀοίδιμον ἐκεῖνον ὑποτακτίτην· ὃς τῇ πατρικῇ ἐντολῇ ἐπερειδόμενος, οὐκ ἔδεισε τὸν φοβερὸν ἐκεῖνον ποταμὸν περάσαι· ἀλλὰ διαπεράσας, ἔμεινε μηδὲν παθὼν ὡς ἐκστῆσαι τοὺς ἐπιβλέποντας. ὑπακοὴ τοίνυν καὶ θηρία ὑποτάσσειν οἶδε· καὶ μάρτυς τοῦ λόγου, ὁ ἐκ πατρικῆς προσταγῆς δεσμεύσας τὴν ὕαιναν· ὑπακοὴ καὶ ἐν νεκροῖς θαυματουργεῖ· καὶ τοῦτο δέδαχην * ὁ ἐκ τάφου φωνήσας ἀκάκιος. καὶ τί τοῦτο κἀκεῖνο

λέγω: αὐτὸς ὁ μονογενὴς ὑιὸς τȣ͂ θεȣ͂ ὑπήκοος γενόμενος μέχρι θανάτȣ, θανάτȣ δὲ σταυρȣ͂· τὴν σωτήριον τȣ͂ κόσμȣ οἰκονομίαν ἀπειργάσατο. ϗ τοιαῦτα μὲν τὰ τῆς ὑπακοῆς κατορθώματα· τὰ δὲ τῆς ἀπειθείας ἐγκλήματα βȣ́λει μαθεῖν; ἐννόησον τὸν ἀδάμ· ὃς ἐπειδήπερ ἠκȣσε θεȣ͂ τῆς ἀπειρημένης βρώσεως ἀπογευσάμενος, θάνατον εἰς τὸν κόσμον εἰσήγαγεν· ἐννόησον τὸν σαȣ̀λ· ϗ εὑρήσεις ϗ αὐτὸν παρακȣ́σαντα τȣ͂ ἁγίȣ σαμȣὴλ· ϗ ὁμȣ͂ μὲν τὴν βασιλείαν· ὁμȣ͂ δὲ ϗ τὴν ζωὴν εἰς τὰ ὄρη τὰ γελβȣὲ ἀποῤῥήξαντα· ἐννόησον πρὸς τȣ́τοις ϗ τὸν ἄνθρωπον τȣ͂ θεȣ͂ ἐκεῖνον· ὃς τῇ ἀπάτῃ τȣ͂ ψευδοπροφήτȣ εἰς παρακοῆς ἔγκλημα ἐμπεπτωκὼς, λέοντι κατάβρωμα παραδίδοται· τί δαὶ πέτρος ὁ μακάριος ἀπόστολος· ȣ̓χὶ παραιτησάμενος νίψασθαι ὑπὸ τȣ͂ κυρίȣ δι' εὐλάβειαν, ἀκȣ́ει· ἐὰν μὴ νίψω σε, ȣ̓κ ἔχεις μέρος μετ' ἐμȣ͂· τί δαὶ ὁ ἐν τῷ ἁγίῳ εὐθυμίῳ τὴν τȣ͂ κτηνίτȣ διακονίαν ἀπαναινόμενος δι' ἃς ἐδόκει εὐλόγȣς προφάσεις· ȣ̓χὶ παρ' αὐτὰ ἤφρισε δαίμονα κληρωσάμενος; τοιȣ͂τον τὸ κρῖμα τȣ͂ παραιτȣμένȣ τὴν διδομένην διακονίαν· τȣ͂ ἀντιλέγοντος· ἀντιλογίας γὰρ διεγείρει πᾶς κακὸς ὑποκριτής· ὁ δὲ κύριος ἄγγελον ἀνελεήμονα εἰκότως πέμπει αὐτῷ· ὅλως ἐπειδὴ ἓν σῶμα ἐσμὲν οἱ πολλοὶ· ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη· ϗ ὁ μὲν ἐπέχει τόπον ὀφθαλμȣ͂· ὁ δὲ ὠτός· ὁ δὲ ῥινός· ἄλλος γλώσσης· ἕτερος χειρός· ϗ ἄλλος ποδός· ἐὰν ȣ͂ν μὴ πάντα τὰ μέλη τὰ οἰκεῖα ἐνεργῇ· ἀλλὰ φιλονεικοίη ὁ ὀφθαλμὸς ἀκȣ́ειν· ϗ τὸ ȣ͂ς ὀσφραίνεσθαι· ϗ ἡ ῥὶς φθέγγεσθαι· ϗ ἡ γλῶσσα χειραπτεῖν· ϗ ἡ χεὶρ βαδίζειν· ȣ̓χὶ τὸ ὅλον σῶμα οἰχήσεται ϗ διαφθαρήσεται; ȣ̓κȣ͂ν ἐπεὶ ταῦτα ȣ̔́τως ἔχει, ἕκαστος τὴν διακονίαν αὐτȣ͂ πληροφορείτω· ϗ ὃ ἔλαβε χάρισμα παρὰ θεȣ͂, λυσιτελείτω πρὸς τὸ κοινῇ συμφέρον· ἐννοῶν ὅτι ἐν χειρὶ θεȣ͂ τὰ ἡμέτερα· ϗ ȣ̓́τε διὰ τὸ ἐν θαλάσσῃ πλεῖν, πάντως ἐκεῖσε τελευτᾶν, ȣ̓́τε ἐν τῇ ξηρᾷ διατρίβειν, ἐκεῖσέ ἐστι θνήσκειν. ἀλλὰ καθὼς ὁ ἀγαθὸς ἡμῶν θεὸς πρὸ καταβολῆς κόσμȣ ὥρισε· ϗ χρόνον ϗ τόπον ϗ τρόπον, τὸ ἑκάστȣ ἀποβήσεται τέλος. ϗ ταῦτα διῆλθον, ȣ̓ τοσȣ͂τον διὰ τȣ̀ς περὶ ὧν ὁ λόγος· ἤδη γὰρ ἔλαβον αὐτȣ̀ς δι' ὑπακοῆς, ἀλλὰ διὰ πάντας τȣ̀ς ἀκροωμένȣς, ἵνα προσέχωμεν ἀσφαλῶς· ϗ ἃς ἐπαγγελίας ὑπὸ μάρτυρι θεῷ ϗ τοῖς ἐκλεκτοῖς ἀγγέλοις ἐδώκαμεν, ταύτας ἐναργῶς ἀποπληρῶμεν· ϗ μὴ ἀναδύεσθαι κᾂν θανάσιμον ᾖ τὸ ἐπιταττόμενον· ȣ̔́τως γὰρ κελεύȣσιν οἱ πατέρες· ϗ πρό γε πάντων ὁ μέγας βασίλειος· ϗ ȣ̔́τως διαζῶντες, ȣ̓κ ἀποθανȣ́μεθα τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλλὰ ζήσομεν τῇ δικαιοσύνῃ, ϗ τύχωμεν βασιλείας ȣ̓ρανῶν· ἐν χριστῷ ἰησȣ͂ τῷ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ πατρὶ ϗ τῷ ἁγίῳ πνεύματι· νῦν ϗ ἀεὶ καὶ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Perspicue hinc apparet, Monachos *obedientiam usque ad mortem* professos fuisse, ut etiamnum faciunt. Levineii quidem interpretatio id satis clare non exprimit: sed in græco textu res

est

est clarissima. Ille sic vertit: *Quinam hi sodes? Qui officia recusant, ac pro aequo obiectent, Comitare. Quae haec, malum, est oratio? itan' obedientia vel in necem condicta, nunc officium detrectas ad quod per Dei gratiam sis idoneus?* Sed clarius ac fidelius haec vertamus. *Hi vero quinam sunt? Qui ministeria detrectant, et suum illud,* Ignosce, *quasi quamdam excusationem praetendunt. Quid ais, o Frater? Obedientiam usque ad mortem professus es, et nunc ministerium recusas, cui per Dei gratiam idoneus es?*

LXXXII.

Codex chartaceus, in 4, male exaratus seculo XVI, aut initio XVII, constans chartis 302.

Continet Catecheses S. Theodori Studitae.

I. Primae catechesis titulus: Περὶ τȣ̃ ἐρειρισμένȣς etc. ut in catechesi 32. codicis praecedentis. Incip. Ἀδελφοὶ κ̀ πατέρες· ἐν τοῖς προλαβȣ̃σιν. In hoc codice 82. vocatur λόγος λβ'. Aliae quae sequuntur in codice 82. usque ad catechesim 70, quae extat pag. πη., i. e. 88, eaedem sunt ac illae quae sequuntur in codice 81. post praedictam trigesimam secundam usque ad 69. inclusive.

II. Pag. πθ'., seu 89. sequitur catechesis incipiens: Ἀδελφοὶ κ̀ πατέρες χαρᾷ χαίρομεν, signata numero οά., seu 71, quae in codice 81. est prima.

III. Pag. ϥά., seu 91. sequitur catechesis incipiens: Ἀδ. κ̀ πατέρες· ἐμοὶ μὲν τὸ λέγειν, signata num. οβ'., quae in codice 81. est 70ma.

IV. Paginis sequentibus usque ad 201. sequuntur aliae catecheses, quae omnes exstant in codice 81. usque ad 82am inclusive dicti codicis 81.

V. Demum additur liber Actuum Apostolorum.

LXXXIII.

Codex chartaceus, in folio, eleganter scriptus anno 1600, constans chartis 155. quarum in ultima haec scripsit amanuensis = παρȣ̃σα βίβλος γέγραπται ἐν τῇ πόλει Ζακύνθῳ, διὰ χειρὸς τȣ̃ ταπεινȣ̃ ἀναστασίȣ τȣ̃ ἀναγνώστȣ, τȣ̃πίκλην βȣρδερίȣ· ἔτει ἀπὸ τῆς χριστȣ̃ ἐνσάρκȣ γεννήσεως, ͵αχ', ἰνδικτίωνι ιγ', μȣνυχιῶνος πρώτῃ ἱσταμένȣ: εἴληφε τέλος.

Continet S. Joannis Damasceni opera, et Studitæ sermonem.

I. Pag. 1. Libri quatuor de Fide orthodoxa.

II. Pag. 49. Tit. + τȣ̃ αὐτȣ̃ ἰωάννȣ ταπεινȣ̃ μοναχȣ̃ κ̀ πρεσβυτέρȣ τȣ̃ δαμασκηνȣ̃, περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων, ὅπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι λειτȣργίαι κ̀ εὐποιΐαι, τȣ́τοις ονίνησιν. Initium: τὰ τῶν βρωμάτων ἡδέα.

III. Pag. 55. Tit. εἰσαγωγὴ δογμάτων στοιχειώδης ἀπὸ φωνῆς ἰωάννȣ τȣ̃ πρεσβυτέρȣ μοναχȣ̃ τȣ̃ δαμασκηνȣ̃ etc.

IV. Pag. 58. De duabus in Christo voluntatibus et operationibus etc.

V. Pag. 66. Tit. + περὶ τȣ̃ κατὰ τί γεγόναμεν κατ' εἰκόνα θεȣ̃.

VI. Pag. 70. Tit. + τȣ̃ αὐτȣ̃ δαμασκηνȣ̃ ἐπιστολὴ γραφεῖσα πρὸς ἰορδάνην ἀρχιμανδρίτην, περὶ τȣ̃ τρισαγίȣ ὕμνȣ.

VII. Pag. 78. Tit. + τȣ̃ αὐτȣ̃ ἁγίȣ πατρὸς ἡμῶν· ἰωάννȣ ἀρχιμανδρίτȣ κ̀ πρεσβυτέρȣ τȣ̃ δαμασκηνȣ̃, λόγος κατὰ μανιχαίων.

VIII. Pag. 94. Tit. + τȣ̃ αὐτȣ̃ ἁγίȣ ἰωάννȣ τȣ̃ δαμασκηνȣ̃, λόγος περὶ συνθέτȣ φύσεως κατὰ ἀκεφάλων.

IX. Pag. 97. Tit. + τȣ̃ αὐτȣ̃... περὶ διαλεκτικῆς.

X. Pag. 117. Tit. + τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν κ̀ ὁμολογητȣ̃ θεοδώρȣ ἡγȣμένȣ τῶν στȣδίȣ· λόγος δογματικὸς περὶ τιμῆς κ̀ προσκυνήσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων. Initium: ἀδελφοὶ κ̀ πατέρες, χθὲς ἐπειδὴ ἑορτάσαμεν.

XI. Pag. 129. Tit. + τȣ̃ αὐτȣ̃ ἰωάννȣ τȣ̃ δαμασκηνȣ̃ περὶ εἰκόνων, λόγος δεύτερος. Initium: δότε συγγνώμην αἰτȣ̃ντι δεσπόται μȣ. Post pag. 132. desunt duæ chartæ, in quibus erat finis hujus, et initium sequentis opusculi.

XII. Pag. 133. De Imaginibus sermo tertius. Post pag. 147. desunt duæ chartæ, in quibus erat finis hujus tertii sermonis, et sequentis opusculi.

XIII Pag. 148. Vita S. Joannis Damasceni, seu potius sermo de ejus laudibus. Prima quæ supersunt, verba, sunt: τος δὴ πάντως κ̀ ὁ κοσμᾶς. Absolvitur sic: μετὰ παῤῥησίας σὺν σοὶ τῷ θεῷ παραστήσομαι· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τȣ̀ς αἰῶνας, ἀμήν: Τέλος τȣ̃ βίȣ τȣ̃ ἁγίȣ κ̀ μεγάλȣ ἰωάννȣ τȣ̃ δαμασκηνȣ̃, κ̀ τȣ̃το ἐξισώθη μετὰ τὸν ἑαυτῆς ἀντίγραφον.

L X X X I V.

Codex chartaceus, in folio, constans chartis 468, scriptus nitide et emendate seculo XVI. Initio hæc adnotantur + ἡ παρȣ̃σα βίβλος ἐστὶν τȣ̃ ἁγίȣ ρου... ἤγȣν τῆς ἁγίας αἰκατερίνης τῆς τῶν κρητῶν νήσȣ.

Con-

Continet primum homilias Theophanis, tum nonnullas Chrysostomi. Sed longum esset singularum titulos exscribere. Itaque brevis esse conabor.

I. Pag. 1. Tit. + τȣ̃ σοφωτάτȣ κ̀ ῥητορικωτάτȣ θεοφάνȣς ἐπισκόπȣ ταυριμενίȣ τῆς σικελῶν ἐπαρχίας τȣ̃ ἐπίκλην κεραμέως ὁμιλία εἰς τὸ ῥητὸν τȣ̃ εὐαγγελίȣ τῆς πρώτης κυριακῆς τȣ̃ λȣκᾶ. Initium: ἐπειδήπερ ἀρχὴν εἰλήφει σήμερον. Apud Fabricium vol. 10. Bibl. gr. pag. 233. numeratur quinto loco.

II. Pag. 6. Homilia 2. (Fabricio 6.) incipiens hic = ὅλην ὑπόθεσιν ὡρμημένος.

III. Pag. 13. Hom. 3. (Fabricio 7.) incipiens: οἱ τὰς μάχας.

IV. Pag. 20. Hom. 4. (Fabricio 9.) incip. ἐπέχει.

V. Pag. 25. Hom. 5. (Fabricio 8.) incip. πάλιν.

VI. Pag. 32. Hom. 6. (Fabricio 46.) incip. διττῆς προφάσεως.

VII. Pag. 36. Hom. 7. (Fabricio 42.) incip. καὶ χρεωφηλέτης.

VIII. Pag. 42. Hom. 8. (Fabricio 43.) inc. οἱ ἀγύρται.

IX. Pag. 47. Hom. 9. (Fabricio 10.) inc. διπλῆν.

X. Pag. 53. Hom. 10. (Fabricio 12.) inc. οἱ κηφῆνες.

XI. Pag. 59. Hom. 11. (Fabricio 13.) inc. μυστικὸν.

XII. Pag. 65. Hom. 12. (Fabricio 47.) inc. συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς.

XIII. Pag. 69. Hom. 13. (Fabricio 14.) inc. τȣ̃ μὲν αἰσθητȣ̃.

XIV. Pag. 75. Hom. 14. (Fabr. 15.) inc. τῆς μυστικῆς.

XV. Pag. 80. Hom. 15. (Fabr. 16.) inc. πάλιν ἡ εὐαγγελικὴ.

XVI. Pag. 88. Hom. 16. (Fabr. 17.) inc. ἔφθασεν.

XVII. Pag. 97. Hom. 17. (Fabr. 18.) inc. οἷόν τι.

XVIII. Pag. 105. Hom. 18. (Fabr. 19.) inc. οἱ ἐν τοῖς ἱππικοῖς.

XIX. Pag. 111. Hom. 19. (Fabr. 20.) inc. λαμπρὰ ἑορτὴ.

XX. Pag. 116. Hom. 20. (Fabr. 21.) inc. ἐπειγόμενος.

XXI. Pag. 123. Hom. 21. (Fabr. 22.) inc. νῦν ἡμῖν.

XXII. Pag. 130. Hom. 22. (Fabr. 23.) inc. ὀτρύνει μὲν εἰς δρόμον ἵππον ἀγέρωχον.

XXIII. Pag. 134. Hom. 23. (Fabr. 24.) inc. ὁ μὲν τῆς ἐγκρατείας καιρὸς.

XXIV. Pag. 142. Hom. 24. (Fabr. 25.) inc. πολλήν.

XXV. Pag. 154. Hom. 25. (Fabr. 26.) inc. φαιδρὰ.

XXVI. Pag. 159. Hom. 26. (Fabr. 27.) inc. ἴσως.

XXVII. Pag. 182. Tit. = Γεωργίȣ ἀρχιεπισκόπȣ νικομηδείας. ὁμιλία· εἰς τὴν ἁγίαν κ̀ μεγάλην παρασκευὴν· κ̀ εἰς τὴν σταύρωσιν: εὐλ. δέσποτα. Initium: πρὸς ὑψηλοτάτην ἡμῖν ἀναδραμὼν ὁ λόγος περιωπὴν, γεγονοτέρα σάλπιγγος ἠχῇ. Hanc puto esse ineditam.

ditam. Lege quæso Allatium apud Fabricium vol. 10. Bibl. gr. pag. 612. videbis enim non esse confundendam hanc Georgii homiliam cum altera Pselli, ejusdem argumenti.

XXVIII. Pag. 200. Homilia Theophanis Ceramei 27. (Fabricio 38) incipiens: ἀπροοιμιάστως τῷ σωτῆρι.

XXIX. Pag. 210. Hom. 28. (Fabricio 39.) inc. λαμπρὰ τῷ ὄντι καὶ παμφαής.

XXX. Pag. 217. Hom. 29. (Fabr. 40.) inc. ὁρῶν.

XXXI. Pag. 222. Hom. 30. (Fabr. 41.) inc. ὁ μὲν καιρός.

XXXII. Pag. 229. Hom. 31. (Fabr. 44.) inc. ἀντιστρατεύει.

XXXIII. Pag. 234. Hom. 32. (Fabr. 45.) inc. οἷόν τι.

XXXIV. Pag. 241. Hom. 33. (Fabr. 2.) inc. οἱ παιδοτρίβαι.

XXXV. Pag. 247. Hom. 34. (Fabr. 3.) inc. φέρε σήμερον.

XXXVI. Pag. 251. Hom. 35. (Fabr. 62.) inc. τίς δώσει.

XXXVII. Pag. 255. Hom. 36. (Fabr. 28.) In undecim evangelia matutina. Aliæ decem homiliæ quæ hic sequuntur, sunt apud Fabricium 29. etc. usque ad 37.

XXXVIII. Pag. 305. Hom. 46. (Fabr. 49.) inc. οὐ μόνον περιπολȣ̃ντες.

XXXIX. Pag. 310. Hom. 47. (Fabr. 59.) inc. οἷόν τι πάσχειν.

XL. Pag. 324. Hom. 48. (Fabr. 52.) inc. ἐπὶ τὴν ἱερὰν.

XLI. Pag. 329. Hom. 49. (Fabr. 60.) inc. ὡς λίαν.

XLII. Pag. 334. Hom. 50. (Fabr. 61.) inc. καλῶς.

XLIII. Pag. 342. Tit. + τȣ̃ ἐν ἁγίοις... τȣ̃ χρυσοστόμȣ· λόγος μετὰ τὰς καλάνδας τῇ ἑξῆς κατὰ μεθυόντων· καὶ περὶ etc. Initium: τὴν χθὲς ἡμέραν ἑορτὴν ȣ̃σαν διαβολικήν.

XLIV. Pag. 365. Tit. + τȣ̃ αὐτȣ̃· λόγος εἰς τὸν λάζαρον· ϗ ὅτι αἱ ψυχαὶ etc. Initium: ἐθαύμασα τὴν ἀγάπην ἡμῶν· ὅτε etc.

XLV. Pag. 378. Tit. + τȣ̃ αὐτȣ̃ λόγος τρίτος· εἰς τὸν λάζαρον· ϗ τίνος ἕνεκεν etc. Initium: οὐ τὰ τυχόντα ὑμᾶς ὤνησεν.

XLVI. Pag. 396. Tit. + τȣ̃ αὐτȣ̃ λόγος τέταρτος· εἰς τὸν λάζαρον· ϗ ὅτι τὸ συνειδὸς etc. Initium: τῆς τȣ̃ λαζάρȣ παραβολῆς τὸ τέλος.

XLVII. Pag. 408. Tit. + τȣ̃ αὐτȣ̃· λόγος εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν τȣ̃ κυρίȣ etc. Initium: ὄντως ἐπεφάνη ἡμῖν ἡ σωτήριος χάρις. Inter spurias edita.

XLVIII. Pag. 431. Tit. + τȣ̃ αὐτȣ̃· εἰς τὴν ἀπογραφὴν τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃. Initium: μέλλοντος ἀγαπητοὶ τȣ̃ κοινȣ̃ σωτῆρος ἡμῶν.

XLIX. Pag. 440. Tit. + τȣ̃... χρυσοστόμȣ· εἰς τὸν ἄσωτον

ιὸν κ) περὶ etc. Initium: πρώην ἡμῖν ἀδελφοί. Videtur inedita.

L. Pag. 456. Tit. + τȣ... χρυσοστόμȣ· εἰς τὴν δευτέραν παρȣσίαν τȣ κυρίȣ etc. Initium: ἐνόμιζον μεγάλα τινά. Edita in spuriis.

L X X X V.

Codex chartaceus, in quarto, exaratus seculo XVII, constans chartis 131.

I. Pag. 1. S. Ephræm sermo. Tit. + τȣ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ τȣ σύρȣ· λόγος εἰς πατέρας τελειωθέντας· τῷ σαββάτῳ τῆς τυροφάγȣ. εὐλ. πάτερ. Initium: τὴν καρδίαν μȣ ἀλγῶ.

II. Pag. 11. Tit. + τȣ ὁσίȣ κ) θεοφόρȣ πατρὸς ἡμῶν θεοδώρȣ ἡγȣμένȣ τῶν στȣδίȣ τȣ ὁμολογητȣ· λόγοι κατηχητικοί· ἀρχόμενοι ἀπὸ τῇ κυριακῇ τȣ τελώνȣ κ) τȣ φαρισαίȣ: Περὶ τȣ φυλάττειν τὰς θείας ἐντολὰς κ) τῆς δικαίας ἀπειλῆς τῶν ἀμελῶς διακειμένων: εὐλόγησον. Hæc Studitæ catechesis, et sequentes in græcum vernaculum sermonem conversæ sunt. Initium: Ἀδελφοὶ κ) πατέρες· ὁ θεὸς ὀπȣ ἐποίησε κ) ἔπλασεν ἡμᾶς, κ) ἐκ τȣ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παρηγαγεν· μᾶς ἔβαλλεν εἰς τȣτον τὸν κόσμον ὡσὰν εἰς διδασκαλεῖον, διὰ νὰ μάθωμεν κ) νὰ κατορθώσωμεν τὰς ἐντολὰς αὐτȣ τὰς ἁγίας.

III. Pag. 14. Tit. + τῇ κυριακῇ τȣ ἀσώτȣ: Περὶ ἐγκρατείας κ) τῆς προκειμένης ἡμῖν ὁμολογίας: Initium: Ἀδελφοὶ κ) πατέρες· οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων τὰς ἡμέρας ταύτας, ἑορτὰς κ) χαρμοσύνȣς ἡμέρας τας ὀνομάζȣν· μὲτὸνὰ πολλυτρώγȣν κ) νὰ πολυπίνȣν κ) νὰ μεθύȣν ἐν αὐταῖς.

IV. Pag. 17. Tit. τῇ κυριακῇ τῆς ἀποκρέω: περὶ τῆς μεγάλης κ) ἐπιφανȣς ἡμέρας τȣ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ χριστȣ. Initium: ἀδελφοὶ κ) πατέρες· νόμος καθολικὸς εἶναι τὴν σήμερον εἰς τȣς κοσμϊκȣς. Sequuntur deinde aliæ viginti sex ejusdem catecheses, quas singillatim recensere necesse non est.

V. Pag. 88. Tit. παραίνεσις πρὸς τȣς θέλοντας σωθῆναι μοναχȣς ὡς ἐν συνόπτῳ· τȣ ἐπισκόπȣ λογιωτάτȣ κυρȣ Δαμασκηνȣ λιτῆς κ) ῥενδίνης· κ) προέδρȣ πολιανῆς: εὐλ. πάτερ. Initium: ἀδελφοὶ κ) πατέρες· ἐπειδὴ τὸν κόσμον ἀφήσαμεν, κ) τὴν ἀγγελικὴν ζωην ἐποθήσαμεν· πρέπον εἶναι. Auctor utitur, ut vides, sermone vernaculo.

VI. Pag. 97. Tit. λόγος τȣ ἀββᾶ ἰσαὰκ τȣ σύρȣ· πρὸς μοναχȣς ἀρχαρίȣς· μεταγλωτισθεὶς παρὰ διονυσίȣ ἱερομονάχȣ. Initium; ἀδελφοὶ κ) πατέρες· αὐτὰ τὰ λογια.

VII.

VII. Sequuntur deinde usque ad pag. 127. nonnulli Davidis psalmi, ac demum pag. 128. homilia in Principes Apostolorum Petrum, & Paulum; sed initio mutila. Scripta hæc est sermone non vernaculo, sed vetusto græco.

L X X X V I.

Codex chartaceus, in quarto, constans chartis 221, exaratus seculo XVII. Initio dicitur fuisse Monasterii S. Georgii τῶν κρημνῶν *in insula Zacyntho, et* κόπος κ̀ ἐπιμέλεια ἱεροθέȣ τȣ̃ μȣσȣρᾶ.

I. Continet S. Ephraimi Syri sermones. Primi titulus: τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ τȣ̃ σύρȣ περὶ ἀρετῆς κ̀ κακιῶν· λόγος ά. Initium: μακαρίζω τὴν ζωὴν ὑμῶν ὦ φιλόχριστοι. 2. incipit: μακάριος ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅς ἔχει. 3. ὁ μὴ ἔχων φόβον θεȣ̃. 4. μακάριος ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ ἔχων. 5. ἄθλιος κ̀ ταλαίπωρος. 6. μακάριος ἀληθῶς. 7. ὁ μὴ ἔχων τὴν μακροθυμίαν. 8. μακάριος ἀδελφοὶ ὅς τις ὑπομονὴν. 9. ἄθλιος δὲ κ̀ ταλαίπωρος ὁ μὴ κτησάμενος. 10. μακάριος ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ μὴ ῥαδίως. 11. ὁ δὲ τῇ ὀξυχολίᾳ. 12. μακάριος ἄνθρωπος ἀληθῶς. 13. θρηνεῖν ȣ̓̃ν ἀδελφοί. 14. μακάριος ὅς ἐν ἀληθείᾳ. 15. ἄθλιος δὲ κ̀ ταλαίπωρος. 16. μακάριος ὅς ἐκτήσατο. 17. ἐπικατάρατος δὲ. 18. μακάριος ὃς ζήλῳ. 19. ὁ δὲ ἐν τȣ́των. 20. μακάριος κ̀ τρὶς μακάριος. 21. ὁ ἐπὶ λοιδωρίᾳ ἑτέρων. 22. μακάριος ἀληθῶς κ̀ τρὶς μακάριος. 23. ὁ δὲ ἀκροατὴς. Omnes hi viginti tres sermunculi unum opus efficere videntur: nam solus vigesimus tertius concluditur glorificatione: sequens autem sermo numeratur primus.

II. Pag. 17. Tit. = ἔλεγχος αὐτȣ̃ κ̀ ἐξομολόγησις· λόγος ά. Initium: ἀδελφοὶ συμπαθήσατέ μοι. 2. incipit: ματαία πᾶσα ἄσκησις. 3. δεῦτε ἀγαπητοὶ, δεῦτε πατέρες. 4. ὁ πόνος τὸ λέγειν. 6. (sic enim notatur): ἀγωνιῶ ἀδελφοί. 7. θέλω εἰπεῖν. 9. ὁ κατελθὼν κύριος. 10. ὁ δοτὴρ πάντων. 13. πρόσεχε σεαυτῷ. 14. τὴν καρδίαν μȣ. 15. ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ. 16. νικηθεὶς δὲ κατὰ κράτος. 17. εἰδότες ȣ̓̃ν ἀδελφοί. 18. ἐγὼ ἐφραὶμ ἁμαρτωλὸς. 19. ἥμαρτον εἰς τὸν ȣ̓ρανὸν. 20. πᾶσαν ὥραν ἐν νῷ ἔχω. 21. ψυχὴ τεθλιμμένη. 22. δεῦτε πάντες ἀδελφοί. 23. ὁ βȣλόμενος θεῷ. 24. μακάριοι οἱ τὸν θεὸν. 25. ἴασαί με κύριε. 26. προσέλθετε κ̀ δεῦτε. 27. δεῦτε πάντες ἀδελφοί μȣ· ἀκȣ́σατε καλλίστης. 28. μηδὲν προτιμήσωμεν. 29. τὴν φιλανθρωπίαν τῆς τȣ̃ θεȣ̃ ἀγάπης. 30. φιλῶ σȣ τὸ εὐαγγέλιον δέσποτα.

LXXXVII.

LXXXVII.

Codex chartaceus, in quarto, exaratus seculo XVII, constans chartis 145. Amanuensis videtur fuisse quidam Nicephorus, qui pag. 137. scripsit hunc versum: Θεȣ̃ τὸ δῶρον, ϗ̀ νικηφόρȣ πόνος.

I. Continet initio collectionem omnium locorum sive ex sanctis Patribus, sive e Sanctorum vitis depromptorum, quæ ad sacrosanctam corporis Domini communionem spectant. Tit. περὶ τῆς ἁγίας μεταλήψεως ϗ̀ τῶν θείων μυστηρίων: — τȣ̃ χρυσοςόμȣ. Initium collectionis, et fragmenti Chrysostomo tributi: ὅταν τῇ ἱερᾷ τραπέζῃ προσιέναι μέλλῃς, νόμιζε ἐκεῖ βασιλέα παρεῖναι.

II. Pag. 72. Tit. = τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίȣ ἀρχιεπισκόπȣ θεσσαλονίκης· ὁμϊλΐα περὶ τῶν ἁγίων ϗ̀ φρικτῶν τȣ̃ χριςȣ̃ μυστηρίων· ἐκφωνηθεῖσα πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν, τῆς τȣ̃ χριςȣ̃ γεννήσεως. Initium: ὁ λόγος ὁ συντελῶν πρὸς σωτηρίαν ταῖς ἡμετέραις ψυχαῖς, σπέρματος ἔχει λόγον. Absolvitur pag. 83. Tum sequuntur alia fragmenta ad S. Communionem spectantia.

III. Pag. 92. Chrysostomi homilia de pseudoprophetis. Initium: ὀδυνηρὸς ὁ λόγος, καθότι ϗ̀ ἔσχατος.

IV. Pag. 113. Tit. = τȣ̃ ἐν ἁγΐοις πατρὸς ἡμῶν ἀμφϊλοχίȣ ἐπισκόπȣ ἰκονίȣ· λόγος περὶ ἀρετῆς παραινετικός· ϗ̀ ὅτι δεῖ μνημονεΰειν ἀεὶ τὸν θάνατον (sic) διηνεκῶς· ϗ̀ εἰς τὴν ματαιότητα τȣ̃ κόσμȣ. Initium: οἱ τὴν θείαν ἑκάστοτε ϗ̀ ψυχωφελῆ ϗ̀ θεόπνευστον ἀναγινώσκοντες γραφὴν, ζωοποιȣ̃νται τῷ πνεύματι. Absolvitur pag. 137. Fabricio non memoratur hæc homilia inter opera Amphilochio tributa. Hæc in ea leguntur pagina 126: τῷ δὲ βλασφημȣ̃ντι εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα, ȣ̓κ ἀφεθήσεται. ἔχεις ἄρειον· ἔχεις μακεδόνιον· ἔχεις ὠριγένην· ἔχεις εὐσέβιον ϗ̀ πύρον (quisnam hic Pyrus? An mendum heic cubat?) ϗ̀ τȣ̀ς ὁμοίȣς τȣ́των κρημνώδεις αἱρεσιάρχας. Et pag. 130: εἰ γὰρ ϗ̀ ἁμαρτωλοὶ ἡμεῖς οἱ ἀρχιερεῖς, ἀλλ' ἠκȣ́σαμεν παρὰ τȣ̃ σωτῆρος· ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς. Post pag. 137. sequuntur plura fragmenta.

LXXXVIII.

Codex chartaceus, in quarto, exaratus seculo XVII, constans chartis 333.

I. Pag. 1. Tit. = οἱ καλȣ́μενοι θησαυροί: Tum. κυρίλλȣ ἀρχιεπισκόπȣ ἀλεξανδρείας περὶ τῆς ἐνυποστάτȣ ϗ̀ ὁμοȣσίȣ τριάδος. Initium: οὐκ ἐπὶ μικρȣ̀ς ἡμᾶς ἀγῶνας ἐπείγεσθαι δεῖν, ὁ σὸς ἀναπείθει λό-

θει λόγος, ὦ φιλοπονώτατε ἀδελφὲ νεμεσινὲ. Nihil aliud continet nisi hoc opus S. Cyrilli.

L X X X I X.

Codex chartaceus, in quarto, constans chartis 439, scriptus diversis manibus partim seculo XVII, partim XVI, partim XVIII.

Continet varia opuscula, quæ græco vulgari sermone scripta sunt fere omnia partim elementis græcis, partim latinis. Sunt autem potius multi codices simul compacti, quam unus.

I. Octo priores paginæ nihil pertinent ad codicem, qui incipit nunc pag. 9. a quodam Catechismo, cujus tamen deest initium, ut puto, nempe procemii. Post quod paginâ eadem a tergo incipit: ἐρώτησις α: πῶς ἤθελε μπορεῖ τινὰς νὰ πληροφορηθῆ, ὅτι ὁ ἕνας θεὸς εἶναι τρισυπόστατος, χωρὶς κίνδυνον νὰ μὴν πέση εἰς πολυθεΐαν. Exaratus est seculo XVII. aut ineunte XVIII.

II. Pag. 82. sequuntur sex Homiliæ apocryphæ S. Joanni Chrysostomo tributæ. I. de Jejunio. Incipit: σήμερον ἀγαπητοὶ τὸν ἰατρὸν προσκυνήσωμεν.

III. Pag. 84. Altera de Jejunio. Incipit: ἦκε σήμερον ἱερεμίας ὁ προφήτης.

IV. Pag. 88. Tertia περὶ μετανοίας. Incipit: διαγράψωμεν ἀγαπητοὶ τὰ τῆς μετανοίας φάρμακα.

V. Pag. 91. Quarta περὶ σωτηρίας ψυχῆς. Initium: ἀγαπητοὶ ὅσοι τὰ τȣ̃ βίȣ μάταια.

VI. Pag. 97. Quinta περὶ νηςείας. Incipit: καλὴ ἡ νηστεία.

VII. Pag. 101. Sexta in Psalmum CXVIII. Sed mutila. Incipit: μέγα θησαύρισμα. Omnes hæ homiliæ exaratæ sunt anno 1725. a quodam Petro Cutupha Sacerdote.

VIII. Pag. 105. Tit. = ἑρμηνία (sic) εἰς χειροτονία ἀρχιερέως: Initium: εἰς μὲν τȣ̀ς ψήφȣς: — λαμβάνει καιρὸν εἰς ἐκ τῶν ἀρχιερέων παρὰ τȣ̃ πατριάρχȣ. Compositum est lingua græca veteri, non vulgari, hoc opusculum, seu Cæremoniale, et exaratum manu seculi XVIII. ineuntis, ut videtur.

IX. Pag. 117. Incipit tragœdia versibus politicis ac rhythmicis conscripta, constans versibus 1063, lingua græca vulgari. Prologus sic incipit:

Α῎ρις

Πχιὸς ὖμε κἰρθα ὁ σεδεπὰ κανίσας δεγνωρίζη
Α῎ρχοντες ἐβγενέστατη μόνο γυατὴ μεωρίζη.

X. Pag.

X. Pag. 147. Incipit comœdia inscripta *Giparis*, constans versibus 1324. Tit. = πρόλογος της θέας της κομοδίας τυγίπαρι. Scripta est lingua græca vulgari. In fine additur: τέλος της κομοδίας: εχι βερσα 1324. (idest, *habet versus* 1324.)

XI. Pag. 178. Tit. = θρίνος τυ φαλίδυ τυ πτοχυ. Hoc carmen versibus politicis scriptum ita est, ut in singulis versibus sit rhythmus (seu *la rima*), nempe in medio versu, et in fine.

XII. Pag. 180. Incipit alia tragœdia. Primus versus prologi est hujusmodi άνθροπος κρινοζον τανὸς στηγή ναμι γιρίζη. Quæ sequuntur opuscula elementis latinis exarata sunt, sed sermone græco vulgari.

XIII. Pag. 210. Tit. = *Thissia tu Auraam. Angellos pros ton isaac:* Incipit sic:

Xipna auraam, xipna auraam, giru chiapano stassu,
inadato apò tùs uranùs, sù fernu chiafucrassu.

XIV. Pag. 234. Tit. = *Apocaglipsis tis iperagias theotocu.* Initium: *Pagienondas yperagia dhespina theotocos· isto ori ton eleon icame.*

XV. Pag. 244. Tit. = *Palea chie nea Dhiathichi Pyma omorfotato, chiepoli ofelimon istus christianus carnomeni is modho dhialogo opù cani o Gharos me ton Anthropo.* Incipit sic: *Anthropos.*

Pios in to ulepo chie erghese mauros scotignasmenos
assusumos chie anegnoros, chie xecocalismenos.

constat versibus 2568.

XVI. Pag. 342. *Proston Eclambrotaton chie Foterotaton afendi NICOLO DE' MEZO chirion, chirion, chie Afendi endimotaton. Marcos Andognios o Foscolos.* Iste Marcus Antonius Foscolus videtur auctor esse comœdiæ quæ hic sequitur, et exarata videtur ab ipsomet anno circiter 1660. sermone Cretensium vulgari. Præit epistola dedicatoria, cujus titulum modo attuli: tum recensentur *personæ tredecim* Comœdiæ. Tum adduntur hæc verba: 1. *schigni rapresentati to Castro ci Critis.* Sequitur Prologus hunc habens titulum: *Prologos tone cagni i Tighi.* Pag. 359. explicit actus primus, et adduntur hæc verba: *Telos tu protu Attu.* Actus vero alter hæc habet in fronte: *Attos dhefteros — Schigni proti — Zavarlas — Bernabuzos.* Pag. 373. incipit: *Attos tritos — Schigni proti — Zavarlas — Bernabuzos.* Pag. 392: *Attos tetartos — Schigni proti.* Pag. 407: *Attos pemptos — Schigni proti — Miglia — Agustina.* — Explicit comœdia pag. 416, ubi hæc leguntur: *Telos ci comodhias.* Postea sequuntur quatuor *Intermedia*, ut nunc vocant. Primum inscribitur: *Intermedio proto.*

ASCETICI.

X C.

Codex membraneus, in quarto, constans nunc chartis 164, mutilus initio, et in fine, scriptus seculo XI.

Continet opus collectum ex variis operibus, et divisum in capita, quæ ibi vocantur ὑποθέσεις. Deest initium primæ hypotheseos, seu primi argumenti, aut capituli. Secunda *hypothesis* incipit fol. 2. *b.* Deest finis quadragesimi quarti capituli, quia codex est in fine mutilus.

Prima codicis verba sunt: ἐκτενῶς τȣ̃ θεȣ̃ δεομένων.... ἑνὶ τῶν ἁγίων ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ὁ δεῖνα ὁ διάκονος ὁ κεκολλωμένος παρὰ τῷ δεῖνι (sic) τῷ μοναχῷ, τὸ ὕδωρ τȣ̃ ποταμȣ̃ ȣ̓κ ἔρχεται· ὁ δὲ τὴν ἀπόκρισιν δεξάμενος διηγήσατο πᾶσιν ἃ παρὰ τȣ̃ θεȣ̃ ἐγνώσθη αὐτῷ. ϗ ἀκȣ́σαντες ἐθαύμασαν. ϗ ἐλθόντες etc. Fol. 2. *b.* occurrit hic titulus, sive argumentum: ὅτι δεῖ ἐν τῷ ἐνεστῶτι ποιεῖν τὸ καλόν· ϗ μὴ εἰς τὸ μέλλον ὑπερτίθεσθαι· ϗ ὅτι μετὰ θάνατον, ȣ̓κ ἔστι διόρθωσις: — ἐν τῷ γεροντικῷ. Tum incipit caput sic: ἀδελφὸς ἠρώτησε τὸν ἀββᾶν ποιμένα· λέγων· ἀββᾶ· δύο ἄνθρωποι ἦσαν· εἷς μοναχὸς· ϗ εἷς κοσμικός. Et fol. 3. *a.* Tit. τȣ̃ ἁγίȣ ἐφραίμ. Capitulum vero incipit: ἀδελφοὶ καιρὸς μετανοίας ὁ ἐνεστὼς ἐστι. Et in eadem pagina post viginti lineas sequitur hic titulus: τȣ̃ ἀββᾶ ἰσαάκ: caput vero incipit: ὁ ἐν ἐλπίδι μετανοίας ὀλισθαίνων ἐκ δευτέρȣ. Tum post tres lineas, titulus: περὶ πῶς δεῖ μετανοεῖν: — τȣ̃ ἀββᾶ μάρκȣ. Capitulum vero incipit: ἀποβαλὼν πόνον ϗ ἀτιμίαν. Tum post sex lineas titulus: τȣ̃ ἀββᾶ ἰσαὰκ τȣ̃ σύρȣ. Capitulum incipit: ἐν οἷς ἀπώλεσαι τὸ ἀγαθόν· ἐν τȣ́τοις πάλιν κτῆσαι αὐτό. Hæc speciminis causa. Allegationes vero in reliquis sunt hæ, præter allatas. Fol. 5. *a.* ἐν τῷ γεροντικῷ. Fol. 5. *b.* ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ ἁγίȣ ἀντωνίȣ. Fol. 6. *a.* ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ ἁγίȣ ἰωάννȣ τȣ̃ ἐλεήμονος. Fol. 7. *a.* τȣ̃ ἁγίȣ ἐφραίμ. Fol. 8. *a.* τȣ̃ ἀββᾶ ἠσαΐȣ. Fol. 10. *a.* ἐν τῷ βίῳ τῆς ἁγίας συγκλητικῆς. Fol. 11. *b.* τȣ̃ ἁγίȣ μαξίμȣ. Fol. 12. *a.* γρηγορίȣ τȣ̃ διαλόγȣ. Fol. 17. *a.* ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ ὁσίȣ δανιὴλ τȣ̃ στυλίτȣ. Fol. 22. *a.* ἐν τῇ ὑφηγήσει τῶν περιόδων τȣ̃ ἁγίȣ θωμᾶ τȣ̃ ἀποστόλȣ. Fol. 35. *a.* ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ ἁγίȣ εὐθυμίȣ. Fol. 35. *b.* incipit *hypothesis* 12. in qua primus locus dicitur esse ἐν τῇ διηγήσει τῆς ἀναιρέσεως τῶν ἁγίων ἀββάδων. Fol. 36. *b.* ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ ἁγίȣ κλήμεντος ἐπισκόπȣ ἀγκύρας τȣ̃ ϗ μάρτυ-

μάρτυρος. Fol. 38. *a.* ἐν τῷ βίῳ τȣ͂ ὁσίȣ ἀλυπίȣ. Fol. 40. *a.* ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἁγίων μ΄. Fol. 44. *b.* παλλαδίȣ. Fol. 49. *b.* ἐν τῷ βίῳ τȣ͂ ἁγίȣ παχωμίȣ. Fol. 50. *a.* ἐν τῷ βίῳ τȣ͂ ἁγίȣ ἰωαννικίȣ. Fol. 50. *b.* ἐκ τȣ͂ ἁγίȣ βαρσανȣφίȣ. Fol. 53. *b.* τȣ͂ ἀββᾶ μάρκȣ. Fol. 54. *a.* incipit ὑπόθεσις ιθ΄. cujus primum fragmentum ἐν τῷ βίῳ τȣ͂ ἁγίȣ θεοδοσίȣ τȣ͂ κοινοβιάρχȣ. Fol. 56. *b.* τȣ͂ ἀββᾶ κασιανȣ͂. Fol. 57. *a.* παλλαδίȣ. Fol. 58. *a.* ἐν τῷ βίῳ τȣ͂ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν σάβα. Fol. 73. *b.* παλλαδίȣ: πρὸς λαῦσον πραιπόσιτον. Fol. 75. *b.* ἀντιόχȣ τȣ͂ παντέκτȣ (leg. πανδέκτȣ). Fol. 78. *b.* ἐν τῷ βίῳ τῆς ὁσίας θεοδώρας. Fol. 79. *b.* ἐν τῷ βίῳ τῆς ὁσίας μελάνης τῆς ῥωμαίας. Fol. 86. *a.* ἐκ τȣ͂ νομοκάνονος διατάξις παύλȣ τȣ͂ ἀποστόλȣ. Ibidem παλλαδίȣ. Fol. 87. *b.* ἐν τῷ βίῳ τȣ͂ ἁγίȣ παύλȣ τȣ͂ θηβαίȣ. Fol. 88. *a.* τȣ͂ ἁγίȣ διαδόχȣ. Fol. 107. *b.* ἐν τῷ βίῳ τȣ͂ ἁγίȣ ἀντωνίȣ τȣ͂ νέȣ, τȣ͂ ἐπὶ τῶν εἰκονομάχων. Fol. 118. *a.* ἐν τῇ διηγήσει τῶν περιόδων τȣ͂ ἁγίȣ ἀποστόλȣ πέτρȣ· ἱστορηθῆσαν ὑπὸ τȣ͂ ἁγίȣ κλήμεντος. Fol. 121. *a.* αντιόχȣ τȣ͂ παντέκτȣ. Fol. 124. *a.* ἐν τῷ βίῳ τȣ͂ ὁσίȣ ἐφραίμ. Fol. 125. *b* ἐν τῷ βίῳ τȣ͂ ὁσίȣ ἀρσενίȣ. Fol. 126. *b.* ἐκ τȣ͂ νομοκάνονος διάταξις, παύλȣ τȣ͂ ἀποστόλȣ: — ὁ διδάσκων· εἰ καὶ λαϊκὸς εἴη· ἔμπειρος δὲ τȣ͂ λόγȣ· καὶ τὸν τρόπον σεμνὸς, διδασκέτω· ἔσονται γὰρ πάντες, διδακτοὶ θεȣ͂. Fol. 127. *a.* ἐν τῷ βίῳ τȣ͂ ἁγίȣ γρηγορίȣ τȣ͂ θαυματȣργȣ͂. Fol. 132. *a.* παλλαδίȣ. Fol. 148. *a.* ἰσαὰκ μοναχȣ͂. Fol. 149. *b.* ἐν τῷ βίῳ τȣ͂ ὁσίȣ συμεὼν τȣ͂ ἐν τῇ μάνδρᾳ. Fol. 154. *a.* τȣ͂ ἁγίȣ διαδόχȣ. Ultimum quod superest capitulum sic inscribitur fol. 154. *a.* ὑπόθεσις μδ΄. ὅτι ταπεινοφροσύνη τοῖς δαίμοσιν ἀνάλωτός ἐστι· διὸ καὶ μόνη δύναται σῶσαι τὸν ἄνθρωπον: — ἐν τῷ βίῳ τȣ͂ ἁγίȣ παχωμίȣ. —

X C I.

Codex membraneus, in duodecimo, constans foliis, seu chartis 298, *scriptus seculo XI, aut XII. Fuit olim cujusdam Nicephori Monachi, qui initio scripsit:* ἐκ τῶν τȣ͂ νικηφόρȣ ἱερομονάχȣ: et fol. 3. εἰς χρῆσιν τȣ͂ νικηφόρȣ τȣ͂ πριγγελλέȣ. —

I. Duo priora folia ex alio codice, ut videtur, huc translata continent sententias asceticas. Fol. 3. *a.* Tit. Γνῶμαι βιωφελεῖς ἐκ τῶν ἁγίων καὶ μεγάλων θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀσκήσει διαλαμψάντων: i. *Sententiæ ad recte vivendum utiles, ex sanctis, ac magnis, deoque caris Patribus nostris, qui in ascetica vita enituerunt.* Incipit hæc collectio sic: ὅταν μέλλῃς ἐπί τινα ὁρμᾷν ἁμαρτίαν· ἐννόησόν μοι etc. Singulæ autem γνῶμαι, seu senten-

sententiæ, cujusnam sint, notatur in margine. Nim. desumptæ sunt ex Sancto Chrysostomo, Thalassio, Nilo, Maximo, Symeone, Joanne (nempe Climaco, ut puto), Marco, Basilio, Pastore, Isaia, Barsanuphio, Isaaco, Hesychio περὶ νήψεως, Ephraemo, Palladio, Dorotheo, Athanasio, et Carpathio. Absolvitur fol. 82. *a.* hæc collectio.

II. Fol. 83. *a.* Tit. Διάφοροι ἐκλογαὶ ἐκ τῶν θείων ϗ ἱερῶν βιβλίων, πάνυ ὠφέλιμοι. Idest: *Diversæ collectiones ex divinis et sacris libris utilissimæ.* Tum alter titulus: τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ· πῶς κτᾶται τις τὴν ταπεινοφροσύνην. Incipit: Ἀρχὴ καρποφορίας, ἄνθος· ϗ ἀρχὴ ταπεινοφροσύνης ὑποταγὴ ἐν κυρίῳ· Absolvitur fol. 177. *b.* sic: τὸ πῶς δεῖ ἀγαπᾷν τὸν θεόν· ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ ϗ προσκύνησις· νῦν ϗ ἀεὶ ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Quæ autem in hac collectione continentur, desumpta sunt ex SS. Ephræmo, Maximo, Isaia, Basilio, Joanne Climaco, Chrysostomo, Abbate Stephano, cujus afferuntur duodecim præcepta, Pachomio, Antonio, Charitone, Euthymio, Theodoro, Saba, Gerasimo, Nilo, Luciano, libro Ecclesiastici, Theologo, Eusebio, Pythagora, Joanne Damasceno, Salomone, Cyrillo Jerosol., Diadocho, Isidoro, Cyrillo Alexandrino, ex libro, qui dicitur *Geronticum*, Clemente, ac demum ex libro qui dicitur *Patericon*.

III. Fol. 179. *a.* Tit. τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν μαξίμȣ τȣ̃ ὁμολογητȣ̃ πρόλογος περὶ ἀγάπης. Incipit: ἰδȣ̀ πρὸς τῷ περὶ ἀσκητικȣ̃ βίȣ λόγῳ. Post prologum sequitur fol. 180. *a.* Centuria prima S. Maximi hoc titulo: τȣ̃ αὐτȣ̃ πρὸς ἐλπίδιον περὶ ἀγάπης· ἑκατοντὰς πρώτη. Initium: ἀγάπη μέν ἐστι διάθεσις. Fol. 199. Centuria secunda. Fol. 231. tertia Centuria. Fol. 258. *b.* quarta centuria, quæ absolvitur fol. 283. sic: ἐπειδὴ ὁ Θεὸς, ἀγάπη ἐστίν· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τȣ̀ς αἰῶνας ἀμήν: — τέλος τῆς τετάρτης ἑκατοντάδος.

IV. Fol. 283. *a.* Tit. ἕτερα κεφάλαια αὐτȣ̃. i. *Alia Capita ejusdem* (Maximi). Incip. ἀγών ἐστι φθόνȣ ϗ ἀρετῆς.

V. Sequuntur duo fragmenta S. Joannis Chrysostomi, et aliorum alia, quæ inutile est recensere.

XCII.

Codex membraneus, in folio, scriptus seculo XI, vel XII, constans foliis σογ΄, idest 273. Fuit olim Michaelis Pselli, ut notatum est folio primo, ubi legitur scriptum manu recentiore: ἐκ τῶν τȣ̃ μιχαὴλ

μιχαὴλ ψέλλυ τῦ ἀγαπητῦ. *Scriptus est a Sabba Monacho, ut patet ex ultima pagina.*

I. Fol. 1. Tit. + ἡ κατ' αἴγυπτον τῶν μοναχῶν ἱστορία: εὐλ. πάτερ. Initium procemii: εὐλογητὸς ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπυς σωθῆναι. Eadem pagina sequitur epiſtola ad Lausum. Tit. ἀντίγραφον ἐπιστολῆς γραφείσης λαύσῳ πρεποσίτῳ. Initium: μακαρίζω συ τὴν προαίρεσιν. A tergo vero hujus primæ paginæ incipit alia epiſtola. Titulus: λαύσῳ πραιποσίτῳ δύλῳ χριςῦ. Initium: πολλῶν πολλά. Absolvitur hæc historia Lausiaca fol. 71. *b.* col. 2. his verbis: εὐχαριςῦμεν ὖν τῷ κυρίῳ τῷ ἐκ τοσύτων κινδύνων ἡμᾶς ῥυσαμένῳ· κ̓ μεγάλας θεωρίας ἡμῖν ἐπιδείξαντι· ᾧ ἡ δόξα κ̓ τὸ κράτος εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

II. Fol. 71. *b.* col. 2. Tit. ῥήματα πατέρων· περὶ τῦ ἀββᾶ ἀντωνίυ. Initium: ὁ ἅγιοσ ἀββᾶς ἀντώνιος· καθεζόμενος ποτὲ ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἐν ἀκηδίᾳ γέγονε. Fol. 73. Tit. περὶ τῦ ἀββᾶ ἀρσενίυ. Fol. 77. περὶ τῦ ἀββᾶ πέτρυ. Et ita deinceps. Absolvitur hoc opus fol. ρδ' his verbis: ἀπαγάγ' αὐτὸν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ὐρανῶν ἀμήν. Est autem, ut opinor, Geronticon.

III. Fol. ρδ' (seu 104). Tit. ἔτι ἁγίων πατέρων ῥήματα· διαφόρως τὴν κατὰ χριςὸν ὁδὸν ἐκδιδάσκοντα: — Περὶ ἀναχωρητῶν ἁγίων. Initium: διηγεῖτό τις τῶν ἀναχωρητῶν. Fol. ρκά. *b.* περὶ τῦ ταξεώτυ τῦ ἐν καρθαγένῃ τῆς ἀφρικῆς. Fol. ρκγ'. διηγήματα ἁγίων γερόντων. Initium: διηγήσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς ἠλίας. Fol. ρλά. Tit. μετάνοια τῆς μακαρίας ταϊσίας τῆς πόρνης· εὐλ. πάτερ. Initium: ἀδελφοί μυ γνήσιοι. Absolvitur fol. ρλγ'. *b.* col. 2. his verbis: εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

IV. Fol. ρλγ'. *b.* col. 2. Tit. ἀναστασίυ μοναχῦ κ̓ ταπεινῦ ἐλαχίστυ· διηγήματα ψυχωφελῆ κ̓ στηρικτικῶς ται..... α ἐν διαφόροις τόποις ἐπὶ τῶν ἡμετέρων χρόνων. Initium: τὰς εὐλάλυς τῶν ὀρνίθων ζηλώσας χελιδόνας. Videtur absolvi fol. ρμγ'. his verbis: κ̓ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

V. Fol. ρμγ'. Tit. διηγήματα κ̓ παραινέσεις ψυχωφελεῖς ἁγίων γερόντων· περὶ παύλυ τῦ ἁπλῦ κ̓ ἄμμυν κ̓ ἀροισίυ. εὐλ. πάτερ. Initium: εἶπε γέρων· ἠκύσαμεν. Fol. ρμθ'. Tit. πρόλογος τῆς βίβλυ τῶν γερόντων ὁ λεγόμενος παράδεισος πολιτείας ἀρίστης. Initium: εἶπε πάλιν ὁ ἀββᾶς κασιανός.

VI. Fol. σς'. Tit. τῦ ἁγίυ δωροθέυ· περὶ τῦ μὴ ὀφείλειν τινὰ στοιχεῖν τῇ ἰδίᾳ συνέσει. Initium: ἐν ταῖς παροιμίαις λέγει. Fol. σκθ'. περὶ θωμαΐδος σώφρονος κόρης. Initium: ὁ αὐτὸς ἀββᾶς δανιήλ. Et, ut alios titulos omittam, folio σνά: θαῦμα γενομενον ἐν τῇ

βυσαν-

βυσαντίῳ ὠφέλιμον κ) παράδοξον. Initium: θαυμαςτὸς ὁ θεός. Absolvitur folio σνγ'. his verbis: κ) εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

VII. Fol. σνά, a tergo. Vita S. Antonii Abbatis scripta a S. Athanasio.

In ultima pagina amanuensis hæc addidit + χριστὲ σωτὴρ φωστὲρ τῆς οἰκεμένης σῶσον φρέρη φύλαττε τῷ σὸ δέλω μοναχῷ σάββα· κ) ἀξίωσον αὐτὸν ἐπιτυχεῖν τῆς ἄνω βασιλείας: — ἐτελειώθη ἡ βίβλος αὕτη ἡ ἐπιταχθὲν παρὰ τε σάββα μοναχε κ) καθηγεμένε τε ἁγίε ἰωάννε τε προδρόμε.

XCIII.

Codex bombycinus, in folio, mutilus initio, et in fine, scriptus seculo XIII, constans chartis 243.

Unum duntaxat opus continet, nempe *Geronticum* quoddam. Quis autem sit operis genuinus titulus, apparet ex pag. 125. ubi absolvitur liber tertius, tum hæc adduntur: τέλος τῆς τρίτε (sic) τῶν γεροντικῶν πράξεών τε κ) λόγων, βίβλε. + Pag. vero sequenti incipit quartus. Tit. + ἀρχὴ σὺν θεῷ τε τετάρτε βιβλίε τῶν συντεθέντων παρὰ τε ὁσίε πατρὸς ἡμῶν παύλε· ἐκ τῶν θαυμασίων ἀποφθεγμάτων τὲ κ) πράξεων τῶν ἁγίων πατέρων: — ὑπόθεσις ά: ὅτι τῷ μοναχῷ ἡ ἀκτημοσύνη ἐπήγγελται· κ) τί τὸ τε ἀπροσπαθες γνώρισμα· κ) πῶς οἱ πατέρες ταύτην κατόρθωσαν. Initium: διηγήσατό μοι ἡ μακαρία μελάνη ὅτι ἐν ἀρχαῖς παραγενομένη ἀπὸ ῥώμης εἰς ἀλεξάνδρειαν etc. In margine: παλλαδίε. Desunt initio multa, nempe liber primus, et quatuordecim priora capita, sive, ut hic vocantur, ὑποθέσεις secundi libri. Pag. autem 13. incipit ὑπόθεσις ιέ. Postremum vero caput libri tertii incipit pag. 120, et est quinquagesimum. Quartus liber progreditur usque ad caput, sive ὑπόθεσιν 37, quæ incipit pag. 241. Cetera desiderantur. Libri, ex quibus collectionem suam contexit hic auctor, quosque passim citat, sunt hi potissimum. 1. Geronticon. 2. Abbas Isaac. 3. Vita S. Syncleticæ. 4. S. Ephraim. 5. Narratio Martyrii Sanctorum Patrum Raithuensium. 6. Gregorius Dialogus. 7. Isaac Syrus. 8. Vita S. Sabæ. 9. Abbas Isaias. 10. Vita S. Arsenii. 11. Vita S. Euthymii. 12. Palladius. 13. S. Maximus. 14. Abbas Cassianus. 15. Abbas Marcus. 16. Vita S. Pachomii. 17. Vita S. Antonii. 18. Vita S. Joannicii. 19. Anthiochi τε παντέκτε (sic). 20. Vita S. Nicolai. 21. S. Barsanuphius. 22. Vita S. Gregorii Dialogi. 23. Narratio τῶν περιόδων

τε ἁγίε

τῦ ἁγίυ ἰωάννυ τῦ θεολόγυ. 24. Vita S. Marciani. 25. Vita S. Hilarionis. 26. Vita S. Melaniæ. 27. S. Diadochus. 28. Vita S. Gregorii Thaumaturgi. 29. Vita S. Joannis Eleemonis. 30. Martyrium S. Vari. 31. Vita S. Amphilochii. 32. Vita S. Joannis Calybitæ.

XCIV.

Codex chartaceus, seu bombycinus, in octavo, constans chartis olim 450, scriptus seculo XIII, initio mutilus.

Desiderantur initio viginti duæ chartæ: nam in tergo cujusque decimæ chartæ scripti olim fuerunt paginarum numeri: charta autem, quæ nunc est octava, signata est numero 30. Pagina, quæ nunc est prima (olim vero erat 23.) incipit ab his verbis: ἄφετέ με μετανοῆσαι μικρὸν.

Continet hic codex opus in duos libros divisum, nempe Patericon. Uterque liber constat quinquaginta capitibus, seu hypothesibus: hoc enim nomine ibi vocantur. Complectitur vero fragmenta ascetica, et sententias seu apophthegmata Sanctorum Virorum desumpta ex variis libris. Desunt initio priores quatuor primi libri ὑποθέσεις, et initium quintæ. Sexta vero incipit folio 25. (quod nunc est tertium), in hunc modum. In margine: Ὑπόθεσις ς', idest *Hypothesis* sive argumentum *sextum*. Titulus: ὅτι ἀνείκαστος ἡ ἐν ὐρανοῖς εὐφροσύνη· κ̀ ἡ τοῖς ἁγίοις ἀποκειμένη δόξα· διὸ δεῖ ταύτης ἐκθύμως ὀρέγεσθαι· κ̀ ὅτι ὐδὲν τῶν ὄντων ἢ παρ' ἡμῶν γινομένων ταύτης ἀντάξιον. Incipit autem hæc sexta hypothesis sic: Tit. ἐν τῷ βίῳ τῆς ἁγίας συγκλητικῆς. Initium: ἔλεγεν ἡ μακαρία συγκλητικὴ· ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ γῇ ὡς ἐν δευτέρᾳ μητρῴᾳ κοιλίᾳ τυγχάνομεν. Absolvitur primus liber fol. 224. *a.* quinquagesima vero ὑπόθεσις, et postrema hujus primi libri incipit fol. 223. *b.* sic. In margine: ὑπόθεσις ν', idest *hypothesis* 50. Tit. ὅτι ὐ δεῖ πρὸς τέρψιν ἢ κατὰ προσπάθειαν τὶ ποιεῖν. Incipit: ἐν τῷ βίῳ τῦ ἁγίυ παχωμίυ. Tum: ὁ μέγας παχώμιος ἐν μονῇ τινὶ.

Fol. 226. *a.* incipit Index quinquaginta capitum, seu ὑποθέσεων secundi libri. Sed quum pagina sit in superiori parte a blattis corrosa, non supersunt nisi hæc verba quod spectat ad titulum: πίναξ β'. τῦτυ βιβλ..... εργετινῦ. Folio autem 229. incipit secundus liber. Tit. βιβλίον..... In margine: ὑπόθεσις α'. Tit. ὅτι οἱ εὐτελίζοντες ἑαυτὺς, ἔντιμοι εἰσὶ παρὰ τῷ θεῷ. Tum in mar-

in margine: παλλαδίȣ. Initium: ἐν ταβέννῃ, ἔστι μοναστήριον γυναικῶν ὡσεὶ τετρακοσίων. Quinquagesima, seu postrema ὑπόθεσις hujus secundi libri incipit folio 447. sic. Tit. Υπόθεσις ν': πῶς δεῖ τȣ̀ς συνόντας ἀδελφȣ̀ς, διορθȣ̃σθαι ἀλλήλȣς ἔν τισι σφαλλομένȣς· κ) πότε μὲν, κ) ἐν ποίοις σφάλμασι σιωπᾷν χρη· πότε δὲ, κ) ἐν ποίοις λαλεῖν κ) μὴ ἀποκρύπτειν. Initium: ἐκ τȣ̃ ἁγίȣ βαρσανȣφίȣ: ἀδελφὸς ἠρώτησε γέροντα.

Ii autem, ex quibus Collector opus suum texuit, hi fere sunt, quorum nomina ut mihi codicem percurrenti occurrerunt, adnotabo. I. τȣ̃ ἀββᾶ ἠσαΐȣ. II. ἐν τῷ γεροντικῷ. III. ἐν τῷ βίῳ τῆς ἁγίας συγκλητικῆς. IV. τȣ̃ ἁγίȣ ἐφραίμ. V. τȣ̃ ἁγίȣ μαξίμȣ. VI. γρηγορίȣ τȣ̃ διαλόγȣ. VII. ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ ἁγίȣ σάβα. VIII. ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ ἁγίȣ δανιὴλ τȣ̃ στυλίτȣ. IX. γρηγορίȣ sine addito. X. πέτρȣ, cujus hæc verba ex. gr. afferuntur fol. 44. πέτρȣ: — τὸ δὲ τῆς γεέννης πῦρ ἓν εἶναι πιστευτέον, ἢ ὅσαι τῶν ἁμαρτιῶν αἱ διαφοραὶ, τοσαῦται κ) τȣ̃ πυρὸς ἑτοιμασίαι. XI. ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ ἁγίȣ παύλȣ τȣ̃ θηβαίȣ. XII. ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ ἁγίȣ παχωμίȣ. XIII. ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ ἁγίȣ ἱερομάρτυρος κλήμεντος ἀγγύρας (sic). XIV. ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ ὁσίȣ ἀλυπίȣ. XV. ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἁγίων μ'. XVI. ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ ἁγίȣ συμεὼν τȣ̃ ἐν τῇ μάνδρᾳ. XVII. τȣ̃ ἁγίȣ βαρσανȣφίȣ. XVIII. ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ ἁγίȣ ἰωαννικίȣ. XIX. τȣ̃ ἀββᾶ μάρκȣ. XX. τȣ̃ ἀββᾶ ἰσαάκ. XXI. ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ ἁγίȣ θεοδοσίȣ τȣ̃ κοινοβιάρχȣ. XXII. τȣ̃ ἁγίȣ διαδόχȣ. XXIII. παλλαδίȣ. XXIV. τȣ̃ ἀββᾶ κασιανȣ̃. XXV. ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ ἁγίȣ ἀντωνίȣ. XXVI. ἀντιόχȣ τȣ̃ παντέκτȣ. XXVII. ἐν τῷ βίῳ τῆς ὁσίας μελάνης τῆς ῥωμαίας. XXVIII. ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ ἁγίȣ ἀντωνίȣ, τȣ̃ νέȣ, τȣ̃ ἐπὶ τῶν εἰκονομάχων. XXIX. ἐν τῷ βίῳ τῆς ὁσίας θεοδώρας. XXX. ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν εὐθυμίȣ. XXXI. ἐν τῇ διηγήσει περιόδων τȣ̃ ἁγίȣ ἀποστόλȣ πέτρȣ· ἱστορηθέντα ὑπὸ τȣ̃ ἁγίȣ κλήμεντος. XXXII. ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ ὁσίȣ ἐφραίμ. XXXIII. ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ ὁσίȣ ἀρσενίȣ. XXXIV. ἐκ τȣ̃ νομοκάνονος διάταξις παύλȣ τȣ̃ ἀποστόλȣ. XXXV. ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ ἁγίȣ γρηγορίȣ τȣ̃ θαυματȣργȣ̃. XXXVI. ἐν τῷ βίῳ τȣ̃ ἁγίȣ ἰωάννȣ τȣ̃ ἐλεήμονος.

X C V.

Codex membraneus, in duodecimo, constans foliis, seu chartis 293, scriptus seculo XIII, initio et in fine mutilus.

I. Initio desunt plura folia, in quibus scriptæ erant duæ priores Centuriæ Capitum moralium S. Maximi, et initium tertiæ.

tiæ. Primum caput, quod nunc superest integrum, tertiæ Centuriæ est sexagesimum quintum, incipiens: τὸ τῆς φιλαργυρίας. Folio 92. absolvitur sexta, et ultima Centuria sic: καὶ οἰκητήριον. Tum additur: ✠ τέλος τῶν κεφαλαίων, τȣ̃ ἐν ἁγίοις ὁσιωτάτȣ κ̉ ὁμολογητȣ̃ μαξίμȣ.

II. Fol. 93. *a*. Tit. = ἀσκητικὰ τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν φιλοθέȣ μοναχȣ̃ μονῆς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκȣ τῆς βάτȣ: — i. e. *Ascetica Sancti Patris nostri Philothei, monachi Monasterii Sanctissimæ Deiparæ Bati*, seu rubi. Incipit: ὅσοι εἰς χριστὸν ἐβαπτίσθημεν κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον, χριστὸν ἐνδεδύμεθα· δηλονότι ἐξ ἡμέρας κ̉ ὥρας τȣ̃ θείȣ βαπτίσματος, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς φησὶ τὸ πνεῦμα τȣ̃ ὑȣ̃ αὐτȣ̃ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν κράζον ἀββᾶ ὁ πατὴρ· κ̉ αὐτὸ φησὶ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἐσμὲν τέκνα θεȣ̃· εἰ δὲ τέκνα κ̉ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν θεȣ̃· συγκληρονόμοι δὲ χριστȣ̃. εἰ τοίνυν ἐπιφάσκει ὁ θεοφάντωρ, χριστὸν ἐνεδυσάμεθα ἐκ βαπτίσματος· κ̉ χριστὸς ἰησȣ̃ς οἰκεῖ ἐν ἡμῖν, κ̉ ἀῤῥαβῶνα πνεύματος ἁγίȣ τῆς μελλȣ́σης αἰωνίȣ ζωῆς ἐλάβομεν· κ̉ οἶκος ὡς ἔφη τῆς προσκυνητῆς κ̉ ἁγίας τριάδος γεγόναμεν, τί δεῖ ἡμᾶς ποιῆσαι· κ̉ πῶς ἐν φόβῳ κ̉ τρόμῳ τὴν ἡμῶν αὐτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθαι; ἵνα μὴ ἀντὶ οἴκȣ θεȣ̃, οἶκος διαβόλȣ πάλιν γενώμεθα· τί δὲ ἄλλο, ἢ μιμητικῶς ἐν βίῳ, χριστῷ ἀκολȣθεῖν; τί ȣ̃ν εἴπωμεν; ὅτι τὸν ὄπισθεν χριστȣ̃ πορεύεσθαι μέλλοντα, ἀναχωρῆσαι κ̉ ἀποτάξασθαι δεῖ τῷ κόσμῳ τȣ́τῳ. ἰδȣ̀ προειλήφατε τȣ̃το ποιῆσαι· ἀλλὰ εἴπωμεν ὅτι ξένος τῆς ἑαυτȣ̃ πατρίδος κ̉ φίλων κ̉ γονέων ὀφείλει γενέσθαι τὶς διὰ χριστόν; ἰδȣ̀ κ̉ τȣ̃το ἕκαστος ἡμῶν πεποίηκεν· ἀλλὰ ταῖς προσευχαῖς προσκαρτερεῖν ὑμᾶς ὑπομνήσωμεν, κ̉ ἐν γραφαῖς ἁγίαις ἐγγυμνάζεσθαι; ἰδȣ̀ χάριτι χριστȣ̃ δὶ ἀσκήσεως αὐταῖς ἐνδιατρίβετε· κ̉ τῇ φιλαδελφίᾳ κ̉ ὑπακοῇ τῷ χριστῷ, διαδόχῳ ὡς αὐτῷ καλῶς γε ἐν ταπεινώσει ὑπακȣ́οντες κ̉ ὑποταττόμενοι· ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἡμῶν ἐν χριστῷ ἀνδραγαθήμασι, δεῖ κ̉ τῇ κακίᾳ ἐν λογισμοῖς πονηρίας κ̉ αἰσχρότητος, μὴ συνδυάζειν ἐν τῷ κρυπτῷ. ἔστιν ȣ̃ν νοητὸς πόλεμος ἐν ἡμῖν αὐτοῖς τȣ̃ αἰσθητȣ̃ χαλεπώτερος· ὃν εἰ τοῖς τῆς ὑποταγῆς ὑμῶν ἄθλοις κ̉ προαιρέσεως αἵμασι κ̉ αὐτὸν κατορθώσετε, ὡς φωστῆρες φανήσεσθε λόγον ζωῆς ἔχοντες, ἀνύοντες τὸ τῆς συνειδήσεως μαρτύριον· ὥσπερ γὰρ ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν φαρμάκων, εἰσὶ μὲν τινὰ προσφάτως τὸ σῶμα ὑπερείδοντα· ἕτερα δὲ πολλάκις μέχρι τέλȣς ὑπόθεσις εὐημερίας αὐτῷ γινόμενα, ȣ̃τω γε χρὴ νοεῖν κ̉ ἐπὶ τῶν κατ' εὐσέβειαν ἀσκητικῶν σπȣδασμάτων, τῶν τε κατὰ νȣ̃ν κρυπτῶς ἐπιτελȣμένων, κ̉ ἐν σώματι· κ̉ μοι φησὶ τὶς ἐργάτης τὸν δὶ ἃ ὁ λόγος ἐπ' ἐλπίδι εἶπε, δεῖ τὸν τῆς εὐσεβείας ἐργάτην τρέχειν· κ̉ κατασκοπὸν διώκειν ἐν νῷ τȣ̃ τελείως τὴν θεȣ̃ μνήμην ἐν καρδίᾳ ὥσπερ

μαργαρίτην ἢ λίθον τίμιον θησαυρίσαι· κ̀ χρὴ πάντα προέσται (sic) κ̀ σῶμα κ̀ τῆς παρȣσης καταφρονεῖν, ἵνα θεὸν ἐν καρδίᾳ κτησώμεθα μόνον· ἀρκεῖ γὰρ ἔφη ὁ θεῖος χρυσόστομος, ἡ κατὰ νȣν θεοπτία, ἀπολέσαι τȣς πονηρȣς· πάσῃ ȣν δυνάμει ὀφείλȣσιν οἱ νοητῶς ἀγωνιζόμενοι, ἐργασίας πνευματικὰς ἐκ τῶν θείων γραφῶν ἐκλέγεσθαι etc. Hæc veluti specimen attuli, quia necdum editum est hoc opus, de quo vide Lambecium IV. pag. 145. V. pag. 69, et Labbeum pag. 95. Bibliothecæ novæ mss. Absolvitur fol. 99. b. sic: οἱ τὸν χρυσὸν ἀνορύττοντες.

III. Fol. 99. b. Tit. τȣ αὐτȣ: i. *Ejusdem*. Incipit: τὴν χάριν κ̀ τὸν ἀῤῥαβῶνα τȣ ἁγίȣ πνεύματος οἱ πιστοὶ ἐλάβομεν ἀπὸ τȣ ἁγίȣ βαπτίσματος ἡμῶν ἕκαστος. κ̀ ἔκτοτε ἔνοικον αὐτὸ ἔχομεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καθὼς φησὶν ὁ ἀπόστολος· ȣκ οἴδατε etc. Absolvitur fol. 113. sic: εἰς τȣς ἀπεράντȣς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

IV. Fol. 113. a. Tit. τȣ αὐτȣ. Incipit: σοὶ τῷ δεσπότῃ ἡμῶν ταῦτα τὰ νοήματα κεῖται εὐμενέειν (sic) ταπεινοῖς· ἀνθίστασθαι δὲ ὑψηλόφροσιν ἐμποδίζειν τȣσδε τρέχειν μεθ' ὑπερηφανίας. Absolvitur fol. 115. b. sic: χάρις, δόξα εἰς τȣς σύμπαντας αἰῶνας· ἀμήν.

V. Fol. 115. b. Tit. τȣ αὐτȣ· ὅτι τῇ τῆς καρδίας φυλακῇ, συμφυλάσσονται κ̀ αἱ θεῖαι τȣ χριστȣ ἐντολαί. Incipit: ὁ κύριος ἡμῶν ἰησȣς χριςὸς· ἡ τȣ ἀϊδίȣ πατρὸς σοφία κ̀ δύναμις φησὶν· ὁ ἀγαπῶν με τὰς ἐντολάς μȣ τηρήσει. Absolvitur fol. 125. a. sic: ᾧ ἡ δόξα εἰς τȣς αἰῶνας· ἀμήν.

VI. Fol. 125. a. Tit. τȣ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν χρυσοστόμȣ: ἀπὸ τῶν μαργαριτῶν. Incipit: τῶν πονηρῶν λογισμῶν οἱ μὲν, ȣδὲ ὅλως. Eodem folio a tergo sequitur aliud fragmentum S. Theodori Studitæ, incipiens: ȣδὲν ἄλλο ἐστὶν ἀσκητικὴ ζωή.

VII. Fol. 127. b. Tit. ἡσυχίȣ πρεσβυτέρȣ πρὸς θεόδȣλον λόγοι ψυχωφελεῖς περὶ νήψεως κ̀ ἀρετῆς κεφαλαιώδεις· ἀρχὴ φωτισμȣ ψυχῆς ἀληθεῖς ὑποθῆκαι· τὰ λεγόμενα ἀντιῤῥητικὰ κ̀ εὐκτικά: — idest: *Hesychii presbyteri ad Theodulum sermones animabus utiles de sobrietate, et virtute, in Capita divisi. Initium illuminationis animæ vera præcepta*. Incipit: α. Νῆψις ἐστὶ μέθοδος πνευματικὴ ἐκ παθῶν νοημάτων κ̀ λόγων κ̀ πονηρῶν ἔργων, πάμπαν τὸν ἄνθρωπον ἀπαλλάττȣσα· χρονίζȣσα κ̀ προθύμως ὁδευομένη· γνῶσιν τὲ θεȣ τȣ ἀκαταλήπτȣ ἀσφαλῆ χαρίζεται καθόσον ἐφικτόν. Absolvitur hoc opus fol. 221. b. sic: τὴν ὡς ἄμπελον εὐθηνȣμένην ψυχὴν θεωρίαις ταῖς ἐν χριστῷ ἰησȣ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ἀμήν. — Constat autem quatuor Hecatontadibus, seu centuriis capitum. Priores duæ constituunt veluti primam partem operis: tertia et quarta secundam

dam partem. Nam prima et tertia Centuria nullam habent clausulam: secunda vero concluditur sic: πάντως δὲ ἔλλειψιν θείας ἐλλάμψεως· ἧς τινος ὁ μὴ ἔχων, ἐκ ἀπληροφόρητος, ἀλλὰ κ᾽ ἔμπεδος ἱκανῶς περὶ τὰ θεῖα γενήσεται· ἐν χριστῷ ἰησῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα εἰς τὺς αἰῶνας· ἀμήν. — Tertia vero sic incipit: α': — ἐν μὲν τοῖς ὄπισθεν λόγοις τοῖς ἐν τῇ πρώτῃ κ᾽ δευτέρᾳ ἑκατοντάδι τὺς τῆς ἱερᾶς νῦν ἡσυχίας πόνυς συνετάξαμεν.

VIII. Fol. 222. *a.* Tit. τῦ μακαρίυ ἀββᾶ διαδόχυ ἐπισκόπυ φωτικῆς τῆς ἠπείρυ τῦ ἰλλυρικῦ. Sequuntur decem ὅροι, seu definitiones brevissimæ. Initium: πρῶτος ὅρος τῆς πίστεως. Vide Bandinium pag. 506. tomi 1. ad cod. 9. plut. XI. num. 28. Bibl. gr. Laurentianæ.

IX. Eodem folio, a tergo. Tit. τῦ αὐτῦ ἁγίυ διαδόχυ λόγος ἀσκητικὸς ἔχων κεφάλαια πρακτικὰ γνώσεως, κ᾽ διακρίσεως πνευματικῆς ἑκατόν: — i. *Ejusdem S. Diadochi sermo asceticus continens Capita practica cognitionis et discretionis spiritualis centum.* Sequitur argumentum operis: διὰ ποίας δεῖ γνώσεως εἰς τὴν προδεδηλωμένην τῦ κυρίυ ἡμᾶς ὁδηγῦντος καταφθάσαι τελειότητα· ἵνα ἕκαστος ἡμῶν τῶν κατὰ τῦ χριστῦ τῆς εὐαγγελικῆς παραβολῆς τὸ τῦ λόγυ σπέρμα καρποφορήσωμεν. Incipit: α'. Πάσης πνευματικῆς ἀδελφοὶ ἡγείσθω θεωρίας πίστις· ἐλπὶς· ἀγάπη. Absolvitur fol. 285. *a.* sic: ὁ πλῦτος τῆς χρηςότητος τῆς βασιλείας αὐτῦ εἰς τὸν αἰῶνα· κ᾽ εἰς τὺς σύμπαντας αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Hæc Diadochi Capita edita sunt latine a Turriano. Consule Fabricium Bibl. gr. vol. 9. pag. 446. et alibi.

X. Fol. 285. *b.* Tit. τῦ ὁσίυ πατρὸς ἡμῶν θαλασσίυ τῦ λίβυος κ᾽ ἀφρικανῦ περὶ ἀγάπης κ᾽ ἐγκρατείας κ᾽ τῆς κατὰ νῦν πολιτείας, πρὸς παῦλον πρεσβύτερον ἑκατοντὰς πρώτη· ἧς ἡ ἀκροστιχὶς ἥδε: πνευματικῷ ἀδελφῷ κ᾽ ἀγαπητῷ κυρίῳ παύλῳ θαλάσσιος τῷ μὲν φαινομένῳ ἡσυχαστής, τῇ δὲ ἀληθείᾳ πραγματευτὴς κενοδοξίας: — idest: *Sancti Patris nostri Thalassii Libyci et Africani, de Caritate, et mentis regimine, Centuria Prima: cujus acrostichis est hæc* (nim. primæ cujusque capitis litteræ hanc sententiam habent): *Spirituali fratri et dilecto domino Paulo Thalassius, in speciem quidem solitarius, sed revera vanægloriæ sectator.* Lege Fabricium vol. 10. pag. 167. qui tamen perperam pro κενοδοξίας habet κενόδοξος. Altera centuria incipit fol. 290. sed desideratur cum ejus finis, tum centuria tertia, et quarta, cum codex sit mutilus.

XCVI.

Codex membraneus, in 8, constans foliis 93, scriptus, ut videtur, partim seculo XIII, partim XIV, aut XV. Plurima desiderantur initio, aliqua in medio, pauca in fine, quia postremum folium est mutilum.

I. Scripta olim erant initio hujus codicis S. Maximi Abbatis κεφάλαια, seu *Capita CCCC.* Nunc desiderantur 1, et 2. centuria, et præterea tertiæ centuriæ capita 49. Incipit folium 7. sic: πολέσωμεν. Tum sequitur 50. caput: ἐὰν σχολάζοντες τῷ θεῷ χρόνῳ πολλῷ. Post folium 5. deest folium. Quarta centuria incipit fol. 12. Tit. + ἑκατοντὰς τετάρτη + Τοῦ μελισταγοῦς πανολβίου μαξίμου: — idest: *centuria quarta. Melliflui et Beatissimi Maximi.* Incipit: α. Πρῶτον μὲν θαυμάζει ὁ νοῦς. Absolvitur folio 17. Tum adduntur hi versus ab exscriptore Dorotheo.

Ἡδὺ καὶ χρηστὸν τὸ τέρμα σὺν τῇ μέσῃ
Ἅμα τῇ ἀρχῇ καὶ πάσῃ σημωσίᾳ
Τοῦ πανυπερλάμψαντος θείου μαξίμου
Λεχθεῖσα καλῶς τετρὰς ἑκατοντάδος
Κεφαλαιωδῶς ἔχει τὴν ψυχοτρόφον
Πηγάζουσα εὔκλειαν πᾶσιν ἀνθρώποις +
Θεοῦ τὸ δῶρον. Καὶ Δωροθέου πόνος. +

II. Fol. 24. S. Nili Capita CLIII. de oratione. Tit. τοῦ πανοσίου πατρὸς ἡμῶν νείλου: — Incip. sic: α. εἴτις βούλοιτο εὐῶδες θυμίαμα σκευάσαι. Absolvitur fol. 30. his verbis: τότε ἀληθῶς εὕρηκας προσευχήν. — Tum hæc adduntur ab exscriptore: ἰδοὺ τοῦ παμμάκαρος καὶ θείου νείλου τὰ χρυσόληπτα καὶ γλυκεῖα τῶν λόγων πρὸς τοῖς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα τρία: πεπλήρωνται δόγματα ἐν κεφαλαίοις καὶ γὰρ τῆς ἄγρας σίμωνος καὶ τῶν ἄλλων· θηρᾶν μαθητῶν ἱστορεῦσιν ἰχθύων. — Hujus operis meminit Photius in Bibliotheca cod. 201. ubi ait: *Lectus est Nili Monachi liber* τρισὶ καὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν κεφαλαίοις διαιρούμενος, idest, *in CLIII. capita divisus.* Itaque emendanda est Turriani editio horum capitum, in qua dividuntur in 148. Lege Allatium in diatriba de Nilis.

III. Fol. 36. Vita S. Mariæ Ægyptiæ scripta a Sophronio Archiepiscopo Jerosolymitano. Tit. βίος τῆ ὁσίας μητρὸς ἡμῶν μαρίας τῆς αἰγυπτίας συγγραφεὶς παρὰ σωφρονίου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων: εὐλόγησον. — Incipit: μυστήριον βασιλέως κρύπτειν· καλόν. Absolvitur fol. 52.

IV.

IV. Fol. 58. Martyrium S. Theodori Teronis. Tit. μαρτύριον τ8 ἁγίȣ κ͵ ἐνδόξȣ μεγαλομάρτυρος θεοδώρȣ τ8 τήρωνος: — εὐλόγησον. — Incipit: μαξιμιανῷ κ͵ μαξιμίνῳ τοῖς βασιλεῦσι. Absolvitur fol. 63. In sequenti folio scripti sunt nonnulli canones, et duo fragmenta S. Cyrilli, et S. Basilii. Cetera folia manu recentiori exarata sunt, sed adeo male scripta, ut vix operæ pretium sit recensere quæ in his continentur, præsertim cum non sint nisi fragmenta.

V. Fol. 80. Epistola ad Patriarcham Gradensem, seu Aquilejensem. Tit. τῷ σεβασμίῳ ἰσαγγέλῳ δεσπότῃ μȣ κ͵ πευματικῷ ἡμῶν ἀδελφῷ τῷ ἁγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ γραδέσης· ἤτοι ἀκυλίας πέτρος δȣ̃λος (hujus vocis δȣ̃λος lectio ex conjectura: non remanent enim nisi literæ λο) θεȣ̃ πατριάρχης Θεȣπόλεως μεγάλης ἀντιοχείας. Incipit: πολλῆς ἡμῖν εὐφροσύνης κ͵ μεγάλης πευματικῆς ἀγαλλιάσεως τὰ σὰ καθέστηκεν ἱερὰ γράμματα. Præter hanc epistolam nihil aliud scriptum erat in hoc codice: desunt tamen aliquot versus in fine, quia postremum, seu 93. codicis folium est mutilum.

XCVII.

Codex membraneus, in folio minori, scriptus parum emendate seculo XIV, mutilus initio, et in fine: aliqua etiam folia in medio hic atque illic desunt. Constat nunc chartis 128.

Prima primæ paginæ verba sunt: . . . . . . γησάμενος λέγει αὐτῇ· καθεύδησον ἐνταῦθα. Ultimæ autem paginæ ultima verba sunt: δαρήσεται ὀλίγας· ἀμελήσει τῆς γνώσεως τῶν. Continet autem Geronticum. Prima narratio fol. 1. pag. 1. sic incipit: ἀδελφὸς ἦν οἰκῶν ἐν κοινοβίῳ· καὶ πάνυ κρατῶν ἄσκησιν· ἀκȣ́σαντες δὲ ἀδελφοὶ εἰς σκίτην περὶ αὐτȣ̃, ἦλθον ἰδεῖν αὐτόν etc. Et fol. 1. pag. 2. alia narratio: ἀπῆλθεν ποτὲ ὁ ἀββᾶς ἰσίδωρος πρὸς τὸν ἀββᾶν θεόφιλον τὸν ἀρχιεπίσκοπον ἀλεξανδρείας· κ͵ ὡς ὑπέστρεψεν εἰς σκίτην etc. Porro Dicta Patrum, sive Apophthegmata disposita sunt ordine alphabetico. Desunt litteræ A, B, et reliquæ usque ad litteram θ'. Incipit ergo nunc codex ab Apophthegmatis Abbatis Isidori. Tum fol. 2. Abbatis Isaaci. Tum pag. 3. Abbatis Josephi. Tum fol. 4. Abbatis Jacobi. Ac deinde Abbatis Joannis τῆς θηβαΐδος, rursus Isidori, Abbatis Joannis Persæ, Abbatis Josephi Thebani, Abbatis Hilarionis. Fol. 6. incipit litera κ sic. Titulus: Στοιχεῖον καπ. Περὶ τ8 ἀββᾶ κασιανȣ̃. Initium:

tium: *διηγήσατο ὁ ἀββᾶς κασιανός· ὅτι παρεβάλομεν ἐγώ τε καὶ ὁ ἅγιος γερμανὸς εἰς αἴγυπτον πρός τινα γέροντα· καὶ φιλοξενίσας ἡμᾶς ἠρωτήθη παρ' ἡμῶν* etc. Post Cassiani sequuntur apophthegmata Cronii Abbatis, Abbatis Carionis, Abbatis Copris. Tum = *Στοιχεῖον λ'. Περὶ τοῦ ἀββᾶ λουκίου*. Deest aliquod folium, ni fallor. Sequuntur dicta Abbatis Macarii, tum Abbatis Mosis. Hic inseruntur fol. 15. + *κεφάλαια ἑπτὰ· ἃ ἐπέστειλεν ὁ ἀββᾶς μωυσῆς τῷ ἀββᾶ ποιμένι*. Tum sequuntur Abbas Mattoës (*ματτώης*), Marcus discipulus Abbatis Silvani, Abbas *μηλίσιος*, seu Melisius, Mottes (*μώττης*), Abbas Megethius, Abbas Mios (*μιώς*), Abbas Marcus Ægyptius, Macarius *πολιτικός*. Fol. 20. *Στοιχεῖον νῦ· περὶ τοῦ ἀββᾶ Νείλου*. Post Nilum sequitur Abbas Nistheroon, Abbas Nicon, Abbas Netra, Abbas Nicetas. Fol. 22. *στοιχεῖον ξί. περὶ τοῦ ἀββᾶ ξοΐσου*. Post Xoisum, sequitur Abbas Xanthias. Tum: *Στοιχεῖον ό. περὶ τοῦ ἀββᾶ ὀλυμπίου*. Tum Abbas Orsisius. Tum: *στοιχεῖον πί· περὶ τοῦ ἀββά ποιμένος*. Tum Abbas Pambo, Abbas Pior, Abbas Pityrion, Abbas Pistamon, Abbas Petrus Pionita, Abbas Paphnutius, Abbas Paulus, Abbas Paulus Cosmetes, Paulus *ὁ γαλάτης*, Paulus simplex (*ὁ ἁπλοῦς*). Fol. 41. *στοιχεῖον ῥῶ*. Primus est *μοναχὸς ῥωμαῖος*, id est Monachus Romæus, seu Romanus, cognomine, an natione? Tum Abbas Rufus. Tum littera Σ, in qua Abbas Sisoes (*σισώης*), Abbas Silvanus, Abbas Simon, Abbas Sopater, Abbas Serapion, Abbas Serinus (*σερῖνος*), Abbas Spiridion, Abbas Sarras, Beata Synclerica, Abbas Saio (*σαϊώ*), Abbas Sarapion. Tum littera T, in qua Tithous. Absoluto ordine Alphabetico occurrit fol. 52. hic titulus + *πρὸς τὸν ἐκ τῆς πορνείας ἐπανιστάμενον ἡμῖν πόλεμον*. Initium: *ἀδελφὸς ἐπολεμήθη εἰς πορνείαν*. Et fol. 57. titulus: *διηγήματα πρὸς ὑπομονὴν καὶ ἀνδρείαν ἡμᾶς ἀλείφοντα*. Initium: *εἶπεν γέρων· ἐὰν ἔλθῃ* etc. Tum fol. 60. titulus + *ἀποφθέγματα ἤτοι πράξεις ἁγίων γερόντων*. Initium: *ἠρωτήθη ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἅγιος ἀθανάσιος ὁ ἐπίσκοπος ἀλεξανδρείας*. Et fol. 71. titulus + *περὶ τοῦ μὴ δεῖν εἰς ἐπίδειξιν ποιεῖν τι καὶ πλεονεξίαν ἀποστρέφεσθαι*. Initium: *ποτὲ εἰς τὰ κελλία ἑορτῆς γενομένης*. Et fol. 84. titulus + *τίσιν ἐπιτρέπειν χρὴ τὰς ἀποδημίας. καὶ πῶς ἐπανιόντας αὐτοὺς ἐπανακρίνειν*. Initium: *καὶ τὴν μὲν ἀποδημίαν ἐπιτρεπέτω τῷ δυναμένῳ ἀβλαβῶς* etc. Tum sequuntur alii plurimi tituli ex Basilii Regulis fusioribus, et brevioribus plerumque desumpti, quæ fere totæ hic inseruntur, sed interpolatæ.

XCVIII.

XCVIII.

Codex chartaceus, seu bombycinus, in quarto, constans chartis 262. scriptus seculo XIV, nempe anno mundi 6829 (Christi 1321) a Germano Monacho, qui pagina ultima hæc adnotavit + ἐτελειώθην (sic) τὸ παρὸν βιβλίον εὐδοκȣ̃ντος τȣ̃ φιλαγάθȣ θεȣ̃, διὰ χειρὸς ἐμȣ̃ τȣ̃ ἁμαρτωλȣ̃ τάχα κ̀ μοναχȣ̃ γερμανȣ̃· ἐν μηνὶ ἰȣνίῳ ἰνδ. δ'. ἐν τῷ ἔτι (sic) ,ςω̃ κθ'. ἡλίȣ κύκλος, κέ. τῆς σελήνης ή. κ̀ οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτῶ εὔχεσθαί μοι διὰ τὸν κύριον ὅπως ῥύσεταί μοι τȣ̃ πυρὸς τῆς γεέννης. *etc.*

I. Fol. 1. *a.* Index omnium opusculorum, seu λόγων in codice contentorum, et absolvitur fol. 8. *b.* Recensentur λόγοι omnino centum et quinque. Incipit index: ἀρχὴ σὺν θεῷ περὶ σιωπῆς et cetera, ut infra fol. 9.

II. A folio primo usque ad folium 25. inclusive codex suppletus est manu recentiore, nempe seculi XV. Folio nono titulus: ἀρχὴ σὺν θεῷ· περὶ σιωπῆς κ̀ ἡσυχίας κ̀ βίȣ ἠρέμȣ τȣ̃ συνίστασθαι δυναμένȣ πρὸ παντὸς ἑτέρȣ, ἀπὸ ἐποχῆς γλώττης κ̀ πραΐας (sic) καρδίας ἐν ᾧ κ̀ μικρὸς ἔπαινος· ὡς ἀπὸ ἰδιωτικῶν χειλέων προσφερόμενος τῷ ὁσίῳ πατρὶ ἰσαὰκ τῷ σύρῳ. Incipit: μέγιστα ἁμαρτήματα πάνυ δυσΐατα. Explicit fol. 23. *b.* sic: τὰ δὲ ἐπιγράμματα τῶν λόγων ταύτης τῆς βίβλȣ, ἔχȣσιν ȣ̃τως· ὡς ἐν πίνακι προτιθέμενα.

III. Fol. 24. *a.* Incipiunt sermones Isaaci Syri. Titulus: λόγοι ἀσκητικοὶ τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἰσαὰκ σύρȣ τȣ̃ ἀσκητȣ̃ κ̀ ἀναχωρητȣ̃ γενομένȣ ἐπισκόπȣ τῆς φιλοχρίστȣ πόλεως νινευΐ ἑρμηνευθέντες ὑπὸ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν τȣ̃ ἀββᾶ ἀβραμίȣ· κ̀ τȣ̃ ἀββᾶ πατρικίȣ τῶν φιλοσόφων κ̀ ἡσυχαστῶν ἐν τῇ λάβρᾳ τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν σάβα: λόγος ά. Περὶ ἀποταγῆς κ̀ μοναχικῆς πολιτείας. Incipit: ὁ φόβος τȣ̃ θεȣ̃, ἀρχὴ τῆς ἀρετῆς. Explicit fol. 28. *b.* sic: εἰς τὰ ἀγαθὰ ἔργα αὐτῷ σὺν τῷ αὐτȣ̃ πατρὶ κ̀ τῷ ἁγίῳ πνεύματι· δόξα τιμὴ κ̀ εὐχαριστία κ̀ προσκύνησις, εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

IV. Fol. 28. *b.* Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃: λόγος β'. Initium: ἡ εὐχαριστία τȣ̃ λαμβάνοντος ἐρεθίζει τὸν διδόντα τȣ̃ δȣ̃ναι δωρήματα μειζότερα τῶν προτέρων. Explicit fol. 32. *b.* sic: τῆς φλογὸς τῆς ἐν αὐτῷ· τῷ δὲ θεῷ ἡμῶν δόξα εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Hic sermo in indice prædicto inscribitur: περὶ εὐχαριστίας.

V. Fol. 32. *b.* Tit. λόγος γ'. Incipit: ὅταν μὴ εἰσέλθωσιν. Explicit fol. 35. *a.* sic: τȣ̃ ἀγωνίσασθαι ἐν τȣ́τοις. Hic sermo in indice inscribitur: περὶ μερίμνων (sic) βιωτικῶν.

VI.

VI. Fol. 35. *a*. Tit. + τȣ͂ αὐτȣ͂ περὶ λογισμῶν ἐκ ποίων τρόπων γίνονται· λόγος δ'. Incipit: ἡ κίνησις τῶν λογισμῶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, ἐκ τεσσάρων αἰτιῶν γίνονται (sic). Explicit fol. 36. *a*. sic: ἔν τινι τῶν μορρίων (sic) τῆς ψυχῆς, ȣ φοβεῖται.

VII. Fol. 36. *a*. Tit. τȣ͂ αὐτȣ͂ περὶ τῶν αἰσθήσεων. λόγος ε'. Incipit: αἱ αἰσθήσεις αἱ σώφρονες κ) συνηγμέναι.

VIII. Fol. 39. *a*. Tit. + τȣ͂ αὐτȣ͂ περὶ τῆς εὐσπλαγχνίας τȣ͂ δεσπότȣ· δι' ἧς ἐκ τȣ͂ ὕψȣς τῆς μεγαλωσύνης αὐτȣ͂ πρὸς τὴν ἀσθένειαν τῶν ἀνθρώπων συγκατέβη: λόγος ς'. Incipit: καὶ πάλιν ὁ κύριος ἡμῶν.

IX. Fol. 40. *a*. Tit. τȣ͂ αὐτȣ͂· περὶ ἀγάπης τȣ͂ θεȣ͂ κ) τῆς ἐν αὐτῇ ἀναπαύσεως· λόγος ζ'. Incipit: ψυχὴ ἡ τὸν θεὸν ἀγαπῶσα. Explicit fol. 47. *b*. sic: δι' ὃ ἐπεδήμησεν ὁ χριστὸς ᾧ ἡ δόξα σὺν τῷ πατρὶ κ) τῷ ἁγίῳ πνεύματι εἰς τȣ̀ς αἰῶνας ἀμήν.

X. Fol. 47. *b*. Tit. + τȣ͂ αὐτȣ͂· περὶ τȣ͂ μακρύνεσθαι τȣ͂ κόσμȣ, κ) πάντων τῶν θολȣ́ντων τὸν νȣ͂ν. λόγος ή. Incipit: πολλὴν ὁ θεὸς δέδωκε τοῖς ἀνθρώποις τὴν τιμήν. Explicit fol. 52. *b*. sic: ἵνα μάθῃς εὐχαριστεῖν.

XI. Fol. 52. *b*. Tit. + περὶ μνήμης θεȣ͂ κ) ἐξαγορεύσεως, κ) βίȣ διορθώσεως· λόγος θ'. Incipit: μνημόνευε τȣ͂ θεȣ͂.

XII. Fol. 54. *a*. Tit. + περὶ ψευδωνύμων μοναστῶν· κ) τῶν ἀληθῶς νεκρωθέντων σὺν τοῖς παθήμασι κ) ταῖς ἐπιθυμίαις κ) πάσῃ ματαίᾳ ἡδονῇ· κ) τὴν ταπείνωσιν ἀγαπησάντων· λόγος δέκατος. Incipit: οἷς ὁ κόσμος νενέκρωται.

XIII. Fol. 54. *b*. Tit. + περὶ τιμῆς θεȣ͂ κ) δόξης κ) τιμῆς ἀνθρώπων κ) δόξης· κ) ὅτι ἡ ταπείνωσις ἕλκει πρὸς ἑαυτὴν πᾶσαν δόξαν ἤγȣν θείαν κ) ἀνθρωπίνην· λόγος ιά. Incipit: σπȣ́δασον καταφρονηθῆναι.

XIV. Fol. 56. *a*. Tit. + τȣ͂ αὐτȣ͂· ὅτι συμφερόντως συνεχώρησεν ὁ θεὸς δεκτικὴν εἶναι τῶν παθῶν τὴν ψυχήν: λόγος ιβ'. Incipit: τὸ ἔν τινι συμπτώματι τῆς ἁμαρτίας ὀλισθαίνειν.

XV. Fol. 57. *a*. Tit. + τȣ͂ αὐτȣ͂ κατήχησις ἀξία πολλῆς προσοχῆς ὅτι περὶ διαφόρων λέγει ὑποθέσεων ἐν ἐπιτομῇ: λόγος ιγ'. Incipit: τῆς ἐν σοφίᾳ ἐργασίας ἀτίμητον κτῆμα. Explicit fol. 59. *b*. sic: τὴν τȣ́των ἀποδίωξιν.

XVI. Fol. 60. *a*. Tit. + κατήχησις δεομένη πολλῆς προσοχῆς· ὅτι πεπυκνομένη ἐστὶ τοῖς νοήμασι· κ) ȣ δεῖ παροδικῶς ἀναγινώσκεσθαι, ἀλλ' ἐσκεμμένως κ) νȣνεχῶς: + ὁ σωματικὸς κόπος κ) ἡ μελέτη τῶν θείων γραφῶν, φυλάττει τὴν καθαρότητα· τὴν δὲ ἐλπίδα κ) τὸν φόβον συνιστᾷ ἐν τῇ διανοίᾳ, ὁ μακρυσμὸς τῶν ἀνθρώπων, κ) ἡ ἀδιάληπτος προσευχή: λόγος ιδ'. Incipit: ἑως ȣ̓ δέξεται ἀνθρω-

ἄνθρωπος τὸ παράκλητον πνεῦμα, δέεται τῶν θείων γραφῶν. Hæc verba citantur a Glyca in quæstionibus pag. 189. codicis CXI.

XVII. Fol. 63. *a.* Tit. + κεφάλαιον διδάσκον ὑπὸ τίνος ὠφελεῖται ἄνθρωπος εἰς τὸ προσεγγίσαι τῷ θεῷ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτȣ̃. κ̀ τίς ἡ ἀληθὴς αἰτία ἡ προσεγγίζȣσα αὐτῷ κρυπτῶς τὴν βοήθειαν· κ̀ τίς πάλιν ἡ αἰτία ἡ ἄγȣσα τὸν ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν: λόγος ιέ. Incipit: *μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ γινώσκων.*

XVIII. Fol. 64. *b.* Tit. + περὶ ταπεινώσεως κ̀ πειρασμῶν κ̀ τȣ̃ μέμφεσθαι ἑαυτὸν κ̀ πῶς πτωματίζεται ὁ μὴ ταπεινȣ́μενος: λόγος ις'. Incipit: *διὰ τȣ̃το δὲ ὁ οἰκτίρμων θεός.*

XIX. Fol. 65. *b.* Tit. + περὶ ἁμαρτιῶν τῶν γινομένων ἀπό τινος συμβεβηκότος· κ̀ περὶ ἀκȣσίων κ̀ ἑκȣσίων: λόγος ιζ'. Incipit: ἔστιν ἁμαρτία ἀπὸ ἀσθενείας γινομένη· εἰς ἣν ἀκȣσίως ὁ ἄνθρωπος ἀνθέλκεται· κ̀ ἔστιν ἁμαρτία ἑκȣσίως γινομένη κ̀ ἀπὸ ἀγνοίας. συμβαίνει δὲ πάλιν. Explicit fol. 67. *b.* sic: ἐν τῇ ἀναστάσει τῆς κρίσεως.

XX. Fol. 67. *b.* Tit. + περὶ τῶν λόγων τῆς θείας γραφῆς τῶν πρὸς μετάνοιαν ἐρεθιζόντων, ὅτι πρὸς τὴν ἀσθένειαν τῶν ἀνθρώπων ἐῤῥέθησαν, ἵνα μὴ ἀπώλωνται ἀπὸ θεȣ̃ ζῶντος· κ̀ ὅτι ȣ̓ δεῖ πρὸς ἀφορμὴν τȣ̃ ἁμαρτάνειν ἐκλαμβάνειν ταῦτα: λόγος ιή. Incipit: τὴν ἀνδρείαν ἣν οἱ πατέρες ἐν ταῖς γραφαῖς αὐτῶν τεθείκασι.

XXI. Fol. 69. *a.* Tit. + ἐν τίνι φυλάττεται τὸ κάλλος τῆς μοναχικῆς πολιτείας· κ̀ τίς ὁ τρόπος τῆς τȣ̃ θεȣ̃ δοξολογίας: λόγος ιθ'. Inc. δεῖ τὸν μοναχόν.

XXII. Fol. 70. *a.* Tit. + περὶ τῆς ἐναλλαγῆς κ̀ τροπῆς τῆς γινομένης τοῖς ὁδεύȣσιν ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἡσυχίας τῇ ὑπὸ θεȣ̃ τεταγμένῃ· συμβαίνει γὰρ σκυθρωπότης κ̀ ψυχικὸς πνιγμός· κ̀ ἐξαίφνης χαρὰ κ̀ ἀσυνήθης θερμότης· δόξα τῷ εὐθετȣ̃ντι τὰς ὁδȣ̀ς ἡμῶν ἀμήν: λόγος κ'. Incip. ὁ συνελθὼν τῷ νοῒ αὐτȣ̃.

XXIII. Fol. 70. *b.* Tit. + τȣ̃ αὐτȣ̃· περὶ τῶν ἡσυχαζόντων πότε ἄρχονται νοεῖν etc. λόγος κά. Incip. λέγω σοι πρᾶγμα κ̀ μὴ διστάσῃς.

XXIV. Fol. 71. *b.* Tit. + περὶ τȣ̃ μὴ δεῖν τὸν δȣ̃λον τȣ̃ θεȣ̃ τὸν πτωχεύσαντα ἀπὸ τῶν κοσμικῶν κ̀ ἐξεληλυθότα εἰς ἀναζήτησιν ἑαυτȣ̃ διὰ τὸ μὴ ἐφθακέναι τὴν κατάληψιν τῆς ἀληθείας· φόβῳ τȣ́τȣ παύσασθαι τῆς ἀναζητήσεως, κ̀ ψυχρανθῆναι τῆς θέρμης τῆς τικτομένης ἀπὸ τȣ̃ πόθȣ τῆς ἐρεύνης τῶν μυστηρίων αὐτῶν· δι' ὧν τρόπων πέφυκεν ὁ νȣ̃ς φύρεσθαι ἐν τῇ μνήμῃ τῶν παθῶν: λόγος κά. Incipit: τρεῖς εἰσὶ τάξεις.

XXV. Fol. 72. *b.* Tit. + περὶ τῶν τρόπων τῆς εἰς θεὸν ἐλπίδος· κ̀ τίνα δεῖ ἐλπίζειν ἐπὶ τὸν θεόν· κ̀ τίς ἐστὶν ὁ ἀσυνέτως

κ̀ ἀφρόνως ἔχων τὴν ἐλπίδα: λόγος κγ'. Incipit: γίνεται ἐλπὶς ἐν τῷ θεῷ διὰ τῆς ἐγκαρδιακῆς πίστεως.

XXVI. Fol. 74. *b.* Tit. + περὶ φυλακῆς κ̀ τηρήσεως τῆς ἐκ τῶν χαύνων κ̀ ἀμελῶν· κ̀ ὅτι ἐκ τȣ̃ πλησιασμȣ̃ αὐτῶν, βασιλεύει ἐπὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἡ ἀμέλεια κ̀ ἡ χαυνότης· κ̀ πληρȣ̃ται ἀπὸ παντὸς πάθȣς ἀκαθάρτȣ· κ̀ περὶ τȣ̃ φυλάξασθαι ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἐγγύτητος τῶν νεωτέρων κ̀ ἀγενείων· ἵνα μὴ μολυνθῆ ὁ νȣ̃ς, ἐν τοῖς ἀκολάστοις λογισμοῖς: λόγος κδ'. Incipit: ὁ κωλύων τὸ στόμα αὐτȣ̃ ἐκ τῆς καταλαλιᾶς.

XXVII. Fol. 78. *b.* Tit. + περὶ ἀποταγῆς κόσμȣ κ̀ ἀποχῆς τῆς πρὸς ἀνθρώπȣς παῤῥησίας: λόγος κέ. Incipit: ὅταν ἀγαπήσωμεν φυγεῖν ἐκ τȣ̃ κόσμȣ.

XXVIII. Fol. 78. *b.* Tit. + περὶ δακρύων: λόγος κς'. Incipit: ἁγιάσωμεν αὐτόν.

XXIX. Fol. 80. *a.* Tit. + περὶ τάξεως ἀρχαρίων, κατήχησις πάνυ ἀναγκαιοτάτη κοσμȣ̃σα τὰ ἤθη τȣ̃ ἀνθρώπȣ: λόγος κζ'. Incipit: αὕτη ἐστὶν ἡ τάξις.

XXX. Fol. 81. *b.* Tit. + περὶ τάξεως μοναχικῆς πολιτείας κ̀ συντομίας κ̀ διαφορᾶς· κ̀ ποίῳ τρόπῳ τίκτονται αἱ ἀρεταὶ ἐξ ἀλλήλων: λόγος κή. Incip. ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς βιαίας.

XXXI. Fol. 82. *b.* Tit. + ὅτι ὠφέλιμον τοῖς ἡσυχασταῖς ἡ ἀργία ἀπὸ τῶν φροντίδων· κ̀ ἐπιζήμιος ἡ εἴσοδος κ̀ ἔξοδος, κ̀ ὁ περισπασμός: λόγος κθ'. Incip. ἄνθρωπος πολυμέριμνος.

XXXII. Fol. 83. *b.* Tit. + περὶ τῶν ὁδῶν τῶν πλησιάζειν τῷ θεῷ ποιȣσῶν etc. λόγος λ'. Incipit: μὴ νομίσῃς ὦ ἄνθρωπε.

XXXIII. Fol. 84. *a.* Tit. + περὶ τῆς ἀνωφελȣ̃ς ἀγρυπνίας τῆς νυκτὸς· κ̀ τῆς ἀπροσεξίας τῆς ἡμερινῆς διαγωγῆς etc. λόγος λά. Incip. ὁ μέντοι ἀμελῶν τȣ́τȣ.

XXXIV. Fol. 86. *a.* Tit. διήγησις ἁγίων ἀνδρῶν κ̀ λόγοι πανόσιοι ȣ̃ς παρ' αὐτῶν ἀκήκοα· κ̀ περὶ τῆς αὐτῶν διαγωγῆς: λόγος λβ'. Incip. ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἀπῆλθον εἰς κέλλαν τινὸς ἀδελφȣ̃.

XXXV. Fol. 91. *b.* Tit. + περὶ διαφορᾶς τῆς ἐν τῇ ἡσυχίᾳ διακρίσεως etc. λόγος λγ'. Incip. δόξα τῷ ἐκχέαντι πλȣσίως.

XXXVI. Fol. 92. *b.* Tit. + τȣ̃ αὐτȣ̃· περὶ ἀληθείας κατὰ ἐρώτησιν κ̀ ἀπόκρισιν. Incipit: ὥσπερ μόλις ἐκ μυριάδων ἀνθρώπων εἷς εὑρίσκεται. Deest numerus. Pag. 95. *b.* citatur ὁ μέγας κ̀ θεῖος γρηγόριος.

XXXVII. Fol. 96. *a.* Tit. + περὶ δυνάμεως τῆς ἐνεργείας τῶν κακιῶν τῆς ἁμαρτίας· ἤγȣν ὑπὸ τίνων συνίστανται κ̀ ὑπὸ τίνων παύονται: λόγος λδ'. Incip. ἕως ἂν τις ἀληθῶς μὴ ἐκ καρδίας μισήσει τὴν αἰτίαν τῆς ἁμαρτίας.

XXXVIII.

XXXVIII. Fol. 98. *b*. Tit. + περὶ διαφόρων τρόπων τῦ πολέμυ τῦ ἐκ τῦ διαβόλυ etc. λόγος λέ. Incip. ἔχει ἔθος παλαιὸν ὁ διάβολος.

XXXIX. Fol. 100. *a*. Tit. + ἄλλος τρόπος δεύτερος τῶν πολέμων τῦ ἐχθρῦ: λόγος λϛ'. Incipit: οὓς δὲ ἀνδρείυς.

XL. Fol. 101. *b*. Tit. + λόγος λζ'. ἕτερος τρόπος τῦ πολέμυ τῦ διαβόλυ τοιῦτος· πρόῤῥησις δυνατὴ πρὸς τὺς ἀνδρείυς. Quæ tamen verba sunt clausula superioris sermonis, etsi librarius scripserit ea ut titulum. Incipit: ὅταν ὖν μετὰ ταῦτα ὅλα ἐπαναστῇ ὁ διάβολος.

XLI. Fol. 102. *b*. Tit. (λόγος) λή. ἀντίῤῥησις ἄλλη τῦ πολέμυ τετάρτη. Incipit: λοιπὸν τῦτο μόνον.

XLII. Fol. 105. *a*. Tit. λόγος λθ'. Περὶ τῆς κινήσεως τῦ σώματος. Incipit: ἡ δὲ κίνησις τῶν μελῶν τῶν κάτω τῦ σώματος.

XLIII. Fol. 107. *a*. Tit. λόγος μ'. Περὶ τῶν εἰδῶν τῶν διαφόρων πειρασμῶν etc. λόγος μ'. Incipit: αἱ ἀρεταὶ ἀλλήλας διαδέχονται.

XLIV. Fol. 109. *a*. Tit. διαιρέσεις τῶν πειρασμῶν τύτων ἤγυν τῶν δέκα τῶν ἀγαθῶν: λόγος μά. Incip. οἱ πειρασμοὶ οἱ δέκα. Explicit fol. 111. *a*. sic: τῆς ἀγάπης· ἀμήν.

XLV. Fol. 111. *a*. Tit. Ὑπόθεσις τῇ ψυχῇ τῇ ζητύσῃ τὴν βαθεῖαν θεωρίαν τῦ βυθισθῆναι ἐν αὐτῇ ἀπὸ τῶν σαρκικῶν μολυσμῶν, τῶν ἀπὸ τῆς μνήμης τῶν πραγμάτων: λόγος μβ'. Incipit: πᾶν πρᾶγμα ὑψηλότερον ἄλλυ. Absolvitur fol. 116. *b*. εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Fol. 112. citatur vita S. Antonii a S. Athanasio scripta: ἐγὼ γάρ σοι ἀπόδειξιν ἐναργῆ ἀποδείκνυμι διὰ τὴν τῦ μαρτυρῦντος ἀλήθειαν· λέγω δὴ τῦ μακαρίυ ἀθανασίυ εἰπόντος ἐν τῷ περὶ τῦ μεγάλυ ἀντωνίυ συγγράμματι· ὅτι φησὶ ποτὲ ἱστάμενος ὁ μέγας ἀντώνιος ἐν τῇ προσευχῇ, εἶδε ψυχήν τινὸς ὑψυμένην μετὰ πολλῆς τιμῆς· κ̀ τὸν καταξιωθέντα τυχεῖν τῆς τοιαύτης δόξης ἐμακάρισεν· ἦν δὲ ὗτος ὁ μακάριος ἀμμῦν ἀπὸ τῆς νιτρίας· ἀπεῖχε δὲ ὄρος ἐκεῖνο, ἐν ᾧ διέτριβεν ὁ ἅγιος ἀντώνιος ἀπὸ τῆς νιτρίας διάστημα δεκατριῶν ἡμερῶν. Citatur etiam Dionysius Atheniensium Episcopus: ὡς ἔφησεν διονύσιος ὁ ἀθηνῶν ἐπίσκοπος.

XLVI. Fol. 116. *b*. Tit. λόγος μγ'. Ὑπόδειγμα κ̀ παραβολὴ περὶ τῆς κατὰ κυριακὴν κ̀ σάββατον θεωρίας. Incipit: ἡ κυριακὴ μυστήριον ἐστὶ.

XLVII. Fol. 118. *a*. Tit. λόγος μδ'. Τῦ αὐτῦ διήγησις περί τινος ἀδελφῦ ἁγίυ πάνυ ὠφέλιμος· κ̀ διὰ τῦτο ὀφείλει καθ' ἡμέραν ἀναγινώσκεσθαι. Incipit: τὶς τῶν ἀδελφῶν ἔγραψε ταῦτα.

XLVIII. Fol. 119. *a*. Tit. λόγος μέ. Περὶ φυλακῆς καρδίας. κ̀ θεωρίας λεπτοτέρας. Incipit: εἰ καταμόνας ὑπάρχεις.

XLIX. Fol. 120. *b.* Tit. λόγος μς'. Περὶ σημείων κ̓ ἐνεργημάτων τῆς ἀγάπης τȣ͂ Θεȣ͂. Incipit: ἡ ἀγάπη τȣ͂ Θεȣ͂, θερμή ἐστὶ τῇ φύσει.

L. Fol. 121. *a.* Tit. περὶ τρόπων τῶν ἀρετῶν κ̓ τῶν ȣ̓ τοιȣ́των: λόγος μζ'. Incipit: ἡ ἄσκησις μήτηρ τȣ͂ ἁγιασμȣ͂ ἐστὶν.

LI. Fol. 122. *b.* Tit. ἐρωτήσεις κ̓ ἀποκρίσεις τȣ͂ αὐτȣ͂: λόγος μή. Ἐρώτησις: ποίῳ δεσμῷ συνέχεται ἡ καρδία;

LII. Fol. 125. *b.* Tit. λόγος μθ'. Τȣ͂ αὐτȣ͂ περὶ νηστείας κ̓ ἀγρυπνίας. Incipit: ὁ ἐν πάσῃ τῇ ζωῇ αὐτȣ͂.

LIII. Fol. 136. *a.* Tit. περὶ τῆς προνοίας τȣ͂ θεȣ͂. Numerus deest. Incipit: νεώτερος τὶς ὀνόματι θεόδωρος. Explicit fol. 137. *b.* sic: εἰς τȣ̀ς αἰῶνας ἀμήν. Videntur tria hæc opuscula esse unum et idem opusculum in tria divisum a librario. Additur hæc clausula hic: τέλος τȣ͂ ά. βιβλίȣ τȣ͂ ἁγίȣ ἰσαὰκ τȣ͂ σύρȣ.

LIV. Fol. 137. *b.* Tit. ἀρχὴ τȣ͂ δευτέρȣ βιβλίȣ τȣ͂ ἁγίȣ ἰσαὰκ τȣ͂ σύρȣ· λόγος ά. περὶ ἀδιαλείπτȣ νηστείας· κ̓ τȣ͂ συνάξαι ἑαυτὸν ἐν ἑνὶ τόπῳ. etc. Incipit: ἐν πολλῷ καιρῷ πειραζόμενοι.

LV. Fol. 142. *b.* Tit. λόγος β'. Περὶ σιωπῆς κ̓ ἡσυχίας. Incipit: τὸ ἀεὶ σιωπᾷν.

LVI. Fol. 143. *a.* Tit. λόγος γ'. Incipit sine titulo: ἀδελφὲ ἐπειδὴ ἠναγκάσθην.

LVII. Fol. 144. *a.* Tit. περὶ τῶν σημείων τῆς ἡσυχίας, περὶ ὧν εἶπον οἱ πατέρες: λόγος δ'. Incipit: εἷς ἐξ αὐτῶν εἶπεν.

LVIII. Fol. 146. *a.* Tit. λόγος έ. Incipit: διότι γνωρίζω σε ἀγαπῶντα.

LIX. Fol. 148. *b.* Tit. περὶ ὑπομονῆς τῆς ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τȣ͂ θεȣ͂· κ̓ πῶς ἡ ἀντίληψις εὑρίσκεται ἐν αὐτῇ: λόγος ς'. Incipit: ὅσον καταφρονήσει ἄνθρωπος τȣ͂ κόσμȣ τȣ́τȣ. Explicit sic: ἀρεσάντων τῷ χριστῷ ἀμήν. Porro sex isti sermones reipsa sunt unus tantum sermo, ut opinor, a scriba in sex λόγȣς divisus.

LX. Fol. 150. *b.* Tit. τȣ͂ αὐτȣ͂ συμβȣλίαι πεπληρωμέναι ὠφελείας, ἃς ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐλάλησε τοῖς ἐν ταπεινώσει ἀκȣ́ȣσιν αὐτῷ: λόγος ζ'. Incipit: οὐκ ἔστιν ἔννοια ἀγαθὴ μὴ ȣ̓͂σα ἐκ τῆς χάριτος τῆς θείας. Absolvitur fol. 156. *a.* his verbis: ποιῆσαι σε ἐπάνωθεν αὐτȣ͂ τȣ͂ θανάτȣ.

LXI. Fol. 156. *a.* Tit. τȣ͂ αὐτȣ͂ περὶ τῆς ἀγγελικῆς κινήσεως τῆς πρὸς προκοπὴν τῆς ψυχῆς ἐν τοῖς πνευματικοῖς· διὰ τῆς προνοίας τȣ͂ θεȣ͂ ἐξυπνιζομένης ἐν ἡμῖν: λόγος ή. Incip. πρώτη ἔννοια ἡ ἐκ τῆς φιλανθρωπίας τȣ͂ θεȣ͂.

LXII. Fol. 157. *a.* Tit. περὶ δευτέρας ἐργασίας ἐν τῷ ἀνθρώπῳ: λόγος θ'. Incip. ἐργασία ἑτέρα μετὰ ταύτην.

LXIII.

LXIII. Fol. 157. *b.* Tit. περὶ τῆς ἀλλοιώσεως τῆς ἐν τῇ ψυχῇ γινομένης ἐν παντὶ καιρῷ τȣ͂ φωτὸς κ) τȣ͂ σκότȣς κ. τ. λ. λόγος ί. Incip. ἴδωμεν ὦ ἀγαπητοί. Absolvitur fol. 158. *b.* sic: εἰς τȣ̀ς αἰῶνας ἀμήν. Nempe quatuor isti sermones sunt unus sermo incipiens ȣ̓κ ἔστιν, et desinens ἀμήν.

LXIV. Fol. 159. *a.* Tit. τȣ͂ αὐτȣ͂ κεφάλαια μικρὰ, ἐν οἷς ὑπάρχȣσι νόες παρηλλαγμένοι, ἐν οἷς διδάσκει τὴν βλάβην τȣ͂ ζήλȣ τȣ͂ μωρȣ͂· τȣ͂ ὡς ἐκ προσώπȣ τȣ͂ θεȣ͂· τὸν φόβον τὲ κ) τὴν βοήθειαν τὴν ἐκ τῆς πρᾳότητος σὺν ἄλλοις τρόποις: λόγος ιά. Incip. ἄνθρωπος ζηλωτὴς ȣ̓δέποτε φθάνει τὴν εἰρήνην. Absolvitur fol. 163. *b.* sic: ἐν τῇ ἑτοιμασίᾳ τῆς ἀναπαύσεως αὐτȣ͂.

LXV. Fol. 163. *b.* Tit. περὶ λογισμῶν ἀκȣσίων πονηρῶν etc. λόγος ις' (sic). Incipit: εἰσὶ τινὲς οἱ ἐρείδοντες τὸ σῶμα. Absolvitur fol. 166. *a.* sic: ἀπὸ τȣ͂ νῦν κ) ἕως τȣ͂ αἰῶνος. Fortasse hic desinit sermo in duos a librario divisus, incipiens ἄνθρωπος, et desinens τȣ͂ αἰῶνος.

LXVI. Fol. 166. *a.* Tit. λόγος ιδ' (sic): ἑρμηνεία τῶν τρόπων τῆς ἀρετῆς· κ) τί ἐστιν ἡ ἰσχὺς ἑκάστȣ τὲ αὐτῶν· κ) τῆς διαφορᾶς ἑκάςȣ αὐτῶν. Incip. ἡ ἀρετὴ ἡ σωματική. Absolvitur fol. 167. *b.* sic: τῶν μυστηρίων.

LXVII. Fol. 167. *b.* Tit. λόγος ιέ. Περὶ τῆς καθάρσεως τȣ͂ σώματος κ) τῆς ψυχῆς κ) τȣ͂ νοός. Incip. ἡ κάθαρσις τȣ͂ σώματος ἐστίν. Sed adeo brevis est hic sermo, et sequens, ut putem, totum sermonem incipere pag. 166. *a.* sic: ἡ ἀρετὴ, et absolvi fol. 169. *b.* his verbis: κ) τῆς ἀγάπης ἀμήν.

LXVIII. Fol. 169. *b.* Tit. λόγος ιή (sic): πόσον γίνεται τὸ μέτρον τῆς γνώσεως· κ) πῶς τὰ μέτρα τὰ περὶ τῆς πίστεως. Incip. ἔστι κ) γνῶσις προηγȣμένη τῆς πίστεως· κ) ἔστι γνῶσις τικτομένη ἐκ τῆς πίστεως.

LXIX. Fol. 171. *a.* Tit. ἀποφθέγματα ψυχωφελῆ etc. λόγος ιθ'. Incipit: εἰπέν τις τῶν ἁγίων.

LXX. Fol. 172. *a.* Tit. ἀπόκρισις πρός τινα ἀδελφὸν etc. λόγος κ'. Incipit: οὐχὶ ὡς νομίζεις σύ.

LXXI. Fol. 172. *b.* Tit. περὶ τȣ͂ πῶς δεῖ ψάλλειν ἀσυγχύτως: λόγος κά. Incipit: θέλεις τρυφῆσαι ἐν τῇ δοξολογίᾳ τῆς λειτȣργίας σȣ.

LXXII. Fol. 173. *a.* Tit. περὶ τῆς ἀκηδίας etc. λόγος κβ'. Incip. ἡ ἀκηδία. Absolvitur pag. 173. *b.* sic: αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

LXXIII. Fol. 173. *b.* Tit. περὶ δακρύων: λόγος κγ'. Incip. τὰ δάκρυα τὰ ἐν τῇ εὐχῇ. Videtur absolvi fol. 176. *a.* sic: τȣ̀ς καταδιώκοντας αὐτόν. αὐτῷ ἡ δόξα.

LXXIV.

LXXIV. Fol. 176. *a.* Tit. περὶ ὑπερηφανείας. λόγος κς'. Incipit: ὁ λόγος τȢ θεȢ ἀληθινός. Videtur absolvi fol. 179. *b.* sic: αὐτȢ τὴν ἰσχὺν ἀμήν.

LXXV. Fol. 179. *b.* Tit. διὰ ποίας αἰτίας ἀφίησιν ὁ θεὸς τὰς πειρασμὰς ἐπὶ τὰς ἀγαπῶντας αὐτόν. λόγος κή. Incip. ἐκ τῆς ἀγάπης.

LXXVI. Fol. 181. *a.* Tit. περὶ τȢ συνιέναι τὸ ἐν ποίῳ μέτρῳ ἵσταται τὶς ἐκ τῶν κινȣμένων ἐν αὐτῷ λογισμῶν. λόγος κθ'. Incip. ἄνθρωπος ὅσον ἐστὶν ἐν ἀμελείᾳ. Explicit fol. 183. *b.* sic: εἰς τὰς αἰῶνας ἀμήν. Forsan hic, et superior sunt unus sermo.

LXXVII. Fol. 183. *b.* λόγος λ'. Incipit: εὐλογημένη ἡ τιμὴ τȢ κυρίȣ.

LXXVIII. Fol. 185. *b.* λόγος λά. Incip. μὴ ψηφίσῃς ἀργίαν τὴν ἔκστασιν τῆς εὐχῆς. Explicit: ἀμήν.

LXXIX. Fol. 191. *a.* λόγος λβ'. Incipit: κατὰ μίαν κ̀ μίαν.

LXXX. Fol. 194. *b.* λόγος λγ'. Incipit: διάνοια μὲν συνηγμένη τȢ κεφαλαίȣ τȢτȣ ἐστί.

LXXXI. Fol. 197. *a.* λόγος λδ'. Incipit: τελειότης παντὸς δρόμȣ.

LXXXII. Fol 202. *b.* λόγος λέ. Incipit: ὦ ἄνθρωπε ἐλάχιστε θέλεις μαθεῖν.

LXXXIII. Fol. 204. *b.* λόγος λς'. Incipit: ἐὰν ἅπαξ ἐπίστευσας τῷ κυρίῳ.

LXXXIV. Fol. 210. *b.* λόγος λζ'. Incipit: ἰσχυρός ἐστὶν ἀληθῶς.

LXXXV. Fol. 211. *a.* + ἐκλογὴ συντόμων κεφαλαίων: λόγος λή. Incipit: ἡ ἀλήθειά ἐστιν, αἴσθησις κατὰ θεόν.

LXXXVI. Fol. 212. *a.* περὶ σωφροσύνης: λόγος λθ'. Incipit: ὦ σωφροσύνη πόσον λαμπρύνεται τὸ κάλλος σȣ.

LXXXVII. Fol. 213. *b.* λόγος μ'. Incipit: ἄκȣσον ἀγαπητὲ· ἐὰν θέλεις.

LXXXVIII. Fol. 215. *b.* λόγος μά. Incipit: ταῦτα τὰ σημεῖα τῶν νηφόντων.

LXXXIX. Fol. 216. *a.* λόγος μβ'. Incipit: πρόσεχε σεαυτῷ ἀγαπητὲ ἀεί. Est brevissimus.

XC. Fol. 218. *b.* λογος μβ' (sic). Incipit: ὅσον ἐστί τις ἐν ἀκτημοσύνῃ.

XCI. Fol. 222. *a.* λόγος μγ'. Incipit: ὅταν θελήσεις στῆναι.

XCII. Fol. 223. *b.* λόγος μδ'. Incip. θέλω ἀνοῖξαι τὸ στόμα μȣ ἀδελφοί.

XCIII. Fol. 227. *b.* λόγος μέ. Incip. ἡ ψυχὴ ἐν ταῖς τρίβοις τῆς πολιτείας.

XCIV.

XCIV. Fol. 232. *a.* λόγος μς'. Incipit: ὅτε τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς σαρκός.

XCV. Fol. 233. *b.* λόγος μζ'. Incipit: ὅτε ἀφήσει τις τὴν τάξιν.

XCVI. Fol. 236. *a.* λόγος μή. Incip. ἡ γνῶσις ἡ ἀναστρεφομένη ἐν τοῖς ὁρατοῖς.

XCVII. Fol. 273. *b.* λόγος ν'. (sic). Incip. τὸ βεβαιωθῆναι τινά.

XCVIII. Fol. 238. *a.* λόγος νά. Incip. ἐὰν ἡ μνήμη τῶν ἀρετῶν.

XCIX. Fol. 239. *b.* λόγος νβ'. Incip. οὐκ ἔστι δυνατόν.

C. Fol. 241. *a.* λόγος νγ'. Incip. τὸ προκρίνειν τὸ ἀγαθὸν θέλημα.

CI. Fol. 242. *a.* λόγος νδ'. Incip. γέρων τις ἔγραψεν.

CII. Fol. 243. *b.* λόγος νέ. Incip. αἴσθησις πνευματική. Explicit fol. 244. *b.* sic: καὶ τῶν τόπων τῶν προσώπων.

CIII. Fol. 244. *b.* Titulus: ✝ τȣ̃ αὐτȣ̃ ἐπιστολὴ πρὸς συμεὼν τὸν ἀπὸ καισαρείας τῆς μεγάλης. Incipit: ἡ ἐπιστολή σȣ ὦ ἅγιε ȣ̓χὶ λόγȣς ἐγκεχαραγμένȣς ἔχει ἐν αὐτῇ· ἀλλὰ τὴν ἀγάπην. Absolvitur fol. 262. *a.* sic: εἰς τȣ̀ς αἰῶνας ἀμήν.

XCIX.

Codex chartaceus bombycinus, in folio, constans chartis 280, mutilus in fine, exaratus seculo XV.

I. Pag. 1. Tit. Συλλογὴ ἐκ τῶν γεροντικῶν λόγων· καὶ ἐκ διαφόρων ἑτέρων βιβλίων ἀθροισθεῖσα· πολλήν τινα ὠφέλειαν προξενȣ̃σα τοῖς ἐντυγχάνȣσιν αὐτῇ. — Διδασκαλία τȣ̃ ἀββᾶ μακαρίȣ. Initium: διηγήσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς ἠσαΐας ὅτι καθεζομένȣ μȣ πλησίον ποτὲ τȣ̃ ἀββᾶ μακαρίȣ. Pag. 3. affertur excerptum ex vita S. Paisii: ceteræ vero narrationes quæ afferuntur usque ad finem codicis, titulo carent omnes, aut fere omnes, qui indicet undenam desumptæ sint.

C.

Codex chartaceus, in quarto, mutilus initio, ubi desunt octo chartæ, seu quaternio, constans modo 30. quaternionibus, i. e. chartis 240: quarum in ultima scriptum est recentiore manu: τὸ παρὸν βιβλίον τȣ̃ ὁσίȣ ἐφραὶμ ὑπάρχει τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν ἁγίων φανέντων: ͵αχνέ· μηνὶ ἀπριλλίω ιή.

Conti-

Continet sermones S. Ephraimi Syri, quorum multi sunt brevissimi. I. est mutilus. II. τϐ αὐτϐ ἁγίϐ πατρὸς ἡμῶν· ἐφραὶμ παραίνεσις πρὸς ἀρχαρίϐς μοναχϐς. Inc. ἐάν τις ὑπὸ μεγάλης. III. τϐ αὐτϐ ... παραίνεσις πρὸς ἀρχαρίϐς μοναχϐς. Inc. ἀγαπητὲ, ἐὰν βάλης. IV. Inc. ὑπόθες ϐν ἀγαπητέ. V. καὶ περὶ τϐ χρόνϐ μὴ ὀλιγώρει. VI. ἀδελφὲ μὴ ἐκλύϐ. VII. ἀδελφὲ ἀγωνίζϐ. VIII. ἀδελφὲ ἐὰν ἀποταξάμενος. IX. δεῖ κ̀ τϐς ἐξ οἴκτρϐ. X. ἀδελφὲ ἐπιστεύθης. XI. κατὰ μέρος οἰκοδομεῖται. XII. ἀδελφὲ ἠξιώθης. XIII. τοῖς ἐν κοινοβίοις. XIV. διαφόρως πολεμϐνται. XV. ἡ πίστις μήτηρ ἐστί. XVI. τοσαῦτα ἔτη. XVII. ἐὰν συμβῇ ἀδελφόν. XVIII. ἀδελφός τις διηγήσατό μοι. XIX. κατανύγηθι ψυχή μϐ. XX. μακάριοι οἱ τὸν θεόν. XXI. ὁ πόνος ἀναγκάζει με. XXII. ἀγωνιῶ ἀδελφοί μϐ. XXIII. μακάριος ἀδελφοί. XXIV. ἀγαπητὲ ἐαν ἀποταξάμενος. XXV. ὁ δὲ ὑπὸ τῆς ὀξυχολίας. XXVI. ὅτι ϐ δεῖ παίζειν. XXVII. ὁ κατελθὼν κύριος. XXVIII. πῶς ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος. XXIX. δεῦτε πάντες ἀδελφοί. XXX. δεῦτε λοιπὸν ἀδελφοί. Omnes hi sermones sunt ascetici, et S. Ephraimo in titulis inscribuntur.

II. Pag. 177. Tit. + τϐ αὐτϐ ἁγίϐ ἐφραὶμ· λόγος εἰς τὸν σταυρόν· κ̀ περὶ μετανοίας, κ̀ τῆς δευτέρας τϐ κυρίϐ ἡμῶν ἰησϐ χριστϐ παρϐσίας. Initium: πᾶσα ἑορτὴ κ̀ πᾶσα πρᾶξις.

III. Pag. 191. sequuntur quæstiones et interrogationes. Deest titulus. Initium: ἐρώτησις: πῶς γέγραπται περὶ τῶν (sic) ὅτι τϐς μϊσϐντας σε κύριε ἐμΐσησα etc.

IV. Pag. 226. Tit. + παραίνεσις τϐ ἁγίϐ ἐφραίμ. Initium: τὸν θεὸν φοβϐ ἀγαπητὲ, κ̀ τὰς ἐντολὰς αὐτϐ τήρει.

V. Pag. 227. Tit. + περὶ μακροθυμίας κ̀ ἀνεξικακίας. Initium: ἐὰν συμβῇ κακία.

VI. Pag. 231. Tit. + παραίνεσις περὶ παθῶν ψυχικῶν. Initium: ἀνὴρ ἐν ἀμελείᾳ διάγων.

C I.

Codex chartaceus, in octavo, scriptus seculo Christi XVII, nempe anno Mundi 7123, Domini 1615. Fuit Monasterii Sanctæ Æcaterinæ Sinaitarum; nam in margine primæ chartæ legitur: τῆς ἁγίας αἰκατερίνης τῶν σιναϊτῶν. *Constat chartis 256.*

I. Pag. 1. Tit. Συλλογὴ ἐκ τῶν γεροντικῶν λόγων κ̀ ἐκ διαφόρων ἑτέρων βιβλίων ἀθροισθεῖσα· πολλήν τινα ὠφέλειαν προξενϐσα τοῖς ἐντυγχάνϐσιν αὐτῷ. — Διδασκαλία τϐ ἀββᾶ μακαρίϐ. Initium: διηγήσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς ἠσαΐας· ὅτι καθεζομενϐ ποτὲ πλησίον τϐ

ἀββᾶ

ἀββᾶ μακαρίου. Hæc sylloge narrationibus, exemplis, sententiis constat desumptis ex Gerontico, ex Vita S. Paësii scripta a S. Joanne Colobo (pag. 6.), ex libro Hippolyti τοῦ γνωρίμου τῶν ἀποστόλων (pag. 22.), ex Gregorio Dialogo (pag. 67.), ex Actis S. Martyris καριψαμὰ (pag. 70.), ex vita τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος λουκιανοῦ πρεσβυτέρου ἀντιοχείας τῆς μεγάλης (pag. 70. versa), ex Palladio (pag. 75.), et ex aliis.

II. Pag. 208. Tit. βίος κὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ὀνουφρίου. Initium: ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος παφνούτιος. Memoratur a Fabricio.

III. Pag. 220. Tit. βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου. Initium: ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν εὐφρόσυνος ἐν κώμῃ τινὶ γεννηθεὶς παρὰ πιστῶν γονέων κὶ ἀγροίκως ἀνατραφείς.

C I I.

Codex chartaceus, in 8, constans foliis 256, scriptus anno Domini 1617. Amanuensis in fine addidit: τὸ παρὸν πατερικὸν ὑπάρχει ἐμοῦ μαξίμου ἱεροδιακόνου· ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ: ,ζρκέ, *idest:* Hoc Patericon est mei Maximi Sacri Diaconi. Scriptum fuit manu mea (*anno ab orbe condito*) 7125. *Fuit Monasterii S. Catherinæ in monte Sina, ut patet ex his verbis in prima pagina recentius scriptis:* τῆς ἁγίας αἰκατερίνης τῶν σιναΐτων.

Fol. 1. *a.* Tit. Συλλογὴ ἐκ τῶν γεροντικῶν λόγων κὶ ἐκ διαφόρων etc. ut in duobus proxime superioribus codicibus. Incipit: διηγήσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς ἡσαΐας. Postrema verba codicis sunt: τὴν δὲ μετὰ θάνατον τοῦ εὐαγρίου, τὴν τούτου γραφὴν νεαρὰν κὶ ἰδιόγραφον. Tum recentiori manu addita sunt hæc = ,αψ', ἰουλίῳ δ', ἐξεφωνήθη ἡ ἀγάπη τῶν μοσχόβων, idest: *anno* 1700. *die* 4. *Julii, acclamata est caritas Moschovitarum.*

C I I I.

Codex chartaceus, in quarto, mutilus initio, et in fine, exaratus seculo XVII, constans chartis 192, quarum prima signata est num. 24, ultima num. 215.

Est Patericon quoddam, continens excerpta ascetica, ex Gerontico potissimum, ex Vitis Patrum, et e Sanctis Patribus qui Ascetica scripserunt. Nullus hic ordo servatur, nulla capi-

tum divisio. Prima pag. incipit: κοιμωμένων ἡμῶν. Postrema absolvitur his verbis: ἐκεῖνοι ἔχουσιν ἄρτον. Nihil aliud habeo quod notem de hoc codice.

SCRIPTORES ALII ECCLESIASTICI.

C I V.

Codicis membranei fragmentum, in quarto, constans chartis, seu membranis novem, exaratis seculo XII, charactere qui est ei similis quo scriptus fuit codex LXIII.

Codex, cujus pars erant hæ membranæ, Sermones continebat. Superest clausula trigesimi. Tum sequitur 31. apocryphus, Jacobo Apostolo suppositus, et hunc habet titulum: τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἰακώβου ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων τοῦ ἀδελφοθέου· διήγησις περὶ τῆς γεννήσεως τῆς παναγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας: δέσποτα εὐλόγησον: λόγος λά. Incipit: ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ ἰσραήλ. Vide Fabricium cod. Apocrypho pag. 66. tom. 1.

Sequebatur sermo 32. in Crucis Inventionem: sed nunc superest solus titulus.

C V.

Veterum membranarum fasciculus.

I. Prima membrana continet fragmentum Homiliæ in S. Papapium. Incipit ab his verbis: τε ἅπτεται· καὶ οἰκτρόν τι καὶ γοερὸν ἀνακλαύσασα, ἴασαι δοῦλε τοῦ θεοῦ· ἴασαι τὴν ἀθλίαν ἐμέ. Exarata est seculo XI.

II. Altera membrana exarata est seculo XIII. Continet fragmentum apocryphæ cujusdam narrationis, quæ scripta ponitur a Clemente Episcopo Romano, Petri Apostoli miracula quædam referente.

III. Sequuntur binæ membranæ, quæ sunt fragmentum Missalis latini, exaratæ seculo XIV.

IV. Duæ aliæ membranæ, in quibus exarata sunt seculo

XVI.

XVI. in Creta insula a pluribus Notariis quinque instrumenta, duo nempe latine, et tria græce.

C V I.

Fragmentum codicis membranei in octavo, exaratum seculo XII, constans duabus membranis.

Continet epistolam Abgari ad Dominum nostrum Jesum Christum, et hujus responsionem, sed mutilam. Tit. + ἐπιστολὴ γραφεῖσα ὑπὸ αὐγάρου τοπάρχȣ σωτῆρι ἰησȣ̃· καὶ πεμφθεῖσα διὰ ἀνανίȣ κούρσωρος εἰς ἱεροσόλυμα. Idest: *Epistola scripta ab Abgaro Toparcha Salvatori Jesu, et missa per Ananiam cursorem in Jerusalem.*

Inscriptio. Αὔγαρος τοπάρχης ἰησȣ̃ σωτῆρι ἀγαθῷ ἀναφανέντι ἐν πόλει ἱεροσολύμοις χαίρειν. Idest: *Abgarus Toparcha Jesu Salvatori bono, qui apparuit in civitate Jerosolymorum, salutem.* Epistola. Η῎κȣσταί μοι τὰ περὶ σȣ̃ καὶ τῶν σῶν ἰαμάτων· ὡς ὅτι ἄνευ φαρμάκων καὶ βοτανῶν ὑπὸ σοῦ γινομένων ποιεῖς θεραπείας· ἀλλὰ καὶ ἐν λόγωι τυφλȣ̀ς βλέπειν ποιεῖς· χωλȣ̀ς περιπατεῖν· λεπροὺς καθαρίζεις· καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα ἐκβάλλεις· καὶ τȣ̀ς ἐν μακρονοσίᾳ βασανιζομένȣς θεραπεύεις· καὶ γυναῖκα αἱμορροοῦσαν σοῦ ἁψαμένην ἰάσω· καὶ νεκρȣ̀ς ἤγειρας· καὶ ταῦτα ἀκȣ́σας περὶ σοῦ· κατανοῦν (sic) ἐθέμην τὸ ἕτερον τῶν δύο· ἢ ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ καὶ ποιεῖς ταῦτα. ἢ ὅτι υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ ποιῶν ταῦτα· ἰδοὺ τοίνυν γράψας ἐδεήθην σοῦ σκυλῆναι καὶ ἐλθεῖν πρός με· καὶ τὸ πάθος ὅ ἔχω. θεραπεύσεις· ἤκουσαι δέ μοι ὅτι καὶ οἱ ἰουδαῖοι καταγογγύζουσί σοι· καὶ βούλονταί σε ἀποκτεῖναι· πόλις οὖν ἐστί μοι σεμνή. ἥτις ἀρκέσει ἀμφοτέροις ἀμήν.

Sequitur responsio. Tit. + τὰ ἀντιγραφέντα παρὰ ἰησȣ̃ πρὸς αὔγαρον· καὶ πεμφθέντα δὶ ἀνανίου κούρσωρος.

Δέον πρῶτον δὶ ὃ ἀπεστάλην παρὰ τοῦ πέμψαντός με πληρῶσαι· καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι. ἀναληφθῆναί με πρὸς τὸν πέμψαντά με· καὶ μετὰ τὸ ἀναληφθῆναί με, ἀποστελῶ σοι ἕνα τῶν μαθητῶν μου ὀνόματι θαδδαῖον τὸν καὶ θωμᾶν· ὅστις καὶ θεραπεύσει σε· καὶ τȣ̀ς σὺν σοί· καὶ ζωήν σοι παράσχει (sic) καὶ τῆι πόλει σοῦ· ἥτις καλεῖται ἔδεσσα· πρὸς τὸ μηδέποτε αὐτῆς τινὰ κατισχύειν τῶν ἐχθρῶν· γέγραπται γὰρ περὶ ἐμȣ̃· ὅτι μακάριοι οἱ ἰδόντες με. καὶ πιστεύσαντες· τρισμακάριοι δὲ οἱ μὴ ἰδόντες με καὶ πιστεύσαντες· ἐπειδὴ δὲ σὺ μὴ ἑωρακώς με ἐπίστευσας, ἡτοίμασται σωτηρία ψυχῆς καὶ σώματος τῶι οἴκωι σου· πρὸς σωτηρίαν τῶν βλεπόντων σε· καὶ γὰρ

ἐγὼ ἔκλινα οὐρανὺς καὶ κατῆλθον διὰ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· ᾤκησα δὲ παρθενικὴν οἴκησιν· ἵνα τὴν παράβασιν τῶν ἐν παραδείσῳ ἐξαλείψω· ἑαυτὸν ἐταπείνωσα. ἵνα ὑμᾶς μεγαλυνῶ· αὕτη δὲ ἡ ἐπιστολή μυ ὅπυ ἐὰν προβληθῇ. εἴτε ἐν δίκῃ. εἴτε εἰς ὁδὸν· εἴτε ἐν πυρὶς... Reliqua desunt. Confer hasce cum iis quas profert ex Eusebio Fabricius.

C V I I.

Codex membraneus palimpsestus, in octavo, scriptus seculo XIII, constans chartis 214, sed initio mutilus.

Quæ antea in his membranis scripta fuerant, ita deleta sunt, ut vix aliqua hic et illic verba integra supersint, sed in ultimis multa supersunt adhuc verba, ex quibus apparet ibi scriptam fuisse odam, seu Canonem in S. Acacium.

Primæ quattuordecim paginæ chartaceæ sunt, ac nullius omnino pretii, neque ad codicem pertinentes. Pag. vero 15. prima verba sunt: ἐκ τῆς προφήτυ (lege προφητείας) τῦ μακαρίυ προφήτυ ζαχαρίυ υἱῦ βαραχίυ τῇ τετράδι κ̀ εἰκάδι τῦ ἑνδεκάτυ μηνὸς. Sermo habetur heic de Angelis. Totus autem codex est silva quædam, sive congeries indigesta fragmentorum, aut quæstiuncularum, et adnotationum nullo ordine dispositarum, tamque multarum, ut recenseri vix queant, nec mereantur, cum parvi momenti sint, ni fallor. Pag. 23. occurrit ἐπίλυσις τῦ πάτερ ἡμῶν, i. e. explicatio orationis Dominicæ, incipiens: πατέρα λέγεις ἄνθρωπε τὸν θεὸν, καλῶς λέγεις.

C V I I I.

Codex bombycinus, in folio, constans foliis 245, quorum duo priora, quum codex esset mutilus, restituta sunt seculo XVI, vel XVII. Scriptus est seculo XIV. circiter. Quum vero reliqua etiam folia magna ex parte mutila essent, is qui duo priora folia addidit, hæc quoque supplevit.

Codicis vetusti initium est folio 3. Pagina vero 2. primi folii hæc leguntur in margine + τὸ παρὸν ὑπάρχει τεὶς (sic) ἁγίας ἐκατερύνης τῶν συναΐτων, καὶ ὅπ . . . . . να ἔχει τὰς ἀρὰς τὸν ἁγίων πατέρων, κ̀ ἡ μερὶς αὐτῦ μετὰ τῦ ἰύδα. Et folio 244. a tergo, in margine + αὕτη ἡ βίβλος τῦ ξιφιλίνυ ὑπάρχει τῆς ἁγίας

ἁγίας αἰκατερίνης τῶν συναϊτῶν, καὶ εἴ τις αὐτὴν ξενώσαν τῆς μονῆς, νὰ ἔχει τὰς ἀρᾶς τῶν τ'. ιή θεοφόρων πατέρων.

Continet hic codex Joannis Xiphilini Archiepiscopi Constantinopolitani, qui seculo XI. floruit, homilias habitas singulis per annum Dominicis diebus. Nihil vero aliud sunt hæ homiliæ quam explicatio Euangelicæ Lectionis illius Dominicæ diei, in qua habitæ sunt.

I. Fol. 1. *a.* Titulus: τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἐξιφιλίνου (sic), εἰ (lege εἰς) τὴν κυριακὴν τὴν πρὸ τῆς χριστοῦ γεννήσεως. εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον. εὐλόγησον δέσποτα: idest, *Sancti Patris nostri Archiepiscopi CP. Xiphilini in Dominicam ante Christi nativitatem. Evangelium secundum Matthæum. Benedic domine.* Tum sic incipit homilia: προοιμοιάστως (lege ἀπροοιμοιαστως) ἀγαπητοὶ πρὸς ὑμᾶς διαλέξομαι σήμερον· ὅτι κ.τ.λ. Absolvitur fol. 9. *a.* sic: καὶ τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν· ἐν χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἀμήν.

II. Fol. 9. *a.* Incipit secunda Homilia. Titulus: εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον· κυριακῆ μετὰ τὰ χριστοῦ γέννα, idest: *Evangelium secundum Matthæum. Dominica post Christi nativitatem.* In margine πρόλογος. Incipit sic: ἔναγχος μὲν ὦ φιλότης τῇ τοῦ σωτῆρος γεννήσει τὰ εἰκότα συνεορτάσαμεν κ.τ.λ. Absolvitur fol. 15. *a.* sic: τῆς ἀκηράτου δόξης καταπολαύσωμεν ἐν χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

III. Fol. 15. *a* incipit 3. Hom. Titulus: εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον: κυριακὴ πρὸ τῶν φώτων, idest: *Evangelium secundum Marcum. Dominica ante lumina.* Incipit: φέρε δὴ καὶ σήμερον τὰ τῶν φώτων πρόβολμα μυστικῶς τῷ λόγῳ διακοσμήσωμεν.

IV. Fol. 20. *a.* quarta Homilia. Tit. ✝ εὐαγγέλιον κατὰ ματθ: κυριακῆ μετὰ τὰ φῶτα, idest: *Evangelium secundum Matthæum. Dominica post lumina.* Incipit: τί δὲ τὴν τῶν θεοφανίων πανήγυριν ἀπροσκύνητον καταλίπωμεν κ.τ.λ.

V. Fol. 25. *a.* quinta Hom. Tit. κυριακῆ δωδεκάτη τοῦ λουκᾶ. Incipit: οὐδὲν εὐχαριστίας κρεῖττον ἀγαπητοὶ ὥσπερ αὖ τοὐναντίον οὐδὲν ἀχαριστίας χεῖρον καθέστηκε.

VI. Fol. 30. *a.* sexta Hom. Tit. κυριακῆ τρεισκαιδεκάτη τοῦ λουκᾶ: i. *Dominica* 13. *Lucæ.* Incipit: οὐδέν τως (legendum οὕτως) ἀγαπητοὶ θολοῦν οἶδεν ἀνθρωπίνην διάνοιαν, ὡς τὸ τῶν παρόντων.

VII. Fol. 35. *a.* Tit. κυριακὴ τεσσαρεσκαιδεκάτη τοῦ λουκᾶ: i. *Dominica XIV. Lucæ.* Incipit: πολλὴ τοῦ χειμῶνος ἡ σφοδρότης· ἀλλὰ τὴν προθυμίαν κ.τ.λ.

VIII. Fol. 39. *b.* octava Homilia. Tit. κυριακὴ πεντεκαιδεκάτη τοῦ λουκᾶ: εὐλογησον δέσποτα, i. *Dominica* 15. *Lucæ. Benedic Domi-*

Domine. Incipit: ὑμεῖς μὲν ϗ αὖθις προθύμως συνεληλύθατε.

IX. Fol. 44. *a*. nona Hom. Tit. κυριακὴ τȣ̃ τελώνȣ ϗ φαρισαίȣ ✝ i. *Dominica Publicani et Pharisai*. Incipit: ȣ̓δὲν ἀπονοίας δεινότερον.

X. Fol. 48. *a*. decima Hom. Tit. κυριακὴ τȣ̃ ἀσώτȣ ✝ Incipit: ἀγαθὸς μὲν ὁ θεὸς πρὸς πάντας.

XI. Fol. 53. *b*. undecima Hom. Tit. κυριακὴ τῆς ἀπόκρεω: εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον. Incipit: φρικτὸν ἡμῖν ἀγαπητοὶ τὸ δικαστήριον σήμερον.

XII. Fol. 58. *a*. duodecima Hom. Tit. κυριακὴ τῆς τυρινῆς ✝ Incipit: ὁ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ σωτηρίας ὀρεγόμενος κύριος.

XIII. Fol. 63. *a*. Hom. XIII. Tit. κυριακη τῆς ὀρθοδοξίας. Incipit: καὶ οἱ διά τινος κλίμακος ἐπί τινα ὑψηλοτάτην περιωπὴν ἀνατρέχειν βȣλόμενοι.

XIV. Fol. 69. *b*. Hom. XIV. Tit. κυριακὴ δευτέρα τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς: i. *Dominica* 2. *Sanctæ Quadragesimæ*. Incipit: καὶ τὸ χρυσίον ἐπειδὰν κίβδηλον γένηται.

XV. Fol. 75. *a*. Hom. XV. Tit. κυριακὴ τρίτη τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς. Incipit: πάλαι μὲν ἡ τȣ̃ μωσέως ῥάβδος τȣ̃ ἰσραηλιτῶν προπορευομένη λαȣ̃.

XVI. Fol. 80. *a*. Hom. XVI. Tit. κυριακὴ τετάρτη τῶν νηστειῶν: i. *Dominica IV. Jejuniorum*. Incipit: φέρε καὶ τήμερον τὴν συνήθη τοῖς καλοῖς ὑμιν δαιτυμόσι παραθώμεθα τράπεζαν.

XVII. Fol. 84. *b*. Hom. XVII. Tit. κυριακὴ έ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς. Incipit: πῶς οἴεσθέ με διατεθῆναι τῇ προτεραίᾳ ἀγαπητοὶ ὁρῶντα τὴν ἀγαθὴν ὑμῶν προαίρεσιν. Folia 87, 88, et 89. etc. signata olim fuerunt numeris πς', πζ', πή, πθ'. etc. qui adhuc supersunt.

XVIII. Fol. 90. *a*. Hom. XVIII. Tit. κυριακὴ τῆς βαϊοφόρȣ. Incipit: ὁ μὲν νȣ̃ς τῶν προκειμένων ἡμῖν εἰς ἐξήγησιν εὐαγγελικῶν ῥημάτων τὴν σήμερον, πολὺς ὁμȣ̃ ϗ βαθύς. Folium 90, et 91. mutila sunt.

XIX. Fol. 95. *b*. Hom. XIX. Tit. κυριακὴ τȣ̃ θωμᾶ. Incipit: ἱκανῶς τῇ πρότερον (vel προτεραίᾳ: nam scriptum est per compendium) ἐπὶ τοῖς τȣ̃ δεσπότȣ κατὰ θάνατον τροπαίοις πανηγυρίσαντες.

XX. Fol. 101. *a*. Hom. 20. Tit. κυριακὴ τῶν μυροφόρων. Incipit: τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τȣ̃ κυρίȣ.

XXI. Fol 105. *b*. Hom. 21. Tit. κυριακὴ τȣ̃ παραλυτικȣ̃. Incipit: οὐδὲν τῶν τῆς θείας γραφῆς ἀνόνητον ἀδελφοί.

XXII. Fol. 110. (olim ρθ') Hom. 22. Tit. κυριακὴ τῆς σαμαρεί-

μαρείτιδος. Incipit: καὶ πάλιν ὁ πενιχρὸς ἑστιάτωρ (sic) τὴν πένησσαν ὑμῖν παρατίθησι τράπεζαν. Folium 114, olim 113, in margine infimo signatur num. ιέ. nimirum hic incipit 15. quaternio: singuli vero quaterniones constant foliis octo.

XXIII. Fol. 118. Hom. 23. Tit. κυριακὴ τȣ̃ τυφλȣ̃. Incipit: ἄπλετόν μοι τὴν τήμερον τὸ τῆς εὐαγγελικῆς ἀβύσσȣ καθέστηκε πέλαγος.

XXIV. Fol. 124. (olim ρκγ′) Hom. 24. Tit. κυριακὴ τῶν ἁγίων πατέρων. Incipit: στρατιῶται μὲν ϗ οἱ περὶ τὰ τακτικὰ ἀσχολȣ́μενοι.

XXV. Fol. 130. (quod est primum 17. quaternionis) Hom. 25. Tit. κυριακὴ τῶν ἁγίων πάντων. Initium: οὐκ ἄκαιρον οἶμαι περὶ τῆς τῶν μασσαλιῶν μυσαρᾶς αἱρέσεως βραχέα τὰ πρὸς ὑμᾶς διαλέξασθαι ἐπειδὴ ϗ τὴν τȣ́των ἀποβολήν τε ϗ ἀποκήρυξιν πανηγυρίζομεν σήμερον.

XXVI. Fol. 134. Hom. 26 Tit. κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆ τῶν ἁγίων πάντων. Incipit: φέρε δὴ τὸ τῆς διδασκαλίας τȣ̃το διακόνημα ϗ αὖθις ἀφοσιώσομαι· ϗ τὴν συνήθη παραθήσομαι τράπεζαν. In margine legitur hic titulus hujus homiliæ 26. κυριακὴ β′. τ . . . δρόμȣ.

XXVII. Homilia, quæ est in alio codice, hic deest.

XXVIII. Fol. 137. (olim ρλδ′, idest 134.) Hom. 27. Tit. κυριακὴ τρίτη τȣ̃ ματθαίȣ. Incipit: οὐδὲν φιλαργυρίας αἰνότερον· ȣ̓δὲν φιλοχρηματίας δεινότερον. Post folium 138. desunt duo folia, quorum duo tantum fragmenta supersunt. Itaque hæc homilia mutila est.

XXIX. Fol. 139. (olim ρλή) Hom. 28. Tit. κυριακὴ τετάρτη ἑ (sic) τȣ̃ ματθαίȣ. Incipit: ουδὲν τῆς ἀδιστάκτȣ πίστεως ἰσχυρότερον.

XXX. Fol. 143. (olim ρμβ′) a tergo, Homilia 29. Tit. κυριακὴ ἑ ς′ τȣ̃ ματθαίȣ. Incipit: πηγὴ πάλιν ἡμᾶς ἀδελφοὶ περικλύζει σωτήριος.

XXXI. Fol. 147. (olim ρμς′.) a tergo, Hom. 30. Tit. κυριακὴ ς′. ζ′ τȣ̃ ματθαίȣ. Inc. οἱ τὸ φιλεργὸν ϗ φιλόπονον τῆς μελίσσης θεοφιλῶς ἐκμιμȣ́μενοι.

XXXII. Fol. 151. (olim ρν′) a tergo, Hom. 31. Tit. κυριακὴ τῆς ἑνώσεως. Incipit: οὐδὲν ἀγάπης ἡδύτερον· ȣ̓δὲν τῆς κατὰ θεὸν ἑνώσεως ὑψηλότερον.

XXXIII. Fol. 155. (olim ρνδ′) a tergo, Hom. 32. Tit. κυριακὴ τȣ̃ ὄρȣ. Incipit: ὑπόθεσις προοιμίȣ γενέσθω μοι, ἡ κατὰ τὴν προκειμένην ἑορτὴν τῆς τȣ̃ θεȣ̃ ἐκκλησίας ὑπόθεσις.

XXXIV.

XXXIV. Fol. 159. (olim ρνή.) a tergo, Hom. 33. Tit. κυριακὴ τῶν ἀλλακτῶν. Incipit: ἄλλοι μὲν ὖν ἄλλα τεθήπασί τε κὴ ἐκθειάζυσι.

XXXV. Fol. 164. (olim ρξγ') a. Hom. 34. Tit. κυριακὴ ὀγδόη τῦ ματθαίυ. Incipit: ὁ μὲν τῆς ἡμετέρας σωτηρίας κηδόμενος κύριος.

XXXVI. Fol. 168. (olim ρξζ') a. Homilia 35. Tit. κυριακὴ θ'. τῦ ματθαίυ. Incipit: καὶ αἰσθηταὶ πανδαισίαι ὐ μονοειδῆ ἔχυσι τὰ ἐδέσματα.

XXXVII. Fol. 172. (olim ροά) b. Hom. 36. Tit. κυριακὴ ιά τῦ ματθαίυ. Incipit: φοβερὸν ἡμῖν ἡ παρῦσα ἡμέρα καθίστησι τὸ λογοθέσιον.

XXXVIII. Fol. 176. a. Hom. 37. Tit. κυριακὴ ιβ'. τῦ ματθαίυ. Incipit: οὐδὲν ὕτως ἀγαπητοὶ θολῦν οἶδεν ἀνθρωπίνην διάνοιαν, ὡς τὸ τῶν παρόντων ὀλοψύχως ἐξέχεσθαι.

XXXIX. Fol. 179. b. Hom. 38. Tit. εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον: κυριακὴ ἐν ᾗ ἡ μνήμη ἐπιτελεῖται τῆς ἀποτομῆς τῦ προδρόμυ. Incipit: δεινὸν ἀγαπητοὶ τὸ τῆς πορνείας ἁμάρτημα.

XL. Fol. 183. a. Hom. 39. Tit. κυριακὴ ιδ'. τῦ ματθαίυ. Incipit: ἐπὶ πολυτελῆ πανδαισίαν ὁ λόγος ἡμῶν ἀγαπητοὶ συγκαλεῖται τὴν σήμερον.

XLI. Fol. 187. a. Hom. 40. Tit. κυριακὴ πρὸ τῆς ὑψώσεως κατὰ ἰωάννην. Incipit: φέρε δὴ κὴ σήμερον τὴν συνηθη τοῖς καλοῖς ὑμῖν δαιτυμόσι παραθώμεθα τράπεζαν κὴ τὺς συνεληλυθότας ὡς οἰόντε δί αὐτῆς ἑστιάσωμεν.

XLII. Fol. 189. (olim ρπή.) a tergo, Hom. 41. Tit. κυριακὴ μετὰ τὴν ὕψωσιν. Incipit: ὥσπερ πολλὰ μέν εἰσι τὰ τὸν γενναῖον στρατιώτην χαρακτηρίζοντα. Post folium 191. deest folium. Itaque hæc Hom. 41. mutila est.

XLIII. Fol. 192. b. Hom. 42. Tit. κυριακὴ πρώτη β'. τῦ λυκᾶ. Incipit: ἐπειδὴ τῆς θείας ἀποῤῥαγέντες ζωῆς.

XLIV. Fol. 196. a. Hom. 43. Tit. κυριακὴ δευτέρα γ' τῦ λυκᾶ. Incipit: οὐδὲν ἀγάπης ἀνώτερον· ὐδὲν τῆς κατὰ θεὸν ἑνώσεως ὑψηλότερον· πασῶν γὰρ τῶν ἄλλων ἀρετῶν.

XLV. Fol. 220. a. Hom. 44. Tit. κυριακὴ τετάρτη τῦ λυκᾶ. Incipit: ἡ τῶν θείων λογίων ἀναγνωσις, λειμῶνι πολυανθεῖ κὴ εὐώδει προσέοικεν.

XLVI. Fol. 204. b. Hom. 45. Tit. κυριακὴ, charactere rubro: tum additur literis nigris λαθος διότι προεγγράφη ἡ δ'. Incipit: πάλιν ἡμῖν ἡ τῶν εὐαγγελικῶν φρεάτων ἀναβλύζει πηγη.

XLVII. Fol. 208. a. Hom. 46. Tit. κυριακὴ ς'. Incipit: οὐ μόνον

μόνον αἱ διδασκαλίαι κ̀ δημηγορίαι τȣ͂ σωτῆρος χριστȣ͂ κ̀ θεȣ͂ ἡμῶν ποικίλαι κ̀ διάφοροι.

XLVIII. Fol. 212. *b.* Hom. 47. Tit. κυριακὴ ϛ'. τȣ͂ λȣκᾶ. Inc. πάντα μὲν τὰ θεῖα λογια, χρηστὰ κ̀ ἐπωφελῆ τοῖς προσέχȣσι.

XLIX. Fol. 218. *a.* Hom. 48. Tit. κυριακὴ ἐν ᾗ ἡ μνήμη τελεῖται τȣ͂ ἁγίȣ παύλȣ τȣ͂ ὁμολογητȣ͂. εὐαγγέλιον κατὰ λȣκᾶν. Inc. ὑπόθεσις προοιμίȣ γενέσθω μοι σήμερον, ἡ κατὰ τὸν μέγαν παῦλον ὑπόθεσις· παῦλον λέγω τὸν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξȣ τῶν χριστιανῶν ὁμολογήσαντα πίστεως.

L. Fol. 222. *b.* Hom. 49. Tit. κυριακὴ ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται ὁ ἰάειρος. Inc. δυσάγωγον τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος εἰς ἀρετήν.

LI. Fol. 227. *b.* Hom. 50. Tit. κυριακὴ ἡ τȣ͂ λȣκᾶ. Inc.... δεινὸν ἡ οἴησις κ̀ τὸ μεγάλα περὶ αὐτȣ͂ φαντάζεσθαι.

LII. Fol. 232. *a.* Hom. 51. Tit. κυριακὴ ἐννάτη τȣ͂ λȣκᾶ. Inc. οὐδὲν φιλαργυρίας δεινότερον· ȣ̓δὲν φιλοχρηματίας αἰνότερον· οἴκȣς γὰρ ὁλοκλήρȣς ἀνέτρεψε. Nempe incipit ut homilia 27.

LIII. Fol. 237. *b.* Hom. 52. Titulus: κυριακὴ δεκάτη τȣ͂ λȣκᾶ. Inc. πολυμερῶς κ̀ πολυτρόπως ἀγαπητοὶ τὸν ἰȣδαϊκὸν λαὸν ἄνωθεν διεξάγων κ̀ παιδεύων ὁ κύριος.

LIV. Fol. 241. *a.* Hom. 53. Tit. κυριακὴ ἐνδεκάτη τȣ͂ λȣκᾶ. Inc. ἁβροτέραν ἡμῖν τὴν τράπεζαν ὁ θεῖος λȣκᾶς ἀγαπητοὶ προτίθησι σήμερον. Absolvitur hæc postrema Homilia, et codex fol. 245. his verbis: νῦν κ̀ ἀεὶ κ̀ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

C I X.

Codex chartaceus, in octavo, constans foliis 264, initio, et in fine mutilus, scriptus seculo XIV, aut fortasse etiam XV.

Continet Homilias, quarum auctorem esse Philotheum constat ex codicibus 118, et 119.

I. Fol. 1. Homilia, cujus deest initium. Prima quæ supersunt verba, sunt: τὸ ἐναντίον· ὅσον γὰρ ἀπλήστως κατατρυφήσεις. Absolvitur fol. 4. *a.*

II. Fol. 4. Tit. τῇ δ' τῆς ἁγίας εὐδομάδος (sic etiam in sequentibus): τȣ͂ αὐτȣ͂ διδασκαλία ἐκ πολλῶν συγγραμμάτων: idest: *Feria quarta sanctæ hebdomadis. Ejusdem sermo doctrinalis ex multis Scriptis.* Incipit: νηστεύοντες ἀδελφοὶ σωματικῶς· νηστεύσωμεν κ̀ πνευματικῶς.

III. Fol. 11. Tit. τῇ παρασκευῇ τῆς ἁγίας ἑβδομάδος. τȣ͂ αὐτȣ͂ λόγος διδασκαλικὸς εἰς τὸν μέγαν θεόδωρον: i. *Feria 6. magnæ hebd.*

hebd. Ejusdem sermo doctrinalis in Magnum Theodorum. Incipit: ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου κύριε· δίκαιον ἡμῖν σήμερον μετὰ τοῦ δαυὶδ ἀναφθέγξασθαι.

IV. Fol. 22. Tit. συνηγμένα διηγήματα ἐκ πολλῶν βιβλίων· τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας: i. *collecta enarrationes ex multis libris. Dominica Orthodoxiæ*. Incipit: μακάριοι γάρ φησιν οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ.

V. Fol. 29. Tit. τῇ β' ἑβδομάδι· λόγος διδασκαλικὸς ἐκ πολλῶν βιβλίων: ευλόγησον δέσποτα. Incip. ἡ τεσσαρακονθήμερος αὕτη νηστεία ἀγαπητοὶ ὥσπερ τις κλίμαξ ἐστὶ.

VI. Fol. 38. Tit. τοῦ αὐτοῦ· λόγος διδασκαλικὸς συλλεγμένος. τῇ δ' τῆς β' ἑβδομάδος. Incip. γράφει ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χριστὸς ἐν τῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ κεφαλαίῳ τοῦ εὐαγγελιστοῦ ματθαίου.

VII. Fol. 48. Tit. τῇ παρασκευῇ τῆς β' ἑβδομάδος· λόγος διδασκαλικὸς ἐκ περισσῶν βιβλίων. Incip. γράφει ὁ εὐαγγελιστὴς ματθαῖος· μᾶλλον δὲ ὁ κύριος.

VIII. Fol. 58. Tit. κυριακῇ β' τῶν ἁγίων νηστειῶν· λόγος διδασκαλικὸς εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ μάρκου. Incip. ὁ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς καιρὸς ἀδελφοί μου.

IX. Fol. 64. Tit. τῇ β' τῆς γ' ἑβδομάδος: τοῦ αὐτοῦ λόγος διδασκαλικὸς ψυχωφελὴς καὶ μνήμη θεοῦ. Incip. ἰδοὺ χάριτι χριστοῦ εἰς τὴν τρίτην ἑβδομάδα.

X. Fol. 73. Tit. τῇ δ' τῆς γ' ἑβδομάδος· λόγος διδασκαλικὸς περὶ νηστείας· εὐλ. δέσπ. Incip. ἥκεν ἡμῖν σήμερον ἱερεμίας ὁ προφήτης ὁ τοὺς ναοὺς παρασκευάζων τοῦ βασιλέως.

XI. Fol. 83. *a*. Tit. τῇ ς' τῆς γ' ἑβδομάδος: λόγος διδασκαλικὸς ἐπισυνηγμένος· εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου: περὶ προσευχῆς· εὐλ. δέσπ. Incip. φέρε τοίνυν εἰς μέσον τὸν εὐαγγελιστὴν λουκᾶν λέγοντα.

XII. Fol. 89. *b*. Tit. κυριακῇ γ' τῶν ἁγίων νηστειῶν· λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Incip. προτυπῶν καὶ προδιαγράφων ὁ μακάριος μωσῆς τὸν ζωοποιὸν καὶ θεῖον σταυρόν.

XIII. Fol. 98. *b*. Tit. τῇ β' τῆς δ' ἑβδομάδος λόγος διδασκαλικὸς· εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ἡσαΐου προφήτου περὶ τοῦ ἀμπελῶνος ὃν ἐφύτευσεν ἐν σωρήχ. Incip. ἔλαμψεν ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ.

XIV. Fol. 105. *b*. Tit. τῇ δ' τῆς δ' ἑβδομ. λόγος διδασκαλικὸς εἰς ῥητά τινα τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Incip. ἆρα οἴδατε καὶ ἐπίστασθε τῆς χθὲς διδασκαλίας τῆς λεγομένης περὶ τοῦ νῶε.

XV. Fol. 111. *b*. Tit. τῇ παρασκευῇ τῆς δ' ἑβδομ· λόγος διδασκα-

δασκαλικὸς (deest aliquid) τȣ̃ προφήτȣ δαυὶδ εἰς τὸ κύριε μὴ τῷ θυμῷ σȣ. Incip. πρέπȣσα ἀρχὴ εἰλικρινȣ̃ς μετανοίας τῶν ἁγίων νηστειῶν.

XVI. Fol. 117. *b.* In margine: λόγος ιδ'. Tit. κυριακῇ δ' τῶν ἁγίων νηστειῶν· λόγος εἰς τὸ ῥητὸν τȣ̃ ἁγίȣ ἐβαγγελίȣ τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Incip. οὐδέν ἐστιν τῆς ἀδιστάκτȣ πίστεως ϗ καθαρᾶς ἰσχυρώτερον.

XVII. Fol. 125. *a.* Tit. τῇ β' τῆς ε' ἑβδομ· λόγος διδασκαλικὸς· εἰς τȣ̀ς νινευίτας· λόγος ιδ'. Inc. φαιδρὰ σήμερον ἡ πανήγυρις.

XVIII. Fol. 135. *b.* Tit. τῇ δ' τῆς ε' ἑβδομ· λόγος διδασκαλικὸς εἰς τὸν μέγαν κανώναν (sic). Incip. οἱ πάντα καλῶς διαταξάμενοι οἱ ἅγιοι ϗ θεοφόροι πατέρες ἔταξαν ἡμῖν ἐν τῇ ἁγία ταύτη ϗ ψυχωφελεῖ τεσσαρακοστῇ ψαλεῖν ϗ ὑμνεῖν τὸν μέγαν κανώνα (sic) τὴν σήμερον ἡμέραν.

XIX. Fol. 145. *a.* Tit. τῇ ς' τῆς ε' ἑβδ. λόγος διδασκαλικὸς εἰς τὸ ἅγιον ἐβαγγέλιον εἰς τὸν νομικὸν τὸν ἐμπεσόντα εἰς τȣ̀ς λῃστάς· ϗ εἰς τὸν ἀκάθιστον. Incip. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι πατέρες οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι τὸν ἀκάθιστον ὕμνον ἐπάξιον (sic) ἡμᾶς ἑορτάζειν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκȣ.

XX. Fol. 152. *b.* Tit. κυριακῇ ε' τῶν νηστειῶν· λόγος διδασκαλικὸς εἰς τὸ ῥητὸν τȣ̃ εὐαγγελίȣ περὶ ταπεινώσεως. Incip. ἀγαθὰ μὲν πάντα τὰ θεῖα λόγια.

XXI. Fol. 159. *b.* Tit. τῇ β' τῆς ς' ἑβδ. λόγος διδασκαλικὸς περὶ μετανοίας ϗ εἰς τὸν προφήτην δαυίδ. Incip. μακάριοι ὧν ἀφέθησαν ἀνομίαι.

XXII. Fol. 169. *a.* Tit. τῇ δ' τῆς ς' ἑβδ. λόγος διδασκαλικὸς περὶ μετανοίας. Incip. ἴδετε ἀδελφοὶ τὴν χθὲς ἡμέραν πόλεμον ϗ νίκην.

XXIII. Fol. 175. *a.* Tit. τῇ ς' τῆς ς' ἑβδομ. λόγος εἰς τὸν δίκαιον λάζαρον τὸν τετραήμερον περὶ τȣ̃ ἁγίȣ εὐαγγελίȣ. Incip. φέρε τοίνυν εἰς μέσον τὸν εὐαγγελιστὴν ἰωάννην λέγοντα.

XXIV. Fol. 184. *b.* Tit. κυριακῇ ς'. λόγος διδασκαλικὸς· ἐκ περισσῶν βιβλίων· εἰς τὰ βάϊα. Incip. ὁ μακάριος ἀπόστολος ϗ εὐαγγελιστὴς ἰωάννης.

XXV. Fol. 197. *b.* Tit. τῇ ἁγίᾳ ϗ μεγάλῃ β'. λόγος διδασκαλικὸς ἐκ πολλῶν βιβλίων· εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν. εἰς τὸ ῥητὸν τȣ̃ εὐαγγελίȣ. Incip. διηνύσαμεν ϗ ἐπεράσαμεν τῆς νηστείας τὸ μέγα πέλαγος.

XXVI. Fol. 205. Tit. τῇ ἁγίᾳ ϗ μεγάλῃ γ'. λόγος διδασκαλικὸς περὶ ὑπομονῆς· ϗ εἰς τὸν δίκαιον ἰώβ. Incip. ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος ȣ̃τος σωθήσεται· λέγει κύριος.

XXVII. Fol. 212. *b.* Tit. τῇ ἁγίᾳ ϗ μεγάλη δ'. λόγος διδασκαλικός· εἰς τὸ ῥητὸν τȣ̃ εὐαγγελίȣ· τȣ̃ ἰησȣ̃ γενομένȣ ἐν βηθανίᾳ. Incip. πάντοτε μὲν ὁ θεὸς ὡς φιλάνθρωπος καιρὸν μετανοίας δέδωκεν.

XXVIII. Fol. 219. *b.* Tit. τῇ ἁγίᾳ ϗ μεγάλη ς'. λόγος διδασκαλικὸς ἐκ πολλῶν βιβλίων· εἰς τὰ ἅγια πάθη τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃: εὐλ. δέσπ. Incip. χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν εἰργάσατο σήμερον σωτηρίαν ἐν μέσω τῆς γῆς.

XXIX. Fol. 227. *a.* Tit. διήγησις περὶ τȣ̃ τιμίȣ πάθȣς τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃· ϗ περὶ τῆς ἁγίας αὐτȣ̃ ἀναστάσεως· συγγραφεῖσα παρὰ ἰȣδαίȣ ἐνναία ὀνόματι· ἣν μετήνεγκεν ἐκ τῆς βραϊκῆς (sic) γλώττης εἰς ῥωμαϊδι διάλεκτον, νικόδημος τοπάρχης ῥωμαῖος· εὐλόγησον. Incip. τότε ἄγȣσι τὸν ἰησȣ̃ν ἀπὸ τȣ̃ καϊάφα ἐπὶ ἡγεμόνα τὸν πιλάτον· ὁ ἦν ῥωμαῖος· ἦν δὲ παρασκευὴ πρωὶ· ϗ ἰδὼν ὁ ἰȣδας. Absolvitur fol. 225. *b.* sic: εἴη τὸ ὄνομα κυρίȣ εὐλογημένον· σὺν τῶ πατρὶ αὐτȣ̃ ϗ τῷ παναγίω πνεύματι· νῦν ϗ ἀεὶ ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Opus plane apocryphum, et fabulosum.

XXX. Fol. 256. *a.* Titulus: τȣ̃ ἁγίȣ ἰωάννȣ τȣ̃ θεολόγȣ· ἐρώτησις ϗ ἀπόκρισις πρὸς ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τȣ̃ θεȣ̃· δέσποτα εὐλόγησον. Incip. εἰπὲ ἡμῖν ἰωάννη θεολόγε περὶ τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν. Mendosissime scriptum est hoc opusculum apocryphum, et fabulosum.

XXXI. Fol. 263. *b.* Tit. ποίημα τȣ̃ εὐλαβȣ̃ς ϗ τιμίȣ ἱερομονάχȣ ϗ πατρὸς ἡμῶν κυρȣ̃ ναθαναὴλ μπέρτȣ. Incip. ἀδελφοί μȣ ϗ τέκνα μȣ· ἀκȣ́σατέ μȣ παρακαλῶ μικρὰν διδασκαλίαν. Desideratur finis hujus opusculi, quod codex sit in fine mutilus. Vide codicem CXII. num. I.

C X.

Codex chartaceus, in quarto, constans chartis 66, scriptus seculo XIV, ni fallor, aut XV.

Continet Dialogum Andronici Comneni Imperatoris contra Judæos, cujus operis meminit Lambecius Bibl. Vindobon. lib. V. pag. 169. Tituli loco apponuntur initio hi versus: ἡ δογματικὴ τȣ́των τῶν λόγων χάρις, τὴν ἑβραϊκὴν ἐξελέγχȣσα πλάνην, τὰς εὐσεβεῖς δεικνύει τοῖς πιστοῖς τρίβȣς· ἔγραψα δ' αὐτὴν ἀνδρόνικος ἐκ πόθȣ, ἀδελφόπαις ἄνακτος αὐσόνων γενȣς· κομνηνοφαȣ̃ς ἐκ σεβαστοκράτορος, εἰς γῆν προελθεὶς ϗ γλυκὺ βλέψας φάος. Incipit autem sic: ἐπειδήπερ πολλοὶ τὴν τῶν παρανόμων ἰȣδαίων ἐπεχείρησαν παρα-

παραστῆσαι δυσσέβειαν· ϗ ὅπως μὲν ὁ φιλάνθρωπος δεσπότης ϗ κηδεμὼν ȣ διὰ σημείων μόνον, ἢ προφητῶν· ἀλλὰ ϗ δί ἀμφοτέρων ἅμα πολυμερῶς ϗ πολυτρόπως τὴν σωτηρίαν τȣτων πραγματευόμενος ἀπήλλαξε μὲν αὐτȣς πικρᾶς δȣλείας φαραωνίτιδος· ϗ δί ἐρυθρᾶς παραδόξως διεπεραίωσε· τὸν δὲ φαραὼ κατατολμήσαντα τῆς ἀβάτȣ καταπεπόντικε· ϗ καθεῖλε μὲν δυνάστας τῶν τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας κατορχȣμένων· ἀνύψωσε δὲ ταπεινȣς ȣς ὁ πηλὸς ϗ ἡ πλινθεία ϗ τὸ ἄχυρον ἐν αἰγύπτῳ κατεδαπάνησε· διήγαγέ τε αὐτȣς ἐν ἐρήμῳ· ϗ συμπλατύνεσθαι τὰς ἐσθῆτας ὁ νεφέλαις περιβάλλων τὸ στερέωμα κατεσκέδασεν· ἄρτον δ᾽ ἀγγέλων ϗ σάρκας ὀρνίθων ὁ ȣράνιος ἄρτος ὀμβρῆσαι πεποίηκε· πέτραν δὲ πηγὴν ὕδατος, ὁ τὴν γῆν τοῖς ὕδασι θεμελιώσας τετερατȣργηκε· τὸ πρῶτον δὲ ϗ μεῖζον αὐτȣ̃ ἀνεπαισχύντως ὁ τῆς ἀνθρωπίνης δημιȣργὸς ὠνόμασε φύσεως· ϗ ἵνα μὴ καθ᾽ ἕκαστον τῶν τεραστίων τȣ̃ θεȣ̃ μȣ διεξερχόμενος κόρον ἐμποιήσω τοῖς δαιτυμόσιν ἐκ τῶν τῆς ἐκκλησίας καθημέραν προτιθεμένων ἑτοιμάζων τὴν τράπεζαν· ἄγε δὴ ϗ ἡμεῖς ἐπὶ τὴν νύσαν τὸν πῶλον ἀγάγωμεν· ϗ καινοτέρας τροφῆς· ἡδυτέρας δὲ μᾶλλον παραθῶμεν ἐδέσματα κ.τ.λ. Et paulo post: ὡς δ᾽ ἐνέτυχον ȣ μόνον ἐν ταυτῃ̈ τῇ περιφήμῳ ϗ βασιλίδι τῶν πόλεων· ἀλλὰ ϗ ἐν ὀρεστιάδι ϗ θετταλίᾳ σοφισταῖς ϗ νομοθέσι (sic) τοῖς τῶν ἰȣδαίων αὐτοποιȣμένοις θρησκείας κ. τ. λ. Post procemium vero sic incipit dialogus:

πρὸς ἰȣδαίȣς.

Τίνος ἕνεκεν οἱ τȣ̃ μωσαϊκȣ̃ νόμȣ ζῆλον, ἀλλ᾽ ȣ κατ᾽ ἐπίγνωσιν ἔχοντες πρός με τὴν σήμερον ἐληλύθατε;

οἱ ἰȣδαῖοι.

Ζηλωτὴν ὄντα σε μαθόντες τῶν τȣ̃ χριστȣ̃· τῶν δὲ μωσέως κατολιγωρȣ̃ντα, αὐτήκοΐ γεγονέναι τῶν λεγομένων παραγενώμεθα.

Postrema verba sunt pag. *66.* a tergo: ἀλλ᾽ εἰς παραλόγȣς ϗ ἀλλοκότȣς ἐπιθυμίας ἐξέκλινεν. Sed utrum opus perfectum sit, an vero post hæc verba desiderentur aliqua, ignoro.

C X I.

Codex chartaceus seu bombycinus, in folio; constans foliis 276. scriptus a duobus, seculo XIV. et XV. Initio hæc adnotata sunt a recentiore: προσετέθη ἐν τοῖς κατηχȣμένοις παρὰ τȣ̃ τιμιωτάτȣ ἐν μοναχοῖς κυρȣ̃ μάρκȣ τȣ̃ κυρτȣ̃. Vide notam appositam in fine codicis 339. græci Bibliothecæ Venetæ S. Marci, pag. 156. Catalogi Venetiis editi anno 1740.

I. Quid continere debeat, apparet ex indice, qui incipit folio

folio primo. Titulus indicis: ὁ πίναξ τῶν περιεχομένων τῇ δέλτῳ ταύτῃ κεφαλαίων: idest, *Tabula capitum, quæ continentur hoc libro*. Index incipit: α. στίχοι περὶ τῆς φυλακῆς. β. ἕτεροι στίχοι πρὸς τὸν βασιλέα κυρὸν μανουὴλ τὸν κομνηνὸν καὶ ἀναγωγὴ δημοτικῶν τινῶν ῥητῶν. γ'. εἰ χρὴ συγκαταβαίνειν τοῖς πταίουσι etc. idest: 1. *versus de custodia*. 2. *alii versus ad Imperatorem Dominum Manuelem Comnenum, et anagogica explicatio popularium quorumdam dictorum*. 3. *utrum oporteat* etc. Attamen versus primo, et secundo loco in tabula indicati, non reperiuntur in codice. Absolvitur index totius codicis fol. 3. *a*. De hoc opere meminit Fabricius Bibl. gr. vol. X. pag. 228. ac Lambecius IV. pag. 152, et seqq. Lambecius tamen agit duntaxat de epistolis Glycæ quinquaginta; hic autem codex continet nonaginta tres. Plures citat Patres. Fol. 188. lin. ult. citat Palladium, et fol. 189. citat Isaacum.

II. Fol. 3. *a*. Titulus duobus versibus: σύνταγμα γλυκᾶ μιχαὴλ τουτὶ φέρον Λύσεις γραφικῶν ἀποριῶν πανσόφως: idest: *Syntagma hoc Michaelis Glycæ continet solutiones difficultatum Sacræ Scripturæ sapientissimas*. Alter titulus: τοῦ αὐτοῦ γραμματικοῦ μιχαὴλ τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ καὶ στυλίτῃ κυρῷ ἰωάννῃ τῷ σιναΐτῃ· εἰ χρὴ συγκαταβαίνειν τοῖς πταίουσι καὶ μὴ κατὰ λόγον αὐτοῖς ἐπιτιμᾷν τὸν προσήκοντα: idest, *ejusdem Grammatici Michaelis spectatissimo Monacho, et Stylitæ Domno Joanni Sinaitæ: Utrum oporteat indulgere lapsis, neque censuræ eos convenienti subjicere*. Hæc epistola, seu opusculum, in indice memoratur tertio loco, ut vidimus. Incipit: καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ὦ θεία κεφαλὴ τοῖς ἀρχαιοτέροις ἱςόρηται· τὴν γλαῦκα τὸ ὄρνεον τὸ ἀμορφότατον ζῶον, μέγα τι χρῆμα οἴεται ὁ ἀετὸς καὶ παράδοξον· καὶ καθάπερ τινα φύσιν ἀξίαν θαύματος, περιέπει ταύτην καὶ τέθηπε· καὶ ταῦτα μηδέν τι ἕτερον οὖσαν, ἢ γλαῦκα δυσειδῆ καὶ εὐκαταφρόνητον τοῖς πολλοῖς. καὶ μή μοι λέγε τὴν ἱστορίαν εἶναι ψευδῆ μὴ δὲ πρὸς ἡδονὴν τῶν ἀκουόντων, μυθοπλασθῆναι ταύτην ἀνέκαθεν· ἐξ ἡμῶν γὰρ αὐτῶν ἐπιβεβαιοῦνται τὰ κατ' αὐτήν, καὶ τὸ αὐτόπιστον ἔχουσιν· ἰδοὺ γὰρ ὁ ὑψιπέτης σὺ καὶ μετάρσιος· ὁ δίκην ἀετοῦ τὸν ἀέρα τέμνων· ὁ τὸν αἰθέρα ταῖς νοηταῖς ὑπεριπτάμενος πτέρυξιν· ὁ πρὸς ὑπάντησιν τοῦ ἐξ οὐρανῶν ἐλευσομένου πτώματος (sic) ἕτοιμος, μέγα τι νομίζεις ἐμὲ, καὶ διὰ πολλοῦ τοῦ θαύματος ἔχεις· καὶ καθάπερ τι χρῆμα ἐράσμιον, πανταχοῦ περιάγεις καὶ τὰς τῶν πολλῶν ἀκοὰς ξένοις τισὶ καταγοητεύεις ἀκούσμασι· καὶ σὺ μὲν οὕτω πρός με διάκεισαι· ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἄλλο, ἢ γλαὺξ εἰμὶ ἀτεχνῶς ἀμορφίαν τὲ τὴν ἐντὸς περικείμενος, καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ τῆς ἡμέρας ἀμβλυώττων ἀπαύγασμα· ταύτῃ τοι καὶ πρὸς ἔργα φωτὸς

τὸς

τὸς ἤδη καλέμενος, ὀκνῶ ϗ ἀναδύομαι· ἅτε τῦ πράγματος ὑπὲρ ἐμὴν ὄντως (sic) ϗ φύσιν ϗ δύναμιν· μὴ τοίνυν τῷ περὶ ἡμᾶς φίλτρῳ νικώμενος, μέγα τι νόμιζε εἶναι τὺς μηδὲν ὄντας ἡμᾶς· μὴ δὲ θειοτέρων ἅπτεσθαι νοημάτων ἀνάγκαζε· τὺς καὶ βίον ἀκάθαρτον ἔχοντας, ϗ γλῶσσαν ὡσαύτως ἐν τοῖς τοιύτοις ἀπαίδευτον φέροντας· μὴ δὲ γὰρ εἰς τοσῦτον μανείημεν· ὡς τίνες τὲ ἡμεῖς ἐσμὲν, ϗ ὅπη κακῶν ἐληλάκει τὰ καθ' ἡμᾶς ἠγνοηκέναι παντάπασιν· ἐγὼ δέδοικα μὴ ϗ καθ' ἡμῶν ὁ προφητικὸς ἐκεῖνος ἐξενεχθείη λόγος ὁ λέγων· ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μυ· ϗ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μυ διὰ στόματός συ· ὅθεν ἀγωνιάζειν ἡμᾶς ἄμεινον ἦν· ὐ μὴν ὅλως παῤῥησιάζεσθαι ϗ τῶν ὑπὲρ ἡμᾶς ἀπερισκέπτως κατατολμᾶν· ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ σὸν ἐπίταγμα παρ' ὐδὲν θέμενοι, τῷ τῆς ἀνηκοΐας ἐγκλήματι περιπέσωμεν, ἰδὺ τῇ σῇ θαῤῥήσαντες ὁσιότητι· ϗ τῶν ἀνεφίκτων κατατολμῶμεν· ϗ ὡς δύναμις περὶ τῶν ὧν ἠρώτηκας ποιύμεθα τὴν ἀπόκρισιν· ἔνθέν τοι ϗ ἄκυε· ὅτι μὲν ὖν ὁσιώτατε τοῖς ἐν ἁμαρτίᾳ ζῶσι, πορνείᾳ τυχὸν ἢ μοιχείᾳ, συγκαταβαίνειν ὐκ ἔννομον etc. Hoc initium, veluti specimen, exscripsi.

III. Fol. 5. *b.* Titulus: β'. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ μαξίμῳ τῷ σμενιώτῃ· εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγυσι etc. idest: II. *Spectatissimo Monacho Domno Maximo Smeniotæ. Utrum audiendi sint qui dicunt* etc. Quum hic titulus longior sit, integrum non exscribo. Incipit: ὅτι μὲν ὖν ὁ πρῶτος ἐκεῖνος ἄνθρωπος θανάτυ ϗ φθορᾶς ὑπέρτερον ἦν ἀπ' ἀρχῆς.

IV. Fol. 19. *b.* Tit. γ'. τῷ αὐτῷ· ϗ περὶ τῦ ὁποῖος ἦν ἀπ' ἀρχῆς ὁ ἀδὰμ· κατά γε δόξαν ὁμῦ ϗ λαμπρότητα: idest: *III. ejusdem de eadem re; nempe qualis fuerit initio Adam secundum gloriam, et splendorem.* Incipit: εἰ δὲ ϗ τῦτο μαθεῖν ἐπιζητεῖς.

V. Fol. 20. *b.* Tit. δ'. τῷ αὐτῷ· τίνος ἕνεκεν ὁ διάβολος διὰ τῦ ὄφεως, ϗ ὐ δι' ἑτέρυ τινὸς τῶν ζώων προσέβαλε τῷ ἀδὰμ: idest, *IV. eidem. Quare diabolus per serpentem, non per aliud animal, aggressus est Adamum.* Incipit: ἐπειδὴ τῦ σωτῆρος ἡμῶν ἰησῦ χριστῦ.

VI. Fol. 21. *b.* Tit. ζ'. (omittuntur numeri ε', et ς', nihil tamen deest) τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ ἰωάννῃ τῷ ἀσπιώτῃ· περὶ τῦ ὁποῖα τὴν φύσιν τὰ τῶν ἀνθρώπων σώματα ἐκ νεκρῶν ἐγερθήσονται· ϗ εἰ βρῶσιν etc. idest: *VII. spectatissimo Monacho Domno Joanni Aspiotæ. Cujusnam naturæ erunt corpora hominum, qui ex mortuis resurgent. Et utrum* etc. Incipit: ὁ κύριος ἡμῶν ἰησῦς χριστὸς ὁ υἱὸς τῦ θεῦ.

VII. Fol. 27. *a.* Tit. η'. ἔτι ϗ τῦτο ἠπόρηται εἰ ἄρσεν ϗ θῆλυ τὰ τῶν ἀνθρώπων σώματα τότε ἐγείρονται: i. *VIII. Rursus examinatur, utrum hominum corpora suscitentur cum sexus discrimine.* Incipit:

ἐφ' οἷς

ἐφ' οἷς ἠπόρηκας ὁσιώτατε ἄνερ πῶς ἐκ νεκρῶν. Deest nomen ejus, ad quem scripta est hæc epistola. Sed ex Fabricio constat scriptam esse ad Joannem Aspiotam.

VIII. Fol. 35. *a.* Tit. θ'. τῷ αὐτῷ· εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν· ὅτι οὐ γνωρίσουσιν ἀλλήλους οἱ ἀναστησόμενοι τότε ἄνθρωποι· εἰ δὲ etc. idest: *IX. eidem. Utrum audiendi sint qui dicunt, homines post resurrectionem se se invicem non agnituros*: *quod si* etc. Incipit: εἰ δέ τις καὶ περὶ τοῦ γενησομένου τοτε κοινοῦ ἀναγνωρισμοῦ μαθεῖν βούλεται.

IX. Fol. 39. *a.* Tit. ι. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ ἠσαΐᾳ· περὶ τοῦ εἴτε προκόπτειν οἱ δίκαιοι μέλλουσι κατά γε γνωσιν καὶ δόξαν, εἴτε καὶ μὴ μετὰ τὴν ἐκεῖσε ἀποκατάστασιν: idest: *X. Spectatissimo Monacho Domno Isaia. De hac quæstione*: *utrum justi quoad cognitionem et gloriam proficere debeant, an non, post resurrectionem.* Incipit: πρῶτον μεν οὖν ἐπὶ τούτοις ἀναγκαῖον εἰπεῖν.

X. Fol. 41. *a.* Tit. ιά. τῷ αὐτῷ· εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν ὅτι φθαρτός ἐστιν ὁ παράδεισος καὶ ὅτι μετὰ τὸν σταυρὸν αὐτίκα οὐκ εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸν ὁ ληςής: idest: *XI. eidem. Utrum audiendi sint qui dicunt, paradisum corruptioni obnoxium, latronemque statim post mortem in cruce in illum ingressum non esse.* Incipit: εἰ δὲ καὶ περὶ αὐτοῦ βούλει τοῦ παραδείσου μαθεῖν. Hactenus codex ab uno scriptus: quæ sequuntur scripta sunt ab alio.

XI. Fol. 44. *b.* Tit. ιβ'. τίνος ἕνεκεν ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἐσαρκώθη ὁ κύριος· καὶ διὰ τί etc. idest: *XII. Quare ultimis temporibus incarnatus sit Dominus, et quare* etc. Incipit: καὶ τοῦτο τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως ἐπαπορoῦντος οὕτω καὶ λέγοντος.

XII. Fol 45. *a.* Tit. ιγ'. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ γρηγορίῳ τῷ ἀκροπολίτῃ· περὶ τοῦ εἴτε σφαιροειδής ἐστι καὶ ἀεικίνητος ὁ οὐρανὸς, εἴτε καὶ μὴ κατὰ τὸν θεῖον χρυσόστομον: idest: *XIII. Spectatissimo Monacho Domno Gregorio Acropolitæ. De hac quæstione*: *utrum cælum sit sphæricum, et continuo motu agitatum, annon, juxta divum Chrysostomum.* Incipit: ὅτι μὲν οὖν ὁ την γλῶτταν χρυσοῦς καὶ θεῖος ἰωάννης.

XIII. Fol. 48. *a.* Tit. ιδ'. ὅτι τοῦτο ἠπόρηται, εἰ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν παρήγαγε τὸ φῶς ὁ θεός, τίνος ἕνεκεν κατὰ τὴν τετάρτην τοὺς φωστῆρας ἐδημιούργησεν: idest: *XIV. Illud quoque dubitationem habet: si prima die lucem condidit Deus, quare quarta die luminaria creavit?* Incipit: ὁ μὲν οὖν χρυσοῤῥήμων καὶ θεῖος ἰωάννης ἐν τῇ εἰς τὴν ἑξαήμερον πέμπτῃ.

XIV. Fol. 49. *a.* Tit. ιέ. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ ἠσαΐᾳ· εἰ κατ' εἰκόνα τοῦ θεοῦ ὁ ἡμέτερος ἔκτισται νοῦς, πῶς ἐν τῷ μὲν, συνετὸς

νετὸς ὁ τοιῦτος ἐστίν· ἐν τῷ δὲ ἀσύνετος· κὴ τίνος ἕνεκεν etc. idest: *XV. Spectatissimo Monacho Domno Isaiæ. Si ad imaginem Dei mens nostra creata est, quare nonnulla intelligit, alia vero non intelligit: et quare etc.* Incipit: ὅτι μὲν ῦν κατ' εἰκόνα τῦ θεῦ.

XV. Fol. 50. *a.* Tit. ιϛ'. τῷ αὐτῷ· περὶ τῦ πῶς δεῖ πρὸς ἰυδαίυς ἀπαντᾷν, ἡνίκα μᾶλλον ἐκεῖνοι τὸ κατὰ χριστὸν ἐπιχειρῦσι διαστρέφειν μυστήριον: idest: *XVI. Eidem. Quomodo oporteat Judæis occurrere, quum Christi mysterium conantur pervertere.* Incip. τοιῦτόν τι πάσχειν ἔοικας ὁσιώτατε ἄνερ, ὁποῖον ἡ μέλισσα.

XVI. Fol. 59. *a.* Tit. ιζ'. ἔτι κὴ τῦτο ἠπόρηται, εἰ τὸ τῶν ἑβραίων γένος, ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐπιστρέψει πρὸς κύριον: idest: *XVII. Illud quoque dubitationem habet, utrum Hebræi ultimis diebus ad Dominum convertentur.* Incip. ὅτι δὲ κὴ προσελεύσεται ἡ τῶν ἰυδαίων συναγωγὴ τῷ χριςῷ.

XVII. Fol. 59. *b.* Tit. ιη'. ἐπεξήγησις τῶν ἐν τῷ θείῳ τελυμένων λυτρῷ: idest: *XVIII. Explicatio eorum quæ in divino lavacro peraguntur.* Incipit: εἰ δὲ κὴ τὰ κατὰ τὸ θεῖον λυτρὸν ἐπεξεργάσασθαι βύλει.

XVIII. Fol. 60. *b.* Tit. ιθ'. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ ἠσαΐᾳ· εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγυσιν, ὅτι ὁ τὸ μοναχικὸν ἀμφιεννύμενος κὴ ἅγιον σχῆμα, τηνικαῦτα τῶν πλημμελειῶν αὐτῦ τέλεον ἀπαλλάσσεται, κἂν ἐν τῷ τέλει τῆς ζωῆς αὐτῦ τὸ τοιῦτον φθάσῃ λαβεῖν. Incipit: ὅτι μὲν ῦν διορατικός τις κὴ θεῖος ἀνὴρ διεβεβαιῦτο λέγων.

XIX. Fol. 64. *a.* Tit. κ'. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κὴ δομεστίκῳ κυρῷ ἠσαΐᾳ· περὶ τῦ ὁποῖον ἀπαντᾷ τέλος ταῖς ψυχαῖς, χωριζομέναις τῦ σώματος· κὴ ὅπυ περ αὗται ἀπέρχονται. Incipit: καὶ περὶ μὲν τῶν δικαίων, τί χρὴ κὴ λέγειν.

XX. Fol. 65. *b.* Tit. κα'. τῷ αὐτῷ. εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγυσιν, ὅτι αἱ ἀπελθῦσαι τῶν ἁγίων ψυχαὶ, κατά τινα τόπον ἀναπαυόμεναι ὔτε δέονται αὐτοπροσώπως ὑπὲρ ἡμῶν τῷ χριστῷ παριστάμεναι, ὔτε τοῖς ἐνταῦθα ὅλως ἐφίστανται· κὴ περὶ ψυχῆς. Incip. οἱ ἀπελθόντες ἅγιοι καθὼς ἐδιδάχθημεν.

XXI. Fol. 67. *b.* Tit. κβ'. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ ἀλυπίῳ τῷ ἐγκλείστῳ· περὶ τῦ πῶς ἡ μετάστασις τῆς ἀειπαρθένυ γέγονε· κὴ εἰ ἀληθῶς ἐκ τάφυ ἐγήγερται, κατὰ τὴν ἐκ νεκρῶν τῦ κυρίυ κὴ σωτῆρος ἡμῶν ἔγερσιν. Incipit: περὶ δὲ τῶν συμβεβηκότων τῇ ἀειπαρθένῳ τῦ κυρίυ μητρί.

XXII. Fol. 69. *b.* Tit. κγ'. τῷ μεγαλοδοξοτάτῳ μεγάλῳ ἑτερειάρχῃ (sic) κυρῷ ἰωάννῃ τῷ δύκα. In indice vero titulus, seu argumentum est hoc: περὶ τῦ πῶς ὑπέσχετο δῦναι τοῖς μαθηταῖς ὁ χριστὸς τὴν ἐπὶ δώδεκα θρόνων καθέδραν, κὴ τῦ προδότυ ἰύδα συμπαρόν-

παρόντος αὐτοῖς. Incipit: κἂν τούτῳ διαπορουμένης τῆς εὐγενείας σου· πῶς ὑπέσχετο δοῦναι.

XXIII. Fol. 70. *b.* Tit. κδ'. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ καὶ δομεστίκῳ κυρῷ ἠσαΐᾳ· εἰ κατὰ τὸ ὡρισμένον ὡς γέγραπται, πρὸς τὸ πάθος ἑκὼν ἐλήλυθεν ὁ χριστὸς, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν· τίνος ἕνεκεν ἀγανακτεῖ κατὰ τῶν σταυρωσάντων αὐτόν· καὶ διὰ τί τοῦ πατρὸς δέεται λέγων· ἀνάστησόν με καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς. Incipit: ὅτι μὲν οὖν δι' ἡμᾶς ὁ θεὸς λόγος ἄνθρωπος γέγονε.

XXIV. Fol. 72. *a.* Tit. κε'. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ ὀνουφρίῳ· περὶ τοῦ τί χρὴ καὶ λέγειν ἐπὶ τῶν ἀπίστων μὲν ὄντων· πορευομένων δὲ ὅμως κατ' ἐντολήν: idest: *XXV. Spectatissimo Monacho Domno Onuphrio. Quid dicendum sit de his, qui infideles quidem sunt, sed præcepta tamen observant.* Incipit: ὁ θεῖος ἀναστάσιος, περὶ τούτου καὶ τάδε φησίν· ὁ ἑβραῖος καὶ εἴ τις ἄλλος ἀσεβής.

XXV. Fol. 73. *a.* Tit. κς'. τῷ οἰκειοτάτῳ ἀνθρώπῳ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως κυρῷ νικηφόρῳ τῷ σινΐτῃ· εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν ὅτι τὸ διδόναι πτωχοῖς, τῶν λοιπῶν εὐποιϊῶν καὶ προσφορῶν κρεῖττον ἐστί· καὶ ὅτι etc. Incipit: εἰ δὲ καὶ παντὶ τῷ αἰτοῦντι σε δίδου.

XXVI. Fol. 74. *b.* Tit. κζ'. ἔτι καὶ τοῦτο ἠπόρηται, εἰ τὰ μετὰ τὴν δωδεκαετίαν αὐτίκα πλημμελούμενα, εἰς κρίσιν ἀχθήσονται. Incipit: ὅτι μὲν ὁ ἡμέτερος νοῦς μετὰ την δωδεκαετίαν δοκεῖ πως ἐπὶ τὸ πάγιον ἔρχεσθαι.

XXVII. Fol. 75. *a* Tit. κη'. ἔτι καὶ τοῦτο ἠπόρηται περὶ τῶν γιγάντων ἐκείνων, εἴτε μόνον εὐσθενεῖς ὑπῆρχον, εἴτε καὶ ὑπερμεγέθη σώματα ἔφερον. Incipit: ὁ μὲν οὖν θειότατος κύριλλος.

XXVIII. Fol. 75. *b.* Tit. κθ'. τῷ τιμιωτάτῳ κυρῷ μαξίμῳ τῷ σμενιώτῃ· εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι λαβὼν ὁ χριστὸς ἄζυμον ἐν τῇ ἑσπέρᾳ τῆς μεγάλης πέμπτης, ὡς καὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα τηνικαῦτα δῆθεν ἑστηκυίας, τὸ οἰκεῖον πάσχα ἐτέλεσεν. Incipit: ὁ περὶ τῶν ἀζύμων λόγος ὦ θεία καὶ ἱερὰ κεφαλή.

XXIX. Fol. 89. *a.* Tit. λ'. τῷ αὐτῷ περὶ χρήσεων τινῶν· ὅτι ἐκ μόνου τοῦ πατρός· οὐ μὴ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται· καὶ ὅτι οὐ ταὐτὸν ἀποστολὴ καὶ ἐκπόρευσις. Incipit: τί δέ σοι καὶ περὶ τῆς ἀῤῥήτου τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως ἀποκριθείην ἐγώ.

XXX. Fol. 96. *b.* Tit. λα'. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ ὀνουφρίῳ· εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν ὅτι ἐπὶ πᾶσι καὶ διὰ πάντων ὁ διάβολος ἐστὶ πρωταίτιος ἐν ἡμῖν τῶν κακῶν. Incipit: ὅτι μὲν οὖν ἠγαπημένε μοι πάτερ σπορεὺς τῆς κακίας.

XXXI. Fol. 98. *b.* Tit. λβ'. τίνος ἕνεκεν ὁ χριστὸς καὶ διὰ τί παρὰ

παρὰ τῇ γραφῇ ϗ λίθος καλεῖται ϗ μάργαρος. Incipit: καὶ λίθος μὲν ἁπλῶς ὅτω καλεῖται κατὰ τὸν θειότατον κύριλλον ὅτι κρηπίς.

XXXII. Fol. 99. *a*. Tit. λγ΄. τὰ δὲ κατὰ τὸν ἀδάμαντα πῶς ἐκληπτέον. Incipit: ἔστι ϗ λίθος ἀδάμας.

XXXIII. Fol. 99. *a*. Tit. λδ΄. τί δ᾽ ἂν τις εἴποι ϗ περὶ τῆς μαγνήτιδος: idest: 34. *Quid vero dicendum sit de magnete*. Incipit: ὅρα ϗ ἕτερόν τι παράδοξον.

XXXIV. Fol. 99. *b*. Tit. λε΄. πότε χρὴ λέγειν τὴν τῦ κυρίυ γενέσθαι σύλληψιν: idest: 35. *Quandonam facta sit Domini conceptio*. Incipit: καὶ τῦτο μετὰ τῶν ἄλλων εἰδέναι σε χρὴ θεοείκελε ἄνερ.

XXXV. Fol. 100. *a*. Tit. λϛ΄. πῶς δὲ ἐκληπτέον ϗ τὸ τῦ ἐν ἁγίοις θεοδώρυ τῦ στυδίτυ τροπάριον τὸ ὅτω λέγον· βάθει τῶν κριμάτων συ χριστὲ πανσόφως σὺ προώρισας ἑκάστυ τέλυς ζωῆς τὸν τόπον ϗ τὸν τρόπον· διὸ ὃς ἐκάλυψε τάφος ἐν πάσῃ χαρᾷ ἐν τῇ κρίσει σῶσον πανοικτίρμον. Incipit: πρὸς τὸν εὐσεβέστερον δῆθεν τινὲς ἀποκρίνοντες.

XXXVI. Fol. 101. *a*. Tit. λζ΄. τῷ πανσεβάστῳ σεβαστῷ κυρῷ κωνσταντίνῳ τῷ παλαιολόγῳ· εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγυσιν ὅτι προωρισμένα εἰσὶ τὰ καθ᾽ ἡμᾶς πάντα· αἱ ἀρεταὶ· αἱ κακίαι· αἱ εὐπραγίαι· οἱ πειρασμοὶ ϗ αὐτὸς ὁ θάνατος. Incipit: εἰ δὲ ϗ ἀπαιδεύτυς τὰ θεῖα ϗ ἀμυήτυς τινάς. Absolvitur fol. 112. *b*. his verbis: ϗ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

XXXVII. Fol. 112. *b*. Tit. λή. τῷ αὐτῷ· εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγυσιν ὅτι ὅρῳ ὑπόκειται ἡ ἑνὸς ἑκάστυ τῶν ἀνθρώπων ζωή. Incip. ὅτι μὲν ὖν εὐσεβὲς εἶναι δοκεῖ τὸ λέγειν ὅτι πήξει ϗ ὅρῳ τὰ τῆς ζωῆς ἡμῶν ὑπόκειται. Explicit fol. 126. *b*. sic: ϗ σοφώτερος ἔσται.

XXXVIII. Fol. 126. *b*. Tit. λθ΄. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ στεφάνῳ διαπορυμένῳ πῶς ἐξ ἀντιφράξεως τῦ ὐρανίυ σώματος τὸν ἐναπολειφθέντα ἐντὸς ἀέρα σκότος βαθὺ διεδέξατο. Incipit: ὅτι μὲν ὖν ὁσιώτατε ἄνερ ἀπορίαν ὑ τὴν τυχῦσαν ἡμῖν ἐνῆκεν ὁ μέγας βασίλειος ἐν τῷ ἐξαημέρῳ αὐτῦ λέγων ὅτι ἐξ ἀντιφράξεως τῦ ὐρανίυ σώματος ἀφεγγὴς εὑρέθη παραχρῆμα ὁ ἐναποληφθεὶς ἐντὸς ἀήρ.

XXXIX. Fol. 128. *a*. Tit. μ΄. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ ὀλυμπίῳ τῷ ἐγκλείστῳ· εἰ χρὴ τὴν μαθηματικὴν ἐπιστήμην ἀποτρόπαιον ἡγεῖσθαι παντάπασιν. Incipit: τὰ τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης εἰς δύο ταῦτα θεοείκελε ἄνερ ἀστρονομίαν τε ϗ ἀστρολογίαν διήρηται.

XL. Fol. 150. *a*. Tit. μά. ἀνταπολογητικὸν ἐκ μέρυς πρὸς τὴν ἐγχειρισθεῖσαν αὐτῷ γραφὴν τῦ κραταιῦ ϗ ἁγίυ ἡμῶν βασιλέως κυρῦ μανυὴλ τῦ κομνηνῦ τὴν ἀπολυθεῖσαν πρός τινα μοναχὸν ἐπιμεμψάμενος οὐ μικρῶς αὐτῷ διά γε τὸ τῆς ἀστρολογίας μάθημα ϗ φιλο-

 νεικῦ

νεικῦσαν τὸ τοιῦτο συστήσασθαι μάθημα φυσικαῖς κ̀ γραφικαῖς ἀποδείξεσιν. Incipit: τολμῶν ὑπομιμνήσκω τὸ προγεγονὸς γράμμα τῆς βασιλείας σου.

XLI. Fol. 136. *b.* Tit. + μβ'. τῷ πανσεβάστῳ σεβαστῷ κυρῷ κωνσταντίνῳ τῷ παλαιολόγῳ. εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγυσιν· ὅτι κ̀ ὁ μέγας παῦλος εἷς ἐστὶ τῶν δώδεκα μαθητῶν τῦ χριστῦ. Incipit: εἰ δὲ κ̀ περὶ τῦ μακαρίυ παύλυ ἠπόρηκας εὐγενέστατε ἄνερ.

XLII. Fol. 137. *b.* Tit. μγ'. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ ὀνυφρίῳ περὶ τῆς τετραμόρφυ ὀπτασίας ἣν ὁ προφήτης εἶδεν ἰεζεκιὴλ κ̀ ὅπως αὐτὴν εἰς τὺς τέσσαρας εὐαγγελιςὰς ἐξελάβοντο. Incipit: ἔδει μὲν ἡμᾶς ἀδελφὲ ὀνύφριε.

XLIII. Fol. 138. *b.* Tit. μδ'. τῷ μεγαλοδοξοτάτῳ κυρῷ ἀνδρονίκῳ παλαιολόγῳ περὶ τῦ πῶς ὁ θεολόγος λαμπροτέραν τὴν ἡμέραν τῶν φώτων ἐκάλεσε τῆς τῦ χριςῦ γεννήσεως ἣν ὁ χρυσοῤῥήμων ἰωάννης τῶν λοιπῶν ἑορτῶν ὀνομάζει μητρόπολιν. Incipit: εἰ δὲ κ̀ σὺ μετὰ τῶν ἄλλων εὐγενέστατε ἄνερ.

XLIV. Fol. 139. *b.* Tit. με'. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ ἀλυπίῳ τῷ ἐγκλείστῳ περὶ τῦ τίς τε κ̀ πόθεν ἡ κατὰ τὴν ἁγίαν τῦ χριστῦ γέννησιν τεσσαρακοστή· κ̀ διὰ τί σὺν τῷ τρίτῳ γάμῳ μὴ κ̀ τέταρτος συγκεχώρηται. Incipit: πολλοὶ μὲν ῦν κ̀ πολλάκις.

XLV. Fol. 142. *b.* Tit. μς'. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ μελετίῳ τῷ κριτοπύλῳ εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγυσιν ὅτι ὐκ ἐπάναγκες ἡμῖν τὸ ἐν τετραδοπαρασκευαῖς νηστεύειν τῦ κυρίυ λέγοντος ὅτι ὐ τὰ εἰσερχόμενα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον ἀλλὰ τὰ ἐξερχόμενα. Incipit: ὁ κύριος ἡμῶν ἰησῦς χριστὸς ἡνίκα πρὸς αὐτόν.

XLVI. Fol. 144. *b.* Tit. μζ'. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ ἠσαΐᾳ εἰ χρὴ κρέας ἐσθίειν ἐν ἡμέρᾳ τετράδι τυχὸν ἢ παρασκευῇ δεσποτικῶν ἐμπιπτυσῶν ἑορτῶν κ̀ εἰ ἐπάναγκες ἡμῖν τῦτο καθὰ τινὲς οἴονται. Incipit: καὶ σήμερον ἐρωτηθέντες παρὰ τῆς σῆς ὁσιότητος.

XLVII. Fol. 147. *a.* Tit. μή. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ νείλῳ εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγυσιν ὅτι μετὰ τὸ ἐξεικονισθῆναι τὸ ἔμβρυον τὴν νοερὰν ψυχὴν δέχεσθαι εἴωθεν. Incipit: κ̀ περὶ μὲν τῶν ἔξωθεν τί χρὴ κ̀ λέγειν.

XLVIII. Fol. 148. *b.* Tit. μθ'. τῷ αὐτῷ περὶ τῦ τί χρὴ κ̀ λέγειν περὶ τῆς ἐξόδυ τῶν ἐν κυρίῳ τελευτώντων κ̀ ὅπως αὐτοὶ τῶν ὧδε ἀπαίρυσιν κ̀ ὅτι τῦ ἁμαρτάνειν ἡμεῖς ἐσμὲν αἴτιοι ὐ μὴν ἡ φύσις αὐτή. Incipit: οἱ ἅγιοι τὴν ἀνάγκην ἐκείνην.

XLIX. Fol. 149. *b.* Tit. ν'. τῷ αὐτῷ τί χρὴ κ̀ λέγειν ἐπὶ ταῖς γινομέναις εὐποιΐαις τῶν ἀπελθόντων ἕνεκεν· κ̀ εἰ παντελῶς ἀπαλλάττειν αὗται ἰσχύυσι τῶν ἁμαρτημάτων αὐτῦς. Incipit: ὅτι μὲν ῦν ὐ χρή. L. Fol.

L. Fol. 151. *b.* Tit. νά. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ ἠσαΐᾳ περὶ τȣ̃ πῶς δεῖ τὸ εὐαγγελικὸν ϰ̀ θεῖον ἐκλαμβάνειν ῥητὸν τὸ λέγον· ȣ̃τος ἥμαρτεν ἢ οἱ γονεῖς αὐτȣ̃ ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ. Incipit: εἰ δὲ ϰ̀ τȣ̃το πρὸς τοῖς ἄλλοις ἠπόρηκας.

LI. Fol. 153. *b.* Tit. νβ'. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ λεοντίῳ τῷ ἐγκλείστῳ εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγȣσιν ὅτι μετανοίᾳ περὶ τὸ τέλος ὁ σολομῶν ἐχρήσατο. Incipit: εἰ δὲ ϰ̀ περὶ τȣ̃ σοφȣ̃ σολομῶντος.

LII. Fol. 156. *a.* Tit. νγ'. τῷ μεγαλοδοξοτάτῳ μεγάλῳ ἑταιρειάρχῃ σεβαστῷ κυρῷ ἰωάννῃ τῷ δȣ̃κα εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγȣσιν ὅτι ϰ̀ ἡ τȣ̃ κυρίȣ μήτηρ ἐγκυμονȣ̃σα τὸ τȣ̃ ἐλεγμȣ̃ ὕδωρ ἔπιεν. Incipit: ὅτι μὲν ȣ̃ν ὦ θείᾳ ϰ̀ ἱερὰ κεφαλή.

LIII. Fol. 160. *a.* Tit. νδ'. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ χαρίτωνι εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγȣσιν ὅτι ἱερεὺς ὁ χριστὸς παρὰ ἰȣδαίοις κεχειροτόνηται. Incipit: ὅτι μὲν ȣ̃ν εὕρηται χάρτης.

LIV. Fol. 164. *b.* Tit. νέ. τῷ αὐτῷ περὶ τȣ̃ εἴτε τὸ διὰ θανάτȣ τέλος ὁ εὐαγγελιστὴς ἰωάννης ἐδέξατο εἴτε ϰ̀ μή. Incipit: ὅτι μὲν ȣ̃ν ὁ τὰ τῶν ἀποστόλων συγγραψάμενος ὑπομνήματα ϰ̀ αὐτὸς ὁ ἐν μάρτυσι μέγας ἱππόλυτος.

LV. Fol. 166. *a.* Tit. νς'. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ νεκταρίῳ περὶ τȣ̃ ἰȣ́δα εἴτε τῇ ἀγχόνῃ ἐναπέψυξε κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν ἱστορίαν· εἴτε μετὰ ταῦτα ἐπιζήσας ὡς φασὶ τινὲς ὑδέρῳ περιέπεσε ϰ̀ ȣ̃τω τὸ τȣ̃ βίȣ τέλος ἐδέξατο. Incipit: τὸν μὲν οὖν ἱστορικὸν ἐκεῖνον παππίαν μέγα τὸν ἰȣ̃δαν ἀσεβείας ὑπόδειγμα περιπατῆσαι τῷ κόσμῳ λέγοντα ὕστερον.

LVI. Fol. 167. *a.* Tit. νζ'. τῇ περιποθήτῳ ἀνεψιᾷ τȣ̃ κραταιȣ̃ ϰ̀ ἁγίȣ ἡμῶν αὐθέντȣ ϰ̀ βασιλέως κυρᾷ θεοδώρᾳ ἀθυμȣ́σῃ σφόδρα ϰ̀ τὴν ἑαυτῆς ἀπογινωσκȣ́σῃ σωτηρίαν δι᾽ ὃν ἐτόλμησε φόνον ἐπί τινι γυναικὶ ζηλοτυπίας ἕνεκεν. Incipit: ναὶ ϰ̀ δεδιέναι προσήκει.

LVII. Fol. 170. *b.* Tit. νή. εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγȣσιν ὅτι ἀποφάσει μόνῃ ϰ̀ ȣ̓κ ἀληθείᾳ εἰσῆλθεν εἰς τὸν παράδεισον ὁ λῃστής. Incipit: τȣ̃ μεγάλȣ παύλȣ τινὲς ἀκȣ́σαντες.

LVIII. Fol. 171. *b.* Tit. νθ'. ἔτι ϰ̀ τȣ̃το ἠπόρηται εἴτε φθαρτή ἐστιν ἡ ἁγία τȣ̃ χριστȣ̃ μετάληψις εἴτε ϰ̀ ἄφθαρτος. Incipit: οἶδα μὲν ȣ̃ν ἀγαπητέ.

LIX. Fol. 172. *b.* Tit. ξ'. ἔτι ϰ̀ τȣ̃το ἠπόρηται εἴπερ ȣ̓δεὶς οἶδε τὸν πατέρα, εἰ μὴ ὁ υἱὸς ϰ̀ ȣ̓δεὶς οἶδε τὸν υἱὸν, εἰ μὴ ὁ πατὴρ· περὶ τȣ̃ κυριακȣ̃ ἀνθρώπȣ, τί χρὴ ϰ̀ λέγειν· ἠπόρηται γὰρ εἴτε τὴν θείαν οἶδε φύσιν εἴτε ϰ̀ μή. Incipit: τὸ περὶ τοιȣ́των ἐξετάζειν ὦ ἱερὰ κεφαλή.

LX. Fol. 173. *a.* Tit. ξά. ὅτι ἄλυτος ἐστὶν ὁ παρὰ τῶν ἱερέων

ρέων

ρέων ἐπαγόμενος δεσμὸς ϰ) ὅτι κατ' ἐξȣσίαν ἀρχιερατικὴν ϰ) ȣ̓ κατ' ἔχθραν ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης κῦρις θεοδόσιος ἀφορισμῷ καθυπέβαλλε τῶν ἀρχόντων τινάς· ἡνίκα τῆς ἐκκλησίας ἀποσπάσαι τȣ̀ς πρόσφυγας παρὰ τῶν κρατȣ́ντων ἐστάλησαν. Incipit: εἰ δὲ ϰ) τȣ̃το ζητεῖς ἀγαπητὲ μαθεῖν.

LXI. Fol. 178. *b.* Tit. ξβ'. ἔτι ϰ) τȣ̃το ἠπόρηται· εἰ τελείαν ἄφεσιν εὑρίσκει τῶν ἡμαρτημένων ὁ προσερχόμενος τῷ κυρίῳ. Incipit: δέον εἰδέναι σε ἀγαπητέ.

LXII. Fol. 179. *b.* Tit. ξγ'. τῷ ἀνεψιῷ τȣ̃ κραταιȣ̃ ϰ) ἁγίȣ ἡμῶν βασιλέως κυρῷ ἀλεξίῳ τῷ κοντοστεφάνῳ· ὅτι ȣ̓κ ἔξεστι τοῖς ἐν ἁμαρτίᾳ ζῶσιν, εἰς ἐκκλησίαν θεȣ̃ εἰσέρχεσθαι· ϰ) ὅτι τὰ προσαγόμενα τῷ θεῷ παρ' αὐτῶν, ȣ̓κ εὐπαράδεκτα. Incipit: ἔδει μὲν ȣ̃ν εὐγενέστατε ἄνερ μὴ βαρυθυμεῖν ὅλως ἡμᾶς.

LXIII. Fol. 184. *a* Tit. ξδ'. καὶ τȣ̃το πρὸς τοῖς ἄλλοις ἠπόρηται· εἰ κατὰ πάντα καιρὸν συνεχῶς κεχρῆσθαι τοῖς ὁμοζύγοις ȣ̓κ ἔξεστιν. Incipit: εἰ ϰ) τίμιος ὁ γάμος.

LXIV. Fol. 185. *b.* Tit. ξέ. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ ἠσαΐᾳ εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγȣσιν ὅτι ȣ̓ συμφέρει τῶν θείων γραφῶν ἀνάγνωσις. Incipit: τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃ ἐν εὐαγγελίοις.

LXV. Fol. 190. *a.* Tit. ξς'. τί δὲ χρὴ ϰ) ἐπὶ τῷ τιμίῳ σταυρῷ τȣ̃ χριστȣ̃ φρονεῖν τε ϰ) λέγειν. Incipit: εἰ δὲ ϰ) τὸν σταυρὸν αὐτὸν εἰς ȣ̓ρανȣ̀ς μὲν ἀναληφθῆναι δοκεῖ· κάτω δὲ τὸ ὑποπόδιον καταλειφθῆναι.

LXVI. Fol. 190. *b.* Tit. ξζ'. Incipit: ἐπειδὴ ϰ) τȣ̃το πρὸς τοῖς ἄλλοις ἠπόρηται τέκνον μοι φίλτατον πῶς ὁ ἀδὰμ ἐκεῖνος ἔξυπνος γεγονὼς ϰ) τὴν εὔαν ἰδὼν ἐγνώρισεν.

LXVII. Fol 192. *a.* Tit. ξή. τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ, κυρῷ βαρλαὰμ· εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγȣσιν ὅτι ȣ̓κ ἔξεστι καταλύειν ἐν κρέατι ὁπηνίκα δεσποτικαὶ συμπίπτȣσιν ἑορταὶ τετράδι τυχὸν ἢ παρασκευῆ· ϰ) ὅτι ȣ̓κ ἐπάναγκες ἡμῖν τὸ νηστεύειν ἑβδομάδα μίαν, μετὰ τὴν τῆς πεντηκοστῆς ὅλης ἑορτήν. Incipit: οἶδα μὲν ȣ̃ν ὁσιώτατε ἄνερ ϰ) ȣ̓κ ἀγνοῶ τὸν ἀποστολικὸν ἑξηκοστὸν ἔννατον κανόνα.

LXVIII. Fol. 194. *b.* Tit. ξθ'. τῷ πανεντιμωτάτῳ ϰ) ἐν κυρίῳ ἡμῶν ἀδελφῶι κυρῶι ἰωάννηι τῶι τρυχᾶι. Incipit: εἰ δὲ ϰ) περὶ τȣ̃ αἰωνίȣ πυρός.

LXIX. Fol. 201. *a.* Tit. ό. τῶι αὐτῶι· εἰ χρὴ ϰ) τοῖς τυχȣ̃σι πατράσι τὴν ἐξαγόρευσιν γίνεσθαι· ϰ) εἰ ὠφέλιμος αὕτη. Incipit: ὅτι μὲν ȣ̃ν ἀγαπητὲ μέγα ϰ) ὠφέλιμόν ἐστι τὸ πνευματικοῖς ἐξαγορεύειν ἀνδράσι τὰ πλημμελήματα ἡμῶν.

LXX. Fol. 204. *a.* Tit. οά. τῶι αὐτῶι περὶ τȣ̃ ὅτι μέγα τὸ καρτερεῖν ἐν πειρασμοῖς ϰ) μὴ τῶν ἐπηρεαζόντων κατεύχεσθαι. Incip. ὅτι μὲν ȣ̃ν ἀδελφὲ ἰωάννη.

LXXI.

LXXI. Fol. 205. *b.* Tit. οβ'. τῶι αὐτῶι διαπορȣμένωι εἰ κ̀ τὰ ἄλογα ζῶα κέκτηνται σύνεσιν. Incipit: κ̀ τȣ̃το μετὰ τῶν ἄλλων εἰδέναι σὲ ἄξιον ὅτι κ̀ πάντα τὰ ἄλογα ζῶα γνῶσιν ἐσχήκασι θαυμαστὴν ἐκ θεȣ̃.

LXXII. Fol. 207. *a.* Tit. ογ'. τῶι αὐτῶι διαπορȣμένωι περὶ τȣ̃ ῥητȣ̃ ἐκείνȣ λέγοντος· δὸς μερίδα τοῖς ἑπτὰ καί γε τοῖς ὀκτώ. Incipit: εἰ δὲ κ̀ σκοτεινή τις ἐστὶ.

LXXIII. Fol. 209. *b.* Tit. οδ'. τῶι αὐτῶι εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγȣσιν ὅτι μείζων ὁ παῦλος ἰωάννȣ τȣ̃ βαπτιστȣ̃. Incipit: ὅτι μὲν ȣ̃ν ὁ τὴν γλῶτταν χρυσȣ̃ς.

LXXIV. Fol. 211. *b.* Tit. οέ. τῶι αὐτῶι πῶς νοητέον τὸ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τȣ̃ θεολόγȣ εὐαγγελιστȣ̃ ἰωάννȣ εὑρισκόμενον ῥητὸν τὸ λέγον· εἶδον ȣ̓ρανὸν καινὸν κ̀ γῆν καινήν· κ̀ ἡ θάλασσα ȣ̓κ ἔστιν ἔτι. Incipit: ἰστέον ὅτι ἐν ἑξηκοστῶι πέμπτωι κεφαλαίωι τῆς ἀποκαλύψεως.

LXXV. Fol. 212. *b.* Tit. ος'. τῶι πανσεβάςωι σεβαστῶι κυρῶι κωνσταντίνωι τῶι παλαιολόγωι. Incipit: ὅτι μὲν ȣ̃ν οἱ τῶν ἑλλήνων σοφοὶ.

LXXVI. Fol. 216. *a.* Tit. οζ'. τῶι τιμιωτάτωι μοναχῶι κ̀ δομεστίκωι κυρῶι νικολάωι. Incipit: οἶδα μὲν ȣ̃ν ὁσιώτατε ἄνερ ὅτι κ̀ ἀμφιβάλλεις.

LXXVII. Fol. 219. Tit. οή. τῶι τιμιωτάτωι μοναχῶι κυρῶι ἰωαννικίωι τῶι γραμματικῶι. Incipit: ἀκȣ́ων ὦ ἄνθρωπε τȣ̃ θεȣ̃ τȣ̃ μεγάλȣ παύλȣ λέγοντος ὅτι σπείρεται σῶμα ψυχικόν.

LXXVIII. Fol. 220. Tit. οθ'. τῶι τιμιωτάτωι μοναχῶι κ̀ στυλίτῃ κυρῶι ἰωάννῃ τῶι σιναΐτῃ. Incipit: καὶ δὶ ἄλλα μὲν ἅπερ ȣ̓δ' αὐτὸς ἀγνοεῖς.

LXXIX. Fol. 238. *b.* Tit. π'. τῶι πανεντιμωτάτωι κ̀ ἐν κυρίωι πνευματικῶι ἡμῶν ἀδελφῶι κυρῶι ἰωάννῃ τῶι τριχᾶ· περὶ τȣ̃ ὅτι νȣ̃ς κ̀ ψυχὴ ταυτόν ἐστι κατὰ φύσιν εἰ κ̀ τοῖς ὀνόμασι διαλλάττȣσιν. Incipit: οἶδα μὲν ȣ̃ν ἀδελφὲ.

LXXX. Fol. 241. *b.* Tit. πά. τῶι τιμιωτάτωι μοναχῶι κυρῶι ἰωαννικίωι τῶι γραμματικῶι. Incipit: ὅτι μὲν ȣ̃ν ὁσιώτατε ἄνερ ἐν νηστείᾳ διάγειν ὁ πιστὸς ὀφείλει λαὸς ἔν τε τετράδι κ̀ παρασκευῇ.

LXXXI. Fol. 250. Tit. πβ'. τῶι τιμιωτάτωι μοναχῶι κυρῶι ἀλυπίωι τῶι ἐγκλείστωι περὶ τȣ̃ εἰ ἔστι τις διαφορὰ παρά τε τοῖς μάρτυσι, παρά τε τοῖς ὁσίοις αὐτοῖς. Incipit: εἰ δὲ κ̀ τȣ̃το βȣ́λει μαθεῖν ὁσιώτατε ἄνερ.

LXXXII. Fol. 251. *b.* Tit. πγ'. τῶι αὐτῶι περὶ διαφορᾶς πρώτȣ τε κ̀ δευτέρȣ γάμȣ. Incipit: εἰ δὲ κ̀ περὶ διαφορᾶς.

LXXXIII.

LXXXIII. Fol. 250. *a.* Tit. πδ'. ἔτι καὶ τοῦτο ἠπόρηται εἰ μετὰ θάνατον αὐτίκα ἡ ψυχὴ σωματικῶι πυρὶ παραδίδοται. Incipit: ὁ διάλογος θεῖος γρηγόριος.

LXXXIV. Fol. 253. Tit. πέ. τῶι αὐτῶι περὶ τοῦ πῶς οἱ προφῆται προεφήτευον καὶ ὅπως ἠξιοῦντο θείων ὀπτασιῶν. Incipit: εἰ δὲ καὶ τοῦτο βούλει μαθεῖν ὁσιώτατε ἄνερ.

LXXXV. Fol. 255. *a.* Tit. πς'. τῶι αὐτῶι εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν ὅτι πρός γε τοῖς ἄλλοις τὴν θείαν οὐσίαν ἐπιγνώσονται τότε μετὰ ἀκριβείας οἱ ἄνθρωποι. Incipit: τοῦ μεγάλου παύλου τινὲς ἀκούσαντες.

LXXXVI. Fol. 256. *a.* Tit. πζ'. τῶι αὐτῶι περὶ τοῦ ὅτι κατ' οὐδὲν οἱ προλαβόντες ὠφελοῦσι κόποι τοὺς ὅπως δήποτε τὸ τέλος διαφθείροντας· καὶ ὅτι etc. Incipit: ἀναγκαῖον εἰδέναι σε καὶ τοῦτο τιμιώτατε ἄνερ.

LXXXVII. Fol. 259. *a.* Tit. πή. πῶς δὲ καὶ τὸ χρυσοστομικὸν ἐκεῖνο ῥητὸν ἐκλαμβάνεσθαι χρὴ τὸ λέγον· ἐπόρνευσέ τις μετὰ τὸ φώτισμα, οὐδὲ παραμυθία λείπεται τῶι ἁμαρτήματι λοιπόν. Incipit: εἰ δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁ χρυσοῤῥήμων ἰωάννης.

LXXXVIII. Fol. 259. *b.* Tit. πθ'. τῶι τιμιωτάτωι καὶ λογιωτάτωι κυρῶι ἰωαννικίωι τῶι γραμματικῶι. Incipit: ὁ μακάριος παῦλος ἔφθασε.

LXXXIX. Fol. 260. *a.* Tit. ϟ'. τῶι τιμιωτάτωι μοναχῶι κυρῶι μύρωνι τῶι παναγιώτηι. Incipit: εἰ δὲ καὶ τοῦτο θεοείκελε ἄνερ ἡ σὴ ὁσιότης ἀξιοῖ μαθεῖν.

XC. Fol. 263. *b.* Tit. ϟά. πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι παχὺ τὸ σῶμα ἡμῶν ἔσαι καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν. Incipit: ἐπεὶ δὲ καὶ περὶ φύσεως.

XCI. Fol. 270. *a.* Tit. ϟβ'. πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι τὰ κατὰ παραχώρησιν θεοῦ γινόμενα παρ' ἡμῶν, καὶ προωρισμένα παρ' αὐτοῦ τυγχάνουσι καθὼς ὁ μέγας φησὶ μάξιμος· ὡς ἐκείνοις δοκεῖν. Incipit: ὅτι μὲν οὖν ὁ μέγας εὕρηται μάξιμος.

XCII. Fol. 273. *b.* Tit. ϟγ'. τῶι τιμιωτάτωι μοναχῶι κυρῶι ἰωαννικίωι τῶι γραμματικῶι εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν ὅτι καὶ σήμερον οἱ ἀψάμενοι νεκροῦ ἀκάθαρτοι εἰσὶ καθὰ καὶ τὸ πρότερον· καὶ ὅτι θρηνεῖν ἀμέτρως ἐπὶ τοῖς ἀποιχομένοις οὐκ ἔξεστιν. Incipit: εἰ δὲ καὶ τοῦτο μαθεῖν ἀξιοῖς ὦ ἱερὰ κεφαλή.

C X I I.

Codex chartaceus, in quarto, constans foliis 325, scriptus seculo XV. exeunte. Multa continet fabulosa atque apocrypha, et est mendosissimus. Conti-

Continet Sermones Nathanaëlis Berti Monachi, & alia plura.

I. Fol. 1. Tit. *ποίημα τȣ̃ εὐλαβȣ̃ς κ̀ τιμίȣ ἱερομονάχȣ κ̀ πατρὸς ἡμῶν κυρȣ̃ ναθαναὴλ μπέρτȣ· κυριακῇ πρώτῃ τῶν ἁγίων νηςειῶν· δέσποτα εὐλόγησον*. Incipit: *ἀδελφοί μȣ κ̀ τέκνα· ἀκȣ́σατέ μȣ παρακαλῶ τȣ̃ ταπεινȣ̃ καὶ ἁμαρτωλȣ̃ γέροντος μικρὰν διδασκαλίαν*. Vide codicem 109. num. XXXI.

II. Fol. 2. *a.* Tit. *κυριακῇ β'*. Incipit ut superior sermo, et est ejusdem auctoris, ut puto.

III. Fol. 3. *b.* Tit. *κυριακῇ γ'*. Initium: *ἰδȣ̀ ἀδελφοί μȣ κ̀ τέκνα ἡ τρίτη τῶν ἑβδομάδων ἐπῆλθε*.

IV. Fol. 4. *b.* Tit. *κυριακῇ δ' τῶν νηστειῶν*. Initium: *ἐπειδὴ ἀδελφοί μȣ κ̀ τέκνα μȣ πέρας ἔλαβε σὺν θεῷ*.

V. Fol. 6. *a.* Tit. *κυριακῇ ε'*. Inc. *πάλιν ἀδελφοί μȣ κ̀ τέκνα βȣ́λομαι ὑπομνῆσαι ὑμᾶς*.

VI. Fol. 7. *b.* Tit. *κυριακῇ ς'*. Inc. *ἀδελφοί μȣ κ̀ τέκνα μȣ· πάλιν παρακαλῶ κ̀ δέομαι ὑμῶν*.

VII. Fol. 8. *b.* Tit. in marg. *περὶ βλασφημίας*. Inc. *ἀδελφοί μȣ κ̀ τέκνα· βȣ́λομαι ὁ ταπεινὸς ὑπομνῆσαι ὑμῖν περὶ τῆς αἰσχρᾶς κ̀ μισοθέȣ βλασφημίας*.

VIII. Fol. 9. *b.* Tit. *περὶ τῶν παραδιδόντων ἑαυτȣ̀ς κ̀ πράγματα αὐτῶν τῷ διαβόλῳ*. Inc. *βȣ́λομαι πάλιν ὁ ταπεινὸς κ̀ ἁμαρτωλὸς γέρων ἐνθυμῆσαι ὑμᾶς ἠγαπημένα μȣ τέκνα*.

IX. Fol. 11. *b.* Tit. *περὶ μνησικακίας*. Inc. *βȣ́λομαι πάλιν ἀδελφοί μȣ κ̀ τέκνα παρακινῆσαι λόγον μικρὸν*.

X. Fol. 14. *a.* Tit. *περὶ τῶν λεγόντων συνεχῶς τὸ ὄνομα τȣ̃ διαβόλȣ*. Initium: *βȣ́λομαι πάλιν ὁ ταπεινός*.

XI. Fol. 16. *a.* Tit. *τȣ̃ αὐτȣ̃*. Inc. *ἀκȣ́σατε τέκνα· μικροί τε κ̀ μεγάλοι· γέροντες κ̀ νέοι· ἄνδρες τε κ̀ γυναῖκες· ἀκȣ́σατε παρακαλῶ*.

XII. Fol. 18. *b.* Tit. *τȣ̃ αὐτȣ̃*. Inc. *ἀδελφοὶ κ̀ πατέρες· κ̀ τέκνα ἠγαπημένα· παρακαλῶ ὑμᾶς· ἵνα μȣ μικρὸν ἀκροασθῆτε τȣ̃ ταπεινȣ̃ κ̀ ἁμαρτωλȣ̃ γέροντος*.

XIII. Fol. 21. *b.* Tit. *τȣ̃ αὐτȣ̃*. Inc. *ἰδȣ̀ ἀδελφοὶ κ̀ πατέρες μȣ· εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατηντήσαμεν*. Ex hoc sermone patet auctorem floruisse post captam a Turcis Constantinopolim. Nam pag. 22. ait: *εἶπε γὰρ· ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος κ̀ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· κ̀ τȣ̃το νῦν γέγονεν· ȣ̓κ ἠγέρθη ὁ ἄθεος βασιλεὺς τῶν ἰσμαηλιτῶν, κατὰ τῆς ἁγίας βασιλείας τῶν χριστιανῶν παραχωρήσει θεȣ̃· κ̀ ἀνάλωσεν αὐτὴν· κ̀ κατὰ κράτος τὴν πόλιν ἡμῶν ἔλαβεν;* Et fol. 23. *a.* *ὅταν ȣ̓̃ν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, πλὴν*

τȣ̃ ἀθεωτάτȣ ἀγαρηνȣ̃· ταλασȣμανίζοντος (sic) οἴμοι ἐν τῷ ἁγίῳ ἐκείνῳ ναῷ τῆς ποτὲ ἁγίας σοφίας θεȣ̃.

XIV. Fol. 24. *a.* Tit. λόγος περὶ τῆς ἁγίας κυριακῆς ψυχωφελής· τȣ̃ ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν· ἰωάννȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως τȣ̃ χρυσοστόμȣ: δέσποτα εὐλόγησον. Initium: ἀκέσατε ἀδελφοὶ ϰ̀ πάντες χριστιανοὶ ϰ̀ φιλόχριστοι· τὸ τί λέγει ὁ προφήτης περὶ τῆς ἁγίας κυριακῆς· σχολάσατε.

XV. Fol. 27. *a.* Tit. περὶ τȣ̃ μὴ ἐγερθῆναι τῇ κυριακῇ εἰς τὸν ὄρθρον (sic). Initium: διηγήσατο τὶς τῶν πατέρων. Totum hoc opusculum nudius tertius scriptum, et codici additum fuit.

XVI. Fol. 31. *a.* Tit. μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος νικήτα. δέσποτα εὐλόγησον. Initium: ἐν τοῖς καιροῖς μαξιμιανȣ̃ τȣ̃ βασιλέως.

XVII. Fol. 38. *b.* Tit. μαρτύριον τῶν ἁγίων ϰ̀ ἐνδόξων μ' μαρτύρων τῶν μαρτυρησάντων ἐν σεβαστίᾳ τῇ πόλει: εὐλόγησον δέσποτα. Initium: κατὰ τȣ̀ς καιρȣ̀ς λικινίȣ.

XVIII. Fol. 44. *b.* Tit. μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ ἀποστόλȣ ϰ̀ εὐαγγελιστȣ̃ μάρκȣ· δέσποτα εὐλόγησον. Initium: κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τῶν ἀποστόλων διαμερισθέντων.

XIX. Fol. 48. *a.* Tit. βίος ϰ̀ πολιτεία τȣ̃ ὁσίȣ πρς ἡμῶν ὀνȣφρίȣ· εὐλόγησον δέσπ. Initium: ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν· ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος παφνȣ́τιος.

XX. Fol. 55. *a.* Tit. βίος ϰ̀ πολιτεία τȣ̃ ὁσίȣ πρς ἡμῶν ἰωάννȣ τȣ̃ καλυβίτȣ· εὐλ. δέσποτα. Initium: βίον καλὸν ϰ̀ ἐνάρετον ϰ̀ ἀμόλυντον ἀνδρὸς δικαίȣ ϰ̀ τελείȣ βȣ́λομαι διηγήσασθαι.

XXI. Fol. 62. *b.* Tit. διήγησις ψυχωφελὴς ϰ̀ παράδοξος περὶ τȣ̃ γεγονότος θαύματος ἐν κωνσταντινȣπόλει εἰς μνησικακίαν διακόνȣ ϰ̀ πρεσβυτέρȣ· παρὰ τȣ̃ ἁγίȣ νικήτα τȣ̃ χαρτȣλαρίȣ: εὐλ. δέσποτα. Initium: θαυμαστὸς ὁ θεός. Narratur miraculum patratum a S. Niceta Chartulario.

XXII. Fol. 67. *b.* Tit. διήγησις· τȣ̃ ἀρχαγγέλȣ μιχαὴλ τȣ̃ ταξιάρχȣ τὸ γεγονὸς θαῦμα ἐν ταῖς χώναις· ἐξηγηθὲν παρὰ τȣ̃ ἀρχίππȣ τȣ̃ προσμοναρίȣ αὐτȣ̃. Initium: ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων.

XXIII. Fol. 73. *b.* In margine: μηνὶ νοεμβρίῳ θ'. Tit. μαρτύριον τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος παρασκευῆς· δέσπ. εὐλ. Initium: θαῦμα ἐστὶ παράδοξον.

XXIV. Fol. 79. *b.* Joannis Chrysostomi λόγος εἰς τὴν λαμπρὰν ἡμέραν τῆς ἐγέρσεως τȣ̃ χριστȣ̃ ϰ̀ κυρίȣ ἰησȣ̃ τȣ̃ θεȣ̃ ἡμῶν· τῇ λαμπρᾷ κυριακῇ· εὐλ. δέσπ. Initium: ἀνέστη χριστὸς ἐκ νεκρῶν λύσας τȣ̃ θανάτȣ τὸ κράτος.

XXV. Fol. 82. *b.* Tit. λόγος περὶ τȣ̃ θεοδοσίȣ τȣ̃ βασιλέως· εὐλο-

εὐλόγησον δέσπ. Initium: γέρων τὶς ἐκαθέζετο ἐν τῇ ἐρήμῳ.

XXVI. Fol. 85. *a*. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις ... τȣ̃ χρυσοστόμȣ λογος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς κ̀ πανευφήμȣς ἀποστόλȣς πέτρον κ̀ παῦλον· δέσπ. εὐλ. Initium: οὐρανȣ̃ κ̀ γῆς ἅμιλλαν ὁρῶ.

XXVII. Fol. 89. *a*. Tit. τί ἐστὶν τὸ σταυρὲ τȣ̃ χριστȣ̃. Initium: ἄλλος τὶς χριστιανός.

XXVIII. Fol. 90. *a*. Tit. λόγος τȣ̃ ὁσίȣ πρς' ἡμῶν ἐφραὶμ τȣ̃ σύρȣ· βίος κ̀ πολιτεία εἰς τὸν ἅγιον ἀνδρόνικον· εὐλ. δέσποτα. Initium: ἀκȣ́σατε οἱ πλȣ́σιοι.

XXIX. Fol. 103. *a*. Tit. λόγος εἰς τὸν μέγαν βασίλειον· κ̀ εἰς τὸν ὅσιον ἐφραὶμ τὸν σύρον. δέσπ. εὐλόγησον. Initium: δύο ἵππων ὀξυδρόμων.

XXX. Fol. 105. *a*. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις ... τȣ̃ χρυσοστόμȣ λόγος περὶ τȣ̃ ὄφεως: δέσποτα εὐλ. Initium: ὡμοιώθη γὰρ ἡ ζωὴ ἡμῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ.

XXXI. Fol. 109. *b*. Tit. βίος κ̀ πολιτεία τȣ̃ ἀνθρώπȣ θεȣ̃ ἀλεξίȣ: δέσπ. εὐλ. Initium: ἐγένετο ἀνὴρ εὐσεβὴς ἐν τῇ ῥώμῃ ὀνόματι εὐφημιανός.

XXXII. Fol. 115. *b*. Tit. βίος κ̀ πολιτεία τῆς ἁγίας μαρίας τῆς ἐπονομασθείσης διευαγȣ̃ς· ἀρετῆς αὐτȣ̃ μαρίνȣ (sic): δέσπ. εὐλ. Initium: γέγονε τὶς ἐν βηθανίᾳ (lege βιθυνίᾳ) ὀνόματι εὐγένιος.

XXXIII. Fol. 119. *a*. Tit. βίος κ̀ πολιτεία τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν νικολάȣ τῶν μυραίων τῆς λυκίας: δέσπ. εὐλ. Initium: εὐλογητὸς εἶ κύριε.

XXXIV. Fol. 127. *a*. Tit. μαρτύριον τῶν ἁγίων κ̀ ἐνδόξων τȣ̃ χριστȣ̃ μαρτύρων τῶν τεσσαράκοντα: εὐλ. πάτερ. Initium: κατὰ τȣ̀ς καιρȣ̀ς λικινίȣ.

XXXV. Fol. 129. *a*. Interpretatio Psalmi *Qui habitat*, inserta est superiori opusculo.

XXXVI. Fol. 141. *a*. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ ... τȣ̃ χρυσοστόμȣ λόγος περὶ νηστείας: κύριε εὐλόγησον. Initium: πάλιν νηστείας καιρός.

XXXVII. Fol. 144. *b*. Tit. τȣ̃ ὁσίȣ πρς' ἡμῶν ἐφραὶμ τȣ̃ σύρȣ λόγος περὶ κατανύξεως κ̀ σωτηρίας ψυχῆς: κύριε εὐλόγησον. Initium: δεῦτε πάντες ἀδελφοὶ ἀκȣ́σατε καλῆς συμβȣλίας ἐμȣ̃ τȣ̃ ἁμαρτωλȣ̃ ἐφραίμ.

XXXVIII. Fol. 155. *a*. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πρς' ἡμῶν ἰωάννȣ ἀρχ. κωνστ. τȣ̃ χρυσοστόμȣ λόγος εἰς τὸ ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις παραπτώματα αὐτῶν· κ̀ ὁ πατὴρ etc. Initium: πρώην ὁ σωτὴρ ἡμῶν.

XXXIX. Fol. 163. *a*. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πρς' ἡμῶν ἰωάννȣ

ἀρχ. κωνστ. τȣ̃ χρυσοστ. λόγος κατηχητικὸς εἰς τὸ ῥητὸν τȣ̃ εὐαγγελίȣ· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν ȣ̓ρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ· ὅςις ἐξῆλθεν ἅμα πρωὶ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτȣ̃· κ̓ τὰ ἑξῆς: κύριε εὐλόγησον· κυριακῇ β' τῶν νηστειῶν. Initium: πρώτη ποίμνη τῶν εὐσεβῶν, μεμιγμένα πρόβατα ξένα· νεαρὰν τὴν σφραγίδα τȣ̃ ἐπȣρανίȣ ποιμένος ἐπὶ τῶν μετώπων ἐπιφερόμενα. Inter opera Chrysostomi genuina, aut supposititia non occurrit. Absolvitur fol. 173. *b.* sic: ἵνα εἴπῃ πρὸς ὑμᾶς ὁ σωτήρ· πιστεύετε ὅτι δύναμαι τȣ̃το ποιῆσαι· κατὰ τὴν πίςιν ὑμῶν, γενηθήτω ὑμῖν· ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ κ̓ προσκύνησις ἅμα τῷ πατρὶ κ̓ τῷ ἁγίῳ πνεύματι νῦν κ̓ ἀεὶ κ̓ εἰς.

XL. Fol. 175. *a.* Tit. λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμόν. Initium: εὐαγγελίζεσθαι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τȣ̃ θεȣ̃ ἡμῶν ὁ προφήτης δαυίδ.

XLI. Fol. 185. *a.* Tit. κυριακῇ ς'. λόγος διδασκαλικὸς ἐκ περισσῶν βιβλίων εἰς τὰ βαΐα. Initium: ὁ μακάριος ἀπόςολος κ̓ εὐαγγελιςὴς ἰωάννης· ὁ ἐπιστήθιος φίλος. Absolvitur fol. 194. *b.*

XLII. Post folium 194. deest folium, ideoque deest initium sequentis sermonis, cujus deest etiam finis.

XLIII. Fol. 199. *a.* Tit. στίχοι τῆς ἁγίας κλίμακος σ' κβ'. κεφάλαιον πρῶτον. Initium: ὀφείλεις μαθεῖν περὶ τῆς τῶν ἁγίων τεσσαρακοστῶν (sic).

XLIV. Fol. 204. sequitur explicatio parabolarum Euangelii, quam Chrysostomo tribuit perperam amanuensis.

XLV. Fol. 239. *a.* Tit. εὐαγγέλιον τὸ κατὰ ματθαῖον ἑρμηνευόμενον παρὰ τȣ̃ βȣλγαρίας θεοφυλάκτȣ. Initium: εἰ μὲν πρὸ τȣ̃ νόμȣ ἐκεῖνοι θεῖοι ἄνδρες ȣ̓ διὰ γραμμάτων.

XLVI. Fol. 249. *a.* Tit. ἐρώτησισ τȣ̃ ἁγίȣ ἰωάννȣ τȣ̃ θεολόγȣ περὶ τῆς παρȣσίας τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃. κ̓ περὶ τῆς συντελείας: δέσποτα εὐλόγησον. Initium: μετὰ τὴν ἀνάληψιν τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃ παρεγενόμην ἐγὼ ἰωάννης μόνος ἐπὶ τὸ ὄρος θαβὼρ κ̓ ἐκτείνας τὰς χεῖρας πρὸς τὸν ȣ̓ρανὸν εἶπον. (Vide Codicem CIX. num. XXX.) Absolvitur fol. 255. *a.*

XLVII. Fol. 255. sequuntur quædam astrologica, de quibus dicere supervacaneum.

XLVIII. Fol. 259. Tit. τȣ̃ ὁσίȣ κ̓ θεοφόρȣ πατρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ τȣ̃ σύρȣ· λόγος εἰς τὴν δευτέραν παρȣσίαν τȣ̃ θεȣ̃ κ̓ σωτῆρος ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃. Initium: προσέλθετε κ̓ δεῦτε υἱοὶ φωτός.

XLIX. Sequuntur alia ex Gerontico libro desumpta, de quibus nil dicam. Tum fol. 283. *b.* incipit sine titulo et sine nomine auctoris sermo S. Ephræm sic: δεῦτε ἀγαπητοὶ δεῦτε πατέρες κ̓ ἀδελφοί μȣ τὸ ἐκλεκτὸν ποιμνίον. L.

L. Fol. 293. *a.* Tit. περὶ αἱρέσεως τῶν καταράτων ἀρμενίων. Initium: οἱ ἀσεβεῖς ἀρμένιοι.

LI. Fol. 293. *b.* Incipit Confutatio Judæorum Christum Jesum negantium esse Messiam, sic: χριστιανῶν τὲ κ̓ ἰȣδαίων χριστὸν ὁμολογȣ́ντων.

LII. Fol. 300. *b.* Tit. χρονογραφία, ἀπὸ κτίσεως κόσμȣ. Initium: ἀπὸ τȣ̃ ἀδὰμ ἕως τȣ̃ κατακλυσμȣ̃ χρόνοι ͵βσ′ μβ′.

LIII. Post Chronographiam hanc sequuntur alia, ex Gerontico præsertim desumpta.

LIV. Fol. 315. *a.* Tit. ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆς ἑρμηνείας τȣ̃ ἁγίȣ συμβόλȣ· ἤγοι τῶν δώδεκα ἄρθρων τῆς πίστεως πεποιημένων ὑπὸ τῶν δώδεκα ἀποστόλων. Initium: κείμενον. Τί ἑρμηνεύεται σύμβολον; ἑρμηνεία. Σύμβολον ἑρμηνεύεται συμβȣ́λιον τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

LV. Fol. 322. *a.* Tit. κατὰ λατίνων συνοπτικὸν κ̓ ὡραῖον. Initium: εἰπέ μοι ὦ ἑταῖρε· πῶς τοῖς λατίνοις συγκοινωνήσω.

LVI. Fol. 322. *b.* Tit. περὶ τῶν φραγγῶν πῶς ἐσχίσθη ἡ ῥώμη ἀπὸ τῶν τεσσάρων πατριαρχῶν τῆς κωνσταντινȣπόλεως κ̓ τῶν λοιπῶν. Initium: οἱ ἐν τῇ ἁγίᾳ ἑβδόμῃ συνόδῳ ἀνδριανὸς (sic) πάπας ῥώμης.

C X I I I.

Codex chartaceus, in quarto, constans foliis 186, mendis plenus, et scriptus a pluribus seculo XV. Olim erat Georgii Blachi Cretensis, qui in margine primæ paginæ scripsit: γεωργίȣ βλάχȣ τȣ̃ κρητός. *Prima folia usque ad 26. olim madefacta fuerunt, ideoque nulla vestigia literarum supersunt in parte suprema cujusvis folii. Initio quoque mutilus est.*

I. Fol. 1. Collectio sententiarum, seu portio Gerontici, vel Prati Spiritualis. Primæ lineæ superest duntaxat initium: nempe διηγήσατο ἡμῖν: post hæc verba vero sex aut septem linearum literæ prorsus evanuerunt: tum sequitur: ἱπταμένȣς εἰς τὸ πρόσωπον αὐτȣ̃ etc. Ut autem appareat, quidnam sit quod hic scriptum fuit, exscribam initium paragraphi ex fol. 2. ἔλεγεν ὁ ἀββᾶς σισίνιος ἀναχωρητής· ὅτι ἐν μιᾷ ἤμην εἰς τὸ σπήλαιόν μȣ· πλησίον τȣ̃ ἁγίȣ ἰορδάνȣ· κ̓ ὡς ἔψαλον τὴν τρίτην ὥραν, ἰδȣ̀ σύρα γυνὴ νεωτέρα ἐλθοῦσα ἔθηκεν ἑαυτὴν ἔμπροσθέν μȣ γυμνώσασα ἑαυτήν· ἐγὼ δὲ ȣ̓κ ἐταράχθην· ἀλλὰ ποιήσας τὸν κανόνα μȣ· μετὰ πάσης ἡσυχίας κ̓ φόβȣ θεȣ̃· πληρώσας δὲ λέγω πρὸς αὐτὴν συριστί·

ἀνακά-

ἀνακάθισον ἵνα λαλήσω σοι· ϰ) τότε εἴτι θέλεις ποιῶ· ἡ δὲ ἀνεκάθισε, etc. Absolvitur fol. 44. *b.* sic: τὸ πνεῦμα τȣ̃ θεȣ̃ ἐλάλησεν διὰ στόματός σȣ· ϰ) ȣ̓κ ἔνι ἀντίῤῥησις.

II. Fol. 44. *b.* Tit. τȣ̃ μακαρίȣ ἰωάννȣ τȣ̃ καθηγȣμένȣ· τȣ̃ ἁγίȣ ὄρȣς σινᾶ· τȣ̃ λεγομένȣ σχολαστικȣ̃, κεφάλαια ἐκ τῆς κλίμακος, ὀλίγα: idest: *Beati Joannis Præpositi sancti montis Sina, qui dicitur Scholasticus, nonnulla capita ex Scala.* Initium: ἀγαπήσωμεν τὸν κύριον.

III. Fol. 47. *b.* Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ λόγος. Initium: ὁ κτησάμενος ἀγάπην, ἐσκόρπισε χρήματα· ὁ δὲ λέγων ἀμφοτέροις συζῆν, ἑαυτὸν ἠπάτησεν.

IV. Fol. 48 *b.* Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃. Initium: ὥσπερ ἡ πολυποσία συνήθεια.

V. Deinde sequuntur alia ex Prato spirituali desumpta.

VI. Fol. 66. *b.* Tit. τȣ̃ χρυσοστόμȣ ἐκ τȣ̃ κατὰ ἰωάννην: i. *Chrysostomi, ex Commentario in Joannem.* Initium: μιμησώμεθα τὴν σαμαρεῖτιν γυναῖκα ϰ) ἡμεῖς· ϰ) ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἁμαρτήμασιν, ἀνθρώπȣς μὴ αἰσχυνώμεθα.

VII. Fol. 67. *a.* Fragmentum Joannis Carpathii, et alia ex Grontico desumpta. Post folium 84. desunt aliquot folia.

VIII. Fol. 85. *a.* Tit. διδασκαλία τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν, μακαρίȣ τȣ̃ αἰγυπτίȣ. πῶς ἡ ψυχὴ ἐκ τȣ̃ σώματος χωρίζεται· ϰ) πῶς μετὰ θάνατον μέλλει διαπράττεσθαι: καὶ πῶς οἱ δίκαιοι ἀπολαμβάνȣσι τὰ ἀγαθὰ· ϰ) οἱ ἁμαρτωλοὶ τὴν κόλασιν: εὐλόγησον δέσποτα: idest: *doctrina, seu Homilia Sancti Patris nostri Macarii Ægyptii. Quomodo anima a corpore separetur*, etc. Incipit: μὴ ἀγνοεῖν ὑμᾶς βȣ́λομαι ἀδελφοὶ οἷον φόβον ϰ) τρόμον ϰ) ἀνάγκην ἔχομεν ἰδεῖν. Absolvitur folio 94. *b.* sic: ἐν τȣ́τῳ γνώσονται πάντες· ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστέ: tum alia manu addita est hæc clausula: τȣ̃ ὁποίȣ (sic) πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, ϰ) προσκύνησις συν τῷ etc. Edita est. Lege quæ de ea scribit Fabricius Bibl. Græc. vol. 7. pag. 494. ubi tamen eam tribuit alteri Macario, qui cognominatus est *urbanus*, seu *politicus*.

IX. Fol. 95. *a.* Tit. βίος ἀλεξάνδρȣ τȣ̃ βασιλέως τῶν μακεδόνων: idest: *Vita Alexandri regis Macedonum.* Incipit: ἄριστος δοκεῖ ϰ) γενναιότατος γενέσθαι ἀλέξανδρος ὁ μακεδόνων βασιλεύς. Absolvitur folio postremo, idest 186. sic: καθὼς διετάξατο τοῖς πᾶσιν ἔτι ζῶν ἀλέξανδρος: τέλος τȣ̃ βίȣ ἀλεξάνδρȣ. Referta est fabulis hæc vita.

C X I V.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus a pluribus seculo XV, et XVI, constans chartis 201.

I. Pag. 1. Zosimæ Abbatis documenta. Tit. τῦ ἁγίυ ζωσιμᾶ διδασκαλία... ἥς τε κ͵ σύντομος περιεκτικὴ πάσης ἀρετῆς· πολὺ πιθανὸν ἔχυσα. Initium: ἀρχόμενος ὁ ἀββᾶς ζωσιμᾶς, ἔλεγεν ὕτω ποιήσας πρῶτον τὸ σημεῖον τῦ σταυρῦ ἐν τῷ στόματι· ἐνανθρωπήσας ὁ τῦ θεῦ λόγος. Absolvitur pag. 20. his verbis: ἔδειξε γὰρ ὁ γέρων· ἐξ ὧν ἐποίησεν, ἐλεύθερον ἑαυτὸν ἀπὸ πάντων: τέλος τῶν τῦ ἀββᾶ ζωσιμᾶ. Vide Bandinium tom. 1. Biblioth. Laurent. græc. pag. 471.

II. Sequuntur fragmenta ex Merontico, ex Chrysostomo, rursus ex Gerontico, et ex Basilio Magno.

III. Pag. 29. Isaaci Syri sermo Tit. + τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰσαὰκ τῦ σύρυ κ͵ ἀναχωρητῦ ἐπισκόπυ γενομένυ τῆς φιλοχρίστυ πόλεως νινευῒ λόγος ιζ΄: περὶ τάξεως κ͵ καταστάσεως τῶν ἀρχαρίων κ͵ τῶν ἀνηκόντων αὐτοῖς. Initium: αὕτη ἐστὶν ἡ τάξις ἡ σώφρων.

IV. Pag. 33. Tit. + μακαρίυ ἱερομονάχυ, μονῳδία ἐπὶ τῷ ἑαυτῦ κατὰ πνεῦμα πατρὶ, τῷ ἁγιωτάτῳ κυρῷ δαυιδ, ἱερομονάχῳ κ͵ πνευματικῷ. Initium: οἴμοι· τί δὲ οἴμοι θνητά τοι πεπόνθαμεν, φησί τις τῶν πάλαι σοφῶν.

V. Pag. 41. Tit. + βίος κ͵ πολιτεία τῦ ὁσίυ κ͵ θεοφόρυ πατρὸς ἡμῶν μαξίμυ τῦ ἐν τῷ ἄθῳ τῦ ἐπίκλην καυσοκαλύβη· συγγραφεὶς παρὰ τῦ τιμιωτάτυ ἐν ἱερομονάχοις κυρῦ μακαρίυ. Initium: οὐδὲ ὁ καθ' ἡμᾶς χρόνος, ἄμοιρος εἰσάπαν διῆλθε, τῶν ἀποστολικῶν κ͵ πατρῴων ἡμῖν αὐχημάτων.

VI. Pag. 56. Nili Thessalonicensis epistola. Tit. + τῦ ἁγιωτάτυ μητροπολίτυ θεσσαλονίκης κυρῦ νείλυ, πρὸς τὸν ἑαυτῦ ἀνεψιὸν σοφώτατον κ͵ λογιώτατον κ͵ χριστιανικώτατον, τὸν νικόλαον τὸν καβάσιλαν. Sequitur altera cum hac inscriptione: δημητρίυ τῦ κυδώνη, τῷ ἰωάσαφ ἱερομονάχῳ. Post pag. 56. desunt aliquæ paginæ.

VII. Pag 58. Sermo moralis initio mutilus. Absolvitur pag. 85.

VIII. Pag. 88. Sequuntur opuscula Barlaami monachi contra Latinos. Tit. + λόγος συμβυλευτικὸς περὶ ὁμονοίας προς ῥωμαίυς κ͵ λατίνυς. βαρλαὰμ μοναχῦ. Initium: ὅτι μὲν πάντες οἱ ἀπὸ χριστῦ ἐπωνυμίαν ἔχοντες, ἐπιθυμητικῶς ἔχυσιν ἡνωμένην ἰδεῖν τὴν ἐκκλησίαν. In margine apponitur numerus ιβ΄.

IX.

IX. Pag. 103. In margine ιγ'. Tit. ✝ πρὸς τὴν σύνοδον περὶ τῆς πρὸς λατίνȣς ἑνώσεως. Initium: εἰ μὲν ἑώρων ὑμᾶς ὅταν περὶ τῶν πραγμάτων συμβȣλεύησθε.

X. Pag. 111. In margine ιδ'. Tit. ✝ ὅτι ὑποκειμένȣ ἐκ μόνȣ τȣ͂ πρώτȣ αἰτίȣ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔχειν τὴν ὕπαρξιν, ȣ̓κ ἀναιρεῖται ἡ κατ' ȣ̓σίαν ταυτότης πατρὸς ϗ υἱȣ͂. Initium: εἰ μὲν κριτήν τινα ἀμφότεροι εἴχομεν ἐκ θεȣ͂ ἀφιγμένον.

XI. Pag. 115. In margine ιέ. Tit. ὅτι ὑποκειμένȣ, ἐκ μόνȣ πατρὸς ἐκπορεύεσθαι τὸ πνευμα τὸ ἅγιον, ȣ̓κ ἀναιρȣ͂νται αἱ προσωπικαὶ διαφορὰὶ τῶν τριῶν προσώπων πρὸς ἄλληλα. Initium: ἑπομένως δὲ τȣ́τοις ϗ περὶ τῶν προσωπικῶν διαληπτέον ἰδιοτήτων.

XII. Pag. 127. In marg. ις'. Tit. ✝ ὅτι ὑποκειμένȣ etc. Initium: ἴσως ὦ ἄνδρες λατῖνοι ὑπολαμβάνοντες ὡς ἐγὼ καθ' ὑμῶν ποιήσομαι τȣ̀ς ὑπὲρ τῶν γραικῶν λόγȣς.

XIII. Pag. 137. In margine ιζ'. Tit. ✝ ὅτι etc. Initium: ὅταν εἰς λόγȣς ἀλλήλοις ἐρχώμεθα ὦ ἄνδρες λατῖνοι.

XIV. Pag. 147. In margine ιή. Tit. ✝ πρὸς τȣ̀ς ἀντιλογικȣ̀ς λόγȣς τῶν λατίνων ὅτι ἀδύνατον αὐτοῖς πρὸς γραικȣ̀ς διαλεγομένοις, διὰ συλλογισμῶν ἀποδεῖξαι, ὅτι ȣ̓ μόνος ὁ πατὴρ ἀρχὴ ϗ πηγὴ θεότητος. Initium: ὅτι μὲν ȣ͂ν ἡ ὑμετέρα ὑπόθεσις.

XV. Pag. 156. In margine ιθ'. Tit. ✝ πρὸς τὰς κυριωτέρας τῶν λατίνων ὑποθέσεις, ἐξ ὧν οἴονται δεικνῦναι ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ϗ ἐκ τȣ͂ υἱȣ͂ ἔχει τὴν ὕπαρξιν. Initium: ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων τῶν κατὰ τὸν βίον ἀγώνων ὦ ἄνδρες λατῖνοι.

XVI. Pag. 164. In margine κ'. Tit. πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον νικόλαον, περὶ τῆς τȣ͂ πάπα ἀρχῆς. Initium: φὴς ὅτι τῶν ἀδυνάτων ἐστὶ τὸν πάπαν μὴ ὀρθόδοξον εἶναι. Deest finis hujus, et initium sequentis.

XVII. Pag. 166. Sermo signatus numero κά, initio mutilus: absolvitur pag. 168. his verbis: ἀληθεστάτην νομίζειν τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν.

XVIII. Pag. 169. In margine κβ'. Tit. ὅτι ȣ̓χ ἁπλῶς etc. Initium: ὅτι μὲν ȣ͂ν ὑποκειμένȣ ἐκ μόνης τῆς πρώτης αἰτίας ϗ ἄμφω τὰ αἰτιατὰ ἰσοτίμως ἔχειν τὴν ὕπαρξιν.

XIX. Pag. 171. In margine κγ'. Tit. ✝ δόγμα λατίνων· γραφὲν ὑπὸ τῶν πρέσβεων τȣ͂ πάπα· εἶτα τȣ͂ αυτȣ͂ ἡ τȣ́τȣ ἀνασκευή. Initium: λατῖνος: — ὁ πατὴρ ϗ ὁ υἱὸς, μία εἰσὶν ἀρχὴ τȣ͂ ἁγίȣ πνεύματος.

XX. Pag. 173. In margine κδ'. Tit. ✝ λεγάτος ἢ περὶ πνεύματος. Initium: λατῖνος: — τεθέασαι τὴν ἐπιστολὴν ἣν ἔναγχος τῷ τε πατριάρχῃ.

XXI.

XXI. Pag. 177. In marg. κέ. Tit. + πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον νικόλαον, περὶ τȣ̃ πάπα. Init. μὴ τȣ̃το οἴȣ σεβȣ́σμιε πάτερ.

XXII. Pag. 181. In marg. κς'. Tit. + κατὰ θωμᾶ (Aquinatis nempe) λέγοντος ὅτι κατὰ μόνα τὰ πρός τι διαφέρȣσιν ἀλλήλων τὰ θεῖα πρόσωπα. Initium: θωμᾶς μὲν ȣ̓δένα τρόπον διαφορᾶς ἐν τῇ τριάδι.

XXIII. Pag. 182. In marg. κζ'. Tit. + πρὸς τȣ̀ς λέγοντας ὅτι μόνη ἡ πατρότης etc. Initium: οἱ περὶ τὸν θωμᾶν, κατὰ μόνην τῶν πρός τι διαφοράν.

XXIV. Pag. 183. κή. Tit. + πρὸς τȣ̀ς πρέσβεις· ὅτι ἐναντίαις περιπίπτȣσι δόξαις. Initium: ὃ μάλιστα τῶν ὑμετέρων θαυμάζω.

XXV. Pag. 184. κθ'. Tit. + πρὸς τȣ̀ς πρέσβεις etc. Initium: πᾶς ὀρθῶς ἔχων συλλογισμὸς ἢ ἀποδεικτικὸς τυγχάνει ὤν, ἢ διαλεκτικός.

XXVI. Pag. 189. λ'. Tit. + πρὸς τȣ̀ς πρέσβεις ἀπόδειξις ὅτι etc. Initium: ἐκεῖνο δὲ πάντως ȣ̓κ ἀγνοȣ́μενον.

XXVII. Pag. 191. λγ'. Tit. + τȣ̃ αὐτȣ̃ βαρλάαμ μοναχȣ̃ καὶ φιλοσόφȣ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τȣ̃ ἁγίȣ πνεύματος. Initium: τῇ τῶν θείων ἀποστόλων καὶ τῶν τȣ́τȣς διαδεξαμένων θείων πατέρων διδασκαλίᾳ ἑπόμενοι.

XXVIII. Pag. 198. Hipparchi de XII. ſignis Zodiaci. Tit. + ἱππάρχȣ περὶ τῶν δώδεκα ζωδίων. Initium: μὴν μάρτιος ἔχων ἡμέρας λά.

C X V.

Codex chartaceus, in octavo, scriptus seculo XVI, constans chartis 152, diversis manibus exaratus.

I. Pag. 1. Tit. βησσαρίωνος πρὸς τὰ πλήθωνος πρὸς ἀριστοτέλη περὶ ȣ̓σίας. Incipit: εἴ τις ἁπλῶς τε ἅμα καὶ ἀκριβῶς.

II. Pag. 2. *b.* Epistolæ Joannis Lascaris duæ. Tit. ἰωάννȣ λασκάρεως, τῷ αἰδεσιμωτάτῳ ἐν χριςῷ πατρὶ καὶ δεσπότῃ τῷ μονεμβασίας ἀρσενίῳ.

III. Pag. 4. Epiſtola Dionysii Patriarchæ Constantinopolitani. Inscriptio: διονύσιος ἐλέῳ θεȣ̃ ἀρχιεπίσκοπος κωνσταντινȣπόλεως, νέας ῥώμης, καὶ οἰκȣμενικὸς πατριάρχης· τῷ περιποθήτῳ υἱῷ κατὰ πνεῦμα τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἑρμοδώρῳ τῷ λησττάρχῳ εἰρήνην καὶ ὑγείαν ἀπὸ θεȣ̃ παντοκράτορος. Initium: ὅτι ἕλλην εἶ καὶ σοφίαν μετιών. Sequuntur aliæ epistolæ Lascaris ad Hermodorum una.

 Her-

Hermodori ad Matthæum una, quæ scripta fuit ἀπὸ φερραρίας τȣ̃ ͵αυϛ' ἀπὸ χριστȣ̃ ἔτȣς, δεκεμβρίȣ πέμπτῃ ἐπὶ δέκα. Hermodori ad Michaelem una, data ἀπὸ χίȣ. Ejusdem Hermodori ad Lazarum Bonamicum. Matthæi δὲ βαρεῖ (i. Bariensis) ad Hermodorum una. Georgii Comitis Corinthii ad Hermodorum una, data ἐκ γορτύνης... τȣ̃ ͵αφλθ' ἔτȣς ἀπὸ τῆς θεογονίας.

IV. Pag. 11. Epistolæ alumnorum collegii Græcorum Gregoriani, quod est Romæ, ad Cardinales quosdam. Tit. primæ: οἱ γρηγοριάδαι οἱ τȣ̃ ἑλληνικȣ̃ συλλόγȣ, τῷ ἐπιφανεστάτῳ καρδινάλει καράπφα εὖ πράττειν. Altera: τῷ ἐκλαμπροτάτῳ καρδινάλει τῆς ἁγίας σεβηρίνης. Tertia: τῷ ἐκλαμπροτάτῳ καρδινάλει σιρλέτῳ· οἱ γρηγοριάδαι.

V. Pag. 16. *b*. Epistolæ Theodori Rentii. Prima: τῷ ἐπιφανεστάτῳ σιρλέτῳ· θεόδωρος ῥέντιος. Data est ἀπὸ ταυρίνȣ. Altera: θεόδωρος ῥέντιος τῷ κυρίῳ βικεντίῳ πινέλλῳ. Hæc quoque Taurino data est. Tertia: παύλῳ ἀεικαρδίῳ θεόδωρος ῥέντιος εὖ πράττειν. Data Taurini. Quarta: θεόδωρος ῥέντιος τῷ κυρίῳ πινέλλῳ. Data ibidem. Quinta Theodori ad Matthæum, Taurini data. Sexta Theodori Rentii τῷ αἰδεσιμωτάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς γεννέβης. Taurini data. Septima: θεόδωρος ῥέντιος τῷ χαλκογράφῳ. Octava ejusdem ad Pinellum. Nona ejusdem τῷ ἐπισκόπῳ τῆς γεννέβης κυρίῳ ἀγγέλῳ. Decima ejusdem ad eumdem. Omnes Taurini datæ sunt. Hactenus codex una manu scriptus est. Quæ sequuntur epistolæ alia manu exaratæ sunt.

VI. Pag. 33. Epistolæ Jacobi Monachi ad quamdam reginam. Desunt priores octo. Nona sic inscribitur: τȣ̃ αὐτȣ̃ ἐπιστολὴ ἐννάτη. Incipit: ὅσης ἡμᾶς εὐφροσύνης πάλιν ἐπέπλησε τὰ γράμματα τῆς βασιλείας σȣ. Auctorem esse Jacobum Monachum patet ex postremis hisce verbis epistolæ undecimæ: ταῦτα πρὸς τὴν βασιλείαν σȣ ἰάκωβος μοναχός. Quæ leguntur etiam pag. 59. in fine epistolæ 17, et pag. 55. in fine epistolæ 15, et pag. 67. in fine epistolæ 20. Deest finis epistolæ 32. quæ heic est postrema.

VII. Pag. 95. Theodori Gazæ epistola, alia manu exarata, in qua Græcos hortatur ut Romanæ Ecclesiæ conjungantur. Tit. ἐπιστολὴ κὺρ θεοδώρȣ τȣ̃ γαζῆ πρὸς τȣ̀ς ἀδελφȣ̀ς αὐτȣ̃· ἐν κωνσταντινȣπόλει. Inscriptio: θεόδωρος ἀνδρονίκῳ καὶ δημητρίῳ τοῖς ἀδελφοῖς εὖ πράττειν. Initium: διανοȣμένῳ μοι ἐπιστεῖλαι ὑμῖν.

VIII. Pag. 97. Epistolæ diversorum. I. ἰȣλιανὸς βασιλεὺς, βασιλείῳ. Incipit: τὸ ἔμφυτον ἐκπαιδόθεν. II. βασίλειος ἰȣλιανῷ πρὸς ταῦτα. Incipit: μικρά σοι τὰ τῆς παρȣ́σης τύχης ἀνδραγαθήματα.

ματα. III. τȣ͂ ἁγίȣ βασιλείȣ τῷ ἀμφιλοχίῳ ἰκονίȣ. Incipit: οἶδας ὅ σέβεις ἢ ἀγνοεῖς; IV. τῷ αὐτῷ. Incipit: τί πρότερον ἡ γνῶσις ἢ ἡ πίστις; V. ἰωάννȣ τȣ͂ τζέτζȣ πρὸς ἀλέξιον. Incipit: τὴν σὴν ἐπιστολήν. VI. βησσαρίων καρδινάλης τοῖς ὑοῖς τȣ͂ γεμιστȣ͂. Incipit: πέπυσμαι τὸν κοινὸν πατέρα κ̀ καθηγεμόνα τὸ γεῶδες πᾶν ἀποθέμενον. VII. τȣ͂ αὐτȣ͂ βησσαρίωνος μιχαήλῳ τῷ ἀποστόλῃ. Incipit: ἀφίκετο ὡς ἡμᾶς. Data ἐν βιτερέῳ. VIII. γεώργιος τῷ ἀνωνύμῳ. Incipit: ἀνέγνων σȣ τὴν φθόνȣ πλήθȣσαν ἐπιστολήν. IX. κωνσταντῖνος ὁ λάσκαρις τῷ αἰδεσίμῳ κ̀ σοφῷ ἰωάννῃ Γάτῳ, ἐπισκόπῳ κατάνης εὖ πράττειν. Laudatur in hac epistola Joannes iste ut vir maxime doctus. Incipit: πολλῶν ὄντων. X. μιχαῆλος ἀποστόλης βυζάντιος τῷ καλῷ κἀγαθῷ φοιτητῇ ἐμμανȣήλῳ τῷ ἀτραμιττινῷ. Incipit: ἐν ᾧ ποτὲ ὕδατι ποτίμῳ. XI. μιχαῆλος βησσαρίωνι. Incipit: οἶδά σε θειότατε καρδινάλεων.

IX. Pag. 121. Tit. τȣ͂ σοφωτάτȣ ψελλȣ͂ αἰνίγματα πρὸς τὸν βασιλέα κυρὸν μιχαὴλ τὸν δȣ́καν. Tit. primi ænigmatis: νȣ͂ς. Incipit: ἔστι τι ζῶον λογικόν. Vide Fabricii Bibl. græc. vol. X. pag. 539, ubi priora tria ex hisce ænigmatibus affert. Adduntur pag. 128. duo ænigmata Damasceni Monachi, et Cleobuli epigramma in Annum.

X. Pag. 136. Tit. ἀθανασίȣ μοναχȣ͂ τȣ͂ χατζίκη πρὸς ἀρχιερέα. Incipit: τολμηρὸν τὸ γράμμα. Sequuntur aliæ plures ejusdem, ut opinor, monachi epistolæ.

C X V I.

Codex chartaceus, in quarto, constans chartis 358, scriptus seculo XVI, sive anno Mundi 7058. (ut colligo ex pagina 223.) qui respondet anno Christi 1549. Fuit Methodii Patriarchæ Constantinopolitani: nam pagina 1. in margine legitur: ἐκ τῶν τȣ͂ μεθοδίȣ πατριάρχȣ κωνσταντινȣπόλεως.

Continet quædam opuscula Simeonis Thessalonicensis, Nicolai Cabasilæ, et alia.

I. Pag. 1. Incipit index accuratus operis, seu Dialogi sequentis. Tit. τȣ͂ ἁγιωτάτȣ συμεὼν ἀρχιεπισκόπȣ θεσσαλονίκης περὶ τῶν μυστηρίων τῆς ἐκκλησίας. Πίναξ ἀκριβὴς τῆς γραφῆς τȣ͂ βιβλίȣ.

II. Pag. 10. Incipit dialogus. Tit. συμεὼν τȣ͂ ἁγιωτάτȣ ἀρχιεπισκόπȣ θεσσαλονίκης, περὶ τῶν μυστηρίων τῆς ἐκκλησίας κεφάλαιον ά: — Ἐρώτησις. Initium: παρακαλȣ͂μεν ἐπειδὴ τὴν ἀληθῆ τῆς

πίστεως γνῶσιν ἐδεξάμεθα. Editum est hoc opus. Vide Fabric. Bibl. gr. vol. 10. p. 326. Constat capitibus quatuordecim. Absolvitur pag. 216. b. his verbis: κ̀ σωθείημεν δὶ αὐτῶν. Tum addit amanuensis: ταῦτα εἰσὶ τὰ ἐκ τȣ̃ βιβλίȣ τȣ̃ ἐκκλησιαστικȣ̃ διαλόγȣ. ἐν τȣ́τοις δὲ κ̀ τὸ τέλος τȣ̃ βιβλίȣ ἐστί.

III. Pag. 216. b. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ ἁγιωτάτȣ κυρȣ̃ συμεῶνος, ἐκ τῶν ἐρωτήσεων τȣ̃ ἱερωτάτȣ μητροπολίτȣ πενταπόλεως κυρȣ̃ γαβριὴλ· κ̀ μερικαὶ ἀποκρίσεις: — Πεῦσις. Init. τίνι τρόπῳ φαίνεται πολλάκις ὁ ἄγγελος; κ̀ πῶς ὁ δαίμων μετασχηματίζεται. Absolvitur p. 223. b. sic: ἀφ' ἑαυτȣ̃ ποιείτω· πλὴν μετὰ ἐρωτήσεως. Tum additur: τέκμωρ τῆς πυκτῆς τῆσδε ἐντεῦθεν ὅρα σοφȣ̃ τ' ἀρχιερέως γε συμεῶνος: — ἔτȣς ,ζνή φευρȣαρίῳ κέ. Vide Fabric. vol. 10. pag. 327.

IV. Pag. 225. Tit. ἑρμηνεία τῆς θείας λειτȣργίας: κυρȣ̃ νικολάȣ καβάσιλα: Πίναξ τῆς βίβλȣ ταύτης. In hoc indice recensentur 34. capitula: sed opus constat 43. capitibus.

V. Pag. 226. Tit. τȣ̃ σοφωτάτȣ κυρȣ̃ νικολάȣ καβάσιλα· τίς ὁ νȣ̃ς τῆς θείας ἱερȣργίας ὅλης ἐν κεφαλαίῳ: — Διὰ τί μὴ ἐξ ἀρχῆς ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ τὰ τίμια δῶρα τίθεται: — κεφάλαιον ά. Init. τῆς ἁγίας τελετῆς τῶν ἱερῶν μυστηρίων. Absolvitur pag. 303. sic: εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Tum librarius addit litteris rubris: ἐν μονεμβασίᾳ.

VI. Pag. 304. a. Tit. ἐρώτησις τȣ̃ ἁγίȣ βασιλείȣ πρὸς γρηγόριον τὸν θεολόγον· περὶ τῶν ἱερέων κ̀ τῆς ἐκκλησίας. Initium: εἰπέ μοι· διὰ τί ἱερεὺς κ̀ κατὰ ποῖον τρόπον κ̀ τίς ἡ τριχοτομία τῆς κεφαλῆς τȣ̃ ἱερέως· κ̀ τί τὸ ἐπιτρȣ́λλιον τῆς κεφαλῆς αὐτȣ̃.

VII. Pag. 306. b. Tit. περὶ τȣ̃ χερȣβικȣ̃ ὕμνȣ· ποίημα ἀρχελάȣ. Initium: εὑρίσκω κἀγὼ ὁ ἐλάχιστος. In fine pag. 309. legitur: ἔτȣς ,ζνή. μὴν αὔγȣστος· κθ' φθίνοντος.

VIII. Pag. 310. Tit. ἑρμηνεία τȣ̃ τρισαγίȣ· ἅγιος ὁ θεὸς· ἅγιος ἰσχυρὸς· ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. Initium: ἀρχαῖος μέν ἐστιν ὁ τρισάγιος ὕμνος.

IX. Pag. 340. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως λόγος εἰς τȣ̀ς ἀπολιμπανομένȣς τῆς ἁγίας συνάξεως· κ̀ πρὸς τȣ̀ς ἀναξίως μεταλαμβάνοντας. Initium: ἀγαπητοὶ· ȣ̓κ ἀρκεῖ τὸ ἁπλῶς κ̀ ὡς ἔτυχεν ἀκȣ́ειν ἡμᾶς χριστιανȣ̀ς.

X. Pag. 345. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίȣ ἀλεξανδρείας τȣ̃ μεγάλȣ περὶ θεολογίας. Init. Ἐρώτησις: — τί ἐστι θεός; Ἀπόκρισις: — θεός ἐστιν ȣ̓σία νοερά.

CXVII.

C X V I I.

Codex chartaceus, in quarto, diversis manibus exaratus seculo XVI, constans chartis 313. Fuit olim τῆς ἁγίας αἰκατερίνης τῶν σιναϊτῶν, *ut notatum est pag. 1. in margine.*

Continet Glycæ quæstiones, S. Basilii orationem, et Cabasilæ opus de Liturgia.

I. Pag. 1. Incipiunt priores vigintiduæ Quæstiones Theologicæ Michaelis Glycæ. Primæ titulus est: τȣ̃ σοφωτάτȣ κ̀ μακαριωτάτȣ κυρȣ̃ μιχαὴλ τȣ̃ γλυκᾶ τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κ̀ στυλίτῃ κυρίῳ ἰωάννῃ τῷ σιναΐτῃ: — εἰ χρὴ συγκαταβαίνειν τοῖς πταίȣσι κ̀ μὴ κατὰ λόγον αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν τὸν προσήκοντα. Initium: καὶ τȣ̃το μετὰ τῶν ἄλλων. Vicesima secunda concluditur pag. 102. his verbis: ὅτι μηδὲ κατὰ λόγον ὀρθὸν αὐτοῖς ἀποχρώμεθα. Vide Codicem CXI. cum quo hic fere convenit. Edita est prima hæc Epistola a Joanne Lamio.

II. Pag. 103. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείȣ ἀρχιεπισκόπȣ καισαρείας καππαδοκίας· λόγος εἰς τὴν ἀρχὴν τȣ̃ κατὰ ἰωάννην ἁγίȣ εὐαγγελίȣ: — κύριε εὐλόγησον. Init. πᾶσα μὲν ἡ τῶν εὐαγγελίων φωνή.

III. Pag. 110. + ἐξήγησις τῆς θείας λειτȣργίας· ἐκδοθεῖσα παρὰ τȣ̃ σοφωτάτȣ κυρȣ̃ νικολάȣ τȣ̃ καβάσιλα. Incipit: τῆς ἁγίας τελετῆς τῶν ἱερῶν μυστηρίων, ἔργον μὲν, ἡ τῶν δώρων εἰς τὸ θεῖον σῶμα κ̀ αἷμα μεταβολή· τέλος δὲ, τὸ τȣ̀ς πιστȣ̀ς ἁγιασθῆναι δι' αὐτῶν. Absolvitur pag. 169. his verbis: ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν· διὰ τȣ̃το μόνῳ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ κ̀ προσκύνησις εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

IV. Post pag. 174. Una ex Glycæ quæstionibus, de Azymo. Deest initium: prima quæ supersunt verba, sunt: ἄρτος ἔνζυμος ἦν. Absolvitur pag. 197. his verbis: ἰσχύοντι ἐγεῖραι τέκνα τῷ ἀβραάμ· ἐν χριστῷ ἰησȣ̃ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

V. Pag. 175. *b.* Tit. τῷ αὐτῷ· περὶ χρήσεων τινῶν ὅτι ἐκ μόνȣ τȣ̃ πατρὸς, ȣ̓ μὴν κ̀ ἐκ τȣ̃ υἱȣ̃ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται· κ̀ ὅτι ȣ̓ ταὐτὸν ἀποστολὴ κ̀ ἐκπόρευσις. Initium: τί δέ σοι κ̀ περὶ τῆς ἀῤῥήτȣ τȣ̃ παναγίȣ πνεύματος ἐκπορεύσεως.

VI. Pag. 208. + τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ ἰωαννικίῳ τῷ ξιφιλίνῳ περὶ τȣ̃ ὁποῖα τὴν φύσιν τὰ τῶν ἀνθρώπων σώματα ἐκ νεκρῶν ἐγερθήσονται· κ̀ εἰ βρῶσιν αἰσθητὴν ἐσθίειν ἐκεῖσε μέλλȣσιν ὥς τινὲς ἐπιφέρȣσιν. Initium; ὁ κύριος ἡμῶν ἰησȣ̃ς χριστός.

VII.

VII. Pag. 218. Titulus + ἔτι κ) τȣτο ἠπόρηται· εἰ ἄρσεν κ) θῆλυ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐγείρονται τότε σώματα. Initium: ἐφ' οἷς ἠπόρηκας ὁσιώτατε ἄνερ.

VIII. Pag. 233. Tit. + τῷ αὐτῷ· εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγȣσιν ὅτι ȣ̓ γνωριȣ̃σιν ἀλλήλȣς οἱ ἀναστησόμενοι τότε ἄνθρωποι· εἰ δὲ κ) γνωριȣ̃σιν δικαίȣς μὲν ἁμαρτωλοὶ γνωριȣ̃σιν· ȣ̓ μὴν δὲ κ) ἁμαρτωλȣ̀ς οἱ δίκαιοι. Incipit: εἰ δέ τις περὶ τȣ̃ γενησομένȣ τότε κοινȣ̃ ἀναγνωρισμȣ̃ μαθεῖν βȣ́λεται.

IX. Pag. 239. Tit. + τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ ἡσαΐᾳ· περὶ τȣ̃ εἴτε προκόπτειν οἱ δίκαιοι μέλλȣσιν κατά τε γνῶσιν κ) δόξαν, εἴτε κ) μή, μετὰ τὴν ἐκεῖσε ἀποκατάστασιν. Initium: πρῶτον μὲν ȣ̓̃ν ἐπὶ τȣ́τοις ἀναγκαῖον εἰπεῖν.

X. Pag. 242. Tit. + τῷ αὐτῷ· εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγȣσιν, ὅτι φθαρτός ἐστιν ὁ παράδεισος· κ) ὅτι μετὰ τὸν σταυρὸν αὐτίκα ȣ̓κ εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸν ὁ λῃστής. Initium: εἰ δὲ κ) περὶ αὐτȣ̃ βȣ́λει τȣ̃ παραδείσȣ μαθεῖν.

XI. Pag. 250. Tit. + τίνος ἕνεκεν ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἐσαρκώθη ὁ κύριος· κ) διὰ τί μὴ πολλῷ πρότερον εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθε κ) εἰ προλαβὼν ἐποίησε τȣ̃το, ȣ̓κ ἂν ἐξ ἀγνοίας ὁ ἀπειροπληθὴς ἐκεῖνος λαὸς ἐν ἀσεβείᾳ κατέλυσε τὴν ζωήν. Initium: κ) τȣ̃το δὲ τȣ̃ κραταιȣ̃ κ) ἁγίȣ ἡμῶν βασιλέως.

XII. Pag. 252. Tit. περὶ τȣ̃ ὁποῖος ἦν ἀπ' ἀρχῆς ὁ ἀδὰμ κατά γε δόξαν ὁμȣ̃ κ) λαμπρότητα. Initium: εἰ δὲ κ) τȣ̃το μαθεῖν ἐπιζητεῖς.

XIII. Pag. 255. τῷ κυρῷ μύρωνι: τίνος ἕνεκεν ὁ διάβολος etc. Ut num. V. codicis CXI.

XIV. Pag. 256. + τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ ἡσαΐᾳ περὶ τȣ̃ πῶς δεῖ πρὸς ἰȣδαίȣς etc. Ut num. XV. codicis CXI.

XV. Pag. 279 Tit. ἔτι κ) τȣ̃το ἠπόρηται· εἰ τὸ τῶν ἑβραίων γένος ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐπιστρέψει πρὸς κύριον. Initium: ὅτι δὲ κ) προσελεύσεται. Ut num. 16. codicis CXI.

XVI. Pag. 281. + ἐπεξήγησις τῶν ἐν τῷ θείῳ τελȣμένων λȣτρῷ. Ut numero 17. codicis CXI.

XVII. Pag. 282. + τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ ὀνȣφρίῳ· περὶ τῆς τετραμόρφȣ etc. Ut numero 42. codicis CXI.

XVIII. Pag. 284. + πῶς δὲ ἐκληπτέον etc. Ut numero 35. codicis CXI.

XIX. Pag. 286. + τῷ πανεντιμωτάτῳ etc. Ut numero 77. codicis CXI.

XX. Pag. 294. + τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ ἡσαΐᾳ· εἰ χρὴ προσέχειν etc. Ut num. 18. codicis CXI.

XXI.

XXI. Pag. 303. + τίνος ἕνεκεν ὁ χριστὸς etc. Ut num. 31. codicis CXI.

XXII. Pag. 304. Ut num. 32. codicis CXI.

XXIII. Pag. 305. Ut num. 33. codicis CXI.

XXIV. Pag. 306. Ut num. 34. codicis CXI.

XXV. Pag. 307. Ut num. 19. codicis CXI.

CXVIII.

Codex in folio, chartaceus, constans nunc foliis 193. (etsi signatum sit ultimum folium num. 203.) scriptus seculo XVI., mutilus in fine. Initio leguntur hæc: 1591. μηνή (*lege* μηνι) ὀκτοβρίου 20. *In marg. supremo primi folii:* τῶν στροφάδων ἐστίν. *Et in infimo:* 1700. ἀπριλίου. 20. μακάριος ἱερομόναχος ἡγούμενος τῶν στροφάδων. *Erat ergo hic codex Monasterii* τῶν στροφάδων.

Continet Homilias in Euangelia et Dominicas totius anni, et alias a Philotheo Patriarcha Constantinopolitano Palamiticæ sectæ alumno collectas: de qua collectione vide Fabricium Bibl. græc. vol. X. pag. 470, ubi eam sexto loco numerat inter opera Philothei.

I. Fol. 1. Tit. διδασκαλίαι· ἀπὸ διαφόρων ἐλλογίμων ἀνδρῶν ἀπό τε τοῦ χρυσοστόμου καὶ ἑτέρων: εἰς τὰ κατὰ κυριακὰς ἀναγινωσκόμενα ἅγια εὐαγγέλια· συλλεγεῖσαι παρὰ κυρῶ (recentior manus emendavit κυρίου) φιλοθέου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως: εὐλόγησον δέσποτα: idest: *Doctrinæ ex variis præstantibus viris, et ex Chrysostomo, aliisque in Sanctorum Evangeliorum Lectiones, collectæ a Domino Philotheo Archiepiscopo Constantinopolitano. Benedic Domine.* Tum additur: εἰς τὸν τελώνην καὶ τὸν φαρισαῖον: quæ verba significant hanc primam homiliam recitatam esse in Dominica *Publicani et Pharisæi*, nempe Dominica, quæ præcedit Dominicam Septuagesimæ. Incip. hæc 1. *Doctrina* seu homilia: ἡ παραβολὴ καὶ ὑπόθεσις ὥσπερ γυμνασία τις καὶ παρακίνησις επενοήθη τοῖς ἁγίοις πατράσι· καὶ ἐτάχθη ψάλλεσθαι καὶ ἀναγινώσκεσθαι ἐν τῇ παρούσῃ κυριακῇ, ἵνα κ.τ.λ.

II. Fol. 4. Secunda Homilia Philothei recitata in Dominica Septuagesimæ. In marg. τῇ κυριακῇ τοῦ ἀσώτου. Tit. κυροῦ (sic) φιλοθέου κωνσταντινουπόλεως· εὐλόγησον δέσποτα. Incip. ἀγαθὸς μὲν ὁ θεὸς πρὸς πάντας ἐστί.

III. Fol. 7. Tertia Hom. habita in Dominica Carnisprivii. In

In marg. τῇ κυριακῇ τῆς ἀποκρέω. Tit. κυρȣ̃ φιλοθέȣ κωνσταντινȣπόλεως· εὐλόγησον δέσποτα. Incipit: φοβερὰ ἡ ἡμέρα ἐκείνη τῆς δευτέρας τȣ̃ χριστȣ̃ παρȣσίας.

IV. Fol. 10. *b*. Quarta hom. Dominica, in qua habita fuerit, non notatur: sed ex primis verbis apparet habitam esse in Dominica, quam nos dicimus *Quinquagesima*. Tit. τȣ̃ σοφωτάτȣ κ̀ λογιωτάτȣ κυρῶ (sic) φιλοθέȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως κ̀ οἰκȣμενικȣ̃ πατριάρχȣ· εἰς τὸ ῥητὸν τȣ̃ εὐαγγελίȣ· εὐλόγησον δέσποτα. Incipit: ἰδȣ̀ τὸ τῆς τεσσαρακοστῆς στάδιον ὑπανοίγεται. In fine additur: τέλος τῆς τυροφάγȣ (vel τυροφαγίας) ὁ λόγος (sic).

V. Fol. 14. Quinta hom. in Dominica Orthodoxiæ, quæ apud nos est *prima Quadragesimæ*. In marg. κυριακῇ ά τῶν ἁγίων νηστειῶν· ἤτοι τῆς ὀρθοδοξίας. Tit. τȣ̃ σοφωτάτȣ etc. ut in superiore titulo, εἰς τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἁγίων κ̀ σεπτῶν εἰκόνων κ̀ τῶν ἑξῆς· εὐλ. δέσπ. Incipit: ἡ τεσσαρακονθήμερος αὕτη νηστεία.

VI. Fol. 20. Sexta hom. habita in 2. Dominica Quadragesimæ. In marg. κυριακῇ β' τῶν νηστειῶν. Tit. ✝ τȣ̃ σοφωτάτȣ etc. ut in titulo 4. homiliæ. Incipit: ὁ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς καιρός.

VII. Fol. 23. Hom. septima in Dominica 3. Quadragesimæ. In marg. κυριακῇ γ' τῶν νηστειῶν. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ κυρȣ̃ φιλοθέȣ, εἰς τὸ ῥητὸν τȣ̃ εὐαγγελίȣ· εὐλόγησον δέσποτα. Incipit: προτυπῶν κ̀ προδιαγράφων ὁ μακάριος μωυσῆς.

VIII. Fol. 27. *b*. Hom. octava in 4. Dominica Quadr. In marg. κυριακῇ δ' τῶν νηστειῶν. Tit. ut in superiore. Incipit: μεσάσαντες τὸ πέλαγος ἀδελφοὶ τῆς ἐγκρατείας.

IX. Fol. 40. (quod revera est 30, sed error hic continuatur in sequentibus paginis). Hom. nona in Dominica 5. Quadr. In marg. κυριακῇ έ τῶν νηστειῶν. Tit. ut in 7. hom. Incipit: παρῆλθεν μὲν ὁ χειμών.

X. Fol. 43. (nempe, ut dixi, 33.) Hom. decima habita *Sabbato Lazari*, quod apud nos est Sabbatum ante Dominicam Palmarum. In marg. τῷ σαββάτῳ τȣ̃ δικαίȣ λαζάρȣ. Titulus ut in 7. homilia. Incipit: τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃ τὰς κατὰ γῆν διατριβάς.

XI. Fol. 45. Hom. XI. habenda in Dominica Palmarum, et est S. Joannis Chrysostomi. In marg. τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων. Tit. ✝ τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπ. τȣ̃ χρυσοστ. λόγος εἰς τὰ βαΐα· εὐλόγησον δέσποτα. Incipit: ἤδη τῆς δεσποτικῆς πανηγύρεως.

XII. Fol. 47. *b*. Hom. XII. habita die Paschatis. Est Philothei.

lothei. Tit. τῇ κυριακῇ τῆς λαμπροφόρυ ἀναστάσεως· τῦ σωτηρίυ πάσχα: — τῦ αὐτῦ κυρῦ φιλοθέυ· λόγος εἰς τὴν λαμπρὰν κυριακήν· εὐλόγησον δέσπ. Incipit: χαρᾶς ἡμέρα.

XIII. Fol. 49. *b.* Hom. XIII. habita Feria secunda Paschatis. In marg. τῇ β' τῆς διακινησίμυ. Tit. τῦ αὐτῦ φιλοθέυ· εὐλ. δέσπ. Incipit: τὸ ῥάθυμον ἡμῶν.

XIV. Fol. 51. Hom. XIV. habita in Dominica quæ dicitur *nova*. Est Philothei. Tit. εἰς τὴν νέαν κυριακήν: — τῦ αὐτῦ etc. ut in superiore. Incipit: ἐπὶ τῇ λαμπροφόρῳ κυριακῇ.

XV. Fol. 54. *b.* Hom. XV. habita Dominica 2. post Pascha, quam græci vocant *Unguentiferarum*. Tit. τῇ κυριακῇ τῶν μυροφόρων: — τῦ αὐτῦ etc. ut in 13. hom. Incipit: καὶ ἡ παρῦσα κυριακή.

XVI. Fol. 57. Hom. XVI. Philothei, habita in Dominica *Paralytici*, i. tertia post Pascha. Tit. τῇ κυριακῇ τῦ παραλύτυ: — τῦ αὐτῦ etc. ut in 13. hom. Incipit: πολλῶν καὶ μεγάλων κακῶν.

XVII. Fol. 60. *b.* Hom. XVII. Philothei, habita in Dominica *Samaritanæ*, nempe 4. post Pascha. Tit. τῇ κυριακῇ τῆς σαμαρείτιδος: — τῦ αὐτῦ etc. ut in 13. hom. Incipit: καὶ σήμερον ἡμῖν.

XVIII. Fol. 65. Hom. XVIII. Philothei, habita in Dominica *Cæci*, nempe 5. post Pascha. Tit. τῇ κυριακῇ τῦ τυφλῦ: — τῦ αὐτῦ etc. ut in hom. 13. Incipit: τῦ κυρίυ καὶ θεῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησῦ χριστῦ.

XIX. Fol. 68. Hom. XIX. Philothei, habita in Dominica 6. post Pascha, quæ dicitur *Sanctorum Nicænorum Patrum*. In marg. τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν νικαίᾳ τιή: — τῦ αὐτῦ etc. ut in titulo 13. hom. Incipit: μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἐνδόξυ ἀναλήψεως.

XX. Fol. 70. Hom. XX. Philothei, habita in Pentecoste. In marg. τῇ κυριακῇ τῆς πεντηκοστῆς: — τῦ αὐτῦ etc. ut supra. Incipit: τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς.

XXI. Fol. 74. Hom. 21. Philothei, habita in *Dominica Omnium Sanctorum*, quæ nobis est Dominica SS. Trinitatis. Tit. κυριακῇ ά τῶν ἁγίων πάντων: — ματθαίυ: — τῦ αὐτῦ etc. ut supra. Incipit: εἶπεν ὁ κύριος· πᾶς ὅστις ὁμολογήσει.

XXII. Fol. 77. Hom. 22. habita in Dominica 2. *Matthæi*, i. 2. *post Pent.* In marg. κυριακῇ β' ματθαίυ. Tit. τῦ αὐτῦ ut supra. Incipit: ἐπειδὴ τῆς θείας καὶ πρώτης.

XXIII. Fol. 79. *b.* Homilia 23. habita in Dominica *tertia Matthæi*, 3. post Pent. In marg. κυριακῇ γ' ματθαίυ. Tit. τῦ

 αὐτῦ

αὐτȣ̃ ut supra. Incipit: τῆς φιλαργυρίας ȣ̓δέν ἐστι χαλεπώτερον· ϗ τῆς φιλοχρηματίας. Vide Codicem CVIII. num. XXVIII. Hæc tribuitur Philotheo.

XXIV. Fol. 82. Homilia 24. habita Dominica 4. *Matthæi*. In marg. κυριακῇ δ' ματθαίȣ: — Tit. ut supra. Incipit: οὐδὲν ἐστὶ τῆς ἀδιστάκτȣ ϗ καθαρᾶς πίστεως ἰσχυρότερον.

XXV. Fol. 85. *b*. Hom. 25. Philothei. In marg. κυριακῇ ε (nempe *Matthæi*, seu post Pent.). Titulus: τȣ̃ αὐτȣ̃ λόγος: — εὐλ. δέσπ. Incipit: πηγὴ πνευματικὴ ϗ σωτήριος.

XXVI. Fol. 88. *b*. Homilia 26. nescio an Philothei, habita *Dominica sexta Matthæi*, seu post Pent. Tit. ὁμιλία (librarius in sequentibus semper scribit ὁμοιλία) ἐκ τȣ̃ κατὰ ματθαῖον ἁγίȣ εὐαγγελίȣ ἀναγινωσκομένη κυριακῇ ϛ'. εὐλόγησον δέσποτα: idest: *Homilia ex Sancto Evangelio Matthæi lecta in Dominica sexta. Benedic domine*. Incipit: οἱ τῶν μελισσῶν τὸ φιλόπονον ϗ φιλεργόν.

XXVII. Fol. 92. Homilia 27. in Dominica septima Matthæi. Tit. ὁμιλία ἐκ τȣ̃ κατὰ ματθαῖον εὐαγγελίȣ ἀναγινωσκομένη κυριακῇ ζ' — εὐλ. δέσπ. Incipit: τῷ κυρῷ ἐκείνῳ παράγοντι τῷ ἰησȣ̃ ... μαθόντες οἱ τυφλοὶ.

XXVIII. Fol. 94. *b*. Hom. 28. in Dominica octava Matthæi. Tit. ut supra, mutato numero ζ in η. Incipit: ὁ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας φροντίζων.

XXIX. Fol. 96. *b*. Hom. 29. in Dominica nona Matthæi. Tit. ut supra, mutato numero. Incipit: καὶ οἱ τȣ̀ς ἑαυτῶν φίλȣς σωματικῶς.

XXX. Fol. 100. Hom. 30. in Dominica decima Matthæi. Tit. ut supra, mutato numero. Incipit: ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ψυχικῆς σωτηρίας.

XXXI. Fol. 102. *b*. Hom. 31. in Dominica undecima Matthæi. Tit. ut supra etc. Incipit: ποτὲ μὲν ἐν τοῖς εὐαγγελίοις.

XXXII. Fol. 105. Hom. 32. in Dominica XII. Matthæi. Tit. ut supra etc. Incipit: οὐδὲν ȣ̃τως οἶδεν θολȣ̃ν ἀγαπητοὶ ϗ σκοτίζειν.

XXXIII. Fol. 107. *b* Homilia 33. in Dominica XIII. Matthæi. Tit. ut supra etc. Incipit: τὴν ἐκ τῆς διδασκαλίας ὠφέλειαν.

XXXIV. Fol. 109. *b*. Hom. 34. in Dominica XIV. Matthæi. Tit. ut supra etc. Incipit: εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ὡμοιώθη. Post textum Euangelii incipit hom. sic: ἄνθρωπος βασιλεὺς λέγεται ὁ θεὸς ϗ πατήρ.

XXXV. Fol. 111. *b*. Hom. 35. in Dominica XV. Matthæi.

thæi. Tit. ut supra etc. Incipit: *οἱ τοὺς ἀγροὺς τῶν ἀνθρώπων φυλάσσοντες*.

XXXVI. Fol. 113. *b.* Hom. 36. in Dominica 16. Matthæi. Tit. idem etc. Incipit: *τὴν ἐκ τῆς διδασκαλίας ὠφέλειαν τοῖς ἀνθρώποις*. Diversa est a 33. etsi idem sit initium utriusque.

XXXVII. Fol. 116. *b.* Hom. 37. in Dominica 17. Matthæi. Tit. ut supra etc. Incipit: *μέγα ἀγαθὸν εὐχή*.

XXXVIII. Fol. 119. *b.* manu recentiori scriptum est: *ζήτει ἔμπροσθεν ὁμιλίαν ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τῇ κυριακῇ πρὸ τῆς ὑψώσεως· εἶπεν ὁ κύριος· οὐδεὶς ἀναβέβηκεν*. Tum sequitur homilia 38. in Dominica *prima Lucæ*. Tit. *ἀρχὴ τοῦ κατὰ λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου· ὁμιλία ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν... αναγινωσκομένη κυριακῇ ά. εὐλόγησον δέσποτα*: idest: *Incipit Evangelium Lucæ. Homilia ex Evang. Lucæ lecta in Dominica prima. Benedic Domine*. Incipit textus: *τῷ καιρῷ ἐκείνω ἑστὼς ὁ ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην*. Post textum homilia incipit sic: *εἰς τὴν λίμνην γενησαρὲτ παραγίνεται ὁ κύριος, ἵνα*.

XXXIX. Fol. 122. Hom. 39. in Dominica secunda *Lucæ*. Tit. *ὁμιλία τοῦ* etc. ut in superiore, mutato numero. Incipit: *πασῶν τῶν ἀρετῶν ἀνωτέρα ἐστὶν ἡ ἀγάπη*.

XL. Fol. 125. Hom. 40. in Dominica 3. Lucæ. Tit. ut in 38va, mutato numero. Incipit: *τὸ τῆς ἀναστάσεως μέγα μυστήριον*.

XLI. Fol. 127. *b.* Hom. 41. habita in Dominica 4. Lucæ. Titulus idem, mutato numero. Incipit: *ὥσπερ παράδεισος ἄλλος*.

XLII. Fol. 141. Hom. 42. in Dominica 5. Lucæ. Tit. idem. Incipit: *ἀγαθὰ μὲν πάντα τὰ θεῖα λόγια*.

XLIII. Fol. 145. Hom. 43. in Dominica 6. Lucæ. Tit. ut supra, mutato numero. Incipit: *ὥσπερ τὰ σώματα ἡμῶν*.

XLIV. Fol. 148. Hom. 44. in Dominica 7. Lucæ. Tit. *ὁμιλία* etc. ut supra, mutato numero. Incipit: *καὶ μεγάλη ἀνάγκη πολλάκις*.

XLV. Fol. 150. Hom. 45. in Dominica 8. Lucæ. Tit. ut antea, mutato numero. Incipit: *μέγα πρὸς ἀρετὴν ἐμπόδιον*.

XLVI. Fol. 153. *b.* Hom. 46. in Dominica 9. Lucæ. Tit. ut supra. Incipit: *ἡ πλεονεξία μέγα τοῖς ἀνθρώποις κακόν*.

XLVII. Fol. 156. *b.* Hom. 47. in Dominica decima Lucæ. Tit. ut supra, mutato numero. Incipit: *ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς διεξάγων τὸν ἰουδαϊκὸν λαόν*.

XLVIII. Fol. 159. *b.* Hom. 48. in Dominica XI. Lucæ. Tit. *κυριακῇ τῶν προπατόρων ἀναγινώσκεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον: ὁμιλία*

ἐκ τȣ̃ κατα λȣκᾶν ἁγίȣ εὐαγγελίȣ ἀναγινώσκεται κυριακῇ ἑνδεκάτῃ. εὐλ. δέσπ. Incipit: ὁ μακάριος ϰ̀ εὐαγγελιςὴς λȣκᾶς.

XLIX. Fol. 163. Hom. 49. in Dominica 12. Lucæ. Tit. ὁμιλία etc. ut alias, mutato numero. Incipit: πολλȣ̀ς ϰ̀ διαφόρȣς τρόπȣς.

L. Fol. 166. Hom. 50. in Dominica 13. Lucæ. Tit. ut supra. Incipit: ὥσπερ ἐξ ἀδδηφαγίας (sic) μὲν γίνεται φλεγμονὴ.

LI. Fol. 169. Hom. 51. in Dominica 14. Lucæ. Tit. ut supra. Incipit: ἥλιος δικαιοσύνης ἐστὶν ὁ θεός.

LII. Fol. 172. Hom. 52. in Dominica 15. Lucæ. Tit. ut supra. Incipit: πᾶσα μὲν ἀδικία ϰ̀ ἁρπαγὴ.

LIII. Fol. 175. Hom. 53. in Dominica ante Exaltationem Crucis. Tit. ὁμιλία ἐκ τȣ̃ κατὰ ἰωάννην ἁγίȣ εὐαγγελίȣ ἀναγινωσκομένη κυριακῇ πρὸ τῆς ὑψώσεως. εὐλ. δέσποτα. Incipit: εἶπεν ὁ κύριος· ȣ̓δεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν ȣ̓ρανὸν· εἰ μὴ ὁ ἐκ τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃, ὁ ὑὸς τȣ̃ ἀνθρώπȣ ὁ ὢν ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ. ϰ̀ πρότερον μὲν παρὰ τῇ παλαιᾷ γραφῇ.

LIV. Fol. 178. Hom. 54. Tit. ὁμιλία ἀναγινωσκομένη κυριακῇ τῶν προπατόρων: εὐλ. δέσπ. Incipit: οἱ μὲν παλαιοὶ ἐκεῖνοι.

LV. Fol. 181. Hom. 55. in Dominica ante Christi nativitatem. Tit. ὁμιλία ἐκ τȣ̃ κατὰ ματθαῖον ἁγίȣ εὐαγγελίȣ ἀναγινωσκομένη κυριακῇ πρὸ τῆς χριστȣ̃ γεννήσεως: εὐλ. δέσποτα. Incipit: ὁ θεῖος ἀπόστολος ϰ̀ εὐαγγελιστὴς ματθαῖος πρῶτος τῶν ἄλλων.

LVI. Fol. 184. *b*. Hom. 56. in Dominica post Christi Nativitatem. Tit. ὁμιλία ἀναγινωσκομένη κυριακῇ μετὰ τὴν χριστȣ̃ γέννησιν: εὐλ. δέσπ. Incipit: ἀναχωρησάντων τῶν μάγων.

LVII. Fol. 187. *b*. Hom. 57. in Dominica ante Epiphaniam. Tit. ὁμιλία ἐκ τȣ̃ κατὰ μάρκον ἁγίȣ εὐαγγελίȣ ἀναγινωσκομένη κυριακῇ πρὸ τῶν φώτων: εὐλ. δέσπ. Incipit textus: ἀρχὴ τȣ̃ εὐαγγελίȣ etc. Hom. vero incipit: τὸν ὕστερον ϰ̀ τὸν τελευταῖον τῶν προφητῶν ἰωάννην.

LVIII. Fol. 189. *b*. Hom. 58. in Dominica post Epiphaniam. Tit. ὁμιλία ἐκ τȣ̃ κατὰ ματθαῖον ἁγίȣ εὐαγγελίȣ ἀναγινωσκομένη κυριακῇ μετὰ τὰ φῶτα: εὐλ. δέσπ. Incipit: εἰ ϰ̀ ἡ ἑορτὴ παρῆλθεν.

LIX. Fol. 192. Hom. 59. Theophylacti in Evangelia matutina. Excerpta est ex ejus commentariis in Evangelia. Tit. ἑρμηνεία τȣ̃ κυρȣ̃ θεοφυλάκτȣ βȣλγαρίας· εἰς τὰ ἑωθινὰ εὐαγγέλια· κατὰ ματθαῖον εὐαγγέλιον ά. Incipit textus sic: οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ etc. Incipit hom. sic: κατὰ τὸν ἰωάννην πρῶτον ὤφθη.

LX.

LX. Fol. 193. *b*. Tit. *εὐαγγέλιον ἑωθινὸν β' κατὰ μάρκον: εὐλ. δέσπ.* Incipit textus: *κ) διαγενομένȣ τȣ̃ σαββάτȣ* etc. Hom. incipit: *οὐδὲν μέγα*.

LXI. Fol. 194. *b*. Tit. ut supra, mutato numero *β'* in *γ'*. Incipit textus: *ἀναστὰς δὲ ὁ ἰησȣ̃ς*. Homilia vero incipit: *ἐνταῦθα στῆτον· εἶτα εἰπέ*.

LXII. Fol. 195. Tit. ut supra, mutato *γ'* in *δ'*. Incipit textus: *τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων*. Hom. incipit: *τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων τὴν πρώτην*.

LXIII. Fol. 195. *b*. Tit. *εὐαγγέλιον ἑωθινὸν ε' κατὰ λȣκᾶν: εὐλ. δέσπ.* Textus incipit: *καὶ ἰδȣ̀ δύο*. Homilia vero: *τινὲς τὸν ἕνα τȣ́των τῶν δύο*.

LXIV. Fol. 196. *b*. Tit. ut supra mutato *ε'* in *ς'*. Textus incipit: *ταῦτα δὲ αὐτῷ λαλȣ́ντων*. Homilia vero: *ὁ πάντα πρὸς σωτηρίαν*.

LXV. Fol. 198. Tit. *εὐαγγέλιον ἑωθινὸν ζ' κατὰ ἰωάννην. εὐλ. δέσπ.* Textus incipit: *τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων μαρία*. Homilia vero: *μίαν τῶν σαββάτων*.

LXVI. Fol. 198. *b*. Tit. ut supra, mutato *ζ'* in *ή*. Textus incipit: *μαρία δὲ εἱστήκει*. Hom. vero: *τίνος ἕνεκεν ἐστράφη*.

LXVII. Fol. 199. Tit. ut supra, mutato *ή* in *θ'*. Hom. incipit: *δύσης ὀψίας*.

LXVIII. Fol. 200. Tit. ut supra, mutato *θ'* in *ι'*. Textus incipit: *μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν*. Homilia vero: *ἐν τῷ εἰπεῖν· ἐφανέρωσεν*.

LXIX. Fol. 201. *b*. Tit. ut supra, mutato *ι* in *ιά*. Textus incipit: *ὅτε ȣ̃ν ἠρίστησαν*. Hom. vero: *ἐπειδὴ τέλος εἶχεν*. Hujus homiliæ deest finis, quod codex sit mutilus.

C X I X.

Codex chartaceus, in quarto, mendose scriptus seculo XVI, initio mutilus, constans paginis 280, seu quaternionibus 38, quorum primo desunt duæ priores chartæ. Initio secundi quaternionis, seu pag. 7. in margine scriptum est recentiore manu: ‚αχνη. αὐγȣ́στȣ. κς'. ἐγώρασα (*sic*) τὸ παρὸν διαβαστικὸν πατερικὸν απο τὴν λότζα τȣ̃ ἀγίȣ μάρκȣ εἰς τὴν κρήτην, κ) ἤγουνα τȣ̃ παπὰ φραγγίσκȣ φρȣλὰ ἀπὸ τὴν σιτίαν, διὰ ρ̃. ἕνα κ) τȣ̃το διὰ ἐνθύμησιν: — Γεράσιμος ἱερομόναχος ὁ δαρκὰς γράφω.

Continet homilias Philothei, ut superior codex.

I. Pag.

I. Pag. 1. Sermo in Dominicam Publicani et Pharisæi. Deest titulus, et initium. Prima quæ supersunt verba, sunt: το τῆς προσευχῆς καλῶν κ̀ ἐπενετὸν (leg. καλὸν κ̀ ἐπαινετὸν) κ̀ σωτήριον ἔργον. Concluditur pag. 8. his verbis: τρυφὴν κ̀ ἀπόλαυσιν· ὧν κ̀ τύχοιμεν πάντες ἐν χριστῷ ἰησȣ̃ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

II. Pag. 8. κυριακῇ τȣ̃ ἀσώτȣ· εὐαγγέλιον διδασκαλικὸν· εὐλόγησον πάτερ. Initium: ἀγαθὸς etc. ut in codice 113. num. 2.

III. Pag. 20. κυριακῇ τῆς ἀπόκρεω· εὐαγγέλιον διδασκαλικόν. εὐλ. πάτερ. Initium: φοβερὰ etc. ut superius.

IV. Pag. 27. κυριακῇ τῆς τυροφάγȣ εὐαγγέλιον διδασκαλικόν. εὐλόγ. πάτερ. Initium: ἰδȣ̀ τὸ τῆς σαρακοστῆς (sic) στάδιον ὑπανοίγεται σήμερον ἀδελφοί μȣ· ἰδȣ̀ ἐπὶ θύραις τῆς νηστείας γεγόναμεν.

V. Pag. 35. *b*. Tit. λόγοι ἐκλελεγμένοι ἐκ πολλῶν βιβλίων διδασκαλικῶν· συναχθὲν (sic) παρὰ ἱερέως κυρȣ̃ μάρκȣ τῷ τῆς κρήτης διδασκάλῳ ἡ ἀρχόμεθα τῇ πρώτῃ ἑβδομάδι τῆς ἁγίας κ̀ μεγάλης μ', ... τῷ ἁγιωτάτῳ κ̀ μεγάλῳ σαββάτῳ. Initium: ἔφθασε καιρὸς ἡ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ἀρχή.

VI. Pag. 39. τῇ δ' τῆς ἁγίας ἑβδομάδος λόγος διδασκαλικός. εὐλόγησον πάτερ. Initium: νηστεύοντες ἀδελφοὶ σωματικῶς νηστεύσωμεν κ̀ πνευματικως.

VII. Pag. 42. *b*. τῇ παρασκευῇ τῆς πρώτης ἑβδομάδος· λόγος διδασκαλικὸς εἰς τὸν μέγαν θεόδωρον· εὐλόγησον πάτ. Initium: ὡς πολὺ τὸ πλῆθος της χρηστότητός σȣ κύριε.

VIII. Pag. 51. *b*. κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας· εὐλ. πάτ. Initium: μακάριοι γάρ φησιν οἱ ἀκȣ́οντες τὸν λόγον τȣ̃ θεȣ̃.

IX. Pag. 58. *b*. Τῇ δευτέρᾳ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος διδασκαλικός· εὐλ. πάτ. Initium: ἡ τεσσαρακονθήμερος αὕτη νηστεία ἀγαπητοὶ ὥσπερ τις κλίμαξ ἐστίν.

X. Pag. 65. *b*. Τῇ δ' τῆς β' ἑβδομάδος λόγος διδασκαλικὸς ἐπὶ τȣ̃ ἁγίȣ εὐαγγελίȣ: εὐλ. πάτ. Initium: γράφει ὁ κύριος ἡμῶν ἰησȣ̃ς χριστός.

XI. Pag. 73. Τῇ παρασκευῇ τῆς β' ἑβδομάδος λόγος ϛ'. εὐλ. πάτερ. Initium: γράφει ὁ εὐαγγελιστὴς ματθαῖος.

XII. Pag. 81. κυριακῇ β' τῶν ἁγίων νηστειῶν. Initium: ὁ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς καιρὸς ἀδελφοί μȣ. Vid. cod. 118. n. 6.

XIII. Pag 86. Τῇ β τῆς Γ' ἑβδομάδος λόγος διδασκαλικός. Initium: ἰδȣ̀ χάριτι χριστȣ̃ εἰς την τρίτην ἑβδομάδαν (sic).

XIV. Pag 94 Τῇ δ' τῆς γ' ἑβδομάδος λόγος διδασκαλικὸς περὶ νηστείας. Initium: ἤγγικεν ἡμῖν σήμερον.

XV.

XV. Pag. 100. Τῇ παρασκευῇ τῆς γ' ἑβδομάδος· λόγος διδασκαλικός. Initium: φέρε τοίνυν εἰς μέσον.

XVI. Pag. 105. κυριακῇ γ' τῶν ἁγίων νηστειῶν λόγος διδασκαλικός. Initium: προτυπῶν καὶ προδιαγράφων ὁ μακάριος μωυσῆς. Ut cod. 118. n. 7.

XVII. Pag. 116. Τῇ β' τῆς τετάρτης ἑβδομάδος· λόγος διδασκαλικός. Initium: ἔλαμψε ἡ χάρις τοῦ κυρίου.

XVIII. Pag. 122. Τῇ δ' τῆς τετάρτης ἑβδομάδος λόγος διδασκαλικός. Initium: ἄρα οἴδατε καὶ ἐπίστασθε.

XIX. Pag. 127. Τῇ ς' τῆς δ' ἑβδομάδος λόγος διδασκαλικός. εἰς τὸν ς' ψαλμόν. Initium: πρέπουσα ἀρχὴ εἰλικρινοῦς μετανοίας.

XX. Pag. 133. κυριακῇ δ' τῶν ἁγίων νηστειῶν λόγος διδασκαλικός. Initium: οὐδὲν ἐστὶν τῆς ἀδιστάκτου πίστεως.

XXI. Pag. 139. Τῇ β' τῆς ε' ἑβδομάδος λόγος διδασκαλικὸς εἰς τὸν προφήτην ἰωνᾶν. Initium: φαιδρὰ σήμερον ἡ πανήγυρις.

XXII. Pag. 148. Τῇ δ' τῆς ε' ἑβδομάδος λόγος διδασκαλικὸς εἰς τὸν μέγα κανῶναν (sic). Initium: οἱ πάντα καλῶς διαταξάμενοι ἅγιοι καὶ θεοφόροι πατέρες ἔταξαν ἡμῖν.

XXIII. Pag. 154. Τῇ παρασκευῇ τῆς ε' ἑβδομάδος λόγος διδασκαλικὸς· εἰς τὸν ἀκάθιστον etc. Initium: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι καὶ θεοφόροι πατέρες οἱ πάντα καλῶς διαταξάμενοι τὸν ἀκάθιστον ὕμνον ἔταξαν ἡμᾶς ἑορτάζειν.

XXIV. Pag. 160. κυριακῇ πέμπτης ἑβδομάδος τῶν ἁγίων νηστειῶν λόγος διδασκαλικός. Init. ἀγαθὰ μὲν πάντα τὰ θεῖα λόγια.

XXV. Pag. 165. Τῇ β' τῆς ς' ἑβδομάδος λόγος διδασκαλικὸς περὶ μετανοίας etc. Initium: μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

XXVI. Pag. 173. Τῇ δ' τῆς ἕκτης ἑβδομάδος λόγος διδασκαλικός. Initium: φέρε τοίνυν εἰς μέσον δαυὶδ τον προφήτην.

XXVII. Pag. 179. Τῇ παρασκευῇ τῆς ἕκτης ἑβδομάδος λόγος διδασκαλικός. Initium: φέρε τοίνυν εἰς μέσον τὸν εὐαγγελιστὴν ἰωάννην.

XXVIII. Pag. 189. κυριακῇ ς' τῶν ἁγίων νηστειῶν λόγος διδασκαλικός. Initium: ὁ μακάριος ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς ἰωάννης.

XXIX. Pag. 202. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ β' λόγος διδασκαλικός. Initium: διηνύσαμεν καὶ ἐπεράσαμεν τῆς νηστείας τὸ μέγα πέλαγος.

XXX. Pag. 210. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγαλῃ τρίτῃ λόγος διδασκαλικός. Initium: ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος.

XXXI. Pag. 221. Ἕτερος πανωφέλιμος περὶ ἐξομολογήσεως. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τρίτῃ. Initium: ὁ ἠγαπημένος μαθητὴς τοῦ κυρίου ἡμῶν.

XXXII.

XXXII. Pag. 226. Τῇ ἁγίᾳ κ) μεγάλη δ' λόγος διδασκαλικός. Initium: πάντοτε μὲν ὁ θεός.

XXXIII. Pag. 334. Τῇ ἁγίᾳ κ) μεγάλη παρασκευῇ λόγος διδασκαλικός. Initium: κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰργάσατο σήμερον σωτηρίαν.

XXXIV. Pag. 256. S. Epiphanii Sermo. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἐπιφανίȣ ἀρχιεπισκόπȣ κύπρȣ λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τȣ̃ κυρίȣ κ) θεȣ̃ κ) σωτῆρος ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃· κ) εἰς τὸν ἰωσὴφ τὸν ἀπο ἀριμαθείας· κ) νικόδημον. τῷ ἁγίῳ κ) μεγάλῳ σαββάτῳ· ἑσπέρας· εὐλ. πάτ. Initium: τί τȣ̃το; σιγὴ σήμερον πολλὴ ἐν τῇ γῇ. Editus inter opera Epiphanii.

XXXV. Pag. 271. Chrysostomi. Τȣ̃ ἐν ἁγίοις ... ἰωάννȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνς. τȣ̃ χρυσ. λόγος εἰς τὴν λαμπρὰν κυριακὴν τῆς ἁγίας κ) ἐνδόξȣ χριστȣ̃ τȣ̃ θεȣ̃ ἡμῶν ἀναστάσεως· εὐλ. πάτ. Initium: εἴ τις εὐσεβὴς κ) φιλόθεος. Edita est. Hic desideratur ferme tota.

XXXVI. Pag. 273. Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃: εὐλ. πάτ. Initium: τῆς κυριακῆς διαφαυσκȣ́σης συμβȣ́λιον ἐποίησαν.

C X X.

Codex chartaceus, in folio, exaratus seculo XVI, mutilus initio, constans chartis 273. In postrema pagina scripta hac sunt manu antiqua: ,αφοά. ἀπρ λλίȣ ιδ'.... + ἔγραψα ἁμαρτωλὸς ἱερομόναχος ραζῆς. *Deinde manu recentiore* + τὼ παρὸν βιβλίον ὀνομαζόμενον φιλόθεος ὑπάρχει τῆς σεβασμίας μονῆς τȣ̃ μεγαλομάρτυρος γεωργίȣ τῶν κρημνῶν βȣνῶν ζακύνθȣ προσυλωσης (*sic*) κ) ἀφιεροσης τουλαχίστȣ ἱεροθέȣ ἱερομονάχȣ τω ἐπίκλη μουσȣρας.

Continet Homilias Philothei.

I. Pag. 1. (olim 9). Desunt 1ma, et 2dæ homiliæ initium: nempe desunt octo paginæ. Prima verba sunt: τι καθάπερ ἡ γεωργία. Tum post finem homiliæ secundæ incipit tertia, ad quam spectat quod recentior manus in margine adnotavit: κεφάλαιον γ'. Tit. τῇ κυριακῇ τῆς ἀποκρέως λόγος. Initium: φοβερὰ ἡ ἡμέρα ἐκείνη τῆς δευτέρας τȣ̃ χριςȣ̃ παρȣσίας. Pag. 5 (olim 13) in margine κεφάλαιον δ'. Tit. κυριακῇ τῆς τυροφάγȣ. Initium: ἰδȣ̀ τὸ τῆς τεσσαρακοστῆς στάδιον. Pag. 10 (olim 18). Tit. τῇ β' τῆς ά ἑβδομάδος τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς· λόγος διδασκαλικὸς ἐκ διαφόρων βιβλίων. Initium: ἔφθασε καιρὸς ἡ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ἀρχή.

ἀρχή. Singulas rursus recensere quæ sequuntur, homilias Philothei inutile est. Animadvertendum tamen, pag. 114. iisdem inseri quamdam S. Germano tributam. Tit. est: τȣ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γερμανȣ πατριάρχȣ κωνςαντινȣπόλεως· ὁμιλία εἰς τὴν περικοπὴν τȣ εὐαγγελίȣ. Textus Euangelii: εἶπεν ὁ κύριος· πᾶς ὅστις ὁμολογήσει etc. Initium homiliæ: εἰς μαρτύριον προτρέπει τȣς μαθητὰς ὁ χριστός. Pag. 153. absolvuntur homiliæ in Dominicas, quibus legitur euangelium Matthæi: tum adduntur hæc: ἐτελειώθη ἅπασα ἀκολȣθία τȣ ἁγίȣ κ̀ πανευφήμȣ ἀποστόλȣ κ̀ εὐαγγελιστȣ ματθαίȣ. κύριε ἰησȣ χριστὲ υἱὲ τȣ θεȣ ἐλέησον κ̀ συγχώρησον τὴν ψυχὴν τȣ δȣλȣ σȣ φιλοθέȣ· κ̀ ἀναστασίας μοναχοῖς.

II. Sequuntur homiliæ in Lucam. Tit. primæ: κυριακῇ ά τȣ κατὰ λȣκᾶν: post textum Euangelii, incipit hom. sic: ἐμβὰς ȣν ὁ ἰησȣς εἰς ἓν τῶν πλοίων. Absolvuntur pag. 200.

III. Pag. 200. incipiunt Homiliæ in dies festos Sanctorum. Prima incipit sic: ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς πλοίοις ὑπνȣντες αὐτομάτως φέρονται ὑπὸ τȣ ἀνέμȣ.

C X X I.

Codex chartaceus, in octavo, scriptus seculo XVI, constans chartis 127. Initio hæc adnotata sunt: τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει τῆς ἁγίας μονῆς τȣ μεγαλομάρτυρος γεωργίȣ τῶν κρημνῶν βȣνῶν ζακύνθȣ.

I. Pag. 1. Incipiunt nonnulli sermones sine auctoris nomine. Primi titulus: περὶ τῆς τῶν ἁγίων κ̀ τῶν λειψάνων αὐτῶν τιμῆς· εὐλ. δέσποτα. Initium: τιμητέον τȣς ἁγίȣς ὡς φίλȣς χριστȣ κ̀ κληρονόμȣς θεȣ.

II. Pag. 5. Secundi titulus. + περὶ εἰκόνων· τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας. Initium: ἐπειδὴ δέ τινες ἡμῖν καταμέμφονται προσκυνȣσί τε κ̀ τιμῶσι τήν τε τȣ σωτῆρος κ̀ τῆς δεσποίνης ἡμῶν εἰκόνα· ἔτι δὲ κ̀ τῶν λοιπῶν ἁγίων.

III. Pag. 8. In marg. numerus ϛά (i. e. 91.) Tit. περὶ τῶν ἐπὶ χριστȣ λεγομένων. Initium: τῶν ἐπὶ χριςȣ λεγομένων τρόποι γενικοί εἰσι τέσσαρες.

IV. Pag. 11. In marg. ϛβ'. Tit. + περὶ ὅτι (sic) ȣ̓κ ἔστιν τῶν κακῶν αἴτιος ὁ θεός. Initium: χρὴ εἰδέναι ὅτι ἔθος τῇ θείᾳ γραφῇ. Sequuntur alii hujusmodi sermones, sed breviores, usque ad pag. 26. Eorum ultimus, nempe centesimus, mutilus est.

V. Pag. 28. Mariæ Ægyptiæ Vita. Tit. + βίος κ̣ πολιτεία τῆς οσίας μαρίας τῆς αἰγυπτιας· συγγραφεὶς παρὰ τȣ̃ μακαριωτάτȣ πατρὸς ἡμῶν σωφρονίȣ ἀρχιεπισκόπȣ ἱεροσολύμων. Initium: μυςήριον βασιλέως.

VI. Pag. 50. Sequuntur nonnulla apocrypha. Tum pag. 57. Tit. + εὐσεβίȣ ἐπισκόπȣ πόλεως ἀλεξανδρείας διδασκαλία ψυχωφελὴς εἰς τὴν ἁγίαν τεσσαρακοςήν. Initium: παραγενομένης τῆς ἁγίας τεσσαρακοςῆς προσελθὼν ὁ ἀλέξανδρος τῷ μακαρίῳ εὐσεβίῳ ἐπισκόπῳ εἶπε αὐτῷ.

VII. Pag. 58. Homilia Chrysostomi in initium quadragesimæ incipiens: πρόκειται ἡμῖν ἀγαπητοὶ πνευματικὴ τράπεζα ἐκ τῶν θείων γραφῶν.

VIII. Pag. 75. Tit. διήγησις ὠφέλιμος... τȣ̃... γενομένȣ θαύματος etc. Initium: ἐν τοῖς χρόνοις ἡρακλείȣ. Opusculum mutilum.

IX. Pag. 81. Chrysostomi Hom. *de Pœnitentia* incipiens: εἴδετε τῇ προτέρᾳ κυριακῇ πόλεμον κ̣ νίκην.

X Reliqua omitto, ne tempus teram, utpote ab imperitissimis græculis perperam exscripta, eaque parvi momenti.

C X X I I.

Codex chartaceus, in folio, constans paginis 702. (nempe foliis 351, quorum unumquodque duobus numeris signatum est). Scriptus fuit seculo XVI.

Continet Homilias Xiphilini Patriarchæ Constantinopolitani, eas scilicet ipsas, quæ continentur codice CVIII. Quum singulæ homiliæ incipiant a procemio, ac post illud Euangelii Lectio explicetur, in hoc codice procemia singularum homiliarum secernuntur a reliquis; quin omnia hic magis clare exarata sunt, quam in illo: quumque ille multo magis mutilus sit quam hic, ille ex hoc suppleri potest. Quin imo hic codex perfectus esset, nisi post pag. 384. deesset folium, et ultima folia ex parte manca essent. Ille tamen est emendatior. In primæ paginæ imo margine hæc leguntur: ἐχειροτονήθη πατριάρχης ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν ἰωάννης ὁ ξιφιλλῖνος ἔτει ἀπὸ χριστȣ̃ — ͵αξ — ἐπὶ τῆς βασιλείας κωνσταντίνȣ τȣ̃ δȣ́κα κ̣ ἔζησε χρονȣς ιγʹ. μῆνας γʹ. κ̣ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῆς βασιλείας μιχαὴλ ὑȣ̃ δȣ́κα: — quæ verba manu paulo recentiori scripta sunt, et ita verti possunt: *creatus est Patriarcha Sanctus Pater noster Joannes Xiphillinus anno Christi* 1060.

sti 1060. *Imperatore Constantino Duca, et vixit annos XIII. menses III. et obiit imperatore Michaele filio Ducæ.* In ultima vero pagina post finem postremæ Homiliæ hæc leguntur: οὐ μωσαϊκῶς πρὸς σκιὰν μόνον βλέπει, τὰ θεῖα ῥητὰ τοῦ σοφοῦ ξιφιλίνου — ὑψοῖ δὲ τὸν νοῦν μυστικαῖς θεωρίαις, εὐαγγελικὴν ἀποδισκεύων χάριν — ἐτελειώθη κατὰ μῆνα τὸν ἰούλλιον· ͵αφϟζʹ. ἔτους: idest: *non mosaice umbram duntaxat respiciunt divina verba sapientis Xiphilini, sed extollunt mentem ad mysticas contemplationes, Euangelicam jaculando gratiam. Absolutus est* (hic codex) *mense Junio*, 1597. *anno*. In margine multas identidem habet breves annotationes, quæ desunt in codice 108.

Pag. 1. Titulus manu paulo recentiore scriptus, est hic: — ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινοπόλεως (sic) τοῦ ξιφιλλίνου τοῦ χρηματήσαντος ὕπατος τῶν φιλοσόφων· ὕστερον δὲ καὶ εἰς τον τῆς ἀρχιερωσύνης κωνσταντινοπόλεως ἀνάγεται θρόνον: — idest: *Joannis Archiepiscopi Constantinopolitani Xiphilini, qui* (antea) *vocabatur Consul Philosophorum: postea vero ad thronum Archiepiscopalem Constantinopolitanum evectus est*. Tum sequitur titulus primæ homiliæ, nempe κυριακῇ πρὸ τῆς χριστοῦ γεννήσεως. Homilia I. incipit: ἀπροοιμιάστως ἀγαπητοί, ut in codice 108. Sic etiam reliquæ; quare illarum initia heic omitto. — II. Hom. incipit pag. 20. — III. Pag. 34. (in caput 2. Marci.) — IV. Pag. 46. — V. Pag. 58. (in caput 17. Lucæ, de decem leprosis.) VI. Pag. 70. Inc. οὐδὲν οὕτως ἀγαπητοί. — VII. Pag. 82. (de cæco.) — VIII. Pag. 92. (περὶ τοῦ ζακχαίου.) — IX. Pag. 102. Tit. κυριακῇ ιέ τοῦ λουκᾶ· περὶ τοῦ τελώνου καὶ φαρισαίου. — X. Pag. 112. Tit. κυριακῇ ἑβδομηκαιδεκάτῃ τοῦ λουκᾶ· περὶ τοῦ ἀσώτου. — XI. Pag. 124. — XII. Pag. 135. Tit. τῇ κυριακῇ τῆς τυροφάγου. In marg. ματθαίου κεφ'. ϛ'. — XIII. Pag. 146. Tit. idem, sed hic additur: ευαγγέλιον κατὰ ἰωάννην κεφ'. ά. — XIV. Pag. 163. Tit. κυριακῇ β' τῶν νηστειῶν. — XV. Pag. 181. Heic incipit ita: πάλαι μὲν οὖν ἡ τοῦ μωσέως ῥάβδος τοῦ ἰσραηλιτικοῦ. In titulo additur: εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον· κεφ'. ή. — XVI. Pag. 201. In titulo additur: εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον· κεφ'. θ'. Inc. φέρε δὴ καὶ τήμερον κ.τ.λ. — XVII. Pag. 213. — XVIII. Pag. 228. Tit. κυριακῇ τῶν βαΐων. — In marg. ἰωάννου κεφ'. ιβ'. — XIX. Pag. 253. Tit. κυριακῇ μετὰ τὸ πάσχα — ἐυαγγέλιον κατὰ ἰωάννην. In marg. ἰωάννου κεφ'. κ'. Inc. ἱκανῶς τῇ προτέρᾳ: sed legendum τῇ προτεραίᾳ, vel τῇ πρότερον. — XX. Pag. 267. In titulo additur: μάρκου κεφ'. ιέ. — XXI. Pag. 281. Tit. idem, sed additur: εὐαγγέλιον κατὰ ἰω. κεφ'. έ. — XXII. Pag. 296. In titulo additur: εὐαγγέλιον κατὰ ἰω. κεφ'. δ'. In-

δ'. Incipit: καὶ . . . ἑστιάτωρ . . . παρατίθησι. — XXIII. Pag. 317. In titulo additur τυφλȣ ἐκ γεννετῆς. — XXIV. Pag. 340. Tit. κυριακῇ τῶν ἁγίων τιῄ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν νικαίᾳ. εὐαγγέλιον κατὰ ἰώ. κεφ'. ιζ'. XXV. Pag. 354. In titulo additur εὐαγγέλιον ἐκ τȣ̃ κατὰ ματ. κεφ'. ι. Inc. ȣ̓κ ἄκ· οἱ· περὶ τῆς τῶν μασσαλιανῶν μυσ. αἱρ. βραχέαττα πρὸς ὑμᾶς δ. ε. κ̀ τὴν τȣ́των. — XXVI. Pag. 372. Tit. κυριακῇ β' τȣ̃ δρόμȣ μετὰ τὴν ἁγίων πάντων. εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον· κεφ'. δ'. Incipit: φ. δὴ τὸ τῆς διδ. τȣτὶ διακόνημα . . . παραθήσομαι. — XXVII. Pag. 379. Hæc deest in codice 108. Tit. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ δρόμȣ δευτέρᾳ μετὰ τὴν κυριακὴν τῶν ἁγίων πάντων. Tum alia manu: δευτέρα ἐξήγησις τȣ̃ αὐτȣ̃ εὐαγγελίȣ. Incipit: ἄγε δὴ κ̀ ἡμεῖς τȣ̃ καιρȣ̃ καλȣ̃ντος κ̀ τȣ̃ λόγȣ προτρέποντος. Hujus homiliæ 27 deest finis, quia post paginam 384. desideratur folium. — XXVIII. Pag. 385. In titulo additur alia manu: κεφάλαιον· ς'. XXIX. Pag. 395. Tit. κυριακῇ δ' τȣ̃ ματθαίȣ. Inc. οὐδὲν . . . ἰσχυρώτερον. — XXX. Pag. 405. Tit. κυριακῇ ε' τȣ̃ ματ. — XXXI. Pag. 417. Tit. κυριακῇ ε', ζ', τȣ̃ ματθαίȣ. — XXXII. Pag. 429. Tit. κυριακῇ τῆς ἑνώσεως. In marg. ἰωάννȣ κεφ. ιδ'. σάββατον ς'. — XXXIII. Pag. 442. In Tit. additur: ματθαῖος· κεφ. ε'. In marg. τῶν ἁγίων πατέρων εἰς πατριάρχας. In prooemio vero ait, hac die memoriam recoli Patrum Concilii Chalcedonensis: τῶν θείων πατέρων ὧν ἡ παρȣ̃σα πανήγυρις, διηγησώμεθα τρόπον· τῶν ἐν χαλκηδόνι τῆς βιθυνίας νεύσει θείᾳ συναθροισθέντων ἐπὶ μαρκιανȣ̃. — XXXIV. Pag. 454. In titulo additur alia manu: τῶν ἁγίων πατέρων τῆς. ε'. συνόδȣ. In margine: ἰωάννȣ κεφ'. ιζ'. Inc. ἄλλοι μὲν ἄλλα τ. τε κ̀ ἐκθ. — XXXV. Pag. 468. In marg. κεφ'. ιδ'. — XXXVI. Pag. 480. — XXXVII. Pag. 494. Titulus idem: additur in margine κεφ'. ιή. Nescio cur omittatur in utroque codice Dominica X. — XXXVIII. Pag. 502. Tit. idem, sed post: ιβ' τȣ̃ ματθαίȣ additur: λουκᾶ ιγ'. — XXXIX. Pag. 513. — XL. Pag. 525. In marg. κεφ'. κβ'. Inc. ε. π. παιδ. ὁ λ. ἡμᾶς. — XLI. Pag. 536. In tit. additur: κεφ'. γ'. Inc. φέρε δὴ κ̀ σ. . . . παραθώμεθα. — XLII. Pag. 544. In tit. additur: κεφ'. ή. — XLIII. Pag. 555. Tit. κυριακῇ α' τȣ̃ λȣκᾶ. In marg. κεφ'. ε'. — XLIV. Pag. 564. Tit. κυριακῇ β' τȣ̃ λȣκᾶ. — Postea: κεφ'. ς'. XLV. Pag. 575. Tit. κυριακῇ. γ'. τȣ̃ λȣκᾶ. Postea: κεφ'. ζ'. Inc. πάλιν ἡμῖν ἡ τῶν εὐαγγελικῶν φρεάτων. Hæc homilia in codice 108. est posita ex errore post eam, quæ proxime heic sequitur. — XLVI. 584. Tit. κυριακῇ. δ'. τȣ̃ λȣκᾶ. Postea: κεφ'. κ'. Inc. ἡ τῶν θείων λογίων ἀνάγνωσις λειμῶνι κ.τ.λ. — XLVII. Pag. 596. Tit. κυριακῇ. ε'. τȣ̃ λȣκᾶ. Postea: κεφ'. ις'.

Inc.

Inc. πάντα μὲν τὰ θεῖα λόγια κ.τ.λ. Hæc homilia in codice 108. est posita post subsequentem. — XLVIII. Pag. 610. Tit. κυριακῇ. έ. τȣ̃ λȣκᾶ. Postea: κεφ'. ή. Inc. οὐ μόνον αἱ διδασκαλίαι κ.τ.λ. — XLIX. Pag. 623. Tit. idem, sed additur: κεφ'. ιβ'. Inc. ὑπόθεσις κ.τ.λ. — L. Pag. 635. Tit. κυριακῇ. ζ'. τȣ̃ λȣκα. Postea: κεφ'. ή. Incipit: δυσαγωγον κ.τ.λ. — LI. Pag. 650. Inc. μέγα δεινὸν ἡ οἴησις κ) τὸ μεγάλα κ.τ.λ. — LII. Pag. 663. In marg. κεφ'. ιβ'. — LIII. Pag. 678. In marg. κεφ'. ιγ'. — LIV. Pag. 690. In marg. κεφ'. ιδ'. Inc. ἀβροτέραν ... προστίθησι σήμερον. Absolvitur hæc homilia pag. postrema.

Quoniam vero hæ Joannis Xiphilini homiliæ necdum editæ sunt, placet speciminis loco hic exscribere procemium XXVtæ scitu digna continens de Hæreticis Massalianis.

κυριακῇ τῶν ἁγίων πάντων· εὐαγγέλιον ἐκ τȣ̃ κατὰ ματθαῖον· κεφ'. ί.

Οὐκ ἄκαιρον οἶμαι περὶ τῆς τῶν μασσαλιανῶν μυσαρᾶς αἱρέσεως, βραχέαττα (sic) πρὸς ὑμᾶς διαλέξασθαι· ἐπειδὴ κ) τὴν τȣ́των ἀποβολήν τε κ) ἀποκήρυξιν πανηγυρίζομεν σήμερον· ἣν ὁ φιλόχριστος κ) εὐσεβέστατος ἡμῶν βασιλεὺς ἐπὶ πολὺ κρυπτομένην κ) τȣ̀ς ἁπλȣστέρȣς λανθάνȣσαν ἤλεγξέ τε κ) κατεδίκασε· κ) τὸν ἀρχηγὸν ἐκείνων κ) τῆς κακίας διδάσκαλον, πυρὶ δικαίῳ κατέκρινε· τὴν δὲ πονηρὰν τȣ́των διδασκαλίαν, ἐπὶ τῆς τȣ̃ θεȣ̃ ἐκκλησίας ἀναθεματίζεσθαι παρεσκεύασεν. ἴστε τοίνυν ὡς οἱ τοιȣ̃τοι, τὸ τῶν μοναχῶν προσωπεῖον περιβαλλόμενοι κατ' αὐτȣ̀ς ἀμφιέννυνται, κ) τὸ τȣ̃ σχήματος προβάλλονται δέλεαρ, τῷ κωδίῳ τὸν λύκον ἐπικρύπτοντες οἱ κατάπτυστοι· ἐντεῦθεν ὑπὸ τῶν ἁπλȣστέρων ὡς εὐλαβεῖς δῆθεν παραδεχόμενοι· τῇ χρηστολογίᾳ τὸν ἰὸν τῆς κακίας συναποπτύȣσι, κ) τῷ μελικράτῳ παρακιρνῶσι τὸ δηλητήριον· κ) ἐν ἀρχῇ μὲν ἁπλῶς εἰς πατέρα κ) υἱὸν κ) ἅγιον πνεῦμα πιστεύειν διδάσκȣσι· κ) γινώσκειν τὸν χριστὸν σεσαρκῶσθαι· κ) τὰς εὐαγγελικὰς ἐντολὰς τηρεῖν ὑποτίθενται· κ) προσεύχεσθαι κ) νηστεύειν κ) πάσης ἀκαθαρσίας ἁγνεύειν παιδεύȣσι· καιρȣ̃ δέ τινος προϊόντος, παρασπείρȣσι τῷ σίτῳ κ) τὰ ζιζάνια· κ) ὅτε τȣ̀ς ἀθλίȣς χειροήθεις ἐργάσωνται, κ) λάβωσιν εἴσω τῶν ἀρκύων τὸ θήραμα· τότε δὴ τὸν κυκεῶνα ἐκχέȣσιν, ἀπαρακαλύπτως βλασφημȣ̃ντες, κ) τὰ τȣ̃ διαβόλȣ μυσταγωγȣ̃ντες δόγματα κ) διδάγματα· ἅτινα ποῖά τε κ) ὅσα εἰσὶν, ȣ̓ τȣ̃ παρόντος λέγειν καιρȣ̃· μίγμα ὄντα σχεδὸν πάσης αἰσχίστης αἱρέσεως. τȣ̃το μὲν τοι χρεὼν εἰδέναι ὑμᾶς· ὡς κἂν ἐν ἀρχῇ τοιαῦτα διδάσκωσιν ὡς προείρηται, ἀλλὰ τοῖς ὀνόμασι μόνοις ἡμῖν συμφέρονται· τοῖς δὲ πράγμασι παντάπασιν ἀφεστήκασι· κ) σκότος ὄντες κατὰ τὸν πατέρα αὐτῶν, τὸ φῶς ὑποκρίνονται. αὐτίκα πατέρα κ) υἱὸν κ) ἅγιον πνεῦμα

στο-

στόματι τιμᾶν δογματίζοντες, ἑτέραν τῆς παρ' ἡμῶν σεβομένης ζωαρχικῆς ἁγίας τριάδος, τριάδα δοξάζουσι· καὶ ὑπερκειμένην τινὰ ἐξουσίαν ἐν τῷ μυθολογουμένῳ παρ' αὐτῶν ὑπερτάτῳ (codex 108. ἐν τοῖς μυθολογουμένοις παρ' αὐτῶν ὑπερτάτην) τῶν ἑπτὰ οὐρανῶν ὑπερκαθημένην δυσσεβῶς ἀναπλάττουσι· καὶ ἀνθρωπόμορφον εἶναι ταύτην διδάσκουσι. τὴν παρθενίαν, ἐναντίαν ἡμῖν προσποιεῖσθαι σπουδάζουσιν· ἡμεῖς μὲν γὰρ διὰ τὸ τιμιωτέραν εἶναι τοῦ γάμου καὶ ὑψηλοτέραν καὶ τελείοις κατορθουμένην, αὐτὴν ἀσπαζόμεθα· οἱ δὲ διὰ τὸ τὸν γάμον βδελύττεσθαι, ὃν ὁ κύριος πάντως εὐλόγησε· τίμιος εἰπὼν ὁ γάμος, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος. ἐγκράτειαν καὶ οὗτοι παιδεύουσιν, ἀλλ' οὐχ ὡς τῶν παθῶν κατευναστικήν· ἀλλὰ τὰ βρώματα μυσαττόμενοι, ὡς τοῦ πονηροῦ δημιουργοῦ δῆθεν ποιήματα. τὴν ἡσυχίαν ἀγαπᾶν ὑποκρίνονται· καὶ ἐν ἰδιάζουσι τόποις προσκαθῆσθαι προσπλάττονται· τὰς ἐκκλησίας φεύγοντες καὶ ἀνεξέλεγκτοι μένειν σπουδάζοντες. τὸ πρῶτον δ' ὑπὸ φλαβιανοῦ τοῦ ἀντιοχείας ἠλέγχθησαν· οὗτος γὰρ πολλοὺς μοναχοὺς ἀπὸ τούτων (codex 108. ἀπὸ παντων) συγκαλεσάμενος ἀρνουμένους τὴν αἵρεσιν, οὕτως διήλεγξε· παραλαβὼν γὰρ κατ' ἰδίαν γέροντά τινα παρ' αὐτοῖς ἐπίσημον, οὕτω φησίν· ὑμεῖς ὦ πρεσβεύτα (codex 108. ἡμεῖς ὦ πρεσβύτα) ἀκριβέστατον (codex 108. ἀκριβέστερον) καὶ τὴν ἀνθρώπειαν φύσιν ἐμάθετε (cod. 108. ἐμάθομεν), καὶ τὰ τῶν ἀντιπάλων· δαιμόνων ἔγνωτε (al. cod. ἔγνωμεν) μηχανήματα· πεῖρᾳ δὲ καὶ τὴν χορηγίαν τῆς χάριτος ἐδιδάχθητε (al. cod. ἐδιδάχθημεν)· οὗτοι δὲ νέοι ὄντες, καὶ ἀκριβῶς (cod. 108. ἀκριβὲς) οὐδὲν ἐπιστάμενοι, μυστικωτέρων λόγων ἀκούειν οὐ φέρουσιν· οὐκοῦν εἰπέ μοι πῶς φατὲ καὶ τὸ ἐναντίον πνεῦμα ὑποχωρεῖν, καὶ τοῦ παναγίου πνεύματος τὴν χάριν ἐπιφοιτᾶν διὰ τῆς ὑμετέρας εὐχῆς καὶ ἐπιτηδεύσεως. ὁ δὲ ἀπατηθεὶς φησίν· οὐδεμίαν ἐκ τοῦ βαπτίσματος ἴσμεν ὠφέλειαν γίνεσθαι· μόνην δὲ τὴν σπουδαίαν εὐχήν, τὸν ἔνοικον καὶ συνουσιωμένον δαίμονα ἐξελαύνειν· ἕλκει γὰρ ἕκαστος ἐκ τοῦ προπάτορος· ὥσπερ τὴν φύσιν, οὕτως καὶ τὴν τῶν δαιμόνων δουλείαν, ὧν ὑπὸ τῆς εὐχῆς ἐλαυνομένων, ἐπιφοιτᾷ λοιπὸν τὸ παναγίον πνεῦμα ὁρατῶς τε καὶ αἰσθητῶς· καὶ τὸ μὲν σῶμα εὐθὺς τῆς ἐμπαθοῦς κινήσεως ἠλευθέρωται· ἡ δὲ ψυχή, τῆς ἐπὶ τὰ χείρω ῥοπῆς· ὡς μηκέτι δεῖσθαι μήτε νηστείας πιεζούσης τὸ σῶμα, μήτε διδασκαλίας χαλινούσης (al. codex χαρυνούσης) τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, ἀπὸ πάσης πονηρᾶς ἐνεργείας καὶ ἐνθυμήσεως· προβλέπει δὲ καὶ τὰ μέλλοντα σαφῶς ὁ τοιοῦτος, καὶ τὴν ἁγίαν τριάδα ὀφθαλμοφανῶς θεωρεῖ, καὶ θεολογίας, καὶ θείων μυστηρίων καταξιοῦται· οὕτως ὁ γέρων ἐξαπατηθεὶς τὴν βδελυρὰν αἵρεσιν εἰς τὸ ἐμφανὲς ὑπεξήγαγεν. ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τούτων, ἐπὶ τοσοῦτον· ἡμεῖς δὲ λοιπὸν τὴν ευαγγελικὴν ὑπόθεσιν εἰς μέσον προθήσωμεν καὶ ἐξετάσωμεν οὕτως ἔχουσαν: — εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ etc.

Codex

CXXIII.

Codex chartaceus, in quarto, exaratus a pluribus amanuensibus, mutilus initio et in fine, constans chartis 318. Prima 35. scriptæ sunt seculo XVII. ab imperitissimo homine. Quæ sequuntur a pag. 36. ad paginam 213. scripsit Philotheus Hieromonachus cognomento ῥαζῆ, *Hegumenus Monasterii* τῶν στροφάδων, *qui vivebat seculo XV. Reliqua Domitius quidam longe vetustior.*

I. Pag. 1. Martyrium Sanctæ Parasceves. Deest initium. Absolvitur pag. 4.

II. Pag. 4. Leonis episc. Constantinopolitani sermo Fabricio ignotus, ni fallor, et ineditus. Tit. λέοντος πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως λόγος περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου ἧς προεῖδεν δανιὴλ ὁ προφήτης· καὶ περὶ τῶν διωγμῶν τῶν μοναχῶν: εὐλόγησον δέσποτα. Initium: ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, προσελθόντες οἱ ἀπόστολοι· ἐπερώτων τὸν ἰησοῦν λέγοντες· κύριε εἰπὲ ἡμῖν· πότε ἔσται τὸ τέλος, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας· τότε λέγει αυτοῖς ὁ κύριος.

III. Pag. 20. Homilia de Sancta Dominica die. Inscribitur perperam sic: ἐπιστολὴ τῆς ἁγίας κυριακῆς. Incipit: ἐβουλόμην ἀδελφοί μου καὶ τέκνα ἀναφέρειν ὑμῖν καὶ ἀναμνῆσαι περὶ τῆς ἁγίας κυριακῆς τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν.

IV. Pag. 24. Vita S. Nicolai. Tit. βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν νικολάου ἀρχιεπισκόπου μύρων τῆς λυκίας καὶ θαυματουργοῦ: εὐλόγησον πάτερ. Initium: εὐλογητὸς εἶ χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. Memoratur a Fabricio pag. 127. vol. 9.

V. Pag. 32. S. Epiphanii sermo. Tit. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου κύπρου· διδαχὴ περὶ χριστιανῆς πολιτείας: εὐλ. πάτερ. Initium: ὅσοι θέλουσιν εὐσεβῶς ζῆν.

VI. Pag. 36, et sequentes exaratæ sunt ab alio amanuensi paulo antiquiore, nempe seculi decimiquinti. Deest initium operis quod sequitur. Sunt autem quæstiones nonnullæ, quæ solvuntur allatis Conciliorum, et Patrum locis, ac responsionibus.

VII. Pag. 43. S. Marci Monachi de Pœnitentia sermo. Tit. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μάρκου μοναχοῦ περι μετανοίας τοῖς πᾶσι πάντοτε προσηκούσης εἰς τὴν δύναμιν. Initium: ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χριστος· ἡ τοῦ θεοῦ δύναμις καὶ σοφία· θεοπρεπῶς ὡς οἶδεν αὐτός τῆς πάντων προνοῶν σωτηρίας.

VIII. Pag. 52. Incipiunt nonnullæ Chrysostomi homiliæ, quarum initia tantum recensebo. I. Σήμερον ἀγαπητοὶ τὸν ἰατρόν

τρὸν προσκυνήσωμεν. II. Pag. 54. ἧκεν ἡμῖν ἐνιαύσιος σήμερον. III. Pag. 59. Σήμερον ὁ κύριος ἡμῶν ἰησȣ̃ς χριστὸς ἐν σταυρῷ. IV. Pag. 67. οἱ λειμῶνες ἔχȣσι ποικίλα. V. Pag. 71. ὅσοι τα τȣ̃ βίȣ μάταια. VI. Pag. 76. ἐκ θαυμάτων ἐπὶ τὰ θαύματα. VII. Pag. 79. πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια. VIII. Pag. 81. θέλοντος ἀγαπητοὶ τȣ̃ κοινȣ̃ σωτῆρος ἡμῶν. IX. Pag. 87. τί τȣ̃το; μυστήριον ξένον καὶ παράδοξον ὁρῶ.

IX. Pag. 93. Tit. Παραίνεσις ἐν τάξει παραβολῆς· τίνι παρέικασται ὁ μάταιος βίος ȣ̃τος· καὶ εἰς ποῖον τέλος καταστρέφει: δέσποτα εὐλόγησον. Initium: πάντας μὲν ἀγαπητοὶ τȣ̀ς κατὰ καιρὸν ἀρχιερεῖς τε καὶ ποιμενάρχας.

X. Pag. 99. Vita S. Alexii. Incipit: ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγένετο ἀνὴρ εὐσεβής.

XI. Pag. 105. Tit. ὀπτασία ἣν ἐθεάσατο κοσμᾶς ὁ ἁγιώτατος μοναχὸς· ὁ πρότερον μὲν κοιτωνίτης χρηματίσας τȣ̃ φιλοχρίστȣ βασιλέως ἀλεξάνδρȣ· ὕστερον δὲ μοναχὸς γενόμενος ἐν τῇ κατὰ τὸ θέμα τῶν ὀπτημάτων μονῇ τȣ̃ εὐσεβίȣ. Initium: εἰ μὲν μικρὸς ἄρα καὶ ȣ̓ πολλȣ̃ λόγȣ.

XII. Pag. 110. Nonnullæ Narrationes asceticæ ex Geronticis desumptæ, et ex Vitis Patrum.

XIII. Pag. 206. Tit. Πράξεις τȣ̃ ἁγίȣ πατρὸς ἡμῶν νικολάȣ τȣ̃ ἐν μύροις τῆς λυκίας διαπρέψαντος. Initium: ἐν τοῖς καιροῖς κωνςαντίνȣ.

XIV. Pag. 211. Symbolum quoddam Fidei Christianæ, tum expositio Orationis Dominicæ. Demum pag. 213. amanuensis, absoluto suo hoc codice, multa addit, ac præsertim plures versus *politicos* ab ipso compositos, ut lectorem doceat quis ipse sit, quando hæc exscripserit, etc. Ego hæc tantum excerpo.

φιλόθεος ἱερομόναχος, ἡγȣ́μενος στροφάδων
τȣ̃ καὶ ἐπίκλην ἔχοντος ῥαζῆ. (sic: sed versus est mutilus)
καὶ ὁ πατήρ μȣ τόνομα, νȣ́τζȣ ῥαζῆ...
. . . .
τέρμα δὲ τȣ́τȣ εἴληφεν, δέκα τȣ̃ φευρȣαρίȣ.
ἐν ἔτει παριπτεύονται, ἑπτακὴς ͵α.
καὶ πεντακὶς πορεύεται, καὶ χρόνȣς κ'.

XV. Pag. 216. Incipit veluti tertius quidam codex, initio tamen mutilus, sed exaratus ab exscriptore magis accurato et satis eleganti qui se Domitium Hieromonachum vocat in fine. Videtur scriptus tertius hic codex seculo XIV. Continet autem opus de Virginitate, quod extat tom. 3. operum S. Basilii pag. 589. Operis initium deest. Absolvitur pag. 277. Itaque supersunt

sunt 61. chartæ, quarum duæ tamen, cum e codice avulsæ fuerint, extra locum vagantur. Pagina 216. (quæ nunc est prima hujus operis) incipit sic: δι' ἀμελετησίας λοιπὸν τὰ πολλὰ τῆς οἰκείας αὐτȣ̃ ἐπιστήμης ἐκβάλλων. Absolvitur autem hisce verbis: ἵνα... πάσης μὲν φαύλης ἐπιθυμίας· πάσης δὲ ἡδονῆς ἀσκητικῶς κρείττονες ἐποφθέντες τȣ̃ προκειμένȣ ἐπὶ τοῖς ἄθλοις βραβείȣ, κ̀ τȣ̃ τῆς ἀφθαρσίας στεφάνȣ ἄξιοι εὑρεθῶμεν διὰ ἰησȣ̃ χριστȣ̃· δι' ȣ̃ ἡ δόξα τῷ πατρὶ σὺν τῷ ἁγίῳ πνεύματι εἰς τȣ̀ς αἰῶνας ἀμήν:

+ θεȣ̃ τὸ δῶρον κ̀ δομετίȣ τλήμονος ἱερομονάχȣ πόνος.

XV. Pag. 278. Testamentum Cyri Persarum Regis. Tum sequuntur varia, sed mutila, et pessime exarata, de quibus dicere inutile est.

XVI. Pag. 290. Opusculum cujusdam Græculi contra Latinos. Deest titulus. Incipit: κατὰ ποῖον καιρὸν κ̀ πότε κ̀ παρὰ τίνων αἱρεσιωτῶν οἱ ἰταλοὶ ἐδιδάχθησαν.

C X X I V.

Codex chartaceus, in quarto, constans chartis τιή, i. 318, *exaratus seculo XVI. Pag. 3. leguntur hæc*: εὐσταθίȣ ἱερέως τȣ̃ λογοθετȣ· κ̀ πρωτοπάπα ζακύνθȣ· ὑπάρχει τὸ παρὸν βιβλίον.

Continet triginta homilias, seu λόγȣς Paisii metropolitæ Rhodiorum.

I. Pag. 1. Prooemium Auctoris, instar epistolæ ad Lectorem. Inscriptio: ὁ ῥόδȣ παΐσιος, τοῖς ἐντευξομένοις ἔλεος παρὰ θεȣ̃. Initium: ἄλλῳ μὲν ἄλλο σπȣδαστέον ἐντρύφημα. In hac præfatione profitetur se scripsisse lingua partim græca, partim vernacula. Περιέχει δὲ (inquit) τὴν ἐξήγησιν οἱονεὶ μεμιγμένην τῇ κοινῇ κ̀ ἁπλȣστέρᾳ συγκεκραμένην ἔσθ' ὅτε τὴν ἀττικίζȣσαν ὑπεμφαῖνον. In fine ejusdem ait se natum esse Zacynthi, nunc vero esse Metropolitam Rhodi. Ait enim: δῶρον γὰρ τȣ̃το ἐκ ἀτερπὲς τῇ ἐνεγκȣ́σῃ με προεθυμήθην ἐπαποστεῖλαι εὐαγεστάτῃ ζακύνθῳ. Post procemium sequitur hæc adnotatio: τὸ παρὸν βιβλίον, πόνημά ἐστι τȣ̃ ἐν ἀρχιερεῦσι μητροπολίτȣ ῥόδȣ παϊσίȣ· ἐκ τῶν παναρίστων θεολόγων τῆς ἐκκλησίας τὰ κυριώτερα συλλέξας, τὴν μέλιτταν μιμησάμενος etc. Tum tabula homiliarum: tum duo epigrammata Maximi Margunii in Paisium sic inscripta: μάξιμος ὁ μαργȣ́νιος παϊσίῳ τῷ σοφωτάτῳ τε κ̀ φιλτάτῳ. Dein Meletii Alexandriæ Archiepiscopi epistola ad Paisium, et alia quatuor epigrammata.

 II. Pri-

II. Primæ homiliæ titulus: *τῇ ἑορτῇ τȣ̃ εὐαγγελισμȣ̃*. Initium: *τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον· κ̀ ὁ ὑιὸς τȣ̃ θεȣ̃, ὑιὸς ἀνθρώπȣ γίνεται*. Pag. *ξή*, i. e. 68. Latinos insectatur, quasi Origenistas, eo quod Purgatorium ignem admittendum esse doceant. Nam citatis verbis Euangelicis: *et ibunt hi in supplicium æternum, justi autem in vitam æternam*, subjungit: *πȣ̃ εἶναι τόρα ὁ ὠριγένης, κ̀ οἱ τȣ́τȣ μαθηταὶ λατῖνοι, ὁπȣ̃ βλασφημȣ̃ν λέγοντες πῶς εἶναι τέλος τῆς κολάσεως· κ̀ φέρȣν πȣργατόριον ἀμάρτυρον;*

C X X V.

Codex chartaceus, in quarto, eleganter exaratus seculo XVI, constans chartis 284. Erat Monasterii S. Georgii τῶν κρημνῶν Zacynthi.

Continet Pachomii Rhacendytæ Monachi schismatici opuscula, quorum tabula extat in fine codicis pagina 283, hoc versu iambico inscripta: *+ τῶν τȣ̃ παχωμίȣ λόγων πίναξ ὅδε.*

I. Pag. 1. Tit. *+ παχωμίȣ μοναχȣ̃· ὁμιλία ά πρὸς τȣ̀ς ἀγροίκως τὴν θείαν γραφὴν διασύροντας*. Initium: *τοῖς τὴν θείαν γραφὴν καθάπαξ ἀρνηθεῖσι*.

II. Pag. 4. Tit. *β'. + πρὸς τȣ̀ς ἑλληνίζοντας κ̀ τȣ̀ς τὰ θεῖα μυστήρια βεβηλȣ̃ντας· κ̀ ὅτι ȣ̓ δεῖ προσέχειν τοῖς πολλοῖς ἀσεβέσιν ȣ̓̃σιν ἀλλὰ τοῖς εὐσεβέσιν, κἂν ὀλίγοι ὦσι*. Initium: *ἴσως τισὶ περιττὸς εἶναι*.

III. Pag. 9. Tit. *+ γ'. τȣ̃ αὐτȣ̃· περὶ τῆς ἐκ τῶν γραφῶν ὠφελείας· κ̀ ὅτι ȣ̓κ αἴτιοι οἱ ταύτας συγγραψάμενοι τῆς ἀσαφείας· ἀλλ' ἡμετέρα ἀμαθία κ̀ ἀμέλεια· κ̀ περὶ διδασκάλων*. Initium: *ὥσπερ οἱ τῶν ἰατρῶν παῖδες*.

IV. Pag. 21. Tit. *+ δ'. + τȣ̃ αὐτȣ̃ παχωμίȣ μοναχȣ̃· λόγοι δογματικοί: λόγος πρῶτος· ὅτι ἐστὶ θεός*, etc. Initium: *ἐπειδήπερ πολλοὶ τῶν θείων πατέρων*.

V. Pag. 33. Tit. *+ λόγος δεύτερος περὶ τῆς θείας δημιȣργίας*, etc. Initium: *ὁ θεὸς τοίνυν σοφὸς κ̀ ὑπεράγαθος ὤν*. Deest finis.

VI. Pag. 37. Deest titulus, et initium tertii sermonis dogmatici. Sed in indice, qui exstat in extremo codice, inscribitur: *λόγος γ'. περὶ τῶν μετὰ τὴν παράβασιν*, etc.

VII. Pag. 41. Tit. *λόγος δ'. περὶ τῆς τȣ̃ θεȣ̃ λόγȣ ἐνσάρκȣ οἰκονομίας*, etc. Initium: *ἄρτι τȣ̃ νομικȣ̃ χειμῶνος*.

VIII.

VIII. Pag. 53. Tit. + λόγος έ. ἔτι περὶ τῆς τȣ͂ κυρίȣ ἐνσάρκȣ οἰκονομίας, etc. Initium: καιρὸς ἤδη λοιπὸν κ̀ τὴν κορωνίδα.

IX. Pag 68. Tit. + τȣ͂ αὐτȣ͂. παραλειπόμενον τῷ αὐτῷ λόγῳ, etc. Initium: δοκεῖ δέ μοι.

X. Pag 71 Tit. + παχωμίȣ· πρὸς διονύσιον ἱερομόναχον τὸν ἀναχωρητήν. Initium: ἰδȣ̀ πάλιν τῇ πτέρνῃ προσέχει ὁ ἰοβόλος.

XI. Pag. 81. Tit. + πρὸς τὸν αὐτόν. Initium: πλεῖστα καταφορικῶς ἡμῖν ἔγραψας.

XII. Pag. 98. Tit. + τȣ͂ αὐτȣ͂· περὶ τῆς τῶν ὀρθοδόξων κ̀ τῶν σαῤῥακηνῶν πιστεως, πρὸς τὸν λέσβιον. Initium: ὅταν μὲν ἀναλογίσωμαι παλαιȣ̀ς ἐκείνȣς.

XIII. Pag. 114 Tit. κατὰ μονοφυσιτῶν. Inscriptio: τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ μαθȣσάλα· παχώμιος ῥακενδύτης ζακύνθιος. Initium: καλῶς ἔφησεν ὁ ἀπόστολος.

XIV. Pag. 123. Tit. περὶ καρταυιτῶν αἱρετικῶν. Initium: καρτανῖται οἱ κ̀ ἰωαννικιανοί. ȣ̓͂τοι τῷ θρόνῳ μὲν κωνςαντινȣπόλεως δοκȣ͂σιν ὑποκεῖσθαι· δέχονται δὲ οἱ μὲν λαθραίως· οἱ δὲ κ̀ φανερῶς τὰ τȣ͂ ἰωαννικίȣ καρτανȣ συγγράμματα.

XV. Pag. 125. Tit. + τȣ͂ αὐτȣ͂· περὶ τῆς τῶν καρτανιτῶν αἱρέσεως. Initium: ἐν τοῖς καθ' ὑμᾶς χρόνοις ἐφάνη κ̀ ἡ τῶν καρτανιτῶν πολυκέφαλος αἵρεσις· καρτᾶνος γάρ τις κερκυραῖος.

XVI. Pag. 140. Tit. πρὸς λατίνȣς· ἁρμόσειε δ' ἂν κ̀ κατὰ ἀρειανῶν κ̀ σαῤῥακηνῶν βλασφημȣ́ντων περὶ τὴν υἱότητα. Initium: φασὶν οἱ λατῖνοι· πῶς ȣ̓κ ἐμφέρεται ἐν τῇ γραφῇ προβολεὺς ὁ πατήρ.

XVII. Pag. 142. Tit. ἀπολογία διαλεκτικὴ πρὸς λατίνȣς. Inc. λατῖνος: — ὡς λίαν ὑπερήφανον τὸ τῶν γραικῶν γένος.

XVIII. Pag. 145. Adversus Martinum Lutherum, quem Fratrem vocat, cum is per apostasiam et hæresim honestissimum hunc titulum amiserit. Tit. κατὰ ἁγιοκατηγόρων· ἤτοι τῶν κωλυόντων τȣ̀ς ἀπερχομένȣς εἰς προσκύνησιν τῶν σεβασμίων κ̀ ἱερῶν τόπων. κ̀ κατὰ τȣ͂ φρὰ μαρτὶ λȣ́τερι. Initium: καὶ στρατιῶται μὲν κ̀ θεράποντες.

XIX. Pag. 151. Tit. περὶ εἰκόνος κ̀ τȣ͂ κατ' εἰκόνα· ἔτι κατὰ ἀρειανῶν κ̀ νεστοριανῶν. Initium: εἰκὼν ἐστιν εἶδȣς τινὸς χαρακτήρ.

XX. Pag. 156. Tit. τȣ͂ αὐτȣ͂· λόγος ὑπεραπολογητικός τε κ̀ ἠθικός· πρὸς τȣ̀ς δυσανασχετȣ͂ντας πρὸς τὰς ἐκ τῶν ἐθνῶν ἐπαγομένας ἡμῖν θλίψεις, κ̀ τὴν θείαν πρόνοιαν λοιδορȣ͂ντας. Initium: τȣ͂ κυρίȣ προηγȣμένως κελεύοντος. Hoc opusculum est mutilum: desunt enim octo chartæ, seu octaptychus quaternio 22us post pag. 156. Absolvitur pag. 160.

XXI. Pag. 160. Epistola sic inscripta: πρὸς διονύσιον ἱερομόναχον τὸν ἀναχωρητήν. Initium: εἶπας δέσποτά μυ.

XXII. Pag. 161. Tit. ὁμιλία λεχθεῖσα εἰς τινος τῶν ἀδελφῶν κηδείαν προτροπῇ τῦ ἀββᾶ. Initium: ὑμεῖς μὲν ἴσως περὶ τῶν καθεκάστην.

XXIII. Pag. 166. Tit. ὑπόμνημα εἰς τὸ γενόμενον θαῦμα παρὰ τῆς σεβασμίας κ̀ προσκυνητῆς εἰκόνος τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκυ τῆς κασσιοπαίας. Initium: μέγας κύριος κ̀ αἰνετὸς σφόδρα.

XXIV. Pag. 171. Tit. ὁμιλία εἰς τινα τῶν ῥητῶν τῦ κατὰ ματθαῖον εὐαγγελίυ. Initium: οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος. Absolvitur pag. 180. Post hanc vero deest in codice quaternio 26us sive octo chartæ, in quibus, ut ex indice constat, scripta erant sexdecim ejusdem Pachomii opuscula. Quorum primum, idest signatum num. κδ', agebat περὶ τῶν ἐν τῷ θείῳ βαπτίσματι τιθεμένων ὀνομάτων, κ̀ τῶν μὴ τοιύτων. Cetera vero possunt haberi tamquam unum opusculum; nam in indice comprehenduntur omnia sub hoc titulo: λύσεις. Sunt nempe totidem quæstiunculæ. Ex his una est ejusmodi: πῶς δεῖ ἀπαντᾷν τοῖς λέγυσιν, ὐδὲν συντελεῖν πρὸς κατάληψιν τῆς θείας γραφῆς τὴν ἔντεχνον λέξιν τε κ̀ σύνθεσιν· κ̀ εἰ ἔστιν ἄλλως γράφειν ἢ ὔ.

XXV. Pag. 181. Opusculum 40um, cujus deest initium. Inscribebatur, ut patet ex indice, hoc pacto: κεφάλαιά τινα περὶ ἱερωσύνης.

XXVI. Pag. 183. Pachomii epistolæ quindecim, quæ inscriptæ sunt. I. Ἀθανασίῳ ναυπάκτυ. II. Παϊσίῳ δράμας. III. Πρὸς τὺς ἐν βενετίᾳ χαλκογράφυς. Sic vocat Venetos typographos. IV. Μακαρίῳ τῷ ποτε μητροπολίτῃ θεσσαλονίκης. V. Ἰγνατίῳ ἀντίσσης. VI. Μιχαὴλ τῷ κ̀ ἑρμοδώρῳ τῷ φιλοσόφῳ. VII. Μανυὴλ ἄρχοντι παραμυθητική· ὡς ἐκ τῆς μονῆς. VIII. Δοσιθέῳ ξανθείας κ̀ περιθεωρίυ. IX. κυρῷ κυριακῷ πρεσβυτέρῳ. X. Φιλίππῳ καλλιγράφῳ. XI. Λαυρεντίῳ ἀθηνῶν ποδαλγῦντι. XII. Καλλίστῳ νεωστὶ χειροτονηθέντι ἀθηνῶν· ὡς ἐκ τῦ προεστῶτος. XIII. Σωφρονίῳ χριστιανυπόλεως· ὡς ἐκ τῦ προεστῶτος. XIV. Τοῖς ἐν τῇ μονῇ τῦ ἁγίυ μελετίυ. XV. Τοῖς ἐν τῇ μονῇ τῦ σταυρονικήτα.

XXVII. Pag. 215. Ars grammatica. Tit. ἐρωτήματα μερικὰ μετά τινων σχολίων τῦ αὐτῦ. Initium: τί ἐστὶ γράμμα. Scholia Pachomii incipiunt pag. 217. sic: πᾶσα τέχνη.

XXVIII. Pag. 221. Incipiunt canones ejusdem Pachomii. I. In Christi Nativitatem. II. In Pentecosten. III. In Sanctos a Barbaris occisos. IV. In Athanasium et Cyrillum. V. In S.

In S. Blasium. VI. In S. Pachomium. VII. In S. Stephanum. VIII. Εἰς βησσαρίωνα λαρίσσης· ἀκολȣθία. Titulus omnium communis est: κανόνες κατ' ἦχον· τȣ̃ αὐτȣ̃.

XXIX. Pag. 253. Tit. ἐγκώμιον εἰς τὸν ἐν ἁγίοις βησσαρίωνα λαρίσσης. Initium: ὁ μὲν ζοροβάβελ.

XXX. Pag. 258. Tit. + ἑρμηνεία σύντομος εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς μȣσικήν. Initium: εἰδέναι χρὴ τὸν βȣλόμενον σὺν θεῷ ἐν καταλήψει γενέσθαι τῆς μȣσικῆς. Hactenus opera Pachomii.

XXXI. Pag. 261. Tit. + τȣ̃ ζοναρᾶ ἐπιτομὴ τῆς ἁλώσεως ἱερȣσαλήμ. Initium: ἐντεῦθεν ȣ̃ν ἡ τῶν ἰȣδαίων ἀποστασία.

XXXII. Pag. 278. Tit. + ἐκ τῶν πτολεμαϊκῶν: — ἀχαΐας θέσις. Sunt excerpta Geographica ex Ptolemæo.

XXXIII. Pag. 283. Index opusculorum, quæ codex hicce continet.

Nunc quum Auctor iste vel ipsi Fabricio ignotus fuisse videatur, nonnulla visum est ex præsenti codice heic exscribere, quæ lectoribus græcæ linguæ peritis grata fore non dubito.

τȣ̃ αὐτȣ̃ (nempe παχομίȣ μοναχȣ̃)

+ περὶ τῆς ἐκ τῶν θείων γραφῶν ὠφελείας· καὶ ὅτι ȣ̓κ αἴτιοι οἱ ταύτας συγγραψάμενοι τῆς ἀσαφείας· ἀλλ' ἡ ἡμετέρα ἀμαθία καὶ ἀμέλεια· καὶ περὶ διδασκάλων.

Ὥσπερ οἱ τῶν ἰατρῶν παῖδες χειρȣργεῖν τινα μέλλοντες· πάθει δεινῷ συνεχόμενον· ȣ̓κ εὐθὺς ξυρὸν καὶ καυστῆρας καὶ ἔμπλαστρα ἐπάγȣσιν· εἰ μὴ σκέψωνται ὅθεν ἔσχε τὸ πάθος τὰς ἀρχάς· τȣ́τȣ δ' ἐγνωσμένȣ, βοηθήμασι χρῶνται· καταποτίοις· φλεβοτομίαις· λȣτροῖς· διαίταις· καὶ ȣ̔́τω τȣ̃ πλεονάζοντος χυμȣ̃ συσταλέντος, λοιπὸν καὶ τοῖς ἀπȣλωτικοῖς χρῶνται φαρμάκοις εἰς ἴασιν, ȣ̔́τω κἀγὼ ἡμᾶς αὐτȣ̀ς ὁρῶν διαφόροις ἀτοπίαις περιπεσόντας· οἷον ἀσεβείαις· ἀνομίαις· ἀδικίαις· ἀταξίαις· καὶ τοῖς τοιȣ́τοις, ȣ̓κ ἠβȣλήθην τέως περὶ ἑνὸς ἑκάστȣ ὑμῖν ἐπάγειν τὸν ἔλεγχον· μήπως εἰς κενὸν διαχέω τȣ̀ς λόγȣς· τῆς πρωταιτίȣ ἁμαρτίας δίκην τῆς μυθικῆς ὕδρας· ἑτέρας ἀναφυȣ́σης κεφαλάς· ἀλλ' ἐξαγγεῖλαι ὅθεν ὁ ἑσμὸς τῶν κακῶν. τȣ́τȣ δ' ἀποδειχθέντος, πρὸς ὦτα δοκῶ λέγειν ἀκȣόντων. ἀλλὰ τίς ἡ αἰτία τῆς διαμαρτίας τȣ̃ καλȣ̃; πολλαὶ μὲν καὶ διάφοροι· μία δὲ πάντων μήτηρ, ἡ ἄγνοια· αὐτῆς γὰρ κατακρατȣ́σης ἐν τῇ ψυχῇ, ȣ̓δὲν ἂν γένοιτό ποτε ἀγαθὸν ἐν αὐτῇ· σκότος γάρ ἐστι νοητόν· ἧς ἐναντίον ἡ γνῶσις φῶς ἐστι· θεῖον δῶρον τοῖς εὐγνώμοσι. γνῶσιν δὲ τὴν ἀληθῆ λέγω· ȣ̓ τὴν κοσμικήν. αὕτη γάρ ἐστιν ὅτ' ἐν πολλοῖς ἁμαρτάνȣσα· καὶ εἴδωλον φαίη ἄν τις εἶναι ταύτην τῆς ἀληθȣ̃ς καὶ μὴ διαπιπτȣ́σης, καὶ οἷον θεραπαινίδα· ἔστι δ' ἀληθὴς γνῶσις, ἡ διὰ τῶν θείων καὶ ἁγίων γραφῶν χορηγȣμένη τοῖς ὁλοψύχως· καὶ μετὰ θείȣ φό-

βȣ ἐν

βȣ ἐν εἰλικρινεῖ διανοίᾳ· μὴ μέν τοι πειραστικῶς· μὴ δὲ ἐμπαθῶς τε ᾗ κακοήθως ἐρευνῶσιν αὐτάς· αὗται γὰρ εἰς βοήθειαν ἐδόθησαν τοῖς ἀνθρώποις. διὰ τȣ̃το νόμος διὰ μωσέως· διὰ τȣ̃το βαβαὶ θεὸς ἐπὶ γῆς μετὰ σώματος· διὰ τȣ̃το σταυρός· διὰ τȣ̃το ἀποστόλων κήρυγμα ᾗ μαρτύρων· διὰ τȣ̃το θεσπεσίων πατέρων σύνοδοι· διὰ τȣ́των εὐσεβὴς πολιτεία ᾗ εὐνομία. ὄντως ἡ τȣ́των γνῶσις, ζωή· θάνατος δ' ἡ ἄγνοια· ᾗ ὥσπέρ τις φθορεὺς ᾗ λυμεὼν ἄνθρωπος ἐπὰν βȣληθείη ἀποβȣκολῆσαί τινα πῦδα πατρὸς εὐσεβȣ̃ς· ᾗ ἑαυτῷ οἰκειῶσαι· ȣ̓κ εὐθὺς ἐπαινεῖ τὰ ἑαυτȣ̃· ᾗ γὰρ οἶδεν ὅτι ȣ̓ παραδέξεται ὁ νεανίας· ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὰς ἀγαθὰς τȣ̃ πατρὸς παραγγελίας· ἀλλὰ πρῶτον διαβάλλει τὰ τȣ̃ πατρὸς ὡς ȣ̓δὲν ὄντα πρὸς αὐτόν· κρονολήροις δὲ μᾶλλον οἰκεῖα· ᾗ ȣ̓́τως αὐτὸν πειθήνιον λαβὼν, κατάγει εἰς τὸ οἰκεῖον βάραθρον, ȣ̓́τω ᾗ ὁ διάβολος· ἐπεὶ γὰρ διαφόρως παρετάξατο τοῖς χριστιανοῖς· διὰ τυράννων· δὶ αἱρεσιαρχῶν· ᾗ δὶ ἑαυτȣ̃· ἔγνω δὲ αὐτὸν ἡττημένον πάντοθεν διὰ τῶν θείων γραφῶν, ταύτας ἀφεῖλε τῶν ὀρθοδόξων· ᾗ παρορᾶν αὐτὰς τȣ́τȣς ἔπεισεν· ἵν' ȣ̓́τως εὐχείρωτοι ὦσι τοῖς αἱρετικοῖς· ᾗ δοκȣ̃ντες εἶναι ὀρθόδοξοι, μηδὲν διαφέρειν τῶν ἀλόγων· ὃ ᾗ πεποίηκεν. ἀλλὰ τὸ κατὰ μέρος ὡς ἔφην ἐνταῦθα διηγεῖσθαι τὰς ἀτοπίας, περιττόν· εἰ μὴ ἀποδείξωμεν πρῶτον αἰτίȣς εἶναι τὰς ἁγίας γραφὰς παντὸς ἐν ἡμῖν ἀγαθȣ̃. ἀλλὰ τί βȣ́λεσθε πρῶτον ἡμᾶς εἰπεῖν; περὶ ἀγάπης; περὶ κοινωνίας; ἢ περί τινος ἄλλης ἀρετῆς; ἔγωγε οἶμαι πρῶτον δέον εἰπεῖν περὶ κοινοβιακῆς καταστάσεως· ᾗ ὅπως ἂν συσταίη· ᾗ τί τὸ ἐκ ταύτης ἀποβησόμενον ἀγαθόν· εἶτα περὶ τῆς ἐν κοινῷ πολιτείας τε ᾗ διαγωγῆς· ᾗ ἑτέρων δή τινων ἀναγκαίων· ἀμελȣμένων παρ' ἡμῶν. ᾗ γὰρ πολύ τι συμβάλλεται ἡμῖν ἡ τοιαύτη κατάστασις μετὰ γνώσεως ἀποβαίνȣσα· εἰς ἀγάπην πνευματικὴν ᾗ ὁμόνοιαν ἄγȣσα. ἀκίνδυνος γάρ ἐστι ζωή· ἀσφαλὴς σωτηρία· ὁμογνώμων ᾗ σύμπνȣς ᾗ συντεταγμένη ὡς ἐν ἀγγέλοις διαγωγή· ἀρχαία τῶν ἀπὸ χριστȣ̃ καλȣμένων ᾗ εὐδαίμων βιοτή· εἰκὼν ᾗ ἀπαρχὴ τῆς μελλȣ́σης ἀποκαταστάσεως· καθ' ἥν, ȣ̓ φθόνος· ȣ̓κ ἔρις· ȣ̓ φιλόδοξον ἦθος· ȣ̓ πλεονεκτικὸς ἐν τοῖς σωζομένοις ἔσται τρόπος· μακρὰν τῶν παρὰ φύσιν ἀπεληλαμένων παθῶν· τὸ μόνον ἐν ἅπασι καλόν τε ᾗ τερπνόν· ὡς τῷ τε θείῳ δαυὶδ ᾗ τῇ ἀληθείᾳ δοκεῖ· ὃ ᾗ μύρον ἱερὸν ὀνομάζει· ᾗ δρόσον πνευματικήν· ἡ ἐναρμόνειος χόρεια· ἧς μέσος ἕστηκε κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν κορυφαῖος ᾗ χορηγὸς ὁ χριστός, ἡ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων πηγή. πόθεν ȣ̓̃ν ταῦτα πάντα ἔχομεν ἀποδεῖξαι, εἰ μὴ ἐκ τῶν θείων γραφῶν, ὡς ᾗ οἱ πρὸ ἡμῶν θεῖοι πατέρες. ᾗ ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ τοιαύτη πολιτεία καὶ χριστȣ̃ δȣ́λοις ἁρμόζȣσα, αἱ πράξεις τῶν ἀποστόλων δηλȣ̃σι· φέρεται γὰρ ἐκεῖσε· τȣ̃ δὲ πλήθȣς τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδία ᾗ ἡ ψυχὴ μία· ᾗ ȣ̓δὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ

ἔλεγεν

ἔλεγεν ἴδιον εἶναι· ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά. ὁρᾶς ὅπως ὁ κοινωνικὸς βίος· ȣ̓ σωματικὸς μᾶλλον ἢ πνευματικός (a); ἀλλ' ἡμῖν ἐν τοῖς σωματικοῖς μᾶλλον ἡ κοινωνία· ȣ̓ τοσȣ̃τον δὲ ἐν τοῖς πνευματικοῖς· ἀλλήλȣς γὰρ φθονȣ̃μεν· παροργῶμεν ἐν θλίψει ϗ ἀσθενείᾳ· φιλονικȣ̃μεν ἐν τοῖς ἔργοις. πῶς ȣ̓̃ν ταῦτα κοινωνικȣ̀ βίȣ; ȣ̓δὲ γὰρ σῶμα στασιάζει καθ' αὐτό· ȣ̓ λέγει ὁ ἀντίχειρ δάκτυλος τῷ ἐλάσσονι· πλεῖον σȣ κοπιῶ· ȣ̓δὲ τὸ ὑγιὲς μέλος μισεῖ ϗ ἀποστρέφεται τὸ ἀσθενὲς, ἀλλὰ μᾶλλον θεραπεύει ϗ συναντιλαμβάνεται· φησὶ γὰρ πρὸς ῥωμαίȣς ὁ ἀπόστολος· καθάπερ ἐν ἑνὶ σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν· τὰ δὲ μέλη πάντα ȣ̓ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν, ȣ̔́τως οἱ πολλοὶ ἓν σῶμα ἐσμὲν ἐν χριστῷ· ὁ δὲ καθεὶς ἀλλήλων μέλη. ϗ πάλιν· ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν· ϗ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν· ἕκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· ϗ γὰρ ϗ ὁ χριστὸς ȣ̓χ ἑαυτῷ ἤρεσεν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλȣς· καθὼς ϗ ὁ χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς. ϗ πρὸς κορινθίȣς· ἀπρόσκοποι γίνεσθε ϗ ἰȣδαίοις ϗ ἕλλησι ϗ τῇ ἐκκλησίᾳ τȣ̃ θεȣ̃· καθὼς κἀγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω· μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυτȣ̃ συμφέρον· ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι. ϗ πρὸς γαλάτας· ἀδελφοί· ἐὰν ϗ προσληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιȣ̃τον ἐν πνεύματι πρᾳότητος· σκοπῶν μὴ ϗ σὺ πειρασθῇς· ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε· ϗ ȣ̔́τως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τȣ̃ χριστȣ̃. ϗ ὁ ἰάκωβος· ὅπȣ ζῆλος ϗ ἐρίθεια, ἐκεῖ ἀκαταστασία ϗ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. λελήθαμεν ȣ̓̃ν ἐν τίνι συνεληλύθαμεν· ȣ̓ κοινοβιάται γενόμενοι· ἀλλ' ἰδιόρυθμοι ϗ πραγματευταί· ὅταν γὰρ ὁ ἰσχυρὸς ϗ εὔρωστος ȣ̓ κοινωνεῖ τῷ πάσχοντι ϗ ἀσθενȣ̃ντι· διακονῶν ἐν τοῖς ἀναγκαίοις· ἀλλὰ μετὰ παῤῥησίας λέγει· κοπιάτω ὡς ἐγώ· ἐσθιέτω τὰ αὐτὰ, πῶς ȣ̓κ ἀσπλαγχνία ϗ ἀναλγησία ϗ διαίρεσις τȣ̃ πνευματικȣ̃ ϗ κοινȣ̃ βίȣ; πνευματικὴ γὰρ ἀγάπη ἐστὶ, τὸ τιθέναι τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τȣ̃ ἀδελφȣ̃ εἰ δέει. ὅταν ȣ̓̃ν ȣ̓δὲ τῷ σώματι ὑπερκοπιῶμεν, κοινόβιον ἔχομεν, ἵνα αἱ τȣ̃ χριστȣ̃ ἐντολαὶ ἐν ἡμῖν πληρῶνται, ἢ ἵνα περιφρονῶνται; μένε λοιπὸν ἰδίως· μὴ κιβδήλȣ τὸν ἀγγελικὸν βίον· μὴ κατηγόρει χριστȣ̃· λέγων· ȣ̓κ ἐσμὲν ὡς ὁ χριστὸς, ἵνα κατορθῶμεν τὰς ἀρετὰς ὡς αὐτὸς ἐπλήρȣ· ἑαυτὸν ἀποχωρίζων αὐτȣ̃· φησὶ γὰρ ὁ ἀπόστολος ἰωάννης· ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν, ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, ϗ αὐτὸς ȣ̔́τως περιπατεῖν. ϗ πάλιν· πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτȣ̃, ἀνθρωποκτόνος ἐστί· ϗ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος, ȣ̓κ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένȣσαν· ἐν τȣ́τῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην· ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτȣ̃ ἔθηκε· ϗ ἡμεῖς

(a) In margine: σχόλιον. ȣ̓ γὰρ εἶπεν ἓν σῶμα· ἀλλ' ἡ καρδία ϗ ἡ ψυχὴ μία.

ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι. ϗ αὐτὸς ὁ χριστός· εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας ὁ κύριος ϗ ὁ διδάσκαλος, ϗ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν· ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, ϗ ὑμεῖς ποιῆτε. ϗ πάλιν· ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα ϗ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες, ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. μὴ οὖν καταψεύδου χριστοῦ, ἐπεὶ ἄνθρωπος γέγονε διὰ σέ· μὴ δὲ μαθητὴς γίνου τοῦ διαβόλου, ἀντὶ τοῦ χριστοῦ· μὴ δὲ τὸν κοινοβιακὸν τύπον τε ϗ κανόνα προβάλλου σύμμαχον τῆς σῆς κακοβουλίας τε ϗ ἀσπλαγχνίας· ὅνπερ εἰς ἐπικουρίαν ἀλλήλων ἐλάβομεν· ϗ σύνες τὸ ἀκόλουθον τῆς ἱστορίας· ϗ δυνάμει μεγάλῃ ἀπεδίδουν οἱ ἀπόστολοι τὸ μαρτύριον τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ἰησοῦ· χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς· οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ἦν ἐν αὐτοῖς. ὁρᾷς ὅθεν ἔσχε τὴν δύναμίν τε ϗ χάριν τὸ κήρυγμα; ἐκ τοῦ τοὺς πιστεύοντας ἅπαντας εἶναι ἀνενδεεῖς. πῶς δὲ τοῦτο, ἐπάγει· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων· ϗ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδοτο δὲ ἑκάστῳ καθ' ὅτι ἄν τις χρείαν εἶχεν. οὐκ ἐξ ἴσου πάντες εἰς τὸ μέσον ἔβαλλον· οὐδὲ πᾶσιν ὁμοίως ἐδίδοτο· ἀλλ' ὅπερ ἕκαστος εἶχε, ϗ καθ' ὃ χρείαν εἶχεν. Ἐχόμενον οὖν ἐστιν εἰπεῖν περὶ εὐχῆς ϗ ψαλμῳδίας· ϗ περὶ μὲν εὐχῆς, μάρτυρες προφῆται καὶ ἀπόστολοι εὐχόμενοι· οἱ ϗ ταύτην εἰς ἡμᾶς παραδόντες· ϗ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν περιστάσεσι ταύτῃ χρώμενοι· μᾶλλον δὲ αὐτὸς ὁ χριστός· οὐ μόνον δι' ἔργων διδάσκων ἡμᾶς· ἀναχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ϗ κατιδίαν εὐχόμενος, ἀλλὰ ϗ διὰ λόγων, ὡς δεῖ ταύτην τελεῖν· ϗ μὴ ἐκκακεῖν· παράγων εἰς ὑπόδειγμα φίλους ϗ υἱοὺς αἰτοῦντας ϗ λαμβάνοντας· καί που ϗ χήραν ἀδικουμένην ϗ μὴ ἀφισταμένην τῆς αἰτήσεως, ὥστ' ἐκδικηθῆναι, ϗ πολλὰ τοιαῦτα. περὶ δὲ ψαλμῳδίας ϗ ὕμνων πνευματικῶν, καὶ ἐκ τῆς κοσμικῆς ᾠδῆς συνιδεῖν ἐστιν αὐτῶν τὸ ὠφέλιμον. εἰ γὰρ τοῖς ᾄδουσιν αὐτοῖς οἱ ἐν κόσμῳ ἄρχοντες παρέχουσι μισθούς, πολλῷ μᾶλλον ὁ θεὸς φιλόδωρος ὤν· πλὴν μάρτυρες κἀκ τῆς γραφῆς ἀξιόχρεῳ, μωυσῆς ϗ δαυὶδ ϗ σολομῶν· ϗ ἄλλοι ὅσοι ἦσαν ᾠδὰς τῷ κυρίῳ. πῶς δεῖ ἰδίως ϗ πῶς μετὰ πλήθους, ἐξ αὐτῶν ἐστι μαθεῖν· ϗ οὐ μόνον περὶ ψαλμῳδίας. ἀλλὰ ϗ τῆς λοιπῆς τοῦ ναοῦ ὑπηρεσίας· τοὺς γὰρ λευίτας διετάξαντο· τοὺς μὲν εἰς τήνδε τὴν ὑπουργίαν, τοὺς δὲ εἰς τήνδε· ἐν δὲ τῇ ψαλμῳδίᾳ διαφόρους χοροστασίας ἀνέδειξαν· ἐκ διαδοχῆς ψαλλούσας, διὰ τὸ κουφίζειν ἀλλήλων τὸν πόνον· ϗ πάντας εὐφραίνεσθαι τὴν ἐν κυρίῳ εὐφροσύνην· ϗ μὴ ἀκηδιᾶν. οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ ϗ ἄγγελοι παρὰ τῷ ἡσαΐᾳ τὴν εὐταξίαν ἡμῖν ὑποσημαίνουσι τῆς ἐκκλησίας· οὐ πάντες

ὁμοῦ·

ὁμȣ̃· ȣ̓δ' οἱ μὲν κράζοντες τὸν ὕμνον, οἱ δ' ȣ̃· ἀλλ' ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον (a)· ὡσανεὶ ἕτερος τȣ̃ ἑτέρȣ δεόμενος ἐν τῷ ὕμνῳ. ϗ μέτρα ἡμῖν ὑποδεικνύντες τῆς ψαλμωδίας· κύκλῳ ἑστῶτες περὶ τὸν θεῖον θρόνον μετὰ δέȣς ϗ θάμβȣς (b). μὴ ἔνθεν κἀκεῖθεν ὁρῶντες ἢ μεταβαίνοντες (c), ὡς ἡμεῖς ἀτακτȣ̃μεν ἐν τῷ θείῳ τεμένει· ἀλλ' ȣ̃τως ἀποδιδόντες ἡμῶν τὰς εὐχὰς τῷ κυρίῳ, μὴ δὲ τȣ̃ ἐργοχείρȣ δεῖ ἀμελεῖν· δι' ȣ̃ εὐπορήσαιμεν τὴν ἀναγκαίαν τροφήν τε ϗ σκέπην, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα προφάσει τῆς εὐχῆς ἢ τῆς ἀργίας. μὴ δὲ τὸν ἀδελφὸν παριδεῖν κάμνοντα· ϗ τῆς ἐξ ἡμῶν δεόμενον βοηθείας· κρεῖσσον γὰρ καταλιπεῖν μικρὰν ἀρετὴν, ἢ καταλῦσαι μεγάλην ἐντολὴν δεσποτικήν. ἐν γὰρ τῷ πληρȣ̃σθαι τὴν ἐντολὴν, ϗ ἡ τῆς προαιρέσεως εὐγνωμοσύνη συμπληρȣ̃σθαι πέφυκεν· ȣ̓ τὸ ἀνάπαλιν. διὸ ϗ ἀποκλείεται ἡ τȣ̃ νυμφῶνος εἴσοδος τοῖς ἀδιακρίτως μετερχομένοις τὰς ἀρετάς. γέγραπται γὰρ ἐν τῇ τῶν βασιλειῶν πρώτῃ· ȣ̓ θέλει ὁ κύριος ὁλοκαυτώσεις ϗ θυσίας, ὡς τὸ ἀκȣ̃σαι τῆς φωνῆς αὐτȣ̃· ἰδȣ̀ γὰρ ἀκοὴ, ἀγαθὴ ὑπὲρ θυσίαν· ϗ ἀκρόασις ὑπὲρ στέαρ ἀρνῶν. καθὰ δὴ ϗ ὁ ἀπόστολος ἐν τῇ πρὸς ἑβραίȣς φησὶ· τῆς δὲ εὐποιΐας ϗ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ θεός. ϗ ἐν τῇ πρὸς ἐφεσίȣς αὖθις· ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω· μᾶλλον δὲ κοπιάτω· ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσίν· ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι. κλοπὴν δ' ἂν ἔγωγε καλέσαιμι ϗ τὴν ὁπωσδήποτε μετὰ δόλȣ τῶν χρημάτων συλλογήν· ὡς ὅταν πορευόμενοι πρὸς πλȣσίȣς ϗ πένητας, ὀδυρόμεθα ψευδῆ πενίαν τε ϗ πτωχείαν· ϗ ναῶν ἀναλώματα ϗ ἀναθημάτων· κειμηλίων τε ϗ ἀγαλμάτων κατασκευάς· ἱερῶν ἐνδυμάτων ἔνδειαν, ϗ ἱστοριῶν ἀφανισμόν· ἵνα πάντα ἔχωμεν μετ' εὐπορίας· ἅπερ ȣ̓δὲ κοσμικοὶ ὄντες εἴχομεν· ἐντεῦθεν ἡμῶν πάντα εὐπορȣ́ντων, ἄλλοι ἀπορȣ̃σι ϗ ὀδύρονται· ϗ ἡ ἀρετὴ ἡμῶν ματαία καθίσταται· ἵνα μὴ λέγω βλάβης πρόξενος. πρὸς τȣ́τοις ϗ περὶ ἐκλογῆς ἡγȣμένȣ ληπτέον· ϗ ὁποῖον εἶναι χρὴ τὸν ἑτέροις καθηγȣ́μενον· μήτι τοπαράπαν ἐκ κοιλίας ἑαυτῶν ἀποφαίνοντες· ἀλλ' ὅσον ἐκ τῶν θείων γραφῶν· ἢ τῶν πατέρων ἐμάθομεν· δεῖ δὲ ϗ τȣ̃τον μετὰ παρακλήσεως· μὴ μέντοι μετὰ βίας ἐφέλκειν ἐπὶ τὴν ἡγȣμενίαν· ἀλλ' ȣ̓δὲ εὐκόλως ἄνευ δοκιμασίας δέχεσθαι· ἀλλὰ μετὰ τῆς πρὸς θεὸν ἱκεσίας ἐκλέγειν ἕνα τῆς συνοδίας· ὥσπερ οἱ τȣ̃ χριστȣ̃ ἀπόστολοι τὸν ματθίαν· ὥσ-

(a) In margine ſcholium hoc additur: διὰ τὸ εἰπεῖν ἑνικῶς μὲν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον· πληθυντικῶς δὲ· ϗ ἔλεγον, δηλοῖ ὅτι ἅπαντες ἐκ διαδοχῆς ᾖδον.

(b) Scholium in marg. τὸ γὰρ ταῖς πτέρυξι κεκαλύφθαι τὴν εὐλάβειαν δηλοῖ.

(c) Scholium: τȣ̃το εἴρηται, περὶ τῶν ἐξ ἀκηδίας προφάσει δῆθεν κάρφȣς τȣ̃ ἐν τῷ ἐδάφει, ἢ τινὸς ἑτέρȣ μὴ κατεπείγοντος κινȣμένων ἐκ τȣ̃ τόπȣ αὐτῶν· ȣ̓ μὴν περὶ τȣ̃ κανονάρχȣ· ȣ̃τος γὰρ· εἷς ὢν· ἐν μεγίστῃ ἐκκλησίᾳ ȣ̓ δύναται ἐν ἑκατέροις κανοναρχεῖν τοῖς χοροῖς, εἰ μὴ μεταβῇ· ἐπεὶ ὅταν δυνατὸν, ȣ̓ μόνον περιττὴ ἡ μετάβασις, ἀλλὰ ϗ σκληρὸν ϗ ἀπρεπές.

ὥσπερ τὸν βαρνάβαν ϗ παῦλον· ὥσπερ τοὺς ἑπτὰ διακόνους· τὸν γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ ζητοῦντά τινα ἀξίαν, ἀποστρέφεσθαι δεῖ· ὡς ὁ πέτρος τὸν σίμωνα· ἢ νουθετεῖν εἴπερ οἰκεῖος· ὡς ὁ κύριος ἡμῶν τοὺς υἱοὺς ζεβεδαίου. εἰ γὰρ κοσμϊκοὶ βασιλεῖς τοὺς ἀφ' ἑαυτῶν τι ζητοῦντας ἀξίωμα ἀντάρτας λογίζονται, πόσῳ μᾶλλον ὁ θεός; φησὶ γὰρ ἐν τῇ πρὸς ἑβραίους ὁ παῦλος· πᾶς ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν. ϗ μετ' ὀλίγα· οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμήν· ἀλλ' ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ. καθάπερ ϗ ἀαρών, οὕτω ϗ ὁ χριστός· οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι ἀρχιερέα· ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· υἱός μου εἶ σύ· ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. δεῖ δὲ ϗ πεπειραμένον εἶναι κατὰ πάντα, ὥστε θεραπεύειν τοὺς ἀδελφοὺς ψυχῇ τε ϗ σώματι· ἐπεὶ ϗ διὰ τοῦτο ἐκλέγεται· ϗ γὰρ ὥς φησιν ὁ προφήτης· οἱ ποιμένες οὐχ ἑαυτοὺς βόσκουσιν· ἀλλὰ τὰ πρόβατα. τοῦτο δὲ γένοιτ' ἄν, εἴπερ συνέσει τῇ ἐκ πολυμαθίας ϗ πολυετίας κοσμεῖτο. ϗ μὴ ἑαυτῷ ἀρέσκειν ὡς εἴρηται· καθὰ δὴ ϗ τῷ θεολόγῳ γρηγορίῳ δοκεῖ λέγοντι μετὰ τὰ κατὰ μάξιμον· ὧν κοινὸν τὸ πνεῦμα, κοινὸν τὸ πάθος· αἷς δὲ τὸ πάσχειν ἴσον, ἴσον ϗ τὸ πιστεύειν· ἃ γὰρ μήτις πέπονθεν, οὐδ' ἂν ἑτέρῳ πιστεύσειεν. ὁ δὲ παθών, εἰς συγκατάθεσιν ἑτοιμότερος· μάρτυς ἀόρατος, ἀοράτου πάθους· μορφῆς ἀλλοτρίας οἰκεῖον ἔσοπτρον. οἱ γὰρ μὴ οὕτω κριθέντες, τυφωθέντες, εἰς κρῖμα ϗ παγίδα τοῦ διαβόλου ἐμπίπτουσι· νόμους ἑτέρους ἐξευρίσκοντες, ϗ τοὺς παλαιοὺς ἀθετοῦντες· ἅπαντα κατὰ τὸ ἀρεστὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ποιοῦντες· διὸ ϗ ἀκαταστασίας αἴτιοι γίνονται ϗ σχισμάτων ϗ τὰ ὅμοια πάσχουσι τῷ πάλαι ῥοβοὰμ· βαρύνοντες τὸν ζυγὸν τῶν ἀδελφῶν· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν μὴ ἁπτόμενοι· μὴ δὲ συμπάσχοντες τοῖς ὑποτασσομέναις ὡς οἱ πάλαι ἅγιοι· μόνην δὲ τὴν ὑποταγὴν ζητοῦσι καθαράν· αὐτοὶ μηδέποτε τοῦτο ἑτέραις ἀποδώσαντες· μὴ γινώσκοντες· ὅτι εἰ οὕτως ἦσαν ἅπαντες πειθήνιοι ϗ ὁμογνώμονες, οὐκ ἂν ἐδέοντο προεστῶτος. οὐκ ἀκούουσι μωυσέως ὑπὲρ τῶν συμφυλετῶν δεομένου ϗ λέγοντος πρὸς κύριον· εἰ μὲν ἀρῇς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ἄφες· εἰ δὲ μή, ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου ἧς ἔγραψας· οὐδέ γε τοῦ δαυίδ· ὅστις τριῶν αὐτῷ προτινομένων τιμωριῶν διὰ τὸ ἀριθμῆσαι τὸν λαόν, οὐκ ἠθέλησεν οὔτε λιμὸν· οὔτε διωγμὸν προκρῖναι· ἵνα μὴ αὐτὸς ὡς βασιλεὺς τούτων διασωθεὶς· οὐ συναπολεσθῇ τῷ λαῷ· ἀλλὰ τὸν θάνατον ἐξελέξατο· ὁμοίως τοῖς πᾶσιν ἐπερχόμενον. ἀμέλει ϗ πρὸς κύριον εἶπεν ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἄγγελον τὸν τύπτοντα ἐν τῷ λαῷ· ἰδοὺ ἐγὼ ἠδίκησα· ϗ ἐγὼ ὁ ποιμὴν ἐκακοποίησα· ϗ οὗτοι τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν; γενέσθω δὴ ἡ χείρ σου ἐν ἐμοὶ ϗ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου· οὐδ' αὐτοῦ τοῦ χριστοῦ λέγοντος πρὸς τοὺς συλλήψοντας· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν. δηλονότι τοὺς μαθητάς. μᾶλ-

λον δὲ

λον δὲ κ̀ κατεπεμβαίνεσι πολλάκις τῶν ἀσθενῶν· κ̀ ἐπιχαίρεσι τέτοις· κακωθήτω λέγοντες· ἐ συμφέρει αὐτῷ ἐῤῥωμένον εἶναι· τίς ἅγιος εἶπε τἔτό ποτε· κ̀ ἐ μᾶλλον ἠλέησε κ̀ ἐθεράπευσε; γίνονται δὲ κ̀ ἐξ ὑπεροψίας κ̀ στρεβλολόγοι· κ̀ ἀναξίαν κρίνεσι τὴν ἰατρείαν τῷ μοναδικῶς πολιτευομένῳ, ἐν ὅσῳ αὐτοὶ ὑγιεῖς εἰσι· τοῖς ἀλόγοις ταύτην μᾶλλον ἴδιον εἶναι ταύτην νομίζοντες· κ̀ γὰρ αὐτοὶ τὰ τῶν ἀλόγων μὴ πάσχοντες· μήτε φωνὴν αὐτῶν ἀκέοντες· ὅμως ἐκ τῆς κατακλίσεως· ἐκ τῆς ἀφῆς· ἐκ τῆς ὁράσεως· στοχάζονται τὴν νόσον· κ̀ τὴν θεραπείαν κατάλληλον αὐτοῖς προφέρεσιν· ἔτε ἀναργύρες· ἔτε βασίλειον· ἔτε τινα τῶν ἁγίων ἄλλον εἰς νῦν λαμβάνοντες, τοῖς ἀσθενἕσιν ἐπικερἕντα. ὥσπερ δὲ ἐπὶ τῶν σωματικῶν τέτοις ἐ μέλει, ἔτω δὴ κ̀ ἐπὶ τῶν ψυχικῶν. ἀδοκιμάστως ἀποκείρεσι τὲς προσερχομένες· εἶτα ἐξορίζεσιν εἰς μυρίας ἀνοδίας· ἐν βεκολίοις κ̀ αἰπολίοις κ̀ ποιμνίοις κ̀ μύλωσι, κ̀ τοῖς ὁμοίοις. ἅπερ αὐτοὶ κ̀ οἱ τέτοις συμφράδμονες ἐφεῦρον εἰς καταστροφὴν τῶν ψυχῶν αὐτῶν. κ̀ πεπλήρωται ἐπ' αὐτοῖς τὸ τἔ κυρίε πρὸς τὲς γραμματεῖς κ̀ φαρισαίες εἰρημένον· ὅτι περιάγεσι τὴν θάλασσαν κ̀ τὴν ξηράν, ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον, κ̀ ὅταν γένηται, ποιἕσιν αὐτὸν ὑιὸν γεέννης, διπλότερον αὐτῶν. ἀλλ' ἔτω μὲν ταῦτα. τί δὲ ἔτι λείπεται εἰπεῖν; εἴπωμεν ἀκμὴν περὶ ἐξομολογήσεως κ̀ μετανοίας· πόθεν δὲ κ̀ ταῦτα ἔχομεν πιστώσασθαι; ἐκ τῆς ἁγίας γραφῆς πάντως· κ̀ εἰς μέσον ἀγάγωμεν τὸν πάλαι λάμεχ· ἐπεὶ κ̀ διὰ τἔτο μέχρις αὐτἔ ἡ γενεαλογία· ὅπως διὰ τἔ κάϊν ἔτος σωφρονισθεὶς· μετανοῶν, ἑαυτἔ τραῦμα ἡγεῖται τὸν φόνον. πολλαπλασιάζει γὰρ ἑαυτῷ τὴν τιμωρίαν τἔ προπάτορος· κ̀ φησὶν· ὅτι ἑπτάκις ἐκδεδίκηται ἐκ κάϊν· ἐκ δὲ λάμεχ, ἑβδομηκοντάκις ἑπτά· ἤτοι παρὰ μὲν τἔ κάϊν ὡς μεγάλα ἁμαρτήσαντος, ἑπτάκις ἐξεδικήθη ὁ φόνος· ἐξ ἐμἔ δὲ ὡς καταπολὺ μειζόνως, ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἐκδικηθήσεται· ἔτι δὲ τὸν δαυὶδ ἐλεγχόμενον ὑπὸ τἔ νάθαν· τὸν ἀχαὰβ, ὑπὸ ἡλιἔ· τὸν μανασσῆ ὑπὸ τἔ οἰκείε συνειδότος· τὲς νινευίτας· τὸν πέτρον. οἵτινες ἠλεήθησαν διὰ μετανοίας· ὥσπερ τἐναντίον, οἱ μὴ μετανοήσαντες. ὅτι δὲ τῇ μετανοίᾳ κ̀ ἐξομολογήσει κ̀ τὲς καρπὲς αὐτῶν ἕπεσθαι δεῖ, μάθοιμεν ἂν κ̀ ἀπὸ τῶν εἰρημένων· μᾶλλον δὲ ἐκ τἔ νῦν ῥηθησομένε εὐαγγελικἔ ῥητἔ περὶ τἔ ἰωάννε· τότε φησὶν ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν, πᾶσα ἱεροσόλυμα κ̀ πᾶσα ἰεδαία. κ̀ πᾶσα ἡ περίχωρος τἔ ἰορδάνε· κ̀ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτἔ· ἐξομολογέμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. ἰδὼν δὲ πολλὲς τῶν φαρισαίων κ̀ σαδδεκαίων ἐρχομένες ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτἔ, εἶπεν αὐτοῖς· γεννήματα ἐχιδνῶν· τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλέσης ὀργῆς; ποιήσατε ἒν καρπὲς ἀξίες τῆς μετανοίας· κ̀ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, πατέρα ἔχομεν τὸν ἀβραάμ. ταῦτα ἐκ πολλῶν, χάριν πα-

 ραδείγ-

ραδείγματος προὔθέμην· ὡς καταρχὰς εἰρήκειν· ἵνα γνῶτε ὡς ἡ θεία γραφή ἐστιν ἡ φωτίζϩσα ἡμᾶς. ϗ διὰ τϩτο ἀγαπᾷν δεῖ τὰς ἱερὰς βίβλϩς· ϗ ἀσπάζεσθαι· ϗ κτᾶσθαι· ϗ συνεχῶς ἀναπτύσσειν· ϗ τὰ ἐν αὐταῖς ἀκριβῶς διέρχεσθαι· ϗ ἐν τῷ νῷ ἀποτίθεσθαι· ἵν' ὅταν δέῃ ἔχωμεν αὐτὰ εἰς βοήθειαν. εἰ γὰρ ὁ χρίστὸς ϗ οἱ τϩτϩ μαθηταὶ ταύταις χρῶνται, πολλῷ μᾶλλον ἡμᾶς τϩς ἀσθενεῖς χρᾶσθαι δεῖ; ἀλλὰ φησὶν· ἀναγινώσκων, ϩ συνίημι ἅπερ ἀναγινώσκω. μήτις αἰθίοψ εἶ εἰπέ μοι· ἢ ἄραψ· ὅτι ϩ γινώσκεις τὴν τῶν γραικῶν διάλεκτον; τίνα γὰρ δυσκολίαν ἔχει· βίβλος γενέσεως ἰησϩ χριστϩ· υἱϩ δαυὶδ, υἱϩ ἀβραάμ. ϩδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν ϩδὲ στραγγαλιῶδες κατὰ τὸν παροιμιαστὴν· πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοϩσι· ϗ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκϩσι γνῶσιν· ϩ γὰρ εὐληπτοτέρως εἰπεῖν τϩτο συνήσεταί τις· εἰ γὰρ εἴπω σοι· τὴν γενεαλογίαν τϩτο δηλοῖ· τὸ βίβλος γενέσεως, ἀνθυπενέγκεις μοι· ϗ τί ἐστὶ γενεαλογία· ὥσπερ ἂν εἰ ἠρώτησας· τί ἐστὶν ἄρτος· ἐμϩ δὲ εἰπόντος· τὸ κοινῶς ψωμίον, εἶπες ἄν, τί ψωμίον. κἂν τϩτω ἐπειρώμεθα ἀποδεῖξαι ὅθεν γίνεται· ὥς ποτέ φασι τϩς κατασκόπϩς καμβύσϩ, τῷ βασιλεῖ αἰθιόπων. ὡσαύτως ἂν εἴπω σοι· ὅτι δαυὶδ μὲν ἦν πρόγονος χριστϩ· ἀβραὰμ δὲ, τϩ δαυὶδ, εἴποις ἄν· τίς ἐστὶν ϩτος· ϗ τίς ἐστὶν ἐκεῖνος· ϗ πότε· ϗ πϩ· ϗ ποταποὶ· ἅπερ ἀδύνατον ὁμϩ ἀφηγήσασθαι, διὰ τὸ ἱστορίαν ἱστορίας ἔχεσθαι· ϗ πείρας δέεσθαι ταῦτα πολλῆς. ϩ φησὶν· ἀλλ' ἄλλη ἡ διάλεκτος τῆς γραφῆς· ϗ ταύτης αἴτιοι τῆς ἀσαφίας, οἱ ταύτην συγγραψάμενοι. ἀλλ' ϩκ αἴτιοι ϩτοι ὡς φῂς· ἡ δ' ἡμετέρα ἀμέλεια· τῷ μὴ θέλειν μανθάνειν τὴν ἰδίαν φωνήν· ϗ σύνες ὅ λέγω σοι· ἡ τῶν ἑλλήνων διάλεκτος, ἡ αὐτὴ τοῖς πᾶσιν ἦν ἐξαρχῆς· μηδὲν διαφέρϩσα· ἤγϩν ἡ κοινή· ἐπεὶ δὲ διεσπάρησαν κατὰ φυλὰς, τὸ ἀκοινώνητον, ϗ τινα διένεξιν ἤνεγκε· ϗ τοσϩτῳ μᾶλλον, ὅσῳ ϗ μετανάσται κατὰ διαφόρϩς καιρϩς ἐγένοντο. πρῶτον μὲν γὰρ ἴωνές τε ϗ αἰολεῖς ϗ δωριεῖς ϗ ἀττικοὶ· οἱ μὲν αὐτῶν, ἐν πελοπονήσῳ ᾤκϩν· οἱ δὲ, ἐκτὸς ταύτης· ϗ δωριεῖς μὲν, τὰ πρὸς ἀνατολὰς (vel ἀνατολὴν) πελοπονήσϩ· ἴονες δὲ, τὰ πρὸς δυσμὰς· αἰολεῖς δὲ, περὶ τὸν κορινθιακὸν κόλπον· ὃ ϗ ἀχαΐα λέγεται. μεθ' ϩς ἀττικοὶ οἱ ϗ ἀθηναῖοι, κατὰ τὴν ἀτθίδα, μέρος τῆς ἑλλάδος. μετὰ δὲ ταῦτα ἴονές τε ϗ αἰολεῖς μετῴκησαν εἰς ἀσίαν τὴν κάτω· δωριεῖς δὲ ϗ εἰς τὰς νήσϩς· ταυτὰ δὴ ϗ ἀττικοὶ πεπόνθασιν. ἐξ ϩ συνέβη διὰ τὸ ἀνεπίμικτον, τὴν μίαν διάλεκτον διαιρεθῆναι εἰς τέσσαρας· τὴν κοινὴν μὲν, ϗ ϩτω κρατϩντες· ἐν πλείστοις δὲ διαφερόμενοι· ϗ ϩτω πέντε διάλεκτοι παρὰ τοῖς ποιηταῖς ϗ συγγραφεῦσιν ἐξεδόθησαν· αὐτή τε ἡ καταρχὰς· ἤγϩν ἡ κοινὴ· ϗ ἰὰς· ἀτθὶς· δωρὶς· αἰολὶς· διαφέρϩσαι κατά τινα τῆς κοινῆς· ὧν ἀρχαιοτέρα τε ϗ ἐπικρατεστέρα ἔοικεν ἡ τῶν ἰόνων· ϩ μόνον ὅτι παρὰ τῶν παλαιῶν ποιητῶν φέρεται·

ῥεται· οἷον σιβύλλης κ̀ ὀρφέως· ὁμήρȣ τε κ̀ ἡσιόδȣ· κ̀ τῶν τοιȣ́των, ἀλλ' ὅτι κ̀ παρὰ τῶν νέων αὕτη ἐπικρατεῖ· ὥσπερ ἡ ἀτθὶς, ἐπὶ τῶν ῥητόρων· οἷον γοργίȣ· αἰσχίνȣ· δημοσθένȣς· κ̀ τῶν λοιπῶν. νῦν δὲ αἱ τοιαῦται διάλεκτοι ἠλλοιώθησαν ἐπιμιγεῖσαι· κ̀ παντελῶς ἐξεβαρβαρώθησαν τῷ ῥέοντι τȣ̃ χρόνȣ. ὅθεν κ̀ τὸ αἴτιον τῆς ἀγνοίας τῆς καθ' ἡμᾶς γραφῆς· ἀπολεσάντων ἡμῶν κ̀ τὴν κοινὴν διάλεκτον μετὰ τȣ̃ τεχνικȣ̃. ὅθεν ἔστιν ἰδεῖν· ἐν τῇδε μὲν τῇ χώρᾳ κατὰ τὴν πάλαι παράδοσιν τινὰ τῆς γραφῆς ὁμολογȣ̃ντας· ἐν ἑτέρᾳ δὲ ἕτερα· κ̀ ἐν ἄλλῃ, ἄλλα· ὅπερ διὰ τὴν ἀγροικίαν τινῶν πειράσομαι ἀποδεῖξαι. φρέαρ τινὲς ἐν τῇ ἀχαΐᾳ λέγȣσι τὴν ὀρωρυγμένην πηγήν· κ̀ λέβητα κ̀ κακκάβην, τὴν χαλκὴν χύτραν· ἃ παρὰ τῶν ἐν μακεδονίᾳ ἀγνοεῖται· ὥσπερ τινα τȣ́των ἀγνοεῖται παρ' ἐκείνοις· οἷον στιβὴ· κόνυζα· μυρσύνη. οἱ δὲ κρῆτες ἀγνοȣ̃σι πολλὰ τοιαῦτα· λατινικῶς λέγοντες διὰ τὴν τȣ́των ἐπιμιξίαν· ἤτοι τὸν στενωπὸν· τὴν ῥύμην· κ̀ ἐν λαχάνοις· δαῦκον. κρόκον· βȣ́γλωσσον· μακεδονήσιον· σάψυχον. κ̀ τὸν λέβητα κατολίγον βαρβαρώσαντες, λαβένζι λέγȣσιν. ὁμοίως κ̀ ἐν ἑτέροις. ἔστι δ' ȣ̃ν ὅμως ἃ τῶν ὀνομάτων κ̀ ἑλληνικώτερον ἐκφέρȣσιν ὑπὲρ τȣ̀ς ἐν ταῖς ἄλλαις χώραις· οἷον, ἔριφον· αἶγαν· κολοιόν· κορυδαλὸν· στρύχνον· βρυωνίαν. ὁμοίως καὶ τινα ῥήματα ἅπερ ȣ̓κ οἴδασιν ἐν ἑτέραις χώραις. ἀλλ' ἄλλά τινα εἰς ἄλλον νȣ̃ν πίπτοντα· οἷον ἀδημονεῖν· εἰρωνεύεσθαι· κ̀ οἱ ἐν ταῖς ἡμετέραις χώραις· ȣ̓κ οἴδασι διαφορὰν πηγῆς κ̀ κρουνȣ̃· ἀλλ' ἅπαντα βρύσην καλȣ̃σιν· οἱ δὲ ἐν κεφαληνίᾳ, ἔσθ' ὅπȣ· κ̀ πηγήν. κ̀ οἱ ἐν σωζοπόλει τῇ κατὰ πόντον, κρȣνόν πȣ· κ̀ οἱ ἐν ἀδριανȣπόλει ἰκρία λέγȣσί τινα ἐπιμήκη ξύλα. στάβαρα δὲ ἀντὶ τȣ̃ σταυρȣ̀ς ἐν μακεδονίᾳ, τὰ ἐν τοῖς φραγμοῖς. διατόνια δὲ οἱ ζακύνθιοι τὰ πλαγίως τȣ́των τιθέμενα ἐπιμήκη. κ̀ οἱ μὲν ἡμέτεροι ἀντὶ τȣ̃ ἀνάστα, σηκώθητι λέγȣσιν· οἱονεὶ, κȣφίσθητι· οἱ δὲ κύπριοι, ἐλλειπτικῶς, ἄνα. κ̀ οἱ κερκυραῖοι ὁμοίως τὸ ἑξῆς, ἄστα. ὡσαύτως κύπριοι κ̀ κρῆτες γραφικῶς λέγȣσι τὸ χαμαὶ κ̀ ἀριστερά· ἕτεροι δὲ βαρβαρικώτερον ταῦτα λέγȣσι· κ̀ ἀντὶ τȣ̃ χαμαὶ κάτω λέγȣσι· τὸ δὲ κάτω, σχέσιν ἔχει πρὸς τὸ ἄνω. κ̀ οἱ κατὰ τὴν ἀπȣλίαν κ̀ σικελίαν· τινὰ κατὰ τὸν νόμον τῆς γραφῆς προφέρȣσιν· οἷον ἔκλασε τὸν ἄρτον· κ̀ ἄρτι παραγέγονα. κ̀ καρπάθιοι ἤμην λέγȣσιν· ἀντὶ τȣ̃ ὑπῆρχον· ὡς δὲ ἀρτακήσιοι κ̀ κυζικηνοὶ· ἐδάρθηνα λέγȣσιν· ὅπερ οἱ κατὰ τὴν ἡμετέραν διάλεκτον ἐδάρθηκα λέγȣσιν· οἱ δὲ πόντιοι, ἐδάρθην. ὁμοίως κ̀ λεπάδας ὄστρεά τινα· κ̀ βραγχία τὰ τȣ̃ ἰχθύος· ὥσπερ δῆτα κ̀ ἑλλησπόντιοι. εὕρηται δὲ ταῦτα ȣ̃τω κ̀ παρὰ ποιηταῖς τε κ̀ φιλοσόφοις. οἱ δὲ πλείȣς ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς χώρᾳ σύρε λέγȣσιν, ἀντὶ τȣ̃ ὕπαγε· ἔστι δὲ ἐλλειπτικὸν, ἀντὶ τȣ̃ σύρε τȣ̀ς πόδας· ἢ ἕλκε τὴν ὁδὸν (a). τινὲς τὸ ἄνω κ̀

(a) Scholium in margine: τὸ σύρειν ἀντὶ τȣ̃ ἀπέρχεσθαι. κ̀ θεόκριτος κέχρηται.

ἄνω κ̀ ἔσω κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν ἐπὶ τῶν ἀροτριώντων βοῶν λέγουσι· μὴ ἐπιστάμενοι τοῦτο ἐξ ἀμαθίας ἐν ἑτέροις χρῆσθαι· νομίζοντες, ὅτι τοῖς βουσὶ τοῦτο ἴδιον, οἱ βοῶν ἀλογώτεροι. ἀλλὰ κ̀ παρὰ γυναιξὶν ἔστι τινα ἐκφερόμενα σχετλιαστικὰ ἐπιῤῥήματα κατὰ τοὺς παλαιοὺς· οἷον τὸ ἰοῦ· τὸ αἰβοῖ. ὁμοίως κ̀ παρὰ λεσβίοις· τὸ ἆ ἐκπληκτικὸν ὂν, ἢ ποιητικῶς προφέρεται. κ̀ τὸ τέως χρονικόν. ἐπαρώμενοι δέ ποτε ἀλλήλους, καρκῖνος λέγουσι· κατὰ ἐπικράτησιν παλαιάν· οὐκ οἴδασι δὲ, διόπερ τοῦτο λέγουσιν. ἔστι δὲ τοῦτο παρ' ἰατροῖς, πάθος τι συμβαῖνον πολλάκις ἐν τοῖς τῶν γυναικῶν μαζοῖς· κ̀ ὁ παρ' ἡμῖν κάβειρος· κ̀ τὸ μὲν κοινὸν οὐκ οἴδασι· τὸ δὲ πάγκοινον τέως γινώσκουσιν ἀλόγως· καθὰ δὴ κ̀ οἱ ἐν πόντῳ· ἡλάριον μὲν ἴσασι τὸ καρφίον· ἧλον δ' οὔ· κ̀ οἱ ἐν κύπρῳ, ἱππάριν μέν· οὐχὶ δὲ καὶ ἵππον· ὡς δήπου κ̀ οἱ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ· δοκάριον μὲν γινώσκουσι· δοκὸν δ' ἥκιστα· καίτοι ὅμοιον τοῦτο ὡς εἴποι τις ξύλον κ̀ ξυλάριον· καὶ νησσάριον οἴδασι τὴν λιμναίαν ὄρνιν· νῆσσαν δ' οὐδόλως· κ̀ παρίππιον συνθέτως κ̀ παραγώγως· εἴτουν παρασυνθέτως γινώσκουσιν· οὐ μὴν δὲ κ̀ ἵππον· ἀλλ' ἄλογον· ἄλογον δὲ, οὐ μόνον ἵππος· ἀλλὰ κ̀ βοῦς κ̀ ὄνος· κ̀ ὅσα λόγον οὐκ ἔχουσι. κ̀ ψιλοῦν λέγουσι τὸν ἀγρὸν κ̀ ἐξυλοῦν· ὅπερ ἀλλαχοῦ ἐλοκοπεῖν· ἀλλ' οὔτε οὗτοι· οὔτε ἐκεῖνοι γινώσκουσι· τί ἐστὶ ψιλόν· κ̀ τί ὕλη· κ̀ τί ἕλος· ἐκ τούτων γὰρ τὰ παρ' αὐτοῖς ῥήματα. ὁμοίως κ̀ ἀθωνῖται· τὸ ἅπαξ ἐπίῤῥημα ποσότητος· κ̀ δὶς λέγουσι κ̀ οὗτοι κ̀ οἱ πλεῖστοι· ὡς ὅταν λέγουσι· δὶς τὴν ὥραν· ἂν δ' ἀκούσωσι τοῦτο ἐν βιβλίῳ, οὐ συνιοῦσι· κ̀ οἱ μὲν κύπριοι ἐπὶ εἰκασμοῦ, ἴσως λέγουσιν· οἱ δὲ λοιποὶ, τάχα· καί τινες ἐν ταῖς νήσοις τὸν στοχασμὸν γινώσκουσιν· ἕτεροι δὲ οὐδαμῶς. κ̀ ἄλλοι μὲν τὸ ὦ κλητικὸν ἐπίῤῥημα· ἄλλοι δὲ ἀντὶ τούτου, τὸ ἒ. κ̀ ἄλλοι ἀντὶ τοῦ βλέπειν, τηρεῖν λέγουσιν· ἄλλοι θεωρεῖν· ἅπερ εἰς ἄλλον νοῦν ἔρχονται, εἰ καί τινα οἰκειότητα ἔχουσιν· ἄλλοι, κυτάζειν· ἴσως ἀπὸ τοῦ κυπτάζειν· κ̀ οἱ μὲν κυθήριοι τὰς μετοχὰς ἔχουσιν ἐν συνηθείᾳ· ἄλλοι δὲ, σπανίως, κ̀ οὐχ ὡς δεῖ· κ̀ ἄλλοι τὸ ἰδίωμα ποσῶς ἀναφέρουσιν· ἄλλοι τὸ ἴδιον· κ̀ ἄλλοι τὸ ποσόν· μὴ γινώσκοντες δὲ τὸ ποιόν· καίτοι ὥσπερ τὸ ποῖον ἀοριστούμενον γίνεται ποιὸν, οὕτω κ̀ τὸ πόσον, ποσόν. ζακύνθιοι δὲ φιλοῦσιν· ἰδίως καλεῖν σκοπὸν, τινὰ παρ' αὐτοῖς σκοπιάν. κ̀ μηθυμναῖοι, λειμῶνα· λιβάδιόν τι· ἀνέμων δ' ὀνόματα κρειττόνως οἴδασι πόντιοι. οὗτοι οὐκ ἔχω λέγουσιν· ὅπερ ἕτεροι δὲν ἔχω. κ̀ κρῆτες· ἴντα θές· ἀντὶ τοῦ τί θέλεις· κ̀ τί λές ἕτεροι· ἀντὶ τοῦ τί λέγεις· ἅπερ κατὰ ἀφαίρεσιν· ἢ ἀποκοπήν τε κ̀ συγκοπὴν τῶν συλλαβῶν οὕτω φέρεται· ἤτοι ἀπὸ τοῦ οὐδὲν ἀττικοῦ· δέν· ἀντὶ τοῦ, οὐ· κ̀ ἀπὸ τοῦ τί ἔνι τό· κ̀ τί ἔνι τά, τίντο· κ̀ τίντα. ὡς παρὰ λεσβίοις. ἐξ οὗ παρὰ κρησὶ κ̀ ἄλλοις ῥαθύμοις, τὸ ἴντα· κ̀ σχεδὸν, οὐδὲν τῆς γραφῆς ῥῆμα· ὅπερ

μὴ ἐν

μὴ ἐν τῇ οἰκουμένῃ φέρεται. εἰ δὲ καί τινα οὐ φέρεται, οὐδὲν θαυμαστόν· πολλὰ γὰρ ἐν λήθῃ κ) ἀλλοιώσει γεγόνασιν, ἐξ ἀμελείας κ) τῆς ἐπιμιξίας τῶν βαρβάρων· ὡς ἐν τοῖς ἤδη ῥηθεῖσι βραχέσι ῥήμασιν ἀποδέδεικται· πόσα γὰρ ὀνόματα πετεινῶν· ἑρπετῶν· τετραπόδων· φυτῶν· ἰχθύων ζωϋφίων τε κ) κνωδάλων· κ) τῶν λοιπῶν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ οὐκ οἴδαμεν; πῶς οὖν ἀκούσαντες ἐν τῇ γραφῇ ταῦτα νοήσωμεν; κ) γὰρ καταρχὰς τὰ ὀνόματα ἐτέθησάν τε κ) διωρίσθησαν ἑκάστῳ εἴδει τῶν κτισμάτων· διὰ τὴν χρῆσιν κ) ὠφέλειαν τὴν ἐξ αὐτῶν· κ) τὰς διαφόρους ἐνεργείας· ἐκάλεσε γάρ φησιν ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι· κ) πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· κ) πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. ἀλλὰ κ) σολομῶν· οἶδεν ἀστέρων θέσεις· κ) φυτῶν φύσεις κ) βοτανῶν. ἔστι δ' ὅτε κ) οἱ τηλοῦ τῶν ἀγρῶν οἰκοῦντες· ἑλληνικώτερόν τε κ) τεχνικώτερον λαλοῦντες τῶν ἀστυκῶν ἐξ ἁπλότητος· οἱ γὰρ κατὰ τὰς πόλεις· ἐκ κενοδοξίας· εἰς τὸ εὐσχημονέστερον βουλόμενοι μεταγαγεῖν τὰς λέξεις, μᾶλλον φθείρουσι· κ) τοὺς κωμήτας κ) ἀγροίκους ἀλόγως σκώπτουσι κ) μυκτηρίζουσι· ὁμοίως κ) τοῖς ἀλλοδαποῖς ἐπιγελῶσι· κ) ἔθνος, ἔθνει ἑτέρῳ· κ) πόλις, πόλει, ὅτι οὐ ταὐτὰ λαλοῦσι· μὴ εἰδότες ἃ διαβεβοῦνται. ταῦτα δὲ πάσχουσιν ἐξ ἀμαθίας ὡς εἴρηται· ὁ γὰρ θεὸς ἐξαρχῆς τελείας κ) τεχνικὰς διένειμε τὰς διαλέκτους ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὡς δέδεικται. μετὰ δὲ ταῦτα, οὕτω κατεστάθησαν· οὐ μόνον γὰρ ἡ ἡμετέρα διάλεκτος οὕτως ἠλάττωται καὶ ἠλλοίωται· ἀλλὰ κ) τῶν λοιπῶν ἐθνῶν. κ) τούτων μὲν, μᾶλλον ἠλάττωται· ἠλλοίωται δὲ μᾶλλον ἡ ἡμετέρα, διὰ τὴν διασπορὰν τὴν γενομένην εἰς διαφόρους τόπους· τὰ γὰρ λοιπὰ ἔθνη οὐκ εἰσὶν οὕτως ἐξηπλωμένα εἰς διαφόρους ἐπαρχίας τε κ) πατριὰς· ὅθεν κ) ἡ γραφὴ παρ' αὐτοῖς ἁπλουστέρα· ἀλλ' οὐχὶ κ) ποικίλη κ) δαψιλὴς ἐν ταῖς λέξεσι· διὰ τὸ στενὸν τῆς γλώσσης· ὅπερ συνέβη αὐτοῖς διὰ τὸ τῶν χωρῶν ἀνεπιτήδειον. οὐδεμία δὲ ἡ ἐντεῦθεν βλάβη· κἂν ἐκ τῆς μερικῆς εἴπῃς ἐναλλαγῆς· κἂν ἐκ τῆς γενομένης καθόλου ἐπὶ τῆς πυργοποιΐας· ὥσπερ γὰρ διὰ τῶν διαφόρων αὐτοῦ ποιημάτων δοξάζεται ὁ θεὸς, οὕτω δὴ κ) ἐκ τῶν διαφόρων διαλέκτων· κ) γὰρ τὸ πολύτροπον, τῶν τρεπτῶν ἴδιον. εἰ δέ τις ἐρεῖ, ὅτι διὰ τὸ διάφορον τῆς γλώσσης αἱ ἀλλεπάλληλοι μάχαι κ) οἱ πόλεμοι, ψεῦδος ἐρεῖ δήπουθεν· οὐκ εἰδὼς τῶν ἑλλήνων τοὺς ἐμφυλίους πολέμους, ὡσαύτως κ) τῶν βαρβάρων· μᾶλλον δὲ διὰ τὸ διαφέρειν ἡμᾶς κατὰ τὴν διάλεκτον, ἕκαστος ἐν τοῖς ὅροις μένει τοῖς ἰδίοις· μισῶν τὴν ἀλλοδαπήν. πᾶν οὖν ἀγαθὸν ἐκ θεοῦ· ὥσπερ τὸ ἐναντίον ἐκ τοῦ ἀντικειμένου. οὐκοῦν, μανθάνειν χρὴ τὴν ἰδίαν διάλεκτον κ) μὴ ὀλιγωρεῖν· ἢ μέμφεσθαι τῶν συγγραφέων· ἐπείπερ οὐκ ἦν ἄλλως γράφειν, εἰ μὴ κατὰ τὴν ἀρχαίαν διάλεκτον. κ) γὰρ εἴπερ ὡς οἱ ἀμαθεῖς νομίζουσιν ἐξέδωκαν τὸ εὐαγγέλιον· κ) τἆλλα κατὰ τὴν ἑκάστης χώρας κ) πόλεως διάλεκτον· ὥστε νοεῖν

αὐτὰ

αὐτὰ ἅπαντας, τὸ ἓν εὐαγγέλιον κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν διαλέκτων, γέγονεν ἂν ἑκατόν· εἶτα μετὰ χρόνον τινὰ τῶν διαλέκτων μεταβαλλομένων, ἐχρῆν καὶ τὰ εὐαγγέλια μετάβαλλεσθαι· κ̀ μὴ δέχεσθαι τόπον ἐκ τόπȣ εὐαγγέλιον, εἰ μὴ διαγραφείη ἅπερ ἐγγεγραμμένα ἐν αὐτῷ καθ᾽ ἑτέραν διάλεκτον· κ̀ ἕτως εἰς μυρία εἴδη τμηθῆναι τὴν γραφήν· μᾶλλον δὲ ἀφανισθῆναι. κ̀ πῶς ἔνι φησὶ μαθεῖν με; δυνατόν· ὡς ἔμαθες παρὰ τȣ̃ εἰδότος, ἀναγινώσκειν, ἕτω δὴ κ̀ τὸ γινώσκειν· κ̀ γὰρ ἀναγνωρισμός τίς ἐστιν ἡ ἀνάγνωσις. ἀλλὰ χρόνȣ φησὶ δέομαι· ἀλλὰ δαπάνης. τί ἕν; ἐν παιδιαῖς βέλτιον ἀναλίσκειν τὸν χρόνον; ἐν μέθαις; ἐν αἰσχρολογίαις κ̀ ἀργολογίαις; ἐν ὕπνοις; ἐν ὀρχήστραις; ἐν θεάτροις; τί δὲ κ̀ τὰ χρήματα· ἐν τῷ καταχωννύειν ἢ δαπανᾷν ἐν κώμοις; ἐν βρώμασι περιττοῖς; ἐν ἱματίοις; ἐν τοίχοις; ἐν ἵπποις κ̀ κυσίν; ἀπόδος τι μέρος κ̀ τῇ ψυχῇ· ȣ̓ λέγω σοι δὸς ἅπαντα τὸν βίον τῷ διδασκάλῳ· δὸς τὸ δέκατον· μᾶλλον πολλοστόν τι τȣ́τȣ. ὅσον ἂν δαπανήσῃς ἐν ἱματίῳ νυμφικῷ· τοσȣ̃τον ἐν ψυχικῷ· ȣ̓ γὰρ πένητες ἅπαντες· ȣ̓κ ἔμποροι· ȣ̓ βοηλάται κ̀ ὀνηλάται, ἵνα λέγωμεν ȣ̓ δυνάμεθα, πολλῶν ἐμποδὼν ὄντων· μὴ γὰρ νῦν ἐπληθύνθη ἡ πτωχεία· ἐξαρχῆς ἕτως ἦν. ȣ̓κ ἰωάννης ὁ δαμασκηνὸς παρ᾽ αἰχμαλώτῳ διδασκάλῳ ἐφοίτα; ȣ̓ παρὰ μονῇ ᾤκει παρὰ τῶν βαρβάρων ἐμπρησθείσῃ; ȣ̓ βάρβαροι κ̀ ἄσπονδοι τὴν χώραν κατεῖχον; πόθεν εὗρε τοσαῦτα βιβλία τῆς ἔξω κ̀ τῆς καθ᾽ ἡμᾶς σοφίας; ὧν μέμνηται ἐν τοῖς αὐτȣ̃ συγγράμμασιν. ἢ δῆλον, ὅτι πολλὴ ἦν ἡ σπȣδὴ παρὰ τοῖς κατ᾽ ἐκεῖνο καιρȣ̃ ἐν τοῖς λόγοις· ἀλλ᾽ ȣ̓χὶ νῦν. κατάμαθε ἐκ τȣ̃ παλαιȣ̃ νόμȣ· ὅπως οἱ ἱερεῖς κ̀ οἱ λευῖται· ὑπηρέται ὄντες τȣ̃ νόμȣ· ἤτοι τȣ̃ λόγȣ κ̀ τȣ̃ ναȣ̃, ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν μετ᾽ εὐπορίας εἶχον ἅπασαν ζωάρκειαν· ἔκ τε τῶν δεκατῶν δηλαδή· ἐκ τῶν πρωτοτόκων· ἐκ τῶν ἀπαρχῶν· ἐκ τῶν θυσιῶν, ἐκ τῶν δώρων· ἐνταῦθα δὲ, τȣ̓ναντίον ἅπαν γίνεται. οἱ μὲν λόγȣ μετέχοντες, ἑστήκασι κάτω, πάντων ἀπορȣ̃ντες· ὅσοι δ᾽ ἀγύρται κ̀ δȣλοπρεπεῖς, εἰς θρόνȣς ἀνάγονται· κ̀ χρήματα πάντοθεν ἀποθησαυρίζȣσιν εἰς δέον ȣ̓δέν· ȣ̓ θέλȣσιν ἰδεῖν φιλοσοφȣ̃ντα· ἔλεγχον τȣ̃το νομίζοντες τῆς ἑαυτῶν ἀνομίας· λήρȣς ἀποκαλȣ̃σι τȣ̀ς τοιȣ́τȣς· ἀκαταστάτȣς· ἀνυποτάκτȣς· ὀλιγοψύχȣς· ὅτι τȣ́τοις ȣ̓χ ὑποτάσσονται ἐν ταῖς μωρίαις αὐτῶν. ȣ̓κ ἀρκεῖ αὐτοῖς περιπατεῖν ἐν σκότῳ, ἀλλὰ κ̀ ἑτέρȣς βιάζονται. εἰ δέ πȣ τὶς κ̀ τῶν ἡγȣμένων εὑρεθείη εὐγνώμων· κ̀ προθυμεῖται ἀναπαῦσαί τινα τὸν μᾶλλον εἰδότα, πάντες σκανδαλίζονται ἐπὶ τȣ̃το μᾶλλον ἢ ἐπ᾽ ἄλλό τι· κρίνȣσι· φθονȣ̃σι· συγχέονται· ἵνα τί τȣ̃το λέγοντες· τί ȣ̃τος ἡμῶν ὑπερέχει, ὅτι ȣ̃τως ἀξιȣ̃ται· τοιȣ̃τός ἐστι κ̀ τοιȣ̃τος· τὰ ἑαυτῶν ἀφέντες ἅπαντα, μόνον τὰ τȣ́τȣ περιεργάζονται· τὰ αὐτȣ̃ φανταζονται ἐλαττώματα· ἐνεδρεύȣσιν ὡς δύσχρηστον αὐτοῖς κ̀ ἐναντίον· ἔσθ᾽

ὅτε κ̀

ὅτε κ̓ ἐνώπιον αὐτȣ̃ κατηγορȣ̃σι· κ̓ πάντα ποιȣ̃σι μέχρις αὐτὸν ἀνάστατον ποιήσȣσιν. εἶτα ἐπιγελῶσι λέγοντες· ὁρᾷς τὸν ἀκατοίκητον; ȣ̓́τω διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν τοιȣ̃τον κ̓ τοιȣ̃τον, ὅπȣ περ ἀναπέλθῃ, ȣ̓ κατοικῆσαι ἔχει· κ̓ ἀντὶ τȣ̃ εἰπεῖν αὐτῶν τινα· εἴθε ἠδυνάμην αὐτὸν ἀναπαῦσαι, φησὶ μετ' ἐμβριμήματος· εἴθε εἶχον αὐτὸν ἐν σιδήροις· ἐν κώπῃ· ἐν εἱρκτῇ· εἴπερ ἐξȣσίαζον αὐτȣ̃, εἶχον ἂν αὐτὸν παιδεῦσαι μὴ μεταβαίνειν. φεῦ τῆς ἀποτομίας κ̓ ἀπανθρωπίας. τίς ȣ̓ μελαγχολήσει ἀκȣ́ων ταῦτα; διὰ ταῦτα ὀλίγοι κ̓ κακοί εἰσιν οἱ δοκȣ̃ντες μετέχειν λόγȣ. ἀλλὰ καί τινα τῶν μοναστηρίων· λελωβημένȣς λαμβάνȣσι κ̓ νοσοκομȣ̃σι· καίτοι ἑνὸς ὄντος τȣ̃ λελωβημένȣ, εἰς ἕνα διαβαίνει κ̓ ἡ ὠφέλεια. τȣ̃ δὲ διδασκάλȣ ἑνὸς μὲν ὄντος· εἰς πολλȣ̀ς δὲ διαβαινȣ́σης τῆς ὠφελείας διὰ τῆς διδασκαλίας, ȣ̓ κήδονται. κ̓ ταῦτα ȣ̓δένα πόνον ἢ ὄχλον παρέχοντος τοῖς συμπαρȣ̃σιν· ȣ̓δεμίαν ζημίαν· ἀλλὰ κ̓ οἷον ἀπολογȣν * ὑβρίζοντες· οἴδαμέν φασιν, ὅτι πάντες οἱ αἱρεσιάρχαι γραμματικοὶ κ̓ ῥήτορες ἦσαν. ἀλλὰ καὶ τȣ̃το σύνες ὦ ἀλόγων σοφώτατε· ἐπεὶ κ̓ τῷ μέρει τȣ́των προστίθῃ· τίνες ἦσαν οἱ πειθόμενοι τοῖς αἱρεσιάρχαις; κ̓ τίνες οἱ ἐν λόγοις καταβάλλοντες; τίνων τὰ ὑπομνήματα· δι' ὧν ταῦτα γινώσκεις ἃ φῄς· τίνες δὲ κ̓ οἱ καθ' ἑκάστην ἐξομνύμενοι χριστὸν· κ̓ τῷ μωάμεθ προσκολλώμενοι; μᾶλλον δὲ ȣ̃τος αὐτὸς· ποίας παιδεύσεως κ̓ σοφίας μετείληχεν, ὅτι τοιαύτης κ̓ τηλικαύτης αἱρέσεως γέγονεν ἀρχηγός· τί δὲ κρεῖσσον; εἶναι καλȣ̀ς κ̓ κακȣ̀ς· ἢ ἅπαντας κακȣ̀ς κ̓ ἀθέȣς; ὥς τινα ἔθνη περί πȣ τὰ ἔσχατα τῆς γῆς· βάρβαρα κομιδῇ κ̓ ἄλογα· κ̓ γραμμάτων ἀδαήμονα. εἰ καλὸν ἡ ἀμαθία, τί κ̓ ὅλως γράμματα μανθάνεις; εἰ γὰρ τὸ μὴ γινώσκειν τὰ διὰ τȣ́των λεγόμενα, καλὸν· τὸ μὴ μανθάνειν ὅλως, κάλλιστον· τȣ̃ γὰρ κακȣ̃ μᾶλλον ἀπέχεσθαι ἀσφαλέστερον. κ̓ εἰ τȣ̃το ȣ̓́τως ἔχει, πῶς ȣ̓κ ἄδικόν σε κρινῶ, ὅτι πολλάκις κρίνεις μεμφόμενος κόλχȣς κ̓ ἀβασγȣ̀ς, ὅτι ȣ̓ γραικίζȣσιν· ἀλλόγλωσσοι ὄντες· ὥσπερ ἂν εἰ ἐμέμφȣ κ̓ ἑλληνιστὰς, ὅτι ȣ̓ βαρβαρίζȣσιν. ἀλλὰ τίνι σε παρεικάσω· εἰ μὴ πιθήξι· κ̓ ὀρνίοις τισὶν· ἃ κ̓ ἀνθρώπων ἦθός τε κ̓ φωνὴν μιμȣ̃νται· ȣ̓κ οἴδασι δὲ τὰ δρώμενα· διὸ κ̓ ἁλίσκονται πολλάκις ὑπὸ τῶν πανȣ́ργων, τοῖς ἰδίοις μιμήμασι. κ̓ γὰρ κ̓ αὐτὸς γράμματα μὲν μανθάνεις· ȣ̓κ οἶδας δὲ διατί· ὅθεν κ̓ γράφων κ̓ ἀναγινώσκων, ἁλίσκῃ ἁμαρτάνων ὑπὸ τῶν τυχόντων· ἵνα μὴ εἴπω ὑπὸ σεαυτȣ̃. ποίησον γραφὰς ἰδίας, ἐπεὶ τὰς παλαιὰς ἀθετεῖς· ἔχε διδάσκαλον τὸν καρτάνον· ὡς κ̓ ἔχεις. πολλάκις δὲ κ̓ μυκτηρίζȣσι τȣ̀ς γραμματικȣ̀ς· διδάσκοντας τȣ̀ς παῖδας τὰς κλίσεις τῶν ὀνομάτων τε κ̓ ῥημάτων· τί τȣ̃το λέγοντες· ἄλλα γράμματα; ναὶ· ἄλλα γράμματα· ἐπεὶ κ̓ ἄλλο τὸ ἀλόγως γνωρίζειν· κ̓ ἄλλο τὸ σὺν ἐπιστήμῃ γινώσκειν αὐτά· ȣ̓ γὰρ τοσȣ̃τον θαυμάζομεν τὸν εἰδότα βο-

τάνην ἀπλῶς, ὡς τὸν εἰδότα κ̀ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς· ἐδὲ τὸν σαλπίζοντα ἀδήλως, ἀλλὰ τὸν εὐσήμως, ἀποδεχόμεθα. εἰπέ μοι εἰ παιδίον· ἢ ἄλλος τις τῶν μὴ γινωσκόντων γράμματα, εἶπέ σοι· τί ἐστὶ τὸ ἄλφα ὅπερ μοι λέγεις· κ̀ τί τὸ βῆτα; ξένα γάρ μοι δοκεῖ τὰ ὀνόματα· τί εἶχες ἀποκριθῆναι· εἰ μὴ ὅτι ἐκ ἔστι καιρὸς νῦν περὶ τέτων· πεῖθε δὲ μόνον ἀκέων. ἕτω δεῖ νοεῖν κ̀ ἐπὶ πάσης τέχνης· προσελθεῖν δεῖ τῷ ἐπιστάτῃ· κ̀ πειθόμενον, καταβραχὺ μανθάνειν· ἐὰν προσέλθῃς γραμματικῷ, δεῖξαί σοι ἔχει, διὰ τί ἐ πάντοτε λέγομεν παῦλος· ὅταν δέῃ τι περὶ τέτε εἰπεῖν· ἀλλὰ κ̀ παύλε· κ̀ παύλῳ· κ̀ παῦλον. οἷον ἐν ὑποδείγματι· ὁ δὲ παῦλος εἶπε πρὸς αὐτὲς· κ̀ πάλιν· ἐν δὲ ταῖς ἀθήναις ἐκδεχομένε αὐτὲς τε παύλε· κ̀ ἐν ἑτέρῳ· εἶπε κύριος δι᾽ ὁράματος ἐν νυκτὶ τῷ παύλῳ· κ̀ πάλιν· ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν παῦλον· κ̀, θάρσει παῦλε. τοιαύτη ἡ διαφορὰ κ̀ ἐν τοῖς λοιποῖς ὀνόμασιν· ὥσπερ δὴ κ̀ ἐν τοῖς ῥήμασιν· οἷον· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· κ̀ ἐν ἑτέρῳ· σὺ τί λέγεις περὶ αὐτε, ὅτι ἤνοιξέ σε τὲς ὀφθαλμὲς· κ̀ ἐν ἑτέρῳ εὐαγγελιστῇ· πῶς λέγεσι τὸν χριστὸν ὑὸν δαυὶδ εἶναι· κ̀ αὐτὸς δαυὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν. ἐ μόνον δὲ τὲς γραμματικὲς μυκτηρίζεσιν ἐνίοτε, ἀλλὰ καὶ ἀλλήλες· ἔν τε τῷ λέγειν κ̀ γράφειν· ἕτω γὰρ οἶδεν ἡ πονηρία· μὴ δὲ καθ᾽ αὐτὴν συμφωνεῖν. οἷον τί λέγω· συκῆ τὸ φυτόν· κ̀ σικία τὸ ἰατρικὸν ἐργαλεῖον. χλευάζεσιν ἒν κ̀ διασύρεσι τὰ ὀνόματα διὰ τὴν παρήχησιν· μὴ γινώσκοντες τὴν τῶν στοιχείων διαφοράν. ἕτως ἒν διακείμενοι, κ̀ τε θεε καταλαζονεύσονταί ποτε· λέγοντος πρὸς ἀβραάμ· ἐκέτι κληθήσεται τὸ ὄνομά σε ἄβραμ· ἀλλ᾽ ἀβραὰμ ἔσται τὸ ὄνομά σε, ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε. κ̀ περὶ τῆς γυναικὸς αὐτε· ἐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς σάρα ἀλλὰ σάρρα· τί γὰρ διαφέρει κατ᾽ αὐτὲς· ἕτως ἢ ἕτως γραφόμενα τὰ ὀνόματα. ταῦτα ἒν ἡμεῖς διεξήλθομεν ἀναγκαζόμενοι ὑπὸ τῶν ἀλογίστων· μᾶλλον δὲ, ἐλεεντες αὐτὲς τῆς κεφότητος. ὁ δὲ κύριος ἡμῶν ἰησες χριστὸς, ὁ λόγος κ̀ ἡ δύναμις κ̀ σοφία τε θεε κ̀ πατρὸς, αὐτὲς μὲν ἐξέλοιτο τῆς τοιαύτης πλάνης κ̀ ἐρεσχελίας· ἀναισθησίας τε κ̀ οἰήσεως· ἡμῖν δὲ δώῃ πόρον ἐξ ἀπόρων· ἵν᾽ ἐν ἡσυχίᾳ κ̀ εὐσεβείᾳ κ̀ σεμνότητι διαγαγόντες τὸν παρόντα βίον, ἀνταλλαξώμεθα τὴν ὄντως μακαρίαν ἐν αὐτῷ ζωήν· ᾧ ἡ δόξα κ̀ ἡ παρὰ πάντων προσκύνησις σὺν πατρὶ κ̀ τῷ θείῳ αὐτε πνεύματι· νῦν κ̀ ἀεὶ, κ̀ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Nonnulla alia ex eodem codice heic subiungo ad Cartanum quemdam Corcyræum, ſtolidum atque obscurum impoſtorem spectantia.

περὶ καρτανιτῶν αἱρετικῶν.

Καρτανῖται οἱ κ̀ ἰωαννικιανοί· ἕτοι τῷ θρόνῳ μὲν κωνσταντινεπό-

νυπόλεως δοκῦσιν ὑποκεῖσθαι· δίχονται δὲ οἱ μὲν λαθραίως· οἱ δὲ κ̀ φανερῶς τὰ τῦ ἰωαννικίυ τῦ καρτάνυ συγγράμματα. ἐξ ὗ κ̀ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχον. ὃς ἐκ κερκύρας μὲν ὥρμητο· ἐδογμάτισε δὲ πλεῖστα τῶν τε προδιεφθαρμένων αἱρέσεων, κ̀ τῶν μηδέπω ἐξευρημένων. κ̀ γάρ τὸν θεὸν χάριν ὀνομάζει· φησὶ δὲ τὸν θεὸν καταρχὰς πεποιηκέναι ὕλην τινὰ παχεῖαν μὲν· ἀτύπωτον δὲ κ̀ ἄστατον· ἐξ ἧς ἄνθρωπον κ̀ τὰ λοιπὰ ἐδημιύργησεν ἐν τύπῳ· τοῖς τέσσαρσι στοιχείοις κρατύμενα· κατὰ δὲ τὴν πλείω ἐπικράτειαν ἑκάστυ στοιχείυ, τὸ μὲν τῶν ζώων εἶναι μέλαν· τὸ δὲ λευκὸν· κ̀ τὸ μὲν μεῖζον, τὸ δὲ ἔλαττον. κ̀ τὸ μὲν θυμῶδες, τὸ δὲ πρᾶον. πανταχῦ δὲ ἀντὶ δημιυργίας τὴν προσηγορίαν γεννήσεως κ̀ ἐκπορεύσεως λαμβάνει· κἀντεῦθεν ὅμοια τῷ ποιήσαντι εἶναι τὰ ποιήματα ἀποφαίνεται. ἄνθρωπόν τε κ̀ ψυχὴν ἐξ ὐδενὸς ἐν ἑτέρῳ κεφαλαίῳ φησὶ τὸν θεὸν πεποιηκέναι· πῶς δὲ τῦτο, διασαφηνίζων, φησίν· ὅτι διὰ τῦ ἀγγελικῦ λόγυ συνέλαβε τὸν θεὸν ἡ παρθένος· κ̀ ἐποίησε τῦτον τὸν θεὸν, κ̀ ἄνθρωπον· ἔργυ φύσεως ἄνευ. κ̀ τῦτον εἶναι ἐκεῖνον τὸν αἰώνιον κ̀ ἄναρχον κ̀ ἀτελείωτον ἄνθρωπον. ἔτι φησὶν, ὅτι διωχθέντες ὑπὸ θεῦ οἱ ἁμαρτήσαντες ἄγγελοι, ἦλθον εἰς τὴν ἄβυσσον· ἐφ᾽ οἷς κ̀ ἔβρεχε διὰ τὴν αὐτῶν αὐθάδειαν ἡμερόνυκτα ἐννέα· κ̀ τῦτό φησίν ἐστιν ὃ λέγει ἡ γραφή· κ̀ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀναμέσον τῦ φωτὸς κ̀ ἀναμέσον τῦ σκότυς· ἤτοι τὺς καλὺς ἀγγέλυς ἀπὸ τῶν κακῶν. ἔτι φησίν· ὅτι ζῶον ἅπαν συλλογίζεται· κ̀ τὸ παράδειγμα, ἐκ τῦ μύρμηκος. πᾶν δὲ πρᾶγμα· ἤτοι δένδρα· πέτραι· λάχανα· ὕδωρ· πῦρ· γῆ, μιγνύμενα κ̀ μεταφυτευόμενα αὔξει· ἐπεὶ κ̀ ἔμψυχα. ἔτι φησὶ κατά τινας ἐν τῷ ὐρανῷ πλασθῆναι τὸν ἀδάμ· καθ᾽ ἑτέρυς δέ φησιν, εἰς τὰ μέρη αἰγύπτυ· ἐν τῷ πεδίῳ τῆς δαμασκῦ· κἀκεῖθεν μετατεθεῖναι εἰς τὴν ἰνδίαν. ὅπυ κ̀ ὁ παράδεισος. ἔτι φησίν· ὅτι ὁ διάβολος γέγονεν ὄφις ἔχων ἀνθρώπυ πρόσωπον, κ̀ ὕτως ἠπάτησε τὺς προπάτορας· κ̀ ὅτι ὥσπερ ὁ διάβολος γέγονεν ἄνθρωπος, κ̀ ἠπάτησε τὴν εὔαν, ὕτω κ̀ ὁ θεὸς γέγονεν ἄνθρωπος ἐκ γυναικείας μήτρας κ̀ ἔσωσεν ἡμᾶς ἅπαντας. ἔτι φησίν· ὅτι μετὰ τὴν ἐκ τῦ παραδείσυ ἐξορίαν βυληθέντες οἱ πρωτόπλαστοι ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἁμαρτίας νηστεῦσαι, ἐπειράσθησαν ὑπὸ τῦ διαβόλυ· ἐρωτηθεὶς δὲ ὁ διάβολος ὑπὸ τῦ ἀδὰμ τίνος χάριν πειράζει αὐτὺς, ἀπελογήσατο· ὅτι σῦ πλασθέντος ὑπὸ θεῦ, προσετάχθησαν παρ᾽ αὐτῦ ἅπαντες οἱ ἄγγελοι μετὰ τῦ μιχαὴλ, ἔμπροσθέν συ στῆναι εἰς προσευχὴν κ̀ προσκυνῆσαί σε ὡς εἰκόνα αὐτῦ· ὃ κ̀ ἐποίησαν· προσταχθέντος δὲ κἀμῦ τῦτο ποιῆσαι μετὰ τῶν σὺν ἐμοὶ· κ̀ μὴ ποιήσαντος, ἀλλὰ τὐναντίον ζητήσαντος τὴν παρὰ σῦ προσκύνησιν· ἐπεὶ κ̀ πρότερός συ ἐγενήθην, κ̀ ὅμοιος γενέσθαι θεῷ καυχησάμενος, ἐδιώχθην παρὰ θεῦ διὰ τῶν ἀγγέλων αὐτῦ ἐκ προσώπυ τῆς γῆς· εἰς τὸν ᾅδην. ἔτι

φησίν· ὅτι ἀποσταλεὶς ὁ μιχαὴλ μετὰ ἅρματος ἐξ ἀνέμȣ· ȣ̓ οἱ τροχοὶ πύρινοι, ἔλαβε τὸν ἀδὰμ ἐπ' αὐτȣ̃ εἰς τὸν παράδεισον· ἐνώπιον τȣ̃ θεȣ̃· ȣ̓ τὸ πρόσωπον λίαν ἀνήπτετο. ἔτι φησίν· ὅτι τῷ χριστῷ γεννηθέντι κατῆλθεν ȣ̓ρανόθεν ἱμάτιον· ϗ τȣ̃τό φησίν ἐστιν ὃ λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς χιτῶνα ἄῤῥαφον. ἐφ' ȣ̓ ϗ ἡ τȣ̃ θεȣ̃ δύναμις ἔπεσεν. ἔτι φησίν· ὅτι ἔσω τȣ̃ φαινομένȣ ȣ̓ρανȣ̃ εἰσὶν αἱ δυνάμεις τῶν ȣ̓ρανῶν· ϗ αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων· εἰς τὸν ἀρχὴν δὲ, μόνον εἰσελθεῖν τὸν χριστόν. ἔτι φησίν· ὅτι ἔκ τινων βιβλίων τῶν ἐν τῷ δεσποτάτῳ τῆς ῥωμανίας παρά τινων πεφυλαγμένων· ἐχόντων τὰς γενεαλογίας ἁπάντων, ἔλαβον οἱ εὐαγγελισταὶ τὴν γενεαλογίαν τȣ̃ ὑȣ̃ τȣ̃ θεȣ̃. ἔτι φησίν· ὅτι ὁ ἄγγελος εἶπε πρὸς τὴν παρθένον· γίνωσκε ὅτι τὸ ἅγιον πνεῦμα ἔνε μετὰ σȣ̃· ϗ αὐτὸ σαρκωθήσεται ἐν σοί· ϗ γενήσεται ἄνθρωπος· ϗ καλέσεις αὐτὸν ἐμμανȣήλ· ϗ σώσει τὸ γένος τῶν χριστιανῶν ἐκ τῶν χειρῶν τȣ̃ διαβόλȣ· ϗ ὅτι ὅλη ἡ ἁγία τριὰς ἐσαρκώθη· διὰ τὸ ὅμοιον τῶν τριῶν ϗ ἀχώριστον. ἔτι φησίν· ὅτι οἱ ἐξ ἀνατολῆς ἐλθόντες μάγοι εἰς προσκύνησιν τȣ̃ χριστȣ̃· ὁ μὲν θεάσαντο (sic) αὐτὸν ὡς νήπιον ἐνιαυτȣ̃· ὁ δὲ ὡς ἄνδρα τριακονταετῆ· ὁ δὲ ὡς γέροντα πεπαλαιωμένον. ϗ ὅτι ἔτι παιδίον ὢν ὁ κύριος σημεῖα ἐποίησε· νεκρὸν γὰρ ἀνέστησε· ϗ ἐπάνω τῶν ἀκτίνων ἐπωχεῖτο τȣ̃ ἡλίȣ· ϗ ἐπὶ τȣ̃ ἱματίȣ ὕδωρ προσέφερε τῇ μητρί· ϗ ξύλον τανύσας, μεῖζον ἐποίησε χρείας ȣ̓σης· ϗ στρȣθία ἔμψυχα ἐκ πηλȣ̃ κατεσκεύασεν. ἀλλὰ τίς ἂν ἕκαστα τὰ τȣ̃ καρτάνȣ καταλέγοι βλάσφημα; σχεδὸν γὰρ ȣ̓δὲν ὀρθὸν ἐν τῇ λαοπλανεῖ αὐτȣ̃ βίβλῳ φέρεται.

τȣ̃ αὐτȣ̃ (nempe παχωμίȣ μοναχȣ̃)
περὶ τῆς τῶν καρτανιτῶν αἱρέσεως.

Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις ἀνεφάνη ϗ ἡ τῶν καρτανιτῶν πολυκέφαλος αἵρεσις· καρτᾶνος γάρ τις κερκυραῖος· τὸ σχῆμα μοναχὸς· τὴν ἀξίαν δῆθεν ἱερεὺς· δι' ἐμπορίαν εἰς ἀκυληΐαν στελλόμενος· κἀντεῦθεν εἰς αἰσχρȣργίας ἐμπεσὼν, ἐνεβλήθη εἰς φυλακήν· χρόνον δὲ συχνὸν ἐν αὐτῇ διαμείνας· ϗ μὴ ἔχων ὅτι ϗ δράσειεν εἰς ἀπαλλαγήν, ἀποκρύφοις τισὶ βιβλίοις ἐντυχὼν· οἷς ἐχρῶντό ποτε κατὰ τὸν ἅγιον ἐπιφάνιον, σεβηριανοὶ ϗ αὐδιανοί· ἀλλὰ ϗ τοῖς παιδικοῖς ἃ μανιχαῖοι συνέταξαν· ἵνα τὸ κατὰ φαντασίαν εἶναι τὴν τȣ̃ κυρίȣ σάρκωσιν ἀποφήνωσι· ϗ ἑτέροις πλείστοις αἱρετικοῖς λογυδρίοις· ἤδη ἐξιτήλοις γενομένοις διὰ τῆς τῶν πατέρων διδασκαλίας· ἐξ ἑαυτȣ̃ τε πλεῖστα ἅπερ τὸ πονηρὸν πνεῦμα ἐδίδαξεν ἐξευρὼν, συνέταξε βίβλόν τινα καινήν· ϗ τὴν φράσιν βάρβαρον ϗ ἀσυνήθη· ϗ ταπολλὰ ἀσαφῆ· εἰ ϗ αὐτὸς ταύτην διασαφήνειαν ὡς φρυάττεται ȣ̓τως ἐπετήδευσε· πλὴν ὅτι τοῖς ἀπαιδεύτοις, ἁπλȣστέρα τε αὐτὴ μᾶλλον, ϗ εἰς βόθυνον κατάγειν καιριωτάτη· ὡς μὴ εἰδόσι τὰς θείας

γρα-

γραφὰς· κἀντεῦθεν ἅπασαν αὐτῶν τὴν ἔφεσιν ἐν αὐτῇ ἐκδιδᾶσιν· οὕτω τε αὐτὴν κατασκευάσας· κ) διὰ τῆς χαλκογραφίας μυριοπλασιάσας, σχεδὸν τοῖς πλείστοις ὄλεθρον αὐτόματον ἐνέσπειρεν· ὅσοις τε ἐν νήσοις, κ) ὅσοις ἐν ἠπείρῳ, τῇ ἑλλάδι χρωμένοις φωνῇ· ἥτις κ) μέχρις ἡμῶν ἔφθασε· μῖα μὲν πρῶτον· ὅθεν κ) διενοήθημεν ἐπιστεῖλαι τῷ ἐν ᾗ ἐπαρχίᾳ διῆγεν ὁ καρτᾶνος ἀρχιερεῖ· ἵν' ὡς λυμαιῶνα παραφυλάττηται· ἐπεὶ δὲ κ) δευτέρᾳ κ) τρίτῃ ἐνετύχομεν· τᾶ αὐτᾶ τύπᾶ· κ) τᾶ αὐτᾶ βορβόρᾶ κ) τᾶ πυρὸς ἀξίᾳ· φυλαττομένῃ παρὰ τῶν παρ' αὐτῆς ἑαλωκότων ὥς τι κειμήλιον· μᾶλλον δὲ σιπεδόνα κ) ἀφανισμὸν τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς, συντόμως ταύτην διελθόντες· κ) γνῶντες ὅσην ἐναποκειμένην ἔχει τὴν βλάβην, ᾶκ ἀνεσχόμεθα ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ μὴ ἀρίδηλον θεῖναι. διὸ κ) ἐκ τῆσδε τῆς βίβλᾶ τὰς μυσαρωτάτας αἱρέσεις· κ) ὅσα ψευδῆ κατά τε τῆς θείας γραφῆς· κ) τῶν ταύτης ὑποφητῶν ἐν τοῖς ἐπινοηθεῖσιν αὐτῷ κεφαλαίοις ἔγραψεν, ὧδε ὡς ἐν κεφαλαίῳ ἐθέμεθα· ἐκφεύγοντες τὸ αὐτᾶ πολυλόγον κ) βάρβαρον· κ) ἀνατρέποντες αὐτὰ, διὰ μετρίων ἀντιῤῥητικῶν ἀποδείξεων· κ) τᾶτο διὰ τᾶς πάντῃ ἀπείρᾶς τῶν ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων.

αἱ τᾶ καταράτᾶ καρτάνᾶ αἱρέσεις καὶ
φληναφίαι, καὶ ἡ τᾶτων ἀνατροπή.

α. Ὅτι τᾶς τριαδικᾶς κανόνας τῷ δαμασκηνῷ ἰωάννῃ ἐπιγράφει· ᾶς μητροφάνην οἴδασι πάντες συντεταχέναι.

β. Ὅτι χάριν τὸν θεὸν ὀνομάζει: ἄγραφον δὲ τᾶτο, ἐπεὶ κ) ἀνοίκειον.

γ. Ὅτι κατὰ πλάτωνα etc.

CXXVI.

Codex chartaceus, in octavo, constans chartis 220, exaratus seculo XVI. Antiquus opusculorum ordo a bibliopego plane immutatus est, ut omnia sint extra suum locum.

I. Pag. 1. Tit. + παχωμίᾶ μοναχᾶ· κατὰ ἁγιοκατηγόρων· ἤτοι etc. ut cod. 125. num. 18.

II. Pag. 8. Fragmentum satis longum Typici. Deest titulus. Incipit: περὶ τῆς αὐτῆς ἑορτῆς εἰ τύχῃ τῇ ἡμέρᾳ τᾶ φαρισαίᾶ κ) τᾶ τελώνᾶ.

III. Pag. 22. Tit. + ἀναζήτησις κ) εὕρεσις τᾶ τιμίᾶ κ) ζωοποιᾶ σταυρᾶ, ἐπὶ κωνσταντίνᾶ κ) ἑλένης, τῶν ἁγίων κ) πρώτων ἐν χριστιανοῖς εὐσεβεστάτων βασιλέων. Initium: ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῆς βασιλείας κωνσταντίνᾶ τᾶ μεγάλᾶ βασιλέως κατὰ τὸν ἰαννᾶάριον μῆνα.

IV.

IV. Pag. 29. Tit. + τȣ̃... χρυσοστόμȣ λόγος περὶ ὑπομονῆς· κ̀ περὶ τȣ̃ μὴ πικρῶς κλαίειν τȣ̀ς τελευτῶντας: πάτερ εὐλ. Initium: φέρε σήμερον μάλιστα τῶν προτέρων ἡμερῶν σπȣδαιότερον.

V. Pag. 38. Tit. ἀκολȣθία, εἰς ἐγκαίνια ναȣ̃. Initium: ἑσπέρᾳ ἦγεν τῇ παραμονῇ.

VI. Pag. 46. Sermo de Jejunio. Desunt initio pauca.

VII. Pag. 60. Tit. + ἀναστασίȣ πατριάρχȣ τῆς θεȣπόλεως ἀντιοχείας· περὶ τῶν ἁγίων τριῶν τεσσαρακοστῶν· πόθεν παρελάβομεν αὐτὰς κ̀ ὅπως οἱ ταύτας παραβαίνοντες παρανομȣ̃σιν. Initium: ἔδει μὲν ἡμᾶς. Opusculum editum. Vide Fabricium vol. 9. pag. 334. Bibl. græcæ.

VIII. Pag. 64. Tit. + ἐκ τῶν θείων ἐντολῶν τȣ̃ κυρίȣ· ἐκ τῆς ὑποθέσεως τῆς περὶ τῶν ἀχράντων κ̀ ζωοποιῶν μυστηρίων τȣ̃ ζωοπαρόχȣ σώματος κ̀ αἵματος τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃· παρὰ διαφόρων ἁγίων κ̀ οἰκȣμενικῶν διδασκάλων ἐκτεθεῖσα παρὰ τȣ̃ μακαριωτάτȣ κ̀ ἁγιωτάτȣ ἰωάννȣ πατριάρχȣ ἀντιοχείας· τȣ̃ ἐν τῇ μονῇ τῆς ἐν τῇ νήσῳ τῇ ὀξεία κειμένȣ (sic): — Τȣ̃ χρυσοστόμȣ. Init. ἀναγκαῖον μαθεῖν ἡμᾶς. Hoc opusculum nihil est aliud quam brevis Catena ex paucorum fragmentis contexta, Chrysostomi scilicet, Dionysii, S. Anastasii Patriarchæ Antiocheni, Isidori, Eusebii Alexandriæ episcopi, et Sancti Nili. De Eusebio Alexandrino lege quæ scribit Fabricius Bibl. gr. vol. quinto pag. 275. Ejus fragmentum ex huius codicis pag. 66. placet hic exscribere: εὐσεβέιȣ (sic) ἐπισκόπȣ ἀλεξανδρείας: — Εἰ μὲν ἔχεις τὸ τῆς ψυχῆς συνειδὸς καθαρὸν, πρόσελθε τοῖς θείοις μυστηρίοις· εἰ δὲ κατακρίνει σε τὸ συνειδὸς, μὴ προσέλθῃς· μὴ ἐξέλθῃς δὲ τῆς ἐκκλησίας· μέχρις ἂν ἡ θεία πληρωθῇ μυσταγωγία· ὁ γὰρ πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς ἐκκλησίας ἐξερχόμενος τὰς τȣ̃ ἰȣ́δα εὐθύνας ἀποτίσει. ȣ̓αὶ τῷ ἱερεῖ τῷ συγχωρȣ̃ντι τῷ ὑπ' αὐτὸν λαῷ ἀδιαφόρως προσέρχεσθαι τοῖς ἀχράντοις μυστηρίοις· ȣ̓αὶ τῷ δι' ἀδδηφαγίαν, πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς ἐκκλησίας ὑποχωρȣ̃ντι. μὴ διὰ μίαν ὥραν ἀδελφοὶ μετὰ τȣ̃ προδότȣ κατακριθῶμεν· τȣ̃το γὰρ ἡμῖν προξενεῖ τὸ ῥαθύμως τῆς ἐκκλησίας ἐξέρχεσθαι, κ̀ μὴ παραμένειν ἕως ȣ̃ τελεσθῇ ἡ θεία μυσταγωγία.

IX. Pag. 66. Tit. κεφάλαια πάνυ ὠφέλιμα ἐκλεχθέντα ἀπὸ διαφόρων βιβλίων· ἐξαιρέτως δὲ τȣ̃ ἁγίȣ ἰωάννȣ τȣ̃ χρυσοςόμȣ· παρὰ τȣ̃ ὁσιωτάτȣ πατρὸς ἡμῶν κυρȣ̃ ἰσαὰκ τȣ̃ ἀναχωρητȣ̃: — Πρόλογος τȣ̃ ἀββᾶ ἰσαάκ. Initium: δύο ὁδοὶ εἰσιν ἀγαπητοὶ πρὸ προσώπȣ ἡμῶν· ποῖαι αὗται; τȣ̃ θανάτȣ, κ̀ τῆς ζωῆς. Videtur ineditum opusculum. Non memoratur a Fabricio vol. 10. Bibl. gr. pag. 171, et seqq.

X.

X. Pag. 78. Tit. ἐκ τȣ̃ βίȣ τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν κυρίλλȣ τȣ̃ φιλεώτȣ ἀπόκρισις πρός τινα ἀδελφὸν ἐπερωτήσαντα αὐτὸν ταῦτα. Initium: ἀββᾶ ἤκȣσα παρὰ ἰατρȣ̃ ὅτι τὰ σῦκα πρὸ τροφῆς ὠφέλιμα εἰσί. Sequuntur nonnulla excerpta ex Gerontico.

XI. Pag. 86. Canones canendi die Transfigurationis Domini. Primus incipit: χριστὸς εἰς τὰ ἴδια.

XII. Pag. 97. Tit. κανόνες κατ' ἦχον εἰς τὴν κυρίαν ἡμῶν δέσποιναν θεοτόκον· ποιηθέντες ὑπὸ μανȣὴλ τȣ̃ μεγάλȣ ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Primus incipit: ταχιστον τὸν νȣ̃ν μȣ ἀγαθή.

XIII. Pag. 118. Theoctisti Studitæ, Domni Manassis, Domni Simeonis Metaphrastæ, et aliorum εὐχαὶ, sive *Precationes* in Deiparam, in Christum Dominum, in Angelum Custodem. Hæc inscribitur: θεοκτίστȣ μοναχȣ̃ τȣ̃ στȣδίτȣ· εἰς τὸν ἅγιον ἄγγελον τὸν φύλακα τῆς ψυχῆς, διὰ στίχων. Tum alia oratio in Deiparam, quæ oratio dicitur ποίημα τȣ̃ κυρȣ̃ μανασῆ. Demum: κυρȣ̃ συμεὼν τȣ̃ λογοθέτȣ ϗ μεταφραστȣ̃· εὐχὴ εἰς ἐξομολόγησιν etc.

XIV. Pag. 126. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν νέȣ θεολόγȣ· ϗ θαυματȣργȣ̃ γρηγορίȣ ἀρχιεπισκόπȣ θεσσαλονίκης· ὁμιλία περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλȣς εἰρήνης· ῥηθεῖσα μετὰ τρίτην ἡμέραν τῆς αὐτȣ̃ πρὸς θεσσαλονίκην ἐπιδημίας. Initium: ἀδελφοὶ μὲν ἡμεῖς πάντες. Sequuntur quædam *Stichera*, et Canones.

XV. Pag. 158. Tit. αὐγȣ́στῳ ιέ. τȣ̃ μεταφραστȣ̃: λόγος λθ': εἰς τὴν κοίμησιν τῆς παναγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκȣ: διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως ϗ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκȣ· τῆς θεοπρεπȣ̃ς τε γεννήσεως χριστȣ̃ τȣ̃ θεȣ̃ ἡμῶν· ϗ ὅσα μέχρι τῆς ζωηφόρȣ αὐτȣ̃ συνέδραμε τελευτῆς· προσέτι ϗ περὶ τῆς φανερώσεως τῆς τιμίας αὐτῆς ἐσθῆτος· ϗ ὅπως ὁ μέγας ȣ̃τος πλȣ̃τος χριστιανῶν τεθησαύρισται: εὐλ. πάτερ. Initium: ἐχρῆν ἀληθῶς τὴν παρθένον, ὥσπερ αὐτὴ θεȣ̃ πρὸς ἀνθρώπȣς ἐπιφοιτᾷν μέλλοντος, ἄξιόν τι ϗ θεοπρεπὲς εὑρέθη κατοικητήριον· ȣ̃τω νῦν etc. Edita latine. Vide Fabr. vol. 9. Bibl. gr. pag. 112.

XVI. Pag. 190. Tit. τȣ̃ ἁγίȣ πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ τȣ̃ δαμασκηνȣ̃· λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς πανυμνήτȣ θεοτόκȣ· ϗ ἀειπαρθένȣ μαρίας: εὐλ. πάτερ. Initium: ἔστι μὲν ἀνθρώπων ȣ̓δεὶς. Edita.

XVII. Pag. 204. Plures Canones recitandi in honorem Deiparæ. Primus incipit: τέμενος ὑπάρχȣσα θεȣ̃.

C X X V I I.

Codex chartaceus, in octavo, constans chartis 229, exaratus seculo XVI.

I. Primis 22. paginis non occurrunt nisi excerpta e Sacris lite-

literis, ex Nicephoro Blemmida, ex Dionysio Areopagita, et aliis.

II. Pag. 23. Oratio S. Gregorii Nazianzeni εἰς τὰ θεοφάνια ἤτοι γενέθλια τοῦ σωτῆρος, incipiens: χριστὸς γεννᾶται.

III. Pag. 35. Alia excerpta ex Procopio Gazæo, e Sacris Scripturis, e Joanne Damafceno.

IV. Pag. 51. Marci Ephesii hominis schismatici opusculum. Tit. ✝ τοῦ ἁγίου πατρὸς καὶ φωστῆρος ἡμῶν μάρκου ἀρχιεπισκόπου ἐφέσου τοῦ νέου θεολόγου· συλλογιστικὰ κεφάλαια πρὸς λατίνους. Initium: τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

V. Pag. 54. Ejusdem aliud. Tit. μάρκου: ✝ θεωρία εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῇ εὐαγγελικῇ παραβολῇ ταλάντων. Incipit: ὁ τὰ πέντε τάλαντα πεπιστευμένος.

VI. Pag. 59. Ejusdem de anima Brutorum quæstio. Tit. μάρκου ἐφεσίου: ἐρώτησις. εἰ διὰ τὸ αὐτοκίνητον etc. Tum ἀπόκρισις: ἡ μὲν ἀνθρωπίνη καὶ λογικὴ ψυχή.

VII. Pag. 63. Tit. ✝ ἐκ τῶν κατὰ λατίνων λόγων βαρλαὰμ μοναχοῦ τοῦ καλαβροῦ etc. Initium: ὅτι μὲν οὖν ὑποκειμένου. Pag. 66. adnotatur, Barlaamum hunc Catholicum factum postea fuisse, et creatum episcopum. Vide codicem 114. num. 8.

VIII. Pag. 67. Epistolæ sexdecim Photii. Tit. ✝ φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως. Primæ inscriptio: παύλῳ μοναχῷ ἀποστήσαντι. Initium: τὸν χριστὸν καὶ θεὸν ἡμῶν. Sequuntur Epistolæ Isidori, et Excerpta ex Aristotele.

IX. Pag. 83. Tit. ἐκ τῆς βίβλου τοῦ φιλῆ μανουήλ: πρὸς τὸν αὐτοκράτορα κύριν μιχαήλ, περὶ ζώων ἰδιότητος: — προοίμιον. Initium:

ἐχρὴν μὲν ἀδὰμ τὸν γενάρχην τὸν μέγαν.

Lege Fabricium vol. 7. Bibl. gr. pag. 696.

X. Pag. 99. Epigrammata, sive alii iambi, ejusdem fortasse Manuelis Phile.

XI. Pag. 102. Tit. κεφάλαια ἃ συνέθετο ῥικάρδος κατὰ τῆς νομοθεσίας τοῦ κατακράτου μαχούμετ. Sexdecim capitula, quibus constat opus Ricardi, recensentur. Deinde selecta quædam capita integra exscribuntur.

XII. Pag. 117. Danielis Episcopi Ephesini iter ad loca Sancta ab ipsomet descriptum seculo XV. Tit. διήγησις δανιὴλ μητροπολίτου ἐφέσου καὶ περίοδος τῶν ἁγίων τόπων. Se episcopum Smyrnæ vocat, non Ephesi. Fortasse a Smyrnensi ad Ephesinam Cathedram postea translatus fuit. Nos integrum opus infra exscribemus.

XIII.

XIII. Pag. 133. Tit. + παχωμίȣ μοναχȣ͂· κατὰ ἁγιοκατηγόρων· ἤτοι etc. ut cod. 125. num. 18.

XIV. Pag. 142. Tit. + τȣ͂ αὐτȣ͂· περὶ εἰκόνος ϗ τȣ͂ κατ' εἰκόνα. In marg. ἔστι κατὰ ἀρειανῶν ϗ νεστοριανῶν. Vid. cod. 125. num. 19.

XV. Pag. 149. Tit. παχωμίȣ μοναχȣ͂· ὁμιλία εἰς τινα τῶν ῥητῶν etc. ut cod. 125. num. 24.

XVI. Pag. 164. Tit. + παχωμίȣ μοναχȣ͂· εἰ ἐκ θεȣ͂ θάνατος· ϗ πῶς εἰσῆλθε etc. Initium: ὁ θεὸς θάνατον ȣ̓κ ἐποίησε κατὰ τὴν γραφήν·

XVII. Pag. 167. Tit. + παχωμίȣ μοναχȣ͂· λόγος ὑπεραπολογητικός τε etc. ut cod. 125. num. 20.

XVIII. Pag. 190. Epistola ejusdem Pachomii. Inscriptio + διονυσίῳ ἱερομονάχῳ τῷ ἀναχωρητῇ. Initium: εἶπας δέσποτά μȣ ἅγιε. Vid. cod. 125. num. 21. Reprehenderat Dionysius iste Pachomium quod in sua homilia dixisset, τὰ εὐχέλαια, i. e. extremam unctionem, adminiſtrari ægrotis: quia etiam iis qui quadam animæ infirmitate, non vero corporis laborant, illam conferimus (ajebat Dionysius), ut magis adversemur Latinis, qui mortuis illam conferunt. Respondet huic quæſtioni Pachomius in hac epistola, ſed non refellit ridiculam illam calumniam, quam Latinis objecit iste Dionysius, quod ſcilicet hi extremam unctionem conferant mortuis: imo veram esse eam ſupponit, cum ait: ἐπεὶ δὲ ϗ εἴρηκας· ἵνα μὴ λαβὴν δῶμεν τοῖς (λατινόφροσιν) ἐπὶ τȣ̀ς θνήσκοντας ἢ ϗ ἤδη ἀποθανόντας τȣ͂το τελȣ͂σι· σύνες τίς ὁ διδȣ̀ς τὴν λαβήν.

XIX. Pag. 191. Opusculum ejusdem Pachomii, nempe collectio monumentorum ecclesiasticorum, ex quibus constat, vitam Monachorum debere esse communem. Tit. + συναγωγὴ διαφόρων κεφαλαίων· ὅτι δεῖ τȣ̀ς ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ μοναχȣ̀ς κοινῶς βιȣ͂ν κατὰ πάντα· ϗ ἀρκεῖσθαι τοῖς ἀναγκαίοις. Initium: κανὼν ϛ' τῆς πρώτης ϗ δευτέρας λεγομένης συνόδȣ: Οἱ μοναχοὶ ȣ̓δὲν ἴδιον ὀφείλȣσιν ἔχειν. Monumenta, quæ dixi, desumpta sunt, præter hoc primum, ex Asceticis S. Basilii, ex S. Chrysostomo, e S. Maximo, ex Barlaami historia de Monachis, e S. Ephraimo, ex Gerontico, ex Gregorio Dialogo, ex Typico S. Athanasii ἀθωνίτȣ, ex ejusdem testamento, ex Typico Imperatoris D. Andronici Palæologi fundatoris Monasterii megalomartyris Demetrii τῶν κελλιβάρων, et ἐκ τȣ͂ τυπικȣ͂ τῆς σεβασμίας μονῆς τȣ͂ φιλανθρώπȣ σωτῆρος χριςȣ͂· τῆς ἐκ βάθρων ἀνακαινισθείσης παρά τε τῆς εὐσεβȣ͂ς βασιλίσσης· εἰρήνης λασκαρίνης τῆς παλαιολογίνης· τῆς

διὰ τȣ̃ θείȣ ϰ̀ ἀγγελιϰȣ̃ σχήματος μετονομασθείσης εὐλογίας, ϰ̀ τῶν ταύτης γονέων· ἐϰδοθέντος ϰ̀ ἐϰτεθέντος παρ᾽ αὐτῆς. His allatis hæc subjunguntur, ex quibus patet collectorem esse Pachomium = εἶχε τὰ τῶν εὐσεβῶν βασιλέων τυπιϰά· ϰ̀ ἕτερα περὶ ἀϰτημοσύνης ϰεφάλαια· ἀλλὰ παρελίπομεν ταῦτα διὰ τὸ μῆϰος τȣ̃ λόγȣ. λοιπὸν προσθετέον ϰ̀ τὰ παρ᾽ ἡμῶν ἀϰολȣ́θως: tum Tit. παχωμίȣ μοναχȣ̃. Initium: τέσσαρές εἰσιν ἐξαίρετοι ἀρεταί.

XX. Pag. 207. Epistola ejusdem. Tit. = παχωμίȣ μοναχȣ̃. Inscriptio: μαϰαρίῳ τῷ ποτὲ μητροπολίτῃ θεσσαλονίϰης. Initium: ἐγὼ μὲν ᾤμην ἄνθρωπε τȣ̃ θεȣ̃.

XXI. Pag. 213. Ejusdem canon, ut græci vocant, in Sanctos Athanasium et Cyrillum. Tit. παχωμίȣ: εἰς ἀθανάσιον ϰ̀ ϰύριλλον ἀλεξανδρείας.

XXII. Pag. 220. Canones Apostolorum.

Διήγησις δανιὴλ μητροπολίτȣ ἐφέσȣ· ϰ̀ περίοδος τῶν ἁγίων τόπων.

Χριστȣ̃ τȣ̃ ἀληθινȣ̃ θεȣ̃ ἡμῶν ϰ̀ αἰωνίȣ βασιλέως τῶν βασιλευόντων ϰἀμὲ τὸν ἀχρεῖον δȣ̃λον αὐτȣ̃ ϰατευοδεύσαντος ἰδεῖν αἰσθητῶς τȣ̀ς σεβασμίȣς τῶν ἱεροσολύμων τόπȣς· ϰ̀ ἑτέρȣς δή τινας χώρȣς μετρίως ὄψεσθαι ϰ̀ ϰαθιστορῆσαι, ἐϰρίθη μοι εὔλογον ἵνα ϰ̀ ἄλλοις δή τισιν εὐσεβέσι μάλιστα διὰ τῆς γραφῆς ταυτησὶ ϰαθυποδεῖξαι τȣ́τοις ὅσον οἷόν τε αὐτοῖς νοητῶς δηλονότι. ἐπὶ πολλοῖς ȣ̃ν ἐς τὰ μάλιστα ὑπάρχει ἐπίχαρτον ϰ̀ ἀϰȣ́ειν τῶν τοιȣ́των ϰ̀ διηγεῖσθαι τοῖς χρήζȣσιν· ϰεφαλαιωδῶς ȣ̃ν ἐϰθήσομαι, ȣ̓ϰ εἰς ἄπειρον τὴν τῶν τοιȣ́των διήγησιν· ἵνα ϰἀμοὶ τῷ ταῦτα γράφοντι ϰ̀ τοῖς ἐντυχεῖν μέλλȣσι τῷ συντάγματι, μὴ ἐνοχλῇ τὸ πολὺ τῆς ὥρας διάστημα. εἰ δέ τις ἔροιτο τίνος τȣ̃το συγγραφή· τὸν γὰρ πατέρα τȣ̃ λόγȣ ζητεῖν πάντως ἄξιον, ὅτι τȣ̃ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστȣ μητροπολίτȣ σμύρνης δανιὴλ ὑπάρχει σύνταγμα· τȣ̃ ϰ̀ εἰδότος αἰσθητῶς τὰ τοιαῦτα τῇ ἀληθείᾳ· ϰ̀ διηγȣμένȣ ταῦτα τοῖς ἀϰȣ́ειν ἐθέλȣσι· τὰ ὄντως ȣ̓ μόνον ἀϰοῆς ἀλλὰ ϰ̀ θεωρίας ἄξια.

Ἀρχὴ δὲ λοιπὸν τῆς τῶν τοιȣ́των διηγήσεως ἔσεται ἡμῖν, ὅθεν αὐτοὶ τῆς τȣ́των πορείας ϰ̀ θεωρίας ἠρξάμεθα.

Τῆς ϰωνςαντινȣπόλεως ἐξελθὼν τῇ ἐπιτροπῇ τȣ̃ ἁγιωτάτȣ ἐν πατριάρχαις ϰυρȣ̃ μαξίμȣ· παρ᾽ αὐτȣ̃ γὰρ ἐξαπεστάλην εἰς τὰ τρία τῆς ἀνατολῆς πατριαρχεῖα χάριν ὑποθέσεων τινων συνοδιϰῶν ϰ̀ ἐϰϰλησιαςιϰῶν, τȣ̃ ϰυρȣ̃ τȣ̃το ἀπαιτȣ̃ντος· διά τε ȣ̃ν ἀσίας ϰ̀ φρυγίας ὁδεύσας, ϰ̀ εἰς ἀττάλειαν ϰατελθὼν, ϰ̀ διὰ νηὸς ἐν πενταπόλει τῆς αἰγύπτȣ διαπεράσας, ἀνῆλθον εἰς αἴγυπτον μετὰ πλοιαρίȣ διὰ τȣ̃ ποταμȣ̃ τȣ̃ νείλȣ· ἥτις ἄρα τῆς θαλάσσης ταύτης διΐσταται ὡσεὶ μίλια τριαϰόσια ϰ̀ πρόσθεν. ἔστι δὲ ἡ αἴγυπτος· ȣ̓ τοσȣ̃τον μεγάλη

πόλις.

πόλις ὡς ἠκούομεν, ὅσον ἐστὶ πολυάνθρωπος. διπλῆ δὲ ἄρα ἐνὶ· διεστᾶν ἀπ' ἀλλήλων αὐτάς· κὴ ἡ μὲν παλαιὰ αἴγυπτος, σμικροτάτη ἐστὶν ὡς πρὸς τὴν νέαν· ἥτις ἄρα κὴ εὐδαιμονεῖ ὑπὲρ τὴν παλαιάν. εἰσὶ δὲ αἱ δύο ἐν τοῖς ἀριστεροῖς κείμεναι τοῦ ποταμοῦ νείλου· εἰ πρὸς ἕων τὶς ἀπείδοι, ὥσπερ τεῖχος νοτιαῖον ἐστὶ κὴ ταῖς δυσὶν ὁ νεῖλος οὗτος. εἴη δὲ τὸ τοῦ νείλου πλάτος, ὡς τὸ τῆς πόλεως ἀπὸ τὸν (sic) γαλατᾶν ἔν τισι μέρεσιν αὐτοῦ· ἐν ἄλλοις δὲ κὴ ἔλαττον. αἱ δὲ εἰρημέναι πόλεις εἰ ταύτας τῷ νῷ ἑνώσεις ἀλλήλαις εὑρήσεις καταπολὺ τῆς κωνσταντινουπόλεως τοῦ μεγέθους ἐλάττους· πλὴν ἄρα αὗται ἐκείνης νῦν πολυάνθρωποι. εἰσὶν ἐν τῇ πάλαι αἰγύπτῳ ταύτῃ κὴ ναοὶ πολλοὶ περικαλλεῖς ἄγαν· ὑπ' εὐσεβῶν κατὰ καιροὺς βασιλέων ἀνεγερθέντες· τρεῖς δὲ εἰσέτι τοῖς ὀρθοδόξοις διατηροῦνται κὴ μόνον. ὧς ὁ μέν ἐστι τούτων, ὁ ποτὲ οἶκος, ἔνθα ἡ θεοτόκος κατῴκει μετὰ τοῦ ἰωσήφ· κὴ τοῦ προαιωνίου υἱοῦ αὐτῆς βρεφωθέντος· ὅτε τῇ τοῦ ἀγγέλου εἰσηγήσει παρέλαβε ταύτην ὁ ἰωσὴφ κὴ τὸ παιδίον, κὴ κατῆλθεν εἰς αἴγυπτον· ὁ δὲ τοιοῦτος οἶκος ὕστερον ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν, εἰς ναὸν περικαλλῆ τε κὴ ὡραιότατον μεταποιηθείς, τῇ τοῦ λόγου ἀφιερώθη μητρί· ἐν ᾧ κὴ ἡμεῖς τινας διεβιβάσαμεν ἡμέρας· ἐν τοῖς κελλίοις δηλονότι τοῖς σύνεγγυς αὐτῷ. ὁ δὲ ἕτερος τῶν ναῶν, τῷ μεγαλομάρτυρι ἀφιέρωται γεωργίῳ· ἐν πύργῳ ὑψηλῷ ἐπάνω· ὃς κὴ πρότερον κὴ ἐς δεῦρο παρθενὼν τηρεῖται ταῖς βουλομέναις ἀσκεῖν. ὁ δὲ τρίτος τῶν εἰρημένων ναῶν, ἑλληνικὸς πρότερον ἦν κὴ εἰδωλεῖον· ἐν αὐτῷ γὰρ παραγεγονὼς ὁ κύριος παιδίον ὑπάρχων τῷ σώματι, μετὰ τῆς ἁγίας αὐτοῦ κὴ ἀχράντου μητρὸς θεωρίας χάριν· ἢ κὴ οἰκονομικῶς τῆς πανάγνου ἐκεῖσε παραγενομένης· ἐγγὺς γὰρ ἧς ἐμνήσθημεν κατοικίας τῆς παρθένου τὸ τοιοῦτον ἦν εἰδωλεῖον, ἅμα τῷ εἰσελθεῖν κὴ ἰδεῖν τὸν χριστὸν τὰ ἐν αὐτῷ ἀπεωρημένα εἴδωλα, εὐθὺς εἰς γῆν καταπεσόντα συνετρίβησαν· καθὰ δὴ κὴ εἰσέτι οἱ τόποι ἔνθα τὰ εἴδωλα ἦν ὁρῶνται τούτων χωρίς· ἐν τῷ ἀριστερῷ τοῦ ναοῦ τούτου μέρει ἐφ' ὑψηλοῦ ὡς τινες θρόνοι ἐν οἷς ἐκάθηντο τότε προσηλωμένα τεχνικῷ τινι τρόπῳ, εἰς τὸ ἵστασθαι ταῦτα ἑδραῖα· κὴ ὁρᾶσθαι τοῖς πεπλανημένοις τω τότε (sic) τῶν ἀνθρώπων. μετηλλάγη δὲ κ' οὗτος ἐξ εἰδωλείου ὕστερον εἰς τὸ τοῦ μεγάλου πατρὸς ὄνομα νικολάου τοῦ ἐν μύροις. Πέραν δὲ τοῦ ποταμοῦ τοῦ νείλου· ἀντικρὺ τῆς λεγομένης παλαιᾶς αἰγύπτου ἧς προεμνήσθημεν· ὡσεὶ μιλίων διάστημα ἑπτὰ πρὸς νότον, εἰσὶ κὴ αἱ λεγόμεναι πυραμίδες ἤτοι τὰ σιτοδοχεῖα τοῦ πάλαι ἰωσὴφ υἱοῦ ἰακώβ. πλὴν αὗται ὡς οἶμαι, οὐκ ἐκτίσθησαν ἐν πρώτοις ἕνεκα τῆς χρείας ταύτης σιτοδοχεῖα· ἀλλὰ τάφοι ἦσαν βασιλέων μεγάλοι τινὲς κ' πολυέξοδοι. δῆλον γὰρ ἐκ τούτων· ὅτι κὴ εἰς ἐρημίαν εἰσὶν οὗτοι· κὴ ἄλλοι δή τινες παρόμοιοι εὑρίσκονται ἐγγὺς τούτων κὴ μακρὰν ἀφεστηκότες· οἱ μὲν μείζους· οἱ δὲ ἐλάττους· κατὰ τὴν ἰσχὺν τῶν κατασκε-

τασκευαζόντων τούτους ὡς ἔοικε. τὰ οὖν ἐν αἰγύπτῳ μοι ἱστορηθέντα ταῦτα· ἅτινα δοκεῖ, τὰ ἀναγκαιότερα εἶναι. ἐκ ταύτης δὲ ἐξελθόντες, ἀπήλθομεν ὀψόμενοι ϗ τὸ σίναιον ὄρος· τὸ πᾶσι σχεδὸν θρυλλούμενον. ταῖς καμήλοις τοίνυν ἐποχηθέντες· διὰ τὸ ἔρημον τῆς ὁδοῦ ταύτης ϗ ἄνυδρον ἐς τὰ μάλιστα, δί ἡμερῶν δεκατεσσάρων ἀνήλθομεν εἰς τὸ σίναιον. τοίνυν εὐθὺς τῆς αἰγύπτου ἀπάραντες· ϗ ὁδεύοντες· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν ἐξέλευσιν, εὕρομεν τὴν λεγομένην ἐρυθρὰν θάλασσαν· ἤτοι τὸ ἄκρον τοῦ κόλπου αὐτῆς. ἐάσαντες δὲ ταύτην ἐν τοῖς δεξιοῖς πρὸς ἕω πορευόμενοι, ἡμέρας δή τινας ὁδοιπορήσαντες, ἤλθομεν ἐν τῷ τόπῳ ἔνθα ὁ ἰσραὴλ τοπάλαι διὰ μωσέως τοῦ προφήτου τῆς θαλάσσης θείῳ νεύματι σχισθείσης διαβὰς ἀβρόχως τῆς τοῦ ἐχθίστου φαραὼ τυραννίδος ἐῤῥύσθη· ϗ τὴν ἔρημον περιεπάτησεν. ἔστι δὲ τὸ τοῦ θαλαττίου τούτου διάστημα· τὸ σχισθὲν διὰ μωσέως δί οὗ ὁ λαὸς ἐπέρασεν, ὡσεὶ μίλια ἑξκαίδεκα (sic) ἢ ϗ δεκαοκτὼ ὅσον ἐξ εἰκασμοῦ σταθμίσαι ἠδυνήθην ἐγώ. ὑποκάτω δὲ ὑπορείας ὄρους ἐξῆλθον οὗτοι· ἀντικρὺ δὲ ὅθεν εἰσῆλθον δηλονότι. θηβαΐδος δὲ ὅρια ταῦτα. ἔστι δὲ ϗ τὸ ὄρος τοῦ μεγάλου πατρὸς ἀντωνίου· ἐν ᾧ δηλαδὴ οὗτος τοὺς ἀσκητικοὺς διήνυσεν ἀγῶνας· ϗ τὸ τοῦ ἁγίου ἀντωνίου εἰσέτι ὀνομάζεται. ἔρημον δὲ τοῦτο ϗ τὰ συνόντα ὅρια τούτῳ τῆς θηβαΐδος· οὐ μόνον μοναχῶν, ἀλλὰ ϗ μιγάδων ἀνδρῶν ὀρθοδόξων. αἱρετικοὶ δε ἄνθρωποι θεοπασχῖται· ἔν τε τῇ θηβαΐδι ϗ τῇ λεγομένῃ λιβύῃ εἰσέτι εὑρίσκονται. ἐκ τῶν τοιούτων οὖν ὁρίων διὰ πόνου πολλοῦ ὥς φασι, ϗ εἰς αἰθιοπίαν ἀπέρχονται. τοῦ τόπου τοίνυν οὗ οἱ ἰσραηλῖται τῆς ἐρυθρᾶς ἐξῆλθον θαλάσσης, ἀπέχοι ἂν ἡ λεγομένη μεῤῥὰ ὡσεὶ μίλια ἕξ. ἔστι δὲ ἐν αὐτῇ ὕδατα πολλὰ ἐν χειμάῤῥῳ· οὐ τοσούτῳ ϗ νῦν πότιμα· διὰ τὸ εἶναι ταῦτα ϗ ἁλμυρὰ ὀλίγον, καὶ μετρίως ὑπόθερμα. ὕστερον δὲ οἱ ἑβραῖοι τωτότε μόλις εὗρον ϗ ταῦτα τὰ ὕδατα. ἐκ τῶν τοιούτων οὖν ϗ ἡμεῖς ἐπίομεν. ὁδοιπορήσαντες ἡμέρας τρεῖς πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου ἀεὶ πορευόμενοι, σχεδὸν τῆς αἰγύπτου ἐξήλθομεν· εὕρομεν ϗ τὴν ὀνομαζομένην ῥαϊθώ. παλαιὰ ποτὲ πόλις οὖσα ἐρυθρᾶς θαλάσσης παράλιος· ἔνθα ϗ μοναστήριον ἐγγὺς αὐτῆς οἰκοδομηθὲν τῷ βασιλεῖ ἰουστινιανῷ τῷ πάλαι· ϗ ἦν ὁ ναὸς δρομικὸς ϗ ὡραῖος· ϗ κελλία πολλὰ περικεκλεισμένα κάστρῳ μετὰ πύργων· ἐν ᾧ ϗ οἱ ὅσιοι πατέρες ἐκεῖνοι ποτὲ, ὑπὸ τῶν ἀθέων βλεμμύων κατεσφάγησαν. νῦν δὲ τοῦτο πάμπαν ἀνθρώπων ἔρημον ϗ ἠφανισμένον ὑπάρχει. ἐγγὺς δὲ τούτου διάστημα εἰσὶ ϗ αἱ δώδεκα πηγαὶ τῶν ὑδάτων ϗ ἑβδομήκοντα στέλεχοι τῶν φοινίκων περὶ ὧν γράφει μωυσῆς. ϗ αἱ μὲν τῶν πηγῶν ἓξ, κατεπόθησαν ὑπὸ τὴν γῆν ἀμμώδη οὖσαν· οἱ δὲ φοίνικες ἐπὶ μᾶλλον ηὐξήνθησαν· ϗ εἰσὶ νῦν οἱ καρποφοροῦντες ϗ πλείονες τῶν χιλίων. νάουσι δὲ αἱ τοιαῦται πηγαὶ ϗ ἐξέρχονται ἐς τ' ἐμφανὲς ὑποκάτω ὄρους μικροῦ· πότι-

μον

μον ἔχουσι μετρίως τὸ ὕδωρ· καὶ ὀλίγον ὑπόθερμον. ἄλλαι μὲν οὖν τῶν τοιούτων πηγῶν ῥέουσι πολὺ τὸ ὕδωρ· ἕτεραι δὲ ἔλαττον. ταῦτα εἰδόντες δι' ἡμερῶν δύο, ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς ἀνήλθομεν καὶ εἰς τὸ σίναιον ὄρος. ἔστι δὲ τὰ ἐκεῖ ὄρη πολλὰ καὶ δύσβατα· περὶ δὲ τὸ ἱερὸν μοναστήριον, τρία ὄρη ὁρᾶται ἀλλήλων ἐχόμενα· ὧν τὸ μὲν κεῖται πρὸς μεσημβρίαν· στρογγυλοειδὲς ὂν καὶ ὑψηλόν· τὸ δὲ μέσον πρὸς ἕω ἐστὶν αὐτὸ τὸ σίναιον· οὐ τοσοῦτον ὂν ὑψηλόν· τὸ δὲ τρίτον αὐτό ἐστι τὸ χωρὴβ ἐν ᾧ θεὸς ὡς οἶδε τῷ τε μωσῇ καὶ τῷ ἡλίᾳ ἐφάνη ὕστερον. ὑποκάτω οὖν τοῦ χωρὴβ τούτου εὐθὺς ἐν τῇ ὑπορείᾳ αὐτοῦ ἐστὶ τὸ εἰρημένον μοναστήριον μετὰ κάστρου καὶ αὐτὸ δίῳ βασιλεῖ ἰουστινιανῷ καὶ τοῦτο οἰκοδομηθέν· ὡς αὐτῶν ἐμφερομένων ἐκεῖσε γραμμάτων μανθάνομεν. ἔστι δὲ ὁ ναὸς αὐτοῦ δρομικὸς μέγας καὶ ὡραιότατος· ὑπὸ δώδεκα μεγίστων ἐπερειδόμενος κιόνων· ἀνὰ ἓξ παρ' ἑκάτερον μέρος ἔχων. τὸ δὲ ἔδαφος αὐτοῦ μαρμάροις ὡραίοις κατέστρωται· καὶ πολυποικίλτοις διά τινων ψηφίδων καθοραΐζεται. ὁ δὲ ναὸς αὐτὸς· τὸ μὲν εὖρος αὐτοῦ ὑπάρχει βήματα ἐννεακαίδεκα ἀνοικτὰ ὡς δυνατόν· πλάτος δὲ αὐτοῦ εὑρίσκεται βήματα ὅμοια δεκατέσσαρα· τῷ σωτῆρι δὲ χριστῷ, ὁ ναὸς οὗτος ἀφιέρωται. ὄπισθεν δὲ τοῦ βήματος αὐτοῦ, ἔστι καὶ ἑτέρα ἐκκλησία μικρὰ ἡνωμένη τῇ μεγάλῃ. ἐκεῖ δέ ἐστιν ὑποκάτω τῆς ἁγίας τραπέζης αὐτῆς καὶ ἡ ἁγία βάτος· ἥτις ὁ τόπος αὐτόχρημα ἔνθα τωτότε ἡ βάτος ἦν ἐῤῥιζωμένη· καὶ ὠράθη τῷ προφήτῃ μωσῇ· καιομένη μὲν· μὴ καταφλεγομένη δέ. προσκυνήσαντες τοίνυν κἀκεῖσε καὶ τὸ τῆς μεγαλομάρτυρος αἰκατερίνης ἅγιον λείψανον ὅπερ ὑπάρχει ἐν αὐτῷ τῷ μοναστηρίῳ τεθησαυρισμένον ἐν κιβωτίῳ ἀργυρενδύτῳ ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων εἰκόνων ἐν τοῖς δεξιοῖς τοῦ ναοῦ, δεῖν ἔγνωμεν καὶ ἐν τῇ τοῦ ἁγίου ὄρους χωρὴβ ἐπανελθεῖν κορυφῇ· ἔνθα μωσῆς τῆς θεοπτίας ἐκείνης κατηξιώθη καὶ τὰ ἐκεῖσε ἰδεῖν. ἀπὸ τοῦ πρόποδος οὖν τοῦ εἰρημένου ὄρους ἔνθα τὸ μοναστήριον ἵδρυται μέχρις αὐτοῦ κορυφῆς· ἐν ᾗ γενόμενος μωσῆς τῶν θεαμάτων ἐκείνων κατηξιώθη· ἔστι γὰρ τὸ ὄρος ἄγαν δύσβατον καὶ ἀνωφερές, εἰσὶ βαθμίδες τρισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι ὡς παρ' ἐμοῦ μετρηθεῖσαι. ἐν τῷ μέσῳ τοιγαροῦν· τῆς ἐν τῷ ὄρει τούτου ἀνόδου, ἔστι καὶ ναὸς μικρὸς εἰς ὄνομα ἡλιοῦ τοῦ προφήτου· ἐντὸς δὲ τοῦ βήματος τούτου ὑπάρχει καὶ τὸ σπήλαιον· ἔνθα ἡλίας αὐτὸς τὴν τεσσαρακονθήμερον διανύσας νηστείαν, τῆς θεοπτίας ἐκείνης κατηξιώθη· ἀπὸ γὰρ τὸ μέρος τοῦ ἰορδάνου ἐκεῖσε παρεγένετο· ὅτε καὶ ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· ἀναστὰς φάγε καὶ πίε· ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός· πεντεκαίδεκα γὰρ ἡμερῶν τὸ τοιοῦτον ἔνι διάστημα· ἐν ᾧ σπηλαίῳ τῷ τοῦ ἡλιοῦ δηλαδὴ καὶ αὐτὸς εἰσελθών· καὶ κατασπασάμενος αὐτό· μόλις γὰρ ἔνδον ἕνα χωρήσει ἄνθρωπον καὶ τοῦτον γονυκλιτοῦντα, ἀπὸ τούτου ἀνήλθομεν καὶ εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ ὄρους χωρὴβ κορυφήν. ἔστι δὲ ἐν αὐτῇ τῇ κορυφῇ

ρυφῇ

ρυφῆ πέτρα τις ἐ τοσȣ̃τον ἔσα μεγάλη, ἐῤῥιζωμένη δὲ τῷ ὄρει· ἐφ' ἧς ὑποκάτω σμικρὸν ὁρᾶται ὥς τι σπήλαιον· μόλις ἕνα χωρȣ̃ν ἄνθρωπον, κ̀ τȣ̃τον ὕπτιον εἰσελθεῖν. ἐν τȣ́τῳ ȣ̃ν εἰσελθὼν ὁ μωσῆς τῷ φόβῳ κάτοχος ὢν, στενοχωρȣ́μενος ἔνδον τȣ́τȣ ὢ τȣ̃ θαύματος, ἐτυπώθη ἐν τῇ τοιαύτῃ πέτρᾳ ἄνωθεν μάλιστα· τὸ, τε ὄπισθεν τῆς κεφαλῆς μωυσέως, κ̀ τὰ νῶτα αὐτȣ̃· κ̀ τὰ ὄπισθεν τὰ παχύτερα τῶν μελῶν αὐτȣ̃· κ̀ ὁρᾶται σήμερον τυπωθέντα τῇ πέτρᾳ ταύτῃ. ἔστι δὲ κατὰ κορυφὴν τȣ̃ εἰρημένȣ ὄρȣς ὑπὸ γῆς σπήλαιον μικρὸν κ̀ αὐτὸ ὥσπέρ τι φρέαρ· ἐν ᾧ καταβὰς ὁ θεῖος μωυσῆς· τὴν τεσσαρακονθήμερον διήνυσε νηστείαν, ὡς ἐκ παραδόσεως τȣ̃το ᾄδεται. ἦν δὲ ἐν αὐτῇ τῇ κορυφῇ κ̀ ναὸς οἰκοδομηθεὶς ἰȣστινιανῷ τῷ πάλαι· ἀλλὰ τὸ πολὺ τȣ̃ χρόνȣ κ̀ τὸ σφοδρὸν τȣ̃ κρύȣς κ̀ τῶν ἀνέμων κ̀ τȣ̃τον κατέβαλε. πλὴν εἰσέτι ἔστι ναὸς μικρὸς ἱστάμενος ἕτερος συγκεκολλημένος τῇ εἰρημένῃ πέτρᾳ τȣ̃ μωσέως. ἔστιν ȣ̃ν τὸ ὄρος χωρὴβ τȣ̃το· κ̀ τὰ σύνεγγυς ὄρη ἅπαντα, τῇ ἔξω ἐπιφανείᾳ τῶν πετρῶν τακέντα· κ̀ τὸ εἶδος ἔχοντα ὥσπερ ἀνεὶ σίδηρος ἦν ἀναμεμιγμένος κηρῷ· καθὰ δὴ κ̀ ὁ προφήτης περὶ τȣ́των φησὶν, ὅτι ἐτάκη τὰ ὄρη βίᾳ ἀπὸ προσώπȣ τȣ̃ θεȣ̃. ἐν τῇ κορυφῇ ȣ̃ν τȣ̃ ὄρȣς τȣ́τȣ ἐδέξατο μωυσῆς ὁ προφήτης τὸν πρῶτον κ̀ τὸν δεύτερον νόμον. ταῦτα κ̀ πλείω εἰδόντες ἐκεῖ, κατήλθομεν ἐκ τȣ̃ ὄρȣς. ἔστι δὲ χείμαῤῥος ὑπ' αὐτὸ κ̀ ἐλαῖαι κ̀ ναὸς μαρτύρων τῶν τεσσαράκοντα· ὑποκάτωθεν δὲ τῶν τοιȣ́των ὀλίγον· πλησίον τȣ̃ εἰρημένȣ χειμάῤῥȣ· πρὸς ἀνατολὰς εἴ τις ἀπείδοι· ὑπὸ τὸ ὄρος δηλαδὴ τȣ̃το, ἔστι κ̀ ἡ ἀκρότομος ἐκεῖσε πέτρα· ἣν ποτὲ μωυσῆς ταύτην πλήξας τῇ ῥάβδῳ αὐτȣ̃, ἐξῆλθον ἐκ ταύτης ὑδάτων πηγαὶ· κ̀ ἔπιεν ὁ λαός· ὁρῶνται δὲ καὶ εἰσέτι οἱ τȣ̃ ὕδατος πόροι· ἕνδεκα ȣ̃σαι ὀπαί. ἡ δὲ τοιαύτη πέτρα ἔστι μὲν τετράγωνος μεγάλη· ȣ̉κ ἐῤῥιζωμένη δέ· ȣ̉́τε ἐν τῇ γῇ, ȣ̉́τε τοῖς σύνεγγυς ȣ̉̃σι κρημνοῖς· ἀλλ' ἄνωθεν τȣ̃ ὄρȣς ἀποτμηθεῖσα μέρος κατῆλθεν ἐκεῖ· ὡς κ̀ ἄλλαι πολλαὶ κἀκεῖσε κ̀ ἀλλαχȣ̃ τῷ ὁμοίῳ κατῆλθον τρόπῳ. διὰ τȣ̃το ὡς ἡγȣ̃μαι κ̀ ἀκρότομος κέκληται· ὅτι ἐκ τȣ̃ ὄρȣς ἀποτμηθεῖσα τȣ̃ κρημνȣ̃ κατῆλθε. κἀκεῖθεν ȣ̃ν ἐξελθόντες καί τινα καθίσματα μοναχῶν κ̀ ἐκκλησίας ἑωρακότες, ἀπήλθομεν κ̀ εἰς τὸ τȣ̃ ὁσίȣ ἰωάννȣ τȣ̃ τῆς κλίμακος σπήλαιον· ἐν ᾧ δηλαδὴ· τόν τε τεσσαρακονταετῆ τῆς ἀσκήσεως χρόνον ȣ̃τος διήνυσε· θωλᾶς δὲ κ̀ εἰσέτι τῷ χώρῳ τȣ́τῳ ὄνομα. ἔστιν ȣ̃ν τὸ σπήλαιον μικρὸν πλησίον χειμάῤῥȣ· ὕδωρ πλȣτῶν ἐγγύς· ὅπερ τὸ ἀναγκαιότερον τοῖς ἐκεῖσε ἦν· ȣ̉δεμιᾶς ἑτέρας παραψυχῆς ἢ σωματικῆς τροφῆς, εὐπορȣ̃ντος τȣ̃ τόπȣ ἐκείνȣ, διὰ τὸ εἶναι ἔρημον· διΐσταται δὲ τὸ τοιȣ̃τον οἴκημα ἤτοι τὸ σπήλαιον, τȣ̃ μοναστηρίȣ, ὡσεὶ μίλια τέσσαρα. ἕτερα ἑωρακότες ἐν τῷ σιναίῳ ὄρει, αὖθις ὑπεστρέψαμεν εἰς αἴγυπτον διὰ τῆς ἐρήμȣ ὁδεύσαντες· ἐπεὶ ἅπας ὁ τόπος ἐκεῖνος

ἐρη-

ἔρημός ἐστι ϗ ἀνθρώπων ϗ ζώων ϗ πετεινῶν ϗ ὑδάτων· σχεδὸν μὴ μόνον ἀπὸ τῆς αἰγύπτȣ ἕως τὸ σίναιον· ϗ τὴν τῆς ἐρυθρᾶς παράλιον ἅπασαν, ἀλλὰ ϗ ἀπὸ τȣ̃ σιναίȣ ἕως τῶν ὁρίων ἰνδίας ϗ περσίδος πρὸς βοῤῥᾶν, μηνῶν ἓξ ὥς φασιν ἢ ϗ ἐπέκεινα διάστημα· ὅλη ὑπάρχει ἡ γῆ ἐκείνη ἀμμώδης· ἄνυδρος· κατεψυγμένη ϗ ἔρημος· πλὴν ἔν τισι μέρεσι ταύτης εὑρίσκονταί τινες ἄραβες οἰκȣ̃ντες πάσης ἀνθρωπίνης ἐστερημένοι ἀνέσεως· γυμνοί τινες ϗ ἀπέριττοι ὄντες· κλέπται δὲ ἐσταμάλιστα. ἐν τῷ ἄκρῳ δὲ τȣ̃ τῆς ἐρυθρᾶς θαλαττίȣ κόλπȣ ἀνθυποστρέψαντες ȣ̃ προεμνήσθημεν, εἴδομεν ἐν τȣ́τῳ τὸ ὑπὸ γῆν ὄρυγμα· ὃ ἤρξατο μὲν ἀλέξανδρος ὁ μακεδὼν ποιῆσαι, βȣλόμενος τὰς δύο ἑνῶσαι θαλάσσας ἀλλήλας· τήν τ' ἐρυθρὰν ϗ τὴν βόρειον ταύτην· ἐπεὶ ἐγγὺς ἑκατέρων ἐστὶ τὸ διάστημα, ὡς ἡμερῶν τριῶν· ȣ̓κ ἐπλήρωσε δὲ τὸ ἔργον τȣ̃το εἰς τέλος· ȣ̓δὲ τὴν αἴγυπτον ὥς τινα νῆσον διὰ τȣ́τȣ ἀπετέλεσεν ὡς ἐβȣ́λετο· ȣ̓κ οἶδ' ὅθεν κωλυθείς. ἐκ τῆς αἰγύπτȣ τοιγαρȣ̃ν ἐξελθόντες· αὖθις διὰ πόλεως τῆς γάζης ϗ τῶν τοιȣ́των ὁδοιπορήσαντες, δι' ἡμερῶν ιβ' ἀνήλθομεν σὺν θεῷ ϗ εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν ἱερȣσαλήμ. ἔστι δὲ τὰ ἱεροσόλυμα ϗ ἅπασα ἡ σύνεγγυς ἰȣδαία χώρα πολλὰ ὄρη πεδινά τινα ἀλλήλων ἐχόμενα· πετρώδη ϗ δυσδιόδευτα· τοῖς ἐγγιζωμένοις μακρμάροις ϗ τοῖς μὴ τοιȣ́τοις καθυποστρωμένοις σχεδὸν ἄπας ὢν ἐκεῖνος· πλὴν ϗ ȣ̔́τω θέσεως ἔχοντος τȣ̃ χώρȣ, ϗ ἄμπελοι ϗ συκαῖ μικραὶ ϗ ἐλαῖαι μάλιστα εἰς πλῆθος εἰσίν· ἔν τε τοῖς περιχώροις ἱερȣσαλὴμ· ϗ περὶ αὐτὴν κύκλῳ. ἔστιν ȣ̓̃ν ἡ πόλις ἱερȣσαλὴμ τὸ πλέον αὐτῆς τῶν τειχῶν, ἐκ βάθρων αὐτῶν ἠφανισμένον ἕως ἐδάφȣς γῆς· πλὴν ἵστατο ἐπάνω ὄρȣς μικρȣ̃ πεδινȣ̃. εἴη δὲ ἄρα ὡσεὶ μίλια πέντε ὁ περίκυκλος αὐτῆς. οἰκοδομηθεῖσα δὲ νῦν ἀναμέσον δύο χειμάῤῥων· τȣ̃τε τῶν κέδρων· περὶ ȣ̃ φασι ϗ οἱ εὐαγγελισταί· ϗ τȣ̃ κλαυθμῶνος. ἐν ᾧ ἐστι ϗ ὁ λεγόμενος τȣ̃ κεραμέως ἀγρός. ἔστι δὲ εἰς τὸ ὑψηλότερον αὐτῆς μέρος ἱστάμενος εἰσέτι ϗ ὁ λεγόμενος πύργος τȣ̃ προφήτȣ δαυὶδ· μέγας ἄγαν ϗ τετράγωνος· ϗ σύνεγγυς αὐτȣ̃ καστέλλιον ἕτερον ὕστερον οἰκοδομηθὲν παρὰ τῶν ἀγαρηνῶν. ἐκ τȣ̃ πύργȣ ȣ̓̃ν τȣ́τȣ εἰ πρὸς ἀνατολὰς ἡλίȣ ἀπείδοιμεν, ὁρῶμεν ἐν τοῖς εὐωνύμοις τῆς πόλεως ἑστῶτα τὸν περιβόητον ϗ μέγαν τῆς ἁγίας ἀναστάσεως τȣ̃ χριςȣ̃ ναόν· ἔνθα δηλαδὴ ὁ ζωοποιὸς αὐτȣ̃ ἐστὶ τάφος ἐντός. ὑπάρχει δὲ ὁ τοιȣ̃τος θεῖος ναὸς παμμεγέθης λίαν· στρογγυλοειδὴς ὑπὸ μεγίστων τεσσάρων πινσῶν ϗ κιόνων αὖ μεγάλων τε ϗ μικρῶν· τῶν τε ὑποκάτω· ϗ τῶν ἐν τοῖς κατηχȣμένοις ἱσταμένων πολυχρόων πεντήκοντα μετρȣμένων τὸν ἀριθμόν. ἐν τȣ́τοις ὡς εἰκὸς ȣ̔̃τος ὁ ἱερὸς στηρίζεται ναός. κτίσις δὲ ȣ̔̃τος ὡς ϗ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἐκεῖσε ναῶν, τȣ̃ ἁγίȣ ϗ μεγάλȣ ἐν βασιλεῦσι κωνςαντίνȣ τȣ̃ πάλαι. ἔχει δὲ ὁ ναὸς ȣ̔̃τος τρȣ́λας δύο· ὧν ἡ μὲν ἐστιν

αὐτῶν

αὐτῶν ὑπεράνω ἐσκεπασμένη διὰ στοᾶς κατὰ τὴν τάξιν τῶν τοιούτων· θατέρα δὲ πρὸς δύσμας οὖσα· ἥτις ἄρα τῆς εἰρημένης κατὰ πολὺ ὑπάρχει μεγίστη. αὕτη ἐστὶν ἀσκεπὴς ἄνωθεν διόλου· διὰ τὸ εἶναι εὐθὺς ὑποκάτω τὸν ζωηφόρον τοῦ κυρίου τάφον. εἰ γὰρ καὶ αὕτη ἄνωθεν περικεκαλυμμένη ἦν· ἔμελλεν εἶναι σκοτεινὸς ὁ τόπος· ἔνθα ἐστὶ τὸ ἅγιον μνῆμα. εἰ δὲ καὶ διά τινα ἑτέραν αἰτίαν ἐάθη ἐξαρχῆς ἀσκεπης, εἰδοῖεν ἂν οἱ ταύτην οὕτω κατασκευάσαντες ἀπαρχῆς. εὐθὺς οὖν εἰσερχόμενοι ἐν τῷ μεγάλῳ ναῷ τούτῳ, ὁρῶμεν τὸν τόπον ἔνθα ἡ ἀποκαθήλωσις τοῦ δεσποτικοῦ ἐγένετο σώματος. εἰς τάξιν γὰρ μνήματος, ἐν τῷ ἐδάφει τῆς ἐκκλησίας κατεσκευάσθη· ἐκεῖ γὰρ μετὰ τὸ καταγαγεῖν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καταθέντες· καὶ τὰ εἰθισμένα ἰουδαίοις τελέσαντες, τῷ τάφῳ κατέθεντο. διΐσταται ἀπὸ τοῦ τοιούτου τόπου τὸ ζωοποιὸν μνῆμα, βήματα ποδῶν δέκα ἀνοικτά. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἅγιος γολγοθᾶς ἔνθα ἐσταυρώθη ὁ χριστὸς· ἀπέχοι ἂν ἕτερα δέκα βήματα πρὸς νότον ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ εἴπομεν τῆς ἀποκαθηλώσεως. ἐν τοῖς δεξιοῖς δὲ τοῦ μεγάλου τούτου ὑπάρχει ὁ γολγοθᾶς· ἐπάνω κρημνώδους πέτρας τεθεμελιωμένος ὢν· ἀνώγεον δέ· ναὸς μικρὸς· πλὴν ὡραῖος. ἐν δὲ τοῖς ἀριστεροῖς τούτου ἔξω τοῦ ἁγίου βήματος, ἐπάγη τωτότε ὁ δεσποτικὸς σταυρὸς ἐν τῇ ῥιζηιμαίᾳ πέτρᾳ ταύτῃ· ἥτις ἄρα καὶ σχισθεῖσα μέρος αὐτῆς ἄνωθεν, ὑποκάτω ἐσχισμένη μετρίως ὁρᾶται. ἔνθα καὶ οἱ ἴβηρες ὕστερον μέρος τι τοῦ ναοῦ ἀποκόψαντες, μικρὸν εὐκτήριον κατεσκεύασαν. τὸ δὲ πανάγιον τοῦ χριστοῦ μνῆμα, ἐστὶν ὑποκάτω ἧς εἰρήκαμεν ἀσκεποῦς τρούλης· κεκρυμμένον μὲν ὂν ὑπὸ γῆν εἰς βάθος· ὡς ἐφάνη εὔλογον τοῖς ἐξαρχῆς κατασκευάσασιν. ἐπάνω δὲ τούτου ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ ἐδάφους, ᾠκοδόμηται κουβούκλιον κύκλωθεν στηριζόμενον κίοσι λεπτοῖς· ἔνδον δὲ διεμερίσθη τοῖς τεχνίταις εἰς οἰκίδια δύο τοῦτο· ὧν τὸ μὲν ἐκτὸς μεῖζον ἐστὶ τοῦ ἐνδοτέρου· τὸ δὲ ἐνδότερον ἔνθα ὑποκάτω αὐτοῦ ὑπάρχει τὸ ἅγιον καὶ ζωηφόρον τοῦ χριστοῦ μνῆμα· μόλις ἂν λάβοι ἔνδον ἄνδρας δέκα· καὶ τοῦτο ἐστενωμένως. κατεσκευάσθη δὲ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον τοῦ πρὸς τοῦ μνήματος τοῦ κυρίου ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν εἰς τάξιν σπηλαίου διὰ στοᾶς· καὶ ὡς νῦν ἔχουσι θέσεως οἱ τάφοι τῶν χριστιανῶν· ἀπ' ἀνατολῶν γὰρ εἰς δυσμὰς ἐστὶ τὸ εὖρος αὐτῶν· οὕτω καὶ αὐτὸ θέσεως ἔχει· καλύπτεται δὲ ἄνωθεν τὸ τοιοῦτον καὶ μαρμάρῳ λευκῷ· τὸ μὲν εὖρος αὐτοῦ πιθαμῶν ὑπάρχει ἐννέα· τὸ δὲ πλάτος ὂν τεσσάρων. ἀπεώρηνται ὑπεράνω τούτου ἐν τῇ στοᾷ· καὶ φωταγωγοὶ κανδῆλαι ἀεννάως πλουτοῦσαι τὸ φῶς. αἱ πᾶσαι δέ εἰσιν ἓξ καὶ τριάκοντα. κατὰ τὸ μεσαίτατον δὲ τοῦ ναοῦ τῆς ἀσκεποῦς τρούλης· ὁ θεῖος τάφος εὑρίσκεται ὤν· ὁ γὰρ τῇ θέσει ἐνδότερος νομιζόμενος ναὸς, ὁ καὶ τὸ βῆμα πλουτῶν τῶν ὀρθοδόξων· κατὰ πολὺ δὲ ἐλάττων ὢν τοῦ κεκτημένου τὸ δεσποτικὸν μνῆμα. οὗτος ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ, τὸ μέσον δείκνυσι τῆς γῆς· δι' ὀμφαλοῦ

φαλοῦ

φαλȣ̃ τινος γλυπτȣ̃ ἐκ μαρμάρȣ. ἐν τῷ ἀριστερῷ δὲ μέρει τȣ̃ εἰρημένȣ ναȣ̃, ἐστὶ φυλαττόμενον ἐν τῷ τοίχῳ διὰ καγγέλων σιδηρῶν ϰ̀ μέρος τὶ τȣ̃ κίονος ἔνθα ὁ κύριος ἐν τῷ πάθȣς αὐτȣ̃ καιρῷ δεθεὶς ἐμαςίχθη. καθιςόρηται δὲ ὁ ναὸς ἅπας· ὑπεράνω μάλιςα τῆς ὀρθομαρμαρώσεως διὰ ψηφίδων, ἔχων ἁγίων μορφάς· προφητῶν ἀποςόλων ϰ̀ μαρτύρων· ϰ̀ αὐτὰ τὰ πάθη τȣ̃ κυρίȣ. τὰ δὲ γράμματα· ἃ δηλοῖ τὰ ὀνόματα τῶν ἁγίων· τὰ μὲν ἐςὶν αὐτῶν ἑλληνικὰ· ἤτοι τῆς ἡμετέρας ταύτης γλώττης· τὰ δὲ λατίνικα. ἐφ' ὁμοίῳ δὲ τρόπῳ· ϰ̀ ἐν τῷ μεγάλῳ ναῷ τῆς βηθλεέμ· ϰ̀ ἐν ἄλλαις δή τισιν ἐκκλησίαις εὑρίσκεται· αἳ δηλονότι διὰ τȣ̃ μεγάλȣ κωνςαντίνȣ ἐκτίσθησαν. αἰσχυνέσθωσαν ȣ̃ν ϰ̀ ἐν τȣ́τῳ εἰκονομάχοι· ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις τȣ̃ βασιλέως τȣ́τȣ ϰ̀ πρότερον, εἰκόνες ἁγίων τοῖς ἱεροῖς ναοῖς ἀνεστήλοντο. τοιγαρȣ̃ν ὄπισθεν τȣ̃ βήματος τȣ̃ μεγάλȣ τȣ́τȣ ναοῦ τῆς ἁγίας ἀναςάσεως ἔςι πύλη διὰ ἑώας· κἀκεῖθεν κατερχόμενοι διὰ βαθμίδων ὅλων τεσσαράκοντα, εὑρίσκομεν ναὸν ὑπόγαιον· ȣ̃τινος ἄρα μόνη ἡ τρȣ́λα ὁρᾶται ἐν μέσῳ κήπȣ· τὰ δὲ ἕτερα αὐτὰ τῶν κτισμάτων ἅπαντα ἐςὶν ὑπὸ γῆν. ἐν τοῖς δεξιοῖς ȣ̃ν τȣ̃ ναȣ̃ τȣ́τȣ, ὑποκάτω σπηλαίȣ μικρȣ̃, εὑρέθησαν παρὰ τῆς μακαρίας ἑλενης τότε οἱ ςαυροὶ κρυπτόμενοι· ὅ, τε δεσποτικὸς ϰ̀ οἱ τῶν λῃςῶν. ἔστι δὲ συγκεκολλημένος τῷ τοιȣ́τῳ ναῷ ϰ̀ ἕτερος ναὸς ἀναμεταξὺ τȣ̃ μεγάλȣ ναȣ̃ ὢν ἱςάμενος, ϰ̀ τȣ̃ εἰρημένȣ· ὅςις διὰ τεσσάρων ςηρίζεται κιόνων· ἐξ ὧν εἷς τῶν τοιȣ́των κιόνων, ἐσαεὶ ὑδροςατεῖ ϰ̀ κατάβροχος ὁρᾶται· τῶν λοιπῶν τριῶν καταξήρων πάντοτε ὄντων ϰ̀ ὁρωμένων· ἐν τοῖς ἀριςεροῖς δὲ τȣ̃ ναȣ̃ ἵςαται ὁ ὑδροςάζων. τȣ́των ȣ̃τως ἐχόντων, κύκλῳ τȣ̃ μεγάλȣ ναȣ̃ ἔνθα ἡ ἀσκεπὴς τρȣ́λα, ᾠκοδόμησαν ὕστερον ϰ̀ οἱ αἱρετικοὶ διὰ χρημάτων τῇ ἐπιτροπῇ τῶν ἀγαρηνῶν, καταγώγια δῆθεν ἐκκλησίας αὐτῶν· ϰ̀ βήματα εἰς τὸ ψάλλειν, ἐπὶ μᾶλλον παροξύνειν τὸ θεῖον, ἐν τῷ τοιȣ́τῳ ἱςάμενοι τόπῳ. εἰσὶ δὲ ȣ̃τοι ἀρμένιοι· νεςοριανοί· ἰακωβῖται· μονοθελῖται, ϰ̀ αἰθίοπες οἵτινες κατὰ πάντα συμφωνȣ̃σι τοῖς θεοπασχίταις ἰακωβίταις ϰ̀ αἰγυπτίοις ἔν τε τοῖς ἀζύμοις ϰ̀ τῇ περιτομῇ τῆς σαρκὸς αὐτῶν. εἰσὶ δὲ ϰ̀ λατίνοι ἐντός. ταῦτα ȣ̃ν ἃ εἰρήκαμεν· τάς τε ἐκκλησίας τȣ̃ ἁγίȣ δηλονότι γολγοθᾶ· ϰ̀ τῶν ἰβήρων ὑποκάτω· ἔνθα τε εὑρέθησαν οἱ ςαυροὶ· τὰ τῶν αἱρετικῶν καταγώγια ϰ̀ τἄλλα· ϰ̀ τὸν πάνσεπτον τȣ̃ κυρίȣ τάφον, εἷς ϰ̀ ὁ αὐτὸς ἐμπεριέχει ἐντὸς ναὸς ἅπαντα· τῷόντι γὰρ ποικίλος ᾠκοδόμηται ȣ̃τος ϰ̀ μεγαλοπρεπής· ϰ̀ τὰ πρωτεῖα μόνῃ ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ σοφίᾳ τῇ ἐν κωνςαντινȣπόλει παραχωρήσει· δυσδιήγητος γὰρ αὐτȣ̃ ϰ̀ ἡ καλλονὴ ϰ̀ ἡ θέσις, ϰ̀ τὸ πολυέξοδον ἐν τῷ κτίζεσθαι ἐν τῷ τοιȣ́τῳ τόπῳ ἐνδεεῖ τῶν ἀναγκαίων τῆς τοιαύτης χρείας. μιᾷ ȣ̃ν πύλῃ ϰ̀ μόνῃ ὁ περιβόητος ȣ̃τος νῦν χρῆται ναός· ἥτις ἄρα ἐν τοῖς δεξιοῖς αὐτȣ̃ ἐςὶν ἐκ πλαγίȣ. πλὴν

O o ϰ̀ ἑτέ-

ϗ ἑτέρα πύλη ὁμοία σύνεγγυς ταύτη ἦν· ἀλλ᾽ ἐκ παλαιȣ̃ ἐκτίσθη. ἔχει δὲ ἔμπροσθεν εὐθὺς τῶν πυλῶν τȣ́των ὁ ναὸς ϗ αὐλὴν μεγίςην τετράγωνον κατεςρωμένην πλαξὶν ἐκ παλαιȣ̃· ἐν τῷ ἀριςτερῷ δὲ τῆς αὐλῆς τȣ̃ ναȣ̃ μέρει εὐθὺς ἐν τῇ πύλῃ τȣ́τȣ ἐκτὸς (seu ἐντὸς)· ἐςτὶ ϗ καμπανάριον συγκεκολλημένον τῷ τοίχῳ τῆς ἐκκλησίας ἧς εἰρήκαμεν. ἔςτι δὲ τȣ̃το σῶον ἱςάμενον εἰσέτι· παμμέγιςον ὂν ϗ λίαν ὡραιότατον, οἷον ὡς οἶμαι· δυσκόλως ἂν εὑρεθείη ἐν ὅλῃ τῇ οἰκȣμένῃ τοιȣ̃τον· ἔν τε ὕψει ϗ κάλλει· ϗ τῇ λοιπῇ μεγαλοπρεπεῖ ϗ πολυεξόδῳ φαντασίᾳ. ὑπ᾽ αὐτὸν δὲ ϗ ἕτερος ναὸς ᾠκοδόμηται· μικρὸς ἴσως ὡς πρὸς τὸν μέγαν ȣ̔͂τινος προεμνήσθημεν * χριςὸ· ἡ ἀνάςασις ϗ αὐτὸς ἐπικεκλημένος· διὰ τὸ πρῶτον ὠφθῆναι χριςὸν ἐκ τῶν νεκρῶν ἐγερθέντα, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ· κήπῳ τότε ὄντι· τῇ μαγδαληνῇ μαρίᾳ, ϗ εἰπεῖν αὐτῇ τὸ· μή μȣ ἅπτȣ. ὅ, τε γὰρ τόπος τȣ̃ δεσποτικȣ̃ τάφȣ ϗ τὸ πλεῖςον τȣ̃ ναȣ̃ ϗ τῶν προαυλίων, ἅπαντα τότε κῆπος ἦν· ϗ ἔξω τῆς πόλεως, ὡς ϗ ἐκ τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων τȣ̃το διδασκόμεθα. ὁ δὲ λιθόςρωτος ἡ αὐλὴ πάντως ἦν ϗ τὰ περὶ αὐτήν· ἧς εἰρήκαμεν ἄνωθεν. εὐθὺς γὰρ μετὰ τὴν αὐλὴν ταύτην ἐντός ἐςι ϗ ὁ γολγοθᾶς, ἔνθα χριςὸς ἐςαύρωται. κύκλῳ ȣ̃ν τȣ̃ μεγάλȣ τȣ́τȣ ναȣ̃ πρὸς δύσιν ἡλίȣ, καὶ τὰ πατριαρχικὰ κελλία, συγκεκολλημένα τȣ́τῳ· ἅπαντα διὰ θόλȣ ϗ καμάρων κατεσκευασμένα· ὡς ϗ ἅπαντες οἱ οἶκοι τῶν ἱεροσολύμων ϗ τῶν περιχώρων αὐτοῖς τῷ ὁμοίῳ ἐκτίσθησαν τρόπῳ, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ξύλα εἰς κατασκευὴν ὡς οἶμαι τῶν οἴκων, ȣ̔́τως ἐπινοηθὲν γίνεσθαι. ταῦτα ȣ̃ν εἰρήσθω περὶ τȣ̃ μεγάλȣ ναȣ̃ ϗ τῶν σὺν αὐτῷ· ἐν ᾧ ἐςιν ὁ ζωοποιὸς δηλονότι τȣ̃ κυρίȣ τάφος. ἐγγὺς δὲ τȣ̃ πύργȣ δαυὶδ ȣ̔͂τινος προεμνήσθημεν, πρὸς νότον, εὐθὺς εὑρίσκεται ϗ ἡ ἁγία σιών. ἔνδον γὰρ αὐτῆς τῆς πόλεως ἦν· σιὼν δὲ πολυώνυμος ἄρα· λέγεται σιών, ϗ αὐτὴ ἱερȣσαλὴμ ϗ τὰ περὶ αὐτὴν παρὰ τοῖς προφήταις. καλεῖται σιὼν ϗ ἅπασα ἡ τῶν πιςῶν ἐκκλησία. λέγεται σιών, ϗ αὐτὸς ὁ ναὸς περὶ ȣ̔͂ φημι νῦν· ὅς τις πρότερον ἦν ϗ τȣ̃ ἀδελφοθέȣ ἰακώβȣ καθέδρα. μέγιςος δὲ ὁ τοιȣ̃τος ναὸς ἦν· ἀλλὰ ὁ χρόνος ϗ τȣ̃τον ἐκ θεμελίων αὐτῶν εἰς γῆν κατέβαλε· μόνης τῆς ςοᾶς τȣ̃ μεγάλȣ αὐτȣ̃ βήματος ἱςαμένης εἰσέτι ὡραιωτάτης ϗ λίαν μεγίςης ȣ̓́σης. ἐν τοῖς δεξιοῖς ȣ̃ν αὐτȣ̃, κατεσκευάσθησαν ὑπὸ τῶν λατίνων ϗ ἐκκλησίαι τινὲς μικραὶ ϗ μάλιςα ἐν ἀνωγέοις· προσκυνήματα δὲ αὗται· ἐξ ὧν τὸ ἓν τȣ̃ μυςικȣ̃ φασὶ χριςȣ̃ εἶναι δείπνȣ· τὸ δὲ ἕτερον τȣ̃ νηπτῆρος. θάτερον δὲ ἡ τȣ̃ θωμᾶ ψηλάφησις· ϗ ἡ τȣ̃ παναγίȣ πνεύματος εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς ἀποςόλȣς κάθοδος ἐν τῷ συμπληρȣ̃σθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοςῆς. ταῦτα ἐμπεριέχει τὸ λατίνικον μοναςτήριον· ἁγία σιὼν ϗ αὐτὸ καλȣ́μενον σήμερον. ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ σύνεγγυς τῆς πάλαι σιὼν ἦν ϗ ὁ τȣ̃ εὐαγγελιςȣ̃ ἰωάννȣ οἶκος· ἐν ᾧ ϗ ἡ θεοτόκος καταμένȣσα τῶν

ἐπι-

ἐπιγείων μετέςη· κ̀ ἐν τῇ γεθσημανῇ ἐτάφη· ἥτις ἄρα διΐςαται τȣ̃ τοιȣ́τȣ οἴκȣ ὡσεὶ μίλιον ἓν· ἐγγὺς ταφεῖσα τȣ̃ σπηλαίȣ· ἐν ᾧ ὁ ὑιὸς αὐτῆς κ̀ θεὸς παρεδόθη τοῖς ἰȣδαίοις τῇ νυκτὶ τȣ̃ πάθȣς. ἔστι δὲ ὁ ναὸς ἔνθα ὁ τάφος αὐτῆς ἐςιν, ἐν αὐτῷ τῷ χειμάῤῥῳ τῶν κέδρων. ȣ̓κ οἶδα δὲ τίνι λόγῳ ἐπὶ τοσȣ̃τον ἐγένετο τὸ μνῆμα τῆς παρθένȣ ὑπόβαθρον ȣ̃τως· ὥςτε κατέρχεσθαι ὑπὸ γῆν, διὰ βαθμίδων τεσσαρακονταεννέα κ̀ εὑρίσκειν αὐτό. ἔστι δὲ ὁ ναὸς· ἐν ᾧ ὁ τάφος τῆς θεοτόκȣ, ȣ̓ τοσȣ̃τον μέγας· πλὴν κ̀ ȣ̃τος πολυέξοδος. ὁ δὲ τάφος ὕςερον διὰ κȣβȣκλίȣ κ̀ αὐτὸς κατασκευασθεὶς, ἵςαται ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας κ̀ μεγάλης τȣ̃ ναȣ̃ τραπέζης. ἀπέχοι ἂν ἡ γεθσημανὴ αὕτη τȣ̃ τείχȣς τῆς πόλεως ἱερȣσαλὴμ ὡσεὶ τόξȣ βολῇ. μέσον δὲ τȣ̃ διαςήματος τȣ́τȣ ἐν τῷ ἀναβαίνειν εἰς ἱερȣσαλὴμ, ἔστι κ̀ ὁ τόπος ἔνθα ὁ πρωτόμαρτυς ἐλιθάσθη ςτέφανος. ἦν δὲ κ̀ αὐτȣ̃ ὁ τάφος ἧς ἐμνήσθημεν ἁγία σιών· σύνεγγυς τȣ̃ ναȣ̃ τȣ́τȣ· πέραν δὲ τȣ̃ χειμάῤῥȣ τῶν κέδρων κατὰ ἀνατολὰς ἡλίȣ· ὑπὸ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ὑπάρχει κ̀ τὸ σπήλαιον τῆς δεσποτικῆς παραδόσεως· χωρȣ̃ν ἐντὸς πλείω τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν. ἐν τοῖς δεξιοῖς αὐτȣ̃· εἰ πρὸς ἕω ἀπείδοι τὶς· ὡσεὶ λίθȣ βολὴ ἀληθῶς· ἔςι κ̀ ὁ τόπος ἔνθα τῇ νυκτὶ τȣ̃ πάθȣς ἀπελθὼν ὁ χριςὸς προσηύξατο τρίς· ἐν ᾧ κ̀ ναὸς ᾠκοδόμητο· πλὴν κ̀ τȣ̃τον ὁ χρόνος ἠφάνισε τέλεον. κἀκεῖθεν λοιπὸν ἀνέβημεν κ̀ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἔςι δὲ ἐγγὺς μίλιον ἓν ἀπὸ τῆς γεθσημανῆ κ̀ τῶν τοιȣ́των ἕως τῆς αὐτῆς κορυφῆς· ἵςαται δὲ τὸ ὄρος τȣ̃το κατέναντι τῆς πόλεως ἱερȣσαλὴμ· κατὰ ἀνατολὰς ὂν τȣ̃ ἡλίȣ· ὑψηλότερον δὲ ὑπάρχει τȣ̃ τῆς ἱερȣσαλὴμ ὀλίγον· μικρὸν ὄρος ὂν κ̀ εἰσέτι τοῖς δένδροις κ̀ φυτοῖς τῶν ἐλαιῶν ὑπάρχον κατάκομον. ᾠκοδόμηται δὲ ναὸς κατὰ κορυφῆς αὐτȣ̃ μέγιςος τῷ σωτῆρι χριςῷ δι' ἑλένης τῆς ἁγίας ἐκείνης· ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ· ἔνθα τοῖς ἀποςόλοις διαλεγόμενος ὁ κύριος μετὰ τὴν ἀνάςασιν αὐτȣ̃, εἰς ȣ̓ρανὲς διὰ νεφέλης ἀνῆλθε τȣ́των ὁρώντων. ἔςι δὲ ὁ ναὸς ςρογγυλοειδὴς κ̀ αὐτός· κ̀ ἄνωθεν ἀσκεπὴς ἡ τρȣ̃λλα αὐτȣ̃ κατὰ τὸν τῆς ἁγίας ἀναςάσεως· διὰ τὸ εἶναι ὑποκάτω κ̀ ταύτης κουβȣ́κλιον περικαλλὲς ᾠκοδομηθὲν τȣ̃ ναȣ̃ μέσον· ἔνθα τὸ τελευταῖον βῆμα τȣ̃ δεσποτικȣ̃ πατῆσαν ποδὸς ἐν γῇ ἀνελήφθη εἰς ȣ̓ρανὲς ὁ κύριος. ἔςι δὲ τὸ μὲν ἥμισυ τȣ̃ τοιȣ́τȣ ναȣ̃, κεχαλασμένον νῦν τὸ πρὸς ἕω δηλονότι· τὸ δὲ μῆκος αὐτȣ̃ ἔςι κ̀ τȣ́τȣ βήματα μὲν ποδῶν ἐξηπλωμένα εἴκοσι κ̀ πέντε· πλάτος δὲ ἐννεακαίδεκα· ἔξωθεν δὲ αὐτȣ̃ τῆς πύλης· ὀλίγον διάςημα ἐν τοῖς δεξιοῖς· εἰς αὐτὰ τὰ ὑποκάτω καμαρικὰ κ̀ τὰ θεμέλια τȣ̃ μεγάλȣ τȣ́τȣ ναȣ̃· ὁρᾶται κ̀ ὁ τάφος τῆς ἁγίας πελαγίας· ἐσκεπασμένος ὢν ἄνωθεν λίθῳ μαρμαρίνῳ. οἶμαι δὲ ὡς ὅτι ἔνθα ὁ τάφος ȣ̃τος ἐςὶ· τὸ κελλίον αὐτῆς ἦν ἔνθα ἦλθε κ̀ ἤσκησεν ἐκεῖ. ἐν τοῖς ἀριςεροῖς δὲ τȣ̃ ναȣ̃ τȣ́τȣ τῆς ἀναλήψεως ὡσεὶ τόξȣ βολῇ διάςημα, κατὰ κο-

ρυφὴν τȣ̃ ὄρȣς τῶν ἐλαιῶν, ἢ ϗ πλέον τὶ, ὑπάρχει ϗ ἡ λεγομένη μικρὰ γαλιλαία· ἐν ᾗ πρῶτον τοῖς ἀποςόλοις ὤφθη χριςὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. πάλιν δὲ ἐν τοῖς δεξιοῖς τȣ̃ ὄρȣς ἐλαιῶν ὑποκάτω αὐτȣ̃ ὡσεὶ μιλίȣ διάςημα ἑνὸς, ὑπάρχει ἡ βηθανία ἡ τȣ̃ λαζάρȣ πατρὶς· πολίχνιόν τι σμικρότατον ἦν· ἐν ᾧ ϗ ναὸς εἰσέτι ἵςαται τȣ̃ ἁγίȣ τȣ́τȣ λαζάρȣ τȣ̃ τετραημέρȣ· ἔνθα ϗ ὁ τάφος αὐτȣ̃ σήμερον ὁρᾶται· ἐξ ȣ̃περ ἐξῆλθε τῶν νεκρῶν ἀναςὰς τῇ προςάξει χριςȣ̃ τȣ̃ υἱȣ̃ τȣ̃ θεȣ̃· ἐντὸς δὲ τȣ̃ τοιȣ́τȣ ναȣ̃ εἰσὶ ϗ οἱ τάφοι τῶν ἀδελφῶν λαζάρȣ, μαρίας τε ϗ μάρθας· ἀπέχει δὲ τῶν ἱεροσολύμων ἡ βηθανία μίλια δύο ϗ ἥμισυ· κατὰ ἀνατολὰς τῆς ἱερȣσαλὴμ. ἀπὸ δὲ τῆς γεθσημανῆς ἥτις ἄρα ἐςὶν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ τῶν κέδρων ὡς προείπομεν· ἕως τῆς κολυμβήθρας τȣ̃ σιλωὰμ εἴη ἂν μίλιον ἥμισυ· ὑπὸ γῆν ȣ̃σης ἐν αὐτῷ τῷ χειμάῤῥῳ τῶν κέδρων ἐν τῷ βάθει· διὰ γὰρ βαθμίδων εἰς σπήλαιόν τι συριγγοειδὲς κατερχόμενοι, εὑρίσκομεν τὸ ὕδωρ τȣ̃το ὀλίγον ὄν· ὑπεράνω δὲ τȣ̃ σιλωὰμ τȣ́τȣ ὡσεὶ τόξȣ βολῇ· σύνεγγυς τȣ̃ τείχȣς τῆς πόλεως ἱερȣσαλὴμ· ἐντὸς δὲ, ἦν ϗ ὁ πολυθρύλλητος ἐκεῖνος ἰȣδαϊκὸς ναὸς ποτὲ κατεσκευασμένος. ἦν δὲ ϗ τὸ πτερύγιον τȣ̃ ἱερȣ̃ τȣ̃ εἰρημένȣ ἀποβλέπον χείμαῤῥον ϗ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. ἐξ ȣ̃ κατέβαλον τὸν ἀδελφόθεον ἰάκωβον οἱ ἰȣδαῖοι ϗ ἀπέκτειναν. ἦν δὲ ϗ ὁ ἰȣδαϊκὸς ȣ̃τος ναὸς τῇ ἀληθείᾳ εἰς τὸν χρησιμώτερον τόπον ϗ ὡραιότερον τῆς πόλεως κατεσκευασμένος· νῦν δὲ ἀντὶ τȣ́τȣ κατεσκευάσθησαν ὕςερον ὑπὸ τῶν ἀγαρηνῶν ἀναγωγοὶ δύο μεγάλοι ϗ πολυέξοδοι· ἐν οἷς εἰσερχόμενοι οἱ υἱοὶ τῆς ἀπωλείας, θεραπεύȣσι ἐπιμᾶλλον τὸν τῶν ψυχῶν τȣ̃ ἀνθρωπίνȣ γένȣς πολέμιον. τȣ̃ δὲ ἰȣδαϊκȣ̃ ναȣ̃ ϗ τῶν θεμελίων ἐκριζωθέντων αὐτῶν κατὰ τὴν τȣ̃ κυρίȣ ἀπόφασιν, ȣ̓δ᾽ ὅλως ἐν τȣ́τῳ πώποτε ἐκκλησία χριςιανῶν ᾠκοδόμηται· εἰ καί τινες πλανῶνται τὰ τῶν ἀγαρηνῶν κτίσματα εὐσεβῶν εἶναι νομίζοντες ὑπὸ ἀμαθίας. ἐν δὲ τοῖς προαυλίοις τȣ̃ πάλαι ναȣ̃, ἔςι ϗ ἡ πρὸς βοῤῥᾶν πύλη κατέναντι τȣ̃ οἴκȣ ὡς ϗ ὁ προφήτης φησί· ἦν δὲ ϗ αὕτη ἡ πύλη τῆς πόλεως ἱερȣσαλὴμ· σιδηρᾶ δὲ τὸ ἔξωθεν ὁρωμένη· ἥτις εἰσέτι διατηρεῖται κεκλεισμένη. κατέναντι δὲ τῶν προαυλίων τȣ̃ ἰȣδαϊκȣ̃ ναȣ̃ ἐντὸς τῆς πόλεως ταύτης· μετὰ τὸ εἰσελθεῖν τὴν εἰς τὸ ὄρος φέρȣσαν τῶν ἐλαιῶν, εὐθύς εἰσι ϗ τῶν θεοπατόρων οἱ οἶκοι ἰωακεὶμ ϗ τῆς ἄννης· οἵτινες ὕςερον ϗ εἰς ἐκκλησίαν μετεποιήθησαν δρομικὴν μεγάλην ϗ ὡραιοτάτην ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν· ἀλλὰ ϗ αὐτὴ ἑάλω ὑπὸ τῶν ἀγαρηνῶν, ὡς ϗ ἄλλαι πολλαὶ, ϗ χριστιανοῖς ἐςὶν ἄβατος. περαιτέρω δὲ τȣ̃ λεγομένȣ ἱερολογίȣ ἔςι ϗ ὁ τȣ̃ πιλάτȣ οἶκος· ἤτοι τὸ πάλαι πραιτώριον. ὅπερ ϗ εἰσέτι οἶκός ἐστι τȣ̃το τῶν κρίνειν λαχόντων ἀρχόντων ἐν τῇ ἱερȣσαλὴμ. ἐγγὺς δὲ πάλιν τȣ̃ πραιτωρίȣ τȣ́τȣ, ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως εἰσὶν ἄρα ϗ οἱ τῶν μιαρῶν ἐκείνων οἶκοι ἄννα τὲ ϗ καϊάφα· κατέναντι ὄντες ἀλλήλων·

λήλων· ἠφανισμένοι μέν· καμαρικά δέ τινα ἐξ αὐτῶν σημεῖα ἵςανται μόνον εἰς ἔλεγχον τῶν ὀνομάτων ἐκείνων. εἰσὶ δὲ ἐν τῇ πόλει κ) ἕτεροι μέγισοι ναοὶ ἐξ ὧν ἦσαν τοπάλαι κ) παρθενῶνες χρισιανῶν, κ) προσευχῆς Θεϐ οἶκοι· κ) δείγματα μέγιςα τῆς πόλεως τῶν ταῦτα ᾠκοδομησάντων. ἀλλὰ κ) ϐτοι ὑπὸ τῶν ἀγαρηνῶν μετεποιήθησαν εἰς τὸ δοκϐν αὐτοῖς. ἴδομεν κ) τὸν ςαυρὸν τῶν ἰβήρων τὸ μοναςήριον· ὅπερ διΐςαται τῶν ἱεροσολύμων ὡσεὶ μίλιον ἓν κ) πλέον· πρὸς δυσμὰς ὢν τῆς ἱερϐσαλὴμ· ἔςι δὲ ὁ ναὸς ϐτος τρϐλαῖος κ) εὐρύχωρος· ἔχων κ) πολλὰ κελλία μοναχῶν περὶ αὐτὸν ἀνώγεά τε κ) κατώγεα· ὀνομάζεται δὲ ὁ ναὸς ςαυρὸς διὰ ταύτην ὡς οἶμαι τὴν αἰτίαν· ὑποκάτω τῆς ἁγίας τραπέζης τϐ ναϐ τϐτϐ ἐςὶν, ὥσπερ τις ὀμφαλὸς διὰ μαρμάρϐ· ἐν ᾧ φασὶ τόπῳ τϐς τρεῖς δαλϐς ξηρϐς ὄντας ὁ λὼτ μετὰ τὸ ἁμαρτῆσαι· ὁδηγίᾳ δηλονότι· τϐ τε ἀβραὰμ κ) μάλιςα τϐ ἱερέως ἐκείνϐ μελχισεδὲκ ἐφύτευσεν· οἵ τινες βλαςήσαντες κ) ἑνωθέντες κ) εἰς δένδρον ἓν ὑψίκομον γεγονότες· ὕςερόν τε ὑπὸ τϐ σολομῶντος τϐ δένδρϐ ἀποκοπέντος κ) ἀχρήςϐ εὑρεθέντος, ἐν τῇ οἰκοδομῇ τϐ ναϐ τϐ ὑπ' αὐτϐ κτιζομένϐ, ἐξ αὐτϐ τϐ ξύλϐ κατασκευασθῆναι ὕςερον τὸν τϐ χριςϐ ςαυρὸν οἰκονομικῶς φασι. κ) ταῦτα μὲν εἰρήσθω περὶ τϐ μοναςηρίϐ τϐ ςαυρϐ· δι' ἣν ἄρα αἰτίαν σταυρὸς ὀνομάζεται. Ἐκ τῶν ἱεροσολύμων ἀπέχει ἡ βηθλεὲμ ἐν ᾗ χριςὸς ἐγεννήθη· μίλια ἕξ. κατὰ τὸ μέσον δὲ τῆς ὁδϐ ταύτης τραχείας ϐσης, ἔςι κ) ναὸς περικαλλὴς ἠλίϐ τϐ προφήτϐ· τρϐλαῖος κ) αὐτὸς· ἔχων κελλία ἐν οἷς ποτε μοναχοὶ κατῴκϐν ἄνδρες. νῦν δὲ κ) τϐτο τὸ μοναςήριον ἔρημον πάντη μοναχῶν· πλὴν ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν εἰσέτι κ) τϐτο κυριεύεται. ἔςι δὲ μέγεθος τϐ ναϐ τϐτϐ ὡς τϐ σταυρϐ τῶν ἰβήρων.

Ἡ δὲ ἁγία βηθλεὲμ ἔςι πρὸς νότον· ἐν τοῖς δεξιοῖς τῶν ἱεροσολύμων· εἰ κατὰ ἀνατολὰς τὶς ἀπείδοι. ἔςι δὲ ὁ ναὸς ὁ ἐν τῇ βηθλεὲμ, μέγας τῷ ὄντι κ) περιβόητος· κ) μείζων ὡς οἶμαι τϐ ναϐ τῶν ἁγίων ἀποςόλων τϐ ἐν κωνςαντινϐπόλει· ἰςαμένϐ πρὸ ὀλίγϐ. δρομικὸς δὲ κ) ϐτος· κ) ἐκεῖνος ἦν. ἔςι δὲ τὸ μὲν εὖρος τϐτϐ τϐ ἐν βηθλεὲμ ναϐ, βήματα ἀνδρὸς μεγάλα ἀνοικτὰ, πεντήκοντα κ) ἕν· τὸ δὲ πλάτος αὐτϐ, εἰσὶν ἑπτά· ςηρίζεται δὲ κ) ὑπὸ κιόνων μαρμαρίνων πεντήκοντα· ἀνὰ εἴκοσι κ) πέντε καθ' ἑκάτερον μέρος ἔχων τῶν διακϐφων αὐτϐ· ϐδ' ὅλως ςηρίζεται πινσοῖς· κ) διὰ τϐτο ἐςὶν ὁ ναὸς εὐρυχωρότερος σχεδὸν κ) ὑπὲρ τὸν τῆς ἁγίας ἀναςάσεως· ἔνθα δηλαδὴ ὁ δεσποτικὸς ἐμπεριέχεται τάφος. ἔμπροσθεν δὲ τϐ μεγάλϐ βήματος ἐν τοῖς δεξιοῖς αὐτϐ, ἔςι κ) κϐβϐκλιον περικαλλὲς μετὰ λεπτῶν κιόνων κύκλῳ συνιςαμένων· δύο ἔχων θύρας μικράς. ὑφ' ὧν εἰσερχόμενοι· κ) διὰ βαθμίδων ἐξ καὶ δεκα καταβαίνοντες, εὑρίσκομεν διὰ καμάρων, ὡς τινας δύο οἴκϐς μικρϐς· πλὴν μείζων ὁ ἀριςερὸς

ςερὸς οἶκος τȢ δεξιȢ ἐςιν. ἐν τῷ δεξιῷ ȣ̓ν τȣ́τῳ οἴκῳ εἰ πρὸς ἔω ἀπείδοιμεν, εὐθὺς ὁρῶμεν κατὰ ἀνατολὰς, αὐτὸν τὸν τόπον ἔνθα ὁ χριςὸς ἐγεννήθη. ὑποκάτω δὲ ȣ̃τος ὁ τόπος σπηλαίȣ ἐςὶ μικρȢ· ὡς τις δὲ τράπεζα ὑπεράνω τȢ ἁγίȣ τȣ́τȣ κεῖται τόπȣ· ἐν ᾗ καί τινες λειτȣργȣ̃σι· πλὴν ȣ̓χὶ πάντες οἱ ἡμέτεροι· διὰ τὸ ϗ τȣ̀ς αἱρετικȣ̀ς ἐν αὐτῷ τῷ ἁγίῳ τόπῳ εἰσέρχεσθαι ϗ λειτȣργεῖν· μᾶλλον δὲ βλασφημεῖν. ἐν τοῖς δεξιοῖς αὖθις ȣ̃ φαμεν τόπȣ ἁγίȣ· ϗ ἔναντι αὐτȢ ποδῶν ἀνοικτὰ βήματα τέσσαρα, ὁρᾶται ϗ ἡ φάτνη τῶν ἀλόγων· εἰς ἣν γεννηθεὶς ὁ κύριος ἀνεκλίθη· ἔςι δὲ αὕτη εἰς τάξιν φάτνης τῇ ἀληθείᾳ ᾠκοδομημένη· μαρμάροις δὲ τισι πολυχρόοις ἔσωθέν τε ϗ ἔξωθεν περικεκαλυμμένη· ὑποκάτω δὲ σπηλαίȣ ὑπάρχει ϗ αὕτη· ἄῤῥητόν τινα τȢ τόπȣ ἐκείνȣ πλȣτȣ̃ντος τὴν εὐωδίαν. οἱ δὲ ταῦτα κατασκευάσαντες ἐξαρχῆς, ἠδύναντο τὸ σπήλαον κρύψαι ϗ περικαλλεςέρȣς τοίχȣς ἐγεῖραι· ἢ ϗ κίονας ςῆσαι· ἀλλ' ȣ̓κ ἐκρίθη τȣ̃το εὔλογον· ἀλλὰ μᾶλλον τὴν ἀλήθειαν τȢ πράγματος ὑποδεῖξαι γυμνὴν· ϗ τὴν φάτνην ϗ τὸν τόπον· ὅτι ὑπὸ σπήλαιον ἦν. τὰ μὲν ȣ̃ν ὑποκάτω τȢ μεγάλȣ ναȢ τοιαῦτα. καθιςόρηται δὲ τὰ ὑψηλὰ τȢ ἁγίȣ ναȢ τȣ́τȣ, ὑπὸ τȢ ἐν βασιλεῦσιν ἀοιδίμȣ κυρȢ μανȣὴλ τȢ κομνηνȢ· διὰ ψήφων λεπτῶν· ὡς ἐκ τῆς εἰκόνος ἐκείνȣ ἐκεῖσε ȣ̓́σης· ϗ τῶν περὶ αὐτὴν γραμμάτων μανθάνομεν. κατέςρωται δὲ τὸ τȢ ναȢ ἔδαφος ἅπαν ὑπὸ μαρμάρων· ὅπερ δυσευρετόν ἐςι τȣ̃το ἐν τῇ παλαιςήνων γῇ. λίαν δὲ πολυέξοδα ἦν· τά τε ἐντὸς τȢ ναȢ τȣ́τȣ, ϗ τὰ ἐκτὸς. ϗ ȣ̓κ ἂν ῥαδίως ἀριθμήσαιτό τις, τὰ καταναλωθέντα τῶν χρημάτων ἐν τῇ κτίσει αὐτȢ· ϗ τῶν περὶ αὐτόν. ἅτινα ἦν κάςρον· καμπανάριον ὑψηλὸν· ἦν δὲ ἐκ βάθρων ἠφανισμένον· ἐκκλησίαι ἕτεραι ϗ οἶκοι μέγιςοι· ϗ αὐλὴ μεγάλη ὑποκάτω ἔχȣσα δοχεῖα ὑδάτων· περιςειχιζομένη τε τοῖς ἱςαμένοις τῷ τότε κίοσι μεγίςοις· ϗ ἑτέροις δή τισι κτίσμασι ϗ πύργοις· ἐξ ὧν τὰ πλείω φθαρέντα τῷ χρόνῳ, ὁ μέγιςος ναὸς εἰσέτι ἵςαται σῶος ϗ μόνος. ἔςι δὲ ἐκτὸς τῶν τοιȣ́των, ϗ χωρίον αὐτὴ ἡ βηθλεὲμ· ἔχȣσα ἐς δεῦρο ϗ ὀρθοδόξȣς κατοικȣ̃ντας ἀναμεμιγμένως τοῖς ἀσεβέσι. ὡσεὶ μίλιον δὲ ἓν πέραν τῆς βηθλεὲμ πρὸς δυσμὰς ἡλίȣ, ἔςι ϗ χωρίον μέγιςον χριςιανȣ̀ς ἅπαντας περιέχον· ὁ λεγόμενος οἶκος τȢ ἐφραθᾶ ϗ ἐς δεῦρο. κατὰ ἀνατολὰς δὲ τῆς βηθλεὲμ ὡσεὶ μίλιον ἓν· ἢ ϗ πλέον τὶ, ὁρᾶται ϗ ναὸς μέγιςος· κεχαλασμένος δὲ. ἐν ᾧ τόπῳ τωτότε ὄντες οἱ ποιμένες χριςȢ γεννηθέντος, ἤκȣσαν τῶν ἀγγέλων ᾀδόντων τὸ, δόξα ἐν ὑψίςοις θεῷ ϗ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. ἐκεῖθεν δὲ αὖθις ἕως τȢ μοναςηρίȣ θεοδοσίȣ τȢ κοινοβιάρχȣ, εἰσὶν ὡσεὶ μίλια δύο. ἐπὶ κορυφὴν δὲ ὄρȣς τȣ̃το ἦν κατεσκευασμένον· ȣ̓ τοσȣ̃τον δὲ μέγα· νῦν δὲ τελείως ἐςὶ ϗ τȣ̃το ἠφανισμένον. ϗ τȢ ἐν αὐτῷ ναȢ ἡ ὀροφὴ ὑπάρχει καταβεβλημένη. ἐκεῖθεν δὲ ἀπήλθομεν ϗ εἰς τὴν λαύραν τȢ ἐν ἁγίοις

σάβα

σάβα τȣ͂ ἡγιασμένȣ τῷ ὄντι. διΐςαται δὲ αὕτη τῶν ἱεροσολύμων ὡσεὶ μίλια δέκα· κατὰ ἀνατολὰς ȣ̓͂σα ἱεροσολύμων· ἐν φάραγγι ϗ χειμάῤῥῳ μεγάλῳ· ὅςις ἄρα ἐκ τῆς πόλεως κατέρχεται ἱερȣσαλὴμ· μέσον γὰρ δύο χειμάῤῥων τὰ ἱεροσόλυμα τȣ͂ τε τῶν κέδρων ὡς προείπομεν· ϗ τȣ͂ ἑτέρȣ ὃς ῥεῖ ἐκ τȣ͂ μέρȣς τȣ͂ ἀγρȣ͂ τȣ͂ κεραμέως. ἑνȣ́μενοι δὲ ȣ̓͂τοι ὑποκάτω τῆς πόλεως, οἱονεὶ ὡς τινα νῆσον ταύτην ἀποτελȣ͂σι· τὸ ἀνατολικώτερον δηλαδὴ μέρος· ἑνωθέντες δὲ, κλαυθμῶνος κοιλὰς ὀνομάζεται. κατέρχεται δὲ ὁ χείμαῤῥος ȣ̓͂τος· ἤτοι ἡ κοιλὰς τȣ͂ κλαυθμῶνος, διὰ τῆς λαύρας τȣ͂ ἁγίȣ σάβα, ἕως αὐτὴν τὴν ἐν σοδόμοις λεγομένην νεκρὰν θάλασσαν· κατεσκεύασαι δὲ ἡ λαύρα αὕτη ὑπὸ τȣ͂ ἁγίȣ σάβα· ϗ ἐσδεῦρο ἵςαται ταῖς αὐτȣ͂ εὐχαῖς. ἔςτι δὲ ὁ ναὸς τῆς λαύρας ταύτης, δρομικὸς ϗ ὡραῖος· τὸ μὲν μῆκος αὐτȣ͂ βήματα μεγάλα ὢν εἴκοσι ἀνοικτά· τὸ δὲ πλάτος ἑπτά. θαυμᾶσαι δὲ ἄξιον πῶς ὅ, τε ναὸς, ϗ αἱ ἄλλαι πᾶσαι οἰκοδομαὶ δυσδιήγητοι ȣ̓͂σαι, κατεσκευάσθησαν ȣ̓͂τω ῥαδίως ἐν τοιȣ́τῳ ἐρήμῳ τόπῳ ϗ ἀνύδρῳ. πλὴν τῷ θεῷ δυνατὰ ἅπαντα τὰ καλά. ἔςι δὲ ϗ ὁ τάφος τȣ͂ μεγάλȣ σάβα ἐν τῷ τέλει τῆς αὐλῆς τȣ͂ μεγάλȣ ναȣ͂· ἔμπροσθεν τȣ͂ σπηλαίȣ εἰς ναὸν μεταποιηθέντος ὑπ᾽ αὐτȣ͂. ἐν ᾧ σπηλαίῳ ϗ τὸν πύρινον ὁ σάβας ἐθεάσατο ςύλον· πολλάκις ἀπ᾽ ȣ̓ρανȣ͂ φθάνοντα μέχρι τῆς ἐν τῷ σπηλαίῳ τȣ́τῳ ἁγίας τραπέζης. ἐν τῷ ἄκρῳ τῆς φάραγγος δὲ ἅπαντα ἵδρυται ὡς εἴπομεν. ὑπεράνω δὲ τῆς λαύρας ϗ τῶν κελλίων αὐτῆς ἕςηκε πύργος ὡραῖος τετράγωνος. ὑποκάτω δὲ τȣ͂ πύργȣ ὀλίγον ὑπάρχει ϗ τὸ κελλίον τȣ͂ μακαρίȣ ἰωάννȣ τȣ͂ δαμασκηνȣ͂ μέγα ϗ ὡραῖον εἰς τάξιν πύργȣ μικρȣ͂· κάτωθεν ἐκ τῆς λαύρας ἀνεγερθέν. ἵςαται δὲ εἰσέτι· πλὴν ἡ ὀροφὴ αὐτȣ͂, ἐςὶν ἀσκεπὴς τῷ χρόνῳ καταπεσȣ͂σα. καθ᾽ ἑκάτερον μέρος τῆς εἰρημένης τȣ͂ χειμάῤῥȣ φάραγγος, ἔςι ϗ τὰ κελλία τῶν ποτὲ ἐκεῖσε ἡσυχασῶν μοναχῶν· ἕως χιλιάδες τέσσαρες ϗ δέκα ὄντα ὥς φασι. ϗ οἶμαι ὡς ἀληθὴς ὁ λόγος· πολλὰ γὰρ ϗ εἰσέτι εἰς πλῆθος ὁρᾶται ἄπειρον ὄντα. μετὰ τȣ͂το κατήλθομεν ϗ εἰς τὸν ἐν ποταμοῖς ἁγιώτατον ἰορδάνην· ὅς ἐςι κατὰ ἀνατολὰς τῶν ἱεροσολύμων. διὰ δὲ τῆς βηθανίας πρὸς αὐτὸν κατερχόμενοι, εἴδομεν ϗ τὸν λίθον, ȣ̓͂τινος ὁ χριςὸς ἐπιβὰς, ἐκάθισεν ἐπὶ πώλȣ ὄνȣ ἀναβαίνων εἰς ἱεροσόλυμα. διΐςαται δὲ ϗ ȣ̓͂τος τῶν ἱεροσολύμων ὡσεὶ μίλια τεσσαρακαίδεκα· ἐν αὐτῇ ὢν τῇ πρὸς ἰορδάνην ὁδῷ, ἐν τοῖς ἀριςεροῖς, ἐν τῷ καταβαίνειν. κἀκεῖθεν κατήλθομεν εἰς τὴν λεγομένην ἱεριχῶ· ἥτις ἄρα κεῖται ἐν τόπῳ πεδινῷ ὕδατι καταῤῥύτῳ· διΐςαται δὲ ϗ αὕτη τȣ͂ ποταμȣ͂, ὡσεὶ μίλια ἕξ. ἐν τοῖς εὐωνύμοις δὲ τῆς ἱεριχῶ, εἰ πρὸς ἕω ὁρῶμεν μιλίων διάςημα τριῶν ἕςηκε τὸ ὄρος ἐν ᾧ ὁ διάβολος ἔδειξε τῷ χριςῷ πάσας τὰς βασιλείας ὡς οἱ εὐαγγελιςαὶ φασιν. ὑποκάτω δὲ τȣ͂ ςρογγυλοειδȣ͂ς τȣ́τȣ ὄρȣς ἐστὶ ϗ τὸ σπήλαιον· ἐν ᾧ φασιν τὸν χριστὸν εἰσελθόντα,

νηστεῦ-

νηστεῦσαι τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας. περὶ δὲ τὸ ὄρος τῦτο εἰσὶ κ) πέτραι μέλαιναι τῷ εἴδει· ἃς εἶπεν ὁ διάβολος τῷ κυρίῳ εἰς τὸ γενέσθαι ἄρτυς. μετὰ τῦτο λοιπὸν ἀπήλθομεν κ) εἰς τὸν ἰορδάνην. ὃς ῥεῖ ἀναμεταξὺ τῶν ὀρέων τῆς ἐρήμυ κ) πρὸς δύσιν τῆς ἰυδαίας· κατερχόμενος εἰς τὴν ἐν σοδόμοις θάλασσαν τῶν ἁλῶν· τὴν λεγομένην νεκράν· διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὶ τῶν νηκτῶν ἐν αὐτῇ· μήτε ἰχθὺν μήτ' ἄλλο τι κινύμενον τῷ ὕδατι αὐτῆς. περιτειχίζεται δὲ κ) αὕτη τοῖς ὄρεσιν ἐρήμυ τε κ) ἰυδαίας. ἁλμυρὰ δὲ λίαν ἐςί. ὑπάρχει δὲ κ) αὐτῆς ὁ περίκυκλος τῦ μεγέθυς ὡσεὶ μίλια τριακόσια. πίσσαν δὲ πολλάκις ζοφώδη ἀποδίδωσιν ἔξω ἀντὶ χώματος· δυσώδη τινὰ ἔχυσαν ὀδμήν· εἰς ἔλεγχον οἶμαι τῆς τῶν σοδομητῶν μοχθηρίας κ) κολάσεως. κ) γὰρ πέντε τῶν σοδόμων πόλεις, ὑπὸ τὸ ὕδωρ τῦτο κατεπόθησαν ὡς λόγος. ἔστι δὲ ὁ ἰορδάνης ὑ τοσῦτον μέγας ποταμὸς, ὅσον ῥεῖ τάχος· ἀλσώδης δέ ἐστι ὡς ἐπίπαν ἑκατέραις ταῖς ὄχθαις αὐτῦ κ) καλαμώδης· κατάθωλον ἔχων πάντοτε τὸ ὕδωρ. εἴη δὲ τὸ πλάτος αὐτῦ τῷ ἔαρι μάλιστα ὡσεὶ λίθυ βολήν· τῷ χειμῶνι δὲ κ) εἰς τόξυ βολὴν εὑρίσκεται. γλυκὺ δὲ ἔχει τὸ ὕδωρ. ἐξ ὕπερ καὶ ἡμεῖς πολλάκις ἐπίομεν ἐκ τύτυ· ἐγγὺς νυχθημέρυ ἐν τῇ αὐτῦ καταμείναντες ὄχθῃ· πλείυς γὰρ ἦμεν τῶν δισχιλίων οἱ ἐκεῖσε μετὰ τὸ μέγα κ) ἅγιον παραγεγονότες πάσχα· ὡς ἔθος ἐστὶ τοῖς ἐκεῖσε. ἀλλὰ δὴ κ) διὰ τὸν τῶν ἀράβων φόβον· πολλοὶ ὕτω συναπέρχονται ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν· κ) αἱρετικοὶ οἱ ἐκεῖσε παραγενόμενοι. πέραν δὲ αὐτῦ κατὰ ἀνατολάς· ὀλίγον διάστημα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἔστι κ) τὸ λεγόμενον ὄρος ἑρμονιεὶμ σμικρότατον ὂν ἐξ ῦ ἡλίας ὡς εἰς ὑρανὺς ἀνῆλθε. ὡσεὶ μίλια δὲ δύο ἐγγὺς τῦ ἑρμονιεὶμ ἐν χειμάρρῳ ἐστὶ κ) τὸ σπήλαιον· ἐν ᾧ φασὶ κ) ἰωάννην τὸν πρόδρομον· τὸν τοσῦτον διανύσαντα χρόνον μέχρις ὅτε ἐξῆλθε βαπτίζων· ἀλλὰ δὴ κ) χριστὸν αὐτὸν πολλάκις φασὶν ἐκεῖσε παραγενέσθαι· ἐπεὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῦ ἰορδάνυ ἐςὶ τὸ τοιῦτον σπήλαιον. σύνεγγυς δὲ τῦ ἰορδάνυ ἐςὶ κ) τὸ τῦ βαπτιςῦ ἰωάννυ μοναςήριον· περιεχόμενον κάςρῳ· ἐν ἀνωγέῳ δὲ τὴν ἐκκλησίαν ἔχει διὰ τὸ μέγα καῦμα τῦ χώρυ ὡς οἶμαι. ἀλλὰ δὴ κ) τὰ κελλία ὑπεράνω ἔχει πρὸς τὰ τείχη τῦ κάςρυ. ἐκ τύτυ ὖν τῦ μοναςηρίυ πρὸς νότον ὡσεὶ μιλίων τεσσάρων, ἕςηκεν εἰσέτι κ) τὸ τῦ ἁγίυ γερασίμυ μοναςήριον· μοναχῶν ἔρημον ὄν. ταῦτα ἄρα κ) ἕτερά τινα ἰδόντες ἐκεῖσε κ) καθιστορήσαντες τῷ νῷ ὡς δυνατὸν ἦν, ἀνήλθομεν αὖθις ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ εἰς ἱεροσόλυμα. κἀκεῖθεν εἰς τὴν τῦ φιλίππυ κατήλθομεν καισάρειαν· τὸ νῦν ὀνομαζόμενον ῥάμπλιον. σύνεγγυς δὲ τύτυ τῦ ῥαμπλίυ κ) ἡ λύδδα· ἐν ᾗ τὸν αἰνέαν πέτρος ἤγειρε. εἴδομεν δὲ εἰς τὸ ῥάμπλιον κ) τὸν τῦ μεγαλομάρτυρος γεωργίυ ναόν· κ) τὸν τῆς χήρας κίονα, ἐν τοῖς δεξιοῖς τύτυ ἱστάμενον. κἀκεῖθεν εἰς ἰόππην κατήλθομεν· μεγίστην πόλιν παρὰ

θάλασ-

θάλασσαν· ἔνθα ὁ πέτρος ἀνέστησε τὴν ταβηθὰ ἐκ τῶν νεκρῶν. νῦν δὲ κ̀ τȣτο ὀνομάζεται γιάφα. ἐκεῖθεν πάλιν μετὰ πλοίȣ διά τε κύπρȣ ἐλθόντες· ἀμμωρίȣ τε κ̀ σίδης κ̀ τῶν τοιȣτων ἐφθάσαμεν εἰς ἀττάλειαν· πολλȣς κινδύνȣς κ̀ μυρίȣς φόβȣς ληστῶν μάλιστα κ̀ ζημίας ἐν τῇ ὁδοιπορίᾳ ταύτῃ καθυποστάντες. πλὴν χριστὸς ὁ κυριος ἐκ πάντων ἐῤῥύσατο ἡμᾶς τῶν κακῶν τῇ αὐτȣ ἀγαθότητι· κ̀ εἰς τὰ ἴδια πάλιν ἀποκατέστησε· κ̀ διὰ πάντων κ̀ διὰ τȣτο πρέπει αὐτῷ ἡ δόξα κ̀ ἡ μεγαλοπρέπεια· σὺν τῷ πατρὶ κ̀ τῷ ἁγίῳ πνεύματι εἰς τȣς αἰῶνας. ἀμήν.

CXXVIII.

Codex chartaceus, in fine mutilus, inemendate a pluribus exaratus seculo XVI, constans chartis 238.

Continet Sermones Antiochi Monachi, Anastasii Sinaitæ, S. Ephraimi, et S. Hippolyti Portuensis, et narrationem fabulosam.

I. Pag. 1. Tit. *λόγος α΄ περὶ πίστεως.* Tum manu recentiore: *τȣ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἀντιόχȣ λόγοι· ὃς ἔζη ἐπὶ τῆς βασιλείας ἡρακλείȣ.* Initium: *τȣ κυρίȣ συνεργȣντος.*

II. Pag. 4. Tit. *λόγος β΄ περὶ ἐλπίδος.* Initium: *ἀπὸ τῆς πίστεως προΐωμεν.* Tum sequuntur alii, nempe 3. *περὶ ἑστιάσεως.* 4. *περὶ γαστριμαργίας.* 5. *περὶ μέθης.* 6. *περὶ ἐγκρατείας.* 7. *περὶ νηστείας.* 8. *περὶ φιλαργυρίας.* 9. *περὶ δωροληψίας.* Alios sermones recensere longum esset, sunt enim plurimi, ac breves. Absolvuntur pag. 176.

III. Pag. 177. incipit veluti alius codicis alia manu antiquiore exarati pars, nempe quaternio ιβ΄. In marg. *λόγος νε΄.* Tit. *τȣ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀναστασίȣ· τȣ ἁγίȣ ὄρȣς σινᾶ· λόγος εἰς ἀδελφȣς ἐν χριστῷ κεκοιμημένȣς: δέσποτα εὐλόγησον.* Initium: *τί τȣτο σήμερον ἀγαπητοί; σπȣδαίως ὁμȣ τε κ̀ ὀξέως συνήχθημεν.* Absolvitur pag. 189.

IV. Pag. 189. Tit. *τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁμοίως· ἐν τῷ ὄρθρῳ τȣ σαββάτȣ τῆς ἀποκρέȣ. Τȣ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν κ̀ θεοφόρȣ ἐφραὶμ τȣ σύρȣ λόγος περὶ ἀγάπης· περὶ μετανοίας· περὶ τȣ σταυρȣ· κ̀ εἰς τὴν δευτέραν παρȣσίαν τȣ κυρίȣ κ̀ σωτῆρος ἡμῶν ἰησȣ χριστȣ: εὐλόγησον πάτερ: λόγος νϛ΄.* Initium: *ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ μηδὲν προτιμήσωμεν τῆς ἀνυποκρίτȣ ἀγαπης.*

V. Pag. 200. Tit. *κυριακῇ τῆς ἀποκρέȣ. λόγος τȣ ἐν ἁγίοις*

πατρὸς ἡμῶν κ̀ ἱερομάρτυρος· ἱππολύτȣ πάπα ῥώμης· καὶ περὶ συντελείας τȣ̃ κόσμȣ· κ̀ περὶ τȣ̃ ἀντιχρίστȣ· κ̀ εἰς τὴν δευτέραν παρȣσίαν τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃: δέσποτα εὐλόγησον: λόγος μζ'. Initium: ἐπειδὴ οἱ μακάριοι προφῆται. Absolvitur pag. 224.

VI. Pag. 224. Narratio apocrypha de interrogationibus S. Joannis, et responsionibus Christi Domini. Initium: προσελθὼν ὁ ἅγιος ἰωάννης τῷ κυρίῳ εἶπεν.

VII. Pag. 228. Tit. ἀναστασίȣ μοναχȣ̃ κ̀ πρεσβυτέρȣ τȣ̃ σιναίȣ ὄρȣς· ὁμιλία εἰς τὸν. ς'. ψαλμὸν κ̀ εἰς τὴν παράβασιν τῶν νηστειῶν. Incipit: πρέπȣσαν τὴν τῶν νηστειῶν ἀρχὴν. Mutila est in fine.

CXXIX.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus seculo XVI, mutilus initio, et in fine, constans nunc chartis 193.

Continet Sermones quatuor pro Religione Christiana, tum alios quatuor contra Mohamethum. Scripti sunt autem lingua græca vulgari. Rex quidam seu Imperator loquens inducitur ab Auctore.

I. Pag. nunc 25. Incipit tertius sermo. Tit. λόγος τρίτος βασιλέως. Initium: πῶς ὁ χριστὸς ὁ ὑιὸς τȣ̃ Θεȣ̃, ἐκηρύχθηκε θεὸς κ̀ ἄνθρωπος, ἀπὸ τȣ̀ς ἁγίȣς, κ̀ ἀπὸ τȣ̀ς προφήτας, κ̀ ἀπ' αὐτὸν τὸν ἴδιον θεὸν κ̀ πατέρα, ἐδείξαμέν το ὅσον ἔφθανεν εἰς τȣ̀ς πρωτήτερȣς λόγȣς. Absolvitur hic tertius sermo pag. 34. tum hæc subjiciuntur: τέλος τῆς δευτέρας ἀπολογίας.

II. Pagina 37. debet esse secunda codicis, et fuit olim signata numero β'. In ea explicit præfatio, ut opinor, auctoris: deinde incipit sermo primus. Tit. ἀπολογία πρώτη· ὅτι ὁ χριςὸς εἶναι ὑιὸς θεȣ̃, κ̀ τέλειος θεὸς. κ̀ ἔστωντας νὰ εἶναι θεὸς, ἐγίνηκεν ἄνθρωπος, ὡς οἱ θεηγόροι προφῆται κηρύττȣσι. λόγος βασιλέως. Initium: μέγας ὁ θεὸς τῶν χριστιανῶν, ἀπὸ 'μένα τὸν ταπεινὸν μοναχὸν μελέτιον, εἰς ἐσένα τὸν φρονιμώτατον κ̀ συνετώτατον σαμψατῆν σφαχανῆν· ἔστωντας κ̀ νὰ λάβω ταῖς γραφαῖς ὁπȣ̃ μȣ ἔστειλες, ἐκατάλαβα τὰ ὅσα ἤθελες νάμȣ εἰπῆς, ἂν ἦτον δυνατὸν νὰ ὁμιλήσωμεν ἀλλήλως μας.

III. Pag. 34. a tergo incipit tertia Apologia. Tit. ἀπολογία τρίτη. Argumentum: πῶς ὕςερα ἀπὸ τὴν ἀνάληψιν τȣ̃ κυρίȣ, οἱ δώδεκά τȣ μαθηταὶ ἐδιδάξασιν ὅλην τὴν οἰκȣμένην, βεβαιώνοντας μὲ τὰ θαύματα τὸ κήρυγμα etc.

IV.

IV. Pag. 105. Absolvitur quarta apologia: tum hæc subjiciuntur: τέλος τῆς δ' ἀπολογίας. Deinde incipit sermo primus contra Mohamethum. Tit. κατὰ μωάμεθ, λόγος πρῶτος. Initium: καθ' ἕνας ὁπȣ̃ νὰ ἀντιλέγῃ κ̀ νὰ ἐναντιώνεται κἂν ἑνὸς, ἔχει δύο σκοπȣ̀ς. Pag. 127. κατὰ μωάμεθ λόγος δεύτερος. Initium: ἡ ἀλήθεια εἶναι μία κ̀ μοναχὴ, μὰ τὸ ψεῦδος σχίζεται εἰς πολλά. Pag. 157. κατὰ μωάμεθ λόγος τρίτος. Pag. 178. κατὰ μωάμεθ λόγος τέταρτος· βασιλέως. Initium: ὁ θαυμάσιος σολομῶν λέγει πῶς ἕνας ἀσεβὴς. Quarti sermonis finis desideratur.

C X X X.

Codex chartaceus, in octavo, constans foliis 128, scriptus seculo XVI, aut fortasse XVII, mutilus in fine. Prima pag. legitur: ἐκ τῶν ... κωνσταντίνȣ τȣ̃ ζερμιά.

Continet viginti λόγȣς, sive opuscula Matthæi Quæstoris Angeli Panareti, hominis omnibus recentiorum Græcorum schismaticorum erroribus imbuti, de quo meminit Fabricius Bibl. Græc. vol. X. pag. 532. Non omnia tamen hæc opusculi nomen merentur; sed ego auctoris, vel exscriptoris nomenclaturam secutus sum.

I. Fol. 1. Tit. τȣ̃ θωμᾶ λατίνȣ φιλοσόφȣ τȣ̃ ἀχίνȣ· τῆς τάξεως τῶν φρα κηρύκων: ... ἐν τοῖς θείοις ληπτέον ἂν εἴη τὴν ἐκπόρευσιν τȣ̃ ἁγίȣ πνεύματος. Ἀντίθεσις πρὸς ταῦτα, ματθαίȣ κοιαίστωρος· ἀγγέλȣ τȣ̃ παναρέτȣ: λόγος ά. Idest: *Thomæ Latini Philosophi Aquinatis, ordinis Fratrum Prædicatorum ... in divinis accipienda sit processio Spiritus Sancti. Confutatio Matthæi Quæstoris Angeli Panareti. Sermo Primus. Procemium Confutationis.* Tum alter titulus: τὸ προοίμιον τῆς ἀντιθέσεως. Inc. τῆς θεολογίας ὑπέρτατον κ̀ ἀκατάληπτον χρῆμα, μὴ μόνον ἀνθρωπίνην ὑπερβαίνει διάνοιαν, ἀλλὰ κ̀ αὐταῖς ταῖς ἀγγελικαῖς δυνάμεσιν ἀπρόσιτόν τε καὶ δυσθεώρητον etc. Post hoc procemium sequitur primum fragmentum opusculi S. Thomæ, tum ejus confutatio, hoc modo. Tit. ἡ ἀρχὴ τȣ̃ λόγȣ τȣ̃ θωμᾶ: idest: *Initium Sermonis Thomæ*: ἔτι δὲ περαιτέρω θεωρητέον· ὅτι πάσῃ γνώσει ἀκολȣθεῖ ὀρεκτική τις ἐνέργεια. Tum in margine: ἀγγέλȣ τȣ̃ παναρέτȣ: deinde statim sequitur: Ἀντίθεσις: — ἐντεῦθεν ἀπὸ ψεύδȣς ἀρξάμενος· πῶς εἰς ἀλήθειαν καταλήξεις; τȣ̃ θεμελίȣ γὰρ ὄντος σαθρȣ̃, κ̀ τὸν ὄροφον ἀνάγκη μὴ πάγιον εἶναι. πάσῃ γὰρ γνώσει φῆς, ὡς ἀκολȣθεῖ ὀρεκτικὴ ἐνέργεια· φημὶ δ' ȣ̓χ ȣ̃τως ἔχειν τὴν ἀλήθειαν· ἀλλὰ πάσῃ μὲν γνώσει εἴτȣν νοήσει, ἀκολȣθεῖ ὄρεξις.

II. Fol. 7. Tit. τῦ αὐτῦ φιλοσόφυ θωμᾶ τῦ ἀχίνυ λόγος ἕτερος· πῶς ἐστὶν ὁ εἰδικὸς τόπος· ἔνθα αἱ ψυχαὶ καθαίρονται πρὶν ἀπελθεῖν εἰς τὸν παράδεισον· κ) ὅτι μετὰ τὴν τελευτὴν ἅπαντες τῶν ἀνθρώπων, οἱ μὲν παράχρῆμα (sic) τῆς αἰωνίυ ἀνταποδόσεως τὰ γέρα κομίζονται· οἱ δὲ, παράχρῆμα ταῖς αἰωνίαις τιμωρῦνται βασάνοις· οἱ δὲ, καθαίρονται διὰ καθαρτηρίυ πυρὸς· κ) ὕτως εἰς τὴν βασιλείαν εἰσέρχονται. Ἀντίθεσις εἰς ταῦτα ματθαίυ κοιαίστωρος ἀγγέλυ τῦ παναρέτυ: λόγος β'. Tum incipit primum fragmentum opusculi S. Thomæ. Tit. ἡ τῦ λόγυ ἀρχὴ τῦ θωμᾶ. Initium: νῦν λείπεται θεωρῆσαι περὶ δόξης ἐνίων λεγόντων καθαρτήριον μὴ εἶναι μετὰ θάνατον etc. Postea sequitur confutatio. Tit. ἀντιθέσις ἀγγέλυ τῦ παναρέτυ. Initium: ὄντως παραπεπήγασι ταῖς ἀρεταῖς αἱ κακίαι etc. Absolvitur opusculum S. Thomæ fol. 31. a tergo, confutatio autem fol. 32. his verbis: ὡς ὕτως ἄρα δείκνυται καθαρτήριον μὴ εἶναι μετὰ θάνατον.

III. Fol. 32. in margine, recentiori manu hæc adnotata sunt = 1631. σημείωσαι ὡς εἶναι ὁ ἀχίνυ θωμὰς ἀπὸ τῦ χριστῦ ἕως νῦν τκς'. ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ὑπῆρχε πατριάρχης κωνσταντινυπόλεως βέκκος· κ) αὐτὸς κατὰ πάντα λατινόφρων. Tum in margine: ἀπὸ τῦ χριστῦ ‚ασϟέ. Deinde subiungitur Matthæi Quæstoris hocce scholium: ἰστέον ὡς ὁ ἰταλὸς ὗτος θωμᾶς κατὰ τὺς χρόνυς ἤκμασε τῆς βασιλείας τῦ εὐσεβεςάτυ βασιλέως ἀνδρονίκυ τῦ παλαιολόγυ· τῦ διὰ τῦ θείυ κ) ἀγγελικῦ σχήματος μετονομασθέντος ἀντωνίυ μοναχῦ. τὴν οἴκησιν ἔχων ἐν νεαπόλει τῆς ἰταλίας· τῆς τάξεως ὑπάρχων τῶν φρα κηρύκων· πολὺς τυγχάνων ἔν τε τοῖς ἀριστοτελικοῖς μαθήμασι, κ) ἐν τῇ τῆς θείας γραφῆς παιδεύσει· κ) πολλὴν ἔχων τὴν αἰδὼ κ) φήμην ἐπὶ πάσῃ τῇ τῶν λατίνων ἐκκλησίᾳ· ὡς κ) νέον αὐτὸν καλεῖσθαι χρυσόστομον. πολλὰ δὲ βιβλία συγγραψάμενος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ πρὸς πᾶσαν θείαν γραφὴν· εἴς τε τὰ ἄπορα τῆς γραφης, ἀλλὰ δὴ κ) εἰς πᾶσαν θείαν γραφὴν παλαιάν τε κ) νέαν ἀπορίας κινὰς κ) πολλὰς ἐμβιβάζων κ) ἀμφισβητῶν κ) ἐπιλύων κ) καθάπταισθαι (sic) πᾶσαν τὴν γραφὴν ἀναλύων κ) διαλύων κ) σπερμολογῶν ἐριστικῶς κ) σοφιστικῶς κ) ἀπαιδεύτως πλέον ἢ ἀληθῶς· κ) κατὰ τὴν σοφίαν τῦ πνεύματος· συνεγράψατο κ) κατὰ τῆς ὑγιῦς ἡμῶν πίςεως πλεῖστα βιβλία· διαστρέφων πᾶσαν γραφὴν κ) τὰ τῶν λατίνων ἐπεκδικῶν κ) βεβαιῶν· ἅτινα κ) ἄγνωστα τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς νέας ῥώμης ἐτύγχανον κ) πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις, ἕως τῆς βασιλείας τῦ εὐσεβεστάτυ ἰώαννυ τῦ κατακυζηνῦ. κατὰ δὲ τὸ τέλος τῆς αὐτῦ βασιλείας, θεσσαλονικεύς τις κυδώνις τὸ ἐπώνυμον μεμυημένος τῆς λατινικῆς διαλέκτυ, πάντα τὰ βιβλία ἐκείνυ, τῇ ἑλληνίδι διαλέκτῳ ἐξέδωκε· μέγιστα τινὰ κ) ξένα κ) θαυμάσια δοκῦντα τύτῳ, κ) τισὶ

τῶν

τῶν αὐτȣ̃ φίλων τε ϗ συνήθων· ἐξ ὧν ϗ τινα συνεγράφησαν ϗ μετεγράφησαν ϗ παρὰ τȣ̃ βασιλέως τȣ̃ κατακȣζηνȣ̃, ϗ ἀπετέθησαν ἐν τῇ αὐτȣ̃ βιβλιοθήκῃ· ἅτινα τȣ̃ θεȣ̃ διδόντος ἡμῖν σχολὴν, πάντα περιφανῶς ἀναιρήσομεν, ὡς ϗ τȣ́τȣς τȣ̀ς αὐτȣ̃ λόγȣς τȣ́ς τε περὶ καθαρτηρίȣ πυρὸς συγγραφέντας· ϗ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τȣ̃ ἁγίȣ πνεύματος.

IV. Fol. 33. Opusculum tertium. Tit. ματθαίȣ κοιαίστωρος ἀγγέλȣ τȣ̃ παναρέτȣ, ἀνασκευὴ τῶν λεγομένων παρὰ λατίνων, ὡς ὁ πάπας ἔχει τὴν ἀρχὴν πάσης ἐκκλησίας, λαβὼν αὐτὴν κατὰ διαδοχὴν ἀπὸ τȣ̃ μακαρίȣ πέτρȣ· ϗ ὡς ἔξεστιν αὐτῷ κατὰ πᾶσαν ἐξȣσίαν ϗ δογματίζειν ϗ ποιεῖν ὅσα ϗ βȣ́λοιτο: λόγος τρίτος. Incipit: φασὶν οἱ λατῖνοι, ὡς τῷ μακαρίῳ πέτρῳ.

V. Fol. 46. Opusculum quartum. Tit. ματθαίȣ κοιαίστωρος τȣ̃ παναρέτȣ λόγος κατὰ τῆς ἀθέȣ ϗ πνευματομάχȣ ἀσεβείας τῶν θεομάχων λατίνων: εἰς κεφάλαια ἕξ: λόγος. δ'. Incipit: ταῦτα τὰ ἓξ κεφάλαια προφέρȣσιν οἱ λατῖνοι. Agit de processione Spiritus Sancti, et solvere conatur sex Catholicorum argumenta, quibus invicte probant Spiritus Sancti processionem ex Patre Filioque.

VI. Fol. 51. Opusculum V. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ ἀπόδειξις εἰς ὅσα πίπτȣσιν ἐξ ἀνάγκης οἱ λατῖνοι τὰ ἄτοπα, λέγοντες, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ϗ ἐκ τȣ̃ ὑȣ̃ ἐκπορεύεσθαι: λόγος. έ. Incipit: τοῖς λέγȣσι ϗ ἐκ τȣ̃ ὑȣ̃ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεσθαι, δύο αἴτια ἐξ ἀνάγκης ἕπεται λέγειν. Agit de eadem re.

VII. Fol. 52. Opusculum VI. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ περὶ τῶν ἄλλων ἀτοπημάτων τῶν κακοδόξων λατίνων. κδ'. ὄντων. λόγος. ϛ'. Incipit: ά. ὅτι θύοντες ἄζυμα, τὴν νέαν καταλύȣσι διαθήκην. Enumerat quatuor ac viginti Latinorum, ut ipse perperam loquitur, ἀτοπήματα. I. est, quod azymo pane utantur in Missa. II. quod ἄνευ ζέȣ, i. sine aqua calida sacrificium offerant. III. quod populo speciem panis sine specie vini distribuant. IV. quod baptismum conferant sine immersione. V. quod sacerdotes uxoribus carere jubeant. VI. quod episcopatus vendantur. Proh putidam calumniam! VII. quod consanguinitatis gradus non serventur: nam duo fratres binis sororibus nubunt. VIII. quod mulieres ob menstrua immundæ ad altare accedant. IX. quod feria 4. carnibus vescantur, et feria sexta caseo ac ovis. X. quod Sabbato jejunent, neque carne, aut caseo, aut ovis vescantur. XI. quod sola Quadragesima jejunent incipientes a feria 4. primæ hebdomadis. XII. quod omnibus immundis animalibus vescantur, testudinibus, ranis, cochleis, ostreis etc. XIII. quod simul cum Judæis comedant. XIV. quod omnibus volucribus suffo-

suffocatis vescantur. XV. quod proprias urinas bibant in febribus quartanis. XVI. quod purgatorium ignem admittant, et supplicii finem, qui est Origenis error a quinta Generali Synodo damnatus. Puras putas calumnias ne mirere lector. XVII. quod Canones Sanctorum Apostolorum a Sancto Clemente compositos non admittant. XVIII. quod barbam radant. XIX. quod templorum altaria promiscue habeant alia quidem orientem respicientia, alia austrum, alia septentrionem. XX. quod eorum Sacerdotes modo fungantur Sacerdotis officio, et sacrificium offerant, modo iidem fungantur officio Diaconi, et aliquando etiam Subdiaconi, ac Sacerdoti ministrent in Liturgia. XXI. quod in eadem mensa eodem die plures Sacerdotes diverso modo Liturgiam perficiant. XXII. quod in Festivitate Nativitatis Christi unus et idem sacerdos media nocte Liturgiam perficit, tum diluculo, ac demum circa tertiam aut quartam horam diei liturgiam rursus perficiat. XXIII. quod chirothecas ex animalium pellibus in manibus ferentes Archiepiscopi, et Papa incruentum Sacrificium offerant, et sancta dona manibus ita indutis tractent. En aliam calumniam. XXIV. quod hebdomadam *τυροφάγον* dissolvant, nempe *τὴν τῶν νηστειῶν προκαθάρσιμον*, carnem comedentes. Hæc sunt quæ Latinis objicit schismaticus iste homo, quæ verbis ipsius utens retuli.

VIII. Fol. 60. Opusculum septimum. Tit. *πρὸς τοὺς λατίνους λέγοντας τὸν θεῖον πέτρον ποιμένα τῶν ἀποστόλων καὶ μείζονα καὶ πρῶτον τῷ ἀξιώματι· διὸ καὶ τὸν πάπαν ἀξιοῦσι πρὸς πάσας τὰς ἐκκλησίας, τοιοῦτον εἶναι κατὰ τὸν ἀπόστολον πέτρον: λόγος ζ'.* Incipit: *ὅτι μὲν ὁ θειότατος πέτρος.*

IX. Fol. 62. Opusculum VIII. Tit. *τοῦ αὐτοῦ ματθαίου τοῦ παναρέτου κατὰ λατίνων. λόγος ή.* Tum in margine: *τοῦ βέκκου ὁμολογία.* Incipit: *εἶναι ταῦτα πάντα καὶ ἔτι ἕτερον εἰς τοιαύτην ἀτοπίαν φέρει τοῦ δόγματος.* In hoc opusculo agitur de processione Spiritus Sancti, et affertur confessio Fidei, cujus auctor ibi dicitur olim fuisse Beccus, nempe Veccus seu Beccus Patriarcha Constantinopolitanus, de quo Allatius in Græcia orthodoxa.

X. Fol. 64. Opusculum IX. Tit. *ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου μαξίμου, ἣν προφέρουσιν οἱ λατῖνοι ὑπὲρ τῆς συστάσεως τοῦ ἰδίου δόγματος. λόγος θ'.* Tum sequitur hic alius tit. *τοῦ ἁγίου μαξίμου· ἐκ της πρὸς μαρῖνον κύπρον* (sic) *πρεσβύτερον ἐπιστολῆς· ἧ ἡ ἀρχή· νόμῳ θείῳ κατὰ θεὸν εὐθυνόμενος.* Non video, quomodo vocari possit *λόγος*, seu *opusculum*. Nihil enim aliud est quam fragmentum epistolæ S. Maximi ad Marinum.

XI.

XI. Fol. 65. Opusculum X. Tit. ῥήσεις γραφικαὶ τῶν ἁγίων συλλεγεῖσαι παρὰ τȣ̃ ἀνοσιωτάτȣ βέκκȣ τȣ̃ χρηματίσαντος πατριάρχȣ κωνσταντινȣπόλεως· ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τȣ̃ διωγμȣ̃ τῶν ὀρθοδόξων, διὰ τὴν λατινικὴν αἵρεσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσαχθῆναι. συνήχθησαν δὲ παρ᾽ αὐτȣ̃ εἰς σύστασιν τȣ̃ πονηρȣ̃ δόγματος τῶν λατίνων· αἵτινες κατὰ τὴν εὐσεβῆ παράδοσιν τῆς ἐκκλησίας ϗ τὴν τῶν ἁγίων διάνοιαν ἐξεδόθησαν αἱ αὐταὶ ῥήσεις ϗ συνεβιβάσθησαν εἰς ἀνατροπὴν μὲν ϗ αἰσχύνην τȣ̃ πονηρȣ̃ βέκκȣ, σύστασιν δὲ τȣ̃ ὀρθȣ̃ δόγματος, παρὰ κοιαίστωρος ματθαίȣ ἀγγέλȣ τȣ̃ παναρέτȣ: λόγος ῑ: κεφ'. ά. Incipit: χρήσεις διάφοροι γραφικαὶ συλλεγεῖσαι εἰς ἀπόδειξιν τȣ̃ εἶναι τὸ πνεῦμα ϗ ἐκ τȣ̃ ὑȣ̃· μεθ' ἃς ἕτεραι χρήσεις καταστρωννύονται ἐν τῇ παρȣ́σῃ βίβλῳ εἰς ἀπόδειξιν τȣ̃ εἶναι τὸ πνεῦμα διὰ τȣ̃ ὑȣ̃ ἐκ τȣ̃ πατρός. Omitto cetera. Hunc puto esse verum titulum opusculi, post quem sequitur hic alius titulus: ματθαίȣ κοιαίστωρος ἀγγέλȣ τȣ̃ παναρέτȣ ἀντίῤῥησις κατὰ τῶν τȣ̃ βέκκȣ φλυαριῶν· ϗ συμβίβασις τῶν θείων ῥητῶν ἔς τε τὴν δόξαν τῆς ἐκκλησίας ϗ τὴν τῶν ἁγίων διάνοιαν. Incipit: ἀνόητε ἄνθρωπε· τί συγχέεις τὸ τῆς θεολογίας ἁπλȣ̃ν. In hoc longo opusculo afferuntur alternis verba Becci sub his verbis, ὁ βέκκος: et confutatio Matthæi Quæstoris sub his verbis: τȣ̃ παναρέτȣ ῥήσεις ἁγίων συλλεγεῖσαι παρὰ ματθαίȣ κοιαίστωρος ἀγγέλȣ τȣ̃ παναρέτȣ· κατὰ τῆς τῶν λατίνων κακοδοξίας ϗ ἡ ἐκ τȣ́των ἀπόδειξις τȣ̃ ὀρθȣ̃ δόγματος: λόγος ιά. Initium: ἐπιστολὴ θεοδωρήτȣ ἐπισκόπȣ κύρȣ πρὸς τὸν ἀντιοχείας ἰωάννην· γραφεῖσα etc. Nihil aliud est hoc opusculum quam collectio locorum ex Sanctis Patribus desumptorum, Theodoreto, Cyrillo, et aliis una cum Matthæi Quæstoris scholiis, in quibus probare conatur schismaticus homo Spiritum Sanctum ex Patre Filioque non procedere. Etsi adjecta sint ea verba in titulo λόγος ιά, non est tamen novum opusculum, sed continuatio decimi.

XII. Fol. 115. Opusculum undecimum. Tit. περὶ τῆς ἁγίας ϗ οἰκȣμενικῆς συνόδȣ, ἥτις ἀποκατέστησε τὸν φώτιον τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην εἰς τὸν θρόνον κωνςαντινȣπόλεως· ϗ διέλυσε τὰ σκάνδαλα τῶν δύο ἐκκλησιῶν τῆς παλαιᾶς ϗ νέας ῥώμης· ϗ τὸ ἅγιον σύμβολον ἐκύρωσε μένειν ϗ ἀναγινώσκεσθαι καθὼς ἐξέθεντο οἱ θεῖοι πατέρες ἐν ταῖς ἁγίαις ἑπτὰ συνόδοις· ἀπὸ τȣ̃ λόγȣ τȣ̃ βέκκȣ· ȣ̃ ἡ ἀρχή· ἦν ἂν μακάριον ἀληθῶς εἴγε τȣ̃ εὐαγγελίȣ κήρυγμα ἁπλȣ̃ν τε ϗ ἀνεξέταστον τῇ τȣ̃ χριστȣ̃ ἐκκλησίᾳ διέλαμπεν εἰς ἀεί: ιά. Incipit: ἐπεὶ γὰρ παρῆλθε μὲν τῶν ὧδε νικόλαος. Post folium 115. deest folium: ideoque hoc opusculum est mutilum. Absolvitur fol. 118.

XIII. Fol. 118. Opusculum XII. Tit. *ματθαίȣ κοιαίστωρος ἀγγέλȣ τȣ̃ πανωρέτȣ· πῶς κ̀ τίνα τρόπον κ̀ ἐν ποίοις χρόνοις ἐχωρίσθη ἡ ἐκκλησία τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης ἀφ' ἡμῶν· καὶ πῶς ἀπεκόπη τῶν διπτύχων κ̀ τῶν πρωτείων ἐστέρηται: λόγος ιβ'.* Incipit: *ἐν τῇ ἑβδόμῃ συνόδῳ, πάπας ῥώμης ἦν ἀδριανός.*

XIV. Fol. 119. Opusculum XIII. Tit. *τȣ̃ αὐτȣ̃· ἀνασκευὴ τῶν συλλογισμῶν τῶν λατινων δἰ ὧν συλλογίζονται ὅτι κ̀ ἐκ τȣ̃ ὑιȣ̃ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται· ἐπεὶ κ. τ. λ. λόγος. ιγ'.* Incipit: *οἱ τοῖς ἀριστοτελικοῖς μεγαλαυχȣ̃ντες συλλογισμοῖς.*

XV. Fol. 122. Opusculum XIV. Tit. *λόγος ιδ'. ἀγγέλȣ τȣ̃ πανωρέτȣ πρὸς λατίνων διάλεξις.* Incipit: *ἤρετό με τῶν λατίνων τις τάξεως τῶν φρα κηρύκων.* Refert dialogum ab ipso habitum cum quodam Theologo ordinis Prædicatorum de primatu Papæ.

XVI. Fol. 124. Opusculum XV. Titulus est nimis longus: itaque prima et postrema ejus verba tantum exscribo. *Ἰωάννȣ πάπα ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην φώτιον πεμφθεῖσα διὰ τοποτηρητῶν... εὑρέθη δὲ ἡ τοιαύτη ἐπιστολὴ ἐν βιβλίῳ ἁγιωρειτικῷ τῆς μονῆς τȣ̃ βατοπεδίȣ· εὑρέθη κ̀ ἐνταῦθα ἐν τῇ κωνσταντινȣπόλει ἐν βιβλίῳ παλαιῷ: ιέ.* Tum alius titulus: *ἐπιστολή.* Incipit: *ἰωάννης ἐπίσκοπος δȣ̃λος τῶν δȣ́λων τȣ̃ θεȣ̃· φωτίῳ τῷ αἰδεσιμοτάτῳ κ̀ καθολικῷ ἀδελφῷ, πατριάρχῃ κωνσταντινȣπόλεως χάριν ἄνωθεν πρὸς ἔργα σωτηριώδη. Ουκ ἀγνοεῖν συμβαίνει ἡμᾶς ὥς τινες.*

XVII. Fol. 125. Opusculum XVI. Tit. *ἐκ τῶν κανόνων τῆς ἁγίας κ̀ οἰκȣμενικῆς ταύτης συνόδȣ· ἀπὸ τȣ̃ νομοκανόνȣ ληφθέντων ὧν ἡ ἐπιγραφὴ ἐν τῷ νομοκανόνῳ ἔχει καθὼς προεγράφη ἐν τῇ τȣ̃ πάπα ἰωάννȣ ἐπιστολῇ. κανὼν ά. ις'.* Incipit: *ὥρισεν ἡ ἁγία κ̀ οἰκȣμενικὴ σύνοδος αὕτη· ὥστε εἴ τινες τῶν ἐξ ἰταλείας* (sic) *κληρικῶν* etc.

XVIII. Fol. 125. Opusculum XVII. Tit. *ἀπὸ τῆς ἀποκαλύψεως τȣ ἁγίȣ ἰωάννȣ τȣ̃ θεολόγȣ· ὅπερ προφέρȣσιν οἱ λατῖνοι, εἰς σύστασιν τȣ̃ ἰδίȣ δόγματος· ὅτι κ̀ ἐκ τȣ̃ ὑιȣ̃ ἐκπορεύεται τὸ ἅγιον πνεῦμα: λόγος ιζ'.* Incipit: *καὶ ἔδειξέ μοι ποταμὸν καθαρόν.* Post locum Apocalypsis sequitur scholium *ἀγγέλȣ τȣ̃ πανωρέτȣ*, quod incipit: *κ̀ ἐκ τȣ́τȣ τȣ̃ ῥητȣ̃, τῶν λατίνων οἱ σοφοὶ ῥακιοσυρραπτάδαι* etc.

XIX. Fol. 126. Opusculum XVIII. Tit. *ἕτερον ἐκ τῶν λατίνων προφερόμενον τȣ̃ ἀποστόλȣ, ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς θεσσαλονικεῖς δευτέρας· ὅτι ἐκ τȣ̃ ὑιȣ̃ τὸ πνεῦμα: λόγος. ιή.* Incipit: *καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος* etc. Tum sequitur *τȣ̃ πανωρέτȣ* scholium incipiens: *τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον λεγεται κ̀ πνεῦμα θεȣ̃.*

XX. Fol. 127. Opusculum XIX. Tit. ματθαίȣ κοιαίστωρος ἀγγέλȣ τȣ͂ πανα ρέτȣ περὶ τȣ͂ ζέȣ ὕδατος· κατὰ τίνα τρόπον ἐν τοῖς θέιοις μυστηρίοις ἐισβάλλεται· μεμψαμένȣ τȣ͂το τινὸς ἐπισκόπȣ λατίνων. λόγος ιθ'. Incipit: οἱ φῶρες προσεγκαλȣ͂σιν, νῦν ἐστιν ἐιπεῖν· σίμων γάρ τις ἐπίσκοπος τȣ͂ περὶ τὸν πορθμὸν τῆς σικελίας πολιχνίȣ τȣ͂ ὀνομαζομένȣ ῥηγίȣ, μέμψιν ἐπάγων κατὰ τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας, ἤρετο διὰ ποῖον τρόπον ζέον ὕδωρ etc.

XXI. Fol. 128. Opusculum XX., cujus finis deest. Tit. ματθαίȣ κοιαίστωρος ἀγγέλȣ τȣ͂ πανάρετȣ· πότε ἰσοδυναμεῖ ἡ ΔΙΑ' τῇ ΕΚ ἐπὶ τῆς θεολογίας· καὶ πότε ȣ̓κ ἰσοδυναμεῖ. λόγος κ'. Incipit: ὅτε ἡ ΔΙΑ' μόνη ἐπὶ τῆς θεολογίας εὑρίσκεται. Postrema quæ supersunt verba, sunt hæc: ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας κύριλλος.

Omnia hæc opuscula inedita esse arbitror; nec vero digna quæ edantur.

C X X X I.

Codex chartaceus, in 12mo, constans chartis 227, scriptus seculo XVII. a pag. 5. ad paginam 186. manu aliquanto vetustiore; in aliis vero chartis manu recentiore.

I. In primis 4. chartis narratio quædam legitur ex Herontico desumpta, et incipiens: διηγήσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς θεονᾶς περὶ τȣ͂ ἀββᾶ μαρκέλλȣ.

II. Pag. 5. Titulus: διάταξις, μοναχικός (sic). Initium: δύνοντος τȣ͂ ἡλίȣ κάθισον ἐν τῷ κελλίῳ σȣ ἡσύχως·

III. Pag. 16. Tit. εὐχὴ ἐις τὸν κύριον ἡμῶν ἰησȣ͂ν χριστὸν· διὰ στίχων κατὰ αβ'. Initium: ἀνέικαστε μακρόθυμε χριστὲ μȣ, σύγγνωθί μȣ. Sequuntur deinceps aliæ orationes ordine pariter alphabetico compositæ.

IV. Pag. 24. Tit. γρηγορίȣ τȣ͂ θεολόγȣ· ἀκροστιχοί. Initium: ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποιȣ͂ θεόν. Tum sequuntur aliæ quoque orationes ordine Alphabetico digestæ.

V. Pag. 32. Tit. θρῆνος τȣ͂ ἀββᾶ ἡσαΐȣ. Initium: οὐαί σοι ψυχὴ ἁμαρτάνȣσα μετὰ τὸ ἅγιον βάπτισμα.

VI. Pag. 34. *b.* Deest nomen auctoris. Tit. πρός τινα μονάσαντα ἄῤῥωστον· καὶ ἀποβάλλεσθαι τὸ σχῆμα μετὰ τȣ͂ ὑγιᾶναι σκεπτόμενον. Initium: τάχα ȣ̓͂τε σε μοναχόν.

VII. Pag. 36. *b.* Tit. ἀπόκρισις πρὸς ἀδελφόν. Initium: ἀδελφὸς ἦλθεν πρὸς τὸν μέγαν ἡσαΐαν καὶ λέγει αὐτῷ· εὖξαι ὑπὲρ ἐμȣ͂ ἀββᾶ. Absolvitur pag. 46. Tum sequuntur quatuor fragmenta S. Joannis Chrysostomi.

VIII. Pag. 53. *b.* Tit. τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν συμεὼν τȣ̃ νέȣ θεολόγȣ· περὶ ἀρχῆς βίȣ· λίαν ἐπωφελȣ̃ς κ̉ σωτηρίȣ· ἁρμοζȣ́σης τοῖς ἄρτι τῷ κόσμῳ ἀποτασσομένοις· κ̉ πρὸς τὸν μοναδικὸν ἀποτρέχȣσι βίον· κ̉ διδασκαλία εἰς ἀρχαρίȣς λυσιτελεστάτη. Initium: πᾶς ἄνθρωπος ἀδελφοὶ, ὅστις τῷ κόσμῳ κ̉ τοῖς ἐν κόσμῳ ἀποταξάμενος. Opus nondum editum. Memorat Allatius inter ejus opera num. XXVI. pag. 153. *de Simeonibus*. Absolvitur pag. 73. Tum sequuntur nonnulla brevia fragmenta sine ullo ordine congesta.

IX. Pag. 106. Tit. τȣ̃ ἁγίȣ ἀναστασίȣ τȣ̃ σιναΐτȣ: — Ἐρώτησις. Initium: πόθεν ἡ ψυχὴ τȣ̃ ἀνθρώπȣ πολλάκις λαλεῖ τινὰς ἔνδον λογισμȣ̀ς. Postea sequitur Ἀπόκρισις.

X. Pag. 120. Narratio apocrypha, et insulsa. Titulus: ἀνάμνησις περὶ τȣ̃ ἄθωνος ὄρȣς. τὰ λεγόμενα πάτρια· κ̉ πῶς ἐλθόντος τῆς ὑπεραγίας θεοτόκȣ· πρὶν τῆς τελευτῆς αὐτῆς. Initium: μετὰ τὴν ἀνάληψιν τȣ̃ μεγάλȣ θεȣ̃ κ̉ σωτῆρος ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃.

XI. Pag. 126. Tit. τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ λόγος περὶ ψυχῆς ῥαθυμȣ́σης etc. Initium: ψυχὴ μὴ κατάπιπτε· μὴ θλίβȣ.

XII. Pag. 149. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως τȣ̃ χρυσοστόμȣ λόγος εἰς τὸν μάταιον βίον τȣ̃τον· πρὸς ὠφέλειαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν: κύριε εὐλόγησον. Initium: ὅσοι τὰ τȣ̃ βίȣ μάταια. Hæc oratio edita est inter opera S. Ephræm Syri, qui est ejus auctor.

XIII. Pag. 171. *b.* Titulus: λόγος τȣ̃ ἁγίȣ ἰσαὰκ, ὠφέλιμος: εὐλόγησον πάτερ. Initium: πρὸ πάντων φοβȣ̃ τὸν θεὸν κ̉ μνημόνευε τȣ́τȣ πάντοτε.

XIV. Pag. 176. Tit. διδασκαλία ἐπίτομος κ̉ πάνυ ὠφέλιμος· ἐκτεθεῖσα παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων. Initium: ἡ τῶν ἀληθινῶν χριστιανῶν πίστις. Pag. 186. in fine hujus opusculi calligraphus hæc adnotavit: εὔχεσθε κ̉ ὑπὲρ ἐμȣ̃ διὰ τὸν κύριον: γεροντίȣ μοναχȣ̃· κ̉ ἐλαχίστȣ: τέλος. Quæ sequuntur recentiore manu scripta ex Gerontico exscripta sunt.

C X X X I I.

Codex chartaceus, in folio, scriptus seculo XVII, constans chartis 194.

Continet Florilegium, seu collectionem sententiarum e Sacris Bibliis, ac Sanctis Patribus. Pag. 1. Tit. + ἀποφθέγματα προφητῶν κ̉ ἁγίων πατέρων. Initium: εὐλογεῖ με ὁ λαος ȣ̃τος τῷ στο-

στόματι αὐτῶν. Fragmenta autem, quibus contextum est hoc florilegium, sunt eorum qui sequuntur, nimirum Sacrorum Scriptorum: tum constitutionum Apostolicarum, Chrysostomi, Cyrilli Jerosolymitani, Marci Monachi, S. Maximi, S. Basilii, Isidori Pelusiotæ, Cyrilli Alex., Nili Monachi ἐκ τȣ̃ πρὸς ἀγάθινον μοναχόν, Nicephori Archiep. Constantinopolitani ἐκ τȣ̃ κατὰ εἰκονομάχων, Gregorii Theologi, Nili Monachi ἐκ τῶν πρὸς εὐκάρπȣ μοναχȣ̃, et ἐκ τȣ̃ κατὰ ματθαῖον, Joannis Climaci, Dionysii Areopagitæ, Theodoreti, Athanasii ἐκ τῶν ἐρωτήσεων, Serini (Σερίνȣ), Josephi ἐκ τῶν μακαβαϊκῶν, Diadochi ἐκ τῶν ἀσκητικῶν, Eusebii Pamphili ἐκ τȣ̃ πρὸς μαρῖνον (pag. 28.), Gregorii Nysseni ἐκ τȣ̃ εἰς τὸ πάτερ ἡμῶν, Palladii ἐκ τȣ̃ βίȣ τȣ̃ χρυσοςόμȣ, Clementis ἐκ τῶν περὶ ἐλεημοσύνης, Nemesii ἐπισκόπȣ ἐμέσης περὶ προνοίας, Epiphanii, Nemesii Episcopi ἐκ τȣ̃ περὶ φιλανθρώπȣ, S. Epiphanii περὶ τῶν δώδεκα λίθων τῶν ἐν τῷ λογίῳ τȣ̃ ἱερέως ἐμπεπηγμένων (pag. 77, ubi affertur explicatio omnium duodecim Lapillorum ex ipso Epiphanio), et ἐκ τȣ̃ λειvοταρίȣ (pag. 93).

In postrema pagina exscriptor hæc adnotavit: τὸ παρὸν θεῖον κ̀ ἱερὸν βιβλίον ἐγράφη διὰ χειρὸς κᾀμȣ̃ τȣ̃ τάλανος κ̀ εὐτελȣ̃ς ἰωσὴφ, ἀρχιερέως τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως νέων πατρῶν.... ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκȣ οἰκονομίας 1652.

CXXXIII.

Codex chartaceus, in quarto, exaratus seculo XVII, constans chartis 402.

I. Continet homilias 37. habitas totidem Dominicis diebus. Earum auctor nusquam nominatur: sed videtur esse Theodorus ille Diaconus qui postea nominatur pag. 313. Codex sic incipit: εἶπεν ὁ κυριος· πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κᾀγὼ etc. usque ad ȣ̓ρανοῖς. Initium homiliæ: εἰς μαρτύριον προτρέπει τȣ̀ς μαθητὰς ὁ χριστὸς, κ̀ τὰς καρδίας τȣ́των παρασκευάζει κ̀ διανιστᾷ πάντων καταφρονεῖν τῶν μελλόντων συμβαίνειν αὐτοῖς δεινῶν τε κ̀ δυσχερῶν.

II. Pag. 313. Undecim aliæ homiliæ quæ hic vocantur Synaxaria, in undecim Evangelia *matutina*. Tit. τὰ παρὰ τȣ̃ λογιωτάτȣ μεγάλȣ σακελαρίȣ τȣ̃ κυρȣ̃ θεοδώρȣ διακόνȣ, τȣ̃ μελιτηνιώτȣ, Συναξάρια ἐκτεθειμένα εἰς τὰ ἕνδεκα εὐαγγέλια, κ̀ ἀφηγȣμενα ὡς ἐν ἐπιτόμῳ μετὰ τινῶν ἐπιστασιῶν μίαν ἑκάστȣ αὐτῶν διήγησιν.

σιν· Εὐαγγελίȣ τȣ̃ πρώτȣ ἑωθινȣ̃. Initium: τῆ παρȣ́σῃ δὲ κυριακῆ ἀναγινώσκεται τὸ πρῶτον ἑωθινὸν εὐαγγέλιον, ὅπερ ὁ θειότατος ματθαῖος διέξεισιν· ὡς τελώνης ὤν. Reliquæ homiliæ inscribuntur: Συναξάριον τȣ̃ γ ἑωθινȣ̃ εὐαγγελίȣ, et συναξάριον τȣ̃ δ' ἑωθινȣ̃ εὐαγγελίȣ: et ita deinceps. Vide Fabricium vol. 9. Biblioth. græc. pag. 198.

III. Pag. 383. Epitome Divinorum Dogmatum: eodem fortasse auctore. Tit. θείων δογμάτων ἐπιτομή: προοίμιον. Initium: γλυκὺ μὲν εἶναι τὸ μέλι πᾶσιν ἀνθρώποις δοκεῖ ϗ συγκρίσεως δίχα.

CXXXIV.

Codex, in quarto, chartaceus, constans chartis 481, scriptus ab Antonio Sicano seculo XVII, mendis plenus. Desunt initio tres chartæ: constat e duobus codicibus, quorum primus absolvitur pag. 26.

I. Primus codex continet preces variis occasionibus recitandas, sed lingua græca vulgari scriptas. Pag. 2. salutatio Angelica sic legitur: χαῖρε κεχαριτωμένη μαρία· ὁ κύριος μετὰ σȣ̃· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ· ϗ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σȣ, ὅτι σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Pag. vero 18. et seqq. inseritur brevis expositio symboli Apostolorum, et Orationis Dominicæ, ac salutationis Angelicæ. In fine additur: + χεὶρ ἀντωνίȣ σικανȣ̃.

II. Alter codex incipit pag. 28. Continet 27. Sermones Alberti Marini Chii lingua græca vulgari. Primi Sermonis titulus: τȣ̃ ταπεινȣ̃ ἱερομονάχȣ ἀλβέρτȣ μαρίνȣ τȣ̃ χίȣ ϗ φιλοσόφȣ· λόγος εἰς τὴν σάρκωσιν τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃. Textus sermonis est. Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον· ϗ τȣ̃ ἀπ' αἰῶνος μυστηρίȣ ἡ φανέρωσις ὁ ὑὸς τȣ̃ θεȣ̃, ὑὸς τῆς παρθένȣ γίνεται· ϗ γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. διὸ σὺν αὐτῷ τῆ θεοτόκῳ βοήσωμεν· χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ κύριος μετὰ σȣ̃. Initium autem sermonis est: τέσσαρα θαύματα τȣ̃ θεȣ̃ ἀδελφοί. Absolvitur pag. 42.

III. Post pag. 42. deest charta in qua scriptum erat initium secundi sermonis, qui inscribebatur, ut constat ex indice sermonum: εἰς τὴν πρώτην κυριακὴν τῶν χριστȣ̃ γενεθλίων: et absolvitur pag. 56.

IV. Pag. 57. Tit. λόγος διδασκαλικὸς τȣ̃ αὐτȣ̃, εἰς τὸ εὐαγγέλιον πρὸ τῶν φώτων κυριακῆς. Textus incipit: ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος. Sermo incip. ἡ ἁγία ἐκκλησία, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ

ἐν τῷ

ἐν τῷ αἵματι τȣ̃ ἐσταυρωμένȣ χριστȣ̃, ὡς μία μέλισσα τριγυρίζει ὅλα τὰ ἄνθη τῆς θείας γραφῆς.

V. Pag. 75. Titulus: ✝ λόγος τȣ̃ ἀλβέρτȣ ἱερομονάχȣ ϗ διδασκάλȣ εἰς τὴν ἁγίαν βάπτησιν τȣ̃ κυρίȣ ϗ θεȣ̃ ϗ σωτῆρος ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃. Textus incipit: ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένȣ σȣ κύριε. Sermo incipit: πρὶν ὁ θεὸς ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ να κατεύει εἰς τὴν γῆν· δὲν ἐδυνήθησαν οἱ ἄνθρωποι.

VI. Pag. 84. Tit. λόγος τȣ̃ ταπεινȣ̃ ἱερομονάχȣ ϗ διδασκάλȣ ἀλβέρτȣ μαρινȣ τȣ̃ χίȣ· εἰς τὴν κυριακὴν μετὰ τὰ φῶτα. Textus incipit: δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν. Sermo inc. τρία πράγματα ἔχει ὁ θεὸς ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ.

VII. Pag. 105. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ λόγος εἰς τὰς ἕνδεκα κυριακὰς τȣ̃ λȣκᾶ. Textus: ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν, etc. Sermo inc. ἄβυσσος λέγεται ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ τὰ θελήματα ϗ ἀπόκρυφα κρυσήματα τȣ̃ θεȣ̃.

VIII. Pag. 115. Tit. ✝ τȣ̃ αὐτȣ̃ λόγος· εἰς τὰς ιβ' κυριακὰς τȣ̃ λȣκᾶ. Textus: ὁ τρόπος τȣ̃ βιȣ μȣ αἰσχρὸς etc. Sermo incip. ἡ ἁμαρτια ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ ἐν τῷ αἵματι τȣ̃ ἐσταυρωμενȣ χριστȣ̃· ἐπειδὴ γίνεται ἐναντίον τȣ̃ θεȣ̃· τȣ̃ ὁποίȣ ἡ ἀγαθωσύνη εἶναι ἄπειρος ϗ αἰώνιος.

IX. Pag. 108. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ εἰς τὰς ιγ' κυριακὰς τȣ̃ λȣκᾶ. Textus incipit: τὸ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς θεότητος εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν etc. Sermo: ὁ ἠσαΐας ὁ προφήτης· ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ ἐν τῷ αἵματι τȣ̃ ἐσταυρωμένȣ· ἴδε κατὰ πνεῦμα τὸν θεὸν καθήμενον εἰς ἕνα ὑψηλὸν θρόνον.

X. Pag 140. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ λόγος· εἰς τὰς ιε' κυριακὰς τȣ̃ λȣκᾶ. Textus incipit: τὸν διεσπαρμένον μȣ νȣ̃ν συνάγαγε κύριε etc. Sermo: δύο δυνάμεις ἔχει ὁ ἄνθρωπος ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ ἐν τῷ αἵματι τȣ̃ ἐσταυρωμένȣ χριστȣ̃.

XI. Pag. 151 Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ λόγος περὶ προσευχῆς. Sine textu. Initium sermonis: ἡ προσευχὴ, ἀδελφοὶ, εἶναι ἀνάβασις τῆς ψυχῆς.

XII. Pag. 157. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ περὶ τȣ̃ νόμȣ κυρίȣ. Incipit sermo sine textu: ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀδελφοὶ ἐν τῷ αἵματι τȣ̃ ἐσταυρωμενȣ χριστȣ̃.

XIII. Pag. 164. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃· εἰς τὸ πάτερ ἡμῶν. Textus: πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ȣ̓ρανοῖς et reliqua usque ad finem orationis Dominicæ. Sermo incipit: πάτερ ἡμῶν τῶν χριστιανῶν· ὁ ὁποῖος εἶσαι εἰς τȣ̀ς ȣ̓ρανȣ̀ς.

XIV. Pag. 174. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ περὶ ἀγάπης. Textus incipit: ὁ ἐκ μὴ ὄντων παραγαγὼν etc. Sermo: οἱ μανιχαῖοι ἄνθρωποι κακόδοξοι.

XV.

XV. Pag. 184. Tit. τῦ αὐτῦ ἕτερος λόγος περὶ ἀγάπης. Textus incipit: ὁ στερεώσας καταρχὰς τὺς ὐρανὺς etc. Sermo: ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἀδελφοί.

XVI. Pag. 197. Tit. εἰς τὴν ὕψωσιν τῦ σταυρῦ· σεπτεμβρίῳ ιδ'. Textus incipit: δεῦτε πιστοὶ τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσωμεν. Sermo: ἀσχυρώμεσθεν ὅλοι εἰς τὸν κύριον ἀδελφοί.

XVII. Pag. 206. Tit. λόγος κ̀ διδασκαλία τῦ ταπεινῦ ἱερομονάχυ κ̀ διδασκάλυ ἀλβέρτυ μαρίνυ τῦ χίυ· λεγόμενος εἰς τὴν κυριακὴν τῦ τελώνυ κ̀ τῦ φαρισαίυ. Textus incipit: μὴ προσευξώμεθα φαρισαϊκῶς ἀδελφοὶ etc. Sermo incipit: ἀναγινώσκομεν σήμερον εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀδελφοὶ ἀγαπητοί.

XVIII. Pag. 234. Tit.... ἀλβέρτυ μαρίνυ τῦ χίυ· εἰς τὴν κυριακὴν τῦ ἀσώτυ· λογος β'. Textus incipit: σὲ κύριε τὸν ὄντα ἐν πάσῃ τῇ κτίσει. Sermo: ὁ δεσπότης χριστὸς, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ ἐν τῷ αἵματι τῦ χριστῦ.

XIX. Pag. 255 Tit. τῦ ταπεινῦ.... ἀλβέρτυ μαρίνυ τῦ χίυ· εἰς τὴν β' παρυσίαν. Textus incipit: ἰδὺ ἡμέρα ἔρχεται. Sermo: ἡ ἁγία ἐκκλησία ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ μετὰ δύο τρόπυς ἀνακαλεῖ ἡμᾶς εἰς τὴν μετάνοιαν. In fine amanuensis addit: χεὶρ ἀντωνίυ σικανῦ.

XX. Pag. 280. Tit. εὐχὴ τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπυ αὐγυστίνυ. Incipit: ὦ γλυκύτατε κύριε ἰησῦ χριστὲ ἀληθινὲ θεὲ· ὁ ὁποῖος ἐπέμφθης.

XXI. Pag. 284. Tit. λόγος τῦ... ἀλβέρτυ μαρίνυ τῦ χίυ· εἰς τὴν πρώτην κυριακὴν τῶν ἁγίων νηστειῶν. Textus incipit: μωσῆς ὁ θεσπέσιος διὰ νηστείας etc. Sermo: ὁ θεῖος μωυσῆς ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ ἐν αἵματι τῦ ἐσταυρωμένυ χριστῦ· ἠξιώθη ἵνα λαλήσει μετὰ τῦ θεῦ.

XXII. Pag. 311. Tit. λόγος διδασκαλικὸς τῦ ταπεινῦ ἱερομονάχυ κ̀ φιλοσόφυ ἀλβέρτυ μαρίνυ τῦ χίυ· εἰς τὴν δευτέραν κυριακὴν τῶν ἁγίων νηστειῶν. Textus incipit: τὴν πνευματικὴν ἀδελφοί. Sermo: δύο νηστείας ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ ἀναφέρει πρὸς ἡμᾶς ἡ ἁγία ἐκκλησία εἰς αὐτὸ τὸ τροπάριον. In hoc Sermone agit auctor de Sacramentis hoc ordine. Pag. 313. περὶ τῦ ἁγίυ βαπτίσματος. Pag. 316. περὶ τῦ ἁγίυ χρίσματος. Pag. 316. a tergo: περὶ τῆς ἁγίας μετανοίας. Pag. 317. περὶ τῆς ἁγίας κοινωνίας. Pag. 321. ἡ ἁγία χειροτονεία τῦ ἱερέως. Pag. 321. a tergo: τὸ ὕστερον χρίσμα.

XXIII. Pag. 328. Tit. εἰς τὴν τρίτην κυριακὴν τῶν νηστειῶν λόγος. Troparium incipit: σήμερον γίνεται χαρὰ etc. Sermo: ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἀδελφοὶ ἀγαπητοί.

XXIV. Pag. 360. Tit. τῦ ταπεινῦ ἱερομονάχυ κ̀ διδασκάλυ ἀλβέρ-

ἀλβέρτȣ μαρίνȣ τȣ̃ χίȣ· λόγος εἰς τὸν μέγαν βασίλειον ϗ εἰς τὴν περιτομὴν τȣ̃ χριστȣ̃. Troparium incipit: δεῦτε τȣ̃ δεσπότȣ etc. Sermo: ὁ δεσπότης χριστὸς ἀδελφοὶ κατὰ τὰς δύο φύσεις.

XXV. Pag. 367. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ λόγος· εἰς τὴν τετάρτην κυριακὴν τῶν νηστειῶν. Troparium incipit: δεῦτε ἐργασώμεθα. Sermo: ἡ ἁγία ἐκκλησία, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ ἐν τῷ αἵματι τȣ̃ χριστȣ̃· λέγεται ἀμπελὼν τȣ̃ κυρίȣ.

XXVI. Pag. 381. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ λόγος εἰς τὴν ὁσίαν μαρίαν τὴν αἰγυπτ... Incipit sine tropario sic: ἦτον ἕνας ἀναχωρήτης γέροντας εἰς τὰ μοναστήρια τῆς παλαιστίνης ὀνόματι ζωσιμᾶς.

XXVII. Pag. 405. Tit. λογος διδασκαλικὸς· τȣ̃ ταπεινȣ̃... ἀλβέρτȣ μαρίνȣ τȣ̃ χίȣ· εἰς τὴν σταύρωσιν τȣ̃ κυρίȣ ϗ θεȣ̃ ϗ σωτῆρος ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃. Troparium incipit: σήμερον κρέμαται ἐπὶ ξύλȣ etc. Sermo: ἡ ἁγία ἐκκλησία ἀδελφοὶ ἀγαπητοί.

XXVIII. Pag. 452. Tit. ✝ τȣ̃ ταπεινȣ̃... ἀλβέρτȣ μαρίνȣ τȣ̃ χίȣ εἰς τὴν ὀγδόην ἀπὸ τȣ̃ πάσχα. Textus Euangelii: τῶν θυρῶν κεκλεισμένων etc. Sermo incipit: ἀναγινώσκομεν ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ εἰς τὸ σημερινὸν εὐαγγέλιον.

XXIX. Pag. 467. Tit. λόγος τȣ̃... ἀλβέρτȣ μαρίνȣ τȣ̃ χίȣ· εἰς τὸν ἅγιον νικόλαον. Troparium incipit: ἱεραρχῶν τὴν καλλονὴν ϗ τῶν πατέρων κλέος. Sermo: οἱ παλαιοὶ πατέρες ὦ ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ ἐν τῷ αἵματι τȣ̃ ἐσταυρωμένȣ χριστȣ̃· ἐτίμησαν πολλὰ τὸν ἀρχιερέαν ἀαρὼν ὅτι ἐκεῖνος ἦτον ἡ ἀρχὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱερωσύνης.

VITÆ SANCTORUM.

C X X X V.

Codex membraneus, in folio, constans foliis 200, *scriptus seculo XI. Erat Monasterii* τῶν στροφάδων.

Continet Vitas Sanctorum Septembris, quarum index a calligrapho ipso scriptus est folio primo.

I. Fol. 2. Tit. μηνὶ σεπτεμβρίῳ· ά: βίος ϗ πολιτεία τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν συμεων τȣ̃ στυλίτȣ: εὐλόγησον πάτερ. Initium: συμεώνην τὸν πάνυ· τὸ μέγα θαῦμα τῆς οἰκȣμένης ἴσασι μὲν πάντες οἱ τῆς ῥωμαίων ἡγεμονίας ὑπήκοοι. Lege Fabricium vol. 9. p. 142.

II.

II. Fol. 15. *b*. In marg. *μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς β'*. Tit. + *τȣ̃ ἁγίȣ κ ἐνδόξȣ μάρτυρος τȣ̃ χριστȣ̃ μάμαντος: κύριε εὐλόγησον*. Initium: *μάμας ὁ μέγας ȣ̂τος τȣ̃ χριστȣ̃ μάρτυς*. Lege Fabricium vol. 9. pag. 108.

III. Fol. 23. *b*. In marg. *μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς γ'*. Tit. + *ἄθλησις τȣ̃ ἁγίȣ ἱερομάρτυρος· ἀνθίμȣ ἐπισκόπȣ νικομηδίας*. Initium: *τίς ȣ̓κ οἶδε τὴν νικομήδȣς*. Lege Fabricium vol. 9. p. 55.

IV. Fol. 28. *b*. In marg. + *μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς δ'*. Tit. + *ἄθλησις τȣ̃ ἁγίȣ ἱερομάρτυρος βαβύλα ἐπισκόπȣ ἀντιοχείας*. Initium: *νȣμεριανȣ̃ τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα παρὰ πατέρων ἐκδεξαμένȣ*. Lege Fabricium vol. 9. pag. 59.

V. Fol. 34. *b*. In marg. *μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς ς'*. Tit. + *διήγησις περὶ τȣ̃ γενομένȣ θαύματος τȣ̃ ἀρχιστρατήγȣ μιχαὴλ· ἐν χώναις*. Initium: *καὶ τὸ περὶ τῶν ἄλλων ἁγίων διεξιέναι*. Lege Fabricium vol. 9. pag. 57.

VI. Fol. 39. *b*. Tit. + *τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ· κ αὖθις εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἀσωμάτων· κ ἁγίων ἀγγέλων κ ἀρχαγγέλων*. Initium: *ἀγγέλȣς ἐγκωμιάζειν χρή*.

VII. Fol. 41. *a*. In marg. + *τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ*. Tit. + *ἕτερον ὑπόμνημα εἰς τȣ̀ς ἀσωμάτȣς*. Initium: *οὐκ εἰκῆ τοῖς ἀγγέλοις πανηγυρίζομεν*.

VIII. Fol. 42. *a*. In marg. + *τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ*. Tit. + *ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων· εὐδοξίȣ· ῥωμύλȣ· ζήνωνος· κ μακαρίȣ*. Initium: *τραϊανȣ̃ τȣ̃ δυσσεβȣ̃ς*. Lege Fabricium vol. 9. p. 75.

IX. Fol. 47. *b*. In marg. *μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τας ζ'*. Tit. + *ἄθλησις τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος σώζοντος*. Initium: *μαξιμιανȣ̃ τῆς κιλικίας ἡγεμονεύοντος*. Lege Fabric. vol. 9. pag. 145.

X. Fol. 50. *μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς θ'*. Tit. + *μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος σευηριανȣ̃: εὐλόγησον πάτερ*. Initium: *λικιννίȣ τȣ̃ δυσσεβȣ̃ς*. Lege Fabric. vol. 9. pag. 141.

XI. Fol. 55. *μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς ι'*. Tit. + *μαρτύριον τῶν ἁγίων γυναικῶν· μηνοδώρας· μητροδώρας· κ νυμφοδώρας: εὐλόγησον πάτερ*. Initium: *οὐδὲ γυναιξὶν ȣ̓δὲ κόραις*. Lege Fabric. vol. 9. pag. 124.

XII. Fol. 60. *μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς ια'*. Tit. + *βίος κ πολιτεία τῆς ὁσίας θεοδώρας τῆς ἐν ἀλεξανδρείᾳ*. Initium: *ζήνων μὲν ἤδη*. Lege Fabric. vol. 9. pag. 146.

XIII. Fol. 69. *b*. *μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς ιβ'*. Tit. + *ἄθλησις τȣ̃ ἁγίȣ ἱερομάρτυρος· αὐτονόμȣ*. Initium: *τῆς ἴσης ἀτοπίας εἶναι νομίζω*. Lege Fabric. vol. 9. pag. 59.

XIV. Fol. 72. *b*. *μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς ιγ'*. Tit. + *ἄθλησις*

τῶ ἁγίου κορνηλίου τῶ ἑκατοντάρχου: εὐλόγησον πάτερ. Initium: μετὰ τὴν σωτήριον. Lege Fabric. vol. 9. pag. 68.

XV. Fol. 79. b. μηνὶ τῷ αὐτῷ· εἰς τὰς ιέ. Tit. + ἄθλησις τῶ ἁγίου μάρτυρος νικήτα: εὐλ. πάτερ. Initium: νικητικοὺς ἀγῶνας. Lege Fabric. vol. 9. pag. 127.

XVI. Fol. 83. μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς ις'. Tit. + μαρτύριον τῆς ἁγίας κὶ πανευφήμου μάρτυρος· εὐφημίας: εὐλ. πάτερ. Initium: διοκλητιανῶ τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα. Lege Fabric. vol. 9. pag. 76.

XVII. Fol. 91. b. μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς ιζ'. Tit. + ἄθλησις τῶν ἁγίων γυναικῶν· σοφίας· κὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς· πίστεως· ἐλπίδος· κὶ ἀγάπης: εὐλ. Initium: μετὰ τὸ διαγγελθῆναι. Lege Fabric. vol. 9. pag. 143.

XVIII. Fol. 98. b. μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς ιθ'. Tit. + τῶν ἁγίων μαρτύρων τροφίμου· σαββατίου· κὶ δορυμέδοντος: εὐλ. Initium: πρόβου τῶ δυσσεβοῦς. Lege Fabr. vol. 9. pag. 151.

XIX. Fol. 105. b. μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς κ'. Tit. + τῶ ἁγίου κὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος εὐσταθίου, κὶ τῆς συνοδίας αὐτῶ. εὐλ. Initium: τραϊανῶ τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος. Lege Fabric. vol. 9. pag. 77.

XX. Fol. 123. b. μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς κβ'. Tit. + ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα τῶ χριστῶ φωκᾶν: εὐλ. πάτερ. Initium: ἱερὸς μὲν κὶ θεσπέσιος. Lege Fabric. vol. 9. pag. 136.

XXI. Fol. 127. μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς κδ'. Tit. + ἄθλησις τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος· κὶ ἀποστόλου θέκλης: εὐλ. πάτ. Initium: ἄρτι τῶ μεγάλου. Lege Fabric. vol. 9. pag. 146.

XXII. Fol. 137. μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς κέ. Tit. + βίος κὶ πολιτεία τῆς ὁσίας εὐφροσύνης· τῆς ἐν ἀλεξανδρείᾳ: εὐλ. πάτερ. Initium: ἄρτι τὰ ῥωμαίων. Lege Fabric. vol. 9. pag. 76.

XXIII. Fol. 144. b. μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς κς'. Tit. + ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον κὶ εὐαγγελιστὴν ἰωάννην· τὸν θεολόγον: εὐλ. Initium: ὅτι μὴ πολύ. Lege Fabric. vol. 9. pag. 98.

XXIV. Fol. 153. b. μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς κζ'. Tit. + ἄθλησις τῶ ἁγίου μάρτυρος καλλιστράτου· κὶ τῶν σὺν αὐτῷ: εὐλ. πάτερ. Initium: τὴν τῶ χριστῶ ποίμνην. Lege Fabric. vol. 9. pag. 64.

XXV. Fol. 160. b. μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς κή. Tit. + βίος κὶ πολιτεία τῶ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν κὶ ὁμολογητῶ χαρίτωνος: εὐλ. πάτερ. Initium: πολλὰ τῆς διδασκαλίας τῶν εὖ κὶ ὡς θεῷ φίλον βεβιωκότων τὰ ὑποδείγματα. Lege Fabric. vol. 9. pag. 65.

XXVI. Fol. 168. b. μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς κθ'. Tit. + βίος τῶ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν κυριακῶ τῶ ἀναχωρητῶ. Initium: τοὺς εὐλογοῦντας σε φησί. Lege Fabric. vol. 9. pag. 69.

XXVII. Fol. 177. *b.* μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς λ'. Tit. + βίος κ̀ πολιτεία κ̀ μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ ἱερομάρτυρος γρηγορίȣ τῆς μεγάλης ἀρμενίας. Initium: τῆς τῶν περσῶν ἀρχῆς. (Lege Fabric. vol. 9. pag. 81.) Absolvitur folio postremo codicis.

C X X X V I.

Codex membraneus elegans, in folio magno, constans foliis τί, idest 310, scriptus seculo XI.

Est tomus secundus Vitarum Sanctorum in quatuor trimestres divisarum. Continet menses Decembrem, Januarium, & Februarium. Initio codicis est index, de quo mox dicam, & post indicem tres hi versus + ἡ βίβλος αὕτη τῆς μονῆς τȣ̃ προδρόμȣ τῆς κειμένης ἔγγιστα τῆς ἀετίȣ· ἀρχαϊκὴ δὲ τῇ μονῇ κλῆσις, πέτρα: — Qui iterum occurrunt in fine codicis. Sed post finem indicis manu multo recentiore addita sunt hæc: ἡ βίβλος αὕτη τῆς μονῆς περιβλέπτȣ τῆς κειμένης ἔγγιστα τῆς ψαμαθείȣ. ἀρχαϊκὴ δὲ τῆς μονῆς κλῆσις πρȣσ... Demum alia manus adhuc recentior in imo margine primæ membranæ scripsit: τῆς ἁγίας αἰκατερίνης τῶν σιναϊτῶν.

I. Ante folium ά, duo folia initio sunt, in quibus est tabula totius codicis. Tit. + πίναξ τȣ̃ δευτέρȣ μηναίȣ.

II. Fol. ά, idest 1. In marg. + μηνὶ δεκεμβρίῳ. Β': idest: *Mense Decembri. Volumen II.* Tit. aureis literis scriptus intra picturas minio, et auro ornatas: βίος κ̀ πολιτεία τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ τȣ̃ δαμασκηνȣ̃· συγγραφεὶς παρὰ ἰωάννȣ πατριάρχȣ ἀντιοχείας: πάτερ εὐλόγησον. Initium: τοῖς τετηρηκόσι τὸ κατ' εἰκόνα θεȣ̃ ἀρύπωτον. Vide Fabricium Bibl. græc. vol 9. pag. 102. ubi dicit auctorem hujus vitæ Patriarcham Jerosolym. Edita est.

III. Fol. ιή. In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ θ'. Tit. γεωργίȣ μητροπολίτȣ νικομηδείας· λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τῆς παναγίας θεοτόκȣ: πάτερ εὐλόγησον. Initium: οὐρανὸς κ̀ γῆ ταῖς τῆς χάριτος μαρμαρυγαῖς. Vide Fabricium vol. 9. pag. 111. et 112.

IV. Fol. κζ' (27). In marg. + τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων προπατόρων. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ ἀρχ. κωνστ. τȣ̃ χρυσ. λόγος εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτροις· κ̀ εἰς τὸν ἀβραάμ: — πάτερ εὐλ. Initium: πολλȣ̀ς οἶμαι τῶν πρώην καταλιπόντων ἡμᾶς.

V. Fol. μβ' (42). In margine + τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίȣ ἐπισκόπȣ νύσσης, πρὸς τȣ̀ς λέγοντας ὅτι ὁ πατὴρ μείζων τȣ̃ υἱȣ̃· κ̀ εἰς τὸν ἀβραάμ: — πάτερ εὐλόγησον.

γῆτον. Initium: οἷόν τι πάσχεσι πρὸς τὲς πολυανθεῖς τῶν λειμώνων.

VI. Fol. να (51). *a*. col. 2. In marg. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Tit. αἱ ὁράσεις τῶ προφήτω δανιήλ: ὅρασις πρώτη. Initium: καὶ ἦν ἀνὴρ οἰκῶν. Tum sequuntur aliæ tres Danielis visiones.

VII. Fol. νθ'. In marg. τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων πατέρων. Tit. τῶ ὁσίω πατρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ ἐγκώμιον εἰς τὸν σώφρονα ἰωσήφ: — πάτερ εὐλ. Initium: ὁ θεὸς τῶ ἀβραάμ. Exstat inter opera S. Ephræm.

VIII. Fol. οε (75). In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ κ'. Tit. est longior. Est homilia S. Joannis Chrysostomi in S. Philogonium γενόμενον ἀπὸ δικολόγω ἐπίσκοπον, quæ recitata est πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς χριστῶ γεννήσεως. Incipit: ἐγὼ μὲν καὶ τήμερον. Edita est.

IX. Fol. πγ' (83). In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ'. Tit. τῶ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίω ἀρχ. ἀλεξανδρείας, εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς θεοτόκω· καὶ εἰς τὸν ἰωσήφ: — πάτερ εὐλ. Initium: ὥσπερ οἱ τὴν χρυσῖτην γῆν. Edita inter spuria a Montfauconio.

X. Fol. πθ' (89). In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ κε. Tit. τῶ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννω ἀρχ. κωνστ. τῶ χρυσοστ. λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῶ κυρίω ἡμῶν ἰησῶ χριστῶ: — πάτερ εὐλ. Initium: μυστήριον ξένον καὶ παράδοξον βλέπω. Vide Fabricium vol. 9. p. 85.

XI. Fol. ϛε (95). In marg. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ejusdem Chrysostomi homilia in Nativitatem Domini, quæ incipit: ἃ πάλαι πατριάρχαι. Edita est.

XII. Fol. ρε (105). In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ'. Tit. τῶ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίω ἐπισκόπω νύσσης λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῶ κυρίω ἡμῶν ἰησῶ χριστῶ· καὶ εἰς τὰ βρέφη τὰ ὑπὸ ἡρώδω ἐν βηθλεὲμ ἀναιρεθέντα: — πάτερ εὐλ. Initium: σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ. Edita est inter opera Nysseni.

XIII. Fol. ριε (115). *b*. col. 2. In marg. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Tit. τῶ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννω ἀρχ. κωνστ. τῶ χρυσος. λόγος εἰς τὸν ἡρώδην καὶ εἰς τὰ βρέφη: — πάτερ εὐλ. Initium: ἤθελον μὲν ἀεὶ καὶ πάντοτε.

XIV. Fol. ριη (118). In marg. μηνὶ ἰαννυαρίῳ α. Tit. τῶ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀμφιλοχίω ἐπισκόπω ἰκονίω· εἰς τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα τῶ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείω ἐπισκόπω καισαρείας καππαδοκίας: — πάτερ εὐλ. Initium: ἀγαπητοί· ἐκ ἦν ἀπεικός. Edita est. Vide Fabricium vol. 9. pag. 62. Fol. ρλγ' videtur quidem absolvi hæc homilia his verbis καὶ εὐλογῶντες τὸν θεόν· ἀμήν: — nam statim sequitur hic titulus: περὶ τῶ ἁγίω ἐφραὶμ τῶ σύρω. Tum incipit: ἀδελφοὶ διήγησιν βέλομαι ποιήσασθαι. Sed heic ponitur ut continuatio ejusdem sermonis, ut puto, qui

 absol-

absolvitur folio ρμβ' his verbis: ἐκ τῆς ἐνεγκαμένης αὐτόν.

XV. Fol. ρμβ' (142). In marg. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Tit. λόγος εἰς τὴν ὀκταήμερον περιτομὴν τȣ͂ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ͂ χριστȣ͂· κ̀ ἔπαινος ἐκ μέρȣς εἰς τὸν μέγαν βασίλειον: — πάτερ εὐλ. Initium: σκιὰν μὲν τῶν μελλόντων. Edita est. Vide Fabricium vol. 9. p. 87.

XVI. Fol. ρμζ' (147). In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ β'. Tit. βίος κ̀ πολιτεία τȣ͂ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν σιλβέστρȣ πάπα ῥώμης: — πάτερ εὐλ. Initium: εὐσέβιος ὁ παμφίλȣ. Edita est. Vide Fabricium vol. 9. pag. 141.

XVII. Fol. ρξζ' (167). b. col. 1. In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ γ'. Homilia S. Basilii in S. Gordium Martyrem, quæ incipit: νόμος ἐστὶ φύσεως. Edita.

XVIII. Fol. ροδ' (174). In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ ε'. Tit. τȣ͂ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείȣ ἀρχ. καισαρείας καππαδοκίας ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ βάπτισμα: — πάτερ εὐλ. Initium: ὁ μὲν σοφὸς σολομῶν.

XIX. Fol. ρπβ' (182) b. col. 1. In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ ς'. Homilia S. Gregorii Thaumaturgi εἰς τὰ ἅγια φῶτα, quæ incipit: ἄνδρες φιλόχριςοι κ̀ φιλόξενοι. Edita est. Vide Fabricium vol. 9. pag. 88.

XX. Fol. ρπζ'. In marg. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Homilia Chrysostomi εἰς τὰ ἅγια θεοφάνια, quæ incipit: πάντες ὑμεῖς ἐν εὐθυμίᾳ σήμερον. Desinit fol. ρϟς (196).

XXI. In indice, quem initio dixi, post hanc homiliam notatur hæc alia: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ· τȣ͂ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν σωφρονίȣ ἀρχιεπ. ἱεροσολύμων λόγος εἰς τὸ τȣ͂ σωτῆρος βάπτισμα· ȣ͂ ἡ ἀρχή. πάλιν φῶς προερχόμενον. Sed in codice non est scripta ab amanuensi: nec eam memorat Fabricius vol. 9. pag. 88.

XXII. Fol. ρϟζ' (197). In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ η'. Tit. βίος κ̀ θαύματα τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν δομνίκας: — πάτερ εὐλ. Initium: δομνίκαν τὴν τῷ ὄντι κυριώνυμον ἢ φερώνυμον νύμφην χριςȣ͂. Non memoratur a Fabricio vol. 9. inter vitas Sanctorum.

XXIII. Fol. σς' (206). b. col. 1. In marg μηνὶ τῷ αὐτῷ ιβ'. Tit. μαρτύριον τῆς ἁγίας μάρτυρος τατιανῆς: — πάτερ εὐλ. Initium: βασιλεύοντος ἐν τῇ μεγαλοπόλει ῥώμῃ κατὰ θεȣ͂ συγχώρησιν ἀλεξάνδρȣ ἀνδρὸς ἀδίκȣ. Non memoratur a Fabricio.

XXIV. Fol. σκγ' (223). In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ'. Tit. ἐγκώμιον ἐκ μέρȣς εἰς τὸν ἐν ἀσκήσει διαλάμψαντα ὅσιον πατέρα ἡμῶν μακάριον τὸν αἰγύπτιον: — πάτερ εὐλ. et in marg additur: συγγραφὲν παρὰ τȣ͂ ἁγίȣ πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ τȣ͂ ἀγιοηλίτȣ. Initium: μικρȣ͂ με μακάριος διέφυγεν ὁ αἰγύπτιος. Memoratur a Fabricio

bricio vol. 9. pag. 108. Sed ejus auctorem rectius dicit Hagiopolitam: hic vero dicitur Hagioëlita.

XXV. Fol. σκϛʹ (226). In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ κζʹ. Tit. κοσμᾶ βεστήτορος λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τȣ͂ λειψάνȣ τȣ͂ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ ἀρχ. κωνστ. τȣ͂ χρυσοστόμȣ: — πάτερ εὐλ. Initium: ἥκεσται πάντως. Nec dum edita est. Vide Fabricium vol. 7. pag. 556, et vol. 9. pag. 67.

XXVI. Fol. σλδʹ (234). In marg. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Tit. τȣ͂ ὁσίȣ κ̀ θεοφόρȣ πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ τȣ͂ δαμασκηνȣ͂, ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἰωάννην τὸν χρυσόστομον: — πάτερ εὐλ. Initium: ἔδει μὲν ἔδει. Edita est a Lequieno.

XXVII. Fol. σμγʹ. In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ κθʹ. Homilia Chrysostomi in S. Ignatium Martyrem incipiens: οἱ πολυτελεῖς. Edita est.

XXVIII. Fol. σνβʹ (252). In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ λʹ. Tit. τȣ͂ μακαρίȣ ἰωάννȣ μητροπολίτȣ εὐχαΐτων· εἰς τȣ̀ς τρεῖς ἁγίȣς πατέρας κ̀ διδασκάλȣς· βασίλειον τὸν μέγαν· γρηγόριον τὸν θεολόγον· κ̀ ἰωάννην τὸν χρυσόστομον: — πάτερ εὐλ. Initium: πάλιν ἰωάννης ὁ τὴν γλῶσσαν χρυσȣ͂ς. Nec dum edita. Memoratur a Fabricio vol. 9. pag. 62.

XXIX. Fol. σξδʹ (264). In marg. μηνὶ φεβρȣαρίῳ: — Tit. τȣ͂ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν μεθοδίȣ πατάρων· λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντήν· κ̀ εἰς τὴν θεοτόκον μαρίαν· κ̀ εἰς τὸν συμεών· κ̀ τὴν ἄνναν: — πάτερ εὐλ. Initium: πάλαι ἱκανῶς ὡς οἷόντε διὰ βραχέων. Memoratur a Fabricio vol. 9. pag. 87.

XXX. Fol. σοζʹ (277). b. col. 2. In marg. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Homilia Chrysostomi εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τȣ͂ σωτῆρος κ̀ τῆς θεοτόκȣ· κ̀ εἰς τὸν συμεῶνα, quæ incipit: οὐ μόνον φορεῖ. Edita est a Montfaucono inter spuria.

XXXI. Fol. σπβʹ (282). In marg. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Homilia S. Cyrilli Jerosolymitani εἰς τὴν ὑπαπαντήν, quæ incipit: χαῖρε σφόδρα. Sæpius edita est.

XXXII. Fol. σπϛʹ (286). In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ ιβʹ. Encomium Chrysostomi in S. Meletium Episcopum Antiochenum (ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μελέτιον ἐπίσκοπον ἀντιοχείας κ̀ εἰς τὴν σπȣδὴν τῶν συνελθόντων). Incipit: πανταχȣ͂ τῆς ἱερᾶς ταύτης ἀγέλης. Editum est.

XXXIII. Fol. σϙάʹ (291). In marg. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Homilia S. Gregorii Nysseni εἰς τὸν ἅγιον μελέτιον ἀρχιεπίσκοπον ἀντιοχείας, quæ incipit: ηὔξησεν ἡμῖν. Edita est tom. 2. operum Nysseni.

XXXIV. Fol. σϙϛʹ (296). In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδʹ. Tit. βίος ϗ πολιτεία ϗ μερικὴ θαυμάτων διήγησις· τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν αὐξεντίȣ: — πάτερ εὐλ. Initium: καὶ τί τῶν καλῶν ἔσομαι τῷ βίῳ διδȣ̀ς· μὴ τὸν τȣ̃ μεγάλȣ αὐξεντίȣ βίον ἐπεξηγȣ́μενος; Non memoratur a Fabricio vol. 9.

XXXV. Fol. τδʹ (304). In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ κδʹ. Tit. λόγος διαλαμβάνων ἐν ἐπιτομῇ τὴν πρώτην ϗ δευτέραν ϗ τρίτην τῆς τιμίας κεφαλῆς τȣ̃ προδρόμȣ εὕρεσιν: — πάτερ εὐλόγησον: — Initium: πάλιν ἡμῖν ὁ θεῖος ἐφέστηκε πρόδρομος. Memoratur a Fabricio vol. 9. pag. 101.

CXXXVII.

Codex membraneus, in octavo, scriptus seculo XI, integer, constans quaternionibus quinque et viginti.

Continet Historiam Barlaam et Joasaph et Abeniris Regis Æthiopum, quæ nondum græce edita fuit. Vulgo tribuitur hoc opus S. Joanni Damasceno. Lege quæ scribit Fabricius Bibl. gr. vol. 8. pag. 817. Titulus operis pag. 1. est aliqua ex parte corrosus, ut legi non possint nisi quæ hic subjicio: ✝ . . . φελὴς ἐκ τῆς ἐνδοτέρας τῶν αἰθιόπων χώρας πρὸς . . . ἱερὰν πόλιν· μετενεχθεὶς διὰ ἰωάννȣ μοναχȣ̃, μονῆς τȣ̃ ἁγίȣ σάββα . . . ἀπὸ τῆς ἰβήρων πρὸς τὴν ἑλλάδα γλῶσσαν ὑπὲρ εὐθυμί . . . ἀνδρὸς τιμίȣ ϗ εὐσεβȣ̃ς, τȣ̃ λεγομένȣ ἴβηρος. (Vid. cod. 151. num. 1.)

Incipit sic: ὅσοι πνεύματι θεȣ̃ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν ὑοὶ θεȣ̃, φησὶν ὁ θεῖος ἀπόστολος· τὸ δὲ πνεύματος καταξιωθῆναι ϗ ὑȣ̀ς θεȣ̃ γενέσθαι, τῶν ὀρεκτῶν ὑπάρχει τὸ ἔσχατον· ϗ ȣ̓ γενομένοις, πάσης θεωρίας ἀνάπαυσις καθὼς γέγραπται· τῆς ȣ̃ν ὑπερφυȣ̃ς ταύτης ϗ τῶν ἐφετῶν ἀκροτάτης μακαριότητος ἠξιώθησαν ἐπιτυχεῖν οἱ ἀπ' αἰῶνος ἅγιοι διὰ τῆς τῶν ἀρετῶν ἐργασίας· οἱ μὲν ϗ μαρτυρικῶς ἀθλήσαντες· ϗ μέχρις ἂν πάντα πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀντικαταστάντες· οἱ δὲ ἀσκητικῶς ἀγωνισάμενοι ϗ τὴν στενὴν βαδίσαντες ὁδὸν, ϗ μάρτυρες τῇ προαιρέσει γενόμενοι· ὧν τὰς ἀριστείας ϗ τὰ κατορθώματα τῶν τε δι' αἵματος τελειωθέντων· ϗ τῶν δι' ἀσκήσεως τὴν ἀγγελικὴν πολιτείαν μετασταμένων, γραφῇ παραδιδόναι· ϗ ἀρετῆς ὑπόδειγμα ταῖς μετέπειτα παραπέμπειν γενεαῖς, ἐκ τῶν θεηγόρων ἀποστόλων· ϗ τῶν μακαρίων πατέρων ἡ τȣ̃ χριστȣ̃ παρείληφεν ἐκκλησία· ἐπὶ σωτηρίᾳ τȣ̃ γένȣς ἡμῶν τȣ̃το νομοθετησάντων. ἡ γὰρ πρὸς ἀρετὴν φέρȣσα ὁδὸς, τραχεῖα τίς ἐστιν ϗ ἀνάντης ϗ δυσχερεστάτη· ϗ μάλιστα τοῖς μήπω μεταθεμένοις ὅλȣς ἑαυτȣ̀ς ἐπὶ τὸν

κύριον,

κύριον, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος ἔτι πολεμȣμένοις. διὰ τȣ̃το ϗ πολλῶν δεόμεθα, τῶν πρὸς αὐτὴν παρακαλȣ́ντων ἡμᾶς· τȣ̃το μὲν παραινέσεων· τȣ̃το δὲ ϗ βίων ἱστορίας τῶν ἐκείνην προοδευκότων· ὃ ϗ μᾶλλον ἀλύπως ἐφέλκεται πρὸς αὐτὴν, ϗ μὴ ἀπογινώσκειν παρασκευάζει τῆς πορείας τὸ δύσκολον. ἐπεὶ ϗ τῷ μέλλοντι βαδίζειν ὁδὸν δύσπορον ϗ τραχεῖαν, παραινῶν μέν τις ϗ προτρεπόμενος, ἧττον ποιήσειεν· ὑποδεικνύων δὲ πολλȣ̀ς αὐτὴν ἤδη διελθόντας εἶτα κἂν τῷ τέλει καλῶς καταλύσαντας, ȣ̔́τω ποιήσει μᾶλλον ϗ αὐτὸν ἂν, τῆς πορείας ἅψασθαι. τȣ́τῳ ȣ̃ν κἀγὼ στοιχῶν τῷ κανόνι· ἄλλως δὲ ϗ τὸν ἐπηρτημένον τῷ δȣ́λῳ κίνδυνον ὑφορώμενος· ὃς λαβὼν παρὰ τȣ̃ δεσπότȣ τὸ τάλαντον, εἰς γῆν ἐκεῖνο κατώρυξε· ϗ τὸ δοθὲν εἰς ἐργασίαν, ἔκρυψεν ἀπραγμάτευτον· ἐξήγησιν ψυχωφελῆ ἕως ἐμȣ̃ καταντήσασαν, ȣ̓δαμῶς σιωπήσομαι· ἥν περ μοι ἀφηγήσαντο ἄνδρες εὐλαβεῖς, τῆς ἐνδοτέρας τῶν αἰθιόπων χώρας· ȣ̔̀ς τινας, ἰνδȣ̀ς οἶδεν ὁ λόγος καλεῖν· ἐξ ὑπομνημάτων ταύτην ἀψευδῶν μεταφράσαντες. ἔχει δὲ ȣ̔́τως· ἡ τῶν ἰνδῶν λέγω. αὕτη πόῤῥω μὲν διάκειται τῆς αἰγύπτȣ μεγάλη ȣ̓̃σα ϗ πολυάνθρωπος· περικλύζεται δὲ θαλάσσαις ϗ ναυσιπόροις πελάγεσι τῷ κατ' αἴγυπτον μέρει· ἐκ δὲ τῆς ἠπείρȣ, προσεγγίζει τοῖς ὁρίοις περσίδος.

Absolvitur his verbis: ϗ πάντες οἱ ὁρῶντες τὲ ϗ ἀκȣ́οντες τὴν ἀγγελομίμητον τȣ̃ ἰωάσαφ πολιτείαν· ϗ τὸν ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων διάπυρον αὐτȣ̃ πρὸς τὸν θεὸν πόθον, ἐθαύμαζον· δοξάζοντες ἐν πᾶσι τὸν θεὸν· τὸν ἀεὶ συνεργȣ̃ντα τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν, ϗ μεγίσταις τȣ́τȣς ἀμειβόμενον δωρεαῖς. ἕως ὧδε τὸ πέρας τȣ̃ παρόντος λόγȣ· ὃν κατὰ δύναμιν ἐμὴν γεγράφηκα· καθὼς ἀκήκοα παρὰ τῶν ἀψευδῶς παραδεδωκότων μοι τιμίων ἀνδρῶν. γένοιτο δὲ ἡμᾶς τȣ̀ς ἀναγινώσκοντάς τε ϗ ἀκȣ́οντας τὴν ψυχωφελῆ διήγησιν ταύτην, τῆς μερίδος ἀξιωθῆναι τῶν εὐαρεστησάντων τῷ κυρίῳ· εὐχαῖς ϗ πρεσβείαις βαρλαὰμ τε ϗ ἰωάσαφ τῶν μακαρίων, περὶ ὧν ἡ διήγησις· ἐν χριστῷ ἰησȣ̃ τῷ κυρίῳ ἡμων· ᾧ πρέπει τιμὴ κράτος μεγαλωσύνη τὲ ϗ μεγαλοπρέπεια· σὺν τῷ πατρὶ ϗ τῷ ἁγίῳ πνεύματι νῦν ϗ ἀεὶ ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

CXXXVIII.

Codex membraneus, in folio, constans foliis 200, *scriptus seculo XI.*

Continet Vitas Sanctorum mensis Januarii. In prima pagina manu recenti scriptum est: *μεταφραστὴς ἰανȣαρίȣ.*

I. Fol. 1. *a.* col. 1. In margine litteris rubris titulus: *μηνὶ ἰαννȣ-*

ἰαννυαρίῳ β'. Titulus primæ Vitæ evanuit: supersunt duntaxat hæ litteræ εὐσεβ. Incipit postea vita S. Silvestri Papæ pro 2. die Januarii, sic: ὁ ἡμέτερος ἱστοριογράφος εὐσέβιος. Vide Fabricium Bibl. græc. vol. 9. pag. 141.

II. Fol. 23. *a*. In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ θ'. Tit. μαρτύριον τῦ ἁγίυ μεγαλομάρτυρος πολυεύκτυ. Initium: εἴπερ τις ἄλλη καλλίστη. Fabricius meminit.

III. Fol. 28. *b*. col. 2. In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ ί. Tit. βίος κ̀ πολιτεία τῦ ὁσίυ μαρκιανῦ πρεσβυτέρυ κ̀ οἰκονόμυ γενομένυ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Initium: πολλὰ μὲν κ̀ ἄλλα τὰ τὴν βασιλίδα ταύτην σεμνύνοντα πόλιν. Vide Fabricium Bibl. græc. vol. 9. pag. 110.

IV. Fol. 38. *a* In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ ιά. Tit. βίος κ̀ πολιτεία τῦ ὁσίυ πατρὸς ἡμῶν θεοδοσίυ τῦ κοινοβιάρχυ. Initium: ἥδιστον μὲν ἔαρ ἐν ὥραις.

V. Fol. 72. *a*. In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ'. Tit. μαρτύριον τῶν ἁγίων τῦ χριστῦ μαρτύρων· ἑρμύλυ κ̀ στρατονίκυ. Initium: βασιλεύοντος λικιννίυ τῦ δυσσεβῦς.

VI. Fol. 77. *b*. In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ'. Tit. νείλυ μοναχῦ εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐν σινᾶ κ̀ ῥαϊθῦ ἁγίων πατέρων. Initium: ἁλώμενος ἐγὼ μετὰ τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων. Vide Fabricium ibidem pag. 143.

VII. Fol. 105. *a*. In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ ιέ. Tit. + βίος κ̀ πολιτεία τῦ ὁσίυ πατρὸς ἡμῶν παύλυ τῦ θηβαίυ. Initium: καὶ ζωγράφοις τῶν ἀρχετύπων. Memoratur a Fabricio ibidem p. 132.

VIII. Fol. 115. *a*. In marg. + τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Tit. βίος κ̀ πολιτεία τῦ ὁσίυ πατρὸς ἡμῶν ἰωάννυ τῦ διὰ χριςὸν πτωχῦ. Initium: τυραννικόν τι χρῆμα. Memoratur a Fabricio ibidem pag. 102, et 103.

IX. Fol. 125. *a*. In marg. + μηνὶ τῷ αὐτῷ ις'. Tit. + λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ἁλύσεως τῦ ἁγίυ κ̀ κορυφαίυ τῶν ἀποστόλων πέτρυ. Initium: ὅσοι τῷ τῦ κορυφαίυ τῶν ἀποςόλων θείῳ ἔρωτι. Memoratur ibidem pag. 135.

X. Fol. 140. *a*. In marg. + μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ'. Tit. + βίος κ̀ πολιτεία τῦ ὁσίυ πατρὸς ἡμῶν ἀντωνίυ· συγγραφεὶς κ̀ ἀποσταλεὶς πρὸς τὺς ἐν τῇ ξένῃ μοναχὺς· παρὰ τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίυ ἀρχιεπισκόπυ ἀλεξανδρείας. Initium: ἀγαθὴν ἅμιλλαν ἐνεστήσασθε.

XI. Fol. 175. *a*. In marg. + μηνὶ τῷ αὐτῷ ιή. Tit. + βίος κ̀ πολιτεία τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κ̀ ὁμολογητῦ ἀθανασίυ ἀρχιεπισκόπυ γενομένυ ἀλεξανδρείας· κύριε εὐλόγησον. Initium:

ἄλλοι

ἄλλοι μὲν ἄλλα τῶν μακαρίων ἀνδρῶν ὑπομνήματα. Vide Fabricium ibidem pag. 58.

C X X X I X.

Codex membraneus, in folio, constans nunc foliis 254, mutilus initio, et in fine, scriptus seculo XI, vel XII. In primi folii margine legitur: τῶν στροφάδων: *nempe codex hic erat Monasterii* τῶν ςροφάδων.

Continet Vitas Sanctorum mensis Januarii. In primo folio scriptum est: 1700. ἀπριλίȣ 20. μακάριος ἱερομόναχος ἡγȣ́μενος τῶν ςροφάδων. Confer cum codice CXLI.

I. Fol. 1. Vita S. Pauli Eremitæ: cujus deest initium. Prima quæ supersunt verba, sunt: βασάνȣς ἦγετο κ̀ σφαγήν· ὅτε δὴ κ̀ κορνήλιος μὲν ἐν ῥώμῃ· κυπριανὸς δὲ ἐν καρθαγένῃ· μακαρίως ἐτελειȣ̃ντο. Absolvitur fol. 12. *a.* col. 2.

II. Fol. 12. *b.* col. 1. Tit. μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ μεγαλομάρτυρος πολυεύκτȣ: εὐλόγησον. Initium: εἴπέρ τις ἄλλη καλλίστη τῶν διηγήσεων· κ̀ ἡ τȣ̃ θαυμαστȣ̃ μάρτυρος πολυεύκτȣ. Lege Fabricium Bibl. græc. vol. 9. pag. 137.

III. Fol. 20. *a.* In margine: μηνὶ τῷ αὐτῷ· ι, nempe *die X. Januarii*. Tit. βίος κ̀ πολιτεία τȣ̃ ὁσίȣ μαρκιανȣ̃ πρεσβυτέρȣ κ̀ οἰκονόμȣ γενομένȣ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας: — εὐλόγησον. Initium: πολλὰ μὲν κ̀ ἄλλα τὰ τὴν βασιλίδα ταύτην σεμνύνοντα. Edidit latine Surius. Vide Fabricium ibidem pag. 110.

IV. Fol. 36. *b.* In margine: μηνὶ τῷ αὐτῷ ια. Tit. βίος κ̀ πολιτεία τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν θεοδοσίȣ τȣ̃ κοινοβιάρχȣ: — κύριε εὐλ. Initium: ἥδιστον μὲν ἔαρ ἐν ὥραις· κάλλιστος δὲ ἐν ἀστράσιν ἥλιος. Edita est latine a Surio. Lege Fabricium ibidem p. 148. Hæc Vita non absolvitur nisi folio 85.

V. Fol. 86. In margine: μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ'. Tit. μαρτύριον τῶν ἁγίων τȣ̃ χριςȣ̃ μαρτύρων· ἑρμύλȣ κ̀ στρατονίκȣ: — κύριε εὐλ. Initium: βασιλεύοντος λικιννίȣ τȣ̃ δυσσεβȣ̃ς. Edidit latine Surius. Vide Fabricium ibidem pag. 83.

VI. Fol. 94. *a.* col. 2. In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ'. Tit. νείλȣ μοναχȣ̃ εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐν σινᾶ κ̀ τῆς ῥαϊθȣ̃ ἁγίων πατέρων: — κύριε εὐλ. Initium: ἀλώμενος ἐγὼ μετὰ τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων· ἦλθον εἰς τὴν φαράν. Vide Fabric. ibidem p. 143. et 124. ubi ἀπώμενος lege ἀλώμενος. Edidit latine Surius.

VII. Fol. 133. *b.* In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ ιε. Tit. βίος κ̀

πολιτεία τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ τȣ̃ διὰ χριστὸν πτωχȣ̃: — κύριε εὐλ. Initium: τυραννικόν τι χρῆμα τεκόντων στοργή· ϰ̀ δεσμὰ φύσεως ἄφυκτα. Vide Fabricium ibidem pag. 103.

VIII. Fol. 147. *b.* col. 2. In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ ιϛ'. Tit. λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ἁλύσεως, τȣ̃ ἁγίȣ ϰ̀ κορυφαίȣ τῶν ἀποστόλων πέτρȣ: — κύριε εὐλ. Initium: ὅσοι τῷ τȣ̃ κορυφαίȣ τῶν ἀποστόλων θείῳ ἔρωτι γενόμενοι κάτοχοι. Vide Fabricium ibidem pag. 135. Edita est a Surio hæc homilia sub Chrysostomi nomine.

IX. Fol. 169. *a.* In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ· ιζ'. Tit. βίος ϰ̀ πολιτεία τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἀντωνίȣ· συγγραφεὶς ϰ̀ ἀποσταλεὶς πρὸς τȣ̀ς ἐν τῇ ξένῃ μοναχȣ̀ς, παρὰ τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίȣ ἀρχιεπισκόπȣ ἀλεξανδρείας: — κύριε εὐλ. Initium: ἀγαθὴν ἅμιλλαν ἐνεστήσασθε. Edita est.

X. Fol. 221. Vita S. Athanasii, ut Codice 138. num. XI. Cum codex sit mutilus, deest finis. Postrema verba sunt: ἵνα ταῖς παρ' ἑαυτȣ̃ πάλιν ἐκεῖνος λαμπρότησι ϰ̀ τοῖς στεφάνοις· ϰ̀ ταῖς

C X L.

Codex membraneus, in folio mediocri; scriptus seculo XIII. initio mutilus.

Folio, quod revera est primum, sed notatum num. 2. manu recentiore, scriptus est Index codicis: erat autem jam mutilus codex, cum iste Index scriptus est. In sequentis folii margine scriptum recenter fuit: 1700. ἀπριλίȣ. 20. μακάριος ἱερομόναχος ἡγȣ́μενος στροφάδων. Hoc porro folium nunc notatum est num. 3; cum vero codex emptus est jam mutilus, notatum fuit num. ϛ': itaque sexto loco ponendum erat, sed prima sex folia præpostero ordine collocata sunt a bibliopego. Nonnulla ex opusculis hujus codicis conferenda cum codice 63.

Continet Homilias in Sanctos, et Vitas Sanctorum selectas, singulis anni mensibus a Novembri ad Decembrem insequentis anni legendas.

I. Tria priora folia, seu chartas, num. 3, 4, et 5. nunc notatas, omitto; quod pertineant ad sequens opusculum Simeonis. Itaque fol. 6, unde codex jam mutilus deberet incipere, prima verba sunt: ἀτεκνίαν νοσήσασαν, εἰς πολύτεκνον μετεποίησας. Est autem finis homiliæ in Deiparam, templo præsentatam; cujus homiliæ postrema verba fol. 8. *a.* col. 2. sunt: μυστικῶς

στικῶς κατατρυφήσομεν· ἐν χριστῷ ἰησȣ̃ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' ȣ̃ πρέπει δόξα τιμὴ ϗ κράτος τῷ πατρὶ ϗ τῷ ἁγίῳ πνεύματι νῦν ϗ ἀεὶ ϗ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

II. Fol. 8. pag. 1. col. 2. Tit. συμεὼν μαγίστρȣ ϗ λογοθέτȣ ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν νικόλαον. Incip. σοφόν τι χρῆμα ζωγράφων χείρ. Fabricius eam memorat Bibl. gr. vol. 9. p. 127. ut ineditam, ac sine auctoris nomine. Explicit fol. 18. *a.* sic: ϗ τὴν προτέραν τιμὴν τῇ δευτέρᾳ καταδεξάμενον. ἐν χριστῷ ἰησȣ̃ τῷ κυρίῳ ἡμων· μεθ' ȣ̃ τῷ πατρὶ etc.

III. Fol. 18. *b.* In marg. μηνὶ ταυτῷ· ιγ'. Tit. μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ ϗ ἐνδόξȣ μεγαλομάρτυρος εὐστρατίȣ ϗ τῆς συνοδείας αὐτȣ̃. + Incip. βασιλεύοντος διοκλητιανȣ̃ ϗ μαξιμιανȣ̃ πᾶσα ἡ τῶν ῥωμαίων ἀρχή. Memoratur a Fabricio ib. pag. 78.

IV. Fol. 32. *b.* In marg. κυριακῇ τῶν ἁγίων πατέρων. Tit. τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ λόγος εἰς τὸν ἀβραὰμ ϗ ἰσαάκ: εὐλ. + Incipit: ἀποικίζει ὁ θεὸς τὸν δίκαιον. Edita est.

V. Fol. 36. *b.* In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ κ'. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγ.... χρυσοστόμȣ εἰς τὸν μακάριον φιλογόνιον γενόμενον ἀπὸ δικολόγȣ ἐπίσκοπον. ϗ ὅτι etc. Incipit: ἐγὼ μὲν ϗ τήμερον. Edita est. Vide Fabric. ibidem.

VI. Fol. 41. *b.* Tit. τȣ̃ ἐν ἁγ. πατρὸς ἡμῶν βασιλείȣ ἀρχ. καισαρείας καππαδοκίας λόγος εἰς τὴν ἁγίαν τȣ̃ χριστȣ̃ γέννησιν. Incipit: χριστȣ̃ γέννησις. Edita est.

VII. Fol. 45. *b.* In marg. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις ... χρυσοστ. λόγος εἰς τὴν ἁγίαν τȣ̃ χριστȣ̃ γέννησιν: εὐλ. πάτερ. Inc. μυστήριον ξένον ϗ παράδοξον βλέπω. Edita. Vid. Fabric. ib. p. 85.

VIII. Fol. 50. *b.* In marg. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Tit. ἰωάννȣ δαμασκηνȣ̃· λόγος εἰς τὴν πάνσεπτον γέννησιν τȣ̃ κυρίȣ ϗ θεȣ̃ ϗ σωτῆρος ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃: — εὐλ. πάτερ. Incip. ὁπότ' ἂν τὸ ἔαρ. Fabricius eam tribuit Joanni Episcopo Eubœæ, non Damasceno, ut heic.

IX. Fol. 58. *b.* In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ κζ'. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις... τȣ̃ χρυσοστόμȣ· εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάρτυρα στέφανον: — εὐλ. πάτερ. Incipit: συνεκάλεσεν ἡμᾶς ϗ νῦν ὁ χορὸς τῶν μαρτύρων, τῷ κορυφαίῳ τῶν μαρτύρων πανηγυρίσαι σήμερον. Inedita, et a Chrysostomi stylo valde discrepans. Non memoratur a Fabricio vol. 9.

X. Fol. 60. *b.* In marg. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν πρόκλȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάρτυρα στέφανον. — Incipit: ὁ μὲν αἰσθητὸς ἥλιος. Edita. Vide Fabric. ib. pag. 144.

XI. Fol. *63. b.* In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ'. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγ. πατρὸς ἡμ. ἰω. ἀρχ. κωνστ. τȣ̃ χρυσ. εἰς τὸν ἡρώδην· κ̀ εἰς τὰ νήπια τὰ ἀναιρεθέντα ὑπ' αὐτȣ̃. — Incipit: ἤθελον μὲν ἀεὶ κ̀ πάντοτε.

XII. Fol. *65. b.* In marg. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Tit. ἰωάννȣ μοναχȣ̃ κ̀ πρεσβυτέρȣ πόλεως εὐσίας (leg. εὐβοίας) εἰς τὰ ἅγια νήπια. — Incipit: πάλιν ὁ τάλας ἐγὼ τὸν νȣ̃ν ἐπὶ τὴν βηθλεὲμ ἐκπετάσαι βέλομαι. Memorat Fabricius ib. pag. *97*.

XIII. Fol. *68. b.* In marg. μηνὶ ἰανȣαρίῳ ά. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀμφιλοχίȣ ἐπισκόπȣ ἰκονίȣ διήγησις εἰς τὸν βίον κ̀ τὰ θαύματα τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείȣ ἀρχιεπισκόπȣ καισαρείας καππαδοκίας: — εὐλόγησον πάτερ. Incipit: ἀγαπητοὶ· ȣ̓κ ἦν ἀπεικός. (Edita est.) Absolvitur fol. *89. b.* his verbis: εἰς τὸ μνῆμα αὐτȣ̃ ἐπιγεγραμμένοι κ̀ μετὰ ἀκριβείας τετωνισμένοι. Sed videndum an omnia sint Amphilochii. Dividitur enim opus in plura segmenta, seu miracula. Fol. 74. narratur miraculum de Hebræo: et incipit narratio sic: γ': — τῆς μέντοι θείας λειτȣργίας (vide Codicem *63*.) Tum sequuntur alia miracula.

XIV. Fol. *89. b.* In marg. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Tit. + τȣ̃ ἐν ἁγ.... τȣ̃ χρυσ. λόγος· ταῖς καλάνδαις· μὴ προελθόντος τȣ̃ ἐπισκόπȣ ἀντιοχείας φλαυϊανȣ̃. Incipit: καθάπερ χορὸς τῶν κορυφαίων.

XV. Fol. *96. a.* In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ ς'. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγ. πατρὸς ἡμ. βασιλείȣ ἀρχ. καισαρείας καππαδοκίας· ὁμιλία προτρεπτικὴ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα. Incip. ὁ μὲν σοφὸς σολομῶν.

XVI. Fol. 102. *a.* In marg. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγ. πατρὸς ἡμ. ἰω. ἀρχ. κωνστ. τȣ̃ χρυσ. λόγος εἰς τὰ ἅγια θεοφάνια: — εὐλ. πάτερ. — Incip. πάντες μὲν ὑμεῖς.

XVII. Fol. 106. *b.* In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ'. Tit. λόγος εἰς τὸν ἅγιον ἰωάννην τὸν πρόδρομον κ̀ βαπτιστήν· κ̀ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα. Incipit: ἰωάννȣ τȣ̃ βαπτιστȣ̃ πανήγυριν. Edita. Vide Fabric. ib. pag. *99*.

XVIII. Fol. 110. *a.* In marg. μηνὶ φεβρȣαρίῳ β'. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀμφιλοχίȣ ἐπισκόπȣ ἰκονίȣ εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃: — εὐλ. πάτερ. — Incipit: πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων.

XIX. Fol. 113. *b.* In marg. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγ.... τȣ̃ χρυσ. ὁμιλία ῥηθεῖσα εἰς τὴν ἁγίαν κ̀ πανσεβάσμιον κ̀ πανένδοξον ὑπαπαντὴν τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃. ἐλέχθη ἐναντίον ἐ.... τῇ πόλει. Incipit: φαιδρὸν ἡμῖν τήμερον τὸ θέατρον.

XX. Fol. 118. *a.* Tit. διήγησις θαυμαστὴ ὅπως εὑρέθη ἡ τιμία

μία κεφαλὴ τȣ͂ ἁγίȣ ἰωάννȣ τȣ͂ προδρόμȣ ϗ βαπτιστȣ͂ τȣ͂ χριστȣ͂. — Incipit: μοναχοὶ δύο τῆς ἑώας ὁρμώμενοι. Fabricius ib. pag. 101. memorat.

XXI. Fol. 119. *b.* Tit. ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας ϗ σεβασμίας κεφαλῆς τȣ͂ ἁγίȣ προφήτȣ προδρόμȣ ϗ βαπτιστȣ͂ τȣ͂ χριστȣ͂ ἰωάννȣ. Incipit: ἐπεφάνη ὁ τρισόλβιος ϗ οἰκȣμενικὸς ἀπόστολος. Fabricius ibi hanc non memorat. Auctor paulo post initium sic loquitur: ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ ἀδελφῷ μαρκέλλῳ.

XXII. Fol. 121. *b.* In marg. κυριακῇ τȣ͂ τελώνȣ ϗ φαρισαίȣ. Tit. τȣ͂ ἐν ἁγ.... τȣ͂ χρυσ. λόγος εἰς τὸν φαρισαῖον ϗ τὸν τελώνην: εὐλ. πάτερ. Incipit: οἱ πόῤῥωθεν τȣ̀ς λειμῶνας.

XXIII. Fol. 124. *b.* In marg. κυριακῇ τȣ͂ ἀσώτȣ. Tit. τȣ͂ ἐν ἁγ.... τȣ͂ χρυσ. ὁμιλία εἰς τὴν παραβολὴν τȣ͂ ἀσώτȣ: δέσποτα εὐλ. Incipit: ἀεὶ μὲν τȣ͂ θεȣ͂ φιλανθρωπίαν.

XXIV. Fol. 129. *a.* In marg. σαββάτῳ τῆς ἀποκρέȣ. Tit. τȣ͂ ἐν ἁγ. πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέȣ ἀρχιεπισκόπȣ κρήτης τȣ͂ ἱεροσολυμίτȣ λόγος εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον ϗ εἰς κοιμηθέντας. Incipit: οὐδὲν ὡς ἀληθῶς τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει τὸ στάσιμον βέβαιον.

XXV. Fol. 137. *b.* In marg. κυριακῇ τῆς ἀποκρέȣ. Tit. ἱππολύτȣ τȣ͂ μακαριωτάτȣ ϗ ἱερομάρτυρος πάπα ῥώμης· λόγος περὶ τῆς συντελείας τȣ͂ κόσμȣ· ϗ περὶ τȣ͂ ἀντιχρίστȣ· ϗ εἰς τὴν δευτέραν παρȣσίαν τȣ͂ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ͂ χριστȣ͂: εὐλ. Incipit: ἐπειδὴ οἱ μακάριοι προφῆται.

XXVI. Fol. 150. *b.* τῇ δ' τῆς τυροφάγȣ. Tit. τȣ͂... βασιλείȣ ἀρχιεπισκόπȣ καισαρείας καππαδοκίας λόγος περὶ νηστείας: εὐλ. Incipit: παρακαλεῖτε φησὶν οἱ ἱερεῖς τὸν λαόν.

XXVII. Fol. 155. *a.* Tit. τȣ͂ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείȣ ἀρχιεπισκόπȣ καισαρείας καππαδοκίας περὶ νηστείας: εὐλ. δέσποτα. Incipit: σαλπίσατέ φησιν.

XXVIII. Fol. 160. *b.* In marg. τῇ κυριακῇ τῆς τυροφάγȣ. Tit. τȣ͂ ἐν ἁγίοις... τȣ͂ χρυσοστόμȣ λόγος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς... εὐλόγησον δέσποτα. Incipit: πρόκειται ἡμῖν ἀγαπητοὶ πνευματικὴ τράπεζα.

XXIX. Fol. 173 *b.* Tit. ἀναστασίȣ μοναχȣ͂ τȣ͂ σινᾶ ὄρȣς ὁμιλία ῥηθεῖσα εἰς τὸν ἕκτον ψαλμὸν... πάτερ εὐλόγησον. Incipit: πρέπȣσα ἀρχή.

XXX. Fol. 182. *b.* Tit. νεκταρίȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως διήγησις· δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τȣ͂ ἁγίȣ μεγαλομάρτυρος θεοδώρȣ· ϗ περὶ νηστείας ϗ ἐλεημοσύνης: εὐλ. δέσποτα. Incipit: ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σȣ κύριε· δίκαιον ἡμῖν σήμερον μετὰ τȣ͂

δαυίδ

δαυὶδ μελῳδικῶς ἀναφθέγξασθαι. Edita sæpius latine, numquam græce. Fabr. vol. 8. Bibl. gr. pag. 407.

XXXI. Fol. 188. *b.* In marg. κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας. Tit. διήγησις περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων. καὶ διὰ τί παρέλαβεν ἐτησίως ποιεῖν τὴν ὀρθοδοξίαν τῇ πρώτῃ κυριακῇ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἡ ἁγία τοῦ θεοῦ καθολικὴ καὶ μεγάλη ἐκκλησία: εὐλ. δέσποτα. Incipit: τοῦ βασιλέως θεοφίλου.

XXXII. Fol. 196. *a.* Tit. διήγησις ὠφέλιμος ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας συλλεγεῖσα καὶ ἀνάμνησις δηλοῦσα τοῦ παραδόξως γενομένου θαύματος ἡνίκα πέρσαι καὶ βάρβαροι τὴν βασιλίδα πασῶν πόλεων τὴν κωνσταντινούπολιν φημὶ περιεκύκλωσαν· οἳ καὶ ἀπώλοντο· θείας δίκης πειραθέντες· ἡ δὲ πόλις ἀσινὴς συντηρηθεῖσα πρεσβείαις τῆς θεοτόκου ἐτησίως ἐκ τότε ᾄδει εὐχαριστήριον, ἀκάθιστον τὴν ἡμέραν κατονομάζουσα. Incipit: ἐν τοῖς χρόνοις ἡρακλείου τοῦ τῶν ῥωμαίων βασιλέως.

XXXIII. Fol. 202. *a.* Tit. μαρτύριον τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα τοῦ χριστοῦ μαρτύρων: εὐλ. δέσποτα. Incip. εἶχε μὲν τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα λικίννιος.

XXXIV. Fol. 207. *b.* Tit. τοῦ ἐν ἁγίοις... τοῦ χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου: εὐλ. πάτερ. Incipit: τῇ προτέρᾳ κυριακῇ τὴν ὀρθόδοξον ταύτην ἐκκλησίαν.

XXXV. Fol. 212. *a.* In marg. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Tit. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου τοῦ ἱεροσολυμίτου λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. + Incipit: ἐπέστη σήμερον ἡ πάντων χαρά.

XXXVI. Fol. 220. *a.* In marg. μηνὶ ἀπριλλίῳ ά. Tit. + βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μαρίας τῆς αἰγυπτίας συγγραφεὶς παρὰ σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων: εὐλ. Incipit: μυστήριον βασιλέως κρύπτειν καλόν.

XXXVII. Fol. 233. *a.* Tit. μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος γεωργίου. Incipit: ἄρτι τοῦ τῆς εἰδωλομανίας νέφους.

XXXVIII. Fol. 239. *b.* In marg. μηνὶ ὀκτωβρίῳ κς'. Tit. μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος δημητρίου: εὐλ. δέσποτα. Incipit: εἶχε μὲν τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα μαξιμιανὸς ὁ ἑρκούλιος.

XXXIX. Fol. 244. *a.* Tit. τοῦ ἐν ἁγ.... τοῦ χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰνδίκτου. Incip. θαυμασταὶ τῶν ὀρθοδόξων αἱ πανηγύρεις.

XL. Fol. 245. *a.* Tit. τοῦ ἐν ἁγ. πατρὸς ἡμ. ἀνδρέου τοῦ ἱεροσολυμίτου λόγος εἰς τὸ γεννέσιον τῆς θεοτόκου καὶ ἀπόδειξις ἐκ γραφικῆς μαρτυρίας ὅτι ἐκ σπέρματος κατάγεται τοῦ δαυίδ: εὐλ. Incipit: πάλιν ἑορτὴ καὶ πάλιν πανήγυρις.

XLI.

XLI. Fol. 249. *b*. Tit. + τῦ ἐν ἁγ. πατρὸς ἡμ. ἀνδρέυ ἀρχιεπ. κρήτης τῦ ἱεροσολυμίτυ· λόγος σχεδιασθεὶς εἰς τὴν παγκόσμιον ὕψωσιν τῦ τιμίυ κὴ ζωοποιῦ σταυρῦ: — Incip. σταυρῦ πανήγυριν ἄγομεν.

XLII. Fol. 253. *b*. In marg. μηνὶ δεκεμβρίῳ κέ. Oratio S. Gregorii Nazianzeni: χριστὸς γεννᾶται· δοξάσατε.

XLIII. Fol. 259. *a*. Ejusdem oratio εἰς τὰ ἅγια φῶτα. Incipit: πάλιν ἰησῦς ὁ ἐμός.

XLIV. Fol. 264. *b*. Ejusdem oratio in exactorem Julianum: τίς ἡ τυραννὶς ἣν ἐξ ἀγάπης ἀεὶ τυραννύμεθα.

C X L I.

Codex in folio, gossypinus usque ad folium 343: a folio vero 344. usque ad finem, nempe ad folium 366, ex charta linea. Scriptus est seculo XIII. Folia vero ex charta linea exarata sunt, et suppleta seculo XVI, ut opinor.

Continet Vitas Sanctorum Januarii.

I. Fol. 1. Tit. + μὴν ἰαννυάριος: — σύγγραμμα εὐσεβίυ τῦ παμφίλυ· εἰς τὸν βίον τῦ ὁσίυ πατρὸς ἡμῶν σιλβέστρυ πάπα ῥώμης· κὴ εἰς τὸν ἐν ἁγίοις βασιλέα κωνσταντῖνον τὸν μέγαν. — Initium: ὁ ἡμέτερος ἱστοριαγράφος εὐσέβιος. Auctor est incertus. Lege Fabricium vol. 9. pag. 141.

II. Fol. 19. *b*. In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ δ'. ἔτος ὁ λόγος παρὰ τῦ μεγάλυ βασιλέυ ἐγράφη. Tit. + μαρτύριον τῦ ἁγίυ μάρτυρος γορδίυ. Initium: νόμος ἐστὶ φύσεως. Lege Fabricium vol. 9. pag. 81.

III. Fol. 24. *b*. In marg. + μηνὶ τῷ αὐτῷ. θ'. Tit. + μαρτύριον τῦ ἁγίυ μεγαλομάρτυρος πολυεύκτυ. — Initium: εἴπερ τις ἄλλη. Lege Fabricium vol. 9. pag. 137.

IV. Fol. 29. *b*. In marg. + μηνὶ τῷ αὐτῷ. ί. Tit. + βίος κὴ πολιτεία τῦ ὁσίυ πατρὸς ἡμῶν μαρκιανῦ. — Initium: πολλὰ μὲν κὴ ἄλλα τὰ τὴν βασιλίδα ταύτην σεμνύνοντα πόλιν. Fabricius vol. 9. pag. 110. non meminit hujus vitæ nisi latine: græcus enim textus ipsi notus non fuit.

V. Fol. 40. μηνὶ τῷ αὐτῷ. ιά. — Tit. + βίος κὴ πολιτεία τῦ ὁσίυ πατρὸς ἡμῶν θεοδοσίυ τῦ κοινοβιάρχυ. Initium: ἥδιστον μὲν ἔαρ ἐν ὥραις. Fabricius vol. 9. pag. 148. meminit duntaxat latinæ versionis.

VI. Fol. 71. μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ'. Tit. + μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρ-

μαρτύρων ἑρμύλε κ͵ στρατονίκε. Initium: βασιλεύοντος λικιννίε τε̃ δυσσεβε̃ς. Fabricius vol. 9. pag. 83. meminit tantum latinæ versionis.

VII. Fol. 76. + μηνὶ τῷ αὐτῷ. ιδ'. — Tit. + νείλε μοναχε̃· εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἁγίων ἀββάδων τῶν ἐν σινᾶ ὄρει κ͵ ῥαϊθε̃. — Initium: ἁλώμενος ἐγὼ μετὰ τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων. Lege Fabricium vol. 9. pag. 124. Edita est græce et latine a Petro Possino. Vid. Cod. 139. n. 6.

VIII. Fol. 102. b. μηνὶ τῷ αὐτῷ ιέ. Tit. + βίος τε̃ ὁσίε πατρὸς ἡμῶν ἰωάννε τε̃ καλυβίτε. — Initium: τυραννικόν τι χρῆμα. Fabricius vol. 9. p. 102. meminit tantum latinæ versionis.

IX. Fol. 110. b. + τῇ αὐτῇ ἡμέρα. Tit. + βίος κ͵ πολιτεία τε̃ ὁσίε πατρὸς ἡμῶν παύλε τε̃ Θηβαίε. Initium: καὶ ζωγράφοις τῶν ἀρχετύπων ἐκεῖνα πρὸς μίμησιν αἱρετότερα. Lege Fabricium vol. 9. pag. 132.

X. Fol. 119. + μηνὶ τῷ αὐτῷ ις'. Tit. + λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ἁλύσεως τε̃ ἁγίε κ͵ κορυφαίε τῶν ἀποστόλων πέτρε. Initium: ὅσοι τῷ τε̃ κορυφαίε τῶν ἀποστόλων. Lege Fabricium vol. 9. pag. 135.

XI. Fol.... μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ'. Vita S. Antonii Abbatis a S. Athanasio scripta.

XII. Fol. 174. μηνὶ τῷ αὐτῷ ιή. Tit. + βίος κ͵ πολιτεία τε̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίε ἀρχιεπισκόπε γενομένε ἀλεξανδρείας. Initium: ἄλλοι μὲν ἄλλα τῶν μακαρίων ἀνδρῶν ὑπομνήματα. Lege Fabricium vol. 9. pag. 58.

XIII. Fol. 199. + τῷ αὐτῷ μηνὶ κ'. Tit. + βίος κ͵ πολιτεία τε̃ ὁσίε κ͵ θεοφόρε πατρὸς ἡμῶν εὐθυμίε. — Initium: καὶ παντὸς μὲν ἄλλε. Lege Fabricium vol. 9. pag. 78.

XIV. Fol. 252. + τῷ αὐτῷ μηνὶ κβ'. Tit. + ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον τιμόθεον. Initium: τιμόθεον τὸν μέγαν. Lege Fabricium vol. 9. pag. 150.

XV. Fol. 257. + τῇ αὐτῇ ἡμέρα. Tit. + μαρτύριον τε̃ ἁγίε ἀναστασίε τε̃ πέρσε. Initium: τῆς μεγάλης πόλεως ἱεροσολύμων. Lege Fabricium vol. 9. pag. 53.

XVI. Fol. 274. b. μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ'. Tit. + βίος κ͵ μαρτύριον τε̃ ἁγίε ἱερομάρτυρος κλήμεντος ἐπισκόπε ἀγκύρας: εὐλ. πάτερ. Initium: μετὰ διακοσιοστὸν κ͵ πεντηκοστὸν ἔτος. Lege Fabricium vol. 9. pag. 67.

XVII. Fol. 308. b. + τῷ αὐτῷ μηνὶ κδ'. Tit. + βίος κ͵ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν ξένης: εὐλ. πάτερ. Initium: ὁ καινὸς κ͵ ξένος. Lege Fabricium vol. 9. pag. 77.

XVIII.

XVIII. Fol. 316. ✝ τῷ αὐτῷ μηνὶ κϛ'. Tit. ✝ βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου ξενοφῶντος καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ μαρίας· καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, ἰωάννου καὶ ἀρκαδίου: — εὐλ. πάτερ. Initium: ξενοφῶν ὁ θαυμάσιος. Ut cod. 143. num. 7.

XIX. Fol. 331. ✝ τῷ αὐτῷ μηνὶ κζ'. Tit. ✝ εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ χρυσοστόμου. Initium: ἀλλὰ πῶς ἄν τις. Lege Fabricium vol. 9. pag. 66.

XX. Fol. 338. *b.* τῷ αὐτῷ μηνὶ κη'. Vita S. Ephraim Syri, ut Codice 143. num. 9.

XXI. Fol. 345. *b.* μηνὶ ἰαννουαρίῳ λ'. Tit. ἰωάννου τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου εὐχαΐτων: εἰς τοὺς τρεῖς ἁγίους πατέρας καὶ διδασκάλους· βασίλειον τὸν μέγαν· γρηγόριον τὸν θεολόγον· καὶ ἰωάννην τὸν χρυσόστομον. Init. πάλιν ἰωάννης. Lege Fabricium vol. 9. p. 62.

XXII. Fol. 357. ✝ μηνὶ τῷ αὐτῷ· λα'. Tit. βίος καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων κύρου καὶ ἰωάννου. Initium: κῦρος ὁ περιφανὴς τῶν μαρτύρων ἀστήρ. Fabricius vol. 9. pag. 70. memorat solum latinam versionem.

C X L I I.

Codex chartaceus, seu bombycinus, in folio minori, scriptus seculo XIV, constans chartis olim 313.

Singulæ paginæ duas habent columnas. Singulæ etiam paginæ numeris græcis olim in imo margine signatæ fuerunt: sed aliqua nunc folia alicubi desiderantur. In prima codicis pagina semilacera scriptus est index homiliarum et Vitarum quæ in eo continentur, et ibi recensentur XL. homiliæ. In 3. pagina hæc scripta sunt ✝ ἡ βίβλος αὕτη ἔναι τοῦ μεγάλου γεωργίου τοῦ ἀπὸ τὰ κρημνὰ τῶν βουνῶν· κόπος δὲ τοῦ ἁμαρτωλοῦ βαρλαὰμ τοῦ μπελέτη καὶ κτῆμα τῆς... cetera deleta consulto fuerunt. Orationes Chrysostomo hic tributæ exstant inter spurias ipsius homilias.

I. Fol. 3. *b.* Titulus: ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου κρήτης τοῦ ἱεροσολυμίτου εἰς τὸ γενέθλιον τῆς θεοτόκου. Incipit: ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῶν. Edita est.

II. Fol. ιβ'. *a.* In marg. ε'. Tit. ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου κρήτης τοῦ ἱεροσολυμίτου· εἰς τὴν παγκόσμιον ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. Initium: σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν. Edita.

III. Fol. κ'. *b.* In marg. ϛ'. Tit. μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος δημητρίου τοῦ ἐν θεσσαλονίκῃ. Initium: μαξιμιανὸς ὁ καὶ ἑρκού-

ἐρκύλιος· ὑποτάξας γότθους· καὶ σαυρομάτας τοῖς ῥωμαίοις. Memoratur a Fabricio vol. 9. pag. 72; sed fortasse est inedita. Deest pag. κά.

IV. Fol. κζ'. b. In marg. ζ'. Tit. ἀρχίππου μοναχοῦ καὶ προσμοναρίου διήγησις περὶ τῶν θαυμάτων τοῦ ἀρχιστρατήγου μιχαήλ. Initium: ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων καὶ δωρεῶν τῶν γινομένων ὑπὸ τοῦ ἀρχιστρατήγου μιχαὴλ· ἐξ ἀρχῆς μέν. Memoratur a Fabricio ib. pag. 57, sed fortasse est inedita.

V. Fol. λς'. Tit. μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος μηνᾶ. Initium: ἔτους δευτέρου τῆς βασιλείας γαΐου οὐαλλερίου μαξιμιανοῦ. Memoratur ibid. pag. 124. Inedita fortasse.

VI. Fol. μβ'. Tit. μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου φιλίππου. Incipit: κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους· τραϊανοῦ παρειληφότος τὴν τῶν ῥωμαίων ἀρχήν· μετὰ τὸ μαρτυρῆσαι ἐν ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ σίμωνα τὸν τοῦ κλωπᾶ ἐπίσκοπον ὄντα ἱεροσολύμων δεύτερον γενόμενον ἐπίσκοπον μετὰ ἰάκωβον. Inedita fortasse. Fabricius eam memorat ibidem.

VII. Sequens sermo inscribebatur εἰς τὰ εἰσόδια τῆς θεοτόκου, ut patet ex indice. Sed nunc deest pag. νβ', in qua incipiebat. Prima verba paginæ νγ' sunt: σήμερον γὰρ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. Absolvitur fol. ξγ'. sic: ὁ ὑμνούμενος σὺν πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

VIII. Fol. ξγ'. In marg. ιά. Tit. μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος αἰκατερίνης. Incipit: ἔτους (sic) τριακοστῷ πέμπτῳ βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβοῦς καὶ παρανόμου βασιλέων μαξεντίου· ἦν πολλὴ μανία τῶν εἰδώλων.

IX. Fol. οδ'. Tit. μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἀνδρέου. Incipit: ἅπερ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἐθεασάμεθα πάντες οἵ τε πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι τῶν ἐκκλησιῶν τῆς ἀχαΐας. Vide Fabricium ibidem pag. 54.

X. Fol. πδ'. Tit. μαρτύριον τῆς ἁγίας τοῦ χριστοῦ μάρτυρος βαρβάρας. — Incipit: κατ' ἐκείνους τοὺς καιρούς· βασιλεύοντος μαξιμιανοῦ· ἡγεμονεύοντος δὲ μαρκιανοῦ. Fabric. ib. pag. 60.

XI. Fol. πή. Tit. μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου καὶ μάρτυρος πατάρων· εἰς τὸν βίον τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν νικολάου ἐπισκόπου μύρων τῆς λυκίας καὶ εἰς τακόρια (sic) καὶ περὶ τῶν τριῶν ἀνδρῶν. Incipit: ὄρθρος ἡμῖν φαεινότατος εὐσεβείας καὶ λαμπρῶν θαυμάτων περιοχή. Memoratur a Fabricio ibid. pag. 127, sed tribuitur Michaeli Archimandritæ. Absolvitur pag. ϙς'. sic: ὁ σὺν πατρὶ καὶ ἁγίῳ πνεύματι ὀρθοδόξως ὑφ' ἡμῶν λατρευόμενος· αὐτῷ πρέπει ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις etc.

XII.

XII. Fol. ρζ'· Tit. antiquus initio deletus est... *ἁγίȣ ἐφραὶμ εἰς τὸν πάγκαλον ἰωσήφ*. Sed multo recentior manus scripsit: *τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ ἀρχιεπ. κωνστ. τȣ̃ χρυσοστόμȣ*. Incipit: *ὁ θεὸς τȣ̃ ἀβραάμ*. Memoratur a Fabricio, et S. Ephraimo tribuitur.

XIII. Fol. ρκδ'. Tit. *κυρίλλȣ ἀρχιεπισκόπȣ ἱεροσολύμων περὶ τῆς ἀθλήσεως τῶν τριῶν παίδων· ἀνανία· ἀζαρία· καὶ μισαὴλ· καὶ δανιὴλ τȣ̃ προφήτȣ*. Incipit: *προφάσεως καιρὸς πάρεστιν ἀγαπητοὶ μαρτύρων ἀγαθῶν ἐνέγκαι μνήμην*. Memorat Fabricius vol. 9. pag. 70, et tribuit Cyrillo Alexandrino. Puto esse ineditam.

XIV. Fol. ρλ'. Tit. *βασιλείȣ ἀρχιεπισκόπȣ καισαρείας καππαδοκίας· εἰς τὴν χριστȣ̃ γένναν*. Initium: *χριστȣ̃ γέννησις ἡ μὲν οἰκεία*. Edita.

XV. Fol. ρλζ'. Tit. *ἰωάννȣ... τȣ̃ χρυσοστόμȣ· εἰς τὴν χριστȣ̃ γέννησιν*. Incipit: *τί τȣ̃το τὸ σημεῖον*.

XVI. Fol. ρλθ'. Tit. *ἰωάννȣ... χρυσοστόμȣ· εἰς τὰ ἅγια νήπια*. Incipit: *ἤθελον μὲν ἀεὶ καὶ πάντοτε*.

XVII. Fol. ρμβ'. Tit. *ἀμφιλοχίȣ ἐπισκόπȣ ἰκονίȣ· διήγησις περὶ τῶν θαυμάτων τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν βασιλείȣ ἀρχιεπισκόπȣ καισαρείας καππαδοκίας· περὶ τȣ̃ ἑβραίȣ τȣ̃ καταμίξαντος ἑαυτὸν χριστιανὸν* (sic): *δέσποτα εὐλόγησον*. Incipit: *τῆς μέν τοι θείας λειτȣργείας ἐπιτελȣμένης*.

XVIII. Fol. ρνβ'. Tit. *βασιλείȣ ἀρχιεπισκόπȣ καισαρείας καππαδοκίας εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα*. Incipit: *ὁ μὲν σοφὸς σολομῶν*.

XIX. Fol. ρξβ'. Tit. *ἰωάννȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνςαντινȣπόλεως εἰς τὰ ἅγια θεοφάνεια*. Incipit: *ἡ πηγὴ τῶν εὐαγγελικῶν διδαγμάτων*.

XX. Fol. ρξς'. Tit. *ἀμφιλοχίȣ ἐπισκόπȣ ἰκονίȣ εἰς τὴν ὑπαντὴν τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃ καὶ εἰς τὸν συμεῶνα*. Incip. *πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων*. Edita.

XXI. Fol. ροβ'. Tit. *ἰωάννȣ ἀρχιεπ. κωνς. τȣ̃ χρυσοστόμȣ ὁμιλία ῥηθεῖσα εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν*. — Incipit: *ἀεὶ μὲν καὶ διαπαντὸς τὴν τȣ̃ θεȣ̃ φιλανθρωπίαν*.

XXII. Fol. ροθ'. Tit. *τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ: τῇ κυριακῇ τῆς ἀποκρέȣ*. — Incipit: *πῶς ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀπαίδευτος*.

XXIII. Fol. ρπζ'. Tit. *ἰωάννȣ ἀρχ. κωνς. τȣ̃ χρυσοςόμȣ εἰς τὴν ἐξορίαν τȣ̃ ἀδὰμ· καὶ περὶ γυναικῶν ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν*. Incip. *πρόκειται*, ut Cod. 140. num. 28.

XXIV. Fol. σς'. Tit. *βασιλείȣ ἀρχιεπ. καισαρείας καππαδοκίας· περὶ νηστείας*. Incipit: *σαλπίσατε φησὶν ἐν νεομηνίᾳ*.

XXV. Fol. σιέ. Tit. *ἰωάννȣ ἀρχ. κωνςαντινȣπόλεως· εἰς τὸν μά-*

μάταιον βίον — δέσποτα εὐλ. Incipit: οὐδεὶς τὰ τῦ χριςῦ ζητεῖ. Exstat inter opera S. Ephraim Syri, ubi incipit: ὅσοι τὰ τῦ βίυ μάταια: quæ verba occurrunt hic paulo post, nempe pag. σις'. Nisi potius dicendum sit a verbis illis: ὅσοι τὰ τῦ βίυ μάταια, incipere aliam homiliam.

XXVI. Fol. ρκβ'. Tit. ἰωάννυ ἀρχιεπ. κωνς. εἰς τὸν ἰὼβ· ϗ περὶ ἐλεημοσύνης: δέσποτα εὐλ. Incipit: οἱ λειμῶνες ἔχυσιν ποικίλα.

XXVII. Fol. ρκς'. Tit. ἰωάννυ ἀρχιεπ. κωνς. τῦ χρυσοστόμυ· εἰς ταῖς θείας (sic) συνάξεσιν. Incipit: ὥσπερ τοῖς σπείρυσιν ὄφελον ὐδέν.

XXVIII. Fol. ρκθ'. Tit. ἰωάννυ ἀρχιεπ. κωνς. περὶ ἐλεημοσύνης ϗ εἰς τὸν πλύσιον ϗ τὸν λάζαρον. Incipit: μεγάλη τῆς ἐλεημοσύνης ἡ εὐεργεσία.

XXIX. Fol. σλδ'. Vita S. Mariæ Ægyptiæ: μυστήριον βασιλέως κρύπτειν. Edita.

XXX. Fol. σμά. Tit. ἰωάννυ... τῦ χρυσοστόμυ· εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς θεοτόκυ. — Incipit: πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια.

XXXI. Fol. σνέ. Tit. ἰωάννυ... τῦ χρυσοστόμυ· ὁ αὐτὸς εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς θεοτόκυ. Incipit: βασιλικῶν μυστηρίων ἑορτὴν ἑορτάζομεν.

XXXII. Fol. σνθ'. Tit. ἰωάννυ ἀρχ. κωνς. εἰς τὸν λάζαρον. Incipit: φέρε πάλιν εἰς μέσον τὸν εὐαγγελιστὴν ἰωάννην.

XXXIII. Fol. σξβ'. Tit. ἰωάννυ ἀρχ. κωνς. εἰς τὰ βαΐα ϗ εἰς τὺς παῖδας. Incipit: ἐκ θαυμάτων ἐπὶ τὰ θαύματα.

XXXIV. Fol. σξζ'. Tit. ἰωάννυ πρεσβυτέρυ τῦ δαμασκηνῦ· εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν: τῇ ἁγίᾳ ϗ μεγάλῃ δευτέρᾳ. — Incipit: ὀφθαλμὸς μὲν ὁρῶν ἢ δένδρον ἀνθοφόρον. Fortasse inedita. Absolvitur fol. σξή. *b.* sic: ἀπὸ μικρῦ ἕως μεγάλυ· τῷ χριςῷ δόξα εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

XXXV. Fol. σξθ'. Tit. ἰωάννυ ἀρχ. κωνς. εἰς τό· συνήχθησαν οἱ ἰυδαῖοι· ϗ περὶ τῦ σταυρῦ: τῇ μεγάλῃ γ'. Incipit: ὅταν τὸ μέγεθος τῦ δεσπότυ θεάσωμαι.

XXXVI. Fol. σοά. Tit. τῦ αὐτῦ εἰς τὰς δέκα παρθένυς· ϗ περὶ ἐλεημοσύνης: ϗ αὐτὸς τῇ μεγάλῃ γ'. Incipit: ὅταν τὸ εὐδαπάνητον τῆς ζωῆς.

XXXVII. Fol. σογ'. nunc deest. In ipso incipiebat homilia *in mysticam cœnam*, ut patet ex indice. Hujus homiliæ prima verba quæ supersunt pag. σος', sunt: τῆς δωρεᾶς· ὕτως ἡ θεία χάρις ἀποῤῥεῖ τοῖς ἅπασιν. Absolvitur fol. σπβ'. sic: τῷ ὀλίγον φιλῦντι πολὺ συγχωρεῖται· νῦν ϗ ἀεὶ ϗ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

XXXVIII.

XXXVIII. Fol. σπγ'. Tit. τȣ... χρυσοστόμȣ· εἰς τὸ· συνήγαγον τὸ συνέδριον ϗ ἔλεγον· τί ποιήσωμεν; τῇ μεγάλῃ δ'. Incipit: ἐοίκασιν οἱ τῆς ἐκκλησίας φίλτατοι παῖδες.

XXXIX. Fol. στέ. Tit. τȣ... χρυσοσόμȣ· εἰς τὸ μυστικὸν δεῖπνον· ϗ ὅτε ὁ σωτὴρ τȣ̀ς πόδας τῶν μαθητῶν ἔνιψεν. Incipit: ἔλεον θέλω ϗ φιλανθρωπίαν.

XL. Fol. σπή. Tit. λεοντίνȣ (leg. λεοντίȣ) πρεσβυτέρȣ κωνσταντινȣπόλεως εἰς τὴν γυναῖκα τȣ̃ ἰὼβ· ϗ εἰς τὸ μυστικὸν δεῖπνον — τῇ ἁγίᾳ ϗ μεγάλῃ πέμπτῃ. Incipit: ὥσπερ κανόνος παρατεθέντος. Inedita.

XLI. Fol. σϞβ'. Tit. ἰωάννȣ ἀρχ. κωνς. εἰς τὴν προδοσίαν ϗ τὸν σταυρὸν: τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ. — Inc. στυγνὴν τὴν ἐκκλησίαν ὁρῶν.

XLII. Fol. σϞγ'. Tit. ἰωάννȣ ἀρχ. κωνς. εἰς τὸν σταυρὸν ϗ εἰς τὸν λῃστήν — τῇ ἁγίᾳ ϗ μεγάλῃ παρασκευῇ. — Incipit: πεπλήρωται ἡμῖν λοιπόν.

XLIII. Fol. τ'. Tit. ἐπιφανίȣ ἀρχιεπισκόπȣ κύπρȣ· εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃· ϗ ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ ἀριμαθαίας ϗ νικόδημον — τῷ ἁγίῳ ϗ μεγάλῳ σαββάτῳ. — Incipit: τί τȣ̃το σήμερον; σιγὴ πολλὴ ἐν τῇ γῇ. Edita. Quæ sequuntur, manu recentiore exarata sunt.

XLIV. Fol. penultimo. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ ἀρχιεπ. κωνστ. τȣ̃ χρυσοστόμȣ λόγος εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς πάντας: — δέσποτα εὐλόγησον. Incipit: ἐξ ȣ̃ τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς πεντηκοστῆς ἐκτελέσαμεν· ȣ̈πω γὰρ ἦλθεν ἡμερῶν ἑπτὰ ἀριθμός· ϗ πάλιν κατέλαβεν ἡμᾶς μαρτύρων χορός· μᾶλλον δὲ μαρτύρων παρεμβολὴ καὶ παράταξις τῆς παρεμβολῆς τῶν ἀγγέλων.

CXLIII.

Codex membraneus, in folio, scriptus seculo XIV, initio mutilus, constans nunc foliis 205. *Erat Monasterii* τῶν στροφάδων.

Continet vitas Sanctorum mensis Januarii.

I. Fol. 1. Vita S. Euthymii Abbatis. Deest initium. Prima quæ legi possunt verba sunt: τῇ ὀπτασίᾳ δὲ, καὶ τὸ ἔργον ἐπηκολȣ́θει.

II. Fol. 48. *b.* col. 1. In marg. μηνὶ τῷ αὐτῷ κά. Tit. ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον τȣ̃ χριστȣ̃ τιμόθεον· εὐλόγησον πάτερ. Initium: τιμόθεον τὸν μέγαν ἤνεγκε μὲν ἡ λυκαόνων. Meminit Fabricius vol. 9. pag. 150.

III. Fol. 53. *a.* μηνὶ τῷ αὐτῷ κβ'. Tit. μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ κ̀ ἐνδόξȣ μεγαλομάρτυρος τȣ̃ χριστȣ̃ ἀνασταςίȣ· εὐλ. πάτερ. Initium: τῆς μεγάλης πόλεως ἱεροσολύμων ὑπὸ τȣ̃ περσῶν βασιλέως ἁλȣ́σης. Vide Fabric. vol. 9. pag. 53.

IV. Fol. 67. *a.* μηνὶ τῷ αὐτῷ· κγ'. Tit. ut Codice 141. num. 16.

V. Fol. 96. *a.* μηνὶ τῷ αὐτῷ· κδ'. Tit. βίος κ̀ πολιτεία τῆς ὁσίας εὐσεβίας τῆς μετονομασθείσης ξένης· εὐλ. πάτερ. Initium: ὁ καινὸς, ut Cod. 141. num. 17.

VI. Fol. 103. *a.* Vita S. Gregorii Nazianzeni: συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς.

VII. Fol. 123. *b.* μηνὶ τῷ αὐτῷ· κϛ'. Tit. βίος κ̀ πολιτεία τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ξενοφῶντος κ̀ τῶν αὐτȣ̃ τέκνων ἰωάννȣ κ̀ ἀρκαδίȣ· εὐλ. πάτερ. Initium: ξενοφῶν ὁ θαυμάσιος. Fabric. meminit pag. 152.

VIII. Fol. 135. *a.* col. 2. μηνὶ τῷ αὐτῷ· κζ. Tit. ὑπόμνημα τύπον ἱστορίας κεφαλαιώδȣς ἐπέχον· ἐπὶ τῇ ἀνακομιδῇ τȣ̃ τιμίȣ λειψάνȣ τȣ̃ θείȣ κ̀ ἱερȣ̃ χρυσοστόμȣ· εὐλ. πάτερ. Initium: ἀλλὰ πῶς ἄν τις. Meminit Fabricius ib. pag. 66.

IX. Fol. 140. *b.* μηνὶ τῷ αὐτῷ· κή. Tit. βίος κ̀ πολιτεία τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ τȣ̃ σύρȣ· εὐλ. πάτερ. Initium: ἐφραὶμ ὁ θαυμάσιος· ἔφυ μὲν ἐκ τῆς σύρων γῆς. Fabricius ibid. pag. 74. meminit latinæ versionis.

X. Fol. 146. μηνὶ τῷ αὐτῷ· λά. Vita, et Martyrium SS. Cyri et Joannis, ut Cod. 141. num. 22.

XI. Fol. 153. *b.* μηνὶ ἰȣλίῳ· κθ'. Tit. ἄθλησις τȣ̃ ἁγίȣ μεγαλομάρτυρος καλλινίκȣ· εὐλ. Initium: τῆς εἰδωλικῆς μανίας ἐπικρατȣ́σης. Meminit Fabricius latinæ versionis ib. pag. 64.

XII. Sequuntur sex homiliæ Basilii Magni. 1. in psalmum primum, quæ incipit: πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος. 2. in 7. psalmum, incipiens: δοκεῖ πῶς ἐναντίως ἔχειν. 3. de Jejunio, quæ incipit: σαλπίσατε φησὶν. Quarta de jejunio, incipiens: παρακαλεῖτε φησὶν. Quinta in XL. martyres, incipiens: μαρτύρων μνήμης. Sexta in dictum Lucæ: *destruam horrea* etc., quæ incipit: διπλȣ̃ν τὸ εἶδος τῶν πειρασμῶν.

XIII. Fol. 188. *b.* col. 2. Tit. πλωτίνȣ ἀρχιεπισκόπȣ θεσσαλονίκης· ἐγκώμιον εἰς τὸν πανένδοξον τȣ̃ χριστȣ̃ μάρτυρα δημήτριον· εὐλόγησον πάτερ. Initium: ἔοικεν ὡς ἀληθῶς, μηδὲν τῶν καλῶν ȣ̃τως εὐφραίνειν τὰς τῶν εὐσεβῶν διανοίας. Hujus Plotini, atque hujus homiliæ non meminit Fabricius.

CXLIV.

C X L I V.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus seculo XIV. initio mutilus, constans nunc chartis 179, quarum prima signata olim fuit numero ζ, ultima numero σζ.

I. Pag. 1. (olim 7.) Tit. μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος εὐσταθίȣ· εὐλόγησον. Initium: πρόκειται μὲν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐκ φύσεως οἰκεῖόν τι διδασκαλεῖον. Edita, et memorata a Fabricio Bibl. gr. vol. 9. pag. 77.

II. Pag. 18. Tit. μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ ϗ ἐνδόξȣ, τȣ̃ χριστȣ̃ μεγαλομάρτυρος θεοδώρȣ τȣ̃ στρατηλάτȣ· εὐλόγησον δέσποτα. Incip. ὥσπερ φαίνει ὁ ἥλιος. Memoratur ibidem a Fabricio pag. 147. Edita est latine.

III. Pag. 40. Tit. βίος ϗ πολιτεία τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ τȣ̃ καλυβίτȣ· εὐλ. δέσποτα. Incip. βίον καλὸν ϗ ἐνάρετον ϗ ἀμόλυντον ἀνδρὸς δικαίȣ ϗ τελείȣ. Vide Fabricium ibidem pag. 101.

IV. Pag. 49. Tit. διήγησις ψυχωφελὴς ϗ παράδοξος περὶ τȣ̃ γενομένȣ θαύματος ἐν κωνσταντινȣπόλει εἰς μνησικακίαν διακόνȣ ϗ πρεσβυτέρȣ παρὰ τȣ̃ ἁγίȣ νικήτα τȣ̃ χαρτȣλαρίȣ: — εὐλ. δέσποτα. Initium: θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις. Non memoratur a Fabricio.

V. Pag. 53. Tit. βίος σύντομος τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν εὐφροσύνȣ τȣ̃ μαγείρȣ· εὐλ. δέσποτα. Initium: οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν εὐφρόσυνος. Memoratur a Fabricio pag. 76. Non est edita, ni fallor.

VI. Pag 57. Tit. λόγος τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἐφραὶμ· λόγος εἰς πάγκαλον ἰωσὴφ· εὐλ. δέσποτα. Incip. ὁ θεός. Memoratur a Fabricio ib. pag. 103, et edita est.

VII. Pag. 72. Tit. κατάθεσις ἰȣδαίȣ τινὸς ὁμολογήσαντος τὸν κύριον ἡμῶν ἰησȣ̃ν χριστὸν τȣ̃ θεȣ̃ τȣ̃ ζῶντος εἶναι ὑιὸν· ϗ τῆς ἀχράντȣ θεοτόκȣ μαρίας· ϗ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὴν παρθένον μεῖνασαν· εὐλ. δέσποτα. Initium: ἐν τοῖς χρόνοις τȣ̃ εὐσεβεστάτȣ βασιλέως ἰȣστινιανȣ̃ γέγονεν ἄνθρωπος τὶς ἀρχηγὸς τῶν ἰȣδαίων· θεοδόσιος ὄνομα αὐτῷ.

VIII. Post paginam 78. Acta Sanctorum XL. Martyrum. Deest initium, et quinque paginæ.

IX. Pag. 83. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις... τȣ̃ χρυσοστόμȣ λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκȣ· εὐλ. δέσποτα. Initium: πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια.

X.

X. Pag. 87. Tit. βίος κ̣) πολιτεία τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ὀνȣφρίȣ. Initium: ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος παφνȣ́τιος σπȣδὴν ἐποιησάμην. Latine edita. Memoratur a Fabr. p. 128.

XI. Pag. 95. Tit. μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ κ̣) ἐνδόξȣ ἱερομάρτυρος ὑπατίȣ: εὐλ. δέσποτα. Initium: κατὰ τȣ̀ς καιρȣ̀ς ἐκείνȣς βασιλεύοντος Ͽελκιανȣ̃ ἐν τῷ βυζαντίῳ, συνεκράτησεν ἰȣδαϊσμὸς κ̣) ἡ εἰδωλολατρεία. Inedita, ut puto. Memoratur a Fabricio pag. 83.

XII. Pag. 110. Tit. βίος κ̣) πολιτεία τȣ̃ ἀνθρώπȣ τȣ̃ θεȣ̃ ἀλεξίȣ. Recentiore manu additum: τȣ̃ ἐν ῥώμῃ. Initium: ἐγένετο ἄνθρωπος ἐν τῇ ῥώμῃ εὐσεβὴς, ὀνόματι εὐφημιανος επὶ ὀνωρίȣ κ̣) ἀρκαδίȣ. Vide Fabricium pag. 52.

XIII. Pag. 117. Tit. διήγησις ψυχωφελὴς· περὶ τȣ̃ βίȣ κ̣) τῆς πολιτείας· ἰώστȣ τȣ̃ ἐλεήμονος· κ̣) περὶ ταπεινώσεως κ̣) ὑποταγῆς τȣ̃ αὐτȣ̃ γνησίȣ ὑȣ̃ φιλοθέȣ πρὸς τὸν ἑαυτȣ̃ πατέρα· κ̣) ὅπως οἱ ἐκ πόθȣ κ̣) πίστεως ἐκτελȣ̃ντες τὰ προστάγματα· κ̣) τὰς ἐντολὰς τȣ̃ ἑαυτῶν κατὰ σάρκα πατρὸς ȣ̓δέποτε καταλιμπάνονται ὑπὸ τȣ̃ ἀγαθȣ̃ κ̣) φιλανθρώπȣ θεȣ̃ ἡμῶν: εὐλ. δέσποτα. Initium: θεοδοσίȣ τȣ̃ ἀδραμητηνȣ̃ τῶν τῆς ῥωμαίων δυναστείας σκήπτρων θείᾳ ψήφῳ ἐνδίκως κρατȣ̃ντος. Non memoratur a Fabricio.

XIV. Pag. 125. S. Ephraimi Syri oratio in Transfigurationem Domini. Incip. ἐκ τῆς χώρας θέρȣς χαρμοναὶ. Edita. Memoratur a Fabricio pag. 89.

XV. Pag. 132. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις... τȣ̃ χρυσοστόμȣ· λόγος εἰς τὴν ἀνάστασιν τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃: — εὐλ. δέσποτα. Initium: ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὁ κύριος ἡμῶν ἰησȣ̃ς χριστὸς. Memoratur a Fabricio pag. 94, sed tribuitur ibi Eusebio Alexandrino.

XVI. Pag. 138. S. Amphilochii oratio in S. Basilium Cæsariensem. Inc. ἀγαπητοὶ ȣ̓κ ἀπεικός. Edita. Memoratur a Fab. p. 62.

XVII. Pag. 162. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις... τȣ̃ χρυσοστόμȣ· λόγος εἰς τὸν φαρισαῖον κ̣) εἰς τὸν τελώνην: — δέσποτα εὐλ. Initium: ἰατρὸς ἀφαρμάκευτος ὁ δεσπότης χριστὸς.

XVIII. Pag. 165. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃... χρυσοστόμȣ εἰς τὸν ἄσωτον ὑιόν. Initium: ἀεὶ μὲν τὴν τȣ̃ θεȣ̃ φιλανθρωπίαν κηρύττωμεν.

XIX. Pag. 171. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃... χρυσοστόμȣ λόγος εἰς τὴν δευτέραν παρȣσίαν τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν κ̣) σωτῆρος ἰησȣ̃ χριστȣ̃: — δέσποτα εὐλ. Initium: μετὰ τὴν ἀνάληψιν τȣ̃ κυρίȣ εἰς τȣ̀ς ȣ̓ρανȣ̀ς.

XX. Pag. 173. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις... τȣ̃ χρυσοστόμȣ· λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τȣ̃ τιμίȣ σταυρȣ̃: — δέσποτα εὐλ. Initium: τί εἴπω ἢ τί λαλήσω.

XXI. Pag. 177. Alia Vita S. Alexii. Inc. οὗτος ἀνὴρ ὑιὸς πρῶτος. Deest finis.

CXLV.

C X L V.

Codex membraneus, in folio, mutilus, continens folia 242, nempe a folio ρνδ', seu 154, ad folium τϞε, seu 395. Quidam eum vidit, ac notavit scriptum esse seculo X; at mea quidem sententia multo recentior est, ac fortasse scriptus seculo XV.

I. Fol. 1, quod signatum est numero ρνδ' (154). Vita S. Euthymii. Deest initium. Prima, quæ supersunt verba, sunt: σιαν ἐργάζεσθαι ἀλλὰ μετ' εὐλαβείας etc. Absolvitur fol. ρπβ'.

II. Fol. ρπγ'. μηνὶ ἰαννυαρίῳ· κέ. Tit. γρηγορίȣ πρεσβυτέρȣ καισαρείας καππαδοκίας· εἰς τὸν βίον τȣ̃ μεγάλȣ γρηγορίȣ ἐπισκόπȣ ναζιανζȣ̃ τȣ̃ θεολόγȣ. Initium: συγκαλεῖ μὲν ὑμᾶς. Lege Fabricium vol. 9. pag. 82.

III. Fol. ρϞή (198). Tit. μηνὶ νοεμβρίῳ· ιβ'. Λεοντίȣ ἐπισκόπȣ νεοπόλεως τῆς κυπρίων νήσȣ· εἰς τὰ λείποντα τȣ̃ βίȣ τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπȣ ἀλεξανδρείας ἰωάννȣ τȣ̃ ἐλεήμονος. Initium: ὁ μὲν σκοπὸς εἷς ἐστιν· ἡμῶν τε καὶ τῶν πρὸ ἡμῶν. Lege Fabricium vol. 9. pag. 102.

IV. Fol. σλβ' (232). In fine Paralipomenorum Vitæ S. Joannis Eleemonis additur index Vitarum 14, ἐκ τȣ̃ ὄπισθεν ἔμπροσθεν, quas continebat olim codex.

V. Fol. σλγ' (233). Vita Chrysostomi scripta a Georgio Archiepiscopo Alexandriæ. Incipit: πάντες οἱ παλαιοὶ. Lege Fabricium vol. 9. pag. 65.

VI. Fol. τξδ' (364). Tit. βίος τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως τȣ̃ χρυσοστόμȣ· συγγραφεὶς παρὰ μαρτυρίȣ ἐπισκόπȣ ἀντιοχείας. Initium: ἐβȣλόμην μὲν ὦ ἄνδρες μηδέποτε ἐμαυτὸν εἰς τȣ̃τον καθεῖναι τὸν λόγον. Est inedita hæc Vita, sed mutila, eo quod codex fine careat. Debebat esse foliorum 41, ut patet ex pag. τξδ', supersunt autem nunc folia 31, itaque decem desiderantur. Postrema quæ supersunt fol. τϞέ, seu 395, verba sunt: ἐπὶ τὴν τȣ̃ βαλαὰμ ἔρχονται. Fabricius vol. septimo pag. 556. scribit „ Martyrius Patriarcha Antiochenus inter scriptores de vita Chrysostomi ab Anonymo (Saviliano) laudatur: cujus nihil quod sciam hujus argumenti extat etc. “ Hactenus Fabricius.

Quum hoc opusculum ineditum sit, placet ejus initium, speciminis loco, heic exscribere: ἐβȣλόμην μὲν ὦ ἄνδρες μηδέποτε ἐμαυτὸν εἰς τȣ̃τον καθεῖναι τὸν λόγον· μηδὲ γενέσθαι κήρυξ λογικȣ̃ λιμȣ̃· μηδέγε διᾶραι τὰ χείλη καὶ κινῆσαι τὴν γλῶτταν ἐν ὑπο-

ὑποθέσει τοιαύτῃ· ἐν ᾗ τὸ τῶν δακρύων πλῆθος ἐπικλύζει τοὺς λόγους. ἀλλ' ἐπειδὴ τῆς ἐσχάτης ἀγνωμοσύνης εἶναι δοκεῖ τοῖς πολλοῖς καὶ ἔστι γε ὡς ἀληθῶς ὅταν παῖς πατέρα σιγῇ παραπέμπῃ τῷ τάφῳ· φέρε μικρὰς αὐτῷ τὰς ἀπαρχὰς διὰ τῆς ὑμετέρας ἀκοῆς συμπροπέμψωμεν· ἐξ ὧν ἡμῖν αὐτὸς σπουδῇ τε καὶ εὐχῇ συνεξελέξατο λόγων· εἰ γὰρ μάλιστα αὕτη τοῖς πατράσιν παρὰ τῶν παίδων ὀφείλεται ἡ τελευταία τιμὴ τῶν πόνων πατρικῶν γευσαμένους παιδείας· ἐμοιδιότερον (sic) πολλῷ τοῦτο ἂν εἴη ποιεῖν· ὅτι οὐ τῆς εἰς τὸν παρόντα βίον γέγονεν ἡμῖν ὑπηρέτης παρόδου· ἀλλὰ τῆς κατὰ θεὸν ἀναγεννήσεως· καὶ ὅτι δοὺς ἡμῖν ἐν ἀκμῇ τῆς νεότητος τοῦ λέγειν τὴν ἐξουσίαν, αὐτὸς παρεσκεύασεν καὶ τὸ δύνασθαι λέγειν. καὶ δέδια μὲν ὦ ἄνδρες μὴ μέγαν ὄντα τοῖς ἔργοις τὸν μακάριον ἐκεῖνον· μικρὸν ἀποφήνω τοῖς λόγοις· καὶ κομίσωμαι κατάραν ἀντ' εὐλογίας ἐπ' ἐμαυτόν. ἐπειδὴ δὲ πᾶσιν συνωμολόγηται νικᾶν τοῦ ἀνδρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ αὐτὴν τῶν λόγων τὴν φύσιν· κἀμοὶ θαῤῥεῖν ἔπεισιν· ὅτι κἂν δύο τις συλλαβὰς καταβάλληται εἰς εὐφημίαν τὴν ἐκείνου· μετὰ τῆς προσηκούσης διαθέσεως· κατὰ τὴν τοὺς δύο καταβάλλουσαν ὀβολοὺς χήραν· στεφανωθεὶς ἀπελεύσεται· τῆς γὰρ ἀξίας ἐφικέσθαι τῆς ἐκείνου τοῖς λόγοις ἀμήχανον· πλὴν εἴ τις παρ' αὐτοῦ τὴν αὐτοῦ ζῶντος ἐδανείσατο γλῶτταν· μόνος γὰρ ἐκεῖνος οἷόστε ἦν καὶ βιῶναι καὶ φράσαι λόγοις τοιοῦτον· οἷον ἐβίου βίον· ἡμῖν δὲ δὴ χαμερπὴς μὲν ἡ διάνοια· ἀσθενὴς δὲ ἡ γλῶττα· οἱ λόγοι τε ἀτερπεῖς· καὶ μικροὶ καὶ χωλαίνοντες· ἀλλ' ἔν γε τῷ τῆς διαθέσεως μέτρῳ· οὐδενὸς ἂν φανείημεν ἐλαττούμενοι. ὅση μὲν οὖν ἔχει κατήφεια τὸν ἡμέτερον σύλλογον· τοσαύτην οἶμαι κατειληφέναι τὴν ἡδονὴν τὸν τῶν ἁγίων χορόν· ἑκάστου τὸν αὐτὸν ποθούμενον ἀπειληφότος. παρακέκληται μὲν γὰρ ἄβελ· ἕτερον ἄβελ ὁρῶν εὐλαβείᾳ κομῶντα· καὶ διὰ τοῦτο φθόνῳ βαλλόμενον καὶ καταβαλλόμενον ἀδελλφικῇ δεξιᾷ· ἕλκει δὲ ἀβραὰμ ὡσαύτως τὸν φιλόξενον· ἀνθέλκει δὲ ἰσαὰκ τὸν σώφρονα· καλεῖ δὲ ἰακὼβ τὸν ἄπλαστον· καὶ διὰ πάσης ταλαιπορίας ἐγγυμνασθέντα τῷ βίῳ.

CXLVI.

Codex parvi pretii, in 4, mutilus initio, in medio, et in fine, scriptus seculo XV.

Continet partem Menæi, nempe mensem Decembrem.

CXLVII.

Codex chartaceus seu bombycinus, in quarto, scriptus seculo XV, constans foliis 300. *Anno* 1514. *erat cujusdam Zachariæ, qui*

qui in fine nomen suum exaravit. Fuit deinde Monasterii Strophadum.

I. Psalterium in καθίσματα, et δόξας divisum. Singulis psalmis præponitur breve argumentum. Primo psalmo: προτροπὴ θεοσεβείας· καὶ ἀνατροπὴ τοῦ ἐναντίου. Secundo: προφητεία περὶ χριστοῦ καὶ κλήσεως ἐθνῶν. Tertio: προφητεία γενησομένων ἀγαθῶν τῷ δαυίδ. Et ita deinceps.

II. Psalmus 151. apocryphus, cantica Mosis, Annæ, et cetera, quæ Psalterio subjici consueverunt.

III. Vita S. Mariæ Egyptiæ a Sophronio scripta. Initium: μυστήριον βασιλέως. Vide Fabricium pag. *119.* voluminis *9.* Bibliothecæ Græcæ.

IV. Miraculum quoddam, S. Joannis Chrysostomi precibus perpetratum.

V. Sermo de charitate. Tit. περὶ ἀγάπης καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου: — εὐλόγησον πάτερ. Initium: πασῶν τῶν ἀρετῶν, ἀνωτέρα ἐστὶν ἡ ἀγάπη καὶ ὑψηλοτέρα.

CXLVIII.

Codex chartaceus, in folio minori, scriptus seculo XV, constans foliis 341.

Initio hæc recentiori manu exarata sunt: ἡ βίβλος αὕτη εἶναι τοῦ μεγάλου γεωργίου τοῦ ἀπὸ τὰ κρημνὰ τῶν βουνῶν ζακύνθου· κόπος δὲ τοῦ ἁμαρτωλοῦ βαρλαὰμ τοῦ μπελέτη.

Continet primo ascetici cujusdam operis duos libros tertium, et quartum, qui subdividuntur in Hypotheses sive argumenta: opus ipsum vocatur εὐεργετινόν. Adjicitur Vita Basilii Junioris.

I. Fol. 1. Incipit liber tertius, quem dixi, in quinquaginta ὑποθέσεις divisus. Titulus: ὅτι οὐ δεῖ ἐξ ὑπονοίας τινὰ κατακρίνειν· ἢ ὅλως πιστεύειν ταῖς ὑπονοίαις. — Ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος. Incipit: μοναχός τις κατ᾽ ἐκεῖνο καιροῦ κόρη εὐειδεῖ ἐπαγόμενος, περιῄει τὴν ἀλεξάνδρειαν. Fol. 4. *a.* col. 1. ὑπόθεσις β′: ὅτι οὐδὲ τὸν προφανῶς ἁμαρτάνοντα δεῖ κατακρίνειν etc. Fol. 131. quinquagesima Hypothesis, et fol. 132. *b.* absolvitur liber tertius his verbis: ἔρριψεν αὐτὸ πάλιν ἐν τῇ ὁδῷ. Fol. 133. Tabula quarti libri, qui item ut præcedens, continet quinquaginta Ca-

ta Capita, seu ὑποθέσεις. Tit. πίναξ τȣ̃ τετάρτȣ βιβλίȣ τȣ̃ εὐεργετινȣ̃. Fol. 135. libri quarti tit. βιβλίον δ' τὸ εὐεργετινόν. — Primi capitis titulus: ὅτι τῷ μοναχῷ ἡ ἀκτημοσύνη ἐπήγγελται· κ) τί τὸ τȣ̃ ἀπροσπαθȣ̃ς γνώρισμα· κ) πῶς οἱ πατέρες ταύτην κατώρθωσαν: — Παλλαδίȣ. Initium: διηγήσατό μοι ἡ μακαρία μελάνη, ὅτι ἐν ἀρχαῖς. Fol. 272. *b.* incipit ὑπόθεσις ν'. Et fol. 273. *b.* absolvitur his verbis: ὠφελιμωτέρα τυγχάνει. Tum addit amanuensis: τὸ παρὸν βιβλίον εἶναι τῆς μονῆς τȣ̃ μεγάλȣ γεωργίȣ τῆς εἰς τὰ κρημνὰ τῶν βȣνῶν ζακύνθȣ· ἀνεκαινίσθη δὲ παρ' ἐμȣ̃ ἁμαρτωλȣ̃ βαρλαὰμ τȣ̃ μπελέτη· τάχα δὲ κ) μοναχȣ̃. Et manu recentiore: τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει τῆς σεβασμίας μονῆς τȣ̃ ἁγίȣ κ) ἐνδόξȣ μεγαλομάρτυρος γεωργίȣ τȣ̃ τροπαιοφόρȣ, τȣ̃ τῶν κρημνῶν ἐπονομαζομένȣ, τῆς νήσȣ ζακύνθȣ, ἀνακαινισθὲν παρὰ τȣ̃ ἐν ὁσιωτάτοις πατράσι κυρȣ̃ βαρλαὰμ τȣ̃ βελέτη.

Sancti, quorum Vitæ citantur in Euergetino, sunt potissimum hi: Joannes ὁ ἐλεήμων, Syncletica, Pelagia, Pachomius, Lucas ὁ ἐν ἑλλάδι, Antonius, Martyres οἱ ἐν σινᾶ κ) ῥαϊθῷ ἀναιρέθεντες, Joannicius ὁ μέγας, Stephanus ὁ νέος, Theodosius Cœnobiarcha, Saba, Arsenius, Euthymius, Nicolaus, Marcianus, Hilarion, Melania, Varus Martyr, Amphilochius, Joannes Calybita, Lucas ὁ νέος, Petrus Alexandrinus, Abramius, Gregorius Thaumaturgus.

II. Fol. 273. *a.* Tit. βίος κ) πολιτεία τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν βασιλείȣ τȣ̃ νέȣ· συγγραφεὶς παρὰ γρηγορίȣ ταπεινȣ̃ κ) φιλοχρίςȣ μαθητȣ̃ αὐτȣ̃: εὐλόγησον πάτερ. — Incip. ὁ θειότατος κ) προφητικώτατος δαυὶδ. Absolvitur fol. 341, idest postremo. Vide Fabricium Bibl. græc. vol. 9. pag. 62.

C X L I X.

Codex chartaceus, in quarto, constans foliis nunc 157, sed mutilus initio, et in fine, scriptus a duobus seculo XVI.

Continet Vitas, et Sermones legendos mensibus Sept. Octobr. Nov. et Decembri.

I. Desunt initio viginti chartæ in quibus erant tres λόγοι. Deest etiam initium quarti Sermonis, qui est de laudibus Deiparæ, et absolvitur fol. 8. *a.* sic: κ) παντὸς τȣ̃ τῆς ἐκκλησίας πληρώματος· γένοιτο γένοιτο· χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ κύριος μετὰ σȣ̃, et cetera quæ sequuntur in Salutatione Angelica.

II. Fol. 8. *b.* In marg. σεπτεμβρίῳ ιδ'. λόγος ε'. Homilia S. An-

Andreæ Cretensis: σταυρȣ̃ πανήγυριν, ut Cod. 142. num. 2. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις... ἀνδρέȣ... ἐγκώμιον εἰς τὴν ὕψωσιν τȣ̃ τιμίȣ κ̀ ζωοποιȣ̃ σταυρȣ̃. Vid. Fabric. vol. 9. pag. 92.

III. Fol. 14. λόγος ϛ'. Tit. ἐκ τῆς βίβλȣ τȣ σοφωτάτȣ κ̀ ῥητορικωτάτȣ κεραμέως, ἀρχιεπισκόπȣ πόλεως ῥωσȣ̃ τῆς ἐν καλαβρίῃ. ὁμιλία εἰς τὴν ὕψωσιν τȣ̃ τιμίȣ κ̀ ζωοποιȣ̃ σταυρȣ̃: — εὐλόγησον πάτερ. Idest: *ex libro Sapientissimi, et Maximi Rhetoris Ceramei, Archiepiscopi Civitatis Rosi in Calabria. Homilia in exaltationem* etc. Incipit: ὁρῶ σήμερον. Edita est. Lege Fabricium Bibl. græc. vol. X. pag. 232. Theophanes Cerameus Episcopus Tauromenitanus fuit.

IV. Fol. 23. σεπτεμβρίῳ κγ'. λόγος ζ'. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις.... τȣ̃ χρυσοστόμȣ· λόγος εἰς τὴν στείρωσιν τῆς ἐλισάβετ, κ̀ τȣ̃ ζαχαρίȣ τὴν σιωπήν: εὐλ. πάτερ. — Incip. ȣ̓δὲν τοῖς δεσποτικοῖς ἀνυπότακτον ὅροις.

V. Fol. 26. σεπτεμβρίῳ κϛ'. λόγος ή. Tit. ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον κ̀ ἔνδοξον τȣ̃ χριστȣ̃ εὐαγγελιστὴν ἰωάννην κ̀ θεολόγον· τὸν ἐπὶ τὸ στῆθος χριστȣ̃ ἀναπεσόντα: — εὐλ. πάτερ. Incipit: ὅτι μὴ πολὺ τῶν ἀγγέλων ἀφέστηκεν ἄνθρωπος. Absolvitur fol. 37. *b*. Tum addit exscriptor: μαΐῳ τῇ 13. ἐν χίῳ 1554.

VI. Fol. 38. ὀκτωβρίῳ ιή. λόγος θ'. Tit. ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον κ̀ εὐαγγελιστὴν λȣκᾶν: — εὐλ. πάτερ. — Incipit: εἰ κ̀ δικαίȣ μνήμην.

VII. Fol. 43. *b*. Tit. μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ μεγαλομάρτυρος δημητρίȣ: — εὐλ. πάτερ. Latine editum est. Incipit: εἶχε μὲν τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα μαξιμιανὸς ὁ ἑρκȣ́λιος. In fine additur: μαΐω τῇ 11. 1554. ἐν χίῳ. Vide Fabricium Bibl. græc. vol. 9. pag. 71.

VIII. Fol. 52. *a*. In marg. νοεμβρίῳ πρώτῃ· λόγος ιά. Tit. βίος κ̀ πολιτεία τῶν ἁγίων ἐνδόξων κ̀ θαυματȣργῶν ἀναργύρων, κοσμᾶ κ̀ δαμιανȣ̃: — εὐλ. πάτερ. Incip. ἄρτι τῆς εὐσεβείας ἀναλαμπȣ́σης. Meminit Fabricius Bibl. græc. vol. 9. pag. 68.

IX. Fol. 56. *b*. νοεμβρίῳ ή. λόγος ιβ'. Tit. ἰωάννȣ τȣ̃ μακαριωτάτȣ μητροπολίτȣ εὐχαΐτων· λόγος εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἁγίων ἀγγέλων, τὴν ἐπιτελȣμένην κατὰ τὴν ὀγδόην τȣ̃ νοεμβρίȣ μηνός: — εὐλ. πάτερ. Incipit: καὶ τȣ̃το τῆς ἄκρας ἀγαθότητος γνώρισμα· ἀπόδειξις κ̀ αὕτη μεγίστη τῆς περὶ ἐμὲ μεγάλης φιλανθρωπίας· συγχωρεύειν ἀγγέλοις κ̀ συνεορτάζειν ἠξίωσαι. Meminit Fabricius Bibl. græc. vol. 9. pag. 55. In fine addit exscriptor: μαΐω τῇ 17. ἐν χίω 1554.

X. Fol. 70. νοεμβρίῳ ιέ: — λόγος ιγ'. Tit. θαῦμα γενόμενον ὑπὸ τῶν ἁγίων τȣ̃ χριστȣ̃ μαρτύρων κ̀ ὁμολογητῶν, σαμωνᾶ,

γȣρία,

γȣρία, ϗ ἀβίβȣ, ἐν ἐδέσσῃ τῇ πόλει, εἰς εὐφημίαν τὴν κόρην: — εὐλ. πάτερ: — i. *Miraculum quod factum est a Sanctis Christi Martyribus et confessoribus Samona, Guria, et Abibo, in Edessena urbe, erga puellam Euphemiam.* Hujus miraculi meminit Fabricius Bibl. græc. vol. 9. pag. 82. Sed opuscula tria quæ is memorat, ab hoc diversa sunt. Hoc enim incipit sic: νῦν καιρὸς εὔκαιρος μετὰ τȣ͂ πνευματοφόρȣ προφήτȣ δαυὶδ ψάλλοντας εἰπεῖν· ἐγγὺς κύριος etc. Absolvitur fol. 79 *b.* Tum additur: ἐν τῷ γαλατᾷ· μαρτίῳ κά. ͵αφνέ: i. *In Galata, die 21. Martii 1555.*

XI. Fol. 80. νοεμβρίῳ κά: — λόγος ιδ'. Tit. γερμανȣ͂ πατριάρχȣ εἰς τὰ εἰσόδια τῆς ὑπεραγίας θεοτόκȣ: — εὐλ. πάτερ. Incipit: ἰδȣ̀ ϗ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις, ϗ φαιδρὰ ἑορτή. Memoratur a Fabricio Bibl. gr. vol. 9. pag. 113.

XII. Fol. 86. νοεμβρίῳ κζ': — λόγος ιέ. Tit. μαρτύριον τȣ͂ ἁγίȣ μάρτυρος ἰακώβȣ τȣ͂ πέρσȣ. Incipit: κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ὁ μακάριος ἰάκωβος ἦν οἰκῶν ἐν βιλαπάτῃ τῇ πόλει. Memoratur a Fabricio Bibl. gr. vol. 9. pag. 84.

XIII. Fol. 94. νοεμβρίῳ λ': — λόγος ις'. Tit. ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον ἀνδρέαν τὸν πρωτόκλητον. Incipit: ἄρτι τȣ͂ παιδὸς ζαχαρίȣ, ἰωάννȣ φημί. Memoratur a Fabricio vol. 9. Bibl. gr. pag. 54. Non videtur editum.

XIV. Fol. 107. δεκεμβρίῳ δ': — λόγος ιζ'. Tit. μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος τȣ͂ χριστȣ͂ βαρβάρας: — εὐλ. πάτερ. — Incipit: μαξιμιανῷ τῷ δυσσεβεῖ βασιλεῖ πολλὴν περὶ τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην εἰσφέροντι τὴν σπȣδήν. Memoratur a Fabricio vol. 9. pag. 60. Absolvitur fol. 114. *a.*, tum addit exscriptor hæc: παραπλέων εἰς κωνσταντινȣπόλιν ϗ βραδυπλοΐσας ἐν χίῳ, γέγραφα εἰς τȣ̀ς 1554. μαρτίῳ 23. τῇ ἁγίᾳ ϗ μεγάλῃ παρασκευῇ πληρώσας ἕως ᾧδε.

XV. Fol. 115. μηνὶ δεκεμβρίῳ δ': — λόγος ιή. Tit. βίος τȣ͂ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ τȣ͂ δαμασκηνȣ͂· συγγραφεὶς παρὰ ἰωάννȣ πατριάρχȣ ἱεροσολύμων: — εὐλ. πάτερ. — Incipit: τοῖς τετηρηκόσι. Edita est. Vide Fabricium vol. 9. pag. 102.

XVI. Fol. 137. δεκεμβρίῳ ς': — λόγος ιθ'. Tit. βίος ϗ πολιτεία τȣ͂ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν νικολάȣ ἀρχιεπισκόπȣ μύρων τῆς λυκίας, τȣ͂ θαυματȣργȣ͂ ϗ μυροβλύτȣ. Incipit: σοφόν τι χρῆμα, ζωγράφȣ χεὶρ· ϗ δεινὴ μὲν μιμήσασθαι τὴν ἀλήθειαν. Memoratur a Fabricio vol. 9. p. 127. Absolvitur fol. postremo, seu 157. *b.*

XVII. Sequitur διήγησις μερικῶν θαυμάτων, ἐξ ἑτέρων πολλῶν ἐπιλεγέντων· ἐξ ὧν ὁ παμμέγας ἱεράρχης χριστȣ͂ νικόλαος ἐτερατȣ́ργησε χριστομιμήτως etc. Supersunt aliquot tantum lineæ hujus opusculi.

CL.

C L.

Codex chartaceus, in 4, initio et in fine mutilus, scriptus seculo XVI. (annis scilicet 1548, 1554, et 1555.) in Chio, et Galata. Constat chartis 176, minus 27. Prima charta signata est numero κά.

Eadem plane continet atque codex CXLIX. Immo uterque amanuensis iisdem fere annis scripsit.

C L I.

Codex chartaceus, in quarto, a pluribus diversarum ætatum amanuensibus exaratus, constans chartis 402. In marg. primi folii leguntur hæc: ἰωάννȣ ἱερέως τρȣλινȣ̃ τȣ̃ κρητός.

I. Pag. 1. Vita SS. Barlaam et Joasaphi. Tit. ἱστορία ψυχωφελὴς ἐκ τῆς τῶν ἐνδοξοτέρων τῶν αἰθιόπων χώρας τῆς ἰνδῶν καλȣμένης πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν μετενεχθεῖσα διὰ ἰωάννȣ μοναχȣ̃ τȣ̃ δαμασκηνȣ̃· ἀνδρὸς τιμίȣ ϗ ἐναρέτȣ μονῆς τȣ̃ ἁγίȣ σάβα διηγȣμένȣ τὸν βίον βαρλαὰμ ϗ ἰωάσαφ. Initium: ὅσοι πνεύματι θεȣ̃ ἄγονται, ȣ̃τοί εἰσιν ὑιοὶ θεȣ̃ φησιν ὁ ἀπόστολος· τὸ δὲ πνεύματος ἁγίȣ ἀξιωθῆναι, ϗ ὑιὸς θεȣ̃ γενέσθαι, τῶν ὀρεκτῶν ἐστι τὸ ἀκρότατον. In fine aliqua desiderantur. Postrema quæ supersunt verba p. 113. sunt: ϗ ἀντὶ τῆς ποθεινοτάτης τρυφῆς. Vide Codices 137, et 163.

II. Pag. 114. Opus contextum ex locis Scripturæ, et aliquorum SS. Patrum, auctore incerto. Tit. + διὰ τὴν εὐεργεσίαν τȣ̃ ἰησȣ̃ χριςȣ̃ τȣ̃ ἐσταυρωμένȣ, εἰς τȣ̀ς χριςιανȣ̀ς, ϗ διὰ τὴν προγονικὴν κατάραν ϗ ταλαιπωρίαν τȣ̃ ἀνθρώπȣ: κεφάλαιον ά. Initium: ἡ θεία γραφὴ λέγει· ὅτι ὁ θεὸς ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα. Auctor utitur sermone græco vulgari. In fine amanuensis diversus a præcedenti adnotavit annum 1570.

III. Pag. 152. Opus ab alio amanuensi exaratum. Tit. διαταγαὶ ϗ συνάθροισις διδασκαλίας χριςιανικῆς ἣν ὁ εὐλαβέστατος ἐν χριστῷ πατὴρ κύριος γάσπαρος βιβιάνος ἐπίσκοπος σιτίας, ϗ τοποτηρητὴς γενικώτατος τȣ̃ αἰδεσιμωτάτȣ ἀρχιεπισκόπȣ κρήτης προέθηκεν ϗ ἐξέδοτο τῷ τῶν γραικῶν εὐλαβεῖ κλήρῳ· ἐν τῇ ἐπισκέψει τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς επαρχίας. Titulus minor: πόθεν κληρικοί. Initium: κληρικοὶ δὲ λέγονται ἢ ὅτι ἐκ κλήρȣ κυρίȣ εἰσίν.

IV. Pag. 190. Homilia incerti auctoris, exarata ab alio ama-

amanuensi anno 1554. Tit. λόγος· κυριακῇ τῆς ἀποκρέυ. Initium: ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ τὴν σήμερον νῦν κυριακὴν ἔχομεν παράδοσιν.

V. Pag. 199. Tit. κατόρθωμαν κ) σύστημαν τῦ ἁγίυ κ) εὐλαβῦς πατρὸς ἡμῶν κὺρ ναθαναὴλ τῦ μπέρτυ· ἡ ἁγία αυτῦ εὐχὴ ἴςω μεθ' ἡμῶν: κυριακῆ πρώτη τῶν ἁγίων νηστειῶν: ποίημα τῦ αὐτῦ. Initium: ἀδελφοίμυ κ) τέκνα· ἀκυσατέ μυ· παρακαλῶ· τῦ ταπεινῦ κ) ἁμαρτωλῦ γέροντος μικρὰν διδασκαλίαν· Est sermo brevissimus, quem sequuntur alii similes ejusdem auctoris. Exarati sunt ab alio amanuensi, qui in fine addidit: ͵αφλθ'. νοεμβρίυ ιά.

VI. Pag. 227. Tit. ἱστορία παλαιὰ συγγραφεῖσα παρά τινὸς παλαιῦ ἀνδρὸς ἰακώβυ εἰς τὸν δίκαιον ἰωσὴφ κ) εἰς τὴν μαρίαμ· περὶ τῆς γεννήσεως τῦ χριστῦ. Initium: ἐπειδὴ ἐξαρχῆς ὁ θεὸς πλάσας τὸν ἄνθρωπον ἔδωκεν αὐτῷ ἐντολήν. Opusculum parvi faciendum, et barbare scriptum.

VII. Pag. 235. Alius codex constans octo quaternionibus. Incipit sine titulo Tragœdia Sophoclis inscripta Ajax μαστιγοφόρος cum scholiis inter lineas, et in margine.

VIII. Pag. 299. Præcepta artis musicæ: opus mutilum. Tum pag. 304. sequitur opus fabulosum S. Joanni Evangelistæ tributum, exaratum ab amanuensi seculi XV. Tit. ἀποκάλυψις ἰωάννυ αποστόλυ κ) εὐαγγελιστῦ... περὶ τῆς συντελείας κ) περὶ τῦ ἀντιχριστυ. Initium: μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῦ κυρίυ ἡμῶν ἰησῦ χριστῦ ἔπεσον ἐγὼ ἰωάννης ἐπὶ τὴν γῆν. Tum sequuntur nonnullæ homiliæ recentes incerti auctoris, quas prætereo.

IX. Pag. 372. Alius codex exaratus seculo XV. continens duntaxat Thecaræ Monachi Hymnum Triadicum, eumque in fine mutilum. Tit. ὕμνος τριαδικὸς· σὺν εὐχῇ εἰς τὸν μεσονυκτικόν· λέγεται δέ, εἰς τὴν ἀρχὴν μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν τρισάγιον, ἢ μετὰ τὸ πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν· κ) ἔτι μετὰ τὸν τρισάγιον. ἐκ τῶν δογμάτων τῦ ἁγίυ διονυσίυ τῦ ἀρεοπαγίτυ· ἐκλογὴ κ) σύνταξις, θηκαρᾶ μοναχῦ. Initium: δόξα τῇ ἀπειροτάτῃ κ) παναιτίῳ κ) ζωαρχικῇ βασιλείᾳ συ.

C L I I.

Codex chartaceus, in quarto, constans foliis 438.

Quo anno scriptus sit, constat ex fol. 99. ubi post diem quintam mensis hæc adnotata sunt + τέλος τῆς αὐτῆς ἑορτῆς· ἐγράφη ἔτυς ͵αφξέ. δικευρίο· εἰς τὰς ἡμέρας κή. ἡμέρα παρασκευή· διὰ

διὰ χειρὸς ἐξ ἐμȣ͂ τȣ͂ ἁμαρτωλȣ͂, μιχαὴλ ἱερέως τȣ͂ παπαδοπέλȣ· ͵ζ ό γ΄. ἑ ό χ΄ ἀμὴν ἀμὴν ἀμήν. Initio desunt tria folia. In fine quoque mutilus est.

Continet Menæi partes, nempe Junii, Augusti, Novembris etc.

C L I I I.

Codex chartaceus, initio, et in fine mutilus; exaratus seculo XVI. constans chartis 260. Desunt initio 30. chartæ; nam prima signata est numero λά.

Apocrypha sunt pleraque in hoc codice.

I. Pag. 31. (idest prima) Fragmentum Historiæ totius veteris Testamenti in capitula divisæ, quorum unum pag. 31. est de Isaaco, alterum de Moyse, et ita porro usque ad postremum, quod inscribitur περὶ τȣ͂ τοβίτ, i. *de Tobia*. Absolvitur pag. 95.

II. Pag. 96. Chrysostomi λόγος εἰς τὴν στείρωσιν etc. ut Cod. 149. num. 4.

III. Pag. 103. Tit. μαρτύριον τῶν ἁγίων ἀποστόλων πέτρȣ ϗ παύλȣ. Initium: ἐλθόντος εἰς τὴν ῥώμην τȣ͂ ἁγίȣ παύλȣ ἀπὸ τῶν σπανίων. Fabulosum opusculum.

IV. Pag. 110. Tit. ἐπιστολὴ πιλάτȣ πρὸς κλαύδιον. Initium: πόντιος πιλάτος κλαυδίῳ χαίρειν. ἔναγχος συνέβη ὅπερ αὐτὸς ἐγύμνασα. Fabulosum opusculum.

V. Pag. 135. μαρτύριον τῆς ἁγίας ϗ ἐνδόξȣ μεγαλομάρτυρος μαρίνας: κύρ. εὐλ. Initium: τῆς ἀναστάσεως τȣ͂ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ͂ χριστȣ͂· ϗ τῆς ἐνδόξȣ αὐτȣ͂ ἀναλήψεως πρὸς τὸν πατέρα γενομένης. Memoratur a Fabricio.

VI. Pag. ρνζ΄. (157.) Tit. πράξεις τȣ͂ ἁγίȣ ἀποστόλȣ ϗ εὐαγγελιστȣ͂ ἰωάννȣ τȣ͂ θεολόγȣ· συγγράφοντος τȣ͂ αὐτȣ͂ μαθητȣ͂ προχόρȣ. Initium: ἐγένετο μετὰ χρόνον τινὰ· μετα τὸ ἀναληφθῆναι τὸν κύριον ἡμῶν ἰησȣ͂ν χριστὸν εἰς τȣ̀ς ȣ̓ρανȣ̀ς· συνήχθησαν ἅπαντες οἱ ἀπόστολοι. Apocryphum opus.

VII. Pag. σις΄. (216.) Tit. διήγησις τȣ͂ τιμίȣ ϗ ζωοποιȣ͂ σταυρȣ͂ ϗ ἀνεύρεσις· ὃν ἐφανέρωσεν ἡ μακαρία ἑλένη. Initium: ἔτȣς διακοσιοστȣ͂ εἰκοστȣ͂ τετάρτȣ τȣ͂ σωτῆρος ἡμῶν ζήτησις ϗ ἐρεύνησις ἐγένετο τȣ͂ τιμίȣ σταυρȣ͂. Fabric. memorat.

VIII. Pag. σκδ΄ (224.) Tit. μαρτύριον τȣ͂ ἁγίȣ μάρτυρος εὐσταθίȣ ϗ τῆς συνοδίας αὐτȣ͂. Initium: ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς βασιλείας τραϊανȣ͂· τῆς εἰδωλολατρείας ἐπικρατȣ́σης.

IX. Pag. σμδ' (244.) Tit. λόγος διδασκαλικὸς ἐκ πολλῶν βιβλίων συναθροισμένος εἰς τὴν γέννησιν τȣ͂ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ͂ χριστȣ͂. Initium: μυστήριον ξένον κ̀ παράδοξον βλέπω ἐν τῷ σπηλαίῳ σήμερον.

X. Pag. σνβ' Tit. κυριακῇ πρώτῃ τῶν ἁγίων νηστειῶν λόγος διδασκαλικὸς εἰς τὰς ἁγίας κ̀ σεβασμίας εἰκόνας τȣ͂ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ͂ χριστȣ͂· κ̀ τῶν λοιπῶν ἁγίων. Initium: ἐπειδὴ ἡ ἔνσαρκος οἰκονομία τȣ͂ ὑȣ͂ τȣ͂ θεȣ͂.

XI. Pag. 265. Tit. διήγησις φρικώδης περὶ ἀναξίȣ ἱερέως. Initium: ἐν τῇ νήσῳ χώρᾳ ἴμπρȣ (lego ἴμβρȣ) ἱερεὺς τὶς ὀνόματι ἀγκλιανός.

XII. Pag. 267. Tit. κυριακῇ γ' τῶν ἁγίων νηστειῶν. εἰς τὴν προσκύνησιν τȣ͂ τιμίȣ κ̀ ζωοποιȣ͂ σταυρȣ͂· κ̀ εἰς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον. Initium: ὁ μακάριος προφήτης μωυσῆς.

XIII. Pag. 273. S. Ephraim sermo εἰς τὸν πάγκαλον ἰωσήφ. Incipit: ὁ θεὸς τȣ͂ ἀβραάμ. Aliqua in fine desiderantur.

C L I V.

Codex chartaceus, in quarto, constans chartis 462, seculis XVI, et XVII. scriptus a pluribus: a pagina prima ad 154. scriptus ab eo ipso, ut puto, qui exaravit codicem 152. Is pag. 125. b. se vocat Strategopulum Spartiatam.

I. Fol. 1. δεκεμβρίῳ κ'· λόγος κγ'. Tit. μαρτύριον τȣ͂ ἁγίȣ ἱερομάρτυρος κ̀ ἐνδόξȣ ἰγνατίȣ τȣ͂ θεοφόρȣ: εὐλ. πάτερ. Incipit: ἄρτι τραϊανȣ͂.

II. Pag. 12. κυριακῇ τῶν ἁγίων προπατόρων λόγος κδ'. Tit. τȣ͂ ἐν ἁγίοις ... τȣ͂ χρυσοστόμȣ, λόγος εἰς τὸν ἀβραὰμ κ̀ εἰς τὸν ἰωσήφ: εὐλ. Incipit: ἔθος ἐστὶ τοῖς ζωγράφοις.

III. Fol. 26. a. In marg. κυριακῇ πρὸ τῆς χριστȣ͂ γεννήσεως, τῶν ἁγίων πατέρων: λόγος κέ ut Codice 136. num. 5.

IV. Fol. 40. δεκεμβρίῳ κδ' λόγος κς'. Tit. τȣ͂ ἐν ἁγ. πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίȣ τȣ͂ μεγάλȣ, ἀρχιεπισκόπȣ ἀλεξανδρείας, etc. ut Codice 135. num. 9.

V. Fol. 47. λόγος κζ'. Ut Cod. 136. num. XI.

VI. Fol. 61. λόγος κή. Gregorii Naz. Oratio: χριστὸς γεννᾶται. Fol. 69. additur hæc nota: 1554. μαρτίῳ 2. ἐν χίῳ.

VII. Fol. 70. λόγος κθ'. S. Basilii Magni Homilia in Nativitatem Domini. Incipit: χριςȣ͂ γέννησις· ἡ μὲν οἰκεία. Edita.

VIII. Fol. 79. λόγος λ'. Tit. τȣ͂ ἐν ἁγ.... τȣ͂ χρυσοστόμȣ κ̀ οἰκȣ-

οἰκεμενικῦ μεγάλε φωστῆρος· ὁμιλία εἰς τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τῦ κυρίε ἡμῶν ἰησῦ χριστῦ: εὐλ. πάτερ. Incipit: ὁπόταν ἐκ χειμῶνος. Edita.

IX. Fol. 87. λόγος λά. Tit. τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννε πρεσβυτέρε τῦ δαμασκηνῦ· λόγος εἰς τὴν ἁγίαν τῦ χριστῦ γέννησιν: εὐλ. πάτερ. Incipit: ὁπόταν τὸ ἔαρ ἐπέλθῃ, τὰ τῶν σωμάτων στοιχεῖα πρὸς καινισμὸν πάλιν δρομῦσι. Memoratur a Fabricio vol. 9. p. 86. Sed is eam tribuit Joanni Episcopo Eubœæ. Nonnulla in hac homilia leguntur fabulosa, aut ex apocryphis monumentis desumpta.

X. Fol. 100. b. κυριακῇ μετὰ τὴν χριστῦ γέννησιν λόγος λβ'. Tit. βασιλείε ἐπισκόπε σελευκείας, ἐγκώμιον εἰς τὸν προφήτην δαυίδ. Incipit: ὅταν εὕρῃ τῆς ἀκοῆς προθυμίαν ἡ χάρις. Lege Fabricium vol. 8. pag. 131.

XI. Fol. 106. νοεμβρίε κζ' λόγος λγ'. Gregorii Nysseni Sermo in S. Stephanum. Inc. ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἡ ἀκολεθία.

XII. Fol. 116. b. τῷ αὐτῷ μηνὶ ... θ' λόγος λδ'. Tit. βασιλείε ἐπισκόπε σελευκείας· λόγος εἰς τὰ νήπια τὰ ὑπὸ ἡρώδε ἀναιρεθέντα. Incipit: πάλιν ὁ γέρων ἐγώ. Edita.

XIII. Fol. 122. λόγος λέ. Tit. τῦ ... χρυσοστόμε· λόγος εἰς τὰ ἅγια νήπια, τὰ ὑπὸ ἡρώδε ἀναιρεθέντα: εὐλ. πάτερ. Incipit: ὥσπερ οἱ τὲς ἡδίστες καρπές. Absolvitur fol. 125. a. Tum scriptor codicis longam adnotationem subjicit, in qua ait se ædificasse Ecclesiam in honorem S. Athanasii in quadam insula, et exarasse propria manu in itinere varios libros quos eidem Ecclesiæ dono daret, ac præsertim panegyricum, ac subdit: εἰ δὲ ἐκ ἔγνωκάς με ποῖος εἰμὶ ϗ πῶς κέκλημαι· στρατηγόπελος ὁ ἀπὸ τῆς σπάρτης τῶν λακηδαιμονίων καταγόμενος ϗ παροικῶν ἐνταῦθα πέφυκα· εἰ δὲ ϗ παλαιόν με γένος ἀκριβέστερον ποθέῃς μαθεῖν· σκόπησον ἀκριβῶς τὸ ἐν τῷ τέλει τῦ βιβλίε χρονικόν... πεπλήρωτο δὲ ἐν μηνὶ δεκεμβρίῳ λά: ἰνδ ιέ: τῦ ͵ζξδ' ἔτες: παρὰ δὲ ῥωμαίοις 1556.

XIV. Fol. 128. a. Tit. γεωργίε μεγάλε λογοθέτε τῦ ἀκροπολίτε· ποίημα χρονικὸν ἡμιτελές. Incipit: τὸ τῆς ἱστορίας χρήσιμον. Absolvitur fol. 154. a. Tum Strategopulus codicis scriptor hæc addit: τὸ παρὸν χρονικὸν εἰς γαλατὰ εὗρον παρὰ τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι κυρίῳ ἀντωνίῳ τῷ καντακεζήνῳ, ϗ ἐξ αὐτῦ ἀντέγραψα μετὰ πάσης προθυμίας τῦτο. Τῷ ἀπὸ τῆς χριστῦ γεννήσεως ἔτει ͵αφνς'. ἐν μηνὶ φευρεαρίῳ κή. Editum est hoc Chronicon. Quæ mox sequuntur exarata sunt alia manu, eaque paulo adhuc recentiore, ut puto.

XV. Fol. 156. *a.* Incipit alius codex, cujus initium deest. Occurrit primum silva quædam seu congeries indigesta plurium diversi generis simul consarcinatorum, quæ cum sint magna ex parte parvi pretii, aut brevissima, operæ pretium non esset ea adnotare.

XVI. Fol. 189. *a.* Tit. τȣ̃ μακαριωτάτȣ ἰωάννȣ μοναχȣ̃ κ̀ πρεσβυτέρȣ τȣ̃ δαμασκηνȣ̃· λόγος ἱστορικὸς εἰς τὴν ἁγίαν κ̀ παγκόσμιον γέννησιν τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃· κ̀ εἰς τὸ· φωνὴ ἐν ῥαμᾶ ἠκȣ́σθη. Incipit: ὁπόταν τὸ ἔαρ. Vid. superius num. VIII.

XVII. Fol. 193. *a.* Oratio Nazianzeni: χριστὸς γεννᾶται. Additur commentarius, sic incipiens: κείμενον: — χριστὸς γεννᾶται· λέγει· ὅτι ὁ χριστὸς πάντοτε γεννᾶται.

XVIII. Fol. 207. *b.* Tit. συμεὼν τȣ̃ νέȣ θεολόγȣ. Incipit: ὥσπερ ὁ διηνεκῶς ἀτενίζων τῷ αἰσθητῷ ἡλίῳ.

XIX. Fol. 208. *a.* Oratio Chrysostomi εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπερευλογημένης . . . μαρίας. Incipit: πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια. Additur ἑρμηνεία ἀχρηστοδȣ́λȣ in eamdem orationem incipiens: πάλιν χαρᾶς μηνύματα.

XX. Fol. 217. *a.* Chrysostomi Oratio apocrypha ejusdem argumenti incipiens: εὐαγγελισμȣ̃ πανήγυριν ἑορτάζομεν. Tum sequuntur nonnulla Astronomica, liturgica etc. parvi momenti.

XXI. Fol. 225. *a.* Tit. τȣ̃ ἁγιωτάτȣ ἐπισκόπȣ θεσσαλονίκης κυρȣ̃ συμεὼν· ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐρωτήσεις τȣ̃ ἱερωτάτȣ μητροπολίτȣ πενταπόλεως κυρȣ̃ γαβριήλ: πέ. Περὶ τῆς. ιγ'. καὶ. ιδ'. ἐρωτήσεως. Initium: τινὲς ἱερεῖς μετὰ τῶν γυναικῶν εὑρισκόμενοι ὀφείλȣσιν ἱερȣργεῖν, ἢ ȣ̉. Opus illud Simeonis Thessalonicensis Episcopi Pentapolitani, unde hæc excerpta fuerunt, nondum editum fuit, ni fallor. Post paginam 232, in qua absolvuntur hæ quæstiones, sequuntur quædam fragmenta Chrysostomi et aliorum.

XXII. Pag. 239. Oratio Chrysostomo tributa de pseudoprophetis: ὀδυνηρὸς ὁ λόγος καθ' ὅτι κ̀ ἔσχατος. Tum sequuntur alia fragmenta nullo ordine congesta.

XXIII. Pag. 255. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίȣ τȣ̃ νύσσης ἐπιστολὴ πρός τινα ἐρωτήσαντα εἰ δεῖ ἀπέρχεσθαι εἰς ἱεροσόλυμα. Initium: ἐπειδήπερ ἠρώτησας.

XXIV. Pag. 256. Tit. ἑρμαίȣ μοναχȣ̃ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἀββᾶν δȣλᾶν, ζητȣ̃ντος περὶ κατανύξεως ὡς ἀκηδιάσαντος. Initium: τῷ ἁγιωτάτῳ κ̀ θεοσεβεστάτῳ.

XXV. Pag. 257. Tit. τὰ ἀντιγραφέντα παρὰ τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν δȣλᾶ πρὸς ἑρμαῖον μοναχὸν περὶ κατανύξεως. Initium: ἐγὼ μὲν χρείαν ἔχω.

XXVI. Pag. 258. Tit. τȣ̃... χρυσοστόμȣ λόγος περὶ τῆς ἀναγεννήσεως ἡμῶν τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι· ϗ περὶ τῆς ὑποταγῆς, ϗ περὶ μετανοίας ϗ ἐξομολογήσεως· ϗ τῆς φοβερᾶς ἑκάστȣ ἀνταποδόσεως: εὐλόγησον πάτερ. Inicium: ἐννοήσωμεν ἀδελφοί μȣ, ὅτι πιστεύσαντες ϗ βαπτισθέντες.

XXVII. Fol. 261. Tit. τῇ ἁγίᾳ ϗ μεγάλῃ γ': ἰωάννȣ ἀρχ. κωνς. τȣ̃ χρυσοστόμȣ· λόγος περὶ μετανοίας ϗ φόβȣ θεȣ̃· ϗ πῶς ἐξέρχεται ἡ ψυχὴ ἐκτὸ (sic) ἴδιον σῶμα: εὐλόγησον πάτερ. Initium: δεῦτε πάντες ἀδελφοὶ συγγενεῖς τε ϗ γνωστοί· ἵνα ἀκȣ́σωμεν τὴν τȣ̃ θανάτȣ ῥοπήν. Hæc, et superior homilia non exstant inter opera Chrysostomi, nec revera illius sunt, ut puto.

XXVIII. Pag. 264. Homilia S. Epiphanii Archiepiscopi Cypri in sepulturam Christi Domini, incipiens: τί τȣ̃το σήμερον. Edita est.

XXIX. Pag. 275. S. Ephraim Syri Sermo in secundum adventum Domini: φοβερὰ ἡ ἡμέρα ἐκείνη.

XXX. Pag. 281. Chrysostomi homilia περὶ εὐχῆς ϗ νηστείας. Initium: δεῦτε πάντες ἀδελφοί· γνωρίσωμεν τὸν ποιήσαντα.

XXXI. Pag. 286. Tit. τῇ δ' τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν: περὶ νηστείας ϗ ἀπαθείας: ῥηθεῖσα ἐν ἀρχῇ τῶν νηστειῶν: εὐλόγησον πάτερ. Initium: ἀδελφοὶ ϗ πατέρες ὁ τῆς τεσσαρακοστῆς καιρὸς πρὸς ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν συγκρινόμενος. Sequuntur undecim aliæ breves homiliæ S. Theodori Studitæ.

XXXII. Pag. 299. Tit. τȣ̃ ὁσίȣ ϗ θεοφόρȣ πατρὸς ἡμῶν ἐφραίμ· λόγος περὶ μετανοίας ϗ κατανύξεως. Initium: κατανύγηθι ψυχή μȣ.

XXXIII. Pag. 304. Tit. ποίημα σωφρονίȣ πατριάρχȣ ἱεροσολύμων. Initium: δοξάζομέν σε δέσποτα φιλάνθρωπε παντοκράτωρ.

XXXIV. Pag. 305. Chrysostomi homilia in Pharisæum et Publicanum incipiens: τῆς φιλαργυρίας τὸ πάθος.

XXXV. Pag. 312. Sermo de Imagine Berytensi Domini Crucifixi. Tit. διήγησις περὶ τῆς λογχευθείσης τῆς ἁγίας ϗ σεβασμίας εἰκόνος τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃ ἐν τῇ πόλει βηρυτῶν: εὐλόγησον δέσποτα. Initium: ἀκȣ́σατε πατέρες ϗ ἀδελφοὶ νȣνεχῶς ξένȣ ϗ παραδόξȣ πράγματος.

XXXVI. Pag. 316. Chrysostomi homilia de baptismate Christi: ἡ πηγὴ τῶν εὐαγγελικῶν διδαγμάτων.

XXXVII. Pag. 319. Chrysostomi homilia πρὸς τȣ̀ς ἀποληφθέντας ἐν ταῖς συνάξεσιν ϗ περὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης. Incipit: οὐχ ἁπλῶς ἀρκεῖ.

XXXVIII. Pag. 328. Tit. πράξεις ματθαίȣ ϗ ἀνδρέȣ ἐν τῇ

χώρᾳ

χώρα τῶν ἀνθρωποφάγων: εὐλόγησον δέσποτα. Initium: κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦσαν πάντες οἱ ἀπόστολοι συνηγμένοι.

XXXIX. Pag. 336. Tit. ἐπιστολὴ τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃ κατελθȣ̃σα ἐν ῥώμῃ περὶ τῆς ἁγίας κυριακῆς. Initium: ἐπιστολὴ τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃ πεμφθεῖσα ἐν ῥώμῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ τȣ̃ ἁγίȣ ἀποστόλȣ ϗ κορυφαίȣ πέτρȣ etc. Epistola hæc apocrypha incipit: ἴδετε ὑιοὶ τῶν ἀνθρώπων ὅτι ἔδωκα.

XL. Pag. 340. Tit. τȣ̃ ἁγιωτάτȣ πατριάρχȣ θεȣπόλεως πέτρȣ μεγάλης ἀντιοχείας· πρὸς τὸν ἁγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον γρανδεύσης ἀπελεγένσης· περὶ πρώτης καθέδρας ϗ περὶ τῶν ἀζύμων. Initium: πολλῆς ἡμῖν εὐφροσύνης αἴτια τὰ σὰ καθέστηκεν ἱερὰ γράμματα. Reprehendit Petrum, Gradensem Patriarcham, quod vocari velit Patriarcha, tum latinos objurgat quod utantur azymo.

XLI. Pag. 346. Tit. ἕτερος λόγος περὶ τȣ̃ δείπνȣ τȣ̃ μυστικȣ̃ ϗ περὶ τȣ̃ ἀζύμȣ: τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν λέοντος ἐπισκόπȣ ῥωσίας πελτζάβας. Initium: ἄνδρες ῥωμαῖοι ἀκȣ́σατε. Subjiciuntur fragmenta ex Daniele.

XLII. Pag. 349. Tit. πρόκλȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως λόγος ϗ διάλυσις τȣ̃ ἁγίȣ Πάτερ ἡμῶν. Initium: ὡς κατῆλθεν ὁ κύριος ἡμῶν ἰησȣ̃ς χριστός.

XLIII. Pag. 352. Tit. ἕτερος λόγος εἰς τὸ Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ȣ̓ρανοῖς· τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ ἀρχ. κωνς. τȣ̃ χρυσοσόμȣ. Initium: πατέρα καλεῖς τὸν θεόν. Sequuntur plura fragmenta.

XLIV. Pag. 362. Sermo S. Ephræm Syri: διὰ τεσσάρων πραγμάτων ἡ ψυχὴ μιαίνεται.

XLV. Pag. 364. S. Ephræm sermo εἰς τὸν πάγκαλον ἰωσήφ. Incipit: ὁ θεος τȣ̃ ἀβραάμ.

XLVI. Pag. 378. Tit. γεωργίȣ μιτυλήνης λόγος τῇ ἁγίᾳ ϗ μεγάλῃ παρασκευῇ: εὐλόγησον δέσποτα. Initium: σήμερον ὁ κύριος ἡμῶν ἰησȣ̃ς χριστὸς ἐν τῷ σταυρῷ. Videtur ineditus hic Sermo.

XLVII. Pag. 382. Tit. λόγος τῇ ἁγίᾳ ϗ μεγάλῃ κυριακῇ τȣ̃ πάσχα. Initium: τῆς κυριακῆς ȣ̓̃ν διαφασκȣ́σης.

XLVIII. Pag. 389. Chrysostomi homiliæ de serpente fragmentum incipiens: ὡμοιώθη γὰρ ἡ ζωὴ ἡμῶν.

XLIX. Pag. 398. S. Procli Encomium in S. Joannem Evangelistam. Incip. οἱ μὲν ἄλλοι εὐαγγελισταὶ.

L. Pag. 401. Tit. συναξάριον τῇ ἁγίᾳ ϗ μεγάλῃ πέμπτῃ· τȣ̃ νιπτῆρος· τȣ̃ δείπνȣ· τῆς προσευχῆς· ϗ τῆς προδοσίας. Post quosdam versus iambos incipit Synaxarium sic: τῇ αὐτῇ ἁγίᾳ ϗ μεγάλῃ πέμπτῃ.

LI. Pag. 408. Alius sermo de Imagine Berytensi Christi Cru-

Crucifixi. Tit. τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίυ ἀρχιεπισκόπυ ἀλεξανδρείας· διήγησις μερικὴ ἀθροισθεῖσα ἐκ διαφόρων ἱστοριῶν· κὴ περὶ τῦ ἐν βηρυτῶν τῇ πόλει γενομένυ μεγίστυ θαύματος. Initium: ἄρατε τὺς ὀφθαλμὺς τῦ σώματος.

LII. Pag. 412. Chrysostomi homilia εἰς τὸ νέον ἔτος. Incipit: θαυμασταὶ τῶν ὀρθοδόξων αἱ πανηγύρεις.

LIII. Pag. 414. Tit. μαΐω κά: ὀπτασία κωνσταντίνυ τῦ μεγάλυ βασιλέως κὴ ἡ εὕρεσις τῦ τιμίυ κὴ ζωοποιῦ σταυρῦ. Initium: ἔτυς διακοσιοστῦ τριακοστῦ τρίτυ.

LIV. Pag. 418. Tit. παντολέοντος πρεσβυτέρυ μονῆς τῶν βυζαντίων· λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τῦ τιμίυ κὴ ζωοποιῦ σταυρῦ. Initium: πάλιν ὑψῦται σταυρός. Edita est.

LV. Pag. 420. Chrysostomi homilia περὶ τῆς ἁγίας κυριακῆς. Incipit: ὀλίγα ἀνάγκη σήμερον.

LVI. Pag. 425. Tit. ὁμιλία τινὸς σοφῦ διδασκάλυ περὶ εἰς (sic) τὴν ἁγίαν τριάδα. Initium: πιστεύω εἰς ἕνα θεόν.

LVII. Pag. 429. Tit. τῦ ἁγίυ ἐφραὶμ τῦ σύρυ. Initium: ἐσπαρμέναι εἰσὶν αἱ ἀναπαύσεις.

LVIII. Pag. 432. Chrysostomi homilia εἰς τὴν δευτέραν παρυσίαν τῦ κυρίυ κὴ θεῦ κὴ σωτῆρος ἡμῶν ἰησῦ χριστῦ. Initium: μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῦ κυρίυ.

LIX. Pag. 435. Tit. θαῦμα γενόμενον τῦ ἁγίυ κὴ ἐνδόξυ μεγαλομάρτυρος γεωργίυ τροπαιοφόρυ· περὶ τῆς κόρης κὴ τῦ δράκοντος: εὐλ. δέσποτα. Initium: θαῦμα φοβερὸν κὴ παράδοξον. Tum pag. 438. sequitur aliud miraculum ejusdem S. Georgii.

LX. Pag. 449. Tit. ἰωάννυ ἀποστόλυ κὴ εὐαγγελιστῦ τῦ θεολόγυ ὑπόμνημα εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκυ. Incipit: τῇ θαυμαστῇ καὶ ὑπερενδόξῳ.

LXI. Pag. 456. Chrysostomi homilia εἰς τὰ βαΐα (in die Palmarum). Incipit: ἤδη τῆς δεσποτικῆς πανηγύρεως.

LXII. Pag. 461. Tit. ὁμιλία ἣν συνῆρεν ὁ σοφώτατος κὴ λογιώτατος πατριάρχης κωνσταντινυπόλεως ὁ κατὰ κόσμον σχολάριος, μετὰ τῦ μεχέμετ πεη εἰς τὴν μονὴν τῆς παμμακαρίστυ. Initium: πιστεύομεν ὅτι ἐστὶ θεός. Deest finis hujus opusculi, quod codex sit mutilus.

C L V.

Codex charteus, in quarto, scriptus seculo XVI, nempe anno Domini 1558, a quodam Jona, constans chartis 496.

In postrema pagina leguntur hæc: ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον κατὰ

κατὰ τό. ,αφπή. φεβρυαρίυ ιά ὑπὸ χειρὸς ἐμῦ εὐτελῦς ἰωνᾶ τάχα ᾗ θύτυ· ᾗ ἀμαθὴ τῶν γραμμάτων ᾗ τυ κονδιλίυ· ᾗ ἐὰν λάχ σφάλμα συγχωρήσετέ μυ διὰ τὸν κύριον οἱ ἀναγινώσκοντες αὐτό.

I. Pag. 1. Tit. μὴν σεπτέβριος· εἰς τὴν ά. Sermo in Inventionem S. Crucis. Incipit: μεγάλων ᾗ πολλῶν ἀγαθῶν ᾗ εὐεργεσιῶν τοῖς ἑβραίοις χορηγυμένων.

II. Pag. 10. Tit. τῷ αὐτῷ μηνὶ σεπτεμβρίω. ή. Sermo in Nativitatem Deiparæ. Inc. ὥσπερ παράδεισος ἄλλος ἀγαπητοὶ πολυανθὴς ᾗ εὐώδης.

III. Pag. 24. μὴν νοέμβριος· ή. ἡ σύναξις τῶν ἀσωμάτων· λόγος διδασκαλικός· εὐλόγησον δέσποτα. Initium: φέρε τοίνυν εἰς μέσον τὸν εὐαγγελιστὴν λυκᾶν λέγοντα.

IV. Pag. 31. + νοεμβρίῳ· ιγ'. τῦ χρυσοστόμυ λόγος διδασκαλικός. Initium: εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτῦ μαθηταῖς· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα.

V. Pag. 42. νοέμβριος· κά. λόγος εἰς τὰ εἰσόδια τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκυ: εὐλόγησον. Initium: μακάριοι γάρ φησιν ὁ κύριος οἱ ἀκύοντες τῦ λόγυ τῦ θεῦ.

VI. Pag. 54. φευρυαρίῳ· β'. λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τῦ κυρίυ ἡμῶν ἰησῦ χριστῦ: εὐλόγησον. Initium: πᾶσα ἑορτὴ ᾗ πανήγυρις δεσποτικὴ ἀδελφοί μυ.

VII. Pag. 67. μαρτίῳ· κέ. εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκυ. — Initium: τὴν λαμπρὰν ἡμέραν ᾗ φαιδρὰν ἑορτὴν τῦ εὐαγγελισμῦ ἑορτάζοντες.

VIII. Pag. 79. μηνὶ ἰυνίῳ· κδ'. τὸ γενέσιον τῦ τιμίυ προδρόμυ: — εὐλόγησον. Initium: εὔκαιρος ἡμέρα, ὁσία ἑορτὴ ᾗ πάνδημος χαρά.

IX. Pag. 89. μηνὶ αὐγύστῳ· ς'. ἡ μεταμόρφωσις τῦ κυρίυ ἡμῶν ἰησῦ χριστῦ: εὐλόγησον. Initium: πολλοῖς ᾗ διαφόροις ὅπλοις ὁ γεγυμνασμένος.

X. Pag. 103. μὴν αὔγυστος· ιέ. εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκυ. Initium: πολλαὶ ᾗ διάφοροι πανηγύρεις ᾗ ἑορταί.

XI. Pag. 115. τῷ αὐτῷ μηνὶ· κθ'. εἰς τὴν ἀποτομὴν τῦ προδρόμυ. — Initium: δεινόν ἐστι ὄντως ἀγαπητοὶ τὸ τῆς πορνείας ἁμάρτημα.

XII. Pag. 128. μαρτύριον τῦ ἁγίυ ᾗ ἐνδόξυ ἱερομάρτυρος βλασίυ: — εὐλόγησον δέσποτα. Initium: ἡνίκα ὁ καιρὸς τῶν εἰδώλων ἐπεκράτει. Memoratur a Fabricio vol. 9. pag. 63.

XIII. Pag. 142. τῦ ὁσίυ πατρὸς ἡμῶν ἰωάννυ τῦ δαμασκηνῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας ᾗ ὑπερενδόξυ δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκυ ᾗ ἀειπαρθένυ μαρίας· συνταχθὲν κατ' ἐκλογὴν τῶν·

κδ'.

κδ'. στοιχείων· εὐλόγησον δέσποτα. Initium: τῆς παρȣ́σης τιμίας ϗ βασιλικῆς συνάξεως τὴν φαεινήν τε ϗ ὑπερένδοξον ἀνάμνησιν. Memoratur a Fabricio vol. 9. pag. 115. ubi tribuitur Germano.

XIV. Pag. 167. τȣ̃ ἐν ἁγίοις... τȣ̃ χρυσοστόμȣ· λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμόν... Initium: πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια· πάλιν ἐλευθερίας μηνύματα.

XV. Pag. 175. ἐξήγησις τȣ̃ ἁγίȣ συμβόλȣ. Initium: πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν, πατέρα ἀγένητον, ὑιὸν γεννητόν.

XVI. Pag. 177. τȣ̃ ἐν ἁγίοις... τȣ̃ χρυσοστόμȣ ἐγκώμιον εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς ἀποστόλȣς πέτρον ϗ παῦλον: εὐλόγησον. Initium: οὐρανȣ̃ ϗ γῆς ἅμιλλαν ὁρῶ.

XVII. Pag. 183. Ejusdem Chrysostomi ἐγκώμιον εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς ιβ' ἀποστόλȣς: εὐλόγησον δέσποτα. Initium: εἰκότως ϗ σήμερον ἐπιφοιτήσει τȣ̃ ἁγίȣ πνεύματος.

XVIII. Pag. 188. μαρτύριον τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν σεβαστείᾳ τῇ λίμνῃ μαρτυρησάντων: — εὐλ. δέσποτα. Initium: κατὰ τȣ̀ς καιρȣ̀ς λικινίȣ τȣ̃ παράφρονος.

XIX. Pag. 196. βίος ϗ πολιτεία τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ τȣ̃ καλυβίτȣ: εὐλόγησον δέσποτα. Initium: βίον καλὸν ϗ ἀμόλυντον ϗ ἐνάρετον.

XX. Pag. 211. Vita S. Alexii: ἐγένετο ἀνὴρ εὐσεβὴς ἐν τῇ ῥώμῃ.

XXI. Pag. 223. μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων κυρίκȣ ϗ τῆς μητρὸς αὐτȣ̃ ἰȣλίττας: εὐλ. δέσποτα. Initium: τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ ϗ συνεπισκόπῳ ϗ συλλειτȣργῷ ζωσίμῳ· θεόδωρος ἐλέῳ θεȣ̃ ἐπίσκοπος ἰκονίȣ ἐν κυρίῳ χαίρειν. Ἐπείπερ τῷ καλῷ σπέρματι εἰώθη ἐπισπείρειν ὁ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐχθρὸς τὰ ζιζάνια.

XXII. Pag. 229. τȣ̃ ἐν ἁγίοις... χρυσοστόμȣ· λόγος εἰς τὸν προφήτην ἠλίαν ϗ εἰς τὴν χήραν. Initium: ἠκȣ́σατε ἀγαπητοὶ συνεχῶς.

XXIII. Pag. 234. τȣ̃ μακαρίȣ ἀμφιλοχίȣ ἐπισκόπȣ ἰκονίȣ λόγος εἰς τὸν ἰωσὴφ τὸν ἐξ ἑβραίων: θαῦμα παραδοξότατον (alia manu additur: τȣ̃ μεγάλȣ βασιλείȣ). Initium: ἰωσὴφ τὶς ἦν ἐν τῇ πόλει ἰατρὸς, ἑβραῖος τὴν θρησκείαν.

XXIV. Pag. 240. μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ μεγαλομάρτυρος ἰακώβȣ τȣ̃ πέρσȣ: δέσποτα εὐλόγησον. Initium: κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἦν ὁ μακάριος ἰάκωβος.

XXV. Pag. 250. μαρτύριον τῆς ἁγίας ϗ ἐνδόξȣ μεγαλομάρτυρος ἰȣλιανῆς τῆς ἐν νικομηδείᾳ μαρτυρησάσης: δέσποτα εὐλόγησον. Initium: τῆς εἰδωλολατρείας κρατȣ́σης ϗ τȣ̃ διαβόλȣ φαιδρυνομένȣ.

XXVI. Pag. 265. ὀπτασία τῦ ἐν ἁγίοις βασιλέως κωνσταντίνυ· κὶ εὕρεσις τῦ τιμίυ κὶ ζωοποιῦ σταυρῦ: εὐλ. δέσποτα. Initium: ἔτυς διακοσιοστῦ τριακοστῦ τρίτυ μετὰ τὴν εἰς ὐρανὺς ἄνοδον τῦ σωτῆρος ἡμῶν.

XXVII. Pag. 273. Chrysostomi homilia εἰς τὸν δανιήλ· κὶ εἰς τὸν ψαλμὸν τὸν ρλθ'. εὐλ. πάτερ. Initium: θαυμάζω τί δή ποτε ὁ προφήτης ὐκ ηὔξατο.

XXVIII. Pag. 281. μαρτύριον τῦ ἁγίυ κὶ ἐνδόξυ μεγαλομάρτυρος τῦ χριστῦ παντελεήμονος: εὐλ. δέσποτα. Initium: βασιλεύοντος τῦ ἀσεβεστάτυ κὶ πονηροτάτυ μαξιμιανῦ· πολλοὶ μὲν ἐν τοῖς ὄρεσι κὶ σπηλαίοις.

XXIX. Pag. 300. μαρτύριον τῦ ἁγίυ κὶ ἐνδόξυ μεγαλομάρτυρος προκοπίυ: εὐλ. δέσποτα. Initium: κατὰ τὺς καιρὺς ἐκείνυς ἐβασίλευσε διοκλητιανὸς ὁ τύραννος.

XXX. Pag. 315. πράξεις τῦ ἁγίυ ἀποστόλυ θωμᾶ. Initium: κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦσαν πάντες οἱ ἀπόστολοι ἐν ἱεροσολύμοις· σίμων ὁ λεγόμενος πέτρος.

XXXI. Pag. 326. πράξεις τῶν ἁγίων ἀποστόλων ματθαίυ κὶ ἀνδρέυ: δέσποτα εὐλόγησον. Initium: κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦσαν οἱ ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν συνηγμένοι ἐπὶ τὸ αὐτό.

XXXII. Pag. 345. διήγησις περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τῦ τιμίυ προφήτυ προδρόμυ κὶ βαπτιστῦ ἰωάννυ τῆς τρίτης εὑρέσεως: εὐλόγησον δέσποτα. Initium: πάλιν ἡμῖν ὁ θεῖος ἐφέστηκε πρόδρομος.

XXXIII. Pag. 359. λόγος περὶ τῦ δικαίυ ἀβραάμ. Initium: ἔζησεν ἀβραὰμ τὸ μέτρον ἅπαν τῆς ζωῆς αὐτῦ ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε.

XXXIV. Pag. 379. τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γερμανῦ ἀρχιεπισκόπυ κωνσταντινυπόλεως· εἰς τὴν ὑπεραγίαν ἡμῶν δέσποιναν θεοτόκον· ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ περιετίζυσα ὑπὸ τῶν αὐτῆς γονέων: εὐλόγησον πάτερ. Initium: ἰδὺ κὶ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις κὶ φαιδρὰ ἑορτὴ τῆς μητρὸς τῦ κυρίυ.

XXXV. Pag. 386. τῦ ἐν ἁγίοις ... τῦ χρυσοστόμυ· λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τῦ κυρίυ κὶ θεῦ κὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησῦ χριστῦ· λεχθεὶς ἐν ἀντιοχείᾳ· περιέχων ἐν τῷ τέλει ἠθικὸν πάνυ ὠφέλιμον. Initium: φαιδρὸν ἡμῖν τήμερον τὸ θέατρον.

XXXVI. Pag. 396. τῦ ... χρυσοστόμυ· λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκυ. Initium: πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια.

XXXVII. Pag. 402. τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπυ ἀνδρέυ κρήτης· λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκυ. Initium: οἱ τὴν ἐν πνεύματι θεωρίαν.

XXXVIII.

XXXVIII. Pag. 411. βίος κ̀ πολιτεία τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν μαρτινιανȣ̃. Initium: εἰς τὰ μέρη τῆς καισαρείας.

XXXIX. Pag. 425. ἀνδρέȣ τȣ̃ σαλȣ̃: Περὶ τῆς θείας τȣ̃ πλȣσίȣ· λόγος: εὐλ. δέσποτα. Initium: περιπατῶν δὲ μίαν τῶν ἡμερῶν ὁ ἅγιος ἀνδρέας ὁ σαλὸς συνήντησεν αὐτȣ̃ ἐξόδιον.

XL. Pag. 427. διήγησις περὶ τȣ̃ μὴ ἐγερθῆναι τῇ κυριακῇ εἰς τὸν ὄρθρον. Init. διηγήσατο τὶς τῶν πατέρων ὅτι εἰς τὴν ἀντιόχειαν.

XLI. Pag. 438. διήγησις πάνυ ὠφέλιμος· τȣ̃ ὁσίȣ ἀβραμίȣ περὶ τῆς ἀνεψιᾶς αὐτȣ̃. Initium: βȣ́λομαι δὲ ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ διηγήσασθαι.

XLII. Pag. 444. διήγησις περὶ ἐξαγορίας κ̀ μετανοήσεως. Initium: γέγραπται γὰρ ὅτι ἄνθρωπός τις ἔχων πλȣ̃τον.

XLIII. Pag. 451. διήγησις περὶ συγχωρήσεως: εὐλ. δέσποτα. Initium: ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ ὁ χριστὸς ἡμᾶς ἐδίδασκε.

XLIV. Pag. 456. λόγος περὶ φιλαργυρίας· εὐλ. πάτερ. Initium: ἐν ἁγίῳ πνεύματι ὦ μέγιστοι ἐνθεοφιλέστατοι.

XLV. Pag. 460. βίος τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν μάρκȣ τȣ̃ ἀθηναίȣ τȣ̃ ἀσκήσαντος ἐν τῷ ὄρει τῆς θράκης· τῆς ȣ̓́σης ἐπέκεινα τῶν ἐνδοτέρων μερῶν τῆς εἰσόδȣ αἰθιοπίας· ἐπέκεινα τȣ̃ ἔθνȣς τῶν χαιτταίων: εὐλ. δέσποτα. Initium: διηγήσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς σεραπίων.

XLVI. Pag. 468. + λόγοι ἁγίων πατέρων ἀνωνύμων. Initium: ἔλεγον οἱ γέροντες ὅταν μὴ πολεμȣ́μεθα.

XLVII. Pag. 475. τῇ ἁγίᾳ κ̀ μεγάλη κυριακῇ τȣ̃ πάσχα· κ̀ περὶ τῆς συμβȣλῆς τȣ̃ διαβόλȣ· κ̀ τȣ̃ ᾅδȣ· κ̀ περὶ τῆς ἀναστάσεως τȣ̃ κυρίȣ κ̀ θεȣ̃ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃: εὐλ. δέσποτα. Initium: ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἐν θεῷ φιλέστατοι· ἰδȣ̀ ἐφθάσαμεν.

C L V I.

Codex chartaceus, pluribus manibus scriptus, in quarto, exaratus seculo XVII. circiter, aut labente XVI, constans nunc 339. chartis.

Singula fere opuscula diversis manibus exarata sunt.

I. Pag. 1. Tit. + μηνὶ σεπτεβρίῳ εἰς τὰς ὀκτω· εἰς τὴν γέννησιν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκȣ. Initium: ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα μαρία ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπȣδῆς.

II. Pag. 9. in marg. σεπτεβρίῳ ιδ'. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ τȣ̃ χρυσοστόμȣ ἐγκώμιον εἰς τὴν εὕρεσιν τȣ̃ τιμίȣ σταυρȣ̃: — εὐλόγησον δέσποτα. Initium: ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῆς βασιλείας κωνσταντίνȣ.

III. Pag. 21. In marg. σεπτεβρίῳ, κ'. Tit. + μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ μεγαλομάρτυρος εὐσταθίȣ κ̀ τῆς συνοδίας αὐτȣ̃: — εὐλόγησον δέσποτα. In marg. ἐκ τȣ̃ μεταφραστȣ̃. Initium: τραϊανȣ̃ τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος.

IV. Pag. 49. μηνὶ ὀκτωβρίῳ, ή. — βίος κ̀ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν πελαγίας τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ: — ἐκ τȣ̃ κυρȣ̃ συμεῶνος τȣ̃ μεταφραστȣ̃: — εὐλ. πάτερ. Initium: γυναικείαν ἀρετὴν βȣ́λομαι διηγήσασθαι ὑμῖν, ἠγαπημένοι χριστιανοί.

V. Pag. 54. μηνὶ νοεμβρίῳ· ιγ'. εἰς τὴν ἑορτὴν τȣ̃ χρισοςόμȣ. Initium: εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτȣ̃ μαθηταῖς· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα etc. euangelici textus. Tum incipit sermo sic: θύραν ἑαυτὸν ὀνομάζει ὁ κύριος· ἵνα δείξῃ τὴν αὐτȣ̃ δεσποτείαν.

VI. Pag. 62. νοεμβρίῳ· λ': — ὑπόμνημα· εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον ἀνδρέαν. — Initium: ἄρτι τȣ̃ παιδὸς ζαχαρίȣ· ἰωάννȣ φημὶ τȣ̃ πάνυ.

VII. Pag. 82. Tit. βίος κ̀ πολιτεία τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν νικολάȣ ἀρχιεπισκόπȣ μύρων λυκίας. — Initium: εὐλογητὸς σὺ κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν.

VIII. Pag. 91· μηνὶ δεκεμβρίῳ· ιζ': — τȣ̃ ἁγίȣ προφήτȣ δανιὴλ κ̀ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων· ἀνανία, ἀζαρία, κ̀ μισαήλ: — εὐλόγησον πάτερ. Initium: ἄρτι ὁ ναβȣχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῶν ἀσσυρίων.

IX. Pag. 123. δεκεμβρίῳ, κ': — τȣ̃ ἐν ἁγίοις... τȣ̃ χρυσοςόμȣ λόγος εἰς τὸν μακάριον φιλογόνιον etc. Initium: ἐγὼ μὲν κ̀ τήμερον.

X. Pag. 137. κυριακῇ πρὸ τῶν χριςȣ̃ γέννων. Initium: ὁ θεῖος ἀπόστολος κ̀ εὐαγγελιστὴς ματθαῖος πρῶτος πάντων.

XI. Pag. 145. δεκεμβρίῳ· κζ': — τȣ̃... χρυσοστόμȣ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα. Initium: πάντες μὲν οἱ τῶν μαρτύρων ἀγῶνες ἐπίδοξοι.

XII. Pag. 148. Tit. τȣ̃... χρυσοςόμȣ λόγος εἰς τὰ ἅγια νήπια: εὐλ. πάτερ. Initium: ὥσπερ οἱ τȣ̀ς ἡδίστȣς καρπȣ̀ς.

XIII. Pag. 153. Tit. λόγος εἰς τὴν βρεφοκτονίαν παρὰ τȣ̃ ἡρώδȣ τȣ̃ βασιλέως κ̀ δυσσεβȣ̃ς. — Initium: κέλευσις δὲ ἐξῆλθεν ἀπὸ αὐγȣ́ςȣ. Auctor utitur quidem initio Euangelistæ verbis, sed fabulosa postea duntaxat narrat.

XIV. Pag. 159. ἰαννȣαρίῳ, ά: — τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀμφιλοχίȣ ἐπισκόπȣ ἰκονίȣ λόγος εἰς τὸν βίον κ̀ θαύματα τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείȣ: — εὐλ. δέσποτα. Initium: ἀγαπητοί· ȣ̓κ ἦν ἀπεικὸς εὐγνώμονας ὑμᾶς. Memoratur a Fabricio vol. 9. Bibl. gr. pag. 62.

XV.

XV. Pag. 183. κυριακῇ μετὰ τὰ φῶτα: — εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον. Initium: τί δὲ τὴν τῶν θεοφανίων πανήγυριν ἀπροσαύδητον καταλίπωμεν.

XVI. Pag. 199. ἰαννϑαρίῳ· ιζ'. — τȣ... ἀθανασίȣ... ἐπιστολὴ πρὸς τȣ̀ς ἐν ξένῃ μοναχȣ̀ς· εἰς τὸν βίον τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἀντωνίȣ τȣ̃ μεγάλȣ. — Initium: ἀγαθὴν ἅμιλλαν ἐνεστήσασθε.

XVII. Pag. 266. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀμφιλοχίȣ ἐπισκόπȣ ἰκονίȣ· λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃. Initium: πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων.

XVIII. Pag. 277. ἕτερος λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντήν: — ὡς ὁ θεηγόρος λȣκᾶς ἡμῖν φθέγγεται σήμερον. Tum incipit textus: τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦν ἄνθρωπος ἐν ἱερȣσαλὴμ· ᾧ ὄνομα συμεὼν etc. usque ad κ̀ δόξαν λαȣ̃ σȣ ἰσραήλ. Tum incipit sermo sic: ὁ θεοδόχος ȣ̃τος συμεὼν κ̀ πρεσβύτης· ȣ̓κ ἦν ἱερεύς.

XIX. Pag. 283. + μαρτίῳ· θ'. — μαρτύριον τῶν ἁγίων. μ'. μαρτύρων· μαρτυρησάντων ἐν σεβαστείᾳ τῇ λίμνῃ. Initium: κατὰ τȣ̀ς καιρȣ̀ς λικινίȣ τȣ̃ βασιλέως. Memoratur a Fabricio pag. 121. vol. 9. Bibl. gr.

XX. Pag. 291. μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ ἀποστόλȣ κ̀ εὐαγγελιςȣ̃ μάρκȣ· — εὐλ. πάτερ. Initium: κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τῶν ἀποςόλων διαμερισθέντων κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκȣμένην. Edita latine. Memoratur a Fabricio vol. 9.

XXI. Pag. 297. Tit. τȣ̃... χρυσοςόμȣ λόγος εἰς τὸ γενέσιον ἰωάννȣ τȣ̃ προδρόμȣ etc. Initium: εὔκαιρος ἡμέρα· ὁσία ἑορτὴ κ̀ πάνδημος χαρά.

XXII. Pag. 308. Tit. μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ ἐνδόξȣ μεγαλομάρτυρος παντελεήμονος· κ̀ τῶν σὺν αὐτῷ ἀθλησάντων. Initium: βασιλεύοντος τȣ̃ ἀσεβεστάτȣ μαξιμιανȣ̃ πολλῶν τε τὸ ζῆν ὑπερορώντων.

XXIII. Post pag. 322. incipiebat Vita S. Mariæ cujusdam, ægyptiæ, ut puto. Nunc cum charta una desideretur, deest initium. Prima verba paginæ 323. sunt: πρός σε· ȣ̓δὲ ἀρχάγγελοι ȣ̓δὲ χερȣβὶμ. In fine hujus vitæ, et codicis recentior manus hæc scripsit: τέλος κατὰ πάντα τȣ̃δε τȣ̃ βιβλίȣ· λόγος κγ'.

C L V I I.

Codex chartaceus, in octavo, exaratus a pluribus partim seculo XVI, partim XVII, constans chartis 432.

I. Pag. 1. S. Athanasii sermo de Vita S. Antonii πρὸς τȣ̀ς ἐν τῇ ξένῃ μοναχȣ̀ς. — Inc. ἀγαθὴν ἅμιλλαν.

II.

II. Pag. 46. Tit. *βίος τȣ̃ ὁσίȣ ϗ θεοφόρȣ πατρὸς ἡμῶν σάβα*: Initium: *εὐλογητὸς ὁ θεὸς ϗ πατὴρ τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριςȣ̃*. Absolvitur pag. 128. tum sequitur tabula capitulorum nonaginta opusculi, cujus auctor Cyrillus Scythopolitanus.

III. Pag. 140. Tit. *διήγησις, περὶ τῶν ἁγίων ϗ σεπτῶν εἰκόνων· ϗ διὰ τί παρέλαβεν ἐτησίως ποιεῖν τὴν ὀρθοδοξίαν, τῇ πρώτῃ κυριακῇ τῶν ἁγίων νηςειῶν, ἡ ἁγία τȣ̃ θεȣ̃ καθολικὴ ϗ μεγάλη ἐκκλησία: — εὐλόγησον δέσποτα*. Initium: *τȣ̃ βασιλέως θεοφίλȣ*. Edita. Vide Fabr. vol. 9. Bibl. gr. pag. 97.

IV. Pag. 154. Tit. *τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀμφιλοχίȣ ἐπισκόπȣ ἰκωνίȣ εἰς τὸν βίον ϗ εἰς τὰ θαύματα τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείȣ* etc. Initium: *ἀγαπητοὶ ȣ̓κ ἦν ἀπεικός*. Edita tom. 2. Act. Junii a Bollandistis: sed in fine hæc differt ab illa: nam hic pag. 185. codicis adduntur quædam Epigrammata Gregorii Nazianzeni in Basilium: tam concluditur liber seu Vita.

V. Pag. 188. S. Ephræm Sermo *εἰς τὸν παγκαλον ἰωσήφ*. Incip. *ὁ θεος τȣ̃ ἀβραάμ*.

VI. Pag. 206. Tit. *βίος ϗ πολιτεία τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν σιλβέστρȣ ἐπισκόπȣ ῥώμης, εἰς τὰ θαύματα ϗ ἰάσεις κωνςαντίνȣ τȣ̃ θεοφιλεστάτȣ βασιλέως τȣ̃ μεγάλȣ: εὐλ. πάτερ*. Initium: *εἰ ϗ ἕτερος ἱστοριογράφος εὐσέβιος, ὁπηνίκα τῇ* (sic) *ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ συνεγράψατο*.

VII. Pag. 217. Tit. *ἀνάμνησις μερικὴ περὶ τȣ̃ ἁγίȣ ὄρȣς τȣ̃ ἄθω, τὰ λεγόμενα πάτρια*. Inc. *μετὰ τὴν φρικτὴν ἀνάστασιν*.

VIII. Pag. 234. Tit. *διήγησις ψυχωφελὴς πάνυ ὠφέλιμος περὶ τῶν βίων τῶν μακάρων*. Initium: *κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀνήρ τις ὑπῆρχεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὀνόματι ζώσιμος*.

IX. Pag. 243. Tit. *βίος ϗ πολιτεία τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ τȣ̃ καλυβίτȣ*. Initium: *βίον καλὸν ϗ ἀμόλυντον*.

X. Pag. 250. Vita S. Alexii incipiens: *ἐγένετο ἀνὴρ εὐσεβής*.

XI. Pag. 260. Tit. *διήγησις τῇ ἁγίᾳ ϗ μεγάλῃ κυριακῇ τȣ̃ πάσχα· περὶ τῆς ἀναστάσεως τȣ̃ κυρίȣ ϗ θεȣ̃ ϗ σωτῆρος ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃· συγγραφεῖσα παρὰ ἰȣδαίȣ ἐνναία ὀνόματι· ἣν μετήνεγκεν ἐκ τῆς ἑβραϊκῆς γλώττης εἰς τὴν ῥωμαϊκὴν διάλεκτον ὁ νικόδημος τοπάρ· ῥωμαίοις* (sic). Initium: *τῆς κυριακῆς ȣ̓ν διαφασκȣ́σης*.

XII. Pag. 271. Tit. *διήγησις περὶ τῆς γεννήσεως τȣ̃ ἰȣ́δα· πȣ̃ τίθεται τὴν ψυχὴν διὰ τὴν τῆς* (sic) *φιλαργυρίας*. Initium: *φησί τις τῶν προφητῶν*.

XIII. Pag. 275. Tit. *περὶ τȣ̃ μελχισεδέκ*. Initium: *οὗτος ὁ μελχισεδὲκ ἀπάτωρ*.

XIV. Pag. 279. Tit. *γενναδίȣ πατριάρχȣ· πῶς ἐχρήσατο ἀπαρχῆς*

χῆς ἡ τȣ̃ χριστȣ̃ ἐκκλησία, τῆς ἐκ τῶν αἱρέσεων ἐπιστρεφȣ́σης. Initium: ἀπὸ τῆς ά συνόδȣ παρῆλθον ἔτη μ'.

XV. Pag. 283. Tit. λόγος στηλιτευτικὸς κατὰ ἀρμενίων. Initium: τῶν ὁμοφρόνων, εὐτυχαίȣ (sic), διοσκόρȣ.

XVI. Pag. 319. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίȣ... πρὸς ἀντίοχον ἀρχιεπίσκοπον περὶ ἀναγκαίων ζητημάτων etc. Post paucas paginas sequitur Catena, seu collectio locorum e pluribus Sanctis Patribus exscriptorum.

XVII. Pag. 415. Ridiculum et apocryphum opus, cujus titulus: πράξις κ̀ ὁμιλία ἐξηγητικὴ εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον ἀνδρέαν ὅτε εἰσῆλθεν ἐν συνώπῃ κ̀ ἐξήγαγεν τὸν ματθίαν ἐκ τῆς φυλακῆς τῶν ἀνθρωποφάγων: εὐλόγησον πάτερ. Initium: κατὰ τȣ̀ς καιρȣ̀ς ἐκείνȣς ἦσαν οἱ ἀπόστολοι συνηγμένοι.

C L V I I I.

Codex recens, chartaceus, in 12, constans chartis 224, scriptus seculo superiore, aut XVI.

I. Pag. 1. Tit. βίος κ̀ πολιτεία τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέȣ τȣ̃ διὰ χριστὸν σαλȣ̃: — εὐλόγησον. Initium: βίον θεάρεστον κ̀ πολιτείαν ἄμεμπτον ἀνδρὸς ἐναρέτȣ κ̀ φιλοθέȣ βȣ́λομαι νὰ διηγηθῶ, ἀδελφοὶ κ̀ πατέρες· κ̀ παρακαλῶ τὴν ἁγιωσύνην σας νὰ ἀνοίξετε τὰ αὐτίασας πρὸς τὴν ἀκρόασιν, νὰ ἀκȣ́σετε μετὰ πάσης προθυμίας. Absolvitur pag. 224. his verbis: ἵνα διὰ τῶν αὐτȣ̃ πρεσβειῶν καταξιωθῶμεν κ̀ ἡμεῖς τῆς βασιλείας τῶν ȣ̓ρανῶν· ἐν χριστῷ ἰησȣ̃ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα κ̀ τὸ κράτος εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Vide Fabric. Bibl. gr. vol. 9. pag. 55.

C L I X.

Codex chartaceus, in 12, scriptus seculo XVII, nempe anno 1619, constans chartis 492. scriptis.

Opuscula continet ab indoctis scripta sermone Græcorum vernaculo. In ultima pag. amanuensis hæc adnotavit: + θεȣ̃ τὸ δῶρον, κ̀ στύλȣ πόνος· ἐξ ἰωαννήνων· ἔτει ͵αχιθ'. μαρτίῳ. ιδ'.

I. Pag. 1. Tit. ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τȣ̃ χρονογράφȣ ἀρχομένȣ ἀπὸ χριστȣ̃ γεννήσεως, γράφων τȣ̀ς βασιλεῖς κατ' ὄνομα, ἕως εἰς τὴν βασιλείαν κωνςαντίνȣ τȣ̃ παλαιολόγȣ, ἔχων κ̀ τὰ πάτρια τῆς ἁγίας σοφίας. — Initium: εἰς ἔτȣς πέντε χιλιάδες πεντακόσιοι.

II.

II. Pag. 135. Tit. + διήγησις κατὰ πολλὰ ὡραῖα περὶ τῆς ἁγίας σοφίας· ποῖος τὴν ἔκτισε· κ̓ πόσαις κολοναῖς ἔχει· κ̓ πόσος ἔξοδος ἔγινεν. — Initium: τὴν ἁγίαν σοφίαν τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν.

III. Pag. 197. Vita S. Alexii. Initium: ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις.

IV. Pag. 269. Sermo apocryphus ac insulsus, a librario tributus Chrysostomo. Incipit: ἐν ταῖς ἡμέραις ἀρκαδίȣ.

V. Pag. 319. Vita S. Xenophontis et sociorum. Incipit: διηγήσατο ἡμῖν ἕνας μέγας ἅγιος γέροντας.

VI. Pag. 362. Tit. μαρτύριον τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κλήμεντος πάπα ῥώμης. Initium: πολλὰ ἐστοχάστικα κ̓ πολλȣ̀ς τόπȣς ἐγύρευσα. In marg. leguntur hæc: ὁ παρὼν λόγος ἐστὶ ποίημα εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν τȣ̃ ταπεινȣ̃ ἰωάσαφ ἱερομονάχȣ τȣ̃ ἀτζηȣ̃.

VII. Pag. 393. Hom. Chrysostomi incipiens: δεῦτε πάντες ἀδελφοί.

VIII. Pag. 412. Opusculum fabulosum ac ineptum. Tit. ἀποκάλυψις τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκȣ, περὶ τῶν κολάσεων τῶν ἁμαρτωλῶν. Initium: κατὰ τȣ̀ς καιρȣ̀ς ἐκείνȣς.

IX. Pag. 442. Tit. σεληνοδρόμϊον τῶν δώδεκα κύκλων τῆς σελήνης.

X. Pag. 463. Tit. ἐξήγησις περὶ τῆς θείας πόλεως ἱερȣσαλὴμ· κ̓ περὶ τȣ̃ ἁγίȣ τάφȣ. Initium: ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἀγαθήν σȣ προαίρεσιν.

C L X.

Codex chartaceus, in 12, exaratus seculo superiore seu XVII, constans chartis 317. scriptis.

Pagina prima occurrit tabula, sive index opusculorum. Tit. + πίναξ τȣ̃ παρόντος πατερικȣ̃. Opuscula vero omnia sermone græco vernaculo scripta sunt.

I. Pag 1. Tit. + βίος κ̓ πολιτεία τȣ̃ ἁγίȣ κ̓ δικαίȣ φιλαρέτȣ τȣ̃ ἐλεήμονος· τȣ̃ νέȣ ἰὼβ χρηματίσαντος· τȣ̃ γενομένȣ πάππȣ μαρίας τῆς βασιλίσσης συζύγȣ κωνςαντίνȣ τȣ̃ βασιλέως. Initium: βίον ἀρεστὸν τȣ̃ θεȣ̃ κ̓ ζωὴν ἀληθῶς ἀνδρὸς δικαίȣ θέλομαι νὰ σᾶς διηγηθῶ· ὁ ὁποῖος ποθητὸς ἔγινε τȣ̃ θεȣ̃.

II. Pag. 45. Tit. + βίος κ̓ πολιτεία τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ξενοφῶντος τȣ̃ συγκλητικȣ̃· κ̓ τῆς γυναικὸς αὐτȣ̃ μαρίας· κ̓ τῶν τέκνων αὐτῶν, ἰωάννȣ κ̓ ἀρκαδίȣ. Initium: διηγήσατό τις ἅγιος γέρων μέγας κ̓ ἔλεγεν· ὅτι ἦτον τὶς ἄνθρωπος.

III.

III. Pag. 76. Vita S. Alexii. Incip. εἰς ταῖς ἡμέραις τῆς βασιλείας ὀνορίȣ κ̀ ἀρκαδίȣ.

IV. Pag. 98. Vita S. Joannis Calybitæ, ut Cod. 155. n. 19.

V. Pag. 126. Sermo de Crucis inventione anonymus. Incipit: μετὰ τριακοσίȣς χρόνȣς τȣ̃ πάθȣς τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃, ἔγινεν ἡ γύρευσις κ̀ εὕρεσις. In fine amanuensis addit: κυρίλλȣ ἱερομονάχȣ.

VI. Pag. 146. Martyrium S. Anastasiæ: κατὰ τȣ̀ς καιρȣ̀ς διοκλητιανȣ̃.

VII. Pag. 159. Tit. περὶ τȣ̃ ἀσκητȣ̃ ὁπȣ̃ ἐβȣλήθη ὁ διάβολος πειράξαι αὐτόν. Initium: ἦν τὶς ἀναχωρητής.

VIII. Pag. 165. Tit. + διήγησις πάνυ ὠφέλιμος μακαρίȣ τȣ̃ αἰγυπτίȣ. Initium: πορευόμενος ποτὲ τὶς τῶν ἁγίων πατέρων.

IX. Pag. 180. Tit. + παραίνεσις πρὸς μοναχȣ̀ς τȣ̀ς θέλοντας σωθῆναι· ὡς ἐν συνόπτῳ, τȣ̃ ἐν ἐπισκόποις ἐλαχίστȣ δαμασκηνȣ̃ λϊτῆς κ̀ ῥενδίνης, κ̀ προέδρȣ πολιανῆς. Initium: ἀδελφοὶ κ̀ πατέρες· ἐπειδὴ τὸν κόσμον ἀφήσαμεν.

X. Pag. 198. Tit. + μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ ἐνδόξȣ μεγαλομάρτυρος κ̀ ἰαματΐλȣ̃ παντελεήμονος· μεταφρασθὲν εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν. Initium: αἱ ἑορταὶ κ̀ αἱ πανηγύρεις τῆς ἐκκλησίας μας εὐλογημένοι χριςιανοί.

XI. Pag. 260. Tit. + τȣ̃ ἐν ἐπισκόποις δαμασκηνȣ̃, λιτῆς κ̀ ῥενδίνης κ̀ προέδρȣ πολιανῆς· λόγος πεζῇ φράσει εἰς τὴν δεκάλογον τȣ̃ μωϋσέως. Initium: δέκα παραγγελίαι εἶναι.

XII. Pag. 286. Tit. + τȣ̃ ἁγίȣ νείλȣ κεφάλαια περὶ ἀρετῶν. Init. τέσσαρες εἰσὶν ἀρεταί. Sequuntur nonnulla ascetica sine auctorum nominibus.

C L X I.

Codex chartaceus, in quarto, constans chartis 332, exaratus seculo XVII, nempe annis 1616, et 1617.

Continet asceticas narrationes, et capita; e Seniorum sententiis contextum opus.

I. Pag. 1. Tit. ἐκ τȣ̃ γεροντικȣ̃, κεφάλαια· ἐκ διαφόρων ἁγίων: Περὶ τῶν δύο γυναικῶν, κ̀ τȣ̃ ἀββᾶ μακαρίȣ. Initium: εὐχομένȣ ποτὲ τȣ̃ ἀββᾶ μακαρίȣ ἐν τῷ κελλίῳ αὐτȣ̃.

II. Pag. 123. Vita S. Silvestri, ut Cod. 157. n. 6.

III. Pag. 135. Vita S. Joannis Calybitæ, ut Cod. 160. num. 4.

IV. Pag. 144. Vita S. Mariæ Ægyptiæ. Initium: ἀνήρ τις ὀνόματι εὐγένιος.

V. Pag. 148. Martyrium S. Nicetæ. Initium: ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγένετο ἀνήρ τις θεοσεβὴς ὀνόματι νικήτας.

VI. Pag. 161. Sequuntur aliæ narrationes asceticæ.

VII. Pag. 191. Vita S. Theodoræ. Initium: ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ζήνωνος.

VIII. Pag. 202. Martyrium S. Jacobi Persæ. Initium: τῆς τῶν ῥωμαίων γῆς.

IX. Pag. 204. Vita S. Xenophontis. Initium: διηγήσατο μέγας γέρων.

X. Pag. 216. Vita S. Alexii.

XI. Pag. 224. Tit. τȣ̃ μακαριωτάτȣ ἐφραὶμ τȣ̃ σύρȣ εἰς τὸν βίον τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἀνδρονίκȣ κ̠ τῆς συμβίȣ αὐτȣ̃ ἀθανασίας. Initium: ἀκȣ́σατε οἱ πλȣ́σιοι. Tum sequuntur aliæ narrationes asceticæ.

C L X I I.

Codex chartaceus, non magni pretii, in quarto, constans chartis 29, scriptus initio hujus seculi, aut exeunte seculo XVII. Mendosus valde est.

I. Fol. 1. Tit. βίος τȣ̃ ἁγίȣ ἐνδόξȣ βασιλέως κωνςαντίνȣ κ̠ ἑλένης· εἰς τὴν ὕψωσιν τȣ̃ τιμίȣ σταυρȣ̃. — Initium: κωνσταντῖνος ὁ μέγας βασιλεὺς κ̠ πρῶτος τῶν χριστιανῶν.

II. Fol. 14. Tit. ἐπὶ φευρȣαρίȣ εἰς τὰς κδ' λόγος εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τȣ̃ τιμίȣ ἐνδόξȣ κ̠ βαπτιστȣ̃ ἰωάννȣ: — δέσποτα εὐλόγησον. Initium: σήμερον ἀδελφοὶ κάμνοι ἡ ἁγία τȣ̃ Θεȣ̃ ἐκκλησία ἀνάμνησιν τῆς τιμίας κεφαλῆς.

C L X I I I.

Codex chartaceus, in quarto, constans chartis 259, recentissimus, seculi nempe XVIII, scriptus ab Anastasio Bryenio Sacerdote Zacynthio.

Nihil aliud continet, quam historiam Barlaami et Joasaphi in Græcum vulgarem sermonem conversam a Petro Casimate Medico. Titulus est hic: ἰωάννȣ τȣ̃ δαμασκηνȣ̃ ἱστορία, περὶ τῶν δύο τȣ̃ χριστȣ̃ στρατιωτῶν βαρλαὰμ τε κ̠ ἰωάσαφ, ἐκ τῆς λατινίδος πρὸς ἡμετέραν κοινὴν διάλεκτον, ἀπȣ́σης τῆς ἑλληνικῆς πρωτοτύπȣ, ἐξ ἀναζητήσεως πολλῶν ἀδελφῶν μεταφρασθεῖσα, παρὰ τȣ̃ λογιοτάτȣ ἰατρȣ̃ πέτρȣ κασιμάτη. Incipit: ἔστοντας καὶ νὰ ἄρχησαν.

σαν. In fine codicis hæc addidit amanuensis: ἐγράφθη παρὰ ἀναστασίȣ ἱερέως βρυαίνι τȣ̃ ζακυνθίȣ.

CODICES LITURGICI

CLXIV.

Codex membraneus, in folio, mutilus initio, et in fine, constans foliis 78, scriptus literis quas unciales vocant.

Meo judicio scriptus est seculo X. Nam non solum uncialibus litteris ii libri quibus in Choro usuri essent, scripti fuerunt etiam post nonum seculum, sed præterea in hoc codice fol. 46. pag. 2. col. 1. ad diem 23. Octobris nominatur S. Ignatius Episcopus Constantinopolitanus, qui obiit seculo IX.

Continet Lectiones Euangelii: et habet Notas Musicas perpetuas rubri coloris. Sic incipit: σαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην. Quæ verba extant Matth. XXVII. 28. Versiculi a versiculis interposita semper cruce rubra secernuntur: ex. gr. κοκκίνην + κ̀ πλέξαντες. Versiculi tamen multo breviores sunt quam in Textu græco typis impresso. Ita versiculus vigesimus octavus capitis 27. Matthæi in tres secatur, quorum primus incipit καὶ πλέξαντες, alter κ̀ γονυπετήσαντες, tertius λέγοντες· χαῖρε. Post primum fragmentum sequuntur Euangelia ad Passionem Domini spectantia, a sexto usque ad duodecimum, nempe εὐαγγέλιον ιβ΄: — ἐκ τȣ̃ κατὰ ματθαῖον: — Τῇ ἐπαύριον· ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευήν.

Fol. 7. Septem Euangelia in majore hebdomada legenda. Et fol. 24. Euangelia undecim legenda in Paschate.

Demum fol. 29, cujus deest dimidia pars, incipiunt Euangelia singulis diebus per annum legenda in Festis Sanctorum, initio facto ex Mense Septembri. (Confer, si placet, cum Synaxario quod edidit Bandinius tom. 1. pag. 130. Codd. græc. Bibl. Laurentianæ).

Primæ diei Septembris Euangelium est: τῷ καιρῷ ἐκείνῳ... τεθραμμένος + κ̀ εἰσῆλθε.

Secundæ diei: εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτȣ̃ μαθηταῖς + ἐγώ εἰμι ἡ θύρα. Sequentibus diebus omittam Euangelia brevitatis causa.

γ'. εἰς τὸν ἅγιον ἄνθιμον.
δ'. εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα βαβύλαν· κ̀ τῶν νηπίων.
έ. εἰς τὸν ἅγιον προφήτην ζαχαρίαν.
ς'. εἰς τὸν ἅγιον εὐδόξιον.
ζ'. εἰς τὴν μνήμην τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος σώζοντος.
ή. εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας θεοτόκȣ. Duplex hac die affertur Euangelium, unum εἰς τὸ ὄρθρον, alterum εἰς τὴν λειτȣργίαν.
θ'. εἰς τὴν μνήμην τῶν ἁγίων κ̀ δικαίων ἰωακεὶμ κ̀ ἄννης.
ί. εἰς τὴν προσκύνησιν τῶν τιμίων ξύλων.
ιά. εἰς τὴν προσκύνησιν τῶν τιμ· ξύλων.
τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ὁσίας θεοδώρας.
ιβ'. εἰς τὴν προσκύνησιν τῶν τιμίων ξύλων.
τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ· τῶν ἁγίων μαρτύρων αὐτονόμȣ καὶ κορνȣ́τȣ.
ιγ'. εἰς τὴν προσκύνησιν τῶν τιμίων ξύλων.
σαββάτω πρὸ τῆς ὑψώσεως.
κυριακῇ πρὸ τῆς ὑψώσεως.
εἰς τὴν ὕψωσιν τȣ̃ τιμίȣ σταυρȣ̃ εἰς τὸ ὄρθρον.
ιδ'. εἰς τὴν ὕψωσιν τȣ̃ τιμίȣ σταυρȣ̃· εἰς τὴν λειτȣργίαν.
σαββάτω μετὰ τὴν ὕψωσιν.
κυριακῇ μετὰ τὴν ὕψωσιν· κ̀ εἰς τὸν ἅγιον συμεὼν τὸν συγγενῆ τȣ̃ κυρίȣ.
ιέ. εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα νικήταν.
ις'. εἰς τὴν ἁγίαν μεγαλομάρτυρα εὐφημίαν.
ιζ'. εἰς τὰς ἁγίας μάρτυρας· σοφίας· πίστεως· ἐλπίδος· κ̀ ἀγάπης (sic).
ιή. εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα εὐμένιον.
ιθ'. εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς μάρτυρας τρόφιμον· δορυμέδοντα· κ̀ σαββάτιον.
κ' εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς μάρτυρας εὐςάθιον κ̀ τῆς συνοδίας (sic) αὐτῶν.
κά. εἰς τὸν ἅγιον προφήτην ἰωνᾶν.
κβ'. εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα φωκᾶν.
κγ'. εἰς τὴν σύλληψιν τȣ̃ ἁγίȣ ἰωάννȣ τȣ̃ προδρόμȣ.
κδ'. εἰς τὴν μνήμην τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος θέκλης.
κέ. εἰς τὴν λιτὴν τȣ̃ κάμπȣ.
κς'. εἰς τὴν μετάστασιν τȣ̃ θεολόγȣ.
κζ'. εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα καλλίστρατον κ̀ εἰς τὴν ἁγίαν μάρτυρα ἐπίχαριν.
κή. εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν χαρίτωνα.
κθ'. εἰς τὸν ὅσιον κυριακόν.
λ'. εἰς τὴν μνήμην τȣ̃ ἁγίȣ γρηγορίȣ τῆς μεγάλης ἀρμενίας.

Fol.

Fol. 41. incipiunt Euangelia Octobris. Ne omnia exscribam Festa, ea tantum adnotabo in quibus codex cum Synaxario Bandiniano, quod dixi, non convenit. Die 11. εἰς τῶν (sic) πατριαρχῶν νεκταρίȣ· ἀρσακίȣ· ἀττικȣ͂· ϗ σισινίȣ. Die 14. εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς μάρτυρας ναζάριον· γερβάσιον· προτάσιον ϗ κέλσιον. Die 17. εἰς τὸν ἅγιον προφήτην ὠσιέ. Die 19. εἰς τὸν ἅγιον προφήτην ἰωήλ. Die 23. εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον ἰάκωβον τὸν ἀδελφόθεον· ϗ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς ἑπτὰ παῖδας τȣ̀ς ἐν ἐφέσῳ· ϗ ἰγνάτιον πατριάρχην. Die 27. εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα νέστορα. Die ultima. εἰς τὸν ὅσιον μαρκιανὸν ἐπίσκοπον συρακȣ́σης.

Fol. 48. Euangelia Novembris. Die 4. εἰς τὸν ὅσιον ἰωαννήκιον (sic). Die 7. εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς μάρτυρας τȣ̀ς ἐν μελιτηνῇ. Die 9. εἰς τὴν ἁγίαν ματρώναν. Die 12. εἰς τὸν ὅσιον νιλόν. Die 19. εἰς τὸν ἅγιον προφήτην ἀβδιȣ́. Die 20. εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα δασίον. Die 23. εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς πρόκλον· ἀνατόλιον· γεννάδιον. Die 25. εἰς τὴν ἁγ. μάρτ. αἰκατερίνην. Die 28. εἰς τὸν ἅγιον στέφανον τὸν νέον.

Fol. 50. Euangelia Decembris. Die 8. εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς ἀποστόλȣς σωσθένην· ἀπολλὼ· ϗ κηφᾶ. Die 10. εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς μάρτυρας μηνᾶν· ἑρμογένην· ϗ εὔγραφον. Die 12. εἰς τὸν ὅσιον σπυρίδωνα ϗ τὰ ἐπινίκια κατὰ περσῶν ϗ χοσροȣ͂. Die 18. εἰς τὸν ὅσιον φλῶρον ϗ εἰς τὸν ὅσιον μιχαὴλ σύγκελλον τὸν ὁμολογητήν. Die 30. εἰς τὴν ἁγίαν μάρτυρα ἀνυσίαν.

Fol. 63. Euangelia Januarii. Die 4. τȣ͂ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν θεοκτίστȣ.

Fol. 70. Euangelia Februarii. Die 6. εἰς τὸν ἅγιον βȣκόλον. Die 17. εἰς τὸν ἅγιον θεόδωρον τὸν τήρωνα (sic). Die 19. εἰς τὸν ἅγιον σαδὼκ ϗ τȣ̀ς σὺν αὐτῷ. Die 22. εἰς τὸν ἅγιον πτοτέριον ἀλεξανδρείας.

Fol. 74. Euangelia Martii, quæ tamen desunt fere omnia, item ut Aprilis.

Fol. 76. Euangelia Maii. Die 11. εἰς τὸ γενέθλιον τῆς πόλεως. Die 25. εἰς τὸν ἅγιον θεράποντα.

Reliqui menses desiderantur.

C L X V.

Codex membraneus, in quarto, constans foliis 47, quamvis notetur postremum folium numero 50. Mutilus est initio, et in fine. Scriptus fuit seculo X, aut XI. Singulæ paginæ duas habent columnas. Post folium 9. desunt aliquot folia.

Con-

Continet fragmentum Euangeliarii. Singulis vocibus adjectæ sunt notæ musicæ argentei coloris, et rubri. Prima codicis verba fol. 1. (quod perperam notatum est num. 4) hæc sunt: ὑπ' αὐτȣ̃· ὅτι ȣ̓κ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν + ταύτην τὴν παροιμίαν· εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησȣ̃ς + ἐκεῖνοι δὲ· ȣ̓κ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Sequuntur Euangelia legenda a quinta ad nonam Dominicam post Pascha. Postremum Euangelium incipit fol. ultimo sic: κυριακῇ θ'. κατὰ λȣκᾶν· κεφ. ρμθ'. idest: *Dominica IX. secundum Lucam. Cap.* 149. εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην + ἀνθρώπȣ τινὸς πλȣσίȣ. Postrema codicis verba sunt: ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ ἰησȣ̃ς.

C L X V I.

Codex membraneus, in folio, seculi XI, magni faciendus, constans quaternionibus λή, *idest* 38, *qui octo foliis constant, præter quaternionem* λ', *qui duntaxat quatuor habet folia.*

Continet Euangelia singulis per annum hebdomadis, imo diebus legenda, et notas musicas cinnabari scriptas supra, aut infra vocabula.

Fol. 1. *a.* col. 1. Tituli instar + τῇ ἁγίᾳ ϗ μεγάλῃ κυριακῇ τȣ̃ πάσχα + ἐν τȣ̃ κατὰ ἰωάννην. + Initium: ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος + ϗ ὁ λόγος etc. Tum alia euangelia hoc ordine. 2. τῇ κυριακῇ ἑσπέρᾳ· ζήτει κατὰ τὸ ἀντίπασχα. 3. τῇ β' τῆς διακινησίμȣ. 4. τῇ γ' τῆς διακινησίμȣ: tum τῇ δ', τῇ ε', τῇ ς', τῷ σαββάτῳ τῆς διακινησίμȣ. II. κυριακῇ τȣ̃ ἀντίπασχα. 2. τῇ β' τῆς β' ἑβδομάδος, et ita deinceps. III. κυριακῇ β' τῶν μυροφόρων. 2. τῇ β' τῆς γ' ἑβδομάδος, et ita porro. IV. κυριακῇ γ' τȣ̃ παραλύτȣ. 2. τῇ β' τῆς δ' ἑβδ. etc. V. κυριακῇ δ' τῆς σαμαρείτιδος. 2. τῇ β' τῆς ε ἑβδομ. etc. VI. κυριακῇ ε τȣ̃ τυφλȣ̃. 2. τῇ β' τῆς ς' ἑβδ. etc. VII. κυριακῇ ς' τῶν ἁγίων πατέρων. 2. τῇ β' τῆς πεντηκοστῆς, postea τῇ γ, τῇ δ', τῇ ε, τῇ ς', τῷ σαββάτῳ τῆς ν'. VIII. τῇ ἁγίᾳ κυριακῇ τῆς ν'. 2. τῇ β' τῆς ἁ ἑβδομάδος, et ita deinceps. IX. κυριακῇ ἁ τῶν ἁγίων πάντων. 2. τῇ β' τῆς β' ἑβδ. X. κυριακῇ β'. 2. τῇ β' τῆς γ' ἑβδ. etc. XI. Tum aliæ Dominicæ, seu hebdomades, quarum ultima est Dominica 17. in cujus fine additur: χρὴ γινώσκειν ὅτι τὸ εὐαγγέλιον τȣ̃το τῆς χαναναίας· διὰ τὸ πολλάκις συμβαίνειν γίνεσθαι τὸ πάσχα ἔξω· ὧδε μὲν ȣ̓ χωρεῖ ἀναγινώσκεσθαι εἰς τὰ σαββατοκυρίακα τȣ̃ ματθαίȣ· ὅτι ȣ̓δέ-

ποτε

ποτε ἀνεγνώσθησαν ιζ' κυριακαί· ἀναγινώσκεται δὲ εἰς τὸν λȣκᾶν κυριακῇ πρὸ τȣ̃ φαρισαίȣ· εἴπερ ἄρα λείψει ὁ λȣκᾶς ὡς ἔφην. διὰ τὸ μὴ κύνεσθαι (sic) τὸ πάσχα.

Post Dominicam 17. sequitur τῇ β' τῆς ά ἑβδ. ἤτοι τȣ̃ νέȣ ἔτȣς· ἀρχὴ τῶν καθημερινῶν εὐαγγελίων τȣ̃ λȣκᾶ + δέον γινώσκειν ὅτι ἄρχεται ὁ λȣκᾶς ἀναγινώσκεσθαι ἀπὸ τῆς κυριακῆς μετὰ τὴν ὕψωσιν· τότε γὰρ ἡ ἰσημερία γίνεται ὃ καλεῖται νέον ἔτος +. Ita usque ad Sabbatum. Tum sequitur κυριακῇ ά. 2. τῇ β' τῆς β' ἑβδ. deinceps sequuntur aliæ Dominicæ seu hebdomades usque ad Dominicam 17., post quam sequitur κυριακὴ πρὸ τῆς ἀπόκρεω. Tum κυριακὴ τῆς ἀπόκρεω. Tum κυριακὴ τῆς τυροφάγȣ. Aliaque euangelia usque ad Pascha exclusive.

Fol. 249. (seu fol. 1. quaternionis λβ') incipiunt euangelia legenda in Festis Sanctorum. Tituli instar: μηνὶ σεπτεμβρίῳ ά. ἀρχὴ τῆς ἰνδίκτου· κ̀ μνήμη τȣ̃ ὁσίȣ συμεὼν τȣ̃ ςυλίτȣ. κ̀ τȣ̃ μεγάλȣ ἐμπρησμȣ̃: — γίνεται δὲ κ̀ σύναξις τῆς ὑπεραγίας θεοτόκȣ ἐν τοῖς χαλκοπράτοις ὑπὲρ μιασινῶν· κ̀ ἐν μὲν τῷ ὄρθρῳ κ̀ εἰς τὴν λειτȣργεῖαν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἀναγινώσκεται εὐαγγέλιον ἐκ τȣ̃ κατὰ λȣκᾶν etc.

Post hoc Euangelium adnotatur, quodnam sit legendum ἐν τοῖς χαλκοπράτοις. Longum vero esset singulos singulorum dierum Sanctos adnotare. Itaque eos duntaxat adnotabo qui in Hemerologio anni 1764. Venetiis, dum ibi degerem, edito non adnotantur.

SEPTEMBER.

Die 2. additur post Joannem Jejunatorem: κ̀ παύλȣ τȣ̃ νέȣ.

3. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν θεοκτίςȣ.

4. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος ἑρμιόνης θυγατρὸς τȣ̃ ἁγίȣ ἀποστόλȣ φιλίππȣ: — τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ προφήτȣ μωσέως τȣ̃ θεόπτȣ: —

5. post προφήτȣ additur πατρὸς τȣ̃ ἁγίȣ ἰωάννȣ τȣ̃ προδρόμȣ.

6. Post S. Michaelem additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ κυρίλλȣ ἐπισκόπȣ γορτύνης: — τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος εὐδοξίȣ κ̀ τῶν σὺν αὐτῷ.

9. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος σευηριανȣ̃.

12. post αὐτονόμȣ additur κ̀ κȣρνȣ́τȣ: — τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος ἰȣλιανȣ̃ τȣ̃ ἐν ἀγκύρᾳ.

13. εἰς τὴν προσκύνησιν τῶν τιμίων ξύλων — τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ· τὰ ἐγκαίνια τῆς ἁγίας χριςȣ̃ τȣ̃ θεȣ̃ ἡμῶν ἀναστάσεως — τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ κορνηλίȣ τȣ̃ ἑκατοντάρχȣ.

κυριακῇ μετὰ τὴν ὕψωσιν· κ̀ μνήμη τȣ̃ ἁγίȣ συμεὼν τȣ̃ συγγενȣ̃ς

γενῦς τῦ κυρίυ· ἐπιτελεῖ δὲ ἡ μεγάλη ἐκκλησία τῇ αὐτῇ κυριακῇ κ̀ τὴν μνήμην τῆς ς' συνόδυ.

15. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν τῇ ς' συνόδῳ.

16. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος ἀγαθοκλίας.

17. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων εὐλαμπίυ· παντολέοντος κ̀ τῶν λοιπῶν.

18. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος σωσάννης.

21. post ἀποστόλυ κοδράτυ additur τῦ ἐν μαγνησίᾳ: — τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τὰ ἐγκαίνια τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκυ τῆς ἐν τῇ παλαιᾷ πέτρᾳ.

22. τῦ ἁγίυ προφήτυ ἰωνᾶ· κ̀ ἰωνᾶ πρεσβυτέρυ πατρὸς θεοφάνυς τῦ ποιητῦ. Tum sequitur S. Phocas.

25. τῦ ἁγίυ παφνυτίυ κ̀ τῆς ὁσίας εὐφροσύνης.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὴν λιτὴν τῦ κάμπυ δ' τὸ τρισάγιον. ἐν μὲν τῷ τριβυναλίῳ λέγεται εὐαγγέλιον etc. εἰς δὲ τὴν λειτυργείαν ἐν τῷ ναῷ τῦ θεολόγυ ἀναγινώσκεται εὐαγγέλιον etc. ποτὲ δὲ λέγεται τὸ τῆς μνήμης τῦ θεολόγυ.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων σαβινιανῦ· παύλυ· κ̀ τάττης· κ̀ τῶν σὺν αὐτοῖς.

26. ἡ μετάστασις τῦ ἁγίυ ἀποστόλυ κ̀ εὐαγγελιστῦ ἰωάννυ τῦ Θεολόγυ.

27. τῶν ἁγίων μαρτύρων καλλιστράτυ κ̀ τῆς συνοδίας αὐτῦ κ̀ ἐπιχάρεως.

30. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων ῥιψίμης κ̀ γαϊανῆς κ̀ τῶν σὺν αὐταῖς.

OCTOBER.

1. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῦ ἁγίυ μάρτυρος δομνίνυ.

3. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἐπάνοδος τῦ λειψάνυ τῦ ἁγίυ μάρτυρος γεωργίυ.

4. τῦ ἁγίυ ἱεροθέυ κ̀ πέτρυ ἱερομάρτυρος.

5. τῶν ἁγίων μαρτύρων χαριτίνης κ̀ μαμέλχθας.

7. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῦ ὁσίυ πατρὸς ἡμῶν νικήτα τῦ μονομάχυ.

10. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῦ ὁσίυ βασιανῦ.

11. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῦ ὁσίυ πατρὸς ἡμῶν κ̀ ὁμολογητῦ Θεοφάνυς τῦ ποιητῦ τῶν κανόνων.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων πατριαρχῶν νεκταρίυ· ἀρσακίυ· ἀττικῦ· κ̀ σισιννίυ.

ἡ δὲ μεγάλη ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τὴν μνήμην τῆς ζ' συνόδυ ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ κ̀ ἀναγινώσκεται εὐαγγέλιον τὸ τῦ σπόρυ.

τῇ αὐ-

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος ζηναΐδος· κ) τῆς ἁγίας θεοφανȣ̃ς τῆς βασιλίσσης.

14. τῶν ἁγίων μαρτύρων ναζαρίȣ· γερβασίȣ· προτασίȣ κ) κελσίȣ.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων σαρβήλȣ κ) βαβαίας.

16. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν κ) θαυματȣργȣ̃ μαλȣ̃.

17. S. Osee prophetæ, tum SS. Cosmæ et Damiani.

18. τȣ̃ ἁγίȣ ἀποστόλȣ κ) εὐαγγελιστȣ̃ λȣκᾶ.

19. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος ȣ̓άρȣ κ) τῶν σὺν αὐτῷ.

20. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ ὁσιομάρτυρος ἀνδρέȣ τῆς κρίσεως.

23. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ ἰγνατίȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων ζ′ παίδων τῶν ἐν ἐφέσῳ.

26. additur: κ) μνήμη τȣ̃ σεισμȣ̃.

27. τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος νέστορος κ) ἀρτεμιδώρȣ.

30. post ζηνοβίας additur: κ) κυριακȣ̃ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως.

31. τȣ̃ ἁγίȣ ἱερομάρτυρος μαρκιανȣ̃ ἐπισκόπȣ συρακȣ́σης· κ) τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος ἐπιμάχȣ.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων ἀποστόλων στάχυος· ἀμπλία· ἀριστοβȣ́λȣ· κ) τῶν σὺν αὐτοῖς.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τὰ ἐγκαίνια τȣ̃ εὐκτηρίȣ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκȣ τȣ̃ ἐν τῷ πατριαρχείῳ· ἐν ᾧ ἀπόκειται κ) ἡ τιμία κεφαλὴ τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀβερκίȣ.

NOVEMBER.

3. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ὁσίȣ ἰωαννικίȣ.

4. τῶν ἁγίων μαρτύρων νικάνδρȣ κ) ἑρμαίȣ.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος θεοδότης.

7. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ὁσίας ματρώνας.

9. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ὁσίας εὐστολίας.

10. τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν νείλȣ.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος ὀρέστȣ.

11. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν κ) ὁμολογητȣ̃ θεοδώρȣ ἡγȣμένȣ τῶν στȣδίȣ.

16. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος βαρλαάμ.

19. τȣ̃ ἁγίȣ προφήτȣ ἀβδιȣ̃· κ) τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος δασίȣ κ) τῶν σὺν αὐτῷ.

20. τῶν ἁγίων πατριαρχῶν πρόκλȣ· μαξίμȣ· ἀνατολίȣ· κ) γενναδίȣ.

21. τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

22. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος κεκιλίας.

23. τȣ̃ ἁγίȣ ἀμφιλοχίȣ· κ) τȣ̃ ἁγίȣ ἱερομάρτυρος σισιννίȣ.

24. τȣ̃ ἁγίȣ γρηγορίȣ τȣ̃ ἀκραγαντίνων.

25. τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων· κλήμεντος ῥώμης· κ) πέτρȣ ἀλεξανδρείας.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος αἰκατερίνης.

26. τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν ἀλυπίȣ τȣ̃ στυλίτȣ· κ) ἀκακίȣ τȣ̃ τῆς κλίμακος.

28. τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος εἰρηνάρχȣ, κ) τȣ̃ ἁγίȣ ὁσιομάρτυρος στεφάνȣ τȣ̃ νέȣ.

29. τȣ̃ ἁγίȣ ἀποςόλȣ σίλα· κ) τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος παραμόνȣ.

DECEMBER.

3. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων ἴνδη κ) δόμνας. κ) τῶν σὺν αὐτοῖς δισμυρίων.

12. τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν σπυρίδωνος.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ· τὰ ἐπινίκια κατὰ περσῶν.

14. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τȣ̃ μεγάλȣ σεισμȣ̃.

16. additur: κ) τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος μαρίνȣ· κ) βάκχȣ τȣ̃ νέȣ.

17. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ὁσίȣ ἰωάννȣ ἀρχιεπισκόπȣ σάρδεων τȣ̃ ὁμολογητȣ̃.

18. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀθηνοδώρȣ· φιλεταίρȣ· κ) εὐβιώτȣ.

19. Post S. Bonifacium additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων πρόμȣ· ἄρεως κ) τῶν λοιπῶν.

22. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τὰ ἀνοίξια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

23. τὰ ἐγκαίνια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

24. εἰς τὴν παραμονὴν τῆς ἁγίας χριστȣ̃ γεννήσεως.

26. σύναξις τὰ ἐπιλόχεια τῆς θεοτόκȣ.

28. μεθεόρτια τῆς χριστȣ̃ γεννήσεως.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων δισμυρίων. κ) τȣ̃ ὁσίȣ θεοδώρȣ τȣ̃ γραπτȣ̃.

29. μεθεόρτια κ) τῶν ἁγίων νηπίων.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ὁσίȣ μαρκέλλȣ.

30. μεθεόρτια.

31. μεθεόρτια.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ὁσίας μελάνης τῆς ῥωμαίας· κ) τȣ̃ ὁσίȣ ζωτικȣ̃ τȣ̃ ὀρφανοτρόφȣ.

JANUARIUS.

2. προεόρτιον τῶν φώτων. Tum S. Silvestri πάπα ῥώμης.

3. προ-

3. προεόρτιον τῶν φώτων. Tum S. Gordii. Tum S. Malachiæ prophetæ.

4. προεόρτιον τῶν φώτων. Tum 70. Apostolorum. Tum: τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων ζωσίμȣ ϗ ἀθανασίȣ. Tum: τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ παύλȣ τȣ̃ θηβαίȣ.

5. additur: τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ γρηγορίȣ τȣ̃ ἐν τῷ ἀκρήτ...

8. μεθεόρτιον τῶν φώτων.

τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων ἰȣλιανȣ̃ ϗ βασιλίσσης· ϗ τῆς ἁγίας δομνίκας.

9. μεθεόρτιον. Tum S. Polyeucti.

10. μεθεόρτιον. Tum S. Gregorii Nysseni, ϗ δομετιανȣ̃ μελιτινῆς.

12. μεθεόρτιον: — τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ τȣ̃ ὁσίȣ στεφάνȣ τȣ̃ χηνολάκκȣ· ϗ τῆς ἁγίας μάρτυρος τατιανῆς.

13. μεθεόρτιον: — τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων ἑρμύλȣ ϗ στρατονίκȣ.

14. τῶν ἁγίων ἀββάδων.

15. τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν παύλȣ τȣ̃ θηβαίȣ· ϗ ἰωάννȣ τȣ̃ καλυβίτȣ· ϗ τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος πανσοφίȣ.

16. additur: τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων σπευσίππȣ· ἐλασίππȣ· ϗ βελεσίππȣ.

19. μνήμη τȣ̃ γεγονότος θαύματος παρὰ τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείȣ ἐν τῆ νικαέων μητροπόλει.

21. additur: τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος νεοφύτȣ.

22. additur: ϗ τȣ̃ ἁγίȣ ὁσιομάρτυρος ἀναστασίȣ τȣ̃ πέρσȣ.

23. τȣ̃ ἁγίȣ ἱερομάρτυρος κλήμεντος ἀγκύρας ϗ ἀγαθαγγέλȣ.

24. additur: τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος βικεντίȣ.

26. additur: τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ ἀνάμνησις τȣ̃ σεισμȣ̃.

30. τȣ̃ ἁγίȣ ἱερομάρτυρος ἱππολύτȣ.

FEBRUARIUS.

3. post θεοδόχȣ additur ϗ ἄννης.

4. additur: τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ τȣ̃ ὁσίȣ νικήτȣ τȣ̃ ἐν τοῖς πυθίοις.

6. additur: τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος φαύστας.

7. additur: τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ μεγαλομάρτυρος θεοδώρȣ τȣ̃ στρατηλάτȣ.

8. τȣ̃ ἁγίȣ προφήτȣ ζαχαρίȣ ἑνὸς τῶν ιϛ'.

τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ φιλαγρίȣ ἐπισκ. κύπρȣ.

12. τῶν ἁγίων πατριαρχῶν μελετίȣ ἀντιοχείας ϗ ἀντωνίȣ κωνσταντινȣπόλεως.

17. additur: τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας μαριάμνης ἀδελφῆς τȣ̃ ἁγίȣ φιλίππȣ τȣ̃ ἀποστόλȣ.

18. additur: ϗ φλαβιανȣ̃ κωνσταντινȣπόλεως.

τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀγαπητȣ̃ ἐπισκόπȣ συναȣ̃.

19. τῶν ἁγίων μαρτύρων μαξίμȣ· θεοδότȣ· ϗ ἀσκληπιοδότης· ϗ τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος σαδὼθ ἐπισκόπȣ ϗ τῶν σὺν αὐτῷ ϗ τȣ̃ ὁσίȣ αὐξηβίȣ ἐπισκόπȣ σόλωνος τῆς κύπρȣ.

21. τȣ̃ ἁγίȣ εὐσταθίȣ ἀντιοχείας· ϗ τȣ̃ ὁσίȣ τιμοθέȣ τȣ̃ ἐν συμβόλοις.

22. τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν θωμᾶ πατριάρχȣ κωνςαντινȣπόλεως· ϗ προτερίȣ ἀλεξανδρείας.

29. τῶν ἁγίων μαρτύρων παπία· διοδώρȣ· ϗ κλαυδίȣ.

MARTIUS.

4. τῶν ἁγίων μαρτύρων παύλȣ ϗ ἰȣλιανῆς.

5. post κόνωνος additur: ϗ ἡσυχίȣ πρεσβυτέρȣ ἱεροσολύμων.

14. τȣ̃ ἁγίȣ ἀλεξάνδρȣ τȣ̃ ἐν πύδνῃ.

15. τȣ̃ ἁγίȣ ἰωάννȣ τȣ̃ ἐν ῥȣφινιαναῖς· ϗ τȣ̃ ὁσίȣ βενεδίκτȣ ἐπισκόπȣ ῥώμης· ϗ τȣ̃ ἁγίȣ ἱερομάρτυρος πιονίȣ.

16. τῶν ἁγίων μαρτύρων τροφίμȣ ϗ θάλλȣ.

17. post ἀλεξίȣ additur: ϗ ἡ ἀνάστασις λαζάρȣ τȣ̃ φίλȣ τȣ̃ χριστȣ̃· ϗ ἡ ἀνάμνησις τȣ̃ σεισμȣ̃.

21. post ἰακώβȣ ἐπισκόπȣ additur: ϗ τȣ̃ ὁσίȣ ἀνανίȣ· ϗ μάρτυρος ἀρτέμονος.

23. additur: τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος χριστίνης τῆς περσίνης.

26. additur: τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ τȣ̃ ὁσίȣ ἰσακίȣ.

27. post ματρώνας additur τῆς ἐν θεσσαλονίκῃ.

28. τȣ̃ ὁσίȣ ϗ θαυματȣργȣ̃ ἱλαρίωνος.

τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος φιλητȣ̃ ϗ τῶν σὺν αὐτῷ.

29. τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ ἱεροσολύμων.

31. τῶν ἁγίων μαρτύρων μενάνδρȣ ϗ νεοφύτȣ.

APRILIS.

2. τῶν ἁγίων μαρτύρων ἐπιφανίȣ ϗ αἰδεσίȣ ϗ τῶν σὺν αὐτοῖς.

3. τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν νικήτα ἡγȣμένȣ τȣ̃ μηδικίȣ.

4. τῶν ἁγίων μαρτύρων θεοδȣ́λȣ ϗ ἀγαθόποδος· ϗ τȣ̃ ὁσίȣ ἰωσὴφ τȣ̃ ὑμνογράφȣ.

5. τȣ̃ ὁσίȣ γεωργίȣ τȣ̃ ἐν τῷ μαλαιῷ: — τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος ὑπομονῆς.

6. additur: τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων ρκ' μαρτύρων τῶν ἐν περσίδι.

7. scri-

7. scribitur μιτυλίνης pro μελιτινῆς.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος εἰρήνης κ̉ χιονίας.

8. τῶν ἁγίων ἀποστόλων· ἡρωδίωνος· ἀγάβȣ· ῥȣ́φȣ· φλέγοντος κ̉ ἐπαφρᾶ.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ κελεστίνȣ πάπα ῥώμης.

9. τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν πατερμȣθίȣ· κόπρι· κ̉ τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος εὐψυχίȣ.

12. additur: κ̉ γεροντίȣ μάρτυρος — τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη σεργίȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως ἐκ τῆς μονῆς τȣ̃ μανȣὴλ.

13. τῶν ἁγίων μαρτύρων κρίσκεντος κ̉ θεοδοσίȣ. Tum S. Martini πάπα ῥώμης.

14. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος παυσιλυπίȣ· κ̉ τȣ̃ ἁγίȣ ἰακώβȣ τȣ̃ κ̉ συμεὼν ἐπισκόπȣ ἀντιοχείας κ̉ τῶν σὺν αὐτῷ.

15. τῶν ἁγίων μαρτύρων σάβα τȣ̃ γότθȣ· λεονίδȣς· νικοδήμȣ· κ̉ τῶν σὺν αὐτοῖς.

16. τȣ̃ ἁγίȣ ἀκακίȣ ἐπισκόπȣ μελιτινῆς.

17. τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν κοσμᾶ χαλκηδόνος· κ̉ ἀγαπητȣ̃ πάπα ῥώμης.

18. τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ τȣ̃ παλαιολαυρίτȣ.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων κ̉ ἀζᾶ (sic) διακόνου.

19. τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος θεοδώρȣ τȣ̃ ἐν πέργῃ τῆς παμφυλίας.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος λογγίνȣ τȣ̃ ἰσαύρȣ· κ̉ ἀφροδισίȣ.

20. τȣ̃ ἁγίȣ ἱερομάρτυρος παφνȣτίȣ.

22. τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν θεοδώρȣ ἐπισκόπȣ θεοδοσιȣπόλεως τȣ̃ σικεώτȣ.

27. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων κυντιανȣ̃· μαξίμȣ κ̉ δάδα.

28. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων ζήνωνος κ̉ εὐσεβίȣ.

29. τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος μέμνονος· κ̉ τῶν κβ′ μαρτύρων· κ̉ τῶν θ′ μαρτύρων τῶν ἐν κυζίκῳ.

MAIUS.

3. τῶν ἁγίων μαρτύρων ἑσπέρȣ κ̉ ζωῆς κ̉ τῶν τέκνων αὐτῶν· κ̉ τῶν ἁγ. μαρτύρων τιμοθέȣ κ̉ μαύρας.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος σεβαστιανῆς.

4. τῆς ἁγίας μάρτυρος εἰρήνης κ̉ τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος ἀφροδισίȣ· κ̉ τῶν λοιπῶν.

5. τῆς ἁγίας πελαγίας τῆς παρθένȣ.

11. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τὸ γενέθλιον τῆς πόλεως· τȣ̃το

ἀναγι-

ἀναγινώσκεται ἐν τῷ φ... ἐκ τȣ̃ κατὰ ἰωάννην etc.... ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἀναγινώσκεται τȣ̃το etc.

27. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη στεφάνȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως.

JUNIUS.

5. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν εὐσταθίȣ ἀρχιεπισκόπȣ ἀντιοχείας.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὴν λιτὴν τȣ̃ κάμπȣ διὰ τὴν ἐπέλευσιν τῶν ἀβάρων.

ἐν μὲν τῷ τριβȣναλίῳ λέγεται εὐαγγέλιον etc. εἰς δὲ τὸν ναὸν τȣ̃ ἁγίȣ βαβύλα ἀναγινώσκεται τȣ̃το etc.

8. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ὁσίȣ κ̀ ὁμολογητȣ̃ παύλȣ τȣ̃ καϊȣμᾶ.

9. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ ἀποστόλȣ φȣρτȣνάτȣ.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ὑπατίȣ τȣ̃ ἐν ῥȣφινιαναῖς.

12. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ μάρτυρος κοδράτȣ τȣ̃ ἐν τῷ ῥύνδα...

15. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἐπάνοδος τȣ̃ λειψάνȣ τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν θεοδώρȣ τȣ̃ σικεώτȣ ἀπὸ τῆς γαλατ... εἰς τὴν βασιλεύȣσαν.

22. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν βασιλείȣ ἡγȣμένȣ πατελαρίας.

28. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίȣ ἱερομάρτυρος ὑπατίȣ ἐπισκόπȣ γαγγρῶν.

JULIUS.

4. τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν· ἀνδρέȣ κρήτης· κ̀ θεοδώρου κυρήνης· κ̀ δονάτȣ λιβύης.

5. τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν λαμπαδȣ̃ — τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ὁσίας μάρθας τῆς μητρὸς τȣ̃ ὁσίȣ συμεὼν τȣ̃ στυλίτȣ τȣ̃ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει.

6. τȣ̃ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἀετίου· φιλήμονος κ̀ τῶν σὺν αὐτοῖς.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ὁσίου θωμᾶ τȣ̃ ἐν τῷ μαλαιῷ.

7. τῶν ἁγίων μαρτύρων ἰσαύρου· εὐσταθίου· πολυκάρπου κ̀ εὐαγγέλȣ.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν σισόη τȣ̃ μεγάλου.

11. post εὐφημίας additur τȣ̃ ὅρου.

12. τῶν ἁγίων μαρτύρων πρόκλου κ̀ ἱλαρίου· κ̀ τῆς ἁγίας μάρτυρος γολινδȣ́χ.

13. τȣ̃ ἁγίου μάρτυρος σαραπίωνος.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν στεφάνου τȣ̃ σαββαΐτου.

15. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τȣ̃ ὁσίου μεθοδίου τȣ̃ σικελȣ̃.

κυρια-

κυριακῇ πρὸ τῆς μνήμης τῆς δ'. συνόδου ἐπιτελεῖται ἡ ἕνωσις τῆς ἐκκλησίας.

ις', εἴτ' ȣ̃ν κυριακῇ πρὸ τῶν ἀλλκκτῶν μνήμη τῶν χλ' ἁγίων πατέρων τῆς ἐν χαλκηδόνι δ' συνόδου.

καὶ μετὰ ταύτην τὴν μνήμην τῆς δ' συνόδου· τῇ ἐπερχομένῃ κυριακῇ ἐπιτελȣ̃μεν τὴν μνήμην τῶν ἐν τῇ ἑ συνόδῳ συνελθόντων ἁγίων πατέρων κατὰ σευήρου τȣ̃ δυσσεβȣ̃ς.

21. τȣ̃ ἁγίου προφήτου ἰεζεκιήλ.

23. τῶν ἁγίων μαρτύρων τροφίμου· θεοφίλου ϗ τῶν σὺν αὐτοῖς ϗ τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων ἀπολιναρίου· βιταλίου· ἐπισκόπων ῥαβέννης ϗ ἀπολλωνίου ῥώμης.

25. additur: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ὁσίων γυναικῶν εὐπραξίας ϗ ὀλυμπιάδος.

26. τȣ̃ ὁσίου συμεὼν τȣ̃ εἰς τὴν μάνδραν.

AUGUSTUS.

16. ἡ ἐξ ἐδέσης ἀνακομιδὴ τȣ̃ ἁγίου μαντηλίου· ϗ εἰς τὴν ἐπέλευσιν τῶν σαρακηνῶν.

24. τȣ̃ ἁγίου ἀποστόλου βαρθολομαίου· ἡ κατάβασις τȣ̃ λειψάνου αὐτȣ̃ ἐν σικελίᾳ νήσῳ τῆς λιπάρης.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ ἁγίου ἱερομάρτυρος εὐτυχȣ̃ς μαθητȣ̃ τȣ̃ ἁγίου ἰωάννου τȣ̃ θεολόγου.

30. τȣ̃ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ϗ θαυματȣργȣ̃ φαντίνου.

31. τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ἐν τοῖς χαλκοπρατείοις ϗ ἐγκαίνια.

Post Euangelia legenda in festis Sanctorum sequuntur alia hoc titulo: εὐαγγέλια ἀναγινωσκόμενα εἰς διαφόρους μνήμας ϗ λιτὰς ϗ λειτȣργίας· ϗ παννυχίδας τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Nimirum

1. εἰς ἐγκαίνια ναȣ̃. 2. εἰς μνήμην φόβου σεισμȣ̃. 3. εἰς μνήμην ἐφόδου ἐθνῶν. 4. εἰς λιτὴν εὐχαριστηρίαν κατὰ πολεμίων. 5. ἐν λιτῇ παρακλή.... 6. εἰς ἀνομβρίαν. 7. κατὰ παννυχίδα. 8. εἰς σχῆμα μοναχῶν. 9. εἰς γυναικῶν σχῆμα. 10. εἰς ἀσθενȣ̃ντας ϗ ἐπὶ ἐλαίου ἀῤῥώστ... τῶν ζ' πρεσβυτέρων. 11. εἰς ἀσθενȣ̃σας γυναῖκας. 12. εἰς ἐξομολογουμένους ἄνδρας τε ϗ γυναῖκας. 13. εἰς κοιμηθέντας.

In ultima pagina hoc addidit monitum amanuensis, quod alicubi vix intelligi potest.

μηνὶ μαΐῳ ἰνδ. ιδ' ἔτους ͵ςφνδ' (nempe anno Domini 1047.) προσηνέχθη παρὰ βασιλείου μοναχȣ̃ πρεσβυτέρου ϗ ἡγουμένου (hic obliteratæ atque erasæ sunt duæ lineæ, seu versus)... μονὴν βιβλία τέσσαρα τὸ αὐτὸ εὐαγγέλιον ἀπόστολος προφητεία ϗ ἀναγνωςικόν ὁ βίος τȣ̃ ἁγίου· ϗ ἐστύχηται δίδωσθαι· ὑπὲρ τῆς αὐτοῖς προσενέξαιως ἑνὶ ἑκάςῳ χρόνῳ ἀπὸ τȣ̃ δοχείου τῆς αὐτῆς μονῆς ὑπὲρ

μνή-

μνήμης αὐτῷ νόμισμα ἓν ἥμισοι· μέχρι τῷ τὰ τῶν χριστιαν... συνίσταται· περιφυλάττεται δὲ κ̇ ἡ ἁγία μονὴ αὕτη· ἐν γὰρ τῷ τυπικῷ τῆς μονῆς παρά τε τοῦ κατίδους τῶν αὐτῆς βιβλίων κ̇ παρὰ τῆς διανομῆς τοῦ ἑνὸς ἡμίσου νομίσματος σαφέστερον διερμηνεύει.

C L X V I I.

Codex membraneus elegans, in octavo, emendate scriptus seculo XI; constans foliis, seu chartis 350.

I. In quatuor primis chartis scriptis seculo circiter XIV, aut XV. exarata sunt officia Ecclesiastica. Sed cum duæ priores paginæ sint ferme deletæ, vix pauca vocabula intelligi possunt. Pag. 2. hæc leguntur: ✝ οἱ ἔξω κληρικοὶ — ὁ πρωτοπαπάς — ὁ δευτερεύων — ὁ ἀρχιδιάκων: — ὁ ἐστιάριος: — ὁ δευτερεύων τῶν διακόνων: — ἤτοι ὃ τάσσονται μετὰ τῶν ἀρχόντων ἀλλ' ὀφφίκια εἰσὶ κ̇ μόνον ὥσπερ οἱ δύο χαρτοφύλακες: — οἱ ἔξωθεν κληρικοὶ εἰσὶν ἤτοι: — ὁ ἄρχων τῶν ἐκκλησιῶν: — ὁ κατηχητής: — ὁ περιοδευτής: — ὁ ἔξαρχος: — ὁ βαπτιστής: — ὁ ὑπὸ τῆς ἱερᾶς καταστάσεως: — οἱ δύο ἔκδικοι: — ὁ πρωτοψάλτης: — οἱ δύο δομέστικοι — οἱ δύο λαοσυνάκται — ὁ δομέστικος τῷ σεκρέτου — οἱ δύο πριμικήριοι — ὁ πρόξενος — ὁ διπότατος — οἱ θεωροὶ — ὁ ὑπὸ τῆς ἱερᾶς εὐταξίας — ὁ δεκανός.

II. Pag. 5, ubi proprie codex incipit, præeunt orationes recitandæ in singulis Psalterii cathismatibus. Titulus: τρισάγιον τῷ ά καθίσματος· πάτερ ἡμῶν κ̇ τὰ τροπάρια. — Tum incipiunt troparia sic: ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ἄσωτος· ὃ τολμῶ etc. tum sequitur oratio recitanda in primo Cathismate. Et ita deinceps usque ad ultimum, nempe vicesimum Cathisma. Postremi autem hujus Cathismatis oratio est longissima, ejusque auctor dicitur esse Leo Despota. Incipiunt vicesimi hujus cathismatis preces pag. 42. Tit. τρισάγιον τῷ κ' καθίσματος· πάτερ ἡμῶν· κ̇ τὰ τροπάρια. — Tum sequuntur troparia, quæ sic incipiunt: βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐκ τῶν ἀνομιῶν μου. Oratio autem sic inscribitur: εὐχὴ λέοντος δεσπότου· et incipit: παρθένε δέσποινα Θεοτόκε· ἡ τὸν θεὸν λόγον κατὰ σάρκα γεννήσασα· οἶδα μὲν οἶδα ὡς ὐκ ἔστιν εὐπρεπές. Post hanc orationem quæ absolvitur pag. 48, sequuntur undecim ἱλαστήρια ἐπὶ τέλους. — Horum primum est hoc: κύριε ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε. Sequuntur tres picturæ auro ac minio ornatæ, quarum prima exhibet Beatam Virginem quæ puerum Iesum ante pectus gestat. Altera Domi-

Dominum Jesum, ac Davidem psallentem. Tertia Davidem solum scribentem.

III. Pag. 53. Incipiunt Psalmi, appositis cuique argumentis Eusebii. Dividuntur singuli in versiculos breviores. Primus, exempli gratia, in quatuordecim versiculos. Secundus in viginti septem. Prima vero cujusque versiculi litera auro ornata est.

IV. Pag. 317. Psalmus 150. apocryphus. Tum pictura exhibens Mosem virga secantem mare rubrum. Tum Cantica Mosis duo, Annæ, Habacuch, Isaiæ, Oratio Jonæ, oratio trium puerorum, hymnus trium puerorum, Cantica B. Virginis, et Zachariæ patris Joannis, Oratio Ezechiæ, Manassis, et demum hymnus Angelicus, qui inscribitur *ὕμνος ἑωθινός*, et est multo longior, quam apud Latinos: nam post verba: *ὅτι σὺ εἶ μόνος κύριος ἰησȣ̃ς χριστὸς εἰς δόξαν θεȣ̃ πατρὸς ἀμήν*, subiunguntur alia: *καθ' ἑκάστην ἡμέραν* etc.

V. Post codicem seculo XVII. quidam, Neophytus nomine scripsit psalmum 76, tum quasi rem magnam fecisset, hæc subscripsit: *ἐτελειώθη ὁ παρὼν ψαλμὸς παρ' ἐμȣ̃ νεοφύτȣ ἱεροδιακόνȣ τȣ̃ πανιερωτάτȣ καὶ θεολογικωτάτȣ κυρȣ̃ γαβριήλȣ, τȣ̃ φιλαδελφείας, τȣ̃ ἐκ μονεμβασίας, τȣ̃ σεβήρȣ, καὶ ἡμετέρȣ δεσπότȣ καὶ αὐθέντȣ, πανοιδεσιμωτάτȣ: — ἐν ἔτει ἀπὸ χριστȣ̃ γεννήσεως ͵αχί ὀκτωβρίȣ κδ'. ἰνδικτ. ή:* — Venetiis, opinor.

C L X V I I I.

Codex in folio minori, fere totus membraneus, constans foliis 286, nempe 15. gossypinis quæ scripta sunt seculo 14., et 271. membraneis. Mundi Anno scriptus est 6578, nempe anno Christi 1070, codex membraneus, ut patet ex his, quæ calligraphus fol. 285. scripsit in fine codicis: τέλος εἴληφε μηνὶ νοεμβρίῳ· εἰς τὰς ιγ'. ἡμέρα ἕκτη· ὥρα. γ'. ινδ. ή· ἐν ἔτει τῷ ἀπὸ κτίσεως κόσμȣ· ͵ςφοή: εὔχεσθε τῷ γράψαντι ταύτην: — ωθηθ μοναχὸς: idest: *Finem habuit Mense Novembri, die 13, feria sexta, hora tertia, indictione octava, anno a creatione mundi 6578: — Orate pro eo qui scripsit hunc (librum). — Saba Monachus.* Initio codicis membranei deest unum folium: quum enim codex divisus sit in 35. quaterniones foliis octo constantes (excepto ultimo, qui constat duobus foliis), secundus quaternio, signatus numero β' incipit post septimum membraneum folium. Maximi faciendus est hic codex, tum quia accurate, atque emendate scriptus est, tum quia satis vetustus, tum quia nonnulla in eo notatu digna occurrunt. Continet Praxoapostolum, ut mox dicemus.

I. Fol. 1. chartaceo Tit. προκείμενα κ̀ ἀλληλȣ̈ϊα τῶν ὀκτὼ ἤχων: προκείμενον, ἦχος α'. Initium: γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σȣ: στίχος. ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ. ἀλληλȣ̈ϊα. ἐξομολογήσονται οἱ ȣ̓ρανοί. Tum sequuntur προκείμενα aliorum tonorum.

II. Fol. 2. Tit. πίναξ κ̀ ἑρμηνεία τῶν πράξεων τῶν ἁγίων ἀποστόλων· πῶς δεῖ εὑρίσκειν ἕνα ἕκαστον ἀπόστολον τῆς ἡμέρας ἕως τὴν (sic) κυριακὴν τῆς πεντηκοστῆς: — τῇ ἁγίᾳ κ̀ μεγάλῃ κυριακῇ τȣ̃ πάσχα εἰς τὴν λειτȣργείαν. — Initium: πράξεων ἀποστόλων· κεφάλαιον α'. τὸν μὲν πρῶτον λόγον· τέλος· κ̀ ἕως ἐσχάτȣ. Deinde sequitur index, seu tabula aliarum Lectionum Epistolarum, et Actuum Apostolicorum recitandarum singulis anni diebus, seu feriis.

III. Fol. 10. Tit. ἀρχὴ σὺν θεῷ τȣ̃ μηνολογίȣ τῶν ιβ' μηνῶν· μηνὶ σεπτευρίῳ εἰς τὴν πρώτην τῆς ἰνδίκτȣ, κ̀ μνήμη τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν συμεὼν τȣ̃ στυλίτου. Tum sequuntur Lectiones Epistolarum legendæ in festis Sanctorum.

IV. Fol. 14. Tit. τὰ τῆς ἁγίας κ̀ μεγάλης τεσσαρακοστῆς τῶν νηστειῶν, σαββατοκυρίακα. Tum sequuntur *Sabbatocyriaca*, nempe tabula lectionum ex Epistolis legendarum in Sabbatis et Dominicis Quadragesimæ.

V. Post folium 15. incipit codex membraneus, sed deest initio folium, quod continebat initium præfationis prolixæ in librum Actorum apostolicorum, quæ absolvitur folio 4. his verbis: μηνὶ ἰουλίῳ· εἰκοστῇ ἐννάτῃ ἡμέρᾳ. — In hac præfatione recensentur miracula a S. Petro, et Paullo patrata, Paulique peregrinationes, et martyrium.

VI. Fol. 4. Incipiunt acta Apostolorum hoc titulo: λουκᾶ εὐαγγελιςȣ̃ πράξεις ἀποστόλων. Expliciunt fol. 70. ubi additur: ✝ τέλος τῶν πράξεων τῶν ἁγίων ἀποστόλων. — In margine vero adnotantur ἀρχοτέλειαι, seu initia, et fines lectionum recitandarum ex Actis, similique modo in posterum adnotantur ἀρχοτέλειαι in Epistolis.

VII. Sequuntur deinde Epistolæ hoc ordine. 1. Jacobi, quæ dicitur στίχων σμβ'. 2. Prima Petri στίχων σλς'. 3. Secunda Petri. 4. Prima Joannis, in qua non legitur celebris versiculus *Tres sunt etc.* Sed ita: ȣ̓κ ἐν τῷ ὕδατι μόνον· ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι κ̀ τῷ αἵματι· κ̀ τὸ πνεῦμα ἐστὶ—τὸ μαρτυρȣ̃ν· ὅτι τὸ πνεῦμα ἐστὶν ἡ ἀλήθεια· ὅτι τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυρȣ̃ντες· τὸ πνεῦμα· κ̀ τὸ ὕδωρ· κ̀ τὸ αἷμα· κ̀ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσιν. εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν etc. Dicitur esse στίχων σοδ'. 5. Secunda Joannis στίχων λ'. 6. Tertia Joannis. 7. Judæ στίχων ξή.

8. Epi-

8. Epistola ad Romanos verss. 910. 9. Prima ad Corinthios στίχων ωό. 10. Altera ad Corinthios στίχων φϛ'. 11. ad Galatas στίχων cϛγ'. 12. ad Ephesios στιχων τιβ. 13. ad Philippenses στίχων cή. 14. ad Colossenses στίχων ϛή, ut præcedens. 15. Prima ad Thessalonicenses στίχων ϛϛγ'. 16. altera ad Thessalonicenses στίχων ρϛ'. 17. ad Timotheum prima στίχων cλ'. 18. altera ad Timotheum στίχων ροβ'. 19. ad Titum, στίχων ϛζ'. 20. ad Philemonem. 21. ad Hebræos στίχων ψγ'. 22. Apocalypsis, hoc titulo: ἀποκάλυψις τȣ̃ ἁγίου ϗ πανευφήμου ἀποςόλου ϗ εὐαγγελιςȣ̃ ἰωάννου τȣ̃ θεολόγου. Singulis hisce libris, atque epistolis præponitur præfatio, seu ὑπόθεσις. Affero duntaxat titulum, et initium præfationis in Epistolam S. Jacobi. Tit. ὑπόθεσις τῆς ἰακώβου ἐπιστολῆς. Initium: ἐπειδὴ αὐτὸς ἰάκωβος ταύτην γράφει τοῖς ἀπὸ τῶν δώδεκα φυλῶν διασπαρεῖσι etc.

C L X I X.

Codex membraneus, in 4., scriptus seculo XI., constans foliis 281.

Continet Euangelia legenda singulis anni diebus, cum notis musicis appositis inter lineas, et cinnabari exaratis. Dividitur codex veluti in quatuor partes. Prima incipit fol. 1. hoc titulo + τῇ ἁγίᾳ ϗ μεγάλῃ κυριακῇ τȣ̃ πάσχα· εὐαγγέλιον ἐκ τȣ̃ κατὰ ἰωάννην. Initium: ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος + ϗ ὁ λόγος etc. Continet hæc pars Euangelia a Paschate ad Pentecosten inclusive. Altera incipit fol. 59. Tit. σαββάτῳ μετὰ τὴν ν'. ἐκ τȣ̃ κατὰ ματθαῖον. Tertia pars incipit fol. 118. hoc titulo: σαββάτῳ· ά. τῶν νηστειῶν· ϗ μνήμη τȣ̃ ἁγίου μεγαλομάρτυρος θεοδώρου· ἐκ τȣ̃ κατὰ μάρκον. Quarta incipit fol. 203. hoc titulo + μηνὶ σεπτεμβρίῳ πρώτῃ· ἀρχῇ τῆς ἰνδ. ϗ μνήμη τȣ̃ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν συμεῶν τȣ̃ στυλίτου ϗ τῶν ἁγίων μ' γυναικῶν ϗ τȣ̃ μεγάλου ἐμπρησμȣ̃· εὐαγγέλιον ἐκ τȣ̃ κατὰ λουκᾶν. Hæc continet Euangelia legenda singulis diebus in festis Sanctorum.

C L X X.

Codex membraneus, in folio minori, constans foliis primum gossypinis 23, dein lineis 54, demum membraneis 277. Scripta sunt chartea seculo XV, membranea seculo XI, vel XII.

I. Fol. 1. gossypino. In margine: νοεμβρίου, ιβ'. Tit. βίος κ̀ πολιτεία τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τȣ̃ ἐλεήμονος. — Initium: τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν. Meminit Fabricius vol. 9. pag. 102.

II. Fol. 24. lineo. Homiliæ nonnullæ S. Joannis Chrysostomi in Genesim, ut in editis libris.

III. Fol. 77. incipit vetustus codex membraneus, cujus desunt initio novem folia. Scriptus fuit ad usum alicujus Monasterii, ut patet ex rubricis versus finem, ac fortasse ad usum Monasterii Studitarum: nam omnium Sanctorum hujus Monasterii mentio occurrit, quin etiam Studii patricii, qui illud Monasterium fundavit. Continet Praxo-Apostolum, seu Lectiones ex Actibus Apostolorum, atque ex Epistolis Pauli, Petri, Jacobi, et Judæ. Animadvertendum vero est, heic haberi ubique notas musicas, quæ ad sola Euangelia in antiquis codicibus apponi solent. Folio membraneo primo legitur in margine: τῇ γ' τῆς διακαινησίμου ἀνάγνωσμα γ'. Titulus: πράξεων τῶν ἀποστόλων. Initium: ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· σταθεὶς πέτρος σὺν τοῖς ἕνδεκα. Tum sequuntur alia ἀναγνώσματα, seu Lectiones ex libro Actuum, quæ sunt 50. Tum aliæ Lectiones ex Epistolis fol. 45. incipiunt sic. In margine: τῇ β' τῆς α' ἑβδομάδος· ἤτοι τῶν ἁγίων πάντων. Tit. ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν καθημερινῶν ἀναγνωσμάτων τȣ̃ ἀποςόλου: — πρὸς ῥωμαίους. — Initium: παῦλος δȣ̃λος etc. Demum Lectiones recitandæ in festis Sanctorum singulis cujusque mensis diebus ex Epistolis Pauli, et Canonicis, sic: μηνὶ σεπτεμβρίῳ α': ἀρχὴ τῆς ἰνδίκτȣ: — τȣ̃ ἁγίȣ συμεὼν τȣ̃ τῆς μάνδρας· κ̀ ἄθλησις τῶν ἁγίων ἀριθαλλὰ κ̀ ἀμμὼν· κ̀ τῶν ἁγίων μ' γυναικῶν κ̀ ἀσκητριῶν· κ̀ μνήμη ἰησȣ̃ τȣ̃ ναυὶ· κ̀ ἀρχὴ τῆς ἰνδίκτȣ: — καταβασία: ἦχος β': ὁ πάσης δημιȣργὸς τῆς κτίσεως etc. Ad diem 23. Septembris legitur: ἡ σύλληψις τȣ̃ ἁγίȣ ἰωάννȣ τȣ̃ προδρόμȣ. Ad diem 25. ejusdem mensis: μηνὶ τῷ αὐτῷ· κέ. μνήμη τȣ̃ μετὰ φιλανθρωπίας γενομένȣ φόβȣ κ̀ πρὸ τῆς ἀναστάσεως δείξαντος ἡμῖν τὴν ἡμετέραν ἀνάστασιν· κ̀ τȣ̃ ἐν ἁγίοις ὁμολογητȣ̃ θεοφίλȣ ἐπισκόπȣ ἐφέσȣ. Ad diem 28. ejusdem: μηνὶ τῷ αὐτῷ· κή. τῶν ἁγίων καλυτίνων ἀδελφίȣ· ἀλεξάνδρȣ· ζωσίμȣ· κ̀ τῶν σὺν αὐτῷ. Ad diem XI. Octobris: τῶν ἁγίων κ̀ σεπτῶν εἰκόνων τῆς ζ' συνόδȣ. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ: — τῶν ἁγίων πατριαρχῶν κωνσταντινȣπόλεως νεκταρίȣ· ἀττικȣ̃· κ̀ σισινίȣ· κ̀ τȣ̃ ἐν ἁγίοις θεοφάνȣς τȣ̃ ποιητȣ̃. Ad diem 24. Octobris: σεβαστιανῆς μάρτυρος διακόνης κ̀ ἡγȣμένης. Ad diem 25. ejusdem: τῆς ἁγίας ἀποστόλȣ ταβὴθ ἣν ἤγειρεν ὁ ἅγιος πέτρος ἐν ἰόππῃ· κ̀ τῶν ἁγίων νοταρίων μαρ-

κιανȣ̃ κ̀ μαρτυρίȣ. Ad diem 28. ejusdem: τȣ̃ ἁγίȣ ἀποστόλȣ κλεόπα ἀδελφȣ̃ ἰωσὴφ τȣ̃ μνήστορος. Ad diem 31. ejusdem: τȣ̃ ἁγίȣ κυριακȣ̃ ἐπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως· κ̀ λεοντίȣ φιλοσόφȣ τȣ̃ βυζαντίȣ. Ad diem 6. Decembris: τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν νικολάȣ μύρων τῆς λυκίας· κ̀ ἑτέρȣ νικολάȣ τȣ̃ ἐπὶ ἰȣστίνȣ τȣ̃ μεγάλȣ. Ad diem 9. Decembris: ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας ἄννης τῆς μητρὸς τῆς θεοτόκȣ. Ad diem 26. Januarii: ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν κ̀ ὁμολογητῶν θεοδώρȣ ἡγȣμένȣ τῶν στȣδίȣ κ̀ ἰωσὴφ ἀδελφȣ̃ αὐτȣ̃. Ad diem 17. Februarii: τῶν ιζ′ μαρτύρων ἐπὶ μιχαὴλ κ̀ θεοδώρας ὑπὸ τȣ̃ πρώτȣ συμβόλȣ συρίας ἀναγκασθέντων τῇ μ′ κρεοφαγῆσαι κ̀ μὴ πεισθέντων διὰ ξίφȣς ἐτελειώθησαν. Ad diem 1. Martii: τῶν ἁγίων προφητῶν ἀδάμ: ἄβελ: σὴθ: ἐνός: ἐνὼχ: μελχισέδεκ. Ad diem 5. Aprilis... κ̀ διδύμȣ ἐν ἀλεξανδρείᾳ. Ad diem 7. Junii: τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων κ̀ πρώτων ἐπισκόπων ῥώμης· λίνȣ· κ̀ ἀνεγκλήτȣ· κ̀ ἀνθίμȣ πρεσβυτέρȣ τῶν σπȣδαίων. Ad diem 20. Junii: μνήμη τȣ̃ ἐν μακαρίᾳ μνήμῃ γεγονότος στȣδίȣ πατρικίȣ τȣ̃ συστησαμένȣ τὴν μονὴν τῶν στȣδίȣ.

CLXXI.

Codex membraneus, in quarto, exaratus eleganter et emendate seculo XI, vel XII. constans membranis 254.
Deest initio una pagina.

Continet Psalmos Davidis, Cantica quæ Psalmis adjungi solent, ac nonnullas preces. Prima pagina incipit ab his primi psalmi verbis: προσώπȣ τῆς γῆς· διὰ τȣ̃το ȣ̓κ ἀναστήσονται. Pagina 22. post psalmum 16. adduntur quædam troparia, quorum titulus: ὕμνοι τριαδικοί: — ἦχος β′. Initium: ἄκτιστε φύσις. Et pag. 37. post psalmum 23. ὕμνοι τριαδικοί: — ἦχος γ′. Initium: πατέρα ἄναρχον. Et pag. 51. post psalmum 31. ὕμνοι τριαδικοί: — ἦχος δ′. Initium: τὸν ἄναρχόν σȣ πατέρα. Et pag. 63. post psalmum 36. ὕμνοι τριαδικοί: — ἦχος πλάγιος. Initium: ὑμνωδίας ὁ καιρός. Pag. 77. post ps. 45. ὕμνοι τριαδικοί· ἦχος πλάγιος β′. Initium: ἀσωμάτοις στόμασιν. Pag. 90. post ps. 54. ὕμνοι τριαδικοί· ἦχος βαρύς. Initium: τῇ ἀπροσίτῳ θεότητι. Pag. 115. post ps. 76. τροπάρια κατανυκτικά· ἦχος ά. Initium: ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος. Pag. 131. post ps. 84. τροπάρια κατανυκτικά· ἦχος β′. Initium: ἐλέησόν με θεός. Pag. 146. post ps. 100. τροπάρια κατανυκτικὰ· ἦχος δ′. Initium: τὴν ταπεινήν

πεινὴν μου ψυχήν. Pag. 155. post ps. 104. τρόπαρια. Initium: σῶσον κύριε τὸν λαόν σου. Pag. 166. post ps. 108. τροπάρια κατανυκτικά. Initium: παροικοῦσα ἐν τῇ γῇ. Pag. 173. post ps. 117. τροπάρια· ἦχος γ'. Initium: δυσωπούμενος πολυέλεε κύριε. Pag. 185. post ps. 118. τροπάρια. Initium: μόνον. Pag. 194. post psalmum 133. τροπάρια· ἦχος πλάγιος δ'. Initium: σὲ τὸν βασιλέα. Pag. 206. post ps. 142. τροπάρια· ἦχος βαρὺς. Initium: οὐκέτι κωλυόμεθα. Pag. 216. explicit psalmus 150. tum sequuntur: τροπάρια· ἦχος πλάγιος δ'. Initium: φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου. Tum psalmus 151. apocryphus. Demum Cantica Mosis duo, Annæ, Abacuchi, Isaiæ, Jonæ, Trium puerorum tria, B. Virginis, Zachariæ, Sancti Simeonis, Sanctorum Apostolorum, S. Sophronii Jerosolymitani, S. Joannis Damasceni. Sequuntur postea Troparia anastasima, quæ incipiunt pagina 242. sic: τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος. Demum pagina 244. Tit. Θεοφάνους τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου νικαίας τοῦ γραπτοῦ· κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον: — ᾠδὴ ά. ἦχος πλάγιος δ'. ὑγρὰν διοδεύσας. Initium: πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς. Absolvitur pag. 251, quæ est postrema codicis, his verbis: τῶν εὐσεβῶς θεοτόκον καταγγελλόντων σε: — δόξα σοὶ ἁγία τριάς. — Vide Fabricium vol. 10. Bibl. græc. pag. 138.

Tres, quæ additæ sunt, membranæ palimpsestæ sunt, et nihil ad codicem ipsum pertinent. Eæ fuerant vetustissimis temporibus exaratæ literis græcis uncialibus quinti vel sexti seculi: tum erasum fuit, quod ibi scriptum fuerat, ita tamen, ut plurimæ literæ remanserint: ac tum demum in eisdem membranis scriptæ fuerunt quædam Lectiones Euangelii græce, charactere seculi XI.

C L X X I I.

Codex membraneus, in octavo, scriptus ineleganter seculo XII, aut XIII, constans chartis 106, sed in fine mutilus.

Continet commentarium in sacros Hymnos, seu Canones.

I. Pag. 1. Titulus ✝ ὅρος χριστιανῶν πίστεως. ✝ Initium: οὕτως πιστεύομεν τὴν μακαρίαν καὶ ὑπεράγιον.

II. Pag. 3. sermo habetur de sacris odis, tonis, tropariis etc. sed, ut opinor, deest initium operis. Eorum autem quæ supersunt initium est: αἵ γε ᾠδαὶ· ἀοιδαί τινες εἰσὶ μουσικαὶ· οἱ γὰρ ἦχοι καὶ φθογγοι. Pagina vero 7. incipiunt Canones quidam

cum

cum commentario longo ac perpetuo usque ad finem codicis, cujus auctor fortasse est Theodorus Prodromus. Titulus est: + ὁ κανὼν· ὠδὴ πρώτη· ἦχος πρῶτος· ποίημα ἰωάννȣ τȣ͂ δαμασκηνȣ͂ + εἱρμός. Σοῦ ἡ τροπαιȣ͂χος δεξιὰ θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασαι etc. Tum post primum versiculum, sive hirmum sequitur ἑρμηνεία, quæ incipit: ὅπως μὲν οἱ ὑιοὶ ἰσραὴλ καὶ διὶ ἣν αἰτίαν κατῆλθον εἰς αἴγυπτον. Tum pag. 8. sequitur τροπάριον, cujus initium: ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοὸς θεȣργήσας etc. Et post troparium sequitur illius ἑρμηνεία, quæ incipit: γέγραπται ἐν τῇ γενέσει.

CLXXIII.

Codex membraneus, in octavo, satis emendate exaratus seculo XIII, constans chartis seu membranis 328. In prima pagina recentior manus in margine scripsit: τῆς ἁγίας αἰκατερίνης τῶν σιναϊτῶν. *In ultima vero pagina seculo circiter XVI. scripta hæc fuerunt* + 'ε τȣ͂τον τὸ τϊπικὸν αἶνε τῆς ἁγίας αἰκατερίνας. καὶ ὅπιος τὸ ἀνακώση ἔξω τῆς μωνῆς να ἔχη τὰς ἀρὰς τῶν πατέρων· καὶ τῆς ἁγίας τὸ ἐπιτήμιον. *Tum adduntur sex lineæ arabicis litteris ac vocibus scriptæ.*

I. Pag. 1. Tit. + τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολȣθίας τῆς ἐν ἱεροσολύμοις ἁγίας λαύρας τȣ͂ ὁσίȣ καὶ θεοφόρȣ πατρὸς ἡμῶν σάβα. αὕτη δὲ ἡ ἀκολȣθία γίνεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐν ἱεροσολύμοις ἁγίων μονῶν. εἴδησις τȣ͂ μϊκρȣ͂ ἑσπερινȣ͂. — Initium: πρὸ τȣ͂ δῦναι τὸν ἥλιον· ἤγȣν περὶ ὥραν ι' τῆς ἡμέρας ἀπέρχεται ὁ κανδηλάπτης, καὶ ποιεῖ μετάνοιαν τῷ προεστῶτι. Absolvitur Typicum pag. 248. Tum sequitur tabula capitulorum nonaginta ejusdem Typici.

II. Pag. 251. Tit. + μάρκȣ ἁμαρτωλȣ͂ ἱερομονάχȣ σύνταγμα πονηθὲν εἰς τὰ ἀπορȣ́μενα τȣ͂ τυπικȣ͂. Initium: περὶ τῆς ἰνδίκτȣ καὶ τȣ͂ ὁσίȣ συμεὼν εἰ τύχωσι ἐν κυριακῇ. Continet autem *Dubia*, seu quæstiones nonaginta tres.

III. Postremis quatuor membranis continetur πασχάλιον, seu canon Paschalis.

CLXXIV.

Codex gossypinus (seu bombycinus), in folio minori, scriptus seculo XIV, constans foliis 379. Nimirum primum numerantur folia 216. deinde post folium 216. rursus numerari incipiunt alia 163.

Erat

Erat Monasterii S. Catharinæ, ut patet ex his, quæ folio 1. *recentius exarata sunt:* τῆς ἁγίας αἰκατερίνης τῶν σιναΐτῶν. *Recentior aliquis hunc codici titulum apposuit:* ψαλτικὴ κριτική.

Continet longiusculas quasdam antiphonas, seu orationes una cum notis musicis perpetuis in Ecclesia canendas singulis anni diebus pro Festis Sanctorum, pro Dominicis, et hebdomadis, et Quadragesima. Singulæ vero Antiphonæ cujus auctoris sint, notatur in margine. Incipit codex sic ✠ μηνὶ σεπτεβρίῳ ά: ἀρχὴ τῆς ἰνδίκτȣ· κ̀ μνήμη τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν συμεὼν τȣ̃ στυλίτȣ: καὶ τȣ̃ ἰησȣ̃ τȣ̃ ναβῆ· κ̀ τῶν ἁγίων μ'. γυναικῶν. Tum statim incipit prima Antiphona sic (omitto autem notas musicas): επεστη η εισοδος του ενιαυτου· συγκαλουσα γεραιρειν ταυτην τους λαμπρυνοντας· καλλιςην ευοδον και ερμογενην τους αυταδελφους αθλητας· συμεων τον ισαγγελον· ιησουν τον του ναυη· τους εν εφεσω επταριθμους παιδας· και την τετραδεκαπυρσευτον των αγιων γυναικων χορειαν· ων ταις μνειαις κοινωνουντες· φιλεορτοι βοησωμεν ευσεβως, etc. Nullus autem spiritus, nullus accentus in hisce antiphonis scriptus fuit ab amanuensi. Expliciunt Antiphonæ pro Festis Sanctorum fol. 216. Tum incipiunt Antiphonæ pro quadragesima sic ✠ ἀρχὴ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς κ̀ ἡ παραβολὴ τȣ̃ τελώνȣ κ̀ φαρισαίȣ. Antiphonæ vero primæ initium est (omitto notas musicas): μη προσευξωμεθα φαρισαικως αδελφοι· ο γαρ υψων εαυτον ταπεινωθησεται.

C L X X V.

Codex bombycinus, in quarto, seculi XIV, constans chartis 206.

I. Pag. 1. Zonaræ Expositio in Canones. Tit. ✠ ἰωάννȣ μοναχȣ̃ τȣ̃ Ζωναρᾶ γεγονότος μεγάλȣ δρȣγγαρίȣ τῆς βίγλας κ̀ πρωτασεκρέτις ἐξήγησις τῶν ἀναστασίμων κανόνων τῶν τȣ̃ δαμασκηνȣ̃. — Initium: ἐπεὶ κανόνων ἑρμηνεία ἐστὶ τὸ παρὸν σύνταγμα, χρὴ κ̀ περὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τȣ̃ κανόνος κ̀ τῆς τȣ̃ εἱρμȣ̃ κ̀ τῆς ᾠδῆς κλήσεως, ἔτι δὲ κ̀ τȣ̃ τροπαρίȣ· ἐκ τȣ́των γὰρ ἀπαρτίζεται ὁ κανὼν· φιλοσοφῆσαι ἡμᾶς· ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα, οἱονεὶ τεχνήδρια τῶν ὑποθέσεων περιλαμβάνεται. Ο' μὲν ȣ̃ν εἱρμὸς, ἁρμονία τίς ἐστι μέλȣς ἐν συνθέσει φωνῆς ἐναριθμίȣ τε. Vide Fabricium Bibl. gr. vol. 10. pag. 243.

II. Pag. 77. Domni Theodori Prodromi expositio in Canones. Tit. τȣ̃ φιλοσόφȣ κυρȣ̃ θεοδώρȣ τȣ̃ προδρόμȣ· ἐξήγησις εἰς τȣ̀ς

ἐν ταῖς

ἐν ταῖς δεσποτικαῖς ϗ θείαις ἑορταῖς μ. . . ἐργηθέντας κανόνας· παρὰ τῶν ἁγίων ϗ σοφῶν μελῳδῶν κοσμᾶ ϗ ἰωάννȣ τȣ δαμασκηνȣ. — Initium: ἔοικας ἄνθρωπε τȣ θεȣ,

C L X X V I.

Codex bombycinus, in quarto, mutilus initio, scriptus seculo XIV, si fides habenda est ei qui in postrema pagina adnotavit annum 1374. *Desunt initio quatuor quaterniones, nam primus signatus est numero* έ.

Continet Typicum Sancti Sabæ, et Sancti Marci Monachi sanctæ Lauræ Montis Atho. Prima quæ supersunt verba, hæc sunt: διά τε θεοτόκȣ ϗ πάντων ζωὴ ϗ ἀνάστασις. Absolvitur Typicum his verbis: πρὸς τὸ μὴ συχνοτέρως ποιεῖσθαι τὰς ἐν τοῖς χοροῖς τὰς ἐπικλήσεις ϗ ἀνακλήσεις· ὅπερ ἔστι σημεῖον ἀταξίας: — Tum additur hæc nota: ἐτελειώθη τὸ παρὸν τυπικὸν τȣ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν σάβα ϗ τȣ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν μάρκȣ τȣ ἐν τῇ ἁγίᾳ λαύρᾳ τȣ ἄθω. —

C L X X V I I.

Codex bombycinus, seu gossypinus, in folio maximo, mutilus initio, et in fine, constans foliis 229, *scriptus seculo XIV, præter quatuor ultima folia paulo recentius scripta in charta linea.*

Continet Triodion, Stichos Anastasimos, Troparia, Exapostilaria, Eothina, hymnos triadicos, et alia toto anno in divinis Officiis recitanda vel canenda. Prima codicis verba nunc sunt:

Ἐκδυθέντες σῶμα τὸ θνητὸν· στολὴν ἀθανασίας ἐξ ὕψȣς ὡς νικηφόροι ἐπενδύσασθαι χριστῷ· κραυγάζοντες μάρτυρες· εὐλογεῖτε πάντα: ✝

Ἱεραί σε πόῤῥωθεν φωναί· γενήσεσθαι μητέρα etc.

Postrema verba codicis sunt: ϗ ȣ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος· ἐδο . . .

Singulæ paginæ constant tribus columnis. Fol. 1. pag. 1. col. 1. incipit: ᾠδὴ θ΄. τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας κυρίȣ: cujus initium est: ὥσπερ χαναναία κράζω σοι.

CLXXVIII.

Codex bombycinus, in duodecimo, constans chartis 226, sed initio et in fine mutilus, exaratus seculo XIV.

I. Expositio (Theodori Prodromi, opinor) in Canones trópariis, et odis constantes. Prima, quæ superest, pagina incipit ab his verbis: ἔδει μὲν ἂν περὶ τῆς τȣ͂ ά κανόνος ἀκροστιχίδος πρῶτον εἰπεῖν· ἐπεὶ δὲ ȣ̓δεμία ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἡ ἀσάφεια, κατὰ ῥῆμα μόνον ταύτην προεκθ.....

Σταυρῷ πεποιθὼς ὕμνον ἐξερεύξομαι.

Post expositionem hujus acrostichidis incipit canon et ejus expositio, quæ exorditur ab his verbis: γενναῖον κ̀ ἡρωϊκόν. Pag. 19. incipit expositio secundi canonis. Tit. ἕτερος κανὼν τȣ͂ ἁγίȣ ποιητȣ͂ κοσμᾶ εἰς τὰ ἅγια τȣ͂ κυρίȣ κ̀ θεȣ͂ κ̀ σωτῆρος ἡμῶν ἰησȣ͂ χριστȣ͂ γενέθλια. ἦχος ά. Initium expositionis: ἐπειδὴ κατὰ τῆς παρȣ́σης προοίμιον ἐγχειρήσεως συμπεριοδεύειν τοῖς ἡλιακοῖς καθυποσχόμεθα δρόμοις κ̀ συμπεριφέρεσθαι ταῖς τȣ́των περιφοραῖς κ̀ ἀκολȣ́θως τὰς ἐν ἑκάστῳ μηνὶ τῶν δεσποτικῶν κ̀ θείων ἑορτῶν ἐξηγήσεις ποιεῖσθαι· φέρε μεταβάντες ἀπὸ τῆς θείας ὑψώσεως τȣ͂ σταυρȣ͂ περὶ τὴν θειοτέραν κ̀ ἀπορρητοτέραν κατὰ σάρκα γέννησιν τȣ͂ σωτῆρος γενώμεθα. Absolvitur opus pag. 220. his verbis: κ̀ οἱ σκοπῷ φιλοθέῳ μανθάνοντες· χάριτι κ̀ φιλανθρωπίᾳ τȣ͂ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ͂ χριστȣ͂· ᾧ ἡ δόξα κ̀ τὸ κράτος· σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ κ̀ τῷ παναγίῳ κ̀ ἀγαθῷ κ̀ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν κ̀ ἀεὶ κ̀ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν: — τέλος τῶν δεσποτικῶν κανόνων τῶν ἐκτεθέντων παρὰ τῶν ἁγίων κ̀ σοφῶν ποιητῶν κυρȣ͂ κοσμᾶ κ̀ κυρȣ͂ ἰωάννȣ τȣ͂ δαμασκόθεν: ἐγράφη αἰῶνι ς' καὶ ζ' β' κ̀ θ' ΐ καὶ ἔτι ζ': —

II. Pag. 221. Tit. + ᾠδάριον κατανυκτικὸν κ̀ (fort. κατὰ) ἀλφάβητον· ποίημα ἀνακρεόντιον λέοντος τȣ͂ φιλευσεβȣ͂ς βασιλέως κ̀ φιλοσόφȣ. — Initium:

Ἄρα τίς γῆθεν ἀείρας
Ἐν συστροφῇ με ζεφύρȣ
Ἀκαριαίως ἀποίσει
Πρὸς τὴν κλαυθμῶνος κοιλάδα.

III. Pag. 223. incipiebat Agapeti Diaconi opusculum ad Justinianum Imperatorem. Tit. ὑπόθεσις εἰς ἰȣστινιανὸν βασιλέα ἐκτεθεῖσα παρὰ ἀγαπητȣ͂ διακόνȣ ἔχȣσα ἀκροστιχίδα τήνδε. Sed reliquæ chartæ maxima ex parte a tineis exesæ sunt.

CLXXIX.

Codex bombycinus, in octavo, scriptus seculo XIV, constans chartis σκά, idest 221. Ex Corcyra Venetias delatus fuit.

Continet Florilegium quoddam, seu Silvam privato usui ab Jacobo cognomento τζία congestam, ut constat ex pag. σθ', seu 209, ubi post absolutum florilegium hæc addidit collector: + ἐτελειώθη, ἡ παρȢσα μέλισσα· διὰ χειρὸς κἀμȢ ἰακώβȢ τȢ τζία· μηνὶ μαΐῳ· εἰς τὴν λά: ἡμέρᾳ παρασκευῆς ὥρᾳ θ': ἔτȢς ϛωξά· ἰνδικτιῶνος ϛ'. Nempe scriptus fuit codex anno Domini 1353.

I. Initio codicis odæ quædam seu Canones in B. Virginem.

II. Pag. 8. Incipit ea, quam dixi, collectio in hunc modum: + ἰωάννȢ ἀρχιεπισκόπȢ κωνσταντινȢπόλεως τȢ χρυσοστόμȢ ἑρμηνεία τȢ πάτερ ἡμῶν.

III. Pag. 10. homilia Chrysostomo hic tributa περὶ ψευδοπροφητῶν καὶ ψευδοδιδασκάλων καὶ ἀθέων αἱρετικῶν· ἐῤῥέθη δὲ ἐν τῇ ἐκδημίᾳ τῆς ψυχῆς αὐτȢ κατὰ τὸ τέλος τῆς ζωῆς αὐτȢ. Incipit: ὀδυνηρὸς ὁ λόγος. Edita est inter spuria.

IV. Pag. μβ' (32). Fragmenta ex Constitutionibus Apostolicis, et ex vita S. Theodori Episcopi et Archimandritæ Monasterii S. Georgii.

V. Pag. μθ'. Tit. τȢ ψελλȢ κυρȢ μιχαήλ. — Nempe Michaelis Pselli opusculum aut fragmentum de septem Synodis. Initium: γίνωσκε σὺ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἱερῶν συνόδων.

VI. Sequuntur alia plurima seu fragmenta, sive adnotata ex incertis auctoribus. Concluditur hæc collectio Canone Paschali, cujus auctor est ipse Collector. Incipit autem iste Canon ab anno Domini 1354, et desinit in anno 1490. seu potius incipit ab anno Mundi ϛωξβ', et desinit in anno ζ', nempe septies millesimo. Anni vero Domini adnotati sunt in margine. Tit. ἀρχὴ σὺν θεῷ· τȢ πασχαλίȢ· ποίημα τȢ ἰακώβȢ. — Initium: ἔτȢς ϛωξβ'. ἰνδίκτȢ ζ'. σελήνης κύκλος γ': ἡλίȢ κύκλος β': νομικὸν πάσχα ἀπριλλίῳ εἰς τὰς ι· ἡμέρᾳ ἑ: χριστιανῶν πάσχα ἀπριλλίῳ εἰς τὰς ιγ': ἡ ἀποκρέα φευρȢαρίῳ εἰς τὰς ις': νηςεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέρᾳ κ'. — In fine hujus canonis leguntur verba quæ superius attuli, nempe ἐτελειώθη etc. Tum adduntur nonnullæ odæ, seu canones.

C L X X X.

Codex chartaceus, in octavo, constans foliis 172. exaratus seculo XV.

Quo anno scriptus sit, constat ex hac adnotatione, quam amanuensis subiunxit in fine folii ultimi: τέλος σὺν θεῷ ἁγίῳ, τῦ φεβρυαρίυ μηνός: δόξα τῇ ἁγίᾳ τριάδι· δόξα τῇ ἁγίᾳ θεοτόκῳ: — ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ συνεργείας κ̀ διὰ χειρὸς κἀμῦ ἁμαρτωλῦ..... μηνὶ δικευρίῳ κβ΄:... παρασκευῇ· ἐπὶ ἔτυς ἑξακισχιλιοστῦ ἐννεακοσιοστῦ εἰκοστῦ ὀγδόυ· ἰνδικτιῶνος ιγ΄. —

Fol. 1. Tituli loco: μὴν φευρυάριος ἔχων ἡμέρας κή. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιά. κ̀ ἡ νὺξ, ὥρας ιγ΄. εἰς τὴν ά· προεόρτια τῆς ὑπαπαντῆς κ̀ τῦ ἁγίυ μεγαλομάρτυρος τρύφωνος· εἰς τὰς κέ... στίχοι τῆς ἑορτῆς γ΄. κ̀ τῦ ἁγίυ γ΄. Στίχοι τῆς ἑορτῆς· ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Initium: ἡ σεπτὴ εὐτρεπίζεται ἐκκλησία εἰσδέχεσθαι ἐν αὐτῇ τὸν κύριον ὡς φιλάνθρωπον. Absolvitur fol. 172. b. sic: ὁσίων τὸ καύχημα· Θεοτόκε ἀειπαρθένε.

C L X X X I.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus seculo XV, constans paginis 261.

I. Pag. 6. ubi incipit codex. Apocrypha Danielis prophetia sive apocalypsis de mundi consummatione. Tit. ἀποκάλυψις τῦ προφήτυ δανιὴλ περὶ τῆς συντελείας τῦ κόσμυ. Incipit: τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ· ὐαί σοι γῆ, ὅταν τὸ τῶν ἀγγέλων σκήπτωρ (sic) βασιλεύσει ἐν σοί· τότε ἐρεῖ κύριος παντοκράτωρ ἑνὶ τῶν ἀγγέλων αὐτῦ λέγων· κάτελθε κ̀ ἆρον τὴν ἀλήθειαν κ̀ τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς γῆς.

II. Pag. 11. Officium quod respondet nostro Completorio. Tit. ἀκολυθία τῶν ἀποδείπνων. Μετὰ τὸ ποιῆσαι τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας εἰσελθὼν ὁ ἱερεὺς, κ̀ ποιεῖ εὐλογίαν· εἶτα τὸ, Βασιλεῦ ὐράνιε· τὸ τρισάγιον. τὸ, Παναγία τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ΄.

III. Pag. 35. Revelationes cujusdam Gregorii, somniis, et visionibus refertæ. Deest initium.

IV. Pag. 140. Opusculum plane fabulosum. Tit. βίος κ̀ πολιτεία τῦ ἁγίυ μακαρίυ τῦ ῥωμαίυ τῦ εὑρεθέντος ἀπὸ κ΄. μυλίων (sic) τῦ παραδείσυ: — εὐλόγησον πάτερ. Incipit: παρακαλῦμεν οἱ ταπει-

ταπεινοὶ κ̕ ἐλάχιστοι μοναχοὶ θεόφιλος κ̕ σέργιος κ̕ γήινος πάντας τὲς ὅλες (sic) πατέρας κ̕ ἀδελφὲς· ἀκέσατε τὴν πολιτείαν τε ἁγίε μακαρίε τε ῥωμαίε· τε εὑρεθέντος ἀπὸ, κ'. μυλίων τε παραδείσε. Degebant hi Monachi in Mesopotamia. Vid. cod. 210. n. 7.

CLXXXII.

Codex chartaceus, in octavo, seculi XV, constans chartis 311.

I. Pag. 1. Canones Triadici. Tit. κανόνες εἰς τὴν ἁγίαν κ̕ ὁμοέσιον τριάδα: Ποίημα τε ἁγιωτάτε πατριάρχε μητροφάνες: — φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε: Μίαν σε μέλπω τὴν τρισήλιον φύσιν: — ᾠδὴ ά: — ἦχος ά: — Σε ἡ τροπεχος δεξιά. — Incipit: μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν. Pag. 6. ἕτερος κανὼν τριαδικός· ὃ ἡ ἀκροστιχίς: Τὸ τρισσὸν ὑμνῶ τῆς θεαρχίας σέλας: — ᾠδὴ ά — ἦχος β': — Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ. — Incipit: τὴν τριττὴν κ̕ μίαν ἀρχικὴν φύσιν. Pag. 10. tertius canon incipiens: ἀκατάληπτε μόνη κυριαρχία κ̕ μία. Pag. 15. quartus: τριάδα μοναρχικήν. Pag. 20. quintus: κράτος τῆς ἑνιαίας κ̕ τρισηλίε μορφῆς. Pag. 25. sextus: τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνεμεν. Pag. 30. septimus: ἄνοιξόν με τὸ στόμα. Pag. 36. octavus: τῷ τρισηλίῳ βασιλεῖ.

II. Pag. 43. Tit. τε φιλοσόφε ἱεροθέε κανὼν ἐξομολογητικὸς εἰς τὸν κύριον ἡμῶν ἰησεν χριστόν. Incipit: ἐξαγγελίαν τὴν ἐμήν.

III. Pag. 48. Tit. χριστοφόρε πατρικίε κ̕ κριτε παφλαγονίας τε μιτυληναίε στίχοι τῶν δώδεκα μηνῶν: — μηνὶ σεπτεβρίῳ. Incipiunt versus, seu canon Januarii: συμεὼν ἀνυμνήσθω μοι· οὗπερ στύλος τὸ γνώρισμα· κ̕ σὺν τέτω μάμας ὁ περιβόητος· κ̕ ὁ θαυμάσιος ἄνθιμος. Tum sequuntur alii undecim menses. Nihil autem sunt aliud hujusmodi στίχοι quam breve quoddam menologium, sive series Sanctorum qui singulis mensibus coluntur. De Christophoro Patricio Fabric. t. 12. pag. 496.

IV. Pag. 56. Tit. κανὼν εἰς τὸν θεῖον ἄγγελον κ̕ φύλακα τῆς ψυχῆς. — Incipit: τὸν ἄγρυπνον φύλακα τῆς ψυχῆς.

V. Pag. 61. εὐχὴ ἱκέσιος εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον κ̕ θεομήτορα. Incipit: παρθένε δέσποινα θεοτόκε.

VI. Pag. 66. εὐχὴ εἰς τὸν φύλακα τῆς ψυχῆς ἄγγελον. Incipit: ἅγιε ἄγγελε τε κυρίε.

VII. Pag. 68. κανὼν εἰς τὴν ἀποτομὴν τε τιμίε προδρόμε: — ποίημα τε δαφνοπάτε. Incipit: τὸν ἀπὸ νηδύος στειρωτικῆς φανέντα προφήτην.

VIII. Pag. 75. μηνὶ αὐγέστῳ κθ': — Ἀποτομὴ τῆς κεφαλῆς τε τι-

τȣ̃ τιμίȣ προφήτȣ προδρόμȣ κ̣ βαπτιστȣ̃ ἰωάννȣ. Canon in hanc festivitatem sic inscribitur: ποίημα ἰωάννȣ μοναχȣ̃. — Incipit: Γενεθλίων τελȣμένων.

IX. Pag. 83. εὐλογητάρια τȣ̃ τιμίȣ προδρόμȣ: — εὐλογητὸς εἶ κύριε: — τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος etc.

X. Pag. 85. μακαριστάρια ψαλλόμενα εἰς τὴν ἀποτομὴν τȣ̃ τιμίȣ προδρόμȣ κ̣ βαπτιστȣ̃ ἰωάννȣ: — μετὰ τȣ̃ ἀμώμȣ: — ποίημα κῦρ μανȣὴλ τȣ̃ μαζάρι: — Μακαρίζομέν σε etc.

XI. Pag. 93. κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον. — Incipit: χαῖρε τῶν πατέρων τὸ εὔφημον κράτος.

XII. Pag. 98. κανὼν ἱκετήριος εἰς τὰς ȣ̓ρανίȣς δυνάμεις· κ̣ πάντας τȣ̀ς ἁγίȣς· Ἰωσήφ. — Incipit: ἄναρχε λόγε.

XIII. Pag. 104. ἕτερος κανὼν· εἰς τὸν θρῆνον τῆς θεοτόκȣ etc. ποίημα τȣ̃ μεταφράστȣ. — Incipit: θέλων σȣ τὸ πλάσμα ζωῶσαι σωτήρ μȣ.

XIV. Pag. 110. ἀκολȣθία εἰς πάντας τȣ̀ς ἁγίȣς τȣ̃ ὅλȣ ἐνιαυτȣ̃: — ποίημα θεοδοσίȣ μοναχȣ̃. Incipit: τριὰς ὁμοȣ́σιε.

XV. Pag. 111. κανὼν εἰς τȣ̀ς ἁγίȣς πάντας τȣ̃ ὅλȣ ἐνιαυτȣ̃. Usque ad sextam odam non habet acrostichidem: a sexta vero oda ad finem, acrostichis est hæc: ᾠδὴ μοναστȣ̃ γρηγορίȣ τȣ̃ μόνȣ. — Incipit Canon: ᾄσμασι θείοις συμεὼν δοξάσωμεν. Continet nomina omnium Sanctorum quorum memoriam recolunt Græci singulis diebus.

XVI. Pag. 123. ἕτερος κανὼν εἰς ψυχοῤῥαγȣ̃ντα: — ποίημα ἀνδρέȣ κρήτης. Incipit: δεῦτε συνάχθητε.

XVII. Pag. 128. καθίσματα κατανυκτικὰ, τῶν ή ἤχων. — Initium: ὡς κύματα θαλάσσης.

XVIII. Pag. 133. εὐχὴ τȣ̃ μεγάλȣ βασιλείȣ εἰς τὸν ἐν ὕπνῳ τῆς νυκτὸς πειρασμὸν ἤτοι ὀνείρωξιν. Incipit: πάλιν ὑπεσκελίσθην ὁ τάλας τὸν νȣ̃ν.

XIX. Pag. 135. εὐχὴ ὑπὲρ πάντων τῶν χριστιανῶν. Incipit: μνήσθητι κύριε.

XX. Pag. 136. τȣ̃ ἁγίȣ ἰωάννȣ τȣ̃ δαμασκηνȣ̃· λίβελος ὀρθοδοξίας ὅντινα ὀφείλει πᾶς χριστιανὸς ἐπίστασθαι ὡς ὀρθοδοξώτατον. — Incipit: πιστεύω εἰς ἕνα θεόν.

XXI. Pag. 146. ἐκλογαὶ τῶν ἓξ κ̣ δέκα προφητῶν. — Initium: ἀκȣ́σατε λόγον κυρίȣ ὑοὶ ἰσραήλ. Est collectio textuum e singulis prophetis minoribus primum, deinde majoribus.

XXII. Pag. 168. ᾆσμα ᾀσμάτων ὅ ἐστι τῷ σολομῶν. — Incipit: φιλησάτω με.

XXIII. Pag. 179. ἱεροφίλȣ σοφιστȣ̃· περὶ τροφῶν· κύκλος τȣ̃

ποία

ποία δεῖ χρᾶσθαι ἑκάστω μηνὶ κ̓ ὁποίοις ἀπέχεσθαι: — μὴν ἰαννυάριος. — Incipit: ἁρμόζει ἀπὸ κοίτης λαμβάνειν οἶνον γλυκὺν· κ̓ κονδύτον πίνειν. Opus ineditum. Vid. Fabric. t. 12. pag. 781.

XXIV. Pag. 192. *στιχηρὰ κατὰ ἀλφάβητον τȣ̃ μεταφραστȣ̃* (sic). πρὸς τὸ, ἤθελον δάκρυσιν. — Incipiunt: *ἄνω τὸ ὄμμα τῆς διανοίας ἀτενίσαι ὅλως πάτερ ȣ̓ δύναμαι.*

XXV. Pag. 196. *ἐκ τῶν τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν κ̓ ὁμολογητȣ̃ μαξίμȣ κεφαλαίων:* — *περὶ ἀγάπης.* — Initium: *ἀγάπη μέν ἐστι διάθεσις ψυχῆς ἀγαθή.*

XXVI. Pag. 216. *τȣ̃ ἁγίȣ διονυσίȣ τȣ̃ ἀρεοπαγίτȣ.* — Initium: *ὁ μὲν θεὸς πᾶσι πάρεστιν· ȣ̓ γὰρ ἐν τόπῳ ἐστίν.*

XXVII. Pag. 217. *οἶκοι ἀναστασίȣ τȣ̃ ταπεινȣ̃.* — Initium: *αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.*

XXVIII. Pag. 223. *ἀκολȣθία τȣ̃ ἐξοδιαστικȣ̃ τῶν μοναχῶν.* — Incipit: *ἐπειδὰν τις τῶν ἀδελφῶν πρὸς κύριον ἐκδημήσῃ.* Bis scripta est hæc *ἀκολȣθία* in codice.

XXIX. Pag. 269. *κανόνες κατ' ἦχον τῆς ὑπεραγίας θεοτόκȣ.* Initium: *πάντων κ̓ ἀγγέλων κ̓ βροτῶν.* Expliciunt hi canones pag. 311, postrema codicis, cujus tamen ultimæ quatuor paginæ vix dimidiæ supersunt.

C L X X X I I I.

Codex chartaceus, in octavo, eleganter, ac nitide scriptus seculo XV, constans chartis mille. Fuit olim Methodii cujusdam Cretensis, qui hæc adnotavit ante pag. 1. ἐκ τῶν τȣ̃ μεθοδίȣ ἱεροδιακόνȣ τȣ̃ κρητός.

I. Pag. 1. Liber Psalmorum. Tum pag. 89. Psalmus 151. apocryphus, et canticum Mosis, *πρόσεχε ȣ̓ρανέ.*

II. Pag. 92. *b.* Versiculi in Deiparam. Tit. *στιχηρὰ θεοτόκια.* Initium: *τῶν ȣ̓ρανίων ταγμάτον.*

III. Pag. 94. *b.* Tit. *κανὼν παρακλητικὸς*, i. Canon Paracleticus (in Deiparam). Initium: *πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς.*

IV. Pag. 97. Stichera Anastasima, seu Versus in Resurrectionem. Tit. *τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας στιχηρὰ ἀναστάσιμα· ἦχος ά.* Initium: *τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς.* Nempe hic incipit *ὀκτώηχος*, sive Octaëchus. Post pag. 192. desunt plures paginæ, in quibus erant primo *εὐαγγέλια ἑωθινὰ*, deinde *ἀποστολοευάγγελα εἰς τὰς μεγάλας ἑορτὰς*, ut constat ex indiculo qui est initio codicis.

V. Pag.

V. Pag. 218. Sex toni Paracletices. Tit. οἱ ἓξ ἦχοι τȣ̃ παρακλητικȣ̃ ἑβδομαδαραία. Initium: ὅτι τὸ πέλαγος πολυ. In indiculo vocantur ἓξ ἦχοι τῆς παρακλητικῆς.

VI. Pag. 266. Tit. ἀκολȣθίαι, εἰς διαφόρȣς ἁγίȣς. Primum ex hisce officiis, sive Acoluthiis est in Prophetam. Incipitque: τὸν σὸν προφήτην. Secunda est Acoluthia in duos prophetas. Tertia εἰς ἀπόστολον ἕνα. Et ita deinceps.

VII. Pag. 318. Officia seu Acoluthiæ in Festivitates anni, i. e. in Festa Sanctorum, singulis diebus anni recitandæ. Incipiunt a prima die Septembris.

VIII. Pag. 630. Tit. ἀκολȣθίαι τῶν ἐπισήμων ἑορτῶν. Primum est officium in Nativitatem Deiparæ.

IX. Pag. 749. Triodium. Tit. τριώδιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχον τὴν πρέπȣσαν αὐτῷ ἀκολȣθίαν. Post alium titulum longum incipit sic: μὴ προσευξώμεθα φαρισαϊκῶς.

X. Pag. 863. Pentecostarium. Tit. πεντηκοστάριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχον τὴν πρέπȣσαν ἀκολȣθίαν ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς κυριακῆς τȣ̃ πάσχα μέχρι τῶν ἁγίων πάντων. Post alium titulum incipit sic: καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις.

C L X X X I V.

Codex chartaceus, in folio, constans chartis 414. (*nimirum* 52. *quaternionibus, minus duobus foliis*), *scriptus seculo XV.*

Continet Euangeliarium, ut codex CLXVI. Fol. 401. εὐαγγέλια εἰς διαφόρȣς μνήμας. Fol. 402. εὐαγγέλια ἑωθινὰ ἀναστάσιμα. ιά. Post undecim hæc ἀναστάσιμα Euangelia sequitur ἕτερον εὐαγγέλιον εἰς ἐγκαίνια: tum Euangelium εἰς τȣ̀ς ἀσθενȣ̃ντας εἰς ἔλαιον ἀῤῥώστȣ. Et Euangelium ἐπὶ ἀνομβρίας· καὶ εἰς ἐπινίκια βασιλέως: et in hoc desinit codex.

C L X X X V.

Codex chartaceus, seculi XV, in quarto, carens initio una pagina. Constat chartis 362. *In fine scriptum legitur recentiore manu*: γεώργιος ἱερεὺς ὁ δραζίνος.

Continet Lectiones ex Actis Apostolorum, et Epistolis Pauli, et Catholicis septem epistolis recitandas singulis anni diebus.

Codex

C L X X X V I.

Codex chartaceus, in quarto, constans chartis 484. scriptus seculo XV, aut ineunte XVI. Erat Monasterii Stropha'um anno 1700, ut initio notavit Macarius Hieromonachus, et Hegumenus, seu Præpositus.

Numeri, quibus singulæ paginæ signatæ sunt, aliqua animadversione digni sunt. Ego sane numquam quidquam tale vidi. Nempe usque ad paginam 366. numeri scribuntur communi more, et pagina ipsa 366. notatur numero τξϛ'. Sed post hanc paginam numeri alia plane ratione scribuntur: nam pagina 367. sic notatur γϛζ, et ita deinceps. Pagina vero 400. notatur sic: δ. Sed ut clarius res appareat, sequentem appono indiculum singularum decadum initia notans, ac numerum arabicum respondentem addens. Numerus ergo 367 notatur sic γϛζ, 368 γϛη et ita deinceps: 370 γζ, 371 γζα, 372 γζβ et ita deinceps: 380 γη, 381 γηα et ita deinceps. Post numerum 468 δϛη paginarum numeri amplius non notantur.

Continet hicce Codex Officia Ecclesiastica sex primis anni Mensibus canenda, a Mense Septembri usque ad Februarium inclusive. Nempe continet odas, stichos, canones, anagnosmata, œcos, hirmos, contacia, troparia canenda festis diebus Sanctorum qui coluntur sex mensibus quos dixi.

C L X X X V I I.

Codex chartaceus, in quarto, seculi XV, aut XVI. constans chartis 75, sed in fine mutilus.

Continet Lectiones ex Euangeliis, Actibus Apostolicis, et Epistolis recitandas a Sacerdotibus græcis. Titulus codicis pag. 1. est: ἀπόστολοι καὶ εὐαγγέλια τῶν κυριακῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ· ἀρχομένου ἀπὸ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης κυριακῆς τοῦ πάσχα.

C L X X X V I I I.

Codex chartaceus, in quarto, seculi XVI, constans chartis 362.

Continet Officia Ecclesiastica pro omnibus festivitatibus S. Joannis Baptistæ cum a Nicolao Malaxo composita, tum ex aliis deprompta.

I. Pag. 1. Titulus: + *βιβλίον σὺν θεῷ ἁγίῳ περιέχον πάσας τὰς ἀκολουθίας τῶν θειῶν ἑορτῶν τοῦ τιμίου προδρόμου.* — Tum: + *ἀκολουθία εἰς τὸν τίμιον πρόδρομον ποιηθεῖσα ὑπὸ νικολάου ἱερέως τοῦ μαλάξου, πρωτοπαπᾶ ναυπλίου, κατὰ τὸν τύπον τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου: — ψάλλεται δὲ ἡ τοιαύτη ἀκολουθία ἐν ταῖς ἑορταῖς τοῦ τιμίου προδρόμου, καὶ ἐν πάσῃ παρακλήσει πρὸς αὐτὸν γινομένῃ.* — Incipit hoc Officium: *βουλὴν θείαν ἄνωθεν.*

II. Pag. 15. inseritur *κοντάκιον καὶ οἶκοι, κδ', κατὰ ἀλφάβητον, εἰς τὸν τίμιον πρόδρομον, ποιηθέντες ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ νικολάου ἱερέως τοῦ μαλάξου πρωτοπαπᾶ ναυπλίου.* Incipit: *τὸν τοῦ κυρίου βαπτιστήν.*

III. Pag. 27. *μακαριστάρια σὺν εὐλογηταρίοις εἰς τὸν τίμιον πρόδρομον, ποιηθέντα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πρωτοπαπᾶ τοῦ μαλαξοῦ· ὧν ἡ ἀκροστιχὶς διὰ στίχων ἰαμβικῶν ἐστιν αὕτη: Μύστου ἰωάννοιο θείου προδρόμου* etc.

IV. Pag. 64. *μηνὶ σεπτεμβρίῳ, κγ'.* Tit. *ἀκολουθία τῆς συλλήψεως τοῦ τιμίου προδρόμου: — μηνὶ σεπτεμβρίῳ, κγ'. ἡ σύλληψις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου.* — Tum sequitur alterum Officium ab eodem Malaxo compositum aut totum, aut certe magna ex parte.

V. Pag. 102. *ἀκολουθία εἰς τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου προδρόμου:* + *μηνὶ ἰουνίῳ, κδ'. τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου.* —

VI. Pag. 142. *ἀκολουθία εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου προδρόμου:* — *μηνὶ αὐγούστῳ, κθ'. ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου προδρόμου.* —

VII. Pag. 201. *μηνὶ φευρουαρίῳ. κδ'. ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου.* — Hoc officium est integrum.

VIII. Pag. 231. *μηνὶ μαΐῳ, κέ. ἡ τρίτη εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου προδρόμου.* Hoc quoque officium est integrum.

IX. Pag. 250. Tit. *τοῦ ἐν ἁγίοις... τοῦ χρυσοστόμου, λόγος εἰς τὴν σύλληψιν, καὶ εἰς τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου. εὐλόγησον δέσποτα.* Incipit: *εὔκαιρος ἡμέρα ἑορτῆς καὶ πανδήμου χαρᾶς.* Edita.

X. Pag. 267. Tit. *τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ θεοδώρου, ἡγουμένου τῶν στουδίου, ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ τοῦ χριστοῦ. εὐλόγησον πάτερ.* Incipit: *ἀηδόνι τινὶ πολυφώνῳ εὐήχῳ κελαδούσῃ περὶ τὰς ἐαρινὰς ὥρας ἐοικὼς ἡμῖν ὁ λόγος.* Edita latine. Vide Fabric. vol. 9. Bibl. græc. p. 100.

XI. Pag. 280. Tit. *τοῦ ἐν ἁγίοις... τοῦ χρυσοστόμου λόγος εἰς*

τὴν

τὴν ὄρχησιν τῆς ἡρωδιάδος κ͵ εἰς τὴν ἀποτομὴν τȣ͂ ἁγίȣ ἰωάννȣ τȣ͂ προδρόμȣ κ͵ βαπτιστȣ͂. εὐλόγησον πάτερ. — Incipit: ὥσπερ τις ἀνὴρ φιλέρημος.

XII. Pag. 290. Tit. λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς γεννήσεως, ἀνατροφῆς, κ͵ ἀποτομῆς τȣ͂ ἁγίȣ κ͵ ἐνδόξȣ κ͵ βαπτιστȣ͂ ἰωάννȣ τȣ͂ προδρόμȣ, κ͵ περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας αὐτȣ͂ κεφαλῆς. εὐλόγησον δέσποτα. Incipit: ἰωαννην τὸ μέγα κλέος τῆς οἰκȣμένης. Vide Fabricium Bibl. Græc. vol. 9. pag. 99.

XIII. Pag. 335. In marg. ἰαννȣαρίῳ, ζ'. Titulus: ὑπόμνημα θεοδώρȣ δαφνοπάτȣ εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῆς τιμίας χειρὸς τȣ͂ τιμίȣ ἐνδόξȣ προφήτȣ προδρόμȣ κ͵ βαπτιστȣ͂ ἰωάννȣ. εὐλόγησον πάτερ. Incipit: ἰδȣ̀ κ͵ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερὸς κ͵ μέγας ἐπεδήμησε πρόδρομος. Absolvitur pag. 362, seu postrema codicis. Editum est latine. Vide Fabr. dicto loco pag. 101.

C L X X X I X.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus seculo XVI, constans chartis 23.

I. Pag. 4, quæ est prima codicis. Tit. ἑρμηνεία τȣ͂ μνημοσύνȣ τῶν ἱερέων. Nempe est ordo precum, recitandarum in funere Sacerdotis.

II. Pag. 9. Tit. τάξις γινομένη ἐπὶ τελευτὴν μοναχȣ͂.

C X C.

Codici superiori junctus est a bibliopego alter codex chartaceus, in quarto, constans chartis 192, scriptus seculo XVI, ut videtur, aut fortasse XV, mutilus in fine.

Continet Stichos, Stichera, Odas, elogia etc. recitanda in festis Sanctorum Mensis Julii, uno verbo Menæum Julii. Incipit sic: μηνὶ ἰȣλλίῳ· ά. τῶν ἁγίων ἀναργύρων κοσμᾶ κ͵ δαμιανȣ͂, τῶν ἐν ῥώμῃ. Tum post brevem rubricam primus stichus, seu versiculus incipit sic: ὅλην ἀποθέμενοι ἐν ȣ̓ρανοῖς τὴν ἐλπίδα.

Plerorumque Sanctorum duo apponuntur Officia, alterum longius, brevius alterum: breviori autem plures versiculi iambici, et unus hexameter præponitur: breve quoque elogium Sancti, qui eo die colitur, ab eo quod in Basilii Menologio extat, parum diversum additur. Prima die mensis elogium SS.

 Cosmæ

Cosmæ et Damiani sic concluditur: τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν μαρτυρίῳ· τῷ ὄντι εἰς τὰ παυλίνȣ. Die 2. officium Depositionis vestis Deiparæ in Blachernis. Iambi sunt: χιτὼν μὲν υἱȣ̃, χριστοφόροις δημίοις, Ἐσθὴς δὲ μητρὸς, χριστοφρουρήτῳ πόλει. Hexameter: δευτερίῃ κατέθεντο σορῷ ἐσθῆτα πανάγνȣ. Die 3. Hyacinthi Martyris: item Marci et Mociani Martyrum: item Asclepiadis Mart. Versus pro S. Hyacintho extant etiam apud Bollandian. tom. 1. Jul. pag. 633. Pro SS. Marco et Mociano sunt hi: ἐπέσχε μάρκος τῇ τομῇ τὸν αὐχένα Ὁδὸν χαράττων μωκιανῷ τȣ̃ πάθȣς. Pro S. Asclepiade: ἀσκληπιάδης τὴν θάλασσαν εἰσέδυ Ζητῶν ἐφευρεῖν τὸν καλὸν μαργαρίτην. Elogium Andreæ Cretensis ex pag. 20. hujus codicis olim evulgavi in Anecdotis Litterariis Romæ editis tom. 3. pag. 94. Extat die 4. qua die fit etiam commemoratio miraculi S. Phocæ. Versiculi: Θαῦμα θαυμάτων, ὅτι καὶ ξηρὰ κόνις Τελεῖ θαυμαστὰ φωκᾶ τȣ̃ ποιμενάρχȣ. Elogium: Λέων ὁ ἐκ τȣ̃ πόντȣ ἐξηγήσατο· ὅτι περσινάκιος ὁ στιβαρὸς, παραληφθεὶς ὑπὸ τῶν σαρακηνῶν ἐπὶ τȣ̃ μάλσαβα· ἔκειτο σιδηροδέσμιος ἐπ' ἐδάφȣς· καὶ μνησθεὶς ἐπεκαλέσατο λέγων· ἅγιε μάρτυς φωκᾶ ἐλέησόν με. Cetera ut in Menologio Basilii Imp. Die 12. elogium SS. Procli et Hilarii MM. sic concluditur: τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῇ μονῇ τῶν ὑπατίȣ, πλησίον τῶν ματρώνης. Quæ verba non afferunt Bollandiani tom. 3. Jul. pag. 279. Die 15. (pag. 81.) elogium SS. MM. Cyrici et Julittæ sic concluditur: τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ εὐκτηρίῳ οἴκῳ τȣ̃ ἀρχαγγέλȣ μιχαὴλ ἐν τοῖς ἀδδᾶ. Die 16. (pag. 87.) μνήμη τȣ̃ ἁγίȣ ἱερομάρτυρος ἀθηνογένȣς ἐπισκόπȣ πηδαχθόης καὶ τῶν δέκα μαθητῶν αὐτȣ̃. Versiculi: Ἀθηνογένης ἐκ ξίφȣς ἀνῃρέθη, Ψευδῆ θέαιναν τὴν ἀθηνᾶν ȣ̓ σέβων. Χωρεῖ συνάθλων ἡ δεκὰς πρὸς τὸ ξίφος Τȣ̀ς σώματα κτείνοντας ȣ̓ φοβȣμένη. Hexameter: ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ ἀθηνογένην τάμε χαλκός. Elogium sic concluditur: τελεῖται δὲ ἡ αὐτȣ̃ συναξις, ἐν τῷ μαρτυρίῳ τȣ̃ ἁγίȣ μεγαλομάρτυρος γεωργίȣ, τῷ ὄντι ἐν τῷ κυπαρισσίῳ. Dominica post diem 16. Julii commemoratio Patrum Synodi Chalcedonensis (pag. 93). Elogium sic clauditur: τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. Nempe in Ecclesia S. Sophiæ Constantinop. Die 20. (pag. 117.) Eliæ ascensus ad cælum. Elogium sic absolvitur: τελεῖται δὲ ἡ αὐτȣ̃ σύναξις ἐν τῷ αὐτȣ̃ προφητείῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ πετρίῳ· καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἐπονομαζομένῃ νέᾳ. Die 24. (pag. 152.) elogium S. Christinæ sic concluditur: τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῆς μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ νέῳ παλατίῳ καὶ ἐνύμφαις (sic) ταῖς μεγάλαις·

γάλαις· κ̀ ἐν τῷ μαρτυρίῳ τȣ̃ ἁγίȣ τρύφωνος, πλησίον τῆς ἁγίας εἰρήνης· τῆς ἀρχαίας κ̀ τῆς νέας.

CXCI.

Codex chartaceus, in folio, constans modo chartis 106, sed mutilus initio, et in fine, scriptus seculo XVI.

Continet Canones, stichos, odas canendas in honorem Sanctorum Mensis Maii. Prima verba sunt... φόρȣς ῥοὰς ἀναβλύζȣσαν. Postrema: διαλύει τὸ ἔγκλημα. Desunt initio decem quaterniones, et initium undecimi.

CXCII.

Codex charteus, in quarto, constans chartis 28, scriptus seculo XVI.

Continet Liturgiam S. Basilii.

CXCIII.

Codex chartaceus, magna ex parte lacerus, in folio, exaratus seculo XVI.

Nihil aliud continet quam canones, troparia etc. in Ecclesia canenda.

CXCIV.

Codex chartaceus, in octavo, exaratus seculo XVI, constans chartis 363, mutilus in fine.

Continet Menæum, nempe Aprili Mense recitandas Preces, canones, stichera, stichos, lectiones etc.

I. Pag. 1. Tit. μὴν ἀπρίλλιος· ἔχων ἡμέρας λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'. κ̀ ἡ νὺξ ὥρας ιά: — εἰς τὴν ά τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν μαρίας τῆς αἰγυπτίας, etc. Incipiunt stichera prosomœa sic: σὲ μὲν διεκώλυε· τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτίας. Integer est codex usque ad diem 30. Aprilis, in qua deest una, aut altera pagina in fine.

Codex

C X C V.

Codex chartaceus, in octavo, scriptus seculo XVI, mutilus initio, et in fine, constans chartis 159.

Prima primæ paginæ verba sunt: σήμερον σταυρὸς ὑψῦται. Postrema postremæ: κ̀ λατρευτὴς τῆς τριάδος ἐνδοξε. — Continet canones, stichos, odas in honorem Sanctorum Mensis Augusti.

C X C V I.

Codex chartaceus, in quarto, non magni pretii, constans chartis 72, sed in fine mutilus, scriptus seculo XVI. Initio leguntur hæc: Dato dal Papà di Casopo.

Continet Exodiasticum, i. e. ordinem officii pro defunctis Monachis. Fol. 1. Titulus: ἐξοδιαστικὸν τῶν μοναχῶν. — Incipit: ἐπειδὰν τις τῶν ἀδελφῶν πρὸς κύριον ἐκδημήσει· οὐ δεῖ λύεσθαι αὐτȣ̃ τὸ σῶμα. Concordat in multis cum Exodiastico, quod editum est in Euchologio Romæ impresso anno 1754. Sed in hoc codice multo longius est, et multas habet orationes quæ in impresso non leguntur.

C X C V I I.

Codex chartaceus, in quarto, mutilus initio et in fine, scriptus seculo XVI, constans nunc 94. chartis.

Est Lectionarium: continet scilicet Lectiones ex libris Veteris Testamenti depromptas, et in Ecclesia certis diebus legendas. Prima codicis verba sunt: ἑαυτῶν, ἁλίσκονται παράνομοι. Postrema ex libro Exodi: ἐν τοῖς μησὶν τȣ̃ ἐνιαυτȣ̃· λάλησον.

C X C V I I I.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus seculo XVI, constans chartis χλδ', idest 634. præter tres priores nullo signatas numero. Deest in fine una pagina.

I. Continet collectionem opusculorum Nicolai Malaxi, qui erat

erat Protopapas, idest Archipresbyter Nauplii. Dividitur autem hæc Collectio in Capita, sive Opuscula centum triginta sex. Tribus prioribus codicis paginis continetur Tabula sive Index, in quo recensentur singula ex iis centum triginta sex opusculis, quæ dixi, eorumque argumenta. Initium hujus exscribo, ut videas cujus generis sint: totum enim exscribere nimis longum esset.

πίναξ τῆς παρούσης βίβλου: —

Νικολάου ἱερέως τοῦ μαλαξοῦ, πρωτοπαπᾶ ναυπλοίου· περὶ τῆς σημασίας τῶν ἑνωμένων δακτύλων τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως, ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν τὸν χριστώνυμον λαόν· κεφάλαιον α΄.

τοῦ αὐτοῦ, εὐλογητάρια εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου· κεφάλαιον β΄.

τοῦ αὐτοῦ, τριώδια ψαλλόμενα εἰς δόξαν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ἐν τοῖς ἀποδείπνοις τῶν ιέ νηστίμων ἡμερῶν τοῦ αὐγούστου μηνός, καὶ ἐν ταῖς παρακλήσεσι τῶν αὐτῶν ἡμερῶν· ἤτοι ἀπὸ τῆς α΄ ἡμέρας, ἕως τῆς ιέ, ἐν ᾗ καὶ ἡ μνήμη αὐτῆς ἐπιτελεῖται. κεφάλαιον γ΄. Et ita deinceps. Nempe si primum opusculum excipias, reliqua omnia nihil aliud sunt, quam εὐλογητάρια, τριώδια, ἀκολουθίαι, κανόνες, μακαρισταρία, προσόμοια, ἰδιόμελα, πεντηκοστάρια, στιχηρά, τροπάρια, κοντάκια, μεγαλήναρια et καθίσματα recitanda festis Sanctorum diebus. Omnium vero auctor est Nicolaus Malaxus, si excipias opusculum quadragesimum primum, cujus auctores sunt partim Joannes Euchaita, partim Georgius Scylitzes, partim Malaxus ipse: quod opus ita inscribitur: κανόνες δύο εἰς τὸν μέγαν γεώργιον· ὁ μὲν εἷς, ποίημα ἰωάννου εὐχαΐτων· ὁ δὲ ἕτερος γεωργίου τοῦ σκυλίτζη· τελειωθέντες δέ, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πρωτοπαπᾶ τοῦ μαλαξοῦ, διὰ τὸ μὴ εὑρίσκεσθαι τὰς τελευταίας αὐτῶν ᾠδάς. Animadversione dignum est opusculum octogesimum tertium, quod in tabula, et in margine paginæ υγ΄, i. e. 403. vocatur ὑπόμνημα. Sic autem inscribitur: νικολάου ἱερέως τοῦ μαλαξοῦ, πρωτοπαπᾶ ναυπλοίου· περὶ τοῦ γεγονότος εἰς αὐτὸν παραδόξου θαύματος ὑπὸ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ ἰωάννου τοῦ θεολόγου, ἐπιστηθίου φίλου χριστοῦ ἠγαπημένου καὶ παρθένου: — εὐλόγησον δέσποτα. Incipit: ἔστι μὲν πολλά τε καὶ θαυμαστά. Videtur autem hoc opusculum pluribus in locis manu ipsius Auctoris emendatum, qui florebat anno Domini 1538, quo ipsius mater defuncta est, ut narrat ipsemet in hoc opusculo: quod auctor voluit haberi ut partem opusculi quarti, nempe τῆς ἀκολουθίας in S. Joannem Euangelistam, et addi eidem post odam septimam.

II. In

II. In fine codicis pagina χκθ' additur Menologium. Tit. μηνολόγιον τῶν δώδεκα μηνῶν τȣ̃ ἐνιαυτȣ̃. Desunt postremi decem ac septem dies Mensis Augusti.

C X C I X.

Codex chartaceus, in quarto, constans chartis octo duntaxat, scriptus anno Domini 1588.

Nihil aliud continet, quam Acta S. Marci Euangelistæ. Tit. μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ ἀποστόλȣ ϗ εὐαγγελιστȣ̃ μαρκȣ. Initium: κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τῶν ἀποστόλων διαμερισθέντων κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκȣμένην. Finis: ἐπὶ βασιλείας γαΐȣ τιβερίȣ καίσαρος· κατὰ δὲ ἡμᾶς τȣ̀ς χριστιανȣ̀ς· βασιλεύοντος τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃· ᾧ ἡ δόξα ϗ τὸ κράτος εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν: — τέλος: — ϗ τῷ θεῷ χάρις ϗ δόξα: + 1588. Memoratur a Fabricio Bibl. græc. vol. 9. pag. 109, sed latine tantum.

C C.

Codex chartaceus, in 12, scriptus seculo XVI. constans chartis scriptis 129. Exaratus fuit a Nectario Hieromonacho, qui in postremæ paginæ fine hæc adnotavit: + ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμȣ̃ νεκταρίȣ ἱερομονάχȣ· τῆς ἐκ νήσȣ μετηλήνης.

I. Pag. 1. Tit + ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μȣσικῆς τέχνης ἀνιόντων ϗ κατιόντων. Initium: ἀρχὴ μέση τέλος ϗ σύστημα πάντων τῶν σημαδίων τὸ ἴσον ἐστί.

II. Pag. 11. incipiunt troparia cum notis Musicis, quæ progrediuntur usque ad ultimam codicis paginam. Tit. ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τȣ̃ πρώτȣ ἤχȣ τῷ κεκραγαρίȣ σὺν τοῖς ἀναστασίμοις τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας.

III. Pag. 101. Tit. ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν ἕνδεκα ἑωθινῶν· ποίημα λέοντος τȣ̃ σοφȣ̃: — ἦχος α΄. Initium: δόξα πατρὶ etc. cum notis Musicis.

IV. Pag. 119. Tit. ἰδȣ̀ ϗ ὁ ἄμωμος, τȣ̃ κυρίȣ χρυσάφȣ ποίημα.

C C I.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus seculo XVI, constans chartis 298. In margine secundæ chartæ Hegumenus Monasterii Strophadum

phadum hæc scripsit initio hujus seculi = 1700. ἀπριλίȣ 20. μακάριος ἱερομόναχος ἡγȣ́μενος στροφάδων.

I. Continet Typicum Lauræ S. Sabæ in Jerosolymis pro officiis Ecclesiasticis totius anni. Tit. primus: ἔκθεσις καὶ ὑποτύπωσις... Tum statim alter titulus: τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολȣθίας τῆς ἐν ἱεροσολύμοις ἁγίας λαύρας· τȣ̃ ὁσίȣ καὶ θεοφόρȣ πατρὸς ἡμῶν σάββα. αὕτη δὲ ἀκολȣθία γίνεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐν ἱεροσολύμοις ἁγίων μοναῖς: — εἴδησις τȣ̃ μικρȣ̃ ἑσπερινȣ̃. — Initium: πρὸ τȣ̃ δύναι τὸν ἥλιον, ἤγȣν περὶ ὥραν ι' τῆς ἡμέρας· ἀπέρχεται ὁ κανδηλάπτης καὶ ποιεῖ μετάνοιαν τῷ προεστῶτι. Pagina 29. incipit September mensis, tum sequuntur undecim alii menses: singulis autem cujusque mensis diebus recensentur Sancti, quorum commemoratio facienda est, atque orationes recitandæ, ritusque servandi. Post ultimum mensem, nempe Augustum, sequitur pag. 159. ἀκολȣθία τȣ̃ τριωδίȣ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς. Incipit: τῇ κυριακῇ ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται τὸ εὐαγγέλιον τῆς παραβολῆς τȣ̃ τελώνȣ καὶ φαρισαίȣ.

II. Pag. 240. Syntagma Marci Hieromonachi de Dubitationibus, quæ in Typico possunt occurrere. Præcedit Tabula capitum operis. Titulus est: μάρκῳ ἁμαρτωλῷ ἱερομονάχῳ σύνταγμα πονηθὲν εἰς τὰ ἀπορȣ́μενα τȣ̃ τυπικȣ̃: — περὶ τῆς ἰνδίκτȣ καὶ τȣ̃ ὁσίȣ σιμεὼν, εἰ τύχωσιν ἐν κυριακῇ. Initium: χρὴ εἰδέναι ὅτι εἰ τύχῃ ἡ α' τȣ̃ σεπτεμβρίȣ μηνὸς ἐν κυριακῇ καταλιμπάνεται ἡ ἀκολȣθία τῶν ἁγίων γυναικῶν.

CCII.

Codex charteus, in quarto, scriptus anno 1580. *ab Emmanuele Casimati, qui in postrema pagina hæc adnotavit* + θεȣ̃ τὸ δῶρον· ἐμμανȣὴλ κασιμάτι πόνος τάχα καὶ θύτȣ: — ͵αφπ'. ἰȣνίȣ η'. τέλος. *Constat quaternionibus* 63, *idest chartis* 504.

Continet Apostolo-Euangelon, idest Lectiones Sancti Euangelii, Epistolarum, et Actorum Apostolicorum legendas Festis diebus totius anni. Tit. ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ· ἀποστολοευάγγελον τȣ̃ ὅλȣ ἐνιαυτȣ̃ κυ..ακοχρομ.... — τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τȣ̃ πάσχα. —

CCIII.

Codex chartaceus, in quarto, constans chartis 27, scriptus seculo XVI.

Coopertus est quatuor vetustis Membranis scriptis seculo X, in quibus continetur finis capitis 14, tum quintumdecimum caput Euangelii Marci. Erat autem Euangelium hocce in codice, ad quem quatuor hæ membranæ pertinebant, in brevia capitula sectum: nam a versiculo 63. capitis 14. usque ad finem ejus capitis (exempli gratia) sex capitula numerantur his numeris signata: ρϞβ, ρϞγ, etc. idest, 192, 193, etc. Quin etiam habebat idem codex scholia marginalia: in iis autem quæ supersunt, citatur opus Eusebii ad Marinum, et Apollinarii fragmentum affertur. Apollinarii quidem fragmentum incipit: πολλοὶ τοῖς στρατιώταις ἔτι ϗ νῦν τὰ ἴσα τολμῶντες οἱ τὴν χριστȣ̃ διασπαράττοντες ἐκκλησίαν. Fragmentum vero, in quo citatur Eusebius sic incipit: εὐσέβιος ὁ καισαρεὺς ὁ παμφίλȣ προσαγορευόμενος ἐν ταῖς πρὸς μαρῖνον ἐπιταισ... (lectio dubia) περὶ σωτηρίȣ πάθȣς ϗ τῆς ἀναστάσεως ζητήσεσι ϗ ἐπιλύσεσι ϗ τȣ̃το προὔθηκεν εἰς ἐξέτασιν· τὸ τὸν μὲν θεῖον εὐαγγελιστὴν μάρκον εἰπεῖν ὥραν εἶναι τρίτην καθ' ἣν ἐσταυρώθη ὁ θεὸς ϗ σωτὴρ ἡμῶν· τὸν δὲ θεολογικώτατον ἰωάννην etc. Vide Fabricii Bibl. græc. vol. 6. pag. 99.

Codex ipse continet liturgiam in Festo S. Joannis Chrysostomi recitandam. Tituli loco: μηνὶ νοεμβρίῳ ιγ'. Τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, ἰωάννȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνςαντινȣπόλεως τȣ̃ χρυσοστόμȣ. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα Ἱστῶμεν στίχȣς δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρά. ἦχος δ'. ἔδωκας σημείων. Incipit: σκεῦος καθαρώτατον τȣ̃ θείȣ πνεύματος γέγονας. Et pag. 18. inseritur brevis vita S. Joannis Chrysostomi, quæ incipit: οὗτος ὁ μέγας φωστὴρ, ϗ διαπρύσιος τοῖς οἰκȣμένης διδάσκαλος.

CCIV.

Codex chartaceus, in octavo, scriptus seculo XVI, constans chartis 315. Sunt autem duo codices in unum compacti, quorum primus absolvitur pag. 148: secundus vero alia manu exaratus absolvitur pag. 315. Primi codicis quindecim numerantur a librario quaterniones, alterius viginti.

I. A prima pagina ad 148. nihil aliud continet codex, quam

quam Liturgicas preces, nempe odas, stichos, canones, etc. Prima codicis verba sunt: ὠδὴ ά: — ἄσωμεν τῷ κυρίῳ.

II. In secunda codicis parte exarata sunt τὰ ἠθικὰ, i. e. *Moralia* excerpta ex homiliis Chrysostomi in Genesim, aliisque ejusdem Sancti Patris. Præcedit index qui incipit pag. 149. sic: πίναξ τȣ̃ παρόντος βιβλίȣ. Sequitur homilia integra. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως τȣ̃ χρυσοστόμȣ· ὁμιλία παραινετικὴ εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς: — εὐλόγησον πάτερ. Initium: χαίρω ϗ εὐφραίνομαι ὁρῶν σήμερον τὴν τȣ̃ θεȣ̃ ἐκκλησίαν.

III. Pag. 164. Incipiunt Chrysostomi *Moralia*.

C C V.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus seculo XVI, constans quaternionibus triginta et uno, paginis vero 245. scriptis.

Continet preces, sive ut hic vocantur, *hymnos* singulis hebdomadis diebus in Ecclesia, et privatim recitandos. Pag. 1. sic incipit. Tit. ὕμνος τριαδικὸς σὺν εὐχαῖς εἰς τὸ μεσονυκτικόν· λέγεται δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν τὸν (sic) τρισάγιον ἢ μετὰ τὸ πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν ϗ εἶτα μετὰ τὸν τρισάγιον, ἐκ τῶν δογμάτων τȣ̃ ἁγίȣ διονυσίȣ τȣ̃ ἀρεοπαγίτȣ· ἐκλογὴ ϗ σύνταξις θηκαρᾶ μοναχȣ̃. Initium: δόξα τῇ ἀπειροτάτῃ ϗ παναιτίῳ ϗ ζωαρχικῇ βασιλείᾳ σȣ. Nunc eas duntaxat Orationes huic collectioni insertas notabo, quæ alicui tribuuntur auctori. Pagina 25. Tit. ἀρχὴ τȣ̃ ὄρθρȣ· τὸ τρισάγιον· σῶσον κύριε τὸν λαόν σȣ· ϗ τὰ λοιπά· τὸ κύριε ἐλέησον ιβ'. δόξα τῇ ἁγίᾳ ϗ ὁμοȣσίῳ: — δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ γ'. κύριε τὰ χείλη μȣ β'. εἶτα τὸν ὕμνον τȣ̃ φιλοσοφωτάτȣ ϗ ὁσιωτάτȣ κυρȣ̃ νικηφόρȣ τȣ̃ βλεμμύδȣ. — Initium hymni, sive Orationis: σὺ κύριε μόνος ἀγαθὸς ὁ ἐν πατρὶ ϗ υἱῷ ϗ ἁγίῳ πνεύματι πάσῃ τῇ κτίσει ἀνευφημέμενος. Pag. 88. Tit. κανὼν χαιρετισμὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον· ποίημα τȣ̃ εὐσεβεστάτȣ βασιλέως κυρȣ̃ θεοδώρȣ λασκάρη. Incipit: χαίροις ἱλαστήριον ψυχῶν. Pag. 114. Tit. στιχηρὰ ϗ εὐχαὶ συνταχθέντα μετὰ τῶν ὕμνων παρὰ τȣ̃ ποιήσαντος τȣ̀ς ὕμνȣς μοναχȣ̃ θηκαρᾶ, τοῖς κατ' ἰδίαν βȣλομένοις ἀσκῆσαι. εὐχὴ προοιμιακή. — Initium: πάτερ ὕψιστε ἀκατάληπτε παναγιε. Pag. sequenti Tit. εὐχὴ τȣ̃ μεγάλȣ βασιλείȣ. Initium: εὐλογῶ σε δέσποτα κύριε ϗ ποιητὰ τῶν ἀπάντων πάτερ ὑπεράγαθε. Pag. 120. Tit. εὐχὴ τȣ̃ ἁγίȣ συμεὼν τȣ̃ θεολόγȣ. Initium: ἐλθὲ ἡ κρυσταλλοειδὴς ζωή. Pag. 128. In titulo: τὴν εὐχὴν ταύτην (λέγει)

τȣ̃ ἁγίȣ μακαρίȣ. Initium: ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Pag. 140. ἡ εὐχὴ τȣ̃ βλεμμύδα. Incipit: δέσποτα παντοκράτορ ὁ ὑπεράναρχος. Pag. 151. ἡ εὐχὴ τȣ̃ βλεμμύδȣ. Incipit: θεὲ τȣ̃ ἐλέȣς ἰησȣ̃ χριστέ. Pag. 162. ἡ εὐχὴ τȣ̃ ἁγίȣ ἐφραὶμ. Incipit: ὁ ἀναμάρτητος ἀμνὸς τȣ̃ θεȣ̃. Pag. 184. ὕμνος τȣ̃ ἁγίȣ βασιλείȣ. Incipit: ἀλλ' ἐπὶ τὴν θεωρίαν τῆς κτίσεως ἐπανίωμεν· κατανοήσωμεν τὸ μέγα θαῦμα τῆς σοφίας τȣ̃ κτίσαντος.

C C V I.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus seculo partim XVI, partim XVII. constans chartis 188, mutilus in fine.

I. Pag. 1. Tit. εὐχολόγιον σὺν θεῷ ἁγίῳ. εὐχαὶ τȣ̃ λυχνικȣ̃· εὐχὴ α΄. Initium: κύριε οἰκτιρμὸν ϗ ἐλεήμον. A prima pagina usque ad 77. continet liturgica ab uno eodemque librario exarata, nempe preces, odas, stichos, acoluthias etc. Post paginam vero 77. inseritur codici manu paulo recentiore scripta ἀκολȣθία τȣ̃ ἁγιασμȣ̃ τῆς νȣμηνίας.

II. Pag. 90. Tit. ἰωάννȣ πατριάρχȣ κωνςαντινȣπόλεως τȣ̃ νηςευτȣ̃· λόγος παραινετικὸς πρὸς τὸν μέλλοντα ἐξαγορεῦσαι τὸν ἑαυτȣ̃ πνευματικὸν πατέρα. Initium: ὁ κύριος ἡμῶν ἰησȣ̃ς χριστὸς ὁ μονογενὴς τȣ̃ θεȣ̃ πῶς. Multa hic desiderantur. Editum est hoc opusculum a Joanne Morino.

III. Pag. 93. Tit. νικολάȣ πατριάρχȣ κωνςαντινȣπόλεως τυπικὸν σύντομον ϗ πάνυ ὠφέλιμον. Codex mendis hic refertus est. Scriptum est opusculum versibus politicis. Incipit sic:

Πολλάκις μὲν παραίτειναις (sic) εὐλογημένον τέκνον
Διὰ γραφῶν δηλῶσαι σοι, πῶς πράττειν ἐποφείλης
Εἰς εὐχὴν εἰς ἐγκράτειαν εἰς ἀληθῆ νηστείαν.

(Vide Fabricium Bibl. græc. vol. X. pag. 291.) Absolvitur pag. 96, post quam sequuntur in codice miscellanea nullius mentionis digna.

IV. Pag. 106. Tit. νομοκάνονον συντιθὲν ἐκ διαφόρων κανόνων ἀποστολικῶν ϗ ἐκ τῶν ἁγίων συνόδων δογματισθὲν· ȣ̃ ἡ ἀρχὴ πῶς ὀφείλει ἄρξασθαι. Incipit: ὅτι δεῖ τὸν ἐξομολογȣ́μενον κρύφια ἁμαρτήματα. Incerti auctoris est hic Nomocanon, quem potius *Pœnitentiale* vocaverim, de peccatis enim, ac peccatorum pœnis, seu de pœnitentiis peccatoribus imponendis agit.

V. Pag. 163. Tit. ἀκολȣθία τȣ̃ ἁγίȣ ἐλαίȣ.

Codex

CCVII.

Codex chartaceus, in quarto, constans chartis 203, exaratus satis emendate seculo XVI, aut XVII. A pagina prima ad 48. continet prolegomena in hymnos triadicos. A pagina vero 49. ad 143. continet ipsos hymnos: tum preces. In margine primæ paginæ manu recentiore: τῆς ἁγίας αἰκατερίνης τῶν σιναϊτῶν.

I. Pag. 1. Theodulus de Hymnis. Tit. θεοδούλου μοναχοῦ· διήγησις περὶ τῶν ὕμνων πῶς θεόθεν δεδώρηνται· καὶ ὅτι χρὴ τοὺς αἰρουμένους λέγειν αὐτοὺς τηρεῖν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν παθῶν· εἶτα καὶ μαρτυρίαι ἀπὸ τῶν ἁγίων διδασκάλων περὶ τῆς πρὸς θεὸν αἰνέσεως· καὶ περὶ τῆς πρὸς αὐτὸν εὐχαριστίας· καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας: — ὅσοι ποθοῦσι λέγειν τοὺς παρόντας ὕμνους· ἀναγκαῖον αὐτοῖς ἀναγινώσκειν τὴν διήγησιν ταύτην, δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ. — Initium: δέον ἡμῖν ἅπερ ἠκούσαμεν καὶ τῇ πείρᾳ ἐγνώκαμεν ἐν τοῖσδε τοῖς ὕμνοις, γραφῇ παραδοῦναι. Pag. 18. subjunguntur Patrum ac Scriptorum testimonia, quæ ad sacros hymnos pertinere possunt. Horum primum est integrum opusculum, cujus titulus + διονυσίου μοναχοῦ γνωστικὰ κεφάλαια ν'. περὶ διαφορᾶς τῶν ὕμνων. Initium: ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἐμπόρων ἔστιν ἰδεῖν τινάς. Absolvitur pag. 26. Reliqua testimonia sunt Metrophanis Monachi, Theoduli, Thecaræ (τοῦ θηκαρᾶ) Monachi, Synodi Nicænæ, Dionysii Areopagitæ, Justini Martyris, S. Anastasii, Greg. Nysseni, Theodoreti, Chrysostomi, Greg. Nazianzeni, ac demum opusculum hunc habens titulum + μιχαὴλ συγγέλλου ἱεροσολύμων, λίβελος, ἤγουν ὁμολογία περὶ τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως. Initium: πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν, πατέρα ἀγέννητον, καὶ εἰς ἕνα υἱὸν γεννητόν· καὶ εἰς ἓν πνεῦμα ἅγιον ἐκπορευτόν.

II. Pag. 49. Tit. ὕμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ, εἰς τὸ μεσονυκτικόν· λέγεται δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν τρισάγιον. ἐκ τῶν δογμάτων τοῦ ἁγίου διονυσίου, τοῦ ἀρεοπαγίτου, ἐκλογὴ καὶ σύνταξις θηκαρᾶ μοναχοῦ. — Initium: δόξα τῇ ἀπειροτάτῃ καὶ παναιτίῳ καὶ ζωαρχικῇ βασιλείᾳ σου. Pag. 73. τέλος τοῦ μεσονυκτικοῦ. Pag. 74. ἀρχὴ τοῦ ὄρθρου. Pag. 136. τέλος τοῦ ὄρθρου: tum p. 137. ἀπόδειπνον. Quod absolvitur pag. 143, ubi additur: τέλος τῶν θείων καὶ ἱερῶν ὕμνων.

III. Pag. 144. Tit. + τοῦ αὐτοῦ εὐχαὶ συλλεχθεῖσαι ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς· πλεῖστα δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐφραίμ. Prima oratio, seu Precatio inscribitur: + πένθος τῇ δευτέρᾳ ἑσπέρας. Incipit: δέξαι δέησιν ῥυπαροῦ καὶ ἀκαθάρτου στόματος. Absolvuntur pag. 198.

IV. Pag. 199. Tit. + καθίσματα τῆς ὅλης ἑβδομάδος.

Codex

CCVIII.

Codex chartaceus, in quarto, exaratus seculo XVII, constans chartis 434.

Continet Menæum mensis Martii.

I. A pagina prima usque ad paginam 223. prima pars Menæi, seu Menæum proprie dictum pro mense Martio, nempe Canones, stichi, troparia etc. canenda singulis Martii diebus. Titulus, seu tituli loco: *μὴν μάρτιος ἔχων ἡμέρας λά. ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'. κ̀ νὺξ, ὥρας ιβ'. εἰς τὴν ά. τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος εὐδοκίας· εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια ἦχος δ'. ἔδωκας σημείωσιν.* Initium Canonis primi: *πρότερον ἀσκήσασα· κ̀ τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα.* Absolvitur hæc prima pars Menæi pag. 222. his verbis: *σῶσαι πανάμωμε τὴν ποίμνην σου: — τέλος τοῦ μαρτίου μηνὸς ἀμήν. —*

II. Pag. 223. Secunda pars Menæi Martii, seu Synaxarium Martii continens Vitas Sanctorum singulis Martii diebus in choro legendas. Titulus, seu tituli loco: *μὴν μάρτιος ἔχων ἡμέρας λά. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'. κ̀ ἡ νὺξ ὥρας ιβ'. εἰς τὴν ά. ἄθλησις τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος εὐδοκίας τῆς ἀπὸ σαμαρειτῶν.*

ὕδωρ πρὶν ᾔτεις τὴν σαμαρείτην,
ἡ νῦν δὲ σὺν δάκρυσιν αἷμα προσφέρει: —
τὴν εὐδοκίαν σαμάρειαν σοι λόγε.

Initium vitæ primæ: *αὕτη ἡ ἁγία ὑπῆρχεν ἐξ ἡλίου πόλεως ἐπὶ τῆς βασιλείας τραϊανοῦ.*

CCIX.

Codex chartaceus, in folio, exaratus seculo XVII, constans chartis 215, *sed in fine mutilus.*

Continet Menæum Septembris: idest Canones, stichos, troparia etc. canenda singulis Septembris diebus. Desiderantur tres ultimi dies. Tit., seu tituli loco: *μὴν σεπτεύριος ἔχων ἡμέρας λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'. κ̀ ἡ νὺξ ὥρας ιβ'. εἰς τὴν ά. μνήμη τῆς ἰνδίκτου ἤτοι τοῦ... ἔτους· κ̀ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν συμεὼν τοῦ στυλίτου· ἑσπέρᾳ* etc. Initium primi canonis: *τῆς αὐτολέκτου κ̀ θείας διδασκαλίας χριστοῦ.*

C C X.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus seculo XVII, constans chartis 503.

In calce primæ chartæ legitur: τῆς ἁγίας αἰκατερίνης τῶν σιναϊτῶν. In fine autem codicis: ‚αχλγ΄. μαΐω ε΄. ✝ τὸ παρὸν βιβλίον εἶναι γράμμα τȣ̃ μακαρίτȣ πάπα κὺρ μητροφάνȣς τȣ̃ κȣλίζε, καὶ ἐπήρατω ἐγὼ ἀπȣ τὸν ἀνυψόν τȣ τὸν μενολάκι ἐδῶ εἰς τα χενία, ἐγὼ ἰωακεὶμ ἱερομόναχος σιναΐτης κ̀ οἰκονόμος τῆς ἁγίας τριάδος σαπερβόλια εἰς ταχενία. —

I. Pag. 1. Tit. μεγαλυνάρια τῆς ἁγίας αἰκατερίνης· ἦχος πλάγιος πρώτȣ. Εὐλογητὸς εἶ κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σȣ· λέγεται τρὶς: — μακαρίζομέν σε ἀθληφόρε χριστȣ̃.

II. Pag. 6. b. Tit. μηνὶ νοεμβρίῳ κε΄. μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος παρθένȣ κ̀ πανσόφȣ αἰκατερίνης τῆς βηργιλλίȣ κ̀ ῥήτορος. Initium: ἔτȣς τριακοστȣ̃ πέμπτȣ βασιλεύοντος τȣ̃ ἀσεβȣ̃ς κ̀ παρανόμȣ βασιλέως μαξεντίȣ ἦν πολλὴ μανία τῶν εἰδώλων. Absolvitur pag. 21. sic: ἐτελειώθη δὲ ἡ κυρία αἰκατερίνα μηνὶ νοεμβρίῳ· κε΄. ἡμέρᾳ ζ΄. ὥρᾳ γ΄. εἰς δόξαν τȣ̃ πατρὸς κ̀ τȣ̃ ὑȣ̃ κ̀ τȣ̃ ἁγίȣ πνεύματος· νῦν κ̀ ἀεὶ κ̀ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Vid. Fabric. tom. IX. pag. 64.

III. Pag. 22. Chronicon, sive Historia rerum gestarum ab initio Æræ Christianæ sive a conceptione S. Joannis Baptistæ usque ad Heraclium Imperatorem. Verus titulus totius operis desideratur. Primus autem titulus est: περὶ τῆς συλλήψεως τȣ̃ προδρόμȣ. Initium: τῷ ‚εφς΄. τȣ̃ κόσμȣ ἔτει· τȣ̃ δὲ αὐγȣ́στȣ καίσαρος μβ΄ etc. Absolvitur pag. 237. his verbis: τότε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰνδῶν πέμπει συγχάριν τῷ βασιλεῖ. —

IV. Pag. 240. Vita S. Alexii: ἦν τις ἀνὴρ εὐσεβής.

V. Pag. 245. Sequuntur excerpta quædam: tum pag. 247. homilia Chrysostomi in SS. Apostolos Petrum et Paulum incipiens: οὐρανȣ̃ κ̀ γῆς ἅμιλλαν ὁρῶ.

VI. Pag. 251. Andreæ Jerosolymitani oratio in Exaltationem Crucis. Incipit: σταυρȣ̃ πανήγυριν ἄγωμεν.

VII. Pag. 257. Tit. ✝ θεοφίλȣ· σεργίȣ· κ̀ γϊήνȣ· τῶν ἠγιασμένων μοναχῶν· διήγησις περὶ τȣ̃ βίȣ τῆς πολιτείας τȣ̃ ὁσίȣ μακαρίȣ τȣ̃ αἰγυπτίȣ. Initium: παρακαλȣ̃μεν ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ κ̀ ἐλάχιστοι μοναχοὶ θεόφιλος· σέργιος κ̀ γΐηνος πάντας τȣ̀ς ὁσίȣς πατέρας κ̀ ἀδελφȣ̀ς. Vide Cod. CLXXXI. num. 4.

VIII. Pag. 266. Hom. Chrysostomi περὶ ὑπομονῆς, incipiens: λαμπρὸς ὁ βίος τῶν δικαίων.

IX. Pag. 274. Hom. Chrysostomi εἰς τὴν στείρωσιν τῆς ἐλισάβετ, incipiens: οὐδὲν τοῖς δεσποτικοῖς ἀνυπότακτον ὅροις.

X. Pag. 290. Hom. Chrysostomi incipiens: φέρε σήμερον μάλιστα τῶν προτέρων ἡμερῶν.

XI. Pag. 297. Sermo S. Ephraimi Syri incipiens: ἀγαπητοὶ ὅσοι φιλόχριςοι κ̀ φιλόθεοι ἀκȣ́σατε.

XII. Pag. 303. Narratio apocrypha. Tit. διήγησις περὶ τȣ͂ πάθȣς τȣ͂ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ͂ χριστȣ͂· κ̀ τῆς ἁγίας αὐτȣ͂ ἀναστάσεως· συγγραφεῖσα παρὰ ἰȣδαίȣ αἰνέα ὀνόματι etc. Initium: μετὰ τὸ καταλυθῆναι τὴν βασιλείαν τῶν ἑβραίων.

XIII. Pag. 323. Chrysostomi Epistola incipiens: ἐπειδήπερ ἐμοὶ ἔγραψας.

XIV. Pag. 331. Homilia Anonymi in Dominicam Matthæi secundam. Initium: ἐπειδὴ τῆς θείας κ̀ πρώτης.

XV. Pag. 336. Alia homilia in Dominicam tertiam Matthæi. Initium: τῆς φιλαργυρίας ȣ̓δέν ἐστι χαλεπώτερον.

XVI. Pag. 352. Chrysostomi homilia incipiens: μέγα ἀγαθὸν εὐχή.

XVII. Pag. 368. Ejusdem sermo incipiens: διὰ τί ἠπατήθης ἀγαπητέ. Est mutilus.

XVIII. Pag. 374. Vita S. Mariæ Ægyptiæ. μυςήριον βασιλέως.

XIX. Pag. 384. Chrysostomi homilia de Annunciatione. Initium: τῆς παρȣ́σης τιμίας.

XX. Pag. 406. Gregorii Nazianzeni oratio. τίς ἡ τυραννίς.

XXI. Pag. 417. Athanasii quæstiones ad Antiochum.

XXII. Pag. 430. Chrysostomi homilia de Annunciatione. Initium: πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια.

XXIII. Pag. 436. Gregorii Nazianz. Oratio: χριστὸς γεννᾶται.

XXIV. Pag. 450. Alia ejusdem: πάλιν ἰησȣ͂ς ὁ ἐμός.

XXV. Pag. 467. Alia εἰς τὴν ὑπαπαντὴν etc. Initium: ὁ τῇ φρονήσει τῶν ȣ̓ρανίων μετέωρος.

XXVI Pag. 496. Chrysostomi homilia εἰς τὴν εἴσοδον τῆς θεοτόκȣ. Initium: ἰδȣ̀ κ̀ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις.

C C X I.

Codex chartaceus, in octavo, exaratus seculo XVII, nempe anno 1623. a Nicodemo Romano Hieromonacho, qui in postrema pagina hæc adnotavit: θεȣ͂ το δῶρον, κάμȣ͂ ἐλαχίστȣ· ἀναξίȣ. Νικοδήμȣ ἱερομονάχȣ ῥωμανȣ͂ πόνος· εὔχεσθε: — ἐὰν κ̀ σφάλμα εὕρηται: — ἔτȣς τῆς ἐνσάρκȣ οἰκονομίας ͵αχκγ'. *Constat chartis* 229.

I. Con-

Continet Canones in Ecclesia canendos. Pag. 1. Tit. ἀρχὴ σὺν θεῷ· κανόνες τῆς θεοτόκȣ κατ' ἦχον. Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον· ποίημα ἰωάννȣ μοναχȣ̃· ᾠδὴ ά. Σȣ̃ ἡ τροπαιȣ̃χος δεξιὰ. Initium primi Canonis: πάντων κ̀ ἀγγέλων κ̀ βροτῶν. Pag. ultima postremus canon absolvitur his verbis: κ̀ χαράν μοι δώρησαι ὡς χαροπάροχος. —

C C X I I.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus satis eleganter anno Domini 1634. a Demetrio Tamia Cretensi Protopsalte, constans chartis 43.

Nihil aliud continet quam *Acoluthiam*, sive officium S. Spyridionis, ita tamen, ut multa appositas habeant notas Musicas. Pag. 1. Tit. μηνὶ δεκεβρίῳ ιβ'. ἡ κοίμησις τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κ̀ θαυματȣργȣ̃ σπυρίδωνος ἐπισκόπȣ τριμυθȣ̃ντος τȣ̃ ἐκ τῆς κύπρȣ: — ἑσπέρα ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱςῶμεν στίχȣς ϛ' κ̀ ψάλλομεν στιχηρὰ· ἦχος ά. In postrema pagina 43. amanuensis hæc addidit: ἐγράφη ἡ ἀκολȣθία αὕτη διὰ χερὸς (sic) ἐμȣ̃ δημητρίȣ τȣ̃ ταμία κ̀ πρωτοψάλτȣ κρήτης, διὰ συζητήσεως τȣ̃ εὐγενεστάτȣ κ̀ τιμιωτάτȣ κυρίȣ γεωργίȣ τȣ̃ δραμητινȣ̃: — ά. χ'. λ'. δ'. Vid. cod. 217.

C C X I I I.

Codex chartaceus, in 12, exaratus seculo XVII, constans chartis 98.

I. A pag. 1. ad 23. continet versiculos cum appositis notis musicis canendos in Matutinis officiis. Tit. τὰ ιά ἑωθινὰ καθὼς παρὰ κὺρ δημητρίȣ τȣ̃ ταμία ψάλλονται. De hoc Demetrio vide præcedentem codicem, et 215.

II. Pag. 24. Troparia anastasima cum notis Musicis. Tit. ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν ἀναστασίμων τροπαρίων τῆς ὀκτωήχȣ, καθὼς παρὰ κὺρ δημητρίȣ . . . γράφονται.

III. Pag. 69. Tit. πολυέλεος ᾀσματικὸς, ποίημα κὺρ βενεδίκτȣ. Omnia troparia perpetuo appositas habent Notas Musicas.

C C X I V.

Codex chartaceus, in quarto, constans chartis 156, exaratus seculo XVII.

Nihil aliud continet nisi *Theotocarium*, idest hymnos, seu canones in Deiparam. Tit. θεοτοκάριον· συν θεῷ ἁγίῳ, περιέχων (sic) τὴν πρέπȣσαν ἅπασαν ἀκολȣθίαν τῆς ὀκταήχȣ. Absolvitur pagina ultima his verbis: κ̀ χαρὰν μοι δώρησαι ὡς χαροπάροχος: — τέλος κατὰ πάντα τȣ̃ θεοτοκαρίȣ: —

C C X V.

Codex chartaceus, in 12, exaratus seculo XVII, constans chartis 99.

I. A pagina 1. usque ad octogesimam tertiam nihil aliud continet, quam troparia, aut versiculos, appositis Notis Musicis, quarum notarum auctores alicubi nominantur: aliquæ enim dicuntur esse τȣ̃ ἀμϊρȣτζη, aliæ κυρȣ̃ δημητρίȣ, aliæ τȣ̃ γλυκυτάτȣ χρυσάφα, aliæ τȣ̃ κοντοπέτρι ὀλεγεται τρομπετα.

II. Pag. 84. Tit. opusculi græca vulgari lingua compositi: διάλεξις ὁπȣ̃ κάμνη ὁ διδάσκαλος μὲ τὸν μαθητὴν· περὶ τῶν σημαδίων τῆς μȣσικῆς. ἐρώτησις τȣ̃ διδασκάλȣ. — Initium: δ. τί ἐςὶν ἴσον μ. τὸ ἴσον ἀεὶ ἐστὶν ἀρχὴ, μέση, κ̀ τέλος.

C C X V I.

Codex chartaceus, in quarto, eleganter exaratus anno Dom. 1620. constans chartis 348, seu quaternionibus 31.

Quid contineat totus codex constat ex titulo, qui est hujusmodi: ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ. κανόνες παρακλητικοὶ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκȣ· κατ' ἦχον ψαλλόμενοι ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. — Tum continuo alter titulus: ποίημα κυρȣ̃ ἰωάννȣ τȣ̃ μαυρόποδος· μητροπολίτȣ εὐχαΐτων· οὗ τὸ ὄνομα ἐντέτακται ἐν τῇ ἀκροστιχίδι ἑκάστης ἐννάτης ᾠδῆς. καὶ στιχηρὰ προσόμοια εἰς τὸ τέλος ἑνὸς ἑκάστȣ κανόνος· κυρȣ̃ παύλȣ μητροπολίτου ἀμορίȣ· κ̀ θεοφάνȣς: — κανὼν ά. ȣ ἡ ἀκροστιχὶς αὕτη· Α'πάρχομαί σοι τῶν ἐμῶν λόγων κόρη, ὁ τλήμων ἰωάννης. ᾠδὴ ά. ἦχος ά. Σȣ̃ ἡ τροπαιȣ̃χος. Initium canonis: ἅγιόν εὑρών σε ἱερὸν. (De Joanne Mauropode Fabric. vol. 7. pag.

7. pag. 718.) Sequuntur deinde alii canones tonorum primi, secundi, et aliorum.

In fine amanuensis hæc adnotavit: ἐτελειώθη τὸ παρὸν διὰ χειρὸς μερκερίυ ἁμαρτωλῦ ἱερομονάχυ τῦ βενετζαὶ· ἔτυς τῦ σωτηρίυ ,αχκ'. ἐν μηνὶ αὐγύστῳ· γ'.

CCXVII.

Codex chartaceus, in quarto, exaratus anno Domini 1634. constans chartis 43.

Continet ἀκολυθίαν, sive *Officium* recitandum, aut canendum die festo Sancti Spyridionis. Tit. μηνὶ δεκεβρίῳ· ιβ'. ἡ κοίμησΐς τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, κ̀ θαυματυργῦ σπυρίδωνος ἐπισκόπυ τρϊμυθῦντος τῦ ἐκ τῆς κύπρυ: — ἑσπέρᾳ ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχοι ϛ' κ̀ ψάλλομεν στιχηρὰ· ἦχος ά. ὢ τῦ παραδόξυ θαύματος. Initium: σήμερον πϊστοὶ χορεύσωμεν. Plurima in hoc codice scripta sunt cum notis Musicis Græcorum pro cantu. Stichera, stichi, etc. sunt horum auctorum, κὺρ ἰωάννυ τῦ γλυκέως, κὺρ μανυὴλ τῦ χρυσάφη, τῦ μεγάλυ σακελαρίυ τῦ μελιτινιώτυ, τῦ ἁγίυ θεοφάνυς νικαίας, κὺρ μανυὴλ δύκα τῦ χρυσάφη.

In extrema pagina hæc adnotavit exscriptor: ἐγράφη ἡ ἀκολυθία αὕτη διὰ χειρὸς ἐμῦ δημητρίυ τῦ ταμία κ̀ πρωτοψάλτυ κρήτης, διὰ συζητήσεως τῦ εὐγενεστάτυ κ̀ τιμιωτάτυ κυρίυ γεωργίυ τῦ δραμητινῦ· κ̀ οἱ ψάλλοντες αὐτὴν εὔχεσθέ μοι διὰ τὸν κύριον: — ά. χ'. λ'. δ'. φεβρυαρίῳ.

CCXVIII.

Codex chartaceus, in octavo, exaratus seculo XVII, constans chartis 21.

Continet officium recitandum die S. Spyridionis Episcopi Trimythuntis. Tit. τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ'. τῦ ὁσίυ πατρὸς ἡμῶν κ̀ θαυματυργῦ σπυρίδωνος ἐπισκόπυ τριμυθῦντος etc. Stichera prosomœa incipiunt sic: τῆς ὑψηλῆς πολιτείας.

C C X I X.

Codex chartaceus, parvi pretii, in quarto, scriptus seculo XVII.

Continet Liturgiam S. Basilii Magni, et Liturgiam Præsanctificatorum.

C C X X.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus seculo XVII, variis in locis imperfectus ac mutilus, constans chartis 179.

Nihil ferme aliud continet, quam canones, troparia, hirmos etc. lectiones, narrationes recitandas die festo S. Georgii.

I. Pag. 1. Officium S. Georgii ex Menæo desumtum, Canones scilicet, odæ etc. Tit. μηνὶ ἀπριλλίῳ, κγ'. τȣ̃ ἁγίȣ κ̀ ἐνδόξȣ μεγαλομάρτυρος κ̀ τροπαιοφόρȣ γεωργίȣ· εἰ βȣ́λει (sic pro βȣ́λεται) ὁ προεστὼς ποιῆσαι ἀγρυπνίαν, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ· εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα Ἵστῶμεν στίχȣς δ'. κ̀ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτερȣ̃ντες τὸ πρῶτον· ἦχος ά. Τῶν ȣ̓ρανίων ταγμάτων. Initium: τῆς ἀληθείας τὸ ἔαρ. Pagina vero 3. in margine: ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. Tit. μηνὶ ἀπριλλίῳ... τȣ̃ ἁγίȣ κ̀ ἐνδόξȣ μεγαλομάρτυρος γεωργίȣ τȣ̃ τροπαιοφόρȣ: — μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, στιχολογία· τὸ ἅγιον ἀντίφωνον· τὸ, μακάριος ἀνήρ· εἰς δὲ τὸ κύριε ἐκέκραξα ἵστῶμεν στίχȣς, ή. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἡμέρας, δ'· καὶ τȣ̃ ἁγίȣ, δ'. στιχηρὰ προσόμοια τȣ̃ ἁγίȣ· ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν. Initium: ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν· ἀθλοφόρε γεώργιε.

II. Pag. 49. Vita ejusdem Martyris: διοκλητιανὸς ὁ ῥωμαίων αὐτοκράτωρ.

III. Pag. 76. Officium Sanctorum Martyrum Acepsimæ, Josephi, et Aithalæ, et Encæniorum S. Georgii.

IV. Pag. 102. Narratio Miraculi S. Georgii. Initium: ἐκ θαυμάτων εἰς θαύματα βαδίζοντες.

V. Pag. 107. Alia incipiens: κατὰ τȣ̀ς καιρȣ̀ς τῶν γονέων ἐκείνων ὅτε τὸ ἔθνος τῶν περσῶν.

VI. Pag. 111. Tit. ἀνδρέȣ κρήτης τȣ̃ ἱεροσολυμίτȣ ἐγκώμιον εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα τȣ̃ χριστȣ̃ γεώργιον. Initium: ἥλιος μὲν ἑκάστης ἀνίσχων ἡμέρας. Editum a Bollandianis tomo 3. Aprilis in Appendice pag. XX.

VII. Pag. 130. Tit. ✝ μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ κ̀ ἐνδόξȣ μεγαλομάρτυ-

μάρτυρος γεωργίε: — εὐλ. Initium: ἡ μὲν τε σωτῆρος ἡμῶν ἰησε χριστε προαιώνιος βασιλεία. Edit. latine. Vide Fabric. vol. 9. Bibl. gr. pag. 79.

VIII. Pag. 149. Tit. + μαρτύριον τε ἁγίε κ̀ ἐνδόξε μεγαλομάρτυρος γεωργίε τε τροπαιοφόρε· γραφὲν δὲ ὑπὸ τε δέλε αὐτε παγκρατίε: — δέσποτα εὐλ. Initium: ἐγὼ παγκράτιος κ̀ δελος τε ἁγίε μεγαλομάρτυρος γεωργίε τε ἀθλοφόρε διηγεμαι ἅπερ οἰκείοις ὀφθαλμοῖς ἰδών. Non memoratur a Fabricio.

VIIII. Pag. 172. Tit. + κανὼν ψαλλόμενος εἰς τὸν ἅγιον κ̀ ἔνδοξον μεγαλομάρτυρα τε χριςε γεώργιον· ᾠδὴ ά. ἦχος πλάγιος δευτέρε· βοηθὸς κ̀ σκεπαστής. Initium: τίς ἐξείπῃ γηγενῶν τὲς θαυμαστὲς σε ἀγῶνας.

C C X X I.

Codex chartaceus, in quarto, constans paginis 34, scriptus seculo præterito.

Continet Liturgiam S. Joannis Chrysostomi. Titulus est: ἡ θεία λειτεργία τε ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννε τε χρυσοστόμε: — εὐχὴ τῆς προθέσεως. Initium: ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν et cetera ut in Euchologio Romæ edito anno 1754. pag. 34, et seqq. Ubi tamen editio habet pag. 35: ὑπὲρ τε ἀρχιεπισκόπε ἡμῶν (τε δεῖνος) codex habet ὑπὲρ πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων.

C C X X I I.

Codex chartaceus, in quarto, undecim chartis constans, seculo XVII. exaratus.

Continet nonnullas Euangelii lectiones diebus Dominicis legendas.

C C X X I I I.

Codex charteus, in folio parvo, scriptus seculo XVII.

Continet Euangeliorum Lectiones. Incipit: τῇ ἁγίᾳ κ̀ μεγάλῃ κυριακῇ τε πάσχα: — Ἐκ τε κατὰ ἰωάννην: — ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος.

Codex

C C X X I V.

Codex chartaceus, non magni pretii, in quarto, constans chartis 26, scriptus non multis ab hinc annis, nempe hoc seculo. Initio legitur: Dato dal Papà di Casopo.

I. Fol. 1. Officium Olei Sancti. Tit. ἀκολȣθία τȣ̃ εὐχελαίȣ. Concordat fere cum eo officio quod editum est Romæ in Euchologio anno 1754. pag. 153. Incipit sic: ποιεῖ ὁ ἱερεὺς εὐλογίαν τὸ Κύριε εἰσάκȣσον τῆς προσευχῆς μȣ. Absolvitur his verbis: ὁ ποιῶν τὸ ἅγιον ἔλαιον λέγει Συγχωρεῖτέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ: —

II. Fol. 21. Officium ad paraclesim. Tit. ἀκολȣθία εἰς παράκλησιν. Initium: ποιεῖ ὁ ἱερεὺς εὐλογίαν· εἶτα τὸ τρισάγιον· τὸ Παναγία τριάς.

C C X X V.

Codex chartaceus, in duodecimo, tot fere habens menda, quot verba.

Continet exorcismos.

CONCILIORUM CANONES.

C C X X V I.

Codex membraneus, in quarto, constans foliis 221, scriptus seculo XIII, aut XIV, mutilus in fine. Ultima codicis verba sunt: πέπονθεν· τὸ δὲ σάββατον.

I. Fol. Canones Apostolici 85. Quibus subjungitur Rubrica: συνάπτεται δὲ τὸ παρὸν κεφάλαιον, ἐν τῷ ή κεφαλαίῳ τῶν ἀποστολικῶν κανόνων. Initium: ὁ τὸν πατέρα πεπονθέναι λέγων. Fol. 6. *b.* Numerantur ordines majores et minores. Tit. οἱ ἐκκλησιαστικοὶ βαθμοί. — Initium: πρῶτος πυλωρὸς· ὁ παρὰ λατίνων ὀστιάριος λεγόμενος ἤτοι δεπότατος: — δεύτερος, ἀναγνώστης, ὁ παρ' αὐτοῖς λέκτωρ λεγόμενος ἤτοι κληρικός: — τρίτος ἐπορκιστής, ὁ παρ' αὐτοῖς, ἐξορκιστὴς λεγόμενος: — τέταρτος, ὑπηρέτης,

της, ὁ παρ' αὐτοῖς, ἀκόλοθος λεγόμενος: — πέμπτος ὑποδιάκονος· ὁμοίως κ̀ παρ' αὐτοῖς: — ἕκτος διάκονος, ὁμοίως κ̀ παρ' αὐτοῖς: — ἕβδομος πρεσβύτερος, ὁμοίως κ̀ παρ' αὐτοῖς: —

II. Fol. *6. b.* Concilii Nicæni historia, et 20. Canones. Fol. 11. Synodi Ancyranæ historia, et 25. Canones. Fol. 14. Synodi Neocæsariensis historia, et 14. Canones. Fol. 15. Syn. Sardicensis hist. et 21. Canones. Fol. 20. Syn. Gangrensis historia, Epistola Synodica, et 20. Canones. Fol. 23. Syn. Antiochenæ hist. et 25. Canones. Fol. 27. Syn. Laodicenæ hist. et 59. Canones. Post quos additur: τέλος τῶν τοπικῶν ἁγίων ἐξ συνόδων. Et fragmentum τȣ̃ ἁγίȣ διονυσίȣ ἀρεοπαγίτȣ ἐκ τȣ̃ περὶ συνάξεως λόγȣ.

III. Fol. 30. Concilii II. Œcumenici historia, Epist. Synodica, et 6. Canones. Fol. 33. Concilii III. œcum. historia ἀπὸ φωνῆς Theodosii Abbatis, et Philosophi, Epistola Synodica, in qua sunt Canones, et alia Epistola Syn. ad Synodum Pamphyliæ. Fol. 36. Concilii III. œcum. chalced. historia ἀπὸ φωνῆς Theodosii Abbatis, Canones 27. et alia. Fol. 42. Concilii Quinti œcum. historia, et *Capita dogmatica*. Fol. 44. Concilii sexti œcum. historia. Fol. 44. *b.* Concilii Trullani historia, et 103. Canones. Fol. 67. Concilii septimi œcum. historia, et 23. Canones.

IV. Fol. 73. Concilii Constantinopolitani habiti in Templo SS. Apostolorum, πρώτης κ̀ δευτέρας συνόδȣ Canones 17.

V. Fol. 78. et seqq. usque ad fol. 111. Dionysii Alexandrini Epistola, et cetera quæ Fabricius recenset in Bibl. græc. vol. XI. pagg. 55, et 56. a num. 1. ad num. 13. inclusive.

VI. Fol. 112. *a.* Expositio unionis Ecclesiæ, quæ facta est sub Constantino et Romano. Tit. ἔκθεσις ἤτοι ἀνάμνησις τῆς γενομένης τῆς ἐκκλησίας ἑνώσεως· ἐπὶ κωνσταντίνȣ κ̀ ῥωμανȣ̃· τȣ̃ μὲν βασιλεύοντος, τȣ̃ δὲ τὸ τηνικαῦτα τῷ τȣ̃ βασιλεοπάτορος ἀξιώματι διαπρέποντος. Initium: ὁ κύριος ἡμῶν ἰησȣ̃ς χριστὸς κ̀ θεὸς τοῖς ἑαυτȣ̃ μαθηταῖς. Absolvitur fol. 114. *b.* sic: κ̀ ἀξιολόγον ἔργον πεπληρωκότας: —

VII. Fol. 114. *b.* Tomus expositus a Sisinnio Patriarcha Constantinopolitano. Tit. τόμος ἐκτεθεὶς παρὰ σισιννίȣ πατριάρχȣ κωνσταντινȣπόλεως, περὶ τῶν τὰς ἐξαδέλφας λαμβανόντων ἀδελφῶν. — Initium: ὁ πρὸς τὸν ἡμέτερον πόλεμον. Absolvitur fol. 115. *b.* sic: κ̀ κωνσταντῖνος σȣγδίας: — in fine enim numerantur Metropolitæ cum Sisinnio congregati. Additur Scholium, quod incipit: ὁ τȣ̃ μακαριωτάτȣ πατριάρχȣ κυρȣ̃ σισιννίȣ συνοδικὸς τόμος.

VIII.

VIII. Fol. 115. *b.* Judicium Synodicum latum sub Alexio Patriarcha Constantinopolitano. Tit. *κρίσις συνοδικὴ γενομένη ἐπὶ τȣ̃ κυρȣ̃ ἀλεξίȣ τȣ̃ ἁγιωτάτȣ πατριάρχȣ, περὶ γάμων· μηνὶ ἀπριλλίῳ ιζ' ἰνδικτ. ζ' ἔτȣς ͵ϛφμϛ'.* Initium: *προκαθεζομένȣ ἀλεξίȣ.*

IX. Fol. 116. *a.* Tit. *ἐκ τȣ̃ β' τίτλȣ τῆς νεαρᾶς διατάξεως λέοντος ϗ κωνσταντίνȣ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων· κεφάλαιον· β' περὶ γάμων ἐπιτετραμμένων ϗ κεκωλυμένων.* — Initium: *κεκώλυνται δὲ ὅσοι ἐκ τȣ̃ ἁγίȣ.*

X. Fol. 116. *a.* Epistola Joannis presbyteri ad Leonem Grammaticum Archiepiscopum Calabriæ. Tit. *τῷ καθηγητῇ τῶν καθηγητῶν ϗ πνευματικῷ μȣ πατρὶ κυρῷ λέοντι τῷ γραμματικῷ ϗ ἀρχιεπισκόπῳ καλαβρίας ἰωάννης πρεσβύτερος δȣ̃λος ἰησȣ̃ χριστȣ̃ ἀνάξιος.* Initium: *κληρικός τις ἔγημε.* Tum statim sequitur responsio, cujus titulus: *ἀντίγραμμα λέοντος γραμματικȣ̃ ϗ ἀρχιεπισκόπȣ καλαβρ.* Inscriptio: *λέων ὁ ταπεινὸς γραμματικὸς ϗ ἀρχιεπίσκοπος καλαβρ. ἰωάννῃ ἀδελφῷ ϗ ἱερεῖ κυρίȣ.* Initium: *ὁ παρθένον κόρην.*

XI. Sequuntur alii Canones selecti, et fragmenta: tum fol. 121. fragmentum *ἐκ τῆς γραφῆς τȣ̃ λειμωναρίȣ, περὶ τῆς προσευχῆς τȣ̃ ἁγίȣ πάπα λέοντος ἧς ἐδεήθη τȣ̃ κορυφαίȣ τῶν ἀποστόλων πέτρȣ.* Initium: *οὗτος ὁ μακαριώτατος ϗ ἰσάγγελος πάπας λέων.*

XII. Fol. 122. *a.* S. Niconis sermo de Jejunio Deiparæ, nempe quod servandum est mense Augusti. Tit. *τȣ̃ ὁσιωτάτȣ νίκωνος μοναχȣ̃ τῆς μονῆς τῆς ἁγίας θεοτόκȣ ῥαϊθȣ̃· εἴδησις περὶ τῆς πανσέπτȣ νηστείας τῆς παναγίας θεοτόκȣ ϗ ἀειπαρθένȣ μαρίας.* — Initium: *χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἡ τῆς ὑπερενδόξȣ θεοτόκȣ νηστεία.* Absolvitur fol. 122. *b.* sic: *πρὸς τὰς ἑκάστȣ ἐπιθυμίας.* Fol. 122. *b.* Ejusdem Niconis de eadem re Responsum. Tit. *τȣ̃ αὐτȣ̃ πρὸς τὸν αἰτησάμενον παρ' αὐτȣ̃ περὶ τῆς ὑπερενδόξȣ θεοτόκȣ νηστείας.* Initium: *ἐπειδήπερ ἡ αἴτησίς σȣ πνευματικὲ ἀδελφέ.* Absolvitur fol. 126. *b.* sic: *ὁμȣ̃ σώματος ϗ ψυχῆς· αμήν.* Hæc Niconis opuscula fortasse inedita.

XIII. Fol. 127. Canones Synodorum decem Chartaginiensium, numero centum quadraginta tres.

XIV. Fol. 161. *b.* Epistola encyclica contra dogma de processione Spiritus Sancti ex Patre, et Filio. Tit. *ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ πρὸς τȣ̀ς τῆς ἀνατολῆς ἀρχιερατικȣ̀ς θρόνȣς, ἀλεξανδρείας φημὶ ϗ τȣ̀ς λοιπȣ̀ς· ἐν ᾗ περὶ κεφαλαίων τινῶν διάλυσιν πραγματεύεται· ϗ ὡς ȣ̓ χρὴ λέγειν τὸ ἅγιον πνεῦμα ἐκ τȣ̃ πατρὸς ϗ τȣ̃ ὑȣ̃ προέρχεσθαι· ἀλλ' ἐκ τȣ̃ πατρὸς μόνȣ.* — Initium: *οὐκ ἦν ἄρα ὡς ἔοικε κόρος τῷ πονηρῷ τῶν κακῶν.* Absolvitur folio 168. *a.* sic:

ϗ στε-

ϗ στεναγμὸς ϗ κατήφεια· ἐν αὐτῷ χριστῷ τῷ ἀληθινῷ θεῷ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα ϗ τὸ κράτος εἰς τȣ̀ς αἰῶνας ἀμήν: —

XV. Fol. 168. *a.* Collectio Canonum in 50. titulos divisorum, quæ hic Theodoreto tribuitur, sed falso, ut puto. Fortasse est Joanis Antiocheni, nim. ejus Nomocanon, qui pariter in 50. titulos divisus est. Vide Fabricium Bibl. græc. tom. XI. pag. 35. et seq. Tit. *συναγωγὴ κανόνων εἰς πεντήκοντα τίτλȣς διῃρημένων παρὰ θεοδωρήτȣ ἐπισκόπȣ κύρρȣ.* — Initium: *οἱ τȣ̃ μεγάλȣ θεȣ̃ ϗ σωτῆρος ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃ μαθηταὶ ϗ ἀπόστολοι.* Quod autem Theodoreti non sit hæc collectio, evidenter patet ex his verbis prologi in primum Titulum: *μετέγραψα ἐκ τῶν σποράδην κειμένων ἐκφωνηθεισῶν ὑπὸ τȣ̃ τῆς θείας λήξεως ἰȣστινιανȣ̃· μετὰ τὸν κώδικα τῶν θείων νεαρῶν διατάξεων.* Et paulo post affertur Epistola ejusdem Justiniani incipiens: *αὐτοκράτωρ καῖσαρ φλαβιος ἰȣστινιανὸς εὐσεβέστατος αὔγȣστος ἐπιφανίῳ τῷ ἁγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ ϗ οἰκȣμενικῷ πατριάρχῃ.* Absolvuntur hi quinquaginta Tituli fol. 189. *b.* his verbis: *τῶν συναδόντων νομίμων ὁ ν΄ τίτλος ȣ̓χ εὕρηται: — τέλος τῶν τίτλων τῶν συναδόντων νομίμων τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς κανόσι τῆς νεαρᾶς διατάξεως.* — Verum puto hic non absolvi totam collectionem, sed ad eam spectare etiam sequentia.

XVI. Fol. 189. *b.* Alia Capita Ecclesiastica Novellæ Constitutionis. Tit. *ἕτερα κεφάλαια ἐκκλησιαστικὰ τῆς νεαρᾶς διατάξεως: — περὶ τȣ̃ σκοπεῖσθαι πρότερον τὸν βίον τȣ̃ εἰς ἐπισκοπὴν ἀγομένȣ.* — Initium: *θεσπίζομεν τοίνυν.* Absolvuntur hæc Capitula fol. 195. *a.* sic: *ϗ εἰς τὴν ἁπάντων γνῶσιν, κατὰ ταύτην βασιλίδα πόλιν προτιθεμένων ἀγάγοι.* — Tum additur: *τέλος τῶν κεφαλαίων ἐκ τῶν νεαρῶν διατάξεων τῶν περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διαθέσεως, ἰωάννȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως, τȣ̃ ἀπὸ σχολαστικῶν.* Ex quibus verbis apparet, Collectionis auctorem non esse Theodoretum, sed Joannem Scholasticum.

XVII. Fol. 200. *a.* Photii Constitutiones Canonicæ. Titulus: *φωτίȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως κανονικαὶ διάταξις* (lege *διατάξεις*) *περὶ διαφόρων ἐγκλημάτων.* — Initium: *πάντα τὰ τῆς ἀρχιερατικῆς ὑμῶν τελειότητος· χάριτος θείας ϗ πνευματικῆς σοφίας γέμει· ϗ τῆς πολιτικῆς εὐνομίας.* Videtur absolvi hoc opusculum fol. 202. *b.* his verbis: *ταῦτα μὲν ȣ̃ν ἡ ἡμετέρα νομίζει μετριότης, ϗ περὶ αὐτȣ̃ ὡς κελεύει διοικείτω ἡ ὑμῶν ἁγιότης, σὺ δέ μοι ἐν κυρίῳ ἔῤῥωσο:* —

XVIII. Fol. 203. Simeonis Magistri et Logothetæ Epitome. Tit. *συμεὼν μαγίστρȣ ϗ λογοθέτȣ ἐπιτομὴ τῶν κανόνων τῶν ἁγίων*

ἀποστόλων. Sequuntur epitomæ canonum aliorum plurium Conciliorum, fortasse ab eodem Simeone confectæ. Vid. Fabric. vol. 9. pag. 566.

CCXXVII.

Codex bombycinus, in folio, scriptus seculo XIV. In margine primæ paginæ scriptum fuit manu recentiore: τῆς ἁγίας αἰκατερίνης τῶν σινάϊτῶν. Constat 24. quaternionibus, quorum tamen primo et ultimo desunt duæ paginæ.

I. Continet Expositionem Canonum, cujus auctor est Joannes Zonaras. Præcedit Index Titulorum, et capitum. Opus vero ipsum incipit pag. 7. Tit. ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων τῶν τε ἁγίων σεπτῶν ἀποστόλων· καὶ τῶν ἱερῶν οἰκουμενικῶν συνόδων· ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν ἤτοι μερικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων πατέρων· πονηθεῖσα ἰωάννῃ μοναχῷ τῷ ζωναρᾷ· τῷ γεγονότι μεγάλῳ δρουγγαρίῳ τῆς βίγλης, καὶ πρωτοασηκρῆτις. Initium: ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου. Vide Fabric. Bibl. græc. vol. X. pag. 242.

II. Postremis duodecim paginis hæc continentur. I. Condemnationes quorumdam Bogomilorum. II. Explicatio Symboli Nicæni. III. Expositio Orationis Dominicæ. IV. κεφάλαια συλλογιστικὰ περὶ τοῦ μὴ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον V. Νικολάου ἐπισκόπου μοθώνης κεφαλαιώδεις ἔλεγχοι. Impugnare nititur processionem Spiritus Sancti ex Filio tribus et quadraginta ratiunculis. VI. Νικολάου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου μοθώνης πρὸς λατίνους λόγος περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς οὐ μὴν καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται: — εὐχὴ τάξιν ἐπέχουσα προοιμίου. Incipit: βασιλεῦ οὐράνιε παράκλητε. Deest finis hujus opusculi.

CCXXVIII.

Codex chartaceus, in folio, constans foliis ϡπβʹ juxta veterem græcam, sed 707. juxta recentem latinam numerationem; mutilus in fine; scriptus seculo XVI, valde mendosus.

I. Priora decem folia scripta non sunt. Fol. 11. præfatio in jus civile, cujus deest initium. Absolvitur his verbis: δεῖ δὲ τοὺς νόμους φιλαγάθως ἑρμηνεύειν. Deinde sequitur index mutilus eorum, quæ in codice continentur, aut continebantur.

II.

II. Fol. 13. Tit. *διήγησις πάνυ ὠφέλιμος· ὅτι ἐ δεῖ τινα ἐξομολογεῖσθαι εἰς πνευματικὸν μὴ ἔχον ε... αλτήριον.* — Initium: *μεγίστη τις ἡ περὶ τὸ ἡμέτερον γένος τῦ θεανθρώπυ θεῦ κηδεμονία κ̀ πρόνοια.* Sequuntur nonnulli canones.

III. Post folium 16. proprie incipit codex. Incipit autem a Matthæi Blastaris syntagmate alphabetico Canonum, et Legum, edito a Beveregio. Deest titulus, quia primum folium aliqua ex parte lacerum est. Incipit opus sic: *τὸ τῶν ἱερῶν κ̀ θείων χρῆμα κανόνων, ἤνθησε μὲν ἀπ' αὐτῆς ὡς ἔπος εἰπεῖν θεανδρικῆς ἐν τῷ κόσμῳ πολιτείας τῦ λόγυ.* Hoc initium est præfationis satis longæ, quæ absolvitur folio 24. his verbis: *καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσῦτον: δεῖ δὲ ἄρα κ̀ τὰ κεφάλαια, κατὰ στοιχεῖον τῦ παρόντος συντάγματος ὡς ἐν πίνακι γραφῇ παραδῦναι.* — Ex hac præfatione Fabricius Bibl. gr. vol. 12. pag. 367. fragmentum edidit, quod hic incipit fol. 23. *a*, itemque aliud edidit ex eadem vol. XI. p. 177. Fol. 24. index operis. Fol. 29. opus ipsum, cujus primus liber absolvitur fol. 137, ubi additur: *τέλος ἐνταῦθα τῦ πρώτυ βιβλίυ, τῦ συντεθέντος κατὰ ἀλφαβήτυ, παρὰ τῦ τιμιωτάτυ ἱερομονάχυ κυρῦ ματθαίυ τῦ βλαστάρι.* Tum sequitur: *οἰκτρῦ μοναστῶν ταυτὶ ματθαίυ θύτυ. Τὰ ἐκκλησιαστικὰ ὀφφίκια.* Agitur de Ecclesiasticis Officiis Ecclesiæ Constantinopolitanæ, enumerantur deinde Archiepiscopatus Constantinopolitano Patriarchæ subjecti. Tum disseritur de gradibus prohibitis matrimonii.

IV. Fol. 172. Tit. *τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννυ ἀρχιεπισκόπυ κωνςαντινυπόλεως τῦ νηστευτῦ· διάταξις περὶ τῶν ἐξομολογυμένων· πῶς δεῖ ἐξομολογεῖσθαι· κ̀ περὶ διαφορᾶς ἁμαρτημάτων· κ̀ περὶ τῶν ἀναδόχων αὐτῶν ἤγυν τῦ πνευματικῦ πατρός.* Init. *πῶς δεῖ ἀναδέχεσθαι τὺς ἐξομολογυμένυς.* Fol. 231. liber secundus. Tit. *σκόπει πίνακα βιβλίυ τῦ β'. Κανονικὸν τῦ ἁγίυ ἰωάννυ τῦ νηστευτῦ.* Post indicem libri incipit ipse liber fol. 232. Tit. *κανονικὸν τῦ ἁγίυ ἰωάννυ τῦ νηστευτῦ· ἤμειψε ταῦτα πρὸς σύνοψιν ματθαῖος. Πρόλογος.* Initium: *ἀλλὰ γὰρ κατὰ τὸν νηστευτὴν θεῖον ἰωάννην.* Explicit hæc collectio canonum fol. 288. *b.* sic: *ὥστε μὴ τὰ ἀκίνητα αὐτῶν ἐκποιεῖσθαι:* —

V. Fol. 288. *b.* Tit. *μελέτη κυρῦ θεοδώρυ τῦ βαλσαμῶν πατριάρχυ ἀντιοχείας· χάριν τὺς θείυς ναὺς τῶν μοναστηρίων γινομένη μετάκλησις διὰ σημαντηρίων.* — Initium: *βλέπων ἀπειροκάλυς τινάς.*

VI. Fol. 319. Tit. *θεοδώρυ ἐπισκόπυ ἀνδίδων, προθεωρία κεφαλαιώδης περὶ τῶν ἐν τῇ θείᾳ ἱερυργίᾳ γινομένων συμβόλων κ̀ μυστηρίων· πονηθεῖσα ἐξ ἀξιώσεως τῦ θεοφιλεστάτυ ἐπισκόπυ φυτείας.*

Initium: εἰδέναι πᾶς ὀφείλει πιστὸς, ὡς ἡ τῆς θείας ἱερȣργίας. Absolvitur folio 327. *b*. De Theodoro Antidensi Episcopo vide Fabricium Bibl. græc. vol. 9. pag. 184.

VII. Fol. 345. Tit. ἐπιῤῥήματα τῶν ἀνθρώπων· διερμηνευμένα παρὰ κυρȣ̃ μιχαὴλ τȣ̃ ψελλȣ̃· εἰσὶ γὰρ ὠφέλιμα. Initium: ἦσε ϗ κλέπτης ϗ σκȣρὸς: — Κλέπτης μὲν ὁ ἀδὰμ· ὡς φαγεῖν ἀπὸ τȣ̃ φυτȣ̃ etc. Absolvitur fol. 350.

VIII. Fol. 351. Tit. εὐστρατίȣ νικαίας· τῇ δεσποίνᾳ κυρᾷ μαρίᾳ τῇ ἀλανήσῃ. Initium: περὶ βροντῶν ϗ ἀστραπῶν, ἠρώτησας κυρία ὅπως γίνονται.

IX. Fol. 361. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν θεοδώρȣ τȣ̃ ςȣδίτȣ, διδασκαλία χρονικὴ τῆς μονῆς τῶν στȣδίȣ· πολλαὶ γὰρ κατηχήσεις εἰσὶ τȣ̃ στȣδίτȣ· ἀλλ᾽ αὕτη λέγεται χρονικὴ κατήχησις. — Initium: ἀδελφοὶ ϗ πατέρες· νῦν ἐπιχειρῶ πᾶσιν ὑμῖν.

X. Fol. 364. Tit. ἑτέρα διδασκαλία χρονική· τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀναστασίȣ ἀρχιεπισκόπȣ (sic) σινᾶ ὄρȣς. Initium: ἀπὸ μὲν τῆς μεγάλης ἡμέρας τȣ̃ ἁγίȣ πάσχα.

XI. Fol. 364. Tit. γρηγορίȣ πατριάρχȣ ἀλεξανδρείας, ἐπιστολὴ διὰ στίχων ἰαμβικῶν, πρὸς θεόδωρον ἐπίσκοπον μεσοποταμίας τῆς συρίας· διὰ τὸ λύειν αὐτὸς, ὅλȣ τȣ̃ χρόνȣ τὰς ἑορτὰς τȣ̃ χριστȣ̃, τῆς θεοτόκȣ, ϗ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ϗ τȣ̃ προδρόμȣ· ϗ ἐσθίειν κρέας ἡνίκα ἐτύγχανεν δ᾽ ἢ ς᾽. ϗ ὁ αὐτȣ̃ κλῆρος ἀνενδοιάςως· διὸ ἔγραψεν πρὸς αὐτὸν ἐν συνόψει ὅτως. Initium: τεθαυμασμενῦν (sic), ϗ ξενίζομαι λίαν.

XII. Fol. 368. *b*. Tit. ✝ νεοφύτȣ πρεσβυτέρȣ μοναχȣ̃ ϗ ἐγκλείστȣ πρὸς τȣ̀ς ἀτακτȣ̃ντας ϗ λύοντας τὰ τῆς νηστείας· προοίμιον. Initium: καθόσον ἀξιέπαινόν τινα.

XIII. Fol. 372. Tit. περὶ τῶν ἑορτῶν ἐν αἷς ψάλλεται θεὸς κύριος· ϗ περὶ μεγάλων ἑορτῶν· ϗ μεσέων· ϗ μικρῶν. Initium: εἰδέναι χρὴ· ὅτι εἰς τρεῖς τάξεις. Hic enumerantur omnes festivitates a mense Septembri ad Augustum.

XIV. Fol. 373. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν θεοδώρȣ τȣ̃ στȣδίτȣ ἑρμηνεία τῆς θείας λειτȣργίας τῶν προηγιασμένων. — Initium: ἄκȣσον δή μοι τέκνον καλῶς.

XV. Fol. 375. Tit. ἐρωτήσεις τȣ̃ ἁγιοτάτȣ πατριάρχȣ ἀλεξανδρείας κυρȣ̃ μάρκȣ ϗ ἀποκρίσεις ἐπ᾽ αὐταῖς τȣ̃ ἁγιωτάτȣ πατριάρχȣ ἀντιοχείας κυρȣ̃ θεοδώρȣ τȣ̃ βαλσαμῶν· περὶ διαφόρων κεφαλαίων. — Initium: ὁ μὲν θεοπάτωρ ϗ προφήτης δαυίδ.

XVI. Fol. 393. Tit. ✝ ἰωάσαφ ἱεράρχȣ ϗ μεγάλȣ πρωτοσυγγέλȣ ἀποκρίσεις· πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ἃς ἠρώτησεν ὁ εὐλαβέστατος ἐν ἱερεῦσι κυρὸς γεώργιος ὁ δραζῖνος· πρὸς ὃν τὸ προοίμιον. Initium: ἀποδέχομαί σȣ τῆς σπȣδῆς.

XVII.

XVII. Fol. 400. Tit. *ἰωάννȣ μοναχȣ̃ τȣ̃ δαμασκηνȣ̃ περὶ δρακόντων*. — Initium: *ἐπεὶ δὲ κ̀ δράκοντας ἀναπλάττȣσιν μεταμορφȣμένȣς*. Est fragmentum.

XVIII. Fol. 400. *b*. Tit. *ἰωάννȣ τȣ̃ νηστευτȣ̃ κεφάλαιον, περὶ τῶν λεγόντων ὅτι μετὰ τὸν θάνατον ἀνίσταται τὸ τεθνηκὸν* (sic) *σῶμα, κ̀ ἑτέρȣς ἀνθρώπȣς ἐσθίει*. Initium: *ἤκȣσθέ* (sic) *μοι ἔν τισι τόποις κ̀ πόλεσι*.

XIX. Fol. 401. Tit. *νικηφόρȣ καλλίστȣ, ἑρμηνεία τȣ̃ κοντακίȣ· τȣ̃ οἴκȣ· κ̀ τȣ̃ ἐξαποστειλαρίȣ· πόθεν ȣ̈τως ἐκλήθησαν. ἠρωτήθη δὲ παρὰ τȣ̃ ὁσιωτάτȣ ἱερομονάχȣ κυρίλλȣ τȣ̃ ἀρχιμανδρίτȣ*. — Initium: *σοὶ μὲν ἀεὶ σπȣδή*. Explicit fol. 402. *b*.

XX. Fol. 402. Titulus: *βασιλεία νȣμεριανȣ̃*. Initium: *νȣμεριανὸς ἐβασίλευσεν*. Folio 405. incipit auctor loqui de imperatoribus Christianis. Tit. *ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς τῶν χριστιανῶν βασιλείας κ̀ περὶ κωνσταντίνȣ τȣ̃ μεγάλȣ*.

XXI. Fol. 408. *a*. Tit. *τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν νικηφόρȣ πατριάρχȣ κωνσταντινȣπόλεως χρονογραφικὸν ἐν συνόψει*. Initium: *ἀδὰμ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος*.

XXII. Fol. 415. Tit. *ἐζήγησις ὅθεν ἔφυ ἡ τῶν μανιχαίων κ̀ τῶν παυλικιανῶν αἵρεσις*. Initium: *σκυθιανός τὶς αἰγύπτιος τὴν ἀλεξανδρέων ᾤκει*. Explicit fol. 417. *a*. sic: *οἱ μανιχαῖοι ληρȣ̃σι τολμῶντες τοιαῦτα*: —

XXIII. Fol. 417. *a*. Tit. *τάξις γινομένη ἐπὶ τοῖς ἀπὸ μανιχαίων ἐπιστρέφȣσι πρὸς τὴν καθαρὰν κ̀ ἀληθῆ πίστιν ἡμῶν τῶν χριστιανῶν*. — Initium: *προηγȣμένως μὲν, ὁ προσιὼν τῇ ὀρθῇ πίστει*. Tum sequuntur aliæ *τάξεις* ad recipiendos in Ecclesiam conversos ab Ethnicismo, a Judaismo, *ἀπὸ τῶν σαρακηνῶν* ad fidem Catholicam.

XXIV. Fol. 422. *a*. Tit. *περὶ τῆς αἱρέσεως τῶν ἰακωβητῶν· κ̀ τῶν κατζιτζαρίων*. — Initium: *ὁ ἰάκωβος ȣ̈τος*.

XXV. Fol. 424. *b*. Tit. *ἐπιστολὴ β'. ἐκ τῶν τριῶν ἐπιστολῶν λέοντος ἀρχιεπισκόπȣ τȣ̃ βȣλγαρίας· περὶ ἀζύμων*. Initium: *εὐλογητὸς ὁ θεός*. Fol. 426. incipit: *τȣ̃ αὐτȣ̃ ἐπιστολὴ τρίτη περὶ ἀζύμων*. Initium: *ἀδελφοὶ μὴ παιδία γίνεσθαι*.

XXVI. Fol. 431. Tit. *περὶ προσφορῶν· προσευχῶν· λειτȣργιῶν· ἐλεημοσυνῶν· τῶν ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων ἀδελφῶν ἡμῶν τελȣμένων*. Initium: *ἔπρεπεν ὡς ἀληθῶς*.

XXVII. Fol. 433. Tit. *κλημέντιος ἐλαίῳ* (lege *ἐλέῳ*) *θεȣ̃· ὁ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης ἐλάχιστος πάπας κ̀ δȣ̃λος τῶν δȣ́λων τȣ̃ θεȣ̃. Τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐν κυρίῳ τέκνῳ κ̀ μητροπολίτῃ καλαβρίας κυρῷ βασιλείῳ*. Initium: *τὴν σταλεῖσαν ἡμῖν θεοφιλέστατε γραφήν σȣ ἀπέλαβα* (sic).

XXVIII.

XXVIII. Fol. 434. Tit. περὶ νηπίων πότε ϗ πῶς βαπτίζονται ἐρωτήματα ἐκκλησιαστικὰ πρὸς τὸν μητροπολίτην ῥωσίας. Initium: ἠρώτησας εἰς τὸ ἀρτιγενὲς παιδίον.

XXIX. Fol. 435. Tit. τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείȣ ἀρχιεπισκόπȣ καισαρείας καππαδοκίας ἱστορία μυσταγωγικὴ ϗ ἐκκλησιαστική. — Initium: ἐκκλησία ἐστὶ ναὸς θεȣ̃· τέμενος ἅγιον· οἶκος προσευχῆς.

XXX. Fol. 438. Tit. γρηγορίȣ ἐπισκόπȣ μεθώνης πρός τινα πρωτοϊερέα χανδάκȣ· περὶ ζητήματος τȣ̃ θείȣ βαπτίσματος. Initium: τιμιώτατε θεοφιλέστατε· χανδάκȣ κάστρȣ κρήτης.

XXXI. Fol. 439. Tit. ἱερεμίας ἐλέῳ θεȣ̃ ἀρχιεπίσκοπος κωνσταντινȣπόλεως νέας ῥώμης ϗ οἰκȣμενικὸς πατριάρχης. Initium: ὁσιώτατοι πνευματικοὶ ϗ θεοσεβέστατοι ἱερεῖς τῆς θεοσώστȣ νήσȣ κρήτης.

XXXII. Fol. 446. Tit. περὶ τῶν ἀζύμων· ϗ διάφορα χρησιμώτατα κατὰ διάλεξιν: — ὁ λατίνος. Initium: ἄζυμος ἦν ὁ παρὰ τȣ̃ κυρίȣ τοῖς ἀποστόλοις δοθεὶς ἄρτος. Explicit hic Dialogus fol. 451. *a*.

XXXIII. Fol. 451. *a*. Tit. εὐθυμίȣ τȣ̃ ζυγαβινȣ̃· ὅτι κατὰ τὴν μεγάλην πέμπτην ϗ τὸ νομικὸν πασχα ἐτέλεσεν ὁ χριστὸς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτȣ̃. — Initium: ὀψίας γενομένης.

XXXIV. Fol. 451. Tit. ἐπιστολὴ ἰωάννȣ μητροπολίτȣ κλαυδίας περὶ ἀζύμων ϗ πνικτῶν ϗ ἑτέρων. Initium: ἐπειδή σοι μαθεῖν ἔρως τιμιώτατε πάτερ.

XXXV. Fol. 460. Tit. τȣ̃ μοναχȣ̃ κυρȣ̃ ἰωάννȣ ϗ πρώτȣ τȣ̃ ὄρȣς τȣ̃ γάνȣ ἀντίθεσις μερικὴ εἰς τὴν ἐπιστολὴν τȣ̃ μεδιολάνων ἐπισκόπȣ. Initium: ἀλλ' ἡμεῖς μὲν etc. Omitto plura utpote futilia.

XXXVI. Fol. 472. Tit. πρὸς τὸν βενετίας τȣ̃ ἀντιοχείας: — τῷ σεβȣσμιωτάτῳ... ἀρχιεπισκόπῳ γρανδέσης ἤτοι ἀκυλΐας· πέτρος ἐλέῳ θεȣ̃ πατριάρχης θεȣπόλεος μεγάλης ἀντιοχείας. Initium: πολλῆς ἡμῖν εὐφροσύνης.

XXXVII. Fol. 479. incipiunt S. Joannis Damasceni Parallela. Tit. πρόλογος τῶν παραλλήλων. Initium: κτῆμα τίμιον ἡ ἀρετή. Absolvitur fol. 600. *b*. his verbis: ϗ κερδανεῖς τὰ πλείονα: Quæ in editione Veneta anni 1748. exstant pag. 730. tomi secundi. Notandum fol. 479. Prologi postrema verba esse: παρὰ τȣ̃ πνεύματος ῥηθησόμενα λόγια (vide editionem Venetam tom. 2. pag. 277, et 278). II. Puto codicem hunc illum esse, de quo Lequienus pag. 277. editionis Venetæ; quemque dicit esse Bibliothecæ Illustrissimi Archiepiscopi Philadelphiensis: nam pag. 279. Lequienus notat in margine Venetum codicem habere αὔ-

ξȣσα

ξεσα pro αὐξάνεσα, et hic codex ibi habet αὔξεσα: ac præterea aliqui codices ex Bibliotheca S. Georgii Græcorum Venetiis degentium, in Nanianam translati sunt. III. Lequieni editio pag. 296. habet: ἐπὶ τὰς ἑκάστε τέτων κατὰ στροφὴν κ̀ συντάξεις. Notat in margine Lequienus: *suspecta vox etc.* Sed legendum cum hoc codice: ἐπὶ τὰς ἑκάστε τέτων καταστρώσεις κ̀ συντάξεις. Et ibidem paulo post Lequienus edidit: ἐπ' αὐτῆς εἴσεται. Lequienus notat: *Forte*, ἐπ' αὐτῇ ἵσταται, vel ἔσεται. Sed codex hic: ἐπ' αὐτῇ κείσεται. Apparet ergo utilem fore laborem si quis Lequieni editionem cum hoc codice conferret.

XXXVIII. A folio 601. ad folium 678. continentur plus quam 57. opuscula ex Actis Concilii Ephesini Generalis deprompta. Singula vero extant apud Labbeum tom. 3.

XXXIX. Fol. 676. Tit. πίναξ σὺν θεῷ ἁγίῳ εἰς τὰ ἀπορέμενα τε̃ τυπικε̃. Post hunc indicem capitum 98. incipit opus. Titulus: μάρκῳ· ἁμαρτωλῷ ἱερομονάχῳ· σύνταγμα ποιηθὲν εἰς τὰ ἀπορέμενα τε̃ τυπικε̃. Μηνὶ σεπτεμβρίῳ ά. περὶ τῆς ἰνδίκτε κ̀ τε̃ ἁγίε συμεὼν· εἰ τυχῶσιν ἐν κυριακῇ. Incipit: χρὴ εἰδέναι ὅτι εἰ τύχοι ἡ πρώτη τε̃ σεπτεμβρίε μηνὸς etc. Explicit fol. 698. *b.*

XL. Fol. 700. *a.* Tit. ἐρωτήσεις διάφοραι πάνυ ὠφέλιμαι. Incipit: ἐρώτησις. Τίς ἐστι θεός; ἀπόκρισις. θεός ἐστιν· ἐσία νοερά. Deest finis hujus opusculi.

CCXXIX.

Codex chartaceus, in folio, exaratus seculo XVI, constans chartis 443.

I. Pag. 1. Tit. ἑρμηνεία τε̃ βαλσαμῶνος. Initium: ἐρωτηθεὶς ὁ ἅγιος περὶ τῶν πιστῶν γυναικῶν. Tum pag. 2. Tit. περὶ τῶν τῆς συγγενείας βαθμῶν· ἐκ τε̃ τρίτε βιβλίε τῶν ἰνστιτέτων. Deinde pag. eadem versa: ἔκθεσις ἁπλεστέρα κ̀ συντομωτέρα περὶ κεκωλυμένων κ̀ ἀκωλύτων γάμων· συντεθεῖσα παρὰ μανεὴλ τε̃ μεγάλε χαρτοφύλακος τῆς ἁγίας κ̀ σεβασμίας τε̃ θεε̃ μεγάλης ἐκκλησίας κ̀ ἐκδοθεῖσα ὁρισμῷ τε̃ παναγιωτάτε κ̀ οἰκεμενικε̃ πατριάρχε κυρε̃ ἱερεμίε. Initium: ἡ συγγένεια διαιρεῖται εἰς πέντε. Et pag. 6. Tit. τε̃ τιμιωτάτε μεγάλε ἐκκλησιάρχε τῆς ἁγιωτάτης τε̃ χριστε̃ μεγάλης ἐκκλησίας· διαίρεσις συγγενῶν κ̀ δήλωσις γάμων γινομένων κ̀ κεκωλυμένων. Initium: ἡ συγγένεια τρισσῶς νοεῖται. Pag. 11. Tit. ✝ πέτρε μοναχε̃ τε̃ δαμασκηνε̃. Est opusculum de virtutibus, et vitiis. Incipit: ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν λογισμῶν χειμαζόμενοι.

II.

II. Pag. 13. Incipit Jus Canonicum Matthæi Blastaris accurate exaratum ab amanuensi. Tit. ✝ σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον τῶν ἐμπεριειλημμένων πασῶν ὑποθέσεων τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις κανόσι· πονηθέν τε ἅμα καὶ συντεθὲν τῷ ἐν ἱερομονάχοις κυρῷ ματθαίῳ. Προθεωρία. Initium: τὸ τῶν ἱερῶν καὶ θείων χρῆμα κανόνων. Pag. 24. expliciunt prolegomena, et incipit opus ipsum, cui præmittuntur duo hi versus: ματθαῖος οἰκτρὸς ἀρετῆς πάσης ξένος Πίνακα τοῦτον ὠργάνωσε κανόνων. Sequitur index capitum, tum caput primum de Fide orthodoxa, pag. 29. Absolvitur pag. 172.

III. Pag. 172. Catalogus Episcopalium sedium quæ subjiciuntur Episcopo Constantinopolitano. Tit. ἔκθεσις τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως κυροῦ ἀνδρονίκου τρίτου τῶν παλαιολόγων: — Τάξις προκαθεδρίας μητροπόλεων etc. Initium: α'. ὁ καισαρείας. β'. ὁ ἐφέσου. Pag. 173. Tabula sequentis operis, quod incipit pag. 177, et collectio opusculorum, continens capita 149. Singulorum tituli recensentur in hac tabula, quæ absolvitur pag. 174. Inter ipsam tabulam, et opus inseruit nescio quis catalogum officiorum Ecclesiæ Constantinopolitanæ, ac deinde eorumdem explicationem. Officia numerantur 31, quorum primum est Magnus Œconomus, ultimus ὁ πριμμικήριος τῶν πατριαρχικῶν νοταρίων. Primum operis Caput sic inscribitur: τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ νηστευτοῦ διάφοροι διαφοραὶ καὶ διαθέσεις τῶν ἐξομολογουμένων κρυφία ἁμαρτημάτων etc. Postremum vero caput incipit pag. 439. et inscribitur: κεφάλαιον ρμθ': — νόμοι γεωργικοὶ κατ' ἐκλογὴν τοῦ τῆς θείας λήξεως ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως :. —

CCXXX.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus seculo XVI, constans chartis 156, mutilus in fine.

I. Pag. 1. Brevis tractatus de nuptiis prohibitis. Tit. περὶ τῶν κεκωλυμένων γάμων. Initium: ἡ συγγένεια γενικόν ἐστιν ὄνομα.

II. Pag. 9. Ordo, seu Ritus servandi cum quis tondetur, et cum induitur habitu monastico. Tit. ἀκολουθία εἰς ῥασωφόρον. — Initium: ἅγιε ἀγαθὲ· ὁ τοῦ ἀγαθοῦ πατρὸς υἱός.

III. Pag. 53. Opusculum manu recentiore exaratum, et sermone vernaculo scriptum de Confessione. Tit. περὶ ἐξομολογήσεως.

IV. Pag. 57. signata numero α. Tit. πρόχειρον κανονικὸν etc. ut Cod. CCXXXI. num. 1.

Codex

CCXXXI.

Codex chartaceus, in quarto, constans chartis 170, exaratus seculo XVI, aut XVII.

I. Continet Nomocanonem, capitibus 137. Tit. *νομοκάνωνον σὺν θεῷ ἁγίῳ*. Tum Tabula capitum: ac deinde titulus hic longior: *Πρόχειρον κανονικὸν ἀναγκαῖον εἰς τὸ λύειν κ̀ δεσμεῖν ἁμαρτημάτων ἀνθρώπων τὰς ἐξουσίαν εἰληφότας· ἔχον πᾶν εὐσύνοπτον συλλεγεῖν· ἀπό τε τῶν κανόνων τῶν ἁγίων ἀποστόλων· κ̀ τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων· κ̀ τοπικῶν· κ̀ ὁσίων θεοφόρων πατέρων ἰδίως· κ̀ τῶν μετὰ μέρος ἐκτιθέντων θείων νόμων· ὑπὸ τῶν ἀειμνήστων εὐσεβῶν βασιλέων· ἐπὶ τῆς βασιλείας ἰωάννου κ̀ ἀνδρονίκου τῶν παλαιολόγων ἐν ἔτει ͵ςωπζ΄ ἰνδικτ. β΄: Ἀπολογία ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ· περὶ ἧς αἰτίας συγκαταβατικώτερον τῶν ἄλλων δοκεῖ. κεφάλαιον α΄.* — Initium: *ὁ μὲν νηστευτὴς ἰωάννης.*

II. Pag. 144. Tit. *σχηματολόγιον· σὺν θεῷ ἁγίῳ· ἀμήν*, etc. Initium primæ orationis: *εὐχαριστοῦμέν σοι κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν.* Est nempe rituale, sive ritus servandi cum quis induitur habitu Monastico.

CCXXXII.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus anno 1629, constans chartis 359.

Primæ sex chartæ non sunt exaratæ. In sexta tamen leguntur hæc: ✝ *ἓν τῶν βιβλίων μακαρίου διακόνου τοῦ κυζίτζη κ̀ ἐκ χειρὸς αὐτοῦ γραφὲν ὅτε σπουδαῖος πρότερον ὑπῆρχον ἐν ἔτει ͵αχκθ΄ μηνὸς ἐλαφηβολιῶνος: οἱ ἀναγινώσκοντες μνείαν ποιεῖτέ μοι:* —

I. Pag. 7. (prima tamen codicis) Tit. *ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ· σύνοψις ὡραία ἀπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων τοῦ θείου νόμου τῶν ἁγίων πατέρων.* — Initium procemii: *ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων.* Post procemium pag. 8. Tit. *ἀρχὴ εἰς ἐξομολόγησιν.* Initium: *προσφέρει ὁ πνευματικὸς πατὴρ τὸν ἐξομολογηθῆναι μέλλοντα ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας εἰκόνος τοῦ κυρίου.*

II. Pag. 14. Tit. *συνοδικοὶ κανόνες κ̀ τῶν ἁγίων ἀποστόλων κ̀ τοῦ μεγάλου βασιλείου.* — Initium: *ὁ χειροτονῶν ὑπὲρ ἐνορίαν.* Post hanc Synopsim Canonum nonnulla adduntur, inter quæ pag. 44. legitur: *τὰ ἑπτὰ μυστήρια τῆς ἐκκλησίας: — ἱερωσύνη· βάπτισμα· κοινωνία· εὐχέλαιον· γάμος· σχῆμα μοναχοῦ· ἐξομολόγησις.*

 III.

III. Pag. 45. Canones Apostolici 85.

IV. Pag. 55. Tit. πίναξ σὺν θεῷ τῆς ψυχωφελȣ͂ς ταύτης βίβλȣ. Πρόλογος ἰωάννȣ τȣ͂ νηστευτȣ͂. Hæc tabula absolvitur pag. 66. Operis tit. τȣ͂ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ τȣ͂ νηστευτȣ͂ πατριάρχȣ κωνσταντινȣπόλεως πρόλογος εἰς τὴν ψυχωφελῆ ταύτην βίβλον. εὐλόγησον πάτερ. Initium: τῆς θείας ϗ παναγάθȣ τȣ͂ ὑπεραγάθȣ ϗ ἀληθινȣ͂ θεȣ͂ ϗ σωτῆρος ἡμῶν ἰησȣ͂ χριστȣ͂ μακαρίας χρηστότητος ϗ πάντοτε ϗ πανταχȣ͂ ϗ κατὰ πάντα εὐεργετέσης ἡμᾶς. Post proœmium incipit opus pag. 69. sic: α': — ἄρξομαι δὲ τῇ τȣ͂ ἀγαθȣ͂ Θεȣ͂ ὁδηγείᾳ ϗ συνεργείᾳ τὰς ποσότητας ϗ διάφορα εἴδη τῶν ἁμαρτημάτων. Absolvitur pag. 85. his verbis: τοῖς τοιȣ́τοις συναπολέσθαι μὴ βȣληθῶμεν· ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα τιμὴ κράτος... ἀμήν.

V. Pag. 85. Tit. τȣ͂ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ τȣ͂ νηστευτȣ͂· περὶ ἐξαγορεύσεως διαφοραὶ ϗ διαθέσεις τῶν ἐξομολογȣμένων ἀληθινὰ ϗ ἄπταιστοι πρὸς Θεὸν ϗ ὑπὸ θεῷ ϗ ἐκ θεȣ͂ διακρίσεως ὡς οἶμαι ὁ ταπεινός. — Initium: ὅτι δεῖ τὸν ἐξομολογȣ́μενον κρύφια πταίσματα ἄνθρωπον. Et paulo post alius titulus: περὶ τȣ͂ πῶς δεῖ ἐξομολογεῖσθαι. Initium: λαμβάνειν δεῖ τὸν ἐξομολογȣ́μενον ὁ τȣ͂τον ϗ τὰ αὐτȣ͂ ἀναδεχόμενος ἔμπροσθεν τȣ͂ θυσιαστηρίȣ.

VI. Pag. 100. In margine: νθ'. Titulus: περὶ δἰ ὧν αἰτιῶν συγκαταβατικώτερον τῶν ἁγίων πάντων ἐστὶν ἰωάννης ὁ νηστευτής. — Initium: ὁ μὲν νηστευτὴς ἰωάννης συγκαταβατικώτερος τῶν ἁγίων. Sequuntur alia capitula, aut fragmenta quæ omitto.

VII. Pag. 106. Tit. ἀποκρίσεις συνοδικαὶ ἐπὶ τȣ͂ ἁγιωτάτȣ πατριάρχȣ κωνσταντινȣπόλεως κυρȣ͂ Νικολάȣ πρὸς ἐρώτησιν τινῶν μοναχῶν ἔξω τῆς πόλεως ἀσκȣμένων. Initium: εἰ χρὴ μοναχὸς εἰσιέναι εἰς τὸ ἅγιον θυσιαστήριον.

VIII. Pag. 109. Collectio Canonum juxta ordinem 24. græcarum literarum. Auctor est Simeon Hieromonachus (vide codicem 238.) Præfigitur operi breve quoddam proœmium, seu titulus valde longus, qui incipit: τύπος κανόνων πατέρων νομογράφων· συνόδων σεπτῶν. In hoc autem proœmio versus finem legitur: τὰ σποράδην ὑπ' αὐτῶν ὁρισθέντα κατὰ καιρȣ̀ς εἰς ἓν ἡμεῖς συναθροῖσαι σπȣδάσαντες· ϗ ταῦτα διελόντες· συμεὼν ἱερομόναχος συντεθήκαμεν ἕνα ἕκαστον κανόνα τῶν αὐτῶν ἁγίων εἰς ἰσότητα τῶν. κδ'. στοιχείων. Titulus autem alter est: ἀρχὴ τῆς (sic) α' στοιχείȣ: — περὶ τῶν ἀρνηθέντων τὸν χριστὸν ἑκȣσίως ἢ διὰ φόβον ἢ διὰ τιμωρίας (sic) ἀνθρώπων· ἀποστόλων κανὼν ξβ'. Tum incipit canon primus hujus collectionis sic: εἴ τις κληρικὸς διὰ φόβον. Afferuntur in hac Collectione Canones e Synodis, ex Basilio,

silio, ex Nysseno, et ut alios prætercam, ex Theodoro Studita, ex Methodio Patriarcha Constantinopolitano, ex Niceta Heracleensi. Pag. 109. incipit litera β'. Et ita deinceps. Absolvitur hæc Collectio pag. 255. his verbis: ἑαυτὸν τῷ παρὰ τῆς ἑυδόμης (sic) συνόδȣ ἀναθεματισμῷ καθυποβάλλει ὡς χριστιανοκατήγορος. — Tum additur: τέλος· τῷ θεῷ χάρις ψυχωφελȣ̃ς ταύτης βίβλȣ τῆς κατὰ ἀλφάβητον τρίτȣ βιβλίȣ. εὔχεσθε οἱ ἀναγινώσκοντες κ̀ μέμνησθε τῷ γράψαντι ἰȣλλίῳ. 18. 1623.

IX. Pag. 263. altera Collectio Canonum, cuius auctor est Manuel Notarius Malaxus. Tit. βιβλίον γ' νομικὸν σὺν θεῷ ἁγίῳ ἐκ πολλῶν βιβλίων συλλελεγμένων εἰς πεζὴν φράσιν: — προοίμιον τȣ̃ παρόντος νομικȣ̃. — Incipit: Θησαυρὸς κεκρυμμένος κ̀ πηγὴ ἐσφραγισμένη, τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις ὡς φησὶν ἡ γραφή. τȣ̃το εἰδὼς ἐγὼ ὁ εὐτελὴς ἐβȣλήθην διὰ τὸ βαλεῖν πᾶσαν ἐλπίδα μȣ εἰς τὴν τȣ̃ ὑȣ̃ κ̀ θεȣ̃ λόγȣ μητέρα τὴν πανένδοξον κυρίαν ἡμῶν τὴν ἁγίαν θεοτόκον· διὰ τῆς ἱκεσίας τȣ̃ ἁγίȣ ἐνδόξȣ ἀποστόλȣ πρωτομάρτυρος κ̀ ἀρχιδιακόνȣ στεφάνȣ, ὅπως μὴ ἐάσω τὸν θησαυρὸν κεκρυμμένον· ȣ̓δὲ τὴν πηγὴν ἐσφραγισμένην, δηλονότι τὰ τῶν θείων νόμων κεφάλαια μετενεγκεῖν εἰς λέξιν ἁπλῆν· κ̀ ποιήσας ἐκλογὴν ἐκ πάντων τῶν ἐκκρίτων κ̀ ἀναγκαίων κανόνων τῶν θείων ἱερῶν ἀποστόλων κ̀ τῶν ἁγίων συνόδων τῶν θεοφόρων πατέρων κ̀ ἑτέρων ἁγιωτάτων ἀρχιερέων· κ̀ τινῶν νεαρῶν βασιλικῶν νόμων· ἔτι δὲ κ̀ ἑτέρων ὅσοι μετ' ἐπιμελείας συνέγραψαν· κ̀ ἐκδȣ̃ναι αὐτȣ̀ς κεφαλαιωδῶς ὑμῖν τοῖς φιλομαθέσιν ȣ̓ κατὰ γλῶτταν ἑλλάδα ἀλλὰ φράσιν κοινήν. διὸ μηδεὶς ὑμῶν· ἀξιῶ· ὅσοι τȣτὶ τὸ βιβλίον προθύμως ἀναχεῖρας κατέχειν βȣ́λεσθε· εἰς κατηγορίαν ἐμοὶ τῷ ἐλαχίστῳ κ̀ ἀμαθεῖ μὴ βάλληται· τῷ τὰ καλῶς ἔχοντα κ̀ ἐν φράσει ἀκριβεῖ εὑρισκόμενα εἰς ἁπλῆν λέξιν βαλεῖν βȣληθέντα. οἶδα γὰρ ἀκριβῶς ὡς τινες τῶν πρὸ ἡμῶν κ̀ τῶν νῦν εἰρισκομένων· τȣ̃το πεποιήκασιν ὃ κ̀ ἡμᾶς εἰς τȣ̃το κινηθῆναι ἠνάγκασεν ἀλλ' οἱ ἀναγινώσκοντες τȣ́των τὴν χωρηγίαν μὴ ὑστερήσητε δέομαι τοῖς πλεῖστα κοπιάσασι περὶ τȣ́των, κ̀ ἱδρῶσι πολλοῖς περιχυθῶσιν, ὥστε εἰς λέξιν ἁπλῆν ταῦτα πάντα μεταβαλεῖν. ὃς δὲ βȣ́λεται εὑρεῖν τὰ τȣ̃ λεχθέντος βιβλίȣ κεφάλαια τὸν ἐπ' αὐτῷ γινόμενον πίνακα μετ' ἐπιμελείας ἀναγινωσκέτω κ̀ ȣ̔́τω ῥαδίως γενήσεται ὑμῖν τὸ ἀμφισβητȣ́μενον. ἔῤῥωσθε: —

Ἤνυσται αὕτη ἡ βίβλος et cetera ut Codice 234. Sequitur tabula, in qua recensentur capita 203. Opus ipsum lingua græca vulgari scriptum incipit pag. 270.

CCXXXIII.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus anno Domini 1695. Corcyræ. Constat paginis primum 62. nullo numero signatis, tum aliis 187, quarum prima signatur numero θ', idest IX, postrema numero ϡϥε, idest 195.

Bibliopegus multas chartas extra proprium locum posuit. Pagina quæ nunc est 25, debet esse prima: in ea exstat hic titulus: νόμιμον ἐκλελεγμένον ἐκ διαφόρων βιβλίων κ̀ ἀπὸ τὴν (sic) θείαν κ̀ ἱερὰν γραφήν· συντεθὲν παρὰ τȣ̃ λογιωτάτȣ κυρίȣ ἰωάννȣ τȣ̃ τρȣλινȣ̃, τȣ̃ κρητός, κ̀ πνευματικȣ̃ πατρὸς ἡμῶν. Incipit opus sic: ὁ θέλων σωθῆναι, κ̀ εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας ἐλθεῖν, χρὴ ἑαυτὸν τῷ κυρίῳ ὑποταγῆναι: — ἰώβ. κεφ'. κζ'. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τὸν κύριον σωθήσονται. Σειράχ· κεφ'. θ'. Μετὰ σοφῶν συμβȣλεύȣ etc. Continentur fortasse hic duo Nomocanones, etsi videri possit unus. At sive unus sit sive duo, illud certum est prius hic occurrere Nomocanonem, in quo non servatur literarum ordo, sive Alphabeticus: tum alium sequi, in quo omnia digesta sunt ordine Alphabetico ab Alpha usque ad ω. Contextus est liber a Joanne Trulino Cretensi, cujus non meminit Fabricius, ex testimoniis Sacræ Scripturæ, SS. Patrum, Conciliorum, Legum civilium, Novellarum Justiniani, Leonis Sapientis, Constantini et Alexii, Nomocanonis Photii, Balsamonis, Zonaræ, Sisinnii, Xiphilini, Constantini Harmenopuli, Juris Græcoromani, quod hic vocatur ἀνατολικὸς νόμος, et aliorum. Opus est ineditum, sed haud scio an quidquam habeat, quod non exstet in Photii nomocanone, in Jure Græco-Romano Leunclavii, in Basilicis Fabrotti, et Meermannii, in Antonio Augustino, Struvio, aliisque.

CCXXXIV.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus seculo XVII, constans chartis 280.

In ultima pagina hæc adnotavit librarius: ἐτελειώθη τω παρῶν ὁμιμω· διὰ χειρὸς ἐμȣ̃ ἀνθείμȣ ἱερωμωνάχου καὶ πνευματικοῦ πατρὸς τȣ̃ μαρίνȣ ἐν χῶρας ζαρνάτας· ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκȣ οἰκονομίας τȣ̃ κυρίȣ κ̀ θεȣ̃ κ̀ σωτῆρος ἡμων ἰησȣ̃ χριστȣ̃ ͵αχιέ μηνὶ ὠκτώβριος ἡμέρα ε ἰνδικτίωνι ιγ'.

Con-

Continet *Nomimum*, seu Nomocanonem Manuelis Notarii Malaxi, scriptum lingua græca vulgari. Procemium hanc habet inscriptionem: *τοῖς ἁπανταχοῦ εὑρισκομένοις χριστιανοῖς λαοῖς ἱερωμένοις τε καὶ λαοικοῖς ἐν κυρίῳ χαίροντε.* — Incipit: *θησαυρὸς κεκρυμμένος καὶ πηγὴ ἐσφαγισμένη, τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις, ὡς φησιν ἡ θεία γραφή· τοῦτο εἰδὼν ἐγὼν ὁ ευτελής.* In fine procemii pag. 2. hæc leguntur: *ἥνυσται αὕτη ἡ βίβλος μετὰ πολλοῦ μόχθου, ἐνταῦθα ἐν τῇ περιφήμῳ ἁγιωτάτῃ μητροπόλει τῶν ἑπταπύλων θηβῶν, ἥτις ἐστὶν ὁ ναὸς τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ πρωτομάρτυρος στεφάνου· ἐπὶ τοῦ καλῶς καὶ θεαρέστως ταύτην ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανιερωτάτου καὶ θεοτιμίτου μητροπολίτου· ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης βοιωτίας καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος τοῦ σίδης· κυροῦ ἰωάσαφ· οὗ οἱ γεννήτορες, εὐγενέστατοι, θεοφιλεῖς, ἐλεήμονες, καὶ ἱερεῖς τίμιοι καὶ εὐσεβέστατοι· μακρῆς τούτου τὸ ἐπώνυμων· καὶ ἡ ἐπίγειος πατρὶς αὐτοῦ· ἡ θεοφύλακτος νῆσος ζακίνθου· παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἐλαχίστου δούλου αὐτοῦ· μανουὴλ νοταρίου τοῦ μαλαξοῦ, υἱοῦ τοῦ πρώην τιμιωτάτου οἰκονόμου τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως ναυπλοίου καὶ ἄργους· τοῦ ἐν ἱερεῦσι κυροῦ δημητρίου: — ἐν ἔτει ͵ζρκγ'. ἰνδικτ. ιγ' ἀπὸ κτίσεως κόσμου· ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· ͵αχιδ': μαρτίῳ ε.* In Cod. 232. sic notatur annus: *ἐν ἔτει ͵ζοά ἰνδ. ς' ἀπὸ κτ. κόσμου· ἀπὸ δὲ χριστοῦ· ͵αφξβ'. μαρτίῳ ε.* Sequitur Tabula capitum: *πίναξ σὺν θεῷ τοῦ παρώντος νομίμου.* Et pag. 27. incipit Nomocanon. Vide Fabricium Bibl. gr. vol. X. pag. 519.

CCXXXV.

Codex chartaceus, in quarto, constans chartis 224, scriptus seculo XVII, mutilus initio, et in fine.

Continet Canonum collectionem in capitula divisam. Capitulum tertium incipit pagina 1, olim 3. Titulus est: *περὶ τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχῆς: — γρηγορίου νύσσης.* Initium: *ὁ τοίνυν μέγας τῆς νύσσης γρηγόριος.* Postremum quod superest capitulum, est 205. *περὶ τῶν χειροτονούντων κληρικὸν ἑτέρας ἐνορίας.* Incipit: *ὁ νδ' τῆς ἐν καρθαγένῃ συνόδου κανών.*

CCXXXVI.

Codex chartaceus, in octavo, scriptus seculo XVII, constans chartis 13. nullo numero signatis, tum aliis 476.

I. Primis tredecim paginis continetur index omnium Synodorum: deinde tabula Operis cujusdam Canonicum Jus complectentis, et in titulos (τίτλες) quatuordecim divisi.

II. Pag. ά. Tit. κανόνες τῶν ἁγίων κ̀ πανευφήμων ἀποστόλων διὰ κλήμεντος· λόγοι ὁμȣ πέ. Post canones Apostolicos sequuntur Canones Nicæni, et aliarum synodorum, tum Basilii, Timothei Alexandrini, Joannis Jejunatoris, Nicetæ Metropolitæ Heracleensis, Nicolai Patriarchæ Constantinopolitani, Theodori Studitæ, Petri Chartophylacis Magnæ Ecclesiæ, ac demum Cabasilæ Episcopi Dyrrachii Canones.

III. Pag. 158. Selecta fragmenta, quæ Sacerdos aliquis in suum usum congessit. Magna istorum pars ex Patericis, aut Geronticis desumpta est.

CCXXXVII.

Codex charteus, in quarto, constans chartis 99, exaratus seculo XVII.

Continet Capitula Canonica mixobarbaro sermone. Primus titulus est: περὶ πῶς γράφεται τὸ διαζύγιον ὅταν ὁ ἄνδρας κατηγορέισι τὴν γυναῖκα τȣ ὅτι μοιχεύεται καὶ δεν τῆς το ἀποδειξη κ̀ θέλη ἡ γυναικα να χορισι ἐξ αὐτȣ· κεφάλαιον ρκέ. Initium: προκαθημένȣ τȣ πανιερωτάτȣ μητροπολίτȣ.

CCXXXVIII.

Codex chartaceus, in octavo, seculi XVII, constans chartis 162. scriptis, mutilus in fine.

Continet collectionem Canonum. Auctor est Simeon Scholarius Hieromonachus. Hujus collectionis meminit Lambecius, item ut auctoris. Vide codicem 232.

I. Pag. 1. Index capitum. Titulus: πίναξ ἐπέχων τὰ τȣ νόμȣ κεφάλαια κατὰ ἀλφάβητον. Initium: περὶ τῶν ἀρνηθέντων τὸν χριστὸν ἑκȣσίως ἢ ἀκȣσίως, κεφάλαια ζ': —

II.

II. Pag. 12. Breve prooemium, idem fere ac illud quod exstat codice 232. Heic tamen ita incipit: *κανόνες συντεθέντες παρὰ τῶν ἁγίων· κ̀ ἐνδόξων κ̀ πανευφήμων ἀποστόλων κ̀ τῶν ἁγίων ἑπτὰ κ̀ οἰκȣμενικῶν συνόδων*. Incipit opus, ut codice 232.

CCXXXIX.

Codex chartaceus, in quarto, mutilus initio, et in fine, exaratus seculo XVII, constans chartis 147.

I. Pag. 1. Capitula Canonica. Priora tria exciderunt, postremum est 83, sequentia desunt.

II. Pag. 33. Opus inscriptum *κατάνυξις*, continens triginta duos sermones Ethicos, auctore Philareto Hieromonacho. Tit. tabulæ: *πίναξ πέφυκα τῆς παρȣ́σης πυκτίδος· Κλῆσιν τε κατάνυξιν ἥπερ ἐκφέρει*. Post duos hosce iambos: *λόγοι διάφοροι· περιέχοντες τὰς τῶν παθῶν πάντων κατηγορίας... συγγραφέντες παρὰ φιλαρέτȣ τάχα κ̀ ἱερομονάχȣ, ἀνδρὸς παναθλίȣ κ̀ ἁμαρτωλȣ̃· πρὸς τὴν ἐμαυτȣ̃ ψυχὴν, ἑκάστης κατηγορίας τὸν ταλανισμὸν ἀναφέροντος ἐν κεφαλαίοις τριάκοντα κ̀ δυσὶ· καθὼς ὑποτέτακται*. Alter titulus post indicem: + *αὕτη ἡ βίβλος ὀνομάζεται κατάνυξις*. — Primus *λόγος* inscribitur: *περὶ τȣ̃ δεῖν πάντοτε τῶν οἰκείων ἁμαρτιῶν τὴν ἐξομολόγησιν ποιεῖσθαι* etc. Incipit: *ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ*. Postremi septemdecim *λόγοι* desiderantur.

HISTORICI.

CCXL.

Codex charteus, constans nunc foliis 233, scriptus seculo XV, mutilus initio, et in fine.

I. A folio 1. olim 19. ad 213um continet Annales ineleganter ab auctore compositos, et a librario mendose exaratos. Prima quæ supersunt verba sunt... *τύνθη εἰς τὴν ἀλεξάνδρειαν πᾶσα γνώμη κ̀ ἐπιστήμη σοφῶν διδασκάλων*. Hoc loco loquitur de regibus Ægyptiorum: in sequentibus de rebus Hebræorum, Romanorum, *ρώμηλȣ* (sic), *σερβίȣ*, *ταρκινίȣ* etc. Julii Cæsaris, Octa-

Octaviani, et aliorum Imperatorum usque ad Nicephorum Botoniatem: reliqua vero exciderunt. De Botoniate sic loquitur fol. 252: παραλαβὼν δὲ ἔτος τὴν βασιλείαν, ἐλησμόνησε τὸ πολυχρόνιον αὐτȣ̃ γῆρας· κ̀ συνηρμώθη μετὰ τῆς γυναικὸς τȣ̃ μιχαὴλ νέαν ȣ̃σαν ὁ παλαιὸς κ̀ πεπολιωμένος· τὸν δὲ μιχαὴλ ἐποίησε μοναχὸν etc.

II. Postremis 20. foliis manu recentiore exaratis est Opusculum titulo carens contra Judæos, quibus probat auctor Messiæ adventum. Sunt et alia, haud mentione tamen digna.

CCXLI.

Codicis bombycini fragmentum, constans foliis octo scriptis seculo XV.

Continebat codex Chronicon Monasterii S. Theodori. Prima quæ supersunt verba, sunt: θείας κ̀ ȣ̓χ εὕρισκον κ̀ ἐγένετο τότε ἐρημία πολλή, τότε ἠπόρησε κ̀ τὸ μοναστήριον τȣ̃το τὸ ὁποῖον κ̀ ποταπὸν, κ̀ ἀπὸ τȣ̀ς ἄρχοντας ἐκείνȣς τȣ̀ς μονεμβασιώτας. Cyrillus Martinius, græcæ linguæ peritus, fragmentum hocce in linguam Italicam anno 1759. convertit, et sic inscripsit: *Frammento d' una Cronichetta di Cerigo, riguardante il Monastero di S. Teodoro, e scritta sulla fine del secolo XV.*

CCXLII.

Codex chartaceus, in quarto, mutilus initio, et in fine, scriptus seculo XVI. Desunt initio tres quaterniones chartis octo constantes. Postremus qui superest, signatus est numero λθ', *i. XXXIX.*

Continet Epitomen Chronici ab incerto auctore scriptam, aut in vernaculum græcorum sermonem conversam. Incipiebat, ut puto, Chronicon ab orbe condito: nunc, quum sit mutilus, codex incipit a regibus Persarum, et Hebræorum, tum transit ad reges Romanorum, et Græcorum, percurrens demum Historiam Byzantinam. Quousque progrederetur, ignoro: hic codex desinit in Constantino Duca, et Romano Diogene. Ubi loqui incipit de Constantino Magno, res gestas per annos digerit, numerans eos ab Adamo, a Christi ortu, et ab Imperatoris cujusque regni exordio. Obiter memorat concilia, miracu-

la,

la, Sanctorum martyria, vitasque Pontificum Romanorum, Patriarcharum, Sanctorum Patrum, et Hæreticorum.

CCXLIII.

Codex initio mutilus, charteus, tetraptychus, exaratus seculo XVI, constans chartis 114. Desunt initio duæ chartæ.

Continet compendium quoddam historiæ veteris Testamenti ab Adamo usque ad Saulem. Priora capita in quibus agebatur de Adamo, Eva, et Abele, carent initio. Primum caput integrum inscribitur: περὶ τȣ̃ λάμεχ. Incipit: ἐγεννήθη δὲ λάμεχ ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτȣ̃· ἔλαβεν δὲ χάριν παρὰ θεȣ̃ αὐτȣ̃ τοξεύειν εὐστοχώτατα· τυφλὸς γὰρ ὢν ἀπέκτεινεν οἷον ἐλάφȣς....

CCXLIV.

Codex charteus, tetraptychus, sive in quarto, constans chartis 217, scriptus, et iconismis ornatus seculo XVI, et aliqua ex parte seculo XVII. Exaratus est a duobus, quorum primus Georgius Clontza, orthographiæ plane ignarus, veterum librariorum characteres imitari conatur, et pag. 204, ubi codex quodammodo absolvitur, hos versiculos rubris literis scripsit: γεωργίȣ χεὶρ κλόντζα, τάδεγέγράφει. Ο᾽ δ᾽ αὖ λαβὼν μέμνησο κἀμοῦ προφρόνως. — *Libri possessor fuit Joannes Trulinus Diaconus Cretensis, qui pag. 1. iterumque pag. 2. scripsit in margine:* ἐκ τῶν τȣ̃ ἰωάννȣ ἱεροδιακόνȣ τρουλινȣ̃ τȣ̃ κρητός. *Vide Cod. XXIX.*

Innumerabiles fere hoc in codice sunt iconismi, seu picturæ a laboriosissimo homine calamo et atramento confectæ: vix enim ulla est pagina, quæ duas, aut tres, aut quatuor non habeat. Scriptor vero, a pictore alius, ut equidem conjicio, græcus homo fuit, Cretensis puta, aut Zacynthius, aut Corcyræus, sed Venetiis, aut Patavii aliquamdiu commoratus: præsertim cum in iconismo paginæ 21. literis plerisque latinis adscripserit, *Mane Thetel* φανὲς. Marcellus Oretti Bononiensis vir clarissimus, et integerrimus, et acerrimi in dignoscendis picturis judicii, tantaque hisce in rebus eruditione præditus ut nemo fortasse ipsum nostra ætate in Pictorum, et Picturarum historia superet, cum Codicem hunc nuper emptum, ac Venetiis Bononiam hoc anno 1783. allatum, meo rogatu inspexisset, hujusmodi de illo judi-

cium tulit, non deesse quidem homini eam quam dicunt *Inventionem*, sed desiderari rectam delineationem quam appellant *il disegno*, in prioribus potissimum iconismis usque ad dimidium circiter librum: quin etiam suspicatur, picturarum auctorem fuisse Dalmatam, nempe Natalem Bonifazio Sebenicensem, qui Sixto quinto Pontifice Romæ fuit.

Venio ad opus, quod Codice continetur, si tamen opus nuncupari potest plurimarum rerum indigesta farrago, historias, fabulas, nugas, inepta demum, vana, ac futilia vaticinia complectens. Titulus pag. 1. est: τȣ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν μεθοδίȣ ἐπισκόπȣ πατάρων λόγος ἠκριβωμένος περὶ τὰς βασιλείας τῶν ἐθνῶν. i. e. *S. Patris nostri Methodii Episcopi Patarensis Sermo accuratus de regnis Gentium*. Apage fabulas. Ne unum quidem Sancti hujus Martyris verbum extat in codice. Confundit ipsum imperitus græculus cum juniore Methodio Episcopo Constantinopolitano, cui nonnullæ *Revelationes* tribuuntur: de quo lege quæ scripsit Fabricius Vol. 5. Bibl. Græcæ pag. 258. ac Vol. 6. pag. 365. Utrum tamen vel junioris hujus Methodii sint ulla ex iis quæ habet codex, dubito.

Post titulum, quem attuli, incipit statim opus eadem plane ratione ac si scholium aliquod auctor scriberet, nempe ita: ἰστέον ὅτι ἐξελθόντες ὅ τε ἀδὰμ ϗ ἡ εὔα ἐκ τȣ̃ παραδείσȣ παρθένοι ἐτύγχανον· ἐν δὲ τῷ τριακοστῷ χρόνῳ τῆς ἐξόδȣ αὐτῶν ἐκ τȣ̃ παραδείσȣ, τέτοκεν καϊν τὸν πρωτότοκον· ϗ τὴν ἀδελφὴν αὐτȣ̃ καλμάναν. Quis unquam alius Calmanam hancce Caini sororem memoravit? Sequitur primus iconismus, in quo tres Angeli, Adam et Eva e Paradiso ejecti, Adamus terram bipalio vertens, Eva infantem in sinu gestans, Cainus, et plura animalia exhibentur. In adversa prioris chartæ facie nihil extat aliud. In aversa autem facie hæc leguntur: ϗ μετὰ τριάκοντα ἔτη ἐγέννησε τὸν ἄβελ σὺν τῇ δεβόρρᾳ τῇ ἀδελφῇ αὐτȣ̃: tum sequitur secundus iconismus: post quem rursus legas pauca verba, quibus subjicitur tertia pictura. Altera pagina ex paucissimis una est, quæ nullam habent picturam, sed duntaxat οἶκον quemdam, seu preces quibus Adamus post lapsum, Dei misericordiam implorasse ponitur. Hæc speciminis instar descripsisse sufficiat.

Nunc totum librum tres in partes dividere licet. Prior a pag. 1. ad 29am ea complectitur quæ ab Adami lapsu ad Domini adventum contigere. Altera pars usque ad pag. 150am pervenit ad annum Domini 1590. In hac pseudomethodii, et Leonis Sapientis Imperatoris inania, ac forsan supposititia vaticinia

cinia rebus, quæ hoc temporis spatio evenerunt, applicare voluisse videtur. Quin etiam audet divina Danielis, Ezechielis, et Jeremiæ oracula ad suas ineptias trahere. Methodium tamen illum pag. tantum 79. nominat, ubi hæc leguntur: *αἰνίγματα συγγραφέντα μυθογραφικῶς παρὰ τȣ̃ εὐσεβεστάτȣ βασιλέως κυρȣ̃ λέοντος τȣ̃ σοφȣ̃· καὶ ἐξηγηθέντα παρὰ τȣ̃ εὐσεβεστάτȣ μεθοδίȣ ἀρχιεπισκόπȣ πατάρων*. Tertia demum libri pars a pag. 151. ad finem codicis frivola vaticinia continet de futuris regnis, nempe de *Electo et ignoto Rege;* de Rege *pacifico*, ejusque ingressu in Cæsaream, tum in Jerusalem, qua in urbe *regnum tradet Deo et Patri;* de quatuor hujus filiis crudelibus; de Rege *Conò*; de Rege *Argyro*, qui Gabaonem expugnabit, Romam perget, atque orientalem Ecclesiam cum occidentali conciliabit, ac Romæ morietur; de Maria alienigena, quæ ab Austro veniet, ac in Heptalopho, nim. in septicolli urbe regnatura est; de rege Dan; quo regnante Antichristus ex detestabili Virgine orietur; ac demum de ipso Antichristo, de Mundi fine, et de extremo judicio.

In prima parte insulsa haud pauca legere licet, ac fabulosa: cuiusmodi sunt quæ de Alexandri matre Chuseth in Æthiopiam reversa, p. 35 extant; de Byza Byzantii conditore; de Phol rege Æthiopum, et Byzantiæ cuiusdam patre; de hac ipsa puella, nomine Byzantia, Romuli uxore, ex quo tres suscepit filios, Romulum, Urbanum, et Claudium. In tertia parte nihil est non contemnendum, nonnullis exceptis quæ e sacris libris deprompta sunt. Secunda vero pars etsi plurima contineat inutilia, aliqua tamen etiam habet non spernenda. De Mahumete a pag. 38. ad 50am agitur. Pag. 57. Synodus Jerosolymitana describitur anno Mundi 6344, mense Aprili, Indictione XIV. celebrata sub impio Theophilo Imperatore, ad quam tres Patriarchæ, 185. Episcopi, 17. Hegumeni, et 1153. Monachi convenisse dicuntur. Pag. 59. pingitur Papa, et Dux Venetiarum sub his verbis: *ὁ πάπας καὶ ὁ πρίντζιπες ἐκράτησαν τὴν κωνσταντινȣ́πολιν, ἔτη-νή*: ibidem vero pictus conspicitur Michael Palæologus, et Synodus Florentina, adscriptis hisce verbis: *εἰς ἔτος ,ς϶ό. ἡ ὀγδόη σύνοδος ὅπȣ ἐγίνετον εἰς τὴν φιορέντζα*. Pag. 60. picti conspiciuntur Antiochus, Cyrus, Pius Papa, nempe secundus, Raphael Volaterranus, Nicolaus Secundinus, Franciscus Philelphus (*ὁ φραντζέσκος ὁ φιλέλφος*), Sabellicus (*ὁ ζαμπέλικος*), Jovius (*ὁ γιόβιος*). Pag. 64. pingitur Benedictus XI. Pag. 66. Clemens VI. Pag. 86. extant versiculi Leoni Sapient

adscripti. Pag. 104. Legatus Ducis Mediolani exhibetur a Baiazeto Sultano auxilia petens, et sub eorum imaginibus legitur: *ὅταν ἦλθε ὁ ἰμπασαδῶρος τȣ̃ δȣκὸς τȣ̃ μιλὰν· ἔμπροσθεν τȣ̃ βασιλέως μπαϊσίτ· ζητῶντας τὴν βοήθειαν καὶ ἔδωκέν την καθῶς ἐπρομετάρισεν*. Pag. 109. quidam Persa pseudopropheta, nomine Ismael, novam legem Baiazeto regnante prædicans, et victoria ab illo impostore relata. Pag. 113. Sultanus Selim regia corona donatus, et sub effigie hæc verba: *στούτη ἡ κορωνατζιὸν τȣ̃ βασιλέως τȣ̃ σελὴμ· ἔγινεν τὴν ἡμέραν τὴν ἰδίαν εἰς τὴν ἰταλίαν ὁ πόλεμος ὁ μεγάλος· κ̀ εἰς τὴν ῥαβέναν* etc. Pag. 119. Caroli V, et Solimani effigies, qui una eademque die *coronati* dicuntur. Supra ipsas legitur: *ἐδῶ ἐκορωναρισθήκασι ἐτούτοι οἱ δύο μεγαλώτατοι βασιλεῖς, εἰς μίαν ἡμέραν*. Sub eisdem vero: *ὁ βασιλεὺς κάρλο κίντο ἰνπερατόρ = ὁ βασιλεὺς κωνςαντινȣπόλεως σουλαϊμάνης*. Pag. 129. sub imagine Sultani Selim exscribitur eius epistola ad Venetorum Remp. Tit. *κόποια* (sic) *εὐγαλμένη ἀπὸ τὴν γραφὴν πεμπαμένην ἀπὸ τὸν σολτὰν σελὴμ... μὲ ἕνα τζαούσην εἰς τὴν ἀφεντίαν τῆς βενετίας*. Inscriptio: *σολτὰν σελὴμ, βασιλεὺς κωνσταντινȣπόλεως· ἀφρικείας· ἀσίας· τραπεζοντίας* etc. Incipit: *εἰς ἐσᾶς τȣ̀ς ἀδίκȣς ντεφενσόρȣς καὶ οὐζουρπαδόρȣς*. Pag. 130. conspicitur Dux Venetiarum throno insidens, Senatores assidentes, Legatus Selimi stans et prædictam epistolam per Interpretem stantem legens. Supra picturam vero legitur: *τὸ ἐκλαμπρώτατον κονσέγιον τῆς βενετίας, ὅταν ἐπρεζεντάρισεν ὁ τζαούσης τὴν ὄπισθεν γεγραμμένην γραφὴν* etc. Pag. 134. *processio* pingitur facta in Festo Corporis Domini, cum capta est Rhetymna. Supra picturam hæc sunt: *ἐδῶ θέλει ἡ μεγαλωτάτη προπζεσιὸν τȣ̃ κόρπο ντε κρίστο· εἰς τὴν ὁποῖαν ἡμέραν ἐκείνην, ἤσωσεν εἰς τὴν σέδα ἡ ἀρμάδα τȣ́ρκικη· ἡ ὁποῖα ἔκαψε τὸ ῥέθεμνος· κ̀ ὅλα τὰ παραθαλάσσια*. Pag. 143. effigies Jacobi Foscarini Venetorum exercituum ducis, qui dicitur in navem ascendisse *ἀπὸ τὰ χανία· νὰ πάγει εἰς τὴν βενετίαν· ἐφάνη ἐτȣ̃το τὸ ἄστρον ὅπȣ τὸ ὀνομάσασι κομέτα· εἰς ͵αφος´ μηνὶ νοεμβρίῳ· ή. εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς ἁγίας παρασκευῆς*. Cometes autem hicce anni 1556. pingitur pag. insequenti. Demum ut alia omittam, pag. 1?6. extat imago Paschalis Ciconiæ Ducis Cretæ sub hoc titulo: *ὁ ἐκλαμπρώτατος ἀφέντης πασκὰλ τζηγόνιας δοὺξ κρήτης*. Auctor vero ipsum summis extollit laudibus, ac Venetias reversum Ducem postea Venetiarum electum narrat, et cum scribebat, adhuc fuisse, anno Domini 1590, die 4. Februarii: *μὲ τὴν πρώτην ὀκαζιὸν ὅπȣ ἔλαχεν· τὸν ἐψηφήσασι πρίντζηπε· κ̀ εἶναι ἕως τὴν σήμερον ὅπȣ ἐγὼ γράφω, εἰς τȣ̀ς ͵αφϙ´, μηνὶ φευρȣαρίῳ, δ´.*

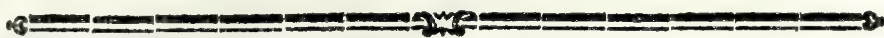
Ex

Ex vocabulis, quæ scriptor e Veneta dialecto in suam transfert, eum Venetiis aliquando fuisse conjeci. Huiusmodi sunt, ὀκαζιὸν *ocasiòn*; προτζεσιὸν *prozessiòn*; κονσέγιο *conseio*, nempe Senatus; φριὒλ *friùl*, i. e. Forum Julii; ἀρμάδα, i. e. exercitus; πρίντζηπε *prinzipe*, i. e. *Princeps*; et alia id genus græcæ linguæ monstra.

CCXLV.

Codex recens, diptychus, sive in folio.

Continet Indicem codicum græcorum nescio cuius bibliothecæ. Incipit a libris Theologicis sic: θηκαρᾶ ὕμνοι καὶ εὐχαί.

MEDICI.

CCXLVI.

Codex membraneus, tetraptychus, scriptus partim seculo X, partim XIII, partim etiam XV, constans membranis 174.

I. Pag. 1. Commentarius in Aphorismos Hippocratis, sed valde mutilus. In tergo primæ membranæ incipit secunda primi aphorismi pars (quæ tamen in codice vocatur secundus aphorismus) sic: β': — δεῖ δὲ οὐ μόνον ἑωυτὸν et cetera usque ad τὰ ἔξωθεν. Commentarius vero hujus incipit: οὗτος συμβουλευτικός ἐστιν ὁ ἀφορισμὸς ἤγουν προτρεπτικὸς· φησὶ γάρ· δεῖ τὸν ἰατρὸν etc. Quæ prima ac vetusta manu exarata sunt, incipiunt pag. 15. ita: καὶ μάλιστα οἱ πρὸς τὸν χειμῶνα πλησιάζοντες. Pag. 30. absolvitur sexta sectio sic: ἀπὸ τῆς κοιλότητος: — τέλος τοῦ ἕκτου τμήματος. Tum: ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ἑβδόμου τμήματος: — ἐν τοῖς ὀξέσι νοσήμασι, ψύξις ἀκρωτηρίων κακόν: — ἐνταῦθα περὶ ἐπιγενομένων διαλέγεται. Pag. 38. absolvitur opus sic: τὸ γὰρ ἐναντίον τοῦ ἐναντίου πάντως ἴαμα: — τέλος σὺν Θεῷ τῆς συνόψεως τῶν σχολίων· τῶν ἱπποκράτους ἀφορισμῶν. — Videndum an auctor sit Theophilus. Lege Fabricium Bibl. gr. vol. 12. p. 649.

II. Pag. 39. Tit. ✝ γαληνοῦ περὶ χρείας καὶ ἐνεργείας. Initium: ἐνέργεια μὲν οὖν.

III.

III. Pag. 40. Tit. ✝ θεοφίλȣ· περὶ τῆς τȣ̃ ἀνθρώπȣ κατασκευῆς. βιβλίον α΄. Initium: ὅτι μὲν ȣ̃ν πάντα τὰ ζῶα τετράποδα. Pag. 82. βιβλίον πέμπτον incipit his verbis quæ in Fabricii editione vol. 12. Bibl. gr. pag. 883. desiderantur: περὶ μὲν ȣ̃ν τῆς κατασκευῆς τȣ̃ ἐγκεφάλȣ κ̀ τῶν ἐν αὐτῷ μηνίγγων ἔτι τε τῆς κεφαλῆς κ̀ τῶν τȣ̃ προσώπȣ μορίων ἁπάντων ὁ πρὸ τȣ̃δε λόγος αὐτάρκως ἐξηγήσατο· ἅμα κ̀ περὶ πασῶν τῶν αἰσθήσεων· περὶ δὲ τȣ̃ νωτιαίȣ μυελȣ̃ etc. ut apud Fabricium. Absolvitur pag. 98. his verbis: ὡς τὸ μὲν ἄῤῥεν αὐτῶν· τὸ δὲ θῆλυ γίνοιτο· κ̀ περὶ μὲν τȣ́των ὧδε ἔχει. —

IV. Pag. 98. Tit. ✝ ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν ȣ̓́ρων ἀπὸ φωνῆς θεοφίλȣ. Initium: τὴν περὶ τῆς τῶν ȣ̓́ρων διαφορᾶς πραγματείαν πολλοὶ τῶν ἀρχαίων ἰατρῶν ἐπεχείρησαν γράψαι. A pag. 98. codex alia manu multo elegantiore scriptus est usque ad paginam 152. Videntur autem scripta hæc a librario seculi XI. Absolvitur pag. 114. ita: ἐκ πάσης προαιρέσεως μανθάνειν. Ex hoc etiam codice apparet fraus Albani Torini, qui dedita opera Theophilum interpolavit, Christi nomen (proh nefas) delens. Lege Fabricium vol. 12. bibl. gr. pag. 651.

V. Pag. 114. Tit. ✝ τȣ̃ αὐτȣ̃ περὶ διαχωρημάτων. Initium: ἐπειδὴ τὰς διαθέσεις. Explicit pag. 124. his verbis: ἐπικαλȣ́μενον χριστὸν τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἡμῶν· εἰς τȣ̀ς αἰῶνας ἀμήν: —

VI. Pag. 125. Tit. ✝ θεοφίλȣ· βα.... (fort. βασιλικȣ̃) πρωτοσπαθαρίȣ· κ̀ ἀρχιατρȣ̃· περὶ τῶν σφυγμῶν. Initium: ὅτι μὲν δύο κοιλίαι τῆς καρδίας εἰσίν. Hoc opus græce nondum editum fuit. Vide Fabricium loco citato. Absolvitur pag. 143. sic: κ̀ τὰς διαφορὰς αὐτῶν. αὐτῷ ἡ δόξα ἀεὶ (nempe τῷ χριστῷ).

VII. Pag. 143. Tit. ✝ γαληνȣ̃ περὶ αἰτίας παθῶν. Inc. αἰτία παθῶν πρώτη μέν. Post paginam 152. quæ sequuntur, manu multo recentiore, nempe seculi XIV. scripta sunt usque ad finem codicis.

VIII. Pag. 154. Tit. ἀρχὴ τȣ̃ σφυγμικαρίȣ. Initium: τῶν ἀρτηρίων ἡ κίνησις.

IX. Pag. 160. Tit. περὶ τȣ̃ ὄντος· ȣ̓σίας τε· κ̀ συμβεβηκότος. — Initium: τὸ ὂν, κοινὸν τὸ ὄνομά ἐστιν πάντων τῶν ὄντων.

CCXLVII.

Codex charteus, tetraptychus, scriptus anno mundi 6885, Christi 1377, constans chartis 163.

Fuit

Fuit olim Methodii Patriarchæ: nam pag. 7. in margine hæc adnotata sunt: καὶ τȣ̃το ἐκ τῶν τȣ̃ μεθοδίȣ πατριάρχȣ. Novissime autem hæc alia initio: *me li diede il Papà della Madonna di Casopo alle Castrades*.

I. Primæ quatuor paginæ multo recentiores sunt reliquo codice. Continent hoc opusculum: ἱεροφίλȣ σοφιστȣ̃ περὶ τροφῶν κύκλος ποίοις δεῖ χρῆσθαι ἑκάστῳ μηνὶ κ̀ ὁποίων ἀπέχεσθαι: — μὴν ἰαννȣάριος. — Incip. ἁρμόζει ἀπὸ κοίτης λαμβάνειν οἶνον γλυκύν. Est perfectum: continet enim duodecim menses. Vide Fabricium vol. XII. Bibl. græcæ pag. 781.

II. Pag. 5. Tit. φωτίȣ φιλοσόφȣ στιχηρὰ κ̀ κανόνες· ποιηθέντα κ̀ δοθέντα τῷ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ, κυρῷ ἰωάννῃ. περὶ μεθόδȣ ὑελίων· στιχηρὰ ἦχος ά: Τῶν ȣ̓ρανίων ταγμάτων. Incipit: τῶν ἀσθενῶν ὑελία μάθε τρισκαίδεκα· τὸ μὲν λευκὸν τὸ πρῶτον.

III. Pag. 7. Libellus de Pulsibus. Deest titulus. Incipit: ὁ στόμαχος ἢ κατὰ ποιότητα τρέπει τȣ̀ς σφυγμȣ̀ς.

IV. Pag. 9. Tit. + νεοφύτȣ μοναχȣ̃ προδρομηνȣ̃, πρόχειρος κ̀ χρήσιμος σαφήνεια κ̀ συλλογὴ κατὰ στοιχεῖον περὶ βοτανῶν κ̀ ἄλλων παντοίων εἰδῶν θεραπευτικῶν. Incipit: ἀμάρακον. Absolvitur pag. 14. ubi amanuensis hæc addidit: ὦ χριστὲ βοήθει μοι τῷ σῷ δȣ́λῳ ἰωάννῃ τῷ ἀβραμίῳ. Eadem verba scripsit idem pag. 21. post opusculum quod sequitur.

V. Pag. 14. Tit. περὶ ȣ̓ρων πραγματεία ἀρίστη τȣ̃ σοφωτάτȣ παρὰ μὲν ἰνδοῖς ἀλλῆ· παρ' ἰταλοῖς δὲ ἀβιτζιάνȣ (nempe Avicennæ). Alter titulus: περὶ τȣ̃ ἐπιπολάζοντος ὕδατος. Incipit: τὸ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν φαινόμενον ὕδωρ. Vide Fabricium vol. XII. Bibl. græcæ pag. 637. Post paginam 21. sequuntur plura excerpta ex Hippocrate, et Galeno de urinis.

VI. Pag. 26. Tit. + τȣ̃ σοφωτάτȣ κ̀ λογιωτάτȣ, βασιλικȣ̃ ἰατρȣ̃, κυροῦ ζαχαρίου, τȣ̃ ἀκτουαρίου. — Tum sequitur opus Actuarii, qui a Fabricio vol. XII. pag. 636. dicitur non Zacharias, sed Zachariæ filius. Opus ipsum apud Fabricium habet hunc titulum: σύνταγμα περὶ ȣ̓ρων, seu *libri septem de Urinis*. Editum est latine, sed non græce. Heic post allatum titulum sequuntur capitula duo et viginti libri primi, quorum primum est hoc: ά. ὅτι χρήσιμος ἡ ἐκ τῶν ȣ̓ρων ἐπίσκεψις. Post indicem capitum incipit liber primus sic: πάλαι μὲν ἴσως φιλοτιμίας ἔργον τιθέμενος περὶ ἐκείνȣς μᾶλλον ἀναστρέφεσθαι τῶν λόγων οἱ τὴν χάριν τῇ ἀναγνώσει συγκαταπαύȣσι διενοȣ́μην τι πράττειν προθυμίας ἄξιον· ἐπὶ δ' ἐμαυτὸν τοῖς ἄλλοις παιδευόμενον ἔγνων ἐπὶ κενῷ σπȣδάζοντα, ἀφεκτέον τὲ εἶναι τοιαύτης λόγων σπȣδῆς, ἐνόμισα δεῖν· κἀκεῖνα

μᾶλ-

μᾶλλον εἴ τις δύναμις γράφειν σπȣδάζειν, ὅσα ἂν ϗ τισιν ἑτέροις γραφέντα λυσιτελέσει. Pag. 41. incipiunt capitula libri secundi sic: ταῦτα ἔνεστιν ἐν τῷ πρώτω περὶ διαγνώσεως ȣ̓́ρων λόγῳ. Et pag. 52. τάδε ἔνεισιν ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ διαγνώσεως ȣ̓́ρων λόγω. Et pag. 64. τάδε ἔνεισιν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ αἰτίας ȣ̓́ρων λόγῳ. Et pag. 79. τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ αἰτίας ȣ̓́ρων λόγῳ. Et pag. 95. τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ προγνώσεως ȣ̓́ρων λόγῳ. Et pag. 107. τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ περὶ προγνώσεως ȣ̓́ρων δευτέρῳ λόγῳ. Absolvitur totum opus pag. 117. ubi amanuensis hæc subjicit: + ἡ παρȣ̃σα βίβλος ἐτελειώθη διὰ χειρὸς ἐμȣ̃ ἰωάννȣ τȣ̃ ἀβραμίȣ· ἔτȣς ͵ϛωπέ μηνὶ σεπτεβρίῳ ἰνδικτίωνος ιέ.

VII. Pag. 118. fragmenta de Phlebotomia desumpta ex Hippocrate, Galeno, Paulo Ægineta, e libro Syriaco (ἐκ συριακȣ̃ βιβλίȣ).

VIII. Pag. 125. Tit. ἐκ τῶν τȣ̃ ἁρποκρατίωνος τȣ̃ ἀλεξανδρέως περὶ φυσικῶν δυνάμεων etc. ut infra. Absolvitur pag. 137. his verbis: πάλιν δὲ μαινίδα ὀπτὴν δȣ̀ς φαγεῖν θεραπεύσεις. —

IX. Pag. 137. Tit. ἕτερον περὶ βοτανῶν κατὰ στοιχεῖον ἐκ τȣ̃ ἀετίȣ. — Initium: ἀργεμόνη βοτάνη, ῥίζαν ἔχȣσα τὸ μέγεθος ἴσον (sic) ἐλαίας.

X. Pag. 139. Sequuntur plura ordine alphabetico de animalibus. Ac primo περὶ πτηνῶν. secundo περὶ ζώων τετραπόδων. tertio περὶ ζώων ἐνύδρων.

XI. Pag. 150. Tit. + ἑρμȣ̃ τȣ̃ τρισμεγίστȣ πρὸς ἀσκληπιὸν περὶ βοτανῶν τῶν ἀστέρων. Incipit: πρώτη βοτάνη ἥλιος προσαγορευομένη, κιχώριον. Absolvitur pag. 154. ubi additur oratio sic inscripta: εὐχὴ λεγομένη ἐπὶ τῇ συγκομιδῇ ἑκάστης βοτάνης. Et incipiens: παντοκράτορ κύριε δημιȣργὲ πάσης κτίσεως.

XII. Pag. 154. Tit. ἑρμȣ̃ τȣ̃ τρισμεγίστȣ πρὸς ἀσκληπιὸν, ἡ λεγομένη, ἱερὰ βίβλος. Incipit: τῶν ἐν τοῖς ζωδίοις λϛ' δεκανῶν.

XIII. Pag. 157. Tit. βίβλος ..... τȣ̃ τρισμεγίστȣ ἑρμȣ̃ κατὰ μαθηματικὴν ἐπιστήμην ϗ φυσικὴν ἀπόῤῥοιαν τῶν ἄστρων ἐκδοθεῖσα πρὸς τὸν μαθητὴν αὐτȣ̃ ἀσκληπιὸν περὶ βοτανῶν τῶν δώδεκα ζωδίων. — Incipit: κριȣ̃, ἐλελίσφακον· ταύρȣ, περιστερεὼν ὀρθή.

Specimen Excerptorum ex Harpocrationis opere *de viribus naturalibus* etc. placet heic subjungere ex pag. 125.

Ἐκ τῶν τȣ̃ ἁρποκρατίωνος τȣ̃ ἀλεξανδρέως περὶ φυσικῶν δυνάμεων ζώων τε φυτῶν ϗ λίθων, ἃ ἔγραψε πρὸς τὴν ἰδίαν θυγατέρα· παραλειφθέντων ὑφ' ἡμῶν, ὅσα ἐν αὐτοῖς εὕρηνται ἀπεμφαίνοντα· ϗ μὴ προσήκοντα τῇ καθ' ἡμᾶς εὐσεβείᾳ· ἤγȣν ὅσα δι' ἐπῳδῶν ἢ χαρακτήρων ἀποτελȣ̃νται· ϗ ὅσα τῶν ἀποτελεσμάτων αἰσχρά τε εἰσὶ

ϗ τῇ

κ, τῇ τῆς ψυχῆς καταστάσει λυμαίνονται· ἔκκεινται δὲ κατὰ στοιχεῖον· ἑκάστε στοιχεῖε, βοτάνην περιέχοντος· ζῶον τὲ πτηνὸν κ, ἔνυδρον· ἔτι τὲ λίθον συμπαθεῦντα ἀλλήλοις: — ἀρχὴ τε̃ Α.

Α'μπελος λευκὴ, ἥτις κ, βρυωνία λέγεται. Α'ετὸς πτηνόν. Α'ετὸς ἰχθύς. Α'ετίτης λίθος. Η' λευκὴ ἄμπελος ἡ κ, πρώτη λεγομένη, θαυμαστή ἐστι βοτάνη. Ο' δὲ ἀετὸς τὸ πτηνὸν, βασιλεὺς ὑπάρχει τῶν ὀρνέων πάντων. Ο' δὲ ἀετίτης λίθος, ἔγγειος ἐστὶ κ, κτυπῶν· κἂν γὰρ εἰς μικρότατον τέμης αὐτὸν κ, πρὸς τὸ ἓς σαλεύων θῇς αὐτὸν, ἀκέσεις κωδωνίζοντος. Ο' δὲ ἀετὸς ἰχθὺς, ἀλέπιδός ἐςι παρόμοιος ἱέρακι· μελανότερος μέντοι· ἐοικὼς κατὰ πάντα τρυγόνι. Αἱ δὲ δυνάμεις αὐτῶν εἰσὶ τοιαῦται· τῆς βοτάνης ἡ ῥίζα περιαπτομένη τραχήλῳ, σπαστικὲς κ, ἐπιληπτικὲς ἴαται· τῶν δὲ φύλλων ὁ χυλὸς ὅσον κύαθος εἷς δοθεὶς τινὶ, δυσεντερίᾳ περιειλημμένῳ, ἴαται τὴν νόσον· ὁμοίως δὲ κ, αἱμοχύτες· ὑγιὴς δέ τις ὢν κ, βελόμενος πολλῷ οἴνῳ χρήσασθαι, κ, μὴ μεθυσθῆναι, ἀπὸ τε̃ χυλε̃ τῶν φύλλων ἐγγίαν ά μετὰ ὄξες ἴσε τῷ χυλῷ νῆστις πιὼν, ἀμέθυσος ἔςαι· ὡς μηδὲ γινώσκειν ὅτι πίνει. Ε'ὰν δὲ κ, τὸν λίθον τὸν ἐν τῇ κεφαλῇ τε̃ ἰχθύος μετὰ ἀκρατείας πίῃ, οὐ μεθύσει ὁ πίνων τὸ σύνολον κἂν ὅσον οἶνον πίῃ· γίγαρτον δ' ἐκ τῶν πεπατημένων βοτρύων λειωθὲν μετὰ βραχέος τε̃ προειρημένε λίθε, κ, διδόμενον ἐν ποτῷ, ἐντατικὸν γίνεται κ, ἀφροδισιαστικόν· οἶνος δὲ λευκὸς κοτύλαι Γ'. μετὰ βλαστῶν τῆς βοτάνης λ' κ, ῥε̃ βυρσοδεψικε̃ ἐγκίων γ'· ἑψόμενα ἕως ἓ μία γένηται κοτύλη· δυσεντερίας λειεντερίας τὲ κ, ὅσα τοιαῦτα παύει πινόμενος· τὸ δὲ ἀπόζεμα τῶν φύλλων μετὰ μέλιτος ὀλίγε πινόμενον, παντοῖα πάθη περὶ τὸ κῶλον συνιστάμενα παύει· ἐὰν δὲ κ, βραχὺ τε̃ λίθε μίξῃς, ἐκέτι γενήσεται τοιε̃τόν τι πάθος. γυναικός ἐγώ ποτε εἶδον ὀστέα τεθλασμένα κ, ἐθαύμασα· ἔτε γὰρ χεῖρα (sic) ἐκείνης κ, ἡ σάρξ ἐσέσηπτο· ἔμελλεν δὲ κ, τὰ λοιπὰ ταύτης ὀστέα βρωσθῆναι· ἐπεὶ δ' ἔμαθον κέ ἐτῶν εἶναι τὴν γυναῖκα ταύτην, τῇ τοιαύτῃ βοτάνῃ χρησάμενος, ὑγιῆ ἐποίησα. ποίει γε̃ν κ, σὺ ἔτως· τῶν δὲ φύλλων τῆς βοτάνης τὸν χυλὸν ἴσον οἴνῳ λευκῷ μίξας· κ, τὲς τῷ πάσχοντι τὸ κῶλον ὥστε πιεῖν ἐπὶ ἡμέρας ζ', ἰάσῃ τὸ πάθος. Ο' δὲ ἀετίτης λίθος περιαπτόμενος, κ, ὁ ἰχθὺς ἐσθιόμενος, τὸ αὐτὸ ποιεῖ· πρὸς δὲ τὰς μυρμηκίας τὰς ἐν ὅλῳ τῷ σώματι, ἢ τὰς ἐν μέρει γινομένας· ἢ κ, ἀκροχορδόνας, τῆς ἀμπέλε κλήματα καύσας, τὸ ἐκ τῶν κλημάτων ἐξερχόμενον ὑγρὸν καιόμενον περιχρίσας, ὠφελήσεις· τὸ αὐτὸ ποιεῖ δὲ κ, πινόμενον· εὐθέως γὰρ πᾶσαι πεσεν̃ται. ὁμοίως κ, ἡ τε̃ ἀετε̃ κόπρος περιχριομένη, τὸ αὐτὸ ποιεῖ· κ, ὁ λίθος δὲ ὡσαύτως περιαπτόμενος· κ, τὸ τε̃ ἰχθύος στέαρ διαχριόμενον· πρὸς δὲ τὰς σηπεδόνας τῶν οὔλων κ, τῶν μυλῶν· κ, τὰς ἐν ὅλῳ τῷ σώματι γινομένας σήψεις· κ, ἕλκη σηπεδονικὰ ἢ νεμόμε-

μόμενα, τ8 χυλ8 τῶν φύλλων ὀγγίας κ'. στυπτηρίας ὀγγίαν α'. καλακάνθης, α'. μάννης κοτυλην α'. ταῦτα λειώσας κ̀ ξηράνας, ἐπίπασσε· τ8το γὰρ καθαίρει κ̀ ἀναπληροῖ· κ̀ ἀναστέλλει τὸ ἐπιφερόμενον ῥεῦμα.

CCXLVIII.

Codex chartaceus, tetraptychus, in fine mutilus, constans chartis scriptis 26, exaratus seculo XV. parum emendate.

Continet nonnulla Hippocratis opuscula.

I. Pag. 1. Tit. ἱπποκράτ8ς περὶ ἐνυπνίων. Initium: ὁκόσα τῶν ἐνυπνίων.

II. Pag. 7. Tit. ἱπποκράτ8ς περὶ κρισίμων. Inc. μέγα κέρδος.

III. Pag. 10. Tit. ἱπποκράτ8ς περὶ ὄψιος. Incipit: αἱ ὄψιες. Desunt plura.

IV. Pag. 11. Tit. ἱπποκράτ8ς περὶ ἀέρων· ὑδάτων· τόπων. Incipit: ἰητρικὴν ὅστις β8λεται.

V. Pag. 19. Tit. ἱπποκράτ8ς περὶ γονῆς. Incipit: νόμος μὲν πάντα.

VI. Pag. 22. Tit. ἱπποκράτ8ς περὶ ἐπικυήσεως. Incipit: ὁκόταν ἐπικυΐσκηται.

CCXLIX.

Codex charteus, diptychus, exaratus seculo XVI, constans chartis scriptis 139.

Continet Galeni, et Erotiani quædam.

I. Pag. 1. scripta. Tit. γαλην8 εἰς τὸ πρῶτον τῶν ἐπιδημιῶν ὑπόμνημα α'. Deerat initium in codice quo usus est amanuensis. Nunc prima verba sunt:..... μόνον προγνώσεων τὰς γινομένας νόσ8ς ἐν ἑκάςῃ τῶν καταστάσεων. Absolvitur his verbis: τῶν ἔνδον τ8 περιτοναί8 μορίων: τέλος: —

II. Pag. 106. Tit. ἐρωτιαν8 τῶν παρ' ἱπποκράτ8ς λέξεων συναγωγή: — Initium: τὴν ἱπποκράτ8ς πραγματείαν ἀρχιατρὲ ἀνδρόμαχε. Vide Fabricium vol. 4. Bibl. gr. pag. 571.

III. Pag. 123. Tit. γαλην8 τῶν ἱπποκράτ8ς γλωσσῶν ἐξήγησις. Initium: τὰς παρ' ἱπποκράτει γλώσσας ὦ τεῦθρα β8ληθέντι.

Codex

CCL.

Codex chartens, tetraptychus, mutilus, exaratus seculo XVI, constans nunc chartis 180. Constabat, cum erat integer, chartis 203, ut patet ex Indice.

I. Pag. 1. De hominis natura *Syntagma* quoddam, ut vocatur ab incerto collectore. Deest titulus. Initium: ✝ ἡμεῖς δὲ περὶ φύσεως ἀνθρώπυ φυσιολογεῖσθαι ἀρχόμενοι ὐ καινόν τι ἀφ' ἑαυτῶν ἐπινοῦμεν· ἀλλὰ σύντομον καὶ ἀνελλιπῆ πραγματείας ὑπόθεσιν ἐκθέσθαι τοῖς φιλοπόνοις ϗ φιλομαθέσι βυλόμενος. Et post multa: τὰ ὖν διεσπαρμένα ἐν ταῖς τύτων βίβλοις ἐγκείμενα αὐτὸς ἐκλαβὼν, τὸ παρὸν ὡς ἑνὸν συνεστησάμην σύνταγμα. Tum sequitur hic titulus: πόνημα ὡς ἐν συνόθει (lego συνόψει) περὶ φύσεως ἀνθρώπυ ἐξερανισθὲν ϗ συντεθὲν ἔκ τε σωκρατικῆς (vel σωκράτυς) φιλοσοφικῆς βίβλυ· ἔκ τε τῶν καθ' ἡμᾶς ἱερῶν ϗ θείων· οἷον· τῦ μεγάλυ βασιλείυ· γρηγορίυ τῦ θεολόγυ· ϗ νύσσης· χρυσοστόμυ· ϗ κυρίλλυ. Absolvitur hoc opusculum pag. 20.

II. Quæ sequuntur ad Medicinam pertinent. Post paginam 22. videntur deesse plura. Pag. 25. Titulus: περὶ φλεβοτομίας. Initium: οἱ πρῶτοι ϗ κυριώτατοι σκοποὶ τῆς φλεβοτομίας. Pag. 26. Tit. ἀετίυ ἀμητινῦ περὶ τροφῶν δυνάμεων. Pag. 27. Tit. συμεὼν μαγίστρυ φιλοσόφυ προοίμιον περὶ τροφῶν δυνάμεων. Initium: πολλῶν ϗ λογίων ὦ μέγιστε βασιλεῦ ὐχ ἑλλήνων μόνον· ἀλλὰ ϗ περσῶν ϗ ἀγαρηνῶν ϗ ἰνδῶν περὶ τροφῶν δυνάμεως συγγραψαμένων. Post hoc proœmium agitur sequentibus capitibus de pharmacis ordine alphabetico. 1. περὶ ἀνήθυ. 2. ανθεμὶς ἢ χαμαίμηλον. 3. ἀκαλήφη ἢ κνίδη. 4. περὶ ἀγαρικῦ. 5. περὶ ἀδιάντυ. 6. περὶ αἴρας. 7. περὶ ἀμμωνιακῦ. 8. περὶ ἀνδράχνης. 9. περὶ ἀλόης. 10. ἀμπελόπρασσον. 11. περὶ ἀγρώςεως. 12. περὶ ἀριστολοχίας. 13. ἀνδράφαξις. 14. περὶ ἀχράδων. 15. περὶ ἀδιάντυ. 16. περὶ ἀειζώυ. 17. περὶ αἰγιλωπος. Tum sequitur litera β. Cujus tituli: 1. περὶ βερικόκκων. 2. βάλανος μυρεψικὴ ἣν μυροβάλανον ὀνομάζυσι. 3. τὸ βάλσαμον (pag. 30). 4. βλισκύνιν. 5. βλίτα. 6. βυλαύστιον. Tum sequitur litera γ, cujus tituli sunt. 1. γάλα. 2. τὸ γιγίδιον. 3. τὸ γάρρον. 4. γογγύλη ϗ ῥέφανος. Tum litera δ'. 1. τὰ δαμασκηνά. 2. δύκταμον. 3. οἱ δαῦκοι· λέγονται ϗ στάφυλοι. Tum. ἐλαῖαι. Ubi. 1. ῥοδίνυ σκευασία. 2. σκευασία κηρωτῆς ῥοδίνυ. 3. χαμαιμήλινον. 4. ἀνήθινον. 5. κρίνινον ἢ σύσινον ἢ λίρινον. 6. ἔλαιον τήλινον. 7. ἀμυγδάλινον ἔλαιον. 8. τὸ καρύινον. 9. τὸ δάφνινον. 10. τὸ σησάμινον. 11. τὸ σχίνινον. Tum litera E. 1. ἐλελίσφα-

λίσφακον. 2. ἐλλέβορος. 3. ἔμπετρον ἢ ἐπίπετρον. 4. ἐπιθύμιον. 5. εὔζωμον. 6. εὐπατόριον. 7. οἱ ἐρέβυνθοι. Litera H. 1. τὸ ἡδύοσμον. 2. ἠρύγγιον. Litera θ. 1. ὁ θύμος. 2. θαψία. Litera I. 1. ἰτέα. Litera K. 1. κανάβεως ὁ καρπός. 2. κόστος. 3. κισσὸς. 4. τὰ κάρυα. 5. καρκίνοι ἤτοι πάγουροι. 6. κωνάρια ἤτοι στρόβυλοι. 1. οἱ λάθυροι. 2. λαψάνη. 3. λάπαθον. 4. λειχήν. 5. λινόζωστις. 6. τὸ λίβανον. 1. μορεά. 2. ὁ μίκων, ἤτοι κωδία. 3. τὸ μέλι. 4. τὸ μαζιζάνιον. 5. ἡ μαστίχη. 1. νάρκισσος. 2. νάρθηξ. 3. νάπυ. 1. ἡ ξυλαλόη. 2. ὁ ξυφίας. 3. ξυλοκέρατα. 1. ὀστρακόδερμα πάντα. 2. ὄρυζα. 3. οἶνος. 4. περὶ ὄξους. 5. ὀρίγανος. 6. ὄροβος. 7. οὖβα καὶ μέσπιλα. 8. ὄρχις ἢ κυνὸς ὄρχις. 1. ὁ πέπων. 2. ὁ σαρακηνὸς πέπων. 3. παγκράτιον. 4. παλλιοῦρος. 5. πεντάφυλλον. 6. πέπλιον. 7. πίτυος φλοιὸς. 8. πλάτανος. 9. πτέρις. 10. πύρεθρον. 11. πολύγονον. 12. πίσσα. 13. πολυπόδιον. 14. πτελεά. 15. πιτυίδες. 16. πευκέδανον. 17. πέπερι. 18. πιστάκια. 1. τὰ ῥοδάκινα. 2. τὸ ῥόδον. 3. ῥητίναι. 4. αἱ ῥοιαὶ. Omitto reliqua. Absolvitur hoc opusculum, ordine alphabetico digestum, pag. 59, ubi additur vox: τέλος.

III. Pag. 68. Tit. τὸ πρὸς κωνσταντῖνον τὸν πορφυρογέννητον. Initium: καὶ τοῦτο τῆς σῆς προνοίας ἔργον καὶ μεγαλοφυοῦς ἐπινοίας καὶ φιλανθρωπότατον ἐπίταγμα κωνσταντῖνε θειότατε καὶ μέγιστε αὐτοκράτορ. In hoc tractatu de cibis agitur, primum generatim: tum pag. 73. singillatim ordine alphabetico. Ubi sermo est de asparagis pag. 73. auctor manifestat se Constantinopoli scribere, ubi asparagos antea ignotos fuisse ait.

IV. Pag. 83. Tit. ἰατρικὸν σὺν θεῷ ἁγίῳ περιέχον πᾶσαν ὑπόθεσιν νόσου καὶ ἰατρείας· καὶ ἀντιδότων καὶ ἐμπλάστρων· πρὸς τὸν αὐτὸν πορφυρογέννητον βασιλέα. Initium: τὰς προσταχθείσας σοι ἐπιτομὰς παρὰ τῆς σῆς θειότητος ἐκ θεοῦ αὐτοκράτου περὶ τῆς τῶν ἰατρικῶν θεωρημάτων συναγωγῆς. Secunda pars hujus operis, sive συντάγματος, ut illud vocat auctor pag. 113, incipit eadem pag. 113. Inseritur vero pag. 120. ἐπιστολὴ ἱπποκράτους· ἄλλως δὲ διοκλέους πρὸς πτολεμαῖον βασιλέα: quæ incipit: ἐπειδή σοι συμβαίνει μουσικώτατε βασιλεῦ πάντων γεγονέναι καὶ πλεῖστον χρόνον βεβιωκέναι· φιλοσοφίας τε πάσης ἔμπειρον εἶναι· ἐντυγχάνειν καὶ τοῖς μαθηματικοῖς. Ubi desinat hoc opus, nescio: fortasse absolvitur pag. 129.

V. Pag. 129. Tit. παύλου ἰατροῦ ἁπλαῖ θεραπεῖαι. Initium: ἄβρωτα διατηρεῖ ἀπὸ σκωλήκων καὶ μυῶν βιβλία καὶ ἱμάτια τοῖς κιβωτίοις ξηρὸν καὶ ἀβρώτονον ὑποστρωννύμενον καὶ ἐγχριόμενον τοῖς κιβωτίοις.

VI.

VI. Pag. 134. Tit. τȣ̃ ψελλȣ̃ ἕτερα ὑγιεινά. Sunt iambi, et sic incipit Psellus:

εὐεξίας τράπεζαν, εἰ θέλεις, μάθε·
τῆς ἡμέρας δείπνησον εἰς ἅπαξ μόνον.

VII. Pag. 142. Tit. ἀλεξάνδρȣ ἀφροδισιέως ἐπί τισιν ἀπορίαις λύσεις. Initium: διὰ τί τῶν ἀλόγων ζώων.

VIII. Pag. 154. Excerpta e libris georgicis. Tit. ἐκλογὴ καὶ σύνοψις ἐκ τῶν γεωργικῶν βιβλίων ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀπανθὴς ἐκ τȣ̃ πρώτȣ βιβλίȣ. Pag. 155. sequuntur excerpta ex libro secundo. Pag. 160. ex quarto libro, cujus excerpta sic incipiunt: τάδε ἔνεστι ἐν τῇ τετάρτῃ βίβλῳ ὦ φίλτατε παῖ βάσσε. Sexti libri excerpta incipiunt pag. 170. Deest finis.

CCLI.

Codex chartaceus, octaptychus, sive in octavo, exaratus seculo XVI, mutilus initio, constans chartis 102.

Continet collectionem medicamentorum singulis in morbis adhibendorum. Auctor, quisquis sit, utitur sermone græco vernaculo.

CODICES PHILOSOPHICI.

CCLII.

Codex bombycinus, seu gossypinus, dodecaptychus, i. e. in 12*mo, constans chartis* 168, *nempe paginis* 336, *scriptus seculo XIII.*

I. Fol. 5. Tit. πῶς δεῖ παρατηρεῖν τὰς φύσεις τῶν ιβ' ζωδίων πρὸς τὸν δρόμον τῆς σελήνης. Initium: ὅσα πρὸς ἀσχημοσύνην κτᾶσθαι· καὶ ἡγεμονίαν παραλαμβάνειν· καὶ θρέμματα ἀγοράζειν.

II. Fol. 6. Tit. αἱ μεταβάσεις τȣ̃ ἡλίȣ ἀπὸ ζώδιον (sic) εἰς ζώδιον. Initium: μηνὶ μαρτίῳ κ'. ὥρα νυκτὸς δ'. εἰσέρχεται ὁ ἥλιος εἰς τὸν κριὸν, τροπὴ ἐαρινή.

III. Fragmenta duo de ponderibus, et mensuris.

IV. Fol. 8. Tit. διοσκορίδȣ περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. Initium:

tium: ἐγὼ φίλτατε, περὶ σταθμῶν ϗ μέτρων, ὕτως ἠκρίβωσα.

V. Fol. 9. Tit. μέθοδος ἀρίστη. Incipit: τὰς ἀθρόας ἐν νόσοις μεταβολὰς εἰ βϑλοιο προγινώσκειν.

VI. Fol. 11. Tit. θεραπεῖαι ἐκ διαφόρων συλλεγεῖσαι βίβλων: — Titulus peculiaris primi paragraphi: εἰς ὀξὺν πόνον κεφαλῆς: — Incipit: κισσὸν ξηράνας, ἢ καὶ χλωρὸν θλάσας· ἀπόβρεχε ἐλαίῳ ϗ ὀθωνίῳ εἱλίσσας. χρίε τῷ μετώπῳ ϗ τοῖς κροτάφοις.

VII. Fol. 36. Tit. λεξικὸν τῆς τῶν βοτανῶν ἑρμηνείας κατὰ στοιχεῖον. Incipit: ακτέα, ἡ κϑφοξυλέα: — ἀσῖς, ἡ λυποθυμία: — ἄλφιτα, τὰ πίτυρα: — Explicit fol. 38. *b.* sic: ὤκιμον, τὸ βασιλικόν: —

VIII. Fol. 39. Tit. περὶ ἀντεμβαλλομένων ἐκ τϑ γαληνϑ. — Incip. ἐν ἀλεξανδρεία φησὶν ἐπί τινος γυναικὸς κινδυνευϑσης.

IX. Fol. 42. Tit. περὶ σκληρίας ϗ ὀγκώσεως αἰδοίϑ etc. Sequuntur alia fragmenta, et remedia.

X. Fol. 51. Tit. διοσκορίδϑ περὶ οἴνων παντοίων. — Incip. ἀμπέλϑ οἰνοφόρϑ τὰ φύλλα· ϗ αἱ ἕλικες λεῖαι καταπλασσόμεναι· κεφαλαλγίας πραΰνϑσι. Explicit hoc opusculum de variis vini generibus fol. 62. *b.*

XI. Fol. 63. Nonnulla de metallis, nim. de ære, de ferro, de plumbo etc.

XII. Fol. 65. Tit. ἐκ τῆς βίβλϑ τϑ παύλϑ: — σύντομοι ϗ εὐσυνόπτοι ἰατρεῖαι διαφόρων νοσημάτων. Incip. τὸν τόπον τϑ μεσοσπονδύλϑ συσκιασάτω.

XIII. Fol. 67. Tit. περὶ δυνάμεως ϗ φύσεως τῶν λίθων. Incipit: λίθος κρύσταλλος ὁ πᾶσι γνώριμος. Agitur de trigintaquatuor lapidibus. Explicit fol. 74.

XIV. Fol. 76. Tit. ἱπποκράτϑς ἐπιστολὴ πρὸς πτολεμαῖον βασιλέα· περὶ κατασκευῆς ἀνθρώπϑ. Incipit: συνέστηκεν ὁ κόσμος ἐκ στοιχείων τεσσάρων.

XV. Fol. 79. Tit. διοσκορίδϑ, περὶ τῆς (sic) τῶν ὠφελεῖν ἢ βλάπτειν δυναμένων φαρμάκων. Incipit: ἀποδόντες τὸν ἐν τοῖς προγραφεῖσι βιβλίοις φίλτατε ἄρειε.

XVI. Fol. 84. Tit. θεωρία ἰατρικωτέρα περὶ τῆς τϑ σώματος ἡμῶν κατασκευῆς δι' ὀλίγων: — Incipit: ἀλλὰ τὴν μὲν ἀκριβῆ τϑ σώματος ἡμῶν διασκευὴν, διδάσκει μὲν ἕκαστος ἑαυτὸν ἐξ ὧν ὁρᾷ τε ϗ ζῇ ϗ αἰσθάνεται· τὴν ἰδίαν ἑαυτϑ φύσιν διδάσκαλον ἔχων. Absolvitur fol. 91. sic: ἀλλ' ἐπανέλθωμεν πάντες ἐπὶ τὴν θεοειδῆ χάριν ἐκείνην· ἐν ᾗ ἔκτισε τὸ κατ' ἀρχὰς τὸν ἄνθρωπον ὁ θεὸς εἰπών· ὅτι ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ϗ ὁμοίωσιν ἡμετέραν· ᾧ ἡ δόξα ϗ τὸ κράτος εἰς τϑς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν: —

XVII.

XVII. Fol. 92. Tit. *διοσκορίδε· περὶ βοτανῶν ϗ ζώων θαλαττίων ϗ χερσαίων*. Incipit: *περὶ κοχλίων χερσαίων ϗ θαλασσίων, τὰ πτώματα τῶν κοχλίων ὑστερικὰς πνιγὰς, ἰᾶται ὑποκαπνιζόμενα*. Absolvitur fol. 163. In margine sunt figuræ herbarum, et animantium, sed calamo pessime delineatæ.

CCLIII.

Codex membraneus, mole perexiguus, scriptus seculo XV, constans paginulis 62.

Continet Aristotelis librum de Juventute et Senectute etc. Tit. *ἀριστοτέλες περὶ νεότητος ϗ γήρως, ϗ ἀναπνοῆς ϗ ζωῆς ϗ θανάτε*. — Initium: *περὶ δὲ νεοτήτος ϗ γήρως ϗ ζωῆς ϗ θανάτε, νῦν λεκτέον*.

CCLIV.

Codex chartaceus satis elegans, in folio diptycho, scriptus anno MCCCCLXXXVI. Venetiis ab Joanne Roso Cretensi celebri calligrapho, quo utebatur Bessarion.

Recentiore manu scriptum est initio: *τῆς ἁγίας αἰκατερίνης τῶν σιναϊτῶν*. Constat quaternionibus 35, paginæ enim numeris signatæ nondum fuerunt. Charta autem est satis lucida, ac splendida, ut videatur facta ex laciniis partim lineis, partim gossypinis.

Continet Alexandri Aphrodisiensis commentarium in octo libros Topicorum Aristotelis. Tit. *Ἀλεξάνδρε Ἀφροδισιέως εἰς τὴν τοπικὴν, ὑπομνημα*. Initium: *τὴν μὲν πρόθεσιν τῆς κατὰ τὴν τοπικὴν πραγματείας*. In fine libri octavi hæc addidit amanuensis: *ἀλεξάνδρε ἀφροδισιέως ὑπόμνημα εἰς τὸ ὄγδοον τῶν τοπικῶν ἀριστοτέλες· τέλος*: — *μετεγράφη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμε ἰωάννου ἱερέως· ῥώσε· τε κρητός*: — *ἔτει ἀπὸ τῆς χριστε γεννήσεως· χιλιοστῷ· τετρακοσιοστῷ· ὀγδοηκοστῷ, ἕκτω· μηνὸς μαΐε, εἰκοστῇ· ἐν τῇ περιφήμω πόλει τῶν βενετιῶν*. — Vide Fabricii Bibl. gr. vol. 4. pag. 66, et seq.

Codex

C C L V.

Codex chartaceus, tetraptychus, seculo XV. scriptus, constans chartis 327. Fuit τῆς ἁγίας αἰκατερένης τῶν σιναϊτῶν.

Operis in codice scripti titulus duplex legitur pag. 1. nempe: ἡ τετράβιβλος τȣ̃ παχυμέρη. Tum: + τȣ̃ σοφωτάτȣ κυρȣ̃ γεωργίȣ πρωτεκδίκȣ ϗ δικαιοφύλακος τȣ̃ παχυμέρη, σύνταγμα τῶν τεσσάρων μαθημάτων ἀριθμητικῆς· μȣσικῆς· γεωμετρίας· ϗ ἀστρονομίας. Sequuntur triginta versus iambi senarii, quorum primi sunt: σύνταγμα τȣ̃ ο τῶν σοφῶν μαθημάτων Σπȣδαῖς κατ' ἰσχὺν συντεθὲν πρωτεκδίκȣ Κὰ δικαιοφύλακος ἐκ τῆς ἀξίας Οἰκτροῦ δ' ὅμως γε λευΐτȣ γεωργίȣ. Et ultimus: ἡ κλῆσις ἔστι σύνταγμα μαθημάτων. — Post hosce versus incipit opus. Titulus: + μαθηματική· Ἀριθμητική. Initium: ὅτι μὲν σύμφυτα τὰ μαθηματικὰ ϗ οἰκεῖα τῷ ἀνθρωπίνῳ νοΐ ϗ ἰδία αὐτοῦ ἀσχολία ἡ περὶ ταῦτα τριβὴ, ϗ ἡ ἐγγινομένη ἐκ τȣ́των τῆ ψυχῆ ἡδονὴ, ἀριδήλως παρίστησι· τὸ γὰρ κατὰ φύσιν, ἡδύ φησι φαβωρῖνος, ὥσπερ αὖθις τὸ παρὰ φύσιν ϗ βίαιον, ἀλγεινόν. εἰ δὲ τὸ ἐναντίον τῆ ἡδονῆ ταύτῃ, ὅπερ ἐστιν ἡ λύπη, ȣ̓κ ἔστι λαβεῖν τοῖς μὴ θεωρȣ̃σιν, ὥσπερ ἀμέλει τοῖς θεωρȣ̃σι τὴν ἡδονὴν, θαυμαστὸν ȣ̓δὲν, εἰ μὴ ϗ μᾶλλον ἐκ τȣ́τȣ τὸ κατὰ φύσιν ϗ οἰκεῖον συνΐσταται. Primus liber, sive Arithmetica absolvitur pag. 68. his verbis: ϗ πρὸς τὸν διπλάσιον αὐτȣ̃ πρῶτος ἐστίν: — Secundi libri Tit. ἁρμονική· μȣσική. Initium: δευτέραν ἔχει τάξιν μετὰ τὴν ἀριθμητικὴν ἡ μȣσικὴ ἣν ϗ ἁρμονικὴν λέγομεν· διὰ τὸ ἁρμόζεσθαι τὰς συμφωνίας αὐτῆς, κατὰ λόγȣς ἀριθμητικȣ́ς. Absolvitur secundus liber pag. 156. sic: ϗ πλάγιος δ' ὃ ἐπέχει τόνον τὸν ὑποδώριον. Tum additur tabula tonorum. Post Musicam sequitur liber tertius. Tit. γεωμετρία. Στερεωμετρία. Initium: ὅτι μὲν θέμεθλόν ἐστι τῆς ἀστρονομίας· ἀλλά γε δὴ ϗ τῆς σφαιρικῆς ἡ γεωμετρία, ȣ̓δεὶς τῶν ἐν τοῖς μαθήμασι τροφίμων ἀμφαγνοεῖ. Absolvitur pag. 235. his verbis: ὑπὸ μείζονος γωνίας ὁρώμενα, δοκȣ̃σιν ἔγγιον γίνεσθαι: — Postremi libri titulus: + ὅροι σφαιρικῆς εἴτȣν ἀστρονομίας. Initium: κύκλος ἐστὶ, σχῆμα ἐπίπεδον. Absolvitur pagina ultima sic: κἂν ῥητὸς ἢ κἂν ἄῤῥητος. —

Videtur opus hoc esse ineditum. Lege Fabric. Bibl. Græc. vol. 6. pag. 469.

CCLVI.

Codex chartaceus, tetraptychus, mutilus, exaratus seculo XV. constans chartis scriptis 13.

Meras nugas, et ineptias continet, superstitiosa scilicet figmenta, vanissimas figuras, atque inaniores explicationes ad astrologiam iudiciariam pertinentes. Itaque piget plura de illo dicere. Incipit ab hoc versu iambico: τὴν ἐχθροποιὸν ἔνδοθεν κρύπτει πλάνην. Vid. Cod. 260.

CCLVII.

Codex chartaceus, tetraptychus, exaratus seculo XV, aut XVI, constans chartis 88, *et habens multorum animalium figuras non male pictas.*

Pag. 1. Imago S. Epiphanii. Pag. 2. Tit. ἐπιφανίȣ ἀρχιεπισκόπȣ κύπρȣ περὶ τὸν φυσιολόγον ὅς ἐλάλησε περὶ τῆς φύσεως ἑκάστȣ γένȣς θηρίων τε ϰ̀ πετεινῶν· καὶ ὁ φυσιολόγος ἄρχεται λέγειν περὶ τȣ̃ λέοντος. — Initium: ἀξρώμεθα λαλῆσαι περὶ τȣ̃ λέοντος· τȣ̃ βασιλέως τῶν θηρίων. Vide Fabricium vol. 7. Bibl. græcæ pag. 427.

Magna diversitas est inter hunc codicem, et editionem Consali Poncii, quæ exstat tomo 2. operum S. Epiphanii pag. 189. Sæpe in codice opusculum est auctius, sæpe vicissim in editione. In hac duæ tantum leonis proprietates afferuntur, et allegorice explicantur: in codice autem tres. Et ut alia prætheream intermedia, postremum caput in editione est περὶ τȣ̃ πελαργȣ̃, i. e. *de ciconia*: in codice autem postremum caput et diversam habet inscriptionem, περὶ τȣ̃ ἐρωδιȣ̃, i. e. *de Erodio*, et diversum ipsum est, et longius. His autem verbis concluditur in codice: ἵνα γένηταί σοι καλιὰ ἐν τόπῳ ὑψηλῷ, δηλαδὴ μονὴν (leg. μονὴ) ἐν τῇ βασιλείᾳ τȣ̃ κυρίȣ ϰ̀ θεȣ̃ ϰ̀ σωτῆρος ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃. Tum literis rubris: καλῶς ἔφησεν ὁ φυσιολόγος ϰ̀ περὶ τȣ̃ ἐρωδιȣ̃. — Quibus verbis (simili nempe modo) quodlibet caput concluditur in hoc codice. Demum hæc addit amanuensis: τέλος σὺν θεῷ τȣ̃ παρόντος φυσιολόγȣ: —

Ejusdem argumenti opus m. s. videre me memini in Bibliotheca Canonicorum Ecclesiæ Cathedralis Viterbii.

C C L V I I I.

Codex charteus, tetraptychus, exaratus parum emendate seculo XV, aut XVI, constans chartis 101.

I. Continet opus illud, de quo Fabricius agit in Bibl. græca vol. I. pag. 63. num. XI. sed titulus in codice est adeo mendosus, ut vix agnoscatur inde illud opus. Sic autem se habet: βίβλος αὕτη κεραυ. ἑρμίας ἀφικλιτὴν τὰ τία ἐξ ἀμφοτέρων: βίβλος φυσικῶν δυνάμεων συντεθεισῶν καὶ ἀντιπαθειῶν· συντεθεῖσα ὀυκ ἐν (lege ἐκ) βίβλων κυρανοῦ βασιλέως τῆς πρώτης βίβλου τῶν κυρανίδων, καὶ εἰς (lege καὶ ἐκ) τῶν ἁρποκρατίωνος ἀλεξανδρέως πρὸς τὴν οἰκείαν θυγατέρα. εἶχε δὲ ἡ πρώτη κυρανοῦ βίβλος οὕτος καλῶς καὶ ἀϊποθήκαμεν. — Tum sequitur prologus Cyrani libri incipiens: θεοῦ δῶρον μέγιστον ἀγγέλων λαβὼν ἑρμῆς ὁ τρισμέγιστος. Pag. autem 2. incipit prologus Harpocrationis. Titulus est: βίβλος ἀπὸ συρίας θεραπευτική· τῇ οἰκείᾳ θιγατρὶ ἁρποκρατίων γεγράφηκε τάδε. Initium: ὁδοιπορίας μοί τινος γεναμένης (sic) περὶ τὴν βαβυλωνίαν χώραν. Pag. 4. explicit prologus hicce, tum incipit opus ordine alphabetico dispositum, et ex Cyrano atque Harpocratione exscriptum a nescio quo. Tit. est: στοιχεῖον ά. ἄμπελος λευκή. β'. ἀετὸς πτηνόν. γ' ἀετίτης λίθος. δ'. ἀετὸς ἰχθὺς etc.... ἄμπελος λευκή. Initium: τῆς μὲν βοτάνης ἡ ῥίζα.

II. Pag. 49. Novus titulus: περὶ τῶν τετραπόδων κυρανὶς (lego κοιρανὶς) δευτέρα: στοιχεῖον ά περὶ θηρίου ἄρκτου. — Initium: ἄρκτος ἐστὶ ζῶον.

III. Pag. 73. Tit. κυρανὶς τρίτη· θεὸς ὁ βοηθῶν: — περὶ ὀρνέου: — στοιχεῖον ά. — Initium: ἀετὸς βασιλεὺς πάντων τῶν ὀρνέων.

IV. Pag. 91. Tit. κυρανὶς δ' περὶ ἰχθύων: — στοιχεῖον ᾶ — περὶ ἀετοῦ ἰχθύος. Initium: ἀετὸς ἐστὶν ἰχθὺς θαλάσσιος.

C C L I X.

Codex charteus, octaptychus, scriptus seculo XVI. mutilus initio, et in fine, constans nunc chartis 156, nuper in Cypro emptus.

I. Logica in XI. titulos (τίτλους) divisa. Deest titulus primus, et tria capita secundi. Incipit codex his verbis: εὔδηλον ὡς εἰδὼς τὴν χεῖρα, εἴσεται καὶ τίνος χεὶρ αὕτη ὡς ἀνθρώπου. Ultimus

mus titulus est περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. Absolvitur opus pag. 60. sic: ταῦτα δὲ πάντα σοφιστικά εἰσι. κ̀ ἡ λογικὴ πραγματεία σὺν θεῷ πεπλήρωται: — τέλος.

II. Pag. 64. Compendium Logicæ.

III. Pag. 81. Psellus de decem prædicamentis, etc. Tit. διδασκαλία τȣ͂ ψελλȣ͂ συνοπτικωτάτη, περὶ τῶν δέκα κατηγοριῶν, κ̀ τῶν προτάσεων, κ̀ τῶν συλλογισμῶν. Incipit: ἐπειδὴ τισὶν ȣ̓κ οἶδ' ὅθεν εἰπεῖν. Concluditur his verbis: ȣ̓δεὶς ἄρα λίθος ἵππος: —

IV. Pag. 98. Georgii Scholarii Logica. Tit. γεωργίȣ τȣ͂ σχολαρίȣ ἐπιτομὴ τῆς ἀριστοτέλȣς λογικῆς. Tit. alter: τί ἐστι διαλεκτική. Incipit: διαλεκτική ἐστι τέχνη τεχνῶν. Absolvitur pag. 150. sic: κ̀ λόγιος ὁ τῆς διαλεκτικῆς ἐπιστήμης ἔμπειρος: — τέλος: — ἐγράφη ἐτελειώθη ἡ παρȣ͂σα λογικὴ πραγματεία παρ' ἐμȣ͂ ματθαίȣ τυγ.....

C C L X.

Codex chartaceus, tetraptychus, constans chartis 36, scriptus seculo XVI. ab imperito librario.

Continet ineptias, ut codex 256, nempe rudes quasdam figuras una cum vaticiniis quæ iambicis versibus efferuntur. Deest initium. Prima quæ supersunt verba, sunt tres iambi perperam ita scripti, ut cetera: τὴν ἐχηρόπονον ἔνδοθεν κρυπτεῖ πλάνην· ὡς ὠμενὴς δὲ κήνας ἐκτρέφει νέȣς· ἣν ὡς αἴλλιγȣ̓ς κλύδωνος ἔχεις μέσον etc.

C C L X I.

Codex chartaceus, diptychus, sive in folio, scriptus seculo XVI, constans chartis 243.

Continet Olympiodori scholia in Platonem.

I. Pag. 1. Tit. σχόλια σὺν θεῷ εἰς τὸν τȣ͂ πλάτωνος γοργίαν ἀπὸ φωνῆς ὀλυμπιοδώρȣ τȣ͂ μεγάλȣ φιλοσόφȣ. — Initium: πολέμȣ κ̀ μάχης φασὶ χρῆναι ὦ σώκρατες· Ἰστέον ὅτι ὁ διάλογος περιέχει διαλεγόμενα πρόσωπα, κ̀ διὰ τȣ͂το κ̀ οἱ λόγοι πλάτωνος, διάλογοι προσαγορεύονται ὡς ἔχοντες πρόσωπα· καὶ ἄξιον ζητῆσαι διὰ ποίαν αἰτίαν μεμφόμενος ἐν τῇ πολιτείᾳ τȣ̀ς κωμωδίαν ἐπαγγελλομένȣς κ̀ τραγωδίαν κ̀ ἐκβάλλων αὐτȣ̀ς διὰ τὸ τȣ̀ς μὲν τραγικȣ̀ς αὔξειν τὸ ἐν ἡμῖν λυπηρόν· τȣ̀ς δὲ κωμωδοποιȣ̀ς, τὸ ἐν ἡμῖν φιλήδονον, αὐ-

 τός μι-

τὸς μιμεῖται αὐτὰς, καὶ εἰσφέρει πρόσωπα. φαμὲν· ὅτι etc. A tergo primæ chartæ in margine scripti fuerunt hi versus: ὀλύμπιον δώρημα πεμφθεὶς τῷ βίῳ, χρυσὴν ἀλεξάνδρειαν ἔσχες πατρίδα: — scripti autem sunt manu amanuensis, qui scripsit totum codicem. Absolvitur hic commentarius pag. 124. his verbis: καὶ πάντως καὶ ἐνταῦθα κἀκεῖ ἔχομεν εὖ βιῶν: — τέλος σὺν θεῷ ἁγίῳ. — Divisum fuit opus hocce in segmenta, seu paragraphos 49, quos auctor vocat πράξεις.

II. Pag. 125. Tit. ὀλυμπιοδώρου εἰς τὸν πλάτωνος φαίδωνα: — Initium: οὐ μέντοι ἴσως βιάζεται αὐτὸν, οὐ γὰρ φαμὲν θεμιτὸν εἶναι: — εἶπεν ὁ σωκράτης, ὅτι εἰ φιλοσοφεῖ. Videtur absolvi Commentarius pag. 195. his verbis: δικαιότατος δὲ κατὰ τὴν ὄρεξιν. — Hic quoque dividitur in πράξεις, seu sectiones.

III. Pag. 197. Tit. εἰς τὸν φαίδωνα ἀπὸ τοῦ περὶ τῶν ἐναντίων λόγου. — Initium: ὅτι σκοπὸς ἐπιδεῖξαι τὴν ψυχὴν τοιοῦτόν τι οὖσαν οἷον μὴ ἅμα τῷ θανάτῳ διαπνεῖσθαι.

IV. Pag. 199. a tergo. Titulus: ἐπιχειρημάτων διαφόρων συναγωγὴ δεικνύντων ἀναμνήσεις εἶναι τὰς μαθήσεις ἐκ τῶν τοῦ χαιρωνέως πλουτάρχου. Initium: εἰ ἀφ' ἑτέρου ἕτερον ἐνοοῦμεν. Sequuntur alia scholia, Olympiodori ut videtur.

V. Pag. 216. Scholia Olympiodori, ut puto, in Philebum Platonis. Tit. φιλήβου εἰς τὸ περὶ ἡδονῆς. — Initium: ὅτι περὶ ἡδονῆς ὁ σκοπός φασιν ὡς δηλοῖ ἥ τε ἐπιγραφὴ καὶ ὁ σωκράτης αὐτός. Absolvitur opus his verbis: ὡς καὶ ἐν τῷ τοῦ διαλόγου σκοπῷ διοριζόμεθα: —

CCLXII.

Codex chartaceus, tetraptychus, scriptus seculo XVI, mutilus initio, constans novem quaternionibus, chartis scriptis 69.

Continet opus, quod etsi careat initio, nomine auctoris, et quovis titulo, tamen certo comperi esse Commentarium Eustratii in tertium, et quartum Ethicorum Aristotelis librum. Prima pagina incipit ab his verbis: μὲν διανοητικὴ τὸ πλεῖον ἐκ διδασκάλου: τοῦτο φησὶ διότι καὶ φύσεως δεῖ. Postrema postremæ paginæ verba sunt: ἐν γὰρ τῷ μετὰ τοῦτο, τὸν περὶ δικαιοσύνης πάντα κατατείνει λόγον: +

Codex

CCLXIII.

Codex charteus, in folio, scriptus seculo XVI, constans chartis 172. Fuit Marini Comità presbyteri: ἐκ τῶν βιβλίων μαρίνȣ ἱερέως τȣ̃ κομητᾶ.

Continet Manuelis Bryennii libros tres de Musica. Tit. ✠ μανȣὴλ βρυεννίȣ ἁρμονικῶν βιβλίον πρῶτον. τμῆμα πρῶτον: — Initium: ἐπειδήπερ ὁ χρόνος καὶ τὴν ἁρμονικήν. Absolvitur pagina 171. his verbis: ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐξεθέμεθα: ✠

CCLXIV.

Codex chartaceus, tetraptychus, constans chartis 22, exaratus seculo XVI.

Continet inepta opuscula, ad Alchimiam scilicet spectantia.

I. Pag. 1. incipit Tabula, quæ etsi huic codici sit coniuncta, nihil tamen ad eum pertinet, sed ad alium in quo tamen similis argumenti opuscula et æque inania continebantur. Character autem quo scripta est tabula, et aliquanto vetustior est, et diversus a charactere, quo exaratus est codex. Tit. πίναξ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς τέχνης τῶν φιλοσόφων.

II. Pag. 5. incipit codex. Tit. δημοκρίτȣ, φυσικὰ καὶ μυστικά. Initium: ἑλὼν εἰς χίτραν μίαν.

III. Pag. 9. Tit. συνεσίȣ φιλοσόφȣ, πρὸς διόσκȣρον εἰς τὴν βίβλον δημοκρίτȣ, ὡς ἐν σχολίοις. Initium: διοσκόρῳ ἱερῖ (sic) τȣ̃ μεγάλȣ σαράπιδος, τȣ̃ ἐν ἀλεξανδρείᾳ, θεȣ̃ τε συνευδοκȣ̃ντος, συνέσιος φιλόσοφος, χαίρειν: — τῆς πεμφθείσης μοι ἐπιστολῆς παρὰ σȣ περὶ τῆς τȣ̃ θείȣ δημοκρίτȣ βίβλȣ. Meræ nugæ, quibus legendis vel punctum temporis consumere me pudet.

CCLXV.

Codex chartaceus, in folio, scriptus seculo XVI, constans chartis scriptis 116, ac totidem fere non scriptis.

Continet Procli Diadochi libros duos in theologiam Platonis. Pag. 1. index capitum primi libri. Pag. 4. Tit. πρόκλȣ διαδόχȣ πλατωνικȣ̃· τῶν εἰς τὴν πλάτωνος θεολογίαν τὸ πρῶτον: —

κεφά-

κεφάλαιον α'. — Initium: ἅπασαν μὲν τὴν πλάτωνος φιλοσοφίαν· ὦ φίλων ἐμοὶ φίλτατε περίκλεις. Secundus liber incipit pag. 75. Alii ejusdem operis libri desiderantur.

CCLXVI.

Codex membraneus, in quarto, scriptus seculo XVI, constans paginis 180. seu membranis 90; singulæ enim membranæ duos habent numeros. Anno 1595. possidebat eum Pachomius Hieromonachus Doxaras, qui eum se emisse dicit μνῶν ἕνδεκα τῶν κοινῶς λεγομένων λιτρῶν.

I. Blemmidæ Logica. Indicis titulus: τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ νικηφόρου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ βλεμμίδου εἰσαγωγικῆς ἐπιτομῆς βιβλίον α'. Pag. 2. titulus prologi: πρόλογος, ἤτοι προοίμιον τῆς παρούσης βίβλου, νικηφόρου μοναχοῦ τοῦ συντάξαντος. Initium: ἐπειδήπερ ἡ λογικὴ ἐπιστήμη πρὸς τὴν θείαν γραφήν. Absolvitur pag. 94. sic: καὶ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι, δέκα καὶ τρεῖς: — τέλος τῆς λογικῆς τοῦ βλεμμίδου.

II. Pag. 95. Tit. δαβὶδ τοῦ φιλοσόφου, ἐκ τῆς ἑρμηνείας τῶν πέντε φωνῶν, σχόλια. Initium: ἰστέον ὅτι βάναυσοι. Tum sequitur p. 97. fragmentum Gregorii Monachi, et aliud Damasceni.

III. Pag. 100. Tit. συλλογὴ χρήσιμος διαλαμβάνουσα περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν. Initium: ὁ περὶ ἀρετῶν λόγος.

IV. Pag. 104. Tit. βασιλείου τοῦ ῥωμαίων βασιλέως τοῦ μακεδόνος κεφάλαια παραινετικὰ ξς' πρὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν λέοντα τὸν λεγόμενον φιλόσοφον, ἔχοντα ἀκροστιχίδα τοιαύτην etc. ut ap. Fabricium Bibl. gr. vol. 6. pag. 572. Juncta est textui græco versio latina, quæ incipit pag. 105. *Tit.* Basilii Imperatoris Constantinopolitani exhortationum capita sexaginta sex ad Leonem etc. *Initium*: De literis. Bona cum primis atque ad vitam recte instituendam perutilis res est literarum cognitio.

V. Pag. 132. Tit. τετράστιχά τινα παραινετικά, πάνυ ὠφέλιμα. — Initium textus, et versionis
θεὸν τὰ πρῶτα, ἔπειτα τίμα τοὺς γονεῖς. Mentis recessu numen in primis cole. δίκαιος ἔσσο, κρίνε δ' εὐθεῖαν δίκην. Dein parentes, æqui amator et boni. Sunt autem 126. tetrasticha valde utilia: at cujus auctoris sint, ignoro.

VI. Pag. 153. Theophrasti characteres Græce, et Latine. Latina versio sic incipit: Cum antea sæpe mecum animo et cogitatione reputans mirari soleo. Absolvitur opus pag. 175. nempe tex-

pe textus his verbis: πρὸς τὰς ξενοδοχίας. Nimirum desunt quinque postrema capita, quæ Casaubonus primum evulgavit. Latina versio num sit Angeli Politiani, videndum. Lege Fabricium Bibl. gr. vol. 2. pag. 241. Post Theophrasti characteres hæc adduntur.

ἐπίλογος ἐν παλαιῷ τινι θεοφραστείων χαρακτήρων ἀντιγράφῳ εὑρισκόμενος.

ἀλλ' ἔστιν, ὦ Θεόφραστε, χαλεπὸν, καθαροὺς τῶν τοιούτων ἰδεῖν ἐν τῷ βίῳ, καὶ τοῖς (sic) ἐν τούτοις κακίας ὅλως ἀφεστηκότας· εἰ μὴ γὰρ τὰ πάντα δοκοίη τις εἶναι κακὸς, τοῖς γοῦν πλείοσι τοῦ χοροῦ τῶν ἀρίστων ἐξέωσται. ἢ τοίνυν σοι πειθομένους ἡμᾶς τὰς ἁπάντων ὄψεις φυλάττεσθαι δεῖ, ἢ κοινωνοῦντας καὶ λόγων καὶ πράξεων, τὴν ἑκάστου μνήμην μιμεῖσθαι· ἀλλ' οὕτω μὲν κακίας ἐσμὸς, καὶ ἀρετῆς ἀλλοτρίωσις ἕπεται· ἐκείνους δὲ ἡ μισανθρωπία καὶ τοῦ τίμωνος ἔγκλημα· ταύτῃ τοι καὶ χαλεπὸν ἑλέσθαι τὸ κρεῖττον, καὶ δεινὸς ἑκατέρωθεν ὄλισθος. — Tum sequitur horum verborum latina versio. Ac deinde *Hexastichon apologeticon Theophrasti nomine, per Fed. Morellum*.

VII. Pag. 176. Excerptum ex Hodego Anastasii. Tit. προθεωρία σὺν θεῷ τῆς ὑποθέσεως τῶν ὅρων τῆς βίβλου, ἥτις λέγεται, ὁδηγός: — Initium: τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας ἡ σύστασις.

CCLXVII.

Codex charteus, tetraptychus, scriptus eleganter seculo XVI. constat chartis 31.

Continet libellum Michaelis Pselli de Chrysopœia Italice, et græce.

Pag. 1. Tit. Psello filosofo del modo di far l'oro al Rev. Padre Xifilino Arcivescovo di Costantinopoli. (Sic desipiebant majores nostri). Sequitur epistola latina, qua Josephus Auria Neapolitanus Ferdinando Medici S. R. E. Cardinali librum dicat. Pag. 5. incipit translatio sic: Vedete padrone ciò che voi fate. Pag. 19 incipit opusculum græce: ὁρᾷς ὦ δέσποτα. Vide Fabric. Bibl. græc. vol. 12. pag. 767.

CCLXVIII.

Codex chartaceus, in folio, eleganter exaratus seculo XVI, constans paginis 124, nempe chartis 62.

In

In postrema pagina exscriptor hæc adnotavit: ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμῦ μελετίυ ἱερομονάχυ τῦ ἀποστόλη· ͵αχλά. ἰυλλίυ β'. ἡμέρα σαββάτῳ. — In primæ vero chartæ margine legitur: ἐκ τῶν βιβλίων μαρίνυ ἱερέως τῦ κομητᾶ. Continet Aristoxeni, Nicomachi, et Alypii opera de Musica.

I. Pag. 1. Tit. ἀριστοξένυ ἁρμονικῶν στοιχείων βιβλία γ'. Initium: τῆς περὶ μέλυς ἐπιστήμης. Absolvuntur pag. 59. sic: ῥᾴδιον συνιδεῖν: —

II. Pag. 61. Tit. νικομάχυ γερασηνῦ πυθαγορικῦ, ἁρμονικῆς ἐγχειρίδιον· βιβλία δύο. Initium: εἰ καὶ πολύχυς καθ' ἑαυτόν. Absolvuntur pag. 92. sic: κ) ξύμμετρον ἀπονεῖμαι: —

III. Pag. 93. Tit. ἀλυπίυ εἰσαγωγὴ μυσικὴ. Initium: τῆς μυσικῆς ἐκ τριῶν. Caput 39, sive ultimum absolvitur pag. 124. sic: κ) ἡμίδελτα πλάγιον. —

CCLXIX.

Codex chartaceus, in octavo, scriptus seculo XVI, aut XVII, mutilus initio, constans chartis 94.

Unum Aristotelis opus continet *de Anima*, *et de sensibus*. Prima pagina sic incipit: ων καλῶν κ) τιμίων τὴν εἴδησιν ὑπολαμβάνοντες, μᾶλλον δ' ἑτέραν ἑτέρας, ἢ κατὰ ἀκρίβειαν, ἢ τῷ βελτιόνων τε κ) θαυμασιωτέρων εἶναι. Postrema verba sunt: ἀκοὴν δὲ ὅπως σημαίνῃ τι αὐτῷ· γλῶτταν δὲ, ὅπως σημαίνῃ τι ἑτέρῳ. —

CCLXX.

Codex chartaceus, in quarto, constabat paginis 346, nempe chartis 173; singulæ enim chartæ duobus signatæ sunt numeris. Nunc desunt initio 32. paginæ, nempe sexdecim chartæ. Sed satius fortasse foret totum librum comburere, ut pote nihil continentem, nisi astrologica quædam, et cabalistica, eaque ineptissima. Scriptus est seculo XVII.

Piget de hujusmodi ineptiis vel pauca dicere. Tantum adnotabo auctorem sive collectorem plerarumque nomen suum apponere in proœmio, quod extat pagina 7, quodque sic incipit: ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν παρόντων διαφόρων συνταγμάτων· ἅπερ ἐκ πολλῶν παλαιῶν φιλοσόφων ἀνδρῶν ἐσυλλέχθησαν διὰ πόνυ πολλῦ... παρ' ἐμῦ τῦ εὐτελῦς κ) τῶν σπυδαίων ἐλαχιστοτάτυ κ) μι-

κρομα-

κρομαθὲς, δημȣλλᾶ, τῷ γένει ῥαυτοπȣ́λȣ. Postea Demullas iste Rautopulus ait se esse medicum, et ineptias hasce didicisse μάλιστα ἐκ πολυχρονίȣ πείρας πράξεώς τε κ) συναναστροφῆς ἐκ ὀλίγης νεωτέρων φιλοσόφων κ) μαθηματικῶν ἀνδρῶν, λατίνων κ) γερμανῶν. Ac demum ait, se eas in græcobarbaram linguam vertisse: ἐκ τῆς αὐτῶν διαλέκτȣ, εἰς ἁπλὴν μιξοβάρβαρον φράσιν... μετεγλώττισα.

CCLXXI.

Codex charteus, tetraptychus, exaratus anno 1607. in Monasterio Sanctæ Cyriacæ.

Continet tantum peripatetica quædam capitula, sine ullo usquam auctoris, aut auctorum nomine, a discipulo fortasse aliquo notata.

CCLXXII.

Codex chartaceus, in folio, constans chartis 164, exaratus seculo XVII. In fine leguntur hæc: + τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει τῆς εἰαγȣ̃ς μονῆς τȣ̃ μεγαλομάρτυρος γεωργίȣ τῶν κρημνῶν βȣνῶν ζακύνθȣ κόπος κ) ἐπιμέλεια τȣ̃ ἐλαχίστȣ ἱεροθέȣ ἱερομονάχȣ τω ἐπικλη μȣσȣ́ρας.

I. Præeunt Acta sextæ Synodi Generalis. Tit. πεπραγμένα τῆς ἐν κωνσταντινȣπόλει γενομένης ἕκτης αὐτȣ̃ συνόδȣ· κατὰ τῶν δυσσεβῶς διδαξάντων, ἓν θέλημα κ) μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ τῆς ἐνσάρκȣ οἰκονομίας τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃ τȣ̃ ἀληθινȣ̃ θεȣ̃ ἡμῶν τȣ̃ ἑνὸς τῆς ἁγίας κ) ὁμοȣσίȣ τριάδος: — πρᾶξις πρώτη. — Initium: ἐν ὀνόματι τȣ̃ κυρίȣ κ) δεσπότȣ ἰησȣ̃ χριστȣ̃.

II. Pag. 145. Opus astronomicum. Deest titulus. Initium: 'πειδήπερ τὴν σύστασιν τῶν προκειμένων προχείρων κανόνων, τὴν περιέχȣσαν τὰς τῶν ἀστέρων κινήσεις.

III. Pag. 157. Deest titulus. Initium: ἐπειδήπερ οἱ πάντες ἀστέρες κατ' εὐθεῖαν κινȣ̃νται· ἀλλ' ἔστιν ὅτε κ) τὴν ἐναντίαν ὁδεύȣσι. Videtur esse secundus liber, sive continuatio superioris. Absolvitur pag. 164. his verbis: κάνοβος ὀνομάζεται· ȣ̃τος μὲν ἐν ῥόδῳ δυσθεώρητός ἐστιν ἢ παντελῶς, ἀφ' ὑψηλῶν τόπων ὁρᾶσθαι. ἐν ἀλεξανδρείᾳ δὲ παντελῶς ἀφανές· σχεδὸν γὰρ τέταρτον μέρος ζωδίȣ ἀπὸ τȣ̃ ὁρίζοντος μετεωρισμένος φαίνεται: —

CCLXXIII.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus seculo XVIII, aut certe XVII. desinente, constans chartis 227.

Continet Corydallei commentarios in duos Aristotelis libros de Anima. Tit. τȣ̃ σοφωτάτȣ κορυδαλλέως προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς βιβλίῳ α΄. Initium: τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας μέρος.

CCLXXIV.

Codex recens, in folio, scriptus seculo XVII, aut ineunte XVIII, constans chartis 238.

Continet Logicam Theophili Corydallei, qui vixit seculo præterito. Tit. τȣ̃ σοφωτάτȣ κυρȣ̃ θεοφίλȣ τȣ̃ κορυδαλέως εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν πραγματείαν προοίμιον. Initium: οὐ μόνον καλῶς, ἀλλὰ ϗ λίαν ὀρθῶς τοῖς ἐρωτῶσιν ὁ πάλαι σωκράτην περὶ δυνάμεως ἀπεκρίνατο λόγȣ, εἰπὼν ȣ̓τωσὶ. ἐν μὲν πολέμῳ πρὸς ἀσφάλειαν σίδηρος χρυσȣ̃ κρείττων, ἐν δὲ τῷ ζῆν εὐδαιμόνως, λόγος πλȣ́τȣ.

CCLXXV.

Codex chartaceus, in folio, scriptus anno 1720, constans paginis 357, i. e. chartis 179.

Prima pagina indicat quid totus codex contineat: hunc enim habet titulum: τέχνη ζωγραφίας λιονάρδȣ τȣ̃ βίντζη νεωστὶ φανερωθεῖσα, μετὰ τὸν βίον τȣ̃ ἰδίȣ ποιητȣ̃ ζωγραφεὶς παρὰ τȣ̃ ῥαφαὴλ δȣφρεσνε. Προσέτι δὲ ϗ ἕτερα τρία βιβλια, διὰ τὴν ζωγραφίαν πάνυ ὡραῖα Λεόντος βαπτιστȣ̃ τȣ̃ ἀλβέρτȣ μετὰ τὸν βίον τȣ̃ αὐτȣ̃· ἐν δὲ τῷ τέλει τῆς παρȣ́σης βίβλȣ τυγχάνει ϗ τὶς μικρὰ καθαρὰ διήγησις περὶ τῆς ζωγραφίας τȣ̃ τείχȣ, τȣ̃ ἀνδρέȣ Ποτζο ἐκ τῆς ἰησȣ̃ ἑταιρίας ἀρχιτέκτονος ϗ εἰκονογράφȣ· ἅμα σὺν τῷ καταλόγῳ τῶν νέων τε ϗ παλαιῶν ζωγράφων συλλεχθέντων ἐκ διαφόρων βιβλίων. μεταφρασθέντων ἐκ τῆς ἰταλικῆς φωνῆς εἰς ἀτελὴν ἡμετέραν διάλεκτον παρὰ τȣ̃ ἐλαχίστȣ Παναγιώτȣ δοξαρὰ ἱππέος. πελοποννησίȣ ζωγράγȣ ϗ παρ᾽ αὐτȣ̃ γονυπετῶς ἀφιερωθέντων τῷ κυρίῳ ϗ θεῷ ϗ σωτῆρι ἰησȣ̃ χριστῷ. ἐν ἔτει σωτηριώδει ͵αψκ΄.

I. Pag.

I. Pag. 2. Epistola Doxaræ dedicatoria ad Dominum nostrum J. C.

II. Pag. 4. Leontii Hieromonachi Peloponnesii epistola ad Lectorem de Panagiota Doxara agentis, et ejus vita.

III. Pag. 6. Epistola Raphaelis Dufresne dedicatoria ad Christinam Svecorum reginam.

IV. Pag. 7. imago Leonardi Vincii pulcherrime calamo depicta, et ejusdem vita.

V. Pag. 16. incipit opus Leonardi a Vincio, cum picturis hic et illic calamo egregie efformatis.

VI. Tum sequitur vita Leonis Baptistæ Alberti, postea ipsius opus de Pictura.

VII. Andreæ Pozzi opus. Titulus: σύντομος διδασκαλία διὰ τὴν ζωγραφίαν τȣ̃ τέχȣ τȣ̃ ἀνδρέα ποτζο.

VIII. Demum Catalogus Pictorum veterum, ac recentiorum.

CODICES RHETORICI.

CCLXXVI.

Codex charteus, octaptychus, scriptus sec. XVI, constans chartis 85, novissime in Cypro emptus anno 1783.

I. Pag. 1. Annotationes selectæ in Orationes Demosthenis, ab Olynthiaca prima usque ad illam quæ est κατὰ νεαίρας. Initium: α': — τὸ ἀντίῤῥοπον πρὸς γενικὴν· τὸ ἰσόῤῥοπον πρὸς δοτικήν.

II. Pag. 18. Ars Rhetorica. Tit. συνοπτικὴ παράδοσις τῆς ῥητορικῆς. Initium: ῥητορικȣ̃ λόγȣ τρία καθέστηκεν εἴδη. Auctor in eo totus est, ut artem doceat scribendi epistolas. Itaque pag. 23. subjungit quadraginta epistolas quasi totidem exemplaria, easque diversi omnes argumenti. Prima est παραινετική, 2. μεμπτική, 3. παρακλητική. Et ita porro. Absolvitur opus pag. 36. ita: ἐπὶ σοὶ γὰρ μετὰ θεὸν τὰ τῆς ἐλπίδος μοι ἀπεῤῥίφησαν: — τέλος τῶν τεσσαράκοντα ἐπιστολῶν: —

III. Pag. 39. Anonymi ars Rhetorica. Incipit: ὁ πολιτικὸς λόγος· ὅς ἐστι συμβȣλευτικὸς· δικανικὸς· ϗ πανηγυρικός. Absolvitur pag. 82.

CCLXXVII.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus seculo XVI, mutilus initio, et in fine, constans modo chartis 231.

I. Pag. 1. Demosthenis oratio de falsa legatione contra Æschinem. Deest initium. Prima verba sunt: ἐκείνῳ μεγάλαι. Absolvitur hæc oratio pag. 36.

II. Pag. 36. Oratio Demosthenis contra Aristocratem, incipiens: μηδεὶς ὑμῶν. Præmittitur argumentum Libanii incipiens: χαρίδημον τὸν ὠρείτην. Libanii tamen nomen non apponit librarius.

III. Pag. 62. Demosth. Oratio de Corona, cum argumento.

IV. Pag. 103. Aliud argumentum in Orationem eamdem. Tit. ὑπόθεσις τȣ̃ περὶ στεφάνȣ λόγȣ δημοσθένȣς. Incipit: ἀθηναῖοι κ̀ θηβαῖοι πολεμȣ̃ντες πρὸς φίλιππον. Est satis longum: in editione autem Basileensi anni 1532. orationum Demosthenis non exstat.

V. Pag. 103. Oratio eadem de Corona, sed cum scholiis quæ exstant in editione Basileensi quam dixi.

VI. Pag. 114. Aliud argumentum in Orationem Demosthenis contra Aristocratem. Titulus: ὑπόθεσις τȣ̃ κατὰ ἀριστοκράτȣς λόγȣ δημοσθένȣς. Initium: ἡ εὔβοια, μία νῆσος καταντικρὺ τῆς ἀττικῆς· διήκȣσα τῆς βοιωτίας κ̀ τῆς φωκίδος μέχρι τῶν ἀφετῶν· ἀφεταὶ δὲ τῆς θετταλίας τόπος.

VII. Pag. 115. Oratio eadem contra Aristocratem cum Scholiis quæ leguntur in ea, quam supra dixi editione.

VIII. Pag. 122. Argumentum Orationis Demosthenis contra Timocratem incipiens: πολέμȣ τυγχάνοντος ut in ea editione. Tum ipsa oratio.

IX. Pag. 140. Demosthenis Oratio de falsa legatione, cum argumento.

X. Pag. 175. Demosthenis Oratio contra Midiam.

CCLXXVIII.

Codex chartaceus, in 8vo, emendate scriptus seculo XVI, constans chartis 136.

I. Pag. 5. Chionis epistolæ septemdecim. Inscriptio: χίωνος ἐπιστολαί. Μάτριδι. Initium primæ: ἀπέδωκέ μοι λύσις. Sequitur

quitur epistola 18va quæ sic inscribitur: πυθαγόρας, ἱέρωνι. Et incipit: ἀσφαλὴς ὁ ἐμὸς βίος.

II. Pag. 25. Epistolæ octoginta septem Apollonii Tyanensis. Tit. ἐπιστολαὶ ἀπολλωνίȣ τȣ̃ τυανέως: — ἀπολλώνιος εὐφράτῃ. Initium primæ: ἐμοὶ πρὸς φιλοσόφȣς ἐστὶ φιλία.

III. Pag. 45. Epistolæ quinquaginta octo Procopii. Tit. ἐπιστολαὶ προκοπίȣ τȣ̃ σοφιστȣ̃: — Νηφαλίῳ. — Initium primæ: ἥσθην δεξάμενος. Absolvuntur pag. 74. sic: ἀντὶ θέας τοῖς ἐρασταῖς: — τῶν προκοπίȣ ἐπιστολῶν τέλος: —

IV. Pag. 75. Epistolæ quadraginta sex Dionysii Sophistæ. Tit. ✠ διονυσίȣ σοφιστȣ̃ ἀντιοχείας ἐπιστολαί: — φιλοξένῳ ἐπισκόπῳ. Initium primæ: πρᾶγμα ἐμοὶ ποθεινόν. Absolvuntur pag. 83. sic: σὲ δὲ κίλικα δεικνύων: — τέλος τῶν διονυσίȣ ἐπιςολῶν: —

V. Pag. 84. Epistolæ octoginta tres Theophylacti Simocatæ. Tit. θεοφυλάκτȣ σχολαστικȣ̃ τȣ̃ σιμοκάτȣ· ἐπιστολαὶ ἠθικαί. ἀγροικικαὶ· ἑταιρικαί: — ἠθική. κριτίας, πλωτίωνι. Initium primæ: ὁ τέττιξ ὁ μȣσικός. Absolvuntur pag. 121. sic: κεκτημένȣς τὸ φύσημα: — τῶν θεοφυλάκτȣ ἐπιστολῶν τέλος: —

VI. Pag. 121. Epistola Gregorii Naz. ad Nicobulum, tum alia Philostrati. Pagina vero 124. sequitur opusculum inscriptum: ἐπιστολικοὶ τύποι, incipiens: τῶν ἐπιστολικῶν τύπων. Absolvitur pag. 134. his verbis: ἑορτὴ καὶ πανήγυρις: — τέλος: —

VII. Pag. 125. Sententiæ seu γνῶμαι Septem Sapientum Græciæ. Tum pag. 130. aliquæ Synesii Epistolæ. Ac tandem recentiores duæ Epistolæ, quarum prima inscribitur: ἀντώνιος, τῷ δοξαρᾶ, et data est ἀπὸ ῥώμης ͵αχγ', i. *Roma anno* 1503. Altera inscribitur: λεονάρδῳ τῷ πατέ.

CCLXXIX.

Codex charteus, in quarto, exaratus seculo XVII, constans chartis 169.

Continet Gerasimi Blachi libros tres de arte Rhetorica. Tit. περὶ ῥητορικῆς δυνάμεως βιβλία τρία ἐκδοθέντα παρὰ γερασίμȣ ἱερομονάχȣ βλάχȣ τȣ̃ κρητὸς τȣ̃ τῶν ἐπιστημῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτȣς κοινȣ̃ διδασκάλȣ καὶ τȣ̃ ἱερȣ̃ εὐαγγελίȣ κήρυκος. Initium operis: τὸ τῆς ῥητορικῆς ὄνομα προσήκȣσαν τὴν ἐτυμολογίαν κέκτηται. Absolvitur his verbis: παρὰ δημοσθένει, αἰσχίνῃ, ἰσοκράτει, ἀνδοκίδῃ καὶ τοῖς ὁμοίοις: —

Codex

C C L X X X.

Codex chartaceus, in folio, exscriptus manu A. Mariæ Salvini.

Continet Charitonis Aphrodisiensis opus inscriptum τὰ περὶ χαιρέαν κ̀ καλλιῤῥόην διηγήματα. Constat chartis 67.

CODICES POETICI.

C C L X X X I.

Codex bombycinus, in quarto, scriptus seculo XIII, vel XIV, constans chartis 189. Fuit Monasterii τῆς ἁγίας αἰκατερίνης τῶν σιναϊτῶν.

Pag. 1. incipiunt poematia, versibus politicis scripta. Auctor estne Domnus Theodorus Prodromus? Vide Fabric. Bibl. gr. vol. 6. pag. 815. Joannes Italus fuitne etiam poeta?

Ium Carmen caret titulo. Constat quatuor et viginti decadibus versuum. Prima decas incipit ab α, altera a β, tertia a γ, et ita deinceps usque ad ultimam, quæ incipit a litera ω. Prima decas est hujusmodi.

Α῎γε μοι χέλις παλαιὰ ῥητορικῶν χειλέων
ἀποβαλᾶσα σήμερον τὴν παλαιότητά συ
ἆδε ῥωμαίων ἄνακτι νικοποιῷ σωτῆρι
ὕμνον ὀρφέως ῥήτορος προφήτυ ψαλμογράφυ
πάλιν ἐθνῶν... τάραξις πάλιν σεισμὸς φα....
πάλιν ὁ πλήθει γαυριῶν κ̀ τῇ πολυγλωσσίᾳ
ὑπέκλινε τῷ κράτει συ τὸν σίδηρῦν αὐχένα
ὦ βασιλέων ἄριστε μεγαλοτροπαιῦχε
ὀφρὺν ῥηγῶν καταβαλὼν κ̀ πέρσας ἐκσοβήσας
καὶ λύκ..... ἰλλυρικὺς ὡς λέων ἐκφοβήσας.
Βάσιν εὑρῦσα etc.

IIum pag. 2. Tit. τῦ αὐτῦ κατὰ ἀλφάβητον εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέα περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως. Primus versus decadis est: ἄγε κ̀ πάλιν αὔγυστε ῥωμαίων αὐτοκράτορ.

IIIum pag. 3. Tit. τῦ αὐτῦ εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέα ἐγκώμιον. Primus versus est: καινόν μοι τὸ σελάγημα τῆς σήμερον ἡμέρας.

IVum

IV^um pag. 4. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέα, περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως. Primus versus est: πάλιν καινὰ τεράστια ϗ πάλιν μεγαλεῖα.

V^um pag. 9. Tit. ἕτερος λόγος εὐχαριστήριος εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα ἐπὶ τῇ δωρεᾷ τȣ̃ ἐν τοῖς μαγγάνοις ἀδελφάτȣ. Incipit:

ἤδη πάντων ἀπήλλαγμαι τῶν ἔξωθεν φροντίδων.

VI^um pag. 10. Tit. ἕτερος λόγος εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα· ὅτ' ἐγένετο... τȣ̃ σικελικȣ̃... ϗ τȣ̃... ῥωμαϊκȣ̃. — Initium:

Ἐγὼ δὲ τίνα σοι καινὸν ὦ κενȣργὲ μονάρχα
ϗ ποῖον ὕμνον ᾄσομαι ϗ ποίαν εὐφημίαν
ἐπὶ τῷ καινοτέρῳ σȣ τροπαίῳ μελετήσω.

VII^um pag. 12. Tit. ἕτερος λόγος εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα ὅτε ἐκ μόνησ τῆς αὐτȣ̃ ἐπιστασίας κατέπληξε τὸν κράλην ϗ νίκην ἦρεν ἀναίμακτον. — Initium:

Ἂν ἐλεπτύνθης κάλαμε ποτὲ πρὸς στιχȣργίαν,
Ἄρτι λεπτύνȣ μάλιστα πρὸς νέαν ὑμνῳδίαν.

VIII^um pag. 15. Tit. ἕτερος λόγος εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα, διεξιὼν τὰ κατὰ κιλικίαν αὐτȣ̃ γεγονότα ἀν.... ωτὰ κατορθώματα. Initium:

Ἄδει ϗ τέττιξ λιγυρὸν μετὰ χειμῶνα μέλος.

IX^um pag. 19. Tit. ἕτερος λόγος εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα, πλατύτερον διεξιὼν τὰ κατὰ ἀντιόχειαν αὐτȣ̃ βασιλικὰ κατορθώματα. Initium:

Τί δαὶ ῥωμαίων σύγκλητε τὰ κατὰ τὸν λατῖνον
τὸν ἀλαζόνα· τὸν θρασὺν· τὸν σοβαρὸν· τὸν κȣ̃φον.

X^um incipit pag. 22. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα, ἐπὶ τῇ δωρεᾷ, τȣ̃ ἐν τοῖς μαγγάνοις ἀδελφάτȣ. Initium:

Ἤδη πȣ τρίτον ἤνυσται κλάδε πορφύρας ἔτος
Ἀφ' ȣ̃περ προεκδέδωκα ϗ προαπώφλησά σοι
τὸν πρὶν εὐχαριστήριον ἐπὶ τῷ δώρῳ λόγον.
πρὸ τῆς εὐεργεσίας σȣ ϗ τȣ̃ δωρήματός σȣ.

XI^um pag. 24. Tit. προσφωνηματικὸς, ὅτε διὰ τὸ νοσῆσαι, ȣ̓ συνεξῆλθεν ἡ δέσποινα τῷ βασιλεῖ· ὕστερον δὲ διαγενομένη ϗ ἐξελθȣ̃σα τῆς βασιλίδος, κατέλαβεν ἔνθα ϗ ὁ αὐτοκράτωρ διῆγεν. Initium:

Δεῦρο μοι λύρα λογικὴ ῥητορικῆς μεθόδȣ.

XII^um pag. 25. Tit. δεητήριος, περὶ τȣ̃ ἐν τοῖς μαγγάνοις ἀδελφάτȣ, δωρηθέντος μὲν ἐν γράμμασιν, ȣ̓́πω δὲ τὸ ἐνεργὸν λαβόντος. — Initium:

Καὶ πάλιν ὁ πανευτελὴς τολμῶν ὑπομιμνήσκω
κλάδε πορφύρας ἱερᾶς αὐσόνων αὐτοκράτορ.

XIII^um pag. 26. Tit. εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα, στιχȣργῆσαι προςάξαντα. Initium: Οἶδα

Οἶδα πορφυροβλάστητε τὰ προτερήματά σȣ.

XIV^um pag. 27. Tit. ἔπαινος εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα δημηγορȣ̃ντα. Initium:

Καὶ πάλιν αὐτοκράτορ μȣ κ̀ πάλιν μονοκράτορ.

XV^um pag. 27. *b*. Tit. εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα ἐν παιδ... εὐφυῶς δορατίσαντα κ̀ γενναίως μετὰ σημαίας ὑπερβολικῆς. Initium:

Α᾿λλ᾿ ȣ̉δ᾿ ἀλέξανδρος ἰδὼν τὸν ποταμὸν τὸν κύδνον.

XVI^um pag. 28. Tit. εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα δεητήριος περὶ τȣ̃ ἐν τοῖς μαγγάνοις ἀδελφάτȣ. Initium:

Κλάδε βλαστȣ̃ πορφυρανθȣ̃ς ἀποδεδενδρωμένης.

XVII^um pag. 29. Tit. εἰς τὸν αὐτόν. Initium:

Πολλῶν πολλάκις ἀφορμὰς γραφῶν ἐπορισάμην.

XVIII^um pag. 33. Tit. ἐπάσματα, εἰς τὸν γάμον τȣ̃ ὑȣ̃ τȣ̃ σεβαστοκράτορος τȣ̃ ἀοιδίμȣ κυρȣ̃ ἀνδρονίκȣ τȣ̃ κομνηνȣ̃. Initium:

Ω῾̃ραι τερπναὶ συνέλθατε συνπνεύσατε κ̀ μȣ̃σαι.

XIX^um pag. 34. Tit. εἰς τὴν κυρὰν Θεοδώραν τὴν τȣ̃ σεβαστοκράτορος· κ̀ τὸν σύζυγον αὐτῆς τὸν ἀδελφὸν τȣ̃ ῥηγὸς ἀλαμανίας. Initium:

Α᾿λαμανία χόρευε κ̀ σκίρτα κ̀ λαμπρύνȣ·
τȣ̃ γὰρ σεβαστοκράτορος τῇ παγκαλλίστῃ κόρῃ
ὁ δȣ̃ξ ὁ μεγαλόδοξος· πανευτυχῶς ἑνȣ̃ται.

XX^um pag. 34. a tergo. Tit. ἐπάσματα ἕτερα· εἰς τὸν ὑὸν τȣ̃ ἀοιδίμȣ σεβαστοκράτορος τὸν κυρὸν ἀλέξιον τὸν κομνηνόν. — Initium:

Τίς ὁ λαμπρὸς συναρμοστὴς τῶν νεονύμφων τȣ́των.

XXI^um pag. 35. Tit. ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὸν αὐτοκράτορα ὅτε κατέλαβον οἱ ῥῆγες ὁ ἀλαμανίας κ̀ ὁ φραγγίας. Initium.

Α᾿ποβαλȣ̃σα δέσποτα τȣ̃ γήρȣς τὰς ῥυτίδας
κ̀ στολισθεῖσα σήμερον ἡ πόλις ὥσπερ νύμφη.

Imperator quem alloquitur Constantinopolis, est Manuel Comnenus, ut patet ex his versibus:

Πεσόντας τȣ̀ς ὀδόντας μȣ μαθόντα τὰ θηρία
ἦλθον ὡς ἂν θηρεύσωσι κ̀ καταφάγωσί με·
ἀλλ᾿ ὡς χριστὸς ἐμμανȣὴλ ὁ μανȣὴλ ὁ νέος
πληρόδοντον ἀνέδειξε κ̀ νέαν με τὴν γραῖαν.

XXII^um pag. 38. Titulus: εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα· ὅτε ἀπὸ σερβίας ἐπανέζευξε μετὰ νίκης. — Initium:

Ω῾̃σπερ ἀγκάλας μητρικὰς ἀνοίξασα τὰς πύλας
πόλις σιων ὑπόδεξαι τὸν αὐτοκράτορά σȣ.

XXIII^um pag. 38. *b*. Tit. εἰς τὸν αὐτόν· ὅτε ἐγένετο ἡ ναυμαχία. Initium:

Κλάδε

Κλάδε πορφύρας κομνηνὲ μονάρχα μονοκράτορ.

XXIVum pag. 39. Tit. ἐπάσματα ἐπὶ τῷ γενεθλίῳ τῆς πορφυρογεννήτȣ κ̀ βασιλίδος. — Initium:

Ο῎ρπηξ χρυσῆς βασιλικῆς κομνηνικῆς ἀμπέλȣ.

XXVum pag. 39. b. Tit. Δεητήριος περὶ τȣ̃ ἐν μαγγάνοις ἀδελφάτȣ. Initium:

Τὴν εὐσυμπάθητον ψυχὴν· τὴν ἥμερον καρδίαν.

XXVIum pag. 40. Tit. εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα· ὅτε ἐπιστὰς τῷ δαννȣ́βει· κ̀ εὑρὼν τὸν κράλην ἐκεῖθεν ἐκεῖθεν (sic) τȣ̃ αὐτȣ̃ δαννέβεως ἑτοιμασθέντος εἰς πόλεμον, αὐτίκα μετέβαλεν αὐτȣ̃ τὴν ὁρμὴν· κ̀ καταπτοήσας αὐτὸν, κατηνάγκασε κ̀ μὴ βȣλόμενον ἐκκλίναι εἰς εἰρηνικὰς σπονδάς. — Initium:

Ο῾ πάλαι θρασυνόμενος κ̀ ξίφος εὐτρεπίζων

Et versu sexto, ac sequentibus:

ἐκεῖνος ὁ μεγάλαυχος· ὁ κράλης ὁ τοσȣ̃τος
ὁ μὴ παραδεχόμενος ὑπὲρ ἀγάπης λόγȣς·
ἀλλὰ θαῤῥῶν εἰς ῥεύματα δαννȣβικȣ̃ πελάγȣς
ὡς εἶδες εἰς τὸν δάννȣβιν τὸν στόλον τȣ̃ μονάρχȣ
πῶς παρευθὺς ἀπέστειλας ὑπὲρ ἀγάπης πρέσβεις;

XXVIIum pag. 41. Tit. ἄσματα· εἰς τὸν γάμον τῆς κυρᾶς εἰρήνης τῆς θυγατρὸς τῆς ἐξηρημένης κομνηνῆς· τῆς πρώτης θυγατρὸς τȣ̃ ἀοιδίμȣ σεβαςοκράτορος κυρȣ̃ ἀνδρονίκȣ τȣ̃ πορφυρογεννήτȣ. Initium:

Πάλιν λαμπρὸς ὑμέναιος· πάλιν δυὰς νυμφίων.

XXVIIIum ibidem. Tit. ἐπάσματα· εἰς τὴν κυρὰν θεοδώραν τὴν θυγατέρα τȣ̃ καίσαρος κ̀ τῆς πορφυρογεννήτȣ κυρᾶς μαρίας τῆς πρώτης θυγατρὸς τȣ̃ ἀοιδίμȣ αὐτοκράτορος ῥωμαίων κυρȣ̃ ἰωάννȣ τȣ̃ κομνηνȣ̃. — Initium:

Τίς ὁ φωστὴρ ὁ δαδȣχῶν κ̀ τὴν παρȣ̃σαν νύκτα.

XXIX. Pag. 41. b. Tit. εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα κατασχόντα μετὰ θαύματα μεγάλα τὴν ὅλην κιλικίαν χωρὶς τῆς οἱασȣ̃ν μάχης. Initium:

Σκίρτα κ̀ πάλιν βασιλὶς, ῥώμη μεγάλη νέα.

XXX. Pag. 42. Tit. εἰς τὸν αὐτὸν· περὶ τȣ̃ πρίγκιπος κ̀ τῆς κατ' ἀντιοχείαν βασιλικωτάτης προπομπῆς. Initium:

Τῆς βασιλίδος ἥλιε· κυπάριττε πορφύρας.

XXXI. Pag. 42. b. Tit. εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα· ὅτε συμπεσόντος αὐτῷ τȣ̃ ἵππȣ, ἐτρώθη τὸν μηρόν. — Initium:

Ποῖος τελχὶν χαιρέκακος· βάσκανος ποῖος δαίμων.

XXXII. Pag. 43. Tit. εἰς τὸν αὐτοκράτορα· μὴ πειθομένȣ τȣ̃ μεγάλȣ οἰκονόμȣ τῶν μαγγάνων τȣ̃ ἁγίȣ κασιανȣ̃ τάξαι με εἰς τὸ

δωρηθέν μοι ἀδελφάτον, παρὰ τȣ͂ κραταιȣ͂ ϗ ἁγίȣ ἡμῶν βασιλέως. — Initium:

Πορφύρας ἐγκαλλώπισμα τῆς σὲ γαλȣχησάσης.

XXXIII. Ibidem. Tit. εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα· πρὸς τὸν δραξάμενον τῆς λέξεως τȣ͂ θερμȣργȣ͂, διενιστάμενον, μὴ σημαίνειν τὸν θερμȣργὸν, τὸν δραστήριον ϗ θερμὸν περὶ τὸ ἐργάζεσθαι· ἀλλὰ τὸν μικρόψυχον ϗ ὀλίγωρον. ἐλέγχει γȣ͂ν ὁ λόγος τὸν τοιȣ͂τον ὡς κακῶς ἐπιλαβόμενον τῆς σημασίας τȣ͂ θερμȣργȣ͂. — Initium:

Ἀπέστω φθόνος αὔγȣστε μακρὰν τȣ͂ βήματός σȣ.

XXXIV. Pag. 43. *b.* περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως. Initium:

Τὰς ἀρετὰς μεσότητας καλȣ͂μεν στεφηφόρε.

XXXV. Ibidem. Tit. δεητήριος εἰς τὸν αὐτοκράτορα, περὶ ζώσης ἀλώπεκος. — Initium:

Οὐκ ἤκȣσας μονάρχα μȣ τȣ͂ δȣ́λȣ σȣ τὴν νόσον.

XXVI. Pag. 44. Deest titulus. Initium poematis longi:

Τίς ἡ παρȣ͂σα χαρμονὴ, τίς ἡ λαμπρότης αὕτη.

XXXVII. Pag. 49. Tit. δεητήριος πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὡς ἀπὸ τῆς σεβαστοκρατορίσσης. — Initium:

Ὥσπερ καπνὸς ἐξέλιπεν ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μȣ.

XXXVIII. Pag. 51. Tit. εἰς τὸν βίον ϗ εἰς τὸν κόσμον. — Initium:

Τȣ͂ ξύλȣ τῆς παρακοῆς ὁ πρῶτος ἐν ἀνθρώποις.

XXXIX. Pag. 52. Tit. εἰς τὸν ἔρωτα. Initium:

Ἐξ ὀφθαλμῶν εἰς ὀφθαλμȣ̀ς· εἰπὲ πῶς ῥέεις ἔρως.

XL. Pag. 53. Tit. τῇ τῶν φυσικῶν ἡδονῶν ὑπερτέρᾳ τῇ σωφρονȣ́σῃ τῇ λογικῇ τρυγόνι παραινετικὸς εἰς γάμȣ κοινωνίαν. Initium:

Καταλιπȣ͂σα σήμερον τὴν ἐκ τȣ͂ γένȣς δόξαν.

Alloquitur Virginem Imperatoriæ familiæ: nam versus quartus est iste:

Ὦ βασιλέων θύγατερ ὦ καλλονὴ τȣ͂ γένȣς.

XLI. Pag. 56. Tit. εἰς τὴν σεβαστοκρατόρισσαν θρηνητικὸς λόγος· ὅτε ὁ βασιλεὺς προσέταξεν ἐξελθεῖν τὸν λοῖσθον ὑὸν τȣ͂ σεβαστοκράτορος τὸν κομνηνὸν κυρὸν ἀλέξιον... τυνε. ὄντα, εἰς τὸ ταξείδιον. Initium:

Πάλιν σκηπτὸς ϗ κεραυνὸς ϗ καταιγὶς ὀδύνης.

XLII. Pag. 57. Tit. εἰς τȣ͂ σεβαστοκράτορος τὸν ὑὸν τὸν πρωτοσεβαστὸν ϗ πρωτοβεστιάριον· ἀποσταλέντα ἀπὸ τȣ͂ ταξειδίȣ παρὰ τȣ͂ βασιλέως εἰς τὴν μεγαλόπολιν. Initium:

Δότε φησὶν ὁ σολομῶν τοῖς λυπȣμένοις οἶνον.

XLIII. Pag. 62. Tit. προσφωνηματικὸς, εἰς τὴν πάντιμον κομνηνὴν, τὴν θυγατέρα τȣ͂ ἀοιδίμȣ σεβαστοκράτορος κυρȣ͂ ἀνδρονίκȣ κατα-

καταλαβῦσαν ἀπὸ τῦ ταξειδίυ, πενθῦσαν ἔτι τὴν ἑαυτῆς μητέρα τὴν σεβαστοκρατόρισσαν. Initium:

Καὶ σάλπιγξ ἀλαλάζυσα κ̓ κύμβαλα κροτῦντα.

XLIV. Pag. 64. Tit. προσφωνηματικὸς, εἰς τὸν γαμβρὸν τῦ ἀοιδίμυ σεβαστοκράτορος τὸν κατακυζηνὸν ἐπιγαμβρευθέντα θελήσει τῦ αὐτοκράτορος, εἰς τὴν κομνηνὴν, τὴν πρώτην θυγατέρα τῦ σεβαστοκράτορος κυρῦ ἀνδρονίκυ. Initium:

Ἐσήμανε κ̓ παμπρεπὴς ἀσπὶς τὸν ἀχιλλέα.

XLV. Pag. 66. Tit. προσφωνηματικὸς, εἰς τὴν κομνηνὴν τὴν θυγατέρα τῦ ἀοιδίμυ σεβαστοκράτορος ἐπανελθῦσαν ἀπὸ τῦ ταξειδίυ, κ̓ εὑρῦσαν τὴν σεβαστοκρατόρισσαν ἐν τῷ παντοκράτορι. Initium:

Χαίροις σεβαστοκράτορος ὁλόφωτε σελήνη
χαίροις ἡλίυ θύγατερ· χαίροις ἀκτὶς ἀκτῖνος.

XLVI. Pag. 66. *b*. Tit. προσφωνηματικὸς εἰς τὴν σεβαστοκρατόρισσαν· ὅτε ἡ κυρὰ θεοδώρα ἡ θυγάτηρ αὐτῆς, ἡ συζευχθεῖσα τῷ ἀδελφῷ τῦ ῥηγὸς ἀλαμανίας, ἐπανέζευξεν ἀπὸ τῦ ταξειδίυ, μετὰ τῆς αὐταδέλφης αὐτῆς τῆς κομνηνῆς, ἔτι μητρὸς αὐτῶν ἐν τῷ παντοκράτορι διαγύσης. Initium:

Εἴδες ὕψιστυ δύναμιν· εἴδες δικαίαν κρίσιν.

XLVII. Pag. 67. Tit. εἰς ἀντιοχιτ.. ἱμάτιον χρυσῦν ἔκφρασις: ἡ δὲ ὑπόθεσις τῦ λόγυ, ἔπαινος τῆς κόρης τῆς πρώτης θυγατρὸς, τῆς κομνηνῆς τῆς θυγατρὸς τῦ ἀοιδίμυ σεβαστοκράτορος· κυρῦ ἀνδρονίκυ τῦ πορφυρογεννήτυ τῆς κυρᾶς εἰρήνης· κ̓ αἴτησις ὑπὲρ τοιύτυ ἱματίυ. — Initium:

Ἀκτὶς δευτέρα τῦ φωτὸς· σελάγημα σελήνης.

XLVIII. Pag. 68. Tit. εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. Initium:

Ὁ τῦ κεστῦ τῦ χρυσαυγῦς μεμεστωμένος λόγος.

XLIX. Ibidem Tit. δεητήριος εἰς τὴν σεβαστοκρατόρισσαν ἐπὶ ὀργὴν κινηθεῖσαν κατ' ἐμῦ, διὰ τὸ ἀτυχῆσαι με ἔν τινι δυλείᾳ αὐτῆς. Initium:

Ἤδη τὸ νέφος λύεται· λεπτύνεται τὸ πάχος.

L. Ibidem Tit. λόγος παριστῶν τὸ πάθος τῆς σεβαστοκρατορίσσης· κ̓ τὴν νόσον ἣν ἐνόσησεν, ἐν τῇ μονῇ τῦ παντοκράτορος διάγυσα. — Initium:

Οὐδὲν τυραννικώτερον ἐστὶ τῆς ἀτυχίας.

LI. Pag. 69. Tit. μονῳδία ... σεβαστῷ, τῷ υἱῷ τῦ κυρῦ ἰσαακίυ τῦ σεβαστῦ τῷ συζυγῳ τῆς σεβαστῆς τῆς βα ... ας, πληγέντι ξίφει τὴν χεῖρα. Initium:

Καὶ τίς ἐκεῖνος ὁ τελχὶν ὁ βάσκανος ὁ κύων.

LII. Pag. 71. Tit. τῦ προδρόμυ πρὸς τὴν σεβαστοκρατόρισσαν δεητήριος. Initium:

 Ὁ πάν-

Ο' πάντων εὐτελέστερος ϗ πενιχρός σȣ δȣ̃λος.

Petit ab ipsa victum, quamvis advena, utpote civis jam per incolatum factus: ait enim:

Πολλάκις γάρ ἐπήκȣσας ῥητορικῶν μȣ λόγων
ἤδη πληρῶ δȣλείων σοι δωδεκαταῖον κύκλον·
ὁ νόθος ϗ παρέγγραπτος ἐπολιτογραφήθην·
μετά γάρ ἔτος δέκατον ἐπολιτογραφȣ̃ντο
ὅσοι τό πρίν ἐφοίτησαν παρά τοῖς ἀθηναίοις
κἂν ἦσαν ϗ προσήλυτοι ϗ τῆς τυχȣ́σης τύχης.

LIII. Pag. 71. *b*. Tit. λόγος εἰς τήν σεβαστοκρατόρισσαν, ποιȣ̃ντος αὐτόν δικαστήν ἐν τȣ́τῳ αὐτήν περί τȣ̃ ἀδελφάτȣ ὅπερ ὑπέσχοντο αὐτῷ, οἱ αὐ.... σται αὐτȣ̃· ἤγȣν ὁ σεβαστοκράτωρ ϗ αὐτή ἡ σεβαστοκρατόρισσα. — Initium:

Α'κȣσον δέσποινα μȣσῶν· ϗ μȣ̃σα καλλιόπη.

LIV. Pag. 72. Tit. παρηγορικός, τῇ θυγατρί τῆς πορφυρογεννήτȣ κυρᾶς θεοδώρας τῆς συζύγȣ τȣ̃ αὐτοκράτορος ῥωμαίων τȣ̃ πορφυρογεννήτȣ κυρȣ̃ ἰωάννȣ, τῇ συζύγῳ τȣ̃ καμύτζη· ἐξ αἰτήσεως εὐνȣ́χȣ τινός οἰκειοτάτȣ ἀνθρώπȣ αὐτῆς: — τολμῶν ὁ δȣ̃λος προσλαλῶ τῇ δεσποίνῃ. — Initium:

Η' νῦν καταλαβȣ̃σα σε ζημία δέσποινά μȣ.

LV. Pag. 73. Tit. μονῳδία ἐπί τῇ αὐτῇ ὑποθέσει. — Initium:

Δέχȣ ϗ πάλιν δέσποινα δευτέραν μονῳδίαν.

LVI. Pag. 74. Tit. ἐπιτάφιος ἐπί τῷ ἀντιόχῳ τελευτήσαντι· ϗ παραμυθητικός ὁμȣ̃ τῇ συζύγῳ αὐτȣ̃ ϗ θυγατρί· τῇ δέ ἀληθείᾳ λόγος δεικνύς, πῶς δεῖ πενθήρεις γράφειν λόγȣς, ἐπί τοῖς ἐποιχομένοις: ȣ̓δέ γάρ ἀνάγκη μοι τίς τȣ̃τον πρός γυναῖκα γράφειν γραμμάτων ἀμέτοχον· ϗ ἄλλως μή δυναμένην ἐπιβάλλειν πληκ... λόγων. — Initium:

Καί πάλιν κάλαμος ὀξύς ὀξυγραφῶν τό πένθος.

LVII. Pag. 77. Tit. στίχοι ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκȣ, τῆς ἐν τοῖς τȣ̃ κύρȣ· ἀποστοματισθέντες κατά τȣ̀ς καιρȣ̀ς καθ' ȣ̃ς ἀτυχῶς εἶχεν, ἡ συζευχθεῖσα τῷ σεβαστοκράτορι κυρῷ ἀνδρονίκῳ τῷ πορφυρογεννήτῳ· συνετωτάτη σεβαστοκρατόρισσα. — Initium:

Τί ταῦτα παστάς ἀθανάτȣ νυμφίȣ.

LVIII. Pag. 78. Tit. ἕτεροι ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ ἀναγνωσθέντες· ἑορταζȣ́σης τῆς σεβαστοκρατορίσσης· ὑπόθεσις δέ τȣ́τοις τοῖς ἰαμβίοις, ἡ θλίψις αὐτῆς. — Initium:

Ι'σως ὁρῶντες ὦ παρόντες τά σέλα.

LIX. Pag. 79. Tit. καί ȣ̃τοι ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ, ἐν ἑορτῇ σεβαστοκρατορικῇ ἀνεγνώσθησαν. Initium:

Δεῦρο προφῆτα τήν κιθάραν ἁρμόσας.

LX. Pag. 79. *b.* Tit. κ̀ ἕτοι ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ τῆς παρθένε, κ̀ διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν: — Initium:

Σάλπιγγος ἦχος ἐν σινᾶ κράζων μέγα.

LXI. Pag. 80. Tit. κ̀ ἕτοι ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. — Initium:

Φύσει τὸ θεῖον ἀργὸν εἰς τιμωρίαν.

LXII. Ibid. Tit. οἱ παρόντες στίχοι ἀνεγνώσθησαν ἐν τῷ ναῷ τε οἴκε τῆς σεβαστοκρατορίσσης ἐν τῷ τοιέτῳ ναῷ κ̀ ἑορταζομένης κ̀ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκε τῆς ὁδηγητρίας: — Initium:

Ἰδὲ βρύσις ψύχεσα βρασμὸν καρδίας.

LXIII. Pag. 80. *b.* Tit. κ̀ ἕτοι ἐν τῷ αὐτῷ ἀνεγνώσθησαν. Initium:

Τὸ μὲν παραδρόμηνα τε χρόνε ῥέον.

LXIV. Pag. 81. Tit. κ̀ ἕτοι ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ, κ̀ διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. Initium:

Καὶ πάλιν οἰκτρός εἰμι κ̀ τεθλιμμένος.

LXV. Ibid. Tit. εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον, τὴν ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς πέτρας· ἐξ αἰτήσεως γεγονότες, τε ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γεγονότος, κυρε ἰωάννε τε καθηγεμένε. Initium:

Τίς ἄλλος ἂν γένοιτο νῦν ἰσαΐας.

Tum sequuntur alia septem poematia iambicis versibus composita de eodem argumento.

LXVI. Pag. 81. *b.* Tria poematia, quorum primum inscribitur: εἰς τὴν γέννησιν τε κυρίε ἡμῶν ἰησε χριστε. Alterum: εἰς τὴν ὑπαπαντήν. Tertium: οὗτοι οἱ στίχοι ἐγένοντο εἰς τὸν χαιρετισμὸν, τὸν ἐν τῷ ναῷ τε πανσεβάστε ἐκείνε πρωτοσεβάστε· τε ὑε τε σεβαστοκράτορος ἰσαακίε: —

LXVII. Pag. 82. Tit. οὗτοι οἱ στίχοι, εἰσὶν ἐγγεγραμμένοι, ἐν τῷ ἁγίῳ ἐγχειρίῳ, τῷ κρεμαμένῳ ἔμπροσθεν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκε, τῆς ἁγιοσοριτ.., κατὰ τὴν ἑορτὴν τὰ ἅγια τῶν ἁγίων· τῷ γεγονότι παρὰ τῆς σεβαστοκρατορίσσης. Initium:

Ἐκ σε τὸ πᾶν μοι φωτὸς ἁγνὴ λυχνία

postremi versus sunt

. . . . . . κ̀ πρόμαχον ἐν βίῳ
ἐμοῖς γενέσθαι παισὶν ὠρφανισμένοις·
ταύτην φέρω σοι τὴν δέησιν εἰρήνη
σεβαστοκρατόρισσα τῇ βασιλίδι: —

LXVIII. Ibid. Tit. εἰς τὴν σκέπην τῆς αὐτῆς ὑπεραγίας θεοτόκε τῆς ἁγιοσοριτί.., γενομένην κ̀ αὐτὴν παρὰ τῆς σεβαστοκρατορίσσης. Initium:

Σκέπην σε γινώσκεσα τε κόσμε κόρη

absolvitur sic: ...σοὶ

. . . σοὶ κάμπω γόνυ
σεβαστοκρατόρισσα λάτρις εἰρήνη: —

LXIX. Ibid. Tit. κ̀ οὗτοι οἱ στίχοι εἰς ἅγιον ἐγχείριον τῆς ὑπεραγίας θεοτόκȣ, τῆς ὁδηγητρίας γεγονὸς κ̀ αὐτὸ παρὰ τῆς σεβαστοκρατορίσσης. Initium:

Α῎βυσσος ὤφθης χαρίτων μοι παρθένε

versus 22. et 23. sunt sequentes: loquens inducitur ipsa Irene Sebastocratorissa.

Καί μοι τὸν ἀλέξιον ἀπεχαρίσω
τὸ λοῖσθον ἔρνος τȣ̃ κλάδȣ τῆς πορφύρας.

LXX. Ibid. Tit. ἕτεροι εἰς ἅγιον ἐγχείριον τῆς ὑπεραγίας θεοτόκȣ, τῆς ἐν τοῖς κύρȣ, γεγονὸς παρὰ τῆς σεβαστοκρατορίσσης. Initium:

Α῎ν τις ποταμὸς κ̀ ῥύμη τῶν ῥευμάτων

postremi duo versus sunt:

ταύτην δυσωπεῖ τὴν δέησιν εἰρήνη
σεβαστοκρατȣ̃ς ἀνδρονίκȣ σύζυγος: —

LXXI. Pag. 82. *b*. Tit. ἕτεροι εἰς ἅγιον ἐγχείριον· γεγονὸς παρὰ τῆς αὐτῆς σεβαστοκρατορίσσης, ἐν τῇ ὑπεραγίᾳ θεοτόκῳ τῆς πηγῆς. Initium:

Α῎κȣε κ̀ νῦν τȣ̃ δαΐδ ἡ θυγάτηρ.

LXXII. Ibid. Tit. εἰς ἅγια ποτηροκαλύμματα, γεγονότα παρὰ τῆς σεβαστοκρατορίσσης. Initium:

Κάλυμμα χρυσόγραφον ὑφάνασά σοι

sequuntur alia quinque similia poematia de eodem argumento.

LXXIII. Ibid. Tit. εἰς ἅγιον ἐγχείριον, γεγονὸς παρὰ τῆς ὑπερτίμȣ κομνηνῆς, τῆς θυγατρὸς τȣ̃ ἀοιδίμȣ σεβαστοκράτορος, κυρȣ̃ ἀνδρονίκȣ. Initium:

Τί σοι προσοίσω τῇ γαλȣ́χῳ παρθένῳ

prope finem sic loquitur illustrissima Princeps:

χρυσογραφȣ̃σα τοιγαρȣ̃ν τὴν πορφύραν
σεβαστοκρατȣ̃ς ἀνδρονίκȣ θυγάτηρ
λάτρις μαρία κομνηνὴ σοὶ προσφέρει

sequitur aliud poematium, seu iambi de eadem re.

LXXIV. Ibidem Tit. εἰς λάμναν ἀργυρᾶν γεγονυῖαν εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον τῆς βλαχερνιτί.., παρὰ τῆς ὑπερτίμȣ κομνηνῆς. Initium:

Κἂν πάντα κόσμον σοι προσοίσω παρθένε.

LXXV. Ibid. Tit. εἰς τὸ φλάμȣλον τȣ̃ πρωτοσεβαστȣ̃. Initium:

Βλαστὸς μὲν εἰμὶ πορφυροβλάστος κλάδος

κλα-

κλεινὸς γάρ ἀνδρόνικος ἐξέφυσέ με.

LXXVI. Pag. 83. Tit. οὗτοι πρὸς τὴν αὐτοκρατόρισσαν τὴν σεβαστοκρατόρισσαν, πρὸς τὸν ὠκεανόν. Initium:

Σὺ μὲν κυκλοῖς ἅπασαν ὡς ζώνη χθόνα.

LXXVII. Ibid. Tit. οὗτοι οἱ στίχοι ἀνεγνώσθησαν ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκȣ τῆς ὁδηγητρίας· ἀναγινωσκομένων παρ' αὐτȣ̃ τῶν κλημεντίων. Initium:

Τὸ κλῆμα καινὸν ἀλλὰ ϗ βότρυς ξένος.

Sequuntur alia plura poematia εἰς σταύρωσιν. εἰς ἀποκαθήλωσιν. εἰς τὸ αὐτό. εἰς ἀνάγνωσιν τȣ̃ ἁγίȣ γρηγορίȣ τȣ̃ θεολόγȣ.

LXXVIII. Ibidem Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ εἰς τὴν σεβαστοκρατόρισσαν. Initium:

Ω'σεὶ προκύψας ἐκ θαλάμȣ πυρίνȣ.

LXXIX. Pag. 85. Tit. εἰς τινὰ γραμματικὸν ἄριστον, ἀτυχέστατον δέ. Initium:

Ω' θρέμμα μȣσῶν· ὦ φυτὸν καλλιόπης.

LXXX. Ibid. Tit. εἰς τὸν ἅγιον θεόδωρον τὸν στρατηλάτην. Initium:

E'χει σε πίναξ ἀλλ' ἔχει ϗ καρδία.

Sequuntur duo alia poematia in eumdem S. Theodorum.

LXXXI. Ibid. Tit. οἱ ἅγιοι θεόδωροι, ὁ τήρων ϗ ὁ στρατηλάτης πρὸς ἀλλήλȣς φασὶ ταῦτα ὑπὲρ τȣ̃ μαχατάρη ἰωάννȣ. — Initium:

E'ξ αἱμάτων σε προσγενῆ κεκτημένος.

LXXXII. Pag. 86. Quatuor poematia in S. Joannicium. Primi titulus: πρὸς τὸν ἅγιον ἰωαννίκιον, ἀπὸ τȣ̃ μοναχȣ̃ ἰωαννικίȣ τȣ̃ λογαρᾶ. Initium:

A'πὸ στρατιώτȣ μὲν εἷς μονοτρόπων.

Sequuntur duo alia in B. Virginem Deiparam.

LXXXIII. Pag. 86. *b*. Tit. ἐπιτύμβιοι ἀπὸ τῆς θυγατρὸς τȣ̃ ᾀδομένȣ ἐκείνȣ στραβορωμανȣ̃ etc. Initium:

A'ν εὐστολίαν δυστυχεστάτην ἔγνως.

LXXXIV. Ibid. Tit. εἰς τὸν στραβορωμανόν. Initium:

Mȣθεῖν θεατὰ τὰ γεγραμμένα θέλεις.

LXXXV. Ibid. Tit. ἐπιτύμβιοι. Initium:

Ω' πῶς προκύψαν ἄνθος εὐθὺς ἐῤῥύη.

LXXXVI. Ibid. Tit. ἐπιτύμβιοι ἐκ προσώπȣ τῆς θυγατρὸς τȣ̃ δεσπότȣ· τȣ̃ ἀποιχομένȣ ἀνεμᾶ· ϗ τῆς κυρᾶς θεοδώρας· ἥτις συνεζεύχθη τῷ ἀγγέλῳ. — Initium:

Ζητεῖς πυθέσθαι τὰς ἐμὰς ἀρχὰς ξένε.

LXXXVII. Pag. 87. Tit. εἰς τὴν γέφυραν τὴν ἐν τῷ τῆς ἀβύδȣ

βύδȣ πορθμῷ παραδόξως παρὰ τȣ̃ κρατίστȣ αὐτοκράτορος κυρȣ̃ μανȣὴλ τȣ̃ πορφυρογεννήτȣ γεγονῦαν. Initium:

Πȣ̃ σȣ τὰ βάθρα πύργε τίς ἔπηξέ σε.

Sequitur aliud de eodem argumento. Tum alia tredecim εἰς γέροντα λαβόντα νέαν γυναῖκα.

LXXXVIII. Pag. 87. *b*. Tit. τȣ̃ μέλ... τος εἰς τὸν τζιμι... ήν. — Initium:

Μικρὸν χρόνον τὸ κέρδος εὑρὼν τȣ̃ φόνȣ.

LXXXIX. Ibid. Tit. ἰωάννȣ πρωτοσυγκέλλȣ, μητροπολίτȣ εὐχαϊτῶν· εἰς τὴν ἀνάληψιν. Initium:

Οὐκ ἦν ὁ χριστὸς, σαρκικῶν ἐκ σπερμάτων.

Sequuntur sex alia poematia τȣ̃ αὐτȣ̃. quorum primum est in S. Eliam, alterum in Chrysostomum, tertium in imaginem Chrysostomi, quartum in crucifixionem, quintum in S. Jacobum Persam, sextum τȣ̃ αὐτȣ̃, εἰς τὸν βασιλέα κυρὸν νικηφόρον τὸν φωκᾶν.

XC. Pag. 88. Sequitur lexicon sine titulo alia manu scriptum. Incipit sic: + ἀγορανομῷ· γενικῇ· ἀγορανομῶν ῥωμαίων ἐτελεύτησε δήμιος. Ἀγονίσονται· γενικῇ. Progreditur tantum usque ad litteram Delta, et paginam 90. Cetera desunt.

XCI. Pag. 91. Tit. τȣ̃ σεβαστȣ̃ λογοθέτȣ τῶν σεκρέτων καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεων· γεγονότος δὲ καὶ ἐφόρȣ Νικήτα τȣ̃ χωνιάτȣ προσφώνημα· εἰς τὸν βασιλέα κυρὸν ἰσαάκιον τὸν ἄγγελον. ἐγράφη δὲ ἄρτι γεγονότος αὐτȣ̃ κριτȣ̃ καὶ βήλȣ. — Initium: ἀπαίρεις ἐξ ἡμῶν ἐκστρατεύων κατὰ βαρβάρων θεοείκελε βασιλεῦ. Hæc et sequentia, alia rursus manu exarata sunt.

XCII. Ibid. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ ἐπαναγνωστικὸν εἰς τὸν πατριάρχην καὶ τὴν σύνοδον· ἐγράφη δὲ ἔτι ὄντος αὐτȣ̃ γραμματικȣ̃ βασιλικȣ̃ καὶ συνεκστρατεύοντος βασιλεῖ. Initium: χάρις καὶ πάλιν Θεῷ.

XCIII. Pag. 92. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ ἐπιτάφιος εἰς τὸν σεβαστὸν κύριν θεόδωρον τὸν τροχὸν· βασιλικὸν ὄντα γραμματικὸν καὶ σὺν αὐτῷ προεστῶτα τȣ̃ ἐπὶ τῶν κοινῶν χρημάτων κοιτῶνος. Initium: ἦν ἄρα καὶ τȣ̃το φίλτατε ἀνδρῶν Θεόδωρε.

XCIV. Pag. 94. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ λόγος εἰς τὸν βασιλέα κυρὸν ἰσαάκιον τὸν ἄγγελον· ἐγράφη δὲ καὶ ȣ̃τος προσεχῶς καὶ ὁπηνίκα τȣ̃ βήλȣ γέγονε κριτής. Initium: ἡλίȣ μὲν τάχος καὶ δύναμιν.

XCV. Pag. 97. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ μονῳδία· εἰς τὸν ὑὸν αὐτȣ̃ τεθνηκότα νήπιον. Initium: εἶτα λειμῶνα τις παριὼν.

XCVI. Pag. 98. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ λόγος εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἀλέξιον τὸν ἄγγελον· ἐξελθόντα κατὰ τȣ̃ ἰβαγκȣ̃· εἶθ' ȣ̃τως εἰς τὴν ἀνατολὴν διαβάντα ὅτε καὶ τὸ περὶ τῶν Θείων μυστηρίων ἐλαλήθη

θη δόγμα. — Initium: τάδε σοι κ̀ παρ' ἡμῶν εὐχαριστήρια.

XCVII. Pag. 100. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ λόγος· ȣ̃ ἡ μὲν ὑπόθεσις δήλη· τȣ̃το δὲ δεῖ εἰδέναι τὸν ἀναγινώσκοντα ὡς ἦν χαρτοφύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ὁ καθ' ȣ̃ ἐρέθη· κ̀ τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς παραβλώψ. Initium: τέττιγα ἐκ τȣ̃ πτερȣ̃ συνείληφας.

XCVIII. Pag. 103. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ λόγος εἰς τὸν αὐτοκράτορα κυρὸν ἰσαάκιον τὸν ἄγγελον. ἐγράφη δὲ παρ' αὐτȣ̃ λογοθετικȣ̃ ὄντος γραμματικȣ̃· κ̀ ἀνεγνώσθη κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν φώτων διὰ τὸ μὴ εἶναι ῥήτορα· τότε δὲ κ̀ εἰς παλαιστίνην ἀπήρχετο ὁ τῶν ἀλαμανῶν ῥὴξ φρεδερίχος. — Initium: ὡς ἄρα ȣ̓κ ἦν εἰκός.

XCIX. Pag. 106. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ λόγος εἰς τὸν αὐτοκράτορα κυρὸν ἀλέξιον τὸν κομνηνὸν ὑποςρέψαντα ἐκ τῆς ἕω μετὰ τὰς σπονδὰς τὰς μετὰ τȣ̃ σȣλτάνȣ· προσεχῶς δὲ γέγονε κ̀ ἡ ἐπανάστασις κατὰ τȣ̃ βασιλέως τȣ́τȣ τȣ̃ κομνηνȣ̃, ἰωάννȣ τȣ̃ λεγομένȣ ταχέος· εἷλκε δὲ τὸ πρὸς πατρὸς γένος, ἐκ τȣ̃ μεγάλȣ δομεστικȣ̃ τȣ̃ λεγομένȣ ἀζȣ̀χ· ὃς ἦν πέρσης. Initium: γλυκὺς κ̀ ἥλιος μετὰ νέφος.

C. Pag. 106. *b*. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ λόγος εἰς τὸν βασιλέα κυρὸν ἀλέξιον τὸν κομνηνὸν ὅτε ἐπανέζευξεν ἀπὸ τῶν μερῶν τῆς δύσεως ἡνίκα ὁ πρωτοστράτωρ μανȣὴλ ὁ καμύτζης ἐξάδελφος ὢν τȣ̃ αὐτȣ̃ βασιλέως συμπλακεὶς τοῖς βαρβάροις κ̀ κατασχεθεὶς, παρὰ μὲν τȣ̃ βασιλέως ȣ̓κ ἐξωνήθη· ἠγοράσθη δὲ παρὰ τȣ̃ δοβρομηρȣ̃ χρύσȣ τȣ̃ κατέχοντος τὸν πρόσακον κ̀ τὸν στρȣ́μιτζαν κ̀ ἐκ τότε ἐπανεστῶτ... βασιλέ... μετὰ τȣ̃ αὐτȣ̃ χρύσȣ γαμβρȣ̃ ὄντος τῷ αὐτῷ πρωτοστράτορι ἐπὶ θυγατρὶ ὃν κ̀ ἥττησεν ὁ βασιλεὺς κ̀ ἐδίωξε· τότε δὲ κ̀ ἀγάπην ἐποίησε μετὰ τȣ̃ ἰωαννίτζη τȣ̃ κατέχοντος τὸν ζυγόν. — Initium: εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός σȣ.

CI. Pag. 107. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ σύγκρισις δεικνύȣσα τὸν χειμῶνα κρείττονα τȣ̃ θέρȣς· προεβλήθη μοι δὲ τόδε παρὰ τȣ̃ σεβαστȣ̃ κ̀ λογοθέτȣ τȣ̃ δρόμȣ δημητρίȣ τȣ̃ τορνίκη ἐν παλατίῳ ἔτι ὄντι βασιλικῷ γραμματικῷ· ἡ δευτέρα μερὶς προεβλήθη ἄλλῳ γραμματικῷ. Initium: πάλαι ποτε τὸ τῆς γλώττης αὐτόματον.

CII. Pag. 109. Tit. σελέντιον γραφὲν ἐπὶ τῷ ἀναγνωσθῆναι ὡς ἀπὸ τȣ̃ λάσκαρη κυρȣ̃ θεοδώρȣ κρατȣ̃ντος τῶν ῥωμαϊκῶν ἀνατολικῶν χωρῶν ἡνίκα ἡ κωνσταντινȣ́πολις ἑάλω ὑπὸ λατίνων κ̀ παρ' ἑαυτῶν ὡς δορύκτητος κατείχετο μετὰ κ̀ τῶν ἑσπερίων ῥωμαϊκῶν χωρῶν. — Initium: σάλπιγξ ἔστι μὲν κ̀ πολεμική· ἔστι δὲ κ̀ πνευματική.

CIII. Pag. 110. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ λόγος ἐκδοθεὶς ἐπὶ τῷ ἀναγνωσθῆναι εἰς τὸν λάσκαριν κυρὸν θεόδωρον βασιλεύοντα τῶν ἑώων ῥωμαικῶν πόλεων ὅτε οἱ λατῖνοι κατεῖχον τὴν κωνσταντινȣ́πολιν· ὁ δὲ ἐκ μυσίας ἰωάννης κατέτρεχε μετὰ σκυθῶν τὰς δυτικὰς ῥωμαϊκὰς χώρας. — Initium: φασὶν ἀλέξανδρον.

CIV. Pag. 113. Tit. τῦ αὐτῦ μονῳδία ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῦ γυναικαδέλφῦ αὐτῦ ἰωάννυ τῦ βελισσαριώτυ· θανόντος ἐν τῇ πόλει τῇ νικαίᾳ· ἐγεγόνει δὲ ἔτος ἐπὶ τῶν οἰκειακῶν λογοθέτης τῶν σεκρέτων μέγας λογαριαστὴς κ) ἐσύστερον, πρωτασηκρῆτις κ) ὀρφανοτρόφος. — Initium: ὅτε μοι κ) γλώττης ἔδει τρανοτέρας τινός.

CV. Pag. 117. Tit. ἐπιστολὴ τῦ αὐτῦ πρὸς τὸν δικαιοφύλακα κωνσταντῖνον τὸν μακρόχειρα. Initium: τὸ τῆς ψυχῆς ὀδυνώμενον.

CVI. Pag. 118. Aliæ epistolæ ejusdem Choniatæ, quarum I. inscribitur τῷ μακρόχειρι. II. τῷ θεσσαλονίκης κυρῷ κωνσταντίνῳ τῷ μεσοποταμίτῃ. III. τῷ πρώην ἐπὶ τῦ κανικλείυ κυρῷ θεοδώρῳ τῷ εἰρηνικῷ. IV. εἰς φίλον αὐτῦ. V. τῷ θείῳ τῦ βασιλέως κυρῷ βασιλείῳ τῷ καματηρῷ. VI. τῷ πρώην ἐπὶ τῦ κανικλείυ κυρῷ θεοδώρῳ τῷ εἰρηνικῷ. VII. τῷ μητροπολίτῃ θεσσαλονίκης κυρῷ κωνσταντίνῳ τῷ μεσοποταμίτῃ.

CVII. Pag. 120. Tit. τῦ αὐτῦ εἰς τὸν βασιλέα κυρὸν θεόδωρον τὸν λάσκαριν· ὅτε ἐφόνευσε τὸν συλτάνον ἰκονίυ. ἐξεδόθη δὲ σαφηνείας πλῆρες τὸ παρὸν προσφώνημα, διὰ τὴν τῶν ἀκροατῶν ἀσθένειαν. Initium: νῦν ἡμέραν τὴν ἡμέραν ἀκραιφνῶς λογιζόμεθα.

CVIII. Pag. 121. Tit. τῦ αὐτῦ εἰς τὴν εἴσοδον τῆς νηστείας. Initium: ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης.

CIX. Pag. 126. Tit. τῦ ἀκροπολίτυ κυρῦ γεωργίυ ἐπιτάφιος τῷ ἀοιδίμῳ βασιλεῖ κυρῷ ἰωάννῃ τῷ δύκα. Init. ἰῦ ἰῦ κ) ὁ μέγας τέθνηκε βασιλεύς. Progreditur usque ad paginam 128, tum desunt reliqua: nam pag. 129. sequuntur fragmenta quædam, et inter pag. 128, et 129. desunt aliquæ paginæ.

CX. Pag. 129. sequuntur, ut dixi, fragmenta titulo plerumque carentia, quæ singula recensere operæ pretium non est. Priora tantum attingam. Primi deest initium. Secundum incipit: κ) φίλυς ὁρᾶν ἐθέλω. Tertium: γλυκύτατε ἡλίκων ἐμῶν· σὺ μὲν ἐπὶ τοσῦτον σεσίγηκας· ἐγὼ δέ σοι τὴν γραφίδα κινεῖν ἀναπείθομαι. Quartum: εὐγενέστατε κύριέ μυ. Quintum inscribitur: μονῳδία. Et incipit: ἐμέ, ὦ φιλότης, βραχυλογεῖν μὲν ἀναγκάζει τὸ πένθος. Sextum: μικρῷ τῷ τῦ ἰκάρυ μυθικῷ τερατολογήματι περιέπεσον ὦ ποθύμενε. Septimum: καλλιστένης (sic) ὁ ἱστοριογράφος ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ συμπαρομαρτῶν. Octavum: σὺ δὲ ὦ 'γαθὲ χαῖρε. Nonum est opusculum quoddam, et inscribitur: ἀνάχαρσις ἢ ἀνανίας. Et incipit: ἀρισταγόρας ὁ θαυμαστὸς· ἤλυθες τηλέμαχε γλυκερὸν φάος. Et absolvitur pag. 141. his verbis: ἡ μὲν ῦν τῶν νῦν ἡμερῶν πονηρότης, ἡρακλείτυ κ) πάλιν δεῖται θρηνήσοντος, τὰ δὲ τῦ ἀναχάρσιδος, δημοκρίτυ καταγελάσοντος. Decimum inscribitur: δεητήριον ὡς ἀπὸ τινος γυναικὸς ἐφ' ᾧ παραχωρη-

χωρηθῆναι μετακομίσαι τὸν νεκρὸν τȣ̃ ἰδίȣ ἀνδρὸς ἐν ἀλλοδαπῇ θανόντος, περὶ τὰ πάτρια. Et incipit: τὸ συμπεσεῖν περὶ ἐμὲ τὴν δηλαίαν ἀτύχημα. Tum sequuntur alia plura fragmenta, quæ prætermitto.

CXI. Pag. 144. Ars Rhetorica, cujus deest initium. Dividitur in sectiones, seu capita, quorum primum inscribitur: περὶ τȣ̃ πρέποντος. Et incipit: πρέπον φασὶν οἱ ῥήτορες, τὴν ἁρμόζȣσαν φράσιν τῷ ὑποκειμένῳ πράγματι. Absolvitur pag. 148. his verbis: κ) ἀπὸ τῶν λοιπῶν τόπων τῶν ἐκτεθέντων.

CXII. Pag. 149. Tit. ἀριστοτέλȣς ἐπιστολαί. Prima inscribitur: φιλίππῳ χαίρειν. Incipit: οἱ τὰς ἡγεμονίας ἀναλαμβάνοντες πρὸς εὐεργεσίαν τῶν ἀρχομένων. Secunda: ἀλεξάνδρῳ. Incipit: ἀπορῶ τίνων ἢ ποίων. Tertia: φιλίππῳ. Incipit: οἱ πολλοὶ τῶν σοφῶν. Quarta: τῷ αὐτῷ. Incipit: οἱ διάραντες. Quinta: τȣ̃ αὐτȣ̃. Incip. ἡ πρόχειρος ἀδικία. Sexta: ὀλυμπιάδι χαίρειν. Incipit: ἀποδέχομαι τὴν σὴν πρόνοιαν.

CXIII. Pag. 150. Tit. ἐπιστολαὶ (vel ἐπιστολὴ) δίωνος. — Prima inscribitur: δίων ῥȣ́σῳ. Incipit: συνίστημί σοι. Secunda: ῥȣ́φῳ. Incipit: τερένιον τὸν ἐμὸν ἑταῖρον. Tertia: εὐσεβίῳ. Incipit: παρόντα σε βλέπειν οἴομαι. Quarta: τῷ αὐτῷ. Incipit: ἀνιαρὰ μὲν εἶναι τὰ συμβάντα δρακοντίῳ. Quinta: σαβιανῷ. Incipit: οὐκ ὀκνῶ τȣ̃ γράφειν.

CXIV. Ibid. Tit. διονυσίȣ σοφιστȣ̃ ἀντιοχέως (vel ἀντιοχείας) ἐπιφ..... (videtur legendum ἐπιστολαί). Prima sine inscriptione incipit: πρᾶγμα ἐμοὶ ποθεινόν. Aliæ inscriptæ sunt Dionysio, Eusebio, Τῷ ἄρχοντι ἱεραπόλεως, Eustathio, Hilario, Azygio, Ῥωμύλῳ, φιλοξένῳ, Πλακιδιανῷ, λεοντίῳ, Δημοφίλῳ, ἀραβιανῷ, Ἀμμωνίῳ, Ἀνθεμίῳ, Νείλῳ, Καλλιόπῃ, Σευήρῳ, φιλοξένῳ, εὐσταθίῳ, Ἰωάννῃ, εὐσταθίῳ κοιαίτορι. (fort. κοιαίσορι).

CXV. Pag. 151. Sequuntur aliæ epistolæ. Prima inscribitur: τȣ̃ λιβδίκη τῷ βαβȣσκομίτῃ. Altera: τȣ̃ βαβȣσκομίτȣ τῷ αὐτῷ. Tertia: τȣ̃ μακρῷ τῷ βαβȣσκομίτῃ. Quarta: τȣ̃ βαβȣσκομίτȣ τῷ αὐτῷ. Quinta: τȣ̃ βαβȣσκομίτȣ τῷ βέκκῳ κυρῷ ἰωάννῃ τῷ ὕστερον χρηματίσαντι πατριάρχῃ νέας ῥώμης. Et aliæ ejusdem Babuscomitæ.

CXVI. Pag. 153. Opusculum Gregorii cujusdam. Deest titulus. Incipit: ἔμελλεν ἄρα μὴ τὸν μέγαν βασίλειον μόνον ἐκείνῳ γρηγορίῳ τῷ πάνυ προτεθῆναι λογικῶν ἀγώνων ὑπόθεσιν, ἀλλὰ κ) σὲ πατριαρχῶν σοφὴ κορυφαία κ) θεοτίμητε τὸν μετὰ τὸν πρώτως μεγαλωνυμȣ̃ντα ἐκεῖνον μέγαν βασίλειον, ἐμοὶ γρηγορίῳ ταμιευθῆναι εἰς νῦν. Absolvitur pag. 159. his verbis: εἰ δὲ τȣ̃το φύσεως ὑπερθεν,

θεν, ἀλλὰ διατηροῖς γοῦν μέγας ποιμενάρχης ἡμῖν εἰς πολλὰ ἔτη δέσποτα: —

CXVII. Pag. 159. Tit. τοῦ αὐτοῦ τῷ ἰδίῳ πατρὶ ἐπιτάφιος. Incipit: μακρὸς ἤδη χρόνος· κἀμοὶ μακρὰ σιωπή.

CXVIII. Pag. 163. Tit. τοῦ αὐτοῦ ἀξιολογωτάτου ῥήτορος κυροῦ γρηγορίου τοῦ ἀντιοχέως (vel ἀντιοχείας) ἐπιστολαὶ διάφοροι. Prima inscribitur: ἐπιστολὴ τῷ τορνίκῃ κυρῷ δημητρίῳ. Incipit: ἀπείρηκα τὴν σιωπὴν ἐγκαλούμενος· κἀντεῦθεν ἀφιλίας παρὰ σοὶ φεύγων καὶ κατηγόρῳ καὶ ψηφηφόρῳ. Secunda inscribitur: τῷ τορνίκῃ κυρῷ δημητρίῳ ἐπιστείλαντι περὶ τῆς ὄπισθεν πρὸς αὐτὸν γραφείσης ἐπιστολῆς. Incipit pag. 165: σὺ δὲ ἄρα ἡμῖν. Tertia incipit pag. 166. τῷ γεγονότι μαΐστωρι τῶν ῥητόρων κυρῷ εὐσταθίῳ τῷ θεσσαλονίκης· ἀπὸ τριαδίτζης σταλεῖσα. Incipit: πρώτην σοι ταύτην θεσπέσιε δέσποτα καὶ ἐπιστολὴν διαχαράττω καὶ τραγῳδίαν ὧν ἀνέτλην ἐν σαρδικῇ κακῶν ἀναβάλλομαι.

CXIX. Pag. 167. Tit. μονῳδία ἐπὶ τῇ σεβαστῇ κυρᾷ θεοδώρᾳ τῇ τοῦ κωντοστεφάνου κυροῦ ἰωάννου συζύγῳ: — τοῦ μανασ... Incipit: ὤ μοι ἐγὼ πάλιν πενθίμην λύραν ἁρμόζομαι.

CXX. Pag. 168. Tit. παραμυθητικὸν εἰς τὸν σεβαστὸν κυρὸν ἰωάννην τὸν κωντοστέφανον. Incipit: ἥκω πάλιν ῥητορικῆς ἕτερον κρατῆρα σοι κερασάμενος ἀνδρῶν εὐγενέστατε. Sequuntur postea nonnulla fragmenta.

CXXI. Pag. 181. Tit. τοῦ γεγονότος χαρτοφύλακος νομοφύλακος πρώτου τῶν βλαχερνῶν καὶ πρωτοσυγκέλλου· μετὰ χρόνους δέ τινας καὶ πατριάρχου ἀντιοχείας κυροῦ θεοδώρου τοῦ βαλσαμών: — τῷ ὑπερτίμῳ. — Initium: τὸ πρὸς πάντας καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἀπολογεῖσθαι, θεραπευτικόν ἐστι καὶ οὐκ ἀξιωματικόν. Secunda ejusdem Balsamonis epistola inscribitur: τῷ μεγάλῳ δουκί. — Incipit: οὔτε πέπλα βασιλικά. Tertia: τῷ μεγάλῳ οἰκονόμῳ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Incipit: τοῖς μὲν ἄλλοις ἁμαρτωλοῖς.

CXXII. Pag. 182. Tit. τοῦ χωνιάτου. Initium: τῆς δ' ἡμετέρας βασιλείας ἄρτι διαπετευθείσης ἐς τοὺς φραγγίσκους· ὁμῶς δὲ καὶ τῆς ἀρχιερωσύνης κληρωθείσης τοῖς βενετίκοις.

CXXIII. Pag. 183. Tit. μέθοδος συνοπτικὴ τῆς διαλεκτικῆς ἐκτεθεῖσα παρὰ ἰωάννου ὑπάτου καὶ φιλοσόφου τοῦ ἰταλοῦ πρὸς τὸν μακάριον βασιλέα κυρὸν ἀνδρόνικον. Initium: καὶ πρώην μὲν ὦ κράτιστε βασιλεῦ· παροτρύνειν ἡμᾶς οὐκ ἐπαύσω περὶ μεγάλων διαλεγόμενος· καὶ ζητῶν περὶ ὧν τοῖς πρὸ ἡμῶν διά τε τὸ δυσχερὴ εἶναι· καὶ τοῖς πολλοῖς ἀδιεξίτητα σεσιώπηται ἴσως· λέγω δὴ περὶ ἀναστάσεως· καὶ πῶς οἷόντε μετὰ τουτωνὶ τοὺς τεθνεῶτας ἀναστῆναι τῶν σωμάτων· οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ νῦν περὶ διαλεκτικῆς. Explicit pag. 189, seu postrema,

ma, nisi forte aliqua desiderantur. Hoc opus non memorat Fabricius: qui de Joanne Italo, sive Italico perpauca habet. Ei sane ignotæ etiam fuerunt quatuor hujus scriptoris orationes non inelegantes, quas ipse olim exscripsi e codice 585. nostræ bibliothecæ S. Salvatoris Bononiæ: nuper vero D. Josepho Guazzuglio Canonico nostro edendas tradidi. I. in Manuelem Comnenum: inc. νῦν εἴπερ ποτε κράτιςε βασιλεῦ. II. in Irenen Ducænam. inc. λόγον αὐτομχτίσαι σοι. III. habita in Nativitate Domini. inc. νῦν καιρὸς εὐθυμίας. IV. in Joannem Comnenum. inc. πλάτωνι σωκράτης πεποίηται θειότατε αὐτοκράτορ.

C C L X X X I I.

Codex partim ex charta linea, partim bombycinus, tetraptychus, mutilus initio, a tribus amanuensibus scriptus seculo XIII, et XIV, constans chartis 171.

I. Usque ad paginam 39. themata quædam, seu paradigmata continet alicui discipulo a magistro proposita; singulis exercitatio grammatica in propositum thema subjicitur. Ita exempli gratia pag. 11. τὸ σχεδογραφεῖν ὦ νέε, διὰ τὸ ὀρθογραφεῖν ἐστὶν ἀναγκαῖον etc. tum additur exercitatio grammatica: σχεδογραφεῖν γίνεται ἀπὸ τȣ̃ σχέδος κ̣ τȣ̃ γράφειν. σχέδος δὲ λέγεται, τὸ παρέργως γινόμενον, βιβλιδάριον· τȣτέστι τȣτὶ τὸ εἱλισσόμενον χαρτίον· ὅθεν κ̣ σχεδία τὸ διὰ σανίδων ἁπλῶς κ̣ ἀτέχνως κατεσκευασμένον πλοῖον· ὃ κ̣ παρὰ τοῖς ἰδιώταις ȣ̃τως λέγεται· κ̣ αὐτοσχέδιον τὸ μὴ ἐξηκριβωμένον ποίημα· ἀλλ' ἐκ τȣ̃ προχείρȣ ἀποδεδομένον. κ. τ. λ.

II. Pag. 40. numero ά signata, incipit alius codex paulo vetustior. Occurrit primo Vita Aristophanis, ea nempe quæ extat in editione Aldi Manutii anni 1498. pagina 7, ubi tribuitur Thomæ Magistro.

III. Pag. 42. Comœdia Aristophanis, πλȣ̃τος, cum Scholiis inter lineas: in margine sunt identidem notæ longiores. En specimen.

λίαν δύσκολον κ̣ βαρύ. ὑπάρχει
ΩʹΣ ΑΡΓΑΛΕʹΟΝ ΠΡΑʹΓΜʹ ΕʹΣΤΙʹΝ Ωʹ ΖΕΥ˜
ὦ τινὰ ἄνθρωπον ὑπάρξαι
ΚΑΙʹ ΘΕΟΙʹ ΔΟΥ˜ΛΟΝ ΓΕΝΕʹΣΘΑΙ
μαινομένȣ αὐθέντȣ
ΠΑΡΑΦΡΟΝΟΥΝΤΟΣ ΔΕΣΠΟʹΤΟΥ.

IV.

IV. Pag. 91. Comœdia quæ inscribitur *Nubes*, cum scholiis inter lineas, et in margine.

ἐξέβαλον
ΕΙ'Θ' Ε'ΞΕΚΟ'ΠΗΝ ΠΡΟ'ΤΕΡΟΝ ΤΟ'Ν
διὰ λίθυ
Ο'ΦΘΑΛΜΟ'Ν ΛΙ'ΘΩ.

V. Pag. 151. Tit. ὁμήρυ βατραχομυομαχία· ἐν δέ τισι τίγρητος, τῦ καρός. ἡ ἀρχή: — Habet perpetua scholia inter lineas. Incipit sic:

ἀρχὴν ποιέμενος καταρχὰς τῶν θεῶν
Α'ΡΧΟ'ΜΕΝΟΣ ΠΡΩ'ΤΟΝ ΜΟΥΣΩ'Ν
τὸν ἐκ τῦ ὄρυς
ΧΟΡΟ'Ν Ε'Ξ Ε'ΛΙΚΩ'ΝΟΣ.

Vide Fabricium Bibl. gr. vol. 1. pag. 263. et scito in codice Naniano clare scriptum esse τίγρητος, non πίγρητος.

VI. Post paginam 158. nonnullæ Catoni vulgo tributæ sententiæ; sed deest initium, ut puto. Prima verba nunc sunt pag. 159. μηδενὸς καταγελάσῃς· εἰς δίκην προκληθεὶς πάριθι. δάνειον πάρεχε· σκόπει δ' ἦν τίνι παρέχεις· σπανιάκις συμποσίαζε.

VII. Pag. 159. disticha Catonis cum scholiis inter lineas. Titulus: βυβλίον πρῶτον. Initium est huiusmodi:

ἐπειδὴ νῦς καθὰ
ΕΙ' Ο' ΘΕΟ'Σ ΝΟ'ΟΣ Ε'ΣΘ' Ω'Σ ΤΩ'Ν ΛΟΓΙ'ΩΝ
ἀκύομεν τὸν θεὸν
ΠΥΘΟ'ΜΕΣΘΑ ΚΑΙ' ΚΑΘΑΡΩ͂Ι ΝΟΙ͂ ΤΟ'ΝΔΕ
τίμα ἐξοχώτατα
ΣΕ'ΒΟΥ ΠΕΡΙΩ'ΣΙΑ ΠΑ'ΝΤΩΝ

Pag. 162. βυβλίον δεύτερον. Pag. 165. βυβλίον τρίτον. Et pag. 167. βύβλίον τέταρτον. Pag. 171. duo postremi versus sunt:

μέλλεις θαυμάσαι ῥήμασι
ΘΑΥΜΑ'ΣΕΙΣ Ε'ΠΕΣΙ ΣΤΙΧΟΥΡΓΗ'ΣΑΝΤΑ' ΜΕ
λεπτοῖς ὀλιγότης ποιεῖ
ΓΥΜΝΟΙ͂Σ ΤΟΥ͂ΤΟ ΔΕ' ΝΟΥ͂ ΒΡΑΧΥ'ΤΗΣ ΔΡΑ͂Ι
γράψασα
ΣΥ'Ν ΔΥ'Ο ΤΑΥ͂ΤΑ ΤΙΘΕΙ͂ΣΑ: —

Tum additur: τέλος σὺν θεῷ ἁγίῳ τῦ κάτωνος: —

In nostra bibliotheca S. Salvatoris Bononiæ Commentarium habemus *Fratris Gisalberti de pergamo ordinis fratrum Minorum* in sententias et versus Catonis, anno 1425. exaratum. Ibi Gisalbertus explicat primum sententias Catonis soluto sermone prolatas: tum ejusdem versus, seu disticha, quorum primum est huiusmodi.

Si

Si deus est animus nobis, ut carmina dicunt,
Hic tibi præcipue sit pura mente colendus.

Dividuntur ibi versus Catonis in partes sex. Sextæ partis primum distichum est hoc:

Si famam servare cupis dum vivis honestam,
Fac fugias animo quæ sunt mala gaudia vitæ.

Postremum vero est:

Quam primum rapienda tibi (*est*) occasio prima,
Ne rursus quæras quæ jam neglexeris ante.

CCLXXXIII.

Codex chartеus, in quarto, satis emendate scriptus seculo XV, constans chartis 188, seu foliis octaptychis 23, et ultimo tetraptycho. Vetusti possessoris nomen extat initio, ubi legitur: ἐκ τῶν τȣ̃ γρηγορίȣ ἱερομονάχȣ μελισσηνȣ̃ τȣ̃ κρητὸς, κὰι σινάïτȣ.

Continet duas Euripidis tragœdias, Hecubam, et Orestem. Has vero sic scripsit librarius, ut singulæ paginæ non habeant nisi octo versiculos Euripidis: locum enim relinquere voluit quum glossæ, ut vocant, interlineari rubris literis exaratæ, tum scholiis marginalibus. Simili plane modo in codice 108. Bibliothecæ S. Salvatoris Bononiæ, exaratæ sunt nonnullæ Æschyli, et Sophoclis tragœdiæ.

I. Pag. 1. Euripidis vita. Tit. ✠ γένος εὐριπίδȣ τȣ̃ ποιητȣ̃: — Initium: εὐριπίδῃ τῷ ποιητῇ (Iota in codice nusquam fere subscribitur) πατρὶς μὲν αἱ ἀθῆναι.

II. Pag. 1. *b*. Argumentum dramatis. Inc. μετὰ τὴν τροίας ἅλωσιν.

III. Pag. 3. Tit. εὐριπίδȣς ἑκάβη: — προλογίζει ὁ πολύδωρος: — Initium dramatis simul et expositionis inter lineas est hujusmodi.

ἦλθον τῶν τὸν ἀπόκρυφον τόπον τȣ̃
ΗΚΩ ΝΕΚΡΩΝ ΚΕΥΘΜΩΝΑ ΚΑΙ ΣΚΟΤΟΥ
τὰς ἀφεὶς ὅπȣ ὁ κεχωρισμένος ὑπάρχει
ΠΥΛΑΣ ΛΙΠΩΝ ΙΝ ΑΔΗΣ ΧΩΡΙΣ ΩΙΚΙΣΤΑΙ
τῶν ἄλλων ὁ τῆς ὑός
ΘΕΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ ΕΚΑΒΗΣ ΠΑΙΣ
γεγονὼς τῆς θυγατρὸς τȣ̃
ΓΕΓΩΣ ΤΗΣ ΚΙΣΣΕΩΣ.

Scholia vero in margine sic incipiunt: ἥκω· ἀντὶ τȣ̃ ἦλθον. γίνε-

γίνεται δὲ ἀντιχρονισμός· καὶ λαμβάνεται ἀντὶ β' ἀορίστου· οὐ γὰρ εὑρίσκεται ἐν χρήσει τὸ ἧκον. ἡ δὲ εἰδωλοποιΐα ἐπίτηδες γέγονεν· ἵνα δῆλα γένοιτο τῇ ἑκάβῃ τὰ κατὰ τὸν πολύδωρον. Absolvitur drama pag. 82. ita:

τῶν δεσποτικῶν πεῖραν ληψόμεναι κακοπαθειῶν
ΤΩ͂Ν ΔΕΣΠΟΣΥ'ΝΩΝ ΠΕΙΡΑΣΩΜΕΝΑΙ ΜΟ'ΧΘΩΝ
ἰσχυρὰ ἐστὶν ἡ η
ΣΤΕΡΡΑ' ΓΑ'Ρ Α'ΝΑ'ΓΚΑ: +

Libri impressi, et codex Bononiensis 109. Bibliothecæ quam dixi, habent ἀνάγκη, et vocem μόχθων assignant versui 1294. Sed Naniani codicis lectio, ἀνάγκα, melior est: Chorus enim hæc dicit; Chorus vero Dorice loquitur. Vox autem μόχθων meo quidem iudicio etsi postremo etiam versiculo tribui possit, Euripides tamen eam fortasse versui proxime superiori tribuit. Ultimum scholium est plane grammaticum, ut alia hujusmodi plura. Ad versum enim 1292. vocem ἀφειμένοι sic illustrat: ἀφίημι. ὁ μέλλων ἀφήσω. ὁ παρακείμενος ἀφῆκα· καὶ ἀττικῶς κατὰ πλεονασμὸν τοῦ Ε ἀφέηκα· καὶ τροπῇ τοῦ Η εἰς Ι ἀφεῖκα. ὁ παθητικὸς ἀφεῖμαι. ἡ μετοχὴ ὁ ἀφειμένος.

IV. Pag. 83. Tit. ὑπόθεσις τοῦ δευτέρου δράματος. — Inc. ὀρέστης τὸν φόνον. Pag. 84. Tit. εὐριπίδου ὀρέστης: — προλογίζει ἡ ἠλέκτρα. — Tragœdia incipit sic:

βαρὺ μέγα οὕτω
ΟΥ'Κ Ε'ΣΤΙΝ ΟΥ'ΔΕ'Ν ΔΕΙΝΟ'Ν Ω'Δ'
λόγον
ΕΙ'ΠΕΙ͂Ν Ε'ΠΟΣ

Scholium primum inc. οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν. πάθος σώματος ἐστι πληγή τις· εἴτε ὑπὸ βέλους· εἴτε ὑπὸ νόσου· εἴτε ὑπὸ ἄλλου τινος συμπτώματος γινομένη. Absolvitur drama pag. 87. hoc versiculo:

εἴθε μὴ παύσοιο ἐμὲ νικῶντα τοῖς δράμασιν: —
ΚΑΙ ΜΗ' ΛΗ'ΓΟΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ͂ΣΑ: +
τέλος σὺν θεῷ τοῦ εὐριπίδου: —

Ultimo scholio illustratur versus 1685, nempe verba πάρεδρος θεὸς, sic: ἔσται θεὸς ἔντιμος ἀεὶ σπονδαῖς τοῖς ἀνθρώποις· σὺν τοῖς τυνδαρίδαις τοῖς υἱοῖς τοῦ διὸς μεδέουσα τοῖς ναύταις ἤτοι τῶν ναυτῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἢ ἐν τῇ θαλάσσῃ: —

CCLXXXIV.

Codex præstantissimus, chartaceus, in folio magno, constans chartis 420, eleganter, accurate, ac emendate scriptus Venetiis annis Domini 1486, et 1487.

Pagina postrema hæc adnotavit exscriptor: *μετεγράφη ἡ τȣ̃ ὁμήρȣ ἰλιὰς διὰ χειρὸς ἐμȣ̃ ἰωάννȣ ἱερέως ῥώσȣ τȣ̃ κρητός· ἀναλώμασι μὲν, τȣ̃ σοφȣ̃ ϗ τιμίȣ πρεσβυτέρȣ κυρίȣ μαρίνȣ ἀκȣρσίȣ· τȣ̃ ϗ κανονικȣ̃ τῆς κεφαλωνίας νήσȣ. ἔτει ἀπὸ τῆς χριστȣ̃ γεννήσεως· χιλιοςῷ· τετρακοσιοςῷ· ὀγδοηκοςῷ, ἕκτῳ· μηνὸς ἰαννȣαρίȣ δεκάτῃ: — ἐν βενετίαις: — μετεγράφη τὸ κείμενον ἰαννȣαρίῳ δεκάτῃ, ῷ ω ω ω ω ω — ω ,α υ π ς· ἡ δὲ ἐξήγησις, μαΐῳ ιή· ,α υ π ζ:* — In penultima pagina hæc adnotata leguntur variis manibus recentioribus: + *ταύτην τὴν βίβλον, ἣν ὁρᾶτε παρόντες δημητρίȣ ἦν, τȣ̃ μεγάλȣ δȣκός, νῦν δὲ ἀλεξάνδρȣ τȣ̃ υἱȣ̃ αὐτȣ̃.* Tum alia manu: *,αχϥά. μαΐῳ. έ. νῦν δὲ ὑπάρχῃ* (sic) *κἀμȣ̃ ταπεινȣ̃ νικολάȣ τȣ̃ πέτρȣ γεωργίτζη ἐκ νήσȣ καστελλορίζȣ.* Et manu recentissima: *ἐκ τῶν βίβλων Νικολάȣ γραδονίγȣ σικȣ́ρȣ τȣ̃ Ζακυνθίȣ.* — Initio codicis occurrit membrana scripta seculo X, et in fine altera ejusdem seculi: quæ avulsæ fuerunt ex codice librum Ecclesiastis continente.

In hoc nihil aliud scriptum est, quam tota Homeri Ilias literis nigris, et expositio perpetua inter lineas, literis rubris. Speciminis loco exscribo primas lineas.

τὴν ὀργὴν εἰπὲ ἡμῖν ὦ θεὰ τȣ̃ υἱȣ̃ τȣ̃ πηλέως
ΜΗ˙ΝΙ˙Ν Α˝ΕΙΔΕ ΘΕΑ᾽ ΠΗΛΗΙ˙Α΄ΔΕΩ
ἀχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν· ἥτις πολλὰ τοῖς
Α΄ΧΙ˙ΛΗ˙ΟΣ ΟΥ΄ΛΟΜΕ΄ΝΗΝ· Η˝ ΜΥ˙ΡΙ˙
ἕλλησι κακὰ ϗ λύπας εἰργάσατο
Α΄ΧΑΙΟΙ˙Σ Α˝ΛΓΕ᾽ Ε΄ΘΗΚΕ

CCLXXXV.

Codex charteus, tetraptychus, constans foliis 132, scriptus anno 1493.

I. Fol. 1. Georgii Chumno Cosmogenesis, versibus politicis, lingua græcorum vernacula. Tit. *ἡ κοσμογένησις· μεταβαλμένη πρὸς ῥῆμα· παρὰ τȣ̃ κυρȣ̃ γεωργίȣ χούμνω:* — Initium.

Δέομαι τρισυπότατε (sic) κύριε καὶ πατέρα,
τὴν χάριν σου μ' ἀπόστειλε ἐτούτην τὴν ἡμέρα:
καὶ φώτισόν μου τὴν καρδίαν τὸν νοῦν καὶ τὴν κοιλίαν,
να ξηγηθῶ τοῦ μωϋσῆ τὴν θείαν ὁμιλίαν:
τὰ ἔργα τὰ εἰκοσιδύο τῆς ὁλονῆς τῆς κτίσις,
στὰ ποῖα ἀναθιβάνεται ἡ τῶν ἀγγέλων φύσις:
σὄλλην τὴν κοσμογέννησιν κὴ πλάσιν τῶν ἀνθρώπων,
τὸ πῶς ἐπλάστην ὁ ἀδὰμ ἐκ τῆς ἐδὲμ τὸν τόπον:
ὀπ' ὥρισεν ὁ ποιητὴς νὰ ἔχει ἀθανασίαν,
καὶ νάχει εἰς τὸν παράδεισον μεγάλην ἐξουσίαν.

Absolvitur opus fol. 71. sic:

Τὰ δύο βιβλία τοῦ μωσῆ τώραξε τελειωθῆκαν,
στὸν κόπον αὐτοῦνον τὸν ἤρχισα, τί ποτας οὐκ ἀφῆκαν:
γεώργιος χούμνος μὲ σπουδὴν ἐβάλθικεν ν'αὐγάλη,
τὴν ἔξοδον κὴ γέννησιν, σ' ἐρῆμα νὰ τὴν βάλει. —

Hujus rhythmici poematis meminit ex Allatio Fabricius Bibl. græc. vol. 6. pag. 159. ubi ait illud pervenire usque ad regnum Davidis et Salomonis. Sed nostro Codici deest supplementum. Poema enim heic desinit in morte Mosis.

II. Duæ precationes manu recentiore scriptæ. Tum fol. 73. aliud opusculum, lingua vulgari, versiculis rhythmicis, sine titulo. Incipit.

Ποῖος ἄνθρωπος ἀγγελικὸς ἐξόθι χίλιες γλώσσαις,
νὰ δυνηθῆν ἀξιγηθῆ, ταῖς χάραις ταῖς τόσαις:
ταῖς ἔλαβες ἐκ τὸν ἰησοῦν τὸν ὑπερευλογουμένον,
τὸν εἶχες πάντα στὴν καρδιὰν, μέτα γλυκέα θεμένον.

Absolvitur fol. 82. sic.

Τὸν δοῦλον σου τὸν περάνδρα κερὰ μεγαλοτάτη,
σκέπε καὶ περιφύλαττε, στὴν χάριν σου τὸν κράτει. —

Tum additur: εἰς ͵αφζγ. ἐνμηνὶ μαΐῳ ιδ', ἐτελειώθη· ἀμήν: —

III. Fol. 82. sequuntur hi sex versus rhythmici instar præcedentium, ad elevationem corporis et sanguinis Domini recitandi.

Χαῖρε τὸ γεννητὸν κορμ..., ἐκ τῆ μαριὰμ παρθένα,
θυσιασμένος στὸν σταυρὸν, ὁποὔπαθες δί ἐμένα:
κὴ λογχευμένη σου πλευρὰ, νερὸν ἔδραμεν κὴ αἷμα,
ἄς σ' ἔχει πάντα βοηθὸν, στὸ ὕστερόν μου πνεῦμα:
ἰησοῦ γλυκὺ, ἐλέησον μονογενῆ μαρίας,
ἀπελπισμένων ἡ ἐλπὶς, εἰς ὁδὸν τῆς ἐξορίας: —

Subjungitur hoc monitum: ὁ αἰδεσιμότατος πάππας ἰωάννης, ὁ δεύτερος κὴ κ', δίδει συγχώρησιν τριακοσιῶν ἡμερῶν ἑνὸς ἑκάστου

τῦ εἰπόντος τὰ ἄνω γεγραμμένα λόγια, ὅταν ὑψώνεται τὸ ἅγιον σῶμα κ̀ τὸ τίμιον αἷμα τῦ κυρίυ ἡμῶν ἰησῦ χριστῦ: — ἀμήν: —

IV. Fol. 83. Tit. εὐχὴ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα. Incipit sic:
Παράκλητε ἑπταχάριτον τῆς ἀληθείας πνεῦμα,
τῆς νοήσεώς μυ φώτισον τῆς σκοτινῆς τὸ βλέμα:

V. Fol. 83. Tit. αἱ ἑπτὰ θεραπίαις (sic) τῆς θεοτόκυ. Initium:
Χαῖρε ἁγνὴ μήτηρ θεῦ, ἡ εὐαγγελισμένη,
ἐκ λόγυ τῦ ἀγγελικῦ, θεὸν σεσαρκωμένη:

VI. Fol. 84. Incipit sine titulo oratio ad S. Franciscum versibus rhythmicis, sic:
Τίμιε πάτερ θαυμαστὲ φραγγίσκε τρισμακάριε,
δημιυργὸς τῆς φύσεως ἄνεργος ὑκ ἔξαργε.

Absolvitur fol. 86. *a.*

VII. Fol. 86. Tit. δέησις εἰς τὴν ἁγίαν κοινωνίαν· τῦ μακαρίυ κυρῦ θωμᾶ ντὲ ἀκίνυ· καὶ διδασκάλυ τῆς ἐκκλησίας· μεταγλωττισμένον παρὰ τῦ κυρῦ περανδρέυ τῦ σκλέτζα. — Initium:
Cὲ τὴν ἀλήθειαν προσκυνῶ μ' εὐλάβειαν, θεμένην,
εἰς ἀληθινὸν κ̀ τυπικὸν ἄρτον, ὧδε κρυμένην:

VIII. Fol. 88. Incipiunt quædam salutationes ad B. Virginem sic:
Χαῖρε κορώνα τῆς κυρίας, στέμμα τῆς παρθενιότης.
χαῖρε καντύλα τζομορφίας, χαῖρε δένδρον τῆς νιότης.

IX. Fol. 89. Tit. εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον· διὰ στίχων πολιτικῶν. Initium: ἀλλ' ὦ παρθένε δέσποινα, ἄχραντε θεοτόκε.

X. Fol. 92. Tit. ῥῆμα περὶ τῦ θανάτυ. — Initium:
Τρομάσω τον τὸν θάνατον ὅταν ψυχὴ χωρίση,
ἀπὸ τ' ἁμαρτωλὸν κορμὴν, ποῦ θέλει καταντήση.

XI. Fol. 96. Oratio ad B. Virginem. Inc. χαῖρε ἁγιοτάτη μαρία. Qui eam recitat, huic dicitur quod πάππας ξίστος τέταρτος ἐχαρίσατο... ἕνδεκα χιλιάδας χρόνυς, ἀληθεστάτην ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ἤγυν ἐν ἑκάστῃ μιᾷ φορᾷ.

XII. Fol. 97. Tit. αἶνοι πρὸς τὴν ζωοδόχον πηγήν· πεπονοιμένοι (sic) παρὰ τῦ περάνδρέυ σκλέτξα. Initium:
Ο' κύριος πάντως μετασῦ χαῖρε χαριτωμένη,
πρὶν τῶν αἰώνων τῦ χριστῦ μήτηρ προωρισμένη: —

Absolvuntur hi rhythmi fol. 100, tum hi adduntur: ἀνδρέυ σκλεγγίυ μνήσθητι ἄχραντε πρεσβυτέρυ, ἀξία μήτηρ τῦ χριστῦ, κυρίυ ἡμετέρυ: — τέλος.

XIII. Quæ sequuntur, ab alio amanuensi paulo recentiore exarata sunt. Fol. 101. Titulus: περὶ τῶν μνημοσύνων. — Initium: ἤκυσα ὅτι πολλοὶ τινὲς ἀμύητοι λέγυσιν, ὅτι τὰ μνημόσυνα

ϰ̓ αἱ λειτȣργίαι, ἃς ποιȣ̃σιν οἱ χριστιανοὶ ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων, ȣ̓κ ὠφελȣ̃σιν αὐτȣ̀ς.

XIV. Fol. 105. Narratio cujusdam miraculi. Inc. ἦν τὶς ἄνθρωπος ἐν τοῖς μέρεσι τῆς ῥωμανίας.

XV. Fol. 107. *b.* Decem breves λόγοι, seu sermones Abbatis Berti. Titulus: τȣ̃ εὐλαβȣ̃ς πατρὸς ἡμῶν .... ἠλ. τȣ̃ μπέρτȣ· εἰς τὴν πρώτην κυριακὴν τῶν ἁγίων νηστειῶν. — Initium: ἀδελφοί μȣ ϰ̓ τέκνα· ἀκȣ́σατέ μȣ παρακαλῶ τȣ̃ ταπεινȣ̃ ϰ̓ ἁμαρτωλȣ̃ γέροντος.

CCLXXXVI.

Codex charteus, octaptychus, exaratus seculo XV, constans chartis 19. Animalia in eo picta sunt valde eleganter.

Continet incerti auctoris libellum ad filium, versibus iambicis scriptum *de proprietate animalium*. Tit. περὶ τῆς τῶν ζώων ἰδιότητος. Initium: Σοφȣ̃ μὲν ἀνδρὸς ἔστιν εἰδέναι δέον, Φύσεις τε ϰ̓ ἴδια τῶν ὄντων τέκνον· Ὅσας τε ἐν γῆ ϰ̓ ὅσας ἐν ἀέρι, Ὅσας γε πάλιν ἐν μυχοῖς θαλαττίοις. Longas syllabas passim corripit hic poetaster, et breves producit. Postremi versus sunt: μετὰ δὲ μικρόν τινα τὰ βρέφη χρόνον, Τὴν μητρικὴν ῥήξαντα νηδὺν ἐξέδυ Μὴ γȣ̃ν τετιμώρηκε τῷ φυτοσπόρῳ: —

CCLXXXVII.

Parvus codex chartaceus, tetraptychus, scriptus seculo XVI.

Nihil aliud continet quam Gabriæ fabulas. Tit. γαβρίȣ ἕλληνος τετράστιχα: — περὶ ἀνθρώπȣ ϰ̓ λιθίνȣ λέοντος: — Initium: ἀνδρὸς ποσὶν πατεῖτο πέτρινος λέων.

CCLXXXVIII.

Codex charteus, in quarto, exaratus seculo XVI, constans chartis 279.

Plura continet opuscula a docto, ac studioso aliquo scripta seculo eodem XVI. Num a Tremio illo, qui initio nominatur?

I. Pag. 1. Tit. ποιημάτιον ἡρωϊκὸν εἰς τὴν μετάστασιν τῆς παρθε-

παρθένυ ὑπὸ τρημίυ τῦ μετὰ μυσῶν ἐμμυσοτάτυ ᾠδῦ ἐκπεπονημένον τε κ̓ ἐξηκριβωμένον. Initium: ἐκ νεκάδων τρίλλιστον ἐμὸν γάνος, ἔρνος ἀρύρας. Constat versibus 301. Sequitur deinde aliud carmen eiusdem, opinor, auctoris in idem argumentum, et constat versibus 346.

II. Pag. 15. Tit. ποιημάτιον εἰς τὸν πολύαθλον ἀθανάσιον. Initium: μνήσομαι ὐδὲ λάθωμαι ὄφρα ζωοῖσι μετέω. Constat versibus 171.

III. Pag. 19. Tit. εἰς τὴν τῆς παρθένυ μετάστασιν. Initium: μυσοπόλων βασίλεια πολύλλιτα δῶρα πορῦσα. Tum sequitur aliud Carmen ejusdem argumenti.

IV. Pag. 27. Aliud Carmen in S. Athanasium.

V. Pag. 31. Aliud Carmen εἰς τὴν τῆς παρθένυ μετάστασιν. Tum rursus aliud.

VI. Pag. 39. Aliud in S. Petronium. Tit. εἰς τὸν ἅγιον πετρώνιον. Initium: δεῦρ' ἴτε πιερίηθεν, ἀχαιΐδες ἀμμέγα μῦσαι. Constat versibus 174.

VII. Pag. 43. Breve encomium sine titulo in S. Gregorium Nazianzenum, soluta oratione. Incipit: ἀντιφιλοτιμῦνται μὲν οἱ ῥωμαῖοι λαμπρῶς γρηγορίῳ τῷ θεολόγῳ. Tum sequuntur tria opuscula soluta oratione, alia manu exarata. I. Encomium in S. Joannem Baptistam: post quod hæc adduntur verba: βιγκέντιος φιλίππῳ τῷ ζιβλέττι φιλίας χάριν. II. Sermo in S. Athanasium. III. Opusculum inscriptum: πάριδος δίκη.

VIII. Pag. 61. Opuscula latina. I. *In Assumptionem Virginis Poematium*. Incip. *Solemnes canimus pompas laetosque triumphos*. II. exercitatio Grammatica. III. Oratio in Gregorium Nazianzenum. IV. Oratio in S. Athanasium. IV. Sermo in S. Gregorium Magnum. V. Sermo in Circumcisionem Domini. Omnia hæc videntur composita ac recitata Romæ in Collegio Græcorum.

IX. Pag. 89. Incipiunt *in Homerum Annotationes grammaticales*: i. e. in Iliadem.

X. Pag. 133. *Annotationes grammaticales in Odysseam Homeri*.

XI. Pag. 145. *In Hesiodum Annotationes*.

XII. Pag. 169. Tit. *Phrases poeticæ ex Rhodio*.

XIII. Pag. 171. In Oppianum annotationes.

XIV. Pag 179. Excerpta e Psalmis Apollinarii.

XV. Pag. 181. In Quintum Calabrum Annotationes.

XVI. Pag. 189. Annotationes in poema Martinengi.

XVII. Pag. 193. Annotationes in Coluthum.

XVIII.

XVIII. Pag. 197. Annotationes in Nonnum.

XIX. Pag. 207. Annotationes in Horatii odas.

XX. Pag. 227. Tit. Gn. Cornelii Galli Poetæ clarissimi libellus. Initium:

Aemula cur cessas finem properare senectus.

Tum sequuntur aliæ elegiæ latinæ.

XXI. Pag. 239. excerpta e Plutarcho.

XXII. Pag. 247. ex libro contra Machiavellum excerpta.

XXIII. Pag. 257. Tit. περὶ τῆς λογικῆς πραγματείας. Initium: λογικὴ ἐστὶν ἐπιστήμη.

CCLXXXIX.

Codex charteus, in folio, scriptus seculo XVI., ex Cephalenia Venetias missus ad Nanios a Comite Anastasio Metaxà, initio mutilus.

I. Continet primo Iliadem, cujus deest primus quaternio signatus numero ά: supersunt alii usque ad postremum signatum numero κθ'. Primus Iliadis quaternio signatus β' incipit a versu 559. libri primi: τιμήσης· ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν. Pagina 2. incipit liber 2. Iliadis. Nempe in fine libri 1. additur: τέλος τῆς α ὁμήρου ἰλιάδος. Tum incipit argumentum secundi libri satis longum sic: ὁ ζεὺς ἐμέμνητο τῆς θέτιδος ἱκεσίας τῶν ἄλλων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων ὕπνῳ σχολαζόντων. Sic et in ceteris libris.

II. Synesii Epistola. Tit. συνεσίου πρὸς πυλαιμένην· ὑπὲρ φιλοσοφίας. Initium: οὐ μὰ τὸν φίλιον. Finis: καὶ ἀκώλυτος ἡ κατ' ἐκείνην ἐνέργεια: —

III. Alia Epistola. Tit. ἑρκουλιανῷ. Initium: οὐκ ἐμπεδοῖς τὰ ὡμολογημένα. Tum alia: πυλαιμένι. Initium: φουκούντιος ἄνθρωπος.

IV. Odyssea. Deest initium. Argumentum secundi libri inscribitur: ὑπόθεσις τῆς β ὁμήρου ὀδυσσείας. Incipit: συναγαγὼν ἐκκλησίαν τηλέμαχος παραγγέλλει τοῖς μνηστῆρσιν ἐξιέναι τῆς οἰκίας ὀδυσσέως. Post argumentum libri μ' desiderantur reliqua argumenta.

V. Fragmentum Quinti Smyrnæi. Tit. κοΐντου σμυρναίου ἐκ τῶν ὁμήρου παραλειπομένων, βιβλίον ά. Initium: εὖθ' ὑπὸ πηλείωνι δάμη θεοείκελος ἕκτωρ.

VI. Odyssea, a quaternione ά ad quaternionem κά, post quem

quem desunt reliqua, nempe finis libri ψ sive 23, et totus liber ω, seu postremus. Ultimus qui superest versus, est iste: χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτα τε δόντες.

Quum in Iliade, tum in Odyssea passim adduntur glossemata et inter lineas, et in codicis margine.

C C X C.

Codex charteus, in folio, scriptus seculo XVI, mutilus initio, et in fine, constans nunc chartis 137. integris, aliisque pluribus majori ex parte dilaceratis.

I. Continet primo Lycophronis Alexandram una cum antiquo scholiaste. Desunt initio quindecim folia, seu chartæ: ut constat ex vetustis paginarum numeris, quorum primus est ιϛ'. Prima quæ superest pagina incipit ab hisce scholiastæ verbis: αὐτὴν ἐν τῷ συνουσιάζειν. ὁ δὲ δειλὸς πάλιν, πύγαργος λέγεται ὁ λευκὴν ἔχων τὴν πυγήν. Primus vero qui superest, Lycophronis versus, est: νήσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος ἐκχέας πόθου. Absolvitur pag. 97. his scholiastæ verbis: ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ λέπους: — . . . . . ικῆς τέλος μονοπροσώπου βίβλου: —

II. Pag. 98. Tit. ἀπολλωνίου ῥοδίου ἀργοναυτικῶν: — Non superest nisi liber primus, et secundus.

C C X C I.

Codex charteus, in quarto, constans chartis 250, partim impressus, partim exaratus, sed a pluribus amanuensibus. In margine secundæ paginæ legitur: τῶν στροφάδων. *Tum manu recentiore:* 1700. ἀπριλίου 20. μακάριος ἱερομόναχος ἡγούμενος στροφάδων.

I. A pagina 1. usque ad 57. continet hic codex Euripidis tragœdias typis quos majusculos vocant impressas Florentiæ, ut puto; iisdem enim typis impressæ sunt quibus Anthologia. Magni facienda esset hæc pars codicis, nisi mutila esset: heic enim non supersunt nisi Medea, Hippolytus, et Alcestis: quin postremæ hujus tragœdiæ desiderantur omnes paginæ præter tres. Postremus versus est:

ΠΑΝΥ'ΣΤΑΤΟ'Ν ΣΕ ΠΡΟΣΠΙΤΝΟΥ˜Σ' Α'ΙΤΗ'ΣΟΜΑΙ.

II. Pag. 59. Hesiodi carmen, *opera et dies*. Deest titulus. Primus versus: μοῦσαι πιερίηθεν ἀοιδῆσι κλείουσαι. Absolvitur pag. 94.

94. Scriptum est, ut et cetera quæ sequuntur, seculo XVI.

III. Pag. 95. Hesiodi Theogonia. Deest titulus. Initium: μυσάων ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν.

IV. Pag. 143. Tit. προλεγόμενα εἰς τὴν ἡσιόδυ ἀσπίδα. Initium: τῆς ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ δ' καταλόγῳ φέρεται. Pagina 144. incipit sine titulo *Scutum* Hesiodi sic: ... ποίη προλιπῦσα δόμυς ϗ πατρίδα γαῖαν.

V. Pag. 167. Opus S. Joannis Damasceni. Index operis sic incipit. Τῦ ὁσιωτάτυ, ἰωάννυ τῦ Δαμασκηνῦ: — ά: — περὶ τῦ ὄντος ὑσίας τε ϗ συμβεβηκότος. β'. περὶ γένυς ϗ εἴδυς. Opus incipit pag. 172. ab epistola, quæ sic inscribitur: τῷ ὁσιωτάτῳ ϗ θεοτιμήτῳ πατρὶ κόσμᾳ· τῷ ἁγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ τῦ μαϊυμᾶ, ἰωάννης ταπεινός. — Initium epistolæ: τὸ μὲν στενὸν τῆς διανοίας. Constat hoc opus quinquaginta capitulis. Absolvitur pag. 221. his verbis: ἀσύγχυτόν τε ϗ ἄτρεπτον: —

VI. Pag. 222. Tit. τῦ αὐτῦ. Initium: Θεὸν ὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. In indice pag. 168. recensentur centum capita hujus operis: sed nunc desiderantur in codice omnia exceptis tribus prioribus.

VII. Pag. 228. hæc leguntur, in quibus Pletho Cyriacum Anconitanum nominat uterque vero incredibilia credit.

Πλήθωνος.

Ὅτι ὁ δίτης κρὴς, πρῶτος τὸν τρωϊκὸν πόλεμον συνέγραψεν, ὅτι ἐπὶ νέρωνος εὑρέθη ἐν κρήτῃ γεωργῦ τινὸς σκάπτοντος, ὑπὸ γῆν κεκρυμμένη μολιβδίνη λάρναξ συγγραφὴν ἔχυσα τῦ τρωϊκῦ πολέμυ φοινικίοις γράμμασι συγγεγραμμένην ὑπὸ δείκτυος, ἢ δίτυ, τῦ ἐπὶ ἴλιον ϗ αὐτῦ ἰδομενεῖ συστρατευομένυ, ἣ ϗ μεθερμηνευθεῖσα ἐκ τῶν φοινικίων γραμμάτων, ἐς ἰταλικὴν συγγραφὴν εὑρίσκεται νῦν παρ' ἰταλοῖς· ὕτως ἀπήγγειλεν ἡμῖν, κυριακὸς ὁ ἐξ ἀγκῶνος, ἀνὴρ ἀξιοπιστότατος ϗ ἄλλως καλὸς ϗ ἀγαθός· φάμενος ϗ αὐτὸς ἔχειν τὴν βίβλον· ἔφη δὲ αὐτὸς κυριακὸς, δηλῦν τὴν συγγραφὴν ὡς ἐν κρήτῃ ἐπιδεδημηκόσι τοῖς ἀτρείδαις παρὰ ἰδομενέα· ἐπὶ διαλύσει ἐνίων πρὸς ἀλλήλυς. ἀμφισβητημάτων, ἀγγελθῆναι τὴν τῆς ἑλένης ἁρπαγήν: — Vid. Fabric. vol 1. Bibl. gr. pag. 31.

Sequuntur fragmenta ex Hephæstione περὶ μέτρων, sed in compendium redacta. Ibi has lectionum varietates animadverti. Ubi editio Pauvii habet pag 13. κλησίππω, codex iste habet καλλησίππω. Et ibidem editio habet: εἶμ' ὥστ' ἀπὸ πυσσάλω λυεῖσα, codex vero, εἶμ' ὡς ἀπυσιλάκλω λυθεῖσα. Et pag. 19. editio habet lin. 3. ἐδασάμην, codex ἐδαισάμην. Et ibidem lin. 5. editio ἐρξίη πῆ δῆτ' ἄνολβος ἀθροΐζεται ϛρατός. Codex: ἔρξας

ἰῆ· πῆ

ἰῇ· πῇ δ' ἦν κατ' ἄνολβος ἀθροίζεται στρατός. Et ibidem lin. 11. editio: ἔρχεται πολὺς μὲν αἰγαῖον διανήξας ἀπ' οἰνηρῆς χίε. Codex: ἔρχεται πολύς, αἰγαῖον δὲ νήξας ἀπ' οἰνηρῆς χίε. Et ibidem lin. 15. editio: θάλλεις. Codex: θάλλοις. Ibidem lin. ult. editio: εὐέθειρα. Codex: εὐήθειρα. Et pag. 22. lin. 3. editio: χελιδοί. Codex: χολιδοῖ. Et pag. 23. editio: κέλομαί τινα τον χαρίεντα Μένωνα καλέσαι. Codex: κέλλομαί τίνα τὸν χαρίεντα, μίνωα καλέσσαι. Ibidem editio: τίω σ' ὦ φίλε γαμβρέ, καλῶς εἴκασδω. Codex: τί ἧς ὦ φίλε γαμβρὲ καλῶς εἴκασδω. Et ibidem editio: ἑπταθόργγοι. Codex: ἑπταόργγιοι. Et pag. 24. editio lin. 1. ἠράμαν μὲν ἐγὼ σέθεν ἄτε πάλαι πόκα. Codex: ἢ βάμαν μὲν ἐγὼ σέθεν ἄτοι πάλαι ποκά. Ibidem lin. 3. editio: δονεῖ. Codex: δύνει.

VIII. A pagina 332. usque ad finem codicis omnia ad artem grammaticam spectant linguæ græcæ.

CCXCII.

Codex chartaceus, in octavo, mutilus in fine, constans chartis 136, exaratus seculo XVII.

Continet *Pastorem fidelem* Baptistæ Guarini in græcum vernaculum sermonem conversum.

Pag. 1. Titulus: ἀρχήζη ἡ τραγεδοκομέδια τȣ πασταρφήδȣ. — *Il Pastor Fido del Cavalier Battista Guarini tradotto in versi greci:* — Deest Prologus. Itaque codex videtur etiam initio mutilus esse. Alter titulus: πράξης πρότη. Σήλβιος — κ̀ Λήνκος. Incipit sic: σήλβιος: —

Α'μέται ἐσῆς ἀποῦχατε σφαλήση
το φοβερὸ θεριὸ κ̀ τἀγριῶμένο
δόσετε το σιμάδι
ἀπόχομε συνήθι.

Progreditur codex usque ad scenam octavam quinti Actus. Desunt scenæ nona, ac decima, et postremus Chorus.

CCXCIII.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus accuratissime et eleganter seculo XVIII, nempe undius tertius, nam pag. 75. amanuensis adnotavit annum 1752.

I. Priores quinque Iliadis libri cum interpretatione marginali perpetua, ac nusquam interrupta, sed sermone græcobarbaro. Ea sic incipit: ὦ θεὰ μȣ̃σα καλλιόπη ψάλλε, ϗ εἰπὲ μελωδικῶς τὴν φθοροποιὰν ὀργὴν ϗ ἔχθραν τȣ̃ ἀχιλλέως τȣ̃ ὑȣ̃ τȣ̃ πηλέως, ἡ ὁποῖα ἐκατάστησε ϗ ἐπροξένησεν εἰς τȣ̀ς ἕλληνας πολλαῖς λύμαις ϗ βάσανα.

II. Pag. 75. Tres Demosthenis orationes olynthiacæ cum simili interpretatione, quæ incipit: ἐγὼ λογιάζω, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, νὰ διαλέξετε ϗ νὰ προκρίνετε.

III. Pag. 92. Demosthenis Philippicæ cum interpretatione, quæ incipit: ἐνίσης βέβαια, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, ἐπροβάλλονταν.

IV. Pag. 121. Duæ orationes Lysiæ cum interpretatione. Prima inscribitur: λυσίȣ ἀθηναίȣ ἑνὸς τῶν δέκα ῥητόρων τῆς ἑλλάδος ὑπὲρ τȣ̃ ἐρατοσθένȣς φόνȣ ἀπολογία. Incipit: περὶ πολλȣ̃ ἂν ποιησαίμην. Interpretatio incipit: διὰ μεγάλην χάριν ἤθελα λογιάση τὸ νὰ γινῆτε.

V. Pag. 128. Altera inscribitur: τȣ̃ αὐτȣ̃ κατὰ ἐρατοσθένȣς etc. Incipit: οὐκ ἄρξασθαί μοι δοκεῖ ἄπορον εἶναι. Interpretatio: δὲν μȣ̃ φαίνεται.

VI. Pag. 145. Tit. λιβανίȣ πρεσβευτικὸς πρὸς τȣ̀ς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης. Μενέλαος. Initium orationis: εἰ μὲν ἐβȣ́λετο. Interpretationis: ὦ τρωαδῖται, ἀνίσως ἤθελε.

VII. Pag. 150. Tit. τȣ̃ αὐτȣ̃ πρεσβευτικὸς β' πρὸς τȣ̀ς ἕλληνας ὑπὲρ τῆς ἑλένης. Ὀδυσσεύς. Inc. oratio: ᾤμην μὲν, ὦ τρῶες. Interpretatio: ἐλογίαζα βέβαια, ὦ τρωαδῖται.

VIII. Pag. 172. Tit. ἐκ τῶν τȣ̃ θεοφυλάκτȣ σχολαστικȣ̃ τȣ̃ σιμοκάτȣ. Tum sequuntur tres et quadraginta epistolæ a Theophylacto compositæ ex diversis personis. Prima inscribitur: κριτίας πλωτίνῳ. Incipit: ὁ τέττυξ ὁ μȣσικός. Ejus vero interpretatio: ὁ τζίντζικας ὁ μελῳδός. Postrema inscribitur: ἄνθινος ἀμπελίῳ. Incipit: ὁ τρυγητός. Ejus vero interpretatio: ὦ ἀμπελίνε ὁ καιρὸς τȣ̃ τρύγȣ. In fine additur: τέλος τῶν τȣ̃ θεοφυλάκτȣ ἐπιστολῶν: — Vide Fabricium vol. 1. Bibl. græcæ pag. 426.

CODICES GRAMMATICI.

CCXCIV.

Codex bombycinus, in folio minore, scriptus seculo XIV. ab uno eodemque amanuensi, initio mutilus, constans chartis 265. Desunt initio sexdecim quaterniones, nempe chartæ 128. Ultimus quaternio signatus fuit numero N', *seu* 50.

I. Continet Lexicon. Desiderantur literæ α, β, γ, et initium literæ δ'. Prima prioris paginæ verba sunt: ἰστεον ὅτι ἐπὶ τȣ δημοσθένεος δημοσθένȣς, ȣκ ἔστι συναίρεσις ἀλλὰ κρᾶσις. In multis locis iisdem plane verbis explicantur voces, quibus in Suidæ Lexico: sed multa etiam hic leguntur, quæ aut plane diversa sunt ab iis quæ habet Suidas, aut in Suida ipso omnino non extant. Ita pag. 4. codicis vox διήρης exponitur his verbis: διήρης· ὁ ὑπερῶος οἶκος· ὁ δίστεγος. εὐριπίδης· μέλαθρον ἐς διῆρες ἔσχατον· παρὰ τὸ δὶς, διῆρες· ἵν' ᾖ ὁ δίστεγος. ἀπολλόδωρος δὲ ϗ τὰς ναῦς τὰς ἐχȣσας δύο ϗ τρεῖς ςέγας διήρεις λέγει: — Et pag. 6. Διερὴν· δίυγρον. ὀππιανὸς· διερȣς τε γάμȣς διερὰς τε γενέθλας. Et pag. 7. Διποδία· εἶδος ὀρχήσεως. ἀριστοφάνης· ἵν' ἐγὼ διποδιάζω. Et pag. 8: διχομηνία· ἡ πεντεκαιδεκάτη τῆς σελήνης· μήνη γὰρ, ἡ σελήνη. Et pag. 10: διαῤῥικνȣ͂σθαι· τὸ τὴν ὀσφὺν φορτικῶς περιάγειν. κράτινος· ξίφιζε καὶ σπάθιζε ϗ διαῤῥίκνȣ. Et pag. 11: διαψαίρȣσα. τιμόθεος· τὴν ἐκλυομένην ϗ καταῤῥέȣσαν· σημαίνει δὲ τὴν ὁρμαίαν κίνησιν. εὐριπίδης ἐπὶ τȣ͂ καθαίρειν κέχρηται τῇ λέξει· οἷον γλώσσῃ διαψαίρȣσα μυκτηρεῖν τόπȣς. Ibidem: διακωδωνισθέντες ἤτοι διαφημισθεντες· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν διαπαιζομένων· τέτακται δὲ ϗ ἐπὶ τȣ͂ διαπειρασθέντες· οὕτως λυσίας ὁ ῥήτωρ. ἀπὸ δὲ τῶν ἵππων μετενήνεκται· εἰώθεισαν γὰρ ȣ͂τω δοκιμάζειν τȣ̀ς γενναίȣς ἵππȣς, εἰ μὴ καταπλήσσωνται τὸν ἐν πολέμῳ θόρυβον, τȣ̀ς κώδωνας ψοφȣ͂ντες. Et pag. 13: διδώσομεν· οἷον ἀτὰρ ϗ δεῦρα διδώσομεν· ȣ͂τω ζηνόβιος. Et pag. 14: διέφθορεν· ȣ̓ τὸ διέφθαρται δηλοῖ παρ' ἀττικοῖς· ἀλλὰ τὸ διέφθαρκεν. εὔπολις· ὃς τὸν νεανίσκον ξυνὼν διέφθορε. ϗ ἐν αὐτολύκῳ· ὅτι τὰ πατρῷα πρὸς σὲ καταδιέφθορα. ὅμοιον γάρ ἐστι τὸ διέφθορε, τὸ κατέσπορε ϗ ἀπέκτονε. Et pag. 16: δορπηστός· δείπνȣ ὥρα· ϗ δόρπιστος διὰ τȣ͂ ϊ. Δόρπος· ὁ δεῖπνος· κυρίως ἡ περὶ τὴν ἑσπέραν ἑστίασις· παρὰ τὸ ἕρπειν ἡμᾶς εἰς τὸ ἰαύειν· ὅ ἐςι κοιμᾶσθαι· ἢ κοιμηθῆναι· ȣ͂τως ὧρος ὁ μιλήσιος· ἢ δόρπος ὅτι ἐπὶ

δερμάτων καθεζόμενοι ἐσιτῦντο· ἢ παρὰ τὸ δρέπεσθαι τοῖς ὀδῦσιν· ἐγὼ δὲ εὗρον σχόλιον (sic) παρακείμενον ἐν τῷ βῆτα ἰλιάδος· δόρπον εἰρῆσθαι παρὰ τὸ οἱονεὶ παύεσθαι τηνικαῦτα τὺς πολεμῦντας τῦ δόρατος· ὅ ἐστι τῦ πολέμυ· κ̓ ἡσυχάζειν· ἢ παρὰ δρέπεσθαι τὺς πόνυς. Et pag. 17: δοχμή· ἡ παλαιστή· ὅ ἐστι τετραδάκτυλον τῆς χειρός. ἀριστοφάνης· κ̓ πρὶν ἤ με φορέσαι, μεῖζον ἦν δυοῖν δοχμαῖν· παρὰ τὸ δέχω γίνεται δοχμή, τὸ δεκτὸν μέρος τῆς χειρός· δι' ἧς δεχόμεθα τὰ διδόμενα. Et pag. 19: δροίτη· ἡ πύελος· ἐν ᾗ τιθηνεῖται τὰ βρέφη. παρθένιος κ̓ αἰσχύλος τὴν σορὸν λέγυσι. εἴρηται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ δόρυ κ̓ τὸν οἶτον τὸν θάνατον· τὸ δόρυ τὸ εἰς θάνατον ἐπιτήδειον· ἢ ἡ ἐκ δρυὸς εἰς οἶτον πεποιημένη· κ̓ εἰς τὸ δέχεσθαι τὸ σκῆνος. ἕρμιππος δὲ ὁ βηρύτιος δροίτην τὴν πύελον καλεῖ παρὰ τὴν δρῦν τὴν ξυλίνην· κατὰ τὸν ἕρμιππον ὖν, διὰ τῦ υ ψιλῦ γράφεται. Et pag. 22: δύρεσαι· ἀντὶ τῦ ὀδύρεσαι· ὕτως ἡρωδιανός. Ibidem exponens vocem δυσωπῦμαι citat lexicum rhetoricum, inquiens: ὕτως εὗρον τὴν λέξιν εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξικόν. Et pag. 23. in voce δῶμα citat Philoxenum sic: ὕτω φιλόξενος. Et ibidem in voce δῶρον citat Theognostum sic: ὕτω θεόγνωστος. Et pag. 25. in vocibus ἐγκαρσίχολοι, et ἐγκυσίχολοι citat lexicon rhetoricum his verbis: ἐκ τῦ ῥητορικῦ ἡ λέξις. Et in voce Εγγυητὴ citat Procopium. Ita et Suidas. Et in voce Ἐγκύκλιος ait· Ἐγκύκλιος· ἡ γραμματική· ἡ ποιητική· ἡ ῥητορική· ἡ φιλοσοφία· ἡ μαθηματική· κ̓ πᾶσα τέχνη κ̓ ἐπιστήμη· διὰ τὸ περιϊέναι ταῦτα τὺς σοφὺς ὡς διά τινος κύκλυ· λέγεται δὲ κ̓ ἡ ἐτήσιος τῶν χρημάτων δόσις· κ̓ ἐγκυκλίυς λειτυργίας, τὰς καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν· κύκλος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· ἀπὸ τῦ εἰσκυκλεῖσθαι τῇ τῶν ἡμερῶν περιόδῳ. Et pag. 26: ἔγχελυς· τὸ ἑνικόν· τὸ δὲ πληθυντικόν· ἐγχέλυες· παρὰ γῦν τοῖς ἀττικοῖς, ἐγχέλεις· κ̓ αἱ πτώσεις ἐγχέλεων· ἐγχέλεσιν. εὔπολις· τὸ σῶμ' ἔχυσι λεῖον ὥσπερ ἔγχελυς. ἀριστοφάνης· ὥσπερ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας: κ̓ πάλιν· ὐδὲ χαίρω βατίσιν ὐδ' ἐγχέλυσιν. εὗρον δὲ κ̓ τὸ ἔγχελυς ἀττικῶς· εὗρον δὲ κ̓ τὸ ἔγχελις διὰ τῦ ϊ παρὰ βοιωτοῖς. Et ibidem: ἐγκίσσωσις· ἡ ὄχευσις· τῦ ψελλῦ· ἐγκίσσωσις ἡ ὄχευσις· ἡ σύλληψις δὲ, πλέον. Et ibidem: ἔγκασιν· ἐγκάτοις· ἀπὸ τῦ καταχέειν τὴν τροφήν· λέγει δὲ τὸ ἧπαρ κ̓ τὸν σπλῆνα· παρὰ τὸν πνεύμονα. ἔντερον δὲ, ὐκ ἔγκατον· τὸ δὲ ἔντερον, οἷον ἕτερον ὂν κ̓ ὐχ ὅμοιον· ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς κεῖσθαι τῶν μελῶν. ἐγκάτοισι· κ̓ ἀποβολῇ τῆς τοι συλλαβῆς, ἔγκασι· ὐκ ἔστι δὲ συγκοπή· μάχεται γὰρ ἐπέκτασει συγκοπή· ἐναντίον γάρ. ἄμεινον ὖν μεταπλασμὸν λέγειν· ἔστι γὰρ ἐγκάτοισι· κ̓ κατὰ μεταπλασμὸν, ἔγκασιν· ὡς ἄστροις ἄστρασιν. ὕτως ἡρωδιανὸς ἐν τοῖς περὶ πάθυς. Et in eadem pagina.

gina. Ἐγερθῆναι ἐξ ὕπνȣ· ἀναστῆναι τῷ σώματι. εὔπολις· τίς ἐκ ἐξέγειρας μ' ἐστίν οἰμώξει μακρὰ ὅτι ημ' ἀνέστησ' ὠμόυπνον. λέγεται δὲ κ) ἐπεγεῖραι κ) ἐπεγερθῆναι· ἡ θεράπαινα ἐπεγείρασά με. Et pag. 27: ἔθνεα· τὰ πλήθη· τὰ γένη. ὀππιανὸς· ἔθνεά τοι πόντοιο πολυσπερέας τε φάλαγγας. Et pag. 28. in voce ἐδνωτὴς citatur Orus Milesius. Et pag. 29. in voce ἔδραμον citatur Zenodotus. Et pag. 29: ἐγκεκορδυλημένος· ἐγκεκαλυμμένος· ἐντετυλιγμένος· κ) συνεστραμμένος· ὥστε μηδ' ἀνθρώπȣ σχῆμα δηλȣ̃ν· ὅτως ἀριστοφάνης κέχρηται τῇ λέξει· παρὰ τὴν κορδύλην· ἥτις ἐστιν οἴδημα τῆς κεφαλῆς ὑπὸ πληγῆς γινόμενον· εἴρηται γὰρ παρὰ τὸ κάρα· κ) γὰρ κορδύλην κύπριοι λέγȣσι, τὸ ἐνείλυμα τῆς κεφαλῆς· ὅπερ ἀθηναῖοι κρωβύλην καλȣ̃σι· πέρσαι δὲ κίδαριν. ῥητορικὴ ἡ λέξις. Et in voce ἐγρήγορθα citatur ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. Et pag. 31: εἰσπνήλης· ὁ ἐρώμενος. καλλίμαχος· μέμβλετο δ' εἰσπνήλαις ὁπότε κούρ.ο....ίοι φωλεὸν ἢ λοετρόν. Et pag. 34. in voce εἴρυτο citantur Aristarchus, et τυραννίων grammatici. Et pag. 40: ἔκνυεν· ἔζυεν· ἠρέμα· παρὰ τὸ κνᾶν. ἀριστοφάνης· ὅτος πόθῳ μ' ἔκνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν. Et in eadem pagina: ἐκκοκκίσας· ἐρημώσας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥοιῶν τῶν τȣ̀ς κόκκȣς ἐκβαλλȣσῶν. ἀριστοφάνης· ὦ ζεῦ λήσεις σεαυτȣ̃ τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας. Et pag. 45: ἔλλερα· χαλεπὰ· κακὰ· σημαίνει κ) τὰ βλέφαρα. καλλίμαχος· ἵν' ἔλλερα πολλὰ τέλεσκεν. ὄλλυρα τινὰ ὄντα· ὀλύντα κ) ἔρρειν ποιȣ̃ντα. Et pag. 49: ἐμῶ· τὴν τροφὴν ἐκβάλλω. ἀριστοφάνης· δότε μοι λεκάνην ἵν' ἐξεμέσω. Et pag. 58: ἐνετρύλλισε· κατεῖπεν. ἀριστοφάνης· προαγωγὸς ὥσ' ἐνετρύλλισε τῷ δεσπότῃ. Et pag. 64: ἐξειλῆσαι· τȣ̃το λέγȣσιν οἱ ἀλεξανδρεῖς, ἐπὶ τȣ̃, ἐκφυγεῖν· ἐοίκασι μεταφορικῶς λέγειν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ παλαίειν ἑαυτȣ̀ς ἀπολυόντων. λέγει πλάτων ἐν τῷ ζ' νόμῳ περὶ πάλης, ὅτως· τὰ δὲ ἀπὸ ὀρθῆς πάλης ἀπ' αὐχένων κ) χειρῶν κ) πλευρῶν ἐξειλήσεως, μετὰ φιλονεικίας τε κ) καταστάσεως διαπονȣ́μενα. Vide Etymologum. Et pag. 68: ἐπαρυστρίδες· αἱ ἀντλήτριαι. ἀπὸ τȣ̃ ἀρύω τὸ ἀντλῶ· εἰσὶ δὲ κ) μικρὰ τρȣλία ἐν ταῖς λυχναψίαις. Et pag. 69. ἐπιστολή· ἐπίσκεψις· ἐντολή· ὁ δὲ τῷ ἱερεῖ ἐπιστολὰς λέγει καθεύδοντι: κ) κρατῖνος· ἄκȣε νῦν κ) τήνδε τὴν ἐπιστολήν. κ) ὁ πλάτων· μεμνημένοι τῆς τȣ̃ πατρὸς ἐπιστολῆς· ξυστήσαντες ἡμᾶς. Et pag. 72: ἐπαμησάμενος· ἀνακινήσας. ὅτως ἡρόδοτος· κ) ἀντὶ τȣ̃, θερίσας. Et pag. 78. in voce ἐρώδιος citatur Aquilæ versio, Gregorius Nyssenus, et Anastasius ὁ μητροπολίτης νικαίας. Et pag. 86. in voce εὐνȣ̃χος citat Aristophanem: οἱ δὲ ἀρχαῖοι τὰ ἀφροδίσια, ἀνόητα ἐκαλȣν· ὡς παρὰ ἀριστοφάνει· ὕπνȣ τε ἀπέχεσθαι κ) τῶν ἀνοήτων πάντων. Et pag. 88: εὐρυπρωκτίαν· μαλακίαν. ἀριστοφάνης·

φάνης· τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι ἐναποψήσεται· ὅ ἐστιν ἀπομάξει. Ibidem: εὐρυοδείας· μέγα τὸ ἕδος ἐχούσης· ὅ ἐστιν ἕδρασμα· ἔστι δὲ ὡς λέγει ὧρος ὁ μιλήσιος, ἐπίθετον τῆς γῆς. ἡ εὐθὴς· εὐρυοδεία παροξυτόνως· ἡ μεγάλη καὶ πλατεῖα ἄμφοδος· ὡς τῶν, ὤρνυτο δοῦπος· ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης; τινὲς εὐρυόδεια λέγουσι προπαροξυτόνως. Et pag. 89: εὐκτὸν· ἐπιθυμητικὸν· πέρας εὐκτὸν ἐπιθήσαντες ἅπαντι τῷ πολέμῳ· εὐκτὸν λέγεται οὐχὶ εὐκταῖον· οὕτως δημοσθένης καὶ ξενοφῶν· καὶ εὔπολις· εὐκτότατον γαμόν· τὸ δὲ εὐκταῖον ἐν νόμοις πλάτωνος, ἐπὶ τοῦ κατευγμένου· καὶ οἷον κατ' εὐχὴν ἀποδιδομένου καὶ ἀξίου εὐχῆς. Et pag. 90: εὔληρα· τὰ ἡνία· ἔνδ' αὐτὸς ἔχων εὔληρα βέβηλε· παρὰ τὸ εἰλῶ, εἴληρα· καὶ εὔληρα· τὰ εἰλοῦντα καὶ συνέχοντα τὰ ὑποζύγια. παρ' ἐπιχάρμῳ καὶ αὔληρα εἴρηται· παρὰ τὸν αὐλόν· τὸ ἐπίμηκες· ἵν' ᾖ τὰ ἐπιμήκη. Ibidem: εὐθενεῖν· οἱ ἀττικοὶ· οἱ δὲ ἴωνες, εὐθηνεῖν. κρατῖνος· ἀλλὰ τάδ' ἐστ' ἀνεκτέον καὶ γὰρ ἡνίκα εὐθενεῖ. ἡρόδοτος· εὐθενέειν πᾶσαν αἴγυπτον. ἡ δὲ εὐσθένεια, παρ' οὐδενὶ τῶν ἀττικῶν. In eadem pagina: εὐοδεῖν· εὑρίσκω παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. θεόπομπος· ἀλλ' εἰ δοκεῖ χρὴ ταῦτα δρᾶν, εὐοδεῖν πορεύομαι. τὸ δ' ὀδ.ύειν, οὐδὲ παρ' ἑνὶ τῶν ἐλλογίμων. Et pag. 92: ἐφ' ᾧ πάρει· ἐπὶ τίνι παραγέγονας· ἐφ' ᾧ· καὶ ἐφ' ᾧτε· ἑκάτερον αὐτῶν καὶ ὁριστικῷ συντάσσεται ῥήματι καὶ ἀπαρεμφάτῳ. θουκυδίδης· ἐν δ' ἐφ' ᾧ φυλακῇ τῇ μετρίᾳ τηρήσονται. καὶ κρατῖνος· ἐφ' ᾧτ' ἐμαυτὸν συγκαθεύδειν τῷ πατρί. Et pag. 93: ἐφλεγμάνθη· οὐ χρὴ λέγειν· ἀλλ' ἐφλέγμηνεν. ἀριστοφάνης· ἔτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος. Et pag. 96: ζητρεῖον· ὁ κοῦσπος· τὸ τῶν δούλων κολαστήριον· ἐκεῖ γὰρ ἐδεσμεύοντο οἱ δοῦλοι. . . . . . . εὕρηται καὶ διὰ τοῦ ῑ συνεσταλμένως· ὡς παρὰ ἡροδότῳ· ἄγε αὐτὸν εἰς τὸ ζήτριον: ἔστι δὲ χορίαμβον τὸ μεσου. τοῦτο δὲ ὁ μὲν ὧρος ὁ μιλήσιος προπαροξύνει· ὥσπερ Γήτειον· ὁ δὲ ὠριγένης προπερισπᾷ, ζητρεῖον. Et pag. 97: ζύγαστρον· κιβωτός. κυρίως δὲ, ἡ ξυλίνη σορός. σοφοκλῆς· ξύλῳ ζυγάστρῳ· παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι τὰς σανίδας· καὶ ξενοφῶν· τὰ δὲ ἄλλα χρήματα etc. ut in Suida usque ad ἄξια. παρὰ δελφοῖς δὲ ζύγαστρον καλεῖται, τὸ γραμματοφυλακεῖον. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ ἡ λέξις. Et pag. 98. in voce ζῶον citatur Simonides. ὡς παρὰ σιμωνίδῃ· φησὶ γάρ· τόδ' ἡμῖν ἑρπετὸν παρέπταστο ζώϊον κάκιστον. Qui versus citatur et in meo Lexico impresso. Et pag. 99: ἤδυμος· γλυκύς· ἀπὸ τοῦ νήδυμος· ἢ ἀπὸ τοῦ ἡδὺς, ἤδυμος· ὡς παρ' ἐπιχάρμῳ· ἅμα τε λόγων ἀκούσας ἡδύμων. τὸ συγκριτικὸν ἡδυμότερος· καὶ ἰωνικῶς ἡδυμέστερος· ὡς ἀνιηρέστερος. Et pag. 100: ἠθμός· ὁ διυλιστήρ· παρὰ τὸ ἤθω· ἀφ' οὗ νίκανδρος· οὖρον ἀπήθησεν. ἀπὸ οὖν τοῦ ἤθω ἤσω, ἦμος, καὶ ἠθμός, δι' οὗ διηθεῖται καὶ διαβιβάζεται. Et pag. 101: ἤϊα· τὰ εἰς ὁδὸν

βρώμα-

βρώματα· ἦϊα· κὴ τὰ ἄχυρα. ὅμηρος· ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς· ὅ ἐστι σφοδρός· ἠΐων θημῶνα τινάξει. κὴ βάβριος· ἔπω καιρός ἐστιν ἦϊα λύειν· παρὰ τὸ εἴω τὸ πορεύομαι γίνεται ἦια· τὰ πρὸς ὁδὸν κὴ πλἔν ἐπιτήδεια. etc. Et pag. 102: ἡμετέρειος· ἔστι κτητικόν· σημαίνει δὲ τὸν τἔ ἡμετέρε· διὰ τῆς ει διφθόγγε γράφεται· ὡς ἀπὸ τἔ ἀρίσταρχος ἀριστάρχειος, ἔτως κὴ ἀπὸ τἔ ἡμέτερος ἡμετέρειος. ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει ἀνακρέων· ἔτε γὰρ ἡμετέρειον ἔτε καλόν. Tum citat Chœroboscum. Et pag. 108: θέρμη κὴ θέρμα. φερεκράτης· σκέψαι δέ με τὸ μέτωπον· εἰ θέρμην ἔχεσα τυγχάνω. κὴ μένανδρος· βεβῶν ἐπήρθη τῷ γέροντι θέρμα τ' ἐπέλαβεν αὐτόν. ἐκ εὖ τοίνυν οἱ λέγοντες ὅτι θέρμα μὲν ἡ πυρεκτική· θέρμη δ' ἡ πόλις. Ibidem: θερειτάτη. νίκανδρος· θερειτάτη ἵσταται ἀκτίς. Et pag. 110: θέσθαι· θησαυρίσασθαι· οἷον· νῦν δ' ἐ τάρπη θέσθαι ἐπίσταμαι. θεσμόν· ὁ ἀνακρέων τὸν θησαυρὸν καλεῖ· εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν λεξικόν, ἀντὶ τἔ, ὑποθήκην λαβεῖν. ὑπερίδης ἀντὶ τἔ κυρῶσαι κὴ προέσθαι. Et pag. 113. in voce θρώσκω citatur Didymus. Et pag. 118: ἴκτινα· εἶδος ὀρνίθε ἁρπακτικἔ ἐν ἔαρι φαινομένε..... σοφοκλῆς· ἴκτινος ἔκραξε παρασύρας κρέας. Et pag. 122: ἶσος· ὁ ὅμοιος· ἰστέον ὅτι τὸ ἶσος, εὕρηται συνεσταλμένον· ἤλασε κιμερίῳ ψαμάθῳ ἴσον· ἔτω καλλίμαχος: παρὰ τὸ εἴδω, τὸ ὁμοιῶ· ὁ μέλλων, εἴσω· ῥηματικὸν ὄνομα, εἶσος· κὴ ἀποβολῇ τἔ ε, ἶσος· κὴ ἐ μὲν σοί ποτ' ἶσον ἔχω γέρας. Ibidem: ἱστοριαγράφον ἐχ ἱστοριογράφον λέγεσιν οἱ ἀττικοί. Et pag. 127: κάθε· κὴ κάθησο· ἄμφω ἑλληνικά· ἐχ ὅτι γ' ἐκεῖνο σ' ἔχομεν, οἰμώζων κάθε. κρατῖνος· τὴν χεῖρα μὴ ἐπίβαλλε μὴ κλαίων καθη. λέγει γὰρ τὸ ὑποτακτικόν, ἀπὸ κάθημαι κὴ κάθῃ· κὴ κάθηται ὁριστικόν. ἀριστοφάνης· ἰδὲ κάθημαι. κὴ ὑπερίδης· ἀποκρινάμενοι ἑρμεία ὥσπερ κάθη. τὸ δὲ κάθισον ἐκέτι· ἀλλ' ἀντὶ τἔ καθίζε· σὺ δ' αὖ τέκνον τέως καθίζε μ' ἐνθαδί· λέγεσι δὲ καθίζανε. φερεκράτης· δεῖπνον παρασκεύαζε· σὺ δὲ καθίζανε. ἄρχιππος· φέρε καθίζωμεν ἐνθαδί. κρατῖνος· εἰ πρῶτος ἔλθοις κἂν καθίζεσθαι λάβοις. κὴ καθίζοντας· καθίζητε· καθιζόμενον. Ibidem: καθεδἔμαι· κὴ καθεδῇ· κὴ καθεδεῖται· ἑλληνικά· τὸ δὲ καθεσθήσομαι κὴ καθεσθήσῃ· κὴ ἐκαθέσθην, κὴ καθεσθῆναι, ἔκφυλα. ἀριστοφάνης· κᾆτα καθεδῇ· δῆτα μοι· κὴ ἐν ἀχαρνεῦσι καθεδεῖται· κὴ πάλιν· καθεδῶ δικαστάς φησι. κὴ τηλεκλείδης· καθεδέμενος. κὴ φερεκράτης· καθεστέον. κὴ μένανδρος· καθεδἔμαι ἐνθαδί τὸν λοξίαν αὐτὸν κατὰ λαῶν. Et pag. 130: κέλευθος· ἡ ὁδός· παρὰ τὸ κέλλειν ὃ σημαίνει τὸ τρέχειν· ἐν ταύτῃ γὰρ τρέχομεν· ἢ παρὰ τὸ ἐλεύθω· ἔλευθος κὴ κέλευθος πλεονασμῷ τἔ κ κὴ ἐπὶ ἐδετέρῳ ὑγρὰ κέλευθα· κατὰ μετάπλασιν γένες· ὡς ἀπὸ τἔ ὁ τράχηλος τὸ τράχηλον. καλλίμαχος· τὰ τράχηλα γυμνάζει. Ibidem: κερκίς· παρὰ τὸ κρέκω τὸ ἠχῶ,

κρεκίς·

κρεκίς· κ̀ καθ' ὑπερβιβασμὸν, κερκίς· ἡ ἠχῦσα· γλυκεῖα μᾶτερ ὅτι δύναμαι κρέκειν τὸν ἱστόν. Κερκόλυρα· ὅτως ἀλκμὰν ἐχρήσατο· ἀντὶ τῦ κρεκόλυρα. Ibidem: κεκράγμασιν. ἀριστοφάνης· δικροῖς ἐώθυν τὸν θετὸν κεκράγμασι. ἔδει δὲ εἰπεῖν ξύλοις κ̀ εἶπε κεκραγμασι· τὸ δὲ δικροῖς, ἀντὶ τῦ, διφυέσι ξύλοις. Et pag. 144: κῶος· σὺν τῷ ι γράφεται· ἐπειδὴ εὕρηται κατὰ διάστασιν. καλλίμαχος· τὸ ἴκελον γραμμα... τὸ κωΐον. Et pag. 151. λύγξ· ὅτε μὲν τὸ πάθος, διὰ τῦ Γ κλίνεται· ἐξ ὗ κ̀ τὸ ἀνελιγγίασεν· ὅτε δὲ τὸ ζῶον, διὰ τῦ κ λυκός. καλλίμαχος· κρέα λυκὸς ἔταμνε· κ̀ λύξ· λυγὸς, ἡ ῥάβδος. Et pag. 153. in voce μανὸν citatur τηλεκλείδης. Ibidem in voce μανίφυλλον citatur ὦρος ὁ θηβαῖος. Ibidem: μάτην· ἀντὶ τῦ, ματαίως· ἀπὸ τῦ θη... εἰς ἐπίρρημα. στησ χορος· μάτας εἰπών. Et pag. 58: μίκκος· ὁ μικρός. τοῖς μίκκοις μίκκα διδῦσι θεοί· ὅτω καλλίμαχος. Et pag. 159: μόλιβον· μόλιβον μὲν, ὅμηρος λέγει· κ̀ ἴσως ἰακόν ἐστι· οἱ δὲ ἀττικοὶ, μόλυβδον κ̀ μολύβδινον· τὸ δὲ μολυβῦν, ἐσχάτως βάρβαρον. φορμίων· τρεῖς ἔφη στήσειν τρίποδας· ἔπειτα ἔθηκεν ἕνα μολύβδινον: κρατῖνος· φαίνεσθαι χρυσῆν κατ' ἀγρὺς δ' αὖθις αὖ μολυβδίνην. Et pag. 160. in voce μορία citatur ζήνων ὁ μύνδιος. Et pag. 167: ξενοδόκον· ὅμηρος τὸν τὺς ξένυς δεχόμενον· σιμωνίδης δὲ κ̀ πίνδαρος κ̀ ἄλλοι τινὲς, τὸν μάρτυρα ἐδέξαντο. σιμωνίδης· ξεινοδόκησέ τε λαβών· ἀντὶ τῦ ἐμαρτύρησε. κ̀ πίνδαρος· ξεινοδοκῶν δ' ἄριστος χρυσὸς ἐν αἰθέρει λάμπων. Et pag. 189. in voce πέρινθος citantur Apion, et Didymus grammatici. Et pag. 198: προΐκτης· πένης· προσαίτης· ἡ προ ἀντι τῆς παρα· παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι· τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἵζεσθαι· ὅ ἐστι δωρεάν τι λαμβάνειν· ὡς ἀρχίλοχος· ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος ὐ καταπροΐζεται: ὁ δὲ ἡρωδιανὸς, ἀπὸ τῦ ἴσσω φησίν· ὡς ἀρχίλοχος· προτείνω χεῖρα κ̀ προίσσομαι. Et pag. 230: τρίτην· τρίτην ἡμέραν λέγυσι· ὐχὶ τρίτης ἡμέρας· ὐδὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ. ξενοφῶν· χθὲς δὲ κ̀ τρίτην ἡμέραν αὐτὸ τῦτ' ἔπραττον: μένανδρος· ἡμέραν τρίτην ἐπεκώμασεν ἡμῖν. ἀντιφῶν· ἐχθὲς μετὰ πέντ' ἔπινον· ἡμέραν τρίτην μεθ' ἑπτά· ὐκέτι δὲ ἀπὸ τρίτην ἡμέραν ὥσπερ νῦν σολοικίζυσι τινές· ἀλλ' ἀπὸ τρίτης ἡμέρας. κ̀ τρίτον ἔτος λέγυσι ὐχὶ τρίτῳ ἔτει. φερεκράτης· πότε σὺ ἤκυσας αὐτῦ προπέρυσιν ἔτος τρίτον. ἐνίοτε δὲ προστιθέασι τῦτο κ̀ τυτί· οἷον τρίτον ἔτος τῦτο· ἐπειδ' ἂν ἀπὸ τῦ παρόντος χρόνυ λογίζονται· κ̀ μὴ ἀπὸ τῦ παρῳχηκότος. κ̀ δημοσθένης· τρίτον ἢ τέταρτον ἔτος τυτὶ ὡραῖον τεῖχος πολιορκῶν. ἄνευ δὲ τῦ προκεῖσθαι τὸ τῦτο κ̀ τυτὶ, κοινὸν κ̀ τῦ παρεληλυθότος χρόνυ ἐστί. Et pag. 233: τὼ χεῖρε· ἀττικόν ἐστι· σύνηθες γὰρ τοῖς ἀττικοῖς τὸ χρῆσθαι τοις ἀρσενικοῖς ἄρθροις ἐν τοῖς θηλικοῖς ὀνόμασι· διὸ κ̀ ὅμηρος· τὼ βάτην τρήρωσι πελειάσιν· ἀντὶ τῦ, αὗται.

αὗται. κ᾽ ὁ σοφοκλῆς· ἴδεσθε τώδε τὼ κασιγνήτω φίλοι· ἀντὶ τȣ̃ ταύτας τὰς κασιγνήτȣς. Et pag. 250: χαριεντιζόμενοι· εὐτραπελευόμενοι· σκώπτοντες. ἀριςοφάνης· χαριεντίζεις κ᾽ καταπαίζεις ἡμῶν κ᾽ βωμολοχεύεις.

II. Fol. 260. Tit. ✝ ἑρμηνεία λέξεων τῶν ἐν τῷ ἀποστόλῳ παύλῳ ἐμφερομένων: — λέξεις τῆς πρὸς ἑβραίȣς ἐπιστολῆς. Initium: ἀπαύγασμα.

III. Pag. 264. Tit. λέξεις ἐκ τῆς ἡσιόδȣ βίβλȣ. Initium: ἄφατοι· οἱ ἄδοξοι. In fine paginæ 265, seu postremæ scriptus est titulus operis, quod scriptum erat in aliis paginis quæ nunc desiderantur. Est autem iste: τȣ̃ μακαριωτάτȣ ὑπερτίμȣ προέδρȣ τῶν..... κυρȣ̃ μιχαὴλ τȣ̃ ψελλȣ̃· στίχοι πολιτικοὶ πρὸς τὸν βασιλέα κῦριν κωνσταντῖνον τὸν μονομάχον· περὶ γρα.....

C C X C V.

Codex charteus, dodecaptychus, sive in 12mo, exaratus anno Domini 1450, constans chartis 178. In ultima hac leguntur: ἐν ἔτει ἀπὸ τῆς σαρκώσεως τȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃. ͵αυν´: ἰνδικτ. ιδ´. μηνὶ ὀκτωβρίῳ ιδ´: ἐτελειώθει·

Continet Grammaticam artem Manuelis Moschopuli. Tit. ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐρωτημάτων διορθωθέντων παρὰ τȣ̃ σοφωτάτȣ κ᾽ λογιωτάτȣ κυρȣ̃ μανȣὴλ μοσχοπȣ́λȣ τȣ̃, κρήτης. Initium: τί ἐστι προσῳδία.

C C X C V I.

Codex chartaceus, in duodecimo, scriptus seculo XV, constans chartis 335, in fine mutilus.

I. Pag. 1. Ammonii opusculum. Tit. ὑπόμνημα εἰς τὰς πέντε φωνὰς· ἀπὸ φωνῆς ἀμμωνίȣ τȣ̃ ἑρμείȣ. — Initium: μέλλοντας ἡμᾶς ἄρχεσθαι φιλοσοφεῖν. Vide Fabric. vol. 4. Bibl. gr. pag. 163. Absolvitur opus pag. 21. his verbis: ὡς ἐν ἑτέρῳ δείξομεν: — τέλος τῶν προλεγομένων τῆς φιλοσοφίας: —

II. Pag. 23. Cleomedis opusculum. Tit. κλεομήδȣς κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων, ά: περὶ κόσμȣ: — Initium: τȣ̃ κόσμȣ πολλαχῶς λεγομένȣ. Pag. 87. incipit liber secundus.

III. Pag. 149. De Astrolabio. Tit. ἐξήγησις μερικὴ περὶ τȣ̃ ἀστρολάβȣ σαφεςάτη κ᾽ σύντομος. Initium: εἰ βȣ́λει γινώσκειν τὴν τȣ̃ ἀςρολάβȣ μέθοδον.

IV. Pag. 159. Collectio optimarum sententiarum, seu præceptorum moralium sine nomine Collectoris, aut Auctoris. Initium: ἀνανεούσθω σοι ὁ περὶ θεοῦ λόγος καθημέραν μᾶλλον ἢ τὰ σιτία. Absolvitur pag. 174. sic: δυσχερές ἐστι μεταπεῖσαι τὸν ἡδέως ἀπολλύμενον. — Multa ex Isocratis oratione ad Demonicum deprompsit collector.

V. Pag. 175. Secundi Philosophi opusculum. Deest titulus. Initium: ἀκατάληπτος περιοχή.

VI. Pag. 178. Opusculum, seu fragmentum de animalibus, ac primum de leone.

VII. Pag. 183. Alia collectio sententiarum ordine alphabetico disposita, sine nomine collectoris.

VIII. Pag. 191. Tit. ἐκ τῶν τῆς σαπφοῦς. Initium: ποικιλόφρον ἀθάνατ᾽ ἀφροδίτα. Post hanc Sapphus odam sequitur elegia sine nomine auctoris incipiens: ἢ ὡς οἰάγροιο παῖς θρηίκιος ὀρφεύς. Sequitur quædam nescio cujus Epistola.

IX. Pag. 199. Catonis sententiæ. Tit. κάτωνος ῥωμαίου· γνῶμαι παραινετικαὶ ἃς μετήνεγκεν ἐκ τῆς λατίνων φωνῆς εἰς τὴν ἑλλάδα διάλεκτον· μάξιμος μοναχὸς ὁ πλανούδης: — προοίμιον: — Initium: ἀναπολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν. In fine: τέλος τῶν τεσσάρων βιβλίων κάτωνος ἀμήν: —

X. Pag. 210. Pythagoræ versus. Tit. πυθαγόρου χρυσᾶ ἔπη. Initium: αθανάτους μὲν πρῶτα θεούς. Tum sequuntur aliæ aliorum sententiæ.

XI. Pag. 210. Agapeti Diaconi opusculum. Tit. ἔκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν πρὸς τὸν βασιλέα ἰουστινιανόν· σχεδιασθεῖσα παρ᾽ ἀγαπητοῦ διακόνου τῆς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας· οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ὧδέπως ἔχει. Τῷ θειοτάτῳ etc. Vide Fabric. vol. 6. Bibl. gr. pag. 570. Absolvitur pag. 328. Tum sequitur ejusdem opusculi latina interpretatio, sed in fine mutila.

C C X C V I I.

Codex chartaceus, in octavo, constans chartis 270, mutilus initio, exaratus seculo XV. inemendate.

I. Pag. 1. Lexicon mutilum. Desunt omnes literæ ab alpha usque ad ρ'. Pag. 1. incipit a voce στίγματα sic: στίγματα· λογαὶ· τραύματα.

II. Pag. 16. Lexicon in Psalmos. Tit. ἐκ τῶν. ρν'. ψαλμῶν τοῦ ψαλτηρίου ἐδῶ. — Initium: ἀλληλούϊα· αἰνεῖτε τὸν ὄντα ἢ τὸν κύριον. III.

III. Parva lexica in omnes fere Sacræ Scripturæ libros.

IV. Pag. 52. Tit. ἀρχὴ σὺν θεῷ κεφαλαίων τῶν ἀντιστίχων. Initium: ἀλήθεια· τὸ λη ἦτα· τὸ θει δίφθογγον ε ἰῶτα. ἀληθινός· τὸ λη ἦτα· τὸ θι ἰῶτα. Absolvitur pag. 74. sic: τέλος τῶν ἀντιστίχων: —

V. Pag. 75. Epiphanius de duodecim lapillis. Tit. τȣ̃ μεγάλȣ ἐπιφανίȣ περὶ τῶν ιβ' λίθων τῶν ἐν τῷ λογίῳ τȣ̃ ἱερέως. Initium: σάρδιον τὸ βαβυλώνιον.

VI Pag. 78. Fragmentum S. Hippolyti explicantis verba Scripturæ: *Sapientia ædificavit sibi domum etc.* Tum duo alia parva lexica. Tum expositio fidei auctore Zonara. Tum alia nullius pretii.

VII. Pag. 95. Tit. στίχοι μενάνδρȣ φιλοσόφȣ. — Sunt quædam Menandri sententiæ μονόστιχοι. Inter editas non leguntur sequentes. Prima: αὐτὸς πενωθεὶς, τοῖς ἔχȣσιν μὴ φθόνει. Quarta: ἀνὴρ ἄζηλος, εἰς κενὸν μοχθεῖ τρέχων. Septima: ἔρωτα παύει λιμὸς ἢ χαλκȣ̃ σπάνις. Tertiadecima: ἔχε δὲ μᾶλλον συνεσταλμένην γλῶσσαν. Decimaquarta: ὅταν εὐπλοῇς· τότε καὶ ζάλης μέμνησο. 15. ἐν ταῖς ἀνάγκαις χρημάτων· κρείσσων φίλος. 17. ἡδὺ σιωπᾷν ἢ λαλεῖν ἃ μὴ πρέπει. 18: κακὸν μέγιστον ἐν βροτοῖς ἀπληστία. 20: ἡνίκα χαίρεις, κατηφὴς ἴσο μᾶλλον. 21. βάδισμα ϗ στόλισμα σύμμετρον φέρε. 22. et ultima: μὴ κατακρίνῃς ἀνεξετάστως ἄνδρα.

VIII. Pag. 96. Excerpta de variis animalibus. Tit. ἐκ τῶν φυσιολόγων: — περὶ λέοντος.

IX. Pag. 105. Athanasius ad Antiochum. Tit. τȣ̃ μεγάλȣ ἀθανασίȣ ἀρχιεπισκόπȣ ἀλεξανδρείας· πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀντίοχον· περὶ πλείστων ϗ ἀναγκαίων ζητημάτων τῶν ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἀπορȣμένων ϗ παρὰ πᾶσι χριστιανοῖς γινώσκεσθαι ὀφειλομένων. Initium: πιστεύσαντες ϗ βαπτισθέντες.

X. Pag. 158. Leonis Sapientis opusculum Tit. διατύπωσις παρὰ τȣ̃ βασιλέως κυρȣ̃ λέοντος τȣ̃ σοφȣ̃· πῶς ἔχȣσιν... ξεως οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν ὑποκειμένων τῷ πατριάρχῃ κωνσταντινȣπόλεως.

XI. Pag. 161. Tit. Στίχοι: —

Γραφὴ ϗ διδαχὴ παραινέσεως λόγοι
ἐξ ἀλεξίȣ κομνηνȣ̃ τȣ̃ μακαριωτάτȣ
πρὸς τὸν τȣ̃ πρίγγιπος ὑιὸν καίσαρος βρυεννίȣ
ϗ αὐτȣ̃ παμπόθητον γνήσιον ἀνεψιὸν
εἰς φρόνησιν ϗ παίδευσιν εἰς λόγων εὐκοσμίαν: —

Hactenus titulus versibus politicis. Iisdem opus ipsum compositum est. (Vide Fabricium Bibl. gr. vol. 10. pag. 474.) Initium:

Τέκνον μου ποθηνότατον παιδόν (sic) μου ἠγαπημένον
ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σάρξ ἐκ τῆς σαρκός μου.

XII. Pag. 197. Apocrypha de S. Bartholomæo. Tit. ἐρωτήσεις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου βαρθολομαίου ἐρωτήσαντος τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν περὶ διαφόρων κεφαλαίων. Progreditur insulsum hoc opus usque ad pag. 215. ubi absolvitur, ab imperitissimo amanuensi exaratum.

XIII. Pag. 215. Methodii opusculum de Passione Domini. Tit. μεθοδίου πατριάρχου περὶ τοῦ πάθους τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ etc. Initium: ἀκούσας ὁ διάβολος τοῦ κυρίου εἰπόντος· περίλυπος ἐστὶν ἡ ψυχή μου.

XIV. Pag. 231. Oratio S. Gregorii Naz. in S. Pascha. Alia omitto utpote parvi momenti, et pessime a pessimo amanuensi exarata.

CCXCVIII. ET CCXCIX.

Duo codices chartacei, in folio, scripti seculo XV. qui erant Monasterii τῶν στροφάδων, *cujus Abbas pag.* 1. *scripsit*: 1700. ἀπριλλίου 20. μακάριος ἱερομόναχος ἡγούμενος στροφάδων.

Lexicon Suidæ. Codex CCXVIII. incipit a littera α, et desinit in litera κ. Prima verba sunt: τὸ μὲν παρὸν βιβλίον. Postrema: κυψελόβυστον· τὸ ὑπὸ ῥύπου κεκαλυμμένον. — Tum additur: τέλος τοῦ πρώτου βιβλίου. Codex vero CCXCIX. incipit a litera λ, et desinit in littera ω. Prima verba: Λάας· λίθος. Postrema: τῆς τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητος: — Τέλος τοῦ σουίδα. Tum vetusta manu addita sunt hæc verba: *compossiuit MCCCCLXXV. mensis*. 2. *Marinj*. Contuli primam paginam codicis cum prima editionis, et comperi locupletiorem identidem esse editionem codice

Sequitur opusculum quod Suidæ in editionibus subjicitur, quodque incipit: καταλοχίσαι: ἐστὶ τὸ εἰς λόχους καταμετρῆσαι.

In fine codicis 299. studiosus aliquis hæc addidit: λεξικὰ εὑρίσκονται ταῦτα· πολυδεύκους τοῦ ῥήτορος· διονυσίου τοῦ ἀλικαρνασέως· εὐδήμου τοῦ ῥήτορος· ἀντωνίου μοναχοῦ· τοῦ θεσσαλονίκης κυροῦ εὐσταθίου· τοῦ σουίδα· τοῦ ἁγίου κυρίλλου· ἡρωδιανός· ἀμμώνιος· διονύσιος· φωκανίς.

Codex

C C C.

Codex chartaceus, in quarto, mutilus initio, et in fine, scriptus seculo XV, constans chartis 198, seu quaternionibus vigintitribus.

I. Lexicon alphabeticum versibus politicis. Desunt priores litteræ usque ad ι. Prima pagina sic incipit:

Κατασκήψαντος· πέσοντος (sic), σκῆψις...
κατὰ πίπνοιαν, φράζεται, κατὰ συ....
καὶ κατακολυθεῖ ἀεὶ ἐμποδίζει σημα....
κατεανεῖται λέγεται κατακλᾶται, ἐα....
κατὰ κότον, κατὰ ὀργὴν· κότος, θυμός....
κατήχθησαν πεπλάνηνται, ἐπλανήθησαν λίαν
κατάρρητις κατάγνωσις· καθάπαξ τὸ καθόλυ
καταβρύθοντος λέγεται ἤτοι καταβαρῦντος.

Singulæ hujus lexici literæ alicui dicatæ sunt ab Auctore. Ita in fine literæ κ. additur hæc clausula pag. 5: καλῶς γεώργιε δίαυλον εὐδρόμησεν ἡ κάππα. Litera vero λ sic incipit: ἀρχὴ τῦ λάμβδα στοιχεῖυ: — λάβε μηληθῶς χριστοφόρε τὴν λάμβδα. Absolvitur pag. 28. Ubi additur hæc clausula: ἡ ω μέγα ἐπλήρωσεν, σὺν τοῖς εἰκοσιτρίοις (sic): —

II. Pag. 28. Aliud brevissimum lexicon, sed non alphabeticum. Titulus: ἕτερον διαφόρως ἑρμηνευθέν. — Incipit: τὸ βραξ πλαγίως νόησον, ὅλμον τροχὸν ση.... ταρφεᾶ λέγεται ξηρά, κρόσας δὲ λίθυς νόει.

III. Pag. 34. Florilegium ex Antonio Melissa. Tit. ἀνθολόγημα ἤγυν μέλισσα ἔχων κείμενα διάφορα ἁγίων καὶ σοφῶν ἀνδρῶν περὶ βίυ καὶ ἀρετῆς καὶ κακίας. Incipit: τῦ εὐαγγελίυ: — στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγυσα εἰς τὴν ζωήν: — τῦ ἀποστόλυ: — μὴ νικῶ ὑπὸ τῦ κακῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν. Absolvitur pag. 68.

IV. Pag. 69. Exercitationes grammaticæ, quarum deest initium.

V. Pag. 81. Grammatica græca. Tit. ✝ ἀρχὴ σὺν θεῷ· περὶ προσωδίας. Incipit: τί εστι προσωδία. Absolvitur pag. 153.

VI. Pag. 154. Tit. ✝ περὶ τῦ ἀρχαγγέλυ ῥαφαὴλ· καὶ τῆς τῦ τυβὶτ ἀναβλέψεως. — Initium: ὁ δέ γε ἀοίδιμος ῥαφαὴλ ἐμφέρεται ὁπηνίκα τὺς ὀφθαλμὺς τυ τυβὶτ τυφλωθέντος τεχνοειδῶς δῆθεν ἐρωταγώγησεν. Absolvitur pag 156. a tergo. Tum sequuntur tria fragmenta. Quorum primum inscribitur: μαξίμυ περὶ τῶν λ' δηναρίων. Alterum longius hunc habet titulum: τῦ ἁγίυ ἐπιφανίυ

φανίȣ περὶ τῆς ἁγίας θεοτόκȣ· προς ξενόδωρον. — Incipit: ἔμαθεν ἡ ἁγία θεοτόκος τὰ ἑβραϊκὰ γράμματα. Tertium sic inscribitur: σιβύλλης ἱερείας ἀπόφθεγμα.

VII. Pag. 158. Lexicon. Tit. ἀρχὴ τȣ̃ ἄλφα στοιχείȣ. Initium: ἅγιε ἁγίων· ἅγια· ἁγίȣ· ἁγιό‛ητος. Progreditur usque ad litteram γ', et paginam 160, post quam desunt chartæ plures, ac reliqua lexici pars.

VIII. Pag. 161. Fabulosa narratio de quadam Byza, ex qua denominata sit Urbs Byzantium, et de ejus filiis etc. Deest initium. Prima verba paginæ 161. sunt: λυπιάδα ἐπορεύθη εἰς βύζαν· ἔχοντα μεθ' ἑαυτȣ̃, σαράκοντα χιλιάδας αἰθιόπων. Progreditur usque ad pag. 166.

IX. Pag. 165. Menologium. Addendus est hic titulus initio σεπτέμβριος. Incipit sic: α: — ἐγὼ πρώτιστος πάντων μηνῶν ὑπάρχω· Συμεὼν στυλίτην β'. μάμαντα φέρω. Sed legendum τὸν στυλίτην. Nam singuli versus debent constare duodecim syllabis, ut in opusculo seu catalogo sequenti.

X. Pag. 170. Catalogus Patriarcharum Constantinopolitanorum. Tit. οἱ πατριάρχαι τῆς κωνσταντινȣπόλεως.

Ἀρχιθύτης πρώτιστος ἐν πᾶσι μέγας
ἄριστος ἀνὴρ ἱερὸς μητροφάνης.
εἶτ' ἀλέξανδρος εὐσεβῶν στύλος παῦλος.
ἄθλιος εὐσέβειος νικομηδείας.
μεθ' ὃν μακεδόνιος πνευματομάχος.
ἄδοξος εὐδόξιος ἄρειος νέος.
ἴσος τὲ δημόφιλος σὺν εὐαγρίῳ.
ὁ γρήγορος νȣ̃ς γλυκύτης νεκταρίȣ
τὸ χρύσεον χάρισμα τȣ̃ χρυσοστόμȣ.
γέρων ὁ ἀρσάκιος ἀττικὸς πάλιν.
σισίννιος φρύαγμα τȣ̃ νεστορίȣ
μαξιμιανὸς πρόκλος ὁ χρυσοστόμȣ.
γέρων ὁ ἀρσάκιος ἀττικὸς πάλιν. (sic)
ὁ φλαβιανὸς ἀναστάσιος θύτης.
ὁ γεννάδιος ἀνδρικὸς καὶ γενάδας
ἄκακον ἀκάκιος φιλβίτας ἴσος.
σὺν εὐφημίῳ μακεδονίȣ κλέος.
τιμόθεος ἄτιμος θεοπασχίτης
τῶν καππαδοκῶν ἡ χάρις ἰωάννȣ.
μεθ' ȣ̃ς ἐπιφάνιος ψύξις ἀνθύμȣ
ὁ μηνᾶς εὐτύχιος εὐδαίμων λίαν
σχολαστικὸς τε τὴν θέσιν ἰωάννης

εὐτύ-

εὐτύχιος πάλιν δὲ νηστευτοῦ χάρις.
ὁ κυριακὸς καὶ θωμᾶς ὄντως θύτης.
σέργιος πυῤῥὸς παῦλος μονοθελῆται.
πάλιν ὁ πυῤῥὸς καὶ φρονῶν ταυτὰ πέτρος.
θωμᾶς ὁ λαμπρὸς δυστυχὴς ἰωάννης.
καὶ κωνσταντῖνος σὺν καλῷ θεοδώρῳ.
ὁ γεώργιος καὶ θεόδωρος πάλιν.
παῦλος ὁ καλλίνικος ἔγκλειστος κῦρος.
μονοθελήτης ἄχαρις ἰωάννης.
θεῖος γερμανὸς πτῶσις ἀναστασίου
καὶ κωνσταντῖνος νικήτας ὁ σθλαδίας
κύπριος παῦλος πάντες εἰκονομάχοι.
ταράσιος μετέπειτ' ὁ νικηφόρος.
ἄθλιος θεόδοτος σὺν ἀντωνίῳ
καὶ ὁ ἰωάννης πάντες εἰκονομάχοι
μέγιστος μεθόδιος σὺν ἰγνατίῳ.
φώτιος ἰγνάτιος φώτιος πάλιν.
στέφανος ἀντώνιος σὺν νικολάῳ.
εὐθύμιός τε καὶ νικόλαος πάλιν.
ἀμασείας στέφανος καὶ τρύφων γέρων.
μεθ' ὧν θεοφύλακτος ἄνακτος γόνος
ὁ πολύευκτος βασίλειος σκαμανδρεύς.
ἔντιμος ἀντώνιος ἀπὸ στουδίων.
ὁ νικόλαος καὶ σισίνιος θύτης.
σέργιος εὐστάθιος ἅμα ἀλεξίῳ.
καλὸς μιχαὴλ λειχούδης κωνσταντῖνος.
ἰωάννης ἄριστος ὁ ξιφιλῖνος.
καὶ κοσμᾶς εὐστράτιος γαριδὰς θέσιν.
χάρις θεοπρόβλητος ἡ νικολάου.
ὁ ἀγαπητὸς τοὐπίκλην ἰωάννης
λέων ὁ στύππης καὶ μιχαὴλ ὀξύτης.
κοσμᾶς ἀττικὸς νικόλαος μουζάλων.
ὁ θεόδοτος χλιάρων κωνσταντῖνος.
δουκᾶς μιχαὴλ ἀγχιάλου χαρίτων.
ἄνους θεοδόσιος σὺν βασιλείῳ.
ὁ μουντάνης τε νικήτας ὁ τριγέρων.
ὁ λεόντιος ἡ στάσις δοσιθέου.
καὶ γεώργιος ἱερὸς ξιφιλῖνος.
ὁ καμαχτηρὸς εὐλαβὴς ἰωάννης
ἀφ' οὗ πόλις ἔκλεινεν λατίνοις κάρας.
ἀντωριανὸς μιχαὴλ ἐν νικαίᾳ.

θεόδωρ-

θεόδωρος μάξιμος ἐξ ἀκοιμητῶν.
μανȣὴλ φιλόσοφος γερμανὸς μέγας.
καὶ μεθόδιος μανȣὴλ ἄλλος πάλιν.
ἀρσένιος ἄριστος ἐν ἀρχιθύταις
τῆς ἐφέσȣ πρόεδρος ὁ νικηφόρος.
πρώτιστος ἀρσένιος αὖθις ἐν πόλει.
τῆς ἀνδριανȣ̃ γερμανὸς ἀρχιθύτης.
μέγας ἰωσὴφ ὁμολογίας στῦλος.
καὶ λατινόφρων ἰωάννης ὁ βέκκων.
πάλιν ἰωσὴφ γρηγόριος κυπρόθεν.
ἔπειτ' ἀθανάσιος ἀνὴρ γεννάδας.
ἰωάννης ἄριστος ὁ πρᾶος φύσει.
πάλιν ἀθανάσιος ἐξ ἡσυχίας.
νίφων κυζίκȣ ϗ γλυκὺς ἰωάννης
γέρας μοναστῶν γεράσιμος μαγκάνȣ
ἠσαΐας ἄριστος ἐξ ὄρȣς ἄθω.

XI. Pag. 169. Triodii synopsis versibus itidem dodecasyllabis. Tit. τριωδίȣ σύνοψις ἀκριβεστάτη. — Initium:

Ἐγὼ δὲ τριώδιον ταῦτα σοι φέρω.
Παραβολὴν πρώτιστα τȣ̃ φαρισαίȣ.

XII. Post catalogum Patriarcharum sequuntur pag. 171. versus iambici, qui sic incipiunt sine titulo:

Ὁρῶν σε τάφε δειλιῶ σȣ τὴν θέσιν
καὶ καρδιοστάλακτον ὄμβρον ἐκχέω.

In reliquis paginis usque ad postremam continentur computi Ecclesiastici, tabulæ chronographicæ, cyclorum lunæ etc. parvi momenti, si excipias fragmentum S. Nili de passionibus, quod exstat pag. 185. Tit. est: ✝ τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν νείλȣ ἀσκητȣ̃ περὶ παθῶν. Initium: ἀναγκαῖον δὲ ἡγȣ̃μαι ϗ τὰς ἀντιζύγȣς τῶν ἀρετῶν κακίας, δι' ἐπιτόμȣ ὑποτάξαι τῇ σῇ φιλοπονίᾳ. Et explicit pag. 186.

C C C I.

Codex chartaceus, in octavo, constans foliis 498, mendose scriptus seculo XV.

I. Fol. 1. Sancti Cyrilli Lexicon. Tit. λεξικὸν κείμενον κατὰ ὑποδιαίρεσιν στοιχείων· καθὼς ὑποτέτακται ὅτως· τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν κυρίλλȣ. In margine: τὸ α μετὰ τȣ̃ α. Incipit: ἃ ἅτινα (sic)· σημαίνει τὸ ὁμȣ̃ ϗ ἅμα: — Ἀάσαμεν· ἐβλάβην: — Ἀάσατο,

σχτο, ἠγνόησεν ἥμαρτεν ἐφθόνησεν: — Ἄασαν· ἔβλαψαν: — Vide Fabricium Bibl. græc. volum. X. pag. 51, et 52. Absolvitur folio 418. *b.* Vide Montfauconium Biblioth. Coislinianæ pag. 226. et 603.

II. Fol. 419. Tit. λέξεις ῥωμαίων κατὰ στοιχεῖον: — ἀρχὴ τȣ̃ ἄ. — Incipit: ἀδέπȣς ἔσται· ἐπέλαβετο: — ἄωρι περιπλοκευς: — Α᾽δνάτοι· οἱ ἐκ συγγενῶν παῖδεσ: — ἀρτιφικες· τεχνῖται: — Α᾽λλȣβίονος· τυλώτης. — Est parvum lexicon vocum Latinarum, quæ in Jure græco Romano occurrunt. Mutilum est in fine; nam post folium 424. desunt aliquot folia. Pervenit usque ad voces: τὴν περφεκτησίαν, τὴν φραῦδε (idest *fraudem*): τὴν φόρτω (idest *furto*).

III. Fol. 425. Breve lexicon mutilum. Prima, quæ nunc supersunt, verba sunt: ἀμβροσίας· τρυφῆς, τȣτέστιν τȣ̃ μάννα ἢ ἀθανάτȣ· ἢ ἀφθάρτȣ: — ἀρχὴ τȣ̃ β: — βολίδες. ἀκόντια· ἢ ἀκτῖνες: — βρίθει· βαρεῖ. — Absolvitur fol. 426. in voce ὠχύρωσεν· ἰσχυρὸν ἐποίησεν.

IV. Fol. 427. Lexicon in duodecim Prophetas. Tit. λέξεις τῶν ιβ' προφητῶν: — Incipit: ἀντιτασσόμενος· ἀνθιστάμενος. Pervenit usque ad vocem θεμᾶν· ἄνεμος νότος. Reliqua desunt, quia post folium 427. deest aliquod folium.

V. Fol. 428. Explicatio Typici, alia manu: ac primo index operis hoc titulo: πίναξ ἀκριβὴς τῆς παρȣ́σης πυξίδος. — Absolvitur index fol. 430. Opus ipsum incipit pag. 431. In marg. μηνὶ σεπτεμβρίῳ. — Titulus: μάρκω (sic) ἁμαρτωλȣ̃ ἱερομονάχȣ, σύνταγμα πονηθὲν· εἰς τὰ ἀπορήματα τȣ̃ τυπικȣ̃: — alter titulus: περὶ τῆς ἰνδικτιῶνος καὶ τȣ̃ ὁσίȣ συμεὼν, εἰ τύχωσιν ἐν κυριακῇ. — Initium: χρὴ εἰδέναι ὅτι εἰ τύχοι ἡ πρώτη τȣ̃ σεπτεμβρίȣ μηνὸς ἐν κυριακῇ, καταλιμπάνεται ἡ ἀκολȣθία τῶν ἁγίων γυναικῶν. Constat 95. capitibus hoc opus. Nonagesimum quintum incipit fol. 494. hoc titulo: περὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος· πῶς ψάλλονται οἱ κανόνες αὐτῶν μετὰ τȣ̃ μηναίȣ. Desunt in fine perpauca, quia post folium 496. deest unum folium.

CCCII.

Codex bombycinus, in quarto, scriptus seculo XV, aut XVI. ineunte, constans chartis 104.

Continet Grammaticam græcam Constantini Lascaris. Pag. 1. Tit. ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐρωτημάτων κωνςαντίνȣ λασκάρεως

τῦ βυζαντίȣ: περὶ τῶν ὀκτὼ μερῶν τῦ λόγȣ: ϗ ἄλλων τινῶν ἀναγκαίων. βιβλίον ά. εἰσαγωγὴ τοῖς νέοις ὠφέλιμος περὶ διαιρέσεως τῶν γραμμάτων. — Initium: γράμμα ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον.

CCCIII.

Codex chartaceus, in quarto, scriptus partim seculo XV, partim XVI, constans chartis 381. Pluribus in locis legitur: τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει τῆς μονῆς τῶν στροφάδων. *Tum alia manu:* 1700. ἀπριλίȣ. 20. μακάριος ἱερομόναχος ἡγȣμενος στροφάδων.

I. Lexicon. Deest prima pagina. Incipit nunc ab his verbis: ἄγκιστρον, παρὰ τὸ ἄγω, ἄγιστρον, κα..... Ἀγήραον, τὸ μὴ γηράσκον. Ἀγάννιφον,.... χιονιζόμεν ὄρος· ȣ̔́τως ὅμηρος. Pag. 33. incipit litera β sic: ἀρχὴ τῦ β στοιχείȣ: — βαθυδίνης· ἀρσενικόν· βαθυτάτας ἔχων ῥοάς. Βακάντινος, ὁ μὴ παραμένων τῷ πράγματι αὐτῦ ἀλλὰ σχολάζων. βαθύγλωσσοι, εὔγλωττοι, ἐλλόγιμοι. βάκηλος, μέγας ἀνόητος· γυναικώδης ἢ ὁ τετμημένος τὸ αἰδοῖον. βάκινος, ϗ βαβάκινος, εἶδος χύτρας. βαλαντιοτόμος, ὁ κλέπτης. βάναυσος πᾶς τεχνίτης διὰ πυρός· βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος· παρὰ τὸ τὰς βαύνȣς αὔειν, ἤτοι καίειν. βαρβαρισμὸς, παρά τινος διάλεξις ἢ λέξις ἤτοι περὶ τὰ στοιχεῖα ἢ περὶ τὰς προσῳδίας ἡμαρτημένη· ἢ περὶ τὴν μίαν λέξιν ἁμαρτάνειν. βατταρισμὸς, φλυαρία. βαὰλ, τυρίων ἦν θεός. βασιλεὺς, παρὰ τὸ βαίνειν ἵλεως· ἢ παρὰ τὸ πεπαῦσθαι λαὸς· ὅ ἐστιν κεκτῆσθαι· παύσασθαι γὰρ τὸ κτήσασθαι· ϗ πάμματα τὰ κτήματα· ἢ παρὰ τὴν βάσιν· ϗ τὴν λεῦσιν· ὁ ἐν τῷ περιϊέναι περιβλεπόμενος. βασιλεύτωρ, παρὰ τὸ βασιλεύω βασιλεύτωρ. ἀντίμαχος· οἵ οι ἔσαν βασιλεύτορες. βαρβάκτης, ὀρχηστὴς, λάλος· μανιώδης, βακευτής. Pag. 41. incipit litera γ sic: ἀρχὴ τῦ γ στοιχείȣ: — γαλαξίας, τὸ ἐν τῷ (addendum e Suida ȣ̓ρανῷ) φῶς κατανύκτα· ὅπερ ἐστὶν ἀνάκλησις φωτὸς ἡλιακῦ· μὴ καταλαμπομένων τῶν ἀστέρων. γάλλοι, οἱ ἀπόκοποι οἱ εὐνȣ̃χοι. γαλαάδ, ἀποκάλυψις. Pag. 48: ἀρχὴ τῦ Δ στοιχείȣ: — δαήμονες, ἔμπειροι. δανιὴλ, διάκρισις. δαιτυμόνες, ἀριστηταὶ· ἑστιάτωρ δὲ ὁ τὸ ἄριστον ποιῶν. δάφρων, συνετὸς πολεμικός. Pag. 61: ἀρχὴ τῦ Ε στοιχείȣ: — ἑανὸς, πέπλος· ἢ σκέπασμα· ποικίλος λαμπρός. Et pag. 94: ἀρχὴ τῦ ζῆτα στοιχείȣ: — ζάκοτος, ἄγαν ὀργίλος· κότος γὰρ ἡ ὀργή. ζάκορος, ὁ ἱερεὺς· ὁ τῷ ναῷ ἐπιμελȣ́μενος· κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ ἀττικοῖς· τὸ δὲ ζα, ȣ̓κ ἔστιν ἐνταῦθα ἐπίτασις· ἀλλ᾽ ἀντὶ τῆς διὰ προθέσεως· ἵν᾽ ἦ διάκορος. Pag. 97: ἀρχὴ τῦ ἦτα στοιχείȣ: — ῥῆμα Ἧτο, ἐκαθέ-

ἐκαθέζετο. δασύνεται κ̔ περισπᾶται. Pag. 104: ἀρχὴ τȣ̃ θῆτα στοιχείȣ: — θαλαμηπόλος· ὁ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφόμενος κ̔ φυλάττων. θακῶν· θρόνων καθέδρων. θάκοι κ̔ θῶκοι, καθέδραι θρόνοι. Pag. 109: ἀρχὴ τȣ̃ ἰῶτα στοιχείȣ: — ἰάειρος, ὄνομα κύριον. Et ita deinceps. Absolvitur hoc lexicon pag. 185. his verbis: ὠχμασμένον, δεδεμένον: —

II. Pag. 185. Lexicon in Psalmos. Tit. ἀρχὴ σὺν θεῷ, τῆς λέξεως τῶν ρν'. ψαλμῶν. — Initium: ἀλληλȣΐα, ἔρχεται ὁ θεός. ἀλ, ἔρχεται· ἠλ, ὁ θεός· ȣ̓ΐα· εὐλογεῖται· ὑμνεῖται τὸν ὄντα ἤτοι τον κύριον. Fallitur. Valet, *Laudate Deum*.

III. Pag. 188. Lexicon in odas, seu cantica. Tit. λέξεις τῶν ᾠδῶν. Initium: ᾠδὴ α': — τριστάτας, οἱ ἔχοντες ἀνὰ χεῖρα τρεῖς λόγχας· ἢ τρία κοντάρια καταχεῖρα.

IV. Pag. 189. Lexicon in Octateuchum. Tit. λέξεις σὺν θεῷ τῆς ὀκτατεύχȣ. Initium: ἐζωοπύρησεν, ἀνεκτήσατο τὴν ψυχὴν κ̔ ἀνενεώσατο κ̔ παρεμυθήθη.

V. Pag. 193. Lexicon in Prophetas. Tit. λέξεις τῶν ἁγίων προφητῶν. Initium: ἅρπομαι, ἁρπάζω. ἀρά, κατάρα.

VI. Pag. 195. Lexicon in Acta Apostolorum. Tit. λέξεις τῶν πράξεων τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Initium: ἀτενίζοντες, βλέποντες.

VII. Pag. 196. Lexicon ex Epist. ad Hebræos. Tit. λέξεις τῆς πρὸς ἑβραίȣς ἐπιστολῆς. Initium: πολυμερῶς, διὰ πλειόνων. πολυτρόπως, πολυειδῶς, ποικίλως.

VIII. Pag. 197. Tit. λεξικὸν τῆς ὀκτατεύχȣ κατὰ στοιχεῖον. ἐκτεθὲν παρὰ θεοδωρήτȣ· στεφάνȣ· κασιανȣ̃· κ̔ λογγίνȣ φιλοσόφȣ. Initium: αὐτόχθοσι, τοῖς ἐν ἰνδίᾳ γῇ· ἢ τόπῳ κατοικȣ̃σι. ἄγνισον, καθάρισον.

IX. Pag. 201. Sequuntur brevia alia hujusmodi lexica librorum Regum, Proverbiorum, Actorum, Epistolarum Pauli, Psalmorum, Odarum, seu Canticorum, Prophetarum, et Euangeliorum.

X. Pag. 218. Alphabetum Hebræorum, ubi singulæ Hebræorum litteræ sic exponuntur. Primo scribitur græcis litteris nomen cujusque literæ; secundo scribitur hebraice unaquæque litera, sed plerumque perperam; tertio additur significatio cujusque nominis literarum Hebraicarum. Tum nomina Mensium Aegyptiorum, Macedonum, Atticorum, hebraicorum. Aliaque nonnulla levioris momenti.

XI. Pag. 224. Tit. λεξικὸν σὺν θεῷ τȣ̃ ἁγίȣ κυρίλλȣ. Incip. ἀσάμην, ἐβλάβην. ἀβραμιαῖος· ἱεροπρέσατος (sic). ἄβατον, ἀπρόσιτον.

XII. Pag. 260. Collectio auctoritatum ex Patribus pro Spiritus Sancti processione ex Filio. Incip. ἃς λέγουσι τινὲς πεπλασμένας ἀρχὰς εἶναι τῶν ἀντιλεγόντων λατίνοις.

XIII. Pag. 266. Joannis Vecci capitula. Tit. τοῦ μακαρίτου καὶ αἰδεσίμου πατρὸς ἡμῶν· ἰωάννου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως, τοῦ βέκκου κεφάλαια. πρῶτον· οὗ ἡ ἐπιγραφή· χρήσεις διάφοροι γραφικαὶ etc. ut apud Allatium tom. 2. Græciæ Orthodoxæ pag. 522. Hoc opus ab Allatio dividitur in *Epigraphas*, sed dividendum est in *Capita*, et inscribendum *Capitula de processione Spiritus Sancti*. Unumquodque tamen Capitulum incipit ab epigraphe. Sic enim inscribuntur: κεφάλαιον πρῶτον· οὗ ἡ ἐπιγραφή. κεφάλαιον τρίτον· ἐπιγραφή· Et ita deinceps. Præterea hæc collectio apud Allatium est in fine mutila: nam apud ipsum postrema verba sunt, καὶ ἐρρίζωται φυσικῶς. Hæc autem verba in hoc codice exstant pag. 357, opus vero totum absolvitur pag. 359. Post illa vero verba sequuntur in codice testimonia desumpta ex Clemente Alexandrino, et aliud ex Sancti Maximi epistola ad Marinum.

XIV. Pag. 359. Auctoritates Patrum quibus Purgatorii existentia confirmatur. Tum alia plura ad confirmandam processionem Spiritus Sancti ex Filio. Ac demum aliud caput additur quasi supplementum operis Becci, et inscribitur pag. 367: ἀποδείξεις καὶ ἐκ τῶν οἰκουμενικῶν ἁγίων συνόδων. Et incipit sic: ἐπειδήπερ ἀφ' ἑκάστου τῶν θεολόγων τὰς ἀποδείξεις ἀκούοντες ἔνιοι, τῆς ἐκ πατρὸς δι' υἱοῦ ἐκπορεύσεως τοῦ παναγίου πνεύματος, καὶ συνοδικὰς ἀποδείξεις εἰς τοῦτο ζητοῦσιν, ὥσπερ εἰ μὴ αὐτοὶ οὗτοι ἐτύγχανον ὄντες οἱ καὶ τὰς οἰκουμενικὰς συγκεκροτηκότες συνόδους, φέρε καὶ τὰς τῶν ἱερῶν συνόδων ἐνταυθοῖ παραχθώμεθα μαρτυρίας: —

Η' ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ πρώτη σύνοδος, ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἐν οἷς εἶπον οἱ πατέρες πρὸς τὸν φιλόσοφον διὰ τοῦ ἐπισκόπου λεοντίου· ὧν ἡ ἀρχή· κἀκεῖνο δὲ νοητέον· ὦ φίλε λοιπὸν τῆς ἀληθείας φιλόσοφε· οὑτωσὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐθεολόγησαν: —

Εὕρηται τὸ πνεῦμα ἐκπορευόμενον μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἴδιον δὲ υἱοῦ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀναβλύζον: —

Εἰ δὲ ἐκεῖνο αὖθις ἀνθυποφέρουσιν οἱ φιλαίτιοι, διὰ τί μὴ ἐν τῷ συμβόλῳ οἱ τοιοῦτοι πατέρες ἐξέθεντο τοῦτο, ῥητέον· ὅτι etc. Afferuntur postea auctoritates aliarum synodorum generalium, secundæ, tertiæ, quartæ, quintæ, sextæ, et septimæ. Sed deest finis, quod postremæ paginæ exigua pars supersit.

Codex

CCCIV.

Codex chartaceus, in folio, scriptus seculo XVI. multis manibus, constans chartis 202, mutilus in fine.

I. Pag. 1. Pollucis Onomasticon. Præmittitur epigramma jam editum, quod incipit: χρυσῦ μεταλλεῦ κ̣ γεωργὲ σπεγμάτων. Inscriptio est: ἰούλλιος πολυδεύκης· κομώδω (sic) καίσαρι χαίρειν. Librarius opus non absolvit, sed cum pervenisset ad hæc verba κ̣ γχῦλοι κ̣ σκαφίδες, quæ hic exstant pag. 151, in editione vero Amstelodamensi libro X. cap. 29. segm. 130, omisit reliqua.

II. Pag. 156. De syntaxi Verborum. Tit. περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων. Initium: ἄγαμαι τὸν φίλον κ̣ ἄγαμαί σε τὸν τρόπον κ̣ ἄγαμαί σε τῆς ἀρετῆς: ἀγνοῶ αἰτιατικῇ: ἀγάλλω αἰτιατικῇ· ἀγάλλομαι δὲ δοτικῇ: ἀγαπῶ τὸ φιλῶ αἰτιατικῇ· ἀγαπῶ δὲ τὸ ἀρκῦμαι δοτικῇ. Absolvitur pag. 162. his verbis: ὠφαΐζω δοτικῇ: ὠφελῶ αἰτιατικῇ: —

III. Pag. 162. Tit. παλαιὸν περὶ συντάξεως τινῶν ῥημάτων μεταβατικῶν κ̣ ἀμεταβάτων κατὰ στοιχεῖον μέχρι τῦ Μ· ἐκεῖθεν δὲ κωνσταντῖνος ὁ λάσκαρις ἐξετέλεσε ἐκ διαφόρων: — ἀρχὴ τῦ Α: — Incipit: ἀγωνιῶ τὸ κινδυνεύω κ̣ τὸ φοβῦμαι κ̣ ἀγωνίζομαι: ἀγωνίζομαι δὲ τὸ σπουδάζω κ̣ τὸ ἐπιμελῦμαι· ὅθεν κ̣ τὸ καταγωνίζομαι τὸ νικῶ· κ̣ ἀνταγωνίζομαι τὸ τροπῦμαι· ταῦτα δὲ μεταβατικὰ, εἰς αἰτιατικήν· τὸ μέν τοι ἀνταγωνίζομαι τὸ ἁμιλλῶμαι, μεταβατικὸν εἰς δοτικήν: — Clauditur pag. 176. his verbis: ὡρακιῶ τὸ λειποψυχῶ: ὠχριῶ: ὠρίομαι τὸ βοῶ: —

IV. Pag. 176. Tit. φωναὶ ζώων πεποιομέναι (lege πεποιημέναι). Initium: βρυχᾶται ἐπὶ λέοντος: χρεμετίζει ἐπὶ ἵππυ: μηκᾶται ἐπὶ αἰγός: μυκᾶται ἐπὶ βοός: —

V. Pag. 176. *b*. Maximus Planudes de Verborum syntaxi. Tit. τῦ σοφωτάτυ ἀνδρὸς μαξίμυ τῦ πλανύδη περὶ τῆς συντάξεως τῶν ῥημάτων· περὶ μεταβατικῶν κ̣ ἀμεταβάτων. — Incipit: τῶν ῥημάτων τὰ μὲν, ὑδαμῇ μεταβαίνυσαν εἰς ἕτερον πρόσωπον ἐν τῷ λόγῳ τὴν σύνταξιν ἔχει. Concluditur pag. 190. sic: ἐνδέχεται αὔριον βρέξαι· τυτέστιν, ἵνα βρέξῃ ἢ ὔ: — τέλος τῦ σοφωτάτυ μαξίμυ τῦ πλανύδη τῶν περὶ μεταβατικῶν κ̣ ἀμεταβάτων ῥημάτων: —

VI. Pag. 190. De verbis synonymis. Tit. περὶ συνωνύμων ῥημάτων: — ἀρχὴ τῦ Α. Initium: ἀγαπῶ. φιλῶ· ἀσπάζομαι· στέργω· ποθῶ· ἐρῶ. Finis pag. 194: ὠφελῶ· ὀνίνημι· λυσιτελῶ· συντελῶ: — Tum additur: τέλος τῶν συνωνύμων ῥημάτων: —

VII.

VII. Pag. 194. Tit. περὶ ἀνωμάλων ῥημάτων κατὰ ἀλφάβητον: — ἀρχὴ τȣ͂ A. — Initium: ἀπὸ τȣ͂ ἄζομαι τὸ ξηραίνω, ἀάσθη ἀόριστος ά παθητικὸς ἀντὶ τȣ͂ ἐξηράνθη: —

VIII. Pag. 197. Polybius Sardianus de Solœcismo. Tit. πολυβίȣ σαρδιανȣ͂ περὶ σολοικισμȣ͂. — Initium: σολοικισμός ἐστιν ἡμαρτημένη λέξεως σύνθεσις. Explicit pag. 197. *b.* sic: ἐν χώρᾳ σολοικισμῶν παρείληπται. Tum sequitur breve fragmentum ejusdem sic inscriptum: τȣ͂ αὐτȣ͂ περὶ ἀκυρολογίας. Incipit: ἀκυρολογία ἐστὶ λέξις ἀνέμφατος. Et absolvitur pag. 198. sic: τὸ μὲν γὰρ ἀμφότεροι τὸν αὐτὸν χρόνον σημαίνειν· τὸ δὲ ἑκάτεροι διάφορον. — Polybii Sardiani non meminit Fabricius, ni fallor.

X. Pag. 197. Joannis Philoponi opusculum. Tit ἰωάννȣ φιλοπόνȣ περὶ τῶν διαφόρως τονȣμένων καὶ διάφορα σημαινόντων. Incipit: ἀγέλαιος ὁ ἀβαθής· ἀγελαῖος δὲ ὁ ἐκ τῆς ἀγέλης· ἢ ἰδιώτης. Absolvitur pag. 201. *b.* sic: ὦχρος ὠχρίασις· ὠχρὸς δὲ κίτρινος: —

XI. Pag. 201. Tit. ἴδια τινὰ πόλεων. — Initium: ἀθηναίων· τὸ ἄγαν· ἄλις· λωτὸς τὸ ἱμάτιον· ὀθνεῖος ὁ ἀλλότριος· πέδον ἡ γῆ: — ἀργείων· αἶσα ἡ μοῖρα· ὁ κτύπος· μῆλα τὰ πρόβατα: — ἀρκάδων· τὸ ἄορ. τὸ θήγω· ἲς ἡ δύναμις· λέκτρον ἡ κλίνη· λυκάβας ὁ ἐνιαυτός· ξηνὸν κοινὸν· οἶος μόνος: — ἀχαιῶν· αὔω φωνῶ· λάζω λαμβάνω· ἄτερ χωρίς: — αἰτωλῶν· τὸ δέμας σῶμα· ἔλας ἔλαφος· πάλος κλῆρος: — ἀκαρνάνων· ἐνέσπω τὸ λέγω· ςείχω· κῆρ: — ἀμβρακιωτῶν· αἴθεται καίεται· βιὸς τόξον· χαίτη ἡ κόμη: — αἰολέων· αἰχμὴ· γόος· δῶμα: — ἑρμηονέων· ἴθι· κνίσσα: — θεσσαλῶν· αἶψα· ἄνευθε· βροτός· ἑκάς· κάλπις ὑδρία· κίρκος ἱέραξ· κραῖτα· λάτρις· βῦλος: — κυπρίων· ἀλαὸς ἢ τυφλός· ἄλγος· ἄλοχος· δέπας· ἔμαρψε· ἥβα· ἔζω· ἰὸς βέλος· θὴς μισθωτός· ταρβῶ· πέδιλα· φάσγανον· χθών· τόργος γύψ· δȣ́πησε: — βοιωτῶν· ἀγορεύει· ἄνεῳ ἥσυχοι· πρωῒ· κοίρανος· μέθυ ὁ οἶνος· πελειὰ ἡ περιστερά: — δωριέων· ἔπετε ἀντὶ εἴπατε· ὀσφὺς αἱ ψύαι· κȣ͂ρος παῖς· νέκυς ὁ νεκρός: — κλειτορίων· ἀῆται ἄνεμοι· αὐδὴ φωνή· δέδορκε εἶδε· ἐσθλὸς ἀγαθὸς· λεύσσει· πάροιθεν· χηλὸς κιβωτὸς· ὦκα· ὠλέναι ἢ ἀγκάλαι: — κρητῶν· γόνυτος θήκη φαρέτρα· ἔλπομαι ἀντὶ δοκῶ· ἔντεα ἢ ὅπλα· θεράπων δȣ͂λος· λᾶς λίθος· μείων· μόχθος· σάκος ἀσπίς· φὼς ἀνήρ· σκῆπτρον: — κορινθίων· ἕτοιμον· φᾶρος τὸ ἱμάτιον: — κερκυραίων· κώπη ἡ λαβὴ τȣ͂ ξίφȣς· φάλανθος φαλακρός· φηγός· δρῦς: — λακώνων· ἀγλαός: — μαγνητῶν· αἶα γῆ· νηδὺς γαστήρ: — σικελῶν· κόρσας ἢ κεφαλαίας κροτάφȣς· μέλαθρον· ναίω· φόρμιγξ κιθάρα: — φλιαγίων. ἄμφω ἢ ἀμφότεροι· ἀντικρὺ ἐναντίον: —

XII.

XII. Pag. 202. De mensibus. Tit. περὶ διαφόρων μηνῶν. Initium: μῆνες αἰγυπτίων θωθ· φαοφί. Hujus opusculi de mensibus deest finis.

C C C V.

Codex chartens, in quarto, constans chartis 354, scriptus seculo XVI. Pagina 221. hæc notantur recentiore manu: ✠ τὸ παρὸν βιβλῖον ἔναι τȣ͂ ἁγίȣ γεωργίȣ τȣ͂ εἰς τα κρημνὰ τῶν βȣνῶν ζακύνθȣ κ) ἦτȣν τȣ͂ παχωμίȣ τȣ͂ ρȣσάνȣ κόπος· κ) ἐκ τῆς χειρὸς αὐτȣ͂ ὅλον· κ) αἰωνία αὐτȣ͂ ἡ μνήμη. —

I. Pag. 1. Grammatica docti Monachi Pachomii Rusani, cujus nullum opus Fabricius usquam memorat, quamvis vol. 10. Bibl. Græc. pag 440. Pachomii *Abbatis Hieromonachi* meminerit, quem ab hoc alium fuisse crediderim, nisi unus idemque modo Catholicus fuerit, modo schismaticus. Allatio tamen notus hic noster aliquantum fuit, ut patet ex lib. 3. de utr. Eccl. consens. cap. 3. et Viro Cl. Amadutio pag. 31. Præf. in Pepanum. Tit. præfationis ✠ παχωμίȣ μοναχȣ͂, προθεωρία εἰς τὴν γραμματικήν. Initium: ὄντως φιλοπράγμόν ἐστι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος· κ) ἀεὶ καινά τινα διανοεῖται μαθεῖν κ) προσκτήσασθαι, ἤ φησιν ὁ ἐκκλησιαστής· ὅπερ μετὰ πάντων συνέβη κἀπὶ τοὶς γραμματικοῖς κατὰ διαφόρȣς καιρȣ͂ς, διάφορα ἐκδεδωκόσι συγγράμματα τῆς κατ' αὐτȣ͂ς τέχνης τε κ) ἐπιστήμης. ȣ̉δὲν δὲ ἢ βραχὺ διενηνοχότα τῇ διανοίᾳ· εἰ μὴ τῇ συνθέσει, συστολῇ τε κ) παρατάσει. ἀλλὰ μέχρι μὲν κυρȣ͂ μανȣὴλ τȣ͂ μοσχοπȣ́λȣ κ) ἡμῖν κατὰ τὴν θρησκείαν ὁμοδόξȣ τὰ τῶν παλαιῶν ἐπεκράτει· οἷον, διονυσίȣ τȣ͂ θρακὸς τέχνη· θεοδοσίȣ γραμματικȣ͂ ἀλεξανδρέως, περὶ κλίσεως ὀνομάτων τε κ) ῥημάτων· περὶ πνευμάτων· σωφρονίȣ πατριάρχȣ περὶ ὀρθογραφίας· ἔτι ἰωάννȣ γραμματικȣ͂ τȣ͂ χάρακος κ) τιμοθέȣ· τȣ͂ χάρακος κανόνες· σωφρονίȣ πατριάρχȣ περὶ προθέσεων· σεργίȣ ἀναγνώστȣ ἐμεσινȣ͂, εἰς τὰ αἰλίȣ ἡρωδιανȣ͂· θεοδωρήτȣ περὶ πνευμάτων τῶν ὀκτὼ στοιχείων ἐξ ἡρωδιανȣ͂ πρὸς πατρίκιον· ἡρωδιανȣ͂ περὶ χρόνων· περὶ σχημάτων κ) ἄλλων· ἰωάννȣ γραμματικȣ͂ ἀλεξανδρέως τονικῶν παραγγελμάτων ἐν ἐπιτομῇ· μιχαὴλ μοναχȣ͂ κ) συγγέλλȣ περὶ συντάξεως· κ) ἑτέρων δή τινων ἑλλήνων κ) χριστιανῶν· ὧν τὰ συγγράμματα, τὰ μὲν ὁμȣ͂· τὰ δὲ κ) σποράδην κ) ἀνὰ μερος εὕρομεν χειρογράφως· τοῖς ἀπολωνίȣ δὲ μόνοις ἐνετύχομεν χαλκογραφȣ͂σιν εἴτ' ȣ̉ν τυπογραφȣ͂σιν· ὁ δὲ ῥηθεὶς κυρὸς μανȣὴλ τὰ πάντα καλῶς σκοπήσας· ἔσθ' ὅτε κ) παρ' αὐτȣ͂ τινὰ ἐξευράμενος, δύο τινὰ βιβλία ὡς

ὁρᾶται

ὁρᾶται ἐξέθετο· τὰ λεγόμενα ἐρωτήματα κ) τὰ σχέδη· σαφέστατα ὄντα κ) ποικίλα· κ) τοῖς εἰσαγωγικοῖς πολλὴν παρέχοντα τὴν ὠφέλειαν· ἃ κ) μέχρι τουνῦν κρατοῦσι παρὰ τοῖς φιλομαθέσιν. ἀλλ' ἐπείπερ ἡ τῶν ῥωμαίων βασιλεία ταῖς συχναῖς τυραννίσι κ) πολιορκίαις ἑάλω κ) φροῦδος ἐγένετο, ὅσοι τῶν λογίων ἐσώθησαν, τὴν ἐνεγκαμένην ἀφέντες, τὴν ἀλλοδαπὴν ἡρετίσαντό τε κ) ᾤκησαν σὺν αὐτοῖς βιβλίοις· οἷος ἦν κ) κυρὸς μανουὴλ ὁ χρυσολουρᾶς (deleta δημήτριος ὁ χαλκονδύλης) θεόδωρος ὁ γαζῆς, κωνσταντῖνος ὁ λάσκαρις· τὴν ἰταλίαν τῆς θρᾴκης ἀνταλλαξάμενοι· ἔνθέν τοι κ) διὰ φιλοτιμίαν· ἢ δυστυχίαν κ) τοῦ τόπου βαρβαρότητα· ἢ οὐκ οἶδ' ὅπως παρακινηθέντες· ὁ μὲν χρυσολουρᾶς τοῖς παλαιοτέροις ἐξακολουθῶν, σύντομόν τι βιβλίον ἐξέδωκεν· ὀλίγα τινὰ φροντίσας περὶ ὁρισμῶν κ) κανόνων τῆς γραμματικῆς· μεγάλα δὲ συμβάλλων τοῖς ἔτι γάλακτος δεομένοις· ὁ δὲ κῦρις θεόδωρος πλεῖστα φιλοπονησάμενος· κ) αὐτὸς κατόπιν βαίνων τοῖς πρὸ αὐτοῦ, ἐν τέσσαρσι βιβλίοις τὴν ἅπασαν πραγματείαν ἐξέδωκε· τοῦ πρώτου μὲν περιέχοντος, ὅσα κοινὰ τοῖς πᾶσι γραμματικοῖς κ) εἰς ἀποστηθισμὸν ἀναγκαῖα· τοῦ δευτέρου δὲ, τοὺς κανόνας ὀνόματός τε κ) ῥήματος· τοῦ δὲ τρίτου περὶ προσῳδίας κ) ὀρθογραφίας· τοῦ δὲ τετάρτου περὶ συντάξεως. μετὰ τοῦτον δὲ κωνσταντῖνος ἐν τρισὶ βιβλίοις· τοῦ πρώτου ὡσαύτως περιέχοντος, ὅσα τοῖς εἰσαγωγικοῖς ἀναγκαιότατα· μεθ' ὃ περὶ συντάξεως· εἶτα περὶ κανόνων ὀνομάτων τε κ) ῥημάτων· τινὲς δὲ τοὺς τοῦ μοσχοπούλου κανόνας ἐν βραχύτι κατέστησαν· ἕτεροι δὲ κ) τὴν τοῦ χρυσολουρᾶ συνέτεμον ἐξελόντες τοὺς κανόνας· ἴσως διὰ τὸ μὴ ἐμποδίζεσθαι τοὺς ἀρχαρίους ἐν τῷ μεταγράφειν κ) ἀποστηθίζειν· μέσον δὲ τούτων κ) πολλὴ ἡ διαφορά· οἱ μὲν γὰρ τοσοῦτον τῇ συντομίᾳ ἐχρήσαντο, ὡς κ) πολλὰ τῶν χρησίμων παραλιπεῖν· οἷός ἐστιν ὁ θεόδωρος, πλεῖστα θελήσας ἐν βραχέσι περιλαβεῖν· ὁ δὲ κονσταντῖνος ἐν τῷ τρίτῳ αὐτοῦ βιβλίῳ εἰς πλάτος τὰ τῶν κανόνων συνθείς, οἱονεὶ περὶ κλίσεως διαφόρου, περὶ ἀρκτικῶν μέντοι στοιχείων ἢ τελικῶν, ὤκνησεν εἰπεῖν· ὥστε δέεσθαι ἑτέραν γραμματικὴν ἑτέρας· διαφέρουσι δὲ κ) περὶ κλίσεώς τε κ) συζυγίας κ) τινῶν ἑτέρων κεφαλαίων· κ) συνελόντα φάναι, ἡ τοιαύτη φιλοπονία, αἰτία γέγονε συγχύσεως τοῖς μανθάνουσιν· ἄλλων ἄλλα μανθανόντων, ὡς μὴ ἐξαρκοῦντος ἑκάστου τῶν βιβλίων ἐν τῷ μανθάνειν· ἢ τοῦ μανθάνοντος τὰ πάντα βιβλία πορίζεσθαι. ἔνθέντοι καὶ παρακινηθεὶς, ἐβουλήθην τοὺς ἅπαντας γραμματικοὺς συναγαγὼν, ἓν πτυχίον ἐν διαφόροις βιβλίοις ἐξυφάναι· παρεμβαλὼν δηλονότι ἐξ ἑνὸς εἰς ἕτερον· κ) οὕτω τὰ πολύπτυχα, εἰς ἓν πτυχίον συστεῖλαι μηδενὸς λειπομένου· ἀλλ' ἐπεσχέθην τῆς ὁρμῆς· δεδιὼς πρὸς τῷ πόνῳ, μὴ κ) γέλωτα ὀφλήσειν ὡς ὁ μυθευόμενος κολοιὸς· τὰ ἀλλότρια συναρμόζων κ) δῆθεν καλλωπιζόμενος·

διὸ

διὸ τοῦδε μὲν τοῦ ἐγχειρήματος ἐπαυσάμην. ἅπερ δὲ τοῖς νεωτέροις ὡς ἔφην ἐκαινοτομήθη κατὰ συντομίαν, ταῦτα κἀγὼ καθεξῆς μετὰ μείζονος ἐπιμελείας ἐνταῦθα συνέταξα· ἰδίως μὲν, ὅσα κοινὰ τῇ γραφῇ παρὰ πᾶσι τοῖς γραμματικοῖς ὡς εἴρηται· ἵν' εὐκόλως ἔχοιεν ἀποστηθίζειν ταῦτα οἱ εἰσαγόμενοι· ἰδίως δέ τινα τεχνολογίαν τῶν γραμμάτων· καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ λόγου μερῶν· τρόπον σχολίων τε καὶ κανόνων· ἵν' εὔληπτα καὶ χωρητικὰ ὦσι τῷ τούτων νοΐ τὰ λεγόμενα· μεθ' ἃ τὴν τοῦ κυροῦ ματθαίου τοῦ καμαριώτου γραμματικήν· ἐν συντόμῳ τὴν τοῦ μοσχοπούλου καὶ ἕτερ' ἄττα περιλαμβάνουσαν· ὡς ἀπαρχάς τινας τῆς ὅλης ἐπιστήμης. εἶτα περὶ τρόπων ποιητικῶν· μέτρων τε καὶ διαλέκτων. ἃ καὶ μέρη τῆς γραμματικῆς εἰσὶ καὶ ὄργανα δήπουθεν. ἴσως δὲ καὶ ἕτερα ὧν οὐκ ἐμνήσθησαν οἱ νέοι τῶν γραμματικῶν· ἢ καὶ ἀμυδρῶς διῆλθον καὶ συντετμημένως· καὶ ἐντεῦθεν δυσκολίαν παρέχοντα τῆς εἰσαγωγικοῖς προσθήσομεν· εἴ περ ἡσυχίαν ἡμῖν χορηγήσει κύριος καὶ βουλὴν βελτίονα, πρὸς τῇ ζωῇ καὶ ὑγείᾳ· καὶ κρεῖττόν τι καὶ θαυμαστὸν παρέξομεν τὸ σύνταγμα. πρὸς τούτοις παρεγγυῶμαι τοῖς μανθάνουσι· μηδὲ λοιπῶν ἀμελεῖν· οἷον τοῦ τε τρίτου βιβλίου τοῦ λασκάρεως· καὶ θεοδώρου· αὐτοῦ τε τοῦ τρίτου καὶ τετάρτου· εἶτα καὶ λεξικόν τι κεκτῆσθαι· καὶ μᾶλλον τὸ τοῦ βαρίνου· πάνυ συμβάλλον εἰς τε ὀρθογραφίαν· ἐτυμολογίαν τε καὶ ἱστορίαν, καὶ ἄλλα πολλὰ χρηστά τε καὶ θαυμαστά. ταῦτα γὰρ εἴ τις ἐπιστημόνως τε καὶ ἐπιμελῶς διέλθῃ, πολλὴν ἕξει τὴν ὠφέλειαν· καὶ πρὸς τὰ πρόσω ῥοπήν:—

Tum sequitur hic titulus: + σχόλια. Initium: πᾶσα τέχνη, οἰκείαν προβάλλεται καὶ τὴν ἀρχήν. Pag. 3. citatur Charax: χάραξ δέ τις τῶν πάλαι γραμματικῶν. Et pag. 4. agitur de interpunctione. Tit. περὶ στιγμῆς. Initium: κατὰ μὲν νικάνορα, ὀκτώ εἰσιν αἱ στιγμαί· τελεία· ὑπερτελεία· ἀτελής· ἄνω πρώτη· ἄνω δευτέρα· ἀνυπόκριτος· ἐνυπόκριτος· ὑποδιαστολή. οἱ δὲ περὶ διονύσιον τὸν θρᾶκα· τὰς πολλὰς ἀφέντες, τρισὶ μόναις ἠρκέσθησαν· τελεία· μέση· ὑποστιγμή..... γνώρισμα δὲ ἑκάστης, ἡ θέσις· ἡ μὲν γὰρ τελεία ἄνω τίθεται· ἡ δὲ μέση, κατὰ τὸ μέσον· ἡ δὲ ὑποστιγμή, κάτω. Scholia hæc absolvuntur pag. 6. Tum sequitur: γραμματικῆς εἰσαγωγὴ κατ' ἐπιτομήν, quæ superius a Pachomio memorata est, et incipit: τί ἐστι γράμμα; φωνῆς στοιχεῖον ἀδιαίρετον.

Pag. 33. Tit. + εἰσαγωγὴ εἰς τὴν γραμματικὴν ἐπιτομώτερον ἐκδοθεῖσα καὶ σαφέστερον ὑπὸ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ ματθαίου τοῦ καμαριώτου. Initium: τί ἐστι στοιχεῖον; ἀφ' οὗ πρώτου γίνεταί τι· καὶ εἰς ὃ ἔσχατον ἀναλύεται. Ad quæ verba Pachomius scholium suum apponit, quod incipit: πρώτου εἴρηται, ὡς ἐκ πρώτου αἰτίου καὶ οἱονεὶ ἀμέσως καὶ προσεχῶς. Absolvitur hæc Isagoge

 pag. 70,

pag. 70, et exhortatione quadam ad virtutem sectandam concluditur, quæ incipit: εἴρηται κἀμοὶ περὶ τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν, ἐν εἰσαγωγῆς εἴδει φίλτατε παῖ. Et concluditur his verbis: οὕτω γὰρ ποιῶν, σαυτῷ τε λίαν ὠφέλιμος ἔσῃ, τῷ τε πατρὶ προσήκουσαν ἀποδώσεις ὁσίαν (fortasse οὐσίαν) καὶ μνήμην· καὶ ἡμῖν καθ' ἡδονὴν καὶ τοῖς χρωμένοις οὐκ ἄχαρις εἴης· τοῦ θεοῦ δὶ ἀρετὴν λοιπὸν, γινομένου σοι πάντα:— Tum sequitur: + περὶ τῶν ἐν λέξεσι παθῶν κατὰ τρύφωνα. Et pag. 71: ἐθνικαὶ διάλεκτοι κατὰ λεσβώνακτα. Et pag. 75. opusculum Tryphonis Alexandrini. Tit.: + τρύφωνος γραμματικοῦ, περὶ τρόπων. Initium: φράσις ἐστὶ λόγος ἐγκατάσκευος. Absolvitur pag. 79. Pagina vero 80 + περὶ λέξεως, τοῦ φιλοπόνου. Initium: λέξις ἐστὶ φωνὴ ἐγγράμματος· μέρος λόγου παριστῶσα. Pag. 83. + περὶ εἰδήσεως στίχων ἐκ διαφόρων παλαιῶν τε καὶ νέων. Pag. 87. + ἡρωδιανοῦ περὶ ἐγκλινομένων καὶ ἐγκλιτικῶν καὶ συνεγκλιτικῶν μορίων. Pag. 95. Excerpta quædam. Tit. + ἐκ τῶν προλεγομένων τῆς ῥητορικῆς. κεφάλαιον τρίτον. Pag. 96. + τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ ματθαίου τοῦ καμαριώτου, ῥητορικὴ ἐπιτομὴ, ἐκ τῶν τοῦ ἑρμογένους. Pag. 128. + ἐκ τοῦ ὀνομαστικοῦ ἰουλίου πολυδεύκους· βιβλίον ζ'. Initium: εἴποις ἂν τέχναι· βάναυσοι.

II. Pag. 136. Demetrii Chrysoloræ Dialogus. Tit. + δημητρίου τοῦ χρυσολωρᾶ διάλογος ἀναιρετικός. λατίνων ἔνστασις· ῥωμαίων λύσις. Initium: λατῖνος. Ὁ πάπας, πέτρου τοῦ ἀποστόλου διάδοχος καὶ ἔστι καὶ ὀνομάζεται. ῥωμαῖος. οὐ μόνον αὐτὸς ἀλλ' ὅσοι ὑπ' ἐκείνου κεχειροτόνηνται.

III. Pag. 143. Michael Psellus. Tit. + σύνοψις τοῦ πανυπερτίμου μιχαὴλ τοῦ ψελλοῦ εἰς τὰς τῶν νόμων ἀγωγάς· πρὸς τὸν βασιλέα κυρὸν μιχαὴλ τὸν δούκαν, ἐκ προστάξεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ βασιλέως. Sunt versus politici. Initium:

Πολὺ καὶ δυσθεώρητον τὸ μάθημα τοῦ νόμου.
ἐν πλάτει δυσπερίβλεπτον, ἀσαφὲς ἐν συνόψει.

(Vide Fabricium vol. 5. Bibl. græc. pag. 31. Allatiani operis *de Psellis*). Absolvitur pag. 157. hoc versu: ἕτοιμον εἰς κατάληψιν, καὶ πρόχειρον εἰς γνῶσιν:—

IV. Pag. 158. Index opusculorum, quæ et in hoc codice, et in aliis nescio quibus inesse dicuntur. Tit. + οἱ συνταχθέντες παρ' ἡμῶν οἵδε λόγοι. Recensentur primo οἱ ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ. Deinde οἱ ἐν τῷ μικρῷ φιλοσοφικῷ. Tertio οἱ ἐν τῷ παχωμίου. Quarto οἱ ἐν ταῖς ἑρμηνείαις. Quinto τὰ ἐν τῷ τοῦ γρηγορίου. Sexto τὰ ἐν τῷ ψαλτῆρι.

V. Pag. 160. Tit. ἰγνατίῳ ἐπισκόπῳ. Initium: ἔδει μὲν ἡμᾶς κατὰ

κατὰ τὸν τȣ̃ δικαίȣ λόγον σοῖς τρόποις ἑπομένȣς. Est perlonga epistola cujusdam Monachi (nescio an Pachomii), qui summopere conqueritur de injuriis sibi ab hoc Ignatio Episcopo, ac Monasterii in insula Chio Præsule illatis, cum is in eodem Monasterio versaretur quo accitus fuerat ut ipsius Præsulis filiorum præceptor foret. Absolvitur pag. 172. ubi alia manu hæc addita sunt: ✝ δεῖ γινώσκειν· ὅτι μετὰ ταῦτα μόλις εἰς συναίσθησιν ἐλθὼν ὁ ἀρχιερεὺς τȣ̃ ἰδίȣ πλημμελήματος, ἀνάλογον τὴν μετάνοιαν ἐπεδείξατο.

VI. Pag. 172. cujusdam Domni Michaelis epistola. Tit. ✝ κυρȣ̃ μιχαὴλ τῷ κυρῷ ἑρμοδώρῳ τῷ φιλοσόφῳ. Initium: πρότερον μὲν ἀκȣ́ων τὰ κατὰ σὲ ὦ θαυμάσιε.

VII. Pag. 174. Pachomii oratio. Tit. ✝ παχωμίȣ μοναχȣ̃· περὶ τῆς ἐκ τῶν γραφῶν ὠφελείας· κ᾽ ὅτι ȣ̓κ αἴτιοι οἱ ταύτας συγγραψάμενοι τῆς ἀσαφείας· ἀλλ᾽ ἡ ἡμετέρα ἀμαθία κ᾽ ἀμέλεια· κ᾽ περὶ διδασκάλων. Initium: ὥσπερ οἱ τῶν ἰατρῶν παῖδες. Edidi pag. 261.

VIII. Pag. 184. Ejusdem opusculum. Tit. primus ✝ παχωμίȣ. Alter ✝ ὑπόμνημα εἰς τὸ γενόμενον θαῦμα παρὰ τῆς σεπτῆς κ᾽ προσκυνητῆς εἰκόνος τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκȣ τῆς κασσιοπαίας. — Initium: μέγας κύριος, κ᾽ αἰνετὸς σφόδρα.

IX. Pag. 188. Ejusdem. Tit. ✝ τȣ̃ αὐτȣ̃· ὡς ἐκ τȣ̃ μοναστηρίȣ: μανȣὴλ ἄρχοντι: παραμυθητική. Initium: τὴν τȣ̃ σȣ̃ φιλτάτȣ μαθόντες ἀποβίωσιν.

X. Pag. 190. Tit. ✝ δοσιθέῳ μητροπολίτῃ. Initium: φίλων, ὦ ἱερῶν ἱερώτατε.

XI. Pag. 192. Tit. ✝ κυριακῷ πρεσβυτέρῳ. Initium: ἤκȣσα πάτερ.

XII. Pag. 193. Pachomii homilia. Tit. ✝ παχωμίȣ μοναχȣ̃· πρὸς τȣ̀ς ἑλληνίζοντας κ᾽ τȣ̀ς τὰ θεῖα μυστήρια βεβηλȣ̃ντας. Initium: ἴσως τισὶ περιττὸς εἶναι δόξω.

XIII. Pag. 197. Ejusdem. Tit. ✝ παχωμίȣ μοναχȣ̃· ὁμιλία πρὸς τȣ̀ς ἀγροίκως τὴν θείαν γραφὴν διασύροντας. Initium: τοῖς τὴν θείαν γραφὴν καθάπαξ ἀρνηθεῖσι.

XIV. Pag. 202. Pythagoræ carmina, seu sententiæ, cum notis inter lineas.

XV. Pag. 206. Tit. ✝ κεφάλαια μεταληφθέντα ἐκ τῆς βίβλȣ τῶν ἀποφθεγμάτων κ᾽ πράξεων τῶν ὁσίων ἡμῶν πατέρων· ἧς ἡ ἐπιγραφὴ παράδεισος: νείλȣ μοναχȣ̃, ἠρωελεγεῖοι. In margine vero alia manu additum est: ἐν ἄλλῳ· ἰωάννȣ γεωμέτρȣ. Initium:

ἀνθεινὸς
Α'ΝΘΕΜΟ'ΕΙΣ ΠΑΡΑ'ΔΕΙΣΟΣ Ο' ΤΩ'Ν Α'ΓΙ'ΩΝ ΧΟ-
τερπνῆς τὰ πέρατα
ΡΟ'Σ Ε'ΣΤΙΝ· Ο'ΔΜΗ͂Σ Η'ΔΕΙ'ΗΣ ΠΕΙ'ΡΑΤΑ
πληρῶν
ΠΙΜΠΛΑ'ΜΕΝΟΣ.

Absolvitur hoc poema pag. 221, tum additur Pachomii hoc Epigramma. + παχωμίυ μοναχȣ̃ ἐπίγραμμα εἰς τὸν ὁσιώτατον ἀββᾶν νεῖλον.

τῆς βασιλευύσης
ΝΕΙ͂ΛΟΣ Ο' ΚΛΕΙΝΟ'Σ Ε'ΠΑΡΧΟΣ Α'ΝΑ'ΣΣΟΝΤΟΣ
πόλεως· ἤτοι τῆς κωνςαντινȣπόλεως τῷ θεοδύλῳ υἱῷ
ΠΤΟΛΙΕ'ΘΡΟΥ ΠΑΙΔΙ'
νέῳ παρθένῳ τὴν θάλασσαν· ἢ τὸν ὁμώνυμον
ΣΥ'Ν Η'Ι'ΘΕΩ ΕΥ'ΡΥ'ΡΟΟΝ ΠΕ'ΡΑΣΑΣ
ποταμόν· ἐν γὰρ σιγᾷ ἤσκησεν.
ΛΕΙΜΩ͂ΝΙ ΖΑΘΕ'ΩΝ
Τ' Α'ΝΕ'ΡΩΝ ΕΥ' Ε'ΝΔΙΑΠΡΕ'ΨΑΣ ΝΑ͂ΜΑ
ὥσπερ ὁ ἐκ τῆς ἐδὲμ ἐξερχόμενος
ΚΑΤ' ΟΥ͂ΝΟΜΑ ΡΕΙ͂ ΠΑ'ΝΤΟΣΕ
νεῖλος
ΘΥΜΟΤΡΟ'ΦΟΝ.

XVI. Pag. 222. Metaphrasis Psalmorum versibus heroicis. Ac primum præfatio. Tit. + εἰς τὴν μετάφρασιν τȣ̃ ψαλτῆρος προθεωρία :— Initium :

Ε'λπομαι ἀθανάτοιο θεȣ̃ κεκορυθμένος οἴμη
σοὶ χάριν ἀντὶ πόνȣ φορέειν ϗ κέρδος ἐπ' ἔργῳ
. . . .
μαρκιανὲ κλυτόμητι . . . . .

Post prooemium sequitur Metaphrasis. Ac primi quidem psalmi plures apponuntur metaphrases: quod spectat vero ad ceteros psalmos, tituli loco metaphrasis cujusque psalmi habet versum iambum, aut hexametrum, ad latus vero metaphraseos apponitur psalmus ex versione LXX. Interpretum. Redeo ad primum psalmum. Prima metaphrasis habet hunc titulum: ψαλμός. Initium: ὄλβιος ὅς ȣ̓ πεπόρευται δυσσεβέων ἐνὶ βȣλῇ. Secundæ titulus: ἀμμιανȣ̃ μετάφρασις· κατὰ ζῆλον ἀπολιναρίȣ. — Initium: ὄλβιος ἐν μερόπεσσιν ὃς ȣ̓κ οἶδεν μῆτιν ἀλιτρῶν. Tertiæ titulus est hic versus: + ψαλτήριον τερπνὸν εἰς θεὸν μέλος: — ἀλληλȣΐα. Initium: ὄλβιος ὅστις ἀνὴρ ἀγορήνδ' ȣ̓ νίσσετ' ἀλιτρῶν. Tum sequuntur alii Psalmi ut dixi. Psalmus 150. absolvitur pagi-

pagina 336. sic: πνοίη παντοδαπὴ κελαδήσατε παμβασιλῆα. Tum sequitur metaphrasis psalmi 151. apocryphi. Ac demum hæc addit amanuensis: ταύτην τὴν μετάφρασιν ἔγραψα ὢν ἐν τῇ μονῇ τοῦ βατοπέδου· ἐπεὶ δ' ἦν ἐν πολλοῖς σφαλερά, ἀπῆλθον ἐν τῇ λαύρᾳ, ἰδεῖν ἕτερον ἀντίγραφον καὶ οὐκ ἠθέλησαν δεῖξαί μοι· διὸ καὶ τὰς ᾠδὰς κατέλιπον οὔσας ἰαμβικὰς ἰωάννου γεωμέτρου, διὰ τὸ μυριόσφαλτον. Sequuntur plures chartæ non exaratæ.

XVII. Pag. 348. Adamantius sophista de ventis. Tit. + περὶ ἀνέμων. ἀδαμαντίου σοφιστοῦ. Initium: ἐπεὶ δ' ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀναθυμιάσεων οἱ ἄνεμοι γεννῶνται. Vide Fabricium Bibl. gr. tom. 2. pag. 171. Animadverti Adamantium æquinoctia assignare diei 23. Martii, et 25. Septembris: ait enim: μηνὶ μαρτίῳ κγ', ἰσημερία ἐαρινή. καὶ ἔστι μεγίστη ταραχὴ τοῦ ἀέρος... μηνὶ σεπτεμβρίῳ κέ, ἰσημερία μετοπωρινή, καὶ ἔστι μεγίστη ταραχὴ τοῦ ἀέρος πρὸ τριῶν ἡμερῶν· διὸ παραφυλάττεσθαι χρή, μηδὲ φλεβοτομεῖν, μηδὲ καθαίρειν, μηδὲ ἄλλως τὸ σῶμα κινεῖν σφοδρᾷ κινήσει ἀπὸ τῶν ιέ τοῦ σεπτεμβρίου μέχρι κδ'.

XIX. Pag. 351. Tit. + ὅροι καὶ ὑπογραφαὶ κατὰ στοιχεῖον ἐκ διαφόρων λόγων ἀπανθισθέντες. Initium: ἀγαθόν ἐστιν οὗ πάντα ἐφίεται. Αγαθός ἐστι ὁ χωρὶς αἰτήσεως ἀφθόνως τὰ καλὰ χαριζόμενος. ἄγγελός ἐστιν, οὐσία νοερὰ αὐτεξούσιος· ἀεικίνητος· θεῷ λειτουργοῦσα. Progreditur usque ad literam Z exclusive.

XX. Pag. 352. Domni Joannis qui Jobus postea vocatus est, versus. Tit. + τοῦ σοφωτάτου κυροῦ ἰωάννου τοῦ ὕστερον ἰὼβ, στίχοι ἡρωϊκοὶ, εἰς τὸν θεῖον χρυσόστομον. Initium: ἠέλιος μὲν ἄνωθεν ἀπ' οὐλύμποιο καρήνων.

XXI. Pag. 353. Tit. αἱ ἐν συνόψει ἀγωγαὶ καὶ αἱ ῥοπαί. — Initium: τί ἐστὶν ἀγωγή; ἀγωγή ἐστι, δίκαιον τοῦ ἀπαιτεῖν ἐν δικαστηρίῳ τὸ ὅθεν δήποτε χρεωστούμενον. ἡ περὶ ὕβρεως ἀγωγή, ἐνεργεῖ μέχρι ἐνιαυτοῦ· ἡ περὶ δόλου ἀγωγή, ἐνεργεῖ μέχρι διετίας.

XXII. Pag. 354. Epistola scripta ad Metropolitam Hadrianopolis. Tum catalogus officiorum magnæ Ecclesiæ Constantinopolitanæ.

C C C V I.

Codex recentissimus, chartis undecim constans.

Continet grammaticam linguæ græcæ vulgaris, aut potius initium grammaticæ, quam scripsit, aut scribere statuerat Canellus Spanus rogatu Antonii Cocchi Medici Florentini.

CODICES ADDENDI.

QUinque græci Codices ex Cypro Venetias mense Decembri anni 1783. advecti Nanianæ Bibliothecæ pretium auxere, ac paulo post ad me Bononiam missi sunt. Duos iam recensui: sunt autem CCLIXus, et CCLXXVIus: necdum enim pagina 450, et quæ sequuntur, prelo subiectæ fuerant. Sed tres reliquos extra locum hic adiungere coactus fui.

CCCVII.

Codex membraneus, in folio parvo, quaternionibus octaptychis constans, et 302. chartis omnino, si illas etiam numeraveris, quæ non membraneæ sunt, sed aut gossypinæ, aut lineæ; tribus enim in locis hæ additæ fuerunt instar supplementi. Membranæ exaratæ sunt seculo saltem XIII.

Continet Hexamenæum, h. e. *Semestre*, a Septembri ad Februarium. Deest finis Novembris, et initium Decembris. Post paginam 150. gossypina folia 52. inseruntur, seculo XIV. exarata.

Pag. 1. Rubrica: μὴν σεπτέμβριος ἔχει ἡμέρας λ'. ἀρχὴ τῆς ἰνδίκτου· καὶ τοῦ ὁσίου συμεὼν τοῦ στυλίτου: — + ἀπ.... ἦχος α. Initium: ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως· ὁ καιροὺς καὶ χρόνους. Primis quatuor mensibus plura sunt officia, quorum pars aliqua vel musicas notas pro cantu habet, vel ita exarata fuit, ut hæ facile superscribi possent, quamvis postea superscriptæ non fuerint: sed a Decembri ad Febr. nihil tale occurrit, nempe a pag. 139. ad ultimam. Absolvitur codex his verbis: ὁσίων τὸ καύχημα· θεοτόκε ἀειπαρθένε: — τέλος τοῦ ἑξαμηναίου: —

Omnia singulorum dierum officia recensere, atque adeo commemorare supervacui esset laboris. Instar omnium sit Officium tertiæ diei Septembris. Rubrica est: μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὴν γ': Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἀνθίμου. καταβάσια εἰς τὸ Θεὸς κύριος· ἦχος δ'. καὶ τρόπῳ μέτοχος καὶ θρήνων διάδοχος. Στιχηρὰ· ἦχος α: — προκείμενον. Πανεύφημοι μάρτυρες. Trium quæ sequuntur sticherorum primum incipit: θεόφρον μακάριε etc. Tum rubrica: ἄλλο ἰδιόμελον· ἦχος πλ. β'. Init. ἱερεὺς ἐννομώτατος. Hoc Idiomelon habet Notas pro cantu. Tum alia rubrica: + ὁ κανὼν φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε· Τοὺς σοὺς ἀγῶνας ὦ θεόκτιστε φράσω: — (est

autem

autem iambicus versus hæc acrostichis). ὠδὴ ά. ἦχος πλάγ. δ'. Η' κεκομμένην. Incipit hæc prima oda: τῆς ἀπαθείας, et habet quatuor troparia, seu modulos. Secunda oda in omnibus officiis semper deest, ut fert græcorum mos. Tertia oda: σὺ εἶ τὸ στερέωμα, habet tres modulos. Tum κάθισμα· ἦχος πλ. δ'. προκείμ. Τὴν σοφίαν τῦ λόγυ. Cathisma ipsum incip. εὐθυμίῳ τῷ θείῳ. Oda quarta: Ε'πέβης, quinque modulorum, quorum omnium clausula est: δόξα τῇ δυνάμει σῦ κύριε. Oda quinta: φώτισον ἡμᾶς τοῖς προστα... Inc. νέκρωσον, et est trium modulorum. Oda sexta: τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον. Inc. ὡς ἥλιος, et constat tribus modulis. Hoc in loco inseritur commemoratio aliorum Martyrum inter sextam odam, et septimam. Rubrica: τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ε'πὶ νυμεριανῦ τῦ βασιλέως ἀποτμηθέντων· τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῇ σαλυστίυ· πλησίον τῦ ἑβδόμυ· κ̀ ἐν τῇ μονῇ τῇ ἐπιλεγομένῃ τῆς χώρας: — τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἄθλησις τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἐπισκόπυ νικομηδίας κ̀ μάρτυρος ἀνθίμυ: — Οὗτος ἤθλησεν etc. Tum oda septima, παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ: quæ constat quatuor modulis, et incip. ὅλῳ τῷ πόθῳ. Oda octava, ἑπταπλασίως κάμινος, constans quatuor itidem tropariis. Inc. σὺν ἐγκωμίοις. Ode Nona, ἐξέστη ἐπὶ τέτῳ ὁ ὐρανὸς, quatuor modulorum. Inc. ῥωμῆς σῦ. Demum ἐξαποστειλάριον. Προκείμενον· Ε'ν πνεύματι τῷ ἱερῷ: et inc. τοῖς ἄνθεσι τοῖς νοητοῖς. Restat nunc ut specimen afferam æri a typographo ipso Petronio a Vulpe insculptum, qui ex pag. 137, seu die sexta Decembris accurate illud excripsit: eo Sticherum integrum notis musicis instructum exhibetur, et alterius Sticheri initium: utrumque vero est primi echi, seu, ut nos loquimur, in primo tono canendum.

Hæc

Hæc, additis accentibus, clarius exscribo. Ἦχος πρῶτος. Ἐνατενίσας ἀκλινῶς τῷ ὕψει τῆς γνώσεως· καὶ κατοπτεύσας ἀδήλου σοφίας τὸν βύθον· ταῖς διδαχαῖς κόσμον κατεπλούτησας πάτερ περὶ ἡμῶν ἀεὶ χριστὸν δυσώπει· ἱεράρχα νικόλαε:—

Ἦχος πρῶτος. Ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ· καὶ πιστὲ θεράπων· καὶ οἰκονόμε τῷ etc.

CCCVIII.

Codex mole maximus, in folio mediocri, e charta linea, et crassa, et partim e gossypina, constans chartis 607, scriptus seculo XV.

Quamvis hicce, et qui sequitur codex mole sint maxima, unum tamen corpus conficiunt, cujus sunt veluti Tomus I. et Tomus II. Primus est semestre Πανηγυρικὸν (quod Homiliarium, aut Lectionarium dicere possumus) a Sept. ad Febr. Alter Panegyricon itidem sex mensium est a Martio ad Sextilem. Uterque codex fuit Monasterii Dom. N. Jesu Christi, quod erat Selymbriæ, sive, ut hic vocatur, Selybriæ, in Thracia. Codices tam accurate exaratos nunquam vidi, ut sunt hi duo: sed atramentum alicubi chartas in umbilico ipso corrosit. In utraque cujuslibet chartæ facie superior margo diem habet, mensem, Sanctum cuius dies natalis celebratur, et numerum, auctoremque Orationis in illum Sanctum: Inferior autem margo quot foliis constet Oratio, et quotum sit folium. Ita pag. 5. superne scriptum est: σεπτεμβρίῳ· ή. λόγος ά· εἰς τὴν γέννησιν τῆς θεοτόκου: + τοῦ ἀνδρέου κρήτης. Inferne autem: + ἔχει φύλλα ς΄. φύλλον ά. Tum quaternionis numerus ά. Et ita deinceps utroque in volumine.

Primum volumen binas initio habet membranas quasi integumentum, quæ sec. XIII. scriptæ sunt; in his postrema pars superest Encomii in S. Clementem pro die 23. Januarii, et initium Vitæ S. Greg. Naz. Codex ipse incipit ab accurato Indice Orationum, qui pag. 5. sic concluditur + ὁμοῦ λόγοι ξά. + ἕτερος λόγος τοῦ χρυσοστόμου περὶ εὐχῆς. Tum + γρηγόριος ἱερομόναχος, πρωτοσύγγελλος καὶ πνευματικός. Gregorii hujus Protosyncelli, et Spiritualis nomen multis in locis subscriptum est: itaque fuisse unum e duobus qui hunc et sequentem codicem exscripserunt opinarer, nisi sua ipse senili manu et alio charactere hæc scripsisset in tergo eiusdem chartæ + ἐγὼ γρηγόριος ἱερομόναχος πρωτοσύγγελος καὶ πνευματικὸς ἀφιερόνω τὸ παρὸν βιβλίον

βλίον σὺν τῷ ἑτέρῳ ὁποῖον ἄρχεται κ̀ αὐτὸ ἀπὸ τῆς κυριακῆς τȣ̃ ζακχαίȣ· κ̀ καταλήγον μέχρι τῆς τριακοστῆς ά τȣ̃ αὐγȣ́στȣ μηνὸς ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μονῇ τȣ̃ κυρίȣ κ̀ θεȣ̃ κ̀ σωτῆρος ἡμῶν ἰησȣ̃ χριςȣ̃ τȣ̃ ἐν τῇ σηλυβρίᾳ. ἤ τις ȣ̃ν βȣληθεὶ ἀποστερίσαι τὴν ἁγιωτάτην ταύτην μονὴν etc.

+ γρηγόριος ἱερομόναχος πρωτοσύγγελος κ̀ πνευματικὸς

+ ἔτȣς ,ςϡπθ'· ἰνδικτ. ιδ'. h. e. anno Mundi 6989. Indictione 14.

I. Pag. 6. Andreæ Cretensis sermo in Nativ. Deip. ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῶν.

II. Pag. 12. Alia ejusdem. Α῎λλοι μὲν ἄλλας.

III. Pag. 21. Alia rursus ejusdem. εἰ μετρεῖται γῆ.

IV. Pag. 26. Joann. Damasc. in Nat. Deip. δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη.

V. Pag. 31. Andreæ Cretensis in Exalt. Crucis. σταυρȣ̃ πανήγυριν.

VI. Pag. 37. σεπτεμβρίῳ· ιδ'. In Crucis Invent. ἐν ἔτει ἑβδόμῳ.

VII. Pag. 45. ὀκτωβρίῳ· β'. λόγος ζ'. Orat. Greg. Naz. in S. Cypr. μικρȣ̃ κυπριανός.

VIII. Pag. 53. Tit. μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ μεγαλομάρτυρος δημητρίȣ. Inc. εἶχε μὲν τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα.

IX. Pag. 57. Chrysost. hom. de eleemosyna. ὁ τῆς ἐλεημοσύνης λόγος ἀγαπητοί. Ed.

X. Pag. 67. Oratio contexta ex variis locis S. Jo. Chrys. quæ singula in margine notantur. Inc. ἐπεδήμησέ τις ἐξ ὑμῶν. Ed.

XI. Pag. 73. Alia eodem modo contexta ex locis Chrys. in margine notatis. ὁ μακάριος λέγεται κωνσταντῖνος.

XII. Pag. 77. *b.* col. 1. Alia Chrysost. eodem modo contexta. πολλοὶ τῶν παρ' ἡμῖν.

XIII. Pag. 86. Chrys. hom. τὴν χθὲς ἡμέραν ἑορτὴν ȣ̃σαν διαβολικήν.

XIV. Pag. 96. *b.* col. 1. Chrys. hom. μόλις ποτέ.

XV. Pag. 100. Tit. παντολέοντος διακόνȣ κ̀ χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας διήγησις θαυμάτων τȣ̃ παμμεγίστȣ ἀρχαγγέλȣ μιχαήλ. Inc. μεγάλαι κ̀ πολλαὶ κ̀ ποικίλαι τῆς ἀσωμάτȣ κ̀ μεγαλοπρεπȣ̃ς ἀρχαγγελικῆς σȣ ἀρετῆς κ̀ ἀξίας ἔννοιαι κ̀ δωρεαί τε κ̀ χάριτες, πανᾳοίδιμε μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε· κ̀ πλατεῖα κ̀ τῷ ὄντι μετέωρος· κ̀ πολυειδὴς τῆς πανευπρεπȣ̃ς ἀΰλȣ σȣ μορφῆς κ̀ ζωῆς ἡ κατάστασις. Vides turgidum Pantaleonis stylum.

XVI. Pag. 118. Chrys. hom. πολλὴν ὁρῶ τὴν σπȣδήν. Edita.

XVII. Pag. 127. + νοεμβρίῳ ιβ': + εἰς τὸν ἅγιον ἰωάννην τὸν ἐλεήμονα: + μεταφραστȢ. Tit. βίος ϗ πολιτεία τȢ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ ἀρχιεπ. ἀλεξ. τȢ ἐλεήμονος. Inc. τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀναγράπτȣς τιθέναι πράξεις ϗ τὴν τȣ́των μνήμην τῷ μετὰ ταῦτα χρόνῳ παραδιδόναι, πρᾶγμα πολλῆς ὠφελείας τῷ βίῳ καθέστηκε πρόξενον. Edita Latine tantum.

XVIII. Pag. 156. νοεμβρίῳ ιγ': + λόγος ιή. Vita Chrysost. Inc. ϗ πάντων μὲν τῶν κατὰ θεὸν. Edita.

XIX. Pag. 228. λόγος ιθ': + νοεμβρίῳ ιέ + μεταφραστȢ. Tit. μαρτύριον τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν γȣρία· σαμωνᾶ· ϗ ἀβίβȣ. Inc. ἔτος μὲν ἀπὸ τῆς ἀλεξάνδρȣ τȢ μακεδόνος ἀρχῆς, ἑξακοσιοσὸν ἦν· ἔννατον δὲ διοκλητιανῷ τὰ ῥωμαίων ἄγοντι σκῆπτρα ἠνύετο· ϗ πρὸς τὴν ὑπατείαν, ἕκτον ἐτελεῖτο τῷ μαξιμίνῳ· αὔγαρος δὲ ἐπὶ τῶν τότε καιρῶν, ὁ τȢ ζωορᾶ ἐστρατήγει κογνάτος τὲ τὴν ἐδεσηνῶν ἐπεσκόπει· ϗ διωγμὸς...

XX. Pag. 241. + μηνὶ τῷ αὐτῷ νοεμβρίῳ ιδ': + λόγος κ'. Tit. + ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόςολον φίλιππον. — Inc. ὁ τȢ θεȢ λόγος ἀϊδίως συνὼν τῷ πατρὶ ϗ ἄχρονος ὢν, εἵλετο καθ' ἡμῶν γενέσθαί ποτε ϗ ὑπὸ χρόνον ἐλθεῖν, διὰ τὸ τῆς ἡμετέρας ὀλίσθημα φύσεως. ἐντεῦθεν ϗ παρθένȣ σαρκὶ περιγράφεται. Edita Latine.

XXI. Pag. 245. λόγος κά: + μηνὶ τῷ αὐτῷ· ις'. Tit. + ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον ϗ εὐαγγελιστὴν ματθαῖον. Inc. ἤδη μὲν τὴν παρὰ τȢ πλάσαντος ἡμᾶς.

XXII. Pag. 247. + μηνὶ νοεμβρ. κά. Germani Episc. Constantinopolitani Oratio εἰς τὴν παναγίαν θεοτόκον ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζȣσα. Inc. ἰδȣ̀ ϗ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις ϗ φαιδρὰ ἑορτὴ τῆς μητρὸς τȢ κυρίȣ.

XXIII. Pag. 251. Georgii Chartophylacis oratio ejusdem argumenti. Inc. φαιδρὸν τὸ τῆς παρέσης ἑορτῆς σύνθημα.

XXIV. Pag. 258. Tit. + τȢ αὐτȢ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν ϗ εἰς τὰ ἑξῆς τῆς ἱστορίας. Inc. αἱ τῶν θείων πανηγύρεων ἐλλάμψεις, ἀειφώτȣς τὰς ἀκτῖνας ἔχȣσαι. Fabricius Georgium auctorem non memorat.

XXV. Pag. 266. Alia ejusdem Georgii hom. in idem arg. Inc. καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων ἀρχάς.

XXVI. Pag. 271. Chrys. λόγος εἰς τὸν ἀβραὰμ ϗ εἰς τὸν ἰωσήφ. Inc. ἔθος ἐστὶ τοῖς ζωγράφοις ἐπειδὰν μέλλωσιν ἐμφερῆ τινα ἐργάζεσθαι.

XXVII. Pag. 281. Chrys. hom. πολλȣ̀ς οἶμαι τῶν πρώην καταλιπόντων.

XXVIII. Pag. 296. δεκεμβρίῳ δ' + λόγος κή. Auctor Theodorus

dorus patricius, ignotus Fabricio. Tit. + θεοδώρε πατρικίε κ, πρωτοασηκρήτε ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν μεγαλομάρτυρα βαρβάραν :— Incipit : πολλαὶ μὲν αἱ κατὰ νοητὸν βίον τερπνότητές τε κ, χάριτες κ, πρόσκαιρον ἐναποστάζεσαι τὸ ἡδύ.

XXIX. Pag. 306. λόγ. κθ' — S. Nicolai Myrensis vita. Inc. σοφόν τι χρῆμα ζωγράφων χείρ· κ, δεινὴ μὲν, μιμήσασθαι την ἀλήθειαν. δεινὴ δὲ, τῶν πραγμάτων ἐναργῆ παραστῆσαι τὰ σύμβολα· σοφώτερον δὲ ἄρα λόγος.

XXX. Pag. 316. Chrysost. λόγος. Inc. ἐμοὶ μὲν πολλοὶ ἐγένοντο φίλοι.

XXXI. Pag. 322. λόγος λά. + μηνὶ δεκ. ιγ'. Vita S. Spyridionis. Tit. + βίος τε̃ ὁσ. πατρ. ἡμῶν σπυρίδωνος τε̃ θαυματεργε̃ ... συνταχθεὶς ὑπὸ θεοδώρε ἐπισκόπε πόλεως πάφε : — δέσπ. εὐλ. Inc. ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος φησὶν ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς κ, θεολόγος.

XXXII. Pag. 354. δεκεμβρίω ιέ + λόγος λβ'. Martyrium S. Eleutherii. Inc. αἰλίε ἀδριανε̃ ῥωμαίων μὲν βασιλεύοντος.

XXXIII. Pag. 358. ὑπόμνημα in Danielem et tres pueros. Inc. ἄρτι ναβεχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἀσσυρίων τὴν ἱερεσαλὴμ πολέμῳ. Edita latine tantum.

XXXIV. Pag. 371. Chrysost. hom. Inc. καινὸν ὡς ἀληθῶς κ, μέγιστον. Edita.

XXXV. Pag. 377. λόγος λέ. Chrys. hom. Inc. ἐγὼ μὲν κ, τήμερον παρεσκευαζόμην πρὸς τὰ τῶν αἱρετικῶν παλαίσματα ἀποδύσασθαι. Edita.

XXXVI. Pag. 384. Greg. Nyss. hom. Inc. οἷόν τι πάσχεσι πρὸς τὲς πολυανθεῖς τῶν λειμώνων.

XXXVII. Pag. 394. Greg. Naz. oratio. τίς ἡ τυραννίς. In marg. hi iambi : τὸν ἐξισωτὴν τῶν βασιλείων φόρων Ο' γρήγορος νε̃ς δεξιε̃ται τοῖς λόγοις· Καὶ τὲς φόρες τίθησιν εὐθὺς μετρίως Εὐσπλαγχνίας πλάστιγγας αὐτῷ ῥυθμίσας.

XXXVIII. Pag. 401. Tit. τε̃ ἐν ἁγίοις ... τε̃ χρυσοστόμε· ἀναγινώσκεται κυριακῇ β' πρὸ τῆς χριστε̃ γεννήσεως. Inc ὁ θεῖος ἀπόστολος κ, εὐαγγελιστὴς ματθαῖος· πρῶτος πάντων τῶν ἄλλων εὐαγγελιστῶν ἔγραψε τὸ εὐαγγέλιον. Fabric. non memorat vol. 7. p. 592.

XXXIX. Pag. 407. λόγος λθ'. S. Ephræm sermo in Abrahamum justum. Inc. ἀποικίζει ὁ θεός. Ed.

XL. Pag. 411. λόγος μ'. S. Athanasii. Inc. ὥσπερ οἱ τὴν χρυσίτην γῆν. Edita inter spuria.

XLI. Pag. 417. Chrys. hom. in Nat. Domini. Α' πάλαι πατριάρχαι μὲν ὤδινον. Edita.

XLII. Pag. 425. S. Basilii oratio. χριστῦ γέννησις ἡ μὲν οἰκεία. Edita.

XLIII. Pag. 431. S. Greg. Naz. oratio. χριςὸς γεννᾶται. Ed.

XLIV. Pag. 435. Ejusdem oratio in magnum Basilium. Ε῎μελλεν ἄρα, πολλάς. Edita.

XLV. Pag. 462. Amphilochii oratio in S. Basilium. Α᾽γαπητοὶ ὐκ ἦν ἀπεικὸς. Edita.

XLVI. Pag. 487. λόγος μς' + ἰαννυαρίῳ έ. hom. S. Basilii. προτρεπτικὴ εἰς τὸ βάπτισμα. Inc. ὁ μὲν σοφὸς σολομῶν. Edita. Pag. seq. quidam adscripsit anno 1539: παρθένιος ἱερομόναχος ὁ ἐκ πελοποννήσυ: — ἔτυς ͵αχλθ' ἐν μηνὶ δεκεμβρ. ιζ'.

XLVII. Pag. 493. S. Basilii hom. de jejunio. παρακαλεῖτε φησὶν. Edita.

XLVIII. Pag. 497. S. Basilii oratio περὶ τῦ δεῖν τὴν εὐχὴν προτίθεσθαι πάντων. Inc. Πᾶσα πρᾶξις ἀγαπητὲ ϗ πᾶς λόγος τῦ σωτῆρος ἡμῶν.

XLIX. Pag. 499. Chrysost. λόγος εἰς τὰ ἅγια θεοφάνεια. Inc. Πάντες ὑμεῖς ἐν εὐθυμίᾳ σήμερον· ἐγὼ δὲ, ὀδυνῶμαι μόνος· ὅταν γὰρ εἰς τὸ πέλαγος ἴδω τὸ πνευματικὸν ϗ τὸν ἄπειρον τῆς ἐκκλησίας θεάσωμαι πλῦτον.

L. Pag. 505. S. Greg. Naz. oratio. πάλιν ἰησῦς ὁ ἐμὸς.

LI. Pag. 510. Ejusdem oratio. χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων ἡμέρᾳ.

LII. Pag. 526. Ejusdem oratio. φίλυ πιστῦ.

LIII. Pag. 529. Ejusdem oratio. ἀθανάσιον ἐπαινῶν.

LIV. Pag. 544. λόγος νδ' + ἰαννυαρίῳ κδ'. Tit. + θεοδώρυ μετοχίτυ τῦ μελιτηνιώτυ· ἐγκώμιον εἰς τὴν ὁσίαν ϗ ἔνδοξον μητέρα ἡμῶν εὐσεβείαν τὴν μετονομασθεῖσαν ξένην τὴν θαυματυργόν. Inc. δεινόν ἔμοιγε δοκεῖ ϗ ἥκιστα τῶν δεόντων ὡς ἀληθῶς ἐφαπτόμενον, πολλῷ δὲ μᾶλλον ϗ φρενὸς ἐς τὸ παντελὲς ἔξω ποι τῶν καθηκόντων φερομένης ϗ παρατρεπομένης οἷα δὴ πολλάκις ἐπὶ πολλοῖς συμβαίνειν πέφυκεν, ἐξ εὐθείας ἐπὶ τὰς πάντη τῶν δυσχερῶν ἀτραπὸς, τὸ μὴ τὰς τῶν γυναικῶν ἐκείνας, αἷς ἴσον τοῖς ἀνδράσιν ὑπῆρξεν ἀγῶνα διενεγκεῖν, ἴσων δὴ ϗ τῶν εὐφημιῶν ἐπαπολαύειν νομίζειν ἄξιον γίγνεσθαι.

LV. Pag. 559. λόγος νέ + ἰαννυαρίῳ κέ. Greg. Naz. oratio. πῶς ὑμῖν τὰ ἡμέτερα.

LVI. Pag. 570. Greg. Nyss. oratio in Hypapanten Domini. Incipit: εἶχε μὲν ἡ τῶν γενεθλίων πανήγυρις, σάρκωσίν τε τῦ ἐμῦ δεσπότυ ϗ κάθοδον. Vide Fabricium vol. 8. pag. 157. num. 52.

LVII.

LVII. Pag. 577. Chrysost. hom. φέρε σήμερον μάλιστα τῶν πρώην ἡμερῶν σπȣδαιότερον.

LVIII. Pag. 582. Ejusdem oratio. ὑμᾶς ἡμᾶς ἐθαυμάζετε πρώην.

LIX. Pag. 588. S. Basilii hom. πολλοὶ τῆς διδασκαλίας οἱ τρόποι.

LX. Pag. 592. Ejusd. hom. κινεῖν μέν με πρὸς τὸν λόγον τὰ ἑσπερινὰ θεάματα.

LXI. Pag. 596. Chrysost. oratio περὶ εὐχῆς. Inc. μέγα ἀγαθὸν εὐχή. Deest finis. Duo qui sequuntur, non memorantur in indice codicis.

LXII. Pag. 600. Hom. in Psalm. 37. Deest initium.

LXIII. Pag. 603. S. Basilii hom. in Psalm. 14. Inc. κύριε τίς παροικήσει.

LXIV. In duabus membranis quæ in fine codicis additæ sunt, scriptis ab eodem qui priores duas exaravit, continetur pars Actorum SS. Clementis et Agathangeli.

C C C I X.

Codex superiori similis, ut dixi, constans chartis 771.

Initio duæ sunt membranæ ab illo ipso exaratæ, qui in superiori codice quatuor membranas, quibus is protegitur, scripsit. Continent fragmentum Actorum S. Theodosii Cœnobiarchæ, eisque inserta legitur Anastasii Imperatoris epistola sic inscripta: ἐπιστολὴ ἀναστασίȣ βασιλέως ἀντιγραφεῖσα τῷ μακαρίῳ θεοδοσίῳ κοινοβιάρχῃ κ̀ ἀρχιμανδρίτῃ. Inc. ἔγραψεν ἡ σὴ θεοφιλεία.

Pag. 3. (quæ est prima Codicis) Index CIII. Orationum, quæ in hoc volumine erant. Post indicem monitum hocce ✝ ἐγὼ γρηγόριος ἱερομόναχος πρωτοσύγγελος κ̀ πνευματικὸς ὁ κατὰ κόσμον ἱερεὺς γεώργιος ὁ βουτζȣ́γης ἀφιερώνω τὸ παρὸν βιβλίον σὺν τῷ ἑτέρῳ ὁποῖον ἄρχεται κ̀ αὐτὸ ἀπὸ τῆς ὀγδόης σεπτεβρίȣ κ̀ καταλίγον μέχρι τῆς δευτέρας φευρȣαρίȣ ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μονῇ τȣ̃ κυρίȣ κ̀ θεȣ̃ κ̀ σωτῆρος ἡμῶν ἰησȣ̃ χριστȣ̃ τῇ ἐν τῇ σηλυβρίᾳ· ἥτις ȣ̓̃ν βȣληθεῖ etc. fere ut in cod. superiore.

I. Pag. 10. col. 1. λόγος νς'. κυριακῇ τȣ̃ ζακχαίȣ. Chrysost. hom. in Zacchæum. Inc. πᾶσα μὲν ἀδικία κ̀ ἁρπαγὴ κ̀ πλεονεξία κακή. Non memoratur a Fabric. vol. 7.

II Pag. 14. Chrysost. hom. in Chananæam. Incip. πολὺς ὁ χειμών. Edita.

III. Pag. 23. λόγος νή + κυριακῇ τȣ̃ τελώνȣ κ̀ τȣ̃ φαρισαίȣ. Chrysost. hom. Inc. μὴ δέ ποτε διαλιμπάνωμεν ἀγαπητοὶ τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας πρόνοιαν τιθέμενοι. Fabr. non memorat.

IV. Pag. 27. Chrys hom. τῆς φιλαργυρίας τὸ πάθος.

V. Pag. 31. λόγος ξ' + κυρ. τȣ̃ ἀσώτȣ. Ejusdem hom. ἀεὶ μὲν τὴν τȣ̃ θεȣ̃ φιλανθρωπίαν κηρύττειν.

VI. Pag. 37 Ejusdem. hom. πάλιν οἱ κόλποι τȣ̃ χριστȣ̃.

VII. Pag. 39. Andreæ Cretensis hom. εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον... σαββάτῳ τῆς ἀπόκρεω. Inc. οὐδὲν ὡς ἀληθῶς τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει στάσιμον.

VIII. Pag. 51. Greg. Naz. oratio. ἄνδρες ἀδελφοὶ κ̀ συμπένητες.

IX. Pag. 67. S. Ephræmi λόγος περὶ τῆς μελλȣ́σης κρίσεως. Inc. ἡ ἀποταγὴ ἣν ἐπὶ τȣ̃ ἁγίȣ βαπτίσματος.

X. Pag. 77. Chrys. hom. εἰς τό· πάντες παραστησόμεθα τῷ βήματι τȣ̃ χριστȣ̃. Inc. μεγάλα τινὰ κ̀ ὑπερφυῆ τῇ προτεραίᾳ ἐδόκȣν ὑμῖν εἰρηκέναι. Fabr. non memorat.

XI. Pag. 84. Ejusd. hom. παρακαλῶ ὑμᾶς ἀδελφοὶ μὴ μόνον ἀπὸ τῶν παρόντων.

XII. Pag. 92. b. col. 1. S. Basilii λόγος εἰς τό· πρόσεχε σεαυτῷ. Inc. τȣ̃ λόγȣ τὴν χρῆσιν.

XIII. Pag. 100. Chrysost. hom. in Jonam etc. Inc. φαιδρὰ σήμερον ἡμῖν ἡ πανήγυρις.

XIV. Pag. 106. λόγος ξή + τῇ δ' τῆς τυροφάγ. S. Basilii sermo de Jejunio. σαλπίσατε φησίν.

XV. Pag. 114. S. Anastasii Sinaitæ hom. in sextum Ps. Inc. πρέπȣσαν τῇ τῶν νηςειῶν.

XVI. Pag. 125. λόγος οά. S. Basilii hom. de Jejunio. Inc. παρακαλεῖτε, φησίν.

XVII. Pag. 129. Tit. + τȣ̃ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν δωροθέȣ· λόγος περὶ νηστείας. Inc. ἐν τῷ νόμῳ προσέταξεν ὁ θεὸς τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ ἵνα καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἀποδεκατῶσι πάντα ὅσα ἂν κτήσονται.

XVIII Pag. 132. S. Jo. Damasc. περὶ τῶν κεκοιμημένων ὅπως etc. Inc. τὰ τῶν βρωμάτων ἡδέα.

XIX Pag 143. Greg. Naz. oratio. τί λύετε τάξιν.

XX. Pag. 151. λόγος οέ. κυρ. τῆς τυροφάγȣ. Chrys. hom. πρόκειται ἡμῖν ἀγαπητοί.

XXI. Pag. 166. λόγος ος' + σαββ. ά τῶν νηστειῶν. Tit. + νεκταρίȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως· διήγησις διαλαμβάνȣσα δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ σαββάτῳ τῶν νηςειῶν τὴν μνήμην ἑορτάζομεν

ζομεν τῦ ἁγίυ μεγαλομάρτυρος θεοδώρυ. Incipit: ὡς πολὺ τὸ πλῆθος. Edita.

XXII. Pag. 173. τῇ κυρ. τῆς ὀρθοδοξίας. Tit. διήγησις διαλαμβάνουσα περὶ τῶν ἁγίων κ̀ σεπτῶν εἰκόνων· κ̀ ὅπως κ̀ δι' ἣν αἰτίαν παρέλαβε τὴν ὀρθοδοξίαν ἐτησίως τελεῖν τῇ πρώτῃ κυριακῇ τῶν νηστειῶν ἡ ἁγία τῦ θεῦ καθολικὴ μεγάλη ἐκκλησία. Inc. ὁ βασιλεὺς θεόφιλος συγχωρήσει θεῦ τὴν αὐτοκρατορικὴν διέπων ἀρχήν.

XXIII. Pag. 182. ἑβδομ. β' τῶν νηστειῶν. Tit. διήγησις ψυχωφελὴς περὶ της τῦ κυρίυ εἰκόνος τῶν χαλκοπρατείων· δι' ἣν αἰτίαν ἐκλήθη ἀντιφανητής· κ̀ περὶ θεοδώρυ ναυκλήρυ· κ̀ ἀβραμίυ τῦ ἑβραίυ. Inc. δεσποτικῶν θαυμάτων. Fabr. meminit.

XXIV. Pag. 194. ἑβδομάδι β' τῶν νηστειῶν. Gregorii II. Papæ Epistola. Tit. ἐπιστολὴ τῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, γρηγορίυ πάπα ῥώμης, πρὸς λέοντα βασιλέα τὸν ἴσαυρον. Inc. τὰ γράμματα τῆς ὑμετέρας θεοφρυρήτυ βασιλείας κ̀ ἀδελφότητος, ἐδεξάμεθα διὰ αὐγυσταλίυ τῦ σπαθαροκανδιδάτυ. Edita.

XXV. Pag. 200. *b.* Ejusdem alia Epist. ad eundem. Inc. τὰ γράμματα τῆς ὑμετέρας θεοφρυρήτυ βασιλείας κ̀ ἐν χριςῷ ἀδελφότητος ἐδεξάμεθα διὰ ῥυφίνυ. Legenda ἑβδομ. β. τῶν νηςειῶν.

XXVI. Pag. 203. ἑβδομ. β' τῶν νηστειῶν. Tit. + ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἀχράντυ κ̀ προσκυνητῆς εἰκόνος τῆς πανα-μώμυ δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκυ κ̀ ἀειπαρθένυ μαρίας τῆς ῥωμαίας. Inc. καὶ πάντα μὲν ὁ χρόνος ὅσα ὑπὸ χρόνον κατὰ γενεὰν κ̀ γενεὰν γενόμενα ῥέων ἀεὶ κ̀ φθειρόμενος δαπανᾶν οἶδε κ̀ φθείρειν.

XXVII. Pag. 219. Chrys. hom. de Pœnitentia. ἆρα ἐμέμνησθε ἡμῶν ἡνίκα τὸν μεταξύ. Edita.

XXVIII. Pag. 226. Ejusdem hom. τῦτό ἐστιν ἀδελφοὶ τὸ σημεῖον. Edita.

XXIX. Pag. 230. Ejud. hom. ἧκεν ἡμῖν ἐνιαύσιος. Ed.

XXX. Pag. 238. Theodori Studitæ λόγος in adorationem Crucis. Inc. ἀγαλλιάσεως κ̀ εὐφροσύνης.

XXXI. Pag. 241. Chrysost. hom. πάντοτε μὲν ὁ θεῖος ἀπόστολος. Edita.

XXXII. Pag. 253. Chrys. hom. εἴδετε τῇ προτέρᾳ κυριακῇ. Edita.

XXXIII. Pag. 259. Tit. τῦ μακαρίυ ἀναστασίυ μοναχῦ τῦ σινᾶ ὄρυς· λόγος etc. Inc. ἀεὶ μὲν ἡ τῦ ἁγίυ πνεύματος χάρις. Ed.

XXXIV. Pag. 267. Tit. βίος κ̀ πολ. τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν μαρίας τῆς αἰγυπτίας· συγγραφεὶς παρὰ τῦ ἐν ἁγ. πατ. ἡμ. σωφρονίυ etc. Inc. μυστήριον βασιλέως. Edita.

XXXV. Pag. 284. Tit. διήγησις ὠφελιμωτάτη ἐκ παλαιᾶς ἱστο-

ἱστορίας συλλεγῦσα ἢ ἀνάμνησιν δηλῦσα τῦ παραδόξως γεγονότος θαύματος, ἡνίκα δηλονότι πέρσαι ἢ βάρβαροι την βασιλίδα ταύτην πολέμῳ περιεκύκλωσαν· οἳ ἢ ἀπώλοντο θείας δίκης πειραθέντες· ἡ δὲ πόλις ἀσινὴς συντηρηθεῖσα πρεσβείαις τῆς Θεοτόκυ, ἐτησίως ἐκ τότε ᾄδει εὐχαριστήρια... ἀκαθιστον την ἡμέραν κατονομάζυσα. Inc. ἐν τοῖς χρόνοις ἡρακλείυ τῦ τῶν ῥωμαίων βασιλέως, χοσρόης ὁ τῶν περσῶν τὴν ἀρχὴν ἔχων.

XXXVI. Pag. 290. Chrysost. hom. πρὸς τὸ τέλος ἡμῖν τῆς νηστείας. Edita.

XXXVII. Pag. 303. Chrysost. hom. μέγιστόν ἐστι διδασκαλεῖον. Edita.

XXXVIII. Pag. 307. S. Basilii ἐγκώμιον εἰς τὺς ἁγίυς μ' μάρτυρας. Inc. μαρτύρων μνήμης. Edita.

XXXIX. Pag. 311. λόγος ϟβ' + μαρτίῳ κέ. Tit. + τῦ ἐν ἁγ. π. ἡμ. ἰωάννυ τῦ δαμασκηνῦ· ἐγκώμιον εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας... συνταχθὲν κατ' ἐκλογὴν τῶν κδ' στοιχείων. Inc. τῆς παρέσης τιμίας. Ed. Alii Germano, alii Leontio tribuunt.

XL. Pag. 319. Chrysost. hom. πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια. Ed. inter spuria.

XLI. Pag. 321. Andreæ Cretensis hom. ἐπέστη σήμερον. Ed.

XLII. Pag. 327. λόγ. ϟε + σαββάτῳ τῦ λαζάρυ. Andreæ Cret. hom. λαζάρος τὸν παρόντα. Edita.

XLIII. Pag. 337. Chrysost. hom. ἐκ θαυμάτων ἐπὶ θαύματα. Edita.

XLIV. Pag. 341. Andr. Cret. λόγος εἰς τὰ βάϊα. Inc. χθὲς ἡμᾶς μετὰ τῦ δεσπότυ. Edita.

XLV. Pag. 353. Cyrilli (juxta alios codices, Eulogii) Alexandrini hom. βασιλικὴν οἱ πιστοὶ. Edita.

XLVI. Pag. 361. Chrysost. hom. ἥκεν ἡμῖν ἐνιαύσιος σήμερον ὁ τῆς οἰκυμένης. Edita.

XLVII. Pag. 366. Ejusd. hom. τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων. Edita.

XLVIII. Pag. 370. Ejusd. hom. φέρε ἢ ἡμεῖς ἀψώμεθα. Ed.

XLIX. Pag. 377. In marg. λόγος ρβ' + τῇ ἁγ. ἢ μεγ. γ' + ἐκ τῦ κατὰ ματθαῖον + ὁμιλία οή. + τῦ χρυσοστόμυ. Inc. τότε ὡμοιωθήσεται φησὶν ἡ βασιλεία.

L. Pag. 384. λόγος ργ' + ὁμιλία οθ' + χρυσοστόμυ. Inc. ὅταν δὲ ἔλθη ὁ υἱὸς.

LI. Pag 390. Chrys. hom. ἡ γυνὴ αὕτη. Edita.

LII. Pag. 396. Chrysost. hom. 81. in Matth. πρώτην τῶν ἀζύμων, τὴν πρὸ τῶν ἀζύμων φησὶν.

LIII.

LIII. Pag. 403. Chr. hom. 82. in Matth. βαβαὶ πόση πήρωσις.
LIV. Pag. 410. Chrysost. hom. 83. in Matth. ἐπειδὴ ἀδιασπάστως.
LV. Pag. 416. Chrys. hom. 84. τίς ἦν ὁ εἷς ὗτος.
LVI. Pag. 421. Chrys. hom. 85. διὰ τί ταῦτα ἐποίυν.
LVII. Pag. 425. Chrys. hom. 86. ὁρᾷς ὅτι πρῶτον.
LVIII. Pag. 432. Chr. hom. 87. ὥσπερ ἔκ τινος συνθήματος.
LIX. Pag. 437. Chrysost. hom. 88. τῦτό ἐστι τὸ σημεῖον.
LX. Pag. 443. Chrysost. hom. 89. πανταχῦ ἡ πλάνη ἑαυτὴν περιπείρει.
LXI. Pag. 449. Chrysost. hom. 99. διὰ τῦτυς.
LXII. Pag. 454. S. Epiphanii λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τῦ κυρίυ... Incip. τί τῦτο σήμερον; σιγὴ πολλή. Ed.
LXIII. Pag. 464. S. Greg. Naz. oratio. Ἀναςάσεως ἡμέρα.
LXIV. Pag. 466. Ejusd. oratio. Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μυ.
LXV. Pag. 479. Ejusd. oratio. Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι.
LXVI. Pag. 484. Chrysost. λόγος τῇ κυριακῇ τῦ θωμᾶ. Inc. ἐπὶ τῇ λαμπροφόρῳ κυριακῇ κὶ σεβασμίᾳ *
LXVII. Pag. 488. Chrysost. λόγος τῇ κυρ. τῶν μυροφόρων. Inc. καὶ ἡ παρῦσα κυριακὴ *
LXVIII. Pag. 492. Chrysost. λόγος τῇ κυρ. τῦ παραλύτυ. Inc. πολλῶν κὶ μεγάλων.
LXIX. Pag. 498. In marg. μεταφραστῦ. Tit. μαρτύριον τῦ ἁγίυ... γεωργίυ. Inc. διοκλητιανὸς ὁ ῥωμαίων αὐτοκράτωρ. Ed.
LXX. Pag. 506. Tit. τῦ σοφωτάτυ κὶ λογιωτάτυ κὶ μακαρίυ ἐκείνυ κυρῦ ἰγνατίυ μητροπολίτυ σηλυβρίας· ποίημα. ✝ βίος κὶ πολιτεία τῶν ἁγίων θεοστέπτων μεγάλων βασιλέων κὶ ἰσαποστόλων κωνσταντίνυ κὶ ἑλένης. Inc. μέγιστον μὲν τῶν ὄντων ἐστὶν ὁ θεὸς· κάλλιστον δὲ ἀρετή. Finis: κὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος ἁγίων. Ined.
LXXI. Pag. 528. Chrys. hom. τῇ κυρ. τῆς σαμαρείτιδος. Inc. κὶ σήμερον ἡμῖν ἡ τῶν εὐαγγελικῶν φρεάτων *
LXXII. Pag. 534. Chrysost. λόγος τῇ κυρ. τῦ τυφλῦ. Inc. τῦ κυρίυ κὶ θεῦ κὶ σωτῆρος *
LXXIII. Pag. 539. Chrysost. λόγος τῇ κυρ. τῶν ἁγίων πατέρων. Inc. μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἐνδόξυ ἀναλήψεως *
LXXIV. Pag. 543. Chrysost. λόγος εἰς τὴν ἁγίαν πεντηκοστήν. Inc. τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς *
LXXV. Pag. 548. Greg. Naz. oratio. περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα φιλοσοφήσωμεν. Edita.
LXXVI. Pag. 556. Chrysost. λόγος τῇ κυρ. τῶν ἁγίων πάντων. Inc. εἶπεν ὁ κύριος· πᾶς ὅστις *

LXXVII. Pag. 559. Chrys. hom. ἐξ ȣ̃ τὴν ἱερὰν πανήγυριν. Edita.

LXXVIII. Pag. 564. Ejusdem hom. αἱ τῶν μαρτύρων ἑορταὶ. Edita.

LXXIX. Pag. 567. Ejusd. hom. εὔκαιρος ἡμέρα· αἰσία ἑορτή· πάνδημος χαρά. Edita.

LXXX. Pag. 572. Ejusd. hom. οὐρανȣ̃ κ̀ γῆς ἅμιλλαν. Ed.

LXXXI. Pag. 575. Ejusdem hom. ὅτε τὸν παναρμόνιον τȣ̃τον κόσμον. Edita.

LXXXII. Pag. 585. Ejusdem hom. καὶ ὅτε σταυρȣ̃ μνείαν. Edita.

LXXXIII. Pag. 593. Ejusdem hom. ἆρα μὴ εἰς κενὸν τρέχομεν. Edita.

LXXXIV. Pag. 600. In marg. μεταφραστȣ̃. Tit. μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ ἐνδόξȣ μεγαλομάρτυρος προκοπίȣ κ̀ τῶν σὺν αὐτῷ. Inc. κατὰ τȣ̀ς καιρȣ̀ς ἐκείνȣς ἐβασίλευσε διοκλητιανὸς ὁ τύραννος.

LXXXV. Pag. 617. Chrysost. λόγος εἰς πέτρον κ̀ ἠλίαν. Incip. ὀλίγοι ἡμῖν σήμερον παραγενόμενοι. Edita.

LXXXVI. Pag. 625. In marg. μεταφραστȣ̃. Tit. μαρτύριον τȣ̃ ἁγίȣ κ̀ ἐνδόξȣ μεγαλομάρτυρος παντελεήμονος. Inc. βασιλεύοντος τȣ̃ ἀσεβεστάτȣ κ̀ παρανόμȣ μαξιμιανȣ̃, πολλῶν τε κ̀ πλειόνων ζῆν ὑπερορώντων.

LXXXVII. Pag. 636. Flavii Josephi λόγος εἰς τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων μακκαβαίων. Incip. φιλοσοφώτατον λόγον. Ed.

LXXXVIII. Pag. 652. Greg. Naz. oratio. Τί δαὶ οἱ μακκαβαῖοι. Edita.

LXXXIX. Pag. 659. Jo. Damasceni sermo in Transfigurationem Domini. Δεῦτε πανηγυρίσωμεν σήμερον. Editus.

XC. Pag. 670. Chrysost. hom. in eamdem. ἤκȣες γȣ̃ν ἀρτίως τȣ̃ δεσπότȣ λέγοντος. Edita.

XCI. Pag. 672. Andreæ Cret. in eand. ὅσοι τῇ κενώσει τȣ̃ λόγȣ. Edita.

XCII. Pag. 682. μηνὶ αὐγȣ́στῳ, ιέ + λόγος ρμή. Tit. λόγος διαλαμβάνων, τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως κ̀ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν, θεοτόκȣ· τῆς θεοπρεπȣ̃ς τε γεννήσεως χριστȣ̃ τȣ̃ θεȣ̃ ἡμῶν· κ̀ τȣ̃ σωτηρίȣ πάθȣς κ̀ τῆς ἐνδόξȣ ἀναστάσεως· κ̀ ὅσα μέχρι τῆς ζωηφόρȣ αὐτῆς συνέδραμε τελευτῆς· προσέτι δὲ, κ̀ τῆς φανερώσεως τῆς τιμίας αὐτῆς ἐσθῆτος· κ̀ ὅπως ȣ̃τος ὁ μέγας πλȣ̃τος χριστιανοῖς τεθησαύρισται. συγγραφεὶς παρὰ συμεὼν μαγίστρȣ κ̀ λογοθέτȣ, τȣ̃ μεταφραστȣ̃. Inc. ἐχρῆν ἀληθῶς τὴν παρθένον ὥσπερ αὐτὴ, θεȣ̃ πρὸς ἀνθρώπȣς ἐπιφοιτᾶν μέλλοντος,

ἄξιον

ἄξιόν τι ϗ θεοπρεπὲς εὑρέθη κατοικητήριον, ὅτω νῦν ἐκείνην, εἰς ἐγκωμίων ὑπόθεσιν ἡμῖν προκειμένην, ἀξίας εὐπορῆσαι γλώττης. Nondum editum est hoc opusculum Metaphrastæ. Fabricius ex Allatio illud memorat vol. 6. pag. 565.

XCIII. Pag. 707. Andreæ Cretensis hom. ὅσοι τὸ σεπτὸν τȣτο τῆς θεοτόκȣ. Edita.

XCIV. Pag. 714. Jo. Damasceni hom. in Dormitionem Deiparæ. ἔστι μὲν ἀνθρώπων ȣδεὶς. Edita.

XCV. Pag. 726. Ejusdem alia hom. in idem arg. μνήμη δικαίων. Edita.

XCVI. Pag. 731. S. Basilii Epist. ad Greg. Naz. ἐπέγνων σȣ τὴν ἐπιστολὴν ὥσπερ οἱ τȣς τῶν φίλων παῖδας.

XCVII. Pag. 734. Chrysost. hom. in SS. Petrum et Paulum. Οὐρανȣ ϗ γῆς ἅμιλλαν. Edita.

XCVIII. Pag. 736. Ejusdem hom. πολλὰ περὶ τῆς τȣ Θεȣ φιλανθρωπίας. Edita.

XCIX. Pag. 740. λόγος ρνέ ✝ αὐγέστῳ, κβ'. Tit. ✝ τȣ σοφωτάτȣ ϗ λογιωτάτȣ μητροπολίτȣ σηλυβρίας κῦρ φιλοθέȣ τȣ μακαριωτάτȣ ἐκείνȣ· ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα τȣ χριςȣ ἀγαθόνικον. — Inc. τῶν πάλαι σοφῶν ϗ ῥητόρων τῆς ἐκκλησίας ϗ ἄκρων ἐν λόγοις μηδεὶς πω.

C. Pag. 751. Andreæ Cretensis hom. in Decollationem Præcursoris. Πηδᾷ ϗ γῆρας. Edita.

CI. Pag. 768. Chrys. in eamd. Πάλιν ἡρωδιάς. Edita. Deest finis hujus homiliæ: et alia homilia, quæ erat postrema, Germani Archiepiscopi Constantinopolitani, cujus titulus, ut constat ex indice: τȣ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γερμανȣ ἀρχιεπισκόπȣ κωνσταντινȣπόλεως λόγος εἰς τὴν κατάθεσιν τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκȣ. οὗ ἡ ἀρχή· τίς ὁ φαιδρὸς σύλλογος ȣτος. Hæc quoque edita est.

Absoluta iam græcorum codicum recensione antequam ad alios alterius linguæ deveniam, placet aliqua heic addere ex Philothei Archiepiscopi Selymbriensis Oratione in S. Agathonicum, num. XCIX. modo indicata, ex postremi hujus codicis pag. 740, ne tetraptychi hujus folii reliquæ plagulæ vacuæ remaneant.

Τῶν πάλαι σοφῶν ϗ ῥητόρων τῆς ἐκκλησίας ϗ ἄκρων ἐν λόγοις μηδενός πω ἑαυτὸν οὐδ' ὁπωστιοῦν ἐκδεδωκότος διεξοδικώτερον ἐς λόγȣς ϗ ἀγωνίσματα τȣ στεφανίτȣ μάρτυρος ἀγαθονίκȣ, φιλοτίμως ὁμȣ ϗ μεγαλοπρεπῶς, ἀλλὰ σιγῇ παραδραμόντων τὰ μνήμης ϗ θαύματος ἄξια μέχρι τῆς δεῦρο, ἥκω τȣ λέγειν αὐτός· εἰ καὶ τὴν

ἐμὴν περὶ λόγȣς ἰσχὺν οἶδα σαφῶς ἐγγὺς ἰȣ̃σαν· ȣ̓δὲ μετρίας τῆς ἀξίας, ἀλλὰ πολλῷ τῷ μέτρῳ πόῤῥω πȣ. μηδεὶς δ᾽ ὑμῶν προπέτειαν ὦ παρόντες καταγνῷ τȣ̃ παρόντος ἐγχειρήματος, εἰ ϗ ἐργώδης ὁ λόγος ϗ χαλεπὸς διενεγκεῖν. Ἐπεὶ ȣ̓̃ν ȣ̓χ ἕνεκα φιλοτιμίας· ȣ̓δέ γε πρὸς ἡδονήν· ἀλλὰ δι᾽ ἀνάγκην ϗ παράκλησιν τῶν οἰκητόρων τῆς πόλεως ταυτησὶ τȣ̃ σήλϋος λέξων ἐλήλυθα· θαῤῥόντως τῇ ἐπικȣρίᾳ τȣ̃δε τȣ̃ μάρτυρος, ἀκȣ́σατε ἤδη. εἰ μὲν ȣ̓̃ν περὶ ἄλλȣ τȣ ὁ λόγος ἦν, ὑπὸ κατηγορίαν ϗ μέμψιν, ἴσως ἐτέλȣν· ἐπεὶ δὲ ὑπὲρ γενναίων κατορθωμάτων, μᾶλλον δέον συνησθῆναί τε ϗ συνεύξασθαί μοι ϗ ὑμεῖς. Et paulo post: ἤδη δέ μοι πρὸς αὐτὴν ἰόντι τὴν εὐφημίαν, πατρίδος οἶμαι δεῖν πρὸ τῶν ἄλλων μεμνῆσθαι· ὡς ἂν μὴ μόνος ἐγὼ τῶν ἄλλων ξένην ϗ ἀλλοτρίαν ὁδὸν βαδίȣμαι· μηδὲ καινόν τινα τρόπον εἰσφέρειν δόξω. Ἐπεὶ δὲ δύο πόλεις αὐτὸν ᾠκειώσαντο· ἡ μὲν γεννήσασα ϗ ἀναθρεψαμένη· ἡ δὲ τὰ μαρτυρικὰ παλαίσματα ϗ τȣ̀ς πεντάθλȣς στεφάνȣς στεφανώσασα· ἐν ᾗ καὶ ἡ θεία κάρα ἀπόκειται περιεȣ̃σα ϗ πολλὰ τὰ ἰάματα ἐπιτελȣ̃σα· πρός τε βασιλεῖς φημι· ϗ ἄρχοντας ϗ πάντας ἁπλῶς τȣ̀ς πίστει προσερχομένȣς, ἥ τε νικομήδȣς ϗ ἡ τȣ̃ σήλϋος· πόλεις ȣ̓̃ν αὗται θαυμασταὶ, ϗ πολυανθρωπότατοι κατὰ τὸν τῆς ῥητορικῆς νόμον πρῶτον διεξέλθωμεν ὅσα εἰκὸς κοινῇ τε ϗ ἰδίᾳ περὶ σφῶν αὐτῶν· κἂν ἀπ᾽ ἀλλήλων διΐστανται, τόποις ϗ διαστήμασι πολλῷ τῷ μέτρῳ. τὸ μὲν ȣ̓̃ν καλάς τε ϗ μεγάλας εἶναι τὰς πόλεις πάντες ἂν οἶμαι συμφῆσεν· τίς γὰρ ȣ̓κ οἶδε τὴν νικομήδȣς, ὅπως φύσεως εὖ ἔχει ϗ θέσεως ϗ τειχέων ὑψηλῶν τε ϗ στεῤῥῶν, ὡς δοκεῖν κατὰ τὸν μῦθον τῶν ποιητῶν τὸν περὶ τȣ̃ θηβαίων τείχȣς πρὸς λύραν ϗ κιθάραν ἐνηρμόσθαι τὸ ἐξαρχῆς· ϗ κεκοσμῆσθαι δὲ ναοῖς ϗ ἀγάλμασι· πρὸς δὲ ϗ στοαῖς ϗ θεάτροις, ϗ πᾶσιν οἷα ἄν τις εἰπεῖν ἔχοι τοιȣ́τοις· ȣ̓δεὶς ἔξω στηλῶν ἡρακλέȣς, ὅστις ἐστὶν οἶμαι ἀνήκοος· ȣ̃̔τω γὰρ εὐτυχεῖ περὶ τὰς ὥρας, ϗ τȣ̀ς ἀέρας εὖ ἔχει, ὡς ȣ̓δεμία τῶν ἄλλων κρείττων· τοσȣ́τοις δὲ ϗ τηλικȣ́τοις ἀγαθοῖς κομῶσα· ϗ τῶν μὲν ἀγαθῶν μετέχȣσα πάντων ὡς ἔπος εἰπεῖν· ἃ δὲ ταῖς ἄλλαις πρόσεστι δυσχερῆ πεφευγυῖα ἤδη ὥσπερ ȣ̓κ αὐτῆς εἶναι νομίζȣσα· τὸ ϗ ȣ̓δ᾽ ὁτιȣ̃ν τῶν καλλίστων ἐστερῆσθαι, ȣ̓κ ἐν τȣ́τοις τὴν εὐδαιμονίαν ὁρίζεται· ἀλλ᾽ ἔστιν οἷς πεφιλοτίμηται μᾶλλον, τοῖς ἀγαθονίκȣ ϗ τῶν ἄλλων μαρτύρων παλαίσμασί τε ϗ κατορθώμασι, ϗ τοῖς θείοις παιδεύμασι. ταῦτα μὲν ȣ̓̃ν τὰ αὐτῆς καλλωπίσματα ϗ αὐχήματα· πρὸς τȣ́τοις, ἐπλȣ́τει ϗ ἄνδρας πρὸ τῶν ἄλλων πόλεων πλείστȣς ἀνδρικωτάτȣς ἅμα ϗ μαχιμωτάτȣς, κἂν ἐς ὕστερον ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας ἑαλωκυῖα ὤφθη παρὰ τῶν βαρβάρων αὐτῶν. τίς δὲ ȣ̓κ οἶδεν αὖθις ἂν, τὴν δευτέραν αὐτȣ̃ ὡς ἂν εἴποι τις πατρίδα τὴν τȣ̃ σήλυος, ὅπως ϗ αὐτὴ εὖ ἔχει φύσεώς τε ϗ θέσεως ϗ τειχέων ϗ πύργων·

γων· πρὸς δὲ, ἐπινείων κ̀ προαστείων, ὡς μόνη γε πασῶν, τὰς μὲν μεγέθει σεμνυνομένας κ̀ κάλλει ἁμιλλωμένη· τὰς δ' ἄλλας ἐξισȣμένη κ̀ ὑπερφέρȣσα, ἔν τισι πράγμασι, κατά γε τὴν τῶν πολλῶν δόξαν· ἥτις πρὸς τὸ πέλαγος κ̀ τὸν ἥλιον ἀνίσχȣσα. τὸ γὰρ σχῆμα τοιȣ̃τον, ἐκ γῆς κ̀ θαλάττης θεωρȣ̃ντες αὐτὴν ὡς ἄσυλον κ̀ ἀσφαλῆ ἐπαινȣ̃σι τὲ κ̀ θαυμάζȣσι· κ̀ φυλακτήριον κ̀ σκέπην ὡς ἀνεὶ ἰσχύȣσι τὰ ἐγγύς πȣ πέλματά τε κ̀ φρȣ́ρια· πρὸς τȣ́τοις πᾶσι, κ̀ ὁπλοφόρȣς κ̀ μαχίμȣς ἄνδρας, καλȣ̀ς κἀγαθȣ̀ς· τοιȣ́τȣς κ̀ τηλικȣ́τȣς, ὡς ἐπὶ ἀσπίδας κ̀ δόρυ ἐν πολέμοις κ̀ μάχαις τεθνᾶναι, ἐὰν βαρβάρων μὴ περιγένωνται ἴσως, ὑπὸ πλήθȣς στρατιᾶς· μόνη γὰρ περὶ τυχῶν ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἢ κομιδῇ ἐν ὀλίγαις ἄνδρας δύναται τρέφειν ἀγαθȣ̀ς, ὅπλα μεταχειρίζειν κ̀ μόνα, διὰ τȣ̀ς συνεχεῖς πολέμȣς, ὥσθ' ὅ φησὶν αἰσχύλος, ἑρμῆς ταῦτα εὐλόγως συνήγαγεν· ȣ̓́τε τȣ́τȣς ὅπλων ἀποστερεῖν οἷόντε δεῖν· ȣ̓́τε τὸν ἄρην ἔξω τιθέναι, τὸν πόλεμον δηλαδή. ὅθεν εἰ ἔτυχον περιόντες ὅμηρος κ̀ ἡσίοδος, μόνας τὰς δύο ταύτας, δικαίως εἶπον ἀνδρῶν ἔχειν φορὰν· ἀγαθῶν μὲν κοσμῆσαι ἵππȣς κ̀ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· ἀγαθῶν δὲ τῆς τέχνης εὑρέσθαι τέρματα τάσδε σαφῆ· ὡς ἔστι γε τῶν ἀτοπωτάτων, εἰ κοσμεῖν ἐθέλοντες ταύτας τὰ πλείω κ̀ κρείττω κ̀ μείζω παρίημεν· ἅπερ εἰσὶ ταῦτα· ὥσπερ ἂν εἴ τις μέγεθος στρατιᾶς ἀγγεῖλαι βȣλόμενος, οἷον τῆς ἀχαιῶν ἐπὶ τροίᾳ· ἢ τῆς ξέρξȣ ἐπ' ἀθηναίοις, εἶτα λέγει μυρίȣς ἢ δυσμυρίȣς ὁπλίτας ἰδεῖν· ἵππων δὲ τόσην κ̀ τόσην, ȣ̓δὲ πολλοστὸν μέρος τȣ̃ παντὸς λέγων ἐν οἷς θαυμάζει καίτοι κ̀ τὴν τῶν ἀθηναίων πόλιν εὐδαίμονα τοῖς ποιηταῖς ἔδοξε προσειπεῖν, ὅτι ταῖς τῶν ἐνοικȣ́ντων ἀνδραγαθίαις ἐκοσμεῖτο, ᾗ πȣγε λαμπρῶς ταύτας τὰς προσηγορίας προσήκει· μόναι γὰρ τοῖς πολλοῖς δοκȣ̃σι τῶν πάντων καινόν τινα τρόπον ταύταις ταῖς ὄχθαις ὁρίζεσθαι· ȣ̓ ξύλα κ̀ λίθȣς κ̀ τέχνην τεκτόνων κ̀ τὸν τῶν ἀψύχων κόσμων· ἀλλ' ἄνδρας εἰδότας μὲν σώζειν αὐτȣ̀ς ἐν πολέμοις κ̀ μάχαις· εἰδότας δὲ παράδειγμα καθεστάναι τοῖς ἄλλοις τῶν βελτίστων, ἐν τοῖς τοιȣ́τοις καιροῖς κ̀ πράγμασι. πρὸς δὲ τȣ́τοις κ̀ πρὸ πάντων, τηρȣ̃σαι φαίνονται αὗται αἱ πόλεις κ̀ θείων ἀνδρῶν κανόνας κ̀ δόγματα· ἔτι δὲ βασιλέων εὐσεβῶν νόμȣς, κ̀ σοφῶν ἀνδρῶν λυκȣ́ργȣ κ̀ σόλωνος, κ̀ παντὸς ἄλλȣ νομοθέτȣ παρ' οἷς γεγόνησαν διάφορα, τά, τε ῥωμαϊκὰ κ̀ ἐπαρχικὰ· κ̀ τὰ κάλλιστα τῶν προχείρων. ξυνάρα ταῖς βασιλικαῖς νεαραῖς πολιτείαν μὲν ἀξιόχρεων τῷ νόμῳ σχȣ̃σαι, ἀξιόχρεων σχεδὸν δὲ κ̀ δικαστηρίων αὐτῶν σπȣδάζȣσαι ἔχειν ὅσοι τὰ εἰς αὐτὰς ἦγον, τὸ δίκαιον πανταχῆ κἂν ὑπὸ τῆς εὐροίας παίζονται, κ̀ ἔξω τȣ̃ καιρȣ̃ πίπτωσι κ̀ μὴ βȣλόμεναι. Πατὴρ μὲν τῷ γενναίῳ κ̀ θαυμαστῷ ἀγαθονίκῳ, ἀσκληπιάδης, ἔπαρχος τὴν ἀξίαν, υἱὸς ἱππασίȣ τȣ̃ τηνικαῦτα δυναμένȣ ἐν βασιλεῦσι· μήτηρ δὲ ἀγάθη, εὐ-

θη, εὐγενής· ὁ μὲν γὰρ, ἕλλην ἦν τὴν θρησκείαν· ἡ δὲ, εὐσεβὴς ϗ φιλόχριστος. ἐκ τȣ́των ȣ̓͂ν προελθὼν τȣ͂ θείȣ βαπτίσματος καταξιȣ͂ται· ἐπεὶ δὲ πέμπτος χρόνος ἀνύετο τȣ́τῳ, γραμματιστῇ δίδοται, τὰ ἱερὰ γράμματα ἐκδιδάσκεσθαι· ὅθεν ϗ ἑλληνικῆς παιδείας γευσάμενος ϗ ἀπολελαυκὼς ὥστε γράφειν ϗ ἀναγινώσκειν εὐφυῶς ϗ ἀπταίστως, τὰ πολεμικὰ ἐκπαιδεύεται ἀρίστ. . . . ἐπεὶ δ᾽ ȣ̓χ εἷς πολλῶν εἶναι ἐδόκει· ȣ̓δὲ τῆς ἐσχάτης μοίρας, ἀλλὰ τῆς βελτίστης ϗ πρώτης ἔν τε βȣλαῖς ϗ πολιτείαις· ἔν τε πράξεσι ϗ νοήμασι ϗ στρατηγικοῖς ἐμπειρίαις, ϗ πολὺς ἦν ἐν συλλόγοις· ἐν ἀγοραῖς· ἐν θεάτροις· ὡς ϗ τοῖς βασιλεῦσι γνώριμος ὢν ἐκ γένȣς, τοῖς πρώτοις συναριθμεῖται συγκλητικοῖς· ἄρχȣσι ϗ στρατηγοῖς τοῖς μεγάλα δυναμένοις· ὃς ὀξὺς ὢν κατὰ τὸν θεμιστοκλέα ϗ ἀλκιβιάδην, στρατηγὸς ἀναδείκνυται ϗ αὐτὸς ϗ νικᾷ πολέμȣς πλείστȣς βαρβαρικȣ̀ς κατακράτος· ὃν ἰδὼν ὅμηρος εἶπεν ἂν σοφὸν βȣλάς τε ἐξάρχειν ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσειν· ϗ ὅσα ἄλλα τȣ̀ς ἥρωάς τε ϗ ῥήτορας· ϗ ἀνδρειοτάτȣς τῶν ἑλλήνων ἔφασκεν ἐπαινῶν, κατὰ τὴν ἰλιάδα ϗ ὀδύσσειαν ϗ δέλτον, ἐν ἐμμελίᾳ ποιητικῇ. ἔχων δὲ μεγαφρονεῖν ἐπὶ τȣ́τοις κατορθώμασι ϗ πλεονεκτήμασι ϗ τὸ καλȣ͂ παντὸς ἰδέαν ἔχειν ἐν ψυχῇ, ȣ̓δαμῶς τȣ͂το ἐποίει· ἀλλὰ ταπεινὸς ἦν ϗ μέτριος, ὅς γε ȣ̓κ εἰκόσιν ȣ̓δὲ στήλαις μεγίσταις ἠξίȣ θαυμάζεσθαι, καθάπερ πολλοὶ τῶν ἡγεμόνων ϗ στρατηγῶν, ἀλλ᾽ ἔργοις καλλίστοις ἐκείνῳ τε ϗ τῇ ἐκείνȣ φύσει μάλα προσήκȣσιν. Et post pauca. Α᾽γαθόνικος ȣ̓͂ν ὁ τροπαιοφόρος, ȣ̓ θυμȣ͂ ῥώμῃ· ȣ̓δ᾽ ὀργῆς ἀμετρίᾳ τὰ ᾽πίσημα τῆς ἀρχῆς ἐποιήσατο· ἀλλὰ φιλανθρωπίαν ϗ μεγαλοψυχίαν τὰ κράτιστα εἰσηνέγκατο· ὥσθ᾽ ὅροι εἶναι σωφροσύνης πᾶσιν ἀνθρώποις τὸν ἐκείνȣ βίον ϗ τρόπον· ϗ μηδένα ἐξευρεῖν ἔχειν βέλτιον τῶν ὑπ᾽ ἐκείνω μηδέν· ȣ̔́τω γὰρ ψυχὴν ἐῤῥύθμησε ϗ τῶν τῇδε καταφρονεῖν ἀνέπεισε· ϗ πρὸς τὰ βέλτιστα μετεσκεύασε· ϗ οἰκίαν θεȣ͂ κατέστησεν ἑαυτὸν, ϗ δοχεῖον τȣ͂ πνεύματος· εἰ δεῖ κεφάλαιον προσειπεῖν, ὡς μόνην ταύτην ȣ̓͂σαν εὐδαίμονα βιοτήν· ὃς μόνος ὅρος ἐστὶ τῆς κατ᾽ ἀρετὴν εὐκληρίας ϗ τῆς κατὰ θεὸν πολιτείας ϗ τάξεως· τριῶν γὰρ ὄντων φησὶ πλάτων τῶν μερῶν τῆς ψυχῆς· λογιστικὸν· θυμικὸν· ϗ ἐπιθυμητικόν· ϗ τῶν μὲν, τῷ λογιστικῷ χρωμένων ὡς εἰκός· τȣ͂ θυμȣ͂ δὲ ἡττωμένων πολλάκις· ἄλλων δὲ ἐπιθυμȣ́ντων ἃ μὴ προσῆκε· πάντων δ᾽ ὡς ἔπος εἰπεῖν ȣ̓δαμȣ͂ τοῖς ὅλοις τῶν βελτίστων· ἀγαθόνικος δεινὸν ὥσπερ ἡγȣ́μενος, εἰ μὴ κἂν τȣ́τοις προέχοι τῶν ἄλλων· μηδὲ τὴν μείζω φέροιτο ψῆφον· φρονήσεως μὲν τοσȣ͂τον μετεῖχεν ὥσπερ ἂν εἰ διὰ βίȣ παντὸς μόνην ταύτην ἔχει μελέτην τε ϗ σπȣδὴν, τὸν νȣ͂ν καθαίρειν τὲ ϗ λεπτύνειν ϗ μηδ᾽ ὅπως τι ȣ̓͂ν ἐλλελεῖφθαι· τȣ͂ λογιστικȣ͂ τȣ͂το γε εἰδὼς ἀρετὴν ϗ δύναμιν τῆς τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμονίας ποιητικήν· ἀφροσύνην δὲ τὴν

κάκι-

κάκιστα ἀπολλυμένην, καθάπαξ ἀπεβάλετο ἐκ νεότητος· γλώττης δὲ τοσοῦτον ἐκράτησεν ὅσον ἀνάχαρσις ἐκέλευσεν ὁ σοφός· καὶ κατὰ τὸν σάμιον πυθαγόραν ἔλεγεν ὅτι πάσῃ μηχανῇ περικοπτέον· ἀπὸ μὲν σώματος νόσον· ἀπὸ δὲ ψυχῆς ἀμαθίαν· καὶ πρὸς τὸ μηδὲν, δέον μὴ καταναλίσκειν λόγους· καὶ ὡς ἐν κεφαλαίῳ φάναι, ἐκ πάντων τῶν αἰσθήσεων ἀμετρίαν καὶ μὴ ἔξω τοῦ καιροῦ πίπτειν. θυμοῦ δὲ τοσοῦτον ἐκράτησεν ὡς καὶ τὴν χεῖρα ἀπαιωρηθεῖσαν πολλάκις κατασχεῖν καὶ μηδαμῶς τύψαι τὸν ἑαυτοῦ δοῦλον· μηδ' αὖ διὰ γλώττης λοιδορίαν κατεγνωσμένην προσενεγκεῖν· φιλανθρωπίαν δὲ οὕτως ἐφίλησε καὶ κατόρθωσε· καὶ οὕτω ταύτης ἐξείχετο, ὡς μανικός τις ἦν ἐραστής· καὶ κατὰ τὸν θεῖον χρησμὸν, τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν ἄγειν καὶ τιμᾶν, ἴσον τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ. καρτερίᾳ δὲ μεγίστῃ καὶ ἀνδρείᾳ προσεῖχε καὶ μεγαλοψυχίᾳ, ὡς καὶ ἔξωθεν ἐπιφερομένους κινδύνους μηδέν τι νομίζειν καὶ ἀποδειλιᾶν· οὐ χρημάτων ἀφαίρεσιν· οὐ πλῆθος οἰκιῶν· οὐκ ἀνδράποδα· οὐκ αὐτὸ τὸ περιεῖναι καὶ ζῆν· οὐκ ἄλλο τοιοῦτον οὐδέν· εἰ μὴ μόνον τὸ ἐκπεσεῖν τῆς τοῦ θεοῦ φιλίας καὶ οἰκειότητος· παρθενίαν δὲ καὶ σωφροσύνην τὴν πλησίον καὶ μετὰ ἀγγέλων τοὺς ἀνθρώπους τιθεῖσαν, τίς οὕτως ὡς οὗτος ἠγάπησεν. Et pag. 749. θεὸς τοὺς δοξάζοντας αὐτὸν δοξάζει καὶ τὸν αὐτοῦ μάρτυρα ἀγαθονικον, σὺν πολλῷ τῷ περιόντι καὶ τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν ἀποχαρίζεται ἐκ τότε καὶ μέχρι τοῦ νῦν, κατὰ τὴν πόλιν τοῦ σήλυος, καθ' ἣν δῆτα καὶ ἡ τούτου μαρτυρία γεγένηται περιφανῶς καὶ ἐνδόξως· καθάπερ ἐδόξασε καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσιν ἑτέρους μάρτυρας ὡς ἴσμεν· τόν τε περιφανῆ δηλαδὴ καὶ τροπαιοφόρον γεώργιον, ἐν καππαδοκίᾳ τῆς καισαρείας· τόν τε στεφανίτην καὶ μυροβλύτην δημήτριον ἐν θετταλίᾳ· ἐν τύρῳ τὸν περίβλεπτον καὶ θεῖον θεόδωρον· καὶ ἐν ἄλλαις ἄλλους, καὶ ἑτέρους ἐν ἑτέραις· καὶ μάλα εἰκότως· εἰ γὰρ τοῖς ἕλλησι πάλαι· τοῖς τε θηβαίοις λέγω πίνδαρον παρασχέσθαι· καὶ βοιωτοῖς ἡσίοδον· καὶ σμυρναίοις ὅμηρον καὶ ἄλλοις ἄλλον εἰς φιλοτιμίαν φέρει, πόσῳ μᾶλλον εἰκὸς μέγα φρονεῖν ἐπὶ τῷ μάρτυρι ἀγαθονίκῳ τῷ γενναίῳ τῆς ἀληθείας ἀγωνιστῇ· ὁπόσοι γὰρ τηνικαῦτα ἐν τῇ περιφανεῖ πόλει σηλυβρίᾳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν χωρίοις πονήρως καὶ ἀσθενῶς κατέκειντο, ἐλθόντες τῇ τοῦ θείου μάρτυρος τούτου σορῷ ἀπηλλάττοντο καὶ οὐδὲ ἴχνος ἀσθενείας ὅλως κατείχοντο. ὅθεν καὶ τῷ μεγαλομάρτυρι ἀγαθονίκῳ τὰς εὐχαριστίας καὶ ὑμνῳδίας προσέφερον. οὐκ ἧττον δ' ἐξ ἐκείνου καὶ ὁσημέραι τοιαῦτα ποιεῖ θαυμάσια ἡ θεία κάρ' αὐτοῦ, ἐσαεὶ ἰάσεις ἐπιτελοῦσα καὶ θεραπεύουσα πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν· τὸ γὰρ ἕτερον σῶμα, ἄλλος ἄλλο μέρος, καὶ ἕτερος ἕτερον τῶν εὐσεβῶν τῶν τε πόῤῥω καὶ τῶν ἐγγὺς ἐξ ἀγάπης διαμερισάμενος παρ' ἑαυτοῖς κατείχοντο φυλακτήριον· ἔνιοι δέ φασιν ὡς λατίνοι αὐτὸ ἐφευρηκότες μᾶλλον ένταυ-

ἐνταυθοῖ, ἡνίκα τὴν βασιλεύουσαν πόλιν κατέσχον, καὶ ταύτην τοῦ σήλυος πρόσγε ταῖς ἄλλαις, ἀφείλοντο τὸ τοῦ μάρτυρος σῶμα, καὶ πρὸς τὴν πρεσβυτέραν ῥώμην ἐπήγαγον, καθάπερ καὶ ἄλλα πλεῖστα τῶν ἁγίων λειψάνων. τὴν γὰρ βασιλίδα τῶν πόλεων κατασχόντες οἱ ἰταλοὶ χρόνους ἑπτὰ πρὸς τοῖς πεντήκοντα τούτοις δουλεύουσαν ἀνοχῇ καὶ παραχωρήσει Θεοῦ, οἱ καὶ ἀφῃρημένοι πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ κάλλιστα ἔργα θαύματος καὶ ἐκπλήξεως γέμοντα καὶ ἡδονῆς ἀῤῥήτου, φειδίου φημὶ καὶ πραξιτέλους· ἔτι δὲ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ διαυγεῖς μαργάρους καὶ λίθους τιμίους καὶ πολυτελεῖς καὶ πέπλα θεῖα καὶ ἱερὰ ἔκ τε τῶν θείων ναῶν· ἔκ τε τῶν βασιλείων οἴκων· ἔκ τε τῶν συγκλητικῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν οἰκητόρων ταυτησὶ τῆς πόλεως, αὖθις θεοῦ βουλομένου ὁ στρατηγικώτατος βασιλεὺς μιχαὴλ παλαιολόγος πρῶτος ὁ ἄγγελος, τούτους ἐξέωσεν· ὃς ἐν τοῖς πρώτοις ἀριστεύσας καὶ τὰ πρεσβεῖα πάντων τῶν πώ ποτε βασιλέων ἀνειληφὼς, ἐν τοῖς τελευταίοις οἴμοι φθόνῳ τούτοις καλοῖς βασκαίνοντος, τὰ ἐκείνων φρονῶν εὑρέθη· καὶ ταύτῃ γε μάλιστα τὸ πλεῖστον τῆς δόξης, ἢ τόγε ἀληθέστερον εἰπεῖν, σύμπαν ἀφείλετό τε καὶ περιῄρητο· καὶ ἐν τῇ τοῦ σήλυος ταύτῃ πόλει κατὰ τὴν τοῦ σωτῆρος καὶ πανελεήμονος χριστοῦ μονὴν τὸ αὐτοῦ σῶμα κατακείμενον, καθορᾶται ὀγκούμενον, διὰ τὴν προβᾶσαν τῶν δογμάτων διαφορὰν· προσέτι γε μὴν, καὶ διὰ τὸν προσφωνηθέντα κατ' αὐτοῦ ἀφορισμὸν παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θειοτάτου πατριάρχου ἀρσενίου· ὡς σφετερισάμενον ξὺν δόλῳ τε τῆς βασιλείας ἀρχὴν ἐξ υἱοῦ θεωδώρου τοῦ λάσκαρη. Οὐκοῦν τοιαῦτα ποιεῖ θαυμάσια ἡ θεία κάρα τοῦ μάρτυρος διηνεκῶς, ἰάσεις ἐπιτελοῦσα εἰς πάθη παντοδαπὰ· εἴς τε ἀλγηδόνας κεφαλῶν· καὶ ἀῤῥωστίας σωμάτων· εἰς διακαεῖς πυρετούς τε καὶ λάβρους καὶ ῥιγώσεις... δηλώσει δὲ νῦν ὁ λόγος τρία τινὰ τῶν ἐκείνου θαυμάτων τῶν πάλαι καὶ νῦν· τὰ δ' ἄλλα ἑκὼν ὑπερβήσομαι. βασιλεὺς μανουὴλ ὁ πορφυρογέννητος... Huncce capitis dolore S. Agathonici precibus liberatum, ait ædificasse in ejus honorem τὸν καθολικὸν ναὸν τουτονὶ, et ἐξ ἀρχιεπισκοπῆς πατριαρχικῆς, προεβίβασεν εἰς μητρόπολιν προσηκόντως τὴν αὐτοῦ ἐκκλησίαν καὶ πόλιν (Selymbriæ). Alterum miraculum. Ἀλέξιος ὁ μέγας δοὺξ· ὃς ἦν εἷς τῶν ἀποκαύκων καὶ κρείττων τοῦ γένους, a S. Martyre e quodam periculo liberatus pulcherrimum aliud templum ædificavit κατὰ τὰς ἄμμους, ἐν ᾧ ὁ ἅγιος τετελείωται τὸν μαρτυρικὸν δίαυλον, quod templum ἔτι περισώζεται καὶ καθορᾶται. Tertium est: καὶ πρὸ βραχέος ὁ πάντ' ἄριστος βασιλεὺς ἰωάννης παλαιολογος a morbo liberatus est, cum Martyris κάραν ad se deferri curasset.

Expliciunt græci codices feliciter: incipiunt Deo favente Ægyptiaci.

ÆGY-

ÆGyptiorum codicum vetustissimas reliquias subjungere heic cœperam: sed post impressa iam tetraptycha quinque folia quum hujusce voluminis et molem nimis excrescere, et editionem multo plus quam par sit retardari animadverterim, mutato repente consilio eas alteri volumini seorsum edendo assignare satius duxi. Quum vero thebaica codicum fragmenta non pauca Velitras quoque, ac Londinum ex Ægypto migrasse compererim, suspicari cœpi illorum nonnulla ex iis ipsis codicibus avulsa fuisse, ad quos Naniana pertinuerunt. Itaque rem non plane inutilem facturum me censui, si Nanianorum recensionem aliquam in antecessum evulgarem, ut Londinenses, Veliternique similium possessores hæcce cum suis conferre possent. Naniana igitur septemdecim sunt, ac thebaice scripta, ea nempe lingua, quam veteres thebaicam nominant, recentiores vero Saidicam, ex recentiore, et corrupto Thebaidis nomine, quo nunc ea regio vocatur *Said.* Huiusmodi autem dialecto scripta paucissima typis hactenus impressa exstant, thebaici videlicet Sacræ Scripturæ Textus a Tukio in Grammatica allati, et Fragmentum Miraculorum S. Coluthi, nihilque præterea, ni fallor: quæ enim clarissimi viri Carolus Woideus, Augustinus Georgius, et Adlerus edituri dicuntur, nondum evulgata sunt, quod sciam. En interim perbrevem Nanianorum, quæ sub prelo sunt, elenchum.

Ium incipit pag. ⲝ̄ⲅ̄ sic: ⲉⲃⲟⲗ · ⲁϥⲉⲓ ⲇⲉ ⲉⲃⲟⲗ ⲛ̄ϭⲓ ϩⲙ̄ϩⲁⲗ. Explicit pag. ⲟ̄ sic: ⲁⲩⲱ ⲛ̄ϣⲏⲣⲉϣⲏⲙ ⲉⲩϫⲓϣⲕⲁⲕ ⲉⲃⲟⲗ ϩⲙ̄ⲡⲣ̄... Fragmentum est Euangelii secundum Matthæum.

II. Inc. pag. ⲕ̄ⲑ̄ sic: ϫⲱⲙⲙⲟⲥ ϫⲉ ⲟⲩⲉⲧⲃⲏⲏⲧϥ. Explicit pag. ⲙ̄ sic: ⲉⲁϥⲙⲉⲣⲉ ⲛⲉⲧⲉⲛⲟⲩϥ ⲛⲉⲉⲧϩⲙⲡⲕⲟⲥⲙⲟⲥ. Fragm. Euangelii secundum Johannem.

III. Inc. p. ⲗ̄ⲍ̄ sic: ⲟⲩⲣⲱⲙⲉ-ⲙⲛ ⲡⲉϥⲥⲟⲛ ⲛⲉⲩⲉⲓ̈ⲟⲧⲉ. Explicit pag. ⲙ̄ sic: ⲉⲩⲉⲓⲣⲏⲛⲏ - ⲁⲩⲱ. Fragmentum Jeremiæ.

IV. Inc. pag. ⲥ̄ⲉ̄ sic: ⲃⲉ ⲉⲧⲛⲁϣⲧ̄ ⲛ̄ⲑⲉ ⲉⲧⲥⲏϩ'. Explicit pag. ⲥ̄ⲏ̄ sic: ϫⲉ ⲛ̄ⲛⲉϥϣⲱⲡⲉ ⲣⲱ̂ ⲛ̄ϩⲏⲧⲛ̄. Fragmentum homiliæ.

V. Inc. pag. ⲣ̄ⲡ̄ⲇ̄ sic... ⲁⲛϭⲛ̄ ⲟⲩⲣⲱ... ⲉ̂ϩⲣⲁⲓ̈ ⲛ̄ϩⲏⲧⲛ̄ Expl. pag. ⲣ̄ⲡ̄ⲉ̄ sic: ⲉⲧⲛⲁϣⲱⲡⲉ̀ ⲙ̄ⲡⲉⲛⲥⲱⲟⲩϩ' ⲉϩⲟⲩⲛ' ⲧⲏⲣ̄ϥ · ⲉⲓⲧⲉ̀ ϩⲟⲟⲩⲧ. Fragm. Juris Monastici, ut sic loquar.

VI. Inc. pag. ⲥ̄ⲕ̄ⲍ̄. sic: ϫⲉ ϩⲛ̄ ⲛⲉⲧⲉⲛⲟⲩϥ ⲛⲉϯ ⲙ̄ⲙⲱⲧⲛ̄ ⲉⲧⲟⲟⲧϥ̄ ⲙ̄ⲡⲥⲱ̄ϣ. Expl. pag. ⲥ̄ⲙ̄ sic: ⲛ̄ⲧⲛ̄ϣⲟⲡⲛ̄ ⲉ̄ⲃⲟⲗ ⲉ̄ⲙⲙⲛ̄ⲧⲉⲗⲟⲟⲗⲉ ⲉ̂ⲧⲣⲉⲛⲛⲁⲩ ϫⲉ ⲉⲛⲉ ⲁ̄ⲧⲃⲱ̄... Fragmentum Sermonis, aut homiliæ.

VII. Inc. pag. ⲥ̄ⲛ̄ⲍ̄. sic: ⲁⲩⲱ ⲛⲉϥⲇⲓⲟⲓⲕⲉⲓ ⲛ̄ⲛⲉⲥⲛⲏⲩ Expl. pag. ⲥ̄ⲟ̄ sic: ⲁⲓⲥⲱⲧⲙ̄ ⲉⲡⲉⲛⲉⲓⲱⲧ ⲛ̄ⲇⲓⲕⲁⲓⲟⲥ ⲛ̄ⲟⲩⲥⲟⲡ· ⲁⲩⲱ ⲟⲛ ⲡⲟⲗⲗⲁⲕⲓⲥ̓ ⲟⲩⲛ̄. Fragmentum vitæ S. Theodori Hegiasmeni, i. e. Sanctificati.

VIII. Videtur avulsum ex eodem codice cum superiore. Inc. pag. ⲥ̄ⲟ̄ⲅ̄ sic:... ⲧⲉ̀ ⲉϥⲥⲟⲗⲥ̄ⲗ̄ ⲛ̄ⲛⲉⲥⲛⲏⲩ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧϥ̄ Expl. pag. ⲥ̄ⲡ̄ sic: ⲙ̄ⲡⲉϥⲑ̄ⲃ̄ⲃⲓⲟ̄ ⲉⲧⲛⲁϣⲱϥ ⲉϩⲟⲩⲛ̓ ⲉⲡⲟⲩⲁ̓ ⲡⲟⲩ...

IX. Inc. pag. 81. sic: ⲁϥⲉⲓ̓ ⲉⲃⲟⲗ ⲁϥϣⲁϫⲉ ⲛⲙ̄ⲙⲁϥ ϫⲉ ⲡϣⲏⲙ ⲙⲉⲛ ⲛ̄ⲥⲟⲩⲟ. Expl. pag. ϥ̄ⲋ̄ sic: ⲁⲩϣⲉⲡ ⲟⲩⲕⲟⲩⲓ̄ ⲙ̄ⲙⲁⲥ ⲛ̄ⲃⲁⲙⲡⲉ ⲁⲩⲥⲙⲛ̄ⲧϥ̄ ⲕⲁⲗⲱⲥ. Fragmentum est vitæ S. Pachomii.

X. Incip. pag. ⲛ̄ⲁ̄ sic: ⲇⲉ ⲁϥⲧⲱⲟⲩⲛ ⲁⲩⲉⲓ ⲉⲃⲟⲗ· ⲁϥⲁⲗⲉ ⲉⲡⲧⲃ̄ⲛⲏ. Expl. pag. ⲝ̄ⲃ̄ sic: ⲛ̄ⲛⲉⲧⲛ̄ ϣⲗⲏⲗ · ⲙⲛ̄ ⲛⲉⲧⲛ̄ ⲥⲩⲛⲁⲝⲓⲥ ϩⲁⲣⲉϩ ⲉⲧⲁⲓⲁ... Fragmentum est vitæ Matthæi Patris Monachorum et Abbatis.

XI. Inc. pag. 161. sic: ϭⲉ ⲁⲛⲟⲛ ϩⲱⲱⲛ ⲧⲉⲛⲟⲩ ⲛ̄ⲧⲛ̄ϭ̄ ⲉⲡⲛⲟⲩⲧⲉ. Expl. pag. ⲣ̄ⲟ̄ⲃ̄ sic: ⲛ̄ⲛⲟⲩⲛ ⲅⲁⲣ ⲁⲛ ⲛⲉ ⲛⲉⲓϣⲁϫⲉ ⲛⲁⲓ̈ ⲉⲧⲛ̄ⲛⲁⲧⲁⲩⲟⲟⲩ· ⲁⲗ... Fragmentum est homiliæ, seu catecheseos.

XII. Inc. pag. ⲣ̄ⲟ̄ⲍ̄ sic: ⲁⲩⲉⲓⲛⲉ ⲉϫⲱϥ ⲛ̄ϩⲁϩ ⲛⲥⲁϣ. Expl. pag. ⲣ̄ⲡ̄ⲇ̄ sic: ⲁⲩⲱ ⲛⲕⲡⲁⲧⲁⲥⲥⲉ ⲛⲛⲟⲏ̓ⲧⲓⲁⲛⲟⲥ ϩⲛ ⲟⲩⲙⲛ̄ⲧⲁⲧ... Fragmentum est de miraculis S. Joannis Ægyptii Idololatras ad Christianam Fidem amplectendam exhortantis, et Noetianum quemdam refellentis.

XIII. Inc. pag. ⲣ̄ⲁ̄ post quinque versus magna ex parte mutilos sic: ⲣⲁϣⲉ ⲉϫⲱⲟⲩ ⲙⲙⲓⲛ ⲙⲙⲟⲟⲩ ⲁⲣⲁ ⲉⲣϣⲁⲛ ⲟⲩⲁ̄ ϫⲛⲟⲩⲟⲩ. Expl. pag. seq. sic: ⲁⲥϩⲁⲣⲉϩ ⲇⲉ ⲉⲣⲟϥ ⲛ̄ϭ̄ⲓ ⲧⲙⲛ̄ⲧⲙⲁⲥⲧⲣⲱⲙⲉ · ⲡⲉⲧϩⲱⲡ ⲅⲁⲣ ⲛ̄ⲟⲩⲟⲉⲓϣ ⲛⲓⲙ. Reliqui tres postremi versus majori ex parte interierunt. Fragmentum est homiliæ.

XIV. Inc. pag. ⲣ̄ⲓ̄ⲅ̄. sic: ⲁⲁϥ· ⲛⲉϥⲛⲁⲥⲱⲧⲙ̄ ⲅⲁⲣ ⲡⲉ ⲛ̄ⲧⲟⲟⲧⲟⲩ ⲛ̄ⲛ̄ϫⲁϫⲉ ⲙⲡⲉⲩⲁⲅⲅⲉⲗⲓⲟⲛ. Expl. pag. sequenti. Est Sermonis unius finis, et alterius initium.

XV. Inc. pag. XI. sic:... ⲟⲥ ϩⲛ̄ ⲧⲉⲕⲣ̄ⲓ̄ ϣⲱⲡⲉ ⲛ̄ⲑⲉ ⲛ̄ⲛⲉⲓ̄ ⲥⲁϩ ⲛ̄ⲛⲉⲉⲃ ⲉ̄ⲧⲉⲣϩⲙ̄ⲙⲉ ⲙⲡⲉⲩⲁⲟⲓ̄. Expl. pag. ⲓ̄ⲇ̄ sic: ⲉⲃⲟⲗϫⲉ ϥⲥⲏϩ ϫⲉ ⲡⲉⲧⲧⲃ̄ⲃⲟ. ⲙⲛ̄ ⲛⲉⲧⲟⲩⲧⲃ̄ⲃⲟ. Fragmentum est Sermonis ascetici, quo Magister novitiorum, aut Hegumenus, aut Abbas novitium Monachum monet ac docet.

XVI. Membrana est unica, eaque ibi lacera, ubi paginarum numeri exarari solent. Inc. ⲡⲉⲥⲡⲩⲗⲁⲓⲟⲛ ⲛ̄ⲥⲁⲃⲗⲗⲁⲥ ⲙⲁ-

ⲙⲁⲩⲁⲁ̄ⲥ ⲉ̀ⲥⲛⲏϫ ⲉ̀ⲥϣⲱⲛⲉ: — Expl. ⲁϥϫⲓⲧ ⲇⲉ ⲉ̀ϩⲟⲩⲛ ⲉ̄ⲡⲉⲥⲡⲩⲗⲁⲓ̈ⲟⲛ ⲉ̄ϥϫ... Fragmentum est narrationis de quadam solitaria muliere in spelunca degente.

XVII. Inc. pag. ⲙ̄ⲅ sic: ⲣⲛ̄ ⲙⲉⲧⲁⲛⲟⲉⲓ ⲙⲏⲡⲟⲧⲉ ⲛ̄ⲧⲉⲧⲟⲣⲅⲏ ⲙ̄ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ⲉⲓ ⲉϫⲱⲛ. Expl. pag. seq. sic: ⲁⲗⲗⲁ ⲧⲡⲁⲣⲁⲕⲁⲗⲉⲓ ⲙ̄ⲙⲱⲧⲛ̄ ⲱ ⲛⲉⲥⲛⲏⲩ ⲕⲁ ⲟⲩϣⲓ ⲛⲏⲧⲛ̄ ⲙⲛ̄ ⲟⲩⲕⲁⲛⲱⲛ. Fragmentum est Sermonis ascetici.

† ⲁϥϣⲱⲡⲉ ⲛ̄ϭⲓ ⲡϫⲱⲕ ⲉⲃⲟⲗ ⲛ̄ϭⲓⲛⲧⲉⲃⲥ ⲙ̄ⲡⲁⲓ̈ ϫⲱⲱⲙⲉ ϩⲙ̄ ⲃⲟⲛⲱⲛⲓⲁ ϩⲙ̄ ⲡⲉϩⲟⲟⲩ ⲥⲛⲁⲩ ⲙ̄ⲡⲉⲃⲟⲧ ⲛ̄ⲟⲕⲧⲱⲃⲣⲓⲟⲥ ϩⲛ̄ ⲭⲣⲟⲛⲟⲥ ϣⲟ ⲙⲛ̄ ⲥⲁϣϥϣⲉ ⲙⲛ̄ ϩⲙ̄ⲛⲉ ϥⲧⲟⲟⲩ ⲛ̄ϭⲓⲛϭⲓⲥⲁⲣⲝ ⲛ̄ⲛⲟⲩⲧⲉ ⲡⲗⲟⲅⲟⲥ · ϩⲛ̄ ⲧⲙⲉϩⲥⲉ ⲙⲛ̄ ϣⲟⲙⲧⲉ ⲛ̄ⲣⲟⲙⲡⲉ ⲇⲉⲙ̄ⲡⲁⲁϩⲉ · ⲁⲩⲱ ϩⲛ̄ ⲧⲙⲉϩⲙⲛ̄ⲧⲉ ⲛ̄ⲣⲟⲙⲡⲉ ⲛ̄ⲧⲁⲣⲭⲓⲉⲣⲱⲥⲩⲛⲏ ⲙ̄ⲡⲉⲛϫⲟⲉⲓⲥ ⲙⲛ̄ ⲡⲁⲡⲁ ⲡⲓⲟⲥ ⲡⲙⲉϩⲥⲟⲟⲩ: —

Nos

Nos Domnus FELIX ALOYSIUS BALASSI *Foroliviensis Abbas Generalis Canonicorum Regularium Congregationis Rhenanæ SS. Salvatoris Ordinis S. Augustini*

CUM Librum, cui titulus = Græci Codices MSS. Bibliothecæ Nanianæ = Auctore Revmo Patre D. Joanne Aloysio Mingarelli eiusdem Congregationis Ex-Generali, et S. Salvatoris Bononiæ Abbate, Sacræ Indicis in Urbe Congregationis Consultore, et in Publico Bononiensi Archigymnasio Græcæ Eloquentiæ Professore; aliquot nostræ Congregationis Theologi recognoverint, et in lucem edi posse probaverint, concedimus, ut typis mandetur, si iis, ad quos pertinet, videbitur.

In quorum fidem has literas manu nostra subscriptas, et Sigillo Officii nostri munitas dedimus in nostra Canonica S. Mariæ Gratiarum Fornovii Sexto Kalendas Februarii Anni 1781.

D. Felix Aloysius Balassi Abbas Generalis.

Locus ❋ Sigilli.

D. Antonius Hildebrandus Grassi Prior, et Cancellarius.

Vidit D. Philippus Maria Toselli Cleric. Regul. Sancti Pauli, et in Ecclesia Metropolit. Bononiæ Pœnit. pro Eminentissimo, et Reverendissimo Dom. D. Andrea Tit. S. Pudentianæ Card. Joannetto, Archiepiscopo Bononiæ, et S. R. I. Principe.

Die 13. *Decembris* 1780.

IMPRIMATUR.

F. Aloysius M. Ceruti Vicarius Generalis S. Officii Bononiæ.

$*^4$, A-Z, Aa-Zz, Aaa-Xxx^4, Yy^2

